

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

DEMOSTHENIS
ORATIONES CONTRA AESCHINEM
DE CORONA ET DE FALSA LEGATIONE

CUM ARGUMENTIS
GRAECE ET LATINE.

RECENSUIT
CUM APPARATU CRITICO COPIOSISSIMO

EDIDIT
DR. I. TH. VOEMELIUS.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCLXII.

In B. G. Teubner's Verlag in Leipzig sind ferner erschienen und in allen Buchhandlungen zu haben:

- Aeschyli Septem ad Thebas. Ex recensione G. HERMANNI cum scripturae discrepantia scholiisque codicis Medicei scholarum in usum edidit FRIDERICUS RITSCHLIUS. gr. 8. 1853. geh. 16 Ngr.
- Alberti, Eduard, zur Dialektik des Platon. Vom Theaetetus bis zum Parmenides. Aus d. Suppl. d. Jahrb. f. class. Philol. besonders abgedruckt. gr. 8. 1856. geh. 15 Ngr.
- Alciphronis rhetoris epistolae cum annotatione critica editae ab AUGUSTO MEINKEIO. gr. 8. 1853. geh. 1½ Thlr.
- Anthologia lyrica continens Theognidem Babrium Anacreonta cum ceterorum poetarum reliquis selectis. Edidit THEODORUS BERGER. gr. 8. 1854. geh. 22 Ngr.
- Apollonii Argonautica. Emendavit, apparatus criticum et prolegomena adiecit R. MUNKEL. Scholia vetera e codice Laurentiano edidit HENRICUS KEIL. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.
- Aristophanis Nubes edidit illustravit praefatus est W. S. TEUFFEL. gr. 8. 1856. geh. 24 Ngr.
- Bambergeri, F., opuscula philologica maximam partem Aeschylea collegit F. G. SCHNEIDWIN. Praemissa est memoria F. BAMBERGERI a G. T. A. KRUGERO conscripta. gr. 8. 1856. geh. 1 Thlr. 20 Ngr.
- Bentley's, Dr. Richard, Abhandlungen über die Briefe des Phalaris, Themistocles, Socrates, Euripides und über die Fabeln des Aesop. Deutsch von WOLDEMAR RINCKE, Dr. gr. 8. 1857. geh. 4 Thlr. 20 Ngr.
- Boeckh, A., zur Geschichte der Mondcyclen der Hellenen. Besonderer Abdruck aus den Suppl. d. Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1855. geh. 22½ Ngr.
- epigraphisch-chronologische Studien. Zweiter Beitrag zur Geschichte der Mondcyclen der Hellenen. Besonderer Abdruck aus dem II. Supplementband d. Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1857. geh. 1 Thlr. 3 Ngr.
- gesammelte kleine Schriften. Erster Band. A. u. d. T.: Augusti Boeckhii orationes in universitate litteraria Friderica Guillelma Berolinensi habitae. Edidit FERDINANDUS ASCHERSON. gr. 8. 1859. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.
- Zweiter Band. A. u. d. T.: August Boeckh's Reden gehalten auf der Universität und in der Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Herausgegeben von FERDINAND ASCHERSON. gr. 8. 1859. geh. 3 Thlr.
- Bredovius, F. I. C., quaestionum criticarum de dialecto Herodotea libri quattuor. gr. 8. 1846. geh. 2 Thlr.
- Braun, Heinrich, die Philostratischen Gemälde gegen K. FRIEDERICH'S vertheidigt. Besonderer Abdruck aus dem vierten Supplementband der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
- Bucolicorum Graecorum Theocriti Bionis Moschi reliquiae accedentibus incertorum idyllis. Edidit HENRICUS LUDOLPHUS ANHENS. Tomus primus textum cum apparatu critico continens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.
- Tomus secundus scholia continens. gr. 8. 1859. geh. 4 Thlr. 24 Ngr.
- Christ, Wilhelm, Grundzüge der griechischen Lautlehre. gr. 8. 1859. geh. 2 Thlr.
- Curtius, Georg, Grundzüge der griechischen Etymologie. Zwei Theile. gr. 8. 1858. 1862. geh. 5 Thlr. 10 Ngr.
- Deimling, Dr. Karl Wilhelm, die Leleger. Eine ethnographische Abhandlung. gr. 8. 1862. geh. 1 Thlr. 20 Ngr.
- Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini fragmenta quae supersunt. Collegit et disposuit MAURICIUS SCHMIDT. gr. 8. 1854. geh. 3 Thlr.
- Dronke, Gustav, die religiösen und sittlichen Vorstellungen des Aeschylos und Sophokles. Besonderer Abdruck aus dem vierten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
- Düntzer, H., die Interpolationen im elften Buche der Ilias. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1861. geh. 8 Ngr.
- Frick, Dr. Otto, das plataeische Weihgeschenk zu Konstantinopel. Ein Beitrag zur Geschichte der Perserkriege. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. Nebst Zeichnungen von Dr. P. A. DEHNEN. gr. 8. 1859. geh. 24 Ngr.

DEMOSTHENIS

ORATIONES CONTRA AESCHINEM.

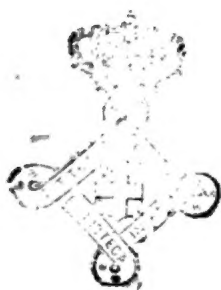
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

DEMOSTHENIS
ORATIONES CONTRA AESCHINEM
DE CORONA ET DE FALSA LEGATIONE

CUM ARGUMENTIS
GRAECE ET LATINE.

RECENSUIT
CUM APPARATU CRITICO COPIOSISSIMO

EDIDIT
DR. I. TH. VOEMELIUS.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXII.

LIPSIÆ TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Eadem ratione, quam in editis Demosthenis contionibus adhibitam viri rei periti probabant, nunc orationes eiusdem oratoris contra Aeschinem edendas curabam, etiam maiore cura. Nam in omnibus locis ubi aliquid dubii reliquum videbam, de quo mea tacebant, auxilium virorum doctissimorum Parisiis degentium roganti mihi illi respondebant humanissime docentes, inprimis Hasius, Eggerus, Meunierus. Errorum autem alienorum indicem augere nunc non libet; nam *μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ*. Agamus potius idque brevissime de re, quam mihi orationem de Corona edenti silentio praeterire fas non est.

De Documentorum orationi de Corona aliisque orationibus insertorum auctoritate multi, ut inter omnes constat, viri docti disputaverunt: Contarenius (Var. Lect. XVII p. 94 sq. ed. Trai. ad Rh.), Palmerius, Dodwellus, Corsinius, Taylorus, Boeckhius, Spengelius, Winiewskius, Schoemannus, Rauchensteinus (in Bremii Edit. Or. de Cor. Excurs. II p. 205 sqq.), Franzius (Epigr. Element. p. 321), Dissenius, Bruecknerus, Boeckneckius, F. W. Newmannus (in Classic. Museo 1844 T. I p. 141 sqq.), Bakius (ad Apsinem p. 179). Copiosissime Droysenius (Diar. Antiq. anno 1839 N^{ris} 68 sqq. et anno 1845 N^{ris} 2 sq. eodemque anno Mus. Rhen. fasc. 2) scholae causa mere ficta esse omnia in oratione de Corona documenta probare conabatur. Praeiverat quodammodo angustioribus finibus circumscriptus Dobraeus ad p. 282 sq. ‘Suspicio, inquit, haec duo decreta et omnia fere in hac oratione citata spuria esse, certe alterutrum spuriae *ἐκδόσει* orationistribuendum.’ Aliarum orationum documenta supposita esse defendebant Frankius annis 1844 et 1848, et Westermannus annis 1844, 1850 et 1859. Vide hunc eundem virum clarissimum in Bekkeri Ed. stereot. Dem. T. III p. 311. Nos illorum virorum sagacissimorum sententias ac rationes ita impugnabamus, ut concederemus quidem non eadem ab ipso Demosthene prodita esse, sed adversus singula Droysenii et ceterorum

duorum amicorum argumenta stantes, poneremus partim illas literas publicas esse petitas *e genuinis fontibus*, qualia decreta Byzantiorum et Chersonesitarum Cor. §. 90 sq.; alias ex ipsa oratione repetitas, ut iam Fr. A. Wolfius sentiebat Lept. p. 245 (ad p. 465, 16 R) §. 27 (= 23), ubi Diindorfius T. VI p. 658 bene monuit: 'Verba legis hic ut alibi non raro ab interpolatore non aliunde sumta quam ex ipsis verbis oratoris, *qui haud dubie paulo plura recitari iusserat.*' Plura §. 29 certe retulit orator. Alias *principio genuinas male descriptas, depravatas, alienis immixtas* esse censemus, qualis lex est in Aeschinis Timarch. §. 16 collata cum Mid. §. 47 (cf. Car. Hermann. De Iniuriarum Actionibus p. 19); *alias alieno loco ac tempore insertas*, quale iuramentum heliasticum Timocr. §. 149. vel decretum Demosthenis Cor. §. 29. De quo decreto Rauchensteinus iam anno 1829 l. c. p. 209 sic iudicavit: 'Fictumne universum iudicemus decretum, quod suspicatus est Contarenius? At quisquis fuit, qui miro eiusmodi lusu ingenii delectatus sit, is num ex solo suo ingenio archontem etiam Mnesiphilum evocarit pseudoponymum et mensem Hecatombaeonem et Pandionidem tribum et *πρώτην* illam *ἐκκλησίαν* et quinque legatos eorumque non nomina solum, sed cognomina etiam demotice?' Haec quidem, credo, homini ad fallendum parato difficilia non erant. Sed recte pergit Rauchensteinus: 'Miri sane is ingenii fuisset homo, in quo maxime hoc mirandum fuisset, quod verba decreti a se inventi ad Demosthenis enarrationem neglexisset magis accommodare. Ille enim *ἔγραψα βουλευῶν* ait *ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους* etc. decretum: *ἀποδημῆιν μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιουμένους* etc. etc.' Haec ille. Partim vero tota documenta ficta esse apparet, qualia decreta Amphictyonum Cor. §. 154 sq. et Demosthenis rogatio ib. §. 181 sqq., testimonia (vide praeter Westermannum Car. Hermann. Indicem Lectt. Gotting. 1843^b), etiam epistolae.

Sed iam ante Plutarchi, Aelii Aristidis, Harpocratonis aetatem, qui verba ex illis scriptis citaverunt, orationibus addita sunt, ut ego quidem puto a scholiastis e diversis documentis et libris petita, vel etiam ficta ac suppleta. nam in scholiis aliquot codicum, saltem in marginibus nonnunquam ea adscripta leguntur. Erant autem antiquitus bibliothecae et singulares libri, in quibus documenta publica et acta iudicialia (Plutarch. Vit. Aristid. cap. 26) collecta invenirentur. De his omnibus quaestionibus agebamus in Program-

matīs Francof. annorum 1841 — 1845. in Museo Rhēnan. 1842. et in Diar. Antiq. 1851 N^{ris} 30 sq. imprimis p. 243 sqq.

Omissa sunt documenta plurima in Aug1. Vind1, qui habent sola §§. 29. 38. 39. 54. 73. 75. Omnia omisit pr Urb. Deerant etiam in exemplari Lind., qui liber sic annotatum habet: τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ, ἀλλ' ἔχεται ἐν σελίδι, ὥσπερ ἄλλον τινὸς ἀναγνώσκεται. Eadem verba in hoc codice de reliquis documentis leguntur. Etiam T nonnulla (cf. §. 38 sqq.) in ima pagina posuit. De k. s. codicibus Bekkerus ad Cor. §. 77, ubi epistola legitur, annotavit: 'Epistolam in margine ponit k, om s, qui ceteris quoque id genus actis caret.' Non omnino carent ii libri documentis. nam vid. var. lect. ad §§. 54. 73. 105. 164. 167. 183. Ad ipsam §. 77 idem vir doctissimus dedit varietatem lectionis ex his iisdem libris, id est, si quid video, e marginibus, nisi alius error est in Bekkeria annotatione. — Pal2 omisit posteriora documenta post §. 90.

Fals. legationis orationem, quamquam confusam, reliquimus in tradito ordine; sed quomodo disiectae partes rectius disponendae sint numerorum signis lacunasque indicavimus praeunte Spengelio viro clarissimo, qui post Fridericum Frankium et Arnoldum Schaeferum viros praeclaros nuperrime in Museo Rhēn. T. XVI pp. 552 sqq. de hac re accuratissime disputavit. Locum §§. 332—340, qui ubi nunc legitur suspensus est, inter §§. 101 et 102 ponendum esse nos quidem censemus. nam illo capite (quod §. 101 finitur) de pace per imperatores malos male constituta actum erat, altero autem loco (§§. 332—340) agitur de Charete, qui bellum male gesserat, et de Aeschine, qui voce sua ad reipublicae detrimentum abutebatur. Bene igitur procedit sententia ad §§. 102 sqq., ubi omnia perdita esse per oratores malos, Aeschinem εὐφρωνον efusque socios. Deinde praeoccupatio §§. 134—149, non timendum esse, ne Philippi inimicitia contra Athenas exoriat ex Aeschinis condemnatione, optime adnectitur ad caput §. 233 finiens, ubi Aeschinem esse condemnandum exponitur. Denique non persuasit mihi Spengelius perhibens deesse orationis finem. Conclusio §§. 341—343 nobis quidem non displicet. Sic igitur disponenda orationi fragmenta esse videntur:

- I. §§. 1—101.
- II. §§. 332—340.
- III. §§. 102—133.

IV. §§. 315—331.

V. §§. 150—178 (in qua § est lacuna, de qua mox). §§. 179—233.

VI. §§. 134—149. lacuna, de qua mox.

VII. §§. 234—314. De ordine cf. etiam §§. 200 et 241.

VIII. §§. 341—343 finis.

Lacunae duae manifesto occurrunt: In recapitulatione partitionis §. 178 post *συναγορεύσαντα* et ante *τοὺς* desunt verba: *μηδὲν ὧν προσετάξαθ' ὑμεῖς ποιήσαντα* (petenda e §. 333 vel §. 94) aut similia e §. 161. Haec lacuna apparet ex ipsa partitione per enumerationem §. 4, cuius tertia pars in §. 178 deest inter secundam et quartam.

Altera lacuna est, ut veri esse simillimum iam Hieronymo videbatur, §. 149 post *φήσει τῷ πολέμῳ*. Cf. Aeschin. f. leg. §§. 70 sqq. Cuius loci adversarii in Demosthenis accusatione deest praemunitio. Vid. Spengel. p. 563 sq.

Paucis, ne quid mea culpa desit, Ottonis Hauptii nuperrime proditam (Fleckeisen. Ann. 1861 m. Nov. p. 600 sqq.) sententiam proponamus, qui putat §§. 25—30, deinde §§. 91—101, tum §§. 177—186, hos omnes locos esse spurios ob dicendi rationem non probatam, qui omnes loci sine contextorum verborum iniuria abesse possint. Praeter eos spuriam esse *ἀνακεφαλαιῶσιν* §. 315—336 tanquam laxiorem, neque arcte connexam, denique quia Charetem asseclam Demosthenes non possit reprehendere §. 332. Quasi Phil. I §§. 45 sq. Cor. §. 145. Fals. leg. §§. 92. 147 laudasset orator eum imperatorem! Etiam e 'suspectis locis §§. 92—94' repetitam esse §. 333 censet vir doctissimus, vereor ne temere.

Hoc ipso tempore, quum typis iam composita est praefatio, offertur mihi Ottonis Ribbeckii sententia de Epitaphio Chaeronensi (Cor. §. 289), quam clarissimus vir in Novo Helvet. Mus. 1862 m. Mai. p. 147 sq. explicavit. In qua disputatione distichorum secundi et tertii ordo secum commutatorum non omnino placet, quia *πάτρας ἔνεκα* et *οὐνεκα Ἑλλήνων* in una sententia tam propinque coniuncta vix iterationis vitio carere videntur. Reliquam vir doctissimus explanationem nunc fortasse retractarit.

De codicibus et de notis usurpatis copiose agebamus in Notitia codicum editioni Contionum Demosthenicarum praemissa. Secuti sumus autem etiam in hac proposita editione codicem Σ principem, ita tamen, ut ratio valeret.

Haec scripseram, quum maximum lucrum exstitit. Antea enim

de codice Σ pendebamus fere solo. Qui liber quamquam omnium longe praestantissimus, non tamen ab omnibus viris doctis dignus censebatur, quem vocabula omittentem sequeremur. Neque est vacuus mendis neque quas primitus habuerat lectiones integrae sunt omnes, sed multa ita erasae, ut nulla acie cognoscantur. Inde ad hoc usque tempus magna de eius auctoritate controversia. Nunc vero contigit, ut, quum *Rehdantzius*, acutissimus vir, Demosthenis et de aetate narranda et arte oratoria exponenda et orationibus interpretandis maxime meritis, ad seriem codicum descriptorum rectius intelligendam etiam alios esse examinandos monuisset, *Ferdinandus Schultzius*, vir doctissimus atque artis criticae peritissimus, Florentiae aliquot codices examinaret, in quibus felicissime Laurentianum Saeculi XIIIⁱ, olim Benedictorum B. Mariae, quem in notitia codicum secundum Montefalconium p. 266 indicabamus. In Laurentiana bibliotheca nunc is codex conservatur Plut. LVI Supplem. fasciculo IX N° 136 (olim 49). Accuratissime ac copiosissime ille Dr. Schultzius codicem descripsit singulari libello 'De codicibus quibusdam Demosthenicis ad orationem Philippicam III nondum adhibitis.' Berolini in Gymnasio Fridericiano 1860. E mendis primae manus codicis Σ , quae in Laurentiano non insunt, deinde e mendis primae manus Laurentiani, quae non insunt in Σ , tum ex amborum discrepantia, denique ex amborum concordia etiam in omissis vocabulis efficitur, id quod Dr. Schultzius rectissime monuit, ut liber alter ex altero non sit descriptus, non proxime ex ipso antiquiore Σ liber Laurentianus, non per alios medios illius nepos sit, sed ut ex iisdem maioribus ambo oriundi sint.

Rehdantzius autem noster hac re perspecta, qua est strenuitate, in Italiam profectus haud cunctanter et Mediolani ad libros aliquot excudendos commoratus, Florentiae non solum accurate, sed mirum in modum anxie et perite in meum usum Laurentiani illius varietatem ad orationes de corona et de falsa legatione descripsit. In quo negotio absolvendo Rehdantzius magnopere laudat humanitatem *Aemilii Tezae* tum Laurentianae Bibliothecae praefecti, cuius acumini novum examen dubiorum aliquot locorum debemus:

Cor. §. 91 not. 23 LaurS non exhibet $\theta\epsilon\omega\rho\acute{\iota}\alpha\varsigma$ ^ε, sed $\delta\omega\rho\acute{\iota}\alpha\varsigma$ ^ε. — ibid. not. 29 hic codex habet pr man ut vulgo $\tau\acute{\omega}$ $\sigma\tau\epsilon\phi\acute{\alpha}\nu\omega$, non $\tau\acute{\omega}\varsigma$ $\sigma\tau\epsilon\phi\acute{\alpha}\nu\omega\varsigma$. Illis comparatis docemur in his quidem orationibus Laurentianum cum Σ manu correctrice antiqua et cum eiusdem mar-

gine antiquo convenire. Derivati sunt ex uno fonte ambo, Parisinus et Laurentianus, sed hic e pluribus rivulis mediis etiam aliena elementa tulit et per longiorem viam interdum amisit genuina quae ille servavit. Secundam autem Laurentiani manum cum codicis *F* Marciani familia convenit.

Strata nunc est via non ita quidem, ut non possimus labi vel errare, at nova materie atque fulcris ita confirmata est, ut recta ac tuta dicatur merito. Meritum vero non meum est, sed Rehdantzii et Schultzii. Nunc novis armis instructus novoque animo afflatus fidenter rationem sequi poteram ante hos viginti annos timidius proditam. Nunc Σ non amplius sine comite dominatur, habet nunc qui eum tanquam ἀντιπαρθεὺς isque qui sui iuris est comitetur.

Praeterea idem assiduus ac diligens Rehdantzius trium codicum Saeculo XV scriptorum et quarti, cuius aetatem ignoro, varietatem mecum humanissime communicavit: ad Cor. initium Ambr3 et Ambr4 (Mediol. Ambrosian, Bibl. G. 60 et Z. 129 suppl.). ad eiusd. orationis extremam partem Laur3 (Florent. Laur. Plut. IX cod. XXX). et Laur9 (eiusd. Biblioth. N^{ro} 41 sine signo Plutei). De quibus codicibus ipse Rehdantzius copiose aget. Denique idem amicus nuperrime ad me haec scripsit: 'De codice, quem Tu auctorem secutus Tischendorfium conservari in Monasterio B. Virginis *Chalki* Principum insula monuisti (Prolegg. Crit. p. 263), me iusto magis sollicitum valde levavit epistola T. A. Dethieri, Viri artium liberalium amantissimi, qui Perae praeest scholae literarum Austriae. Ipsam Tibi trans mittebam epistolam. Codicem ut cum Angelico, Palatino 3 eiusque affini Regio primo cohaerere censeam, satis est numerum et ordinem orationum quae continentur indicasse. Quibus de rebus copiosius exposui in annalibus Fleckeisenii 1857 p. 816 sqq. Quamquam e varietate, quam minimam ad Phil. III Dethierus adscripsit, nihil certi eliciendum est. De Ctesiphontae orationis §§. 90 et 91 Tu videbis. Vale.' Haec igitur debemus Rehdantzio. Tu vero, quicumque literas antiquas amas studiaque nostra earum colendarum, frui coniuncta nostra opera aequo legens animo atque benigno.

Haec hactenus. Apponam nonnulla ad Prolegomena Grammatica, quae in volumine Contiones Demosthenicas continenti collegi.

CONSPECTUS APPENDICIS
PROLEGOMENORUM GRAMMATICORUM.

- §. 141: Ὀλυμπιάσι, Olympiae. Ὀλυμπιάσι Olympiadibus.
§. 142: Ἐνῇ.
§. 143: Ἐφ' ἑτέρῃ.
§. 144: Ἀγνούσιος.
§. 145: Ἰπποθωνίς.
§. 146: Κολλυτός. Κολλυτεύς.
§. 147: Κλητήρ in Demosthenis orationibus. Κλητῶρ in documentis.
§. 148: Πυλάγορος.
§. 149: Εἶπον. Εἶπας etc.
§. 150: De optativi formis quibusdam.
§. 151: De Aoristi infinitivo etiam sine ἄν particula post verba sperandi et promittendi.
-

PROLEGOMENORUM GRAMMATICORUM APPENDIX.

§. 141. Ὀλυμπίασι, *Olympiae*. Ὀλυμπιάσι, *Olympiadibus*.

Locus in libris varie scribitur: Ὀλυμπιάσι vulgo. — Ὀλυμπιάσι Ed. Dem. Oxon. Bkk. — Ὀλυμπίασι Eiusd. Berol.

Schol. ad Aristoph. Vesp. vs. 1382 (= 1373): Ὀλυμπιάσιν. Νῦν προπαροξύνεται. λέγει γὰρ περὶ τοῦ τόπου. Ἐάν περὶ πράγματος ἢ δηλοῦσαι ἢ λέξις, οἷον ὥς εἰ λέγοι τις: 'δέκα Ὀλυμπιάσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα', προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπία Ὀλυμπίασι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιάς Ὀλυμπιάσι, καὶ ὅτι τὰ εἰς ἡλίσσοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὸν πρῶτον τοῦ ὀνόματος τόνον, οἷον Ὀλυμπιάς Ὀλυμπιάσι. At penultima in Ὀλυμπίασι de nomine Ὀλυμπιάς non producitur. Quod enim in Aristoph. Lysistr. vs. 1131 et Vesp. 1382 penultima Ὀλυμπιάσιν producitur, ostendit esse locativum (cf. Mehlhorn. Gramm. Gr. I p. 133 sq.) vocabuli Ὀλυμπία et scribendum esse Ὀλυμπιάσιν (non suppresso ἄρῳσι, ut opinatur Goettling. Accent. p. 354 sq.), ut in Suidae Articulo Ὀλυμπιάς altero Bernhardyus correxit et invenitur etiam in Antiphanis Trimetro apud Athen. I p. 5. A. Nam Ὀλυμπίασι penultimae correptae non potest esse properispomenon, sed Ὀλυμπιάς habet dativum pluralis Ὀλυμπιάσι. Attamen etiam Phavorinus eundem errorem refert. Scilicet descripsit eadem verba, in quibus Ὀλυμπιάσιν et προπερισπᾶται corrigenda esse in Ὀλυμπιάσιν et παροξύνεται censent Goettlingius l. c. et Lobeckius ad Buttmann. Gramm. T. II p. 352. Sic enim ipsius Grammatici regula iubet de accentu *primitivo* nominis. Attamen fortasse Grammaticus sibi minus constat, rationem quidem recte prodens, sed errans scripturā codicum adhibitorum. nam etiam Exercitt. Homer. in Crameri Anecd. Ox. T. I p. 348: εἰ δὲ ὀξύνεται τὸ πρῶτόντων, προπερισπᾶται τὸ ἐπίρρημα: ἀγορά ἀγορήθεν — (Hom. Od. M vs. 439). Οὕτως δὲ καὶ Ὀλυμπία λέγομεν Ὀλυμπίαθεν. Τέτριπται δὲ Ὀλυμπιάθι καὶ Ὀλυμπιάσιν. Sed h. l. ser. Ὀλυμπίαθι secundum Etym. M p. 25, 16 et fortasse Ὀλυμπιάσιν. Item multa ab Hemsterh. ad Lucian. Timon. cap. 4 collecta exempla corrigenda sunt. Rectissime enim etiam Bekker. Praef. ad

Thucyd. p. IV: 'Ὀλυμπίαςιν et Μουνυχίαςιν ut scriberem, persuaserunt similes formae θύρασιν et ὥρασιν.' Cf. Buttmann. l. c.

De nostris codicibus haec habeo collata: i. q. *Olympiae* Mid. §. 145: 'Ὀλυμπίαςιν Ω. Urb. Π. Mal. Vindl. 7. Bkk sine var. lect. — Ὀλυμπίαςιν Σ. — 'Ὀλυμπιάσιν Vind4. Fel. Mor. — Ὀλυμπιάσιν Ald.

Theoerin. §. 66 Ὀλυμπιάσι Σ iterum sine accentu. — 'Ὀλυμπιάσι Aldetc. Vat. F. Φ. — Ὀλύμπια Aug1. Laur4.

Anonymi Argum. f. leg. §. 3: Ὀλυμπιάσιν Aldetc. — Ὀλυμπίαςιν Vindl. 7.

§. 142. Ἐνῆ.

Ἐνῆ, ἔνῆ, ἔννη semper variatur.

Cor. §. 29 ἔνῆ vulg. — ἔνῆ Aug2. Ω. Vind3. — ἔνῆ Pal1. — ἔνῆ Σ (in quo codice sic ἔνῆ καὶ νέα sine ε adscriptis). — ἔνῆ Bav. k. p. r. Aug4. margMor. Pal2. Vind5.

Cor. §. 75 ἔνῆ vulg. — ἔνῆ Ω. — ἔνῆ Σ. — ἔνῆ Aug2. Bav. marg Mor. — ἔνῆ pr Aug4.

Cor. §. 165: ἔνῆ vulg. — ἔνῆ (καὶ νέα ut supra §. 29) Σ. — ἔνῆ Ω. — ἔνῆ Aug2. 4. ε. η. Bav. Pal2.

Aristog. I §. 20: ἔνας vulg. Harpocr. Suid. Zonar. s. v. Ἐναί. — ἔνας II. Schol ad Aristoph. Acharn. vs. 172 Ed. Par. — ἔνας (parum differens ab ἑμας) Σ. — νέας Aug1. 5. k. Laur8. — ἔννας Bav (non F?). — ἔννας ἔνας Vind4.

Cor. trier. §. 4 p. 1229: ἔνης vulg. — ἐνης Σ. — ἔνης Mor. Ven. marg Φ. — ἔννης r. — ἔννης Bav (non F?).

'Cum spiritu aspero veriores esse scripturam docet compositum ἄφρενος.' Schaeferus. Vid. Keil. Sched. Epigr. p. 8.

Harpocr. s. v. Ἐνῆ καὶ νέα: — καὶ ἀπλῶς τὸ ἔνον δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ. Cum simplici ν etiam in titulis. Hos titulos multosque Grammaticos vid. in Stephan. Thes. Didot. s. v. — Ἐνῆ pro ἔνῆ vocatur aeolicum. Cf. Ahrens. Dial. Aeol. p. 64. — Ἐνῆ nihil esse putamus.

§. 143. Ἐρέτρια.

In codicibus accentus varius est: Ἐρετρία, plurimi Ἐρέτρια vel Ἐρέτρηια. Herodot. Thuc. Polyb. Diodor. Polyæn. Etiam Demosthenis codices fluctuant. Cor. §. 81 Ἐρέτριαν Vind5. γ. ε. ζ. iidem et fortasse alii §. 79 dant Ἐρετρίαν. — Contra §. 79 Ἐρέτριαν Aug4. T. k. t. u. qui fortasse omnes §. 81 Ἐρετρίαν. — §. 81 Ἐρετριαν Aug1, quum §. 79 dederat Ἐρέτριαν. — Alii certe constantes §. 79 et 81 Ἐρετρίαν, sic etiam Σ. Ω. Fel. Mor. ut Zonar. Vulgata Stephani Byz. Ptolemaeus Geogr. III, 15 (14) 24 (cod. Med. Ἐρέτρηια). — Ἐρέτριαν Aldetc. vulg. ut BkkAnecd. p. 147. Schol ad Iliad. B vs. 527. Etym. M. p. 371, 6. Hesych. Meinekii Steph. Byz. —

Vid. Spitzner ad Iliad. l. c. Ab Ἐρέτης derivata est Ἐρέτρια i. q. navigationi commoda (urbs, terra). Strabo X, 1 §. 10 p. 447 sq: Μελαυνίς δ'

ἐκαλεῖτο πρότερον ἢ Ἑρέτρια (sic constanter Strabo) καὶ Ἀρότρια (codd. Ἀροτρία). Eustathius ad Iliad. I. c. p. 280, 27 R: ἐκαλεῖτο δὲ ποτε ἡ Ἑρέτρια καὶ Ἀρότρια. Cf. Ἑρετρία Μακεδονίας Ptolem. Geogr. III, 13 (12) vers. fin. (cod. Pal. Ἑρετρίαί rectius). Ne quis vero proprium nomen ab adiectivo discernendum esse accentu dicat; memento, quod in hominum nominibus propriis ratum est, non valere in topicis, quae non temere notanda sunt, si diverso accentu scribuntur. Vid. Lobeck. Paral. p. 343 ibiq. cit. Exempla sunt: Τιλφωσσαίων. Vid. ad f. leg. §. 141. Πτελεόν, Λευκή Ἀκτὴ, Ὠρεός. Vid. ad Halonn. §. 39. Ὀρχομενός, non Ὀρχόμενος, ut passim invenitur. Δολίχη, non Δολιχή, ut ap. Lobeckium I. c. Vid. Lud. Dindorf. in Didot. Stephan. Thesaur. Ἡραϊον, non Ἡραίων, quod adiectivum est (Ἡραίων Τείχος). Vid. ad Olynth. III §. 4. De Ἀρνυός scribendo vid. ad f. leg. §. 326.

§. 144. Ἀγνούσιος.

Ἀγνούσιος olim scribebatur, nunc omnino Ἀγνούσιος. Sic Boeckhiius, Grötesfendus, Hermannus, Rossius, quem vide De Demis p. 54 sq. p. 110 sq. Licet Ἀγνούς nomen demi derivetur ab ἄγνῳ vitice, quo locus abundat. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ φουμένης αγνου. Stephan. Byz. Ross. p. 54 sq. (cf. Chateaubriand. Itin. Hieros. T. I p. 22 Versionis Müller). Frutex autem is nominatur ἄγνος (Agnus castus Lin.) παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας ἀγόνους τηρεῖν. φασὶ γὰρ τοῦτο τὸ φυτὸν ἐσθιομενον βρεννύναι τὴν φλόγα τῶν ἀφροδισίων, καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ φυτοῦ τούτου κόμας τῇ ἐαυτῶν κλίνῃ ὑποτιθέασιν ὥς φυσικὴν τινὰ δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἀγνείαν. Διὸ καὶ οἱ ἀγνεύειν ἐν Θεσμοφορίαις ἐθέλοντες ὑπιστρῶννον ἑαυτοῖς τῶν τοῦ ἄγνου κλαδῶν, ἵνα μένοιεν ἄφυστοι. Vid. Grammatici in Didoti Thes. Gr. s. v. citati. Vel ex hac Grammaticorum traditione patet nomen substantivum ἄγνος potius cum adiectivo ἀγνός et cum altero substantivo ἀγνεία et verbo ἀγνεύειν cognatum esse quam contractum ex ἄγονος, de qua contractione vid. Lobeck. Paralip. T. I p. 346. Dioscorides Lib. I §. 135: Ὠνόμασται δὲ ἄγνος διὰ τὸ τὰς ἐν τοῖς Θεσμοφορίαις ἀγνευούσας γυναῖκας εἰς ὑπόστρωμα χρῆσθαι αὐτῇ. Attamen ad discernendum hoc substantivum ab adiectivo non solum accentus, sed etiam spiritus mutabatur. Lexic. in Valck. Ammon. p. 208: Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται: ἄγαν etc. ἄγνος τὸ φυτὸν, τὸ μέντοι ἀγνός ὁ καθαρός. Sed passim variat lectio. ut Pausan. III, 14, 7 ante Facium Ἀγνίτα — Ἀγνίτας (cuius spiritus non erat mutandus in Ἀγνίτα — Ἀγνίτας cf. Schol. Vat. ad Iliad. Ω vs. 480: τὸν δὲ καθαρὸντα καὶ ἀγνίτην ἔλεγον. Eustath. ad Iliad. I' vs. 214 p. 748 fin. ἀγνίτην τὸν ἄλλα ἄγνον — ἄγνος. LXX Job. XL vs. 17: ἄγνον Ald. — cod. Alex. ἄγνον. — Causa distinguendi non valet in demi nomine, cui spiritus asper restituendus erat. Inscr. in Corp. No. 138, 34: Τελέστης Θεόγνης ΗΑΓΝΟΥΣΙΟΣ. Cor. §. 21 Ἀγνούσιος vulg. — Servaverunt spiritum asperum Bav. et fort. LaurS: ἀγνούσιος. — Macart. §. 7 Ἀγνουσίω. In eadem oratione Ἀγνίτας passim.

§. 145. Ἰπποθωντίς.

Sic Boeckh. Oecon. T. II p. 18 ed. 2^{ae}. Res marit. Tab. IV b 9. Corp. Inscr. No. 169 sqq. et passim. Vid. Saupp. ad Lysiae Panceleon. §. 3. Ἰπποθῶν Vas Midianum in Mus. Britan. ed. Gerhard. 1844. Cf. Harpocr. passim. Herodian. Arcadius p. 12, 6: Τὸ δὲ Ἰπποθῶν περισπᾶται φυλάττον καὶ τὸ ω μέγα καὶ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον. Itaque Ἰπποθοωντίδος Diar. Hall. 1835, 3 (idem No. 32) lin. 3 corrige in Ἰπποθωντίδος, ut est etiam in titulo de sociorum iure, qui scriptus est Nausinico Archonte — Olymp. C, 3 et identidem editus, nuperrime ab Arn. Schaefero Lips. 1856. Cum lapidibus convenit Σ Boeot. I §§. 23, 25, 28.

Sed Cor. §. 75 in Decreto reliquimus codicum Ἰπποθοωντίδος (Ἰπποθοῶντιδος Bav. η. — Ἰποθοῶντιδος Augt.), quamquam Paul. Ἰπποθωντίδος, quum praesertim etiam Hyperid. Arden. Euxipp. p. 9, 1 ed. Schneid. Ἰπποθοωντίς inveniamus. Item in Decreto Cor. §. 105, ubi etiam Paulina Ἰπποθοωντίδος. Item in orat. funebri p. 1308, 27 reliquimus Ἰπποθοωντίδαι (Ἰπποθοοωντίδαι u), ut in declamatione posterioris aetatis. Cf. Pausan. pp. 92, 94.

§. 146. Κολλυτός. Κολλυτεύς.

Sic Osann. Syllog. III p. 108. Corp. Inscr. No. 115 bis. Inscr. Nausinici p. 6 ed. Schaefer. Kiessling. Hyperid. Part. I p. 18. Ross. De Demis p. 124 sq. Grotefend. De Demis p. 26. Frank. ad Aeschin. Tim. §. 41. Maetzner. ad Dinarch. Or. I §. 76.

Sic Σ Cor. §. 75 (Κολυτεὺς vulg. — Κολυτεὺς LaurS. Augt. k. — Κολυτεὺς u).

Cor. §. 180: Κολλυτῶ (LaurS.) Augt. k. Pal2. — Κολυτῶ vulg. — Κολυτῶ Σ.

Timocr. §. 134 Κολλυτέα Σ bis. — Κολυτέα vulg.

§. 147. Κλητήρ in Demosthenis orationibus. Κλήτωρ in documentis.

Κλήτωρ forma est posterioris aetatis. Plut. De Sanit. Tuenda p. 128 F. — Κλητήρες Atticum metro defenditur Aeschyl. adv. Theb. vs. 574. Suppl. vs. 622. Aristoph. Av. vs. 147. 1422. Vesp. 189. 1301. 1407. Eandem formam tradiderunt Lexica rhetorica: Harpocr. s. v., e quo corr. Anecd. Bkk. p. 272 cf. p. 268. Anecd. Bachmann. T. I p. 279. Phot. Suid. (in quo etiam Κλήτωρ. Cf. Hesych. e iure Romano). Etym. M. p. 552, 20. — Timaei Lexic. s. v. de usu Platónico. — Dem. Σ et alii codd. Mid. 87. Nicostr. §. 14: Κλητήρα. — adv. Phorm. §. 13: κλητήρας. ib. §. 15: κλητήρων (κλητόρων Σ et vulg.). — Boeot. II §. 28. Everg. §. 27: κλητήρες. Nicostr. §. 14: Κλητήρα.

Sed Κλήτορες in Documento. Cor. §. 55: Κλήτορες Σ. pr LaurS. vulg. — κλητήρες Augt eiusque familia: k. p. s. Guelf. Obs. Vindl. Pall. 2.

Urb. Man. β. γ. ε. γρAldV. Praeterea Ω. Ang. — κλήτορες LaurS. u.

§. 148. Πυλάγορος.

Vulgo *Πυλαγόρας* nominativus Cor. §. 149. — *Πυλαγόραις* §§. 154 et 155. *Πυλαγόρας* accusativus §. 154. LaurS §. 149 sic: *πυλαγόρας* (compendio). §. 154: *πυλαγόραις* (compendio). *πυλαγόρους*. §. 155: *πυλαγόροις*. Sed §. 149: *πυλαγορος* (*πυλαγορος* Harpocr. s. v. *Προβαλλομένους*) prima manu, cuius extremum ο mutatum est in α. — §. 154: *πυλαγόροις* . . . *πυλαγόρους*. — Item *F. T. Φ. r.* Vind3. 4. Pall. Man. Ang. marg Lind. (Vind5. Aug4: *πυλαγόροις* . . . *πυλαγόρας*). — §. 155: *πυλαγόροις* item Ω. *F.* Aug4. margLind. Vind3. 4. Pall. Man. Ang.

§. 140: *πυλαγόρας* pr Aug1, corr hoc α in ο.

Aeschin. Ctes. §. 113 *πυλαγόρων* (*πυλαγόνων* n. — *πυλαγορών* d). — §. 114: *πυλάγορος* (sic pr *f.* qui codex est saeculi XI. — *πυλαγόρας*

vulgo). — §. 122: *πυλαγόρους* (*πυλαγόνους* g. *πυλαγόρας* h). §. 124: *πυλαγόρους*. — §§. 126 et 127: *πυλαγόρους* his (*πυλαγόρας* h superiore loco, et vulgo in inferiore, in quo *πυλαγόρους* d. e. — om *f* inferiorem locum).

Πυλάγοροι hoc accentu AnecdBkk. p. 292, sed ibidem *πυλαγόρας*, ut Harpocrat. et Phot. s. v. *Πύλαι*, ubi *Πυλαγόροι*, ut Hesych. *Πυληγόροι* s. v. — Contra *Πυλαγόραι* Suid. Etym. M. p. 605, 42. Paroxytonon *Πυλάγοροι* etiam Hesychius s. v. *Αμφικτύνες*.

ᶜ Scribitur autem apud Herodot. *Πυλαγόροι*, non *Πυλαγόραι*, in plerisque codd. VII, 214. med. parique ratione in genit. *Πυλαγόνων* (non *Πυλαγορέων*) exhibent omnes libri VII, 213. Vid. h. t. not.? Schweig-hauser. Lex. Herodot. s. v. Cf. Wessel. ad Herodot. VII, 214.

Bremius ad Aeschin. Ct. §. 113 censet singularem numerum primae tantum declinationis in bonis codicibus inveniri, pluralem secundum scriptores variari. At collectis superioribus docemur apud veteres valere *Πυλάγορος* et *Πυλάγοροι*. Hoc accentu scribendum. est enim intransitivum, non ut *δημηγόρος* i. e. *populum colligans*, de quo vocabulo vid. Buttmann. Gr. T. II p. 482 sq. ed. 2^{ae}. Recentiores autem usurpabant *Πυλαγόρας*. Libanius Or. adv. Aeschin. T. III p. 402 R. p. 406. Strab. IX, 3, 7 (ubi cod. Parisinus Ac: *πυθαγόροι*, ut Ω Cor. §. 149: *πυθαγόρας*). Hinc etiam in Aristophanis fragmento a scholiasta ad Nubb. vs. 623 servato scribendum esse puto *Πυλαγόρους* loco alterius formae.

§. 149. Εἶπον. Εἶπας etc.

INDICATIVUS.

Εἶπον 1 Pers. Cor. §. 179. Sed etiam Ionicum (Gregor. Cor. p. 481 ibiq. citt.) *εἶπα* Σ in Pseudo-Dem. Everg. §. 41, vulgo *εἶπον*. Illa Ionica, quae dicitur, forma etiam apud alios scriptores invenitur. Vid. Schaefer. ad Dionys. p. 436. Tengstroem ap. Koch. Praef. ad Moer. p. LXXVII. Matth. Gr. in verbis anomal. Adde Philemonis fragmentum ap. Gramm. in Bkk. Anecd. p. 476, 17. Aelius Dionysius ap. Eustathium ad Od. β vs. 85 p. 1435, 60: *Τὸ δὲ εἶπες ἔχει τις γράψαι καὶ εἶπας. φησὶ γὰρ Ἀἴλιος Διονύ-*

σιος, ὅτι εἶπον καὶ εἶπα ἀμφοτέρω παρὰ Ἀττικοῖς, μᾶλλον δὲ τὸ πρότερον. καὶ τὰ προστακτικά δὲ ἀμφοτέρως, εἰπέ καὶ εἰπόν (de hoc falsi accentu ab aliis satis disputatum est, pro εἶπον), ὀξύτῳ. καὶ αἱ μετοχαί, ὁ εἰπὼν καὶ ὁ εἶπας. Ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ εἶπον καὶ εἶπα, οὕτω καὶ ἤνεγκα καὶ ἤνεγκον, καὶ μάλα τοῦτο. Cf. Prolegg. Gramm. I §. 90.

εἶπας perpetuum ap. Soph. (Ellendt. Lex. T. I p. 674). Aristoph. Plat. (Ast. s. v.). Xenoph. ap. Matthiae. Gramm. I. c.

εἶπεν f. leg. §. 140 et passim.

εἰπομέν Phil. IV §. 3.

(προ) εἶπατε Cor. §. 80 bis. Soph. Eurip. Aristoph. ap. Matthiaeum.

εἶπον 3 Pers. passim.

Imperativus.

εἰπέ Cor. §. 150 et passim.

εἰπάτω f. leg. §. 57. Epist. I §. 1. Aristoph. Lysias. Plat. ap. Matth. Sophocles ap. Ellendt.

εἶπατε Dinarch. c. Dem. §. 43.

Optativus etc.

εἴποι Olynth. III §. 10. et passim. Sed Pseudo-Dem. Neaer. §. 70: οὓς ἂν τις — εἴπειεν ἄν Σ et vulgo. — εἴποιεν r. Pluralis h. l. ferri vix possit. Cf. Etym. M. p. 302.

εἴποιμεν Phil. IV §. 3. et passim apud alios. — (εἴπαιμεν Platon. Sophist. p. 240 D, ubi vetl. editt. εἴποιμεν).

εἴπαιεν Nicostr. §. 24. vulgo. — εἴποιεν Augl. r. z. — εἶπεν Σ.

εἰπείν passim.

εἰπὼν Cor. §§. 22. 179. (Timocr. §. 160) et passim.

ἀντεῖπας Σ etc. Neaer. §. 27. — ἀντεῖπών vulgo.

εἰπόντος Cor. §. 179.

εἰπόντια Cor. §. 83.

εἰπόντες f. leg. §. 220.

προεἶπασα Polycl. §. 60 Σ. etc. — προεἰπούσα vulgo.

§. 150. De Optativi formis quibusdam.

Optativum verborum *μι* et aoristorum passivi in plurali corripendum esse iubet Cobetus Var. Lect. p. 328, ut Olynth. III §. 33 pro codicum et Grammaticorum citantium verbo ἀπαλλαγείητε scribendum esse ἀπαλλαγείτε, conferens Hesych. Καταλογισθείη. ἀττικώγηρον [scr. secundum Albertum: Καταλογισθεῖεν, ἀττικώτερον]. ‘Ἀλλὰ σ’ αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί.’ et in Menandri Fragm. 202 Mein.: οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν scribendum Cobeto videtur, ut iam Meineckius: οὐχ ὅθεν ἄπ. καὶ σωθεῖμεν ἄν; — Item quidem Isocrateum est θεῖμεν. aor. I passiv. opt. Benseler. Praef. ad Isocr. p. XXIV not. 2. Sed de optativi formis nuperrime copiosius disputavit Frankius in Leutschii Philolog. Suppl. I p. 451 sqq. — De optativo οῖην vid. not. crit. ad Phil. II §. 16. Scheib. Obserrv. in Orr. Att. p. 11. — De optativo aor. I.

activ. duplici apud Dem. vid. Prolegg. Gramin. §. 90 p. 116. Negant autem *σαι* tertiam personam singularis et *αιεν* plur. Atticam esse, Atticis usurpata esse *ειε* sive *ειεν*, et *ειαν*. Vid. Benseler. Praef. ad Isocrat. p. XXI. Scheibii Comment. Crit. De Isaei Orr. p. 4. Est illa quidem forma Demostheni longe usitatio, tamen altera magnā etiam unisonā auctoritate nonnunquam defenditur, ut praeter locos Prolegg. l. c. descriptos etiam f. leg. §§. 31. 51 etc. Cor. §. 68: *τολμήσαι, ὡς Σ.* prLaurS. Lept. §§. 51 et 55: *ἀκούσειεν ὡς, . . ἀκούσαι τοῦ.* Weber. ad Aristocr. §. 117. Quare non ausus sum varietatem, quam Demosthenes tantopere amat, tollere in formis etiam nunc dubiis.

§. 151. *De aoristi infinitivo etiam sine ἄν particula post verba sperandi et promittendi.*

Saepe quidem a scribis futuri infinitivus cum aoristo commutatus et confusus est facillimo lapsu, ut *δέξασθαι* pro *δέξεσθαι*, *παύσασθαι* pro *παύσεσθαι* etc. Adeoque contra Lobeckium ad Phrynich. p. 745 sqq. aliosque Cobetus Var. Lect. p. 97 sqq. futurum infinitivi post verba *οὐ φημι*, *ὁμνυμι*, *ἐλπίζω*, *προσδοκῶ*, *νομίζω*, *οἶμαι*, *ἡγούμαι*, *ὑπισχνούμαι* necessarium esse affirmat, aoristum non dici nisi ubi in recta oratione positum idem tempus requireretur. Ubi mutatio formae non facilis occurrit, excidisse vir doctissimus censet particulam *ἄν*.

Futuri frequentissimam horum verborum esse coniunctionem consentimus, non esse Atticum cum iisdem aoristi infinitivos, nisi ubi in recta oratione id tempus necessarium sit, construere negamus. Rationem docent et alii et Kruegerus Gramin. §. 53, 1 Ann. 10. Id. ad Xenoph. Anab. I, 2 §. 2: 'Ut de re praeterita diceretur *οὐ πρόσθεν ἐπάναστο*, ita de futura dicitur: *ὑπέσχετο μὴ πρόσθεν παύσασθαι*.' Potius ubi non tempus futurum, sed sola actio significatur, locus est aoristi et praesentis, huius quidem de actione repetita vel continuata, illius de momento agendi. Nam non placet Wunderlichii ratio (Praef. ad Dem. Cor. p. XVII sqq. ed. 4^{ac}): 'ubi de re agitur futura quidem sed quae continuo aut incipit aut eventum habet, aoristi vel praesentis infinitivum significatione futuri poni.' Quid haec observatio ad temporum naturam pertinet?

Exempla partim ab ipso docto Cobeto collecta: Dem. Cor. init. *τοῖς θεοῖς εὐχόμεαι* — *εὐνοίαν* — *ὑπάρξαι μοι* (cf. Hyperidis Fragm. Harris. XIII: *τοῖς μὲν θεοῖς εὐξάμενος βοηθῆσαι μοι καὶ σῶσαι*) — *ἐπειθ' ὅπερ ἐστίν* — *τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι* (cf. §. 8) — *ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ τὸν ὅρκον, ἐν ᾧ — καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι* (vulgo *ἀκροάσθαι*. Sed vid. ann. crit.). *τοῦτο δ' ἐστίν οὐ μόνον τὸ — τὴν εὐνοίαν ἴσην ἀποδοῦναι, ἀλλὰ τὸ καὶ — οὕτως ἐᾶσαι κτεήσασθαι*.

Aristocr. §. 170: *ὁμοσαι — εἶναι μὲν τὴν ἀρχὴν κοινὴν τῆς Θράκης εἰς τρεῖς διρηγμένην. πάντας δ' ὑμῖν ἀποδοῦναι τὴν χώραν.* Nemo in iureiurandi formula particulam *ἄν* ferret.

Thuc. V, 18: *Σπονδὰς ἐποιήσαντο — καὶ ὥμοσαν — περὶ μὲν τῶν*

λερῶν — θύειν καὶ ἔλναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν etc. Deinde post multos infinitivos praesentis de actionibus, quae pro re nata repeterentur, sequuntur aoristi de actionibus semel perficiendis: ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὁμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. — στήλας δὲ στήσαι Ὀλυμπίαι. — ταύτη μεταθεῖναι.

Platon. Phaedon. p. 67 E: ἑλπίς ἐστίν οὐ διὰ βίου ἥρων τυχεῖν.

Aristoph. Ban. vs. 558: προσεδόκας — ἀναγνῶναι σ' ἔτι. alia. Vid. Heind. ad Phaedon. §. 32. Krueger. ad Dionys. p. 101. Idem de aoristi infinitivo post εἰκός ad Thucyd. I, 81 fin.

Codices

Argumenti Libanii in Or. De Corona.

F. Bav. Pall. Laurp. Vind3. Bodl. Less.
Vind4. Laur8. *o. p.* Lind. Obs. *β. ε. ζ.* AldV.
Q. Aug2. *γ. v.* Ang. Man.
Scrimg.

Argumenti Anonymi.

Felicianus primus hoc argumentum edidit.
Morelius codices contulit *α. ζ.* etc.
Mei codices sunt Vind1. 7. et Man.
Margo Morelianus anonymus cum Vind1 convenit.
Habent argumentum etiam C. D. G. T., de quibus codicibus vid.
Dindorfii Addenda Vol. IX p. 851. Sed T est codex *s*, quocum plerum-
que conveniunt anonymus margo Lambini et D. Item convenit C cum *Θ*.

Ad orationem De Corona comparati 50.

Σ.

Laur8.

Aug1. 2.*) 4. *k. s* (sive *α*). *p. o. q.***) Ambr3 (collatus ad §§. 1—53).
r. t. γε β. ε. ζ.

Guelf. Harl. Vind1 (= Vind6). Vind5. Pal2. Laur8. Laurf. (hi duo
codices ad initium modo comparati sunt et ad §§. 90—92). Laur3 (com-
paratus ad §§. 295 — fin). Urb. Obs. Barb (hic codex comparatus est
usque ad §. 90).

Man multis lacunis laborans, praecipue versus finem. AldB. AldL.

F. Bav. plurimum *Φ* ad hanc classem pertinens. *η.* Ambr4 (ad
§§. 1—53).

*) Aug1 eiusque familia in oratione de Corona magis quam *F* huiusque familia cum *Σ* conveniunt. — Aug2 in initio huius orationis saepissime cum *Σ* convenit.

**) Codicum Bekkeriorum *o. q.* recentissimorum varietatem lectionis §. 42 abruptam esse videmus. Inde a §. 77 in documentis caremus varietate codicum *k* et *s* documenta certe priora continentium, nisi quod in §. 106 var-
rai lectio annotata est. Cf. Praefatio nostra p. VII.

T. Lind. Vind4. Pall. Ven. (Appfr. AldV. AldT).
Q. u. v. γ. Vind3. Ang. Ad §. 90 — 91 Chalk, de quo codice vid.
Praef. extr.
Passim Vind7. — inde a §§. 299 usque ad finem Laur9 (= Laurent. No. 41).

Codices

ad Libanii argumentum fals. leg.

T. Lind. Vind4. s. η. Laur8. Mal.
F. Bav. Mead. t. v. Ven. Vind5.
Semel AldB.

Ad Anonymi Scholiastae argumentum.

Hoc argumentum in scholiorum codice invenitur Vind7. Praeterea in Vind1 (= Vind6). Bodl. Alt. s. Ven. AldV. ζ. Aldetc. Vind5 exhibet nihil nisi appendicem.

Ad orationem fals. legat. 36.

Σ.

Laur8. T.) Lind.*

Augl.⁹⁰) 2. Obs. δ. s. Harl. k. s (= α). t. r. Laur8. — Θ. Vind1. 4.

7. Mal.^{*})**

Π ad partem posteriorem, inde a §. 157.

F. Bav. Φ. — Ven. β. ζ. η.

Q. Vind3. u. v.†)

Passim: Fragmentum Urbinatis, quantum legi poterat. Cant. Chr (corrector Malatestiani). AldV. Weimar. Bodl. Ask. hi quatuor sunt correctores Aldinae saepe secundum Indd. scribentes. — AldT plurimum secundum Ven.

*) T in orat. f. leg. propius quam in aliis orr. ad Σ accedit.

**) Augl etiam in hac oratione multo magis quam F cum Σ convenit.

***) De consensu Vind1 et Mal cf. lacunas quoque §§. 160—231. 240.

†) De consensu Q et u vid. ad §. 300.

Plene in Σ. scripta sunt haec:

De Corona.

- §. 3: ἔγωγε ἐλαττοῦμαι. — δὲ ἐκ ... δεαυτούς.
 §. 4: πεπραγμένα ἐμαντῶ — πράγμα αὐτό ἀναγκάξῃ (sic) — ἄγῶνα ἐν-
 στησάμενος.
 §. 5: ἀγῶνα ἐμοί.
 §. 6: δὲ ὄντος.
 §. 7: δίκαια εὐνοϊκῶς.
 §. 8: τε ἰδίῳ.
 §. 9: τὰ ἄλλα.
 §. 10: κοινὰ ὑπερεῦ (sic) καταψηφί-
 σασθαι ἤδη, sic loco καταψηφίσα-
 σθε ἤδη ... ἐνδέδειχθε ἐπὶ.
 §. 13: με ἔωρα — τὰ ἀδικήματα.
 §. 14: με ὑμᾶς — ὁπνῖκα ἑφαίνετο.
 §. 15: πράγματα ἐλέγχους (quum
 idem Σ §. 226 τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ
 πράγματ' ἐλέγχους) — πρὸς ἐμὲ
 ἔχθραν.
 §. 16: μάλα εἰκνῶς.
 §. 17: κατηγορημένα ὁμοίως — μά-
 λιστα ὅσα ὑπὲρ — πεπραγμένα
 ἐαυτῶ — πράγματα ἀναμνήσαι.
 §. 18: ἔγωγε ἐπολιτευσόμεν — ὥστε
 ἀνελεῖν.
 §. 20: συνηγωνίσαστο αὐτῶ — εἴτε
 ἀγνοίαν. — οὕτε ἄλλω οὐδενὶ —
 συγχωρηθεῖσα εἰρήνῃ — δοροδο-
 κήματα (sic) ἐν.
 §. 21: μάλιστα ἐν — δήποτε ἔνεκα
 (ἐγὼ γὰρ τοῦτό γε ἐν τῷ παρόντι)
 Εὐβουλος — ἐγὼ δὲ οὐδέν.
 §. 24: μέγιστα ἐν οἷς — οὐκ ἔστι. τί
 γὰρ.
 §. 26: ὠμόδατε ἡμέρας — τοῦτο ἐκ —
 μάλιστα ἐπραγματεύετο.
 §. 28: ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς.
 §. 30: ἀμφότερα εἶχε.
 §. 32: ἐξέλθοιτε ὑμεῖς — ἅμα ἀκού-
 οῖτε ταῦτα ἀπαγγελλόντων — ἔχοι-
 τε ὑμεῖς.

- §. 33: ἅπαντα ἀπώλετο.
 §. 34: οὐδένα ἐποιούμην — καὶ ἐμοί
 — μικρὰ ἀποκρίνασθαι.
 §. 35: βούλεσθε ὑμεῖς, ἂν ἔχητε ἡ-
 συχίαν.
 §. 36: τότε ὑποῦσαν.
 §. 37: ταῦτα ἔχει.
 §. 38: ἐπηγγέλλετο ὑμῖν.
 §. 40: πράγματα ἐκείνων.
 §. 41: ὅσα ἄλλα ... τὰ ἐκείνων.
 §. 42: ἐμπέπτωκα εἰς.
 §. 43: δὲ οἱ ... ἀνῆρηντο αἱ ... δὲ
 Ἕλληνες ... τινὰ ἐκ.
 §. 45: δὲ ἰδιωτῶν.
 §. 46: τότε ὠνομάζοντο — ἡνῖκα ἰδω-
 ροδοκοῦν.
 §. 47: χρήματα ἀναλίσκει ... ταῦτα
 ἀποδομένων.
 §. 48: γε εἰδέναι ... εἴτα ἐλαννομέ-
 νων ... πᾶσα ἡ οἰκουμένη.
 §. 49: σαφέστατα ἂν ... πλείστα ἀν-
 τιλέγων ... γε ὑμᾶς.
 §. 50: ταῦτα ἡγοῦμαι ... δ' ἴσως ...
 ἐμὲ εἰπεῖν.
 §. 57: εἴτε ἀληθῆ.
 §. 58: εἴτε ἄξιος.
 §. 59: τὰ ἄριστα.
 §. 60: ἂ δὲ ἀφ' ... ταῦτα ἐπέστην ...
 ταῦτα ἀναμνήσω.
 §. 61: μέγα ὑπὲρ ... ἀλλὰ ἄσασιν.
 §. 62: ἐτι ἀγνοία ... ἐνταῦθα ἐαν-
 τόν ... εἰμὶ ἐγώ.
 §. 63: φρόνημα ἀφείδαν ... δίκαια
 ἀναιρεῖν.
 §. 64: μάλιστα ἐπιτιμῶντα ... γι-
 γνόμενα ἐπὶ.
 §. 65: δὲ ὁμοίως ... ἐνδοξοτατα ὑμεῖς.
 §. 66: βῆμα ἀνέβην ... σώματα ἀν-
 ηλωκυσίαν.
 §. 68: γε οὐδεὶς ... γε ὄντι ... τοῦτο
 εἰς ... δὲ οὖσιν.

- §. 71: ἐπιτείχιμα ἐπὶ ... δὲ Ἑρε-
τραί.
§. 72: Ἑλλάδα οὖσαν ... πεισθεῖσα
ἐμοί, ... ἁμαρτήματα ἐμά ... τίνα
ἄλλον.
§. 73: γε ἐκεῖνος ... λέγε ἐφεξῆς.
§. 75: ψήφισμα Εὐβουλος.
§. 79: ἐνταῦθα οὐδαμοῦ.
§. 80: δὲ ὀλιγορήσασιν.
§. 81: χρήματα ἔδωκε — ταῦτα ὑπ-
άρχειν — μηδένα ἐξετάζειν.
§. 82: δὲ οὐδέποτε, ἴαν — σε οὔτοι.
§. 83: ἐμὲ ἐπὶ — ἀντικρίντα ἔγρα-
ψατο.
§. 85: τίνα αἰσχύνῃν.
§. 86: τὰ ἄριστα.
§. 87: χρώμεθα ἐπεισάκτω.
§. 88: πράγματα ἀφειδώς.
§. 89: ταῦτα ἀφείλησεν — ἀλλὰ ἔργον
— τότε ἐνστάς.
§. 94: δίκαια ἄν.
§. 95: μάλιστα ἦσαν — ταῦτα ἐν —
ἄνδρα ἰδέα (sic sine iota subscri-
pto).
§. 96: ἐξήλθετε εἰς — τότε Ἀθηναίων
πολλὰ ἄν.
§. 97: ταῦτα ἀμφοτέρω ... ἀκίνδυνα
ἔωρων.
§. 98: ταῦτα ἰσίουσιν.
§. 99: ἐδείξετε ἐκ ... τὰ ἄλλα ...
οὔτε ὑπολογισθεῖτε.
§. 100: ἡδίκησθε ὑπολογισάμενοι ...
ἔτερα εἰπεῖν.
§. 101: εἰτα ἐγὼ ... τό γε ἔργον ...
ἐποιήσατε νυνεὶς, ἀκριβῶς οἶδα
ἐγὼ ... ταῦτα ἐροῦντες.
§. 102: σκοπεῖτε ἐν.
§. 103: τρεῖς αὐτ' (sic) ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι ὅσα ὀκνήσαιμι.
§. 104: τε ἐκ.
§. 107: πῶποτε ὡς ἀδικούμενος.
§. 108: ταῦτα ἐγίγνετο ... τὰ ἀδύ-
νατα ... δέοντα ἐγίγνετο ... τοῦ-
το ἄξιός εἰμι ἐπαίνου ... πολίτευ-
μα ἐμόν.
§. 109: δίκαια εἰλόμην ... ἡγάπησα
ἀντι.
§. 110: τὰ ἄριστά τε ἔπραττον.
§. 111: εἰμὶ ὑπεύθυνος.
§. 112: οὐδὲ ἄλλον ... ἐννέα ἀρχόν-
των.
§. 113: γε οὐδενός ... τὰ ἀνηλωμένα
ἔδωκα ... δικαία ἐστίν.
§. 114: ταῦτα οὐ τινὰ ἀρχὴν ... γε-
γεννημένα αὐτά.
§. 115: κατοικοῦσι Ἀθηναίων sine ὕ
ἐφελκυστικῶ.
§. 117: δίκαιά ἐστί μοι ... γε εὐθύ-
νας.
§. 118: οὐκ ὑπεύθυνος ... ψήφισμα
ὅλον ... ἐπέδωκεν ταῦτα ... ἐπ-
έδωκε τοῖς.
§. 120: γε ἐν.
§. 121: γε ὁμομοκόσι.
§. 122: ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς ... εἵ-
τα οὐκ ... καὶ ἄρρητα ὀνομάζων.
§. 123: δικαστήρια ὑπέληφα ...
ταῦτα ἀπὸ ... τὰ ἀπόρρητα ...
ἵνα ἐξελέγχομεν.
§. 124: ἐνταῦθα ἔλαττον ... δὲ ἐπὶ.
§. 125: μηδεπώποτε ἐξελεγχθῆναι ...
ἐνταῦθα ἀπηντηκας.
§. 126: τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν.
§. 127: περίτριμμα ἀγορᾶς ... τὰ
αἰσχροῦ.
§. 128: ἐρυθρίασεις, τοῖς δὲ ἀπολει-
φθεῖσιν ... δὲ ὑπ' .
§. 131: ὥστε ἐλευθερός ... ὡς ἄρα
ὑπὲρ ... ταῦτα ἀναμνησῶ.
§. 133: πράγμα αἰσθημένη ... ἰδοῦ-
σα ἐπεξήτησε ... συλλαβοῦσα ἐπ-
ανήγαγεν.
§. 134: ταῦτα ἡ ... ταῦτα ἀπὸ.
§. 136: τότε ἐγὼ ... ἀλλὰ ἀνασταῖς
... δίκαια οὐχὶ ... τὰ ἐναντία
ἐμαρτύρει.
§. 137: καὶ οὐκ.
§. 138: πολλὰ ἄν ... δεδωκάτε εἴθει.
§. 139: δότε αὐτῶ ... πλοῖα ἐσεσὺλη-
το ... ἐπορευέτο ἀνθρώπος ...
πράγματα ἦν ... οὐδὲ ἔστιν ...
ψήφισμα οὐδὲν ... ἔχοντα ἐγκα-
λεῖν.
§. 140: οὐδὲ ἔλεγεν ... ἡνίκα ἐργά-
σασθαι ... πολλὰ ἐρεῖς.
§. 141: ἐνεκα αἰτίας.
§. 142: ταῦτα ἐπήραμαι.
§. 143: ἅπαντα ἀνέτρεψε ... δὲ
ἐθαύμαζον.
§. 144: τότε ἐκωλύθητε ... μεγάλα
ὠφελήσεσθε.
§. 145: μυρία ἐπάσχε.
§. 146: δὲ οὐτ' ἐν ... δὲ αὐτοῖ.
§. 147: ἐνεκα ἐχθροῦς.
§. 148: πράγμα ἐνόμιζεν ... δὲ Ἀθη-
ναῖος.
§. 149: ἀφίκετο εἰς.
§. 150: ἥτις αὖτε εἶναι.
§. 151: ἡγεμόνα ἦγον.
§. 152: ἡ ἐκεῖνον.
§. 153: τοῦτο εἶδον ... πράγμα εἰς
... ἕνα ἄνδρα ἵνα εἰδῇτε ἡλικία
πράγματα ἡ ... ταράξασα αὐτὴ
... ἔδωκε.
§. 156: ταῦτα ἐπὶ.

- §. 158: μάλιστα αἷτιος.
 §. 159: σκηνῆσαιμι ἔγωγε . . . ταῦτα ἀπολωλότων . . . ποτὲ οὐκ.
 §. 160: εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα.
 §. 162: ἡ ἐμοῦ . . . ἡ ἐγώ.
 §. 168: συμβάντα ἐν . . . ἀκούσατε ὅμως.
 §. 169: τε ἐκ . . . γέροντα ἐνεπύμπρασαν.
 §. 170: προσηγγελμένα ἑαυτοῖς . . . ἀνίστατο οὐδεὶς.
 §. 171: βῆμα ἐβαδίζετε . . . τοῦτο ἐποίησαν.
 §. 172: ἀνδρα ἐκάλει.
 §. 173: ἔνεκα ἀκούσατε . . . δέοντα σπεῖρ . . . ἐσσεσθε ἐμπειροτέροι.
 §. 174: τοῦτο οὕτως . . . μέντοι ἵνα τὰ ἐν Θῆβαις . . . δε ἔχει.
 §. 175: δὲ ἐναντιονμένους . . . ἵνα ἡ.
 §. 176: προαιρεσομεθα ἡμεῖς . . . αἱ αὖν.
 §. 177: παρόντα ἐπανεῖν . . . ὑμέτερα ἔξ . . . ὑπάρχετε ὑμεῖς.
 §. 178: δὲ ἀμεινον . . . ἵνα ἔαν.
 §. 179: οὐδὲ ἔγραψα . . . οὐδὲ ἐπρέσβευσα . . . ἔδωκα ἑμαντόν.
 §. 180: τίνα ἑμαντόν . . . μηδὲ ἤρωα . . . ποτὲ οἰνόμαον . . . γε οὐδὲν.
 §. 190: ἄλλο ἐνὴν . . . μήτε ἐστὶ μήτε ἦν . . . κράτιστα ἐλίσσθαι.
 §. 191: δὲ οὐ . . . με ἀγαγεῖν.
 §. 193: τοῦτο ὡς . . . ἀδίκημα ἐμὸν . . . ὅσα ἐνὴν . . . πράγματα ἐνεστησάμην.
 §. 194: γέγονε, τί.
 §. 195: τότε ἐκεῖνος.
 §. 196: τότε ἔδει . . . ὅτε ἐβουλεύετο ἡ.
 §. 197: γέγονα εἰς . . . ἔδωκα ἑμαντόν . . . οὔτε ἑτερα εἶπες . . . οὔτε εἰς . . . ἅμα ἀρίστρατος.
 §. 198: ἀτυχήματα εὐδοκίμειν.
 §. 199: οὐδὲ ἐφθίγξω.
 §. 200: προεῖτο ἀπονευτί.
 §. 201: ἀγῶνα ἑτεροι.
 §. 203: φρόνημα ἡ πόλις.
 §. 207: ἐμὲ ἀποστερήσαι . . . ἐγκώμια ὑμῶν . . . βέλτιστα ἐμοῦ.
 §. 209: παλαιὰ ἔργα ἔλεγες . . . προσεδεῖτο ὁ . . . ἀνάξια ἐροῦντος.
 §. 210: τε ἰδίας . . . ἀξιώματα ἀποβλέποντας . . . γε ἅμα . . . δημόσια εἰσάητε . . . ἀξια ἐκείνων.
 §. 211: ἔνεκα ἑμαντόν.
 §. 213: ἐναντία ἐπράξατε . . . τὰ ἐκ τῆς . . . δὲ ὧν . . . τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διαρπασθησόμενα ὑπό.
 §. 214: ἔκαστα ἐγώ.
 §. 215: τρία ἐν . . . δὲ ἐν.
 §. 216: παρέσχετε ὑμᾶς . . . ἐρίγνοντο ἔκαινοι.
 §. 217: ἔγωγε ἡδέως . . . ταῦτα ἔλυπεῖτο ὁρῶν.
 §. 218: ἐπέσθητε ἐμοί.
 §. 220: ὥστε οὐκ.
 §. 221: ταῦτα ἐν.
 §. 224: πολλὰ ἑτερα. τότε δὲ αὐτὸ . . . ἐκρίνετο ἐφ'.
 §. 226: ἔκαστα ἔχοντων.
 §. 229: ἔκαστα ἐν.
 §. 230: σταδία ἀπό.
 §. 234: δ' ἐπῆα (non δὲ ἐπῆα).
 §. 235: ἄλλο οὐδὲν . . . ὁ ἀγών . . . ὅπλα εἶχον.
 §. 236: ὅσα οὗτοι περιγένοιτο ἐμοῦ.
 §. 238: οὐδὲ ἀγανακτοῦσα ἐπὶ.
 §. 244: τελευταῖα ἐκ.
 §. 245: ἵνα ὄντα . . . γε ἐκάστον.
 §. 246: πράγματα ἀρχόμενα . . . ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα . . . ἐμὲ οὐδὲν.
 §. 247: ἔροιο ὄντινούν . . . ὥστε οὐδ' ὁ . . . ὥστε ἀήτητος.
 §. 248: πάντα ὅσα ἔπραττον . . . ἠνίκα οὐδ' . . . ἔνεκα ἐπράττετο . . . ἐμὲ ἐχειροτόνησεν.
 §. 249: ἄλλο οὐδὲν.
 §. 250: τὰ ἀρίστα.
 §. 251: ὥστε ὑπὸ σοῦ γε ὁμολόγημαι.
 §. 254: προοινο τοῖς ἡμῶς.
 §. 257: μήτε ἰδίας . . . πολιτεύματα ἐλίσσθαι.
 §. 260: τοιαῦτα ὑπό.
 §. 266: εἴτε ἡδῆ.
 §. 267: ἔπειτα οὐτοι.
 §. 272: ἐμὲ αἰτιάσθαι.
 §. 276: τοιαῦτα ὀνομάζων . . . δὲ οἶδ' ὅτι . . . ἡ ἐμοί.
 §. 277: καὶ ἐκεῖνο εὖ οἶδ'.
 §. 278: ἄλλο οὐδὲν.
 §. 285: μεγάλα ἡ πόλις.
 §. 286: ἠγήσαντο αὐτοίς.
 §. 288: τότε αἰρεθέντος.
 §. 289: προεῖλετο ἡ πόλις.
 §. 292: ἐμὲ εἰς.
 §. 293: ἐμὲ ὑμᾶς . . . δίκαια ἐποίει . . . ἐμὲ ἐχθρας.
 §. 296: λέγοντα ἡ ἡμέρα . . . δὲ Ἄλ: ἑάνδρω . . . μηδὲνα ἔχειν.
 §. 297: καὶ ἐγώ.
 §. 298: ἐμὲ οὔτε . . . ἄλλο οὐδὲν . . . ταῦτα υγιῶς.
 §. 303: προεθέντα ὑπ' ἐμοῦ καὶ ὅσα εἰς . . . εἰ δὲ ἡ . . . ταῦτα ἐλυμαίνετο.

- §. 304: εἰ ἓνα ἄνδρα . . . καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρχαδία.
 §. 312: ὅτε (σοτ Σ) ἄπαντες . . . οὐδὲ τότε οὔτε.
 §. 315: δὲ οὐδὲ . . . οὔτε ἴσον.
 §. 317: με εἰπεῖν.

- §. 318: εἰμι ἐκείνοις . . . ζῶντα ἐξέταξε.
 §. 319: ἄριστα ἐμάχητο.
 §. 320: βέλτεσινα ἐλίσθαι . . . πατρίδα εὐνοίας . . . δὲ οὐδεὶς.
 §. 321: εὐρήσατε ἀπλῶς.
 §. 323: ἐκείσε ἀπαγγέλλειν.

Plene scripta sunt in Σ haec:

F. leg.

- §. 1: μητεανδρα.
 §. 2: τοισδε απειλει· . . μηδένα εἶναι.
 §. 6: γε ἦ.
 §. 8: κειωλυότα ἐμοῦ . . . καταψηφίσασθε αὐτοῦ . . . δὲ ἄφετε.
 §. 9: εἰδῆτε ὅτι . . . μάλιστα ἐξελεγχθήσεται δῶρα ἔχων.
 §. 12: δεῖγμα ἐξενηχότος.
 §. 13: ἤρξατο ἀρχῇ.
 §. 14: ἀριστα ἐναντιωθεῖη.
 §. 15: συνηγόρει ἐκείνω.
 §. 17: αὐτίκα ἀκούσεσθε.
 §. 19: δὲ ἦκεν . . . λυμηνάμενα ὑμῶν καὶ διαφθείραντα ὅλως . . . ἄρα ἠφισβῆται.
 §. 20: κεφάλαια ἀπήγγελλε . . . ἀπελογίζετο ἐκ.
 §. 21: χοήματα ἐσπραττόμενα.
 §. 22: λελήθατε ἡμᾶς.
 §. 23: ἐβούλεσθε ἄλλα.
 §. 24: δεύτερα ἦν.
 §. 26: τοῦτο ἡδίκησθ' ὑπ' αὐτοῦ ὅτι . . . διεκωλύθητε ἐλπίσι.
 §. 28: ὅσα ἀπήγγειλεν.
 §. 30: δὲ οὔτοι.
 §. 31: κωλυθεῖσα ἀκούσαι . . . οὔτε εἰς τό.
 §. 32: ἐνταῦθα οὐτ' . . . ταυτὰ ἄπαντες . . . οὐδέναν ἐπῆνεσιν.
 §. 33: δὲ οὐδεὶς.
 §. 35: μεγάλα ἀγαθὰ ἄ.
 §. 36: ταῦτα ἀνεγινώσκειτο ἦ . . . πάντα ἀναδεχόμενος . . . ἀμαρτηματὰ ἔστιν.
 §. 37: τοῦτο οὐκ . . . προσετάξατε ἐν.
 §. 39: τοῦτο αὐτίκα δη μάλα ὑμεῖς.
 §. 41: προσέγνωτο αὐτῷ . . . μήτε

- αἰσχύνῃν μήτε ἀδοξίαν αὐτῷ . . . ἄρα εἰπήτε.
 §. 42: ταῦτα εἰ . . . ἐνταῦθα ἦν.
 §. 43: ταῦτα οὐτ' ἤλπισεν . . . μὴ ἐθελῆσαι.
 §. 44: τοιαῦτα ἐπαγγελλομένου . . . ἔπειτα ἐκ.
 §. 45: ταῦτα οὐτ' οἶδα.
 §. 46: μάλα ὑβριστικῶς.
 §. 47: ταῦτα ο.
 §. 48: γε ἐπηγγέλλετο . . . ὥστε οὐδ' .
 §. 49: τοῦτο εἰς.
 §. 51: δεῦρο ἀποπλεῖν.
 §. 52: ἐξέλθῃτε ὑμεῖς.
 §. 53: ἐκύνθοντο ἐκ.
 §. 55: ἅπαντα ταῦτα εἰς.
 §. 57: δὲ εἰδῆτε.
 §. 58: δεῦρο ἀπό.
 §. 61: γε ἠγνόουν.
 §. 62: οὐδὲ ἄλλῳ (sed οὐδ' ἄλλον in praecedentibus).
 §. 64: δεινότερα οὐ.
 §. 65: ἐπορευομεθα εἰς . . . παιδάριον ὀλίγον . . . εἴθετο οὔτοι . . . ἔγωγε ἀκούω.
 §. 66: δὲ εἰ τις . . . οἷα οὐδένης.
 §. 67: ἔγωγε ἄλλον.
 §. 68: ἐκείνο ἴδιον.
 §. 70: ταῦτα οὐκ.
 §. 72: ἅπαντα εἰδόσιν . . . εἰτα ἡγησάπουν.
 §. 73: δῆποτε αὐτῶν.
 §. 74: τότε ἀπήγγειλεν . . . πράγματα οἰκεία.
 §. 75: ταῦτα ἐπιπραταῖ.
 §. 76: πᾶσα ἀπάτη.

- §. 77: δὲ ἦεν.
 §. 78: ἀρα ὑμεῖς . . . ἐξαπατήσασα ὑμᾶς.
 §. 80: δῶσοντα οὐκ . . . ἔδωκα οὐδενὶ οὐδέν . . . πεπραγμένα αὐτά.
 §. 83: πεπραγμένα ἔχει . . . τε ἀπὸ Θηβ. ἄδεια ὑπῆρχεν.
 §. 84: βοήθεια εἰς.
 §. 86: Ἡράκλεια ἐντός.
 §. 88: ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ καὶ τοιαῦτα ἀπολογῆσεται.
 §. 89: ταῦτα ἐκείνο ὑμᾶς . . . πράγματα ἐκ.
 §. 90: παρθεῖσα ὑπὸ . . . ταῦτα ἀνθ' ὧν ἀπεδόδοτο αὐτοί.
 §. 92: ἀμα ἑᾷτε . . . ἀπολογούμενα ἀπολογούμενον.
 §. 94: ταῦτα ἐπὶ . . . ἡλικία οὐδεις.
 §. 96: γε ἐξ . . . ὄνομα εἰρήνης.
 §. 97: εἰργεῖ οὖν, εἰργετέ αὐτὸν . . . ἐξηπάτησθε ὑμεῖς.
 §. 98: ἀφίημι Λιγίνην.
 §. 99: οὐδεμία ἐστὶ.
 §. 102: ἀκούσαντα ὑποσχόμενον . . . ταῦτα ἐλπίσαντα.
 §. 110: οὐδένα ἀκούω.
 §. 111: ἀμφικτύονα εἶναι . . . τάναντία ἐποίησεν.
 §. 112: δὲ Ὀρχομένον . . . ἐφθίγγετο ἐναντίον.
 §. 113: γε οὐδὲ Φιλ.
 §. 115: δὲ αὐτός . . . οὐδένα οἶμαι.
 §. 117: μηδὲ ἀρίσκειν . . . ποιήσαντα ἀφίημι ἔγωγ' ἔφην . . . ἐγὼ οἶμαι.
 §. 119: πρόνοια ὑπὲρ.
 §. 120: δεῦρο ἀναστάς . . . γε οὐ.
 §. 122: δὲ ἐκχειροτόνητο, ἐκιδὴ δὲ ἀνίστη . . . γένοιτο ἐξαίφνης, εἰτα ἀκούσαντες.
 §. 123: ἐλπίδα ἤντιον.
 §. 125: δὲ ἀκολώλεσαν . . . φρούρια ἐπισκευάζειν . . . Ἡράκλεια ἐν.
 §. 127: ταῦτα ἀνελών.
 §. 128: δεινότερα ἐστὶν . . . ἐκείσε ἐλθὼν . . . σχέτλια ἡγουμένων . . . τὰ ἐπινίκια . . . εἰσιτατο ἐλθὼν . . . εὐχετο ἐκείνος.
 §. 129: δὲ ἀλλῶς . . . ψήφισμα ἀντικρυς.
 §. 130: συνεύχετο οὗτος.
 §. 133: τὰ ὑμέτερα οὗτος.
 §. 136: πνεῦμα ἀκατάστατον . . . δὲ οὐδενί.
 §. 137: ὃ ἐκείνος . . . ἐπύθετο αὐτὸν.
 §. 139: ταῦτα οἱ . . . ταῦτα ἐν . . . ταῦτα ἐκείνοι προσέοντο αὐτούς.
 §. 141: θεάσασθε ἐπ' .
 §. 142: ταῦτα ἐκ.

- §. 143: δὲ ἀπεστερημένα.
 §. 144: πολλὰ ἀλλ' ἐτι τούτων δεινότερα ἐστί.
 §. 145: ταῦτα ἐκ . . . ὅσα ἐωράκαθ' ὑμεῖς.
 §. 149: ἡλικία ἐβούλεσθε . . . ὑμέτερα οὔτοι.
 §. 150: γε οὐδέν . . . θαυμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν.
 §. 151: ταῦτα οἱ.
 §. 153: τε ἐν . . . ὥστε ἐκείνος.
 §. 155: δὲ ἀφικόμεθ' εἰς . . . δὲ ἄλλας . . . πεντήκοντα ὅλας.
 §. 156: πράγματα ἐν . . . δ' ὡς ἀγνοοῦντας . . . δὲ ὡς ἂν πρὸς.
 §. 157: δὲ ὑφ' . . . ἀντίκα ἐσεσθε.
 §. 158: ὅτε ἐκείσε ἐπορεύοντο . . . ἐνταῦθα ἐγγίνοντο οἱ.
 §. 159: ταῦτα ἀπαλεῖψαι . . . δὲ ἀντικρυς.
 §. 160: πολλὰ ὑπισχνόμενος . . . ταῦτα οὐδαμῶς ὥστε . . . πάντα ἐνδεικνύμενοι.
 §. 161: δεῦρο ἀπηγγελοῦτες.
 §. 162: προστεταγμένα ὑφ' .
 §. 163: ταῦτα ὑπὲρ . . . κήρυκα ὑμεῖς . . . τάχιστα εἰς . . . πολιορκουντα ἐξελθόντες.
 §. 164: δὲ εἰρήνη . . . δὲ ἀσφάλεια εἶναι . . . τινικαῦτα οὐτ' .
 §. 166: δὲ ἀντίκα ἀκούσεσθε.
 §. 167: γε εἰπεῖν . . . ταῦτα ἐδίδοτο.
 §. 168: ἐκώλυσα ἐγὼ . . . τὸ ἀνάλωμα . . . δὲ εἰς.
 §. 169: δὲ ὅπως.
 §. 170: ἔχρησα τὸ ἀργύριον καὶ τὰ πεπραγμένα ὑπομνήσας.
 §. 172: τάναντία ἔπραττον.
 §. 173: οἶατε ἦν.
 §. 174: ψήφισμα ἐπεχείρησαν.
 §. 175: δὲ ἰδία . . . νύκτα ἐφύλαττεν . . . παῖδα ἔχων . . . ἐξίοντα ἐκ . . . παῖδα ἐκέλευσεν.
 §. 176: ταῦτα οἱ.
 §. 178: κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ὅσα ὑμῖν . . . ἐπέδειξα . . . ἐπέδειξα (ἀλτίον om pr Σ) γεγεννημένον . . . ἀντειπόντα εἰρήνη . . . δύνασθε ἐξελθεῖν . . . ἀλλὰ ἐπὶ . . . δεινὰ ἐργασμένον . . . δῶρα ἔχοντα.
 §. 179: ἰκανὰ αὐτὸν.
 §. 180: συγκαμφοτέρα οὔτοι . . . παμπόλλα ὠφίληκασιν . . . ποτε Ἐργοκλῆς.
 §. 181: δεινὰ ἐφύλαττεσθ' .
 §. 182: σφόδρα ακριβῶς.
 §. 183: οὐδὲ ὀκλιτῶν . . . ταῦτα ἐγχειρίζει.

- §. 185: εἶτα ἐκκλησίαν.
 §. 186: πράγματα ἀπλῶς.
 §. 187: οὐδένα ἱεῶ... ἱεῖς ἐξεκάρ-
 τησθε ... τοῦτο ὄνομα.
 §. 188: ταῦτα ἐπιβεβουλευμένους.
 §. 190: εἰσιτήρια ἔθυσεν.
 §. 191: τέτταρα ἔτη.
 §. 192: οὐλύμπια ἔποιε.
 §. 193: ἢ τίνα ἐν ταῦτα ... ἐπαγγελ-
 λατο ἡδέως.
 §. 194: ἐταλυντήσθε ἐκείνους ... παι-
 δία ὄντα εἰς.
 §. 195: σὲ ἀκούσαι.
 §. 196: δὲ ἦκον ... τίνα Ὀλυμπίαν.
 §. 197: διηγείτο ἱατροκλῆς ... οὔτε
 ἐθελούσης οὔτε ἐπισταμένης ...
 πράγμα ἔπρασαν.
 §. 198: οὐσα ὑπὸ ... μὴ ἐκείνους.
 §. 199: πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος ...
 μάλα ἱερεῖ ... ἐγὼγε ἀποπνίγομαι
 ... παιδα ὄντα ἐν.
 §. 201: πάντα ἔνεστι.
 §. 202: προσήκουσα ἡ τοιαύτη ἀπο-
 λογία, ἐμοῦ ... εἰμι ἄνθρωπος ...
 πράγματα οὐδὲν.
 §. 204: τότε ἑναντία ἀπήγγειλε.
 §. 205: ταναντία ἐμοὶ ... χρηματα
 οὗτοι.
 §. 206: πῶποτε οὐτ' .
 §. 209: δὴ ἢ τρία ἔσως.
 §. 210: δὲ ἡπείλει ... δὲ ἄλλ .
 §. 211: ἐμὲ εἰς ... δεδωκότα εὐθύνας
 ... ὄντα ὑπεύθυνον.
 §. 212: ἐμὲ εἰσελθεῖν.
 §. 213: πολλὰ οὐκ ... ἀκούοιτε αὐ-
 τοῦ.
 §. 214: τοῦτο ἀγανακτήσας.
 §. 215: μηδε ἡττάται ... πῶποτε ὁ-
 μολογῶν.
 §. 216: ἴστε αὐτοὶ ... γε εἰ ... μέγα
 οὗτος.
 §. 218: ὁμολογεῖτε εἶναι ... τᾶλλα
 οὐδὲν.
 §. 219: κατασκευασθῆσόμενα ὁρμη-
 τήρια ἐφ' ... ἐποίησασθε ἀγαπη-
 τῶς ἀποψηφίσασθε αἰσχίνον.
 §. 220: φιλάνθρωπα εἰπόντες ... οὐ-
 καδὲ εἰσενέγκησθε.
 §. 221: γε ἀσφαλές ... μηδὲ ἀδική-
 ματος.
 §. 222: τί ἐχθρόν.
 §. 223: ταναντία ἐμοί.
 §. 224: δὲ ἀναπεκνωότες.
 §. 225: λαλοῦντα ἐμοί.
 §. 226: ἑκάτερα αἰσθησιν ... ἐμὲ
 αγωνίζεσθαι.
 §. 227: σῶμα ἔχων.
 §. 228: ἕτερα ἴστιν ... γε οὐδένα.

- §. 230: μηδένα ἐν ... τίνα αἰχμαλώτων.
 §. 231: (ταῦτ' Ἀθηναῖοι).
 §. 232: τίθεσθε εἰς ... προῖκα ὑπὲρ .
 ... (βέλτιστ' ἀδωροδοκῆτως).
 §. 233: παιδα ἐπ' .
 §. 234: προβούλευμα ἐγὼ.
 §. 235: ποτε οὐ.
 §. 236: δὲ ἀκούσαι ... δὲ οὐθ' ...
 δὲ οὐδὲν.
 §. 237: δίκαια ἐστιν.
 §. 239: ἐκείνο ἐνθυμούμενοι ... καὶ θ-
 ησθε ὁμωμοκότες ... ἀρίστα ὁ
 ... δὲ εἰσονται.
 §. 246: λαμβεῖα ἐκ ... δρᾶμα οὐδὲ
 ... οὔτε ἀριστόδημος ... δὲ ἀρι-
 στόδημος ... πεποιημένα λαμβεῖα.
 §. 248: μείζονα ἡγήσατο αὐτῶ ...
 τὴν δὲ αἶτην e versus metrico.
 §. 249: γε ἔζη.
 §. 250: τίνα εἰς.
 §. 251: χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημέ-
 νον ... πενήκοντα ἔτη ... δια-
 κόσια ἴστιν ... τετταράκοντα εἰς.
 §. 252: γε ἀφρασηκυίας.
 §. 253: ἐκείσε ἐλθὼν οὐδὲ τούνομα
 ἐφθίγγετο ... ταῦτα αὐτὸς ...
 καὶ ἐγὼ.
 §. 254: εἰληφῶτα οὐκ.
 §. 255: χεῖρ' ἔχοντ' Ἀσχίνῃ ... χεῖρα
 ἔχοντα. σὺ.
 §. 256: ὥσαρκα οἱ ... τίνα ἡγοῦμαι.
 §. 257: μήτε ἐλέον ... προείλετε ἐμὲ
 ... ἀκριβέστατα εἰδώς.
 §. 259: παραχρημα ἀποκτείνυνται.
 §. 260: ἀξίωμα ἀπολωλέκει ... δὲ
 εἰσελθόν.
 §. 262: διεῖρο ἐλήλυθεν.
 §. 263: παραδείγμα οἱ.
 §. 266: δὲ ὄντες ... πενήκοντα
 ἔτη ... πῶποτε ἄλλος.
 §. 267: ἡσχύνοντο οἱ ... πατρίδα οὐ-
 σαν ... οὔτε ἱερά ... δεινὰ ἐψη-
 φίσασθε.
 §. 268: δοκεῖτε ἐψηφίσθαι ... δω-
 ροδοκοῦντα ἴδητε.
 §. 272: τε ἀρίστειον.
 §. 273: ὅσα ἔκραττον ... πενήκοντα
 ἐπράξατο.
 §. 275: μήτε ἐπ' ... κτήματα ἀφη-
 ρμένην.
 §. 278: ἐμὲ ἀποκτείναντε ἥδη ... δὲ
 οὐ ... ἱκανόσατο ἰδία.
 §. 279: δῶρα εἰληφέναι ... δὲ ὡμο-
 λόγουν.
 §. 280: δέκα ὥφλημέναι ... ἀγαθὰ
 ἡμᾶς ... τιμαὶ ἐξ.
 §. 281: κλαίοντα ὁμῶνυμα ... δὲ
 ἀτρομήτον.

- §. 283: νεῦρα ἐπὶ . . . οὐδὲ ἐλεῖν . . .
οὐδὲ ἄλλον . . . ἐκεῖνο ὄραν.
§. 284: δὲ ἀθῶμαι.
§. 285: τόνδε οἱ . . . δία οὐχί.
§. 286: ἀπαντα ἐν . . . οὐδεπώποτε
ἡγανάκτησεν . . . ἡγήσατο εἶναι.
§. 287: ὅπλα ἐκείνω . . . δῆτα ἄνω.
§. 288: καταστήσασα ἔχει . . . τὰλλα
ἀφείς . . . ἔστε ἐρῶ.
§. 289: δὲ οὐ.
§. 290: τίμημα ἀναβᾶς . . . δὲ ἀνα-
βήσει.
§. 293: μέταλλα ἐωνημένων . . . δὲ
ἔχοντας.
§. 294: δὲ ἐκείνους.
§. 295: ἐκρίνετο ἐναγχος.
§. 298: πεῖθεσθε ὑμεῖς.
§. 299: κακὰ εἰργασμένον . . . δόντα
ἡδονήν . . . γε ἦ.
§. 300: τοῦτο ἰδοι . . . προσεσηκότες
ἔαν.
§. 301: μὴ ἐθέλητε ἀκούειν . . . ἐπι-
δείξῃτε ἀκρόους.
§. 303: τε ἀντειπεῖν . . . ψήφισμα
ἀναγινώσκων.
§. 306: δὲ ἀκουσαι.
§. 307: ἀξία ἐδημηγόρει . . . ἀφίκετο
εἰς . . . γε ὅμοια.
§. 308: δὲ ἀτόπους . . . ὥστε οὐκ.
§. 309: ἐμὲ αἰσχρόν.
§. 310: παιδιά ἴσως . . . ἔχετε ἄνθρω-
πον.
§. 311: οὐδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν . . .
προσελθόντα ἔκιστον.
§. 312: ἢ ὥκειτο ὑπὸ.
§. 313: κτήμα εἰσιν.
§. 314: κακὰ εἰργασθαι . . . μυρία
εἰργασται.
§. 316: δὲ ἐπιστολὴν.
§. 317: ἐβούλετο εἶναι.
§. 319: τοῦτο οὐ.
§. 321: δὲ ἐκδεχόμενοι.
§. 322: καλῶντε ὑμεῖς.
§. 323: πράγματα ἀγαγόντας . . . θυ-
νήσεσθε ἐξελθεῖν.
§. 324: ὅσα ἄν.
§. 325: παραχορῆμα ἀντὶ . . . ἡκούσατε
ἡνδραποδισμένας.
§. 327: πάτρια ἐν . . . πρήματα εἰς-
πραχθῆναι.
§. 329: σφόδρα ἀκριβῶς . . . δὲ ἔτι
καὶ τότε ἀκούσατε.
§. 330: γε ἀχάριστοι.
§. 331: οἴεσθε ὑμεῖς.
§. 332: σφόδρα ἰσχυρίζομαι.
§. 333: δῶρα εἰληφέναι . . . ταῦτα
ἐπὶ . . . τσαῦτα ἡδικηκότα.
§. 334: δὲ ἱερὸν.
§. 336: πολλὰ ὑστερον . . . πεποιηκό-
τα ἐπαινεῖς . . . φυλάττειτε αὐτόν.
§. 337: δοκεῖτε ἀτοπώτατον . . . κακὰ
ἡγωνίζετο ἐξεβάλλετε αὐτόν καὶ
ἐξεσυρίττετε ἐκ . . . κατελεύετε οὐ-
τως . . . δὲ οὐκ.
§. 343: ἄλλο οὐδὲν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

DEMOSTHENIS
PRO CTESIPHONTE
DE CORONA ORATIO.

1. Τείχος μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων προὔβαλετο¹ τῶν συνήθων τούτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν² τε³ καὶ βέλτιον, τὴν τε εἰς τὴν πόλιν εὖνοϊαν καὶ περὶ λόγους δεινότητα. ὡς αὐτὸς⁴ εἴρηκεν, οὐ λίθοις καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας⁵ ὥχρῳσεν,⁶ ἀλλὰ μεγάλαις δυνάμεσι καὶ πολλῇ τινὶ⁷

1. Muro circumdedit orator Athenienses consuetis his et manufactis multo firmiore ac meliore, tum benivolentia erga rempublicam tum dicendi vi. ut ipse ait, non saxis aut lateribus Athenas munivit, sed magnis exercitiis et multitudine sociorum terra marique, verumtamen

*) Titulos cum argumentis h. l. omi prΣ. LaurS. — Περὶ τοῦ στεφάνου. Ὑπόθεσις Ω. Ang. Vind3. — Αἰβανίου ὑπόθεσις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου Ald. Fel. — Αἰβανίου ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ (περὶ τοῦ cod β) στεφάνου Morel. — Τῆρ (ὑπὸ Βαγ) Κτησιφώντος περὶ τοῦ στεφάνου. Αἰβανίου ὑπόθεσις Bekk. et reliqui libri nostri. — Articulo recte addito. quamquam rhetores grammaticique articulū saepissime negligunt citantes τὸν περὶ (ὑπὲρ) στεφάνου. Schaeferus. Dionys. H. Rhet. p. 918 R: ἐν δὲ τῷ κρατίστῳ τῶν δικανικῶν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου γραφέντι λόγῳ. 'Utrum haec Demosthenis defensio ὑπὲρ Κτησιφώντος an περὶ στεφάνου an utrumque recte inscribi debeat, ambigi video; a nonnullis enim, scil. Dionysio Halic., Ulpiano, Harpocrate, Suida etc. omnibus fere his modis citatur et citari potest. Titulus tamen pro Ctesiphonte insitator est et accommodatior fere, quo pacto laudant Cicero, Quintilianus, Plinius alique.' Taylorus. Cf. Var. Lect. ad inferiorem titulum.

1. 1) ὑπὲρ Ἀθην. ὁ ῥήτωρ προὔβαλλετο Βαγ (F?). Vind4. LaurS. 2) ἀρραγέστατον Pall. 3) τε om Βαγ. 4) ὡς καὶ Sering. Placet Schaefero. 5) Ἀθηναίων prΩ. Ang. 6) ὥχρῳσα vulgo. 'Constructio postulat ὀχρῳσας' Wolfius. 'Revoca ὥχρῳσα. Demosthenem enim quasi loquentem fingit orationemque ejus adducit, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν. Locum, ad quem alludit, vide p. 325, 21' (§. 299). Taylorus. ὥχρῳσε Obs. γρ AldV. — ὥχρῳσεν Vind4. LaurS. Fel. 'Vulgatum ὥχρῳσα me perinde ut Woltium offendit. neque enim haec verba oratoris sunt. Quodsi spretā Wolfi scripturā, ὥχρῳσεν praeluleris, ante λίθοις inseres γάρ.' Schaeferus. Non necessarium est γάρ in asyndeto. 7) τῇ Pall.

συμμαχία, τῇ μὲν ἐκ γῆς τῇ δὲ ἐκ θαλάττης. οὐ μὲν⁸ ἀλλὰ
 221 καὶ εἰς τὸν⁹ χειροποίητον περίβολον οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνε-
 βάλετο.¹⁰ πεπονηκότος γὰρ κατὰ πολλὰ μέρη¹¹ τοῦ τείχους τοῖς
 Ἀθηναίοις,¹² ἐπειδὴ ἔδοξεν ἀνορθοῦν¹³ αὐτό, ἤρθεσαν¹⁴ ἐπὶ
 τὸ ἔργον¹⁵ ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἐκάστης εἷς, οὓς¹⁶ ἔδει τὴν ἐπι-
 μέλειαν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου.¹⁷ τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημοσίον.
 (2) εἷς τοίνυν τούτων καὶ ὁ φήτωρ γενόμενος οὐχ ὁμοίως τοῖς
 ἄλλοις τὴν ἐπιμέλειαν μόνην¹ εἰσηνεγκε τῇ χρείᾳ,² ἀλλὰ τὸ
 μὲν³ ἔργον ἀμέμπτως ἀπέτέλεσε,⁴ τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἰκο-
 10 θεν τῇ πόλει. ἐπήνεσεν αὐτοῦ⁵ τὴν εὐνοίαν ταύτην⁶ ἡ βουλὴ,
 καὶ τὴν προθυμίαν⁷ ἡμείψατο στεφάνῳ χρυσῷ. ἔτοιμοι γὰρ
 Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῶν εὐποιούντων. (3) Κτησιφῶν
 δὲ ἦν ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν,¹ ὥς δεῖ στεφανῶσαι τὸν Δημοσθέ-

etiam in manufacta moenia non parum contulit civitati. quum enim mul-
 tis in partibus ruinosum murum reficere visum esset Atheniensibus, de-
 lecti sunt decem viri, e singula tribu singulus, quibus praestanda esset
 operis cura. impensae enim erant publicae. (2) Quorum quum unus
 etiam orator creatus esset, non ut ceteri solam curationem reipublicae
 praestitit in ea re, sed opus egregie perferit et pecuniam de suo reipubli-
 cae contulit. Laudavit igitur hanc ejus benivolentiam senatus, et studium
 remuneratus est corona aurea. parati enim erant Athenienses ad gratiam
 bene merentibus referendam. (3) Ctesiphon autem sententiam dixerat

8) οὐ μὲν Pall. 9) τὸ cod. ζ. 10) συνεβάλλετο Ω. Man. Ang. Bav. 11)
 μέρη om p. 12) τῶν Ἀθηναίων cod. γ. 13) ὀρθοῦν Bav. 14) ἤρθη-
 σαν Ω. 15) ἐπὶ τῷ ἔργῳ pr o. 16) ἐκάστης. εἷς οὓς vulgo. — Ante
 εἷς inserenda iubet margo Ω παρ' ὧν. — ἐκάστης. οὓς Fel. — ἐκά-
 στης εἷς. οὓς Bodl. Vind3. 4. Pall. Recepit Taylorus. 17) τὴν ἐπι-
 μέλειαν ψιλὴν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου Fel. marg Ω — τὴν ἐπιμ. παρ-
 ἔχεσθαι ψιλὴν sine τοῦ ἔργου Lind. o. p. Laur8. Vind4. — τὴν ἐπιμ.
 παρέχεσθαι ψιλὴν τοῦ ἔργου γε β. — τὴν ἐπιμ. παρέχεσθαι τοῦ ἔργου
 sine ψιλὴν textus Ω. AldV. — τὴν ἐπιμ. περιάινεσθαι (παράινεσθαι
 Ang. Vind3) τοῦ ἔργου F. v. Pall. Man. Laurp. Ang. Vind3. Ald.
 Mor. sine ψιλὴν. — 'ψιλὴν i. q. μόνην vs. 7.' Schaeferus. Suspicio-
 nem movet varia vocabuli sedes et optimorum librornum auctoritas jubet
 ψιλὴν delendum esse non necessarium, restitui τοῦ ἔργου in optimis li-
 bris conservatum, quamquam a Bekk. deletum.

2. 1) μόνην Pall. γ. Ang. 2) τὴν χρεῖαν pr Ω (corrector delevit
 utrumque ν). Ang. 3) μὲν om Man. 4) ἐπέτελεσε Ω. p. v. γ. Vind3. 4.
 Laur8. Man. Ang. — ἐτέτελεσε cod. ε. 5) αὐτοῦ καὶ cod. ε. 6) ταύτην
 om Pall. — ἐπήνεσε τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ ταύτην Laur8. 7) προμυ-
 θείαν Ald. Fel. — προμηθείαν Mor.

3. 1) εἰπὼν ταύτην cod. ε.

νην ἐν μὲν καιρῷ τοῖς Διονυσίοις, ἐν δὲ τόπῳ τῷ τοῦ Διονύ- 15
σου² θεάτρῳ, ἐν δὲ θεαταῖς πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν, οὓς ἡ πανή-
γυρις συνήγαγε, καὶ³ τούτων ἐναντίον ἀνειπεῖν⁴ τὸν κήρυκα,⁵
ὅτι στεφανοὶ Δημοσθένην Δημοσθένους⁶ Παιανιέα ἡ⁷ πόλις
ἀρετῆς συμπάσης⁸ ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτήν. (1)
Ἦν οὖν πανταχόθεν ἡ τιμὴ θαυμαστή. διὸ καὶ φθόνος⁹ αὐ- 20
τῆς² ἦψατο καὶ¹ τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη¹ παρανόμων γραφῇ.
Αἰσχίνης³ γὰρ ἐχθρὸς ὢν τοῦ Δημοσθένους ἀγῶνα παρανό-
μων⁶ ἐπήγγειλε⁷ Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα⁸ γεγονότα τὸν
Δημοσθένην καὶ μὴ δόντα λόγον ὑπεύθυνον εἶναι, νόμον δὲ 25
κελεύειν⁹ τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν, καὶ ἅλιν νόμον
παρεχόμενος τὸν κελεύοντα,¹⁰ εἰ μὲν τινα ὁ δῆμος ὁ¹¹ Ἀθη-
ναίων στεφανοί, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν στέφανον ἀναγορεύε-
σθαι,¹² εἰ μὲν δὲ ἡ βουλὴ, ἐν¹³ τῷ βουλευτηρίῳ, ἀλλαχόθι δὲ μὴ²²²

coronandum esse Demosthenem tempore Dionysiis, loco Dionysi theatro, spectantibus omnibus Graecis, qui ad ludorum celebritatem convenerint, et coram his a praecone declarandum: 'Demosthenem Demosthenis F. Paeaniensem a civitate coronari quum universae virtutis ergo tum benivolentiae in ipsam.' (1) Erat igitur honor ab omni parte admirabilis. Itaque etiam livor eum arrosit et hoc decretum violatarum legum est accusatum. Aeschines enim Demosthenis inimicus iudicium violatarum legum denuntiavit Ctesiphonti, dicens Demosthenem magistratu functum et rationibus, quas nondum retulerit, referendis obnoxium esse, lege autem caveri, ne rationibus obnoxii coronentur, et rursus legem adducens, quae jubeat, si quem populus Atheniensium coronet, in contione coronam renuntiari, si senatus, in curia, alibi autem non licere. (5) Perhibet etiam

2) Διονυσίου Bav. 3) καὶ om Bav. 4) αὐν εἰπεῖν Q — εἰπεῖν Laurp. 5) τὸ κήρυγμα Vindl. Laur8. 6) σί. Δημοσθένην τὸν cod. ε. — σί. τὸν Δημ. Laur8. 7) ἡ om Q. 8) συμπάσα ἀρετῆς coni. Wolf. 9) εἰαυτήν p. Vindl. Receptit Bkk. Praeferrem (ob vulgatam lectionem) αὐτήν, si reflexivum necessarium esset.

4. 1) ὁ φθόνος Wolfius articulum de suo addens. 2) αὐτοῦ Ven. 3) καὶ κατὰ Wolfius de suo. 'Posui potius post ψηφίσματος.' Reiskius. 'Bene Bekkerns. deleta Reiskii interpunctione, continuavit καὶ τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφῇ.' Schaeferus. 4) παρηνέχθη Man. 5) αἰσχύνης Q. 6) παράνομον Q. 7) ἀπήγγειλε vulg. — ἀπήγγειλε Q. — ἐπήγγειλε F. n. Obs. Vindl. 8) ἄριστα Laur8. 9) νόμος δὲ κελεύει vulgo. — νόμον δὲ κελεύειν Fel. F. n. Vindl. γρ AldV. Obs. (Laur8?) 10) λέγοντα Fel. Vindl. γρ AldV. ε. 11) ὁ om Pall. Laur8. 12) ἀναγορεύεσθαι Aug2. 13) ἐν om Laur8.

- ἐξεῖναι. (5) Φησὶ δὲ¹ καὶ τοὺς ἐπαίνους εἶναι τοὺς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευθεῖς. μὴ γὰρ πεπολιτευῖσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδόκον εἶναι καὶ πολλῶν κακῶν αἰτιῶν² τῇ πόλει. Καὶ τάξει γε ταύτη³ τῆς κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τοῦ⁴ τῶν ὑπευθύνων⁵ νόμου καὶ δευτέρου περὶ τοῦ τῶν κηρυγμάτων καὶ τρίτου περὶ τῆς πολιτείας. ἤξιώσε δὲ καὶ τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι.
- 10 (6) ὁ δὲ¹ ῥήτωρ καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν² ἀρχὴν ἐποιήσατο καὶ πάλιν εἰς ταύτην³ τὸν λόγον⁴ κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν. δεῖ γὰρ ἄρχεσθαι τε ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέρων⁵ καὶ λήγειν εἰς ταῦτα. μέσα δὲ τέθεικε⁶ τὰ περὶ τῶν νόμων,⁷ καὶ τῷ μὲν⁸
- 15 περὶ τῶν ὑπευθύνων ἀντιτίθῃσι διανοίαις,⁹ τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμον ἕτερον ἤτοι νόμον μέρος, ὡς φησιν αὐτός,¹⁰ ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, εἰάν ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλὴ τοῦτο¹¹ ψηφίσῃται.

falsas esse laudes Demostheni attributas. non enim bene administrasse rempublicam oratorem, sed et largitionibus corruptum et multorum malorum causam fuisse civitati. Atque ordine accusationis usus est Aeschines hoc: primum de obnoxiorum, secundo de praeconiorum lege, tertio loco de administratione reipublicae. et petit, ut Demosthenes eundem ordinem servaret. (6) Orator autem et a reipublicae administratione est auspicatus et rursus eadem orationem terminavit, artificiose omnino. nam a firmitioribus est et incipiendum et in iisdem finiendum. in medio autem legalia collocavit ac legi de obnoxiiis opponit sententias, illi de praeconiis aliam legem aut partem legis, ut ipse inquit, in qua concessum est etiam in theatro renuntiari, si populus vel senatus id sciverit.

3. 1) δὲ om Man. 2) αἰτίας Q. Aug. 3) ταύτης vulg. — ταύτη Laur8. Voluit Wolfius. 4) τοῦ om prQ. 5) περὶ τούτων Vind4.

6. 1) ὁ γὰρ Bav. 2) τὴν om Laur8. 3) αὐτὴν cod. ξ. 4) τὸν λόγον om Aug2. 5) ἰσχυρῶν Vind4. Laur8. o. p. ε. — In altero argumento p. 224 Reisk. med.: τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ. — Pro superiore τε AldV: γο. τι. 6) τέθεικε prQ. — τέθνηκε Ang. 7) τὸν νόμον Bav. 8) τῷ τῆς typographus Wolf. 9) διάνοιαν Serimg. 10) φ. ὁ αὐτὸς Bav. 11) τοῦτο om Pall.

ἙΤΕΡΑ ὙΠΟΘΕΣΙΣ.*

1. Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι πολεμοῦντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαιρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας,¹ ἡττήθησαν. ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν φρουρὰν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα τὴν πόλιν² δουλεύουσαν. Ἐλπίζαντες οὖν³ τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι⁴ καὶ ὅσον οὐδέπω καθ' αὐτῶν ἤξειν προσδοκῶντες τὸν τύραννον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα⁵ μέρη τῷ χρόνῳ τοῦ τείχους⁷ ἐπανορθώσασθαι, καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τειχοποιοὶ προεβλήθησαν. τοιόνδε καὶ ἡ Πανδιονὺς ἐξ ἑαυτῆς εἴλετο⁹ πρὸς τὴν¹⁰ χρεῖαν τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν οὔσης, προσδεηθεὶς ἔτι χρημάτων μετὰ τὰ δεδομένα¹¹ ὑπὸ τῆς πόλεως ὁ ῥήτωρ¹² ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε,¹³ καὶ οὐκ ἐλογίσατο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο.¹⁴

(2) Ταύτην ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν, εἷς τῶν πολιτευομένων,¹ δεξάμενος εἰσήνεγκε γνῶμην ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτοῦ τοιαύ-

1. Athenienses et Thebani bellum gerentes contra Philippum ad Chaeroneam Boeotiae oppidum victi sunt. victor igitur Macedo Thebis praesidium imposuit et urbem suae ditionis fecit. Quare Athenienses veriti ne idem sibi usoveniret, et instante tempore tyranni impressionem expectantes, decreverunt moenium partes vetustate caducas esse restituendas, proinde a singulis tribubus moenium curatores designati sunt. Idque munus Pandionis quoque tribus detulit tribuli suo oratori. Quum igitur in manibus esset opus et ampliorem pecuniam requireret, quam quae data fuerat ex aerario; eam orator de suo insumpsit et expensam reipublicae non tulit, sed etiam donavit. (2) Hanc occasionem Ctesiphon, qui remp. administrabat, nactus, rogationem de eo senatui tradidit hanc:

*) ὑπόθεσις περὶ τοῦ στεφάνου τοῦ ὀλπιαντοῦ Man.

1. 1) τῆς Βοιωτίας πόλει Man. 2) τὴν πόλιν om vulg. — Recepi e Vind7. — Eias loco Man: ὡς. 3) οὖν om Vind7. 4) ἀθηναίους Vind1. Man. — Ἀθηναῖοι δὲ ἐλπίζαντες τὸ αὐτὸ τοῦτο παθεῖν Vind7. 5) κατ' αὐτῶν vulgo. 6) τοὺς πεπονηκότας Man. 7) τοῦ τείχους τῷ χρόνῳ Vind7. 8) τοιγαροῦν coniecit Wolfius. 9) εἴλετο ἐξ ἑαυτῆς Vind7. — ἐξ αὐτῆς εἴλετο Vind1. 10) τὴν om vulg. — Habent s. Vind1. 7. Man. 11) μεταδεδομένων vulgo. — μετὰ δεδομένα s. — μεταδεδομένα Man. — μετὰ τὰ δεδομένα Vind1. 7. 12) Δημοσθένης pro ὁ ῥήτωρ Vind7. 13) ἀνήλωσε Vind1. 14) κατεχαρίσατο sine καὶ malit Schaeferus, quem nunc secutus est Bekkerus. — ἀπεχαρίσατο sine καὶ Vind7. — Proxime redit simplex.

2. 1) εἰς τῶν πολ. ὁ Κτ. Vind1.

την, ἔπειδὴ διατελεῖ² Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους παρ' ὅλον τὸν βίον εὖνοϊαν εἰς τὴν πόλιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν¹ καὶ προσδεηθεὶς⁴ χρημάτων οἰκοθεν παρέσχε¹⁵ καὶ ἐχαρίσατο,⁵ διὰ τοῦτο δεδόχθαι⁶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ⁷ στεφανοῦσθαι⁸ αὐτὸν χρυσῶ στεφάνῳ, ἐν τῷ θεάτρῳ, τραγῳδιῶν ἀγομένων καινῶν.⁹ ἴσως ὅτε πλήθῃ¹⁰ συντρέχει ἐπιθυμοῦντα¹¹ καινὰ δράματα βλέπειν.¹² (3) Εἰσαγομένου τοίνυν²⁰ καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ¹ προβουλευματος, ἐφίσταται τοῦ Κτησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης,² ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς, παράνομον εἶναι φάσκων πρὸς³ τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα, ἓνα μὲν τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι, πρὶν ἂν δῶ τὰς εὐθύνας. οὐπὼ δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ²⁵ Δημοσθένης ἐδεδώκει⁴ καὶ τὰ θεωρικά διοικῶν καὶ τειχοποιῶν, καὶ ἔδει ἀναμείναι καὶ ἐπισχεῖν τὸ γέρας,⁵ ἕως ἂν ὀφθῇ καθαρὸς ἐξετασθεὶς. δεῦτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον τὸν κελεύοντα

‘Quoniam Demosthenes Demosthenis F. per omnem aetatem suam erga rempubl. benivolentiam declarare non destitit, etiam nunc moenibus reficiendis curator, quum ampliore pecunia indigeret, de suo depromptam donavit, ob hanc igitur causam placuisse senatui populoque, ut aurea corona donetur in theatro, quum novae tragoediae agantur.’ Fortasse quia multitudo accurrit spectandarum novarum fabularum cupida. (3) Quum igitur id senatusconsultum etiam populo proponeretur; intercedit Ctesiphonti accusator Aeschines, ob diversam in republica factionem inimicus, in eo decreto tres esse leges violatas dictitans: unam, quae obnoxium coronari vetet ante relatas rationes. nondum autem has, inquit, Demosthenes retulerat, quum et theatralem pecuniam tractet, et moenia restituat, et exspectandum fuit et differendus honor, donec facta inquisitione de eius integritate constaret. Alteram legem recitat, quae iubet in Pnyce in

2) διατελεῖ om Vindl. 3) γενόμενος Vind7. 4) δεηθεὶς Herw. 5. Cf. §. 1. 5) καὶ οὐκ ἔλογισατο Vindl. 6) δεδόχθαι codl. — δεδόχθαι Wolf. de suo. Altemp. Vid. Orat. §. 118. Frequens confusio. 7) καὶ τῷ δήμῳ om Vind7. 8) στεφανοῦσθαι Vind7. 9) τραγῳδιῶν ἀγομένων Vindl. coniecit Osann. Inscr. Fasc. IV. p. 164. Cf. Aeschin. Ctes. §. 34. Vid. Grysar. Tragöd. p. 3 sq. In hoc scholio talia anxie non corrigam. 10) πλήθος Vindl. 7. T. corr C. Man. 11) ἐπιθυμία? margMor. — ἐπιθυμία Vindl. 7. Man. T. C. 12) ἴσως... βλέπειν tanquam spuria Wunderlichius seclisit. Cf. not. mea Ω.

3. 1) καὶ et τοῦ om Man. — Proxime ἐφίσταται T. 2) αἰσχ. κατ. Vindl. 3) κατὰ Vindl. — Pro κελεύοντα proximo Man: καλόνοντα. 4) δέδωκε (sic) post ταύτας Vindl. 7. T. — ibidem δέδωκε Man. 5) τὸ γέρας om Vindl.

ἐν⁶ Πηνελί⁷ στεφανοῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,⁸ διαβάλλων τοὺς πολίτας τοὺς δεξαμένους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τοῦ 224 Δημοσθένους τὸν στέφανον. ὁ δὲ τρίτος νόμος εἰς τὴν ὅλην ὁρᾷ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας ἐξέτασιν. κελενεὶ γὰρ μηδέποτε ψευδῇ γράμματα εἰς τὸ Μητροῶν εἰσάγειν, ἐνθα⁹ ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. ἐψεύσατο δέ, φησὶν, εὖνοϊαν καὶ σπουδὴν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει. κακόνους γὰρ μᾶλλον καὶ πολέμιους εὐρίσκειται τῇ πατρίδι. (4) Τοῦτου τοῦ νόμου χρησίμου τυγχάνοντος¹ τοῦ τρίτου, ἀντιλαβόμενος ὥσπερ τινὸς ἀγκύρας ὁ ῥήτωρ κατεπάλασε τὸν ἀντίδικον,² μεθόδῳ¹⁰ δεινοτάτῃ καὶ σοφωτάτῃ τῇ περὶ³ τοῦ κατηγοροῦ χρησάμενος. ἐκείθεν γὰρ ἔσχε λαβὴν ἔλειν καὶ¹ καταγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέρριψε,¹³ στρατηγικῶς⁴ κακοὺς δ' ἐς⁵ μέσον ἐλάσσας,⁶ τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ

contione coronari, ac cives reprehendit, qui concessissent, ut in theatro corona Demosthenis pronuntiaretur. Tertia lex ad totius vitae et gestae reipublicae refertur inquisitionem. vetat enim, ne unquam falsae literae in Metroon referantur, ubi sunt omnes publicae literae. Mentitus est autem, inquit, testificans Demosthenis benivolentiam et studium, quum is malevolus potius et hostis esse patriae reperiatur. (1) Hac tertia lege, quam ex usu suo esse videret orator, tanquam ancora quadam apprehensa, prostravit velut in lucta adversarium, artificio in accusatorem solertissimo usus et prudentissimo. Inde enim ansam habuit capiendi et debellandi adversarii. nam ceteras duas leges, tum eam quae est de obnoxiiis, tum alteram de praeconio, in mediam orationem abiecit, arte imperatoria⁷ ignavis in medium compulsiis,⁸ fortissima in extremis est usus, ad reliquarum

6) ἐν om s. ζ. Vindl. 7. Man. 7) πηνελί s. Vindl. 7. C. Sic Athenienses dicebant. De scriptura vid. ad Cor. Decr. §. 55. 8) οὐκ ante ἐν τῇ ἐκκλ. habent codd. 'Suspiceris totum hoc οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, margini olim adscriptum ad verba quae mox sequuntur, ἐν τῷ θεάτρῳ, loco non suo in textum irrepsisse.' Schnaeferus. At locus petitus est ex or. §. 54 sq. Aeschin. Ctes. §. 34. A sciolo adiecta est negatio. 9) ἐνθα γὰρ Man.

§. 1) τυγχάνοντος| τῆς πολιτείας a manu antiqua inter versus additum in T. 2) ἀντίπαλον Vindl. 3) κατὰ coni. Wolf. 4) καὶ om s. ante καταγ. 5) ἐς sine δ' Fel. — δ' εἰς Man. Vindl. 6) στρατηγῶς κακοὺς ὄντας vel τοὺς κακοὺς coni. Wolf. — Deleverunt Wunderl. et Dind. δ'. Est autem locus Hom. Iliad. 2 vs. 209, nisi quod schol. ἔλασσειν in participium vertit. Pro rodicum μέσον ἐλάσσας utramque sibilam duplicavi, quia ob δ' metrum est retinendum.

εἰς τὰ⁷ ἄκρα προσκέχρηται, τὸ σαθρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἐκατέρου
 ὄρωντός. (5) Ἔοικε δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λό-
 20 γον, καὶ οὐ σφόδρα ἀναιδῶς¹ τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενος. δο-
 κῶν γὰρ ἐν² πρώτοις ὑπερβαίνειν τὸ νόμιμον, ἐτέρῳ τρόπῳ
 τῷ νομίμῳ προσκέχρηται. καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης
 τὸν περὶ τῶν στεφάνων ψευδῆ, πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινόμε-
 25 νος³ εὗρε καιρὸν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτοῦ πολιτεύματα,
 ὥς⁴ νομίμῳ⁵ μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις τοῦ λόγου τοι-
 αύτη, κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν τῷ μὲν Αἰσχίνῃ τὸ νόμιμον, τῷ
 δὲ ῥήτορι τὸ δίκαιον,⁶ κοινὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸ συμφέρον,
 οὐκ ἔχον φανεράν τὴν ἐξέτασιν. Ἡ στάσις ἔγγραφος πραγμα-
 225 τική. περὶ ῥήτοῦ γὰρ τὸ ψήφισμα.

6. Τῆς δὲ γραφῆς ἐτι Φιλίππου ζῶντος ἀποτεθείσης,¹ ἐπὶ
 Ἀλεξάνδρου διαδεξαμένου τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος ἐστὶ καὶ ἡ κρίσις.
 ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος καὶ τὴν φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεταρ-
 5 ρηκότες² ἐξέβαλον· ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὡς καταφρονηθεὶς τὰς
 Θήβας κατέσκαψεν,³ εἴτα μεταγνοὺς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ἐξε-
 χώρησε τῆς Ἑλλάδος αἰσχυνόμενος καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων

imbecillitatem utrimque fulciendam. (5) Quin ad utilitatem quoque ora-
 tionem dirigere videtur, quamquam artem non sine magna moderatione
 ostendit. Quum enim in principio praeterire legitimum caput videatur,
 alia ratione legitimum adhibuit. etenim legem recitavit Aeschines de co-
 ronae falsam, cui dum respondet orator, occasionem invenit in medium
 proferendi acta sua in republ., et legitimo loco pugnandi. Ac dispositio
 orationis talis est. Caput autem firmum habet Aeschines legitimum, ora-
 tor iustum, commune ex aequo est utile, quod non in manifestam venit
 disquisitionem. Status scripto constans, negotialis. scripto enim constat
 decretum.

6. Quamquam autem accusatio vivente adhuc Philippo relata est, ora-
 tio tamen habita et iudicium factum est, quum Alexander regnum suscep-
 sisset. Nam quum post Philippi obitum praesidium Thebani sumpta fidu-
 cia eiecissent; Alexander id factum in sui contemptum interpretans,
 Thebas evertit. post, quum facti eum poeniteret, e Graecia prae pudore

7) τὰ om Vind7.

3. 1) ἀνέδην Wolf. coni. 2) ἄν Vindl. T. C. 3) ὑποκρινόμενος
 vulgo. — ἀποκρινόμενος coni. Wolf. Habent Man. Vind7. T. C. 4)
 καὶ Fel. ζ. 5) νομίμως Vind7. 6) ἴδιον Vindl.

6. 1) ἀποδοθείσης coni. Wolf. — ἀπενεχθείσης Par Thiersch. 2)
 τεταρρηκότες vulg. — τεθαρρήκότες Man. ζ. Cf. infra θαρρεῖν. 3)
 κατέκασεν Vindl.

ἐστράτευσεν,⁴ οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καιρὸν ἔχειν ἐνόμισαν κρίσει πα- 10
 ραδοῦναι τοὺς προδότας τοὺς τὴν Ἑλλάδα ἀδικήσαντας, καὶ
 οὕτω συνεκροτήθη τὸ δικαστήριον.⁵

excessit et expeditionem contra barbaros movit. Athenienses autem oc-
 casionem dari sibi putaverunt in iudicium adducendi proditores, qui Grae-
 ciam violassent, atque ita constitutum est hoc iudicium.

4) ἐχώρησεν Vindl. 5) Vulgo appendebatur primum orationis
 scholion, quo carent qui scholia reliqua non continent codices. Dele-
 vit Bkk.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ὁ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.*

1. Πρῶτον μὲν,¹ ὧ ἄνδρες² Ἀθηναῖοι,³ τοῖς⁴ θεοῖς⁵ εὐχομαι⁶ πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ⁷ τῇ τε

1. Primum, Athenienses, deos et deas omnes precor, ut quantam

*) Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου Σ. — Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ στεφάνου LaurS. — Ὁ περὶ στεφάνου Vindl. Q etc. — Ἐκ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου Macarii Excerpta in Villois. Anecd. T. II p. 10. — Περὶ τοῦ στεφάνου λόγος Ang. — Ὑπὲρ Κτησιφώντος Serimg. Cf. Sext. Emp. adv. Rhet. p. 297 ed. Fabr. — Δημοσθένους ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος Ald. Fel. — Δημοσθένους λόγος ὁ περὶ στεφάνου Mor. — Saepe citatur ὁ λόγος κατὰ Ἀισχίνου a Grammaticis. Cf. Harpocr. s. v. Προβούλευμα (Cor. §. 9). s. v. Στεφανῶν (Cor. §. 319), qui alias titulo ὁ κατ' Ἀισχίνου citabat orat. f. leg., ut Priscianus T. II p. 211 (Cor. §. 35). Oratio contra Aeschinem citatur a Servio ad Verg. Aen. XI vs. 301. — Cf. annot. ad titulum ante Libanii Argum.

1. 1) Laudatur vel significatur hoc exordium a multis scriptoribus: Dionys. H. T. V p. 119. p. 205. p. 206 sq. T. VI p. 1096. Plut. Mor. p. 541 med. Ps. Dem. Epist. I init. II §. 3 fin. Lucian. Bis Accus. c. 26. Julianus p. 137 ed. Schaef. Hermog. Rh. T. III p. 79 W. (ubi καὶ ante ὑπὲρ non est oratoris, sed rhetoris). ibid. p. 231 W. Marcellin. in Hermog. Rh. T. IV p. 421 W. Gregor. Cor. ad Hermog. Rh. T. VII^b p. 1152 W. Aristid. Rh. T. IX p. 377 W. Menand. Rh. T. IX p. 155 sq. Anonym. Seguiet. in Notit. Manuscr. T. XIV, 2 p. 211. Excerpta Gramm. Georg. Locapeni in Matthaei Lect. Mosq. T. I p. 62. Thom. M. s. v. Βούλουμαι. Schol. Ael. Aristid. p. 187 Fr. Cicero Or. pro Muraena init. ibiq. Camer. Quintil. IV, 1 §§. 32 et 66. IX, 2 §. 55. IX, 4 §. 63. Joann. Chrysost. T. I p. 437 C. ed. Mont. (Dobraeus locum hunc citavit) etc. cf. proximae notae. 2) ἄνδρες om Rufus Rh. T. III p. 449 W. Hermog. T. III p. 268. p. 337. Tiber. Rh. T. VIII p. 570. Maxim. Plan. Rh. T. V p. 571. Schol. Aristoph. Eqq. 765 (= 762). Conf. infra not. 4. 3) ὧ ἄνδρες Ἀθ. om. Maxim. Plan. p. 369. 4) τοῖς om Fel. Mor. Rufus l. c. Defenditur articulus non solum reliquis libris, sed etiam rhythmico, quem exposuit Dionys. H. T. V p. 119, ubi pro βακχεῖος ser. ἀντιβακχεῖος. Cf. p. 205. 5) τοῖς θεοῖς om Aug. 6) εὐχ. καὶ Vindl. 7) ὅσην... διατελῶ om Maxim. Pl. p. 371. — ὅσην... πόλει καὶ om Dio-

πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν,⁸ τὸσαύτην ὑπάρξαι μοι⁹ παρ' ὑμῶν εἰς 226
 τούτων τὸν ἀγῶνά, ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶν μάλισθ' ¹⁰ ὑπὲρ ὑμῶν
 καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τοῦτο παραστήσαι¹¹
 τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸ ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ
 τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς¹² ἐμοῦ¹³ δεῖ (σχέτλιον γὰρ ἂν¹⁴ εἴη
 τοῦτό γε), (2) ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ τὸν ὄρκον, ἐν ᾧ πρὸς
 ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις¹ καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως
 ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι.² τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατ-

ego bonivolentiam erga et rempublicam et vos omnes constanter habeo,
 tanta mihi a vobis in hoc iudicio tribuatur, deinde, ut, quod vobis ve-
 straeque et religioni et gloriae maxime conducit, id dii vobis persuadeant,
 ne adversarium, qua ego ratione sim audiendus, in consilium adhibeatis
 (iniquum enim id quidem esset), (2) sed leges et iusiurandum, in quo
 praeter alia aequissima omnia et hoc scriptum est, eodem animo utrum-
 que esse audiendum. cuius vocis non ea solum vis est, ne ullum prae-

medes p. 469 ed. Keil. — διατελεῶ om Vindl. — διαμενῶ gloss. inter lin.
 Urb. Cf. ad Chers. §. 71 n. 5. 8) τῇ τε... ὑμῖν om Hermog. Rh. T. III
 p. 272 W. — In Laur8 τε supra scr. est alio atramento. 9) μὲ pr. Q.
 — μοι καὶ Rufus l. c. 10) κάλλιστα γρ ξ. — om Hermog. p. 288.
 11) παραστήσαι textus et marg. Q. — πληροφορήσαι gloss. inter lin. Urb.
 12) ὑμᾶς om Hermog. p. 717. Habet pp. 281. 293. 13) ἐμοῦ om text
 Aug4. Habet marg. 14) ἂν om κ.

2. 1) δικαίως Herw. repetit Lind. typographi errorem. — om Ang.
 2) ἀκροάσθαι Laur8. vulgo. Lucian. Calumn. c. 8. Hermot. c. 30. 'Peior
 lectio. nimis anapaestica.' Dobraeus. At vid. Dionys. Hal. l. c. ad. §. 1
 not. 4. — ἀκροάσασθαι Σ. 'Refertur formula ad causam, propter quam
 dictum est iusiurandum, ut statim iterum in definitione rei aoristi ἀπο-
 δοῦναι et εἶσαι ponuntur.' Dissenius. 'Antequam iudicetur de re,
 oportet jam fuisse cognitum.' Bremius. At non in iudicio, sed in ἀνα-
 κρίσει a magistratu, quaesitore. Neque ἀκροάσθαι neque ἀκροάσασθαι
 satis placet Baitero (ad Lyeurg. p. 128). 'Malim, inquit, ut ipsa iuris
 inrandi formula (ἀκροάσομαι ὁμοίως ἀμφοῖν cf. Mat'h. Misc. T. I p. 256)
 melius adumbretur, futurum infinitivi ἀκροάσεσθαι.' — Renterus Quæst.
 in orat. de Cor. ad h. l. olim putarat ἀκροάσθαι esse scribendum, quod
 formula pertineret non ad unam rem aut saepe certo quodam tempore
 repetitam, sed quae eadem semper ratione fieret, quae vis est praesentis.
 'Nunc mihi, ait, scribendum videtur ἀκροάσεσθαι ex formula iu-
 risiurandi. Similiter §. 121: τοῖς γ' ὁμώμοκοις κατὰ τοὺς νόμους
 ψηφισέσθαι. Cf. Plat. Apol. p. 35 C. ibiq. Stallb. (ὁμώμοκεν οὐ χαριτέι-
 σθαι οἷς ἂν δοκῇ αὐτῷ, ἀλλὰ δικάσειν κατὰ τοὺς νόμους). Nec quid-
 quam ad infirmendam hanc coniecturam valent aoristi qui sequuntur
 ἀποδοῦναι et εἶσαι. nam positi sunt in explicatione illius formulae et

10 *εγνωκέναι*³ *μηδέν*, οὐδὲ¹ τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσῃν⁵ ἀποδοῦναι, ἀλλὰ τὸ καὶ⁶ τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται⁸ τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως εἶσαι χρήσασθαι.⁹

3. Πολλὰ¹ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι, κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, Αἰσχίνου,² δύο δέ, ὡς³ ἄνδρες¹ Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα,

iudicium afferatur, nec solum ut par benivolentia tribuatur, sed illa, ut et ordine et defensione, quali certantium quisque vult atque instituit, sic uti sinatis.

3. Ego autem quum multis in hoc discrimine nominibus Aeschine

verba sunt oratoris.' Haec Reuterus post Spengelii coniecturam in Mus. Rhenan. 1828 p. 390, qui idem apposuit Aeschin. f. leg. §. 1: *ὁμωμοκίας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσασθαι*. Attamen si Demosthenes futurum e formula adhibuisset, rationem non intelligimus, cur per aoristos orator explicasset. Aoristum quoque usurpavit (secundum omnes codices) Ps. Plat. Demod. p. 383 B., ubi in sapientis cuiusdam dicto ser. *πρὶν ἂν ἀμφοῖν*. Cf. Not. crit. ad Phil. III §. 44. Sed aoristi infinitivo proprius locus est post verba promittendi et sperandi. Prolegg. Gramm. Poster. §. 149. 3) 'Inter *προκ.* et *μηδέν* velim *μηδενὸς* interponi.' Reiskius. 'Locus si quo laboraret defectu, addi oporteret *μηδετέρου*. Sed nullo laborat. subaudi *τοῦ εἰσαχθέντος*' [φεύγοντος]. Schaeferus. 4) *μηδὲ* Minucian. Rh. T. IX p. 611 W. 5) *ἴσῃν ἀμφοτέροις* vulg. Additum hoc e §. 7 explicandi causa. Cf. Aeschin. l. c. Ps. Plat. Demod. pag. cit. A et B. — Transposuit *ἀμφ.* post *ἀποδοῦναι* Vindl. — om *ἀμφ.* textus Σ (habet γρ marg. antiq.). pr LaurS (add 2 manus). Aug2. Post *τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι* superfluum vocabulum. — Minucian. l. c. *ἴσῃν ἔχειν*. Cf. Andocid. Myst. §. 6: *ἐξ ἴσον ἀκροάσθε*. Aeschin. f. leg. §. 7: *ἴσῃ τῇ ἐννοίᾳ ἀκούοντας*. Isocrat. Permut. §. 22: *κοινὴν τὴν εὐνοίαν τοῖς ἀγωνιζομένοις παρέχοντες*. Lucian. Calumn. c. 8: *τὴν εὐνοίαν ἴσῃν τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν*. 6 *καὶ τὸ* vulg. — *τὸ καὶ* Σ. LaurS. Aug2. 'Mihi quidem lectio cod Aug2 vera esse videtur, quia Aeschines vel ipsam Demosthenis defensionem impedire voluit.' Harles. Simulavit quidem eam adversarii voluntatem Demosthenes, ideo consulto perplexius locutus est. 7) *τὸ τῇ* T. AldT. — *τῇ αὐτῇ* Aug2. 8) *καὶ προήρηται* om Tiber. Rh. VIII. p. 549 W. — *ὡς βούλεται καὶ προεῖρηται* Minucian. l. c. 9) *χοῆσθαι* Aug1. p. r. s. γρ margVind3. Barb. pr Man. pr Ambr3. Tiber. l. c. γρ *χοῆσθαι* super *χοῆσασθαι* scripsit 2man LaurS.

3. 1) Signum in margΣ est == *δεύτερον προσίμιον*, quod plene in multis codd. h. l. adscriptum apparet, etiam in LaurS manus eiusdem quae inter lineas scribebat. 2) Anecd. Bkk. p. 137. 3) *ὡ* om p. r. Vind4. 5. Urb. LaurS. 4) *ἄνδρες* om Maxim. Plan. Rh. T. V p. 464. Schol. Hermog. Rh. T. VII^b p. 1018 W., nt k. s. Pal2.

ἐν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἰσῶν ἀγωνίζομαι.⁵ οὐ γὰρ ἔστιν ἰσὸν⁶
 νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν⁷ καὶ τούτῳ μὴ
 εἰπεῖν⁸ τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἐμοὶ⁹ μὲν — οὐ βούλομαι¹⁰ δυσχερὲς
 εἰπεῖν οὐδὲν¹¹ ἀρχόμενος τοῦ λόγου,¹² οὗτος δ' ἐκ περιουσίας
 μου¹³ κατηγορεῖ.¹⁴ ἕτερον δ', ὃ¹⁵ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις²⁰
 ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν¹⁶ κατηγοριῶν ἀκούειν¹⁷
 ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς¹⁸ ἄχθεσθαι. (4) Τούτων τοί-

sum inferior, tum vero duobus, Athenienses, iisque magnis: uno, quia non iisdem de rebus periclitor. neque enim idem mihi nunc est, vestra frustrari benivolentia, et isti, non probare accusationem, sed mihi quidem — nolo quidquam initio orationis ominosum dicere, iste autem e mera protervia me accusat. altero, id quod omnibus hominibus natura est insitum, ut et convicia et criminationes libenter audiant, et se ipsos

5) ἀγωνίζομαι Schol. Hermog. T. VII^b p. 1018. — νῦν ἐμοὶ ὁ ἀγὼν Aristid. Rh. T. IX p. 361, omittens proxima. 6) ἰσὸν om pr Urb. 7) ἀντιπικῆσαι διεκπείσειν Vindl. 8) εἰ a corr Σ in erasis. — εἰπεῖν LaurS, scholio superscripto. — εἰπεῖν Bav. 9) ἐγὼ γρ T. γρ Bav. AldT. Tiber. Rh. T. VIII p. 536. Demetr. Rh. T. IX p. 106 W. (Cf. Harpoer. et Suid. s. v. Ἐκ περιουσίας). 10) βούλομαι δὲ LaurS, vulg. — δὲ om pr Σ (superscr. ant.). γρ Bav. Aquil. Rom. p. 137 Ruhnck. Cod Hav Herodian. Rh. T. VIII p. 505. Herodian. Fig. p. 54 Dind. Comparavit Dobraens §. 193: τότε δὲ — οὐκ ἄξιον εἰπεῖν. 11) οὐδὲν δυσχερὲς εἰπεῖν Demetr. Tiber. — δυσχερὲς οὐδὲν εἰπεῖν LaurS, Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. Hermog. Rh. T. III p. 346 (non p. 408). Herodian. utroque loco. Schol. Aristid. p. 162 Fr. Proba-verunt Spengel. ad Varron. in Ind. et Fritzschius in Jahrb. Annal. Ser. IV, T. 3, fasc. 3 p. 339, quia οὐδὲν non possit ab adiectivo separari. At Sophocle. Phil. vs. 1009 (= 1020: οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμονται ἡδὺ μοι. Cf. Philippi Epist. §. 18: τοὺς δυσχερὲς ὑποπτεύοντάς τι. — οὐδὲν om Joseph. Rh. T. III p. 504. Gregor. C. Rh. T. VII^b p. 1185. Anonym. ibid. p. 962. Cod Monac. Hermog. T. III p. 347 W. 12) ἀρχόμενος τοῦ λόγου om Demetr. 13) μου om E cod Harpoer. l. c. 14) ἀλλ' ἐμοὶ . . . κατηγορεῖ om Schol. Hermog. T. VII^b p. 1018. 15) ἃ Reisk. de conject. referens ad τούτων male vel ob τοῖνυν. — ὅτι Bkk. olim, sequutus est Wunderlichius. At vid. hunc eundem Praef. p. XXVI ed. 4^{ac}. τούτων cum praecedentibus non constructur, quare non commate, sed pleno post ἄχθεσθαι interpungendum. 16) τῶν om Q. n. v. Pall. Man. Ang. 17) ἀκούειν om pr Σ, addidit antiqua manus in marg. om pr LaurS, secunda superscr. 18) τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς vulg. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς pr Q (corr in τ. δ' ἐπαινοῦσι ἐαυτούς). Ang. u. Vind3. AldT. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσιν αὐτούς Pall. pr Man. Idem maluit Schaeferus ipse docens passim praeferrī minus concinnum. De artificiosa collocatione vid. ad Megal. §. 23. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσιν γ' αὐτούς cod. γ. —

- νυν ὃ μὲν ἐστὶ πρὸς ἡδονήν, τούτῳ δέδοται, ὃ δὲ πᾶσιν ὥς
 25 ἔπος εἰπεῖν ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. κἂν μὲν¹ εὐλαβούμενος
 τοῦτο μὴ λέγω τὰ πεπραγμέν' ἐμαντῶ· οὐκ ἔχειν ἀπολύσα-
 σθαι τὰ κατηγορημένα² δόξω οὐδ' ἐφ' οἷς ἀξιῶ τιμᾶσθαι³ δει-
 κνύναι.⁴ ἔάν⁵ δ' ἐφ' ᾧ καὶ πεπολήκα⁷ καὶ πεπολίτευμαι
 227 βαδίζω· πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαντοῦ.⁸ Πει-
 ράσσομαι μὲν οὖν ὥς μετριώτατα τοῦτο⁹ ποιεῖν.¹⁰ ὃ τι δ' ἂν
 τὸ πρῶγμ' αὐτ' ἀναγκάξῃ,¹¹ τούτου¹² τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι
 δίκαιος¹³ ἔχειν ὁ τοιοῦτον ἄγων' ἐνστησάμενος.¹⁴
 5 5. Οἶμαι δ' ὑμᾶς πάντας,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,² ἂν ὁμο-

laudantibus succenseant. (1' Ex his igitur quod voluptati est, iste habet, id vero quod omnes fere graviter ferunt, mihi est relictum. Cuius ego rei metu si facta mea non recensuero; neque obiecta crimina posse dissolvere videbor, nec, cur honorem haberi mihi velim, ostendere. sin ad mea et facta et acta in republica narranda accessero; saepe necesse erit dicere de me ipso. Operam igitur dabo, ut id quam modestissime faciam. quodeunque autem res ipsa dicere coegerit, eius in istum culpa merito transferenda est, qui tale certamen instituerit.

5. Vos, opinor, Athenienses, omnes fatebimini, communem hanc esse

τοῖς ἑκαινοῦσι διανοῦς Σ. — τ. ἐπ. δ' αὐτοῦς LaurS. — τ. ἐπ. δ' ἔαν-
 τοῦς LaurS. Aristid. Rh. T. IX p. 361. (Choricii Declam. VII c Macarii
 Excerpt. in Villois. Anecd. T. II p. 52.)

4. 1) γὰρ r. 2) κατηγορούμενα Ω. 3) τὰ κατηγ. . . τιμᾶσθαι
 om Aug. 4) δεικνύναι τιμᾶσθαι p. 5) ἂν vulg. — ἔάν Σ. LaurS.
 Aug2. Vindl. Pal2. Ambr3. LaurS. k. s. (o?). Hermogen. T. III p. 431.
 Gregor. C. T. VII^b p. 1300. 6) δ' om Φ. 7) πεπόνηκα Lind. Urb.
 'Non male quidem; nisi quod nimium roboris inferre videatur in expo-
 sitionem planam atque simplicem. Cf. Kayser, ad Philostr. Vit. Soph.
 p. 43, 21.' Theod. Heys. ad marg. h. l. 8) ἐμαντοῦ Gregor. — ἐμαν-
 τῶ Aug. — In Ω est οὐ a corr. 9) τοῦτο om γ. 10) εἰπεῖν Aug2.
 — πειρασ. . . ποιεῖν citavit Lecepeni Gramm. in Matth. Misc. T. I p.
 75. 11) ἀναγκάξει Aug4. prUrb. 12) τούτου om Gregor. 13) δί-
 καιον γρ ζ. — δίκαιός ἐστιν οὗτος Gregor. — οὗτος δίκαιός ἐστιν Pall.
 14) In marg. ἐμοί addidit Barb.

5. 1' πάντας ante ἂν (ἂν om Fel.) vulg. — post ὑμᾶς Σ. LaurS. Non
 intelligo, cur Dind. Praef. Ed. 3^{ae} p. XXV lineolas ordinis invertendi in
 Σ neglectas esse putarit. Nam gravitas ante compellationem etiam maior
 esse videtur quam ante pronomen. Margo Σ continet h. l. compendium:
 Γ' προσέμιον. item LaurS. 2 δικάσαι vulg. — ἀθηναῖοι Σ. LaurS.
 k. o. s. Ω. Ambr3. 'Placet ὧ ἄνδρες δικάσαι. Cf. §. 196. In hoc tertio
 prooemio Demosthenes ad ipsos potissimum iudices sermonem convertit,
 quod admonet, ut aeque et religiose officio perfungantur.' Theod. Heys.

λογῆσαι κοινὸν εἶναι τούτῳ τὸν ἀγῶν³ ἐμοὶ¹ καὶ⁵ Κτησιφῶντι καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος ἄξιον σπουδῆς ἐμοί. πάντων⁶ μὲν⁷ γὰρ ἀποστερεῖσθαι⁸ λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπόν, ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τούτῳ συμβαίνει⁹, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας¹¹ καὶ φιλανθρωπίας, ὅσῳ περ καὶ τὸ τυχεῖν τού- 10

causam mihi et Ctesiphonti, et non minore sollicitudine defendendam mihi. Nam quum quacunque re privari acerbum et grave est, ab inimico praesertim, tum vero benivolentia vestra et humanitate, molestissimum, quanto

ad marg. h. l. — At etiam in quinto prooemio, ubi iidem iudices compellantur, §. 9 in vocabulo Ἀθηναῖοι omnes codices conveniunt. — om p. r. 3: τὸν ἀγῶνα τούτῳ ο. — τὸν ἀγῶνα τούτον Laur8. 4) ἐμοί τε Laur8. vulg. — τε om prΣ. (add. antiqua manus). Vindl. 'Nec pati h. l. haec formula encliticam videtur, quandoquidem Demosthenes et Ctesiphon ut duo, non ut ambo, cogitantur.' Schaeferus. At vid. Fritzsch. Lucian. p. 130. — Contra Bremius: 'Per τε καὶ Demosthenes et Ctesiphon junguntur ut pares, in quos eadem res pariter cadat, in sequenti membro maiorem sibi partem vindicat Demosthenes, in quo membro ἐμοί cum vi clausulam facit.' — 'Nempe τε καὶ proprie dici constat, ubi praedicatum aliquod duobus seorsim tribuitur totum. Cujus quidem regulae exceptio se offert Xenoph. Hieron. I, 2. Eurip. Alc. va. 531. Aeschyl. Prom. vs. 926. Respondeas consulto in talibus distantiam disertius significari, in nostro loco de conjunctione agi in eadem causa. Verum etiam sic reperitur formula Plat. Theaet. p. 204 D: τῶν etc. p. 205 A: οὐδὲν διαφέρειν etc. [adv. Epist. Phil. §. 9]. Ponitur ergo τε καὶ etiam ubi divisum est praedicatum aliquod inter duo subjecta, si fortiore accentum rhetoricum ambo vel patiuntur vel postulant. Non reprehendo ἐμοί τε καὶ Κτησ. sed verum habeo et aptissimum. Codex Σ hic ut alias passim correctoris manum expertus videtur.' Dissenius. Scilicet correctoris manus in Σ addidit τε, qua particula non coniungitur societas in unam notionem, sed simpliciter aliquid additur. 'Differunt utraque lectiones eo, quod quum τε ejeceris, illud κοινὸν strictim ad dativos suos protrahitur; insertâ eâdem nomina aliquantulum discedere ac seungi videntur a praecedentibus, ut vel distinctionem ante se patiantur, quasi dicat: κοινὸν τινα εἶναι τὸν ἀγῶνα τούτῳ, ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι.' Theod. Heyse l. c. 5) καὶ om prΩ. — Proximum ἄξιον om Herw. — ἄξιον σπουδῆς Lind. — ἄξιον σπουδῆς Fel. 6) ἀπάντων ο. Laur8. 'Male ἀπάντων. hoc enim esset rebus cunctis.' Bremius. Prorsus promiscue Demosthenes πάντες et ἅπαντες usurpabat, nisi quod post vocalem nunquam ἅπαντες dicebat, praeter talia usitata quale περὶ ἀπάντων §. 7 in fine, numeri causa. 7) μὲν om k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. 8) ἀπορεῖσθαι Σ (in marg. antiq. γρ. ἀποστερεῖσθαι). — ἀποστερεῖσθαι Ω. Ang. — ἀποστερεῖσθαι Laur8. vulg. 9) τούτῳ prΩ. 10) συμβαίνει Augl. k. q. s. Vindl. Pal2. Ambr3. 11) εὐ-

των¹² μέγιστόν ἐστιν. (6) Περὶ τούτων¹ δ' ὄντος² τουτοῦ
 τοῦ ἀγῶνος, ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν³ ἀκούσάί
 μου περὶ τῶν κατηγορημένων⁴ ἀπολογουμένου δικαίως,⁵ ὥστε
 15 οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὓς ὁ τιθεὶς⁶ ἐξ ἀρχῆς Σόλων, εὖνους
 ὦν ὑμῖν καὶ δημοτικός, οὐ μόνον τῷ γράψαι κυρίους ᾤετο
 δεῖν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῷ⁷ τοὺς δικάζοντας ὁμωμονέειν, (7) οὐκ

consequi eas est amplissimum. (6) Iam quum hac res in hoc iudicio
 agantur: peto et oro vos omnes omnino, ut me audiatis crimina refutan-
 tem iuste, ut iubent leges, quas qui olim tulit Solon, vir amans reipubli-
 cae et popularis, non eo duntaxat quod latae essent, sed propter iudicium
 etiam iniurandum ratas esse oportere censuit. (7) non quia vobis diffi-

τοίας τε Augl. k. r. o. s. t. v. s. Vindl. Pal2. Laur8. Barb. T. 12) τοῦ-
 των om Urb. 'Certe necessarium non est, praesertim quum verbum op-
 positum ἀποστρεφίσθαι eundem casum (πάντων) adiunctum habuerit, ne-
 que tamen critico obnoxium est.' Theod. Heyse l. c.

6. 1) πάντων Vindl. 2) ὄντος prL. — Proximum τοῦ om q. 3) πάν-
 των ὁμοίως ὑμῶν om Lexicon ap. Osann. ad Philem. p. 257, ubi vitiose
 τούτου et κατηγορημένου. — ὁμοίως om Lecapenus l. c. p. 58, qui vi-
 tiose ἡμῶν. 4) κατηγορουμένων Vindl. Harl. Guelfh. γρ. s. s. ξ. Ω. v.
 AldT. Lecapenus l. c. 5) 'Satis erat ὁμοίως ἀκούσάί μου ἀπολογου-
 μένον sine δικαίως, et arbitror esse glossam τοῦ ὁμοίως, quum supra-
 dicitur in Lege πρὸς τοῖς ἄλλοις δικαίοις καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ
 ὁμοίως ἀμφοῖν ἀπρ. Vid. autem p. 244, 8: δικαίως ἀπολογήσομαι.'
 Taylorus. — 'Ὁμοίως non cohaeret cum ἀκούσαι, sed cum ὑμῶν,
 a vobis cunctis pariter, excepto nemine.' Reiskius. — 'Male Taylorus
 hanc voculam in suspicionem vocavit. pertinet enim ad ἀκούσαι, nec
 sine magno pondere posita in fine, quum praesertim de hac audiendi
 aequitate in seqq. agatur uberius.' Bremius. — 'Jungo ἀπολ. δικαίως,
 ut p. 244, 8 et 25.' Sic recte Dobraeus. — 'Ὁμοίως, ut Reiskius vidit,
 arctissime conjungebant Graeci cum πάντες i. q. omnes aequae, omnes
 omnino. Vid. Krüger. ad Dionys. p. 259. Cf. infra §. 81: οὐ τίσιν, ἀλλ'
 ᾧπασιν ὁμοίως. §. 208: ᾧπαντας ὁμοίως. Phil. II §. 6. Funeb. §. 23.
 Aristoph. Pac. vers. fin. 6) 'Malim ὁ θεὸς, ut Aristoph. Nubb. vs. 1423
 (= 1403). Dem. Aristocr. §§. 25. 37. 86. Androt. §. 30. Timocr. §. 51.
 ὁ τιθεὶς Androt. §§. 11. 25. Aristocr. §§. 27 (bis). 29. Theocrin. §. 11.
 Plat. Cratyl. p. 407 B: ὁ τὰ ὀνόματα ποιῶν.' Dobraeus. Cf. Plat. l.
 c. p. 416 B: ὁ τὰ ὀνόματα τιθεὶς (codd.). ib. p. 438 C: ὁ θεὸς (scil.
 τὰ πρῶτα ὀνόματα). — 'Ὁ τιθεὶς i. q. legislator, ὁ θεὸς qui legem tulit.
 Cf. Stallb. ad l. c. p. 416 B. Infra τοὺς δικάζοντας, ὁ διώκων, τῷ φεύ-
 γοντι etc. Vide Rieckher. De Particip. Aorist. Fasc. II p. 13. 7) τὸ
 Lind. — om typogr. Panlinae. — Quae praecedant α vocabuli κυρίους
 et prius α particulae ἀλλὰ in rasura sunt Laur8. 8) δικάζοντας ὑμᾶς
 vulg. — ὑμᾶς om E. Laur8. Aug2. 4. F. Vind4. 5. Urb. Laurf. Lind. —

ἀπιστῶν ὑμῖν,¹ ὥς γ' ἐμοὶ² φαίνεται, ἀλλ' ὁρῶν³ ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς⁴ ἐκ τοῦ πρότερος⁵ λέγειν ὁ δίκων ἰσχύει,⁶ οὐκ ἐν τῇ φεύγοντι⁷ παρελθεῖν,⁸ εἰ μὴ τῶν δικαζόντων⁹ ἑκάστος ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν φυλάττων⁹

debat (ut saltem videtur mihi), sed quia videbat criminationes et calumnias, quibus accusator propter priorem in dicendo locum pollet, evitare reum non posse, nisi quisque vestrum iudicium, deorum religione obser-

punctis notatum in Barb. — 'Sententiae loci repugnat ὑμᾶς, quoniam Solon ratas esse voluit leges suas non eorum tantum iudicium qui tunc iudicabant, sed omnium qui unquam iudicaturi essent, inreirando. Delendum est igitur molestum illud pronomen. Sequentibus (§. 7) verbis — ne quis ad defendendum ὑμᾶς abutatur, — quum hic iam ad praesentem causam fiat applicatio.' Baiterus ad Lyeurg. p. 128. — 'Τμᾶς recte elici censeo, nam non solum vacat, si quidem hanc rem ad se pertinere sibi que dici ipsi iudices ultro intelligebant, sed prudentiae etiam et verecundiae oratoris consentaneum est, huiusmodi sententiam communem primum proferre neque ante traducere ad hos suos iudices quam animos eorum blandis quibusdam verborum fomentis (οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν) ita composuerit, ut iam securus aperte loqui possit, ut sit in sequentibus εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἑκάστος ὑμῶν.' Heysse l. c. Cf. §. 66, ubi pari ratione με inculcatum est.

7. 1) ὑμῶν prΩ. 2) ὥς γέ μοι vulg. — ὥς γ' ἐμοὶ Bkk. e multis codd., etiam Σ. LaurS. Nobis in talibus quidem, quale ωσεύμοι, codicum accentus non magnae auctoritatis esse videtur, attamen h. l. plenum pronomen potius efferendum est quam enclitica scribenda. Ceterum de differentia ὥς γέ μοι — ὥς γ' ἐμοὶ — ὥς ἐμοίσι vid. ad Phil. III §. 29. 3) ὁρᾷ γὰρ sine ἀλλ' Schol. Hermog. Rh. T. IV p. 98 W. 4) αἷς Urb. 'fortasse verius. Tertius casus causam exprimit, quartus relationem. atqui non ipsa criminatione praevalet accusator, sed praevalet eius criminationi τῇ προτερήματι.' Heysius l. c. Mihi quidem αἷς ex antegressis accusativis ortum esse videtur et dativus sic explicandus: calumniis accusator non valeret nisi prior diceret, alias eae hebetes essent. 5) πρότερον Guelph. ζ. Vindl. prAugl. Barb. corrPall. Cf. Hyperid. Euxenipp. Col. 28: ὁ πρότερος ἐμοὶ λέγων. Aristoph. Vesp. vs. 15: σὺ λέγον πρότερος. — Chers. §. 11: τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίνεσθαι. Comparantur personae, non actiones. 6) ἰσχύειν prΩ. 7) φεύγειν prVind5. 8) εἰσελθεῖν γρ ζ. — παρελθεῖν ἀντὶ τοῦ νικῆσαι, Δημοσθένης ὑπὲρ Κησιφώντος. Harpocr. Cf. Phot. Suid. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 498. Schol. ad Chers. §. 37 Mor. Convenit παρελθεῖν imagini in δικάζειν et φεύγειν verbis inclusae. 9) διαφυλάττων vulgo. — φυλάττων Σ. pr LaurS. Aug2. Simplex sententia placet magis, quam διαφυλάττειν i. e. 'per omnia accusatoris artificia retinere etiam reo debitam aequitatem.' Est Bremii compositum vocabulum defendentis

καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὑστέρον¹⁰ δίκαι' εὐνοικῶς προσδέξεται,⁴
καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατῆν
οὕτω τὴν¹¹ διαγνώσιν¹² ποιήσεται¹³ περὶ ἀπάντων.¹⁴

8. Μέλλων δὲ τοῦ τ' ἰδίου βίου¹ παντός, ὡς εἰκε, λόγον
διδόναι τήμερον καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων, βούλομαι²

vata, etiam posteriore loco dicentis iustam excusationem benigne admitteret, seque aequum et communem utrique auditorem praebendo, sic de tota controversia cognosceret.

8. Quum autem et privatae totius, opinor, vitae hodie reddenda mihi

explicatio. Non tam de constantia religionis per totum cursum causae usque ad finem servandae h. l. agitur, ut Dissenius Bremio adsententis putavit, quam de aequitate iureiurando promissa, ut accusatus quoque audiendus sit. Demosthenem vero Aeschines arcere volebat. 10) ὑστέρον vulg. etiam corr. Σ. pr LaurS. — ὑστέρον pr Σ. 2 man LaurS. T. k. o. p. q. r. s. Vindl. 4. Pal2. LaurS. Guclph. AldT. Aug1. 4. Cf. superioris πρότερος λέγειν. Olynth. I §. 16: τοὺς ὑστάτους . . . εἰπόντας. — τοῦ ὑστέρου λέγοντος Reiskii coniecturam optimam dixit Kiddius ad Dawes. p. 592 ed. 2. Dissenius vulgarem ordinem manifesto perversum putans, τοῦ ὑστέρου λέγοντος in textum scripsit. Vereor ne Graecorum verborum numerum e Latinae Grammaticae regula iudicarit, nec recepit ὑστέρον, 'quod male quaesitae concinnitati debeatur.' Ex τοῦ πρότερος λέγειν et τὰ τοῦ λέγοντος ὑστέρον chiasmo variata sunt. 11) οὕτω τὴν om Vind5. 12) γράφεται διαγνώμην, Ἀττικῶς. Schol. 'Est vox Thucydidia [cf. schol. ad Thuc. I c. 87. Suid. s. Διαγν. ibiq. Bernh.], qua oratorem usum esse mihi quidem parum probabile fit, quamquam Thucydidiis passim colorari orationem Demosthenicam non ignoro. Mirum errorem Thomae M. p. 211 oportuit ab interpretibus acrius castigari.' Schaeferus. Cf. §. 128. 13) πεποιήται Aug2. 14) πάντων vulg. — ἀπάντων Σ. LaurS. Aug1. 2. s. k. s. Vindl. Ambr3. 'Mihi vero placet vulgaris lectio. neque enim orator singularum rerum per totam vitam a se susceptarum rationem redditurus erat.' Harless. At vid. §. 5 n. 6. — Margo LaurS: τέταρτον προοίμιον.

8. 1) βίου om Ω. Aug1. (habent in marg.) k. s. pr Ambr3. Cf. Hermog. T. IV p. 347. p. 353. Joseph. Rh. T. IV p. 504. 2) βούλομαι om Vindl. Ambr3. k. s. de quo quidem codice Spengelius Phil. III p. 161 non debebat dubitare neque negare Dindorfius. nam Mor. quoque notavit α i. e. s. Non omisit Σ, quod quia falso adscripserat Bekkerus, idem nuper Sauppii coniecturam sequens edidit παρακαλῶ, καὶ (cf. §. 141) pro παρακαλέσαι καὶ. Mallem Benscleri παρακαλέσω καὶ, aut Spengelii παρακαλέσας, nisi Σ βούλομαι haberet. habet verbum etiam LaurS. — Post βούλομαι vulgo καθάπερ ἐν ἀρχῇ inseruntur. — om Σ. pr LaurS. Aug1. 2. Pal2. pr Ambr3. k. s. Vindl. 'Demosthenes dixisset βούλομαι πάλιν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ.' Dissenius.

πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι καὶ ἐναντίον³ ὑμῶν εὐχομαι
 πρῶτον μὲν,¹ ὅσῃν εὖνοιαν ἔχων ἐγὼ⁵ διατελῶ τῇ⁶ πόλει καὶ
 πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι,⁷ εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, ²²⁸
 ἐπειθ' ὃ τι μέλλει⁸ συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ καὶ
 πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστῳ, τοῦτο παραστήσαι⁹ πᾶσιν ὑμῖν περὶ
 ταυτησὶ τῆς γραφῆς γινῶναι.

9. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν¹ Ἀλ-
 σκίνης· καὶ γὰρ² περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος³ εὐθὺς⁴ ἂν⁵
 ἀπελογοῦμην.⁶ ἐπειδὴ δ'⁷ οὐκ ἐλάττω λόγον,⁸ τὰλλα διεξιὼν,
 ἀνῆλθκεν καὶ τὰ πλεῖστα⁹ κατεψεύσατό¹⁰ μου· ἀναγκαῖον εἰ-

ratique sit et actorum in republica; rursus deos invocare volo et in con-
 spectu vestro precor primum, quantam ego benivolentiam constanter ha-
 beo erga rempublicam et omnes vos, tanta mihi ut in hoc certamine tri-
 buatur, deinde ut omnibus vobis in mentem dent, ut in hac causa id
 statuatis, quod prosit et reipublicae gloriae et pietati singulorum.

9. Quod si Aeschines ea solum quae in accusatione persecutus est
 obiecisset; ego quoque de ipso senatusconsulto statim respondissem.
 Quia vero ceteris recensendis non pauciora verba fecit et in me pleraque

3) ἐναντίον Q. 4) μὲν om Vind5. 5) ἐγὼ om T. p. r. Aug4. Lind.
 Vind4. 5. Pal2. Laur8. Urb. cui rec. adscripsit. 6) τε post τῇ vulg. —
 om prΣ, addidit antiqua manus. item om Laur8. Sententia est: Orator
 benivolentia sua rempublicam servavit et omnes cives. nam tota republ.
 servata servantur singuli cum bonis suis. — Ad proximum τοσαύτην
 Laur8: ἀπόδοσις. 7) παρ' ὑμῶν post μοι inseritur vulg. — om prΣ
 (habet margo antiqua manu). pr Laur8. Aug2. Cf. Prolegg. Crit. De fa-
 miliis codd. §. 160 p. 282, ubi corrige eiusdem aetatis, si non ipse calli-
 graphus in: Saeculi X. et adde: sed post μοι est pausa. 8) μέλλοι
 Vind1. corr Q. 9) τοὺς θεοὺς vulg. inseruntur. — om Σ. pr Laur8. Aug2
 (cuius marg. a rec.). — βούλομαι π. τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι καὶ ἐν.
 ὑμ. εὐχομαι . . . τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν non solum
 molesta repetitio, sed etiam τοὺς θεοὺς post ὑπάρξαι repetitum falsa
 esset oppositio, quasi non utrumque a diis orator precaretur. Bkk. τοὺς
 θεοὺς delevit et παραστήσαι dedit. Coniectura non opus est. nam τοὺς
 θεοὺς quisque intellexit subiiciendum esse infinitivo activi, ut §. 141.

9. 1) ἐκατηγόρει s. — κατεγόρησεν Man. — κατηγορήσεν Vind7.
 Laur8. Adscrips. Urb: προσέμιον ἔον. — In Laur8 sic: ἐδίωκε κατηγ.
 Compendio superscriptum est μόνον (μόνων?). 2) καὶ γὰρ δὲ Pal2. k.
 3) προβλήματος Schol. Hermog. Rh. T. IV p. 200. — Photius s. v. vul-
 gatam servavit. Citavit Harpocr. s. v. 4) εὐθὺς om Lind. punctis no-
 tatatum in AldT. 5) ἂν om Ang. 6) εἰ μὲν . . . ἀπελ. citant Anecd.
 Bkk. p. 126. 7) ἐπεὶ δ' Pall. 8) λόγων pr Q. 9) πλείω Aug2.
 10) διεψεύσατό q.

10 ναι νομίζω¹¹ καὶ δίκαιον ἅμα βραχεία, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹²
περὶ τούτων εἰπεῖν¹³ πρῶτον,¹⁴ ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἐξωθεν¹⁵
λογοῖς ἡγμένους ἀλλοτριώτερον¹⁶ τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαί-
ων¹⁷ ἀκούῃ μου.¹⁸

10. Περὶ μὲν δὴ¹ τῶν ιδίων ὅσα λοιδορούμενος βεβλα-
15 σφήμηκεν περὶ ἐμοῦ, θεάσασθε, ὥς ἀπλᾶ καὶ δίκαια λέγω.² εἰ
μὲν ἴστε με³ τοιοῦτον⁴ οἶον οὗτος⁵ ἡτιᾶτο⁶ (οὐ γὰρ ἄλλοθι
που⁷ βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν)· μηδὲ⁸ φωνὴν ἀνάσχησθε,⁹ μηδ'
εἰ πάντα τὰ¹⁰ κοῖν' ὑπέρευ¹¹ πεπολίτευμαι, ἀλλ' ἀναστάντες
καταψηφίσασθ' ἤδη. εἰ δὲ πολλῶν βελτίω τούτου καὶ ἐκ βελ-
20 τίωνων,¹² καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω,
χείρονα καὶ¹³ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμὸνς ὑπελήφατε καὶ γινώσκατε·

mentitus est; simul et necessarium et iustum esse puto, ut pauca, Athenienses, de his primum dicam, ne quis vestrum verbis causae alienis ductus, alieniore animo refutationem ipsius accusationis meam audiat.

10. De privata igitur mea vita quae convicia calumniatur, videte quam simpliciter iusteque respondeam: si me scitis esse talem, qualem iste criminatus est (neque enim usquam alibi vixi, quam apud vos); ne vocem quidem meam audite, etiam si rempublicam totam quamoptime administravi, sed surgentes me condemnate statim. sin multo meliorem

11) ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω Schol. Hermog. Rh. T. IV p. 205. Vulgatum habet idem p. 206. — ἀναγκαῖον εἶναι καὶ νομίζω δίκαιον Ambr3. 12) βραχεία ὡς ἂν. Ἀθ. om Schol. Hermog. p. 205, habet βραχεία idem p. 206, ὡς ἂν. Ἀθ. omittens. 13) διεξελθεῖν Schol. Hermog. p. 206. 14) Idem πρῶτον εἰπεῖν p. 205, ut vulgo. — πρῶτων εἰπ. Aug4. — εἰπεῖν πρῶτον Vind5. Aug2. Laur8. pr Laurf. Laur8. Etiam Σ, sed in hoc libro lineolis illum ordinem restituit alia(?) manus. 'Habet accentum rhetoricum antecedens pronomen τούτων, quare proximo poni debuit vox carens accentu.' Dissenius. 15) ἐξω T. o. p. Vind4. Urb. Laur8. γρ AldV. 16) ἀλλοτριώτερος o. p. r. Laur8. corrPall. 17) δικαίων om Aug4. 18) μοι Vind5, in cuius marg. γρ. μου.

10. 1) δὴ om Φ. 2) λέξω γρξ 3) μὲν Pall. 4) τοιοῦτον ὄντα Priscian. T. II p. 175, vulgatum p. 192. 5) αὐτός Q. u. Vind3. Aug. γ. — om Aug4. 6) οἶον . . . ἡτιᾶτο om Aristid. Rh. T. IX p. 378. 7) που καὶ Pall. 8) καὶ μηδὲ Aug2. 9) ἀνασχήσεσθε Aug4. Vind5. Cf. Suid. s. v. Οὐκ ἀνασχήσομαι c Schol. Aristoph. Acharn. vs. 297. — Marg Laur8: γρ. μηδὲ φωνὴν μου ἀνάσχεσθε. 10) τὰ post πάντα om prQ. u. Urb. Ang. Laurf. (in quo superser.). 11) ὑπὲρ οὐ Aristid. l. c. p. 357. — υπερεῖ Σ. — Proximo καταψηφίσασθαι Σ. prQ. 12) βελτιώνων prQ. etiam in Σ o ex ω correctum est. 13) καὶ om Aug4. Vindl. Pall.

τούτῳ μὲν¹¹ μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων¹⁵ πιστεύετε¹⁶ (δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο), ἐμοὶ δέ, ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδεδείχθ'¹⁷ ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότε-²⁵ ρον,¹⁸ καὶ νυνὶ παράσχεσθε. (11) Κακοήθης δ' ὦν, Αἰσχίνη,² τοῦτο παντελῶς εὐήθης³ ῥήθης, τοὺς⁴ περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς⁵ παρὰ⁶ σοῦ τρέψασθαι.⁷ οὐ δὲ ποιήσω τοῦτο⁸ (οὐχ' οὕτω τετύ-²²⁹ φωμαί¹⁰), ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων ἃ κατεψεύδου καὶ διέβαλλες,¹¹ ἐξετάσω,¹² τῆς δὲ πομπείας ταύτης¹³ τῆς ἀνέδην¹⁴

quam istum et natum e melioribus et nemine modestorum (ne quid arroganter dicam) deteriore et me et meos existimatis et nostis; isti neque in ceteris credite (liquet enim eum aequae omnia confutuisse), et mihi, quam omni tempore benivolentiam ostendistis in multis prioribus iudiciis, etiam nunc exhibete. (11) Etsi autem veterator es, Aeschines, in eo tamen perquam stulte putavisti, me factorum atque actorum in republica commemoratione omissa ad maledicta tua venturum: sane id non faciam (non ita insano), verum acta in republica quae mendacis et calumniis prosci-

11) μὲν δὲ T. s. l. Aug4. Receperat Reiskius. 15) ἄλλως Pal2. 16) πιστεύετε Aug4. — om pr Vind5. 17) ἐπιδείχθε Vind5. (marg. ἐνδεδείχθε). — Proxime πάντ' ἐπλάττε. Ambr4. 18) πρότερον γεγενημένων vulg. — participium om Σ. pr LaurS. k. s. Vindl. Pal2. Augl. 2, in quibus duobus margo habet γεγενημένων. Cf. Olynth. I §. 9. Aristocr. §. 78.

11. 1) δ' om Vind5. — Marg LaurS: παρ' οὐργος. scil. ad κακοήθης. 2) αἰσχίνης Vind5. prΣ, in quo extrema litera crasa est. 3) εὐήθης q. 4) του prΣ. σ ab antiqua manu additum est. 5) τὰς om pr Man. 6) περὶ Pal2. — ^{αῖ}περὶ Ambr3. 7) τρέψασθαι Augl. k. s. pr r. ε. LaurS. Ambr3. (Urb?). Wunderlichio Praef. p. XVII placet aoristus, quia refutatio continuo incipiat. Quasi hoc esset discrimen utriusque infinitivi, 'Certam atque expressam futuri significationem in locum magis convenire' putat Bremius. Cf. ποιήσω . . . ἐξετάσω . . . μνησθήσομαι proxima. — τρέψασθαι o. q. — τρέπεισθαι κ. 8) τοῦτο οὕτως Pall, quamquam requirit σύχ οὕτω. 9) οὐδ' cod γ. 10) Harpoer. et Phot. s. v. Τετύφ. — Ambr4 habet inter lineas ἀπονενόημαι manu sec. 11) διέβαλλες T. p. l. Vindl. 5. Ald. Fel. — om Augl in lacuna. 12) ἀντίκα ἐξετάσω vulg. — ἀντίκα om Σ. LaurS. F. Φ. T. Vindl. 4. Urb. pr Ambr4. q (habens in marg). — post ἐξετάσω habent o. p. r. sec Ambr4. Sufficiens sibi opponuntur ἐξετάσω i. q. accurate inquiram, et μνησθήσομαι breviter commemorabo. 13) ταύτης om Lecapen. Excerpt. in Matth. Lect. Mosq. I p. 58. 14) ἀναίδους Schol. Aristid. p. 246 Fr. (ad ἀναίδην). — ἀναίδην vulg. Priacian. T. II p. 181. — ἀναίδην Σ, diphthon-

γεγεννημένης¹⁵ ὕστερον, ἂν βουλομένοις ἀκούειν¹⁶ ἢ¹⁷ του-
 5 τοῖσι,¹⁸ μνησθῆσθαι.

12. Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ¹ περὶ ὧν ἐνίων

disti executiam, istius vero tam effusae petulantiae deinde, si his audire placuerit, mentionem faciam.

12. Ac crimina quidem multa sunt et talia, ut nonnullis eorum ma-

gus a prima, ε ab alia manu antiqua. — ἀνέδην Laur8. Aug2. 4. r. u. Laur8. Vindl. 5 (cuius marg. γρ. ἀναίδην). Harl. γρβ. γ. T. corr Q (utrumque margines). corr v. Anecd. Bkk. p. 400. Fel. (non Aug1. vid. Rek.). Le-capenus l. c.: γράφεται ἀεὶ ψιλόν. 'Ἀναίδην forma neque ab αἰδώς neque ab αἰδῆσθαι derivanda, a Graecis iure abiudicatur, quamquam saepissime reperitur in codicibus pro ἀνέδην atque offertur a gramm. ms. in cod. Monac. 505, qui habet ἀναίδην· ἀναισχύντως. Vid. Coraës ad Polyaen. p. 306. Jacobitz. ad Lucian. Alex. p. 192.' Maetznerus ad Din. p. 22. Pro hoc Graeci usurpabant ἀναιδώς. Non est quod scholiastae ad h. l. discernant: ἔαν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχύντου δη-
 λαί. ἔαν δὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλῆς, ἀπὸ τῆς ἀνείσεως. Idem scholion in Vindl. 15) τῆς ἀν. γεγεννημένης om Ammon. Diff. s. v. Πομπή. Cf. Thom. M. Harpoer. Phot. Suid. s. v. — τῆς ἀν. οὕτως γε-
 γν. vulg. Priscian. T. II p. 181. — οὕτως om Σ. pr Laur8. Aug1. 2. k. s. Vindl. Ambr3. Barb. (habens in marg. item Man. Ang. Pall.) Anecd. Bkk. p. 400. 'Malim servari. satis ἠθικῶς enim additum videtur.' Schae-
 ferus. Mihi molestum videtur post ἀνέδην. 16) ἀκούειν om F (Bav. marg: γρ. βουλομένοις ἀκούειν ἢ τούτοις). T. o. p. r. Lind. Vind4. 7. Urb. Laur8. pr Ambr4. — ante μνησθ. ponunt vulg. Priscian. l. c. — post βουλομένοις Σ. Laur8. Aug1. 2. 4. Vindl. 5. Pal2. Ambr3. sec Ambr4. —
 ἢ ἀκούειν
 ἢ τοῖσι Laurf. — Vocabulum sede varia dubium videri potest. Infinitivum in figura Sicelica quae dicitur non opus esse, multa exempla docent. Vid. Bernhard. Synt. p. 87. Krieger. Gramm. §. 48, 6, 4. Weber. ad Aristocr. §. 18: βουλομένοις ἀκούειν ὅμιν ἐστίν. Cf. Megal. §. 3: ὕστερον, ἂν ὅμιν βουλομένοις ἢ, δείξω. 17) ἐστὶ k. Pal2, in quo etiam γρ. τι. 18) τούτοις vulg. — τοῖσι Σ. γρ Laur8 (cuius text. ταυ-
 τησί). F (margo τούτοις). Φ. T. Aug1. o. p. q. r. Lind. Vindl. 3. 4. 5. Ambr3.

12. 1) πολλὰ καὶ] πολλάκις Sopater. ad Hermog. Rh. T. IV p. 319 W. — πολλὰ καὶ δεινὰ vulg. — καὶ δεινὰ om Σ. pr Laur8. Aug1. 2. k. s. Vindl. Ambr3. Sopat. 'Elicienda sunt. Nihil quidem usitatus illa formula πολλὰ καὶ δεινὰ, sed ab id ipsum facile haec a sciolo librario inculcari poterant. Eorum notio inest iam in sequentibus καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας . . . τιμωρίας.' Baiterus ad Lycurg. p. 128 sq. — καὶ ante περὶ om ξ. — Laur8 in marg. ε' προσίμ.

μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας² οἱ νόμοι διδῶσι³ τιμωρίας, τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἢ προαίρεσις⁴ αὐτῇ, ⁵ ἐχθροῦ μὲν⁶ ἐπήρειαν⁷ ἔχει καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ προπηλακισμόν⁸ ὁμοῦ⁹ καὶ ¹⁰ πάντα τὰ τοιαῦτα, τῶν μέντοι¹⁰ κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν

gnae et capitales poenae legibus sint propositae, consilium autem praesentis certaminis hoc est, ab inimici certe proficiscitur malevolentia et ferocia et convicio et contumelia simul et reliquis eius generis affectibus,

2) ἐσχάτας Urb., quasi ἐσχάτας ἄτας. 3) τάττονσι vulg. γρ LaurS. — πλάττωσι Man. — διδῶσι Σ. LaurS. Aug2. γρ Φ. γρ Bav. γρ β. Cf. Lept. §. 154: οἱ τε . . . τὰς τιμὰς διδόντες καὶ οἱ . . . τὰς τιμωρίας (sc. νόμοι). Aristocr. §. 7: τιμωρίαν αὐτῷ δεδωκέναι. Nener. §. 86: ἔδωκεν ὁ νόμος τὴν τιμωρίαν. Baiterus l. c. — τάττονσι τιμ. οἱ νόμοι pr Pall. Corr. ordinem restituit literis β et α superpositis. 4) ὑπόθεσις (sine ἡ) Gregor. Cor. p. 806 Rsk. Hunc locum rhetoris omisit Walz. Rh. T. VII p. 4153. 5) αὐτῇ LaurS. Aug1. Bav. T. γρ s. ζ. Vindl. Barb. Pall. Man. Aug. Laurf. Ald. Fel. 'Praetuli αὐτῇ, ipsum consilium propositumque, ad quod actor spectavit et contendit causam capessens sepositis et secretis criminibus.' Reiskius. Quem non debebant recentes sequi, Dobraeus, Dindorfius, Westermannus, Huedepedius. — αὐτῇ Mor. Gregor. Hermog. T. III p. 406. p. 506. Schol. Σ? Φ. ο. p. r. t. Alia ratio est §. 192: ἡ δὲ προαίρεσις αὐτῇ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. Propositi enim loci sententia est: Aeschines non poenae repetendae causa crimina contra me cumulavit, sed hoc eius est consilium, ut me odio prosequatur et defensione privet. Vid. Rauchenst. Observv. pluribus h. l. exponentis Excurs. I p. 199 sqq. in Bremii Edit. Etiam hiatus lectionem αὐτῇ, quod vocabulum cum proximo ἐχθροῦ continuandum esset, recipiendam vetat. LaurS ante ἐχθροῦ distinxit. Dobraeus quoque vidit post αὐτῇ esse distinguendum. 6) μὲν delendum iubet Dobraeus ad p. 229, 6, 'nisi potius excidit clausula respondens istis οὕτε μὰ τοὺς θεοὺς etc.' Pertinet hoc ad reliquas nugae de hoc loco fictas. Respondent sibi μὲν — μέντοι. Sententia: Quamquam inimici est consilium, attamen non puniendi causa me persequitur, sed calumniatur tanquam defensionis inopem. Cf. not. 10 et 12. 7) προαίρεσιν Σ. — ἐπραιρεσιν pr LaurS. Errorem e praegresso natum correxit 2 manus. Σ in marg aut γρ. ἐπήρειαν. In Ω margo idem textus vocabulum ἐπηρ. repetit, memoriae causa. 8) καὶ προπηλακισμόν καὶ λοιδορίαν pr Vindl. Corr. literis superpositis β et α ordinem restituit. 9) ὁμοῦ LaurS. vulg. — ἐμοῦ Σ. s. Recepit Reiskius. 'Servandum, inquit, si sit ὁμοῦ, convenientius ad meum quidem sensum stet pone καὶ, προπηλακισμόν καὶ ὁμοῦ πάντα τ. τ.' Imo sententia est: coniuncta sunt in eo haec vitia et omnia talia. 10) μὲν τούτων coniecit Wolfius. 'Fallitur. Tria orator in hoc tanquam ingressu defensionis proponit: 1) atrocitatem criminum, 2) malum animum adversarii,

τῶν¹¹ εἰρημένων, εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔμ¹² τῇ πόλει
δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. (13) Οὐ γάρ¹ ἀφαιρεῖσθαι

poenas vero de criminibus ac culpis obiectis, etiamsi vera essent, respu-
blica nec dignas nec dignis proximas sumere ullo modo potest. (13) [Quod

3) poenam sibi, si posset convinci, irrogandam.' Schaeferus. Imo duo proposita sunt cum duobus oppositis. 'Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς ἀσά-
φειά ἐστι πολλή, ἐπειδήπερ οὐκ ἀκολουθεῖ ὁ νοῦς τοῖς κειμένοις. Εἰ-
σιν οὖν δύο προτάσεις θέσεις, εἴτα αἱ δύο λύσεις ἐξῆς. ὅρα τοίνυν οὕ-
τως 'τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλά.' ἴδου μία πρότασις. ἡ δὲ πρὸς
ταύτην ἀπάντησις 'τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημέ-
νων.' ἵνα γένηται οὕτως ὁ νοῦς: πολλὰ μὲν κατηγορήσῃ καὶ μέγιστα
κακὰ, τούτων δὲ δίκην λαβεῖν διὰ τὸ μέγεθος οὐχ οἶόν τε. -- ἔστι δὲ
(sc. ἡ ἐτέρα πρότασις): 'τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ πρότασις αὕτη.'
σύναφον αὐτῇ τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα, ὃ ἔστιν: 'οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι
δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ.' ἵνα γένηται τὸ σαφές οὕτως: ἡ προαίρε-
σις καὶ ἡ φύσις τοῦ ἀγῶνος ἀνδρὸς φθονεροῦ τυγχάνει καὶ πονηροῦ
καὶ βασιλεύοντος. Scholion. Per chiasmum quendam secundo membro
oppositum proxime, et primo membro oppositum legitur in loco quarto.

A B
X. Nihil transponendum. Hoc Taylori causa, cui adstipulatur Cam-
β α
mannus in Seebodii Bibl. crit. 1821 p. 810 sqq. Contra illum vulgatum
defendebat Schaub. ibid. 1822 p. 190 sqq. Sententiae cardo est: Ae-
schines Ctesiphontem accusans petit me, non puniendi causa, id quod
fieri non potest (cf. §. 14 sq. §. 280), quia non sum reus, sed ut con-
tumeliam in me iaceret, quam defendere non possem (§. 6), ut me per-
deret. 11) αἰτιῶντων Ang. — αἰτιῶν sine hoc altero τῶν Man. — Pro-
xime vir doctus in Ephemer. Jen. 1817 No. 55 p. 439 pro εἴπερ ἦσαν
legendum iubet εἴπερ οὐδ' ἦσαν. Vix Graecum et sententiam perva-
rens. 12) ἔστι Aug1 (rec. superscr. ἐν). γρ s. (pr Urb?). — ἐπὶ T. k.
s. Vindl. 4. Ambr3. Pal2. corr LaurS. — ἔχει Σ (marg. antiq. γρ. οὐκ
ἐν). item pr LaurS (manus secunda ἐν). Aug2. 'Malim ἐνῆν.' Wol-
fius. Imo sententia est: Non potest respublica ea crimina punire
etiamsi vera essent, nam in iudicium non vocavit me adversarius, sed
calumniatur alterum accusans.

13. 1) δὴ Wolfius. Orator sententiae primariae causam reddit,
cur consilium adversarii malitiosum id esse dixerit. Vide ad §. 12 not.
10 sqq. Ceterum cf. varias de h. l. varie tentato sententias virorum
doctorum. Praeter interpretes: Schaub. in Seebodii Bibl. Crit. 1822. II
p. 190 sqq. cf. 1821. IX p. 810. Wolper. Progr. 1825. Wunderlich. Praef.
p. XXVII sq. ed. 4ta. Huepeden. Progr. 1827. H. L. in Classic. Diar.
1827. T. XXXV. No. LXIX p. 24—32. Rauchenstein. Progr. 1839. Scheib.
Observ. cum Frankii Censura in Diar. schol. 1837 No. 30 sq. cf. 1835
No. 73. Reuter Progr. 1841. — Proxime Vind5: ἀφαιρεῖσθαι πᾶσι. —

δει² τὸ³ προσελθὲν τῷ δήμῳ καὶ λόγου¹ τυχεῖν, οὐδ' ἐν ἐπηρεί-
ας⁶ τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν (οὔτε⁷ μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἴ-
χον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν,⁸ ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι)
ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά μ' ἑώρα τὴν πόλιν, οὐσί γε τηλικού-
τοις⁹ ἡλικία νῦν ἐτραγῶδει¹⁰ καὶ διεξίημι,¹¹ ταῖς ἐκ τῶν νόμων
τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ δικημάτων χοῦσθαι,¹² εἰ μὲν εἰσαγγελίας²⁰
ἄξια πράττονθ' ¹³ ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα καὶ τοῦτον τὸν τρόπον

consillum patet.] Nam accessus ad populum nemini est negandus atque dicendi (defendendi) potestas, ne malevolentiae quidem atque invidiae causa hoc facere licet (neque, ita me dii ament, rectum est neque civile neque iustum, Athenienses), sed si ea, quibus me reipublicae nocere vidisset, tanta fuissent quanta modo tragice vociferabatur et recensebat, legum poenas recentibus adhuc delictis contra me adhibere debuisset: si me delatione extra ordinem digna committere vidisset, deferre atque eo modo

ἀφαιρείσθαι τινα Aug4. 2) δει om prΣ, inseruit manus antiqua. 3) τῷ Vind5. 4) λογ prΣ, ipse calligraphus terminationem ου superscripsit. — λόγον τυχεῖν Harpocr. Phot. Suid., ubi pro ἐπαίνου e Valesii coniectura scr. εἰπεῖν i. e. h. l. ἀπολογήσασθαι. Cf. Dem. f. leg. §. 94. Aristocr. §. 62. 5) Comma tollendum inbet Reuterus post τυχεῖν. Posset hoc concedi, si abesset τοῦτο ποιεῖν. Contra οὐδ' esse i. q. ἀλλ' οὐ censuit Reiskius ad Soph. Oed. C. p. 250. Tum fortasse scribendum esset οὐ δ'. De qua scribendi ratione cf. Funkhaenel. in Diar. Gymn. 1855. IX p. 81. Reiskius volebat etiam ἀλλ' οὐδ'. At sententia haec est: ne summae quidem inimicitiae, quamquam fas est ulcisci iniurias (vid. Hermann. Antiqq. T. I §. 135, n. 6), ne malevolentiae quidem dandum est, ut defendendi libertate inimicus privari possit. hoc enim est contra ius et humanum et divinum. Cf. Stob. Flor. p. 145. — οὐδέν Ambr3. 6)

ἐπηρείας prΣ (i correctum est in εἰ). Pal2. Cf. §. 12 n. 7. — ἀπειρίας Ambr3. 7) ὁ οὔτε Lumbinus coniecit. Receptit Reiskius. 'Aretissime iungenda οὐδ' ἐν ἐπηρείας... δίκαιόν ἐστιν.' Schaeferus. Imo οὔτε μὰ... ἐστιν est (in parenthesi cf. ad §. 289) per se constructa sententia, in qua quidem est totius loci summa causa, cur nefas sit dicendi libertatem civi alieni aliqua ratione eripere. — ἔχον Laur8 habet ου in rasura. 8) ἐστιν punctis notatum in AldT. — om Pall. Proxime om ἄνδρες Ambr3, item saepe. 9) τοιούτοις k. Pal2. 10) διετραγῶδει 'nonnullorum codicum lectionem' [imo nullorum h. l. sed §. 22] Osann. ad Philem. p. 261 e vulg. lect. §. 22 recipiendam esse censet. De scriptura διετραγῶδει falso ad h. l. ex Obs adscripta vid. Reiskium ad h. l. 11) διεξίημι corr Vind5. 12) χοῦσασθαι o. p. r. γο Laur8 manu sec. 'Malim ἔδει χοῦσθαι.' Reiskius. — ἔδει non addendum, sed supplendum e praegresso δεῖ. Vid. Wunderlich. Praef. p. XXX ed. 4^{ae}. Schaeferus. 13) πράττοντά με vulg. — με πράττοντα Schol.

εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον. οὐ γὰρ δῆπον¹⁴ Κτησιφῶντα μὲν¹⁵ δύναιται¹⁶ διώκειν δι' ἐμέ, ἐμὲ δέ,¹⁷ εἴπερ ἐξελέγξειν¹⁸ ἐνόμι-
 ζεν, αὐτὸν¹⁹ οὐκ ἂν ἐγράψατο!²⁰ (14) Καὶ μὴν εἰ τι τῶν
 ἄλλων ὧν νυνὶ διέβαλλε¹ καὶ διεξῆει,² ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν ἀδι-
 κουντὰ μ' ὑμᾶς³ ἑώρα, εἰδὼν νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι,⁴

in iudicium vestrum adducere, sin rogare contraria legibus, violatarum legum accusare. Ctesiphontem enim propter me persequi iudicio non potest, me scilicet ipsum siquidem a se posse convinci confideret, non accusasset! (14) Quod si quid aliud eorum quae modo calumniabatur et re-
 censebat, aut quidvis aliud in vos delinquere me vidisset; leges sunt de

Hermog. Rh. T. IV p. 311. — με h. l. omissum habet post εἰσαγγέ-
 λοντα α (non Ω). — utrobique (et post πρᾶττοντα et post εἰσαγγ.) Laur⁸.
 — πρᾶττοντα sine με Σ. pr Laur⁸. 14) δῆ Schol. Hermog. T. IV p.
 321. Tiber. Rh. T. VIII p. 552 W. 15) μὲν habet Schol. Hermog. post
 δύναιται. — om Gramm. Hermann. Emend. Gr. p. 307. k. Pal². 16)
 δύναιτ' ἂν Hermog. T. III p. 710. Anonym. Rh. T. VIII p. 641 W.
 17) διώκειν et ἐμὲ δὲ in marg. Vind⁵. 18) ἐξελέγχειν Laur⁸, vulg. —
 ἐξελέγξειν Aug¹. k. Harl. Vind¹. 3. 4. Pal². Barb. Laur⁸. Laurf. Guelph.
 — ἐξελέγχειν Σ (ξ a corr. antiq.). s. Aptius futurum de re futura. —
 (εἰ μὲν δὲ εἴπερ ἡδύνάτο Schol. Hermog.). 19) αὐτὸν om Schol. Hermog.
 — ἐνόμιζεν αὐτὸν ἐξελέγχειν Hermog. p. 710. — ἐν. αὐτ. ἐξελέγχειν Ano-
 nym. Rh. T. VIII p. 641. — ἐξελέγχειν αὐτὸν ἐνόμιζεν, αὐτὸν Grammat.
 Hermann. — ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν, Hermog. p. 286. Pall. Urb.
 Laur⁸. Aug¹. Ald. Fel. Ante αὐτὸν distinxerunt Mor. Ald^v. Recte. De
 sententia cf. Pantaen. §. 51. 20) Post ἐγράψατο vulgo simpliciter et
 plene interpungitur, quem locum Funkhaenelius Diar. Antiq. 1846 No.
 88 p. 703 explicavit supplens negationem οὐ ad οὐκ ἂν ἐγράψατο. Vere
 quidem, si esset argumentatio recta i. e. sine irrisione. H. L. in Clas-
 sic. Diar. l. c. p. 25 signum interrogationis posuit. Sed est irrissio per
 particulam δῆπον significata, ad quam irrisionem indicandam potius
 adhibebamus exclamandi signum.

14. 1) ὧν νυνὶ διέβαλεν prΩ, corr add ν et λ negligentem omissa.
 — ὧν ν. διέβαλε p. r. Vind⁵. — ὧν om t. 2) διεξέη Vind⁵. 3) ὑμᾶς
 om prΩ, add marg. — Proxime pro περὶ Ambr³ habet παρὰ. 4) καὶ
 τιμωρίαι post κρίσεις ponunt Aug¹. k. s. s. Barb. Vind¹. Pal². Ambr³.
 scilicet ne poenae sint ante iudicia. Vid. Prolegg. Crit. §. 159. De-
 lenda haec iubet Schaeferus, ne idem fere dicant πικρὰ μικρὰ Aug¹. γρ
 marg Bav. — πικρὰ Ω) καὶ μεγάλα ἔχουσαι (ἔχουσαι etiam sec m Laur⁸,
 cuius pr ἔχοντες. — ἔχοντες margΣ. t. γρ Φ. Hermog. Walzii T. III p.
 286) τὰ ἐπιτίμια ante καὶ τούτοις vulgo posita, etiam in Laur⁸. (Lecapeni
 Excerpt. in Matthaei Lectt. Mosq. T. I p. 77, sic: εἰσὶ νόμοι βαρεῖα

καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰπιτίμια, καὶ τούτοις ἐξὴν ἅπασιν⁵ χρῆσθαι,⁶ καὶ⁷ ὀπηνίκα⁸ ἐφαίνεται⁹ 230 ταῦτα πεποιηκώς⁹ καὶ τούτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς με,¹⁰ ὡμολογῇ¹¹ ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.¹² (15) νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ καὶ φυγὼν τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ¹ πράγματα² ἑλέγχους, τοσοῦτοις ὕστερον χρόνοις³ αἰτίας καὶ⁴ σκώμματα⁴ καὶ λοιδορίας συμφορήσας⁵ ὑποκρίνεται. εἰτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί,⁶ καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος ὅλου τὴν πρὸς ἐμ'⁷ ἐχθραν προῖσταιται, οὐδαμῶς δ'

omnibus et supplicia, et causarum contentiones et iudicia, quae acerbis et magnas habent multas, atque iis uti licuit omnibus. quae si eum fecisse constaret et ita his ad me pertinentibus esse usum; consentanea factis eius esset accusatio. (15) Nunc autem declinata recta et iusta via, res dum gerebantur in praesentia, coarguere noluit et tanto tempore post criminibus et dieteriis et conviciis coacervatis histriionem agit. quum me accuset, hunc in iudicium adducit, et quum certaminis totius causam in-

τάττοντες τὰπιτίμια). — om eum versum πικρὰ... τὰ ἐπιτίμια Σ, cuius margo (Saec XI?) verba casu ut videtur aliquo omiſsa habet cum hypolemnisco (Σ). Reisk. coniecit: κρίσεις καὶ τιμωρίας πικρὰς καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. In vulgatis verbis nihil superfluum, nihil turbatum est. nam aliae sunt τιμωρίαe, alia τὰπιτίμια, neque ineptus est articulus (i. q. suas multas), nec sententiae concinnitati adversatur quod haec accuratius definiuntur, dum illae per se sunt definitae. 5) ἐξὴν αὐτῷ Augl. A. k. s. Vindl. Laurf. AldT. — ἐξὴν αὐτῇ πάσι Ambr3. — ἐξὴν αὐτῷ ἅπασι Barb. Pal2. Gloss rec Urb. Vind5. — ἐχρῆν αὐτῷ πάσιν cod ζ. — ἐχρῆν αὐτόν Farrago Wolfia (e coniectura?). Cf. Prolegg. Crit. §. 159. 6) χρῆσασθαι pr Urb (ipse scriba correxit in χρῆσθαι). κατ' ἐμοῦ

— χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ Mor. Augl. s. Vindl. Ambr3. — χρῆσθαι Laurf. — κατ' ἐμοῦ om Σ. pr LaurS. Pall (marg. habet rec. manu). Urb (add. Gloss). Ang. Barb. F. T. Φ. Ω. t. u. v. Ald. Fel. 7) καίτοι Hermog. p. 367. 8) ἐφαίνεται καὶ Pall. 9) ποιῶν Schol Hermog. T. IV p. 320. 10) πρὸς ἐμὲ LaurS. vulg. — πρὸς με Σ. Cf. infra §§. 15. 21. Epist. Phil. §§. 77. 106. Fals. leg. §. 222. Boeot. II §. 42 sq. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 489 E. Musgr. ad Soph. Antig. vs. 283. 11) ὡμολόγητο Urb. 'Aptissimum et Δημοσθενικώτατον. Cf. §§. 30. 49.' Heysius l. c. — Res nondum absoluta erat. 12) αὐτοῖς q.

13. 1) τὰ om u. prΩ. Ang. 2) πεπραγμένα Aug4, ortum e dittographia (ut saepissime in Vindl) πεπραγμένα. 3) καὶ om u. Vind3. Ang. Man. 4) Post πράγματα om prΩ ἑλέγχ. ... σκώμματα. 5) συμφορήσας Pall. — συμφορήσας LaurS. 6) εἰτα... τουτονί citavit Hermog. Rh. T. III p. 273 W. 7) ἐμὲ πάς s. t. Ald. Fel. — πάς AldT (om γε AldV.).

10 ἐπὶ ταύτην ἀπηντηκὼς ἐμοὶ τὴν ἐτέρου ζητῶν ἐπιτιμίαν ἄφε-
λέσθαι φαίνεται. (16) καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τοῖς ἄλλοις¹ οἷς ἂν εἰπεῖν τις² ὑπὲρ³ Κτησιφώντος ἔχοι,
καὶ τοῦτ' ἐμοίγε⁴ δοκεῖ⁵ καὶ μάλ'⁶ εἰκότως⁷ ἂν λέγειν, ὅτι τῆς
15 ἡμετέρας⁸ ἐχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν⁹ δίκαιον ἦν τὸν ἐξε-
τασμὸν¹⁰ ποιῆσθαι,¹¹ οὐ τὸ¹² μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι
παρालεῖπιν,¹³ ἐτέρῳ δ' ὄτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν. ὑπερ-
βολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε.

17. Πάντα μὲν τολύνν¹ τὰ² κατηγορημέν' ὁμοίως³ ἐκ τοῦ-
20 των ἂν τις ἴδοι, οὔτε δικαίως⁴ οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰ-
ρημέναι. βούλομαι δὲ καὶ⁵ καθ' ἑν⁶ ἕκαστον⁷ αὐτῶν ἐξετάσαι,

inicitiam in me prae se ferat, nusquam ad hanc disceptandam mecum con-
greditur, sed alium dignitate spoliare palam contendit. (10) Praeter alia
igitur, Athenienses, quae quis pro Ctesiphonte dixerit, illud etiam aquis-
sime dici posse mihi quidem videtur: iustum foret nostras inimicitias
ipsos inter nos disceptare, non, ommissa concertatione nostra, alium cui
mali aliquid afferamus quaerere. quo quidem nihil fieri potest iniquius.

17. Omnia igitur accusationis capita ex his pariter per iniuriam et
mendacium esse dicta perspicitur. Verum seorsum etiam singula exeu-

8) τὴν τιμὴν superser Ω. Glossema.

16. 1) ἅπασιν ὧ ἄ. Ἀθ. τοῖς ἄλλοις δικαίοις vulg. — ἅπασι τοῖς
ἄλλοις ὧ ἄ. Ἀθ. (δικαίοις post ἔχοι) Ambr3. Aug1 cum aliis suis. Vid.
Prolegg. Crit. §. 160. — ἅπασιν ὧ ἄ. Ἀθ. τοῖς ἄλλοις Σ. Aug2 sine
δικαίοις propter εἰπεῖν ὑπὲρ Κτησ. superfluo. In LaurS οἷς, est di sec
man. pallidiore atramento, et καίτοις alia (?) manu, quam prima. 2) τις
εἰπεῖν Ambr3. Aug1 cum suis. Vid. Prolegg. l. c. 3) περὶ Aug4. 4)
τοῦτο γ' ἐμοὶ Aug1. k. s. Vind1. Pal2. — τοῦτο ἐμοὶ Ang. 5) δοκοῖ
Bav. 6) μάλιστα Φ. 7) εἰ prΩ (in fine lineae). 8) ἡμετέρας om
pr Urb. 9) αὐτῶν Vind1. — αὐτὸν Pall. 10) ἐτασμὸν Man. Cf. Bkk.
Anecd. p. 93 et p. 96. — ἐξετασμὸν prΣ, corr antiquus superser. ε au-
per η. etiam in LaurS man sec aliquid correxit. 11) ποιῆσθε^{αι} Ω.
12) τῷ prΣ, idem ille corr. superser. o. 13) παρालεῖπιν Φ. Aug2. o. r.
Vind4. pr Vind5 (in quo cod. correctum est in παρालεῖπιν). — παρα-
γρ ex
λίπειν Aug4. — παρालεῖπιν Σ. — παρालεῖπιν LaurS, γρ. ex est man
sec. — Proxime pro ὄτῳ Ambr3^{γρ. ω} ὅτι.

17. 1) οὖν q. — τὰ post τοῖνν superscripsit man sec LaurS, r fort.
prima man. 2) πάντα μέντοι αὐτὰ Vind5. 3) ὁμοίως om Aug4. 4)
δικαίον q. 5) καὶ ante καθ' om Vind1. Ambr4. 6) ἑν om Aug1. 4.
k. s (?). ε. Vind1. Pal2. Ambr3. Vide ad Olynth. II §. 24. 7) ἕκαστ'
(sic) Σ. — Proximum αὐτῶν in Bekk. Lips. casu excidit.

καὶ μάλιστα⁸ ὅς⁹ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας κατε-
ψεύσατό μου, τὰ πεπραγμέν¹⁰ ἐαντῶ μετὰ Φιλοκράτους ἀνατι-
θεῖς¹¹ ἔμοι. Ἔστι δ' ἀναγκαῖον,¹² ὥ¹³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματ¹⁴
ἀναμνήσαι,¹⁵ ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῇτε.¹⁶

18. Τοῦ¹ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου,² οὐ δι' ἐμέ (οὐ
γὰρ³ ἔγωγ' ἐπολιτενόμην πω⁴ τότε⁵), πρῶτον μὲν ὑμεῖς⁶ οὕτω
διέκεισθε,⁷ ὥστε Φωκέας μὲν⁸ βούλεσθαι⁹ σωθῆναι, καὶ περ οὐ¹⁰ 231

nam eaque potissimum, quae de pace et legatione in me est mentitus,
suis, quae Philocrate socio fecit, facinoribus in me translatis. Est autem
necessarium, Athenienses, et conveniens fortasse, quatenam fuerit tempo-
rum illorum conditio, revocare in memoriam, ut pro ratione temporum
singula spectetis.

18. Nam Phocensi conflato bello, non propter me (tunc enim ego
non dum ad rempublicam accesseram), primum vos ita fuistis animati, ut

8) ὅσα γε Q. u. γ. Vind3. Man. Aug. 9) ἀντιθεῖς Man. 10) ἀνα-
καῖον a corr. Q. 11) ὥ om Φ. η. Urb. 12) ἀναμνήσαι ὑμᾶς vulg.
Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1319 W (p. 953 Rsk.). — ἀναμνήσαι ἡμᾶς
Q. — ὑμᾶς ἀναμνήσαι Hermog. T. III p. 212 W. eiusq. Schol. T. IV
p. 205. — om pronomen Σ. pr Laur8. Aug2. Cf. Lept. §. 76: ταῦθ'
ὑπομνήσαι πειράσσομαι. 'Potest sane ὑμᾶς eodem iure abesse, quo is,
cui aliquid in memoriam revocatur, omissus est in Plat. Phileb. p. 24
§. 39: ἐπέλαβες καὶ ἀνέμνησας.' Benseler. Hiat. p. 80. 13) θεω-
ρεῖτε Vind1. — θεωρεῖτε Pal2. pr Barb, cuius corr. θεωροῖτε.

18. 1) Citant locum: Anonym. Segnier. in Notit. Manusc. T. XIV,
2 p. 198. Maxim. Planud. Rh. T. V p. 400 W. Doxopat. in Aphth. Rh.
T. II p. 221 W. Quintil. IV, 2 fin. Ex hoc loco profecit Plutarch. Vit.
Dem. cap. 12. Cf. Westermann. Quaest. Dem. T. IV p. 53. 2) πολέ-
μον συστάντος Aug1. k. s. Barb. Pal2. Ambr3. 3) γὰρ δὴ vulg. Cf.
Bensel. Hiat. p. 92. Id. De Hiat. Dem. p. 17. — δὴ om Σ. Laur8.
Aug1. 2. k. s. s. Vind1. 5. Barb. Pal2. Ambr3. Aquila Rom. p. 156 ed.
Ruhnk. (ubi post esset dele et.). Hermog. T. III p. 270. p. 275 (Ald.).
p. 276. p. 297. Demetr. Phal. §§. 322 et 323. Alexand. Rh. I fin. T. VIII
p. 450. p. 647. Maxim. Plan. T. V p. 454. Aut superflua h. l. est par-
ticula aut irrisionis causa addita, sarcasmus autem loci simplicitati
aptus non est. 4) πω om p. 5) ποτε F (margBav: τότε). Φ. o. pr u.
pr Q. Ang. — τότε Ambr3. — π. τότε Ambr4. π est rec. — In marg Σ
antiqua manu (scribae?): γρ πωποτε. — Alexand. p. 450 τότε ponit in-
ter ἔγωγε et ἐπολιτ. 6) ὑμᾶς pr Q. 7) ὑμεῖς μὲν οὕτω διέκεισθε
sine πρῶτον Hermog. T. III p. 269, sed pag. seq. et p. 295 πρῶτον μὲν
ὑμεῖς etc. — πρ. μὲν οὕτω διέκεισθε ὑμεῖς Pall. Ambr4. 8) μὲν om
Vind5. 9) ἐβούλεσθε Aug4. T. Urb. Schol. in Hermog. Rh. T. VIII p.

δίκαια ποιοῦντας ὁρῶντες, Θηβαίους δ' οἷοῦν ἂν¹⁰ ἐφησθῆναι παθοῦσιν, οὐκ ἀλόγως¹¹ οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὀργιζόμενοι. οἷς γὰρ¹² εὐτυχήκεσαν¹³ ἐν Λεύκτροις¹⁴ οὐ μετρίως ἐκέχρητο. 15 ἐπειθ'¹⁵ ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστέλει,¹⁶ καὶ οὐθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἴσχυον, ὥστ'¹⁷ ἀνελεῖν αὐτούς, οὐθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων¹⁸ ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων¹⁹ ἦσαν, ἀλλὰ τις ἦν ἄκριτος²⁰ καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς²¹ 10 ἄλλοις ἅπασιν Ἑλλήσιν²² ἔρις καὶ ταραχή. (19) Ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος (οὐ γὰρ ἦν ἀφανὴς) τοῖς² παρ' ἐκάστοις προδοταῖς χρήματ' ἀναλίσκων πάντας³ συνέκρουεν καὶ πρὸς αὐτούς⁴ ἐτά-

Phocenses velletis esse incolumes, quanquam videretis eos iniuste facere, Thebanis autem quicquid accidisset mali, gavisuri essetis, non sine causa neque iniuria iis irascentes. Leuctrico enim successu non usi moderate fuerant. Deinde tota Peloponnesus in factiones erat divisa, neque inimici Lacedaemoniorum tantum valebant, ut eos everterent, neque qui prius illorum auctoritate imperarant, urbibus moderabantur, sed quaedam erat inexplicata et apud hos et apud ceteros universos Graecos contentio et perturbatio. (19) Quae quum videret Philippus (neque enim obscura erant); largitionibus in singularum urbium proditores factis omnes com-

647. — ἐβουλεσθε^α Vind5. 10) ἐὰν Vind1. — om ε. 11) ἀλόγως δ' Urb. 12) γὰρ ἂν Barb. 13) εὐτυχήκασιn q. — εὐτετυχήκεσαν Vind1. — ἐντετυχήκεσαν Pal2. — εὐτύχῃσαν Pall. — εὐτύχησαν prVind5. Cf. Prolegg. Gramm. §. 78. 14) Cit. Harpoer. s. v. 15) ἔπειτα δ' ἡ Alexand. Rh. T. VIII p. 472. 16) διειστέλει Alexand. Recte Longinus Sublim. §. XXIV διειστέλει ut vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83. 17) ὥς Pal2. — Proxime πρότερον] πρώτως Ambr3. 18) ἐκείνων u. v. Ald. — ἐκείνων^ω AldV. Cf. Engelhardt. Adu. Dem. p. 21. 19) τῆς πόλεως r. γρ ο. 20) Cit. Harpoer. Suid. Zonar. s. v. Bekk. Anecd. I p. 366. Bachmann. Anecd. T. I p. 55. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 488. Eiusd. Anecd. Par. T. IV p. 104. 21) καὶ παρὰ τοῖς Σ. Laur8. Aug1. 2. Barb. Pal2. Vind1. Guelf. Harl. s. Aldina h. l. habet asteriscum *, nihil in indice. — Hoc παρὰ om vulg. — supra versum habet f. 22) Pro ἅπασιν omisso Aug4. Vind5 habent ἔλλῃσιν. — ἅπασιν ἔλλῃσιν Laur8. Aug1. k. p. q. r. s. Harl. Guelf. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. Ω. γρ F. γρ Φ. — Ἑλλῃσιν superscripsit Σ antiqua manu. 'Quamquam non valde necessarium est ἔλλῃσιν, habet tamen antitheti gratiam propter ταῦθ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος. Opponuntur inter se Philippus et Graeci.' Reiskius. Hoc vocabulum a scribis modo addi modo omitti docuit Bensel. Hiat. p. 75 sq. Praecipue post ἄλλοις.

19. 1) ὁ om Anonym. Rh. T. VII^h p. 1028. 2) καὶ τοῖς Anonym. Rh. 3) πάντα Aug1. s. Vind1. Pall. 2. Ambr3. Anonym. Rh. 4) ἐαν-

ραττεν. εἴτ' ἐν οἷς ἡμάρτανον ἄλλοι⁵ καὶ κακῶς ἐφφρόνουν, αὐτὸς⁶ παρεσκευάζετο καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. ὥς δὲ ταλαι- 15
πωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου, οἱ⁷ τότε μὲν βαρεῖς νῦν⁸
δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι
καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς Φίλιππος,⁹ ἵνα μὴ τοῦτο γένοιτο¹⁰
μηδὲ¹¹ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν¹² μὲν εἰρήνην ἐκείνοις δὲ
βοήθειαν ἐπηγγέλλατο.¹³ (20) Τί οὖν¹ συνηγωνίσαι² αὐτῷ 20
πρὸς τὸ³ λαβεῖν ὀλίγον δεῖν ὑμᾶς³ ἐκόντας¹ ἑξαπατωμένους;
Ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χρή κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ⁵
ἀμφοτέρα ταῦτ' εἰπεῖν, οἷ, πόλεμον συνεχῇ καὶ μακρὸν πολε-

misit et inter se concitavit. postea, dum alii errant et desipiunt, ipse se instruit et in perniciem omnium crescit. Ut autem afflictos belli diuturnitate tunc molestos, nunc infelices Thebanos perspicuum erat omnibus ad vos confugituros; Philippus, ut ne id fieret neve civitates convenirent, et vobis pacem et illis auxilium pollicetur. (20) Quid igitur ei profuit, ut vos pacem ultro capereimini decepti? Ceterorum Graecorum sive ea ignavia sive inscitia dicenda est, sive hoc etiam utrumque, qui vos bellum assiduum et longum gerentes, idque pro communi omnium utilitate, ut

τοὺς vulgo. — Priscian. T. II p. 180: εἰαυτοὺς, inter se. — αὐτοὺς Σ. pr LaurS. — ἀλλήλους sec man LaurS. Aug.1 k. s. Harl. Guelf. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. γοβ. Anonym. Rh. Est interpretamentum. Vid. ad Phil. I §. 10. 5) οἱ ἄλλοι vulg. — οἱ om pr Σ, in quo linea ad significandam omissionem (Bast. Comm. Palaeogr. p. 785) h. l. superscripta est. — om articulum etiam LaurS. Aug2. 6) γο. αὐτοῖς AldV. 7) Phocbaum. Rh. T. VIII p. 517 W. locum citavit per τότε incipiens sine of. 8) νυνὶ Aug1. k. s. Barb. Pal2. Ambr3. (Ω?). — νυνὶ sine δ' Vindl. — Pro δ' proximo δε prΩ. — et in marg LaurS sec man sic: ε τυχεῖς, erasis τυ. 9) ὁ Φίλιππος LaurS. vulg. — om Vindl. Urb. Pall. pr Ambr4. — punctis notavit AldT. — ὁ om pr Σ, addidit articulum antiqua manus. Supra ὁ Φίλ. Variare amat orator etiam in his minutiis. 10) γένοιτο LaurS. corr Σ. vulg. — γένηται pr Σ (? nam οἱ est in erasis). Aug1. k. o. s. Vindl. Barb. Urb. corr Pal2. — γένητο Ω. Aug. — γένηται Bav. 11) μὴ Ω. 12) ἡμῖν Vindl. 13) ἐπηγγέλλετο k. Pal2.

20. 1) τί οὖν ὁ Φίλιππος Pal2. 2) τῷ Pal2. 3) ὑμᾶς Aug1. 4) ἐκόντα Mal. — ἐκόντας Vind5. — ἐκόντας punctis notatum AldT. — om Pall. — Transposuerunt ἐκόντας ὑμᾶς Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. Sic Reiskius. 'Ego Reiskium sequar. iungenda enim videntur ὀλίγον δεῖν ἐκόντας.' Schaeferus. Etiam Reizius ad Viger. p. 741 sic scripsit. At cf. Lept. §. 76: πᾶσαν ἐπελθὼν ὀλίγον δέω λέγειν χάραν. Vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 22, quem sequitur Renter. Quaest. De Cor. p. V. 5) καὶ om o. Alexand. Rh. De figuris. T. VIII p. 429 W.

- 25 μούντων ἡμῶν,⁶ καὶ τοῦτον⁷ ὑπὲρ τῶν⁸ πᾶσι συμφερόντων,
 ὡς ἔργῳ φανερόν γεγενεῖν, οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν οὔτ'⁹
 ἄλλῳ οὐδενί¹⁰ τῶν ἀπάντων¹¹ συνελάβανον¹² ἡμῖν. οἷς καὶ¹³
 δίκαιως καὶ προσηκόντως ὀργιζόμενοι, ἐτοιμῶς¹⁴ ὑπηρετούμετε
 232 τῷ¹⁵ Φιλίππῳ. Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖς¹⁶ εἰρήνην¹⁶ διὰ
 ταῦτ'¹⁷ οὐ δι' ἐμῆ, ὡς οὗτος διέβαλλεν,¹⁸ ἐπράχθη, τὰ δὲ τού-
 των¹⁹ ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματ'²⁰ ἐν αὐτῇ τῶν νυνὶ²¹ παρ-
 όντων πραγμάτων, ἅν²² τις ἐξετάξῃ²³ δίκαιως, αἷτι'²⁴ εὐρήσει.
 5 (21) Καὶ ταυτὶ¹ πάνθ' ὑπὲρ τῆς² ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι
 καὶ διεξέρχομαι. εἰ γὰρ εἰναι τι δοκοῖν τὰ μέλιστα³ ἐν τού-

re ipsa declaratum est, neque pecunia neque hominibus neque ulla re alia prorsus adiuverint. quibus et iure et convenienter irati, alacriter obtemperastis Philippo. Illa igitur tum concessa pax propter haec, non propter me (ut iste calumniatur) facta est. istorum autem in illa iniurias et corruptelas praesentium turbarum, si quis recte investiget, causas esse deprehendet. (21) Atque haec omnia studio veritatis subtilius persequor et commemoro. Ut enim maxime aliquid in iis peccatum esse videatur, nihil

6) ἡμῶν Pal2. 7) τοῦτ' i. e. τούτων pr Urb. 8) τῶν κοινῇ vulg. Cf. §. 109: τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι συμφερόντων. — κοινῇ om Σ. pr Laur8. Aug2. (Vind3. 42). 'Nescio an sit restituendum. nam Demosthenes res gravioris momenti pluribus verbis eiusdem fere significatio- nis exprimere solet.' Reuterus l. c. Talis gravitas huic loco aliena esse videtur. 9) οὐδὲ T. Φ. Vind4. Pall. Urb. Aldete. Primus Reiskius e codd. restituit verum οὐτ'. — οὐδὲ v. 10, οὐδενί ne deleas hiatus causa. In simplicitate narrationis iste non offendit. Cf. Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. 11) πάντων vulg. — ὄντων Vindl. — ἄλλων Pall. — ἀπάντων Σ. Laur8. 12) γρ συνελάβανοντο Σ (imo in marg.). Φ. 13) καὶ om Ω. 14) εἰ δῆμος pro ἐτοιμῶς in Putschii Priscian. T. II p. 263 Kr. 15) τῷ om Augl. k. s. Vindl. Barb. Pall. 2. Ambr3. Punctis notavit AldT. 16) εἰρήνῃ τῷ Φιλίππῳ Laur8 man sec. r. s. Augl. Vind4. 5. Barb. — inter lineas addidit Ambr3 τῷ Φιλ. 17) 'Apostrophum non admittit vox post h. v. paulisper subsistens' Schaeferus. Vivide pronuntians orator cum sequentibus pronomen copulavit. Σ. Laur8: ταῦτ. 18) διέβαλεν o. q. t. v. Vindl. 5. Ald. Fel. 19) τού-
 τῶν Vind5. 20) καὶ δωροδοκήματα om Aug. prΩ. 21) τῶν k. Pal2. Aug. 22) ἅν s. Vindl. Ambr3. 23) εἰ τις ἐξετάξῃ k. Pal2. 24) αἰ-
 τῶν Vind5. — αἷτια Laur8, vulgo. — αἷτια pr Σ, cui antiqua manus addidit i, ut sit αἷτια aut αἷτια.

21. 1) ταυτὶ Σ. Laur8, vulg. et Acl. Aristid. T. II p. 322 fin. (= 538 init). — ταῦτα Augl. k. p. r. s. Vindl. Barb. Pal2, corr Urb. 2) τῆς om Pall. 3) μέγιστα Pall. AldT.

τοῖς ἀδίκημα⁴ οὐδέν ἐστι δῆπον⁵ πρὸς ἐμὲ, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶ-
τος εἰπὼν καὶ μνησθεὶς ὑπὲρ⁶ τῆς εἰρήνης Ἀριστοδόμος ἦν ὁ⁷
ὑποκριτής, ὁ δ' ἐκδεξάμενος καὶ γράψας καὶ ἑαυτὸν μετὰ τοῦ¹⁰
του μισθώσας⁸ ἐπὶ ταῦτα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος,⁹ ὁ σὸς Αἰ-
σχίνη κοινωνός, οὐχ ὁ¹⁰ ἐμός, οὐδ' ἂν¹¹ σὺ διαφράγῃς¹² ψευ-
δόμενος, οἱ δὲ συνέπιόντες¹³ ὅτου δῆποθ' ἔνεκα (ἐγὼ γὰρ τοῦτο
γ'¹¹ ἐν τῷ παρόντι¹⁵) Εὐβουλος¹⁶ καὶ Κηφισοφῶν,¹⁷ ἐγὼ δ'

ad me utique attinet. sed qui primus et sententiam dixit et mentionem
de pace fecit. fuit Aristodemus histrio, qui vero successit et rogavit et
cum isto suam operam in eam rem locavit. Philocrates fuit Hagnusius.
tuus, Aeschines, particeps, non meus, nec si tibi mentienti ista rumpantur,
subscriptores autem et suffragatores fuere quacunq; tandem de
causa (omittam enim hoc nunc) Eubulus et Ctesiphon, ego vero neuti-

4) τινα . . . ἀδίκηματα man sec LaurS. vulg. — τι . . . ἀδίκημα Σ.
pr LaurS. Aug2. 'Recte. non enim hoc referendum ad proditorum con-
silia et pactiones, quarum quidem multae inerant, sed sermo est de eo,
quod bello componendo ipso contra reipl. commoda peccatum non fuerit.
Quare in hoc πολιτεύματι ipso, si modo peccatum fuerit, peccata non
plura, sed unum tantum committi potuisse Dem. existimat.' Bremius.
5) ἐστι τούτων Aug1. 4. Harl. Guelf. k. s. s. Vindl. 5. Barb. Pal2.
Ambr3. 6) περί P. Aug1. 4. T. k. p. r. s. γοβ. s. ζ. η. Guelf. Ven.
Less. Vindl. 4. 5. Etiam in Σ super ὑπὲρ antiqua manus scripsit πε.
item γρ. περί man sec Laur super ὑπὲρ. 'Saepius dicitur μεμνησθαι
περί τινος quam μεμν. ὑπὲρ τινος.' Schaeferus ad Plutarch. T. V
p. 198. Praeterea orator praepositionem variare solet. 7) ὁ om pr
Urb. — Proximum ἐκδεξάμενος confirmatur vel ordine literarum ab Har-
pocrate s. v., quamquam f. leg. §. 94 Σ cum aliis exhibet δεξόμενοι,

γρ. λ.
sed LaurS ἐκδεξάμενος. — ἐκδεξάμενος Ambr3. 8) μισθώσας μετὰ
τούτου Vindl. 9) Ἀγνούσιος vulg. — Ἀγνούσιος Bav. (LaurS). Vid.
Prolegg. Gramm. Poster. §. 113. 10) οὐκ vulgo. — οὐχ ὁ Σ. LaurS. 11)
ἂν Φ. 12) διαφράγεις γρ. man sec LaurS. Aug1. k. p. r. s. Ω. u. γ.
Guelf. Vindl. 3. Barb. Pal2. Ambr3. Ang. Pachymer. in Boisson. Anecd.
T. V p. 493. Cod. Mosquens. ap. Matthaei. ad Chrysostomi Hom. IV
T. II p. 16 not. 41. 'Miro consensu codd. διαφράγεις. Fuit igitur
οὐδ' ἂν εἰ σὺ διαφράγεις.' Meinek. ad Menandr. p. 251. Optimi
libri consentiunt in Coniunctivo. Rectissime. Cf. Conon. §. 41: οὐδ'
ἂν Κόνων διαφράγῃ. 13) συνεπιόντες γοβ. Ind Ald. AldT. corr Urb.
14) γ' om Vindl. 15) ἐν τῷ παρόντι non citaverunt cum superioribus
Hermog. T. III p. 217 eiusque Schol. T. VII p. 951 W. 16) Citavit
Harpocr. s. v. 17) γρ κηφισοφῶν AldV. — Vitium in hoc nomine ve-
tus (cf. Document. §. 20) esse videtur. nam e Dem. f. leg. §§. 12. 18.
94. 315 (Harpocr.) scribendum est Κηφισοφῶν. Vid. Droysen. in Diar.

15 οὐδὲν οὐδαμῶν. (22) Ἄλλ' ὅμως, τούτων¹ τοιούτων ὄντων
καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, εἰς τοῦθ' ἤκεν
ἀναδείξας, ὥστ' ἐτόλμα² λέγειν, ὥς ἄρα ἐγὼ πρὸς τῷ³ τῆς
εἰρήνης αἴτιος γεγενῆσθαι⁴ καὶ⁵ κεκωλυκῶς εἶην τὴν πόλιν
20 μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ταύτην⁶ ποιήσασθαι.
Εἴτ' ὦ — τί ἂν εἰπὼν σε τις⁷ ὀρθῶς προσείποι; ἔστιν ὅπου⁸

quam usquam. (22) Veruntamen, quum talia ista sint et re ipsa esse probentur, eo venit impudentiae, ut dicere non dubitaret, 'me quum pacis auctorem fuisse tum vero obstitisse, quo minus hanc respublica faceret communi Graecorum concilio adhibito.' Tu vero — o quo te nomine recte appellem? quum adesses et videres tanta actione et societate a me

Schol. 1839 p. 915. Sic etiam textus quidem Dissenii habet, sed in Comment. videmus agi de Cephisophonte.

22. 1) τούτων om Augl. 2) ὥστ'ε τολμᾶ vulg. — ὥστ'ε τολμᾶ LaurS. — ὥστ'ετολμα pr Σ. Secundum ε linea deletum est. — ὥστ'ε ἐτόλμα Augl. s. pr r. Guelf. 'Aut ἤκει est legendum, si τολμᾶ servatum volumus, aut potius servato ἤκεν est ἐτόλμα legendum.' Harlesius. 'Praetuli ὥστ' ἐτόλμα.' Reiskius. 'Recte praelatum esse arguit quod sequitur, ὥς . . . κεκωλυκῶς εἶην. Nescio quid tricatus Wunderlichius Praefat. p. XXVI sq. (= XX sq. ed. Dissen.), ut praesens ostenderet praeferendum esse, perperam dederat ὥστ'ε τολμᾶ.' Schaeferus. Ferri posse praesens ostendebat Wunderlichius, sed pro imperfecto praefereundo haec ipse dicit: 'Quam lectionem Reiskius ex quatuor codicibus praetulerat ὥστ' ἐτόλμα, erat quod aegre rolinquerem. nam imperfectum ἤκεν, ut ἐτόλμα sequeretur, postulare videbatur. — Itaque vide, an scribendum sit ἐτόλμα.' Imperfectum necessarium esse inde apparet, quod antea Aeschines ista criminabatur. Aesch. c. Ctes. §. 58. cf. eiusd. f. leg. §. 56 sqq. — ὥστ'ε τολμᾶν Vindl. Ven. ζ. — ὥστ'ε τολμᾶν (compendio) Pall. 3) τὸ Ω. Pall. — Proxime αἰτία⁰⁸ Ambr3. 4) γεγ. Eri man sec LaurS. vulg. — ἔτι om Σ. pr LaurS. F. Φ. Augl. k. s. Vindl. Ambr3. 5) καὶ om p. r. Vindl. 6) αὐτήν vulg. — ταύτην Σ. LaurS. De hoc graviore pronomine ab oratoribus usurpato vid. Reisig. Coniectan. p. 403 sq. (Cf. Lyeurg. §. 3: ἀφ'εὐμὸν ἔστι τῇ πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας. ibiq. Saupp. 7) ἀλλ' ὦ τι ἂν σε τις προσείπων Suid. s. v. Ἀποσιώπησις c schol. Aristoph. Acharn. vs. 333. — τί ἂν σε τις εἰπὼν sine ὦ Aristid. Rh. T. IX p. 360. — ἂν γε εἰπὼν τις σε Tzetz. in Hermog. in Cramer. Anecd. Ox. T. IV p. 100. Sed Hermog. T. III p. 152. p. 346 vulgata habet, item Alexand. Rh. T. VIII p. 450 W., nisi quod hic ἂν omisit. 8) ἔστιν οὖν ὅπου Sopater in Hermog. T. IV p. 319, idemque p. 320, quo loco Schaeferus in Aldina varietatem invenit. — ὅτι pro ἔστιν ὅπου Anonym. Rh. T. VII p. 261, idemque ibidem proxime ὅπου.

σὺ παρῶν,⁹ τηλικαύτην¹⁰ πράξιν¹¹ καὶ¹² συμμαχίαν,¹³ ἥλικην
νυνὶ¹¹ διεξήεις,¹⁵ ὅρων ἀφαιρούμενόν με¹⁶ τῆς πόλεως ἡγα-
νάκτησας ἢ παρελθὼν ταῦτα, ἃ νῦν¹⁷ κατηγορεῖς,¹⁸ ἐδίδαξας¹⁵
καὶ¹⁹ διεξήλθεις;²⁰ (23) Καὶ μὴν εἰ¹ τὸ² κωλύσαι τὴν τῶν
Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ³ Φιλίππῳ⁴ σοὶ τὸ μὴ σι-
γῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν καὶ διαμαρτυρεῖσθαι⁵ καὶ δηλοῦν
τουτοισί.⁶ οὐ τοίνυν ἐποίησας οὐδαμῶς⁷ τοῦτο, οὐδ' ἤκουσέ

spoliari civitatem, quantam modo recensebas, usquamne indignatus es aut progressus ea, quae nunc accusabas, docuisti atque explicasti? (23) Atqui si ego mercede a Philippo conductus Graecorum societatem prohibueram, id tibi reliquum erat, ut non taceres, sed clamitares et testificareris et his significares, id quod nunquam fecisti neque eam ex te vocem audivit quisquam. neque enim legatio fuerat tum ad ullum Graecorum missa,

9) συμπαρῶν pro σὺ παρῶν corr Urb. 10) τοιαύτην Sopater p. 319. 11) τάξιν Sopater p. 320. — παράταξιν coniecit Taylorus. At vid. Reisk. 'πράξιν h. e. τὸ ποιῆσθαι (potius πράξαι) τὴν εἰρήνην μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων.' Schaeferus. — 'Inapte Taylor. Cf §. 101: τίς δὲ συμμαχία; τίς πράξις;' Dobraeus. 12) ἢ Sopater p. 319. 13) καὶ συμμαχίαν om Schol. Hermog. T. VII p. 261. 14) νῦν γὰρ LaurS. vulg. — νυνὶ Σ. text LaurS. — om Alexand. — om vulgatum Sopater p. 319. 15) ἐτραγῶδεις καὶ διεξήεις γὰρ LaurS. vulg. e §. 13. — διετραγῶδεις καὶ διεξήεις T. s. Obs. Lind. Bav (non F). Urb. AldV. — ἐτραγῶδεις sine καὶ διεξ. Schol. Hermog. T. VII p. 261 bis. Sopater p. 321. — διεξήεις sine ἐτραγῶδεις καὶ Σ. text LaurS. Aug2. Alexand. p. 450. Sopater p. 319, aliter ac p. 321. 16) σε cod ζ. — om Sopater p. 319. — Proxime LaurS sic interpunxit: πόλεως. ἡγανάκτησας; ἢ etc. 17) νῦν vulgo et prΣ, in quo cod. antiqua manus i addidit. — LaurS νυνὶ sic, i punctis notatum, ut solet. 18) κατηγορεῖς vulg. — 'Malim κατηγορεῖς. Vid. vs. 22 νυνὶ διεξήεις, et p. 234, 12 ἃ νῦν οὗτος διέσσυε.' Schaeferus. Cf. not. 2. 19) ἢ vulg. — ἢ καὶ Σ. — καὶ LaurS. Angl. s. Vindl. 3. 4. Ambr3. 'Quum Reiskii operae in numero versus errassent, factum est, ut Wunderlichius καὶ ad ἢ praecedentis versus referens perperam ederet καὶ παρελθὼν.' Schaeferus. 20) ἤδη ἐξήλθεις pro ἢ διεξ. Ang. — καὶ διεξήλθεις tanquam gloss. antecedentis vocabuli et ortum e §. 13 delendum iubet vir doctus in Ephemer: Jen. l. c. — post διεξήλθεις LaurS habet signum (i).

23. 1) εἰ καὶ Urb. 2) τῷ prΣ. — τῷ Urb. 3) ἐγὼ γὰρ Augl. k. p. r. s. Pal2. Ambr3. 4) Hermog. T. III p. 269 e memoria repetit sententiam sic: εἰ γὰρ τὸ κωλύσαι τὴν πόλιν μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπράκειν etc. 5) διαμαρτυρεῖσθαι Augl. Pal2. Ang. — διαμαρτυρεῖσθαι LaurS manu antiq. 6) τουτοισιν p. r. Vid. Prolegg. Gramm. §. 23. 7) μηδαμῶς Aug2.

233 σου⁸ ταύτην τὴν φωνὴν οὐδεὶς.⁹ οὔτε γὰρ ἦν πρεσβεία πρὸς οὐδέν¹⁰ ἀπεσταλμένη¹¹ τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάλαι¹² πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι, οὔθ' οὗτος ἕγχις περὶ τούτων εἰρηκεν οὐδέν. (24) Χωρὶς δὲ τούτων καὶ¹ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστ'² ἐν οἷς ψευδεται. εἰ³ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν⁴ Ἑλλήνας εἰς πόλεμον παρακαλεῖτε,⁵ αὐτοὶ δὲ πρὸς⁶ Φίλιππον περὶ τῆς εἰρήνης⁷ πρέσβεις ἐπέμπετε· Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πό-

sed iam olim eorum animi patebant, neque iste sani quicquam dixit hac de re. (24) Ad haec mendaciis suis acerrime reipublicam calumniatur. nam si vos simul Graecos ad bellum accersivissetis, simul ipsi legatos ad Philippum de pace misissetis; Eurybatae facinus, non reipublicae officium

8) σε Vindl. 9) οὐδεὶς, εἰκότως Augl. s. γοβ. s. ζ. Guelf. Harl. Vindl. Ambr3. 4. AldB. Fel. — om Ald. Mor. Σ. pr LaurS lineam finiens. vulg. (etiam prΩ, cuius margo habet). Frequens est εἰκότως per se dictum ante οὔτε γὰρ et similia. Cf. Fr. A. Wolf. ad Lept. p. 252. Saepe etiam additum a scribis ad γὰρ ellipticum explicandum, ante quod supplenda εἰκότως, οὐ θανατοῦσαν, talia. Cf. §. 46. Mid. §. 204. §. 203, ibiq. Schaefer. ad p. 570, 25. Scheib. Vindic. Lysiae. p. 2. 10) οὐδένας prΩ. s. γ. Vindl. Guelf. Pall. Man. Aug. Ambr3. AldT (non Ald2). Defendere vult Dindorf. Praef. Lips. p. XXVI, etiam recepit. Idem iussit Cobetus Nov. Lectt. p. 319. At οὐδεὶς etiam de societate usurpari docuit Funkhaenel. Diar. Ant. 1856 No. 27 p. 211 sq. — οὐδένα Σ (οὐδ' ἔνα Bkk. in Menstr. Acad. Berol. 1854 p. 253). LaurS. vulg. 11) ἐπεσταλμένη Vindl. 12) τότε Bay (habet vulgatum πάλαι in marg. η. Ambr4. AldT. — om k. Pal2. Urb. — add sec man LaurS ante πάλαι.

24. 1) καὶ om p. 2) τὰ μέγιστα τὴν πόλιν Hermog. T. III p. 424. 3) οὐ cod η. 4) τοὺς μὲν ἄλλους LaurS. vulg. — ἄλλους om Σ. Augl. 2. 4. s. s. Guelf. Harl. Vindl. Ambr3. 'Ego malim τοὺς μὲν ἄλλους, omisso Ἑλλήνας. Ita aptius opponitur αὐτοὶ δὲ lin. 7.' Schaeferus. Oppositio per se intelligitur. Cf. Funkhaenel. Obs. crit. in Phil. III p. 9. 5) παρακαλεῖτε Pall. Aug. 6) εἰς Pall. 7) περὶ εἰρήνης πρὸς Φιλ. Hermog. p. 424. — πρὸς Φιλ. περὶ εἰρήνης LaurS. vulg. — Addit articulum τῆς Σ. Habet eum etiam Gregor. Cor. T. VII^b p. 1277 W., locum e memoria fingens. 'Περὶ τῆς εἰρήνης minus ex usu linguae. Talia enim fere carent articulo. Mox vs. 13 περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. Vid. Porsoni Addenda ad Eurip. Heenb. p. 99 ed. Lips. 3^{ae} et cf. not. ad 235, 6.' Schaeferus. Recte quidem observatum est de hac formula tanquam adverbio, ut proxime haec eadem: αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. Cf. f. leg. §. 95. At etiam περὶ τῆς εἰρήνης, de quadam pace, de qua agitur. Cf. proxime ἐπὶ τὴν εἰρήνην scil. μετεπέμπεσθε. §. 21: μνησθεὶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Nos pariter über Frieden unterhandeln, etiam de quadam pace, quam quilibet intelligit, et über den Frieden unterhandeln. 8) πρέσβεις om s.

λεως ἔργον οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε.⁹ ἀλλ' οὐκ¹⁰
ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν.¹⁰ τί γάρ καὶ βουλόμενοι¹¹ μετεπέμπεσθ'
ἂν¹² αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρ-
χεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης
ἐβουλευέσθε.¹³ Οὐκ οὖν¹⁴ οὔτε τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης ἡγεμῶν
οὐδ' αἰτίος ὢν ἐγὼ φαίνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων,¹⁵ ὧν κατεψεύ-
σατό¹⁶ μου,¹⁷ οὐδὲν ἀληθὲς ὃν δείκνυται.¹⁸

25. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην¹ ἡ πόλις, ἐν-
ταῦθα πάλιν² σκέψασθε³ τί ἡμῶν⁴ ἑκάτερος⁵ προείλετο πρᾶτ-

aut honorum hominum fecissetis. sed non est ita, non est. cur enim
eos illo tempore accersivissetis? ad pacem? at eam habebant omnes.
ad bellum? at ipsi de pace agebatis. Itaque neque pacis primo faciendae
me vel ducem vel auctorem esse constat, neque ceterorum quicquam.
quae in me confluxit, verum esse ostenditur.

25. Postquam igitur pacem fecit respublica, hic iterum considerate
quid uterque nostrum agere instituerit. ex his enim scietis, et quis fue-

9) διεπράττεσθαι prΣ. 10) οὐκ pro οὐκ ἔστι (sine v finali, ut
omnes fere codd etiam Σ. LaurS. Urb. — ταῦτα οὐκ ἔστι om pr Ambri,
add sec man in marg. 11) τί βουλεύόμενοι Anonym. Rh. T. VIII p.
656. — τί γάρ καὶ βουλόμενοι etc. ut vulgo, Hermog. T. III p. 206.
Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 361. 12) ἂν om Anonym. Rh. I. cit. 13)
ἐπηρετεύετε Pall. AldT. 14) οὐκ οὖν LaurS. vulg. — οὐκ οὖν Σ. — οὐκ-
οὖν T. p. Vindl. Cf. Prolegg. Gramm. §. 40. 15) τῶν ἄλλων οὐδὲν Ald
etc. prQ. p. v. Vind3. Man. Ang. etc. — οὐδὲν om Σ. LaurS. F. Augl.
2. 4. π. Vindl. 4. 5. Urb. ε. η. T. corr Q. aliiq codd. 'Licet Graeci
negativis saepe gaudeant, de qua re Priscianus col. 1496 (T. II p. 235 sq.
Kr.), vide supra p. 220, 15 huius orationis; haec tamen omnem modum
superant et prius οὐδὲν recte abest.' Taylorus. Alterum οὐδὲν omnino
non potest ferri. nam οὐδὲν . . . οὐδὲν non nisi separata notione dici-
tur, ut: non egestate conctus, sed avaritia compulsus, nihil donavisti.
Cor. §. 313: οὐχὶ δι' ἔνδειαν οὐκ ἐπέδωκας. Alia ratio est continuo re-
petita negatio, ut μὴ με. μὴ, μὴ μ' ἀνέρη Soph. Oed. C. vs. 207 (209).
210. De qua repetitione oratoria vid. Orvill. Char. p. 200 (= 321).
Alia ratio est notissima attractio negationis, ut, quem locum Taylorus
citavit, supra §. 3: οὐ βούλομαι δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδέν. 16) κατεψεύ-
σαντο prQ. 17) μου om T. 18) φαίνεται Guelf. Vindl. 'Quod sa-
tius est.' Taylorus. 'Ad meum sensum δείκνυται satius est.' Schae-
ferus. Codicum auctoritas ostendit oratoris sensui h. l. placuisse va-
rietatem.

25. 1) τὴν εἰρ. ἐπ. Barb. 2) ἐνταῦθα πάλιν om Marcell. in Her-
mog. T. IV p. 443 W. 3) σκέψασθαι Σ. 4) ἡμῶν Marcell. et Ano-
nym. Rh. T. VII^a p. 360. 5) ἑκάτερος Guelf. Vindl.

τειν.⁶ καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἰσεσθε⁷ τίς ἦν ὁ Φίλιππος πάντα⁸
 20 συναγωνιζόμενος,⁹ καὶ τίς¹⁰ ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὸ¹¹ τῇ
 πόλει συμφέρον ζητῶν. Ἐγὼ¹² μὲν τοίνυν ἔγραψα βουλευῶν
 ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους,¹³ ἐν οἷς
 ἂν ὄντα¹⁴ Φίλιππον πυνθάνονται,¹⁵ καὶ τοὺς ὄρκους¹⁶ ἀπο-
 25 λαμβάνειν,¹⁷ οὗτοι δέ, οὐδὲ¹⁸ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα¹⁹ ποιεῖν
 ἠθέλησαν. (26) τί δέ¹ τοῦτ' ἡδύνατο,² ὦ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;
 ἐγὼ διδάξω. Φίλιππος μὲν ἦν⁴ συμφέρον ὡς πλειστον τὸν⁵

rit qui Philippum omnino iuvaret, et quis vestram causam egerit atque publicae studuerit utilitati. Ego igitur senator rogavi ut legati quam primum in ea loca navigarent, in quibus esse Philippum audirent, et ut iurandum exigenter, illi vero ne post decretum quidem meum id facere voluerunt. (26) id quo valebat, Athenienses? ego docebo. Philippo ex-

6) πράττειν om Marcell., reliqua brevibus colligens. 7) ὄψεσθε Aug1. k. s. Guelf. Vind1. margVind5. Harl. Pal2. 8) τε τὴν εἰρήνην Σ, vulgatum πάντα habens in marg. antiqua manu. Laur8 πάντα sec. manus super deletam illam lectionem scripsit. — τὴν εἰρήνην Aug2. De τε quod dicunt traiceto vid. Olynth. I §. 5 not. 5. Schoemann. ad Isaeum p. 325. Poppon. Prolegg. Thuc. p. 300. Sed sententia loci adversatur lectioni illi, qua admissa dicendum fuisset συναγωνισάμενος. nam h. l. non amplius de facienda pace agitur, in qua re Aeschines pro Philippo contendere dici possit, quum esset iam facta (ἐπειδὴ ἐποιήσατο etc.), sed de pace iureiurando confirmanda agitur, quo in negotio item Aeschines civitati adversarius dicitur. Sed fortasse scribendum est τὴν τ' εἰρήνην καὶ πάντα. — om Barb. 9) ἀγωνιζόμενος Aug2. 10) καὶ τίς ἦν Ambr4. — καὶ τίς οὖν Anonym. Rh. I. c. 11) τὸ om prΩ. 12) ἐγὼ om pr Man. 13) ἐπὶ τοὺς τόπους Laur8. vulg. — ἐπὶ τοῖς τόποις Aug1. s. Vind1. Pal2. Ambr3. — om prΣ, habet ut inserenda ἐπὶ τοὺς τόπους marg. antiqua manu (ipsius calligraphi?). Necessario. nam ἐν οἷς sine illis vocabulis esset i. q. in quibus rebus, qua condicione (§. 19 p. 231, 13 ibiq. Dobr.) non apta sententia. neque adeo a decreti verbis discedere orator videtur. Cf. §. 27. Fals. leg. §. 151. 14) ὄντα Aug1. 2. s. Vind1. Ambr3. 15) πυνθάνονται s. Vind1. Pal2 (Aug?). Ambr3, qui praegressum ἂν omisit. 16) ὄρκ. τὴν ταχίστην Aug1. k. s. Guelf. Harl. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. corrUrb. E §. 27 sumtum esse videtur. — τὴν ταχίστην habet Laur8 a sec mann. 17) καὶ τοὺς ὄρκ. ἀπ. om Anonym. Rh. I. c. 18) οὐ prΣ. superscripsit antiqua manus δε. — om Barb. 19) τοῦτο Anonym. Rh. I. c.

26. 1) δὴ Barb. η. 2) ἰδύνατο Aug2. 3) ὦ om s. β. γ. Bav (F?). Φ. k. p. u. Ω. Vind1. 3. 4. Pal2. Ang. Ambr3. 4) ἦν corrΩ, quid prima habuerit, non liquet. 5) τὸν om Aug1. η. F. T. Φ. AldT. Vind4. 5. Urb.

μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων, ὑμῖν δ' ὡς ἐλάχιστον.
 διὰ τί; ὅτι ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσαθ' ἡμέρας μόνον,⁷ 234
 ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡλπίσατε τὴν εἰρήνην ἔσσεσθαι, πάσας ἐξελύσατε⁹
 τὰς παρασκευὰς τὰς¹⁰ τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ¹¹ ἐκ παντὸς
 τοῦ¹² χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο, νομίζων, ὅπερ ἦν ἀλη-
 θές,¹³ ὅσα¹¹ τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς¹⁵ ὅρκους¹⁶ ἀπο-
 δοῦναι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἔξειν.¹⁷ οὐδένα γὰρ τὴν εἰρήνην
 λύσειν τούτων ἔνεκα.¹⁸ (27) ἃ ἡ γὰρ¹ προουρώμενος, ἄνδρες²
 Ἀθηναῖοι, καὶ λογιζόμενος τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω,³ πλείν

pediebat plurimum temporis intercedere inter iusiurandum, vobis quam minimum. quamobrem? quia vos non ab ea die duntaxat qua iurastis, sed ab ea qua sperastis fore pacem, omnes belli apparatus deserueratis, ille autem id maxime perpetuo moliebatur, existimans (id quod verum erat), quotquot nostrae urbi eripuisset ante datum iusiurandum, omnia se ea constanter habiturum, neminemque propter ea pacem soluturum. (27) Quae quum ego praeviderem, Athenienses, et reputarem, decretum

6) διὰ τί δέ; AldV. AldB. prΩ. Vind3. Pall. Ang. 7) ὠμόσατε μόνον ἡμέρας vulg. — ὠμόσατε ἡμέρας μόνον Σ. LaurS. Aug1. 2. k. s.

ἡμέρας Vind1 (qui εἰρήνης pro ἡμέρας habet). Pal2. Barb. — τὴν ἡμεραν μόνον eadem man Ambr3. 8) τὴν om Bav (habet in marg. — F?). Φ. T. Aug1. p. r. AldT. Vind4. 5. Urb. 9) ἐξελύσαθε Bav (non F ap. Bkk). γρβ. γ. η. AldT. Vind3. 5. Barb. Aug. Ambr4. (Φ. q. a. u. v?). 'Praetuli ἐξελύσαθε in medio. non belli cuiusque, sed vestri belli, a vobis gerendi, apparatus intermisistis.' Reiskius. At cf. Olynth. III §. 10: τοὺς (sc. νόμους) . . . λύσατε, vestras illas leges solvite. — ἐξελύσατε Σ. LaurS. vulg. 10) τὰς ante τοῦ om Vind1. — LaurS sic ἐξελύσατε τὰς τοῦ πολέμου. cui παρασκευὰς add. altera manus. 11) τούτων prΣ, v lineola perforatum est. 12) τοῦ om Man. 13) ὅπερ ἦν ἀληθές om Anecd. Bkk. p. 129. 14) 'F. ὅσ' ἄν' Marklandus. Anecd. Bkk. l. c.: ἐλλείπει ὁ ἄν. 'Particula nec cum Grammatico subaudienda nec cum Anglo addenda. Vid. Wunderlich. Praef. p. XXXVIII sq.' (= XXXI). Schaeferus. 15) τοὺς om pr v. Man. 16) τοῦ ὅρκου sine altero articulo AldT. Pall. 17) ταῦτα πάντα βεβ. ἔξ. Aug1. k. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. Creberrima vacillatio. Lobeck. ad Soph. Ai. vs. 1023. H. l. recte πάντα praeponitur. hoc enim gravior est. — πάντα βεβ. ἔξ. r. p. r. Vind4. 18) ἔνεκεν Aug1. k. Vind1.

27. 1) ἃ ἡ γὰρ ut vulgo etiam Priscian. T. II p. 247 Kr. Cf. Prolegg. Gramm. §. 15 p. 10. 2) ὧ ἄνδρ. vulg. — ὧ om Σ. LaurS. T. Ω. p. r. u. v. β. γ. η. Vind4. Urb. Man. Ang. Cf. Prolegg. Gramm. §. 137. 3) τοῦτο τὸ ψήφ. γράφω Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Ambr3. Hoc est i. q. illud supra dictum decretum rogo. Qui ordo verborum si vorus esset, re-

- 10 ἐπὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν ἡ Φίλιππος,⁴ καὶ τοὺς ὄρκους τὴν⁵
 ταχίστην ἀπολαμβάνειν, ἐν⁶ ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμε-
 τέρων⁷ συμμάχων, ταῦτα τὰ χωρία,⁸ ἃ νῦν οὗτος⁹ διέσυρξε, τὸ
 Σέρρειον¹⁰ καὶ τὸ Μύρτηνον¹¹ καὶ τὴν Ἐργίσκην,¹¹ οὕτω γί-
 γνοιθ¹² οἱ ὄρκοι, καὶ μὴ προλαβὼν¹³ ἐκεῖνος τοὺς ἐπικαίρους
 15 τῶν τόπων κύριος τῆς Θράκης κατασταίῃ, μηδὲ πολλῶν μὲν¹⁴
 χρημάτων πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας,¹⁵ ἐκ τούτων ῥα-

illud feci: navigandum in ea esse loca, in quibus esset Philippus, et ius-
 iurandum quam primum exigendum, ut obtinentibus Thracibus, sociis
 vestris, ea loca, quae iste modo elevabat, Serrium et Myrtenum et Er-
 giscam, ita iuraretur, et non ille opportunis locis occupatis Thracia poti-
 retur, neve hinc magna pecunia multisque militibus instructus facile re-

etc sensisset Dobræus iubens delenda esse πλεῖν . . . ἀπολαμβάνειν
 tanquam repetita e §. 25. Sed vulgato ordine demonstrativum fere ob-
 securatum est fertque explicationem πλεῖν etc. 4) Φιλ. ἡ Barb. 5)
 τὴν om Man. 6) ἡμετέρων Augl. k. s. e. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3.
 Placet Schaefero. 7) τὰ χωρία ταῦθ' vulg. — ταῦτα τὰ χωρία Σ.
 LaurS. — ταῦτα om p. 8) οὗτος om Pall. — οὕτως Ambr3. 9)
 σ γρ. σερρι man. sec.
 σερρειον Vind5. — σερρειον LaurS. — σέρρον pr r. — σεριον Ambr3.

Vid. Prolegg. Gramm. §. 111. 10) μύρτηνον Σ. quid prima habuerit
 non liquet. nam τη est in crasis, fortasse το, ut fuerit μυρτονον. Cf.
 Phot.: μυρτόνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν
 ἐν Θράκη. Suidas: Μυρτώνιον, sic etiam D Parisinus Harpocraton.
 Antiquus corrector codicis Σ super τη scripsit τῇ (non τι). — μύρ-
 τιον, vulgatum est in longe plurimis codicibus et olim omnibus edd.

— μυρτιν LaurS. idem a sec manu γρ. μυρτην (?) superscriptum ha-
 bet. — μύρτινον Ω. — Aliud est Μύρτιον Pausan. II, 26, 4. E le-
 ctione μυρτηνον reliqua facile oriebantur. μυρτηνόν Augl. k. Pal2.
 Ambr3. s. e. corr Urb. Guelf. Harl. — μυρτινόν Ven. — μύρτινον Vindl.
 — μυρτινον Liban. Apolog. Dem. T. IV p. 299 R. — μύρτανον Har-
 pocrat. ibiq. Marsyas et Anaximenes. — Μυρτίσκην var. Μυργίσκην et
 Μουργίσκην Aeschin. Ctes. §. 82 depravatum est e praegressis Δορίσκον
 καὶ Ἐργίσκην fortasse ipsius oratoris malitia, ut obscurorum locorum
 simili sono adversarium irrideret. Corrector codicis Σ ad Aeschineum
 Μυργίσκην respexisse videtur. 11) τὴν σεργίσκην cod ε. Augl. — τὸν
 σεργισκον Ambr3. — Schol Urb: ἐργίσκην, ὃν νῦν λέγουσιν σεργεῖα.
 12) γίγνοιθ prΣ, antiqua manus add v. — γίγνοιθ LaurS. vulg. —
 γίγνωνθ' Lind. — γίγνοιθ' Urb. 13) προλαβὼν Ang. 14) μὲν om
 Barb. 15) εὐπορήσας Vindl. — ἀπορήσας Man. — Citant Anecd. Bkk.
 p. 136.

δίως τοῖς λοιποῖς¹⁶ ἐπιχειροῖν πράγμασιν. (25) Εἴτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, οὐδ' ἀναγιγνώσκει.¹ εἰ δὲ² βουλευὼν ἐγὼ προσάγειν τοὺς πρέσβεις ὥμην³ δεῖν, τοῦτό μου⁴ διαβάλλει.⁵ ἀλλὰ τί ἐχρὴν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν γράψαι⁶ 20 τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ὑμῖν⁷ διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ καταναίμαι τὸν ἀρχιτέκτον'⁸ αὐτοῖς κελεύσαι; ἀλλ' ἐν τοῖν⁹ δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη.¹⁰ τὰ μὲν¹¹ 25 κρᾶ¹² συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με¹³ φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὥσπερ οὗτοι, πεπρακέναι;¹⁴ οὐ δῆπου.¹⁴ Λέγε τοίνυν μοι

liqua aggrediretur. (28) Hoc decretum non dicit nec recitat, sed si ego senator adducendos esse legatos censui, id exagitat. at quid mihi agendum fuit? decernendum, ut non adducerentur ii, qui eo venerant ut colloquerentur vobiscum? aut vetandum, architectum lis spectandi locum dare? at in binis obolis (sede vulgari) spectassent, nisi id decretum esset. parva reipublicae commoda mihi tuenda erant, summa autem totius reipublicae (id quod isti fecerunt) Philippo vendenda? minime scilicet. Age igitur, cape decretum illud et recita, quod iste quum satis sciret, praeteriit. recita.

16) ἄλλοις r. — πολλοῖς Vindl.

28. 1) οὐδ' ἀναγιγνώσκει om Minuc. Rh. T. IX p. 600. 2) ὁ δὲ textus Vind5, in marg. εἰ δὲ. 3) τοὺς πρέσβ. ὥμ. προσ. Vindl. 4) μ prΣ, sed ipse calligraphus superposuit compendium s. 5) τοὺς πρέσβ. ὥμ. δεῖν προσ. τοῦτό μου διαβάλλεις. Minuc. 6) γράψαι Minuc. Cf. infra κελεύσαι. 7) ἡμῖν s. (k?). Barb. Pal2. 8) τοῦ ἀρχιτέκτονος Pal2. 9) τοῖς Vind5. Ang. 10) ἀλλ'... ἐγράφη cit. Tiber. Rh. T. VIII p. 572. Pollux IX §. 63. Etiam Etym. M. p. 448 fin. addens ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις. Sed plene interpungendum est in Etym. post ἐγράφη, tum sic pergendum: 'Ἀλλ'... ἐγράφη.' Ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσ. Θεωρίαις ἀγώνων etc. Cf. Liban. Argum. in Olynth. p. 8 §. 2. Priorem loci partem citat etiam Schol. Aristid. p. 320 Fr. 11) μικρὰ om prΣ, antiqua manus in linea scripsit σμικρὰ. Etiam Laur^s σμικρὰ, cuius primam litteram sec manus lineâ delevit. Deleverunt vocabulum Turice. Equidem non intelligo, quomodo id abesse possit salva sententia. nam non τὰ συμφέροντα et τὰ ὅλα opponi possunt, sed τὰ μικρὰ συμφέροντα et τὰ ὅλα. — Dind. olim de suo dederat ἢ τὰ μικρὰ. Contra contextum. non diversa superioribus orator addit, sed ea explicat. Vid. Funkhaenel. in Fleckeisen. Annal. 1856. X p. 675. — τῆς πόλεως συμφέροντα Ambr3. 12) μὴ Aug1. — μὲν Aug2. — με μὴ pr r. — μὴ Ambr3. — μοι k. Pal2. — om s. Vindl. 13) πεπερ. Φιλίππω vulg. — Φιλίππῳ om Σ. Laur^s. F. Φ. T. η. Aug2. 4. Lind. Vindl. pr Urb. Pall. Ambr4. 14) δῆπω k. s. Barb. Pal2.

τὸ ψήφισμα τοῦτ' λαβών, ὃ σαφῶς οὗτος εἰδὼς¹⁵ παρέβη.
λέγε.¹⁶

235

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.*

29. Ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου, Ἐκατομβαιῶνος¹ ἔνη καὶ
νέα, φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος,² Δημοσθένους Δημο-
σθένους Παιανιεύς εἶπεν, ἐπειδὴ Φίλιππος ἀποστείλας πρέσβεις
περὶ τῆς³ εἰρήνης⁴ ὁμολογουμένης πεποιήται συνθήκας,⁵ δε-

29. Magistratu Mnesiphilo, Hecatombaeonis die ultimo, Pandionide
tribu praesidente, Demosthenes Demosthenis fil. Paeaniensis rogavit, post-
quam Philippus missis legatis de pace foedus ex confesso fecit, placere
senatui populoque Atheniensium, ut pax in prima concione iussa perticia-

15) οὗτος εἰδὼς LaurS. vulg. — εἰδὼς in Σ scriptum alio atramento
in fine lineae. — εἰδὼς οὗτος Augl. s. Ambr3. margk. Vindl. — οὗτος
εἰδὼς ἐκὼν cod ε. 16) παρέβη. λῆ LaurS. — λέγε om Σ. — τοῦτ'...
λέγε om pr k (habens in marg). Pal2. — Post λέγε in Bav. figura ad-
ventitia ε. Idem signum vel δ vel ε in eodem codice ante docu-
menta p. 237, 27. p. 243, 8. p. 249, 9. p. 250, 7 et 25. p. 255, 8.

*) ψήφισμα δημοσθένους Σ. — ηφισμα δημοσθένους LaurS. Ini-
tiales rubro pingendae in hoc codice desunt. Quod semel moneo. —
Margo habet signum ἄφες: quod fortasse idem est quod ἀφέλεις. §. 54
margo habet ἄφ, quod idem esse videtur signum. Nisi fuerit i. q.
ἀφίσταται (= λείπει). fol. 174^a margo habet integrum ἀφίσταται, sed
ibi significat i. q. se continet schol. ad §. 61. Optime vero Rehdantzius
ἄφες interpretatur omittē, scriba iubetur omittē documentum. — ψή-
φισμα sine nomine vulg. Cf. §. 181. — Decretum hoc om Urb. — In
T manu, quae scholia scripsit, in summo margine additum est. — Lind:
τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ, ἀλλ' ἐν σελίδι ὡς περ ἄλλον τινος
ἀναγιγνώσκεται. In his igitur libris decretum ex alio codice peti-
tum est. Cf. §§. 38 sq. 54 sq. 75. 77.

29. 1) Ἐλαφηβολιῶνος coniecit vir doctus in Ephemer. Ien. l. c.

μαρε
secundum Taylori rationes. — ἑκατομβαιῶνος Ambr3. 2) Διονυσίδος
cod ε. Nec nunc post tot alia inventa hoc Demi nomen effossum est.
Quare male defendebat Taylorus. 3) τῆς om η. 'Rectius abest arti-
culus.' Schaeferus. Vid. ad §. 24 n. 7. 4) εἰρ. πρὸς Ἀθηναίους
Aldete. Q. t. u. n. Pall. Ambr4. Man. Ang. — πρὸς Ἀθηναίους om Σ.
LaurS. F. Φ. T. Augl. 2. 4. s. r. Guelf. Harl. Vindl. Lind. alii. — περὶ
τῆς εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους om Ambr3. 5) συνθ. πρὸς Ἀθηναίους
Vind3. — συνθ. πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον k. Vind5. — συνθ. πρὸς τὸν
Ἀθηναίων δῆμον Augl. s. r. Guelf. Harl. Vindl. Lind. Pal2. Ambr3. —
Barb. punctis notavit vocabula in reliquis codicibus ommissa. 'Hic ea

δόχθαι⁶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ⁷ Ἀθηναίων ὅπως ἂν ἡ εἰ-
ρήνη ἐπιτελεσθῇ ἢ ἐπιχειροτονηθεῖσα ἐν τῇ πρώτῃ⁸ ἐκκλησίᾳ,
πρέσβεις ἐλίσσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἥδη⁹ πέντε, τοὺς δὲ¹⁰
χειροτονηθέντας ἀποδημεῖν μηδεμίαν ὑπερβολὴν¹⁰ ποιουμέ-
νους, ὅπου ἂν ὄντα πυνθάνωνται τὸν Φίλιππον, καὶ τοὺς ὄρ-
κους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ¹¹ δοῦναι τὴν ταχίστην ἐπὶ
ταῖς ὁμολογημέναις¹² συνθήκαις αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀθηναί- 15

tur, legatos ex omnibus Atheniensibus iam deligendos quinque, electos autem proficisci oportere, nulla mora interposita, eo ubi esse Philippum audierint, et iusiurandum tum ab eo exigendum tum dandum primo quo- que tempore de facto per eum cum populo Atheniensi foedere, compre- hensis etiam utrorumque sociis.

non magis requiras quam prius additamentum post εἰρήνης.' Schaefer-
rus. 6) δεδόχθω Guelf. Vindl. 5. — δεδόχθαι^ω Barb. 7) τῶν vulg.
— τῷ Σ. LaurS. F. η. Augl. (k. s. o. q?) Vindl. 3. 5. Barb. 'Utrum-
que probum, libris dissidentibus nostram constructionem (per τῷ) prae-
feram. Et frequentissimus est hic librorum dissensus. Vid. Ind. ad
Gregor. Cor. p. 1048 b. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 31. 115 et Osann.
Inscript. Fasc. IV p. 162, qui etiam de h. l. agit, sed minus recte scri-
bens de Reiskio et Wunderlichio.' Schaeferus. Infra: τὸν Ἀθηναίων
δῆμον. De discrimine inter ὁ δῆμος (ὁ) (τῶν) Ἀθηναίων et ὁ δῆμος
τῶν Ἀθ. et ὁ (τῶν) Ἀθηναίων δῆμος vid. ad Phil. III §. 42 n. 3. Krü-
ger. Gramm. p. 111 ed. 2^{ae}. Cf. Decret. §. 181 sqq. 8) προτέρᾳ con-
iecit Spengel. (Mus. Rhen. 1828. II p. 382. p. 386). — Non προτεράῳ.
Cf. Winiewsk. Comm. p. 324. 'Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ. Est haec prima
e quatuor statis in quaque prytania.' Dissenius. At vid Winiewsk.
l. c. Dubius est contionis dies, quia ipsius huius decreti alieno certe
loco inserti tempora dubia sunt. 9) 'Possit hoc unum . . . vocabulum
in tria dissecari, ἡ δ' ἢ i. c. ἡ τέταρτος ἢ.' Reiskius in Harlesii Edi-
tione. Coniectura inepta. De hoc ἡδῃ in decretis de re actutum per-
ficienda legitimo vid. Boeckh. ad Corp. Inscr. T. II p. 227. 10) ἀνα-
βολὴν vulg. — ὑπερβολὴν F. Φ. η. Lind. Vind3. — ὑπερβολὴν Σ, ἀνα
a recentiore manu. Item pr LaurS ὑπερβολὴν, sed sec man γρ. ἀνα . .
— Est ἀναβ. interpretamentum. Etym. M. p. 778, 36: 'Ἐπερβολὴν τὴν
ἀναβολὴν καὶ ὑπέροκειν. καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνου Δημοσθένους. Eadem
Phot. s. v. Ἐπερβ. 'Eadem hac morae significatione habetur etiam ap.
Herodot. VIII, 12. Polyb. XIV, 9, 8. Apud bonos Atticos hac significa-
tione legere me non recorder, ut etiam hinc vere quis coniciat, hoc,
ut cetera ψηφίσματα huius orationis, posteriori deberi aetati.' Bre-
mius. 11) παρ' αὐτοῦ λαβεῖν καὶ (sine τε) Augl. k. s. Pal2. Ambr3.
12) ὁμολογουμέναις AldT. ὁμολογούμεναις Aug4. — ὁμολογημέναις

αν¹³ δῆμον, συμπεριλαμβάνοντας¹⁴ καὶ τοὺς ἐκατέρων συμμάχους.

Πρέσβεις¹⁵ ἡρέθησαν Εὐβουλος Ἀναφλύστιος, Αἰσχίνης Κοθωκίδης,¹⁶ Κηφισοφῶν¹⁷ Ῥαμνούσιος, Δημοκράτης Φλυνῆς, Κλέων Κοθωκίδης.¹⁸

30. Ταῦτα γράψαντος ἑμοῦ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει¹ συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππῳ² ζητούντος, βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοί³ πρέσβεις οὗτοι καθήντ'⁴ ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους

Legati creati sunt Eubulus Anaphlystius, Aeschines Cothocides, Cephisophon Rhamnusius, Democrates Phlyensis, Cleon Cothocides.

30. Quae quum ego tum rogavissem et reipublicae, non Philippi utilitatem spectarem; parum solliciti boni isti legati sederunt in Macedonia

Ald. o. p. q. Pal1. — ὁμολογουμέναις Ω. — ὁμολογουμένοις Pal2. —

ὁμολογουμέναις k. 13) Ἀθηναίων Aug1. p. r. 14) συμπεριλαμβάνον-
τας Aug1. r. x. Guelf. Vind1 Barb. Pal2. Ambr3. — συμπεριλ. Ambr4.

— συμπεριλαμβάνοντες p. — Proxime ἡρέθησαν Ambr3. 15) Ἀπορη-
τίον περὶ τοῦ τῶν πρέσβεων ἀριθμοῦ Altemps. Nam decem legati nu-
merantur. Vid. Droysen. Diar. Antiq. anni 1839 p. 911 sq. Nos con-
tra eum virum doctissimum c. VII p. 9. Alii. 16) Αἰσχίνης Κοθωκίδης
vulg. — Αἰσχίνης Ἀτρομήτων (ἀθρομίτα Ald1) Κοθωκίδης Aug4. marg. Ω.
Vind5. — Κοθωκίδης Ἀτρομήτων Αἰσχίνης cod. e. — 'Ἀτρομήτων addidi.'
Reiskius. — 'Addidit etiam Wunderlichius. Recte omisit Bekkerus.
Quum enim ceteri legati non nominentur πατρόθεν, quis credet in solo
Aeschine hoc factum esse?' Schaeferus. — Solum Κοθωκίδης (omis-
sis Ἀτρομήτων et Αἰσχίνης) Σ. LaurS. F. Φ. T. In Ambr4 illa pr man.
inter lin. addidit. Nomen vehementer suspectum est. Vid. Droysen et
nos l. c. 17) Κηφισφῶν x. (12). — Κηφισφῶν Ω. r. γ. Vind3. Man. Aug.
18) Κοθωκίδης Vind5 (in marg. Κοθωκίδης).

30. 1) τῆς πόλεως (compendio) Ω. 2) οὐ τῷ Φιλίππῳ vulg. —
οὐ τοῦ Φιλίππου Aug1. k. s. Vind1. 5. IndFel. Hermog. T. III p. 283.
Quamquam potest genitivus construi cum part. praes. sing. neutr. tan-
quam substantivo (de qua constructione vid. ad Mid. §. 59), tamen pro-
pter proximum genitivum hic ortus esse videtur. — οὐ τὸ Φιλίππον
Aug4. Ambr3. IndAld. — οὐ τὰ τοῦ Φιλίππου Guelf. — οὐ τὸ Φιλίππῳ
Σ. LaurS. F. Lind. Harl. IndPanl (T. Φ. o. p. q. 12?). Hoc concinnum
est. 'Genitivum qui maluerunt, etiam tenere debuerunt τῆς πόλεως.
Sic p. 234, 25: τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως. Plutarch. T. III p.
701 R. (Vit. Agesil. c. 37): τὸ τῇ Σπάρτῃ συμφέρον. sed mox τῷ συμ-
φέροντι τῆς πατρίδος, ubi mutatae constructionis causa non est obscura.
Vid. not. ad Gregor. Cor. p. 139.' Schaeferus. 3) οἱ χρῆ in fine li-
neae primi scribae manu pallidiore atramento additum est in Σ. 4) Cf.

μῆνας,⁵ ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης πάντα τὰ κεῖ καταστρε-
ψάμενος,⁶ ἔξον ἡμερῶν δέκα, ὁμοίως⁷ δὲ τριῶν ἢ τεττάρων,⁸
εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφίχθαι καὶ τὰ χωρία σῶσαι, λαβοντας
τοὺς ὄρκους πρὶν ἐκείνον ἐξελεῖν αὐτά.⁹ οὐ γὰρ ἂν ἦσεν αὐ-
τῶν, παρόντων ἡμῶν,¹⁰ ἢ οὐκ ἂν ὠρκίζομεν¹⁰ αὐτόν, ὥστε τῆς
εἰρήνης ἂν διημαρτήκει¹¹ καὶ οὐκ ἂν ἀμφοτέρ' εἶχε, καὶ τὴν 236
εἰρήνην καὶ τὰ χωρία.

31. Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρῶτον κλέμμα μὲν
Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων¹ τούτων ἀνθρώπων²

tres totos menses, donec Philippus e Thracia rediisset omnibus illic ever-
sis, quum licuisset decem diebus, sed pariter triduo aut quadriduo in
Hellespontum proficisci et ea loca tueri, exacto iureiurando, priusquam
ea ille expugnasset. aut enim praesentibus nobis ea non attigisset, aut
insurandum ab eo non accepissemus, ut pacem non impetrasset, nec utra-
que haberet, et pacem et loca.

31. In legatione igitur Philippi prima impostura et corruptela iniu-
storum istorum hominum talis exstitit, propter quam et tunc et nunc

Prolegg. Gramm. §. 77. 5) τρεῖς ὁλ. μ. ἐν Man. Priscian. T. II p.
190 Kr. 6) καταστ. τακεῖ (Augl?) vulg. — Vocabulum pessime in fine
collocatur. — τὰ ἐκεῖ καταστ. (Augl?). Laur8. Aug2. Ambr3. k. s. hoc
loco corr antiq. addidit Σ τὰ ἐκεῖ, quae om prΣ. 7) μᾶλλον vulg.
margo rec. viridi γρ Σ, sec man Laur8. — ὁμοίως Σ, pr Laur8. Augl.
2. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. text. Ambr3. 'Ego non intelligo.' Taylo-
rus. 'Forte latet in eo οἶμαι.' Reiskius. Ὅμοίως i. q. pariter, non
minus, eben so gut, scil. ὥσπερ ἡμερῶν δέκα. Cf. f. leg. §. 90: ταῦτα
μὲν ἦν ἂν ὁμοίως ἡμῖν scil. ὥσπερ τῆς εἰρήνης μὴ γενομένης. Lept.
§. 117: τοῦτο ποιῆσαι. καὶ τοιοῦτό γ' ἀσχαρόν ὁμοίως i. e. turpitude
eandem est, scil. sive res fiat exemplo maiorum sive nullo fiat. Vid. Fr.
A. Wolf. ad eum l. Boeot. I §. 24: εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδα ὁμοίως ἐξῆν
σοι φοιτᾶν scil. ὥσπερ μοι. De hoc ellipsis usu vid. ad §. 39. 8) αὐ-
τὸν Vindl. 9) ἡμῶν Σ. Aug4. s. Guelf. Vind5. Barb. Pal2. — ἡμῶν
Ω. Utrumque in Laur8 ita, ut, utrum primitus, discerni non possit,
videtur autem η prius fuisse. — 'παρόντων ἡμῶν nobis Atheniensibus
per nostros legatos.' Dobracus. Imo potius sic defendatur ἡμῶν. Sed
aptius est vulgatum (etiam in Anecd. Bkk. p. 127) ἡμῶν nobis legatis
praesentibus. 10) ὠρκίζομεν corr Σ recenti atramento e secundo ο
fecit ω. — ὠρκίζομεν Ambr3. 11) διαμαρτήκει Man. Vulgatum habent
Anecd. Bkk. p. 126.

31. 1) ἀδικούτων γρ s. Schol. Hermog. T. III p. 710 W. Anonym.
Rh. T. VIII p. 641. 2) ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν vulg. — om Her-
mog. T. III p. 282. Schol. ib. p. 710. Anonym. Rhet. T. VIII p. 641. —

5 τοιοῦτον ἐγένετο, ὑπὲρ οὗ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ³ αἰ, ὁμολο-
γῶ, καὶ¹ πολεμεῖν καὶ διαφέρεισθαι τοῦτοις.⁵ Ἐτερον δ' εὐθὺς
ἐφεξῆς ἐτι⁶ τοῦτου μείζον κακούργημα θεάσασθε.⁷ (32)
ἐπειδὴ γὰρ ὁμολόγησε¹ τὴν εἰρήνην ὁ² Φίλιππος.³ προλα-

et semper tum pugnare me fateor tum controversias habere cum istis.
Iam alterum statim maius isto scelus spectate. (32) Postquam Philippus
pacem pactus est; occupata Thracia per istorum culpam, quia decreto

καὶ θεοῖς ἐχθρῶν om Σ. pr LaurS (in quo codice alia manus antiqua
ante τοιοῦτον extremum versus vocabulum inserenda in marg adscripsit).
Augl. 2. s. Vindl. Pal2. Ambr3. Recte. Nam aut dicendum est ἀνθρώ-
ποις καὶ θεοῖς ἐχθρῶν aut delenda καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, quia haec non
possunt cum ἀνθρώπων simpliciter coniungi, sed notio alia addenda
esset, ut κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροί Cor. §. 46. προδοτῶν καὶ δωρο-
δόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων ib. §. 61. aut καὶ certe est obdu-
cendum. Cf. Theocrit. §. 66: τοῦτον τὸν θεοῖς ἐχθρόν. Steph. I §. 79:
ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος. — ἀνθρώπων om Aug4. Vind5. 3) καὶ ante
αἰ om Vind5. Anecd. Bkk. p. 132. 4) καὶ om vulg Anecd. Bkk. p.
134. Knesteri Suidas s. v. Διαφέρειω. — Servaverunt particulam Σ. pr
LaurS (punctis notat sec man). Aug2. Hoc polysyndeton, non illud καὶ
τότε καὶ etc. defendendum erat Baitero ad Lycurg. p. 130. Sed vid.
Dobrenz. Observv. Dem. p. 11. 5) τουτοιαί Augl. k. s. e. Vindl.
Barb. Pal2. 6) ἐπὶ textus Pall. 7) θεάσασθαι Ang. — θεάσ. μ.
κακ. LaurS.

32. 1) ὁμολόγησε Σ. LaurS. vulg. Etiam schol. explicavit συνεφώ-
νησε — ὥμοσε s. Frequens confusio. Cf. Thuc. IV, 119, 1. Cobet.
Nov. Lectt. p. 516. — ὥμοσε (T. p. q. r. t?), marg LaurS. antiq. manu.
γρ β. ε. Augl. 4. Guelf. Obs. Harl. Vindl. 4. 5. AldT. Less. γρ marg
Bav. Pal2. Ambr3. Urb. Barb. 'Animadvertet lector meus in nonnullis,
qui legunt ὥμοσε, deesse ἔξειν.' Taylorus. 'Praetuli ὥμοσε. quapro-
pter necesse mihi factu fuit, ut ἔξειν uncis includerem.' Reiskius.
'Ὁμολόγησε prorsus absurdum est. namque ὁμολογεῖν τὴν εἰρήνην nihil
prorsus significat, et satis constat ex iis quae praecedunt ὅτι ὁ Φίλιπ-
πος ὥμοσε τὴν εἰρήνην.' Cobetus Nov. Lectt. 515. At ὥμοσε h. l. ad-
versatur historiae. Primum enim spondit pacem (proprie: *convenit de
pace*. hoc significat ὁμολόγησε τὴν εἰρήνην. Cf. Plat. Rpbl. p. 507 extr.),
tum Thracia castella capta sunt (προλαβὼν τὴν Θράκην), tum legati e
Macedonia recesserunt (ἀπῆλθον ἐκ Μακεδονίας), postremum Pheris
in Thessalia rex iuravit (εἰρήνην . . . ὥμωμόκει Phil. III §. 15). Sed
inter Φίλιππος et προλαβὼν distinguendo apodosis significanda est.
Lectionem optimorum codicum defendebat nuper etiam Funkhaen. Diar.
Antiq. 1856 No. 27 p. 214. 2) ὁ om Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3.
3) Φιλ. ἔξειν sec. man. LaurS et antiq man in marg. vulg. F in litura.

βῶν⁴ τὴν Θοράκην διὰ τούτους⁵ οὐχὶ πεισθέντας τῷ ἔμφῳ ψη-
φίσματι, πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν ὅπως μὴ ἄπιμεν⁶ ἐκ Μακε-
δονίας, ἕως⁷ τὰς⁸ στρατείας¹⁰ τῆς ἐπὶ τοὺς¹¹ Φωκέας ἐντρε-
πῇ¹² ποιήσαιτο, ¹³ ἵνα μὴ, δεῦρ' ἀπαγγειλάντων ἡμῶν¹⁴ ὅτι μέλλει
καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιθ' ¹⁵ ὑμεῖς καὶ περι- 15

meo non paruerant, rursus ab iis emit, ne abiremus e Macedonia, donec expeditionem contra Phocenses susceptam instruxisset, ne, si huc renuntiassemus eum instruere se et profecturum esse, vos copias educeretis et tririmibus ad Pylas missis, ut prius, locum clauderetis, sed ut simul nos

In T est lacuna post Φίλιππος. — ἔξιν om Σ. pr LaurS. Augl. 2. pr Pal2. pr Ambr3. Guelf. Harl. Vindl. s. 4) προσλαβὼν T. k. p. r. γρ s. s. Harl. Vindl. 5. Pal2. Ambr3. Aug4 (Augl?). 5) τούτους τοὺς Augl. 4. k. s. s. AldT. Vindl. 5. Pal2. Articulus recte vulgo om. Vid. Frank. Quaest. Aeschin. p. 13. 6) ἀπίωσιν vulg. 'Hoc non dubito a Demosthene scriptum esse. Docet loci universus tenor, inprimis quod antecessit, ὠνεῖται παρ' αὐτῶν.' Schaeferus. 'Praecedat παρ' αὐτῶν, quod sequi tertiam personam par est, non primam.' Routerus. Quaest. in or. de Cor. p. IV. Reliquae quidem Reuteri rationes leviores sunt, sed haec refutatur annotatione Dissenii. 'Constat inter omnes Demosthenem ipsum huic legationi interfuisse dixeratque id etiam Aeschines rursus in oratione sua, quare nullo modo res a Demosthene hic reticeri poterat. suspectum se reddidisset, si reticuisset. Quare non dissimulat, at culpam morae ostendit non suam fuisse.' Hoc vult ὠνεῖται παρ' αὐτῶν. cum his clam egit Philippus quasi Demosthenes non adesset. 'Ἡνῆα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ὠνεῖται πρὸς (ser. παρ') αὐτῶν εἶπεν, ὡς οὐκ ὦν πρεσβευτῆς, ὅτε δὲ κακὸν οὐδὲν ἦν, συνῆψεν ἑαυτὸν εἰπὼν, ὅπως μὴ ἀπίωμεν ἐκ Μακεδονίας. Schol. — ἀπίωμεν Σ. LaurS. Augl. k. r. γρ s. Guelf. Vindl (Vind4?). Pal2. Huic quoque legationi Demosthenem interfuisse constat. Vid. Boeckh. De Pseudeponymis p. 21 (= 149) not. Cf. §. 30, inprimis ὠρεῖζομεν. — ἀπίωμεν F. — ἀπίωμεν^{οι} Bav. i. e. ἀπίωμεν cum lectione ἀποιμεν, voluit autem ἀπιμεν, quod habent Anecd Bkk. p. 129. et unice probandum est. Cf. Cobet. Nov. Lectt. p. 515. 7) ἕως ἂν γρ marg man antiq LaurS. vulg. — ἂν om Σ. LaurS. Aug2. Anecd Bkk. p. 129. 8) τὰ om Ang. 9) τῆς om Vind5. 10) στρατείας γρ marg LaurS. Augl, k. γρ s. Guelf. Vindl (Pal2: στρατίας). 11) τοὺς om Bkk. Anecd. l. c. 12) ἀτρεπῇ Aug2. solemnī errore. — ἐντρεπῇ Man. 13) ποιήσαιτο Σ habet α in eraso loco. — ποιήσατο Vind5. 14) αὐτῶν γρ LaurS manu antiq. γρ Ambr3 manu sec. vulg. — ἡμῶν Σ. LaurS. Augl. k. pr Ambr3. γρ s (in marg Mor. corrige ἡμῶν). γρ F. γρ Φ. Guelf. Vindl. — om Urb. — Proxime μέλλει καὶ om Ambr4. 15) ἐξέλθητε Vindl. 5. — ἐξέλθετε Guelf. — ἐξέλ-
θετε Barb. — Proxima usque ad Πύλας om Ang.

πλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας ὥσπερ πρότερον κλείσατε¹⁶
 τὸν τόπον,¹⁷ ἀλλ' ἄμ' ἀκούετε¹⁸ ταὐτ' ἀπαγγελλόντων ἡμῶν¹⁹
 κακίους ἐντός εἶν²⁰ Πυλῶν καὶ μηδὲν ἐχούθ²¹ ὑμεῖς²² ποιῆσαι.
 (33) οὕτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ¹

id nuntiantes vos audiretis et ipse intra Pylas esset vosque nihil agere possetis. (33) Tanto autem in timore atque in aestu erat Philippus, ne

16) κλείσατε vulg. — κλείσσετε AldV, sed η linea notatum est. — κλείσατε γο LaurS. Aug1. 2. 4. k. p. s. Harl. Guelf. Vindl. 4. 5. Pal2. (Barb. κλύσατε). — κλείσατε Φ. Urb. — κλείσατε F. — κλείσατε r. — κλείσατε Bav. — κλείσατε Σ. LaurS. (T?). 17) πορθμὸν γο marg LaurS manu antiq. vulg. — τόπον Σ. LaurS. Aug1. 2. k. s. γο F. γο Φ. Vindl. Pal2. pr Ambr3. Barb. (marg. habet πόρθμον). 'Τόπον videtur esse interpretantis, qui πορθμὸν de oppido intelligeret.' Schaeferus. Erravit vir doctissimus. πορθμὸν est falsum. nam non transeundum erat fretum Philippi exercitus terrestri, qui potius per Thermopylas penetravit, ὥσπερ πρότερον conabatur. Hic locus iterum per Athenienses claudendus erat. Sic concidit etiam coniectura viri docti in Ephemer. Ien. l. c. scribentis: τριήρ. εἰς πορθμὸν, ὥσπερ πρότερον κλείσατε τὰς πύλας. conferentis Phil. I p. 44 lin. 28. Fals. leg. p. 367 lin. 21. 18) ἀκούετε k. Guelf. Aug4. Vindl. 5. Barb. Pal2. 19) ὑμῖν τούτων γο margo LaurS manu sec. vulg. — ἡμῶν τούτων cod ζ. — (sine τούτων) ἡμῶν Σ. LaurS. Aug1. — ἡμῶν s. Ambr3. — ἡμῶν Vindl. — ὑμῶν k. Guelf. Pal2. — τούτων (sine altero pronomine) Bkk. e coniectura. Omnia h. l. pronomina delere vult Dobraeus. idem coniecit Rauchenstein. Diar. Antiq. 1851 p. 427. (ταῦτα ἀπαγγ. ὑμῖν Fel.). 20) ἡ τῶν Aug4. — ἡ Vind5. 21) ἐχούθ² Aug4. Vind5. — ἐχῆτε Guelf. Vindl. 22) ὑμεῖς om k. Pal2.

33. 1) ἀγνοία Aug4. — καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ om Aug1. T. k. p. r. s. v. β. η. Lind. Vindl. 4. Ambr4. Barb. textus codicum F. Φ. t. Vind5. Delenda iubet Bensel. Hiatt. p. 90. Hiatt. Dem. p. 18, quia 'cur inde quod Philippus Aeschinem corruerit, tanta orta sit trepidatio, non pateat.' At non e corrupto Aeschine nata est Philippi trepidatio, sed e metu, ne Athenienses clausis Thermopylis auxilia Phocensibus mitterent ante quam penetrasset. Hiatus autem Benselerum pariter ut auctorem familiae Augustani i offendeat. At vid. Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. Prolegg. Crit. §. 160. p. 282. Tuentur vulgatam lectionem Σ. LaurS. Aug2. Q. etc. margines codicum F. Φ. t. Vind5. Ald etc. Confirmatur locus, si quid video, etiam Hesyeh. 'Ἐν ἀγωνίᾳ' ἐν μερίμνῃ, quod non pertinere potest, ut putabant, ad S. Lucae Ev. XXII, 44, quia male explicaretur. Vocabulum in hoc usu a recentioribus adamatum adhibuit etiam Hyperid. ap. Stob. Flor. Tit. VIII p. 97 §. 16. Nec potest esse hoc alterius vocabuli (ἐν φόβῳ) interpreta-

μή καὶ ταῦτα² προειληφότος αὐτοῦ, εἰ πρό³ τοῦ⁴ τοὺς Φω- 20
κίας ἀπολέσθαι⁵ ψηφίσαισθε⁶ τοῖς Φωκεῦσιν βοηθεῖν,⁷ ἐκ-
φυγοὶ⁸ τὰ πράγματ' αὐτόν,⁹ ὥστε¹⁰ μισθοῦνται¹¹ τὸν κατάπτυσ-
τον τουτονί, οὐκέτι κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβειων ἀλλ'
ἰδίᾳ¹² καθ' αὐτόν,¹³ τοιαῦτα¹⁴ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν¹⁵ καὶ ἀπαγγε- 25

etiam his a se occupatis, si ante interitum Phocensium vos auxilia Pho-
censibus decerneretis, rei gerendae occasionem amitteret, ut impurum
istum conduceret, non iam communiter cum ceteris legatis, sed priva-
tim solum, ut ad vos ea diceret et nuntiaret, quibus omnia perierunt.

mentum. contrarium enim apparet in Lexicis. 2) καὶ ταῦτα post αὐτοῦ
habet γρ s. 3) αὐτοῦ πρό LaurS. vulg. — αὐτοῦ, εἰ πρό Σ. Pal2.
4) τοῦ ante τοὺς om Fel. — τοῦτο Vind5. 5) ἀπολέσθαι ἀκούσαντες
man sec LaurS. vulg. — ἀκούσαντες om Σ. pr LaurS. Vind3. 4. Aug1
in marg habens. 6) ψηφίσαισθε Σ. Φ. Aug1. 2. k. p. r. s. z. Guelf.
Harl. AldT. Vindl. Barb. Pal2. Man. — ψηφίσαισθε Ven. voluit ψηφί-
σαισθε vulgatum. hoc idem LaurS. — ψηφίσαισθε Vind3. 5. pr Urb (corr.
ψηφίσαισθε). 7) βοηθεῖν sine Dativis F. T. Φ. Aug4. AldT. Vind4. 5.
Urb. Ambr4. — βοηθεῖν αὐτοῖς vulg. — τοῖς Φωκεῦσιν βοηθεῖν Σ. LaurS.
Cf. f. leg. §. 50: τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκεῦσι γενέσθαι. παρῆσαν
γὰρ οἱ τῶν Φωκίων πρέσβεις . . . πνθίσθαι τοὺς Φωκίας τὰ παρ'
ὑμῶν. Item §§. 74. 75. 76 etc. Vid. Prolegg. Crit. §. 180 p. 282 sq.
8) καὶ ἐκφυγοὶ LaurS. vulg. — καὶ ἐκφυγή Barb. s. — καὶ om Σ. (o.
q?). Necessario omittenda erat particula, si εἰ servabatur. 9) αὐτοῦ
u. — αὐτοῦ ὅν Ω. — 'Bekkerus cum codice Σ ante πρό inseruit εἰ
et omittens ἀκούσαντες et καὶ ante ἐκφυγοὶ . . . Sed minime placet
locus sic constitutus. multo suavior et simplicior altera loci compositio
est quam retinimus, ac καὶ ante ἐκφυγοὶ plerique libri habent, pauci
omittunt.' Disсенius. Qui audire debebat Breminum adnotantem:
'Ταῦτα pertinent non ad ψηφίσαισθε βοηθεῖν, sed ad ἐκφυγοὶ τὰ πρά-
γματα. Quamquam enim Philippus praecocepaverat multa, non tamen
eo credibile est Athenienses prohiberi potuisse, quominus succurrerent...
Demosthenes vero hoc significat, quamvis tantum anteverterit Philippus,
timuisse tamen eum, ne Atheniensium interventu ab exsequendo consilio
excluderetur. Hinc apparet, quam egregia sit lectio, quam ex Σ Bekk.
restituit . . . Praeterea hoc praestat, quod, quum membra πρό τοῦ . . .
ψηφίσαισθε et ἐκφυγοὶ . . . αὐτόν antea fuissent quasi ἐκ παραλήλων
posita, nunc per εἰ . . . βοηθεῖν praecedit causa, sequitur effectus per
ἐκφυγοὶ . . . αὐτόν.' 10) ὥστε πάλιν vulg. — πάλιν om Σ. pr LaurS. re-
ctissime. nam hoc adverbio addito § 32 huic loco paene adversatur,
quo loco dicitur οὐκέτι κοινῇ etc. 11) μισθοῦσθαι l. η. 12) ἰδίᾳ
καὶ ante καθ' Vindl. ε. (s?). 13) ἐαυτόν Vindl. Ang. 14) τοιαῦτα
μὲν u. 15) ποιεῖν Aug.

λαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο. (34) Ἀξιῶ δέ, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ δέομαι τοῦτο¹ μεμνησθαι² παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα,³
ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ'
237 ἂν ἐγὼ λόγον οὐδέν' ἐποιούμην ἑτερον,⁴ πάσαις⁵ δ' αἰτίας
καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου⁶ κεχορημένον, ἀνάγκη κάμω⁷ πρὸς
ἕκαστα τῶν κατηγορημένων⁸ μίκρ'⁹ ἀποκρίνασθαι.¹⁰ (35) Τί-
5 νες οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες καὶ δι' οὓς
ἅπαντ' ἀπώλετο;¹ ὥς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι

(34) Peto autem, Athenienses, et oro, ut hoc per totam causam memineritis, si Aeschines nihil extra accusationem criminatus esset, me quoque nullum aliud verbum fuisse facturum. quum autem ille universa crimina et maledicta coacervaverit, necesse et mihi esse ad singulas criminationes breviter respondisse. (35) Quae igitur illius verba tum fuere et propter quae perierunt omnia? Non esse tumultuandum propterea, quod Philippus esset intra Pylas progressus. consecuturos enim vos omnia quae velletis, si quiesceretis, atque intra biduum aut triduum audituros eum, quorum

34. 1) τούτου Syrian. Rh. T. IV p. 206. 2) μεμν. ὑμᾶς vulg. — pronomen ὑμᾶς transponunt ante ὧ Augl. k. Barb. Pal2. Ambr3. Vindl. — ὑμῶν s. (quod h. l. non monuit Bkk.). — om Σ. pr LaurS. Aug2. Syrianus l. c. Alexand. Rh. T. VIII p. 435 W. Cf. §. 229. §. 17. Bensel. Hiatt. p. 89. De δεῖσθαι absolute dicto vid. Schaefer. ad Symmor. p. 181, 21. — Plat. Phaedr. p. 255 E: ἀξιοὶ σμικρὰ ἀπολαῦσαι. 3) αἰῶνα? prΣ. 4) λόγους οὐδένας ἐπ. ἐτέρους AldT. — λόγον ἐπ. οὐδένα ἑτερον Vindl. 5) ἀπάσαις vulg. — πάσαις Σ. pr LaurS. Alexand. Rh. Suid. s. v. ἅμα. 6) τ' αὐτον Σ, in marg antiq vulgatum τούτου. — τ' αὐτ^{ον} LaurS. (in marg. γρ. ἅμα τούτου manu antiq.) — ταντοῦ Aug2. 7) καὶ ἐμοὶ LaurS. — κάμω Augl. k. p. r. s. Guelf. Harl. Barb. Pal2. Vindl. margo Ambr3 sec man. Recepit Wunderl. — με Alexand. Rh. 8) κατηγορημένων vulg. et pr η manu antiq Σ? — κατηγορουμένων LaurS. — κατηγομένων Guelf. s. Harl. Vindl. Σ compendium ο in craso habet. Cf. §. 6. — γρ εἰρημένων Σ marg antiq. F. Φ. 9) βραχέα Alexand. Rh. 10) ἀποκρίνασθαι vulg. — ἀποκρίνασθαι Σ. text LaurS. Augl. k. r. s. γ. Guelf. Harl. Barb. Pal2. Ambr3. Vindl. Syrianus. — γρ. ἀπολογεῖσθαι Σ antiq. marg. — ἀπολο- γήσασθαι Alexand. γρ F. γρ Φ. — γρ. ἀπολousασθαι marg LaurS manu antiq.

35. 1) Σ recens margo (viridi colore) repetit ex alio exemplo verba contextus post ἅπαντ' ἀπώλετο superius §. 33 extr. vulgata ad hoc alterum ἅπαντ' ἀπώλετο in illo exemplo ommissa eiusque margini addita. Cf. Prolegg. Crit. p. 227.

Φίλιππον εἶσω² Πυλῶν. ἔσται γὰρ³ ἅπανθ' ὅσα βούλεισθ'⁴ ὑμεῖς, ἂν⁵ ἔχηθ'⁶ ἡσυχίαν, καὶ ἀκούσεσθε⁷ δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἦκει,⁸ φίλον αὐτὸν¹⁰ γεγεννημένον,¹¹ οἷς δὲ φίλος, τούναντίον¹² ἐχθρόν.¹³ οὐ γὰρ τὰ δῆματα τὰς¹⁰ οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων,¹⁴ ἀλλὰ τὸ¹⁵ ταῦτα¹⁶ συμφέρειν,¹⁷ συμφέρειν¹⁸ δὲ¹⁹ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσιν καὶ ὑμῖν²⁰ ὁμοίως²¹ ἅπασιν²² τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι²³ τῆς τῶν Θηβαίων.²¹ (36) Ταῦτα δ'¹⁵ ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ διὰ τὴν τόθ' ὑποῦσαν¹ ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους. τί οὖν συνέβη μετὰ ταῦτα;² εὐθύς, οὐκ

hostis venisset, iis amicum, contra, quibus amicus, iis hostem esse factum. neque enim verbis necessitudines aiebat confirmari, cum multa gravitate nominans, 'sed iisdem utilitatibus, utile esse autem Philippo et Phocensibus et vobis pariter omnibus stupore et molestia Thebaurum liberari.' (36) Haec ex eo quidem libenter audiebant propter intercedentes eo tempore cum Thebanis inimicitias. Quid vero post haec accidit? ut statim,

2) ἔσω η. k. Pal2. 3) καὶ ο. p. q. in Σ est compendium γὰρ, ex quo facile oriebatur καί. 4) βούλεισθ' IndFel. corr Urb (e βούλεισθ'). emendandum iussit Obs. — βούλοισθ' Lind (non aliter). 5) ἂν vulg. — ἂν Σ. Laur8. — om prQ, add ἂν in marg. 6) ἄγηθ' k. s. v. Guelf. Harl. Aug4. Vind5. — ἄγητε Angl. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. Cf. §. 36: ἀγαγόντας. — ἔχεισθ'? pr Urb (corr: ἔχηθ'). 7) ἀκούσεσθε Pal2. ε. — ἀκούσεσθε s. Ambr3. — ἀκούσεσθε τὸν Φίλιππον Aug4. Less. Vind5. — ἀκούσεσθε Φίλιππον post ἡμερῶν posuit Schol. Hermog. Rh. T. VII^b p. 975. 8) δεῖν k. Pal2, cod Paris Maxim. Planud. Rh. T. V p. 489. Priscian. T. II p. 211. Vid. Prolegg. Gramm. §. 57. 9) εἶκοι Priscian. — ἦκε Cobetus Nov. Lectt. p. 533 sq Notio plusquamperfecti tenenda esse videtur, si ad Pylas refertur. 10) αὐτὸν om Vindl. 11) γεγεννημένον corr Urb. — δῆλον ἡμῖν φίλον γεγεννημένον Schol. Hermog. Rh. T. VII^b p. 975. 12) τούναντίον om idem Schol. Rhet. 13) τ. αὐτὸν ἐχθρόν vulg. — αὐτὸν om Σ. Laur8. F. Φ. T. Q. Augl. 2. k. s. t. u. v. β. γ. Vindl. 3. 4. pr Ambr3. Ambr4. AldT. Maxim. Planud. Schol. 14) Citant Harp. Phot. Suid. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 497. Hermog. T. III p. 227. 15) τὸ om Barb. 16) ταῦτα Urb. — ταῦτα Σ. 17) οὐ γὰρ τὰ δῆματα, ἔφη ὁ Δημοσθένης, τὰς οἰκειότητας βεβαίαι, ἀλλὰ τὰ πράγματα Schol. l. c. e memoria. 18) συμφέρει Laur8. vulg. — συμφέρειν Σ. p. 'Quomodo vel sine codd. scribendum fuit.' Schaeferus. 19) γὰρ Barb. 20) ἡμῖν k. ε. Pal2. Maxim. Planud. 21) ὁμοίως κοιῶς IndAld. 22) ἅπασιν prΣ, v erasum est. 23) ἀπαλλαγῆναι post Θηβαίων posuit Maxim. Plan. 24) Ἀθηναίων u. 36. 1) οὐσαν cod ε. — ὑπάρχουσαν Augl. k. s. Vindl. Barb (in cuius marg ὑποῦσαν). Pal2. Man. Ambr3. 2) τοῦτ' Aug4. T. k. p. Urb.

εἰς μακράν,³ τοὺς³ μὲν⁴ Φωκίας ἀπολέσθαι καὶ κατασκαφῆναι
 20 τὰς πόλεις αὐτῶν, ὑμᾶς δ' ἡσυχίαν ἀγαρόντας⁵ καὶ τούτῳ πει-
 σθέντας μικρὸν ὕστερον σκευαγωγῆν ἐκ τῶν ἀγρῶν, τοῦτον
 δὲ χρυσίον λαβεῖν, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τὴν μὲν ἀπέχθειαν
 τὴν πρὸς⁶ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς τῇ πόλει γενέσθαι,⁷ τὴν δὲ
 25 χάριν τὴν ὑπὲρ⁸ τῶν πεπραγμένων⁹ Φιλίππῳ. (37) Ὅτι δ'

non diu post, Phocenses interirent et urbes eorum everterentur, vos au-
 tem quiescentes et huic parentes, paulo post hoc supellectilem ex agris
 convelleretis, et iste aurum acciperet atque insuper et respublica nostra
 Thebanorum et Thessalorum inimicitias susciperet, Philippus autem factis
 illis gratiam iniret. (37) Vera autem esse haec, recita mihi et Callisthenis

3) ταῦτα εὐθύς. οὐκ εἰς μακράν τοὺς Ald. Fel. — ταῦτα εὐθύς; οὐκ
 εἰς μακράν, τοὺς Mor. — ταῦτα; εὐθύς, οὐκ εἰς μακράν, τοὺς Mark-
 laudus, quem sequuntur Reiskius, Harl. etc. — 'Interpungo μετὰ ταῦθ' εὐ-
 θύς, οὐκ εἰς μακράν; τοὺς,' Dobraeus. Sequuntur Wunderlichius, Bek-
 kerus etc. 'Rectius haec continuantes. in illa antiquiore interpunctione vs.
 20 inepte sequitur μικρὸν ὕστερον.' Schaeferus. Non inepte, si cogitas
 non eodem die Phocenses interiisse, supellectilem Athenienses ex agris
 in munita loca convexisse etc. licet brevi tempore post perfidam per-
 suasionem, attamen interiectis spatiis alia evenerunt post alia. damna
 damnis continuata esse orator significabat. Nam die XVI Scirophorio-
 nis contio Aeschinis suasionem audivit. Dem. f. leg. §. 58. Eiusdem
 mensis die XXIII παρ' Atheniensium cum Philippo confirmata est, debel-
 lati sunt Phocenses. Dem. ibid. §. 59. Die XXVII Scir. contione (Dem.
 ib. §. 60) supellectilem ex agris esse servandam decretum est. Dem.
 ibid. §. 125. — μικρὸν ὕστερον graviter post participium πεισθέντας
 repetitur. Male se haberet interrogatio, si urgentibus adverbis εὐθύς,
 οὐκ εἰς μακράν clauderetur. 4) μὲν (μὲν om Vind3) τολαιπώρους
 LaurS. vulg. — om τολ. Σ. recte. nam nulla ratio intelligitur, cur etiam
 h. l., ubi Aeschinis proditio inprimis exagitanda erat, Phocensium mi-
 seriam orator describeret; apparet ratio f. leg. §. 128, ubi misericordia
 movenda erat. (Cf. Hermog. Rh. T. III p. 340.) Item ibid. §. 64, ubi
 θέαμα δεινὸν καὶ ἔλεεινόν describitur. Apparet alia ratio oratoria in-
 fra §. 43, unde huc vocabulum petatum esse videtur. Ibi Athenienses
 scil. prudentissimi, miserique Phocenses decepti, et nefasti Thessali at-
 que recordes Thebani ab eodem Philippo servati sibi opponantur. 5)
 ἄγοντας vulg. — ἀγαρόντας Σ. LaurS. Cf. πεισθέντας. 6) πρὸς τοὺς
 Bav. Aug4. β. γ. η. Φ. T. Vind3. 4. 5. Q. u. v. Lind. Pall. Urb. Man.
 Ang. (o. q. l?). Secundum superiora πρὸς τοὺς Θηβαίους. At ibi alius
 est numerus, et rectius dicitur Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς quam τοὺς Θη-
 βαίους καὶ Θετταλοὺς, hoc solo sine articulo. 7) γεγενῆσθαι Aug1. k.
 s. Vind1. Barb Pal2. Perperam sequitur Reiskius. 8) ὑπὸ pr.Q. Ang.
 9)πραγμάτων Aug2.

οὕτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι τό τε¹ τοῦ Καλλισθένους ψήφισμα
καὶ τὴν ἐπιστολὴν² τοῦ Φιλίππου, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ταῦθ'
ἅπανθ' ὑμῖν ἔσται³ φανερά. λέγε.⁴

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

238

38. Ἐπὶ Μνησιφίλου¹ ἄρχοντος, συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ
στρατηγῶν² καὶ πρυτάνεων,³ καὶ βουλῆς γνώμη, Μαίμακτη-

decretum et literas Philippi, e quibus utrisque haec omnia vobis erunt
manifesta. recita.

38. Mnesiphilo Archonte, contione a ducibus et Prytanibus convo-
cata, et de sententia senatus, die XXI° Maemacterionis, Callisthenes Eleo-

37. 1) τό τό τε Vind5. corr. Q. 2) ἐπιστολὴν τὴν vulg. — hoc τὴν
om Σ. LaurS. Q. p. u. γ. Aug2. Barb. Man. Ang. Recte. nam quam-
quam solemne est λέγε τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, τοῦ Βηρισά-
δου etc. (cf. §§. 76. 221. f. leg. §§. 51. 161. 187. Aristocr. §. 174 etc.)
sive λέγε τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔπεμψε Φίλιππος (cf. §. 39 et passim), et
quamquam facile τὴν excidit inter λὴν et articulum τοῦ, tamen h. 1.
τό τε τοῦ Καλλισθένους ψήφισμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου.
hoc separatim ac distincte, minus apte diceretur quam una notione
coniunctim, ut minus congruit secum Germanum *lies des Kallisthenes Be-
schluss und den Brief, den von Philipp*, quam *lies des Kall. Beschl. und
den Brief Philipp's*. 3) ὑμῖν ἅπαντα ταῦτ' ἔσται vulg. — ὑμῖν πάντα
ταῦτα ἔσται Vind4. p. r. — ἅπαντα ταῦτα ἔσται ὑμῖν Aug1. k. s. Vind1.
Barb. Pal2. Ambr3. — ταῦτ' ἅπανθ' (ἅπαντ' Σ) ὑμῖν ἔσται Σ. LaurS.
— ἅπανθ' ὑμῖν ταῦτ' ἔσται Aug2. Ambr4. 4) λέγε om t. — λέγε Q. Bav.
Cf. §. 28 not. 16.

*) ψήφισμα om γ. η. — Psephisma et epistolam in imo margine
habent T. Urb. — καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα ὥσπερ ἄλλο ἐν σελίδι ἀνα-
γινώσκεται Lind.

38. 1) Μνησιφύλου Ald. Mor. etc. — Μνησιφίλου Fel. Σ. LaurS.
F. Q. k. p. r. Vind1. 3. 4. 5. Barb. Pall. 2. Urb. Man. Ang. Cf. §. 29.
2) ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης vulg. — γενομένης ὑπὸ στρατηγῶν Aug1.
k. p. r. s. Ambr3. — γενομένης om Σ. LaurS. Aug2. 4. Ambr4. F. T. Φ.
Similiter συναχθείσης post ὑπὸ στρατηγῶν inculcatum est §. 73. De
ὑπὸ a substantivis pendente vid. Bernhard. Synt. p. 268. Krüger.
Gramm. §. 68, 43. De genitivo temporis vid. Bernhard. l. c. p. 145.
Krüger. l. c. §. 47, 2. 3) πρυτάνεων γ. ε. η. — Seclussit καὶ ante
πρυτάνεων Dissemius. Delet Schoemannus Comitt. p. 61. Interpunge-
batur post στρατηγῶν, continuabatur post πρυτάνεων, quasi in hoc do-
cumento diceretur a solis strategis ecclesia convocata esse, id quod
legibus Atheniensium prorsus adversaretur. Qua ratione nos interpun-
ximus, sententia haec est: per prytanes strategi ecclesiam convocave-
runt. Cf. Thuc. IV, 118 extr.: ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατη-

5 ριῶνος⁴ δεκάτῃ ἀπιόντος, Καλλισθένης Ἐτεονίκου Φαληρεὺς
εἶπεν μηδένα Ἀθηναίων⁵ μηδεμιᾶ παρεντρέσει ἐν τῇ χώρᾳ κοι-
τατοῦ⁶ γίνεσθαι⁷· ἀλλ' ἐν ἄστει καὶ⁸ Πειραιεῖ, ὅσοι μὴ⁹ ἐν
τοῖς φρουρίοις εἰδὼν ἀποτεταγμένοι. τούτων δ' ἐκάστους, ἣν
10 παρέλαβον τάξιν, διατηρεῖν μῆτε ἀφημερεύοντας¹⁰ μῆτε ἀπο-
κοιτοῦντας· (38) ὅς ἂν δ'¹¹ ἀπειθήσῃ¹² τῷδε τῷ ψηφίσματι,¹³
ἐνοχος ἔστω¹⁴ τοῖς¹⁵ τῆς¹⁶ προδοσίας ἐπιτιμίοις, ἐὰν μὴ τι ἀδύ-
νατον ἐπιδεικνύῃ¹⁷ περὶ ξαντόν.¹⁸ περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου¹⁹

nici fil. Phalereus dixit, ne quis Atheniensium ulla de causa in agro per-
noctet, sed in urbe et Piraeo, nisi qui in praesidijs dispositi sunt. eo-
rum autem quem quisque ordinem suscepit, eum teneatur, nec diurno nec
nocturno tempore absit. quisquis autem huic decreto non paruerit, pro-
ditionis reus esto, nisi necessitate aliqua inevitabili se fuisse circumven-

γούς καὶ τοὺς πρυτάνεις. et quos locos praeter hunc citavi Dissert. V
p. 10 contra Droysenii acutissimi sententiam de his documentis tanquam
mere fictis pugnans. Adde nunc Inscript. Attic. de Methonensibus ed.
post alios Saupp. Progr. Wimar. 1846 p. 9: εὐθὺς ἐκκλησίαν ποιήσαν-
τ[α]ς (scil. haud dubie prytanes) . . . , ἄλλο δὲ προσημα[τίσαι] μηδέν,
ἐὰν μὴ τι οἱ στρατηγοὶ δέωνται. — Rectius omitteretur καὶ ante βου-
λῆς, quod etiam Dissenius vidit in corrigendis. 4) γνώμη μηνὸς Μα-
μακτηριῶνος Aug1. k. s. Pal2. Ambr3. — γνώμη μὲν μαμακτηριῶνος
Vindl. (μαμακτηριῶνος etiam Q. Ambr4.). 5) ἀθηναίων γρ. η. ζ. —

αἵτια

Proxime μηδεμιᾶ παρεντρέσει Ambr4, αἵτια rec man, quae in marg add
etiam ἐκ τῆς χώρας. 6) κοιτῶν Aug1. Vindl. Ambr3. — κοιτόν γρ s.
7) γενέσθαι Q. u. Vind3. marg Pall. 8) καὶ ἐν Aug1. k. s. Vindl.
Barb. Pal2. Cf. infra εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ. 9) μὴ om Vindl. 10)
ἀφημερεύοντος o. q. 11) ὅς δ' ἂν vulg. — ὅς ἂν δὲ LaurS. F. Φ.
Man. De rariore particulae collocatione vid. Schaefer. ad Sophocl. Oed.
T. vs. 749. — ὅς ἂν δε ἂν Σ. 12) ἀπιστήσῃ cod η. De verborum
ἀπειθεῖν et ἀπιστεῖν usu cognato vid. Heindorf. ad Plat. Theaet. §. 11.

— ἀπειθήσει^η LaurS, compendium extremi εἰ lineolis perfossum est.
13) τῷ ψηφ. τούτῳ vulg. — τῷ ψηφ. τούτων Q. — τῷ ψηφ. sine τούτῳ
T. Aug1. p. r. Ambr3. (s?). — τῷδε τῷ ψηφ. Σ. LaurS. Aug1. 2. Urb.
Pal2. Vindl. (k. o. q?). 14) ἐνοχος ἔσται Aug1. k. s. Vindl. Pal2.
Ambr3. — ἔστω ἐνοχος p. r. Aug1. Vindl. 5. 15) τοῖς om Ang. 16)
τῆς om Aug1. 17) ὑποδεικνύῃ p. r. — δεικνύῃ Aug1 (in marg. ἐπι-
ἐπ
περιδεικνύῃ Ambr3. 18) ξαντόν ὄν vulg. — αὐτόν ὄν Vindl. Pal2. —
ὄν om Σ. text LaurS. F. Φ. T. Ambr4. (Aug2 ap. Harlesium). Cf. Pro-
legg. Gramm. §. 96. In marg LaurS: υποδεικνύει περὶ αὐτόν ὄν manu
sec. 19) τῶν ἀδυνάτων Aldete. o. q. (Ambr3?). Singularis confirmat-

ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς καὶ ὁ²⁰ ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. κατὰκομίζειν²¹ δὲ καὶ¹⁵ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα²² τὴν ταχίστην,²³ τὰ μὲν ἐντὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ, τὰ δὲ ἐκτὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι²⁴ Ἐλευσίνα²⁵ καὶ Φυλὴν καὶ Ἀφιδναν²⁶ καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ Σούνιον.²⁷

tum ostenderit. eam autem necessitatem cognoscat dux Hoplitarum et rei militari administrandae praefectus et scriba senatus. Deferantur etiam quae sunt in agris omnia celerrime, quae sunt intra stadia CXX, in urbem et Piraeum, quae ultra stadia CXX, Eleusinem et Phylen et Aphidnam et Rhamnuntem et Sunium.

tur Boeckh Inser. T. II p. 24. 20) ὁ om Barb. . 21) κατονομάζειν Man. 22) ἅπαντα r. Vind4. 5. 23) ταχ. καὶ Pall. 24) εἴκοσιν . . . εἴκοσιν Ald etc. Laur8. — ρα . . . ρα Lind. Ambr3 voluerunt ρά . . . ρά, ut habet Vind4. — εἴκοσι . . . εἴκοσι Σ. Aug1, qui codex et Ambr3 et unus Vind. (5?) εἰς ἄστυ . . . εἴκοσι in marg habent. — Vind1 transposuit ἐκτὸς . . . ἄφιδναν, τὰ δὲ ἐντὸς σταδίων . . . πειραιᾶ cum β et α superpositis ut ordo restitueretur. 25) εἴκοσιν εἰς Ἐλευσίνα (Ἐλευσίνα Q) vulg. — εἰς om Σ. Laur8. Lind. F. Φ. T. r. Urb. AldT. Saepe praepositio non repetitur post particulas copulativas, disiunctivas, adversativas. Vid. Bernhard. Synt. p. 202 sqq. Matth. Gr. §. 595, 4. Krueger. Gr. §. 68, 9. Winer. Gr. N. T. p. 498 sq. ed 5. ibiq. citt. adde quos citavit Hertlein. Observ. ad Xenoph. Hist. P. II p. 11 sq. — Post καὶ. Schaefer. Appar. Dem. T. I p. 817. T. IV p. 32. p. 130. T. V p. 224. p. 303. Einsd. Ind. ad Poet. Gnom. s. v. ζῆ. — Post ἤ. Schaefer. Appar. T. I p. 189. p. 507. p. 850. T. V p. 569. p. 760. Remacly. Progr. Gymn. Bonn. 1851 p. 12 sq. — Post ἀλλά. Schaefer. l. c. I, 189 sq. V, 569. 700. — Post ὥς, ὥςπερ, καθώς. Cobet. Var. Lect p. 163 sqq. — Post οὐ. Cf. Dem. Cor. §. 193: ἐν γὰρ τῷ θεῷ . . . οὐκ ἔμοι. — Post δέ, οὐδέ, μηδέ, ὕστερον δέ. Dem. Polycl. §. 9: διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδημεῖν ὑπὲρ ὡμῶν τριηραρχῶν, ὕστερον δὲ καταπλεύσας καταλαβεῖν τὰ μὲν εὐπορα etc. Similiter repetendum est ἐν τῷ ante infinitivum post δέ. Aristotel. Polit. VII, 12 (13) §. 1. Theocrin. §. 25: μὴ πρὸς τοὺς ἑμοὺς λόγους μηδὲ τοὺς ὑπὸ τούτου ἐξηησομένους. — In responsione. Plat. Rphl. Lib. V p. 456 D: πῶς οὖν ἔχεις δόξης τοῦ τοιοῦτος περὶ; Τίνος δῆ; Τοῦ ὑπολαμβάνειν παρὰ σεαυτῷ τὸν μὲν ἀμείνω ἄνδρα, τὸν δὲ χεῖρω. — Etiam in paululum remotiore loco, ut Lycurg. Leocr. §. 143: καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους. ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτόν, ποίους; Memorabilis autem noster est locus, ubi post τὰ δὲ praepositio non repetitur. Cf. Xenoph. H. IV, 1 §. 15: καὶ θῆραι αἱ μὲν ἐν περιειργμένοις παραδείσεσι. αἱ δὲ καὶ ἀναπεταμένοις τόποις, πάγκαλαι. 26) Ἀφιδνα vulg. (etiam Q). Cf. Steph. Byz. Hesych. s. v. Schol. Plat. Gorg. T. II p. 350 Bkk. Strab. II, 22, 7.

20 Ἀρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσι τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, ²³ ἢ ταῦτ' ἐπηγγέλλεθ' ²⁰ ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός;

39. Λέγε δὴ τὴν¹ ἐπιστολὴν ἣν² ἐπεμψε Φίλιππος μετὰ ταῦτα.

Nunquid hac spe pacem faciebatis aut haec vobis pollicebatur iste mercenarius?

39. Age recita literas, quas postea Philippus misit.

IX, 1, 17. — Ἀφιδναῖοι Boeckh. Corp. Inscr. T. I No. 172. No. 275 Αφι. Res Marit. p. 372. Oecon. Ath. T. II p. 17 sqq. Herodot. VIII, 125 init. Plutarch. Sympos. I Probl. 10 §. 3. Strab. VIII, 4, 5 (= 10). Pausan. III, 17, 3. Harpocr. s. v. Θυργωνίδαι. — Ἀφιδναί Herodot. IX, 73 (τάς Ἀφιδνας). Plutarch. V. Thesci cap. 31, Strab. IX, 1, 20: Ἀφιδνα, λέγουσι δὲ καὶ πληθυντικῶς Ἀφιδνας, item Stephan. l. c., ubi corrige Ἀφιδναί, accentum. — ἄφιδναν Augl. s. o. q. ε. Vindl. 3. 4. 5. Ambr3. Pausan. I, 17, 6. — Tzetzes in Iliad. p. 69 ed. Hermann. — ἄφιδναν k. Pal2. In Stabonis Editt. olim. — ἄφιδναν Aug4. — ἄφιδνα Σ. Φ. u. v. (non Q). — ἄφιδνα LaurS. F. T. p. r. Barb. Aug2. — ἄφιδναζε etiam Σ Ncaer. §. 9. Cf. Stephan. l. c. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 167 Sch. 27) σοῦννιον F. r. — σοῦννιον p. — καὶ Σοῦνιον om Augl. k. s. Pal2. — καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ Σοῦνιον om Vindl. — Decreti fini Εἶπε Καλλισθένης Φαληγεύς vulgo additur. habet LaurS in marg sec manu: Εἶπε δὲ Καλλ. Φαλ. Cf. §. 84. — om Σ. text LaurS. F. T. Vind4. Urb. Lind. s. ε. η. Aug2. text Ambr4. 28) ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην vulg. — τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε Σ. F. Ambr4. Lind. Q, qui exhibet ἐποιῆσθε. (Φ. T. r. i. u. v?). — τὴν εἰρήνην ἐποιῆσασθε Augl. 4. k. s. Vindl. 5. Pal2. Ambr3. γρ. ησα manu sec — τὴν εἰρ. ἐποιεῖσθε LaurS. 20) ἐπηγγέλλεθ' Ald. Mor. o. q. — ἐπηγγέλλετο Pal2. (Ambr3?) — ἐπηγγέλλεσθ' Urb. — ἐπεγγέλθ Man. Cf. superius ἐποιεῖσθε.

39. 1) αὐ τὴν vulg. — αὐτὴν Vindl. Pall. — αὐτὴν τὴν Augl. k. p. r. s. Barb. Pal2, ut coniecerat Marklandus comparans §. 120: λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών. At h. l. αὐτός ineptum est. Hoc post Schaeferum etiam Dissenius vidit contra Wunderlichium Praefat. p. XXXIII ed. 4^{ae}. Aptius vulgatum αὐ i. e. ut Reiskius explicavit, ex altera parte, ut modo decretum Callisthenis recitatum erat, ita nunc etiam Philippi literae recitandae iubentur. Sed recte δὴ τὴν Σ. LaurS. F. Φ. T. ε. η. AldT. Aug2. 4. Vind4. 5. Ambr4. 2) ἣν δεῦρ' vulg. — δεῦρ' om Σ. pr LaurS. Aug2. facile supplendum.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.³

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων¹ τῇ βουλῇ καὶ ²⁵
τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἰστε ἡμᾶς⁵ παρεληλυθότας εἰσώ⁶ Πυλῶν
καὶ τὰ⁷ κατὰ⁴ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοῦς⁹ πεποιημένους, καὶ
ὅσα μὲν ἐκυσίας¹⁰ προσετίθετο¹¹ τῶν πολισμάτων, φρουράς
εἰσαγχοτάς.¹² τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα¹³ κατὰ κράτος¹⁴ λαβόν- ²³⁹
τες¹⁵ καὶ ἔξανδραποδισάμενοι¹⁶ κατεσκάψαμεν. Ἀκούων δὲ

Rex Macedonum Philippus senatui populoque Atheniensi S. Scitote nos intra Pylas esse progressos et Phocidem subegisse, ac quae oppida ultro se nobis adiunxerunt, praesidia introduxisse. quae vero imperium detrectabant, vi cepimus, et civibus venditis evertimus. Quum autem audirem et vos instrui ad opem illis ferendam, scripsi vobis, ne ea de re

3) Ἐπιστολὴ Φιλίππου vulg. — om Ambr4 in lacuna. — Φιλίππου om Σ. LaurS. r. Vind5. — Καὶ ἡ ἐπιστολὴ ταύτη ἐν σελίδι ἀναγινώσκεται Lind. 4) Ἀθηναίων post δήμῳ Vind5. 5) ἡμᾶς typotheta Paulinae. 6) ἔσω Man. 7) τὰ om s. Pall. pr Ambr3. 8) μετὰ typoth. Paul. — τὰ κατὰ om Vindl. Quam τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα, 'simplicius et, opinor, verius τὴν Φωκίδα, quod enotavit Taylorus.' Schaeferus. 9) ἑαυτοῖς AldV. Cf. §. 40. ibiq. Taylor. Priscian. T. II p. 268 Kr. Baehr. ad Plutarch. Pyrrh. c. 14 p. 182. — ἡμᾶς αὐτοῦς Augl. k. s. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. 10) ἐκυσίας post πολισμ. Vindl. 11) προσέθεσαν Urb. 12) εἰσαγχοτάς Vind5. Cf. §. 73. Vid. Lobeck. Phryn. p. 121. Buttm. Gr. s. v. ἄγω. — εἰσαγχοτάς Σ, neque in hoc codice neque in Ω neque omnino vulg. leguntur εἰς αὐτά, sed adduntur in Fel. LaurS seq manu. Augl. 4. s. Guelf. Obs. Less. Vindl. 5. Barb. Pal2. 'Commode suppleri possunt' Wunderlich. Praef. p. XXIV. — 'Nos dubia haec verba retinuimus, quae paulo durius abessent. Ac ne forte putes εἰς ταῦτα scribi a Philippo debuisse, discrimen est inter ταῦτα et αὐτά ut inter hic et is, et hic quidem αὐτὰ rectissime positum, quemadmodum aliis multis in locis post relativa ὅς, ὅσος. Thuc. IV, 126. Plat. Theaet. p. 153 D. p. 195 E. p. 196 B. Foertsch. Obs. crit. in Lys. p. 74.' Dissenius ad illa verba Wunderlichii. Neutiquam nobis quidem videtur durum esse pronomem suppleri, quo Graeci parcius utantur quam nos, nec praepositionem necesse repeti, quacum verbum est compositum. — εἰσαγ. εἰς αὐτάς s. 13) ὑπακούσαντα Augl. s. k. Vindl. 14) κατακράτος Bkk, ut multi codices solent, f. leg. §. 61 idem ille κατὰ κράτος. Vid. (Lobeck. Ind. Lect.) De nominibus cum praepositione compositis. Regiom. 1851. 15) λαβόντας Σ (quamquam ἔξανδραποδισάμενοι). Bav (F?). Φ. r. In LaurS discerni terminatio non potest. Nihil aliud quam compendia εσ et ασ confusa. 16) ἔξανδραποδισμένοι (sic) Augl. — ἔξηνδραποδισμένοι Pal2.

καὶ ¹⁷ ὑμᾶς παρασκευάσεσθαι βοηθεῖν αὐτοῖς, γέγραφα ¹⁸ ὑμῖν, ἵνα μὴ πλείον ¹⁹ ἐνοχλήσθε ²⁰ περὶ τούτων. τοῖς μὲν γὰρ ²¹ ὅλοις ²² οὐδὲ ²³ μέτριον ²⁴ μοι δοκεῖτε ²⁵ ποιεῖν τὴν εἰρήνην συνθέμενοι ²⁶ καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγοντες, ²⁷ καὶ ταῦτα οὐδὲ συμ-

plus quam opus sit laboretis. nam omnino ne moderate quidem agere mihi videmini quod pace pacta nihilo secius in aciem descenditis, praesertim quum Phocenses in communibus nostris pactis non sint compre-

17) καὶ ante ὑμᾶς om Aug1. 2. 4. k. s. Ambr3. Vind1. 5. Barb. Pal2. corrUrb. Sequutus est Reiskius. 'Καὶ ὑμ. i. q. etiam vos h. e. vos cum aliis Graecis.' Schaeferus. 18) ἔγραφα Indd. 19) πλείον Σ. Laur8. vulg. — ἐπὶ πλείον cod ε. Poppo ad Thuc. Lib. IV c. 12. — ἐπὶ πλείον Aug1. s. k. p. r. Barb. Pal2. Ambr3. — ἐπίπλεον Vind1. — 'Omitte πλείον cum codd. plurimis.' Dissenius in Addendis. Voluit ἐπὶ delere. 20) ἐνοχλήσθε Aug1. — ἐνοχλεῖσθαι Urb. — In Laur8 η et extrema litera a prima manu correctae sunt. 21) γὰρ om Aug1. Vind5. 22) τούτοις γὰρ ὅλως Aug1. k. r. s. γρ ζ. Guelf. Vind1. AldT. Barb. — τούτοις μὲν γὰρ ὅλως Pal2. Ambr3. At τοῖς ὅλοις i. q. 'omni vestra agendi ratione.' Bremius. Vid. Phil. III §. 64. 23) οὐδὲν vulg. — οὐδὲ Σ. Laur8. Bav (F?). Φ. p. Aug2. η. Vind5. Pal2. Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 92. Varietas orta est, quod μέτριον ποιεῖν, ἄτοπον — δεινὸν ποιεῖν etc. non intelligebatur. De qua locutione vid. Baiter. et Saupp. ad Lycurg. §. 11 p. 95. — οὐδὲ μέτριον est i. q. ne moderate quidem agitis, nedum prudenter vel ut par est. Cf. οὐδὲ ξοικεν Iliad. A vs. 119. De quo usu vid. Nitzsch. ad Odyss. λ vs. 366. — Sec man marg Laur8: γρ. τούτοις μὲν γὰρ ὅλοις οὐ δέν'. 24) μέτριον τι r. Cf. not. 23. — μετριώτερον i. 25) δοκεῖτε μοι Aug1. k. r. Vind1. Pal2. Ambr3. 26) συντιθέμενοι Aug1. k. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. — ἦν συντιθέμενοι Σ. Laur8. T. Φ. Potest quidem ἦν relativum et participium omissa copula (quasi illud esset verbum finitum) defendi. Sed praestat illam syllabam pro repetita proxima habere. 27) ἦν συντιθέμενοι καὶ ὁμομοκότες ἀντιπαρεξάγοντες Aug1. Vind5 (in huius marg est vulgatum). — Pro ὁμοίως coniecit Markl. ὁμῶς. 'Blanditur quidem hoc prima specie, verumtamen vulgata . . . bene habet i. q. non secius atque faciebatis bella aperta necum gerentes. Similis est locus p. 263, 17 (§. 110), ubi miror Marklandum non item ὁμῶς suasisse.' Reiskius. — 'Marklandi coniecturam probat Osannus Auctar. Lex. Gr. p. 117. Vid. Schweighauseri Lexic. Herodot. T. II p. 148.' Schaeferus. — 'Herodot. VII, 121 [= 120 fin., ubi Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 631 maluit legere ὁμῶς]. Thuc. I, 20 §. 1.' Dobraeus. Adde Fr. A. Wolf. ad Lept. §. 97 (= 117). p. 337 (= 492 lin. 21 R.). Seiler. Ind. ad Schaeferi Appar. Dem. s. v. Ὀμοίως. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1845 Suppl. II p. 130, qui optime sic docet: 'Patet autem in his locis ὁμοίως proxime accedere ad vocabuli ὁμῶς notionem, ita tamen ut in hoc sola

περιελημμένων²⁹ τῶν Φωκέων ἐν²⁹ ταῖς κοιναῖς ἡμῶν συν-
θήκαις. ὥστε ἐὰν μὴ ἐμμένητε τοῖς ἀμολογημένοις,³⁰ οὐδὲν
προτερήσετε³¹ ἔξω τοῦ ἐφθαλέναι³² ἀδικοῦντες.

10

40. Ἀκούετε,¹ ὥς² σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται,³ ἐν τῇ
πρὸς ὑμᾶς⁴ ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμμαχούς, ὅτι ἔγω

hensi. Quare nisi manebitis in conventis, nulla re nisi auspicandis iniuriis
critis superiores.

40. Auditis, quam perspicue significet atque explanet hac ad vos
epistula, ad suos socios: 'Ego feci haec invitis Atheniensibus et aegre

oppositionis insit vis, ὁμοίως autem ut nos *gleich wohl* dicimus, ad rerum
duarum comparationem referatur, quarum altera, quae opposita est,
quum omittitur et supplenda est, adversandi vim habere illud vocabu-
lum videtur. Sed haec adversandi vis efficitur rerum diversarum, quae
comparantur, natura, similitudo autem, quam ὁμοίως indicat, cernitur
in rerum comparatarum eventu.' Exemplum a viris doctis, quos lauda-
vimus, collecta explicanda sunt breviloquentia quadam, cogitatione sup-
plendum est aliquid e contextu. Cf. supra §. 30. Non mutandum esse,
ut voluerunt multi, hoc ὁμοίως in ὅμως, manifesto ostendit Inscriptio
in Boeckh. Corp. No. 1635 T. I p. 798: — εὐτυχὴς γέγονεν. ἔντυμβος
ἐνθάδε κίται ὁμ[ο]ί[ω]ς. ubi Boeckhii haec breviter annotavit: 'κίται
pro κείται non est inauditum . . . ὁμοίως est pro ὅμως, ut aliquoties
apud Herodotum et Demosthenem.' Ellipsin nostri loci Reiskius aptius
supplevit, quam Bremius: 'Necessarium paene videtur, quod Marklan-
dus coniecit, ὅμως. Vulgata si ferenda est, ὁμοίως erit Helvetorum
gleich. Und *gleich gegen mich ausziehet*, scil. *wie sonst*.' Haec ellipsis
esset obscurior. imo e contextu supple: ac si pacem non pepigissetis.
28) συμπεριελημμένοι Bav (F?). — περιελημμένων Aug4. 29) ἐν om
Vindl. — Proxime ὑμῶν συνθ. Ambr4. 30) ἀμολογουμένοις cod. η.
31) προτερήσατε Ald. operae error, nihil aliud. 32) ἀφληγέναι γρ
marg manu sec LaurS. T. p. r. γρβ. ζ. Aug4. Less. margVind5.
Goellerus Prolegg. in Dem. p. 25 not. 93 defendebat temere. nam fri-
gide scriberetur: nulla re superiores critis nisi quod obnoxii essetis
iniuriarum.

40. 1) ἀκούσατε ὃ ἄνδρες Marcellinus Rh. T. IV p. 513. ὃ ἄν-
δρες ortum est e proximo ὥς, tanquam illius formulae compendio. Cf.
Prolegg. Crit. §. 79 p. 229. — ὁράτε Schol. ad Hermog. Rh. T. V p.
516. 2) ὥςπερ AldT. 3) διοφ. καὶ δηλοῖ Schol. ad Hermog. Inter-
pungendum est ante ἐν et post ἐπιστολῇ. 'Vel e praepositione πρὸς
bis posita concludi potest verba ἐν . . . ἐπιστολῇ discernenda esse.' Ben-
selerus Hiatt. p. 94. Comma est explicando. 4) ὑμᾶς Marcell. —
ἡμᾶς LaurS. — ἡμᾶς Vindl.

πεποίηκα ταῦτα,⁵ ἀκόντων⁶ Ἀθηναίων καὶ λυπουμενών,⁷ ὧς⁸
 εἰπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι⁹ καὶ Θετταλοί,¹⁰ τούτους μὲν ἐχ-
 15 θρούς ὑπολήψεσθε,¹¹ ἐμοὶ δὲ πιστεύετε,¹² οὐ¹³ τούτοις τοῖς¹²
 ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βουλόμενος δεικνύμαι. Τοιγαροῦν
 ἐκ τούτων ὧς¹³ εἰς τὸ μηδ' ὅτιοῦν προορᾶν

ferentibus. quare, si sapitis, o Thebani et Thessali, eos hostes existima-
 bitis et mihi fidem habebitis.' non quod haec verba posuerit, sed haec
 certe ostendere vult. His rebus illos decipiens ita corripuit, ut nihil postea
 factorum prospicerent aut animadverterent, sed eum omnia in suam re-

5) ταῦτα ἐγὼ πεποίηκα vulg. — ἐγὼ πεποίηκα ταῦτα LaurS. —
 ἐγὼ πεποίηκα ταῦτα Σ. i. e. ἐγὼ ταῦτα πεποίηκα. 'Quod male rece-
 pit Dindorfius. pronominis nulla hic talis vis.' Dissenius. Imo bene
 personale pronomen praeponitur. Dicit enim iste: Ego, nemo alius, haec
 perfeci, etiam invitis Atheniensibus. Deinde gravior est pronomen de-
 monstrativum verbo πεποίηκα, hoc igitur, ne duo gravia vocabula dein-
 ceptis continuentur, praeponendum est, ut factum erat in antiquissimo
 codice, fonte amborum Σ et LaurS. 6) ἀκόντων Ang. 7) λυπου-
 μένων; cum signo interrogationis Ald. Mor. aliaeque, quamquam iam
 Paulina correxerat. 'Recte (sine interrogationis signo) interpunxerunt
 Wunderl. et Bekker. Idem signum tollendum aliis similibus locis, ut
 Lept. p. 485, 11, ad q. loc. Fr. A. Wolfius p. 311: Recitatas literas
 publicas sequitur ubique ἀκούετε, ὁρᾶτε [ἀνέψασθε, ἀκηκόατε] aut si-
 mile quidquam, nulla interrogatione. Vide Wunderlich. Praef. p. XVI
 = XIII.' Schaeferus. Fr. A. Wolf. ad Lept. §. 75 (= 93). Item §§.
 52. 121. 158. 290 etc. Cf. 'Videte' post testimonia recitata Cicer. Mil.
 cap. 18 init. Sed plerumque, ut consentaneum est, indicativus post au-
 dita documenta vel testimonia usurpabatur, ante audienda imperativus.
 Vid. Timocr. §. 64. 8) Ἀθηναῖοι Marcell. 9) ὑπολήψεσθε Σ. Vid.
 Prolegg. Crit. §. 72 p. 220. 10) πιστεύετε Marcell. Vind5. 11) ἐν
 Ang. 12) τοῖς excidit post τούτοις Herwag. — οὐ . . . δεικνύμαι delet
 Cobetus De Arte Interpretandi p. 140. 'Dubito de verbis οὐ τούτοις
 τοῖς ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βουλόμενος δεικνύμαι, ad quas certe non
 erat cur in tantam Cobetus indignationem erumperet, ut de Constanti-
 nopolitano nescio quo veterano et senio declamaret. Verum est enim,
 his ipsis verbis in epistola sua Philippum non esse usum, sed eius vo-
 luntatem tantum et consilium ab oratore exprimi. Simili artificio utitur
 Or. XXI §. 211.' Westermannus De Orr. Att. interpolatione p. 13.
 Mihi quidem necessaria illa verba videntur, si in Philippi literis ipsa
 verba non lecta sunt. 13) Post λαβών in Ald. plane interpunctum est,
 vulgo commate. -- λαθών Markl. coniecit. -- βαλών in Taylori Morelia.
 'Scilicet βαλών εἰς τὸ μηδ' ὅτιοῦν προορᾶν, coniecit in eam securitatem.'
 Taylorus. In meo exemplari Moreliae ut in omnibus libris est λαβών.
 Recte. 'Dictio ὧς¹³ αὐτούς λαβών tam crebro legitur apud Demosthe-

τῶν μετὰ ταῦτα¹⁴ μηδ' αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' εἶσαι πάντα τὰ πράγματα¹⁵ ἐκείνον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι. ἐξ ὧν ταῖς παρούσαις¹⁵ συμφοραῖς οἱ ταλαίπωροι Θεβαῖοι κέχρηνται.¹⁶ (41) Ὁ 20

ligere potestatem paterentur. unde accidit, ut miseri Thebani in praesentibus calamitatibus versentur. (41) Istius autem fidei conciliator atque

nem aliosque, ut mirum sit potuisse viros doctos in ea errare. — Cf. f. leg. §. 19: εἶπε δὲ τοιοῦτους λόγους . . . ὥςθ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν ᾤχετο. Reiskius. Pro εἰς τὸ Seagar. Diar. Class. LIII p. 51 coniecit ὥστε. 'Vellem in codd. legeretur. Vulgata quidem mihi vix placet, videturque Lambinum aut Morelum movisse, ut λαβὼν in βαλὼν mutandum conseret.' Schaeferus. At sententia haec est: Progressus Philippus celerius Thebanos Thessalosque, 'velut turbo omnia coram se . . . rotans' (Reiskii verba), rapuit quocunque volebat praecipites in demerentiam et coecitatem ut malorum sibi imminuentium nullum praeviderent. Cf. Chers. §. 62: Θεσσαλούς πολλὰ δούς ἐπηγάγει' εἰς τὴν νῦν παρούσαν δουλείαν. Non mutandum est εἰς τὸ in ὥστε, sed explicandum. nam εἰς τὸ μὴ ποιεῖν = ὥστε μὴ ποιεῖν, ut Xenoph. Memor. III, 6 §. 2. Vid. Kuehner. ad eiusd. Expol. VIII, 8 §. 20. 14) τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν Augl. k. s. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. 15) παρούσαις Σ, σ ab ipso calligrafo superscriptum est, scilicet in fine lineae et sequente σ proximi vocabuli. 16) ταλαίπωροι Θεβαῖοι κέχρηνται Laurd. vulg. — ταλ. κεχο. Θεβαῖοι Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. — Θεβαῖοι om Σ. 'Sic etiam Thessali intelligendi. Sed quae continuo sequuntur de calamitate Thebanorum, arguunt, opinor, oratorem h. l. Θεβαῖοι addidisse.' Schaeferus. Cum hoc consentiunt Dissen. et Dindorf. At 'huius interpretamenti hoc quoque indicium est, quod Θεβαῖοι non eodem in omnibus codicibus loco ponitur. Nec vero quisquam eorum, qui audiebant, Thessalos eo quo Thebanos animo intellexit. horum enim condicio eo tempore quo oratio habebatur, non aequae erat misera ac Thebanorum . . . Nec tamen minus ad illos quoque pertinet vocabulum ταλαίπωροι. nam primum orator addito nomine Θεβαῖοι significasset, Thebanis quidem, quod Philippo se tradidissent, male evenisse, at non Thessalis, id quod oratoris consilio repugnaret. Deinde hos quoque nihil nisi damnum e Philippi societate cepisse saepe orator dicit. Phil. II §. 22. Phil. III §. 20. [cf. locum notae 13 adscriptum]. Quodsi autem §. 41 sermo eat de sola Thebanorum calamitate, prorsus alia loci ratio est, oratione ad Aeschinem accomodata et causam, propter quam hic malam sortem illorum commiseraretur. Paulo post (§. 43) denuo coniunguntur Θεσσαλοί καὶ Θεβαῖοι.' Reuterus Progr. Straubing. 1841 p. VII sq. Satis probatur verbis ταῖς παρούσαις συμφοραῖς et toto sententiae contextu necessarium esse Θεβαῖοι, quod igitur delere Westermanus non debebat.

δὲ¹ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστῆς²
καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγγείλας τὰ ψευδῆ καὶ φευκακίᾶς ὑμᾶς οὗτός
ἐστίν³ ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν⁴ πάθη καὶ διεξιὼν ὡς
²⁵ οἰκτρά, καὶ⁵ τούτων⁶ καὶ τῶν⁷ ἐν Φωκεύσι κακῶν καὶ ὅς'
ἄλλα πεπόνθασιν οἱ Ἕλληνες ἀπάντων⁸ αὐτὸς ὢν αἷτιος.⁹ δῆ-
λον γάρ¹⁰ ὅτι σὺ μὲν¹¹ ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰσχίνῃ,
καὶ τοὺς Θηβαίους ἐλεεῖς κτῆμ'¹² ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωρ-
γῶν τὰ κείνων,¹³ ἐγὼ δὲ χαίρω, ὃς εὐθύς¹⁴ ἐξητούμην¹⁵ ὑπὸ
²⁴⁰ τοῦ¹⁶ ταῦτα πράξαντος.

adiutor strenuus, qui falsa huc nuntiavit et fucum vobis fecit, is est qui Thebanorum mala nunc lamentetur, et quam ea miserabilia sint, commoret, quum sit et horum et Phocensium malorum, et quaecunque alia Graeci perpassi sunt, omnium ipse auctor. Tu scilicet, Aeschines, casus illos aegre fers et Thebanorum vicem doles, quum possessionem habeas in Boeotia et illorum agros colas, ego autem gaudeo, qui statim postulatus sum ab eo qui illa fecerat.

ἔσχι

41. 1) ὁδὲ Ω, gloss. voluit Αἰσχίνης superscribere. 2) συναγωνισθης corr. Ω, η ex ει (?) factum est. 3) οὐτεσι pr Σ, superscripsit antiq. manus οσ. Non observavi primam manum habuisse οὐτοσι. Etiam Laur8: οὗτός ἐστιν. Nec puto copulam omittendam esse et hiatum relinquendum. Dindorfius edidit οὐτοσι ὁ, secutus est Westermannus. 4) νῦν ὀδυρόμενος Aug1. k. s. Barb. Pal2. Ambr3. Hermog. Rh. T. III p. 242. p. 346. Cf. Wunderl. Praef. p. XVI sq. — τῶν om Vindl. 5) καὶ om Aug2. 6) καὶ τούτων om pr Ω, add in fine lineae. 7) τῶν om Aug4. 8) ἅπαντα Pal2. 9) αὐτὸς αἷτιος ὢν Man. 10) δῆλον μὲν γάρ cod ε. 11) μὲν om Man. 12) κτῆματ' Laur8. vulg. — κτῆμ' Σ. Singularis aptior videtur. nam nulla alia bona h. l. intelliguntur quam fundi, ut apparet vel ex addito γεωργῶν, et κτῆμα est inprimis ἔγκτημα, praedium. Eusthath. ad Iliad. H vs. 363 p. 685, 31: Κτῆματα δὲ οἱ μεθ' Ὀμηρον ἰδίως ἐπὶ ἀγρῶν καὶ οἰκῶν φασίν, Ὀμηρος δὲ ἐπὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ὑπαρχόντων. Est autem verisimile non plura praedia Aeschinem in Boeotia quam unum coluisse. Loco gemino Dem. f. leg. §. 145 sq. κτῆματα sunt possessiones sociorum et praedia legatorum (non solius Aeschinis). Attamen in Aeschinis Epist. XII §. 8 Demades χωρία in Boeotia possidere dicitur. 13) τὰ ἐκεῖ coniecit Markland. 'Haec coniectura vereor ne ironiae, qua hic locus viget, aculeum obtundat.' Schaeferus. 14) Alexand. Rh. T. VIII c. de ironia p. 451 locum citavit e memoria sic: ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς τῶν Θηβαίων ἀνυχήμασι κτῆματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἐγὼ δὲ χαίρω καὶ εὐθύς ἐξητούμην ὑπὸ τοῦ ταῦτα πεποιηκότος. 15) ἐξητούμην Σ sine i adscripto. nec Laur8 in hac parte i addere solet. 16) τῶν Pal2, sequente πράξαντος.

42. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκ' ¹ εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μᾶλλον ² ἴσως ἀρμόσει λέγειν. ³ ἐπάνειμι δὴ ⁴ πάλιν ἐπὶ ⁵ τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα ⁶ τῶν νυνὶ ⁷ παρόντων ⁸ πραγμάτων γέρονεν αἰτία. ⁹

43. Ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ ¹ τοῦ Φιλίππου διὰ τούτων τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις μισθωσάντων ἑαυτοὺς ² τῷ Φιλίππῳ ³ καὶ οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ⁴ ἀπαγγελλάντων, ἐξηπά-

42. Sed incidi in eas res, quas paulo post dici magis fortasse conveniet. redeo igitur eo, ut probem istorum iniurias exstitisse praesentium negotiorum causas.

43. Quum enim tum vos decepti essetis a Philippo per istos, qui se in legationibus Philippo mercede locaverant nec quidquam veri vobis

42. 1) πέπτωκα Aug. — ἐκπέπτωκα Ambr3. 2) μάλα Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. Hermog. Rh. T. III p. 344. — μάλιστα Ambr3. Cf. Aristog. I §. 29: αὐτίκα δὴ μάλα. 3) ἀρμόσει λέγειν ἴσως vulg. — ἴσως ἀρμόσει λέγειν Σ. LaurS. Bav. AldT. Aug2. Ambr3. 4. Q. reliqui codd Bekkeri praeter o. p. — ὅσπερον ἀρμόσει λέγειν Hermog. l. c. — 'de qua posterius huic dicendum' Rutilius Lup. p. 76 Ruhnck. locum citans. — ἴσως om Vindl. Lind. Hermog. Hoc adverbium quodammodo defenditur Anonymi verss. de Figuris in Saupii Epist. ad Hermann. p. 164: 'fortasse' interpretans. 4) δὲ Vindl. 5) εἰς AldT. ζ. Vindl. 6) ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα Aldet. Augl. k. s. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. γρ Σ. — δωροδοκήματα καὶ ἀδικήματα vulg. sec man LaurS. non γρ Σ. — ἀδικήματα καὶ om p. r. Urb. — δωροδοκήματα et conjunctionem om Σ. pr LaurS. Alterum alterius est glossa. Atqui δωροδοκήματα non indiget explicatione. Itaque efficiendum est δωρ. καὶ, non alterum, e varia sede. 7) νῦν Hermog. p. 416. Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1221 W. 8) παρόντων om s. Hermog. et Gregor. 9) αἰτία Augl.

43. 1) ἀπὸ Ambr3. — τῶν proximum debebat Dobr.; ego si abesset, propter ταύτων excidisse putarem. 2) αὐτοὺς Vindl. Urb. ε. 3) τῷ Φιλίππῳ punctis notatum Vind5. — habent Σ. LaurS. vulg. — om Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. pr Ambr3. 'Recte, consule auricular.' Taylorus. Expunxerunt Reiskius etc. 'At quum critici ad aurium indicium hunc locum examinassent, non ex rationis iudicio perpendsent, factum est, ut fallaci aurium indicio decepti integram scripturam condemnarent. nam uti hoc negare non queo aures, si haec verba non recte pronuntiata efferas, istius nominis repetitione offendi, qua re isti sane videntur esse falsi qui... verba induxerunt, ita si ea qua oportet ratione haec verba recites, ne teretes quidem acutissimi hominis aures poterunt offendi. quid enim vetat, quum utroque loco suam habeat vim istud nomen, non dico in uno membro, sed in enuntiatione eadem bis poni?

τηντο⁵ δ' οἱ ταλαίπωροι⁶ Φωκεῖς καὶ ἀνήρηθ' αἱ πόλεις αὐ-
 10 τῶν τί ἐγένετο;⁷ οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθη-
 τοι Θηβαῖοι φίλον, εὐεργέτην, σωτήρα τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο.⁹
 πάντ' ἐκεῖνος ἦν¹⁰ αὐτοῖς.¹¹ οὐδὲ¹² φωνὴν ἤκουον, εἰ τις¹³
 ἄλλο τι βούλοιο λέγειν. ὑμεῖς δέ, ὑποφωόμενοι τὰ πεπραγμένα
 15 καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὁμῶς. οὐ γὰρ ἦν ὁ
 τι ἂν ἐποιεῖτε.¹⁴ καὶ οἱ ἄλλοι δ'¹⁵ Ἕλληνες, ὁμοίως ὑμῖν πε-
 φενακισμένοι καὶ διημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν, ἤγον τὴν εἰρή-
 νην ἄσμενοι, καὶ¹⁶ αὐτοὶ τρόπον τιν' ἐκ πολλοῦ πολεμουμένοι.

nuntiaverant, tum aerumnosi Phocenses decepti essent et oppida eorum eversa; quid factum est? nefasti Thessali et vecordes Thebani amicum, bene meritum, servatorem Philippum ducebant. ille iis erat omnia. nec vocem ferebant eius, qui aliud quid vellet dicere. Vos autem quamquam ea, quae fiebant, suspecta habebatis et aegre ferebatis; tamen pacem servabatis. neque enim erat quod faceretis. sed reliqui quoque Graeci, quemadmodum vos, decepti et iis frustrati quae sperarant, pacem libenter servabant, etsi ipsi quodammodo iam diu bello petiti. (11) Quum enim

Hoc igitur loco primum ὑπὸ τοῦ Φιλίππου dicitur quod est necessarium, . . . deinde dicitur μισθ. τῷ Φιλ. non tam quod sit hoc necessarium ad perspicuitatem, quam quod oratoria ratio hoc nomen requirit. primum enim illud erat vituperandum, quod a Philippo hoste pecuniam acceperant, tum oppositionis ratio videtur effecisse, ut nomen repeteretur. Philippo se mancipio dederant, vobis nihil veri renuntiabant. Klotz. Quæst. Crit. p. 54 sq. Cf. Reuter. l. c. p. VIII. De repetitis vocabulis in eodem enuntiato vid. Prolegg. Crit. §. 160 p. 282 sq. Inprimis Φίλιππον, scilicet eorum nomen, auditorum anribus repetens inculcare amat orator. Cf. f. leg. §§. 34. 35. 44. 48. 169. 266 ibiq. Schaefer. ad p. 426, 18. 4) ὑμῖν om Aug4. 5) ἐξηπάτηνται cod e. 6)

ἐγένετο

ταλαίπωροι om Vindl. 7) τί καὶ Aug2. 8) γίνεται Vindl. 9) Citant Alexand. Rh. T. VIII p. 441 W. Phocæammon. Rh. T. VIII p. 515 W. 10) ἦν om t. 11) αὐτοῖς om Aug4. 12) καὶ οὐδὲ vulg. — καὶ om Σ. Aug1. 2. k. s. Vindl. Pal2. pr Ambr3. — Ante οὐδὲ Laur8 compendio καὶ superscripsit pr man. 13) ἢ τις Aug1. — ἢ τις Pal2, in marg. γρ. ὡς οἶμαι καὶ εἰ τις. 14) ἐποιεῖτε μόνοι Ω. — ἐποιεῖτε μόνοι Aug4. — ἐποιεῖτε μόνοι Laur8. vulg. — ἐποιεῖτε Σ. Aug1. prk. pr Ambr3. s (qui habet μόνοι in γρ). Vindl. Interpretamentum esse videtur μόνοι. — οὐ γὰρ . . . ἐποιεῖτε μόνοι Urb habet in marg. 15) δὲ codicum reliquorum om Aug. 16) εἰρήνην ἄσμενοι καὶ Laur8. vulg. — ἄσμενοι καὶ om Σ. — καὶ αὐτοὶ . . . πολεμουμένοι s supra versum. scilicet prima omiserat propter ἄσμενοι. — Eadem verba om pr Ambr3, add sec in marg. — Funkhaenel. in Fleckeisen. Annal. 1856. X p. 675

(44) ὅτε γὰρ περιῶν¹ Φίλιππος² Ἰλλυριοῦς³ καὶ Τριβαλλοῦς,⁴ τινὰς δὲ καὶ⁵ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο,⁶ καὶ δυνάμεις πολ-
λὰς καὶ μεγάλας⁷ ἐποιεῖτο⁸ ὑφ' ἑαυτῶ,⁹ καὶ τινες τῶν ἐκ
τῶν¹⁰ πόλεων ἐπὶ τῇ¹¹ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε
διεφθείροντο, ὧν εἰς οὗτος ἦν· τότε πάντες,¹² ἐφ' οὓς
ταῦτα παρεσκευάζετο¹³ ἐκείνος, ἐπολεμοῦντο. εἰ δὲ μὴ ᾔσθά-
νοντο, ἕτερος ὁ λόγος οὗτος,¹⁴ οὐ πρὸς ἐμέ. (45) ἐγὼ μὲν²⁵

circumiens Philippus Illyrios et Triballos et Graecorum quoque quosdam subigeret et multas magnasque copias sibi subliceret et quidam ex urbi-
bus propter pacis licentiam illuc euntes corrumperentur, e quibus iste
unus erat; tunc omnibus his, contra quos illa iste parabat, bellum infere-
batur. qui si id non animadvertabant, alia est ea quaestio, non ad me at-
tinet. (45) Ego enim praedicebam et testificabar tum apud vos semper,

ἄσμενοι Glossema fortasse fuisse putat pronominis αὐτοί. Addito ἄσμε-
νοι stultitia Graecorum magis elucet.

44. 1) περιῶν Vind3. 4. Cf. Prolegg. Crit. §. 79 p. 20. — περιῶν
Tzetz. in Hermog. (Cramer. Anecd. Ox. T. IV) p. 116. 2) περὶ ὁ Φί-
λιππος LaurS. vulg. — ὁ om Σ. Augl. k. s. Vindl. Pal2. De tali va-
rietate vix certo possit iudicari. 3) Ἰλλυριοῦς Augl. — Ἰλλύριος est
nomen filii Cadmi. Ἰλλυριοί est gentile. Stephan. Byz. s. v. Arcadius
p. 40, 10. cll. Etym. M. p. 506, 26. Sed etiam Ἰλλυριοῦ apud Eustath.
ad Dionys. vs. 95 de Cadmi filio. At vid. Apollodor. III, 5, 4. Contra
Gregor. Cor. p. 127 Ἰλλύριον gentile, sed non sine varietate scriptu-
rae. Oxytonon est gentile in codd. Aristoph. Av. 1520. Herodot. Thuc.
Xenoph. Strab. Apollod. Polyb. etc. — Ἰλλυριοῦς καὶ Θετταλοῦς Aug4.
4) Τριβαλοῦς Ald. Mor. r. — Τριβαλλοῦς vulg. Tzetzes. Vid. poetarum
locos in Stephan. Thes. Didot. citatos. 5) καὶ om Ang. Ambr3. 6)
Anonym. Rh. T. VII^b p. 973 annot. Walz. hunc locum et mediis omissis
proximam §. 45 citavit. 7) καὶ μεγάλας post ἑαυτῶ AldT. 8) ἐπο-
νεῖτο Pal2. 9) ἐπ. ὑφ' ἑαυτῶν Vind4. Hermog. T. III p. 160. p. 164.
item codd. Ven 1. 2 Synops. Rh. T. III p. 705. Anonym. Rh. T. VIII
p. 621. — ὑφ' ἑαυτῶ ἐποιεῖτο Q. u. Vind3. Mau. — καὶ δυν. . . ἑαυτῶ
om Ang. 10) ἐκ τῶν om prQ. Pall. Hermog. p. 160 (non item p. 164).
Vid. Krueger. Gramm. §. 50, 8, 14. — Praegressum τῶν om Ambr3.
11) τῇ om u. Vind5. Mau. Anonym. Rh. T. VIII p. 621. — Proxime
ἐκείσε βαδίζοντες Ambr4. 12) τότε δὲ πάντ. v. Urb. Hermog. p.
160. p. 164. Anonym. Rh. T. VIII p. 621. 'Recepit Reiskius, quem se-
quar. Enaedem alibi turbae in huiusmodi repetitionibus. Vid. ad p. 207,
8.' Schaeferus. Petitum id est e §. 47. 13) παρεσκευάζετο Σ. —
παρεσκευάζετο Vind5. — παρεσκευάζεν Urb. Hermog. p. 160 et cod. Vind
p. 164. 14) ἕτερος λόγος οὗτος LaurS. vulg. — ἕτερος λόγος λόγος οὗτ.
Vindl. — ἕτερος οὗτος λόγος Bav. apud Harles. — ἕτερος ὁ λόγος οὗτ.

γὰρ¹ προὔλεγον καὶ διεμαρτυρούμην² καὶ παρ' ὑμῖν αἰεὶ καὶ ὅποι³
 πεμφθείην, αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν, τῶν μὲν⁴ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι
 καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμα-
 241 σιν,⁵ τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν⁶ τὰ μὲν οὐ προορωμένων, τὰ

tum quocunque mittebar, sed civitates aegrotabant, quum et magistratus rebusque gerendis praefecti dona captarent ac promissa pecunia corrumperebuntur, et homines privati multitudoque partim non prospicerent partim

Σ. 'Haec phrasis solet articulo carere.' Schaeferus. At conferas Phil. III §. 16: ἄλλος ἂν εἴη λόγος οὗτος, itemque Synt. §. 7 cum Plat. Legg. I, 7 p. 634 D: ὁ λόγος ἂν ἕτερος εἴη. — Hermog. p. 165 in repetito loco pro οὐ πρὸς ἐμέ (ut recte habet p. 164) dicit ἐγὼ οὐκ αἴτιος.

43. 1) γὰρ om Pall. Ambr3. Anecd. Bkk. p. 129. 2) διεμαρτυρούμην Anecd. Bkk. Cf. §. 23. — διεμαρτυράμην Augl. r. s. Ambr3. Imperfectum respondet praecedenti tempori. Eadem formula §. 190. Phil. II §. 20. 3) ὅπου k. Pal2. Ang. — ὅπη Vind5. — Superius αἰεὶ Σ. Laur8. 4) μὲν γὰρ Φ. — Citant locum Hermog. Rh. T. III p. 165. p. 225. Maxim. Planud. T. V p. 408. Anonym. T. VII p. 973 not. Walz. 5) Cobet. Var. lect. p. 347 et ad Hyperid. p. 39 (probante etiam Westermanno De Orr. Attic. interpolatione p. 13) delenda iubet καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασιν, ut f. leg. §. 11: καὶ χρήματα λαμβάνοντες post δωροδοκοῦντες: 'Ecquis serio credit haec ab ipso oratore addita? Etiam ἐπὶ χρήμασιν est abiectae Graecitatis pro χρήμασιν ut ἐπὶ πολλῷ ἀνείσθαι pro πολλοῦ.' Haec ille vir doctissimus. At h. l. ἐπὶ χρήμασιν διαφθ. non idem est quod pecunia corrumpi, sed corrumpi sub pecunia promissa, non data nisi post perpetrata proditioem. Hoc vidit iam Reiskius Ind. s. v. Διαφθ. Sed favet conjecturae ei Gloss. codicis Urb. ad §. 46: ἐδωροδόκουν, δῶρα ἐλάμβανον. Attamen cf. Plat. Rphl. III p. 390 D: οὐ μὲν δὴ δωροδόκους . . . τοὺς ἀνδρας οὐδὲ φιλοχρημάτων. 'Sed oratoris est huiusmodi pleonasmis abuti, inprimis quando concinnitatis studium abundantiam posuit verborum.' Schaeferus ad τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν. Cf. ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν. — f. leg. §. 7: ἀπλῶς εἶπε μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν, ἡγούμενος . . . τὸν ἄπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρένθ' ὑπὸ χρημάτων etc. §. 13: διαφθαρένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτόν. Phil. III §. 45: ὠνεῖται καὶ διαφθείρει. De usu Demosthenico cognatorum verborum copulandorum vid. Doberenz. Excurs. II et III in Annot. ad Chers. p. 22 sqq. Schardam (i. e. Ruhnken.) De vita Longini §. XIII. Vilius est autem pecunia corrumpi quam aliis donis, ut agris; vilissimum vero, spe pecuniae propositae corrumpi. itaque διαφθεῖρ. ἐπὶ χρήμασιν non est superfluum post δωροδ. — (ἐπεὶ pro ἐπὶ Pall.) 6) καὶ πολλῶν om Harl. Delet Dobraeus. At multitudo h. l. cum privatis coniungitur, quia qui non essent magistratus non magis quam vulgus res prospicere solebant. Cf. §. 40: τοῖς μὲν πλήθεσιν

δὲ τῇ⁷ καθ' ἡμέραν φαστῶνῃ καὶ σχολῇ δειλαζομένων, καὶ τοι-
 ουτονί⁸ τι πάθος πεπονθότων ἀπάντων, πλὴν⁹ οὐκ ἔφ' ἑαν-
 τούς ἐκάστων ολομένων¹⁰ τὸ δεινὸν ἦξειν καὶ¹¹ διὰ τῶν ἐτέ-
 ρων¹² κινδύνων τὰ¹³ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς¹⁴ σχήσειν,¹⁵ ὅταν βού-
 λωνται.¹⁶ (46) Εἴτ' οἶμαι συμβέβηκε τοῖς μὲν πλήθεσιν ἀντὶ
 τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου φανθυμίας τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκε-
 ναι,¹ τοῖς δὲ² προεστηκόσι καὶ τὰλλα πλὴν ἑαυτοῦς³ ολομέ-

quotidiana indulgentia et otio essent delinisti, atque hoc morbo correpti universi, ut certe non ad se singuli putarent venturas esse calamitates et aliorum periculis opes suas confirmatum iri, quandocunque vellent. (46) Sic, credo, accidit populis, ut libertatem per nimiam illam et intempestivam socordiam perdidierint, et magistratibus atque iis, qui se cetera se

... τοῖς δὲ προεστηκόσι. 7) καὶ AldT. 8) τοιοῦτόν LaurS. vulg. — τοιουτονί Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3, sequente s. — τοιουτονῶ Σ cum lineola pallido correctoris atramento superducta. 9) πλὴν delevit Dobraeus tanquam e vs. 8 petitum. Pertinere enim putabatur ad ολομένων, paulo rectius ad οὐκ ἔφ' ἑαυτούς. Cf. Jacobs. in Diar. Schol. Darmst. 1833 Nov. med. Sed referendum est adverbium ad ἀπάντων, omnes praeterquam. Cf. Dem. Dionys. §. 23: πλείονσα πανταχόσε πλὴν οὐκ εἰς Ἀθήνας. De πάντες πλὴν οὐ vid. Schneid. ad Xenoph. Hier. I §. 18. 10) ολομένων ἐκάστων vulg. — ἐκάστων ολομένων Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. Reddendum esse Demostheni vulgatum ordinem iubet Wunderlichius. Contra quem Dissenius alterum ordinem recepit: 'Nempe videtur gravior esse.' 11) ἀλλά vulg. — καὶ Σ. T.

γρ. ἀλλὰ manu sec.

Augl. s. γρ r. Vindl. — καὶ LaurS. et (καὶ compendio) Ambr3. — ἀλλὰ k. — ἀλλὰ καὶ Pal2. 'Mihi καὶ verius esse videtur. si enim verborum τοιουτονί τι . . . ἦξειν haec vis est: . . . ἐπὶ πάντας μὲν τοὺς ἄλλους ἦξειν, ἔφ' ἑαυτούς δὲ οὐχ ἦξειν . . . apparet non disiungentem sententiam rectius sequi, sed copulantem explicantemque priora.' Reuterus.

12) ὑμετέρων Pal2 cum corr. 13) τὴν Pal2. 14) ἀσφαλῶς Σ, α ab antiq. superscriptum est. 15) σχήσειν ὑπολαμβάνόντων sec manu LaurS. vulg. — ὑπολαμβάνόντων om Σ. pr LaurS superfluum certe. Cf. Thuc. VI c. 77 fin., qui locus praevit. 16) ὅτε βούλωνται Ambr3. — ὅταν βούλονται Ω. Aug4. Dobraeus dubitat aut de lectione aut de sententia. Delevit Dissenius in 3^a Wunderlichii Editione nescio consilio an errore. fortasse ὑπολαμβάνόντων volens delere, delevit illa, hoc relicto.

46. 1) Ne forte scribas, quia subiectum infinitivo abest, ἀπολωλέναι. cf. Olynth. I §. 10: εἰκότως. τὸ μὲν γὰρ πόλλ' ἀπολωλέναι, sine subiecto ἡμᾶς. 2) τοῖς δὲ τοῖς Aug4. 3) ἄλλους γρ F. — ἄλλους Urb. — ἑαυτούς LaurS. vulg. Σ? in quo prima litera erasa est. — αὐ-

- 10 νοις⁴ πωλεῖν πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν⁵ αἰσθῆσθαι.⁶ ἀντι
 γὰρ φίλων καὶ ξένων, ἃ' τότε ὠνομάζοντο, ἡνίκ' ἔδωροδό-
 κουν,⁷ νῦν κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ καὶ τὰλλ' ἃ προσήκει
 πάντ'⁹ ἀκούουσιν.¹⁰ (47) οὐδεὶς γάρ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹ τὸ
 15 τοῦ προδιδόντος² συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει, οὐδ'
 ἐπειδὴν ὧν ἂν³ κρίνεται⁴ κύριος γένηται, τῷ προδοτῇ⁵ συμ-
 βούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἐτι χρῆται. οὐδὲν γὰρ ἦν⁶ εὐδαιμο-

ipsis exceptis vendere putabant, ut se venisse primos intellexerint. non enim, ut tum fiebat, quum dona acceptabant, amici et hospites nominantur, sed adulatorum et diis invidi, et cetera, quae par est, omnia nunc audiunt. (47) Nemo enim, Athenienses, propter proditoris utilitatem sumptus facit, neque, politus iis quae concupiverat, proditoris consiliis de eo, quod superest, amplius utitur. alioqui nihil felicius esset proditore.

τοὺς Barb. — *ἐκείνους ὅμως* Aldina Hermog. Rh. III p. 165 ed. W. 4) *οἰομένους ἄλλους* Aldina Hermog. — *οἰομένοις* Augl. — om pr Urb. 5) Citav. Rhet. T. V p 468 W. not. 6) *ἡσθῆσθαι* vulg. — *αἰσθῆσθαι* η η manu sec Σ. Aug2. — *αἰσθῆσθαι* LaurS. — *ἡσθῆσθαι* corr spir. et accent. Ambr4. 'Perfectum melius respondet antegresso ἀπολωλεῖναι. Vid. Porson. suppl. praef. ad Eurip. Hecub. p. LIII ed. Lips.' Schaeferus. — 'Voreor, ne haec concinnitas exterior sit quam interior. Libertatem enim populi socordia amiserant proditoresque se patriae iam diu venum dedisse libertatem adeoque se, praeterquam sui, ceterarum rerum omnium esse venditores (πωλεῖν tempore praesenti) adhuc existimabant, quum aliquando non patriam tantum a se, sed ipsos quoque venditos esse senserunt. Quare noristum praefero.' Rauchenstein. l. c. p. 12. 7) α om pr Σ. add. idem scriba. 8) *ἡνίκ' ἔδωροδόκουν* om Hermog. 9) *καὶ πάντα ἃ προσήκειν* Hermog. 10) *ἀκούουσι πάντα* Man. — *πάντα ἀκούουσιν εἰκότως* man sec LaurS. vulg. — *εἰκότως* om Aldetc. Σ. pr LaurS. F. κ. v. Vind4 (T?). Pall. Ambr4. Man. Ang. Urb (habens in marg). etiam Ω (habens in marg). Non habet Hermog. Cf. §. 23.

47. 1) γάρ, ὡ ἄνδρ. Ἀθ. vulg. — om Hermog. Rh. T. III p. 256. — ὡ om Σ. LaurS. 2) *προδοῦντος* Φ. 3) ἂν post ὧν om Augl. k. s. Vindl. Pal2. pr Ambr3. 4) *πρόηται* Bav (quamquam in scholio ἀγοράση). η. AldT. 5) *τῷ προδοτῇ* del. Dobraeus. Locus sic, quamquam τοῦ προδιδόντος praecedat, obscurior fieret. 6) *ἦν ἂν* Aldetc. (F?). — ἂν ἦν LaurS. vulg. — ἦν sine ἂν Σ. k. t. Pal2. Saepe dicuntur praecise, quae possunt proferri conditionaliter. Cf. Phil. III §. 6. Mid. §§. 120. 171. 218 (Prolegg. Crit. §. 79 p. 231). Timocr. §. 146. Plura vid. praeter Syntax. Bernhard. p. 373 sq. Krueger. Gramm. §. 53, 2, 7 et 10, 5. et alios, inprimis Schaefer. ad p. 306, 26. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1842 p. 314. Meutzner. ibid. 1844 p. 167. Dobraei Advers. T. II

νέστερον⁷ προδότην. ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα.⁸ πόθεν;¹⁰ πολλοὺ
 γε καὶ δεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς ὁ ζητῶν
 ἀρχὴν καταστήῃ καὶ τῶν ταῦτ' ἀποδομένων¹¹ δεσπότης¹² ἐστὶ, ²⁰
 τὴν δὲ¹³ πονηρίαν εἰδὼς, τότε δὴ, τότε καὶ¹⁴ μισεὶ καὶ ἀπιστεῖ
 καὶ προπηλακίζει. (48) σκοπεῖτε δέ¹ (καὶ γὰρ εἰ παρελήλυθεν²
 ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα³ καιρὸς
 αἰὲ πάρεστι τοῖς εὐφρονούσιν⁴). μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ²⁵
 ὠνομάζετο,⁵ ἕως προῦδωκεν Ὀλυνθον, μέχρι τούτου Τιμόλαος,⁶

verum ita non sunt haec. qui enim posset fieri? multum certe abest.
 Sed quando qui imperare studet, in suam omnia potestatem redegit; etiam
 eorum qui illa vendiderunt fit dominus, gnarus autem improbitatis, tum
 vero, tum et odit et diffidit et insectatur. (48) Hoc autem considerate
 (etenim si rerum tempus abiit; eas sciendi tempus semper adest pruden-
 tibus). Tantisper Lasthenes amicus nominabatur, dum Olynthum prodidit,
 tantisper Timolaus, dum Thebas perdidit, tantisper Euliclus et Simus La-

p. 250, ubi corrige Phil. II in Olynth. III. 7) εὐδαιμονέστατον Pal2.
 — εὐτυχέστατον Bav (γε εὐδαιμονέστατον in marg). η. AldT. 8) οὐκ
 ἔστι sine ἀλλ' cod s. — ἀλλ' κεσσι Σ, ου ante x add antiq. in fine li-
 neae. 9) ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν vulg. — οὐκ ἔστιν repetitum
 om Σ. Aug2. — ουκ ἄ' (i. o. οὐκ ἔστι) add sec man Laur8. Bene
 omittunt. Cum severa enim interrogatione aptius convenit temperantia,
 quam concitata repetitio. Cf. §§. 52. 140. Hoc sensit etiam Taylorus
 πόθεν delens. 10) πόθεν om Bav. η. AldT. Post repetitionem illam
 πόθεν; et πολλοὺ γε καὶ δεῖ, 'utrumque dici est inficetum et mole-
 stum, unde a nostris mstis vel hoc vel illud abesse solet.' Taylorus.
 Retinemus πόθεν, delevimus alterum οὐκ ἔστιν. 11) ἀποδομένων T.
 Obs. AldT. Lind. pr Ambr3. — ἀποδεδομένων Aug2. Reiskius recepit
 in textum, dubitat in annotatione. Etiam Dissenius in 3^a Wunderlich.
 Edit.: 'deterior lectio ἀποδομένων, quum huic sententiae aptius sit per-
 fectum.' At perfectum ἀποδεδομένων est passivum (i. q. eorum, quae
 venditi sunt). Verum iam ipse Wunderlichius Praef. p. XXV sq. (= XXXI
 sq.) docuerat. — ἀποδομένων Φ. — Respexit locum scholiasta
 mstus in Iliad. X vs. 449 (Cod. Bibl. Paulin. Lipsiensis 1275), ubi est
 προδίδωκε. 12) δεσπότης om Lind. 13) δὲ om Vind5. 14) καὶ
 ante μισεὶ om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. pr Ambr3.

48. 1) δὴ Aug1. Ambr3. corr s. 2) ἐπὶ ἐλήλυθεν cod η. 3) τὰ τοι-
 αῦτα] ταῦτα cod γ. 4) φρονεῖν pr Σ, ipse scriba add ου ante σ in fine li-
 neae. 5) φ. ὠνομάζετο Φιλίππου Laur8. vulg. — φ. ὠν. Φιλίππου cod s.
 γε marg Σ. — φ. ὠνομάζετο sine nomine Σ. T. neque §. 46 ad φίλων καὶ
 ξείνων nomen Philippi facile supplendum additur. 6) τιμόλαος libri. —
 Sed τιμόλας in §. 296 Σ. Laur8. Idem est nomen dorice contractum.
 Ahrens. Dial. Doric. p. 199. Koen, ad Gregor. Cor. p. 42 ed. Schaef.

ἕως ἀπώλεσεν Θήβας, μέχρι τούτου⁷ Εὐδικος⁸ καὶ Σίμος⁹ ὁ
Λαρισαῖος,¹⁰ ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππου¹¹ ἐποίησαν. εἴτ'
ἐλαττωμένων¹² καὶ ὑβριζομένων¹³ καὶ τί κακὸν οὐχὶ πασχόν-

rissaeus, dum Philippo Thessaliam subiecerunt. tum exagitatis et contumeliose tractatis et quid mali non perpessus totus orbis terrarum

Matth. Gr. §. 49 fin. Boeckh. Corp. Inscr. Boeotica Vol. I. p. 746 No. 1569: *TIMOLA* i. e. *Τιμόλα*. 7) *τούτου* LaurS. vulg. — *τον* prΣ, alterum *τον* add antiquus corr. — *τού* etiam supra ter pro *τούτου* trigemino volunt Marklandus, et Bakius ad Apsin. p. 191 cum signo interrogationis ante ἕως. Bakio adsentitur Cobetus ad Philostrati Gymnast. p. 45. 'Vulgatam satis tuentur et libri Demosthenici in ea consentientes et Technici hunc locum diserte citantes.' Schaeferus. *Δικλῆς ἐπαναφορᾶς* exemplum citant Hermog. Rh. T. III p. 253. p. 256. p. 284. Maximus Planud. T. V p. 502. p. 503. Anonym. T. VII^b p. 1010. T. VIII p. 639. Alexand. T. VIII p. 447 not. W. p. 463. Tiber. Rh. T. VIII p. 558. Interrogationes cum responsis tam cumulate repetitae meo quidem sensui minus placent. De formula dicendi *μέχρι τούτου*, *ἕως* cf. Xenoph. Mem. IV, 7 §. 2. Platon. Phaedon. p. 81 D. — *μέχρι τούτου αὐτοῦ*, *ἕως* Plat. Theaetet. p. 169 A. — *μέχρι τούτου*, *ἕως* Thuc. I, 90 §. 3. — Post *μέχρι τούτου* est pausa. 8) *εὐδίκιμος* Pall. AldT. Keil. Specim. Onomat. p. 59. — *εὐδήμος* Alexand. p. 447. — *ἄδικος* u. Cf. Keil. Anal. p. 230. — Quod δ in *εὐδικος* Σ linea notavit, signum esse nominis proprii censo. 9) *σίμος* etiam proprium nomen saepe invenitur. Harpocr. Suid. Tiber. etc. — *σίμος* Aldetc. Pall. Urb. Ang. Ω. et alii. — (*σῆμος* Sturz. Adnot. nov. ad Etym. M. p. 18, nisi aut *Δῆμος* aut *Σῆμος* in Etymol. relinquendum. nam cf. Keil. Specim. Onomat. p. 94.) — *σεῖμος* Alexand. p. 147. — *σιμος* Σ Near. §. 24. — *σίμος* LaurS. Augl. k. p. r. s. Vindl, alii. Recte. accentus enim in proprio nomine retrahendus est et syllaba producitur. Cf. §. 164. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 290. Keil. Anal. p. 172. Lobeck. Paralipom. p. 341 sq. 10) *οἱ λαρισαῖοι* sec m LaurS. vulg. — *οἱ λαρισαῖοι* Bav. Augl. 4. r. Vindl. 3. 4. — *ὁ λαρισαῖος* (i. e. *ὁ λαρισαῖος*) pr LaurS. — *ὁ λαρισαῖος* (*ὁ λαρησαῖος*. *οἱ λαρισαῖοι* var.) Alexand. p. 447. p. 463. — *ὁ λαρισαῖος* Σ. De scriptura *Λάρισα* cf. f. leg. §. 163. Vid. Eckhel. D. N. T. II p. 141. Boeckh. Corp. Inscr. T. I No. 1773. No. 1792. Poppon. Prolegg. Thuc. T. I P. 1 p. 210. Testimonia Grammaticorum in Steph. Thes. Didot. s. v. — Singularis numerus h. l. satis commendatur eo, quod nec reliquis supra dictis nominibus gentile additur, Simus autem erat accuratius significandus, ut distingueretur ab aliis hoc nomine hominibus tum fortasse in Thessalia agentibus. Neque vero Eudicus ab ullo antiquo scriptore Aleuada dicitur, id quod viri docti nuper perhibebant. 11) *Φίλιππον* Benselerus Hiat. p. 94 coniecit. At vid. Prolegg. Gramm. §. 13 p. 13. 12) *ἐξελαττωμένων* Vindl. 13)

των παῶς' ἡ¹⁴ οἰκουμένη μεστὴ γέγονεν.¹⁵ τί δ' Ἀρίστρα- 242
τος¹⁶ ἐν Σικυνῶνι, καὶ τί Περίλαος¹⁷ ἐν Μεγάρῳ; οὐκ ἀπερρι-
μένοι;¹⁸ (49) ἔξ ὧν καὶ σαφέστατ' ἂν τις ἴδοι, ὅτι ὁ¹ μάλιστα
φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ² πατρίδα καὶ πλείστ' ἀντιλέγων³ τοῦ- 3
τοις, οὗτος ὤμιν,⁴ Αἰσχίνῃ, τοῖς προδιδοῦσι καὶ μισθαρονοῦσι
τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκῆσεται⁵ περιποιεῖ, καὶ διὰ τοῦς πολ-

repletus est. Quid Aristratus Sycione, et quid Perilaus Megaris? nonne abiecti? (49) Ex his vel clarissime perspicitur, eum qui patriam maxime tueatur atque istis acerrime adversetur, vobis, Aeschines, proditoribus et mercenariis condicionem corruptelarum suppeditare, nec nisi plurimi horum essent et qui vestris conatibus resisterent, vos esse incolumes et mer-

καὶ ὑβριζομένων om Aug2. 14) ἡ om Ald. Fel. (Ambr3?). 15) γέ-
γονε προδοτῶν. Laur8. vulg. et γο marg Σ. — γέγονεν text Σ, sine
προδοτῶν, quod rectissime omittitur. Delevit Dobraeus Advers. ad p.
241, 15. Absonum est enim dicere totam terram inde, quod illi post
potentiam Philippo partam omnia mala perpassi sint, repletam esse pro-
ditoribus. Qui inde factum id sit? Nec textui haec est apta sententia.
nam h. l. agitur de contemptu proditorum, alibi §. 204 sqq. de eorum
multitudine. Nec quod voluit Dissenius, *etiam per reliquam Graeciam*
proditores contemptui esse, significari potest vocabulo μεστὴ. Imo h. l.
id dicitur de rumore, *tota terra audita sunt eorum mala*. Cf. §. 207: τάν-
της τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοητοῦ... προδοσίας ἀναίτιοι. 16)
ἀρίσταρχος Aug4. Vindl. Cf. §. 295. 17) Περίλλος Harp. Suid. —
Πέριλλος Phot. recte accentus retrahitur, contractum idem nomen
est e Περίλαος. Vid. Boeckh. Corp. T. I p. 49. Lobeck. Pathol. Pro-
legg. p. 118 sqq. Keil. Specim. Onomat. p. 66 sq. contra G. Herman-
num (De Inscr. p. 166), qui diversa ea nomina fuisse putabat, et con-
tra Reitzium (ad Lucian. Phalar. I c. 11), qui Πέριλλος ad Latinum
idioma conformatum esse opinatur. De accentu cf. Theognostus in
Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 62: Τὰ διὰ τοῦ ἱλλος etc. . . Κύριλλος,
Μέγιλλος, Ἀίλλος (scribendumne Ἀίλλος, Αἰμιλλος, Ἰμιλλος?), Πέριλλος,
Σόφιλλος etc. Arcad. p. 54: τὰ εἰς ἱλλος πολυσύλλαβα, ὁποῖω φωνήεντι
παρὰ λῆγετι πλὴν τοῦ α, προπαροξύνηται . . . Κύριλλος, Σόφιλλος etc. —
Sed Περίλαος Σ. Laur8. vulgo etiam infra §. 205 (Σ. Laur8: περίλαος)
et f. leg. §. 205. 18) ἀπερριμένοι Urb.

49. 1) ὁ om prΣ, superscr. h. l. antiq. habet h. l. item Laur8. — om
pr k, rec. posuit post μάλιστα, ubi habet Pal2 antea omittens. 2) ἑαυτ
Σ, οὐ ipse scriba add in fine lineae. 3) ἀντιλεγόντων Man. 4) ἡμῖν
Augl. 4. Vindl. Ambr3. — Post ὤμιν Q add ὦ. 5) ἐφ' ὃ δωροδοκῆ-
σεται margMor. — ἐφ' ὅτῳ δωροδοκῆσεται Urb.

λοὺς τουτωνὶ καὶ⁶ τοὺς ἀνθισταμένους⁷ τοῖς ὑμετέροις⁸ βου-
λήμασιν ὑμεῖς ἐστέ σφῶι καὶ ἑμῖσθῳι, ἐπεὶ διὰ γ' ὑμᾶς αὐ-
¹⁰ τοὺς⁹ πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε.¹⁰

50. Καὶ¹ περὶ μὲν τῶν τότεπραχθέντων ἔχων ἐτι πολλὰ
λέγειν, καὶ ταῦθ' ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρησθαι.² αἰ-
τιος δ' οὗτος,³ ὥσπερ⁴ ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας
τῆς ἐαυτοῦ⁵ καὶ τῶν ἀδικημάτων⁶ κατασκευάσας, ἣν ἀναγ-
¹⁵ καλον ἦν πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πεπραγμένων ἀπολύσασθαι.⁷

cede fruentes. nam quantum in vobis quidem ipsis est, iam pridem sane perisissetis.

50. Etsi autem de actis illorum temporum plura etiam dicere possum, tamen vel haec plus satis esse arbitror. sed isti id acceptum ferendum, qui tanquam crapulam quandam suae improbitatis et scelerum in me effuderit, quam necesse fuit apud eos, qui per aetatem res illas cogni-

0) τοῦτους καὶ s. t. s. Recepit Reiskius interpretans: propter hos, quos per contemptum τοὺς πολλοὺς, plebem, appellabitis, salvi estis. 'Deleta copula Wunderlichius [sequente Harlesio] continuavit τοῦτους τοὺς. Olim, inquit, τοῦτους καὶ nullo sensu, nisi mavis sequens τοὺς delet, ut legatur τοῦτους καὶ ἀνθ. Cur vulgatam sensu cassam dicat, non intelligo. Reiskium enim commodè interpretantem quis non audiat? Nec Bekkerus quicquam mutavit.' Schaeferus. — τοῦτων vulg. — τουτωνὶ καὶ Σ. LaurS. Aug2. (Vind5?). Post καὶ duae litterae erasae sunt in Σ. Sententia est: propter plurimos indicum et auditorum hic praesentium et oratores vestris machinationibus resistentes. 7) τοῖς ἀνθισταμένοις prΣ. F. prUrb. 8) ὑμετέροις Vind4. Barb. Man. prUrb. 9) αὐτοὺς Σ. — om Hermog. T. III p. 165. 10) ἀπωλώλειτε Σ et vulg. — ἀπολώλητς s. ζ. η et ἀπωλώλετε Ang. idem voluerunt. — ἀπωλώλειτε LaurS. Anecd Bkk. p. 126. Recte. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. — ἀπολώλατε Ald. Mor. Ω. ι. u. v. Vind3. Ferri non potest perfectum propter ἂν. Vid. Klotz. Devar. T. II p. 117.

50. 1) καὶ om t. 2) ἔχειν k. Pal2. (in marg habens εἰρησθαι). 3) οὗτος Bav. η. 4) ὥσπερ om Palatinus Harp. quod Bkk. non observavit. Phot. Zonar. Suid. s. v. Ἐωλοκρασία. Sed omissa particula satis defenditur a Rhetoribus locum ut exemplum insolentis figurae citantibus. Hermog. T. III p. 407. Gregor. Cor. T. VII p. 1158 sq. 5) τῆς ἐαυτοῦ] αὐτοῦ sine τῆς Palatinus Harpocr. (non observavit Bekk.) Phot. Zonar. Suid. l. c. 6) καὶ τῶν ἀδικημάτων om Harp. Phot. Zonar. Suid. l. c. Hermog. l. c. — Proxime man sec LaurS καταχέας gl. ad κατασκευάσας. 7) ἀπολύσασθαι aut ἀποκλύσασθαι coniecit Groddeck. in Dorpt. Symb. 1814 p. 276 et p. 438. ut imago teneatur. Idem in Seebod. Archiv. Philol. 1825. IV p. 778 sq. Cf. Hermog. l. c. cum Demosthenis verbis coniungens Platonis Phaedr. p. 243 D: ἀλμυρὰν ἀκοήν

παρηνώχλησθε⁸ ὃ' ἴσως,⁹ οἱ καὶ πρὶν ἔμ' εἰπεῖν ὅτιοῦν¹⁰ εἰ-
δότες τὴν τούτου τότε¹¹ μισθαρίαν.¹² (51) καίτοι φιλίαν γε¹

las habere non possunt, eluere. sed molestia fortasse affecti estis, qui prius etiam quam dixissem ullum ego verbum illam istius operam nostis

ἀποκλύσασθαι ποτίμῳ λόγῳ. Hoc ordine citavit Philosophi verba Rhetor. 'Ego vero quamquam non inelegantem puto coniecturam illam, qua metaphora per singulas sententiae partes duci videatur, tamen a lectione vulg. discedendum non esse censeo. nam pervulgatum est ἀποκλύσασθαι τὰς αἰτίας [et κατασκευάσαι ἀτιμίαν, ὄφρην κτλ. de quo usu vid. Pierson. ad Moerid. p. 219 sq.]. Cf. Rhod. §. 2: βλασφημίας . . . ἀποκλύσασθαι. Add. Wytttenb. Epist. Crit. in Opp. T. I p. 65. [Lysiae or. in Agor. §. 75: τὴν ὑπὲρ Φρονίζον αἰτίαν πρὸς τοὺς τριάκοντα ἀπέλυσεν. Achilles Tat. VI, 2: ἵνα σοι πρὸς Θέρονανδρον ἡ τῆς αἰτίας ἀπόλυσις ᾗ.]. Deinde nescio an non possit Graece dici ἀποκλύσασθαι aut ἀποκλύσασθαι τὰς αἰτίας, τὴν ἐωλουρασίαν πρὸς τινά, apud quem [coram quo] nos purgamus. Imo vereor, ne etiam hoc inter orationis monstra ac portenta Aeschines recensuisset.' Rauchenstein. l. c. p. 13 et in Bremii Edit. huius orat. 'Metaphora . . . est ex audacioribus, asperioribus, quales admittunt scriptores in reprehensione et ira propter sarcasum, sed non continuandae sunt diutius per omnes partes, ne putidae fiant.' Dissen. 8) παρηνώχλησθαι Σ. 9) δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως vulg. i. q. sed etiam vos seniores. — καὶ om Augl. k. s. Vindl. Barb. Pal2. 'Voculam καὶ recte abesse sensus loci manifesto docet. Iuniores enim inde traxisse molestiam ubi dixerat Demosthenes?' Wunderlich. Praef. p. XL. — 'Non dixerat sed ipse ceperat molestiam, quum illa iuniorum causa enarrare cogeretur. Cave igitur particulam eiicias.' Schaefer. — 'At primum molestiam se e narratione copiasse orator dicere non potuit. tota quidem causa ac defensionis necessitas molestiam facit, suscepta vero causa non molesta erant quae defensioni inserviebant. Deinde Demosthenes . . . iunioribus quum illa . . . exponeret, non molestiam paravit, sed gratum fecit, non fecit maioribus, qui omnia illa sciebant. Quare verbum παρηνώχλησθε in initio positum est, ut magis indicaretur aliter maiores . . . ac iuniores commotos esse' etc. Reuter. l. c. p. IX. Optime καὶ ὑμεῖς om Σ. pr Laur8. 10) ὅτιοῦν εἰπεῖν vulg. Solemnis ordo. Wunderl. Praef. p. XLI. Lept. §. 92: οὐδ' ὅτιοῦν διαφέρουσιν. — εἰπεῖν ὅτιοῦν Σ. Laur8. Augl. k. r. Ambr3. s. Vindl. 4. T. Barb. corr Urb. (p. 17). Gravius h. l. praeponitur εἰπεῖν. Phil. I §. 29: πάσχειν ὅτιοῦν. Aristoph. Plut. vs. 385: οὐ διοίσαντ' ἄντικρυς . . . οὐδ' ὅτιοῦν. Isocr. Antid. §. 225: ἥδιον τὰ τῶν ἄλλων λάβοιεν ἢ δοῖεν ἑτέροις ὅτιοῦν τῶν σφετέρων αὐτῶν. 11) τό τε τὴν τούτου Ω. u. Vind3. Man. Ang. — τὴν τότε τούτου recens corrUrb. (alter corr om τότε). Barb. Pall. 12) πρὶν . . . μισθ. om prUrb.

51. 1) τε vulg. Alexand. Rh. T. VIII p. 445 sq. — γε Σ. Laur8.

καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, καὶ² νῦν εἶπέ σου³ λέγων ὁ τὴν
 20 Ἀλεξάνδρου ξενίαν⁴ ὀνειδίζων ἐμοί.⁵ ἐγὼ σοι⁶ ξενίαν⁷ Ἀλε-
 ξάνδρου; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι;⁸ οὔτε Φιλίππου
 ξένον⁹ οὔτ' Ἀλεξάνδρου φίλον¹⁰ εἵποιμ' ἂν ἐγὼ σε,¹¹ οὐχ οὕτω
 μαίνομαι, εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστάς καὶ τοὺς ἄλλοι τι μισθοῦ

mercenariam. (51) quanquam eam ipse amicitiam et hospitium nominat, atque nunc alicubi dixit his verbis utens: 'Is qui mihi Alexandri hospitium exprobat.' Ego tibi hospitium Alexandri? unde id tibi contigit aut qua dignitate es receptus? neque Philippi hospitem neque Alexandri

Bav. (non item F). Augl. 2. 4. k. s. η. Vindl. 4. (Vind5?). — om Pal2. Tiber. Rh. T. VIII p. 554. 2) καὶ εἰ Aug2. 3) εἰ ποιν sic Pal2 pro εἶπέ σου. 4) φιλίαν Guelf. s. Harl. Vindl. 5) ὀνειδίζων ἐμοί om pr Pall, margo exhibet tanquam post ὁ inserenda. Pessime Harlesius ὁ τὴν . . . ἐμοί parenthesis signis circumdedit. 6) ἐγὼ σοι Schaeferus scribebat, quamquam iam Aldetc. etiam Hermog. Rh. p. 340. Tiber. l. c. ἐγὼ σοι. Recte. nam 'φιλίαν et φίλον rei momentum continent, quamquam . . . praecedat ἐμοί.' Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 33. 7) φιλίαν Tiber. s. 'Φιλίαν his poni poscit quod mox sequitur Ἀλεξάνδρου φίλον.' Schaefer. At vid. not. 10. 8) πόθεν . . . ἀξιοθέντι om Tiber. 9) ξένων Ald errore typogr. 10) 'Fortasse mutandae sunt sedes sic: οὔτε Φιλίππου φίλον οὔτ' Ἀλεξάνδρου ξένον, ut sibi constet obiectio, quae erat ξενία Alexandri, non φιλία.' Marklandus. In altera editione Wunderlichius secutus est. Postea Disenius sic: 'Quum de ξενία Ἀλεξάνδρου modo dictum sit his et postea rursus legatur ξένος Ἀλεξάνδρου, patet lectionem Ἀλεξάνδρου φίλον non genuinam esse. Neque tamen mutandae videntur . . . sedes vocum ξένον et φίλον, quum inepta sit omnino haec oppositio, sed potius uncis inclusimus φίλον.' Contra bene Renterus l. c. p. IX: 'At consideranda est vis ac natura enuntiationum . . . nam orator postquam universe dixit καίτοι φιλίαν γε καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, separatim transit ad ea, quae Aeschines Ctes. §. 66 dixerat: ὁ τὴν ξενίαν ἐμοί προσφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, et cavillans moratur in verbis ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν . . . ἀξιοθέντι, in quibus separatim positus ξενίαν tantum tetigit, qua satis derisa, orationem iterum vertit ad id, quod generatim dicere coeperat. Quare mox in comparatione iisdem verbis utitur. Illud autem . . . non ad vim rescandum est, quod sedem vocabulorum ξένον et φίλον mutavit.' Demosthenes nimis naturam ac rationem vividi sermonis amabat, ut ordinem eorum vocabulorum non variaret, quorum tantum abest ut sit oppositio, ut notiones congruant. ξένος enim idem habendus est φίλος, quamquam non φίλος idem ξένος. Illud praesertim quum utrumque nomen iure Aeschinem usurpare Demosthenes negaret. 11) ἐγὼ γε sic Ang. — ἐγωγιέ p. — ἐγὼ σέ Schaeferus et Werstermannus. Male. Vid. not. 6.

πράττοντας¹² φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. ²⁵
 (52) ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα. πόθεν;¹ πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ
 μισθωτὸν ἐγὼ σε² Φιλίππου πρότερον³ καὶ⁴ νῦν Ἀλεξάνδρου
 καλῶ, καὶ οὗτοι πάντες. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς.
 μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ⁶ ποιήσω. πρότερον⁷ ὑμῖν, ὧ⁸
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ⁹ μισθωτὸς¹⁰ Αἰσχίνης ἢ ξένος εἶναι ²⁴³
 Ἀλεξάνδρου; ¹¹ ἀκούεις ἃ λέγουσιν.¹²

53. Βούλομαι τοίνυν ἤδη¹ καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς
 ἀπολογήσασθαι² καὶ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμέν' ἐμαντῶ, ἵνα
 καίπερ εἰδὼς Αἰσχίνης ὅμως ἀκούσῃ δι' ἃ φημι καὶ τούτων
 τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῶ³ μειζόνων ἐτι τούτων δω-

amicum ego te dixerim, non ita insanio, nisi etiam messorum et alii mercenarii amici et hospites appellandi sunt dominorum. (52) Non ita sunt haec. unde? multum certe abest. sed mercenarium ego te Philippi olim, et nunc Alexandri voco, et hi omnes. Si id non credis interroga eos. ac potius ego ipse tuo loco id faciam. Utrum vobis, Athenienses, mercenarius Aeschines, an hospes esse Alexandri videtur? Audis quod dicunt.

53. Iam ad accusationem ipsam respondebo et acta mea recensabo, ut quanquam sciens Aeschines, tamen audiat, quamobrem me dicam hono-

12) Cit. Hermog. T. III p. 300. — καὶ ξένους om t. — Margo LaurS sec manu scholion: καινοπραγείς.

32. 1) οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν; Aug1. k. r. s. Guelf. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. corrUrb. — οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι sine πόθεν p. Cf. §. 47. — Proxime γε καὶ pr man Ambr4. 2) ἐγὼ σε Schaeferus. Cf. §. 51 not. 6 et 11. 3) πρότερον Φιλ. Aug1. k. s. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. 4) ἢ Vindl. Frequentissima confusio. 5) δ' om Pal2. 6) ὑπὲρ σοῦ τοῦτο Aristid. Rh. T. IX p. 380 W. 7) πρότερον pr Σ, erasum est prius φ. 8) ὧ om F. p. r. u. v. (s?). Q. Vindl. Urb. Ang. 9) δοκεῖ post Ἀλεξ. Aldete. — post ὑμῖν k. Pal2. — post Ἀθηναῖοι Σ. LaurS. vulg. et Aristid. 10) μισθωτός Aldete. plerique codd. etiam Σ. Secundum scholiastae commentum illud ineptum. — μισθωτός Harl. β. Ask. Bav. Ambr4. Vindl. Aristid. (LaurS. Aug1). 11) αλεξανδρ pr Σ, ipse scriba superscripsit ον in fine lineae. — Αἰσχίνης εἶναι, ἢ ξένος Ἀλ. Benseler. Hiat. p. 95 coniecit. At colloquitur Demosthenes h. l. sermonis ratione. Vid. Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. — Post Ἀλεξάνδρου; Urb addidit κατὰ παρασιώπησιν. i. e. h. l. silentio (affirmant). 12) ἀκούεις ἃ λέγουσι; sic vulg. At vid. ad §. 40.

53. 1) ἤδη om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. 2) ἀπολογήσασθαι Wolf. Cf. Timocr. §. 108. 3) πολλῶν F. Φ. p. r. s. η. Barb. — Paulo τῶν sec manu? superius ante προβεβ. loco τῶν LaurS; καὶ deletum.

ρεῶν δίκαιος⁴ εἶναι⁵ τυγχάνειν. Καί μοι⁶ λέγε τὴν γραφὴν
αὐτὴν⁷ λαβών.⁸

ΓΡΑΦΗ.*

10 54. Ἐπὶ Χαιρώνδου¹ ἄρχοντος,² Ἐλαφβολιῶνος ἔκτη
ἰσταμένον, Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης³ ἀπὸ νενγκενὶ πρὸς

ribus et hoc senatusconsulto propositis et multo etiam maioribus esse afficiendum. Age ipsam accusationem cape et recita.

54. Chaeronda Archonte, die VI Elaphebolionis, Aeschines Atrometi P. Cothocides detulit ad Archontem violatarum legum actionem contra

4) δίκαιον Ω. 5) εἶ ναι (erasa litera media) Ω. 6) καί μοι sic eadem manu Σ. καί μοι §§. 83. 104 etc. item LaurS. Dativus pronomini in his locis non graviter pronuntiandus est. Cf. §§. 120. 137 etc. 7) αὐτὴν Σ. pr LaurS. vulg. — ταύτην sec man LaurS. Augl. k. p. r. s. Barb. Pal2. AldT. Indd. (Vind aliquis, aut 3 aut 4 aut 5). Reiskius recepit, etiam Wunderlichius, qui postea se correxit: 'Utrumque quidem, inquit, et αὐτὸς et οὗτος in usu est, ubi scriba ad praelegenda instrumenta postulat, sed diversa significatione. Αὐτὸς ἴπνε, quando re aliqua proposita ad literas publicas, quae idem ostendant, recitandas scribam vocat orator. Tum plerumque hic sententiarum contextus cogitandus est: Non ego solum hanc rem ita esse pronuntio, sed etiam literae publicae eam comprobabunt' etc. Praef. p. XXXII sq. 8) De signo codicis Bav. hic posito vid. §. 37.

*) Titulum om η. — Καὶ ἡ ταύτη γραφὴ ἔχεται ἐν σελίδι. Lind. — Etiam Urb. literas publicas in marg. habet, a manu recentiore suppletas non ex eodem quo reliqua fonte. — Cf. ad §. 29. — ψήφισμα Pall, 'Αἰσίου. ἀλλὰ λέγεται ψήφισμα.' AldT. — LaurS in marg ἄφ, de quo signo vid. ad §. 29.

54. 1) Χαιρώνιδου Augl. k. p. r. s. AldT. Vindl. Pall. pr Pal2. Edit. Wolf. Dionys. Hal. Dinarch. p. 649 R. (= p. 116 Sylb.). Id. de Isocr. p. 537 (= p. 94). Plutarch. Vit. X Orr. Isocr. p. 837 E (vulg.). — Χαιρώνδου marg Pal2. Diodor. XVI c. 84 olim (nunc Χαιρώνδου). item X Oratt. Lycurg. p. 842 F. — Χαιρώνδου vulg. Aeschin. Ctes. §. 27. Plutarch. Vit. Dem. c. 24. Verus Archon Olymp. CX, 3 est Χαιρώνδας. Vid. Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 363. Docum. Naval. p. 19. Academ. Berol. 1856 mens. Febr. p. 121. Cf. infra §. 84. Sed accusavit Aeschines Ctesiphontem post Demosthenem moenibus reficiendis praefectum Olymp. CX, 4 ἐπὶ Φρονίχου ἄρχοντος et ante Alexandrum regno potitum Olymp. CXI, 1 ἐπὶ Πυθοδῶλον ἄρχοντος (Boedromione). De quo Archontis nomine vid. Boeckh. Docum. Naval. p. 19 et Academ. Berol. l. c. 2) ἄρχοντος om Augl. Vindl. (s?). 3) Georg. Lecapenus in Matthaei Lectt. Mosq. p. 57 om Κοθωκίδης. Deinde si haec et vero fonte petita sunt, fortasse scribendum est ἀπὸ νενγκεν. πρὸς τοὺς ἄρχοντας (i. e. Θεοδο-

τὸν ἄρχοντα παρὰ νόμων¹ κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους⁵
 Ἀναφλυστίου, ὅτι ἔγραψεν παράνομον ψήφισμα, ὡς ἄρα δεῖ
 στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανίᾳ χρυσῷ στε-
 φάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τοῖς μεγά-
 λοις,⁶ τραγικοῖς καινοῖς,⁷ ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην Δη-
 μοσθένους Παιανίᾳ⁸ χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας
 ἧς ἔχων διατελεῖ⁹ εἰς τε τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας καὶ¹⁰ τὸν δῆμον
 τῶν¹¹ Ἀθηναίων, καὶ¹² ἀνδραγαθίας,¹³ καὶ διότι¹⁴ διατελεῖ πράτ-
 των καὶ λέγων¹⁵ τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ καὶ πρόθυμός ἐστι ποιεῖν
 ὃ τι αὖν δύνηται ἀγαθόν, (55) πάντα ταῦτα¹ ψευδῇ γράφας

Ctesiphontem Leosthenis F. Anaphlystium, eum rogasse decretum legibus contrarium, de Demosthene Demosthenis F. Paeaniensi aurea corona donando et in theatro, magnis Dionysis, tragoedis novis, renuntiando donari a populo Demosthenem Demosthenis F. Paeaniensem aurea corona virtutis ergo et benivolentiae, quam constanter habeat et in Graecos universos et populum Atheniensem, atque fortitudinis, et quia non desistat agere et dicere populo utilissima atque alacer sit ad bene merendum de eo, quocumque modo possit. (55) quae omnia falso scripsit et contra leges, quum legibus interdictum sit, primum ne falsa scripta in publicas tabulas refe-

θέτας) aut πρὸς τὴν ἀρχήν. At vid. Meier. Proc. p. 90 et p. 594. 4) παρὰ νόμων γραφήν vulg. — (παρὰ νόμων ἀπήνεγκε γραφήν Lecapenus). — γραφήν om pr Vind5 (habens in marg. ante πρὸς inserendum). Σ. LaurS. F. T. Φ. Lind. η. Aug2. 4. AldT. Cf. §. 105: ἀπήνεγκε παρὰ νόμων, ubi deteriores libri addunt idque varia sede γραφήν, ut plene legitur Theocrin. §. 32: ἀποφέρει γραφήν κατ' αὐτοῦ κακώσεως. Et sine Genitivo Aristocr. §. 5. Aeschin. Ctes. §§. 217. 227. etc. Sed ellipsis γραφή et δική in formulis forensibus satis defenditur L. Bos. Ellipsis. s. vv. Reiskii Ind. s. v. Λαγχάνειν. Adde Athen. XIII p. 590 D: κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Cf. Funkhaen. Quaest. Dem. p. X. 5) Λεωσθένους Aug1. s. — Λεωσθένους γρ s, ut i §. 118. 6) τοῖς μεγάλοις olim tanquam gloss. seclusi. Cf. §§. 57. 118. Sed vid. Inser. in Boeckh. Corp. T. I No. 107 lin. 23. Osann. Syllog. p. 127. Cf. Keil. Analect. p. 25. 7) καινῆς Aug2. — in LaurS compendio, ut videtur, καινοῖς. 8) χρυσῷ (post Παιανίᾳ) . . . Παιανίᾳ om Lind (ταῦτα λέγει). 9) διατελεῖ AldT. 10) καὶ εἰς Urb. 11) τὸν T. Aug4. Vind5. Cf. ad Chers. §. 65. Phil. III §. 42. — τῶν Σ. LaurS. vulg. Conf. §. 118. 12) καὶ (hoc, non posterius) om Aug1. Vind1. Pal2. 13) ἀνδρ. χάριν Aug1. k. p. s. Vind1. Barb. Pal2. Urb. 14) ὅτι Aug1. k. s. Vind1. 4. Barb. Pal2. Urb. 'Suspicer legendum esse καὶ δὴ ὅτι.' Reiskius. Potius δι originem debeat praecedentibus literis ai. 15) λέγων καὶ πράττων Barb. Urb. Cf. §. 57.

33. 1) ταῦτα πάντα r. Vind4. (p?). Gravius est πάντα.

καὶ παράνομα, τῶν νόμων οὐκ ἰόντων² πρῶτον μὲν³ ψευδεῖς⁴
 ἢ γραφὰς⁵ εἰς τὰ⁶ δημόσια γράμματα⁷ καταβάλλεσθαι, εἶτα τὸν
 ὑπεύθυνον στεφανοῦν (ἔστι⁹ Δημοσθένης τεichoποιὸς καὶ ἐπὶ
 τῶν θεωρικῶν¹⁰ τεταγμένος), ἔτι δὲ μὴ ἀναγορεύειν τὸν στέ-
 244 φανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις¹¹ τραγῳδῶν τῇ καινῇ,¹² ἀλλ'

rantur, deinde, ne quis ante relatas rationes coronetur (Demosthenes mu-
 ris relucendis est curator et theatralibus praefectus), praeterea ne corona
 in theatro renuntiatur Dionysiis, tragoedis novis prodeuntibus, sed

2) οὐκ ἰόντων Laur8, ut multi codd. — om Ang. 3) μὲν om p. r.
 Vind4. 4) πρῶτον μὲν ψευδεῖς pr Q. — πρῶτον μὲν ψευδῆς Ang.
 5) γνώμας Dobraeus cll. Aeschin. Ctes. §. 2, quo loco coniectura non
 defenditur. Neque est dubitandum de plurali γραφαί huius significatio-
 nis numero i. q. scripta. Cf. Athen. IX p. 407 C: ὅπου (scil. ἐν τῷ
 Μετρώῳ) τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί. 6) τὰ om Vind1. 7) γράμματα
 om T. notatum in AldT. — post καταβάλλεσθαι ponit p. 8) βάλλεσθαι
 prQ. 9) ἔστι δὲ F. Aug1. 4. k. r. s. s. Vind1. 3. 4. 5. Pal2. Urb.
 Barb. — ἔστι δὲ Aug2. 10) τῷ θεωρικῷ Aug1. 2. Guelf. Vind1. 4. 5.
 Pal2. Cf. Cor. §. 113. Aeschin. Ctes. §. 24 bis. — τῶν θεωρικῶν Ald.
 Fel. Mor. Q. r. t. u. v. Vind3. Barb. Ang. Pal1. Urb. Man. Cf. Aeschin.
 l. c. meliores codd. — τῶν θεωρικῶν Σ (non aliter). F. T. Φ. γρβ. —
 γρ.ω κα m. sec.
 τῶν θεωρικῶν Laur8. — τοῦ θεωρικῶν Docum. Cor. §. 118. — Sine dis-
 crimine usurpatum videmus τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων Cor. §. 247 et
 τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασιν Chers. §. 76, cf. Lobeck. ad Phryn. p. 274 sq.
 quamquam est primo discrimen. Bernhard. Synt. p. 249. Nec verum est
 quod monuit Reuterus l. c. p. X: 'Usitatio singularis in hac formula
 esse videtur quam pluralis.' Nam τὰ θεωρικά Harpoer. Cf. Dem. Olynth.
 III §. 11: τοὺς (scil. νόμους) περὶ τῶν θεωρικῶν... ὧν οἱ μὲν τὰ στρα-
 τιωτικά τοῖς οἰκοῖς μένουσι διανέμουσι θεωρικά. §. 19: τὰ θεωρικά
 ἴαν. 11) Διονυσίοις δεῖ operae Wolfii. Vid. Reisk. ad h. l. 12)
 τραγῳδῶν τῇ καινῇ Σ. vulg. scil. εἰσόδῳ vel ἀγωνίᾳ (Scheib. Observv.
 in Oratores Att. p. 14 sq.) vel ἐπιδείξει (Bernhard. Synt. p. 187). 'Ple-
 rique ἀγωνίᾳ vel etiam ἐπιδείξει supplent, quod vereor ut Graecum
 sit. At melioris (?) notae codices optime aut τραγῳδοῖς καινοῖς, quae
 lectio praecone non eget, aut τραγῳδῶν καινῶν, quod etsi me alibi le-
 gisse haud memini, haud dubito quin per ellipsin bene dici poterit
 pro pleniori formula τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν apud Aeschinem
 obvia.' Osannus Inscr. Fasc. III p. 128. Ad τῇ καινῇ supple παρόδῳ.
 Vid. Boeckh. Corp. Inscr. T. II p. 461 b ad lin. 20. — τραγῳδῶν και-
 νῶν Ang1. 4. k. r. s. marg Q. Vind5. — τραγῳδῶν τῇ καινῶν γρ AldV.
 — τραγῳδιῶν aut τραγῳδῶν τῇ καινῶν Obs. — τραγῳδιῶν καινῶν
 γρ. καινῶν m. sec.
 Guelf. Vind1. Barb. Pal2. Urb. — τραγῳδῶν τῇ καινῇ Laur8. — τρα-

ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ¹³ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν,¹⁴
ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν Πυκνῇ¹⁵ ἐν¹⁶ τῇ ἐκκλησίᾳ.¹⁷ Τίμημα τά-

si senatus coronet, in curia esse renuntiandum, sin civitas, in Poyce pro contione. Aestimata causa talentis quinquaginta. Citationis te-

γαθοῖς τοῖς καινοῖς cod. ε. — τραγωδοῖς καινοῖς Scrimg. cf. §. 118. 13) τῷ om Vind5. 14) ἀν εἰπεῖν Pal2. item §. 58 Urb. 15) πυκνὴ Σ. Laur8. pr F. Augl. T. Φ. s. t. Vind3. 4. pr k. Ald. Mor. — πυκνὴ Aug2. 4. Bav. AldL. γρ s. β. γ. s. ζ. Ω (in cuius marg πυνξ). Vindl. 5. Barb. Pall. 2. Urb. Man. Ang. Fel. Syrian. Rh. T. IV p. 725 W. 'Milites erratum est in hac voce — eo quod forte crediderunt exscriptores ob multitudinem confertorum hominum et quasi πυκνότης dictum eum locum fuisse. Sed quod scribendum sit πυκνὴ, non vero πυκνὴ, argumentum est rectus casus ἡ πυνξ, a quo πυκνός et πυκνὴ et πυνὰ inclinatur. nam qualis foret rectus casus dativi πυκνῆ? Πυνξ nimirum, non pronuntiabile.' Palmerius. 'Πυκνὴ. In obliquis casibus haec forma (vid. H. Stephani Thes. s. v.) tenenda est. Nominativus eur pronuntietur literis transpositis, causa tam manifesto patet, ut neminem fugiat.' Schaeferus. Πυκνός] Μετάθεσις ἐστὶ τῶν στοιχείων. Schol. Aristoph. Eqq. vs. 165. — Πυνξ . . . καὶ ἔστιν ἡ γενικὴ πυκνός, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἐστὶ πυκνός Anecd. Bkk. p. 299. — Πυνξ . . . ἡ γενικὴ πυκνός, διὰ δὲ εὐφωνίαν πυκνός Etym. M. p. 677, 48. — "Ἔστιν οὖν πυνὸν ὄνομα κύριον. οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι, καὶ ὑπερετέθη τὸ ν, καὶ ἐτραπή τὸ κ εἰς ξ, πυνξ. ὑπέρθισιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν καταλήξιν. ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τοῦ κ: πυνξ, πυκνός 'τῆς πυκνός τὰς ἡνίας' (Aristoph. Eqq. vs. 1109) 'τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνῇ' (Aristoph. Pac. vs. 680) καὶ πυνὰ.' Herodian. Περί Παθῶν ap. Stephan. Byz. s. γ. Plura vid. a Guil. Dindorf. in Stephan. Thes. Didot. s. v. docta. Buttmann. Gr. T. I p. 232. Brem. ad Aeschin. Ctes. §. 94 bene pugnantem contra Brunkium. 16) ἐν hoc om Augl. k. p. s. s. Vindl. Barb. Pal2. Urb. — expunxit r. 17) 'Si quis dixerit ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ esse interpolatum . . ., ego non intercedam.' Taylor. 'In contione, plebe congressa. Non possunt haec tria vocabula omitti. Non enim sufficit a lege locum coronationis indicari, necesse quoque erat, ut tempus definiretur . . . tum quum forum refertissimum est.' Reiskius. 'Reiskii ratio vix satisfacit. modo legimus ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. non addito ἐν τοῖς βουλευταῖς, nec tamen quisquam de curia hominibus vacua cogitabit. Vide igitur, ne, codicibus partim adstipulantibus, scribendum sit: ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, in voller Volksversammlung. [ergone coronationem differre 'alio tempore', nisi quando frequentes convenerant?]. Auctorem huius coniecturae non contemnendum habere mihi videor Photium: Πυκνῇ, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία etc. Quod si recte conieci, etiam Aeschin. Ctes. §. 34 ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ mutandum est in ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ. ibi, quod non nihili videtur, codex

λαντα πεντήκοντα.¹⁵ Κλήτορες Κηφισοφῶν Κηφισοφῶντος
 5 Ῥαμνούσιος, Κλέων Κλέωνος Κοθακίδης.

stes Cephisophon Cephisophontis F. Rhamnusius, Cleon Cleonis F. Cothocides.

dat *πυκνῇ*.¹ Schaeferus. 'At haec Schaeferi coniectura tantum abest ut probari possit, ut ne graecam quidem orationem reddat. Quis enim unquam Graecorum scriptorum dixit *ἡ πυκνὴ ἐκκλησία*? — Photius autem docet *πυκνὴ* dictum esse vi substantivi pro *ἡ ἐκκλησία* . . . At Schaeferus *πυκνὴ* vi adiectivi instructum voluit . . . Ipse Photii locus manifeste ostendit *ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ* dici plane non posse, quoniam *ἐν πυκνῇ* omnino idem est quod *τῇ ἐκκλησίᾳ* . . . Singula accuratius circumspicienda erant. Nam in *γραφῇ* scripsit Aeschines . . . quod rogaverat *ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύειν τὸν στέφανον* . . . Patet hic in primis locum . . . urgeri. Proinde plane necessarium est hoc loco *ἐν πυκνῇ* dici, quod oppositum sit *τῷ θεάτρῳ* . . . *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ* tempus designat, contione populi advocata. Auf der Pnyx in der Volksversammlung. Quod opposuit Schaeferus modo antegressum esse *ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*, non addito *ἐν τοῖς βουλευταῖς*, neglexit hanc notionem iam inesse verbis *ἐάν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ* . . . At in Pnyce . . . non semper, sed statis tantum diebus contiones populi habebantur. Quare . . . aliud graece est *ἐν πυκνῇ*, aliud *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ* etc. Klinkmueller. Praefat. ad Edit. Phil. I p. XII sq. 'Schaeferus primum non attendit ad perspicuitatis studium in . . . documentis publicis conspicuum, deinde insolens quiddam et hoc quidem loco otiosum intrusit, denique locum in Aeschin. Ctes. §. 34, quo huc respicitur, non minus immutare coactus est. At nihil quicquam supervacaneum esse e triplici oppositione liquet, quae, ut explicarentur verba decreti, instituta est ab ipso Aeschine. *ἐν τῷ θεάτρῳ*, igitur non, ut lege imperatum erat, Pnyce, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκῶν οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων (igitur non *ἐν ἐκκλησίᾳ*, ut oportebat), ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου (Athen.), ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων . . . Praeterea plane sic est Dem. f. leg. §. 234: *ἐν τῷ δήμῳ ταῖς ἐκκλησίαις*.² Scheibius l. c. p. 15, quem vide. 'Nec locus contionum . . . semper idem erat. modo enim *ἐν Πυκνῇ*, modo in Piraeo, modo in theatro habitae sunt.' Reuterus l. c. p. X. Quatuor autem illi viri doctissimi cum aliis *ἐν* alterum delendum iubent conferentes locos Aeschinis et Demosthenis allatos. Dativum autem dicit Scheibius non pendere a priore *ἐν*, sed ab *ἀνακηρύττειν*. Imo esset dativus temporis. Vid. Bernhard. Synt. p. 81. Krueger. Gramm. §. 48, 2 annot. 9. Et ego delerem, addicentibus codicibus optimis, alteram praepositionem, si orationem ipsam hic tractaremus, non documentum posterioris temporis certe conscriptum. Cf. Anonymi Argum. Cor. §. 3: *ἐν Πυκνῇ στεφανοῦσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*. 18° πέντε γρ Aldl. - Numerus 50 nota 9

56. Ἄ μὲν διώκει¹ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι,² ταῦτ³ ἐστίν. ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν τούτων⁴ πρώτον⁵
οἶμαι⁶ δῆλον ὕμιν ποιήσειν ὅτι πάντα δικαίως ἀπολο-
γήσομαι. τὴν γὰρ αὐτὴν⁷ τούτῳ⁸ ποιησάμενος τῶν γε-
γραμμένων⁹ τάξιν περὶ πάντων ἐρῶ καθ'¹⁰ ἕκαστον ἐφε-
ξῆς καὶ οὐδὲν ἐκὼν παραλείψω. (57) Τοῦ¹ μὲν οὖν γρά-

56. Quae igitur in decreto accusat, Athenienses, haec sunt. Ego vero secundum haec ipsa statim declarabo, ut opinor, vobis, me iustis rationibus omnia refutaturum. servato enim eodem ordine quem iste in accusationis libello instituit, de omnibus deinceps singulatim dicam et volens nihil praetermittam. (57) Quod igitur in rogatione scriptum est, me non

scriptus est Vind4. margAugl. — De κλήτορες forma vid. Prolegg.

ἢ man sec?
Gramm. App. §. 147. — κλήτορες Laur8.

56. 1) Ante διώκει in Σ quinque literae erasae sunt (διώκει bisne positum erat?). Neque in Bkk. Anecd. p. 132 quicquam inter μὲν et διώκει additur. Cit. verbum Suid. s. v. Διώκειν. 2) ὃ ἄ. Ἀθ. om k. Pal. Barb. Hic codex post ἐστίν posuit ὃ Ἀθ. 3) τοῦτ' u. 4) τούτων om Urb. 5) πρώτον om Fel. Est i. q. statim. De quo usu vid. Dobr. ad p. 444, 4. 6) οἶμαι Augl. ε. k. p. r. pr s. Vindl. Barb. Pal2. (non Q). 7) ὁμοίαν AldT. Pall. 8) τούτων Pal2. 9) 'Non mirum Lambinum correxisse τῶ γεγραμμένῳ, quod ad τούτῳ pertineret.' Bremius. — At τὰ γεγραμμένα h. l. i. q. capita in libello accusationis scripta. De qua participii perfecti passivi significatione vid. Blum. ad Lycurg. Leocr. p. 62. In libello ab Aeschine Thesmothetis tradito alium criminum ordinem accusator secutus est atque in oratione. atqui postularat, ut hunc, non illum ordinem defensor observaret, id quod Demosthenes se facturum esse negavit. Aeschin. Ctes. §. 205. Dem. Cor. §. 2. Sed libelli ordinem se secuturum esse h. l. (§. 56) Demosthenes affirmavit. Sana igitur est lectio codd. 10) ἐρῶ τῷ καθ'. Man.

57. 1) τὸ Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. 'Constructio cum genitivo plana via . . . ad metam periodi decurrit eoque servanda videtur. Qui codd. autem τὸ dant, necesse faciunt, ut suspicemur vetustos libros pone ἐπὶ τούτοις exhibuisse . . . etiam ὁποῖόν ἐστι.' Reiskius. 'Quum §. 58 sequatur τὸ δὲ μὴ . . . κελύσαι, non dubito etiam h. l. τὸ . . . γράφαι scribendum esse. Mutarunt parum callentes proprietatem Graecae syntaxis, quos offendisset articulus τὸ cum infinitivo sic positus, ut ob inflexam in sequentibus constructionem tanquam solutus nexu syntactico pendere videatur. Idem placet Popponi ad Xenoph. Cyrop. p. 77.' Schaeferus. Contra Reiskium quidem bene Schaeferus. Cf. §. 254. ibiq. Wunderl. p. 113 ed. 3^{ae} = Praef. p. XXXI ed. 4^{ae}. Megalop. §. 11. Lept. §. 135 etc. Neque vero puto Graece dici posse τὸ γράφαι . . .

ψαί² πράττοντα καὶ λέγοντα τὰ³ βέλτιστά με⁴ τῷ δήμῳ διατε-
 λειν καὶ πρόθυμον εἶναι ποιεῖν, ὃ τι δύνῃμαι,⁵ ἀγαθόν,⁶ καὶ
 II ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις ἐν τοῖς⁷ πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν εἶ-
 ναι νομίζω. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων⁸ εὐρεθήσεται¹⁰
 εἴτ' ἀληθῆ περὶ ἐμοῦ¹¹ γέγραφεν Κτησιφῶν ταῦτα¹² καὶ προσ-
 ῆκοντα, εἴτε καὶ¹³ ψευδῆ. (58) τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα ἐπει-
 δὴν τὰς εὐθύνas δῶ¹⁴ στεφανοῦν, καὶ ἀνειπεῖν ἐν τῷ θεάτρῳ

desistere utilissima populo et agere et dicere, et paratum esse ad bene
 merendum de eo, ubi possum, proptereaue laudandum esse, de eo acta
 in republica venire in iudicium existimo. in quae si inquiratur, constabit,
 ntrum vere de me scripserit ea Ctesiphon et convenienter, an etiam falso.
 (58) Quod autem non adscripsit, 'postquam rationes retulerit' esse co-
 ronandum, et in theatro coronam renuntiari iussit, etiam id ad acta qui-

ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω,
 nisi est anocoluthia suspensi casus. Cur igitur simplicissimam structu-
 ram ideo mutare, quod post plura oppositus locus aliter constructus
 est? 2) γράφαι om Augl. k. s. Vindl. Pal2. Cf. Docum. §. 74. 3)
 τὰ om Barb. 4) με post πράττοντα vulg. — post λέγοντα Augl. k. s.
 Vindl. Pal2. — post βέλτιστα Σ. LaurS. F. Augl. Q. AldT. Vind3. 4.
 Man. Urb. Pall. (T. Φ. ρ. ι. υ. v?). Cf. §. 59. — om Barb. 5) ὃ τι
 ἂν δύνῃμαι vulg. — ὃ τι δύνῃμαι Σ. LaurS. (in quo codice alia manus
 superscripsit ἂν). Decet ipsum oratorem de suo animo certum affirmare.
 6) 'Cur non ὃ τι ἂν ἀγαθὸν δύνῃμαι?' Benseler. Hist. p. 95. Post
 δύνῃμαι est pausa. 7) ἐν τοῖς ἐμοῖς coniecit Wolfius. Non opus. —
 In LaurS proximi verbi . . . μένοις est in erasis. 8) εἶναι μοι Augl.
 k. p. r. s. Guelf. Vindl. In LaurS sec man add μ' i. ο. μοι. 9) ἐξε-
 ταζομένῳ Vindl. 10) εὐρήσεται k. pr r. (κ?). ε. — εὐρήσετε Augl.

γρ. ησσε m. sec.

Barb. Pal2. Hoc idem illi libri volunt. — εὐρεθήσεται LaurS. 11)
 περὶ ἐμοῦ om pr Pal2. habet marg. 12) εἴτε Κτ. γέγραφε ταῦτα περὶ
 ἐμοῦ Vindl. 13) καὶ om Q. De εἴτε καὶ vid. Klotz. Dev. T. II p.
 534. cf. ἡ καὶ p. 502. Krueger. Gramm. §. 69, 32 annot. 13. Weisk.
 Pleonasm. p. 191 sq., qui explicavit i. q. id quod item fieri potest. Con-
 textus h. l. manifesto adversatur. Possis εἴτε καὶ ψευδῆ explicare i. q.
 an (praeter vera) etiam falsa. Sed obstat εἴτε καὶ οὐ. Plat. Rpb. III
 p. 394 D. εἴτε καὶ μὴ. Cor. §. 58. Particula addita effertur oppositum,
 ut nostrum oder auch nicht. i. e. gewiss nicht. εἴτε καὶ ψευδῆ i. e. oder
 wohl gar falsch.

58. 1) δῶ Ald. Fel. Wunderl., ad quam editionem posteram Dis-
 senius: 'Respicit Demosthenes in Aeschin. Ctea. §. 203: οὐδὲ προσεγ-
 γράψαντα: ἐπειδὴν δῶ τὰς εὐθύνas. Adde §. 31. Ergo tenenda est
 tertia persona.'

τὸν στέφανον κελεῦσαι,² κοινωνεῖν³ μὲν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο²⁰
 τοῖς⁴ πεπολιτευμένοις, εἴτ' ἄξιός εἰμι⁵ τοῦ⁶ στεφάνου καὶ τῆς
 ἀναρρήσεως τῆς ἐν τούτοις⁷ εἴτε καὶ⁸ μή, ἐτι μέντοι καὶ τοὺς
 νόμους δεικτέον εἶναι μοι δοκεῖ,⁹ καθ' οὓς ταῦτα γράφειν
 ἔξῃν τούτῳ. Οὗτως μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως καὶ²⁵
 ἀπλῶς τὴν ἀπολογίαν ἐγνώκα ποιησθαι,¹⁰ βαδιοῦμαι δ' ἐπ'
 αὐτά, ἃ πέπρακται μοι. (59) καὶ με¹ μηδεὶς ὑπολάβῃ,² ἀπαρ-
 τῶν³ τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ
 λόγους ἐμπέσω. ὁ γὰρ διώκων τοῦ⁴ ψηφίσματος τὸ⁵ λέγειν
 καὶ πράττειν ἄριστά με καὶ γεγραμμένος ταῦτα, ὥς οὐκ ἀλη-²⁴⁵
 θῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ πάντων⁶ τῶν⁷ ἐμοὶ πεπολιτευμέ-

dem in republica pertinere existimo, utrum coronam merear et renun-
 tiationem inter hos cives necne, praeterea vero leges quoque mihi osten-
 dendae esse videntur, quarum auctoritate huic haec rogare licuit. Ita
 quidem iuste, Athenienses, et simpliciter me defendere constitui, accedam
 autem ad ipsas res a me gestas. (59) neque me quisquam existimet dis-
 iungere orationem ab accusatione, si in Graecas actiones et expositiones
 incidero. Qui enim eam decreti partem, quae est de eo, quod optima et
 facio et dico, insectatur et falsitatis accusat, is est qui orationem de
 omnibus actis in republica meis convenientem et necessario coniunctam

2) κελεῦσαι τὸν στέφανον vulg. — τὸν στέφ. κελ. Σ. LaurS. Angl.
 T. k. p. r. s. Lind. Vindl. 3. 4. Barb. Urb. Pal2. 3) κοινωνοῦν cod γ.
 4) τοῖς om Barb. 5) εἰμι ἄξιός T. p. r. Vind4. Urb. 6) τοῦ om
 Vindl. 7) τοῖς ἐν τούτοις prQ. r. Man. — om Aug4. Harl. T. γρΦ.
 Lind. Urb. — τῆς ἐν om Bav. Vind4. 5. 8) καὶ om Aug1. T. k. r. s.
 ε. γρΦ. Lind Vindl. 4. Barb. Urb. Pal2. Cf. §. 57 fin. 9) ἐτι μέν-
 τοι . . . δοκεῖ cit. Hermog. T. III p. 432. Gregor. Cor. T. VII^b p. 1302
 W. 10) ποιείσθε Σ.

59. 1) μοι Q. u. Ang. ε. 2) ὑπολάβῃ post γραφῆς ponunt p. r.
 Placet Benselero Hiat. p. 90, ut hiatus vitaretur. Potes post ὑπολάβῃ
 vocem inhibere. nam e more Graecorum notissimo (de quo praeter alios
 Bernhard. Synt. p. 466. K. W. Krueger. Gr. §. 61, 6. A. Krueger. Quaest.
 Lat. Gramm. III. De Attractione p. 102 sq. inprimis cum verbis cognos-
 cendi, putandi, dicendi usurpato) h. l. με, quod proprie subiiciendum
 est secundario membro, coniungitur ut obiectum proxime cum verbo
 primario. — μηδεὶς ἀπαρτῶν νομίσῃ Alexand. Rh. T. VIII p. 434 W.
 — ὑπολάβοι k. Pal2. 3) πάντων cod γ. — ἀπαρτῶν Q (in cuius marg
 ἀπαρτῶν). Ang. 4) εἰς τὸ τοῦ cod ζ. — τὰ τοῦ coniecit Marklandus.
 Imo τοῦ genitivus partitivus pendet a τὸ λέγειν. Cf. §. 56 ἃ μὲν διώ-
 κει τοῦ ψηφ. 5) τοῦ p. 6) πάντων Aug1. k. (x2). ε. Vindl. Barb.
 Pal2. 7) τῶν πάντων AldT. Pall. — τῶν Vindl. typographus
 Herwag.

νων⁸ λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς.
 ■ εἶτα καὶ⁹ πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας τὴν περὶ
 τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ, ὥστε καὶ τὰς ἀποδείξεις
 ἐκ τούτων δίκαιός ἐμι ποιείσθαι.

60. Ἄ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ
 10 προῦλαβε καὶ κατέσχε¹ Φίλιππος,² εἰσώ. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι
 τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ.³ ἃ δ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ ταυτ' ἐπέ-
 στην ἐγώ, καὶ διεκώλυθη,⁴ ταυτ' ἀναμνήσω⁵ καὶ τούτων⁶
 ὑφ' ἐξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών: (61) Πλεονέκτημα,¹ ἄνδρες

cum accusatione fecit. Deinde etiam quum variae sint in republica ratio-
 nes, eam ego mihi delegi, quae ad Graeciae statum attineret. quare ae-
 quum est et probationes inde petere.

60. Ac quae, antequam ego ad rempublicam accessi et contiones
 habui, Philippus occupavit atque obtinuit, omittam. nihil enim illorum
 ad me attinere puto. quibus autem occupandis ex eo die, quo ego ac-
 cessi ad rempublicam, etiam deiectus sit, eorum communefaciam ratio-

8) πεπολ. καὶ πεπραγμένων vulg. — καὶ πεπραγμένων om Σ. pr
 LaurS. prΩ (habet in marg). Aug2. Pall. Mau. 'Mihi videntur satis
 ex more oratoris addita. Supra p. 240, 28: πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν.
 Similiter p. 226, 27: ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι, ubi adverte bis
 positum καί, ut Demosthenes vel tantulum discriminis inter duo haec
 verba fecisse videatur.' Schaferus. 'In tali loco plenior locutio. Sic
 §. 11: τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους. §. 110:
 τὰ μέγιστα γε τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων ἐμὰντ' παρα-
 λείπω.' Dissenius. 'Duobus verbis usus est... latitudinis causa, ut
 in nuntiatione argumenti... dixit cumulate, est enim hic verbosiori-
 bus formulis opus.' Idem. Quod nonnunquam, etiam saepe, Demosthe-
 nes synonymis utebatur, inde non efficitur, ut semper eadem copularit.
 Cf. Olynth. II §. 4. Etiam molestum esset h. l. additamentum, quum
 praecesserit ἃ πέπρακται μοι. Imo ex illis locis amplioribus petebant
 talia auctores falsi. 9) καὶ om Vindl. Cit. Schol. Aristid. p. 38 Fr.

60. 1) κατασχε Σ. — Pro προῦλαβε καὶ Schol. in Hermog. Rh. T.
 VIII p. 637: προλαβών. 2) Φίλιππον Vind7. Mau. 3) οὐδὲν... ἐμὲ
 om Hermog. T. III p. 272. Schol. l. c. 4) ἐγὼ διεκ. vulgo, etiam Her-
 mog. Dionys. H. T. VI p. 908. Anecd. Bkk. p. 121. — καὶ AldV linea
 notatum est. — ἐγὼ καὶ διεκ. Ald. Mor. Σ. LaurS. Defendunt con-
 iunctionem Doberenz. Obs. Dem. p. 9. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 7
 sq. I. e. consilium meum etiam eventum habuit. — ἐγὼ διεκώλυον
 λαβεῖν vulgata Dionys. — καὶ διεκώλυθη sine ἐγὼ t. — ἐγὼ καὶ διε-
 κώλυθ^{ον} LaurS, ut videtur, eadem manu. 5) ἐγὼ Hermog. 6) καὶ
 περὶ τούτων vulgata Dionys.

61. 1) ὃ vulgatum om Σ. habet LaurS.

Ἀθηναῖοι, μέγ' ὑπῆρξε² Φιλίππῳ. παρὰ γὰρ τοῖς Ἑλλησιν, οὐ τισὶν ἀλλ' ἅπασιν³ ὁμοίως,⁴ φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέσθαι τοσαύτην,⁵ ὅσην οὐδεὶς πῶ⁶ πρότερον μέμνηται γεγυῖναι. οὕς συναγωνιστάς καὶ συνεργοὺς λαβὼν,⁷ καὶ πρότερον κακῶς τοὺς Ἕλληνας ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ στασιαστικῶς ἔτι χεῖρον²⁰ διέδθηκε, τοὺς μὲν ἔξαπατῶν, τοῖς δὲ διδοῖς,⁸ τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθείρων,⁹ καὶ διέστησεν¹⁰ εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς τοῦ συμφέροντος ἅπασιν¹¹ ὄντος, κωλύειν ἐκείνους μέγαν γίνεσθαι. (62) Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει καὶ ἔτ'¹ ἀγνοία τοῦ συνιστα-²⁵ μένου καὶ φρομένου² κακοῦ τῶν³ ἀπάντων Ἑλλήνων⁵ ὄντων⁶

nemque reddam, quum prius hoc dixerō: (61) Magno. Athenienses, commodo nos praestitit Philippus. apud Graecos enim, non aliquos, sed omnes omnino, proventus proditorum et hominum largitionibus corruptorum et diis invisorum accidit ut existeret tantus, quantum nemo unquam prius fuisse meminit. quos suffragatores et adiutores nactus, Graecos iam prius inter se male animatos et dissentientes magis etiam conturbavit, alios decipiendo, aliis dando, alios omni ratione corrumpendo, et in multas partes discidit eos, quibus hoc unum expediebat universis, ut illius incrementa prohiberent. (62) Tali autem in statu atque quum adhuc

2) ὑπῆρχε prUrb. η. — μέγα ὁ καιρὸς ὑπῆρξε Sambuci aliquis codex in Wolfii farragine. 3) ἀλλὰ πᾶσιν vulg. — ἀλλὰ ἅπασιν Σ. LaurS. 4) ὁμοίως non habet Hermogen. T. III p. 246, fortasse quia ὁμοίως cum πᾶσιν recte construens, pro suo consilio sufficere hoc putabat. — Initium enuntiati citaverunt idem p. 251. Aristid. Rh. T. IX p. 354. Totam sententiam Theon. Prog. Rh. T. I p. 162. 5) φορὰ... συνέβη sine γενέσθαι τοσαύτην Dionys. T. VI p. 998 (φορὰ etiam Man.). — Deinde γεν. καὶ τοσαύτην p. Aldete. — καὶ om Σ. LaurS. vulg. 6) τὸ Dionys. — (οὐδεὶς Ω a corr). 7) Post λαβὼν habent ὁ Φίλιππος F. Φ. Augl. 4. k. p. s. t. e. Ven. Guelf. Harl. Vindl. 3. 5. AldL. Barb. Pal2. corr Urb. margo Ω. — om Σ. LaurS. vulg. Cf. §. 60 διεκωλύθη scil. Philippus. 8) τοῖς δὲ διδοῖς om η. 9) Ἄν τοῖς δὲ διδοῖς καὶ πάντα τρόπον διαφθείρων? Vide p. 309, 10 τῷ δίδοναι καὶ διαφθείρειν. Cf. p. 324, 7: ἔξαπατῶντες καὶ διαφθείροντες. Dobraeus. Cf. §. 45. 10) διέστησαν prΩ. u. v. Vind3. Maq. 11) ἅπασιν om s.

62. 1) προσέτι coniecit Reiskius intelligens: 'et praeterea.' — τῇ Markl. At tempestas oriens opponitur tempori, quo Demosthenes Philippi consilium populo exposuit. 2) φρο μένου sic nunc Σ. Prima habuisse videtur φρομένου, quod etiam receperunt Turicci. — LaurS: φρομένου, ut vulg. 3) τῶν om Vindl. 4) πάντων Vindl. k. s. Barb. Pal2. — τῶν ἄλλων ἀπάντων Marklandus. At etiam Athenienses antea Philippi consilium ignorabant. 5) Ἑλλ. ἀπ. prUrb. 6) ὄντως Ang. —

δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς,⁷ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσήκον ἦν⁸ ἐλέσθαι
 πρᾶττειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν,⁹ καὶ τοιούτων λόγον παρ' ἐμοῦ
 λαβεῖν. ¹⁰ γὰρ ἐνταῦθ' ἐαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας εἰμ' ἐγώ.
 246 (63) Πότερον¹ αὐτὴν ἐχρῆν,² Αἰσχίνην,³ τὸ φρόνημ' ἀφείσαν
 καὶ τὴν ἀξίαν⁴ τὴν αὐτῆς⁵ ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολοπῶν τά-
 ξει⁶ συγκατακταῖσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν καὶ
 τὰ τῶν προγόνων καλὰ⁷ καὶ δίκαι' ἀναιρεῖν, ἢ τοῦτο μὲν μὴ
 ποιεῖν (δεῖδόν γὰρ ὡς ἀληθῶς), ἃ δ'⁸ εἴωρα συμβησόμενα, εἰ
 μηδεὶς κωλύσει,⁹ καὶ¹⁰ προησθάνεθ' ὡς ἔοικεν¹¹ ἐκ πολλοῦ,¹²

ignorantem oriens et nascentem malum omnes Graeci, considerandum est
 vobis. Athenienses, quid suscipiendum atque faciendum reipublicae fuerit,
 et eius a me ratio repositenda. nam qui in ea se reipublicae parte collo-
 caverit, is ego sum. (63) Nunquid eam oportuit, Aeschines, abiectionis ani-
 mis et dignitate sua, Thessalorum et Dolopum numero Philippum adiutare
 in parando Graeciae principatu et maiorum gloriam et ius abolere, an
 vero id quidem faciendum non fuit (nihil enim fieri potuit indignius), sed
 quae nemine prohibente eventura videbat atque multo ante, opinor, pro-

om typogr. Herw. 7) ἡμᾶς Pal2. — Deinde ante compellationem vul-
 gatam ὦ om Σ. LaurS. v. Vind5. 8) ἦν om LaurS. prQ. Aug2. Vind4.
 9) τί πρ. ἔδει καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν Tiber. T. VIII p. 542. τί δεῖ πρ.
 καὶ π. τὴν πολ. idem p. 563. memoriter. 10) οἷ cod η.

63. 1) πότερον prQ. 2) ἐχρῆν αὐτὴν Hermog. T. III p. 242 (lo-
 cum postponens post verba §. 66, ut Anonym. Rh. T. VIII p. 631, qui
 sic collocat: ποτ. ἐχρῆν, Αἰσχ., αὐτὴν. hoc pronomen om Anonym. Rh.
 T. VIII p. 655). p. 252. Cf. §. 61 not. 1. 3) αἰσχύνῃ Q hic et passim.
 Hic et §. 66 Αἰσχίνην delendum censet Dobraeus, quia §. 70 ἤδη σ'
 ἐρωτᾷ usurpatur, itaque non antea idem interrogatus id erat. At ἤδη
 non i. q. νῦν, sed i. q. iam properantis. Attendas ad παράλειψιν eius
 loci. 4) εὐταξίαν γρβ. IndAld. 5) ἐαυτῆς LaurS. vulg. — αὐτῆς β.
 γ. Q. Vind3. Pall. Urb. Ang. Man. Anonym. Rh. T. VIII p. 655 W. —
 αὐτῆς Σ. IndAld. Vind4. Barb. 6) πότερον — ἐν τῇ Δολοπῶν τάξει
 καὶ Θετταλῶν Schol. Aristid. p. 204 Fr. 7) κακὰ Φ. 8) δ' om prQ.
 Ang. 9) κωλύει Vindl. — κωλύσει Barb. — κωλύση Pall. — κωλύ-
 ση^{ει} F. 'Reisigius Coniect. Aristoph. p. 226 malebat κωλύσεις. Verum
 debilius hic subiectiva enuntiatio. Aeschin. Ctes. §. 90: ὁ πρόδηλον
 ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε.' Dissen. Futuro tempore utens
 post εἰ orator res praeterita vividius repraesentat. Cf. Bernhard. Synt.
 p. 389. 10) καὶ om π. 11) ὡς ἔοικεν om ε. T. Urb. h. l. i. q. pro-
 fecto. Cf. ἔσας atticum. 12) πολέμον Pal2. — Taylorus ad p. 229,
 12 hanc Cf. aut subsequentem inculcatam esse censuit. Dobraeus hoc
 ordine collocandos esse locos: §. 63 πότερον . . . γινόμενα. §. 65:

ταῦτα περιδεῖν γινόμενα; (64) Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας 10 μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν¹ ἐβούλετ'² ἂν,³ πότερον τῆς συναιτίας τῶν⁴ συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλήσι κακῶν καὶ αἰσχυρῶν, ἧς ἂν Θεταλοὺς⁵ καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι⁶ τις, ἢ τῆς περιωρακῆς⁷ ταῦτα γινόμεν' ἐπὶ τῇ⁸ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν⁹ Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους¹⁰ καὶ Ἀργεῖους θείη- 15 μεν. ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασιν. (65) καὶ γὰρ¹ εἰ μὲν ὥς ἐκράτησε Φίλιππος ὦχετ' εὐθείως² ἀπὼν καὶ μετὰ ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, μήτε τῶν

spiciebat, connivendum, quod illa fiebant? (64) Ego vero nunc acerrimum actorum, reprehensorem perquam rogare velim, utrius factionis optaverit fuisse rempublicam, eiusne, cuius ope factum est ut Graeci eas clades atque ignominiam paterentur, in quo numero censi Thessali possunt et gregales horum, an vero illius, quae haec fieri sivit privati emolumenti spe, quo loco Arcades et Messenii et Argivi sunt habendi. tamen et horum multi, imo omnes, peius quam nos tractati sunt. (65) Etenim, si

καὶ γὰρ . . . ἔμοι πεισθέντες. §. 64: ἀλλὰ νῦν . . . ἀπηλλάχασιν. §. 66 et 67: Ἄλλ' ἐκείσε . . . δόξης ζῆν. §. 68: καὶ μὴν . . . ὁμολογῶ. §. 70: Ἀλλὰ τί ἐχρῆν etc. Inanes isti lusus ingenii. Potius ars oratoria discenda erat a technicis veteribus. Hermog. T. III p. 266: ἡ ἐκ παραλλήλου θέσις αὐτῶν πεποιήκειν ἴσως τινὰ ἔμφασιν περιβολῆς. τοῦτο δὲ οὐχὶ λέξεως δῆπουθεν, ἀλλ' ἴσως μεθόδου, ἐπεὶ καὶ ἐννοίας ὅλας ἐκ παραλλήλου τίθεμεν, ὅταν ἐπιμένωμεν. ἀλλ' οὐκ οἶμαι τοῦτο εἶναι περιβολῆς ἴδιον, δεινότητος δὲ μᾶλλον τῆς κατὰ μέθοδον. ταῖς γὰρ ἐπιμοναῖς ἐφ' ὧν ἰσχύομεν πραγμάτων χρῶμεθα, ὥς ὁ δῆτωρ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου: πότερον, φησί, τὴν πόλιν ἐχρῆν, Ἀίσχνην, τὸ φρόνημα ἀφείσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς καὶ τὰ ἐξῆς. τὰς τε γὰρ τῇ ἐννοίᾳ πλέον ἢ τετράκις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κέχρηται, καὶ τὸ μέγιστον διὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος, λέγω δὴ τοῦ κατ' ἐρώτησιν ἐξ ἀποστροφῆς etc. Cf. Tiber. T. VIII p. 542.

64. 1) τὴν πόλιν γενέσθαι T. k. Lind. Pal2. Urb. 2) βούλετ' Angl. s. — βούλοῖτ' k. — ἐβούλοῖτ' Pal2. — βούλαιτ' Vindl. 3) ἐβούλετ' ἂν ἐγενέσθαι τὴν πόλιν Pall. 4) τῶν om Ang. 5) Θεταλοὺς prΩ. 6) εἶπε Vindl. 7) περιωρακῆς Σ. — περιτωρακῆς LaurS. vulg. 8) τῇ om prΩ. Ang. 9) α aut αρ prΣ. ν in αν est correctoris. 10) Μεσσηνίους Urb. Cf. ad Pac. §. 18.

65. 1) γὰρ om Angl. k. r. s. Vindl. Pal2. 'Secuti sumus postulante sententia.' Wunderlichius. Non proximorum ratio ac causa redditur, sed totius praecedentis §. ut manifesto pateat quod sequitur ἀπάντων ἐνδοξίαθ' ὑμεῖς ἐβουλευσάσθε. 2) εὐθείως Σ. LaurS. Aug2.

20 αὐτοῦ³ συμμάχων μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα⁴ μηδὲν
 λυπήσας⁵ ἢν⁶ αὖ τις κατὰ τῶν⁷ ἐναντιωθέντων οἷς ἔπραττεν

Philippus victoria potitus, statim abiisset ac postea quievisset neque sociorum suorum neque ceterorum Graecorum ulli re ulla molestus; eosne

Hermog. III p. 255. — εὐθὺς vulg. 3) αὐτοῦ vulg. — αὐτον Σ. —
 εαυτοῦ Hermog. — αὐτοῦ LaurS. s. z. Vind3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Paul.
 4) οὐδένα cod z. — μηδένα post ἡσυχίαν Hermog. 5) ἀδικῶν (sine
 μηδὲν) Hermog. memoriter. 6) ὅμως ante ἢν vulg. — ἰσως (ortum vi-
 detur e λυπήσας) Weim. — om Σ. pr LaurS. Aug2. 7) τῶν οὐκ marg T.
 marg Q. η. AldV. AldB. Fel cum asterisco (in Herw. Indico est varietas
 scripta). Scrimg. — om negationem reliqui libri. non magis habent neg-
 ationem Vindl. Augl. itaque vehementer dubito de Guelf. Harl. eius-
 dem familiae. erravit Taylorus. 'Probaro vult Demosthenes, Athenien-
 ses quum paruerint auctoritati ipsius, recte fecisse, qui Philippo subi-
 genti Graeciae civitates . . . fortiter adversati sint. Atque a minori
 argumentatur, ita disputans: Si postquam prima sua consilia ad exitum
 perduxit, . . . Philippus in regnum rediisset atque quiete illic vixisset,
 . . . tamen reprehensi graviter forent, . . . quicumque non restitissent;
 nunc vero quum aliter fecerit etc. — Quis igitur non videt, ut hic sen-
 sus inde elici possit, desiderari particulam negantem legique debere
 κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων?' Victorius Var. Lect. XI, 14. Idem
 iam coniecerat Wolfius e Fel. 'Addidi particulam infinitantem. Quam-
 quam non miror eam vulgo abesse. nam e vulgata quoque sententia
 existit, tametsi minus bona, tolerabilis tamen, praesertim si ὅμως omit-
 tatur . . . aut sic distinguatur, ut in Bav.: λυπήσας ὅμως ἢν αὖ. Unde
 suspicor . . . in aliis fuisse ὅλως . . . Unde haec exit sententia: Si Phi-
 lippus victor factus, Graecorum prorsus neminem posthac laesisset, iusta
 fuisset eos reprehendendi causa, qui ei adversati essent eumque armis
 insectati, virum tam bonum . . . Sed facile apparet hanc sententiam . . .
 multum cedere alteri quae οὐκ habet . . . Etiamsi Philippus postmodum
 paci servisset, tamen culpa non vacarent qui cupiditati eius haud ob-
 stitissent.' Reiskius. 'Mihi quidem et ὅμως et οὐκ delendum videtur.
 Sensus: *esset quod in vobis, qui Philippo adversati estis, reprehendi posset.*
 Opponitur vs. 26: πῶς οὐχ ἀπάντων κτλ.' Schaeferus. Civitatum
 non erat minimeque Demosthenis ratio reprehendendi eos qui fortiter
 contra hostem pugnaverant, quamvis postea otium agentem. Vide
 modo eum Phil. I §. 42 plane contraria dicentem. a qua ratione nec
 post bellum Phocense finitum, de quo Westermannus bene quidem co-
 gitavit, recedere poterat patriae gloriae orator amantissimus. Neque
 video oppositionem. Imo unice veram sententiam intellexit Victorius.
 Sed eadem sententia efficitur deletis ὅμως et οὐκ, si interrogationis
 signo etiam post κατηγορία interpungis, ut interpunxit Wunderlichius,
 nec in veterem obscuritatem revertere debuerunt ipse Wunderl. et Dis-
 senius. De sententia loci cum Victorio stant Rauchenstein. l. c. p. 14

ἐκείνος μέμψις καὶ κατηγορία; εἰ δ' ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξιωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιεείλετο, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς πολιτείας, ὅσων¹⁰ ἡδύνατο πῶς οὐκ ἀπάντων ἐνδοξότα²³ τα¹¹ ὑμεῖς ἐβουλευσάσθε, ἐμοὶ πεισθέντες;¹³

66. Ἀλλ' ἐκείσε ἐπανερχομαι. τί τὴν πόλιν, Αἰσχίνη, προσῆκεν ποιεῖν² ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὁρῶσαν³ ἐαυτῷ⁴ κατασκευαζόμενον Φίλιππον; ἢ τί τὸν σύμβουλον²⁴⁷ ἔδει λέγειν ἢ γράφειν⁶ τὸν Ἀθηνησιν⁷ (καὶ γὰρ τοῦτο⁸ πλείστον διαφέρει⁹), ὃς συνήδειν μὲν¹⁰ ἐκ παντὸς τοῦ¹¹ χρόνου

qui conatibus elus adversati sunt, reprehenderet quisquam et accusaret? sed quia omnes pariter dignitate, principatu, libertate, atque etiam rebus publicis, quos potuit, spoliavit; nonne vos mea secuti consilia decrevistis praeclarissime omnium?

66. Sed illuc redeo. quid civitatem nostram, Aeschines, facere decebat, quum Graeciae principatum et tyrannidem cogitare Philippum et moliri cerneret? aut quid suasori dicendum vel rogandum fuit Athenis

sq. (= Bremius ad §. 62, aliter adnotans statim ad ipsum locum) et Reuter. l. c. p. XI sq. de interpunctione Wunderlichiam primam sequentes. 8) τὴν ἡγεμονίαν delendum iubet Dobraeus. — τὴν ἐλευθερίαν om Alexand. Rh. T. VIII p. 470. Rara sunt asyndeta bimembra oratoribus. De ἡγεμονίᾳ vid. Dissen. 9) παρεείλετο Alexand. 10)

ὅσον Aug². — ὅσον Bav. — ὅσα T. γρ F. 11) ἐνδοξότατα. hoc scilicet probatione egebat. Vide p. 313, 4 (ubi καλὰ). Sensus debet esse *optima vel necessaria.* Dobraeus. 'Restituendum δεξιότατα.' Hirschig. Annot. Crit. p. 51. At ἐνδοξα res honorificae, praeclare gestae (cf. Aeschin. Ctes. §. 231: οἱ πατέρες ὑμῶν τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δῆμῳ) non probatione, sed commemoratione egebant. respicitur ad τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια §. 63. 12) βουλευσάσθε. Vind⁵. 13) πεισθέντα Pal².

66. 1) καὶ τί Vindl. 2) ἀλλὰ τί ἐχρῆν, Αἰσχ., τὴν πόλιν π. Anonym. Rh. T. III p. 707 sq. Cf. Schol. in Hermog. T. IV p. 745. 3) ὁρῶσαν τῶν Ἑλλ. k. s. Vindl. Barb. Pal². 4) αὐτῷ Tiber. Rh. T. VIII p. 542. 5) τοίνυν cod s. — proxime τῶν συμβουλιῶν Laur⁸ eadem m. 6) γραφ. ἢ λέγ. T. AldT. Lind. Urb. 7) Ἀθηνησιν ἐμέ vulg. — ἐμέ om Σ. pr Laur (in quo eadem man superscr., relinquens Ἀθηνησι). (Gravitas in fine collocati pronominis aliena est modestiae oratoris. 'Quae verba sequuntur, καὶ γὰρ τοῦτο πλείστον διαφέρει, ea tantum ad vocem Ἀθηνησιν pertinent, ut arctissime ei iungenda sint.' Reuterus l. c. p. XII. Cf. §. 6. 8) καὶ γὰρ καὶ τ. k. Pal². 9) καὶ γὰρ... διαφέρει om Vindl. 10) Hoc ordine Σ. Laur⁸. Augl. 2. 4. k. s. Vindl. 5. Pal². — μὲν post παντὸς vulg. Illud recte. nam opponuntur συνήδειν μὲν et §. 67 ἐᾶσαν δέ. 11) τοῦ om p. r.

μέχρι τῆς ἡμέρας,¹² ἀφ'¹³ ἧς αὐτὸς¹⁴ ἐπὶ τὸ βῆμ' ἀνέβην, αἰὲ
 5 περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ¹⁵ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πα-
 τρίδα, καὶ πλείω καὶ χρήματα καὶ σώματ'¹⁶ ἀνηλώκυσαν ὑπὲρ
 φιλοτιμίας καὶ τῶν πᾶσι¹⁷ συμφερόντων ἢ τῶν ἄλλων¹⁸ Ἑλλή-
 νων¹⁹ ὑπὲρ αὐτῶν²⁰ ἀνηλώκασιν ἕκαστοι,²¹ (67) ἑώρων¹ δ'
 10 αὐτὸν τὸν² Φίλιππον, πρὸς³ ὃν ἦν⁴ ἡμῖν⁵ ἄγων,⁶ ὑπὲρ ἀρχῆς
 καὶ δυναστείας⁷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν⁸

(id enim plurimum refert), qui ab omni memoria scirem ad eum usque diem, ex quo ipse suggestum conscendi, semper de principatu et honore et gloria patriam dimicare, et plures tum pecunias tum homines honoris studio et propter ea quae omnibus utilia essent impendisse, quam ceterorum Graecorum pro se quisque impenderunt, (67) et qui viderem ipsi

12) τῆς ἡμέρας ἐκείνης vulg. — τῆςδε τῆς ἡμέρας Aug1. k. p. r. s. Vindl. Pal2. — τῆς ἡμέρας sine demonstrativo pronomine Σ. pr LaurS. Aug2. 13) ἐφ' Obs. Ask. IndHerw. Non displicet Taylora et Schaefero. ἀφ' ἧς h. l. est breviloquentia, i. q. quo die prodii et deinceps per posterius tempus. Non desiit Demostheno rempublicam gerente generosos animus Atheniensium. Itaque haec lectio tanto praeferenda est quanto sententia praeclarior. Quod autem proxime rediret ἐπὶ, non omnino esset vituperandum. Cf. Foed. Alex. §. 16. Herodot. I, 119. 14) αὐτὸς om ε. Barb. 15) καὶ inter τ. et δ. om Ω. Aug. Cf. §. 67. 16) πλ. σώματα καὶ χρήματα vulg. — πλ. καὶ σ. καὶ χρ. Aug1. 2. k. s. Barb. corrUrb. — πλ. καὶ χρ. καὶ σ. Σ. LaurS. 'σώματα ut gravius primo erat loco ponendum.' Rauchenstein. p. 15 (= Brem. ad h. l.). At verissime Reuterus p. XII: 'Languet χρήματα positum et gradationem corrumpit.' Vid. §. 20. — De ἀνηλώκυσαν . . . ἀνηλώκασιν vid. Prolegg. Gramm. §. 64 p. 73, ubi nunc post Σ adde LaurS. 17) ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι vulg. — πᾶσι Σ. pr LaurS. Aug1. 2. s. Vindl. Pal2. Vide §. 20. — ἅπασιν Vind3. 4. 5. Proxime Ἑλλήνων redit. 18) ἄλλων om η. 19) οἱ τὰ vulg. inculcatum. — in litura T. — Ω punctis notatum. — ὅσα coniecit Seagar. Diar. Class. T. LIII p. 51. Qua coniectura structura fit etiam impeditior. — om Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. k. pr s. Vindl. 5. Pal2. text Barb. 20) ὑπὲρ αὐτῶν Urb. Man. — ὑπὲρ αὐτῶν prΣ in fine lineae, corr superscripsit pallidum α. — περὶ αὐτῶν AldT. Vind3. 4. Pall. 21) ἢ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἕκαστοι, οἱ τὰ ἑαυτῶν ἀνηλώκασιν Scrimg.

67. 1) ὁρῶ Tiber. Rh. VIII p. 568. 2) δὲ τὸν Maxim. Plan. Rh. T. V. p. 351. — δὲ αὐτὸν Gellius N. Att. II c. 27. 3) πρὸ Ω. 4) ἦν post ὃν om Ald. Fel. Mor. Ω. t. u. v. Vindl. Pall. Urb. Aug. Man. Tiber. Gellius. 5) ὑμῖν u. Aug2. 6) ὁ ἄγων Σ. LaurS. vulg. — ἄγων cod β. 7) ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυν. om Tiber. Commate non post ἄγων, sed post δυναστείας posito Gellius haec verba cum praecedentibus coniunxit. — ὑπὲρ δόξης Maxim. 8) κλεῖδα? prΩ. Cf. Schol. ad Hom.

κατεαγότα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον,⁹⁾ πᾶν ὃ τι βου-
ληθείη¹⁰⁾ μέρος ἢ τύχη τοῦ σώματος παρελίσθαι, τοῦτο¹¹⁾ προΐε-
μενον,¹²⁾ ὥστε τῷ λοιπῷ¹³⁾ μετὰ¹⁴⁾ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. (68) καὶ 15
μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' οὐδεὶς¹⁾ ἂν εἰπεῖν τολμήσαι,²⁾ ὥς τῷ³⁾ μὲν ἐν
Πέλλῃ τραφέντι, χωρὶς ἀδόξῳ τότε γ' ὄντι καὶ μικρῷ, τισαν-
την μεγαλοψυχίαν προσῆκεν ἐγγενέσθαι,⁴⁾ ὥστε τῆς τῶν Ἑλ-
λήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' εἰς τὸν⁵⁾ νοῦν ἐμβαλέ- 20

Philippo, quocum certamen nobis erat, pro imperio et principatu oculum
elisum, claviculam fractam, eum manu, pede mutilatum, omnem quam-
cunque fortuna volebat corporis auferre partem proicere, dummodo cum
reliquo corpore honorate et gloriose viveret. (68) Atqui nemo dicere au-
deat decuisse Pellae educato, in oppido obscuro tum quidem et parvo,
tantam innasci animi magnitudinem, ut Graeciae principatum expeteret et
hoc in animum induceret, vobis autem Atheniensibus, quolibet die in

Hiad. E vs. 146. Etym. M. p. 518, 25. Pollux X §. 23. Herodian. p. 400
ed. Lobeck. = p. 467 ed. Piers. 9) τὸ σκέλος, πᾶν ὅτιοῦν πεπ. Pal2.
— τὸ σκ. πεπρ., τὴν κλ. κατ. (om τὴν χεῖρα) Maxim. — τὴν δὲ κλ. κ.,
τὴν δὲ χ. καὶ τὸ σκ. Tiberius in Asyndetis numerat. itaque δὲ... δέ
... καὶ debentur scribae. 10) ὃ τι ἂν βουλευθείη Aug1. s. Vindl.
Barb. Pal2. (k. p. r. l?). — ὃ τι ἂν βουλευθῇ Gellius bis. — Non de-
buit Dissenius Wunderlichii falsam regulam Praef. p. XXXI repetere
'particula ἂν adiecta plusquamperfecti notio tollitur, quodcunque auferre
cuperet,' quum ipse Dissenius delendam esse h. l. particulam dicat. Ne-
que est ellipsis, quam volunt Bkk. Anecd. p. 129. Vid. ab ipsis his
Anecdotis ibidem citatos locos ex hac ipsa oratione §§. 26. 32. 45. Nam
ὃ τι ἂν βουλευθείη est i. q. quodcunque voluerit, was es wohl wollen machte.
sed ὃ τι βουλευθείη est i. q. quodcunque volebat, quodcunque res accide-
bat, was es auch immer nur wollte. Hoc sententiae aptum est. 11) τοῦ-
τον Φ. — ῥαδίως καὶ ἔτολμως post τοῦτο vulg. Haec numero orato-
rio necessaria esse defendebat Dissen. Praef. p. XXXVII. At in προΐε-
μενον inest notio ῥαστώνης καὶ ῥαθυμίας. Istis adverbis omissis maior
est vis verbi. — om Σ. pr LaurS. Gellius bis. — ῥαδίως καὶ om γρ
marg antiquus Σ. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Barb (cuius margo habet καὶ
ῥαδίως hoc ordine). 12) προσιμένον vel προέμενον Struvius coniecit
Lectt. Lucian. P. I in Misc. Crit. II, 2 p. 232. Rectissime monuit
Schaeferus προέμενον h. l. esse notionis imperfecti. 13) τὸ λοιπὸν
LaurS. Aug1. k. Scring. Vindl. Pal2. Gellius. 14) κατὰ Vind3.

68. 1) οὐδὲν Aug4. 2) τολμήσαι Σ. — τολμήσειεν vulg. — τολ-
μήσαι LaurS eadem manu. — Longiorem atticam formam dicunt. Multo
usitatiores quidem ea est etiam Demostheni. At cf. Lept. §. 54: ἀκούσειεν
ὥς et §. 55: ἀκούσαι τοῦ. Plura in Prolegg. 3) τὸ Δ. Pal2. 4) προσῆκε
γενέσθαι Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 5) εἰς τὸν Σ. LaurS. Aug1. k. s. Vindl.

σθαι,⁶ ὑμῖν⁷ δ' οὖσιν Ἀθηναίοις καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκά-
στην⁸ ἐν πᾶσιν καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασιν⁹ τῆς¹⁰ τῶν προ-
γόνων ἀρετῆς¹¹ ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι¹² τοσαύτην καλίαν ὑπάρ-
25 ξαι, ὥστε τῆς¹³ ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους, ἐθελοντάς¹⁴ παρα-

omnibus et orationibus et spectaculis virtutis maiorum monumenta intuen-
tibus, tantam inesse ignaviam, ut libertatem ultro, libenter Philippo pro-
deretis. ne unus quidem ita sentiat. (69) Reliquum igitur fuit et neces-

τὸν om vulg. 6) ἐμβαλλέσθαι Q. Man. — ἐμβάλλεσθαι Barb. 7) ἡμῖν Vindl. 8) καθ' ἡμέραν ἐκάστην γρ m sec LaurS. vulg. — καθ' ἐκάστην ἡμέραν Pall. — κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην Σ. pr LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. Urb. I. e.: 'am jedesmaligen tage' Bernhard. Synt. p. 319. 'Der in ἡσαστος schon an sich liegende begriff der individualität wird durch den artikel noch mehr hervorgehoben.' Kuehner. Gramm. T. II §. 489, b. Proprie: an jedem tage der dazu bestimmt ist. Sic gravius dicitur quam sine articulo (quem ad ἡσαστον cum nomine coniunctum omitti posse perperam Zeunius negabat, vid. Poppo. ad Xenoph. Disc. I, 2 §. 5) i. q. quoque die, sed cum articulo h. l. i. q. quo vobis libet die, an jedwedem euch beliebigen tage. Cf. §. 249. Thuc. VI, 63, 1. Et altero ordine Aristog. I §. 26: καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν. f. leg. §. 70: καθ' ἐκάστην τὴν ἐκκλησίαν. Exempla collegerunt Schaeferus ad p. 310, 8. Stallb. ad Plat. Phileb. §. 64 p. 93. De Isocrateo usu vid. Benseler. Praef. Isocr. p. XXX not. 4. Etiam e titulis L. Dindorf. in Stephan. Thes. Didot. s. v. p. 355 sq. Articulus ἀοριστῶδῶς νοεῖται Apollon. Synt. I, 35 p. 76 Sylb. 9) 'Forte Θεάμασι. nam τὰ θεωρήματα αὐτὸ τῶν τεχνικῶν.' Wolfius. 'Athen. XII p. 546 F: περὶ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροσμάτων. Non memini alio loco sic usurpatum legere, videturque, quando hoc sensu dicitur, proprium orationis altius surgentis.' Schaeferus. 10) τοῖς Vindl. 11) ἀρετῆς Vindl. k. s. 12) ὑπόμνημα θεωροῦσι LaurS. Aug2. et prΣ, in quo libro antiqua manus ω scripsit super ου, in marg. ant. γρ ὑπομνήμαθ' ὁρῶσιν. Illud receperunt Turicci. cl. Rhod. Lib. §. 35. Sed vehementer displicet: ἐν πᾶσιν λόγοις καὶ θεωρήμασιν... ὑπόμνημα θεωροῦσι. 13) Post τῆς add. τῶν Ἑλλήνων vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug2. Ex antecedentibus intelligenda, h. l. addita languent. 14) ἐθελοντάς Mor. LaurS. Augl. k. s. Vindl. 3. 4. Barb. Pal2. Urb. Suspectum vocabulum videtur H. Stephano Thes. Gr. s. v. Αὐτεπαγγέλτος, contra Westermanno ἐθελοντάς. Alterum delendum putat Taylorus ad p. 229, 12 et p. 340, 12 aut ἐθελοντάς aut αὐτεπαγγέλτους. Delevit illud Hirschig. Annot. Crit. p. 50. 'Sit pleonasmus, non obloquor. sed nec caret gravitate haec verborum abundantia in re turpi describenda et orator pleonasticis locutionibus ita abutitur, ut qui eius rationem satis callet ad talia non offendat. Adde quae de h. l. monuerunt doctissimi Angli in Thes. Steph. col. 406B.' Schaeferus. Oratoriae cumulationis exempla ubique oc-

χωρήσαι Φιλίππῳ. οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσειεν.¹⁵ (69) Λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον² ἅμα πᾶσιν οἷς ἐκεῖνος ἐπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐναντιοῦσθαι³ δικαίως. τοῦτ' ἐποιεῖτε⁴ μὲν ὑμεῖς ἐξ ἀρχῆς⁵ εἰκότως καὶ προσηκόντως, ἔγραφον δὲ καὶ συνεβούλευον καὶ γὰρ⁶ καθ' οὓς ἐπολιτευόμεν χρόνους. ὁμολογῶ. (70) ἀλλὰ²⁴⁸ τί ἐχρῆν με¹ ποιεῖν; ἥδη γὰρ σ' ἐρωτῶ,² πάντα τὰλλ'³ ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν,¹ Ποτίδαιαν, Ἀλόνησον,⁵ οὐδενὸς⁶ τούτων μέμνημαι. Σέρριον δὲ καὶ Δορίσκον⁷ καὶ τήν⁸ Πεπαρή-⁸

sarium simul, ut omnibus eius actionibus, quibus iniuriam vobis faciebat, iuste advessemini. Id faciebatis ab initio vos merito et decenter, rogabam autem et consulebam etiam ego, quibus in republica versabar temporibus, fateor. (70) Sed quid fuit mihi faciendum? iam enim te interrogo, ceteris omnibus omissis, Amphipoli, Pydna, Potidaea, Halonneso, nullius horum facio mentionem. Serrhium autem et Doriscum et Peparethi vasta-

currunt: *παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν* Olynth. III §. 6. ibiq. intrr. eadem formula in sociorum decreto Olymp. 100, 3. Meier. Epigr. I p. V lin. 32. Phil. II §. 16: *βιασθεὶς ἄκων*. Cor. §. 305: *μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς*. Aristocr. §. 157: *ἐξελέγχθη φανερώς τὸ πρᾶγμ' ἐπ' αὐτοφώρῳ*. Cf. Phil. II §. 11. Chers. §. 6. Herodot. III, 65, 7. Thucyd. V, 23 fin. et c. 47. *διὰ παντὸς αἰὲ τοῦ χρόνου* Lept. §. 142. Plura Bornemann. ad Xenoph. Conviv. VIII, 4 p. 186. Seileri Ind. ad Schaeff. Appar. s. v. *Pleonasmus*. Lobeck. ad Phryn. p. 753 sq. 15) *φήσει* Laur8. vulg. — *φήσειεν* Σ. Vindl. — *φήσει* u.

69. 1) *καὶ* om Q. 2) *ἀνάγκη* Pal2. 3) *ἐναντιοῦσθε* Σ. 4) *ἐποιήτε* Q. 5) *ἐξ ἀρχῆς ὑμεῖς* vulg. — *ὑμεῖς ἐξ ἀρχῆς* Σ. Laur8. Rav. Aug1. 4. Lind. Vindl. 4. 5. Barb. Pal2. Urb. Man. (Φ. T. k. p. r. s). 6) *καὶ ἐγὼ* Σ. Laur8. vulg. — *ἐγὼ* sine καὶ Aug1. 4. s. s. Vindl. Barb. Pal2. Malit omissum Schaeferus. At modestius additur καὶ, i. q. vos ipsi quod decebat fecistis et ego idem rogavi.

70. 1) *με* om Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1167 W. Habet etiam Alexand. Rh. T. VIII p. 452. 2) *σ' ἐρωτῶ* a sequentibus rectissime commate separaverunt veteres editiones et Schaeferus quique hunc secuti sumus. Sed Dobraeus ad p. 246, 1 vituperavit, quasi sensus non sit *ἥδη γὰρ σε τοῦτ' ἐρωτῶ*. referenda est quidem interrogatio ad praecedentem locum, sed vid. ad §. 63. Cf. Gregor. p. 1134 et 1135. 3) *ταῦτα πάντα* sine *τὰλλ'* Gregor. p. 1167. Vulgata citata sunt a Tiberio Rh. T. VIII p. 533. p. 542. 4) *Πύδαν* prQ. — *Πύδναν* Ald. Fel. Corroxit Mor. 5) *Ἀλόνησον* om Gregor. p. 1167. Habet etiam Alexand. p. 452. p. 470. Tiber. p. 533. p. 568. 6) *οὐδενὸς γὰρ* Tiber. p. 533. 7) *Δορίσκον* Aug2. — *Δορίσκον* Φ. — De Σέρριον, ut Σ. Laur8, vid. Prolegg. Gramm. §. 111. 8) *τήν* om Vindl. Habet etiam Harpocr. s. v. *Πεπαρ*. Tiber. p. 533.

θον πόρθησιν καὶ ὅς' ἄλλ'⁹ ἢ πόλις ἡδίκητο,¹⁰ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. καίτοι σύ γ' ἔφησθά με ταῦτα λέγοντα εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τουτουσί,¹¹ Εὐβούλον καὶ¹² Ἀριστοφῶντος¹³ καὶ Διοπίθους¹⁴ τῶν περὶ τούτων ψηφισμάτων ὄντων,¹⁵ οὐκ ἐμῶν, ὧ λέγων¹⁶ εὐχερῶς¹⁷ ὅ τι ἂν βουλευθῆς. οὐδὲ νῦν¹⁸ περὶ τούτων ἐρῶ.¹⁹ (71) ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος σφετεριζόμενος¹ καὶ κατασκευάζων ἐπιτελίσμ'² ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ Μεγά-

tionem et ceteras reipublicae nostrae ab illo factas iniurias, nec utrum fuerint novi. quanquam tu quidem dixisti me, qui illa rogassem, populum onerasse inimicitia, quum illa decreta Eubuli et Aristophontis et Diopithis sint, non mea, o homo, qui temere quicquid in buccam venerit, effutis. nec nunc iis de rebus dicam. (71) At ille qui Euboeam abalienabat et ad oppugnandam Atticam muniebat, qui in Megara invadebat, qui Oreum oc-

9) ὅσα ἄλλα τοιαῦτα vulg. — ὅς' ἄλλα Σ. pr LaurS. Aug2. 'Si τοιαῦτα omittitur, multitudo iniuriarum Philippi augetur.' Reuter. p. XIII. 10) ἡδίκητο vulg. — ἡδικήτο Ω. — ἡδικεῖτο Σ. LaurS. Φ. Tiber. p. 533. 'Hoc unice verum esse videtur. orator enim tempora illa, quibus iniuriae factae sunt, repetens omnia, quae deinceps non intermisso temporis spatio urbs patiebatur, exponit. quare §. 71, ubi pergit enumerare Philippi iniurias, imperfecta ponuntur.' Reuter. l. c. Etiam sine codd. imperfectum scribendum erat. Iniuriae continuabantur. 11) τουτοισί cod ε. — 'Aut post ἔχθραν aut post τουτουσί videtur deesse vocabulum ἐκείνων.' Reiskins. 'Satis docet series orationis, quomodo intelligi oporteat.' Schaeferus. Cf. §§. 46. 48. Quae alia Reiskins addenda sequentibus opinatus erat, merito idem omisit. Vid. Harles. 12) καὶ om p. r. 13) Κτησιφῶντος Aug2. punctis notatum text Σ, cuius marg antiq. Ἀριστοφῶντος, quod dant LaurS. vulg. 14) Διοπίθους Ω. u. 15) ὄντων ψηφισμάτων Aug1. k. s. Vindl. Barb. Pal2. 16) οὐ λέγω Aug2. — ὧ λέγω prΣ. 17) εὐχερῶς Vind7. — εὐχερῶς πᾶν ε. Φ. v. 18) οὐδὲν νῦν Aug1. 4. k. r. Serimg. Vind5. Barb. Pal2. 'Adscitum in altera Wunderlich. *flagitante sensu*, certe perlibenter ferente, ut mihi quoque edi placeat.' Schaeferus. Οὐδὲ νῦν h. l. i. q. 'etiam nunc non, quemadmodum antea nullas rogationes de iis tuli.' Dissen. Originem varietatis, si opus est, satis ostendit Urb: οὐδὲν ὦν. 19) περὶ τούτων νῦν ἐρῶ Pall. — περὶ τούτων νῦν ὦρα AldT.

71. 1) Hunc locum citaverunt Hermog. T. III p. 159. p. 160. p. 253. Maximus Plan. Rh. T. V p. 502 (p. 524). Ioann. Sicul. Rh. T. VI p. 371. W. Schol. in Hermog. Rh. T. VII^b p. 801. p. 931. p. 1010. T. VIII p. 620. W. Demetr. Ph. Rh. T. IX p. 113 §. 278 (= 293). p. 114. §. 279 (= 294). Gregor. Rh. T. VII^b p. 1211. W. Schol. Aristid. p. 96 Fromm. 2) ἐπιτελίσματα Ang. Man. Ω. u. γ. Singularem tuentur etiam Demetrius §. 279 omittens post Ἀττικὴν sequentia usque ad πόλιν prius

ροῖς ἐπιχειρῶν³ καὶ καταλαμβάνων Ὀρεόν,⁴ καὶ κατασκάπτων⁵ Πορθμόν,⁶ καὶ καθιστάς ἐν μὲν Ὀρεῶ⁶ Φιλιστίδην⁷ τύραννον, ἐν δ' Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὑφ' ἑαυτῶ⁹ ποιούμενος, καὶ¹⁰ Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἄς¹¹ μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἄς¹² δὲ¹³ τοὺς φυγάδας κατάρων, πότερον ταῦτα πάντα¹⁴ ποιῶν ἡδίκηει καὶ παρεσπώνδει καὶ ἔλνε¹⁵ 20 τὴν εἰρήνην ἢ οὐ; καὶ πότερον φανήναι τινα τῶν Ἑλλήνων

cupabat, qui Porthmum suffodiebat, qui et Orei Philistidem tyrannum et Eretriae Clitararchum constituebat, qui Hellespontum subigebat, qui Byzantium obsidebat, et Graecarum urbium alias evertebat, in alias exules reducebat, nunquid iis omnibus inique faciebat et foedus violabat et pacem solvebat, necne? et utrum Graecorum aliquem existere oportebat, qui quominus is illa faceret prohiberet, necne? (72) Nam si non oportebat,

(ubi excidisse videtur καὶ τὰ ἐξῆς, nam cf. Hermog. Rh. T. III p. 300. p. 301. Anonym. Rh. T. VIII p. 704. Gregor. Cor. T. VII^b p. 1205 W.), et ut videtur Harpocr. Suid. Tota insula a Philippo possessa oppugnandis Athenis erat. 3) κατασκευάζ. . . ἐπιχειρῶν om k. Pal2. — Μεγάροισι ἐπιχειρῶν om Hermog. p. 300. Rh. T. VII^b p. 825. et plura om Ioseph. Rhac. Rh. T. III p. 514. 4) ὠραιον et mox ὠραιῳ Σ. 5) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. — κατασκάπτων Ὀρεὶον καὶ καταλαμβάνων Πορθμόν Rh. T. VII^b p. 825. 6) Ὀρεὶον Pal2. — Ὀρεῶ Rh. T. VII^b p. 821. 7) Φ. τὸν Barb. 8) ἐφ' cod z. 9) ὑφ' ἑαυτὸν AldV. Alexand. Rh. T. VIII p. 440. Vulgatum habet Priscian. T. II p. 268. Cf. supra §. 40. 10) καὶ τὸ Angl. k. p. r. s. Pal2. Vindl. Alexand. Cf. infra §. 80. 11) τινάς Aldetc. — τὰς vulg. et Edit. Walz. Alexand. In Ω τ est pallidius. — ἄς Σ. LaurS. Aug2. Bav. IndAld. Vind3. Pall. Ang. Man. (β. γ? in marg Mor. est confusio notarum. — Φ. k. l. u. v?). 'Apud Atticos huius aetatis scriptores ὃς μὲν . . . ὃς δὲ pro ὃ μὲν . . . ὃ δὲ nondum est in usu. . . Quod si ἄς sit tolerandum §. 71, videtur referendum inter argumenta, quae probant iam Demosthenis aetate ex usu communi et actis publicis nonnulla coepisse in scripturam etiam praestantissimorum irrepere.' Breminius ad §. 182. Rarus usus apud Atticos, nec tamen inauditus. Cf. ὧν μὲν . . . ὧν δὲ Philemon. ap. Stob. Serm. XVI p. 153 Gosn. Xenoph. Cyri Disc. II, 4 §. 23 οὓς μὲν . . . οὓς δὲ vulgatum mutarunt recentiores editores in τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ. Vid. Matthiae Gr. §. 289, ibiq. citt. inprimis Reiz. Accent. Incl. p. 30 sqq. Cf. Stephan. Thes. T. V. p. 2277 sq. Didot. 12) τινάς Ald etc. — τὰς prΩ, erasa est litera prima (τ?). 13) ἄς δὲ καὶ Alexand. p. r. 14) πάντα ταῦτα F. Tiber. p. 542. — πάντα om LaurS. Alexand. utroque loco. Demetr. §. 279, qui omisit etiam καὶ παρεσπώνδει. 15) διέλνε Tiber. orta est praepositio e praecedente coniunctione. — — τὴν εἰρ. ἔλνε LaurS.

τὸν¹⁶ ταῦτα καλύσονται ποιεῖν αὐτὸν¹⁷ ἐχρῆν ἢ μή; ¹⁸ (72) εἰ μὲν¹ γὰρ μὴ ἐχρῆν,² ἀλλὰ τὴν Μυσῶν λείαν³ καλουμένην τὴν
 25 Ἑλλάδ' οὖσαν ὀφθῆναι ζώντων καὶ ὄντων Ἀθηναίων⁴ περι-

sed connivendum erat in eo quod quae dicitur Mysorum praeda Graecia fiebat, viventibus et vigentibus Atheniensibus; supervacaneum et ego laborem cepi, quod de his rebus verba fecerim, supervacaneum laborem respublica

16) τῶν Urb. 17) αὐτὸν ποιεῖν k. Pal2. 18) οὐ Pal2. Ad μὴ supplendum φανῆναι. Cf. §. 72: εἰ δ' ἔδει . . . φανῆναι.

72. 1) μὲν om s. 2) ἐχρῆν omnes libri. 3) λείαν prΣ, correxit ant. — Μυσῶν λείαν Harpocr. Phot. Anecd. Bkk. p. 279. 4) ζώντων Ἀθηναίων καὶ (om καὶ Pal1) ὄντων vulg. — ζώντ. καὶ ὄντ. Ἀθ. Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. Barb. 'Fort. ζώντ. Ἀθ. καὶ ἰδόντων. Hom. Iliad. A vs. 88. Heliodor. IV, 2.' Marklandus. 'Non intelligo, quid intersit inter ζώντ. et ὄντων. Diu correxeram ζώντ. Ἀθ. καὶ ὀρώντων.' Taylorus. Cf. Aeschyl. Agam. vs. 677 et Latinorum vivus videntisque (intrr. ad Cicer. pro Sext. c. 27). Sed bene Reiskius: 'I q. tametsi non solum in vivis adhuc supersint Athenienses, sed etiam ii sint, qui sunt. Potest quis adhuc vivere, qui tibi succurrere . . . nequeat.' — 'Iure Reiskius vulgatam tuetur, sed qua tuetur ratione, eam probare non possum. Mihi quid placeat, docet nota ad p. 90, 8.' Schaeferus, qui Demosthenem nihil aliud quam duo verba idem significantia iunxisse putavit, sive ut vim augeret sive ut numeris auribusque consularet. Nunquam et nusquam summus orator inani numero serviturus similia coniungebat. Vid. Doberenz. Excurs. II ad Dem. Chers. p. 22 sqq. Etiam Dissenius de ordine verborum dubius erat, qui olim vulgatam collocationem significantiorem dixerat, tum alteram praetulit, rationem non addens vulgatumque ordinem in textu relinquens. Intellexit Reiskius sententiam: dum vivunt Athenienses et revera sunt Athenienses, non solum nominantur. εἶναι i. q. εἶναι τι. Cf. f. leg. §. 64: κύριος εἰς ἀνῆρ Φίλιππος γέγονε διὰ τούτους, οὗσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, während es doch noch ein Athen gab. Phil. III §. 56: ὅτ' ἦν ἡ πόλις, dum urbs incolumis erat. Lept. §. 22. Vides proxime ad ὄντων pertinere Ἀθηναίων subiectum et praedicatum optimeque gravitatem in fine apparere. Ordo autem verborum e textu sententiae varius est. Homer. Odyss. Q vs. 263: εἰ πον ζῶει τε καὶ ἔστιν si aliquo loco vivit et revera superest. Herod. I, 120: ἔστι τε ὁ παῖς καὶ περίεστι, natus est puer et adhuc vivit. Cf. ibi proximum εἰ ἐπέζωσε. Liban. Decl. T. IV p. 40: εἴγε ζώντος μὲν καὶ ὄντος Πριάμω. Minimeque erat tentandum Soph. Trach. vs. 1149 (= 1169): χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν i. e. tempore durante et praesente nunc. pro Phorm. §. 29: Τιμοδημῷ τῷ νῦν ἐτ' ὄντι καὶ ζῶντι, qui etiam nunc non solum superest, sed etiam viget. Plat. Rpb. II p. 369 D: ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναι τε καὶ ζῆν ἔνεκα, ut simus et vivamus.

εἰργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων⁵ εἰπών, περιεἰργασται δ' ἡ πόλις
 ἡ⁶ πεισθεῖς ἐμοί, ἔστω δ' ἀδικήματα πάντα,⁷ ἃ πέπρακται, καὶ
 ἁμαρτήματ' ἐμά.⁸ εἰ δ' ἔδει τινὰ τούτων κωλυτὴν⁹ φανῆναι·
 τίν' ἄλλον¹⁰ ἢ¹¹ τὸν Ἀθηναίων δῆμον¹² προσῆκεν¹³ γενέσθαι;¹⁴ 249
 Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτενόμην¹⁵ ἐγώ, καὶ ὄρων καταδουλούμε-
 νον πάντας ἀνθρώπους ἐκείνον ἡναντιούμην καὶ προλέγων
 καὶ διδάσκων μὴ προῖεσθαι¹⁶ διετέλουν.¹⁷

cepit, quae mihi paruerit, ea vero quae facta sunt omnia, delicta et errata mea sunt. sin aliquem apparere oportebat qui illa prohiberet; quem alium quam populum Atheniensem cum fieri decuit? Haec igitur administravi ego, et quum ab eo omnes homines opprimi servitute viderem, adversatus sum et praedixi monique semper ne proiicerentur.

5) περὶ τῶν τοιούτων Aldetc. — περὶ τούτων Σ. Laur8. vulg. — om Aristid. Rh. T. IX p. 357. Erravit autem Dobraeus perhibens περὶ τῶν τοιούτων εἰπών abesse in quatuor codicibus Parisinis (α. β. γ. ε.). 6) ἡ articulum post πόλις tamquam e praecedentibus literis is saepe cum η confusis ortum delendum esse iubet Schaeferus conferens §. 65: ἔβουλεύσασθε, ἐμοὶ πεισθέντες. Sed additus est h. l. articulus, ne eadem structura esset quae praecedit περιεργασμαι εἰπών, dicendo frustra operam consumsi. sententia diversa. 7) πάντα ταῦτα vulg. — ταῦτα πάντα k. Barb. Pal2. — πάντα Σ. Laur8. Bav. T. Φ. ε. η. Aug2. 4. Vind3. 4. 5. Urb. Aristid. 8) πάντα δὲ τὰ ἁμαρτ. καὶ ἀδικ. ἐμά Aristid. Placet Dobraeo, qui praeterea ἔσται scripsit pro ἔστω. 9) τούτων τινὰ κωλ. Aldetc. Ω. i. u. Vind3. Ang. — τούτων κωλ. sine τινὰ vulg. — τούτων κωλ. τινὰ Aug4. Vind5. — τινὰ τουτον κωλ. prΣ, corr τινὰ τούτων κωλ., ut exhibet Laur8. — in marg antiq Σγρ: εἰ δὲ ἔδει τινὰ τούτων ἄλλον ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον προσῆκε γίνεσθαι, omittens κωλυτὴν φανῆναι τινὰ. Recepit Dobraeus, scribens τίνα. In marg habet Aug1 τούτων κωλ. φανῆναι, in textu omissa aberrante oculo ab τινὰ ad τίνα. Optime in textu Σ et in Laur8 pronomen indefinitum cum gravitate h. l. pronuntiandum praepositum est. Thuc. III, 23 §. 3: εἴ τις παραβηθῶν... κωλυτὴς γίγνεται. 10) μᾶλλον k. γρξ. pr Aug1. Barb. 11) ἄν Scrimg. 12) ἢ τὸν Ἀθηναίων δ. Pal2. — ἢ τὸν Ἀθηναίων δ. Man. Pall. — ἢ τὸν τῶν Ἀθ. δ. coniecit Markl. temere. — ἢ τὸν δῆμον Ἀθηναίων Laur8. 13) προσῆκει vulg. — προσῆκε Laur8. F. Φ. Ang1. 4. k. p. r. s. ε. Guelf. Vind1. 4. 5. Barb. Pal2. docta manus Herw. — προσῆκεν Σ. — Praecedit ἔδει. 14) γράφεσθαι Scrimg. 15) ἐπολιτενόμην τότε¹⁵ vulg. — τότε¹⁵ om Σ. Laur8. Aug1. 2. k. s. η. Vind1. 16) προσέσθαι Aug1. A. k. s. γρξ. Ω. Guelf. Vind1. 5. Pal2. — πρ. ταῦτα Φιλίππῳ vulg. — haec duo vocabula om Σ. pr Laur8. Aug2. 'Mihi quidem vim h. l. labefactare videntur.' Reuter. Supplendum enim πάντας ἀνθρώπους. 17) διετέλουν om Aldetc. F. T. i. u. v. Ω.

- 5 73. Καὶ μὲν τὴν εἰρήνην γ' ἐκεῖνος ἔλυσε τὰ πλοῖα λαβών, οὐχ¹ ἡ πόλις, Αἰσχίνη. Φέρε δ'² ἀντὰ³ τὰ⁴ ψηφίσματα καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν⁵ τοῦ⁶ Φιλίππου, καὶ λέγ' ἐφεξῆς. ἀπὸ γὰρ τούτων,⁷ τίς τίνος αἰτιώσ⁸ ἐστι,⁹ γενήσεται φανερόν.¹⁰

10

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

74. Ἐπὶ ἄρχοντος¹ Νεοκλέους,¹ μηνὸς Βοηδρομιῶνος . . . ,²

73. Atqui pacem quidem ille solvit navibus captis, non nostra civitas, Aeschines. Sed profer ipsa decreta literasque Philippi, et recita deinceps. nam ex his, quis cuius rei sit auctor perspicuum fiet.

Archonte Neocle, mensis Boedromionis . . . , indicta ab imperatori-

Aug4. Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Ang. Man. — punctis notavit Barb. — Habent Σ. pr LaurS. Φ. Aug1. 2. k. r. p. s. ζ. AldV. AldB. Vind1. Pal2.

73. 1) λ., καὶ οὐχ cod ζ. 2) δὴ vulg. — δὲ Σ. k. Vind1. — δ' Aug1. s. Barb. LaurS. 3) ταῦτα Aug2. Pal2. Man. — ταῦτα Aug. 4) τὰ om Mor. fortasse cum η. 5) τὴν om p. Vind5. Barb. 6) τὴν τοῦ om Aug1. k. s. ζ. Vind1. Pal2. 7) τ. ἐξεταζομένων vulg. — τ. ἐξετασμένων cod η. — ἐξεταζομένων om text Σ (marg a manu ut videtur recentiore habet). text LaurS (habet margo a sec m). Aug2. Statim ex ipsis documentis recitatis auctor malorum patebit, sic gravius dicitur, quam si auditores secundum ea rem examinare iubentur. 8) αἰτίας om Aug4. Vind4. 9) ἐστὶν αἰτίας Barb. 10) φανερόν (φανερῶς Vind5) λέγε vulg. — λέγε om Σ. F. T. p. r. Aug4. Vind4. LaurS.

*) ψήφισμα om γ. η. — Documentum om Urb. — καὶ τοῦτο ψήφισμα ἐν σελίδι ἔχεται Lind. Cf. §. 29.

74. 1) Νεοκλέους h. l. in omnibus libris, sed Νικοκλέους §. 75 vulgo praeter Fel. LaurS. Aug2. Weim. (Vind3. 4. Pall?). Verus anni, quo Philippus naves Athoniensium rapuit, Archon Eponymus est Nicomachus. Nam hoc Archonte Demosthenes Philippica undecima (= aliis X^a sive vulgo Phil. IV) suavit pace a Philippo navigiis Atheniensium deductis manifesto rupta Byzantiis auxilium esse ferendum (Dionys. H. Epist. I ad Amm. T. VI p. 734), quum rex Perinthum obsideret Olymp. CIX, 4. Id quod factum est nondum quidem Sosigene Archonte Olymp. CIX, 3, quo tempore in superiore Thracia Philippus versabatur, sed ante columnam pacis deiectam Olymp. CX, 1, Theophrasto Archonte. Diodor. XVI, 74. Philochor. ap. Dionys. l. c. p. 741. Ne plura. Interea cf. Boeckh. Oecon. T. I p. 741 sq. ed. 2^a. Nec tamen pro Νικοκλέους scr. Νικομάχων, nam omnes eorum decretorum Archontes sunt pseudonymi. 2) Nullum in codicibus h. l. signum lacunae. Sed excidisse diem docetur altero decreto collato §. 75.

*ἐκκλησία σύγκλητος*³ ὑπὸ⁴ στρατηγῶν. *Εὐβουλος Μνησιθέου Κόπριος*⁵ εἶπεν, ἐπειδὴ προσηγγεῖλαν⁶ οἱ στρατηγοὶ ἐν⁷ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὥς ἄρα⁸ Λεωδάμαντα⁹ τὸν ναύαρχον καὶ τὰ μετ'¹⁰

bus contio. Eubulus Mnesithei F. Coprius dixit: Quum imperatores in contione retulissent Leodamantem Navarchum et missas cum eo viginti

3) *ἐκκλησίας συγκλήτου* vulg. — *ἐκκλησία σύγκλητος* Σ. LaurS. (qui codex fort. *ἐκκλησίας*). Aug2. (Etymol. M. p. 733, 19. Harp. et Phot. s. v. *Σύγκλητος* Ἐκκλ. respicere videntur f. leg. §. 122). Nominativi exempla Franz. Element. Epigr. p. 175. p. 182. Corp. Inscr. I No. 105 p. 143. No. 111 ibiq. Boeckhii p. 153 a. med. collegit plura. Adde No. 2264. 2270. 2271. Decretum Athen. in Philol. XII, 4 p. 734. In Studiis Boeckhii passim lapides complevit *ἐκκλησία κυρία* addens secundum spatium. Etiam *γνώμη* sic invenitur. Vid. ad §. 75 not. 7. — Insemebatur postea *συναγωγείσης* Aldete. Aug1. Pal2. γ. η. (k. p. r. s?). *συναρχείσης* Barb. punctis notatum. — *γενομένης* Vindl. — Particip. om Σ. LaurS. vulg. De ὑπό a substantivis pendente vid. ad §. 38. 4) ὑπὸ τῶν Wolfius de suo. 'Statim sequitur οἱ στρατηγοί. Sed etiam p. 250, 11: *πρωτάνεις καὶ στρατηγοί*, quae p. 249, 18 sq. articulum sibi iunctum habent. Omnino nomina magistratus imperiumve indicantia etiam sine articulo recte dicuntur, quippe ipsa per se tam definita, ut cum propriis nominibus comparari possint.' Schaeferus. Sic *βουλῆς* Timocr. §. 9. Plat. Legg. VI p. 755 E: *πρωτάνεις τε καὶ βουλήν*. ibid. p. 766 B: *βουλῆς καὶ πρωτάνειων*. — In LaurS sic: *ὑποστρατήγων*. 5) *Κόπριος* vulg. — *Κυθήριος* coniecit Vales. ad Harpocr. s. v. *Εὐβουλος*. Item Corsin. F. Att. T. I p. 236 aut *Κρώπιος*. Debebat saltem *Κρωπίδης*. Probavit *Κυθήριος* Fr. A. Wolf. ad Leptin. p. 245. Receperunt Wunderl. et Harlesius. — *Κόπριος* Σ. LaurS. F. Φ. Aug2. — Boeckh. De Pseud-Eponym. p. 10 (= 138). Schoemann. ad Isaeum p. 229. Meier. Diar. liter. Hallens. 1826 No. 23 p. 193. Nam *Κόπρος* est Demos Hippothonditis. *Κόπριος* Corp. Inscr. No. 281. *Κόπριος* Corp. Inscr. No. 145 ibiq. Boeckh. p. 216. No. 149 in Addendis p. 904. No. 172 Docum. Marit. p. 384. Decret. Athen. in Philologo l. c. Aristoph. Eqq. vs. 898 (= 895), in quo versu vulgo *Κόπριος*. 6) *προσηγγεῖλαν* Σ. — *προήγγειλαν* Vind4. 7) ἐν om Aug4. 8) ἄρα om Aug1. s. β. γ. Ω. k. t. u. v. AldT. Vindl. 3. text Vind5 (habet marg.). Pall. 2. Ang. 'Malim omissum. in psephismate quidem sic positum habet quod parum placeat.' Schaeferus. 9) *Λεωδάμαντα* Σ. LaurS. vulg. — *Λεοδάμαντα* Aug2. Barb. — *Λαομέδοντα* Aug1. β. ε. Guelf. Vindl. Pal2. Liban. Declam. T. IV p. 290. Schol. ad §. 132. Mor. Sed §. 77 in inferiore epistola *Λαομέδων* LaurS. vulg. — *Λαομεδων* Σ, δ est antiqui correctoris. — *Λεωδάμας* γρβ. γ. Weim. — *Λαοδάμας* Fel. — *Λαοδάμων* p. r. — Lept. §. 146. 147: *Λεωδάμας* — *Λεωδάμαντα* — *Λεωδάμαντος*. Lysiae or. XXVI §. 13 sqq. *Λεωδάμαντα*

αὐτοῦ ἀποσταλέντα σκάφη εἰκοσι,¹⁰ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν,¹¹ εἰς Ἑλλήσποντον¹² ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγὸς Ἀμύντας καταγέοχεν¹³ εἰς Μακεδονίαν καὶ ἐν φυλακῇ ἔχει,¹⁴
 20 ἐπιμεληθῆναι τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς, ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι,¹⁵ καὶ αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον,¹⁶ οἷ¹⁷ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτὸν¹⁸ περὶ τοῦ ἀφεθῆναι τὸν¹⁹ ναύαρχον²⁰ καὶ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς στρατιώτας,²¹ καὶ εἰ μὲν δι' ἄγνοιαν ταῦτα²² πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι οὐ²³

naves in Hellespontum ad frumentum comitandum a Philippi duce Amynta exceptas et perductas esse in Macedoniam, et in custodia teneri; curandum esse Prytanibus et imperatoribus, ut senatus conveniat et legati deligantur ad Philippum, qui profecti, cum eo agant de Navarcho et navibus et militibus dimittendis, et si illud ex ignorantia fecerit Amyntas, nihil

Λεωδάμαντα . . . Λεωδάμαντι . . . Λεωδάμαντι et passim. 'Probabilius est librariorum ex Leodamante Laomedontem, notum ex historia fabulosa nomen, fecisse quam contra.' Dindorfius. Perinde notum est alterum nomen, quod tueri videntur Lept. §. 146 bis. Aeschin. Ctes. §. 138: Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς legatus ea aetate ad Thebanos. Ruhnken. Hist. Orr. Grr. p. LXIII. Westermann. Hist. Eloq. T. I §. 45 not. 20. In decreto §. 74 retinui Λεωδάμαντα, in Philippi epistola alteram formam recepi Λαοδάμας codicibus et ratione ducentibus. nam idem certe est nomen diversae dialecti. 10) εἰκοσι om ζ. — De ν finali vid. Prolegg. Gramm. §. 21. 11) Inter παραπομπήν et εἰς Ἑλλήσποντον addit AldV 'εἰς Ἀἴημον scil.' Cf. §. 77. 12) ἐξ Ἑλλεσπόντου Lambinus e §. 77. 13) καταγέοχεν Σ, qui idem §. 39: εἰσαγέοχτας. Etym. M. p. 9: Ἀγγόχα . . . τὸ μέντοι ἀγγέοχα Βοιωτῶν ἔστι. 14) ἔχει ἐν φυλακῇ ι. 15) συναχθῆ Augl. s. e. k. p. r. AldV. Guelf. Vindl. Scrimg. Barb. Pal2. De plurali cum substantivis collectivis vid. Blum. ad Lyeurg. p. 154. Bernhard. Synt. p. 420. alii. 16) πρὸς τὸν Φ. k. Pal2. Cf. §. 75. 17) οἷ vulg. — ante πρὸς ponunt T. p. Harl. Aug2. Vindl. — οἷτινες Augl. k. r. s. e. Guelf. Vindl. Barb. Pal2. Spengel. Mus. Rhen. 1828 p. 392. — om Σ. Φ. — pr LaurS οἷ omisisse videtur in fine lineae. habet quidem codex, sed pallidiore atramento, fortasse a sec manu. sed τινές (?) compendium est pr manu super παρα initio proximi versus scriptum. 18) αὐτὸν Vindl. 19) τὸν τε Augl. k. p. r. s. Vindl. Barb. Pal2. 20) ἀρχοντα cod γ. 21) στρατιώτας LaurS. vulg. — στρατηγους Σ. F. T. Φ. γρ r. γρ AldV. Aug2. 4, cuius margo vulgatam habet. ηγούς

Vindl (ε. η?). — στρατιώτας Vind5. Non raro confunduntur. Cf. Phil. III §. 19 not. crit. 8. 22) τοῦτο Augl. s. Vindl. Pal2. 23) ὅτι οὐ vulg. — τί οὐ man sec LaurS. F. Φ. ι. Item vult τι οὐν Σ. τί οὐν pr LaurS. τί οὐν T. v. Aug2. Man. text Pall (margo ὅτι οὐ). Tamquam ortum ex ὅτι οὐδὲ hoc placet Klotzio Quaest. Crit. p. 92 i. q. 'ne

μεμψιμοιρεῖ²¹ ὁ δῆμος οὐδέν,²⁵ εἰ δέ τι²⁶ πλημμελοῦντα παρὰ²⁷ τὰ ἐπισταλμένα²⁸ λαβών, ὅτι ἐπισκεψάμενοι²⁹ Ἀθηναῖοι ἐπιτιμήσουσι³⁰ κατὰ τὴν τῆς ὀλιγορίας ἀξίαν, εἰ δὲ μηδέντερον τούτων ἐστίν, ἀλλ' ἰδίᾳ³¹ ἀγνωμονοῦσιν ἢ³² ὁ³³ ἀποστελλας³⁴ ἢ³⁵ 250

queri populum, sin illum praeter mandata delinquentem ceperit, Athenienses inquisituros, et poenas pro delicti modo exacturos, sin horum neutrum sit, sed privatim iniurii sint, vel is qui misit vel is qui mis-

crimen quidem ei populum facturum esse, nedum poenam postulatorum.' Haec esset sententia nimis timida. Imo ante μ facile ortum est ν, ut ο initiale excidit. — ὅτι οὖν Vind4. — ὅτι οὐδὲ Aug1. 4. k. p. r. s. γρ v. Vind1. Barb. — ὅτι sine οὐ Ω (in cuius marg μῆ δὲ post ὅτι inserenda). u. Vind3. Ang. 24) μεμψιμοιροῖ Ω. 25) ὁ δῆμος οὐδέν ἀντὶ vulg. et marg Ω. — ἀντὶ ὁ δῆμος οὐδέν r. γρ v. Aug4. AldT. — ἀντὶ ὁ δῆμος sine οὐδέν Aug1. k. s. Vind1. Barb. Pal2. Sic cum hiatu. — αὐτοῦ ὁ δῆμος οὐδέν ἀντὶ codex γ. — ὁ δῆμος οὐδέν αὐτοῦ text. v. Vind3. Man. Ang. — ὁ δῆμος οὐδέν sine pronomine Σ. Laur8. Bav (F?). Vind4. 'Primum suspicionem movet varietas collocationis et scripturae, deinde in iis quoque quae sequuntur ὅτι . . . ἀξίαν pronomen abest, denique ut de gravitate vocabuli οὐδέν in fine positi taceam, verba οὐδέν et κατὰ τὴν ἀξίαν sibi opponuntur et aequabilitatis causa in fine posita sunt.' Reuter. p. XIV. 26) εἰ δ' ἐτι Vind1. — οὐδέτι

εἰδέτι m. sec.

Σ. T. Φ. F. — οὐδ' ἐτι Bav (marg γρ. εἰ δ' ἐτι). — ουδετι Laur8, subscriptum ουδετι (ουδεν?) deletum est. 27) παρὰ om Ω. 28) ἐν-τεταλμένα IndLamb. Si pro interpretamento, vid. contrarium Thom. M. s. v. Ἐντεταλμένην. — Proxime schol. Altemps. sic: λαβών, τοὺς πρέσβεις τῷ Φιλίππῳ λέγειν ὅτι. 29) σκεψάμενοι Ω. u. v. Man. Ang. 30) ἐπιτιμήσουσι Aug1. k. Barb. Pal2. 31) ἰδίᾳ διαγνωσῶ. Laur8. — ἰδίᾳ δι' ἄγν. Σ. idem voluit quod vulg. ἰδίᾳ . . . scilicet δι' e praegressis ortum esse videtur, ut γνωμονοῦσιν in γρ s. ζ. propter praecedens α initium amisit. — αἰὶ δία τι k. s. Pal2. — αἰὶ διατι Vind1. — αἰὶ διατί Aug1 et secundum Bkk. s. — ἰδίᾳ τι p. r. Vind5. — ἰδίᾳ μετ Aug1 sic duobus punctis deletum. 32) ἢ om Aug1. k. p. r. Vind1. Barb. Pal2 et secundum Mor. s. — καὶ man sec Laur8 supra alterum ἢ. 33) ὁ om s. Vind5. Pall. 34) ἀποσυλήσας Sering. 35) ἐπισταλμένους Aug1. Vind1. 36) καὶ τοῦτο γράφαι λέγειν Aldetc. Aug1. k. p. s. Vind1. Pal2. — omnia haec om Aug2. 4. Spengelius l. c. p. 392 haec delenda esse putat tanquam aliena in lacunam scripta. — τοῦτο om Σ. Laur8. F. T. Φ. Vind4. — γράφαι om iidem hi et vulg. punctis notavit Barb. Defendebat Poppo ad Thuc. T. IX p. 458 non explicans. Ortum est o scholio, quale est Altemps: καὶ τοὺς πρέσβεις τῷ δῆμῳ τοῦτο γράφαι. — Quod omnes codd. tuentur λέγειν (λέγει Bav. — λεγ' pr Laur8, cuius sec man λέγειν in textu et in marg; in eodem codice καὶ post ἀπεστ.

ὁ ἀπεσταλμένος,³⁵ καὶ λέγειν,³⁶ ἵνα αἰσθανόμενος³⁷ ὁ δῆμος
βουλευέσθῃται³⁸ τί δεῖ³⁹ ποιεῖν.

75. Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμ' Ἐὐβουλος ἔγραψεν,² οὐκ

sus est, etiam dicat, ut rem cognoscens populus deliberet, quid agendum sit.

75. Hoc igitur decretum Eubulus fecit, non ego, id vero, quod secu-

deletum est) rescandum iubent Wunderlichius, Dissenius, Boecknekius Quaest. p. 480, qui haec annotavit: 'λέγειν reiciendum esse videtur, quum notatio dicendi iam insit in verbo διαλέξονται. Γράψαι autem ad Philippum refero: ut legati regem etiam hoc populo per literas significare debeant. Philippus postea etiam de hac re ad populum scripsit.' Dissenius autem putans legatos lectos esse . . . ad rescribendum etiam hoc, dixit: 'ergo λέγειν eiiciendum est.' Iam Bremius aut potius Rauchensteinus l. c. p. 16 intellexerat: 'illatum γράψαι videtur ab eo, qui infinitivum λέγειν ad legatos referens pendere putavit ab Εὐβουλος εἰπεῖν falsoque hanc sibi finxit sententiam: Eubulus dixit — oportere legatos iungere Philippum scribere ad Athenienses, si quam ob rem etc.' Scilicet ipse rex se peccasse Atheniensibus scribat! Rectissime Rauchensteinus monuit: 'Vocabulum γράψαι quod summam parit difficultatem neque a quoquam interpretum explicatum est, damnatur a plurimis optimisque testibus. Et quidem recte, modo intelligas λέγειν neque ad populum neque ad senatum neque ad legatos referendum, sed ad Philippum, ita ut hoc, τὸν Φίλιππον λέγειν, pendeat ab ἐροῦσι, sensu iubendi, quod ex διαλέξονται ad unamquamque enuntiationem hypotheticam subintelligendum est.' Hoc verum putamus, non placet Frankii explicatio (Diar. Antiq. II, 6 p. 584): Eubulus rogavit ut Prytanes et imperatores in formula legationis scriberent, legatos etiam hoc renuntiare debere. Per se consentaneum est legatos ad populum referre quae de hac re e Philippo audiissent. Ergo id non erat iubendum. Nec videmus 'rationem grammaticam postulantem, ut verbum ad legatos referatur.' Quae est Dindorfii observatio. At propius est subiectum λαβών, quam διαλέξονται. — Etiam ambo verba delenda esse iubent G. Hermannus et Funkhaenelius (Quaest. Dem. p. X) solum καὶ τοῦτο relinquentes. — Locus traditae lectionis iam Wolfio videbatur mendosus 'quocunque te vertas'. Salutem praebent Σ. Laur8 alique plurimi codices γράψαι ignorantes, quorum optimi nec τοῦτο habent. Quod praeter corr Laur8 omnes tuerentur καὶ, integrum relinquendum est, i. e. non solum sit insons rex, sed etiam dicat. Cf. Progr. Francof. 1842 p. 12. 37) αἰσθόμενος Ω. γ. u. non displicet Schaefero, nec nobis, nisi sententia est, contionem, in qua eadem res referantur, de iis decreturam esse. 38) βουλευέσθῃται Pal2. β. — βουλευέσεται Barb. 39) δῆ Barb.

75. 1) βούλευμα cod ε. 2) ἔγραψεν Aug4.

ἐγώ, τὸ δ' ἐφρέξῃς Ἀριστοφῶν, εἰδ' Ἡγήσιππος, εἴτ' Ἀριστοφῶν πάλιν, εἴτα Φιλοκράτης, εἴτα Κηφισοφῶν, εἴτα πάντες.³ ἐγὼ δ' οὐδὲν περὶ τούτων. Λέγε.⁴

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ Νεοκλέους⁵ ἄρχοντος, ⁶ Βοηδρομιωνὸς ἔνη καὶ νέα, βου-
λῆς γνώμη.⁷ Πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν τὰ ἐκ⁸ τῆς
ἐκκλησίας ἀνευεγκόντες,⁹ ὅτι ἔδοξεν τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλθεῖν
πρὸς Φίλιππον περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς καὶ ἐντολᾶς

tum est, Aristophon, deinde Hegesippus, post iterum Aristophon, tum Philocrates, tum Cephisophon, tum omnes, ego vero nihil horum. Recita.

Neocle Archonte, Boedromionis die ultimo, de sententia senatus. Prytanes et imperatores relata contionis voluntate exposuerunt iubere populum, legatos deligendos ad Philippum de navibus repetendis iisque mandata

3) πάλιν p. r. — vulgo additur οἱ ἄλλοι. — om Σ. pr LaurS. Aug2. Relativae, quam dicunt, notionis est πάντες. Cf. Isocrat. Paneg. §§. 98. 107: ἡ σύμπαντες suppl. οἱ ἄλλοι. Vid. Bensel. De Hiato p. 13. In primis post καί, particulam in fine colligentem (de quo usu vid. ad Olynth. III §. 29), οἱ ἄλλοι non necesse est addi, ut Aristocr. §. 85 ibiq. Schaefer. T. IV p. 76. Reiskius ad Dion. Cass. Lib. XLI in animadv. T. IV p. 73. Funkhaenel. in Iahn. Anall. LXXIII fasc. 10 p. 676. 4) Post λέγε in LaurS et vulgo additur τὸ ψήφισμα praeter titulum. — om Σ. Recte. nam Demosthenes dixisset τὰ ψηφίσματα aut nomen auctoris singulum addidisset. Cf. Winiewsk. Comm. p. 331 sq. Brueckner. Vit. Phil. p. 392. et vid. ad §. 75 not. 18. Nec tamen placet quod pro proximo titulo Sauppium scripsit ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. nam unum post alterum recitatum documentum suum quodque titulum habebat. Cf. f. leg. §. 188 Σ. — Deinde Demosthenes de universa conditione Graeciae loquitur (vid. Arn. Schaefer. Dem. T. I p. 162 sq.). Quod si reputasset Augustus Mommsen. in Fleckeisen. Annall. 1856 Dec. p. 56, non hanc totam § tamquam contra contextum fictam delendam esse iussisset. — De signo in Bav. hic invento vid. ad §. 28 not. 16. — Lind. etiam hoc decretum in marg. habebat. om Urb. 5) De hoc nomine vid. §. 74. 6) Ἐπὶ ἄρχοντος N. Aug4, ut §. 74. — Proxime Σ: ἐν καὶ νέα, sed i extremum vocabuli νέα est diversi atramenti. fortasse corr. Cf. Prolegg. Gramm. §. 141. 7) γνώμη nominativum maluit Taylorus, recepit Bremius. At de dativo γνώμῃ vid. Bernhard. Synt. p. 182. Krueger. Gr. Gr. §. 48, 15, 16. Cf. Corp. Inscr. T. II No. 2484: ΓΝΩΜΑΙ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ. — Nominativus reperitur No. 2671. No. 3137, 1. Decret. infra §. 116 Σ. Non §. 115. De hoc igitur Taylorus non debebat dubitare. 8) ἐκ om Barb. (?). — ἐκ τῆς om Vindl. 9) ἀνευεγκόντες Aug1 (sive Dind.). k. r. v. Guelf. Barb. Pal2. — ἐνεγκόντες β. γ. ε. Q. ι. κ. v. Vind3. 5. Pall. Man. Aug.

δοῦναι κατὰ τὰ¹⁰ [ἐκ]¹¹ τῆς ἐκκλησίας ψηφίσματα.¹² Καὶ
¹⁵ εἴλουτο τοῦσδε, Κηφισοφῶντα¹³ Κλέωνος Ἀναφλύστιον, Δημο-
 κριτον Δημοφῶντος¹⁴ Ἀναγυράσιον,¹⁵ Πολύκριτον Ἀπημάντον¹⁶
 Κοθωκίδην. Πρυτανεῖα¹⁷ φυλῆς Ἰπποθοωντίδος. Ἀριστοφῶν
 Κόλλυτεὺς¹⁸ πρόεδρος εἶπεν.¹⁹

danda esse secundum plebiscita. Et delegerunt hos: Cephisophontem Cleonis F. Anaphlystium, Democritum Demophontis F. Anagyrsium, Polycritum Apemanti F. Cothociden. Præsidebat tribus Hippothoontis. Aristophon Collytensis Prohedrus dixit.

10) καὶ τὰ Σ. MaurS. vulg. — τὰ om Aug4. — 'Quorsum addi legatis illa volunt plebiscita, si in illis neque ipsi legati nuncupati erant neque mandata ad Philippum referenda continebantur? Quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non resolvo.' Reiskius. 'Si legas κατὰ, resolvitur nodus.' Schaeferus. 11) ἐκ om γ. k. p. r. s. Vindl (qui τὰς pro τὰ ἐκ). Barb. Pall. 2. 'Malim omissum.' Schaeferus. Orta esse videtur praepositio e superioribus repetitis. 12) ψηφίσασθαι Vindl. 13) Κηφισοφῶντος Vindl. 14) Δημοφόντος Ω. 15) Ἀναγυράσιον LaurS. Aug2. Cf. ad §. 161. 16) Ἀπημάντον Vind5. Pall. 17) πρυτανεῖα (LaurS). vulg. — πρυτανία Aug4. Harl. AldL. γεζ. ε. k. corrΩ. Guelf. Vindl. 5. Barb. — πρυτανίου Pal2. — πρυτανεῖα prΩ. man. — πρυτανια Σ. prAugl (corr. rec. ε. addidit). — πρυτανία Bav (F?). — πρυτανευούσης Altemps. Haec usitata formula est, non per nominativum nec dativum. Vid. Frauz. Element. p. 320. Codices autem optimi nominativum exhibent, quem intelligo ut Ἐκκλησία §. 74. 18) κόλυτεὺς LaurS. Aug1. k. pr u. — κόλυττεὺς vulg. — κόλλυτεὺς Σ. Vid. Prolegg. Gramm. App. §. 146. 19) Post εἶπεν sequitur titulus ΨΗΦΙΣΜΑ in Augl. Pal2. 'Recte vero, ni fallor.' Reiskius. nam plura decreta recitata esse apparet e §§. 73. 75. 76. Sed εἶπεν libenter quis deleat, aut lacunam inter πρόεδρος et εἶπεν supponendam esse putet. Nam quod praecedat non est populi scitum, sed senatus decretum (ψήφισμα τῆς βουλῆς, qualia dicuntur Aristocr. §. 92), non rogatio est in contione lata, sed relatio actorum in senatu secundum populi scitum §. 74. Offendit autem, quod in senatu fuisse dicitur πρόεδρος. nam ἐπιστάτης praeses erat senatus. Neque vero urgent verba nos de senatus praesidio cogitare, ut etiam Hermannus De Proëdriis p. 20 hanc difficultatem non explicari. Sed fortasse hic πρόεδρος Aristophon secundum contionis a se habitae plebiscitum illud a prytanibus et imperatoribus subscribentibus in senatu relatum rogatione sua de nominibus ad legationem creandis perfecit. Non esse hoc additamentum initium plebisciti quod olim putaveram, docet vocabulum πρυτανεῖα, quae nulla tum erat in praesidio comitiorum. — De scriptura Ἰπποθοωντίδος vid. Prolegg. Gramm. §. 146.

76. Ὡς περ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα, οὕτω καὶ¹ σὺ δείξον, Αἰσχίνη, ὅποιον² ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰτίας³ 20 εἰμι τοῦ πολέμου. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις.⁴ εἰ γὰρ εἶχες⁵ οὐδὲν ἂν αὐτοῦ⁶ πρότερον νυνὶ παρέσχον.⁷ καὶ μὴν οὐδ' ὁ⁸ Φίλιππος οὐδὲν αἰτιᾶται ἐμ' ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ἑτέροις ἐγκαλῶν. Λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν τὴν⁹ τοῦ Φιλίππου.¹⁰ 25

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.*

77. Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ¹ οἱ παρ' ὑμῶν 251

76. Ut igitur ego haec ostendo decreta, sic et tu ostende, Aeschines, quo ego decreto scripto auctor belli fuerim. Id vero non potes, nam si posses; nihil eo prius nunc protulisses. Atque adeo nec Philippus belli causam mihi imputat, quum de aliis queratur. Recita ipsas Philippi literas.

77. Rex Macedonum Philippus senatui populoque Atheniensi S. Profecti ad me legati vestri Cephisophon et Democritus et Polycritus de navibus,

76. 1) καὶ om prΣ. Probavit Doberenz. l. c. p. 3. Excidisse potest in fine lineae, ubi antiquus corrector compendio addidit. habet etiam LaurS. 2) ποῖον vulg. Cf. §. 150. — ὅποιον Σ. LaurS. Aug2. 3) ἔχης Man. 4) εἶχει prΣ. Cf. Prolegg. Crit. §. 78. — ἔχοις prUrb. 5) τοῦ ψηφίσματος δηλονότι schol AldT. 6) παρέσches codd ε. ζ. 7) οὐδὲ sine ὁ codd β. γ. prQ. u. v. Pall. Aug. Man. (s?). — αὐτοῦ . . . ὁ Φίλιππος om pr Vind5. habet marg. Item proximum ἑτέροις. 8) αἰτιᾶται με. vulg. — αἰτιᾶται ἐμὲ Σ. LaurS, 'quomodo vel sine codice scribendum fuit.' Schaeferus. 'Non vidit ἑτέροις generis esse neutrius, ut sententia sit: Philippus in illa epistola non de bello accusat me, sed de aliis rebus queritur, idque epistolae ipsi, quae sequitur, optime convenit. Rectius igitur scribitur με.' Benseler. Hiat. p. 90. At ἑτέροις non esse neutrius generis, sed personas sibi opponi patet e §. 79. Sed ante ἐμ' vocem orator inhibuisse videtur, ut hoc pronomen gravius valeret. — ἐγκαλῶν LaurS compendio, quod legi potest ἐγκαλῶ. 9) τὴν ante τοῦ om vulg. LaurS. — habent Σ. F. T. Augl. k. r. s. AldT. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. Barb. η. (Aug2?). 10) αὐτὴν τὴν τὴν ἐπ. τοῦ Φιλ. Pall mendose. — Signum est in Bav illud, de quo vid. ad §. 28 not. 16.

*) Ἐκ. Φιλίππου vulg. — Φιλίππου om Σ. LaurS. Bav (F?). Augl. 2. 4. r. v. Vind3. 4. 5. neque alibi nomen Philippi huic substantivo addi solet in titulis. Cf. §§. 157. 167. 213. 222. Phil. I §. 38. f. leg. §§. 39. 40. 52. 162. Attamen additum est f. leg. §. 188. — Titulum om marg Lamb. — Epistolam om Augl. Urb. Vindl (s?). — in marg. habent k. Lind (cf. §. 29).

77. 1) παρ' ἐμοὶ Barb.

πρεσβευταί, Κηφισοφῶν καὶ Δημόκριτος καὶ Πολύκριτος² διελέγοντο περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀφάσεως³ ὧν ἐνανάργει Λαοδάμας.⁴ Καθ' ὅλου μὲν οὖν⁵ ἔμοιγε φαίνεσθαι⁶ ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι.⁷ εἴτ' οἷσθ' ἐμὲ⁸ λανθάνειν, ὅτι ἔξαπεστάλη⁹ ταῦτα τὰ πλοῖα πρόφασιν¹⁰ μὲν ὡς τὸν σῖτον¹¹ παραπέμψοντα¹² ἐκ τοῦ¹³ Ἑλληςπόντου εἰς Ἀἴμνον, βοηθήσοντα δὲ¹³ Σηλυμβριανοῖς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ μὲν πολιορκουμένοις, οὐ συμπεριειλημμένοις

quibus praefuit Laodamas, dimittendis verba fecerunt. Omnino igitur magna mihi bonitas fore vestra videtur. putatisne tandem me hoc non intelligere, missa fuisse illa navigia per speciem quidem frumenti ex Hellesponto in Lemnum comitandi, sed ut ferrent opem Selymbrianis, qui a me obsiden-

2) καὶ Πολύκριτος om propter praecedentia ε. T. p. r. Lind. AldT. Pal2. Barb. — Proxime ἀφαιρέσεως loco ἀφάσεως Harl. Cf. §. 74: περὶ τοῦ ἀφεθῆναι etc. 3) Cf. §. 74 not. 10. — καὶ αὐτο καθ' inculcat η. 4) οὖν om r. 5) φαίνεσθαι Pal2. prΣ (?) ubi extremum ε correctoris est in erasis. 6) συνέχεσθαι aut ἐνέχεσθαι sine ἐν Reiskius mavult, εἶναι Schaeferus. Delevit Benselerus. Sententia est: videtur fore vestra stultitia (εὐηθείαν ὑποχωριζόμενος καλεῖ ἀνοιαν) magna, quum negotium recte consideraveritis. Sed mutanda erat vulgata interpunctio. nam proxime (ante εἴ τ' vulg. — εἴτ Σ. — εἴτ LaurS. Pall. Ang. v. Mor. — εἴ γ' Serimg. Wolf. AldV. AldB. — εἴ Aug4. corr Bav (F?). Weim. γρξ. ε. η. — εἴ τοῦτ' Fel.) commate post ἔσεσθαι distinguebatur et sine interrogatione continuabatur. 7) εἴ οἷσθ' με vulg. — εἴτ οἷσθ' ἐμὲ Σ. — εἴτ' οἷσθ' με LaurS. 8) μὲν post ἔξαπ. k. Bav η. 'Addidi. Respondet huic μὲν insequens δὲ versu 8.' Reiskius. 'Iure deleverunt Wunderlichius et Bekkerus. Insequens δὲ refertur ad μὲν vs. 7, quod mireris Reiskium non vidisse. Monuit etiam Wunderlichius Praef. p. XXX sq.' [= p. XXIV sq.] Schaeferus. Pro μὲν habet Ω ταῦτα repetitum et deletum. 9) πρόφασιν r. Aug4. Ven. Vind4. Barb. Cf. Krueger. ad Thuc. III, 111 init., ubi πρόφασιν ἐπὶ λαχανισμὸν — ἐξελεθόντες. — προκεχωρηκότες δὲ etc. 10) προφ. μὲν ὡς τὸν σῖτον μὲν Pal2, qui μὲν post ἐμοῦ om. 11) παραπέμψοντα r. ζ. 12) τῆς om η. 13) βοηθήσοντα δὲ scil. τῷ ἔργῳ. Wolfius. 'Aegre fero ἔργῳ abesse conveniens praemisso πρόφασιν μὲν.' Reiskius. 'Mihi quoque placeret τῷ δ' ἔργῳ βοηθήσοντα (hoc ordine), si libri darent. Nunc vulgatam tueor, ipsis particulis μὲν et δὲ oppositionem ita indicantibus, nulla ut sensus obscuritas existat. Tuetur etiam Wunderlichius l. c., sed sic ut nescio quid relationis inter particulam δὲ et accusativum πρόφασιν reperisse sibi videatur. Quae autem cum Graecis contulit Latina, generis sunt diversi.' Schaeferus. Cf. Thuc. l. c. De Σηλυμβριανοῖς (sic Σ. LaurS. — vulgo sine μ) vid. Prolegg. Gramm §. 111.

δὲ ἐν ταῖς¹⁴ τῆς φιλίας κοινῇ κειμέναις ἡμῖν συνθήκαις;¹⁵ 10
(78) Καὶ ταῦτα¹ συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ ἄνευ μὲν² τοῦ δήμου
τοῦ³ Ἀθηναίων, ὑπὸ δὲ τινων ἀρχόντων καὶ ἐτέρων, ἰδιωτῶν
μὲν νῦν ὄντων,⁴ ἐκ παντὸς δὲ τρόπου βουλομένων⁵ τὸν δῆμον
ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης πρὸς ἐμὲ φιλίας τὸν πόλεμον ἀναλα- 15
βεῖν, πολλῷ μᾶλλον φιλοτιμουμένων⁶ τοῦτο συντετελέσθαι⁷ ἢ
τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι.⁸ καὶ ὑπολαμβάνουσιν⁹ αὐτοῖς¹⁰
τὸ τοιοῦτο¹¹ πρόσδοτον¹² ἔσεσθαι. οὐ μέντοι μοι¹³ δοκεῖ τοῦτο¹⁴
χρήσιμον ὑπάρχειν οὐδ' ὑμῖν οὐτ' ἐμοί. Διόπερ τά τε νῦν
καταχθέντα πλοῖα πρὸς ἡμᾶς¹⁵ ἀφίημι ὑμῖν,¹⁶ καὶ τοῦ λοιποῦ,²⁰

tur et communi amicitiae foedere comprehensi non sunt? (78) Atque haec mandata fuerunt Navarcho sine populi quidem Atheniensis auctoritate, sed a quibusdam magistratibus et aliis, qui quum privati nunc sint, omnibus modis efficere student, ut populus repudiata mecum inita amicitia ad bellum redeat, atque in eo conficiendo multo magis elaborant quam ut Selymbrianis opitulentur. eamque rem sibi quaestui fore putant. ego tamen id neque vobis neque mihi consultum esse puto. quamobrem et navigia quae nunc ad nos deducta sunt, vobis remitto, atque in posterum, si vestros

14) τοῖς Σ vitiose. 15) συνθήκας ἡμῖν p. r. Vind4. Barb.

78. 1) οὐ συμπεριελ. εἰς τὴν εἰρήνην. καὶ ταῦτα etc. reliquis ommissis Pal2. 2) μὲν γὰρ Ω interpungens ante ἄνευ. 3) τῶν vulg. — τοῦ Σ. LaurS. Φ. Pal2. 4) νῦν μὲν ὄντων Lind. — μὲν ὄντων νῦν Barb. 5) βουλευομένων Ang. 6) φιλοτιμούμενον Σ. LaurS. vulgo. idem vult φιλοτιμούμενοι Aug2. — φιλοτιμουμένων Fel. AldV. Weim. IndL. Ask. ε. ζ. corrΩ. Harl. Aug4 (Vind3. 4. 5. Barb?). — ἴσως φιλοτιμουμένων Schol. 7) συνετάχθαι vulg. — συντετελέσθαι LaurS. Bav (Φ. p. k?). — συντελεσθαι Σ, idem volebat. — συντελεῖσθαι Fel. corrΩ (e συνετάχθαι). T. r. Ask. Aug4. Vind4. Pal2. — συντελεῖσθαι marg Vind5 (in textu συνετάχθαι). — συντετελέσθαι καὶ συντελεῖσθαι γρβ. ζ. ε. η. — συντελέσαι aut συντελεῖσθαι AldV. — συντελέσαι IndAld. Cf. βοηθῆσαι. Sed perfectum (celeritatis) confirmatur glossemate συνετάχθαι. 8) βοηθῆσαι cod η. 9) ὑπολαμβάνουσι prΣ. ant. addidit v. 10) αὐτοῖς vulg. — αυτοῖς Σ. — αὐτοῖς LaurS. Bkk. 11) τοιοῦτον vulg. — τοιοῦτο Σ. LaurS. Φ. η. AldV. Aug2. 4. Bav. (Vind4. Pal2?). Literis non atticis attica forma quae dicitur minus convenit. 12) προσολον Σ. — πρὸς ὅλον F. η. — πρ' ὅλον LaurS. 13) μοι om s? (α Mor. at Bekk. perhibet hanc epistolam om s). 14) τοῦτο τὸ γρ T. — τουτο τῷ sic Σ (repetitum το punctis notavit antiq. manus). item in LaurS το punctis idque atramento secundae manus notatum est. — Articulus ferri potest. — τὸ Appfr. 15) ὑμᾶς Fel. (typograph. errorem repetierunt Mor. Wolf. Tayl.). 16) ἡμῖν prΩ.

ἂν βούλησθε μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς προεστιηκόσιν ὑμῶν¹⁷ κακοή-
θως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμάτε, πειράσσομαι καὶ γὰρ διαφυλάτ-
τειν¹⁸ τὴν εἰρήνην. Εὐτυχεῖτε.

- 25 79. Ἐνταῦθ' οὐδαμοῦ Δημοσθένην¹ γέγραπεν,² οὐδ' αἰτίαν
οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ. Τί ποτ' οὖν τοῖς ἄλλοις ἐγκαλῶν τῶν ἐμοὶ
πεπραγμένων οὐχὶ μέμνηται; ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμémνητο
τῶν αὐτοῦ,³ εἰ τι⁴ περὶ ἐμοῦ γ' ἔγραπεν.⁵ τοῦτων γὰρ εἰχόμεν
252 ἐγὼ⁶ καὶ τοῦτοις ἠναντιούμην. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελο-
πόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος⁷ εἰς Πελοπόν-
νησον παρεδύετο,⁸ εἶτα τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἥνικ' Εὐβοίας ἦπτετο,⁹

magistratus vetueritis malitiose rempublicam gerere et coercueritis, ope-
ram dabo, ut et ego pacem custodiam. Valete.

79. Hic nusquam Demosthenis meminit, neque de me quicquam que-
ritur. Quamobrem igitur, quum alios accusat, meorum actorum non me-
minit? quod iniuriarum suarum meminisset, si quid de me quidem scri-
pisset. iis enim ego inhaerebam et iis adversabar. Ac primum in Pelopon-
nesum legationem rogavi, quum ille primum in Peloponnesum insinuare

17) ἡμῶν Q. 18) φυλάττειν cod η.

79. 1) Δημοσθένης Pal2. 2) ἔγραπεν Man. — Proxima τῶν ἐμοὶ
πεπρ. οὐχὶ μέμν. cit. Priscian. vulgo T. II p. 194 Kr. 3) ἐαυτοῦ Ald
etc. Q. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang. Man. BkkAnecd. p. 127. —
αὐτοῦ Σ. LaurS. Barb. etc. 4) εἰ pro εἴτι Man. 5) γεγραπεν Σ. —
γέγραφε LaurS. vulg. — 'Manifestus soloecismus. Bekkerus vulgatam
servans *Malim* inquit ἔγραπεν. Wunderlichii editio posteriore lectore
non monito dat ἔγεγράφει. Sic correxi abhinc multos annos Stephan.
Thes. col. 1987 D. ed. Londin. Sed emendationem loci dudum occupa-
verat optimus ille Devarius Part. p. 117 Reusm.' Schaeferus. Magis
commendatur coniectura γ' ἔγραπεν Droysenii in Diar. Antiq. 1830 p.
809. cf. Ziel. ibid. 1844 p. 415. Recepimus iam 1843. Defendit quidem
vulgatam Klotz. ad Devar. T. II p. 486 sq. comparans Aphob. I §. 63:
εἰ γὰρ ἐκεῖνα ἀνήλθαι ὀρθῶς· οὐδὲν ἂν τῶν νῦν παραδοθέντων ἐξη-
κισεν εἰς ἕκτον ἔτος, ἀλλ' ἢ παρ' αὐτῶν ἂν με ἔτρεπον ἢ τῷ λιμῷ
περιεῖδον ἀπολόμενον. At alia ratio huius loci mihi esse videtur, ubi
e mente adversariorum orator loquitur, id quod n. l. non magis dici
potest quam Lept. §. 149: καὶ μὴν καὶ Γελάρχῳ πέντε τάλαντ' ἀπο-
δοῦναι γεγραπεν οὗτος, (Σ)... καὶ καλῶς ἐποίει, ubi vulgo pariter ἀπο-
δοῦναι γέγραπεν, scribendum ἀποδοῦναι γ' ἔγραπεν. Ibi ἀποδοῦναι
πέντε τάλαντα oppositum est δωρεαῖς, ut n. l. περὶ ἐμοῦ opponitur τοῖς
ἄλλοις. 6) ἐγὼ om ζ. 7) ἐκεῖνος πρῶτον Barb. 8) παρεισδύετο
(rectius παρεισδύετο Reiskia) coniecit Taylorus. At vid. Vict. Var.
Lect. IV cap. 23. 9) ἥνικα ἦπτετο Εὐβοίας Urb. — Εὐβοίας om

εἶτα τὴν ἐπ' Ὁρεὸν¹⁰ ἔξοδον, οὐκέτι πρεσβείαν,¹¹ καὶ τὴν εἰς Ἑρέτριαν, ἐπειδὴ τυράννους ἐκείνος ἐν ταύταις ταῖς πόλεσιν κατέστησεν. (80) μετὰ ταῦτα δὲ¹ τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας² ἀπέστειλα,³ καθ' οὓς Χερρόνησος ἐσώθη καὶ τὸ⁴ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι. ἔξ ὧν ὑμῖν μὲν⁵ τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες⁶ παρὰ τῶν εὐ¹⁰ πεπονθότων ὑπῆρχον,⁷ τῶν δ' ἀδικουμένων τοῖς μὲν ὑμῖν⁸ τότε πεισθεῖσιν ἡ σωτηρία περιεγένετο, τοῖς δ' ὀλιγορήσασιν τὸ πολλάκις ὧν ὑμεῖς προείπατε μεμνήσθαι, καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ μόνον εὔνους ἑαυτοῖς⁹ ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ¹⁵ μάντις εἶναι. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν¹⁰ ἃ προείπατε.¹¹ (81) Καὶ

se vellet, deinde in Euboeam, quum Euboeam attingeret, tum expeditionem, non iam legationem, Oritanam, itemque Eretriensem, quum ille iam tyrannos in illis urbibus constituisset. (80) Post haec classes, illas omnes ablegavi, per quas Chersonesus conservata est et Byzantium et omnes socii. Unde vobis res pulcherrimae, laudes, gloria, honores, coronae, gratiarum actiones ab iis, qui beneficiis affecti fuerant, suppetebant, eorum autem qui affliciebantur iniuria, iis qui vobis obtemperaverant parata est salus, qui vero neglexerant, id consecuti sunt, ut saepe vestrarum praedictionum meminerint utque sibi vos non modo consultum voluisse, sed etiam prudentes homines et vates esse putent. evenerunt enim omnia, quae vos praedixeratis. (81) Atqui magnam pecuniam daturum fuisse Philisti-

Aug4. 10) Ὁρεὸν (εὐν in crasis αἰον?) Σ. — Ὁρεῶ Aug1. k. Vindl. Pal2. 11) πρέσβειαν om η.

80. 1) ὁ ταῦτα Σ, sed primae manus ordinem δὲ ταῦτα praestat etiam Aug2. — ταῦτα δὲ καὶ Man. — Suid. s. v. Ἀποστολαί citavit ἀπόστολοι. 2) πάντας Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 3) ἀπεστ. ἅπαντας Hermog. T. III p. 331. 4) καὶ τὸ Σ. LaurS. Aug2. Hermog. Cf. Var. Lect. §§. 71. 302. — τὸ om vulg. 5) μὲν ὑμῖν s. Vindl. Barb. 6) χάριτες στέφανοι r. Vindl. 7) ἐγγίνοντο vulg. — ὑπῆρχον Σ. Aug1.

ἐγγίνοντο m sec.

k. s. Pal2. Scrimg. ὑπῆρχον LaurS. — Hoc (ὕπ.) vocabulo significatur abundantia quaedam praesens, quae notio h. l. aptissima est, et proxime dicitur περιεγένετο. 8) ἡμῖν Vindl. Urb. 9) αὐτοῖς vulg. — ἑαυτοῖς Σ (cum linea antiqua per ε traducta). LaurS. Aug1. 2. k. p. r. s. Vindl. Pal2. Barb. Man. 'Sed h. l., quo Premium miror ad p. 52, 16 usum esse, pronomen non habet vim reciprocam. Itaque vulgatam praefero.' Schaeferus. 'At habet; subiectum enim latet in infinitivo νομίζειν.' Reuterus. 10) ἐκβέβηκεν Ω, sed λ deletum est. 11) προείπετε αὐτοῖς cod η. — προείπατε αὐτοῖς sec m LaurS. vulg. — αὐτοῖς om Σ. pr LaurS. Recte. nec supra pronomen verbo προείπατε additum est.

μὴν ὅτι πολλὰ μὲν ἂν¹ χρήματ' ἔδωκε Φιλιστιίδης² ὥστ' ἔχειν
 Ὀρεόν,³ πολλὰ δὲ⁴ Κλειτάρχος ὥστ'⁵ ἔχειν Ἐρετρίαν, πολλὰ δ'
 20 αὐτὸς ὁ⁶ Φίλιππος ὥστε ταυτὶ ὑπάρχειν⁷ ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶ⁸ καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι⁹ μηδ' ἂ ποιῶν ἡδέικει μη-
 δέν¹⁰ ἐξετάζειν πανταχοῦ, οὐδεὶς ἄγνοεῖ, καὶ πάντων ἥκιστα¹¹
 σύ. (82) οἱ γὰρ παρὰ τοῦ Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιστιίδου τότε
 25 πρέσβεις δεῦρ' ἀφικνούμενοι¹ παρὰ σοὶ κατέλνον, Αἰσχίνη,²
 καὶ σὺ προὔξενεις³ αὐτῶν. οὗς ἡ μὲν πόλις ὥς ἐχθροὺς καὶ

dem, ut Oreum, magnam autem Clitarchum, ut Eretriam obtineret, magnam porro ipsum Philippum, ut ea contra vos praesidia haberet et ceteri eius conatus non patefierent, utque in reliquas eius iniurias nemo usquam inquireret, nemo ignorat, et omnium minime tu. (82) Legati enim tum a Clitarcho et Philistide huc missi, apud te diversabantur, Aeschines, et tu eorum eras procurator, quos respublica ut hostes et neque iusta neque utilia postulantes repulit, at tibi fuerunt amici. Nihil igitur horum factum

81. 1) ἂν om Augl. k. s. Vindl. Habent particulam etiam Bkk Anecd. p. 127. 2) πολλὰ μὲν ἀνέδωκε χρήματα Φιλιστιίδης Tiber. Rh. xθ'. p. 559, unde Osannus (Diar. Antiq. 1841 p. 973 sq.) coniecit: π. μὲν ἀνῆλθε Φ. sine ἂν, quia re vera dedit Philippus multa corrumpens. At de tyrannis illis res tam certa non est. Sed e contextu patet sic locum intelligendum esse: tyranni Demostheni multa dedissent, nisi fidem oratoris cognovissent. Supplendum est *mihi*. Rectissime Schaeferus monuit, Tiberium scripsisse ἂν ἔδωκε, quomodo edi debuerit. —

(χρήματα δέδωκε Φιλιστιίδης Vindl.) 3) Ὀρεόν Ω. — Ὀραιόν (ε est antiqui correctoris) Σ. Saepe Ὀρεός et Ὀραιός confunduntur. 4) δὲ om Tiber. Sed factum est culpa scribae, quod apparet inde quod hoc exemplum a rhetore refertur ἐπαναφορᾶς, cui πολλὰ μὲν, πολλὰ δὲ, πολλὰ δὲ magis convenit quam ubi media particula omittitur. 5) ὥτ' prΩ. 6) αὐτὸς ὁ om Tiber. 7) ταῦτα θ' ὑπάρχειν mavult Reiskius. — εἶναι dat Tiber. 8) αὐτῶ Laur8. vulg. — αὐτῶ Σ. — αὐτῶ correxit Bkk. 9) ἐλέγχεσθαι Augl. 4. k. p. r. s. ε. T. Guelf. Harl. Ven. Vindl. 4. Pal2. Urb. BkkAnecd. p. 147. — ἐξελέγγχεσθαι i. q. accurate convinci. 10) μηδὲν Pall, voluit μηδέν' pro reliquorum μηδένα. 11) πλέον Appfr. At vido etiam Zonar. s. v. Ἡκίστα.

82. 1) ἀφικόμενοι Augl. s. ε. k. p. r. Vindl. Pal2. Ang. corr Barb. Placet Schaefero. Praesentis aut potius imperfecti participium de reposito adventu. Quotiescunque adveniebant legati. 2) Αἰσχίνης Schol. Aristid. p. 362 Fr. — om T. Urb. — Est exemplum ἀποστεροφῆς ap. Hermog. T. III p. 241. p. 297. p. 345. Schol. ad Hermog. T. VII^b p. 933. Citavit Thomas Mag. s. v. Προξενῶ tanquam ex or. παραπρεσβείας e frequenti confusione. 3) προὔξεις Man. — γρ. προξέτης Pal2.

οὔτε δίκαια, οὔτε συμφέροντα λέγοντας ἀπήλασεν,⁴ σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδέν, ὃ βλασφημῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας. ἀλλ' οὐ σύ,⁵ ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων,⁶ παύσει⁷ δ' οὐδέποτε, ἐὰν μὴ σ'⁸ οὔτοι παύσωσιν ἀτιμώσαντες¹⁰ τήμερον.¹¹ (83) Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμ' ἐπὶ τούτοις τότε καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου

est, o homo in me maledice, qui dicis me accepta tacere pecunia, expensa clamitare. Tu vero non ita, sed clamitas quia habes, et nunquam desines, nisi te hi coercuerint infamia notantes hodie. (83) Ob ea igitur quum vos me tum coronaretis et Aristonicus easdem scripsisset syllabas, quas Cle-

4) ἀπήλασεν s. Vindl. — ἀπήλασεν etiam Anecd. Bkk. p. 121, ut Σ. — ἀπήλασε Laur8. vulg. 5) σύ γε Laur8. vulg. — γε om Σ. Recte. nam simpliciter opponuntur ἐγώ et σύ, non circumscribitur adversarius exclusis ceteris. imo i. q. non ego, sed tu. quare etiam in superioribus hoc pronomen nude adhibetur. Nulla particula saepius temere inculcabatur quam γε. Cf. n. 9. 6) Hirschig. l. c. p. 51 coniecit: ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλ' αἰεὶ βοᾷς, παύσει δ' οὐδ'. Esset tautologia quaedam. Recte schol.: Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδέν | Οὐ τοίνυν διεφθάρην ὑπὸ χρημάτων ἐγώ. ἵνα ἀκολουθῶς ἐπαγάγῃ: ὃ βλασφημῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας. Εἴτα περιτροπῇ δείκνυσιν τὰ ἴδια τῶν δωροδοκούντων, ὡς βοῶσι μὲν ἔχοντες καὶ συναγωνίζονται τῷ δεδωκότι (τοῦτο δὲ Ἀλσχίνης ποιεῖ), παύσονται δὲ οὐδέποτε ἄλλως, εἰ μὴ ταῖς κολάσεσι. 7) παύη Vindl. — παύση vulg. — παύσει Σ. Laur8. (Vind3). 8) ἂν Pal2. 9) μὴ σέ γε Vind5. Pall. 10) ἀτιμώσαντες Ω, sed in marg. γρ. ἀτιμώσαντες. Perpetua confusio. Vid. Cobet. Var. Lect. in Mnemos. T. VII fasc. 4 p. 397 aqq. 11) τήμερον περὶ τὸ βῆμα. Ω (in quo additamentum linea subducta notatum est). u. γ. Man. Ang. Vind3. 'Non intelligo quid velit γ, qui addit περὶ τὸ βῆμα.' Taylorus. 'Dubium est oratoris an scholiastae sit. cuiuscunque est, voluit is, qui scripsit, ita dare: τήμερον, περιῦλακτοῦντα τὸ βῆμα. quae sint verba Demosthenes utique non indigna futura. nisi hi iudices te infamia notatum hodie cogant omittere quaestum, quem adhuc fecitasti, scil. suggestum oratorium circumlatrandi.' Reiskius. 'Fortasse fuit nota marginalis, οἱ περὶ τὸ βῆμα, referenda illa ad pronomen antecedens οὔτοι.' Schaeferus. Minime περὶ τὸ βῆμα ad βοᾷν referebat scholiasta, sed ad οὔτοι explicandum adscribenda, quasi haec causa acta esset non in iudicio, sed in contione. Iudices autem, quorum erat notare calumniatorem (non auditorum erat), non circumnsedebant circum τὰ βήματα, sed ad eos adversus orator dicebat. Bini erant ibi suggestus, alter accusatoris, defensoris alter. Schoemann. Process. p. 148. Itaque nullo modo hoc additamentum ferri potest.

5 τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἄσπερ¹ οὔτοσι Κτησιφῶν νῦν γέγρα-
φεν² καὶ ἀναρρηθέντος³ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ στεφάνου, καὶ⁴
δευτέρου κήρυγματος ἥδη μοι τούτου γιγνομένου,⁵ οὐτ' ἀντεῖ-

siphon hic nunc scripsit, et renuntiaretur in theatro corona, et quum hoc iam secundum praeconium mihi fieret; neque adversatus est Aeschines.

83. 1) ὥσπερ Herw. Schaefer. prΩ, cuius α est correctoris. — (Pro praecedente αὐτὰς Aug: αὐτῶν). 2) γέγραφε νῦν Augl. k. s. Vindl. Barb. Pal2. 3) ἀναρρηθέντος Pall. 4) καὶ om Barb. 5) γενομένου Augl. k. s. Vindl. Pal2. (Schol. γνωσθέντος). — γιγνομένου vulg. etiam Σ (non γινομένου). LaurS. Iudicium lectionis pendet a sententia pronominis τούτου, utrum decretum intelligatur Aristonici an Ctesiphontis. Augetur difficultas, quod Demosthenes in hac eadem oratione (§. 223) ipse sibi adversari videtur, ne dicam de auctoritate documentorum, quorum causa Droysenius l. c. p. 705 contra Dissenium γενομένου (quod et nos olim recepimus, et nuper Benselerus praefert) probantem disputans γιγνομένου defendit, non satis explicavit. Taylorus 'caespitantem' Plutarchum vituperans, tamen sequens hunc ducem, in bivio stabat, tum in praefatione p. 15 ed. Harl. Aristonici decretum intelligebat. 'Dubitant utrum ad Aristonici an Ctesiphontis psephisma referendum sit τούτου. sine causa. res enim ipsa subiicit ad Aristonicum redire.' Reiskius, qui idem in annotatione affirmat: 'procul dubio ad Ctesiphontem referendum.' Id quod ita probabat Schaeferus, ut adderet: 'Sed non mirum fuisse qui τούτου secus intelligerent. Scilicet orator solam sectans periodi concinnitatem parumque curans logicam membrorum rationem caeteris membris syntactice iunxit quod variata constructione dirimendum esset. Quodsi Demosthenes aliquanto λογικώτερον scripsisset ὥστε δευτέρου κήρυγμά μοι τούτο γίνεσθαι, nemo erat futurus qui τούτο herperam interpretaretur.' Rectissime autem Rauchensteinus ad h. l. p. 17 sq. contra eum stetit. Nam Taylori sententia §. 223 refutatur, unde apparet Aristonici decretum de coronando Demosthene non secundum fuisse, sed primum. Reiskii autem Schaeferique rationi hoc repugnat, quod secundum κήρυγμα, ut ex eodem Demosthenis loco (§. 223) apparet, non fuit Ctesiphontis, sed Demomelis et Hyperidis. Deinde Ctesiphontis decretum non poterat dici κήρυγμα, quo tempore Demosthenes id ipsum hac oratione defendebat. Accedit si τούτο τὸ κήρυγμα Ctesiphontis esset, ineptissime Demosthenes diceret: οὐτ' ἀντεῖπεν Ἀλοχίτης παρὼν οὔτε τὸν εἰπόντ' ἐγράψατο, quoniam propter Aeschinis intercessionem haec causa acta est. Denique si τούτου referendum esset ad Ctesiphonteam coronationem, non ἥδη, sed νῦν conveniret. Quare quum neutra ratio possit probari, Rauchensteinus ad novam verborum interpretationem confugit pronomen τούτου ad Aristonici quidem κήρυγμα referens, sed genitivum pendere censens a comparativo δευτέρου. Quam rationem ego olim sequebar. Nam

πεν⁶ Αίσχινος παρὼν οὔτε τὸν εἰπόντ'⁷ ἐγράψατο. Καί μοι
λέγε καὶ⁸ τοῦτο⁹ τὸ ψήφισμα λαβών.¹⁰ 10

quum adesset, neque decreti auctorem accusavit. Age cape et hoc decretum et recita.

δεύτερός τις constructio hic illic occurrit. De Documentis P. VI p. 5. Attamen *δewτέρον τοῦτον* duobus diversis genitivis obscurius diceretur, ut esset i. q. *secundi post hoc*. et hanc interpretationem merito nimis doctam dicit Boeckh Quæst. p. 457. Redeo igitur ad simplicem interpretationem. *δεύτερον γίνεσθαι* i. q. *iterari*. *δεύτερον κηρύγματος* intelligens de Aristonici decreto illo quidem, sed per Demomelem et Hyperidem repetito, iisdem verbis et formulis descriptis, ut fieri solebat, rogatoris nomine mutato. Posteriora decreta primum auctorem æquebantur. Optime igitur conveniunt eiusdem oratoris loci, et noster et §. 223: *ταυτὶ τὰ ψηφίσματα ἄνδρ. 16. τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ ταυτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραπεν οὕτως*. Hinc profecti sunt Plutarch. X Orr. p. 846 A et Phot. Bibl. p. 805 H, ubi nomina *Δημομέλους, Ἀριστονόου* aut a colligenti aut a describenti manu perperam collocata legimus. Male vero Rauchensteinus explicavit imperfecti participium post aoristos inde, quod alterum hoc *κήρυγμα* satis diu post primum oratori contigerit. Mensura temporis hac uti non possumus. Imo imperfectum h. l. post narrationem perfectam intelligendum de tempore quo res nondum perfecta erat, sed agebatur i. q. dum hæc rogatio, quam Demomeles et Hyperides repetebant, a Dionda (§. 222) acensabatur, per hoc tempus diuturnum tu tacuisti. Haec est natura imperfecti; aoristorum usus hinc apparet: Prima coronatio Aristonicum auctorem nemine impediante (nam Pseudo-Plutarchum errasse iam monebatur) celeriter peracta erat. Quodsi altera vice idem decretum procrastinabatur, nequam Aeschines accusabat, eo magis in Ctesiphontea causa inimici malitia manifesta erat. Etiam addamus, ne quid negligere videamur, hoc: Bis Dionysiis in theatro Demosthenem esse coronatum ante Ctesiphonteam rogationem cognovimus; quodsi §. 120 idem orator dicit *ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι τὸ μὲν μυριάκις μύριους κερηρῶν παρὰ τὸ πολλὰκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον*, nos quidem intelligimus de aliis eius coronationibus in locis aliis, ut post legationem cf. f. leg. §. 46. Orator autem magis artificiose quam sincere sic loquebatur, ut vulgus mente *ἐν τῷ θεάτρῳ* teneret. 6) *ἀνείπεν* (non *ἀνείπειν*) prΣ, antiq. superscripsit τ. 7) *ἀντίκοντα Σ.* — *ἀντικόντα* LaurS. γρF. γρΦ. ob prægressum *ἀνείπεν*. — *ἀντι πόντα* Aug2. 8) *καὶ* om η. Aug1. 2. 4. k. s. Bav (F?). Vindl. Barb. Pal2. 9) *τούτου* prΣ. — om η. 10) *λέγε* post *λαβών* vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug4. AldT (Vind3. 5. Barb?).

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

84. 'Επὶ Χαιρώνδου¹ 'Ηγήμονος² ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος

84. Archonte Chaeronda Hegemonis F., die XXIV Gamelionis, tribu

*) Titulum om *Ω*. — in marg habet a prima manu LaurS. — Psephisma om Aug1. Vindl. — *ἔχεται ἐν σελίδι* Lind.

84. 1) *Χαιρώνδου* vulg. Cf. Damageti Epigr. IX in Anthol. T. II ed. Iac. — Dionys. H. de Isocr. T. V p. 537 R. Id. ib. de Dinarch. p. 649. — *Χαιρώνδου Σ.* LaurS. *Ω. γρβ. γ. ζ. F. T. Φ. ι. κ.* Aug4. AldT. Vind3. 4. Man. Pal2. Cf. §. 54. Aeschin. Ctes. §. 27. Plut. Vit. Dem. cap. 24. X orr. Isocr. §. 14 p. 837 E (ubi olim scribebatur *Χαιρωνίδου* et *Χερωνίδου*). ib. Lycurg. §. 27 p. 842 F (ubi vulgo *Χαρώνδου*). Diodor. XVI, 84 (ubi olim *Χαρώνδου*). Boeckh. Corp. No. 251. Menstr. Academ. Berol. 1856 Febr. p. 121. — *Χερώνδου* Aug2. 2) 'Iam quid istud quod sequitur, *'Ηγήμονος*? anue nomen patris? — anue olim contendebant codd., utrum hae res gestae sint Chaeronda an Hegemone praetore? Taylorus. Osann. Syllog. III p. 324 debebat *ἡγεμόνος*. Cf. Hesychius: *Ἀρχων ἡγεμών*. Dobraeus *Χαιρώνδου* deleto scribendum iubet *ἐπὶ 'Ηγήμονος ἄρχοντος*. Alterum nomen delendum esse sententiae favet quod Aug1 verba transposuit sic: *ἄρχοντος ἡγεμόνος*. Sed *ἡγεμών* etiam ex inscriptionibus est notus magistratus. Vid. Boeckh. Corp. T. I p. 369. Attamen quia in posterioribus quidem titulis etiam Archonti nomen patris additum invenimus (vid. Keil. Analect. p. 17 not. 1. p. 250), quod omnes libri tenent nomen, delere non audemus. Habent quidem LaurS et plurimi *ἡγεμόνος*, paucissimi recte, si est proprium nomen, *ἡγέμονος*. De accentu vid. Lehms. De Aristarch. Stud. p. 302. Sed Fel. et Weim. *ἡγήμονος*. Hoc Archontis (Olymp. CXIII, 2) nomen titulis confirmatur, quater in Boeckh. R. Marit. p. 19. Dionys. H. de Dinarch. T. V p. 649 R. Nihilominus hoc Archontis nomen depravatur in *'Ηγεμόνος* Arrhian. Anab. V, 19 §. 5 (3). Sed merito hanc alteram nominis formam restituit Meineckius (Philolog. XV, 1 p. 141) in Anthol. Pal. XI vs. 280: *Βέλτερον 'Ηγέμονος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἔλθειν*. — Oratoris nomen *'Ηγήμονος* Cor. §. 285 etiam Σ. Plut. Vit. Phocion. capp. 33 et 35. Qui orator idem haud dubie est auctor legis trierarchiae, de quo Boeckh. R. Marit. p. 436. cf. p. 238. Aeschin. Ctes. §. 25. Harpocrat. Phot. Suid. s. v. Etymol. M. p. 418, 44. Cf. Ruhnken. Hist. Orr. p. LXXVI (= p. 154 R). Aristog. I §. 47, ubi corr *ἡγήμονος*. prima manus habuisse videtur *ἡγέμονος*. — Parodus Thasius *'Ηγήμων* ap. Athen. IX p. 406 sq. Aristot. Poët. cap. 2. — Alii sunt eiusdem nominis ap. Isaacum Philoctem. §. 10. ibiq. Schoemann. p. 328. et Euphilet. §. 6. ap. Lysiam. Diogit. §. 12. Boeckh. R. Marit. p. 486. Eiusd. Corp. Inscr. No. 2033 et 3110. — Secundum tot testimonia errores librorum sunt corrigendi. Andocid. Myst. §. 122 iam Valeken. correxit *'Ηγεμόνα* in *'Ηγήμονα*. Titulus autem in Boeckh. Corp. T. I No. 272, in quo ti-

ἔκτη ἀπίοντος,³ φυλῆς πρυτανευούσης Λεοντίδος, Ἀριστόνικος
Φρεάρριος⁴ εἶπεν, ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους⁵ Παιανιεὺς¹⁵
πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται⁶ τῷ δήμῳ τῷ⁷ Ἀθηναίων,
καὶ πολλοῖς⁸ τῶν συμμάχων καὶ⁹ πρότερον καὶ¹⁰ ἐν τῷ παρόντι
καιρῷ βεβοήθηκεν διὰ τῶν ψηφισμάτων, καὶ τινὰς τῶν ἐντῇ Εὐ-
βοίᾳ πόλεων ἡλευθέρωκεν,¹¹ καὶ διατελεῖ εὖνους ὧν τῷ δήμῳ τῷ¹⁰
Ἀθηναίων, καὶ λέγει καὶ πράττει¹² ὃ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν
ὑπὲρ τε αὐτῶν¹³ Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεδό-
χθαι¹⁴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ¹⁵ τῷ⁷ Ἀθηναίων ἐπαινέσαι Δη-

Leontide praesidente, Aristonicus Phrearrhius dixit, quoniam Demosthenes
Demosthenis F. Paeaniensis multa et magna officia praestitit populo
Atheniensi, multisque sociorum tum prius tum praesenti hoc tempore
opem tulit per decreta, et quasdam in Euboea civitates liberavit, et populo
Atheniensi bene velle perseverat, et tum dicit tum agit quicquid potest
e re et ipsorum Atheniensium et ceterorum Graecorum, placere senatui

tulo invenitur Ἑγέμων, in vulgatae h. l. lectionis auxilium vocari non
potest. nam is est aetatis Antoninorum. Etiam minus probant syllabae
tituli No. 2416μων, quod esse potest fragmentum nominis Μέ-
ων, ut Ἑγέμων. Est autem titulus aetate Seleucidarum scriptus. Non
erat igitur, quod his Keilius l. c. p. 153 vulgatam defenderet, nisi di-
xeris etiam haec documenta esse posterioris aetatis omnino. — Sed na-
vis nomen, quod Boeckh. R. Marit. p. 492 Ἡγημόνη et p. 495 Ἡγεμόνη
invenitur, rectius est Ἡγεμόνη, quia hoc tradidit Hesychius s. v. obser-
vante Boeckhio. 3) Ἰσταμένου Aug4. γρξ. γρVind5 in marg (in textu
ἀπίοντος). — utrumque in Ven. 4) φρεάρριος hic et infra LaurS
vulgo. Harpocr. Suid. etc. Lapides. — φρεάρριος hic Σ. β. η. Ω. u.
Harl. Bav. Vind3. 5. Pall. Ang. IndAld. — φρεάρριος Aug4. Man. —
φρεάρριος Aug2. — φρεάρριος infra Aug4. β. η. Bav. v. — Vind5. Pall.
Man. corr r. (sed Σ. prΩ. u. v. alii ibi recte: φρεάρριος. — Pal2:
φρεάρριος, qui idem supra φράριος). — φρεαρίος F hic et infra. —
φρεάρριος Barb utrobique. — φρεαρίος Vind3. — φρεαρίος Ang. Cf.
var §§. 115. 116. 129. 5) Δημοσθένους omΩ. 6) παρέσχηται Man.
7) τῶν tribus in his locis LaurS. vulg. — τῷ Σ. (F. T. Φ. Vind3. 4. 5.
Barb. alii in hac § sibi non constant). 8) πολλοῖς r. 9) καὶ om u.
10) καὶ omΩ. Ang. — Bekkerus cum antecedentibus coniunxit, post
πρότερον interpungens. Reuterus hanc rationem defendebat, quia in
talibus socii ab Atheniensibus disiungi non soleant. Vellem probasset
documentis. At διὰ τῶν ψηφισμάτων ad χρείας παρέσχηται, quibus αἱ
ἐπιδόσεις significantur, non tam arcte pertinet quam ad βεβοήθηκεν.
11) ἡλευθέρωσε Barb. 12) λέγειν καὶ πράττειν Pal2. 13) τῶν Aug2.
— αὐτῶν τῶν coni. Markland. receperat Wunderl. 14) δεδόχθαι p. 15)

25 μισθόνειν Δημοσθένους Παιανιέα καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στε-
 φάνῳ, καὶ ἀναγορεύσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ¹⁶ τραγῳδοῖς
 καινοῖς, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν
 254 πρυτανεύουσιν φυλὴν καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. Εἶπεν Ἀριστόνι-
 κος¹⁷ Φρεάρριος.¹⁸

85. Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἶδέ τιν' αἰσχύνῃν τῇ πόλει
 συμβᾶσαν¹ διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέλῳτα, ἅ²
 5 νῦν οὗτος ἔφη συμβῆσθαι, ἂν³ ἐγὼ στεφανῶμαι; καὶ μὴν
 ὅταν ἡ νῆα καὶ γνώριμα πᾶσι⁴ τὰ πράγματα, ἐάν τε⁵ καλῶς
 ἔχῃ,⁶ χάριτος τυγχάνει,⁷ ἐάν θ' ὥς ἐτέρως, τιμωρίας. φαίνομαι
 τοῖνυν ἐγὼ χάριτος τετυχηκὼς τότε,⁸ καὶ οὐ μὲμψεως οὐδὲ
 τιμωρίας.

populoque Atheniensi, ut laudetur Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis
 et aurea corona donetur, et corona in theatro renuntietur, novis tragœdis.
 renuntiatio autem coronæ curæ sit praesidenti tribui et Agonothetae,
 Dixit Aristonicus Phrearrhius.

85. Estne igitur vestrum aliquis, qui dedecus aliquod suscepisse sciat
 rempublicam nostram propter hoc decretum aut illusam esse aut derisam,
 quae modo iste futura esse dicebat, si ego coronarer? Atqui, dum res
 novae sunt notaeque omnibus, si praeclare se habent, gratiam consequun-
 tur, sin secus, supplicium. constat igitur gratiam mihi tunc esse habitam,
 non reprehensione suppliciove me affectum.

αὐτῶν... δῆμῳ om Ang. 16) Διονυσίοις additur vulg. — om Σ. LaurS.
 η. Aug2. 4. Bav (F?). Nisi esset glossema, addendum esset μεγάλοις,
 ut in decreto Spartoci Boeckh. Corp. T. I No. 107 et saepius edito.
 17) Ἀριστόδημος Σ. T. r. Vind4. IndAld. Aug2 (LaurS? terminatio ma-
 cula deleta est). 18) ὁ Φρ. Dindorf., opinor, casu orto e nota prioris
 Dindorfiae o. Cf. superius.

85. 1) συμβᾶσαν τῇ πόλει vulg. — τῇ π. συμβ. Σ. LaurS. T. Aug1.
 k. p. r. s. Vind1. 4. Urb. Pal2. Ang. Barb. Man.). — Marcellinus ad
 Hermog. T. IV p. 759: Τίς οὖν ὑμῶν οἶδεν (οἶδεν etiam Urb.) γέλῳτα
 ἢ χλευασμὸν διὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει (sine τιν' αἰσχύνῃν et τὸ
 ψήφισμα). — 'Quam primum accentum v. αἰσχύνῃν habeat, proxi-
 mum vi est συμβᾶσαν, ut patet ex repetito v. συμβῆσθαι. Quare inter-
 ponenda fuerunt verba τῇ πόλει.' Dissenius. Non puto gravitati voca-
 bulorum hunc ordinem deberi, sed numero. αἰσχύνῃν συμβᾶσαν τῇ πόλει
 διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα est σύγχυσις quaedam. nam συμβᾶσαν avulsam
 est a διὰ τοῦτο τὸ ψ. 2) ἡ ἅ Obs. β. γ. Harl. Ask. u. v. Vind5. Pall.
 Urb. prQ. (T?). 3) ἐάν vulg. — ἂν Σ. LaurS. Vind1. Barb. Pal2. 4)
 πᾶσι om Barb. 5) ἐάν δὲ Vind5. 6) ἔχει Vind3. — ἔχοι Pal2. 7) τυγ-
 χάνοι Pal2. 8) τότε Σ in crasis καίτε manu calligraphi. Ortum erat
 hoc e sequenti vocabulo.

86. Οὐκοῦν μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς ταῦτ' ¹⁰
ἐπράχθη πάντως ἀνωμολόγηται¹ τᾶριστα πράττειν² τῇ πόλει,
τῷ νικᾶν, ὅτ' ἐβουλεύεσθε,³ λέγων καὶ γράφων, τῷ καταπρα-
χθῆναι τὰ γραφέντα καὶ στεφάνους ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοὶ
καὶ πᾶσιν,⁴ γενέσθαι,⁵ τῷ θυσίας⁶ τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους⁷ ¹³
ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων ὑμᾶς πεποιῆσθαι.⁸

87. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ὑφ' ὑμῶν
ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὀπλοῖς,¹ τῇ δὲ πολιτείᾳ καὶ τοῖς ψηφίσμασιν,

86. Proinde ad ea usque tempora, quibus haec acta sunt, omnino
me in confesso est fecisse ea, quae essent e republica, quod sententias et
rōgationes vobis deliberantibus perferebam, quod perfectis rogationibus
coronas respublica, et ego et omnes nanciscebamur, quod diis sacra facie-
batis et supplicationes, quia ea fausta essent.

87. Expulsus igitur ex Euboea quum Philippus esset armis quidem

86. 1) πάντας ἀνωμ. τοὺς χρόνους LaurS. vulg. 'Licet vocabulum
χρόνος hic his iteratum, si volumus, gemino modo accipere, ut priore
versu mensuram spatiorum designet, quae humana aetas per dies, men-
ses, annos procedens emetitur, postero fortunarum vicissitudines.' Reis-
kius. 'Hoc vero subtilius videtur quam verius.' Schaeferus. At si
subtilius, quid significant verba: *ad ea usque tempora — omnibus tempo-
ribus?* Quae ad πάντας τοὺς χρόνους explicanda sequuntur (τῷ νικᾶν
etc.) nullam temporis notionem continent, sed rationem variam gloriae.
Deinde si orator τοὺς χρόνους addidisset, non tam graviter vocabula
collocasset, quia gravitati locus non est, sed sic continuasset πάντας
τοὺς χρόνους ἀνωμ., ut §. 310. Merito igitur offensus est lectione Do-
braeus: 'An πάντας ἀνωμ. (sic) τρόπους? ut Aristoph. Plut. vs. 306 [ubi
olim edebatur πάντα τρόπον]. Vel πάντως deletis τοὺς χρόνους? Sed
et infra p. 328, 22. An καιροῖς?' voluit καιρούς. — Σ omisit τοὺς
χρόνους, quae habet marg γρ, quo signo non scripturae vitium, sed
lectionis varietas notatur. Hoc duce corroximus cum Dobraeo πάντας
in πάντως quamvis oratoribus non frequens adverbium. 2) πράττων
Wolfius. At cf. §. 206. — πράττειν καὶ λέγειν marg γρ Σ. γρ Φ. At
πράττειν h. l. i. q. λέγειν καὶ γράφειν. itaque falsum illud additamen-
tum. Alia est ratio §. 88: ὁ τῇ πόλει λέγων etc. omnia colligentis, non
exponentis. 3) ὅτ' ἐβουλεύεσθε s. u. Ang. — οὗτ' ἐβουλεύεσθε Man. —
ὅτε βούλεσθε Ω (in marg ἐβουλεύεσθε). r. Vind3. — τε βουλεύεσθαι
T. Vind4. pr Urb. 4) πᾶσιν ὑμῖν vulg. — om pronomen Σ. pr LaurS.
Ang2. recte post πόλει. Cf. Westermann. ad h. l. 5) γένεσθαι Ang1.
k. p. r. Vind1. Pal2. — γίγνεσθαι s. — χεῖνέσθαι AldT. 6) θυσίαν
Vind5. 7) θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς Ang1. k. s. Vind1. Pal2.
— θυσίας καὶ θεοῖς καὶ προσόδους Ang. — Proximum ὡς om pr LaurS.
8) πεποιῆσθαι Σ compendio extremæ syllabæ.

87. 1) ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὀπλοῖς ὑφ' ὑμῶν vulg. — ὑφ' ὑμῶν

κἂν διαρραγῶσιν τινες τούτων,² ὑπ' ἐμοῦ· ἕτερον κατὰ³ τῆς
 20 πόλεως ἐπιτειχισμὸν⁴ ἐξήτει.⁵ Ὅρῶν δ' ὅτι σίτω πάντων ἀν-
 θρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπειςάκτω, βουλούμενος τῆς σιτοπομ-
 πίας⁷ κύριος γενέσθαι, παρελθὼν ἐπὶ Θράκης Βυζαντίους συμ-
 μάχους ὄντας· αὐτῷ⁹ τὸ μὲν πρῶτον ἡξίου συμπολεμεῖν τὸν

vestris, sed administratione decretisque (etiāsi rumpantur istorum qui-
 dam) meis; alius generis oppugnandae reipublicae nostrae propugnaculum
 quaeritabat. Quia autem videns nos plurimo omnium hominum importato
 frumento uti, operam dabat, ut frumentariam vectionem in suam potesta-

(ἡμῶν corrΣ. — ἀφ' ἡμῶν LaurS) ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλοις prΣ, cu-
 ius antiquus corrector ὑφ' ἡμῶν etiam post ὅπλοις superscripsit. item
 LaurS et Aug2 ὑφ' ἡμῶν post ὅπλοις habent, quamquam praepositionem
 et pronomē habent ante ἐξηλάθη. — ὑφ' ἡμῶν (ἡμῶν Urb.) μὲν ἐξ.
 τοῖς ὅπλοις T. p. r. Lind. Vind4. Urb. — ἐξ. τοῖς ὅπλ. ὑφ' ἡμῶν sine
 μὲν Vind3. — Insuper quidam correxit Demosthenis chiasmum in ὁ
 Φίλιππος ὑφ' ἡμῶν ἐξηλάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις ὑφ' ἡμῶν. ἔν δὲ πολι-
 τεῖα etc. ὑπ' ἐμοῦ. Inde etiam reliqua varietas lectionis. Orator
 autem praeposuit ὑφ' ἡμῶν, quia laudes sui invidiosas esse sentiebat,
 itaque locum construxit, ut personarum oppositio collocacione per chias-
 mum appareret, res autem per particulas μὲν — δὲ opponerentur. 2)
 τούτων om p. 3) ὑπὸ prUrb. 4) Schol. ad Chers. §. 88 ed. Mor.,
 ubi χωρίων corrige in χωρίον. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 363. Har-
 pocr. Suid. 5) ἐπεξήτει Lind. 6) 'Sententia postulat γάρ. nam inter-
 cepto erat alter modus Athenas velut apposito quodam ad latus castello
 compescendi.' Reiskius. 'Sententia non postulat γάρ, etsi verissimum
 est, quod Reiskius de frumenti interceptione scripsit. Saepissime enim
 particula δὲ simpliciter copulat enuntiationes, quomodo intelligenda
 omnia illa loca, ubi δὲ vulgo, sed perperam dicitur fungi vice causalis
 γάρ.' Schaeferus. Cf. Bornemann. ad St. Lucae Evang. XXIII, 27.
 'Recte scriptum est in libris ὁρῶν δ' ὅτι κτλ., quamquam ea verba
 etiam per γάρ particulam, quom explicacionem eius quod significatum
 erat in se continerent, adferri poterant. Sed nihil tamen opus Reiskii
 coniectura. quid enim impedit quominus per oppositionem ea explicatio
 inferatur, quemadmodum etiam nos dicamus: *Er hatte aber* usw. pro eo
 quod dici potnit: *Er hatte nämlich* usw.' Klotzius ad Devar. T. II p.
 363 sq. Est quidem h. l. oppositio, neque vero ad explicandum τὸ ἕτε-
 ρον ἐπιτειχισμὸν, sed duo tempora opponuntur: ἐπειδὴ τοῖσιν ἐξ Εὐ-
 βοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη, et ὁρῶν δ' ὅτι κτλ. Βυζαντίους ἐπολιόρκει, τοῦ
 των δὲ γιγνομένων, τί προσήκει ποιεῖν ὑμᾶς; En repetitum idem δέ. In-
 terpungendum igitur post πολιορκεῖ non plene, potius ante Ὅρῶν. 7) σι-
 τοπομπείας vulg. — σιτομποπίας Q. — σιτομπομπίας Σ. LaurS. T. F. Φ.
 p. r. s. Augl. 2. 4. Vindl. 4. 5. Urb. Pall. 2. Barb. Cf. §§. 241. 301. f.
 leg. §. 123. Aristocr. §. 155. 8) ὄντας συμάχους Vindl. 9) αὐτῷ Σ. —

πρὸς ὑμᾶς¹⁰ πόλεμον, ὥς δ' οὐκ ἤθελον οὐδ' ἐπὶ τούτοις¹¹ ἔφασαν²⁵
 τὴν συμμαχίαν πεποιῆσθαι, λέγοντες¹² ἀληθῆ, χάρακα¹³ βα-
 λόμενος¹⁴ πρὸς τῇ πόλει καὶ μηχανήματ' ἐπιστήσας¹⁵ ἐπολιόρ-
 κει, (88) τούτων δὲ γιγνομένων ὃ τι μὲν προσήκει¹ ποιεῖν ὑμᾶς,²
 οὐκ ἐπερωτήσω³ (δῆλον γάρ ἐστιν ἅπασιν), ἀλλὰ τίς ἦν ὁ βοή-²⁵⁵
 θήσας τοῖς Βυζαντίοις καὶ σώσας αὐτούς; τίς⁴ ὁ κωλύσας τὸν
 Ἑλλήσποντον ἀλλοτριωθῆναι⁵ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους;
 ὑμεῖς,⁶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν λέγω, τὴν πόλιν⁵

tem redigeret, progressus igitur in Thraciam, a Byzantiis sibi sociis petebat primum, ut una secum bellum vobis inferrent, quod quum recusarent, et (quod verum erat) non iis se condicionibus coisisse societatem dicerent, exstructo vallo urbem circumdabat et machinis adnotis obsidebat, (88) ea autem dum fiunt quid vos facere deceat non iterum interrogabo (perspicuum est enim omnibus), sed quis fuit, qui iuverit Byzantios eosque conservavit? quis obstitit, quo minus illis temporibus Hellespontus aliena-

αὐτῷ LaurS. vulg. — αὐτῷ Bkk. 'Non opus, ut opinor.' Schaeferus Quia pronomen non reflectitur ad ἡξίου, sed narrans orator construxit cum παρελθόν, ideo restitui vulgatum spiritum. 10) ἡμᾶς k. Pal2. 11) τούτων HerwHariesii. 12) λέγοντα Pal2. — LaurS compendio λέγοντες. 13) χαρακώματα man sec LaurS non sine punctis super ατ. vulg. — χαρακώμα marg ant γρΣ. Guelf. Vindl. Augl. Pal2. — χάρακα Σ. pr LaurS. Harpoer. Cf. Hesych. Suid. Zonar. s. v. 14) βαλόμενος Σ. LaurS. vulg. — βαλλόμενος marg ant γρΣ. Augl. p. r. Vind5. Pall. — βουλόμενος Augl. k. s. γ. Vindl. Pal2. Ang. Man. — ^{αλ}βοηλόμενος Barb. 15) ἐπιστήσαι Vindl.

88. 1) προσήκει vulg. — προσήκει Σ. — προσήκει LaurS. Recte praesens, si quocunque tempore decet. 2) ἡμᾶς vulg. — ὑμᾶς Fel. Σ. LaurS. Φ. Augl. k. s. (Vindl. Pall. 2. Barb.). — Bav utrumque. 3) οὐκ ἐρωτήσω vulg. Non satis defendebat Foertsch. ad Lys. p. 10. — οὐκ ἐρωτήσω prΩ, cuius corr add ἐπ. — οὐκ ἐπερωτήσω Σ. LaurS. Aug2. γρΦ. Guelf. Vindl. Hoc iam Fr. Aug. Wolfius ad Lept. p. 458, 14 R. voluit, contra quem Schaeferus: 'Non recepit Bekkerus, cui accedo. οὐκ ἐπὶ enim refertur ad interrogationes, quibus supra [§§. 66 et 69] orator adversarium identidem urserat.' Schaeferus. 'Ἐπερωτᾶν est i. q. iterum interrogare. Vid. Sturz. Lex. Xen. s. v. Ut nesciamus sitne h. l. altera lectio sribligo literarum an glossema. Praestat igitur maiorem auctoritatem sequi. Etiam rediret propius οὐκ ἐπ' ἐν τοῦ λόγου etc. §. 89. Quare merito recepit nuper Bekkerus compositum verbum. 4) οὖν tanquam post τίς addendum marg Vind5. 5) ἀπαλλοτριωθῆναι Augl. Vindl. Pal2. Guelf. (k. r. s. Φ). 6) ὧ ante compellationem vulg. — τοίνυν ὧ Herodian. Fig. p. 54 Dind. (= T. VIII p. 596 W.). — om Σ. LaurS. placet ad ὑμεῖς appellatio nude apposita. 7) εἶπω vulg. —

λέγω. τίς δ' ὁ τῇ πόλει λέγων καὶ γράφων καὶ πράττων καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν⁸ εἰς τὰ πράγματα ἄφειδῶς⁹ διδούς; ¹⁰ ἐγώ. (89) Ἀλλὰ μὴν ἡλίκα ταῦτ' ὠφέλησεν ἅπαντας, οὐκέτ'¹ καὶ τοῦ² λόγου δεῖ³ μαθεῖν, ἄλλ' ἐργῶ πεπειρασθεῖ. ὁ γὰρ τότε⁴ ἐνστάς⁵ πόλεμος ἄνευ τοῦ καλῆν⁶ δόξαν ἐνεργεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις⁷ διήγαγεν ὑμᾶς⁹ τῆς νῦν

retur? Vos, Athenienses, vos autem quum dico, rempublicam dico. Quis vero pro reipublicae commodo et dicebat et rogabat et agebat, denique ut simpliciter dicam se rerum administrationi nulla sui ratione habita dedebat? Ego. (89) Atqui ex iis quantae ad omnes redierint utilitates, non iam ex oratione est cognoscendum, sed re ipsa estis experti. Quod enim bellum tum exstitit, praeterquam quod famam honestam peperit, id quoque vobis

λέγω Aldete. Σ. LaurS. Vind5. Herodian. 'Porplacet, nam idem verbum repetitur.' Schaeferus. 8) αὐτὸν Vind1. — αὐτὸν Pal2. — om η. 9) ἀφειδῶς εἰς τὰ πρ. Barb. Haec transpositio favet coniecturae Dobraei delentis ἀφειδῶς ut scholion vocabuli ἀπλῶς. Cf. §. 179. Vellem maior auctoritas accederet. Ἀφειδῶς quodammodo defenditur §. 219, unde διὰ πάντων vel διὰ παντὸς pro nostro ἀπλῶς, et ἄνευ δεστώνης καὶ ἀναφορᾶς pro ἀφειδῶς explicueris, quod tuetur etiam Pausan. I, 8 §. 3. At n. l. καὶ ἀπλῶς, ut saepissime καὶ πάντες, colligens formula i. q. καὶ ἀπλῶ λόγῳ (ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας Aeschyl. Prom. vs. 977) arete construendum est, et ἀφειδῶς cum ἑαυτὸν διδούς. 10) δούς vulg. etiam Σ. LaurS. Defendebat Reuters l. c. p. XV, quia diversa ratio participiorum praegressorum esse videatur. 'Priora enim indicant, inquit, praeteritam quidem actionem, sed quae diutius in ea re, de qua sermo est, durabat permanebatque, postremum autem δούς uno quasi momento perfectam et praeteritam significat: quia Demosthenes se patriae dederat, nunquam desinebat dicere etc. — Nec sine gravitate verbum monosyllabum, quod vim habet, in fine ponitur.' Concederemus diversam participiorum horum rationem nisi per καὶ ἀπλῶς cum illis extremum coniungeretur et eodem ordine poneretur. Sed causa olim omissae δι syllabae ante δούς apparet post ἀφειδῶς. Nec puto Demosthenis aures tolerasse continuatas syllabas δῶς δούς. sed in talibus nihil affirmarim. — διδούς Aug1. k. s. pr p. r. Vind1. 4. Barb. Pal2.

89. 1) οὐκ vulg. — om prUrb, add eadem man. — οὐκέτ' Σ. LaurS. Aug1. k. s. Pal2. Barb. 2) τοῦ om vulg. — habent Σ. LaurS. Aug2. 'Praetuli οὐκέτ' ἐκ λόγου, ut sono minus insuavo.' Reiskius. Οὐκέτ' ἐκ τοῦ λόγου, nostris quidem auribus non insuavo, i. q. non amplius ex oratione mea. 3) δεῖ om Ω. 4) μαθεῖν ὑμᾶς Aug1. k. s. Pal2. Barb. 'Malim pronomēn additum ob sequens πεπειρασθε.' Schaeferus. At cf. §§. 6. 17 etc. 5) ἰστάς Vind5. 6) καλεῖν prΩ. 7) εὐνομωτέροις γρ. — καὶ εὐων. om Aug2. 8) διήγαγεν Σ. — διῶγεν LaurS. Proba-

εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν οἱ χρηστοί,¹⁰
ἐπὶ ταῖς μελλούσαις¹¹ ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιν, καὶ¹² μετὰσχοιεν
ὧν ὑμεῖς οἱ τὰ βέλτιστα βουλόμενοι¹³ τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε,¹⁴ μὴ¹⁵
μεταδοῖεν ὑμῖν¹⁶ ὧν αὐτοὶ¹⁷ προήρηνται. Λέγε δ' αὐτοῖς καὶ
τοὺς τῶν¹⁸ Βυζαντίων¹⁹ στεφάνους καὶ τῶν²⁰ Περινθίων, οἷς
ἐστεφάνουν ἐκ²¹ τούτων τὴν πόλιν.

praestitit, ut omnia ad vitam sustentandam necessaria et uberius et minoris
pararentur quam hac praesenti pace, quam lenes isti cum patriae detrimento
custodiunt, ei spei inhiantes, qua utinam frustrantur et una fruuntur iis,
quae vos optima cupientes a diis exoptatis, ne vobis ea impertiant, quae
ipsi instituerunt. Recita iis et Byzantium coronas et Perinthiorum, qui-
bus rempublicam propter haec ornaverunt.

bat Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1847 p. 404. At h. l. quum praeteri-
tum tempus opponatur paci praesenti, aoristus imperfecto est praeferendus.
syllaba similis excidit, cf. *δοῦς*, *προγεγεμένους*, pro *διδούς*,
προγεγεγεμένους in proximis. 9) ἡμᾶς Augl. s. Vindl. (non Σ). 10)
χρηστοί, ἐπὶ iam Ald. Vulgo non interpungitur. Cf. Benseler. Hiat.
p. 94. 11) *μελλοῦσιν* prΣ, ant corr *αἰς* super *ιν*. 12) καὶ μὴ vulg.
— om μὴ ante μετ. Σ. LaurS. Quod non casu factum esse ostendit
Funkh. l. c. nam decet oratorem honeste et liberaliter sentire, quae
post Periclis exemplaris dictum ratio eius et sententia est. Thucyd. II,
60, 2: καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν διαφθειρομένης
τῆς πατρίδος οὐδὲν ἥσσον ξυναπόλλυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχουσῃ
πολλῷ διασώζεται. Item Platonis Legg. IX p. 875 A: *ἐμφέρει τῷ κοι-
νῷ τε καὶ τῷ ἰδίῳ τοῖν ἀμφοῖν, ἣν τὸ κοινὸν τιθῆται καλῶς μᾶλλον ἢ
τὸ ἰδίον*. Vid. Phil. II fin.: *οὐδένα γὰρ βουλομένην ἔγωγ' ἄν, οὐδ' εἰ
δικαίος ἔστ' ἀπολωλέναι, μετὰ τοῦ πάντων κινδύνου καὶ τῆς ζημίας
δίκην ὑποσχεῖν*. ibiq. annot. Itaque n. l. sententia est: Utinam sua spe
proditores frustrati, patria libera nobiscum fruuntur, neve quod institue-
rant exitium et servitudinem populo impertiant. 13) *βουλόμενοι* in
Bkk. editione Berolinensi (non in Oxoniensi) incuria operarum excidit,
quod quasi consilio factum esset, Dindorfius olim non correxit, sed οἱ
in οἷ mutavit. non displicuit Dissenio. 14) *αἰτεῖσθε* Barb. — *αἰτεῖσθε*
Aug4. 15) *μηδὲ* LaurS. vulg. — *μὴ* Σ. Cf. not. 12. 16) *ἡμῖν* Bav.
^{ἢ m. sec.}
p. r. Vind4. — *ὑμῖν* F. — *ὑμῖν* LaurS. 17) *αὐτοὶ* om Vind5. 18)
τοὺς sine τῶν vulg. — *τοὺς τῶν* Σ. LaurS. T. Augl. 2. k. p. r. s. t.
Vindl. 4. Pal2. Man. 19) *τοὺς Βυζαντίους* Aug4. 20) *τοὺς τῶν* Σ.
LaurS. η. T. F. Φ. Augl. 2. 4. k. p. r. s. t. Vindl. 4. Pal2. Barb. Man.
Fel. — *τοὺς* sine τῶν vulg. — *τῶν* sine τοὺς Urb. Recte. namque
non coronas dederunt Byzantii, nec coronas Perinthii, sed utrique co-
ronam unam, ut consentaneum est. Varietas autem articulorum pro-
pinqorum ubique occurrit etiam in optimis codicibus. 21) *ἐκ* om r.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.*

- 20 90. Ἐπὶ ἱερομάνονος¹ Βοσπορίχου² Δαμάγητος³ ἐν τῇ
 ἄλλῃ⁴ ἐλέξεν ἐκ τῆς βουλῆς⁵ λαβὼν ῥάτραν,⁶ ἐπειδὴ ὁ δῆμος

90. Pontifice Bosporicho Damagetus in contione venia dicendi a senatu data dixit, quandoquidem populus Atheniensis quum superioribus temporibus

*) 'Post verba τὴν πόλιν sequuntur in Aug1 statim haec verba: Λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρονήσῳ στεφάνους (p. 256, 20). ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Οὐκοῦν οὐ μόνον (p. 257, 5) ceteris omnibus deficientibus.' [etiam titulo ΨΗΦ. ΧΕΡΡ.] Reiskius. Item Urb. Pal2. Barb., qui praetermissis decretis Byzantiorum et Chersonesitarum a verbis proxime post πόλιν sequentibus λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρονήσῳ στεφάνους: Ψήφισμα Βυζαντίων transeunt ad οὐκοῦν οὐ μόνον, nec lacunam aperiunt neque ullum omissionis indicium est. Documenta haec duo om Aug1. Vindl. Urb. Pal2. pr Lind. (habet in marg). pr T. k. s. — ΨΗΦ. ΒΥΖ. titulum om η. — ΨΗΦΙΣΜΑ om Aug1. AldT. — ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ om Q. Vind5. Urb. — Στεφάνων ψηφίσματα u. v. — στεφάνων (in marg Βυζαντίων) Vind3. — Ante titulum in Bav apparet signum ὁ, de quo vid. ad §. 28 extr.

90. 1) ἱερομάνονος Q. — ἱερομάνεμος Vind5. 2) Βοσπορίχου Chalk. — Βοσπορίχου Aug2. Aug. Q. In decreto Byzantium aetate Tiberii facto genitivus ου valet, Corp. Inscr. No. 2060. 'Multa e severioris Doridis genere h. l. intermixta sunt, quum Byzantii mitiore uterentur, alia adeo e dialectis Lesbiaca et Ionica. Nam Dorica quidem, sed a Byzantium dialecto aliena sunt ω et η pro ου et ει in his: Βοσπορίχου, βολά, Φιλίππου τῷ, τῷ νόμῳ καὶ τῷ τάφῳ, τῷ δήμῳ, ἡμεν, quibuscum non concinunt ἐξείλετο, ἐθέλουσι. αἰετιούργητος, λειτουργία, στεφανούμενος, ἀποστείλαι, in quibus severior Doris η et ω postulat.' Ahrens. Dial. Dor. p. 21. Sed rectissime monuit Dindorfius: 'Valde imperfecta est quam hodie habemus dialecti Byzantium notitia.' Cf. De Documentis cap. X p. 9 sq. Corp. Inscr. T. II No. 1794. 3) Δαμάγητος Ang. Q. v. Chalk. — Δαμάτηγος AldT. Pall. — Δαματήγος Vind5. 4) ἑντεαλία Σ. marg LaurS. vulg. — ἐν τε ἄλλῃ Laurf. — ἐν τῇ ἄλλῃ text LaurS. — ἐν τεαλία Q. — ὁ ἑντεαλία γρ Ind Lamb. quasi filius Enteatiae. — ἐν δεαλία Aug2. — ἐν τῇ ἄλλῃ Guelf. ἐν τῇ ἄλλῃ Altemps. (Pall. Man). — ἐν τῇ ἄλλῃ coniecerat Casaubon. p. 83 ad Athen. II, 3. Cf. Dalaei Diss. Agonist. VII p. 543. Orvill. ad Char. p. 60 sq. (= 242). — Proxime ἐλέξεν LaurS. γ alio atramento insertum est. 5) τῆς βουλῆς prQ, corr in τῆς βουλῆς. Pall. — τῆς βουλῆς Chalk. 6) ῥάτραν libri. — ῥάτραν cf. Corp. Inscr. T. I p. 26: ῥάτρα. — ῥάτραν γνώμην (cum hoc interpretamento) Chalk, qui proxime δῆμος.

ὁ⁷ Ἀθηναίων⁸ ἐν τε τοῖς προγεγεναμένοις⁹ καιροῖς εὐνοέων διατελεῖ¹⁰ Βυζαντίοις καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ συγγενέσι Περινθίοις καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας¹¹ παρίσχηται, ¹² ἐν τε τῷ²⁵

bene cupere Byzantiis non destitit et sociis cognatisque Perinthiis et multa magnaque officia praestitit, tum praesenti hoc tempore Philippo Macedone nostrum agrum et urbem hostiliter aggresso ad excidium Byzantium et

7) τῶν p. r. 8) Ἀθηναίων Dindorf. sic et infra. Codices Ἀθην.

(Vind5: Ἀθην⁸ bis). 9) προγεγενομένοις LaurS. vulg. prΩ. — προγενη γενόμενοις Vind5. — προγεγεναμένοις Σ. T. Φ. r. Laur8. corrΩ. 'Recte habere videtur, quum γενόμενος dixerit Archimedes p. 48, 28, 35, 38. p. 127, 23.' Dindorfius. — προγεγενημένοις γρ Less. 'Sane perfectum paulo magis congruit cum perfecto παρεστακότε vs. 25.' Sed praefero Doricam formam προγεγεναμένοις.' Schaeferus. Sic p. corr Laurf. Recepimus, quamquam nullo alio loco inventum. 10) διατελεῖ Σ. LaurS. vulg. — διατελέει et infra κατοικεῖν propter εὐνοέων, διενδροκοπέοντος et ἐπισιέωνται Dindorf. Cf. Thuc. V, 79, 18: κοιτανεόντων τὰν σπονδᾶν καὶ τὰν ἐνυμαχίαν. sed δοκεῖ c. 77. Docente Ahrensio Dor. Dial. p. 307 sq. εἰ in secunda et tertia singularis numeri apud omnes Dorienses in εἰ coalescunt ut vulgo. Sed in vocalium εο et τω concursu maxima varietas conspicitur. Vid. Ahrens. p. 219. Nos De Documentis l. c. p. 11. Poppo ad Thuc. T. IX p. 655. In Rhodia inser. (Boeckh. T. II p. 592^b sq.) etiam passim διατελεῖ. — διετέλει Wunderlichius Praef. p. XLII sq. sic defendebat: 'Praesens verbi διατελεῖν cum participio praesentis iunctum quae fuerunt atque nunc sunt significat, ut ἔχων διατελεῖ §§. l. 95. Sed ut nihil de iunctura διατελεῖ καὶ παρίσχηται moneam, praesentis notionem ab h. l. alienam esse verba ἐν τε τοῖς προγεγενομένοις καιροῖς docent.' etc. Merito Dissenius: 'Praesens de tempore praeterito recte habet, ut alia demonstrant psephismata. Cf. Corp. Inscr. T. II No. 2353' et plura idem ad h. l. 'Imperfectum διετέλει cum sequenti perfecto παρίσχηται soloece iungitur. neque ἐπειδὴ — διατελεῖ de re praeterita magis insolens est quam [infra §. 181 Σ et LaurS: ἐπειδὴ . . . παραιτεῖται]. ἐπεὶ λείπει — νανστολεῖ de rebus item praeteritis Eurip. Hippol. vs. 34 sq., ubi Valcken. alia exempla huius constructionis conguessit. Compares Latinorum praesens historicum.' Schaeferus. Tempus h. l. potius dixerim praesens perpetuum quam historicum i. e. *benivolus olim, etiam nunc idem est.* 11) χάριτας Indd. — χρεῖας ut πλήονας, ἐπιτάδρον, ἀσαμῆωτον in Decreti inseript. cit. — χρεῖας, non χάριτας est vocabulum de hac re proprium. Cf. §. 84. Krebs. Opp. p. 466 sq. — χρεῖας post παρίσχηται p. — om r. Vind4. Laur8. 12) παρίσχηται Σ. Scrimg. — παρᾶσχηται LaurS, eadem manu ut videtur.

παρεστικόν¹³ καιρῷ Φιλίππῳ τῷ¹⁴ Μακεδόνης ἐπιστρατεύσαν-
 256 τος¹⁵ ἐπὶ τὰν¹⁶ χώραν καὶ τὰν πόλιν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων
 καὶ Περινθίων καὶ τὰν χώραν δαίοντος¹⁷ καὶ δενδροκοπέοντος,
 βοηθήσας¹⁸ πλοίοις¹⁹ ἑκατὸν καὶ²⁰ εἰκοσι καὶ σίτῳ καὶ βέλεσι
 καὶ ὀπλίταις ἐξέλειτο ἅμ²¹ ἐκ τῶν μεγάλων²² κινδύνων καὶ
 ἀποκατέστασεν²³ τὰν πατριὸν πολιτείαν καὶ τὼς νόμους καὶ
 τὼς τάφους²⁴ (91) δεδόχθαι¹ τῷ δάμῳ τῷ² Βυζαντίων καὶ Πε-

Perinthiorum, et agrum incendiis et succisis arboribus devastante, open-
 tulit navibus centum et viginti, et frumento et telis et gravis armaturae
 militibus, nosque a magnis periculis eripuit, et patriam rempublicam resti-
 tuit et leges et sepulcra, (91) placere populo Byzantiorum et Perinthiorum,

13) παρεστικόν Aug4. η. — παρενεστώτῃ ἢ παρεστικόν AldT. —
 παρεστικόν Ald. Paul. correxit AldV. 14) Φιλίππου τοῦ vulg. — Φι-
 λίππῳ τῷ LaurS. Aug2. Vind4. Laur8. Bekkeri codd. praeter Σ et P. —

Φιλίππῳ τῷ Σ. 15) ἐπιστατεύσαντος Σ. — ἐπιστατεύσαντι LaurS.
 o man. sec.

16) τὴν Pall. — τὰν Chalk. item proxime bis. 17) δέοντος F. Φ.

Chalk. — δαίοντος LaurS eadem manu. — δέοντος Σ (ai est antiqui
 correctoris). Ω, in quo ε est puncto notatum. Laur8. Laurf. eum gloss.
 δαῖοντος καὶ ἀφανίζοντος. — δόντος Ang. 18) βοηθήσαι Σ. LaurS.

F. Φ. r. (T). unde Sauppius rectissime coniecit βοηθήσας pro vulgato
 βοηθήσας. De illa forma vid. Maittair. p. 230 B. Ahrensius l. c. p. 21

βοηθήσας requirit. At vid. De Documentis cap. X p. 9. 19) πλοίοι-
 σιν vulg. Intrr. ad Greg. Cor. p. 897. Antiqua forma dativi pluralis,

quamquam Doridi non omnino ignota (cf. Ahrens. p. 227), non valet in
 hoc decreto. Cf. τοῖς προγεγεναμένοις καιροῖς, Βυζαντίοις καὶ τοῖς

συμμάχοις etc. Scriba memoria tenuisse videtur ap. Homerum frequen-
 tissimum πλοίοισιν. — πλοίοις Σ. LaurS. Bay (F?). Φ. Ω. ι. υ. v. Chalk.

(Pall. Ang. Laur8. Laurf. Vind3. 4. 5). 20) καὶ om Vind3. 21) ἅμ^ε
 Ald. Mor. ι. υ. — ἅμ^ε T. Laurf. — ἅμ^ε aeolicum Fel. LaurS. vulg.

— ἅμ^ε coniecit Wolfius, nusquam inventum. — ἐμ^ε pr Harl (corr in
 ἅμ^ε). Laur8 (marg ἅμ^ε). p. r. Vind4. AldT. — ἅμ^ε pr Vind5, in quo

corrector ε deleuit. — καμ^ε Appfr. — αμ^ε Σ. De αμ^ε dorica forma
 vid. Ahrens. p. 261. Maittair. p. 194 A. 22) μεγίστων coni. Dobræus

e Chersonesitarum decreto §. 92. 23) ἀποκατέστησε Ω. Ang. — απ-
 κατεστασε Chalk. — ἀποκατατέστησε Man. 24) καὶ τὼς νόμους καὶ

τὼς τάφους Chalk.

91. 1) δεδόχθω Σ. vulg. — δεδοχθῶ Vind5. — δεδόχθω LaurS.

δεδόχθω Ω. — δεδόχθω Ald. — δεδόχθαι Fel. r. ι. marg Pall. Laur8.

Harl. Altemps. Aug4. Weimar. δεδόχθαι etiam Σ et LaurS in decretis

ρινθίων Ἀθηναίους δόμεν³ ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν⁴ γᾶς
καὶ οἰκίαν,⁵ προεδρίαν ἐν⁶ τοῖς ἀγῶσιν, πόθοδον⁷ ποτὶ τὰν⁸
βωλάν⁹ καὶ τὸν δᾶμον¹⁰ πρᾶτοις πεδᾶ¹¹ τὰ ἱερά, καὶ τοῖς κατ-

ut Atheniensibus detur ius connubii, civitatis, agrorum ac domuum apud
nos possidendarum, princeps sedes in spectaculis, aditus ad senatum et

§§. 29. 84. 116. 118. 165, ut inscr. Byzantiorum No. 2060 (cf. Krebs.
Opp. p. 468 sq.), sed §. 184 Σ et LaurS δέδουκται. — Proxime τῷ
δᾶμῳ Chalk. 2) τῶν Aug2. γ. Ω. p. u. v. LaurS. Man. Chalk. 'Ma-
gis placeret τῶν hic et infra.' Wunderlichius. 'Mihi magis placet
τῷ.' Schaeferus. Cf. ad Phil. III §. 42 not. 4. In decreto citato ὁ
δᾶμος ὁ Βυζαντίων. 3) δοῦναι T. r. Vind4. Cf. infra ἡμεν, et in
decreto cit. ἄφαιμεν, εἴμεν, τεθῆμεν. 4) ἐκ τᾶς Ald. Mor. — κτάσιν
Fel. AldV. — ἔκτασιν Σ. LaurS. Indd. vulg. — om Seringg. — ἔγκτα-
σιν coni. Valesius. Emendat. p. 103. Cf. γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτηται καὶ
πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά in
Dalii Append. ad Marmor. Oxon. CLVI. CLVII. CLVIII inscriptioni-
bus Deliis et passim. Cf. Boissonad. Comm. Epigraph. post Holsten.
Epist. p. 457. — Nisi praeferas doricam formam ἐμπασιν sive ἐπα-
σιν, de qua forma vid. Boeckh. ad Corp. Inscr. T. I p. 725. sed
ductus sorvatarum literarum pro recepta forma stat, quae eadem in ti-
tulis Coreyraeorum doricè scriptis invenitur in Boeckh. Corp. No. 1841.
1842. 1844. Cf. §. 311 pro ἡ κτήσις ap. Alexandr. Rhet. ἐκ τῆς σῆς. —
Proxime ut solet γᾶς Chalk. 5) οἰκίαν vulg. — οἰκίαν T. — οικίαν
Harl. prΣ. — οἰκίαν corrΣ, in quo accentus antiquo atramento pius
est. LaurS. Aug2. Bav. Ω. LaurS. Laurf (corr in οἰκίαν). Ang. — οἰ-
κίαν coni. Valesius. Cf. πολιτῶν in decreto citato. — οἰκίας coniec.
Dale. Cf. Meier. Epigraph. I p. VI. 6) ἐν AldT. — om Vind5. Pall.
7) πόθ' ὅλον Ald. Mor. Ω. t. u. v. Vind3. Pall. Man. Ang. Chalk. —
ποθολον Σ. F. T. Φ (cf. προσολον §. 78 pro πρόσδοον). — ποθ' ὅλον
LaurS. — πόθολον Bav. Vind4. — ποθόλον Laurf. ποτὶ Θόλον AldV.
Obs. Aug2. Seringg. corr r. marg Pall. Vind5. γρ p, cuius textus om.
— om LaurS. — ποτὶ τὰν Θόλον Fel. — τὰν Θόλον Par Thiersch.
ποτᾶν Θόλον Aug4. Less. πόθοδον coni. Valesius. Cf. ποθοδον sive
in altero exemplo πο[θ]οδον in decreto 2ⁱ aut 3° saeculi a. Chr. Corp.
Inscr. No. 1845 lin. 39. Formula πρόσδοον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν
δῆμον frequens est. — πρόσδοον coniec. Dale. 8) ποτῶν Cobet. Var.
Lect. p. 95. At cf. ποτὶ τὰν in tabulis Heraclaeensibus. Vid. Ahrens.
p. 353 sq., ubi idem de apocope. 9) βῶλον (supra scr. θόλον) LaurS.
— ποτὶ τὰν βῶλάν Chalk. 10) καὶ τὸν δᾶμον non om Σ, ut quis
concludere possit e Cobeti annotatione l. c. — κ. τ. δῆμον Vind4. LaurS.
Chalk. 11) παρὰ τοῖς παρὰ sine accentu Σ. — παρὰ τοῖς παρὰ vulg.
— παρὰ τοῖς παρὰ LaurS. — περὶ τοῖς παρὰ Ald. Mor. Lind. — παρὰ

10 οικεῖν¹² ἐθέλουσιν τὰν πόλιν¹³ ἀλειτουργήτοις ἡμεν πασὰν τὰν
 λειτουργίαν, ¹⁴ στάσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἐκκαίδεκαπάχεις¹⁵
 ἐν τῷ Βοσπόρῳ, ¹⁶ στεφανοῦμενον¹⁷ τὸν δάμον τὸν¹⁸ Ἀθηναίων

populum primus post sacra facta, et in urbe habitare volentibus immuni-
 tas omnium liturgiarum, et erigendas esse statuas in Bosporo tres sedentium

τοῖς περὶ Indd. Fel. AldV. Scrimg. Weimar. — παρὰ τοῖς Pall. AldT.
 παρὰ τοῖς Vindb. — παρὰ τοῖς Laurf. — παρὰ LaurS. Aug2. 4. —
 πρώτοις (πρώτοις Krebsius post virum doctum TT. RR. in Misc. Obs.
 T. II p. 356. Cf. intrr. ad Gregor. Cor. p. 197) μετὰ Valesius secun-
 dum decreta similia. Cf. Boissonad. l. c. p. 457. et Osann. Syllog. Fasc.
 IV p. 167. — πρώτοις πεδὰ coniec. Bekkerus, non quod μετὰ non sit
 doricum (nam vid. Boeckh. Ind. ad Pindar. ubi μετὰ et πέδα occurrit,
 et Stephani Itiner. p. 40 sqq. Ahrens. De Dialect. Dor. p. 360), sed
 quod πεδὰ (vulg. paroxylonon aeolice. Valcken. Phoen. vs. 1034. Mait-
 tair. p. 251 C. sqq. Buttmannus autem Gr. T. II p. 371 et Osannus
 Syllog. p. 187 secundum Grammaticos merito probaverunt oxytonon πεδὰ)
 vestigiis παρα similis est. De forma πρώτος cf. πρατιστεύσαντος in
 Inscript. No. 2060. 12) κατοικεῖν libri. — κατοικεῖν Dindorf. — κα-
 οικῆν Wunderlichia 2^a. Cf. Valcken. ad Theocr. XI vs. 62. 13) καὶ
 inseruit corr Man. 14) πᾶσαν (fort. πᾶσι Markland.) πρὸς τὰν λει-
 τουργίαν Aldete. — πᾶσαν τὰν λειτουργίαν Σ. — πᾶσαν τὰν λειτουργίαν
 LaurS. vulg. — πᾶσαν προστακτῶν λειτουργίαν coniec. Reiskius. Extra-
 ordinarium liturgiarum immunitas (Athenis quidem) numquam dabatur. Vid.
 Boeckh. Oecon. T. I p. 484. (597). — πᾶσαν τὴν λειτουργίαν Aug4. Ω. u. v.
 Vind3. 5. Chalk. — πᾶσαν τὴν λειτουργίαν Man. Ang. — πᾶσαν τὰν λει-
 τουργίαν Aug2. Vind4. (Pall?). — Proxime στάσαι Chalk. 15) ἐκκαίδεκα
 πήχεις Ald. Chalk. — ἐκκαίδεκαπήχεις Σ. LaurS. vulg. — ἐκκαίδακαπήχει
 prΩ, cuius corrector addidit ς. — ἐκκαίδεκαπάχεις Dindorf. 16) Βοσπο-
 ρίῳ LaurS. in cuius his foliis i non subscribitur. — Βοσπορίῳ vulg. —
 Βοσπορείῳ Σ. Ω. — Βορίῳ Chalk. γ. — Βοσπόρῳ Fel. pr Aug4. (corr in
 Βοσπορίῳ). Probavit etiam Dalaeus l. c. p. 543, quamquam ex errore
 scripsit '[l. Βορίῳ]'. nam cf. translationem eius p. 544. — Βοσπορίῳ
 λέγω AldT. — Terminatio nominum propriorum quidem invenimus ιχος
 Corp. Inscr. No. 172. 1574. 1575. 1579. Mus. Rhenan. 1842, I p. 100.
 Intrr. ad Gregor. Cor. p. 290 sqq. ed. Schaef. Papii Lex. p. 10 sq. At
 h. l. nomen est loci, non viri. Depravatum videtur e superiore viri
 nomine. Quare Funkhaenel. Quaest. p. 42 Βοσπορίῳ aut potius Φωσ-
 φορίῳ coniecit. Stephan. Byz. s. v. Βόσπορος: Βοσπόριον τοῦ Βυ-
 ξαντίου λιμῆν. οἱ ἰδὲ ἐγγῶριοι Φωσφόριον αὐτὸ καλοῦσι. Dindorfius
 hoc Stephani loco scribendum esse Βοσπόρειον coniecit, et Demostheni
 reddendum Βοσπορείῳ. At Phavorinus ap. Constant. Porphy. Themata
 II, 12 Βοσπορος exhibet: Βυξαντίων λιμῆν Βοσπορος καλεῖται. Tutius
 igitur videbatur scribere, ut iam Fel., Βοσπόρῳ, in Byzantii portu loco

ὕπὸ τῷ δάμῳ¹⁹ τῷ²⁰ Βυζαντίων καὶ²¹ Περινθίων, ²² ἀποστεῖλαι δὲ καὶ θεωρίας²³ εἰς τὰς²¹ ἐν τῇ²⁵ Ἑλλάδι παναγύριαις, ²⁶ Ἰσθμια καὶ Νέμεα²⁷ καὶ Ὀλύμπια καὶ Πύθια, καὶ ἀνακαρῶσαι²⁸ τὸ στε-

cubitum singulas. populi Atheniensis coronati a populis Byzantiorum et Perinthiorum, mittendas etiam esse legationes in celebres Graeciae conven-

tali rei vere opportuno. Urbs alia eiusdem nominis erat, item portus (Lept. §. 33), sedes tyrannorum Bosporanorum, quod idem Panticapaeum nominabatur. Boeckh. Corp. Inscr. T. II pp. 98 sqq. 126. Cf. Sickler. Geogr. T. I p. 220. T. II p. 348. Anvill. T. I, l p. 295. Ea urbs est Lept. §. 36: στήλας . . . ἐστῆσαθ' ὅμεις κακείνος τὴν μὲν ἐν Βοσπόρῳ. Etiam adv. Phorm. §. 36 Bakius ad Apsinem p. 181 pro Βοσπόρῳ scri-

bendum iussit Βοσπορίῳ. 17) στεφανόμενον Aug4. — Proxime δάμον Chalk. 18) τῶν vulg. — τῶν Chalk. — τὸν Σ. Laur8. Aug4. codd Bkk. praeter Ω. 'Improbante, opinor, Osanno, quem vid. l. c. p. 162, me probante.' Schaeferus. Cf. ad Phil. III §. 42. 19) τῷ δάμῳ vulg. — τῷ δάμῳ Σ. Laur8. Bav. — τῷ δάμῳ Chalk. 20) τῶν Laur8 compendio. vulg. — τῷ Σ. Φ. r. Vind3. 4. 21) καὶ τῶν Π. Vind5. 22) ὕπὸ . . . Περινθίων om Aug4. 23) θεωρίας Ald. — θεωρίας IndFel. Less. Weim. corrBav. corrΩ. p. Vind5. Laur8. — θεωρίας Laurf.

— θεωρίας Σ. vulg. (Vind3. 4?). — θεωρίας Laur8. — θεωρίας v. — θεωρίας Pall. Altemps. — θεωριῶσιν Fel. AldV. IndAld. — θεωρίας coni. Valcken. Diatrib. Eurip. p. 278 B. Reiskius. — Ahrens. p. 21 potius θεωρίας requirit. At in titulo Dorico No. 2670 tam θεωροδόκος occurrit tum ἀρχιθεωρος et Delphica inscr. No. 1093: θεωρός et θεωροδόκος. Dubia erat Krebsio etiam ἀποστεῖλαι θεωρίας formula loco ἀποστ. θεωράους, de qua ille vir doctus doceri potuerat Stephani Thesaurο. Platon. Legg. XII p. 947 A: τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας κοινῇ θυσίων καὶ θεωριῶν . . . ἀρχοντας. 24) εἰς τὰς Laur8. IndAld. — εἰς Aug4. AldT.

— ἑπτα Vind5. 25) ἐντὶ Laur8. — ἐν τε Σ. Laur8. vulg. — ἐν τῇ Aug4. AldT. — ἐν τῇ Valcken. l. c. Koen. ad Greg. Cor. p. 316. Reiskius. 26) πανηγύριαις libri. — παναγύριαις Dindorf. (pr Laur8, cuius sec man corr in paroxytonon). 27) De ordine quo ludi referuntur vario vid. Keil. Schedae Epigraph. p. 5. 28) ἀνακαρῶσαι Σ. — ἀνακαρῶσαι Chalk. — ἀνακηρῶσαι Ang. Vind4. — ἀνακηρῶσαι Ω. Laur8. — ἀνακαρῶσαι Laur8. Vind5. 'Reisk. et Wunderl., quod accentus vitium etiam Valckenarium l. c. fugit.' Schaeferus. At vid. Prolegg. Gramm. p. 46, ubi correxeris ἐκτίταται in ἐκτίταται. Etiam Lobeckius l. ibi cit. ἀνακαρῶσαι probare videtur, rationem non perspicimus, nam si e κῆρῶκος vocalis v mutatur ante ξ, quia sine ulla exceptione (οὐδέποτε) v et i ante ξ non producantur nisi in augmento temporali; apparet etiam in aoristi Ii infinitivo eum usum valere, ut in futuro I, cuius eas vocales clare tradidit Choeroboscus (p. 547 ed.

φάνω²⁹ ὅσοις ἐστεφάνωνται³⁰ ὁ δ᾿ αἶμος³¹ ὁ³² Ἀθηναίων ὑφ'³³

tus, Isthmia et Nemea et Olympia et Pythia. et renuntiandas duas coronas.

(Gaisf.) corripit ante ξ: ἐν τῷ μέλλοντι συστήλλονται κτλ. 29) τῷ στεφάνῳ Ald. Mor. Harl. Chalk. Lind. — τῷ στεφάνῳ vulg. — τῷ στεφάνῳ Σ. — τὸν στεφάνον Fel. Serimg. sec man LaurS. — om LaurS (in marg. τῷ στεφάνῳ). τὼς στεφάνως (pr LaurS.) coniec. Reiskius. Dualis convenit cum tribus statuis. nam statuæ Byzantiorum et Perinthiorum duæ tertiam (populum Atheniensem) coronabant. 30) ὃ συστήφωνται vulg. — ὃ συνεστεφάνωνται Chalk. — ὃ συνεστεφάνωνται Ω. Vind3. Man. Ang. — ὃ^ν συστήφωνται u. v. — ὃ συστήφωνται T. p. r. l. Laurf (σν e corr). LaurS. Pall. (Vind4?). Ex his selegit Rauchenstein. l. c. p. 21: ὃ συνεστεφάνωνται. — ὡς ἐστεφάνωνται coniec. Reiskius. — ὡς συστήφωνται Vind5, cuius margo ὅτι. — Compositum συστήφονός Eumath. p. 441. Rufin. in Anthol. Palat. Ep. V, 36, 10. Neque verò h. l. id compositum convenit, nam non cum aliis Athenienses coronati sunt, sed soli. Βυζάντιοι καὶ Περίνθιοι συστήφονώσαν, non Ἀθηναῖοι συνεστεφάνωνται. Cf. Dem. fals. leg. §. 128: ἐκείνος καὶ συνεστεφανούτο καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ. — De accusativo cum στεφανοῦσθαι constructo i. q. propter aliquid coronari vid. Salmas. ad Achill. Tat. 547. Bergler. ad Alciph. 239. Tourreil. Oper. T. IV p. 496. Adde Aristoph. Eqq. vs. 644: ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια. Philostrat. Heroic. X, 4: ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν σοφίας ἀριστεία ἐστεφανούτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Sed etiam i. q. aliqua re coronari. Hom. II. Σ vs. 485: τείρεα πάντα τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωνται. Hesiod. Theog. vs. 382: ἀστρα . . . οὐρανὸς ἐστεφάνωνται, astris caelum coronatum est. Oppian. Cyneg. III vs. 346. Etiam στεφάνους στεφανοῦσθαι dici potest ubi notio accuratius describenda est. Attamey ad optimam auctoritatem accommodatum est ὅσοις ἐστεφάνωνται. nam Σ: ὅσοι στεφανοῦται sec manu

νται. et F. Φ: ὅσοι στεφάνωνται. — ὅς^{οι} στεφάνωνται LaurS, cuius margo: ὅτι. — Nisi malueris ὅσοις στεφανοῦνται, non στεφανῶνται (quod exhibet AldV), propter superius στεφανούμενον, et caret exemplo satis confirmato illa forma. Cf. Ahrens. Dial. Dor. p. 310. Praesens autem non est inusitatum in talibus decretis. δεδόχθαι τὸν δεῖνα στεφανῶσαι καὶ ἀναγορεύσαι ὅτι στεφανοῦνται. Boeckh. Corp. Inscr. T. I No. 101. T. II No. 2059. et passim ὅτι στεφανοῦσι, ὅτι στεφανοί. No. 2061. 2347^c. Ne mireris pluralem ὅσοις post dualem, cf. f. leg. §. 287: δυνούσιν μὲν κηδεσταῖν . . . οὓς ἰδόντες. Xenoph. Mem. II, 3 §. 18: οὕτως διάκνισθον, ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρε, ἃς ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν ἀλλήλων ἐποίησεν, ἀφεμίνω τούτου τράποιντο πρὸς τὸ διακωλύειν ἀλλήλων. Cf. Krueger. Gramm. §. 58, 2 n. 10. Iam Taylorus coniecerat οἶν (οἷς Valcken. Wunderl.) ἐστεφάνωνται. Fortasse ὅσοι usurpatum de duabus rebus offenderit. Attamen h. l. bene se habet. significat enim una co-

ἡμῶν,³⁴ ὅπως³⁵ ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνας³⁶ πάντες τὰν τε³⁷ Ἀθανα-
λαίων³⁸ ἀρετὰν καὶ τὰν³⁹ Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαρι-
στίαν.⁴⁰

92. Λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρονήσῳ στεφάνους.¹ 10

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.²

Χερρονησιτῶν³ οἱ κατοικοῦντες Σηστόν,⁴ Ἐλαιούντα,⁵ Μά-

quot coronatus est populus Atheniensis a nobis, ut norint Graeci omnes et Atheniensium virtutem et Byzantiorum Perinthiorumque pietatem.

92. Recita etiam donatas a Chersonesitis coronas.

Chersonesitae qui Sestum incolunt, Elaeuntem, Madytum, Alopeconne-

rona utrosque populos non contentos fuisse, sed duas donasse. ideo usurpatum esse videtur pronomen ὅσοις, quot, pro simplici οἷς. Cf. ad Lept. §. 44. — ὃ ἑστεφάνωνται Aug2. η. — ὡς ἑστεφάνωνται corr Bav (quid prima habuerit, non liquet). — ὅτι στεφάνωνται Aug4. idem voluit sec man LaurS, eiusdemque margo. — ὃ στεφανωθήσεται Scrimg. 31)

δημος Ω. — δᾶμος Chalk. 32) ὁ om Aug4. Vind5. Pall. — τῶν Laur8. — ὁ τῶν p. 33) ἀφ Vind5. 34) ὕμῶν Σ. LaurS. Ω. β. γ. T. ε. v. Aug2. Bav. (F?). Vind4. Man. Laur8. pr Laurf. Chalk. Ald. — ἡμῶν vulg. — ἀμῶν Wunderl. 'Placeret, si esset genitivus possessivi.' Schaeferus. Cf. Ahrens. Dial. Dor. p. 258 et p. 262, qui p. 21 ἀμῶν requirit. 35) ὅπως om Aug4. 36) Ἕλληνες vulg. — Ἕλληνας Σ. Laur8.

Ω. β. γ. Aug4. Lind. Bav. (Man. Pall?). — Ἕλληνας Vind5. 37) πάν-
τες sine τὰν τε Laur8 (compendio). vulg. — πάντων Ω. — τὰν τε sine
πάντες coniec. Porson. Advers. p. 151 ad Prom. vs. 354, quia articulo
h. l. carere non potest, quum sequatur καὶ τὰν . . . εὐχαριστίαν. 'Ser-
vato πάντες, quod ἡ Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστία non noluerit
suo in praepismate additum, scribendum esse suspicor πάντες τὰν τε.
ut πάντες eliserit articulum cum enclitica.' Schaeferus. Verum vi-
disse Schaeferum apparet e Σ, qui pro πάντες τὰν τε exhibet παντε.
Servandum autem esse πάντες bene monuit idem Schaeferus, quia By-
zantii et Perinthii Graeci esse volebant, non barbari Graecis oppositi.
38) ὕφ' ὕμῶν . . . Ἀθ. om Ang. 39) τὰν om ξ. 40) εὐχαριστίαν Σ.
Pall. Vind5. (in Laur8 est rasura longius pertinens ad Ἄλωπ.). Saepe
quidem in inscriptionibus illius regionis et pro i occurrit, saepius tamen
in Σ reliquisque codd.

92. 1) Λέγε . . . στεφάνους om Ω. 2) Ψηφ. Χερρ. om γ. η. AldT.
— Χερρ. om Aug4. Vind5. — Ψήφισμα Χερρονήσου p. Laur8. — στε-
φάνων ψηφίσματα η. — στεφάνων ψήφισμα ν. — στεφάνων Vind3 (in
marg Χερρονησιτῶν). — στεφάνων ψήφισμα Χερρ. Man. — στεφανη-
χερρονησιτων Ω. 3) Χερρονησιτῶν η. AldT. Vind5. Pall. (corrBav?).
Idem infra Χερρονησιώταις. Cf. Pac. §. 25. 4) τὴν Σηστόν AldT.
5) Codices Ἐλεοῦντα. Sed vid. Stephan. Thes. Gr. Didot. s. v. et

δυτον, Ἀλωπεκόννησον⁶ στηφανούσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν
²⁵ καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα, καὶ⁷
 Χάριτος βωμὸν ἰδρύονται καὶ Δῆμον⁸ Ἀθηναίων, ὅτι πάντων
 μέγιστων⁹ ἀγαθῶν¹⁰ παραίτιος γέγονε¹¹ Χερρονησίταις, ἐξελο-

sum, ornant Atheniensium senatum et populum aurea corona sexaginta talentorum, et Gratiae aram exstruunt et Populi Atheniensis, quod omnium maximorum beneficiorum auctor factus est in Chersonesitas, ereptos e

Cobet. Praef. ad Nov. Testam. p. XLII sq. Ἐλαιοῦντα Fel. Recte, si Demosthenis aetate, ut nobis quidem videtur, hoc decretum scriptum est. Vide decretum Sociorum Olymp. C, 3 in Meieri Epigr. I p. 5. Sed post Hadrianum certe Ἐλαιοῦντα scribebatur, ut saepe e loco ai. Vid. Meier. l. c. p. 16. Σ. Laur8. vulgo h. l. et Σ. etc. Aristocr. §. 158 ελιοντα. — Proxime v in Μάδυτον scriptum est in eraso Laur8. 6) Harpocr. s. v. Ἀλωπεκόννησος. 7) καὶ secluserat Wunderlichius, sed Dissensionem uncos bene amovit. Schaeferus. 8) δῆμον r. Vind4. — δῆμον^{ον} Laur8. 9) μέγιστον vulg. — μέγιστον Appfr. — μέγιστων Σ. F. T. Φ. p. r. Aug2. 4: AldT. Vind4. 5. Pall. Laur8.

στον sec m

Laurf. — μέγιστων Laur8. — μέγιστα τῶν coni. Markl. — μέγιστον coni. Reisk. — τῶν μέγιστων coni. Dobr. conferens p. 275, 16. Imo optimi libri ibi habent πάντων εἰς ἀνὴρ μέγιστων αἰτιος κακῶν sine articulo, qui non opus est, neque h. l. ubi πάντων est gen. partitivus. Sed Dobraeus mavult τῶν sine πάντων. 10) ἀγαθὸν Ω. u. v. Ang. Man. Non unius boni auctor fuisse dicitur, sed plurimum post Macedonicum ingum recussum etiam patriae, legum, libertatis, sacrorum reditorum. 11) πράττειν γέγονεν Σ. Laur8 (in cuius marg: αἰτιος δηλ^{ον} sec manu). vulg. — πράττειν αἰτιος γέγονε Fel. AldV. AldB. β. Ang4. γρ. αἰτιος

Weim. — πράττειν γέγονε r. Laurf. — αἰτιος γέγονε Vind5. Pall. — αἰτιος γέγονε τοῖς Scrimg. — πράττειν γέγονεν αἰτιος Altemps. Less. — πράττειν γεγονέναι IndAld. — πράττειν γέγονε AldT. — παραίτιος γέγονε coni. Reiskius, 'formulam titularem.' Cf. Inscr. in Gruter. Thes. p. CCCC (Agrigentina Boeckh. Corp. T. III No. 5491 p. 595) μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονεν. — ibid. Melitensis Inscr. p. CCCC (Boeckh. ib. No. 5762 p. 679) παραίτιος ἀγαθοῦ πολλὰν γεγένηται. 'Sed qui factum sit, ut παραίτιος corrumpere in πράττειν αἰτιος, causa non apparet. Vide igitur, ne in psephismate sic scriptum fuerit: ὅτι τὸ πάντων μέγιστον ἀγαθῶν (seu ἀγαθὸν) πράττειν αἰτιος γέγονε (seu γέγονεν αἰτιος). In Eurip. Anl. vs. 346 πράσσειν μεγάλη est i. q. εὐτυχεῖν vs. 348. Idem Trond. vs. 700: πράξειν τι κεδνόν. — De constructione adiectivi αἰτιος cum infinitivo, quam miror fugisse Schneiderum ad Xenoph. Hellen. VII, 5, 17. vid. Melet. Crit. p. 23. Heind. ad Plat. Cratyl. p. 110.' Schaefer-

μενος ἐκ τῆς¹² Φιλίππου καὶ ἀποδοὺς τὰς πατρίδας, τοὺς νό-
μους, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ἱερά. Καὶ ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι 257
παντὶ οὐκ ἐλλείψει¹³ εὐχαριστῶν καὶ ποιῶν ὃ τι ἂν δύνηται¹⁴
ἀγαθόν. Ταῦτα ἐψηφίσαντο¹⁵ κοινῷ¹⁶ βουλευτηρίῳ.

93. Οὐκ οὖν οὐ μόνον τὸ Χερρόνησον καὶ Βυζάντιον σῶσαι, 5
οὐδὲ τὸ¹ κωλύσαι τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ γενέσθαι τότε,
οὐδὲ τὸ² τιμᾶσθαι τὴν πόλιν ἐκ τούτων ἢ προαίρεσις ἢ³ ἐμὴ καὶ
ἡ⁴ πολιτεία⁵ διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἔδειξεν ἀνθρώποις⁶
τὴν τε⁷ τῆς πόλεως καλοκάγαθίαν καὶ τὴν Φιλίππου κακίαν. 10

Philippi manibus, et restituta patria, legibus, libertate, sacris. Sequenti quoque tempore omni non desinent agere gratias et quacunque ratione poterunt bene mereri. Haec decreverunt in communi concilio.

93. Itaque non id solum, ut Chersonesus et Byzantium servarentur, etiam Hellesponti dominatu Philippus excluderetur tum, etiam reipublicae propter haec honor haberetur, consilio meo et administratione perfectum est; sed illud etiam omnibus hominibus ostensum, quanta esset et reipublicae nostrae bonitas et Philippi improbitas. Nam is quidem socius Byzan-

rus. Adde ad Phil. III §. 63. Chers. §. 56. Sed πρᾶττειν e παραίτιος ortum est ut πρᾶττειν e παρατάττειν, etiam facilius πρᾶττειν αἷτιος e παραίτιος. 'Exemplum autem specialius locutionis πρᾶττειν τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν desidero.' Dissenius. — Lambinus coniecit: ὅτι τοῦ πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πρᾶττειν αἷτιος γέγονε. 12) τοῦ Ind Ald. β. T. p. r. Aug2. 4. AldT. Harl. Vind4. 5. Pall. Laur8. corrLaurf. 13) ελλίψει Σ. — ἐκλείψει β. γ. Q. i. u. v. Aug4. Vind3. 5. Ang. — ἐκλήψει Pall. (In Man. est lacuna). 14) ἐλλείψουσιν εὐχαριστοῦντες καὶ ποιοῦντες ὃ τι ἂν δύνωνται conk Lamb. At vulg. est σχῆμα πρὸς τὸ σημαίνόμενον, observante Schaefero, scil. ὁ δῆμος τῶν Χερρόνησι- τῶν. 15) ἐψηφίσαν Q. 16) ἐν κοινῷ Q. β. γ. ζ. η. Harl. Bav(F?). Aug4. AldT. Vind3. Ang. Laur8. Laurf. (Φ. i. u. v?). — ἐν τῷ κ. conl. Dobraeus. habent Pall. Vind5. — sine praepositione et sine articulo Σ. Laur8. vulg. Dativus localis est ut Liban. Argum. ad Pantaen. p. 965, 16: τῷ μεταλλικῷ δικαστηρίῳ. Vid. intrr. ad Xenoph. Ephes. p. 171. Magis desideremus articulum quam praepositionem, nisi sit i. q. in einer gemeinschaftlichen rathsversammlung. Cf. Thom. M. s. v. Fortasse βουλευτήριον etiam sine articulo de certo loco.

93. 1) τῷ ... τῷ Pall. 2) τῷ ... τῷ ... τῷ Vind5. 3) ἡ om Vind4. 4) ἡ om γ. 5) πόλις Vind7. 6) ἀνθρώποις ἔδειξε vulg. — ἔδειξεν ἀνθρώποις Σ. Laur8. T. Φ. Aug1. k. p. r. s. Vind1. Urb. Pal2. 7) δὲ Vind5.

ὁ μὲν γὰρ⁸ σύμμαχος ὦν⁹ τοῖς Βυζαντίοις πολιορκῶν αὐτοὺς ἑωρᾶτο ὑπὸ πάντων, (οὐ τί¹⁰ γένοιτ' ἂν αἰσχρὸν ἢ¹¹ μαρῶτερον;) (94) ὑμεῖς δ' οἱ καὶ¹ μεμφάμενοι πολλὰ καὶ δίκαι' ἂν ἐκείνοις² εἰκότως περὶ ὧν³ ἡγνωμονήκεσαν⁴ εἰς ὑμᾶς⁵ ἐν τοῖς
 15 ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐ μόνον οὐ⁶ μνησικακοῦντες, οὐδὲ προ-
 ἔμενοι τοὺς ἀδικουμένους,⁷ ἀλλὰ καὶ σώζοντες⁸ ἐφαίνεσθε, ἐξ

tiorum palam omnibus eos obsidebat (quo quid fieri possit foedius aut sceleratius?), (94) vos autem, qui etiam multa eaque gravia de iis queri potuissetis iure propter ea quae superioribus temporibus in vos commiserant, non modo memoriam iniuriarum oblitteravistis, neque iniuriis affectos

8) μὲν γε vulg. — μὲν γὰρ Σ. (etiam γε margo antiq. Σ.) γε

γε sec m.

margo Bav. Aug2. Ang. — μὲν γὰρ LaurS. — Vulgatum defendebat Dobraeus ad h. l. et in addendis ad Porsoni Aristophanica p. 131. nam docentibus Hermanno ad Viger. No. 206^b et accuratissime Buttmanno ad Mid. §. 21 not. 203 confirmandi causa μὲν γε copulantur. 'Res ad despiciendum admodum lubrica, quum et ductibus facile confundantur hae voculae et sensu interdum satis cognatae sint. Nimirum quum quis uno argumento vel exemplo aliquid probat, potest hoc ut sufficiens afferre; quod fit particula γὰρ. Potest etiam significare, plura quidem posse desiderari, sed hoc unum satis grave esse; quod fit addito γε, certe, saltem.' Buttmannus. 'Has particulas saepe adhibent, ubi antithesin argutiorem aut accuratam enumerationem affectant.' Dobraeus. 'Vid. Commentar. in Aristophan. VII, I p. 560. Persaepe viri docti hoc innocentissimum μὲν γε vexarunt, ut Castalio in Xenoph. Conviv. VI, 7.' etc. Schaeferus. Cf. Klotz. ad Devar. p. 335 et p. 661. Stallbaum. ad Phileb. p. 12 extr. §. 6. At h. l. Demosthenes non plura argumenta afferre poterat, quibus omnes homines utrorumque rationem perspicere, quam quomodo Philippus socius et Athenienses offensi Byzantios tractarint. — Deinde φίλος (Φίλιππος γεβ. η. p. r.) καὶ ante συμμ. habent libri vulg. — om Σ (habet γε margo antiq.)

Φίλιππ^ο καὶ m sec.

Aug2. Vind3. 4. Cf. ad Phil. III §. 58. — συμμαχος LaurS. — ὁ μὲν γε hoc accentu articuli, ut nunc solet, Bkk. Vid. ad §. 169. 9) φίλος ὦν καὶ σύμμαχος Aug1. k. s. Vind1. 10) οὗτοι pr Q. Ang. 11) καὶ s. Aug2. Vind1.

94. 1) καὶ om Aug4. delevit G. S. D. in Ed. Londin. 1832. Est καὶ i. q. etiam. 2) ἐκείνοις om k. Pal2. 3) περὶ ὧν om Aug4. 4) ἡγνωμόνησαν AldT. Vind5. Pall. 5) καθ' ὑμῶν Aug4. 6) οὐ om Aug4. 7) 'Malim τοὺς ἀδικοῦντας ἀδικουμένους, vos non prodidisse hosti vestro, a quo laederemini, quamvis a vobis iniurias accepissent.' Reiskius. 'Quid Reiskius cogitaverit, quum mallet inserendum ἀδικοῦντας, haud obscurum est, sed suam ipse mentem obscuravit perversa

ὣν δόξαν, εὐνοίαν⁹ παρὰ¹⁰ πάντων ἐκτάσθε. Καὶ μὴν ὅτι μὲν πολλοὺς¹¹ ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πολιτευομένων,¹² ἅπαντες¹³ ἴσασιν, δι' ὅντινα δ' ἄλλον ἢ πόλιν ἐστεφάνωται, σύμβουλον²⁰ λέγω καὶ φήτορα, πλὴν δι' ἐμέ, οὐδ' ἂν εἰς¹⁴ εἰπεῖν ἔχοι.

proiecistis, sed etiam conservastis, unde gloriam, benivolentiam ab omnibus estis assecuti. Ac multos iam a vobis reipublicae administratores coronis esse donatos, sciunt omnes, propter quem autem alium respublica coronata sit (consiliarium dico et oratorem) nisi propter me, ne unus quidem dicere potuerit.

interpretatione. Debuit enim fere sic interpretari: *vos non prodidisse iniuriam affectos, qui vos ipsi ante laesissent*. Caeterum non opus esse illo additamento facile apparet. Schaeferus. Etiam Dobraeus articulum delendum esse iussit. 'Non sine aliqua offensione est articulus. Malim ego [post Wolfium] αὐτοὺς, quum facile αὐτὸν obliterari potuerit syllabὰ οἱ in προέμενοι. Si non ad ἐκείνοις, sed in universum ad omnes iniuria pressos pertineret ἀδικουμένους, recte se haberet articulus.' Rauchenstein. p. 21. Imo pertinet ad ἐκείνοις, sunt enim intelligendi Byzantii a Philippo iniuria affecti, nusquam in Dem. orr. hiatus προέμενοι αὐτοὺς invenitur. Nunc ipse Rauchensteinius (Diar. Antiq. 1851 p. 428) articulum τοὺς defendit tanquam de genere, citans Thucyd. III, 63: ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικούσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε. 8) ζῶντες Ang. 9) δ. καὶ εὐνοίαν cod η. Receperunt Turicc. et nuper Bekk. Cf. §. 311: τίς . . . σοὺ πρᾶξαντος γέγονε τῇ πόλει . . . κτήσις εὐνοίας ἢ δόξης. Sed asyndeton bimeres est i. q. non solum gloriam, sed etiam benivolentiam. Cf. Bernhard. Synt. p. 448. Kuehner. Gr. §. 760^b. Item in vivide corripienti enumeratione. Dem. f. leg. §. 190: ἡ βουλὴ ταυτὰ ταῦτα, εἰσιτήρι' ἔθυσεν, συνεσιτιάθη. σπονδῶν, ἱερῶν ἐκοινωνήσαν οἱ στρατηγοί, σχεδὸν ὡς εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. ibid. §. 220: Εὐβοίαν, Ὀρωπὸν ἀποδώσειν. Mid. §. 61: ἀναλίσκοντας, ἀγωνιῶντας. Everg. §. 30: τῷ καιρῷ, τῇ χρείᾳ. Olynth. III §. 31: περιγενημένοι χρήματα, συμμάχους. Cor. §. 234: ὀπλίτην δ' ἱππεία. Mid. §. 81: τῇ δίκῃ, τοῖς νόμοις. — Post εὐνοίαν addunt τιμὴν Ven. Angl. s. Harl. Guelf. Vindl. Pal2. Receperunt Reiskius etc. At hoc proxime copulandum esset cum δόξαν, ut §. 80. 108. 203. 66. 67. 10) περὶ pr Pall. 11) πολλοὺς μὲν vulg. — μὲν πολλοὺς Σ. Laur8. Augl. k. s. Vindl. Pal2. — Addendum esse ἑτέρους coniecit Hirschig. Annot. Crit. p. 51, 'quo significet orator sibi quoque id contigisse.' At minus clara sic fieret oppositio, de qua h. l. agitur, ubi res, non viri opponuntur; et minus placeret ἑτέρους . . . ἄλλον. 12) πεπολιτευμένων F. Aldetc. i. q. actorum in republica. Cf. §§. 8. 11 bis. — πολιτευομένων Σ. Laur8. Bav. et vulg. 13) ἅπαντες om pr Σ, superscripsit antiqua manus. Potest abesse, potest casu excidisse. Habet etiam Laur8. 13) λέγω om pr T. 14) οὐδεὶς ἂν Vind5. Pall.

95. Ἴνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς¹ κατὰ τῶν Εὐβοέων² καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, εἰ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομνήσκων, συκοφαντίας οὐσας³ ἐπιδείξω μὴ μόνον τῷ ψευδεὶς εἶναι (τοῦτο μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας ἡγοῦμαι)⁴ ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστ' ἦσαν ἀληθεῖς, οὕτως ὥς ἐγὼ κέχρημαι τοῖς πράγμασι συμφέρειν⁵ χρῆσασθαι, ἔν ᾗ δύο βούλομαι τῶν καθ'⁷ ὑμᾶς⁸ πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ'⁹ ἐν βραχείσιν. καὶ γὰρ ἄνδρ' ἰδίᾳ καὶ πόλιν κοινῇ πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων αἰεὶ δεῖ πειραῶσθαι τὰ λοιπὰ¹⁰ πράττειν. (96) Ὅτι τοίνυν,¹ ἄνδρες² Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θαλάττης ἀρχόντων καὶ³ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμοσταῖς⁴ καὶ φρουραῖς, Εὐβοίαν, Τάναγραν,⁵ τὴν⁶ Βοιωτίαν ἅπασαν,

95. Ut autem etiam maledicta quibus Euboeenses et Byzantios incessit, refricans eorum memoriam, si quid molesti in vos commiserant, calumnias esse ostendam non propterea tantum quod mendacia sunt (nam id vos cognitum habere arbitror), sed, ut maxime vera essent, quia tamen ita agi, ut ego egi, fuit utilissimum, unum atque alterum vestra aetate praeclarum reipublicae factum exponam, idque paucis. etenim et singulis privatim et publice omnibus semper danda est opera, ut secundum ea quae fecerunt honestissima, cetera faciant. (96) Vos igitur, Athenienses, quum Lacedaemonii terra marique imperarent et undique finitima Atticae loca praefectis

95. 1) ἃς om text Urb. 2) Εὐβοέων G. S. D. in Edit. Londin. Cf. Cobet. in Mnemos. 1856 II p. 186 sq. At quod de contractis horum substantivorum casibus obliquis Grammatici tradiderunt, ad priorem Atticismum pertinere videtur. Genitivi solutam formam codices tenacissime tenent. Cf. Εὐβοέων Olynth. I §. 8. Ἐρετριέων Phil. III §. 33. Θεσπιέων f. leg. §§. 37. 102 etc. 3) οὐσης Ang. 4) εἰδέναι loco ἡγοῦμαι pr Σ, antiq super εἰδέναι lineolis traductis deletum scripsit ἡγοῦμαι sec m.

ἡγοῦμαι. Prorsus item LaurS: εἰδέναι, eadem sec manus delevit εἰδέναι. 5) συμφέρει η. Vindl. 6) χρῆσθαι Augl. γ. k. s. u. γρ v. Vindl. Q. Pal2. Ang. 'Malim abesse.' Reiskius. 'Ego non κατὰ item.' Schaeferus. 7) παρ Pall. 8) καθ' ἡμᾶς Pal2. 9) τοῦτ' Ang. 10) τὰ λοιπὰ πειραῶσθαι vulg. — πειραῶσθαι τὰ λοιπὰ Σ. LaurS. simpliciore ordine.

96. 1) γὰρ Schol. ad Hermog. Rh. T. IV p. 521. 2) ὧ ἄνδρ. vulg. — ὧ om Σ. LaurS. Totam compellationem om Hermog. Rh. T. III p. 247 (habet eam idem bis, p. 146. p. 245). 3) καὶ om Aug2. 4) Citat Harpocr. s. v. Ἀρμοσταί. 5) Τάναγραν, Εὐβοίαν Schol. ad Hermog. p. 521. 6) καὶ pro τὴν Dind.

Μέγαρα, Αίγινα, Κλειωνάς,⁷ ἄλλας⁸ νήσους, οὐ ναῦς, οὐ⁹
τεῖχη τῆς πόλεως τότε κτησαμένης,¹⁰ ἐξήλθет εἰς Ἀλλαιον καὶ¹⁰
πάλιν οὐ πολλὰς ἡμέρας ὕστερον εἰς Κόρινθον, τῶν τότε Ἀθη-
ναίων πόλλ' ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι καὶ Κορινθίοις καὶ Θη-
βαίοις¹¹ τῶν περὶ τὸν¹² Δεκελεικὸν¹³ πόλεμον πραχθέντων.¹⁴ ἄλλ'

et praesidiis, Euboeam, Tanagram, Boeotiam universam, Megara, Aeginam, Cleonas, alias insulas obtinerent, urbe non naves, non moenia tum habente, egressi estis ad Haliartum, atque iterum, non multis diebus post, ad Corinthum, quanquam illius temporis Athenienses multas causas simultatum haberent et in Corinthios et in Thebanos propter ea quae bello Decelico facta erant.

7) 'Quaerendum de historia. Suspectum. An Κέα?' Dobraeus. Imo Cleonaei Argivi adversus Lacedaemonios stantes Peloponnesio bello victi sunt. Thuc. V, 67 sqq. Finito eo bello Lacedaemonios etiam urbem eorum obtinuisse ex h. l. apparet. 8) τὰς ἄλλας LaurS. vulg. — articulum om Σ. Servandum esse iudicat Dobraeus, ex illo graecismo, cuius pleonasmī multa exempla collegit ad h. l., ad Herodot. I, 193, et ad Dem. f. leg. p. 362, 20. Posset ferri, nisi aliae insulae nominatae essent, Euboea et Aegina. Sed fortasse vocabula sunt transponenda sic: Κλειωνάς, Αἴγινα, ἄλλας νήσους. Sed τὰς ἄλλας νήσους h. l. esset reliquas omnes insulas, obtinebant autem Lacedaemonii modo singulas, ut Melum (Plut. Vit. Lysandri cap. 13), Lesbum, Samum. Xenoph. Hell. II cap. 2 § 5. cap. 3 § 6. Erat autem quod Dem. eas non nominaret, non Melum, dedecus Atheniensium, non Lesbum vel Samum, remotiores quam ut τὰς κύκλω τῆς Ἀττικῆς dicere posset. — pro νήσους Vindl: νόσους. 9) οὐτε ante τεῖχη Σ. LaurS. quare Dind. etiam prius οὐ mutavit in οὐτε. Mihi videtur τε proximum esse repetitum negligenter. — Margo LaurS: α α α

εξ videntur esse pennae tentandae causa picta, ut passim in codicibus. 10) κτησαμένης vulg. — κτησαμένης Σ (antiq. κτησαμένης superscripsit). LaurS. Aug2. i. q. quae acquisiverat. Cf. Pro Phorm. §. 48: παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρ' ἐξ ἀρχῆς κτησαμένων. 11) ἐχ. ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις καὶ Κορινθίοις Ven. Vindl. — ἐχ. καὶ Κορινθίοις ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις Guelf. — καὶ Θηβαίοις om Ang. 12) τὸν om pr Q. Ang. 13) δεκελικὸν Σ. Aug4. item Eubulid. §. 18. et in aliis libris. Vid. Tzsch. ad Strab. IX §. 17 p. 396 Cas. Sed Androt. §. 15 Σ recte δεκελεικοῦ diphthongo, ut h. l. LaurS. Aug1. Bav. Etymol. M. p. 30, 1: τὰ εἰς nos κτηνὰ τῷ παραλήγεται, πλὴν τοῦ Κεραμικός, Εὐβοικός, Δαρεικός καὶ Δεκελεικός. ibid. p. 254, 40: Δεκελεικός πόλεμος. — τὸ λεῖ διφθογγὸν διατί: ἀπὸ Δεκέλεια Δεκελεικός καὶ Δεκελεικός. Vid. Buttm. Gr. T. II p. 447. 14) πραχθέντα cod η. — πεπραγμένων Hermog. Rh. T. III p. 146.

οὐκ ἐποιοῦν¹⁵ τοῦτο, ¹⁶ οὐδ' ἐγγύς. ¹⁷ (97) Καίτοι τότε¹ ταῦτ'
¹⁵ ἀμφότερα, Αἰσχίνη, οὐδ' ² ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποιοῦν οὔτ' ἀλίν-
 δυν' ἐώρων. ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα προέιντο³ τοὺς καταφενύοντας
 ἐφ' ἑαυτούς, ⁴ ἀλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ ⁵ τιμῆς ἠθέλον τοῖς δει-
 νοῖς αὐτούς διδόναι, ⁶ ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. ⁷ Πέρας
²⁰ μὲν ⁸ γὰρ ⁹ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστίν ¹⁰ τοῦ βίου ¹¹ θάνατος, καὶ
 ἐν ¹² οἰκίσκῳ τις αὐτὸν ¹³ καθείρξας τηρῇ, δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς

sed non faciebant hoc, ne minimum quidem. (97) Atqui, Aeschines, tum utraque haec neque pro benemeritis suscipiebant neque carere periculo videbant, sed propterea non deserebant supplices, quin pro gloria et honore se periculis offerebant, recto et honesto consilio. Omnium enim hominum vita morte finitur, etiamsi quis in cellula conclusum tueri se stu-

15) ἐποιοῦντο Obs. 16) ταῦτα Hermog. eiusque Schol. Rh. T. VII p. 847. 17) οὐδὲ ἐγγύς τούτων Schol. Hermog. Cf. §. 12 extr. et passim.

97. 1) τότε om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Aldina Hermogenis T. III p. 146 W. 'Neque ego requiro.' Schaeferus. 2) οὐχ Schol. Rh. T. IV p. 757 (idem p. 760 οὐδ'). 3) προέιντο vulg. — προείντο Aug1. 4. Bav. Vind1. 3. 4. AldV. β. γ. η. Ω. — προείντο pr man. προείντο sec man. subscripsit et προέιντο deleuit LaurS. — προείντο Σ. Aug2. Scrimg. Hermog. Rh. T. III p. 146. Schol. Rh. T. IV p. 757 (idem p. 760 προόιντο). Imperfecti est h. l. notio constantis voluntatis. Proxima omnia sunt imperfecta. 'Satis placet.' Schaeferus. — Proxime φενύοντας pr LaurS, sed eadem κατα addidit. 4) ὅφ' ἑαυτούς r. — ἐφ' αὐτούς Bav. Ω. β. Ang. Hermog. p. 146. — ἐπ' αὐτούς Aug1. k. s. Guelf. Vind1. Pall. 2. Schol. Rh. T. IV p. 757. 760. 5) καὶ ante τιμῆς om Vind3. 6) αὐτούς διδ. Fel. Ω Vind4. Pall (in marg ἑαυτούς). Pal2. Urb. Man. — ἐκδιδόναι ἑαυτούς Scrimg. Hermog. p. 146. — ἑαυτούς ἐκδιδόναι Vind5. Schol. Rh. IV p. 757. (διδόναι cum signo addendi e cod η marg Morel.) 7) ὀρθῶς ... βουλ. cit. Hermog. p. 227. — βουλόμενοι Vind5. 8) μὲν om k. Pal2. 9) γὰρ om Rufus Rh. T. III p. 459. 10) ἐστίν ante ἀνθρ. Schol. Rh. T. VII p. 979. — (ἐστίν ἀνθρώποις ἅπασιν Schol. Rh. ib. p. 364.) — om Aug4. Aristid. Rh. T. IX p. 343. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1157. Stob. Flor. Tit. VII §. 50. — (ἐστὶ τοῦ βίου om Φ). 11) ὁ ante θάνατος vulg. et Schol. Rh. T. VII p. 979. Gregor Cor. Hermog. p. 222. — om articulum Σ. LaurS. Ω (non habet). Bav. T. Vind1. 3. 4. Aug1. 2. 4. s. β. γ. η. Urb. Pall. 2. Man. Rufus (k. p. u. v.?). Cf. Eubulid. §. 27. 12) ἐν om Vind5. 13) ἑαυτὸν Maxim. Plan. Rh. T. V p. 490. Schol. ib. T. VII p. 361. ib. p. 979. Stobaeus. — αὐτὸν s. β. η. Vind4. 5. Urb. Man. Ang. Arsenii Violet. Append. p. 500 W. — αὐτὸν LaurS. vulg. et Sopat. Rh. T. V p. 28. Schol. Rh. T. VII p. 111. — αὐτον Σ. (καθείρξας

ἄνδρας¹⁴ ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν αἰεὶ¹⁵ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν
προβαλλομένους¹⁶ ἐλπίδα, φέρειν δ' ἄν¹⁷ ὅ¹⁸ θεὸς διδῶ γεν-
ναίως.²⁰ (98) Ταῦτ' ἐποιοῦν οἱ¹ ὑμέτεροι² πρόγονοι, ταῦθ'³
ὑμεῖς⁴ οἱ πρεσβύτεροι,⁵ οἱ, Λακεδαιμονίους, οὐ φίλους ὄντας
οὐδ' εὐεργέτας ἀλλὰ πολλὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἡδίκηκός⁶ καὶ
μεγάλα, ἐπειδὴ Θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις⁷ ἀνελεῖν
ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε,⁸ οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίοις²⁵⁹

deat, fortibus autem viris semper res honestae omnes spe bona munitis
suscipiendae sunt, quaequae autem dei voluntate contigerint, infractis
animis perferenda. (98) Haec maiores vestri facitabant, haec vos natu
grandiores, qđi, quum Thebani Lacedaemonios, non amicos nostros nec
bene meritos, sed multarum et magnarum iniuriarum in urbem nostram
auctores, post Leutricam victoriam delere instituerent, obstitistis, non
perterriti robore illo Thebanorum et gloria qua florebant, neque ratione

αὐτὸν Alciph. I Epist. 25 §. 1). 14) ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς Urb. 15)
αἰεὶ om. Rufus. 16) προσβαλλ. Ald. Mor. — προβαλλομένων Urb. 17)
προβ. δὲ φέρειν Rufus, perperam verba transponens. — Cit. Libellus
De Construct. ed. Hermann, in Emend. Gr. p. 365. Georg. Lecap. in
Matthaei Lect. Mosq. I p. 75. Harpoer. Phot. Suid. s. v. *Ολίσιπ* et
Προβ. Hermog. p. 225. Philostr. Soph. I, 17, 2. 18) ὁ ἄν Stobaeus.
— ὅ,τι ἄν LaurS. vulg. — ὅ,τι ἄν marg ant. γρ Σ. — αν δ Σ, quam-
quam habet etiam ante θεός articulum. — α ἄν Schol. Iliad. E vs.
233 p. 153 Bkk. item cod. Lips. schol. Hom. 19) ὁ articulum om
marg Σ. (alterum ὁ deleuimus iam in Parisina scribentes ἄν.) 20) γε
ante γενναίως Ω.

98. 1) οἱ om Vind5. Pall. 2) ὑμέτεροι Σ. LaurS. vulg. — ὑμέ-
τεροι Vindl. — ἡμέτεροι Aldetc. Hermog. Rh. T. III p. 245. Augl. k. s.
Pal2. 3) τόθ' Aug2. 4) ἡμῶν Aldetc. Hermog. — ὑμῖν Augl. k.
γρ ὑμῶν
Pal2. — ἡμῖν Vindl. — υμῖν s. β. η. Vind7. — ὑμεῖς Σ. Sed in
marg antiq (Hasius: prima manu) γρ. ταῦτα ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι.
Etiam LaurS ὑμῶν. 5) πρεσβύτατοι Vind7. 6) ἀδίκηκός Urb. —
ἡ ἀδίκηκός Vind5. 7) Cit. Harpoer. s. v. *Λεύκτρα*. 8) 'Pendet sen-
tentia, neque sequitur verbum per totam hanc periodum, quod susten-
tare potest accusativum *Λακεδαιμονίους*.' Taylorus. *Λακεδαιμονίους*
cohaeret cum ἀνελεῖν et constructio haec est: οἱ διεκωλύσατε Θηβαί-
ους ἐπιχειροῦντας ἀνελεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους.' Reiskius. 'Sed ubi
illa verba sunt? Locus planissimus erit recte posita interpunctione, ...
ita: οἱ, Λακεδαιμονίους ... ἐπειδὴ Θηβαῖοι ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, διε-
κωλύσατε. Similiter ante coniunctionem casus positus est Olynth. II
§. 28: Ἀμφίπολις ἂν ληφθῇ παραγοῇμ' αὐτὴν ὑμεῖς κομισέσθε. Lept.
§. 25: τὰς ἀτελείας ἐὰν ἀφέλησθε. Cf. Schaef. ad p. 471, 5.' Funk-
haenel. Quaest. p. 42 sq. Structuram iam Stockius intellexit.

ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσιν, οὐδ' ὑπὲρ οἷα πεποιηκότων⁹
 ἀνθρώπων κινδυνεύετε διαλογισάμενοι. (99) καὶ γάρ τοι πᾶσι
 τοῖς¹ Ἕλλησιν ἔδεξαι² ἐκ τούτων ὅτι,³ καὶ ὅτι οὐν τις³ εἰς
 ὑμᾶς ἑξαμάρτη,⁴ τούτων⁵ τὴν ὀργὴν εἰς τὰλλ' ἔχετε,⁶ ἐάν⁷ δ'
 ὑπὲρ σωτηρίας ἢ ἐλευθερίας⁸ κίνδυνός τις αὐτοὺς καταλαμ-
 βάνῃ, οὔτε μνησικακήσετε, οὔθ' ὑπολογισθεῖ. Καὶ⁹ οὐκ ἐπὶ
 τούτων μόνον¹⁰ οὕτως ἐσχήκατε, ἀλλὰ πάλιν σφετεριζομένων
 10 Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν οὐ περιείδετε,¹¹ οὐδ' ὦν ὑπὸ Θεμισίωνος¹²
 καὶ Θεοδώρου περὶ Ὠρωπὸν ἡδίκησθε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοη-
 θήσατε καὶ τούτοις, τῶν ἐθελοντῶν¹³ τότε τριηράρχων¹⁴ πρῶτον

inita, qualia in vos illi commisissent, pro quibus pugnaturi eratis.
 (99) Illis itaque factis declaravistis Graecis omnibus, quicquid tandem in
 vos ab ullo commissum fuerit, earum iniuriarum in ceteras occasiones
 vos retinere iram, sin salus aut libertas eorum periclitari coeperit, vos
 offensarum et oblituros et nullam rationem habituros. Neque in hos tan-
 tum ita fuistis animati, sed rursus quum Thebani Euboeam sibi vindica-
 rent, non neglexistis, neque Themisonis et Theodori iniuriarum de Oropo
 estis recordati, sed et his opem tulistis, quum eo primum tempore reipu-

9) Suspiciatur abesse ὑμᾶς Reiskius. Sed recte subaudiendum esse
 pronomen postea vidit.

99. 1) τοῖς om Vind5. 2) ὅτι om Aug1. Vind1. 3) τις om
 Aug1. k. s. Pal2. 4) ἑξήμαρτε prMan. 5) τούτων LaurS. vulg. —
 τούτων Σ (marg γρ ant τούτοις). Pluralis referendus ad ὅτι οὐν. Cf.
 §. 277. Ad Chers. §. 48. Vel sedes pronominis probat τούτων. nam
 non τις et σωτηρίας opponuntur, sed ὅτι οὐν et σωτ. 6) ἔχετε coniecit
 Marklandus. 'Praesens recte habet, nam antecessit non ἑξαμαρτάνῃ,
 sed ἑξαμάρτη. Cf. vs. seq.' Schaeferus. 7) εἰν vulg. — ἐάν Σ.
 Laur. S. 8) ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας Aug 1. k. s. Vind1. Pal2. Ordo
 e §§. 100, 208. 'καὶ praeferam cf. vs. 22, p. 297, 10.' Schaeferus.
 'Non probro. "nam Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἀνελεῖν ἐπεχείρουν", quo
 respiciens melius dicit: ubi vero de salute, ut tum, aut etiam de libertate
 agitur' sqq. Dissonius. 9) καὶ om t. 10) μόνων Aug2. (Aug1?). k. s.
 Pal2. pr Man. etiam LaurS compendio. Receptit Dindorfius. At vid.
 ad Phil. III §. 57, adde Polycl. init. Rhod. §. 15, ubi δῆμω μόνῳ ἡγοῦ-
 μαί sibi scribi hiatus vetat. 11) ἀλλὰ πάλιν . . . περιείδετε om Aug.
 12) Θεμισίων cit. Schol. Aristid. p. 95 Fr. Harpoer. Phot. s. v. — Pro-
 xime Σ: Ὠρωπὸν, ut idem f. leg. §. 220. Vid. ad Liban. Vit. Dem. §. 3.
 13) ἐθελόντων Σ. LaurS. vulg. — ἐθελοντῶν Fel. Bav (non F). AldV.
 (Φ?). Iam Wolfius commatis signum post ἐθελόντων delevit accentum-
 que correxit. 14) τριηραρχῶν τότε vulg. — τριηράρχων τότε Fel. Bav.
 — τότε τριηραρχῶν Σ. Aug2. — τότε τριηράρχων LaurS. — De libe-
 riore ordine verborum vid. Funkhaen. Quaest. Dem. p. 22.

γενομένων τῇ πόλει, ὧν εἰς ἣν ἐγώ. ἀλλ' οὐπω περὶ τούτων.
 (100) Καὶ καλὸν¹ μὲν ἐποιήσατε καὶ τὸ σῶσαι τὴν νῆσον, πολ- 15
 λῶ δ' ἐτι τούτου κάλλιον τὸ² καταστάντες κύριοι καὶ τῶν σω-
 μάτων καὶ τῶν πόλεων ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως ἀντοῖς τοῖς
 ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἡδίκησθ'³ ὑπολογισάμενοι.
 Μυρία τοίνυν ἔτερ'⁴ εἰπεῖν ἔχων παραλείπω,⁵ ναυμαχίας, ἐξό- 20
 δους πεζάς, στρατείας καὶ⁶ πάσαις γεροντίας καὶ νῦν ἐφ'⁷ ἡμῶν⁸
 αὐτῶν, αἷς⁹ ἀπάσας ἢ πόλεις τῆς τῶν ἄλλων¹⁰ Ἑλλήνων¹¹ ἔλεν-

blicae ultro se obtulerint quidam triremes instructuri, e quibus unus fui ego. sed nondum de his. (100) Et praeclare quidem fecistis vel quod servastis insulam, illud autem fuit multo etiam praeclarior, quod redactis in potestatem vestram et civibus et oppidis ea iuste reddidistis illis ipsis qui in vos deliquerant, nulla iniuriarum habita ratione. Sexcenta alia recensere possum, quae praetereo, navales pugnas, expeditiones terrestres, militias sive olim factas sive nunc nostra aetate, quas respublica nostra omnes pro

15) ἀλλ'... τούτων Ω in marg habet.

100. 1) καίτοι καλὸν LaurS. vulg. — καὶ καλὸν (omisso τοι) Σ. cum spatio trium literarum post καὶ Φ. Illud i. q. 'Sed etiam... tumen. Prætulit vero oppositionem per μὲν et δὲ. Cf. ad §. 160.' Dissenius. Longe simplicius enuntiata h. l. coniunguntur per conjunctionem καὶ, nec sine gravitate. 2) τῷ... τῷ Lambinus coni. 'Accusativus recte habet. Sed quum [καίτοι] pulchrum sit, quod — tum multo etiam pulchrius est quod —. Vid. Stephani Thes. col. 7774 D.' Schaeferus. 3) ἐν (ἐφ' Vindl) οἷς ἐπιστενύθητε post ἡδίκησθε add vulg. — om haec tria vocabula Σ (marg ant. γρ. ea habet). pr LaurS (cuius sec man superscripsit). Aug2. Numerosa conclusio hoc additamento ex Aeschin. Ct. §. 85, ut videtur, petito frangitur. Aliter Rehdantz in Fleckeisen. Annall. 1858 p. 565. 4) ἔτερ' om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 5) περιλείπω t. 6) ἐξ., πεζάς στρατείας (στρατιάς Σ. k. Guelf. Vindl.), καὶ vulg. — ἐξόδους πεζάς. στρατείας καὶ LaurS, in cuius marg πεζάς στρατεῖ', ut videtur, pr manu. 'Tria ergo sunt, sed scire velim, quam diversa. Qui differunt αἱ ἐξοδοί, egressus, a proeliis navalibus et a terrestribus expeditionibus? Procul dubio male in vulgatis interpunctum est. Distinxi sic: ναυμαχίας (proelia maritima), ἐξόδους πεζάς (expeditiones terrestres. denique ut omnia uno verbo complectar) στρατείας (militias, sive illas antiquas, sive has recentissimas).' Reiskius. Optime Wunderlichia distinxit, quam sequebamur. Cf. Thom. M. s. v. πεζή. 7) ἐφ' Urb. 8) ὑμῶν vulg. — ἡμῶν Σ. LaurS. η. F. Φ. Aug1 k. Vindl. Urb. 9) αἷς Vind4. 10) ἄλλων om Aug1. k. s. Guelf. (Vindl om Ἑλλήνων scribens ἐνεκ'). 11) ἐνεχ' Ἑλλήνων sec man LaurS. vulg. — Ἑλλήνων ἐνεκ' Aug1. k. s. Pal2. Guelf. — Praepositionem om Σ. pr Laur. Cf. f. leg. §. 76: πᾶς ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ

θερίας καὶ σωτηρίας πεποιήται. (101) Εἴτ' ἐγὼ τεθεωρηκῶς¹
¹⁵ ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις² τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς ἄλλοις
 συμφερόντων ἐθέλουσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρόπον τινα
 τῆς βουλῆς³ οὔσης τί ἐμελλον⁴ κελεύσειν ἢ τί⁵ συμβουλευέειν⁶
 αὐτῇ ποιεῖν; μνησικακεῖν⁷ νῆ Δία πρὸς τοὺς⁸ βουλομένους
 σῶζεσθαι, καὶ προφάσεις ζητεῖν δι' ἃς⁹ ἅπαντα προησόμεθα!¹⁰

ceterorum Graecorum libertate suscepit et incolumitate. (101) Proinde ego quum spectassem rempublicam nostram tot et talibus in rebus pro aliorum utilitate dimicare voluisse, quid, quum de ipsa quodammodo res consultaretur, iubere quidve suadere illi debui? ut succenseret scilicet iis qui defendi se cupiebant, et causas quaeritaret, propter quas omnia abiceremus!

περὶ Φωκίας (vulgo addebatur *ἔνεκεν*) ὀλέθρου. Nemo offensus esset constructione τοῦ Φωκίας ἀπολέσαι. Non est quidem στρατείας... ἐλευθερίας πεποιήθαι genitivus pretii qualis *μισθοῦ στρατεύονται* Xenoph. Disc. III, 2 §. 3 (7). Nec pendet a substantivo στρατείας. Funkhaenel. in Diar. Gymn. 1852 p. 800 sq. Obstat enim genitivorum collocatio. Sed est structura explicanda comparatis ἀντιποιεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι, διαφέρεισθαι etc. τινος. Verba contendendi non solum περὶ, ἔνεκά τινος, sed etiam sine praepositione passim inveniuntur, ut h. l. στρατείας ποιεῖσθαι. Cf. Krueger. Gr. §. 47, 21. Kuehner. ad Xenoph. Exped. II, 1. §. 11. Adde IV, 7. §. 12.

τεθεωρηκῶς m sec.

101. 1) τεθεωρηκῶς LaurS. 2) καὶ τοιούτοις om Urb. — Proxime initium ἐθέλουσαν LaurS in erasis, εἰθ' est secundae man. 3) συμβολῆς Ald. Mor. t. v. — συμβουλῆς Fel. F. Vind5. Pall. 'Correxī συμβουλῆς. ipsius reipublicae nostrae salus in deliberationem quum veniret.' Reiskius. — συμβούλης Pall. G. S. D (Editor Londinensis) sic edidisse Bekkerum immerito reprehendit. — Vocabulum Demostheni non usitatum. — βουλῆς Σ. LaurS. vulg. Cf. Phil. II §. 35. 4) ἐμελλεν Aug4. — ἤμελλον Angl. s. (p?) Vindl. 4. 7. Pal2. 5) τί om k, Pal2. — (τί ἐμ. κελ. Q in marg habet.) — 6) συμβουλευέειν Angl. k. s. η. Vindl. Pal2. 7) μνησικακήσαι coni. Wolfius. Cf. §. 96. — μνησικακήσειν Σ. vulg. — μνησικακεῖν LaurS. γρ AldV. β. η. Guelf. Obs. Harl. Lind. Vindl. 3. 4. Pal2. Urb. Scrimg. Meerm.

εἰν

ῆσειν

Augl. 4. — μνησικακήσειν Bav. γρ s (μνησικακεῖν?). Cf. proxima ποιεῖν et ζητεῖν. 8) τοὺς om Vind5. 9) ὡς pr Σ. α in eraso est ipsius calligraphi. 10) προησόμεθα pr Ω. — τὰ συμφέροντα additur vulgo. — om Σ. LaurS. F. Φ. η. Angl. 2. k. s. Vindl. Pal2. (Man). Non solum utilia, sed etiam honesta et decora proiecta essent. — 'Haec non interrogatio est, sed responsio ficta adversarii, qua orator per ironiam utitur, ut illum ostendat nihil aliud quam σκοφαντεῖν. Vid. Wunderlich. Praef. p. XVII' (= XIII sq.). Schaeferus. Formula νῆ Δία hanc non esse interrogationem satis significat. Cf. §. 117.

καὶ τίς¹¹ οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με¹² δικαίως, εἴ τι τῶν ὑπαρχόντων 260
 τῇ πόλει καλῶν¹³ λόγῳ μόνον¹⁴ καταισχύνειν¹⁵ ἐπεχείρησ' ἄν;¹⁶
 ἐπεὶ τό γ'¹⁷ ἔργον οὐκ ἂν ἐποιήσαθ' ὅτι ὑμεῖς, ἀκριβῶς¹⁸ οἶδ' ἐγώ.
 εἰ γὰρ ἠβούλεσθε²⁰ τί ἦν ἐμποδῶν; οὐκ ἔξῃν; οὐχ²¹ ὑπῆρχον
 οἱ ταύτ' ἐροῦντες οὗτοι;²²

102. Βούλομαι τοίνυν ἐκανελθεῖν¹ ἐφ' ἃ τούτων ἐξῆς ἐπο-
 λιτευόμεν. καὶ σκοπεῖτ' ἐν τούτοις πάλιν αὖ,² τί³ τὸ⁴ τῇ πόλει
 βέλτιστον⁵ ἦν. ὁρῶν γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ⁶ ναυτικὸν
 ὑμῶν⁷ καταλυόμενον, καὶ τοὺς μὲν πλουσίους ἀτελεῖς ἀπὸ⁹
 μικρῶν ἀναλωμάτων γιγνομένους,¹⁰ τοὺς δὲ μέτρια, ἧ¹¹ μικρὰ

Equisme iure non obcidisset, si veterem reipublicae dignitatem et gloriam
 verbo dundaxat dehonestare fortasse instituissem? nam ipsam rem satis
 scio vos nequaquam fuisse admissuros. nam si voluissetis; quid vobis
 obstitisset? non licebat? non erant isti qui id consulerent?

102. Nunc ad ea revertar, quae cum his deinceps coniuncta admini-
 stravi, in quibus vos rursus considerate. quid reipublicae fuerit utilissi-
 mum. Nam quum viderem, Athenienses, classem vestram dilabi, et homi-

11) τίς δ' Plutarch. Mor. p. 542 A. 'Nostrum paulo gravius.'
 Schaeferus. 12) με om η. 13) τῶν τῇ πόλει καλῶν ὑπαρχόντων Plut.
 14) μόνων Vindl. 15) κατ' αἰσχύνην pr Pall. — αἰσχύνειν γρ AldV.
 Plutarch. Augl. k. p. r. s. Pal2. Urb. (αἰσχύνῃ Vindl.) 16) ἐπεχείρησα
 sine ἄν vulgo et Plut. — ἐπεχείρησ' ἄν Σ. Laur8. — ἐπεχείρησα ἄν F.
 (ἐπεχείρησαν? pr Bav). — ἐπεχείρησα ἄν Φ. Aug2. (Man?). Defendit
 particulam ἄν Baeumlinus de Modis p. 135 contra G. Hermannum An
 p. 57. i. q. 'Wenn ich etwa vorgehabt hätte', was doch gewiss nicht
 der fall war. Cf. Rhod. §. 16. f. leg. §. 172. 17) τότε Augl. s. Vindl.
 Pal2. — τό pr Vind5 (rec addidit γε). Pall. 18) ἐποιήσαθ' Augl.
 k. s. Vind4. Pal2. 19) ἀκριβῶς om Augl. k. s. Vindl. Pal2. 20) ἐβού-
 λεσθε Pal2. 21) οὐκ Σ. Cf. §§. 118. 136. 22) αὐτοί p. r. Vind4.

102. 1) ἐκνελεῖν Q. 2) πάλιν δὴ αὖ Aug4. AldT. 3) τί Σ
 ipse pr scriba pallido atramento in fine lineae addidit. 4) τὸ om Q.
 — τότε coni. Marklandus. 'Sed temporis notio latet in antecedentibus
 ἐν τούτοις.' Schaeferus. 5) συμφέρον Vindl. 6) ὡς ἄ. Ἀθ. om
 Hermog. T. III p. 265. Schol. Rh. T. VIII p. 655. — ἐγὼ Marcellin.
 Rh. T. IV p. 829. 7) τὸν Q. 8) ὑμῖν Paul. — ὁρῶν ὑμῶν τὸ ναυ-
 τικὸν Schol. Rh. T. VII p. 652. 9) ὑπὸ k. Pal2. 10) γιγνομένους
 Ald. Mor. Φ. — γινομένους Hermog. et Schol. Rh. T. VIII p. 655.
 Vindl. Pal2. Cf. proxima participia praesentis. 11) καὶ Augl. k. s.
 Vindl. Pal2.

κεκτημένους τῶν πολιτῶν¹² ἀπολλύνοντας,¹³ ἔτι δ' ὕστερόρξουσιν
ἐκ τούτων¹⁴ τὴν πόλιν τῶν καιρῶν, ἔθηκα νόμον¹⁵ καθ' ὃν
μὲν¹⁶ τὰ δίκαια-ποιεῖν ἠνάγκασα τοὺς πλουσίους, τοὺς δὲ πέ-
νητας ἐπανύσ' ἀδικουμένους, τῇ πόλει δ' ὅπερ ἦν¹⁷ χρησιμώ-
τατον, ἐν καιρῷ γίνεσθαι τὰς¹⁸ παρασκευὰς ἐποίησα. (103)
καὶ γραφεῖς¹ τὸν ἀγῶνα τοῦτον² εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον³ καὶ ἀπέ-

nes locupletes parvis impensis immunitatem consequi et cives medio-
cres aut tenues perdere, atque ita fieri etiam ut respublica occasiones
negligeret; legem tuli, qua quidem ad officium faciendum coëgi locupletes,
tenuiores ab iniuria defendi, et effeci, quod urbi utilissimum erat, ut tem-
pestive apparatus fierent. (103) atque accusatus, hanc causam apud vos

12) τῶν πολιτῶν om Angl. s. Vindl. Pal2. — τῶν πολ. τὰ ὄντα
vulg. — τὰ ὄντα om pr Σ, antiq. superscripsit. — τὰ om pr Q.
Quum §. 104 ἐπιτρέβειν τοὺς ἀπόρους divites dicantur loco simillimo,
vixque sine addito alio vocabulo sic simpliciter τὰ ὄντα ad μέτρια ἢ
μικρὰ referantur, recte omisit Σ. τοὺς μὲν autem respondet proximo
ἔτι δ'. 13) ἀπολλύνοντας vulg. — ἀπολλύνοντας Σ. Φ. Aug2. — ἀπο-
λύοντας F. — ἀπολλύνοντας LaurS, puncta sunt secundae manus atra-
mento. — Nominativus ἀπολλύντες Androt. §. 65 (= Timocr. §. 72).
Etiam Isocrati nominativus ὤς, sed obliqui casus ὄντος etc. usitati
sunt. Vid. Bensel. Praef. ad Isocr. p. XXII. Cf. Porson, et Schaefer.
ad Eurip. Med. vs. 741. Buttmann. Gr. T. I p. 506 sq. 14) ἐκ τού-
των ὅστι. T. Lind. Urb. 15) νόμους Schol. Rh. T. VIII p. 655. —
μὲν ὃν ἔθηκα LaurS, sed ἔθηκα verum incipiens pr manus νόμον omissum
spatii causa extra verum posuit. 16) ὃν τοὺς μὲν LaurS. vulg. —
τοὺς om Σ. Φ. Magistri rationem sapit, non oratorem eumque Athe-
niensem post τοὺς μὲν πλουσίους etc. dicere καθ' ὃν τοὺς μὲν τ. δ. π.
ἠνάγκασα τοὺς πλουσίους. Artificiose collocatā particulā μὲν post καθ'
ὃν effertur lex, quae quidem erat efferenda, non res auditoribus iam
nota. De hac collocatione vid. ad Megal. §. 23. adde Krueger. Ind.
ad Xen. Anab. s. v. Μέν. 17) ἦν om Vind5. 18) pro τὰς margines
γρ Σ (ant.). Φ. Bav (F?) dant παντικάς. quod interpretamentum Reis-
kii in textum receperat. Sufficit articulus.

103. 1) γραφεῖς εἰς Augl. k. r. s. β. AldT. Vindl. 5. Pal2. corr
Pall. — εἰς addidit Reiskius. At εἰσέρχεσθαι ἀγῶνα, γραφήν etc.

ὁ. καταγορηθεῖς
usitatissimum est. Vid. Dissen. ad h. l. — γραφεῖς LaurS, in cuius
marg ὁ. signum (i. q. σημειῶσαι) repetitum est sequente scholio: ὁ λέ-
γει τοιοῦτόν ἐστι (?): κατηγορηθεῖς τὸν ἀγῶνα εἰσῆλθον τοῦ ἀπο-
λογησασθαι etc. m. secundae. 2) παρανόμων post τοῦτον vulg. —
ante τὸν γρ marg antiq Σ. marg F. marg Bav (hic margo sine τὸν
ἀγῶνα τοῦτον). marg Φ. — om interpretamentum Σ. LaurS. Aug2. 4.
F. Lind. Vind3. 4. Urb. Aut τὸν ἀγῶνα τοῦτον (parem causam, qualem

φυγον, καὶ τὸ⁴ μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβεν. καί- 20
 τοι πόσα χρήματα τοῖς⁵ ἡγεμόνας⁶ τῶν συμμοριῶν ἢ τοῖς δει-
 τέροις καὶ τρίτοις οἰσθῆ μοι⁷ διδόναι,⁸ ὥστε μάλιστα μὲν
 μὴ⁹ θεῖναι¹⁰ τὸν νόμον τοῦτον, εἰ δὲ μή, καταβάλλοντ'¹¹ ἅν ἐν¹²
 ὑπωμοσίᾳ; τοσαῦτ'¹³ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅς' ὀκνήσαιμ' ἂν
 πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.¹⁴ (104) καὶ ταῦτ' εἰκότως ἔπραττον¹ ἐκεῖ-

subii et absolutus sum, et suffragiorum partem non tulit accusator. At
 quantam pecuniam duces classium aut secundanos aut tertianos mihi ob-
 tulisse putatis, maxime ut non ferrem eam legem, sin minus, ut eam
 neglectam ante causam dicendam desererem? tantam, Athenienses,
 quantam apud vos dicere non ausim. (104) Neque id ab re

nunc Ctesiphon subiit) aut παρανόμων superfluum est. — ἀγῶνα τὸν
 τῶν παρανόμων sic coniecit Marklandus! (γραφεῖς· κατηγορηθεῖς πα-
 ρανόμων. Schol.) 3) ἦλθον Pall. 4) τὸ πέμπτον vulg. (πέμπον pr Q,
 item §. 105). — om numerale Σ, pr LaurS. F (Bav?). Φ. Cf. §§. 105.
 222. 250. — Sufficit articulus. τὸ μέρος i. q. τὸ τακτὸν, τὸ δέον etc.
 μέρος. Vid. Ziegler. De Brevitatis Generibus p. 2. Orvill. Char. p. 488
 (= p. 498 init). Bernhard. Synt. p. 315. alii. 5) τοῖς om pr Q. 6)

Cit. Harpocr. Phot. s. v. 7) με Vindl. γ. — om Augl. 8) ^{ἀν} διδόναι
 AldV. — 'Fort. πόσ' ἂν vel διδόναι ἂν.' Marklandus. Cf. §§. 81.
 105. 'Non cogitavit vir egregius [non egregius in coniecturis] aliud
 valere διδόναι aliud δοῦναι. Illud habet vim daturandi, hoc dandi. —
 Marklandum confutavit Wunderlichius Praef. p. XLIV' [= XXXVI sq].
 Schaeferus. 'διδόναι est offerre, ut ἐδίδουσαν p. 261, 6. Me vide
 ad f. leg. p. 410, 8.' Dobraeus. Baehr. in Creuzer. Melet. III p. 30.
 Bornemann. ad St. Lucae Evang. XIX vs. 8. — Eadem ratione supra
 AldB πόσα ἂν ... διδόναι. — διδόντα Paulinae operae. 9) μὴ om
 pr Q. 10) θεῖναι με vulg. — με om Σ. LaurS. Augl. 2. 4. s. Bav.
 Vindl. 3. 4. Pall. 2. Urb. AldT. (Φ. k. t?). 11) καταβάλοντα vulg. —
 καταλαβόντα Q. — καταβάλλοντα Σ. pr LaurS. Augl. T. Φ. i. Urb. —
 καταβαλλόντα γ. Si καταβάλλειν νόμον significaret quod volunt Areti-
 nus, Melanchthon, Perionius, Reiskius (in Ind. s. v. καταβ.), Bremius,
 alii, 'legem promulgare, deponere, proponere, ferre, auctorem esse, publice
 annuntiare' recte se haberet vulgatum καταβάλοντα. nam ante quam
 deposita esset lex, non poterat descri. At καταβάλλειν est deicere i. e.
 h. l. negligere. Itaque unice probandum est καταβάλλοντα. 'κατα-
 βάλλειν est vocabulum proprium de scriptis iam depositis' Bremius.
 Vellem probasset. — post καταβάλοντα additur vulgo με. — om Σ.
 LaurS. β. γ. Augl. 2. 4. Bav. Q. Vindl. 3. 4. 5. Urb. Pall. 2. Man.
 Ang. — Cit. Lex. Rhet. ed. Dobr. s. v. Ἀπωμοσία. Sed vid. ad f. leg.
 §. 120. 12) ἐν om Pall. 13) ταῦτα s. 14) ἂν ἐγὼ πρ. ὑμ. εἰπ.
 Augl. ζ. AldT. — ἂν εἰπ. ἐγὼ πρ. ὑμ. Augl. T. k. p. γ. (s?). γρ Φ.
 Lind. Vindl. 4. Pal2. Urb. — (πρὸς ὑμᾶς om Alexand. Rh. T. VIII p. 450.)

104. 1) ἔπραττον ἂν AldV.

νοι.² ἦν γὰρ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν προτέρων³ νόμων συνεκκαί-
 δεκα⁴ λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρά⁵ καὶ⁶ οὐδὲν ἀναλίσκουσιν,
 261 τοὺς δ' ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρέβουσιν,⁷ ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ
 νόμου τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἑκαστον⁸ τιθέναι, καὶ
 δυοῖν ἐφάνη τριηράρχος ὁ τῆς μιᾶς ἑκτος καὶ δέκατος⁹ πρότε-
 ρον¹⁰ συντελής. οὐδὲ¹¹ γὰρ τριηράρχους ἔτ' ὠνόμαζον¹² ἐαν-
 5 τοὺς,¹³ ἀλλὰ συντελεῖς.¹⁴ ὥστε δὴ¹⁵ ταῦτα λυθῆναι καὶ μὴ τὰ
 δίκαια ποιεῖν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔσθ'¹⁶ ὃ τι οὐκ ἐδίδοσαν.¹⁷
 Καὶ μοι λέγε πρῶτον μὲν¹⁸ τὸ ψήφισμα καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν
 γραφὴν, εἰτα τοὺς καταλόγους,¹⁹ τὸν τ' ἐκ τοῦ προτέρου νό-
 10 μου²⁰ καὶ τὸν²¹ κατὰ τὸν ἐμόν²². λέγε²³.

faciebant. per priores enim leges iis licebat sedenis obire munera, ut ipsi pauca, imo nihil impenderent, inopes autem cives attererent, mea vero lege partem pro facultatibus ratam singuli debebant conferre. ita etiam diarium triremium praefectus exstitit, qui prius sextus et decimus in unam contribuerat. neque enim triremium praefectos se amplius nominabant, sed contributores. Id igitur ut tolleretur neve ad iusta praestanda cogentur, nihil est quod non obtulerint. Ac mihi primum decretum recita, secundum quod causa mihi dicenda fuit, deinde recensiones tum veteris tum meae legis. Recita.

2) ἐκείνο pr Ω. 3) πρότερον Aug1. k. s. (Pal2?). Cf. mox τοῦ προτέρου νόμον. Sed in decreto §. 105 Σ etc. τοῦ προτέρου. 4) σὺν ἐκκαίδεκα Ω. Ang. Cf. §. 106. 5) μικρῶν compendio Urb. 6) μικρά ἢ καὶ Marklandus. 'Si quid mutandum, malim μικρά ἢ.' Schaeferus. At vid. Fritsch. Quaest. Lucian. p. 11. Cf. Platon. Theaetet. p. 173 E: ταῦτα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν. Aristogit. I §. 71: μικρὰ καὶ οὐδὲν ἡδίκηκασιν. Est corrigentis καί, aut potius i. q. denique (und am Ende gar nichts). 7) Cit. Anecd. Bekk. p. 137. 8) ἑκαστον ἔδει Lamb. Infinitivus τιθέναι pendet ab ἦν, unde oppositum ἔδει sumendum est. 9) ὦν post δέκατος LaurS. vulg. — om pr Σ (superscripts ant.). F. Φ. k. Aug1. Pal2. 10) πρότερος Aug1. k. p. r. s. Pal2. 11) οὐ p. r. Lind. Vind4. Urb. 12) ἐκωνόμαζον vulg. — οὐκωνόμαζον? Urb. — ἔτι ὠνόμαζον Σ. LaurS. Aug. 1. 2. Vind1. Pal2. (k. t.) — ἔστι ὠνόμαζον (nisi est typographi error pro ἔτι) s. 13) αὐτοὺς s. Vind1. 4. 5. Pall. 2. Urb. 14) συντελής... ἀλλὰ om Ang. — Cit. Harpoer. Phot. s. v. Συντελής. 15) ὥστε ὅτι τοῦ γο marg ant Σ. — καὶ μὴ... ἀναγκασθῆναι post λυθῆναι om pr LaurS. 16) οὐκ ἔστιν Vind1. Pal2. — οὐσθ' Vind1. pr r. 17) ἐδίδοσαν ᾧν AldV. — ᾧν ἐδίδοσαν Markland. Vid. ad §. 103. 18) καὶ Fel. 19) λόγους T. 20) νόμον β. s. (r?). Man. 21) τὸν om T. Lind. Urb. 22) τὸν om k. Pal2. — κατὰ τὸν om Ang. 23) λέγε om Urb.

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

105. Ἐπὶ ἄρχοντος Πολυκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, φυλῆς πρυτανευούσης Ἰπποθοωντίδος. Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς¹ εἰσήνεγκεν νόμον εἰς τὸ² τριηραρχικόν¹⁵ ἀντὶ τοῦ πρότερον,³ καθ' ὃν⁴ αἱ συντέλειαι ἦσαν τῶν τριηράρχων,⁵ καὶ ἐπεχειροτόνησεν⁶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.⁷ Καὶ ἀπήνεγκεν παρανόμων⁸ Δημοσθένει⁹ Πατροκλῆς Φλυεύς, καὶ τὸ¹⁰ μέρος τῶν ψήφων οὐ¹¹ λαβὼν ἀπέτισε¹² τὰς πεντακοσίας¹¹ δραχμάς.²⁰

105. Archonte Polycle, d. XVI m. Boedromionis, tribu praesidente Hippothoontide. Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis legem de re trierarchica priori substituit, secundum quam contributiones fuerant trierarchorum, et probavit senatus et populus. Quum violatarum legum reum fecisset Demosthenem Patrocles Phlyensis, suffragiorum parte non accepta, solvit quingentas drachmas.

105. *) Documentum om Aug1. Vindl. Pal2. Urb. — Lind: ἔχεται ἐν σελίδι.

1) Πρυτανευούσης . . . Παιανιεύς] πρυτανιεύς u. 2) νόμον εἰς τὸ vulg. etiam Σ. LaurS. Explicavit Bernhard. Synt. p. 220 praepositionem i. q. quod attinet ad. — τὸ τριηραρχικόν] Reiskius Ind. s. v. subaudiendum esse ἀρχεῖον censet. Sed rectissime monuit Boeckhius Oecon. T. II p. 113 (= I p. 737) non fuisse vel tabularium vel tribunal Trierarchorum proprium Athenis. 'Ego maxime probo H. Stephanum Thes. col. 3823 D (s. v. = T. VII p. 2432 Didot). τὸ τριηραρχικόν vertentem ordinem trierarchicum, ut sit i. q. οἱ τριηράρχοι. Sic Graeci dicunt τὸ εἰλωτικόν, τὸ θητικόν, τὸ οἰκετικόν, τὸ πενεστικόν, τὸ πολιτικόν, alia eiusmodi. Vid. Matthiae Gr. §. 267' (= 269). Schaeferus. Si serves vulgatam lectionem, interpretare de re trierarchica. Sed fortasse εἰς τὸ debetur structurae et notioni falsae εἰσήνεγκεν εἰς τὸ τριηρ. — om εἰς τὸ Lind. Delendum iussit Boeckh. l. c. Cf. §. 312. 3) πρότερον marg LaurS a sec manu. vulg. — πρότερον Σ. pr LaurS in textu (eadem mutavit v in u). β. F. Φ. u. v. Cf. §. 104. 4) ὁ Ald. Mor. — ὦν cod β. — ὃν Σ. LaurS. vulg. 5) τριηραρχῶν scribendum iussit Dobraeus. Tum correxit Aldinae, Σ, Ω aliorumque librorum τριηραρχῶν in τριηράρχων. — LaurS: τριηράρχων. 6) ἐπεχειροτόνησαν Aug2. 7) καὶ ἐπεψηφίσατο ἡ βουλὴ καὶ ἐπεχειροτόνησεν ὁ δῆμος Lamb. Hac ratione multa in documentis his essent corrigenda. 8) παρανόμων (παραβάλλον Pall) γραφὴν Aldete. — γραφὴν παρ. Aug4. (k. n?). — γραφὴν om Σ. LaurS. F. Ω. et vulgo. Cf. §. 54. 9) Δημοσθένει Vind5. — κατὰ Δημοσθένους Wolfius. Cf. §. 54. 10) τὸ πέμπτον (τὸ ε' AldV. — τὸ ε' AldB) marg LaurS a sec manu. γ. ζ. Ω. k. s. Aug4. marg Harl. Less. AldT. Vind3. Cf. §§. 103. 222. 11) οὐ in crasis Bav. 12) ἀπαίτησε Aug4. Man. — ἀπήτησε Σ. LaurS. Φ. LaurS. 13) τριακοσίας Ω. Cf. Theocrit. §. 32: λαβὼν δὲ τὰς τριακοσίας δραχμάς.

106. Φέρε δὴ καὶ¹ τὸν καλὸν κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.²

Τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι³ ἐπὶ τὴν τριήρη⁴ συνεκκαί-
 25 δεκα⁵ ἐκ τῶν⁶ ἐν τοῖς λόχοις⁷ συντελῶν⁸ ἀπὸ εἰκοσι καὶ
 πέντε ἐτῶν εἰς τετταράκοντα,⁹ ἐπὶ ἴσον τῇ χορηγίᾳ χρωμέ-
 νους.¹⁰

Φέρε δὴ παρὰ τοῦτον τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου κατάλογον.¹¹

202

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.¹²

Τοὺς τριηράρχους αἰρεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη¹³ ἀπὸ τῆς οὐσίας
 κατὰ μίμησιν¹⁴ ἀπὸ ταλάντων δέκα.¹⁵ ἂν δὲ πλειόνων¹⁶ ἢ οὐσία
 5 ἀποτετιμημένη ἢ χρημάτων κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν ἕως τριῶν
 πλοίων¹⁷ καὶ ὑπηρετικῶν ἢ λειτουργία ἔστω. κατὰ τὴν αὐτὴν

106. Age profer etiam praeclaram recensionem.

Trierarchi ad singulam triremem vocentur sedeni e classium contri-
 butoribus a quinque et viginti annis usque ad quadraginta, qui ex aequo
 suppeditent.

Age iam confer cum hac meae legis recensionem.

Trierarchi ad singulam triremem deligendi sunt e re familiari secun-
 dum censum, a denis talentis. quod si res familiaris pluris aestimata
 fuerit; munus id pro portione ad ternas naves et scapham progrediatur.

106. 1) καὶ om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Urb. 2) κατάλογος om γ. Documentum hoc om Aug1. Vind1. Pal2. Urb. In marg habet Lind. 3) προσκαλεῖσθαι Aug4. — προσ ab alia manu Vind5. 4) τριήρην Aug2. Vind5. 5) σὺν ἑκαίδεκα Q. Vind4. Ang. — σὺν ἑκαίδεκα LaurS. Cf. §. 104. 6) ἐτῶν f' pro ἐκ τῶν. 7) λόγοις Q. γ. Altemps. Man. Ang. 8) συντελειῶν libri omnes. Quid sit συντελεῖαι ἀπὸ εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετταράκοντα nemo explicavit. Coniecinus συντελῶν. 9) τεσσαράκοντα Q. Vind5. 10) χρωμένον Σ. text LaurS. vulg. — χρωμένων Lamb. — χρωμένων vel χρωμένους AldV. — χρωμένους Fel. marg LaurS sec m. §. Vind4. Weim. (k. s?). Error debetur ἴσον praecedenti. — ἴσον . . . χρωμ. om Vind3. 11) φέρε δὴ παρὰ . . . καταλ. om Urb. 12) ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ codd Σ. Φ. — Documentum hoc om Aug1. Vind1. Pal2. Urb. In marg habet Lind. 13) τριήρην Vind5. 14) μίμησιν Lind. 15) ἰδέκα Vind4. nota numeri et numerus sunt coniuncta. Item paulo inferius τὰ ἰδέκα. 16) δ' ἀπὸ πλ. Aug2. 17) πλοίων om Φ.

δὲ¹⁸ ἀναλογίαν ἔστω καὶ οἷς ἐλάττων¹⁹ οὐσία ἐστὶν τῶν δέκα ταλάντων, εἰς συντέλειαν συναγομένοις²⁰ εἰς τὰ δέκα τάλαντα.

107. Ἄρα¹ μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν² δοκῶ, ἢ³ 10 μικρὸν ἀναλώσαι⁴ αὐτῶν⁵ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν⁷ οἱ πλούσιοι; οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφεῖναι τὰντα σεμνύνομαι, οὐδὲ τῷ⁸ γραφεῖς⁹ ἀποφνεῖν,¹⁰ ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντα θεῖναι τὸν¹¹ νόμον καὶ τῷ πείραν¹² ἔργῳ δεδωκέναι. πάντα¹³ γὰρ τὸν πό- 15 λεμον τῶν ἀποστόλων¹⁴ γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος¹⁵ οὐδείς πώποτ' ἀδικούμενος¹⁶

Eadem ratio servetur et in iis quorum census decem talentis est minor, ut, contributis aliis, decem talenta expleantur

107. Num parum opis attulisse videor pauperibus vestrum, aut parum impensuros fuisse putatis divites, qui aequa praestare nolebant? Neque vero illud solum mihi laudi duco quod haec non deserui, aut quod accusatus vici, sed quod legem et utilem tui et ipsa experientia comprobata. Nam quum totius belli tempore classes e mea lege mitterentur, nullus unquam trierarchus supplex fuit ob iniuriam apud vos, nullus in

18) δὲ τῇ αὐτῇ Aug4. AldT. 19) ἐλάττων ἢ p. r. Aug2. Vind4. Cf. superius ἢ οὐσία. — ἐλάττω Laur8 i. e. ἐλάττων. 20) συναγομένης Aug2.

107. 1) ἄρα γε Laur8. vulgo. — γε om pr Σ (superscripsit antiq.). Φ. Urb. Hermog. Rh. T. III p. 352. Priscian: T. II p. 262 Kr. 2) ὑμῶν Ald. Mor. p. t. Vindl. 'Nisi forte soli pauperes sortiti sint iudicia.' Wolfius. — ὑμῶν Σ. Laur8 (compendio). vulgo. Hermog. — om Fel. 3) καὶ compendio antiq. superscripsit Σ. 4) μικρὸν s. 5) ἀναλώσειαν γρ F. Altemps. Urb. — ἀναλώσαι αὐτὸν Aug2. — ἀναλώσαι ἀντὶ p. r.

ἐννεα

Vind4. 6) τοῦ AldV. Eidem origini debentur ἐννεα et ἀντὶ, explicandae structurae servientes praepositiones. — τὶ τοῦ Laur8, punctis sec manus τὶ circumscripsit. 7) ἐθέλειν om Fel. Aug1. 2. 4. Obs. Harl. Vindl. 4. Pal2. Urb. (T. p. r. k. s.) 'Fort. τῷ μὴ . . . ἐθέλειν, aut τὸ ἐθέλειν abundat. Alias aptius esset τοῦ μὴ ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν.' Wolfius. Sustulit Reiskius. 'At significat, si divites sua non contulissent ad naves reficiendas, id non tam propter alios sumptus, qui eo tempore faciundi fuissent, non potuisse facere, sed noluisse.' Klotz. Quaest. Crit. p. 56. Rauchenat. Diar. Antiq. 1851 p. 428 ἐθέλειν, unde penderet ἀναλώσαι αὐτὸν, delendum esse iussit aut αὐτὸν. At τοῦ . . . ποιεῖν pendet ab μικρὸν ἀναλ. αὐτὸν ἐθέλειν. 8) τὸ s. Ang. 9) γραφῆς F. Φ. (non Σ). Pall. Ang. —

εἰς γραφῆς Vind5. 10) ἀποφνεῖν sic Σ. — ἀποφνεῖν pr Laur8. 11) τὸν om Vindl. 12) περαιεῖ Vindl. 13) κατὰ πάντα Scring. 14) Cit. Schol. ad Phil. I p. 50, 8. Harpoer. 15) τριηράρχης cod s. — om Urb (habens ἔθηκεν οὐδείς). 16) ὡς ἀδικ. Laur8. vulgo. — ὡς om pr Σ, add antiq. Negat orator ullum civem secundum ipsius legem iniuria affectum esse. Haec sententia, si particula praeposita est, frangitur.

παρ' ὑμῖν, οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ¹⁷ ἐκαθέζετο, οὐκ ὑπὸ τῶν ἀποστολῶν¹⁸ ἐδέεθ¹⁹, οὐ τριήρης²⁰ οὐτ' ἔξω καταλειφθεῖς²¹ ἀπώλετο τῇ πόλει, οὐτ' αὐτοῦ ἀπελήφθη²² οὐ δυναμένην ἀνάγεσθαι.²³

Munychia sedit, nullus ab expeditionum magistratibus vinctus est, nulla triremis vel foris ob tarditatem deserta periit reipublicae, vel domi retenta

17) Cit. Harpoer. Phot. Suid. s. v. 18) ἀποστολῶν Ω. — ἀποστόλων γ. η. Aug4. Vind3. Pal2. Man. Ang. 19) ἐδέεθ Φ. Ang. 20) τριήρεις Man. 21) καταληφθεῖσα Ald. Aug4. Ang. Pall. 2. Man. (Vindl. 3. 4. p. s. Urb.). — καταληφθεῖσα Paul. — καταλειφθεῖσα Fel. Mor. Σ. LaurS. vulg. 'Praetuli καταληφθεῖσα, deprensa ab hostibus, quoniam coleritate pari reliquam classem assequi non poterat, periit. Diu quum dubitasset, . . . delegi tandem η hac potissimum de causa, quod, ni memoria fallit, non καταλείπεσθαι, sed ἀπολείπεσθαι aut ὑπολείπεσθαι usurpatur de nave retro manente.' Reiskius. 'Hoc sibi orator laudi ducit, quod sua effectum sit lege, ut navis nulla deterius instrueretur neque ulla alicui relicta amitteretur. Relinqui poterat navis aut iam in portu a nautis, priusquam proficisceretur, aut relinqui a classe hostibus, utrumvis propter pravum apparatus. Iam nautae, qui navem relinquunt, ut h. l. in portu, dicuntur τὴν ναὺν ἀπολείπειν. Polyel. p. 1211 pr. quod fiebat consulto. inconsulto autem navis hostibus relicta accuratius dicitur καταλείπεσθαι, id quod h. l. aptum est.' Rauchensteinus l. c. p. 22. Xenoph. Anab. V, 6 §. 12: εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῶ ὥς ἵνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὲ πλείοιμεν ἄν. εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλείεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. — εἰ δὲ πον ἦντους τῶν πολεμίων ληφθησόμεθα etc. Proprie καταλείπεσθαι i. q. relinqui in portu, inferiore loco; sed etiam omnino i. q. remanere. Xen. l. c. V, 8 §. 8: ἀνὴρ κατελείπετο διὰ τὸ μὴκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι. H. l. in itinere (ἔξω) relinqui male instructam et desertam. καταλειφθέντες ὑστηρηθέντες. Hesychius. — Sufficeret ἀπελήφθη, laxius dictum esset καταληφθεῖς ἀπώλετο. 'Demosthenes non loquitur de captis navibus, sed de male ornatis eoque destitutis.' Harlesius. 22) ἀπελήφθη LaurS. vulg. — ἀπελήφθη pr Σ, corr Saeculi XI compendio superscripsit ei, recens corrector (Saeculo XV) viridi colore in η iterum ei compendium pinxit. ἀπολαμβάνειν i. q. retinere. Chers. §. 35: ἀπογενομένοι τὰν θρόνον καὶ νόσση καὶ χειμῶνι ἀποληφθέντες. Lycurg. Leocr. §. 95: πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον. 'Απολαμβάνειν quoniam omnino significat intercludere, intercipere, de vento quoque a proposito itinere excludente proprium est vocabulum.' etc. Heindorfius ad Plat. Phaedon. cap. 3: ὅταν τύχωσιν ἄνεμοι ἀπολαβέτες αὐτούς. Cf. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1840 p. 1166. 23) ἀπάγεσθαι Bav. η. — ἀπάγεσθαι F.

(108) Καίτοι κατὰ¹ τοὺς προτέρους νόμους ἅπαντα ταῦτ' ἐγί-
γνετο.² τὸ δ' αἴτιον, ἐν τοῖς πένησιν ἦν³ τὸ⁴ λειτουργεῖν.⁵ πολ-
λὰ δὲ⁶ τὰ δύνατα συνέβαινον. ἐγὼ δ' ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς
εὐπόρους μετήνεγκα τὰς⁷ τριηραρχίας. πάντ' οὖν τὰ δέοντ'²³
ἐγίγνετο. καὶ μὴν καὶ κατ' αὐτὸ⁸ τοῦτ' ἄξιός εἰμι⁹ ἐπαίνου τυ-
χεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα προηρούμην⁹ πολιτεύματα, ἀφ' ὧν
ἅμα δόξαι καὶ¹⁰ τιμαὶ καὶ δυνάμεις συνέβαινον τῇ πόλει, βιά-
σκανον¹¹ δὲ καὶ¹² πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδέν ἐστι πολιτεύμ'²⁶³
ἐμόν, οὐδὲ ταπεινόν, οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον. (109) Ταῦτό
τοίνυν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν¹ πολιτεύμασι καὶ

est, quod exhi non posset. (108) At veteribus legibus omnia haec fiebant, cuius rei causa erat, quod pauperibus liturgiae erant impositae. multis igitur modis accidebat, ut impares essent oneribus. Ego autem a pauperibus ad divites transtuli trierarchias. omnia igitur rite fiebant. Et vero vel propter hoc ipsum laudem mereor, quod omnia eius generis munia mihi delegi, unde ad rempublicam simul et gloria et honor et copiae redibant, et quod nihil invidie, nihil acerbe, nihil malitiose gessi aut abiecte aut contra urbis dignitatem. (109) Atque eundem esse meum animum consta-

108. 1) καὶ s. Vindl. 2) ἐγένετο (ἐγίνετο?) Ω. 3) ἦ cod ξ. 4) τῷ Aug2. 4. Lamb. Altemps. (ergo non solis editoribus debetur). 'Correxī τῷ λειτουργεῖν, i. e. ἐν τῷ λειτουργεῖν aut διὰ τὸ λ.' Reiskius. 'Non ἐν τῷ λ., sed διὰ τὸ λ., quo sensu tales dativi usurpari solent. Satis commoda Reiskii scriptura, nec tamen perfecta ab oratore, cuius manum primus Bekkorus restituit, . . . deletis verbis μὴ δύνασθαι. Idioma hoc obiter tetigit Valcken. ad Ioann. Chryst. Or. I p. VII; exemplis, inprimis Sophistarum, qui frequentant, illustravit Boissonadus ad Philostr. Heroc. p. 346 sq.' Schaeferus. De hac ellipsi vid. Bernhard. Synt. p. 286. Cf. Chers. §. 32. 5) λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι vulg. et γρ marg aut Σ. — μὴ (om μὴ Aug4.) δύνασθαι λ. Aug1. 4. k. s. Vindl. Pal2. — μὴ δύνασθαι om Σ. LaurS. Φ. 6) ἄν r. Vind4. — δὴ ἄν T. Urb. corr Ω. — 'In his ne quid reconditi latere suspiceris neu forte refingas πόλλ' οὖν, ut mox legitur πάντ' οὖν, memento satis frequentem esse confusionem particularum ἄν et δὴ. Vid. me in Stephani Thes. col. 1982 D. et Gaisford. ad Herodot. IV, 66. Causam confusionis palaeographicam indicavit scientissimus palaeographiae Porsonus Miscell. p. 182.' Schaeferus. Adde nostrum Indic. ad Contiones s. v. Ἄν. Etiam Σ ἄν pro δὴ Chers. §. 43 et passim. — Proxime pro τὰ δύνατα Aug1: ὄντα ἀδύνατα, scil. natum ex ἄν τὰ ἀδ. 7) τὰς om Ω. (Proxime in Dindorf. ἐμπόρους error operarum debetur). 8) κατὰ sine αὐτὸ Aug1. s. (k?). T. Vindl. Pal2. 9) ἡρούμην cod e. 10) καὶ om Vindl. 11) Cit. Harpoer. s. v. Schol. ad Chers. §. 19. Etym. M. p. 190, 30. 12) καὶ om Ω. Ang.

109. 1) πόλιν om Vind3.

5 ἐν τοῖς² Ἑλληνικοῖς φανήσομαι. οὐτε³ γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς
παρὰ τῶν πλουσίων χάριτας μᾶλλον ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαι'
εἰλόμην, οὐτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ⁴ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν
ξενίαν ἡγάπησ' ἀντὶ τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι συμφε-
ρόντων.

110. Ἡγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναι μοι¹ περὶ τοῦ² κηρύ-
10 γματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν. τὸ γὰρ ὡς ἄριστά³ τ'⁴ ἐπρα-
τον καὶ διὰ παντὸς εὖνους εἰμι καὶ πρόθυμος εὖ ποιεῖν ὑμᾶς
ἱκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων δεδηλωσθαι μοι⁵ νομίζω. καίτοι⁶ τὰ
μέγιστα γέ⁷ τῶν πεπολιτευμένων⁸ καὶ πεπραγμένων ἐμαντῶ
15 παραλείπω, ὑπολαμβάνων πρῶτον μὲν ἐφεξῆς τοὺς περὶ αὐτοῦ
τοῦ⁹ παρανόμου λόγους ἀποδοῦναι με¹⁰ δεῖν, εἶτα, κἂν μηδὲν
εἰπω περὶ τῶν λοιπῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως¹¹ παρ' ὑμῶν ἐκά-
στῳ¹² τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν¹³ μοι

111. Τῶν μὲν οὖν λόγων,¹ οὓς οὗτος² ἄνω καὶ κάτω δια-

bit et in urbanis administrationibus et in Graecorum negotiis. neque enim in republica locupletum gratiam praetuli defendendis iuribus multitudinis neque in rebus Graecorum Philippi dona et hospitium pluris feci, quam communes Graecorum omnium utilitates.

110. Reliquum nunc esse mihi puto, ut de praeconio dicam et de rationibus referendis, nam optima fecisse me et perpetuo vestri esse studiosum, satis ex his quae dicta sunt, a me ostensum esse existimo. Tametsi maximam certe actorum in republica factorumque meorum partem praetereo existimans primum deinceps mihi ad violatarum legum crimen esse respondendum, deinde, etsi de reliquis administrationibus nihil dicam, vestrum tamen quemque earum conscium mecum esse.

111. Ac verba quidem, quae iste sursum et deorsum permiscendo de

2) ἐν τοῖς om T. r. Lind. Vind4. Urb. 3) οὐδ' Ω. 4) τὰ om. Aug1. p. r. s.

110. 1) μοι om T. deletum in p. r. (Haec varietas pertinet fort. ad not. 5). 2) τοῦ om Vind5. 3) ἄριστα sine τὰ (τ') Aug1. 4. s. Vind1. Pal2. Bav (F?). 4) γέ Bav (F?). η. 5) μοι om Vind4. Urb. (T. corr p. r?). 6) καὶ μοι Aug1. r. Vind1. Pal2. 7) τε Ω. u. Vind3. 5. Pall. Man. Ang. — om γ. 8) πολιτευομένων Ω. Aug4. Ang. 9) τοῦ om Ang. 10) μοι Pal2. Man. 11) ὁμῶς Scrimg. Cf. ad §. 39. Vid. Funkhaen. in Diar. Ant. 1845 Suppl. II p. 131. 12) ἐκάστου vulg. — ἐκάστῳ Σ. Laur8. Aug1. 2. 4. s. Vind1. Pal2. Urb. (Φ. k. r). 13) ὑπάρχει pr Ω. F. Ang. η.

111. 1) νόμων Anonym. Rhet. T. VI p. 36. 2) οὕτως k. Pal2. Man. — om Vind1.

κυκῶν³ ἔλεγε περὶ¹ τῶν⁵ παραγεγραμμένων⁶ νόμων, οὔτε μὰ²⁰
τοὺς θεοὺς⁷ οἶμαι ὑμᾶς⁸ μανθάνειν⁹ οὔτ' αὐτὸς¹⁰ ἡδυνάμην
συνεῖναι¹¹ τοὺς πολλούς.¹² ἀπλῶς δὲ τὴν ὀρθήν¹³ περὶ τῶν δι-

contrariis legibus adscriptis faciebat, ita me dii ament, neque vos percipisse arbitror neque ipse potui pleraque intelligere. Simpliciter autem recta via de iure disputabo. eo magis ego absum ab eo, ut dicam me non

3) κυκῶν Aug1. k. s. T. Harl. Obs. Vind1. Pal2. Urb. Rhet. Anon. l. c. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1300. Bkk. Anecd. p. 172. — διακυκλῶν AldV. γρ β. γ. v. IndAld. — κυκλῶν r. ε. Aug2. 4. Vind4. marg Vind5 (in textu διακυκλῶν). — διακυκλ Laur8. 4) παρὰ s. v. 5) τῶν om Ang1. k. r. s. Vind1. Pal2. 6) γεγραμμένων marg Laur8 sec man. Aug1. k. r. s. u. Q. γ. Meerm. Vind1. 3. Pal2. Man (in marg. vulg). Ang. — πεπραγμένων Σ (marg antiq γρ παραγεγραμμένων). Laur8. Aug2. 'Corruptum e γεγραμμένων [h. l. e παραγεγραμμένων] errore scribarum satis crebro. Vid. not. ad Greg. Cor. p. 185 sq. Qua via alterum transierit in alterum, docet libri Gúelf. scriptura in Aeschyli S. c. Theb. vs. 628 Well.' Schaeferus. 7) θεοὺς repetitum punctis notavit pallidius atramentum Σ. 8) ὑμᾶς οἶμαι Lind. Vind1. Urb. Anecd Bkk. (Aug1. T. s. v). — ὑμᾶς ante μὰ Rhet. Anon. — om Gregor. k. Pal2. 'Appendix Wunderlichii commendat οἶμαι ὑμᾶς, sed non placet ille verborum ordo, quum sibi opposita sint οὔτε ὑμᾶς . . . οὔτε αὐτὸς' Dissen. ad Wunderl. Edit. — 'Est scriptum a Demosthene οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν, quoniam sequuntur haec verba οὔτ' αὐτὸς ἡδυνάμην, quae pronomini ὑμᾶς respondent, quae oppositio quò magis exstaret, retractum est istud pronomen.' Klotz. Quæst. Crit. p. 69. Hic hiatus non offendit. Cf. not. 18 et est pausa post οἶμαι. nam arcte cohaerent οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς οἶμαι, quae verba sequitur pronomen ὑμᾶς gravi cum tenore. — Laur8: ὑμᾶς οἶομαι. 9) λανθάνειν Bav (non F). Etiam in Mor. signum appositum est, sed marg sine varietate invenitur. 10) αὐτὸν cod η. — om. Rhet. Anon. — 'Fort. αὐτῶν scil. νόμων, ἡδυνάμην συνεῖναι.' Wolfius. 11) συνεῖναι p. r. u. β. Aug2. 4. AldT. Altemps. Vind4. 5. Pall. Recept. Reiskius. 'Infinitivus συνεῖναι melius quadrat ad ἡδυνάμην. Graeci enim etiam in talibus servantes τὸν παραλληλισμὸν malunt dicere δύναμαι συνεῖναι, ἡδυνάμην συνεῖναι. Ceterum de crebra confusione harum formarum vid. Dorvill. ad Charit. p. 485 Lips.' Schaeferus. Non tam parallelismus est, quam concursus temporis, quo eodem res factae sunt. Vid. Prolegg. Gramm. ad Contiones §. 98 p. 115. Adde Grammaticos apud Maur. Schmidt in Jahn Anall. 1856 Febr. p. 85 ipsumque Schmidium accurate disserentem p. 90 sqq. 12) τὰ πολλὰ Rhet. Anon. — τοὺς πολλούς αὐτῶν T. γρ F. γρ Φ. Harl. Obs. Aug2. 4. γρ AldV. AldT. Vind4. Q. AnecdBkk. 'Omisit αὐτῶν Bekkerus. Neque ego multum requiro, quamquam, si quis tenendum censeat, vix ausim refragari. Vid. Weiskius

καίων διαλέξομαι. Τοσούτῳ¹⁴ γὰρ δέω¹⁵ λέγειν ὥς οὐκ εἰμ'
 25 ὑπεύθυνος, ὃ νῦν οὗτος¹⁶ διέβαλλε¹⁷ καὶ διωρίζετο, ὡς θ' ἅπαντα
 τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι,¹⁸ ὁμολογῶ, ὦν ἡ¹⁹ διακεχείρηκα,²⁰
 ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν.²¹ (112) ὦν μέντοι γ' ἑκ τῆς ιδίας
 οὐσίας ἐπαγγελάμενος δέδωκα² τῷ δήμῳ, οὐδεμίαν³ ἡμέραν
 264 ὑπεύθυνος εἶναι φημι (ἀκούεις Αἰσχίνῃ;) οὐδ' ἄλλον οὐδένα,¹

esse reddendis rationibus obnoxium (id quod iste modo exagitabat et inculcabat), ut per omnem vitam obnoxium esse me fatear reddendae rationi eorum quae administrarim aut gesserim apud vos. (112) sed eorum quae ultro de meo dedi populo, nullum me diem obnoxium esse affirmo (audis Aeschines?) neque alium quenquam, etsi novem Archontum aliquis fuerit.

Pleon. p. 71 sq. Matthiae Gr. §. 467, 2. Poppe ad Xenoph. Cyrop. p. 29. Schaeferus. Amant Grammatici oratori pronomen addere vehementer.

πολλ' αὐτῷ
 πολλοὺς marg. LaurS, ut videtur pr manu. 13) ὁρθὴν ὁδὸν vulg. — ὁδὸν post δικαίων T. Urb. marg LaurS. — om Σ. text LauS. F. Φ. corr p. Vind5. 'Exempla aliquot ellipticae huius locutionis dedi in Stephan. Thes. col. 6915 A.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 186. Krueger. Gr. §. 43 n. 3. alii. 14) τοσούτου vulg. — τοσοῦτο

Gregor. — τοσούτῳ Σ. Φ. η. Vid. ad Phil. III §. 17. — τοσοντ^u LaurS, summum v est secundae man. 15) δέωμαι Vind5. 16) οὗτος πολλὰ-

κίς vulg. — πολλὰκίς om Σ. LaurS. F. Vind5. 17) διεβάλλη Vind5. 18) ὦν coniecit Bensel. Hiat. p. 95. Hiatus usitatus εἶναι ὁμολογῶ non magis offendit quam οἶμαι ὑμᾶς. not. 8. ἐξαπατήσαι ἐνῆν Cor. §. 175. 19) ἡδὴ Aug2. 20) διακεχείρηκα AneedBkk. p. 132. LaurS.

T. k. s. pr r. Urb. Vind1. 5. Pal2. — διακεχείρηκα Ω. — διακεχώρηκα Aug1. — (νῇ δία κεχείρηκα Vind4. cf. §. 117 var. lect.). 21) ἡμῖν cod ξ. — ὑμῶν AneedBkk. p. 132.

112. 1) γ' om Hermog. Rh. T. III p. 431. De μέντοι γε vid. Lobeck. ad Phryn. p. 342. Heind. ad Plat. Phaedon. §. 132. Klotz.

Devar. p. 664 sq. — Proxime pro ἐκ τῆς LaurS. εκτ^ε, mirum compendium. 2) ἐπέδωκα sine ἐπαγγ. Hermog. l. c. et Syrianus ad Hermog. Rh. T. IV p. 510. 3) οὐδὲ μίαν Gregor. Hermog. Syrian. — οὐ δὲ μίαν Vind4, ut solet. 4) 'Sententia subiicit, ut potius legatur: οὐδὲ σοί, οὐδ' ἄλλῳ οὐδενί.' Reiskius. 'Multum fallitur non intelligens, qua Demosthenes oppositione utatur. Opponit non Aeschinem alii, sed se ipsum qui moenibus reficiendis fuerit, alii, qui negotia maiora publice curet, vel si sit de numero novem Archontum.' Schaeferus. — LaurS. οὐδένα punctis sec man notavit.

οὐδ' ἂν τῶν⁵ ἐννέ' ἀρχόντων τις ὦν⁶ τύχη.⁷ τίς γάρ ἐστιν⁸ νόμος⁹ τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός, ὥστε τὸν δόντα τι¹⁰ τῶν ἰδίων¹¹ καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον⁵ καὶ φιλόδορον¹² τῆς χάριτος μὲν¹³ ἀποστερεῖν, εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας¹⁴ ἄγειν, καὶ τούτους¹⁵ ἐπὶ τὰς εὐθύνas ὧν ἔδωκεν¹⁶ ἐφιστάναι; οὐδὲ εἰς.¹⁷ εἰ δέ φησιν οὗτος· δεῖξάτω, καὶ γὰρ¹⁸ στέρξω καὶ σιωπήσομαι. (113) Ἀλλ' οὐκ ἐστίν, ἄνδρες¹ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὗτος συκοφαντῶν, ὅτι ἐπὶ τῷ² θεωρικῷ τότ' ὦν¹⁰

Quae enim lex est tanta iniquitate et inhumanitate referta, ut aliquem de suo largitum et humanitate ac liberalitate usum et gratia spoliaret et ad calumniatores ducat, hosque rationibus alienae liberalitatis exigendis praeficiat? ne una quidem. Sin quam iste esse ait; ostendat, ego acquiescam ea et tacebo. (113) At nulla est, Athenienses, sed iste calumniator, quod theatralis pecuniae tum curator largitus sum pecuniam, *eum*, inquit,

5) τῶν om Aug4. 6) ἂν Fel. 7) τύχοι Pal2. 8) γάρ ἐστιν om Maximus Plan. Rh. T. V p. 305. Anonym. Rh. T. VII p. 423. — γὰρ om Anonym. Rh. T. VII p. 428. — ἐστίν om Syrian. p. 508. Anonym. Rh. T. VII p. 391. 9) ἐστίν ὁ νόμος Aug2. 10) τι om Anonym. Rh. p. 428. 11) οἰκείων Anonym. Rh. VII p. 639. Frequentis confusio per itacismum. 12) φιλόστοργον Anonym. Rh. p. 428. 13) μὲν om Anonym. Rh. p. 428. 14) εἰς δὲ τοὺς συκ. LaurS. vulg. — εἰς τοὺς συκ. δὲ Marcell. Rh. T. IV p. 515. Anonym. Rh. T. VII p. 639. T. k. p. r. s. Augl. 4. Guelf. Vindl. Man. Ang. Pal2. Urb. De particula post alterum vocabulum gravitatis causa collocata vid. ad Chers. §. 9. — εἰς δὲ τοὺς συκ. δ' Σ, in quo δ' proximae A deberi videtur, quia hic nec LaurS habet. — καὶ τοὺς συκ. Harl. — καὶ τοὺς συκ. δὲ Vind4. — εἰς τοὺς συκ. (δὲ?) cod. e. — εἰς δὲ τὰς συκοφαντίας AldT. Pall. — εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας τας συκοφαντίας Vind5. 15) τοῦτο Anonym. Rh. p. 428. 16) δέδωκεν Augl. 4. s. s. Vindl. Pal2. (Φ. k. u). 'Praetuli δέδωκεν.' Reiskius. 'Iure aoristum praetulit Bekkerus. Nec perfectum Reiskius erat praelaturus, si horum temporum discrimen satis perspectum habuisset. Frequentissima autem haec est confusio. Vid. quae collegi in Stephan. Thes. col. 3316 A. et Gaisford. ad Theognid. 432.' Schaeferus. Frequentissima confusio post v. Marg LaurS see manu ἔδωκεν. 17) οὐδεὶς δῆπου Anonym. Rh. p. 428. — οὐδὲ εἰς δῆπου LaurS. vulg. — δῆπου om Σ. Augl. s. k. β. Vindl. Pal2. 'Recte omisit Bekker. Demosthenes enim negat praefracte.' Schaeferus. 18) καὶ Aug2.

113. 1) ὧ ἄνδρες Aldetc. Vind5. (T. Φ. r. t?). — (ὧ Ἀθην. sine ἄνδρες Anonym. Rh. T. VII p. 429). — ὧ om Σ. LaurS. vulg. (Man?). 2) τῷ om Fel. Mor.

ἐπέδωκα³ τὰ χρήματα, ἐπήνεσεν⁴ αὐτόν, φησίν, ὃ ἐπένθυνον ὄντα. οὐ περὶ τούτων γ' οὐδενός, ὧν⁶ ἐπένθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὧ στυκοφάντα. Ἀλλὰ καὶ τειχοποιός¹⁵ ἦσθα.⁷ Καὶ διὰ γε τοῦτ'⁹ ὀρθῶς ἐπηνούμην, ὅτι τάνηλωμέν¹⁰ ἔδωκα¹¹ καὶ οὐκ ἐλογιζόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων¹² προσδείται, ἡ δὲ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαινὸν δικαίαν ἔστιν τυγχάνειν,¹³ διόπερ ταῦτ' ἔγραψεν ὁδὶ¹⁴ 20 περὶ ἐμοῦ. (114) Ὅτι δ' οὕτως¹ ταῦτ'² οὐ μόνον³ ἐν⁴ τοῖς νό-

obnoxium laudavit. non ob eorum quidem quicquam, quorum rationes referendae mihi erant, sed ob ea quae largitus sum, o calumniator. *At etiam moenibus reficiendis praefectus fuisti.* Et ob hoc ipsum recte laudabar, quod impensas de meo donavi et non expensas tuli. expensi enim tabulae rationes et inquisitores requirunt, donatio autem gratiarum actionem et laudationem merito consequitur. ideo hic ea de me rogavit. (114) Atque haec quidem eo modo non tantum legibus, sed vestris

3) ἀπέδωκα Marcellin. Rh. T. IV p. 515. Anonym. Rh. T. VII p. 429. 4) ἐπήνεσαν Urb. 5) φησὶν αὐτόν t. — αὐτόν φησιν ἡ βουλὴ LaurS. vulg. — ἡ βουλὴ om Σ (superscripsit antiq.). Marcellin. T. IV p. 515. Anonym. Rh. T. VII p. 429. Rectissime. nam non senatum, sed Ctesiphontem Aeschines accusavit. Itaque hic reus verbo ἐπήνεσεν subiectus est. Maximus Sophista in Fabricii Bibl. Gr. T. IX p. 582: οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ, ὅτι οὐχ ἐπένθυνον ὄντα αὐτόν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν . . . ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν ἐπήνεσεν εἰπὼν. Cf. Bensel. Hiat. p. 91. 6) οὐδὲν ὧν T. γρ Ω. Urb. — οὐδὲν AldT. 7) ἐνέδωκα Lind. — ἔνεκα T. 8) ἦσθα, φησὶ (in nullo libro esse videtur φησὶν. saepe, etiam LaurS h. l., compendio scriptum est) vulg. — φησὶ om Σ. Φ. 9) δι' αὐτό γε τοῦτο marg γρ LaurS sec man. vulg. — pronomen αὐτό om Σ. text LaurS. F. Φ. η. (Man?). 10) τὰ ἀνάλωμένα s. η. Aug4. — τὰ ἀνάλωμένα Bav (F?). — τάνηλωμένα Aug1. 2. k. γρ r. Vindl. — τὰ ἀνηλωμένα Σ. LaurS. vulg. — (τάνηλωμένα T. r. Pal2. Man?). 11) ἐπέδωκα vulg. — ἔδωκα Σ. LaurS. Φ. Aug1. 4. s. k. Vindl. Cf. §§. 112. 114. 115. 117. Stephan. I §. 85: ὁ ἐμὸς ὅμιν πατὴρ ἑλλάς ἔδωκεν ἀσπίδας . . . καὶ πέντε τριήρεις θελοντὴς ἐπίδοῦς etc. 12) ἐξεταζομένων Aug1. k. p. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. — ἐξεταζόντων γρ s. 13) τυγχάνειν ἔστι Aug1. 2. 4. T. k. p. r. s. Vindl. 4. Pal2. Urb. Bensel. Hiat. p. 92. — In fine h. l. ἔστιν nimis abruptum esset. Hiatus evitatur pronuntiando, ut scripsi ὅστιν. 14) ὁδὶ Bav. — ὡδὶ Vind4. — ὁ Vindl.

114. 1) οὕτως Ald. Mor. Σ. LaurS. Pall. Marcellin. Rh. T. IV p. 513. — οὕτω vulg. 2) ταῦτα ἔχει καὶ vulg. — ἔχει καὶ om Σ. LaurS. F. Φ. s. k. η. Guelf. Vindl. Pal2. Ven. Marcellin. 3) οὐ μόνον om Ven. 4) ἐν om Aug4.

μοις ἀλλὰ καὶ ἐν⁵ τοῖς ὑμετέροις⁶ ἤθεσιν⁷ ὥρισται,⁸ ἐγὼ⁹ δὲ ἀ-
δίδως πολλὰχόθεν δείξω.¹⁰ πρῶτον μὲν γὰρ¹¹ Ναυσικλῆς¹² στρα-
τηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο,¹³ πολλάκις ἐστεφάνω-
ται¹⁴, ὑφ' ὑμῶν. εἰθ' ὅτε¹⁵ τὰς ἀσπίδας Διοτίμος ἔδωκε καὶ

etiam animis esse definita, ego facile multifariam ostendam. Primum enim Nausicles, dum cum imperio erat, ob privatam liberalitatem saepe corona donatus est a vobis. Deinde quum Diotimus clypeos dedisset atque iterum

5) ἐν ἐν utrumque om Sopater Rh. T. IV p. 729. 6) ὑμετέροις vulg. — ὑμετέροις Σ. LaurS. Φ. 'In hac re Demosthenes se a cacteris Atheniensibus sciungere debuit, ne suum ipse argumentum vel tantillum elevaret.' Schaeferus. 'Tenendum ὑμετέροις, quum ad auctoritatem civitatis sese maiorem provocet.' Dissonius. — om Sopater, 7) ἔθειν Sopater. Anonym. Rh. T. VII p. 424. Praeferunt Reiskius, Schaeferus, Dindorfius ob oppositum νόμοις. At vid. Dissen. ad. h. locum. Item Reiskius mutavit §. 275 ἤθει in ἔθει. Cf. Phil. II §. 8. Isocr. Paneg. §. 152. H. l. aptior est notio morum atque animorum, quam moris ac consuetudinis. Marcellini Editio Walzia exhibet ἤθει, quamquam rhetoris contextus flagitat ἔθει. 8) διώρισται Marcell. et Anonym. Rh. — ἐγνωται Lind. 9) καὶ ἐγὼ Anonym. Rhet. 10) δείξω πολλάχ. Aug2. 4. — πολλ. διδάξω cod ε. — ἐγὼ ... δείξω om Sopater. 11) γὰρ om s. γ. Vindl. 7. 12) ναυσικλῆς Aug2. 13) προεῖτο Aldete. — προεῖτο s. — προεῖτο Σ. LaurS. β. γ. ε. η. Augl. 2. 4. Meerm. AldV. Non est optativus, ut Rauchenstein. l. c. p. 24. censuit, sed indicativus. Cf. reliquos aoristi indicativos. — ἐφ' οἷς ἐπέδωκε Sopater. 14) ἐστεφανοῦτο Anonym. Rhet. et Marcellinus, nullus Dem. liber. erravit enim Benselerus Hiat. p. 90. maleque defendit: 'quod, inquit, tum seq. ἐστεφανοῦντο commendatur tum re ipsa et verbo πολλάκις, quia honor quidem manet, inde τετίμηται, sed non coronatio.' Praeivit Schaeferus: 'Marcellini scriptura placet. Sic mox sequitur ἐστεφανοῦντο. Sed recte vs. 27 τετίμηται, quum referatur ad οὔτοσι Νεοπτ.' At cf. §. 120: παραλείπω καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον. Itaque male olim et nos secuti sumus viros illos doctissimos. Perfecto h. l. non quod res manebat, significatum est, sed res absoluta ac finita. Imperfecto inferius sequenti res acta ut e consuetudine. Placet igitur haec variatio. Hiatus autem est pause, ut graviter poneretur in fine ὑφ' ὑμῶν. — τετίμηται Sopater. 15) ὅτι Ald. β. Ω. κ. ι. υ. v. Guelf. Vindl. 3. 5. Pall. Man. Ang. — ὅτε Σ. LaurS. vulg. 'Verum habeo ὅτε. — nam ut antea dixit Ναυ. στρατηγῶν ἐστεφανῶνται, quum praetor esset, necdum deposuisset honorem et rationes reddidisset, atque ut postea dicit: Νεοπτ ... ἐπιστάτης ὧν eodem sensu; sic etiam nunc tempus aliquo modo significandum est, quo coronati sunt, ut pateat non deposito honore hoc factum esse. Hinc est quod ὅτε praestat, causali particula non opus, cur coronati sint, vel sic

23 *πάλιν Χαρίδηνμος, ἐστεφανοῦντο.*¹⁶ εἶθ' οὐτοσί¹⁷ Νεοπτόλεμος πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὢν,¹⁸ ἐφ' οἷς ἐπέδωκεν τετίμηται. σχέ-
 τλιον γὰρ¹⁹ ἂν²⁰ εἴη τοῦτό²¹ γε, εἰ τῷ²² τιν'²³ ἀρχὴν ἀρ-
 χοντι²⁴ ἢ διδόναι τῇ πόλει τὰ ἑαυτοῦ²⁵ διὰ τὴν ἀρχὴν μὴ ἐξε-
 265 *σται, ἢ τῶν δοθέντων ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν εὐθύνας*
*ὑφέξει.*²⁶ Ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθὴ λέγω,²⁷ λέγε²⁸ τὰ ψηφί-
 σματά μοι τὰ τοῦτοις γεγεννημέν' αὐτὰ λαβών.²⁹ λέγε.³⁰

Charidemus, coronis ornati sunt. Etiam Neoptolemus hic quum esset multis operibus praefectus, propter ea quae de suo largitus est honoribus est affectus. Nam id quidem miserum esset, si cui magistratu aliquo fun-
 genti aut largiri sua reipublicae propter magistratum non liceret aut pro
 datis non recipienda gratia, sed ratio reddenda esset. Haec igitur vere a
 me dici, cape ipsa decreta de his facta et mihi recita. Recita.

est clarum.' Dissenius. — Temporis ratio transit in causalem notionem.
 Cf. ad Symm. §. 7, cuius loci immemor Schaeferus scripsit: 'ὅτε non
 probō. Causalem dedisse oratore mōs docet formula item causalis
 ἐφ' οἷς, quae et antecedit et sequitur.' — ὅτ' etiam linea deletum
 AldV. 16) *ἐστεφανοῦντο* AldV. Augl. 4. Harl. Obs. Lind. s. p. Q.
 Vindl. 4. Pal2. Urb. Ang. — *ἐστεφανωμένος ἦν γὰρ*. 17) *οὗτος* vulg.
 — *οὗτος* pr Σ, addidit i finale. — *οὗτοσί* LaurS. Augl. 2. Vindl. Pal2.
 Anonym. Rh. Marcell. (p. r. k. s. t). Quod abest articulus, vitium pro-
 dicit vulgatae lectionis *οὗτος*, quod sine articulo cum substantivo con-
 iungi non potest, nisi ubi est praedicatum. Vid. Scheibii Emendatt.
 Lysiac. p. 29 sq. Eiusd. Lectiones Lysiacae p. 26. Eiusd. Comm. Crit.
 De Isaci orr. p. 10. Cf. Cobet. Oratio De Arte Interpret. p. 95. Quod
 autem Krueger. Gr. §. 50, 11 not. 22 e Platon. (Apolog. p. 32 F) cita-
 vit *Ἀισχίνου τούτου*, error est. libri dant, quos equidem evolvi, *Ἀισχί-
 νου τοῦδε*. 18) *γενόμενος* Marcell. Anonym. Rh. 19) *γὰρ* om Vind5.
 20) *ἂν* om Aug4. 21) *τὸ* Vind4. 22) *εἰ τῷ* Vindl, idem coniecit
 Markland. item Cobetus Nov. Lectt. p. 374. 23) *τὴν* Vind5. Delet
 Cobetus l. c. Non 'inepte additum est *τινα*', si τῷ articulum finitum
 retinemus, *ἀοριστωδῶς*. 24) *ἀρχοντι* om Aug4. 25) *τὰ ἑαυτοῦ τῇ*
πόλει vulg. — *τῇ πόλει τὰ ἑαυτοῦ* Σ. LaurS. Marcell. 26) *ὑφέξειν*
 Aldetc. Vind5. Pall. Urb. — *ὑφέξει* Σ. LaurS. vulg. — *ὑφέξει* F
 (Bav?). 27) *λέγω* om p. r. 28) *λέγε* om T. Aug4. Urb. Lind. 29)
αὐτὰ λαβών om Aug2. 30) *αὐτὰ, λαβών λέγε* Lind. 'Delenda subdi-
 stinctio ante *αὐτὰ*, ut continuentur *τὰ ψηφίσματα* . . . *αὐτὰ*. Monuit
 etiam Wunderl. Praef. p. XLII' (= p. XXXIII). Schaeferus. *λέγε*
 in marg LaurS habet, sed pr mann.

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

115. Ἀρχων¹ Δημόνικος Φλυεύς, Βοηδρομιῶνος ἔκτη² μετ' ⁵
εἰκάδα,³ γνώμη⁴ βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεάρριος⁵ εἶπεν,
ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Ναυσικλέα τὸν
ἐπὶ τῶν ὅπλων, ὅτι Ἀθηναίων⁶ ὀπλιτῶν διςχιλίων ὄντων ἐν
Ἰμβρῳ καὶ βοηθούντων τοῖς κατοικοῦσιν Ἀθηναίων τὴν νῆσον,¹⁰
οὐ δυναμένον Φίλωνος⁷ τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως χειροτονη-
μένον διὰ τοὺς χειμῶνας πλεῦσαι καὶ μισθοδοτῆσαι τοὺς ὀπλι-
τας, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας⁸ ἔδωκεν καὶ οὐκ εἰσέπραξεν τὸν δῆ-
μον, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον Διονυσίοις τραγῳδοῖς¹⁵
καινοῖς.

ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.*

116. Εἶπεν Καλλίας Φρεάρριος,¹ πρυτάνεων² λεγόντων

115. Archon Demonicus Phlyensis, Boëdromionis d. XXVI, de sententia senatus et populi, Callias Phrearrhius dixit, placere senatui populoque corona donare Nausiclem hoplitarum ducem, quod, quum Athenienses Hoplitæ his mille essent in Imbro et Atheniensibus insulam incolentibus opem ferrent, quumque Philo, rei administrandæ præfectus, postquam creatus esset, propter tempestates navigare et stipendia solvere hoplitis non posset, de suo numeravit et populo expensa non tulit, et renuntiantem esse coronam Dionysiis, novis tragoedis.

116. Dixit Callias Phrearrhius, Prytanibus de sententia senatus re-

113. *) Haec decreta ambo (§§. 115 et 116) om Aug1. s. Vindl. Urb. Pal2. — Lind in marg habet. — Titulum ex arbitrio Turice, mutarunt in ψηφίσματα.

1) Ἀρχων ἦν Fel. 2) ἔκτη om Aug4. 3) Ne corrigas μετ' εἰκάδας (cf. Boeckh. Stud. p. 67). Compositum est enim decretum non Demosthenis ætate. 4) ὅτε γνώμη Fel. — ὅτε γνώμην cum sequenti εἶπεν construendum Ven. — γνώμη Lind. Cf. §. 75. et §. 116. 5) Φρεάρριος u. v. β. γ. Aug1. Pall. Man. Ang. Vind3. 5 (cuius margo vulg.). — Φρεάριος Aug2. — Φρεάρριος Σ. LaurS. vulg. Cf. §§. 81. 116. 187. — Proximum Καλλίας LaurS primas 4 literas in rasura habet, et ὅτι om pr, superser sec m. 6) Ἀθηναίοις Harl. 7) Φιάλωνος vulg. — Φίλλωνος? Pall. — Φίλωνος Σ. LaurS. ζ. η. Bav. AldT. Vind3. 4. (Φ. T?). — Φιάλωνα Aug4. 8) περιουσίας LaurS. interpretamentum.

116. *) ἕτερον ψηφ. Σ. LaurS. vulg. — ψήφισμα sine ἕτερον Ald etc. Vind3. — om, ut unum modo titulum §. 115 et 116 habeant, Aug1. 4. s. η. Vindl. 5. Ang. Q. Cf. §. 115.

1) Φρεάρριος Harl. γ. AldT. Q. p. Vind3. 5. Pall. Man. Ang. — Φρεάριος Aug2. Cf. §. 115. 2) πρυτάνεως Ald. Σ. pr LaurS. r. v. Bav (F?).

βουλῆς γνώμη, ³ ἐπειδὴ Χαρίδημος ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, ἀποστα-
²⁰ λεις ⁴ εἰς Σαλαμίνα, καὶ Διοτίμος ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, ἐν τῇ ἐπὶ ⁵
 τοῦ ποταμοῦ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν τινῶν ⁶ ὑπὸ τῶν πολεμίων
 σκυλευθέντων, ἐκ τῶν ιδίων ἀναλωμάτων καθώπλισαν τοὺς
 νεανίσκους ⁷ ἀσπίσιν ὀκτακοσίαις, ⁸ δεδόχθαι ⁹ τῇ βουλῇ καὶ τῷ
²⁵ δήμῳ στεφανῶσαι Χαρίδημον καὶ Διοτίμον χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ
 ἀναγορεύσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλαις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι
²⁶⁰ καὶ Διονυσίοις τραγῳδοῖς ¹⁰ καινοῖς, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπι-
 μεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ¹¹ ἀγωνοθέτας,

117. Τούτων ἕκαστος, Αἰσχίνη, τῆς μὲν ἀρχῆς ἧς ἤρχει
 ὑπεύθυνος ἦν. ¹ ἐφ' οἷς δ' ἐστεφανοῦτο, ² οὐχ ὑπεύθυνος. οὐκ οὖν
³ οὐδ' ἐγώ. ταῦτα ³ γὰρ δίκαι' ἐστὶ μοι περὶ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἄλλοις δῆπον. ἐπέδωκα ⁴ ἐκαινοῦμαι διὰ ταῦτα, ⁵ οὐκ ὦν ὦν ⁶

ferentibus, postquam Charidemus Hoplitarum dux in Salaminem missus, et
 Diotimus dux equitum, militibus quibusdam ab hostibus in pugna ad flu-
 vium spoliatis, privatis sumtibus adolescentes armarunt clypeis octin-
 gentis, placere senatui populoque ut donentur Charidemus et Diotimus
 aurea corona, et renuntietur Panathenaeis magnis in gymnico certamine,
 et Dionysiis, tragoedis novis. Renuntiatio autem curae sit Thesmothetis,
 Prytanibus, Agonothesis.

117. Horum singulis, Aeschines, magistratus, quem gesserant, ra-
 tiones referendae erant, ob ea vero, propter quae coronabantur, non item.
 proinde nec mihi. in simili enim causa simile mihi cum aliis ius tribuen-
 dum est. Largitus sum; propter ea laudor, non propter ea, quae dedi.

Ven. Man. — πρυτάνε^{ωσν} LaurS. v superius et hic accentus sunt secun-
 dae man, quae eadem in marg: πρυτάνεων repetit. — πριτάνεω Ang. 3)
 γνώμην Aug2. — γνώμη Σ. (LaurS?). Cf. §. 75. In proxime superiore
 decreto Σ γνώμη. 4) σταλεις cod ε. 5) ὑπὸ Bav. η. — τῶν (post ἐπὶ)...
 ἐπὶ om Ω. 6) στρατιωτικῶν Obs. 7) νεανίσκους pr Σ, quae eadem
 manus add σ. 8) ὀκτακοσίας Pall. 9) δεδόχθαι Vind5. 10) τρα-
 γωδοῖς om Aug4. — Initium proximi Παναθηναίοις LaurS habet in
 rasura. 11) Θεσμοθέταις πρυτάνεις Ang. — LaurS Θεσμοθέτας bis
 habet, et in πρυτανείας sec man ti superscripsit.

117. 1) ὦν Pal2. 2) ἐστεφανοῦντο cod β. pr LaurS, ut videtur;
 v in rasura largiore. 3) ταῦτα Ω. Pall. 2. Ang. 4) καὶ ante ἐκαιν.
 vulg. — om Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. Bav. Vind1. 4. 5. Pal2. Urb. s. ε. η.
 Tiber. 16. Rh. T. VIII p. 567. (T. Φ. k. p. r.) 5) ἐκαινοῦμαι οὐ μὰ
 Δία Tiber. 'Ut hic quoque locus ex iis esse videatur, ubi manum
 oratoris non codices, sed technici citantes servarunt.' Schaeferus.
 Imo omisso ταῦτα pronomine scriba terminationem praecedentis voca-

ἔδωκα⁷ ὑπεύθυνος. ἤρχον· καὶ δέδωκα⁸ γ' ἑυθύνας ἐκείνων, οὐχ ὧν¹⁰ ἐπέδωκα. νῆ Δί¹¹ ἀλλ' ἀδίκως¹² ἤρξα! εἶτα παρών, ὅτε μ' εἰσῆγον¹³ οἱ λογισταί,¹⁴ οὐ κατηγόρεις.

118. Ἴνα τοίνυν¹ ἰδῆτε,² ὅτι αὐτὸς οὐτός³ μοι μαρτυρεῖ⁴ ἢ ἐφ' οἷς οὐχ ὑπεύθυνος ἦν ἐστειφανῶσθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γραφέν μοι. οἷς γὰρ οὐχ ἐγράφατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται.⁵ λέγε.

obnoxius. magistratus fui; et de eo quidem rationes retuli, non de iis quae largitus sum. At per Iovem male gessi magistratum! et tamen, qui adesces quum me logistae introducerent, non accusabas.

118. Ut igitur videatis istum ipsum testificari mihi ob ea esse me corona donatum, propter quae rationes reddendae mihi non fuerunt, cape et recita totum decretum de me factum. quas enim senatusconsulti partes non accusavit, his constabit calumniatorem eum accusatione sua agere. Recita.

buli οὔμαι perperam repetiit οὐ μὰ ante διὰ praepositionem. Cf. §. 111 not. 20. 6) ὧν om Ald. 7) ἐπέδωκα LaurS. vulg. — ἔδωκα pr Σ (superscripsit antiq. επ). Φ. Cf. §. 113 sqq. Quamquam h. l. eadem notio redit, tamen post pleniorē simplex sequi potest. Non contra. Stephan. I §. 85 non redit eadem notio. 8) ἔδωκα p. r. Aug4. Vind4. 9) γ' om T. s. Aug2. 4. Lind. Urb. 10) οὐχ ὡς Tiber. 11) νῆ Δία cum antecedentibus construunt Σ. LaurS. Ald. Fel. Iam Mor. recte cum sequentibus continuavit hypophoram, praecedentibus alienam. 12) οὐδίνας Pal2. 13) εἰσῆγαγον Tiber. 14) δικασταί Aug2. Cf. Harpocr. s. v. Λογισταί. — Vulgo inserebatur διὰ τί ante οὐ. — om Fel (habet Ind). Σ. LaurS. Aug1. s. Obs. Harl. Guelf. Vind1. 4. Pal2. Urb. (T. Φ. k. p. r.). Debentur haec vocabula explicandae interrogationi, cuius signum post οὐ κατηγόρεις ponebatur. male. nam si esset interrogatio, negatio contextui adversaretur. Cf. f. leg. §. 25. εἶτα h. l. est quidem indignantis oratoris particula, sed ut §. 124 sq., ubi item interrogationis signum ponere solent, quanquam sententia negantem interrogationem non fert, sed ea est transitio ad conclusionem. Esse h. l. hypophoram cum solutione accurate docent rhetores, scribentes ἀδίκως, φησίν, ἤρξας Tiberius l. c. et Hermog. Rh. T. III p. 109. p. 119. Anonym. Rh. T. VII p. 751.

118. 1) ἴνα ἐμοί νῦν Aug2. 2) εἰδῆτε LaurS. vulg. — ἰδῆτε pr Σ, corr recens viridi colore in εἰδῆτε. 3) οὐτός om Wolfii operae. 4) μαρτυρεῖς Vind3. — Proxime Σ: οὐχ ὑπεύθυνος. 5) ἐν τούτοις Lambini infelix coniectura, structuram non intelligentis. 6) φανήσεται συκοφαντῶν T. Vind4. Etiam Hermog. Rh. T. III p. 359 vulgatum ordinem citavit.

ΨΗΦΙΣΜΑ.⁷

Ἐπὶ ἄρχοντος Εὐθυκλέους, Πυανεψιώνος ἐνάτη⁸ ἀπίοντος, φυλῆς πρυτανευούσης Οἰνηίδος, Κτησιφῶν Λεωσθένους⁹ Ἀναφλύστιος εἶπεν, ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς²⁰ γενόμενος ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς καὶ προσαναλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ,¹⁰ καὶ ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθεὶς ἐπέδωκε τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωροῖς¹¹ ἑκατὸν¹² μνᾶς εἰς θυσίας,¹³ δεδόχθαι¹⁴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ¹⁵ Ἀθηναίων ἐπαινέσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα¹⁶ ἄρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκάγαθίας¹⁷

Archonte Euthycle. Pyanepsionis die XXII. tribu praesidente Oeneide, Ctesiphon Leosthenis F. Anaphlystius dixit, Quoniam Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis moenibus reficiendis curator factus, tria talenta de suo in opus insumta populo donavit, et theatri pecuniae praefectus, largitus est spectatoribus ex omnibus tribubus centum minas ad sacrificia, placere S. P. Q. A. laudandum esse Demosthenem Demosthenis F. Paeaniensem virtutis ergo et bonitatis, qua constanter utitur omni tem-

7) Titulum om γ. η. Ang. — Decretum om Augl. Urb. Vindl. Pal2. (k. s.). — Lind in marg habet. 8) ἐνάτη Ald. — ἐνάτη F. p. r. u. Q. Vind3. 4. Man. Ang. Vid. Buttman. Gr. T. I §. 71 p. 280 ed. 2ae. 9) λεωσθένους i. 10) τῷ δ. ταῦτα Laur8. 11) θεωρικοῖς Σ. Laur8. vulg. — θεωροῖς Scrimg. i. q. θεαταῖς iam antiquo tempore. Vid. Dissert. II. De Documentis p. 6. Adde nunc Hyperidis Epitaphium in Leosthenem Col. 8 lin. 25: ἀφ'ικνούμενοι γάρ Ἕλλη[νες ἀπ]αντες δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς [τὴν Πυλ]αίαν θεωροὶ γενήσονται (τῆς τοῦ) τῶν ἔργων τῶν π[επρα]γμένων αὐτοῖς. 'Θεωρικοῖς masculini esse generis arguit verbum ἐπέδωκε. Sed multum vereor, ne cum Scrimg. legendum sit θεωροῖς, quod etiam Reiskius aliquando suspicabatur. Cf. Plut. X Orr. p. 846 A: ἐπέδωκε (scil. Δημοσθένης) δὲ καὶ θεωροῖς μυρίας. Perpetua est nominum in os et ius exeuntium confusio. Vid. Ind. ad Gregor. Cor. p. 992 b.' Schaeferus. Etiam ἐκ πασῶν τ. φ. vetat θεωρικοῖς pro neutro genere sumi et verti ad theatralia addidit. 12) p Vind4. Centenas minas cniq. decem phylarum datae = μύριαi apud Pseudoplutarchum. 13) εἰς θυσίαν ἑκατὸν μνᾶς AldT. Pall. 14) δεδόχθαι Augl. — δεδόχθαι^ω Vind5. 15) τῶν vulg. — τῷ Σ. Laur8. F. Φ. 16) παιανία Σ, antiq. superscripsit τ. In his documentis certe Παιανιέα valere videtur. Cf. §§. 54. 84. Theocrin. §. 33. 17) καλοκαγαθίας καὶ εὐνοίας Scrimg. Cf. §. 54. 'Addidit haec Wunderlichius. Neque enim dici potest καλοκάγαθίαν ἔχειν εἰς τινα, sed εὐνοίαν ἔχειν εἰς τινα. . . Osannus Inscript. III p. 126 contra Wunderlichium . . . citavit Chandler P. I p. 8 No. XXII: φιλοδοξίας ἧς ἔχοντες εἰς τὸ

ἥς ἔχων διατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς¹⁶ τὸν δῆμον τὸν¹⁹ Ἀθηναίων, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεύσαι τὸν στέφανον ἐν²⁰ τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις²¹ τραγωδοῖς καινοῖς, τῆς²² δὲ 267 ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι τὸν ἀγωνοθῆτην.

119. Οὐκοῦν ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ¹ ἐστίν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραπαι, ² ἃ δὲ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν ἀντὶ τούτων³ γενέσθαι μοι, ⁴ ταῦτ' ἐσθ' ἃ διώκεις. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμεν' ὁμολογῶν⁵ ἔννομον εἶναι, ⁶ τὸ χάριν τούτων⁶ ἀποδοῦναι⁷ παρανόμων γράφει. ⁸ ὃ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος⁹ καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκαρος ὄντως ποῖός τις¹⁰ ἂν εἴη πρὸς θεῶν; ¹¹ οὐχ ὁ τοιοῦτος;¹²

pore in populum Atheniensem, et ornandum corona aurea, et renuntiantdam coronam in theatro Dionysiis, tragoedis novis, praeconium autem curae esse Agonothetae.

119. Quae igitur largitus sum, haec sunt, quorum tu nihil accusasti, quae vero senatus pro his mihi tribuenda censet, ea sunt quae accusas. Quae igitur data accipere legitimum esse confiteris, gratiam pro iis relatum violatarum legum accusas. at homo profligatissimus et diis invisus et revera lividus qualis fuerit per deos? nonne talis?

κοινόν.' Schaeferus. 'Sic Naeer. p. 1375: δι' ἀνδραγαθίαν εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων. Inscr. Deliaca in Boeckh. Corp. T. II No. 2271 lin. 40. p. 228: ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ καλοκάγαθίας ἥς ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινόν τῶν Τυρίων ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων.' Dissenius. 18) πρὸς cod ε. Cf. §. 120 n. 14. 19) τῶν LaurS. vulg. — τὸν Σ. 20) στ. τὸν ἐν AldT. 21) Διονυσίοις om Aug4. 22) τοῖς Ang.

119. 1) τοῦτ' Ang. 2) γέγραπας? Pall. 3) ταῦτ' Ω. 4) μοι γενέσθαι Aug1. k. Vind1. Pal2. Hermog. T. III p. 359. — ἃ δ' ἀντὶ τούτων ἡ βουλὴ γενέσθαι μοι φησιν Minucian. Rh. T. IX p. 605. 5) ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν T. p. r. Lind. Vind4. Urb. Syrian. Rh. T. IV p. 509. 6) τούτων χάριν Dionys. Hal. Comp. T. V p. 45 Rsk. bis. Vulgatus ordo oppositis λαβεῖν et χάριν rectius respondet. 7) ἀποδοῦναι Thom. M. s. v. Παρανόμων, ubi ἐν τῷ περὶ ἀτελείας cum codice A delenda sunt, falso citata in margine. 8) γράφει Σ. LaurS. — γραφῇ Thomae Editt. ante Ritsch. — γράφει vulg. etiam Hermog. pp. 283. 359. 414. Eius schol. ibid. p. 710. Syrianus l. c. Anonym. Rh. T. VIII p. 640. Apsines Rh. T. IX p. 524. Dionysius. (Anonym. Rh. T. VII p. 766). 'Post hoc voc. Bekkerus posuit non signum interrogandi, sed punctum. Pro interrogatione membrum habet Syrianus.' Schaeferus. Irrisio facti longe gravior et aptior est quam interrogatio, in qua inest aut dubitatio aut negatio, utraque h. l. aliena. 9) ἄνθρωπος om ε. Cf. Aristog. I §. 82. 10) τις om Aug4. 11) θεῶν, εἰ Reiskius de suo. 'Reiskium advertere debebat, quod orator hoc si voluisset, erat scripturus εἰ μὴ ὁ τοιοῦτος. Wunderlichius infra eadem

10 120. Καὶ μὴν περὶ τοῦ γ' ¹ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι. τὸ ²
 μὲν μυριάκις μυρίους ³ κεκηρῦχθαι ⁴ παραλείπω καὶ τὸ πολλάκις
 αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι ⁵ πρότερον. ⁶ ἀλλὰ πρὸς θεῶν οὕτω ⁷ σκαιὸς
 εἶ καὶ ἀναίσθητος, ⁸ Αἰσχίνη, ὥστ' οὐ δύνασαι ⁹ λογίσασθαι, ὅτι τῷ
 15 μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ξῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ¹⁰ ἂν ¹¹
 ἀναρρηθῇ, ¹² τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος ἐν
 τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; ¹³ οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες
 εἰς ¹⁴ τὸ ποιεῖν εὐ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόν-
 τας τὴν χάριν μᾶλλον ¹⁵ ἐπαινοῦσι ¹⁶ τοῦ στεφανουμένου. ¹⁷ διό-
 20 περ τὸν νόμον τοῦτον ἡ πόλις γέγραφεν. Λέγε δ' αὐτόν μοι ¹⁸
 τὸν νόμον λαβών.

120. Iam quod ad praeconium in theatro attinet, sexcenties sexcen-
 tos esse renuntiatos praetereo et me saepe ipsum prius esse corona do-
 natum. At per deos itane vecors es et stupidus, Aeschines, ut intelligere
 nequeas ei qui coronatur, eundem contingere honorem ubicunque corona
 renuntietur, sed propter coronantium utilitatem in theatro fieri praecon-
 nium? nam quotquot audivere, hi ad bene merendum de republica exci-
 tantur et eos, qui gratiam referunt, magis laudant quam eum qui coro-
 natur. quapropter legem hanc respublica scripsit. Sed ipsam cape mihi
 legem et recita.

iunctura recurrit p. 280 [§. 158]: τίς ὁ τῶν κακῶν . . . μάλιστα αἰτίος;
 οὐχ οὗτος; Schaeferus. 12) οὐχ οὗτος p. 'Fort. οὐχί τοιοῦτος.'
 Wolfius. — ὁ τοιοῦτος i. q. der so beschaffene mensch. Vid. Krueger.
 Gr. §. 50. IV not. 6 p. 99 ed. 2^{ae}. Cf. Aristot. I §. 82.

120. 1) περὶ γε τοῦ Maximus Rh. T. V p. 588. 2) τὸν pr Σ, linea
 notatum est ν ante μὲν. 3) μυρία u. 4) τὸ μὲν μυρ. κτκ. om
 Maximus. 5) ἐστεφανοῦσθαι Ω. — στεφανῶσθαι Pall. 6) παραλεί-
 πω . . . πρότερον versum om Ang. 7) οὗτος Pall. 8) ἀναίσχυντος
 σθητος
 Pall. ε. ζ. — ἀναίσχυντος Vind5. 9) δύνασθαι vulg. — δύνασαι Σ.
 LaurS. T. Φ. ε. η. Augl. 2. 4. k. r. s. Guelf. Vindl. 4. Pal2. Urb.
 Man. — δύνασθαι F. Vind5. 10) ὅποι vulg. — ὅπου Σ. LaurS. ε.
 Augl. s. Vindl. 4. (F. T. Φ. k). — ὅπη? AldV. 11) ἂν (ante ἀναρρ.)
 om pr Σ, add antiq. s. Vindl. AldT. Maximus. (Contra AnecdBkk. p.
 128 ἂν ῥηθῇ). 12) ὅπου ἀναρρῆθῃ ὁ στέφανος Maximus. — Proxime
 LaurS: εἵνεκα. 13) τὸ κήρ. γιν. Augl. k. s. Vindl. Pal2. 14) πρὸς
 cod ε. Cf. §. 118 n. 17. 15) μᾶλλον τὴν χάριν r. Vind4. 16) τὴν
 χάριν ἐπαινοῦσι μᾶλλον Vindl. 17) τῶν στεφανουμένων Vindl. 18)
 μοι om Augl. s. k. Vindl. Pal2.

ΝΟΜΟΣ.¹⁹

Ὅσους στεφανοῦσιν τινες τῶν δῆμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιέσθαι²⁰ ἐν αὐτοῖς²¹ ἐκάστους²² τοῖς ἰδίοις δῆμοις, ²³ ἐὰν μὴ τις ὁ δῆμος ὁ²³ τῶν Ἀθηναίων²⁴ ἢ ἡ βουλὴ²⁵ στεφανοί. τούτους²⁶ δ' ἐξείναι²⁷ ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις ἐξίνειαι... εἶσθαι....²⁸

121. Ἀκούεις, Αἰσχίνη, τοῦ νόμου λέγοντος σαφῶς: πλὴν ἐὰν τις ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλὴ ψηφίσῃται.¹ τούτους δὲ ἀναγο- 268

Quos Demi nonnulli coronant, earum coronarum praeconia fiant in ipsis Demis, nisi si quos populus Atheniensis vel senatus coronet. eos vero liceat in theatro Dionysiis

121. Audis, Aeschines, legem perspicue dicere: praeterquam si quos populus vel senatus decreverit. hi vero renuntientur. Quid igitur,

19) Titulum om γ. ε. η. — Legem om Aug1. Vind1 (λείπει). Urb. Pal2. (k. s). — Lind in marg habet. 20) ποιέσθαι Σ. Aug4. 21) ἐαυτοῖς Vind5. Pall. 22) ἐκάστοις Q. Aug4. AldT. 23) hoc ó om Aug4. Vind5. 24) ἐκάστους ... Ἀθηναίων versum om Ang. 25) ἢ ἡ βουλὴ om text Pall. 26) τούτοις γρ AldV. 27) ἐξείναι om γ. — ἦν Aug4. 28) Διονυσίοις ἀναγορεύεσθαι vulg. Ald cum asterisco. Cf. Aeschin. Ctes. §. 35. — Διον. ἀναγορεύσαι Vind5. marg Pall. — Διον. στεφανοῦσθαι LaurS. γ. Q. l. u. text Vind3. Man. Ang. — Διον. ἐστεφανῶσθαι Aug2. ε. — Διονυσ. στεφανοῦν Ven. — Διον. στεφανῶσαι Lind. — Διον. στεφανοῦν ἢ ἐξείναι AldT. — Διον. ἐξίνειαι text Pall. — Διονυσίοις cod β. — Διονυσίοις et lacuna Φ. — Διονυσίοις et litura F (Bav?). r. — Διονυσίοις ἐξίνειαι εἶσθαι Σ. T. n. — Διονυσίοις ἐξείναι εἶσθαι LaurS. ut videtur, pr manu. — Διον. ἐξείναι εἶσθαι Vind4. — Διονυσίοις ἐξείναι εἶσθαι marg Vind3. — Ex hac varietate (ἐξείναι εἶσθαι ἀναγορεύεσθαι στεφανοῦν etc.) et ex Aeschin. Cl. §. 47 conieci lacunam supplendam esse his fore aut similibus: Διονυσίοις ἀναγορεύειν. [Dem. §. 121: ἀναγορεύετω]. Εἰ ξένοι στεφανοῦσιν, μὴ κηρύττεσθαι [Aesch. μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον] ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσῃται ὁ δῆμος. Quae Demosthenes §. 121 legis verba πλὴν ἐὰν τις etc. citavit, in propositae legis reliquiis sive veris sive ex alio fonte petitis significari videntur his: ἐὰν μὴ τις etc. Sed certa affirmari eo minus possunt, quo magis uterque orator duas diversas leges interpretans discedit, et Aeschines leges pervertisse videtur.

121. 1) στεφανῶσθαι vulg. — ψηφίσῃται Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. r. s. ε. η. Q. Guelf. Harl. AldT. F. Φ. Lind. Vind1. 3. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. (T. k. u. v). In marginibus Σ. F. Φ. r est vulgata. — ἐστεφανῶσθαι ψηφίσῃται coniecit Wolfius. Sed varietas lectionis orta esse videtur, quod explicandi causa super ψηφίσῃται aliquis στεφανοῦν superscripsit.

ρενέτω. Τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε, συκοφαντῆς; τί λόγους πλάτ-
 τεις;² τί σαντὸν³ οὐκ ἔλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις;⁴ ἀλλ' οὐδ' αἰ-
 σχύνει⁵ φθόνου δίκην εἰσάγειν,⁶ οὐκ ἀδικήματος οὐδενός,⁷ καὶ
 νόμους⁸ μεταποιῶν, τῶν⁹ δ' ἀφαιρῶν¹⁰ μέρη, οὓς ὅλους δίκαιον
 ἦν ἀναγιννώσκεισθαι τοῖς γ' ὁμομοκόσι κατὰ τοὺς¹¹ νόμους ψη-
 φιεῖσθαι.¹² (122) Ἐπειτα¹ τοιαῦτα ποιῶν λέγεις ἃ δεῖ² πρὸς-

o miser, calumniaris? quid fabulas comminisceris? cur veratro te non
 purgas ob ista deliria? neque vero erubescis invidiae actionem instituere,
 non iniuriæ alicuius, leges immutare, partim autem mutilare, quas integras
 legi oportebat his certe, qui se ex legibus pronuntiaturos iurarunt.
 (122) Et tamen quum ita te geras, recensens quæ inesse oporteat in ho-

2) πρᾶτεις s. Ang. — om η? 3) σαντὸν om text Vind5. — σιαν-
 τὸν Urb. Lind. 4) ἐπὶ τούτοις om in fine citatorum Hermog. T. III
 p. 240. Alexander Rh. T. VIII p. 447. Habet Tiberius Rh. T. VIII
 p. 559. 5) αἰσχύνη Man. — αἰσχύνῃ sive αἰσχύνῃ libri omnes, etiam
 Σ. Laur8. 6) εἰσάγων vulg. — εἰσάγειν Σ. Laur8 compendio. Φ.
 Recte. nam αἰσχύνομαι πράξας est i. q. *pudet me facti*, h. l. alienum.
 sed αἰσχύνομαι πρᾶττειν (Megal. §. 24) i. q. *vereor facere*. Vid. Krue-
 ger. Gr. §. 56, 6, 5. §. 55, 3, 18. — Αἰσχύνει δίκην εἰσάγων esset i. q.
quum actionem nunc instituis, te non pudet. At dudum iam instituta erat
 illa actio. esset igitur dicendum εἰσαγαγῶν. Demosthenes autem prae-
 senti tempore utitur de more adversarii loquens. Quae sequuntur par-
 ticipia in causa mutatae lectionis sunt. sin vero putes ea non pendere
 ab αἰσχύνει, sed ad rationem actionis explicandam addita esse per καὶ
 i. q. *etiam*, monemus tum collocanda fore verba καὶ μεταποιῶν νόμους.
 Imo est variata structura, ut Xenoph. Cyri Disc. V, 1 §. 20 (21): καὶ
 τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων, τὸ δὲ . . . αἰσχυνομένην αὖ εἰπεῖν.
 Sententia est: neque actionem invidia commotus instituere vereris, ne-
 que nunc in oratione legibus perverse abuti te pudet. 7) λαβεῖν τι-
 μωρίαν habent post οὐδενός Aug1. 2. s. Q. Vindl. Pal2. Ang. (k. r. u).
 Petita haec esse e §. 280 vidit Dobræus. 8) τοὺς μὲν post νόμους
 Laur8. vulg. — om Σ (add antiq). De omissa altera parte in partiti-
 one vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1847 p. 1075. Stallbaum. ad Platon.
 Legg. I p. 629 D. idemque ad eiusd. VII p. 819 B. Gravius orator
 omnino dixit: *immutasti leges, partes earum mutilasti*, quam definite: *alias*
leges immutasti, alias mutilasti. 9) τοῖς cod ε. 10) ἀφαιρῶν Σ, ai est
 antiquae manus. 11) τοὺς om Aug4. 12) ψηφιεσθε pr Σ, antiq corr
 medium s in εi.

122. 1) ἐπειτα pr Σ, antiq corr ε in εi. — ἔπειτα sὺ Q. p. r. t. u.
 Aug2. AldT. Vind3. Ang. — εἶτα sὺ Aug1. 4. k. s. Vindl. Pal2. 2)
 λέγει πρὸς α pr Σ, antiq addidit σ ad λεγει. Orta est depravatio, quod
 scriba n λέγει ad ἃ δεῖ transilicrat. — λε πρ ἃ Laur8, γεε (γει) et

εἶναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ³ ἀνδριάντ' ἐκδεδωκὸς κατὰ συγγραφὴν, εἴτ' οὐκ ἔχοντα, ἃ προσῆκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς,⁴ κομιζόμενος, ἢ λόγῳ⁵ τοὺς δημοτικούς ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γιννωσκόμενος.⁶ καὶ⁷ βοᾷς ῥητὰ κᾶρρητ' ὀνομάζων,⁸ ὥσπερ ἐξ ἀμάξης,⁹ ἃ σοί¹⁰ καὶ τῷ σῶ¹¹ γένει πρόσ-εστιν, οὐκ ἐμοί.¹² (123) Καίτοι¹ τοῦτο,² ὧ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι:

mine populari, quasi statuam elocasses e tabulis pactam eamque postea recepisses non ita perfectam, ut tabulae iubebant, aut quasi e verbis, ac non e factis et rebus gestis homines populares aestimentur. et vociferaris, fandaque et infanda nominas, tanquam de plaustro, quae tibi tuoque generi sunt, non mihi. (123) Quanquam hoc (*dicam*). Athenienses: Ego

πρ^ο (hoc in rasura) sunt secundae m. — λέγεις πρὸς ἃ Bav (F?). 3) ὧς Vind7. 4) γραφῆς s. Vindl. 5) 'Locus corruptus. forsau ὧς λόγῳ. puto aliquid deesse.' Toupius. [Citavit Taylorus, nescio unde, fort. e margg. mstis]. 'Vide, an ἢ pro ἡ legendum sit.' Wunderlichius. 'Quam notam Dissenius iure omisit. Vulgata enim tam sana est simulque tam facilis intellectu, ut ne tiro quidem haerere posse videatur. Ecquem offendant particula ὥσπερ primum iuncta participii nominativo, deinde facta ad aliud subiectum conversione accusativo?' Schaeferus. Cf. Rauchenstein. l. c. p. 24 sq. 6) γιννωσκόμενος text Q, marg γρ γιννωσκόμενος. — σκοπόμενος Aug4. 7) καὶ om k (non Σ). — in γρ s. Deleverunt Doberenz l. c. p. 7. et Turice., quia falso putaverant abesse particulam in Σ. 8) Citaverunt Harpocr. Suid. Phot. s. v. 9) ἐξ ἀμάξης citaverunt Schol. Aristoph. Eqq. vs. 647. Harpocr. s. v. Πομπείας. Suid. s. v. Ἐξ ἀμ. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1118 W. Schol. Lucian. Iov. Trag. c. 44. Sext. Empir. adv. Math. I, 3 p. 229. 10) ἃ σοί Aldete. Corroxit Bekkerus. 11) σῶ om Aug4. 12) ἐμοί; sic olim interpungebatur. Wunderlichius interrogationem recte sustulit. post γιννωσκόμενος Bekkerus plene interpunxit pro vulgato commate.

123. 1) Καίτοι καὶ LaurS. vulg. — καὶ om pr Σ in fine columnae, addidit corr antiq. Sed om etiam Aug1. 4. Vindl. Pal2. pr Q. Cf. Phil I §. 12. H. l. recte abest καὶ, quia nondum argumentum praecessit. 2) τοῦτῳ pr Q. β. γ. Pall omittens posterius τοῦτῳ, item docta manus Herweg meae. 'Pro τοῦτο lego τοῦτῳ et alterum τοῦτῳ relicio.' Wolfius. 'Forsan καίτοι καὶ τοῦτῳ, deleta sequente τοῦτῳ.' Toupius. 'Aut post τοῦτο aut post Ἀθηναῖοι deest σκοπεῖτε aut simile quid.' Reiskius. 'Wunderlichii prior καίτοι τοῦτῳ, deleta τοῦτῳ vs. 16. In altera Dissenius Reiskii scripturam restituit, quam etiam Bekkeria tenet. Neque ego mutandam censeo, quamquam aliud exemplum pronominis τοῦτο sic absolute positi non succurrit. nam quod Reiskio visum est, excidisse σκοπεῖτε aut simile quid, mihi quidem non probatur. Compares vulgatissimam illam formulam τοῦτ' ἐκείνο,

ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας¹ τούτῳ⁵ διαφέρειν ἡγοῦμαι, τῷ τὴν μὲν κατηγορίαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὃν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ⁶ τιμωρίαι, τὴν δὲ λοιδορίαν βλασφημίας, ἧς⁷ κατὰ τὴν αὐτῶν⁸ φύσιν τοῖς ἐχθροῖς περὶ⁹ ἀλλήλων συμβαίνει¹⁰ λέγειν. οἰκονομῆσαι¹¹ δὲ τοὺς προγόνους¹² ταυτὶ τὰ δικαστήρι' ὑπέλειψα, οὐχ ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς¹³ εἰς ταῦτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶς¹⁴

convitium ab accusatione differre existimo, quod accusatio iniurias complectitur, quarum supplicia legibus constituta sunt, convitium autem maledicta, quae pro sua quique natura inimici alii in alios dicere solent. Aedificata autem puto a maioribus haec iudicia non ut coram vobis in ea congregatis e privata vita probra petentes nefaria nobis malediceremus,

exemplis illustratam ab Heindorfio ad Platon. Phaedr. p. 234 et Elmsleio ad Eurip. Med. vs. 97. Quibus exemplis adde Dem. p. 583, 18, ubi, quod notabile est, mediae sententiae interseritur. Schaeferus. 'Καίτοι καὶ τοῦτο, ὃ ἄ. Ἀθ. phrasim conficiunt, et tamen, o viri Athenienses, sic se res habet.' Augerus. Olim καίτοι . . . ἡγοῦμαι continuato tenore construebatur. Absolutae illius formulae exempla multa collegerunt Dobraeus et Fritzscheius. Vid. ad Phil. I §. 12. Cf. Dionysod. §. 40: Καὶ γὰρ τοῦτο, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (θεάσασθε τὴν ὑπερβολήν): ἐρράγη ἡ ναῦς. 3) ὡ om Aug1. s. Vindl. Pal2. Urb. 4) κατηγορίας citant Suid. s. v. Bkk Anecd. p. 102. 5) ποῦτο Q. τοῦτο Aug. — om Pall. 6) εἰσι sine αἱ T. Vindl. Urb. 7) ἧς om Aug1. s. Vindl. Pal2. 8) αὐτῶν Σ. Laur8. Vindl. Bekk. etc. 9) πῶς περὶ

Vindl. Facile confunditur compendium π i. e. περὶ (cf. Bast. Comm. Palaeogr. p. 788) cum πῶς. 10) συμβαίνει Ald. Mor. 11) οἰκονομῆσαι Ind Ald. 12) προγόνους ὑμῶν Aug1. s. Vindl. Ang. Q. Guelf. — προγόνους ἡμῶν k. Aug2. 4. Pal2. (γ. ε. ζ.). 13) ἡμᾶς Aug1. 4. β. s. p. r. Pall in marg. 14) κακῶν Ven. Pall. (Vind4. 5). Recepit Reiskius 'ut coram vobis nos litigantes alternis probra nobismet mutuo ingereremus infanda, sumpta e domesticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet.' Si Demosthenes κακῶν dixisset, confirmaret etiam sua privata dedecora tanquam vera. recte igitur κακῶς Bekkerus reduxit. 'Typotheticum errorem dicerem, nisi etiam Berolinenses operae dedisse viderem. Sensum loci Reiskius diserte explicuit.' Schaeferus. At 'τὰ ἀπόρρητα ad κακῶς adiecta sunt ἐπεξηγητικῶς. Est ἀπὸ τῶν ἰδίων i. q. res privatae in medium proferentes.' Rauchenstein. l. c. p. 25 sq. ubi 'κακῶν. Reiskianum κακῶς' corrige in: κακῶς. Reiskianum κακῶν. 'Sanissima est librorum scriptura. — Nam iungenda sunt κακῶς λέγειν τὰ ἀπόρρητα ἀλλήλους. — Neque offensioni hoc esse debet κακῶς disinnectum esse a verbo, ad quod pertinet.' Funkhaenel. Quaeest. Dem. p. 43 et ad Androt. §. 61, qui exemplis lectionem probavit.

τάπορρητα¹⁵ λέγωμεν ἀλλήλους,¹⁶ ἀλλ' ἵν' ἐξελέγχωμεν,¹⁷ εἰν¹⁸
 τις ἡδίκηκώς τι¹⁹ τυγχάνη τὴν πόλιν. (124) Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς
 Αἰσχίνης οὐδὲν ἤττον ἐμοῦ,¹ πομπεύειν² ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν ■
 εἵλετο. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθ' ἔλαττον ἔχων δίκαιός³ ἐστὶν ἀπελ-
 θεῖν. ἤδη δ' ἐπὶ ταῦτα πορεύσομαι, τοσοῦτον αὐτὸν ἐρωτή-
 σας: πότερόν σέ τις, Αἰσχίνη,⁴ τῆς πόλεως ἐχθρόν ἢ ἐμὸν εἶναι
 φῆ;⁵ ἐμὸν δῆλον ὅτι. εἴτα, οὐ μὲν ἦν παρ' ἐμοῦ δίκην κατὰ 260
 τοὺς νόμους ὑπὲρ τούτων λαβεῖν, εἴπερ ἡδίκηουν, ἐξέλειπες,⁷
 ἐν ταῖς εὐθύναις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσιν,
 (125) οὐ δ' ἐγὼ μὲν ἀθῶως ἄπασι,¹ τοῖς νόμοις,² τῷ χρόνῳ, τῇ

sed ut iniurias in rempublicam convinceremus. (124) Quae quum Aeschi-
 nes aequae mecum sciret; convitiis lacessere maluit quam accusare. verum
 neque in his audiendis inferior discedere meretur. Iam igitur eo veniam,
 quando hoc prius interrogavero: Tene quis reipublicae hostem, an meum
 esse dicat? meum nimirum. Et tamen, ubi me horum vice e legibus
 ulcisci potuisses, si eos laesisses, negligebas, in relatione rationum, in
 accusationibus, in aliis iudiciis, (125) ubi autem ego rebus omnibus sum

15) ἀπόρρητα Harpocr. et Suid. s. v. 16) ἀλλήλους cod ε. 'Xenoph.
 Memor. II, 2 §. 9: ὅταν . . . ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγωσιν. ubi pariter
 ἀλλήλους in Stobaeo. perperam.' Schaeferus. Vid. Funkhaen. l. c.
 — ἀλλήλους^{ovs} p. — τὴν ἀλλήλους Paul. 17) ἐξελέγγωμεν Bav (F?). η.
 18) εἶν Vindl. Urb. 19) τι om pr Q. F. Aug4. k. u. v. γ. ε. Vind3. 5.
 Pall. 2. Man. Ang.

124. 1) 'Fort. κατ' ἐμοῦ.' Wolfius. 'Rectius pungitur post
 ἐμοῦ.' Taylorus. 'Recte iunxit οὐδὲν ἤττον ἐμοῦ, sed non interpun-
 gendum post ἐμοῦ.' Schaeferus. Perspicuitatis causa comma revo-
 cavi. 2) λοιδορεῖν Q. λοιδορεῖν u. Vind3. ut glossema adscripsit Urb.
 Cf. Harpocr. Phot. s. v. Πομπεύειν. Hermog. Rh. T. III p. 403. Gregor.
 Cor. Rh. T. VII p. 1118 W. 3) δικάϊως Laur8, o et ille accent. sunt
 alius atramenti. 4) δ' om Vind5. 5) πότερον ἐστὶν Αἰσχίνη Vind7.
 — proximi πόλεως compendium Laur8 et in rasura. 6) Θῆ Augl. k. s.
 Vind1, Pal2. 7) ἐξέλειπες Laur8 compendio. vulg. — ἐξέλειπες Σ.
 recte de perpetua negligentia.

125. 1) πᾶσι T. Augl. k. r. s. ε. Pal2. Urb. Dissenius post ἄπασι
 interpunctionem delevit interpretans 'omnibus legibus nostris, quae in
 singulis criminum et causarum generibus terminos et formas accusa-
 tionis praescripserunt nec permittunt, ut quis sero prodent et multa
 facta malitiose una accusatione complectatur.' At hoc satis significa-
 tum est sequentibus. Imo τοῖς νόμοις artificiose orator ad theatrales
 leges tanquam coronationem permittentes respicit, oratorie autem ἄπασι
 sequentibus exponitur. -2) τοῖς νόμοις om text Augl.

- 5 προθεσμία, τῷ κεκρίσθαι περὶ πάντων³ πολλάκις⁴ πρότερον,⁵
 τῷ μηδεπώποτ'⁶ ἐξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πόλει δ'
 ἢ⁷ πλέον ἢ ἐλαττον ἀνάγκη τῶν γε⁸ δημοσίᾳ⁹ πεπραγμένων¹⁰
 μετεῖναι τῆς δόξης, ἐνταῦθ'¹¹ ἀπήντηκας.¹² Ὅρα μὴ τούτων
 μὲν ἐχθρὸς¹³ ἦς, ἐμοὶ¹⁴ δὲ προσποιῇ.
 10 126. Ἐπειδὴ¹ τοίνυν ἡ² μὲν³ εὐσεβής⁴ καὶ δικαία ψήφος
 ἅπασι δέδεικται,⁵ δεῖ δέ⁶ με, ὥς ἔοικε, κάπερ οὐ⁷ φιλολοῖδο-

innocens, legibus, tempore, praefinitione, iudicii saepenumero prius factis de omnibus rebus, innocentia mea subinde declarata, ad rempublicam autem plus minusve gloriae de rebus publice gestis redire necesse est, ibi occursasti! Cave ne horum sis hostis, meum esse te simules.

126. Quandoquidem igitur, quod sit pium et iustum suffragium, omnibus est ostensum, neque, ut par est, quamvis a convitiis abhorream, oport-

3) τούτων Aug1. 4. k. s. Vindl. Pal2. 4) πολλάκις om k. s. — τούτων post πολλάκις habent Aldetc. Q. t. u. v. Vind3. Pall. Man. Ang. — τούτων om Σ. LaurS. Aug1. s. η. Vindl. 4. 5. Lind. Bav. (Φ. T. p. r. k.). 5) πρότερον om Aug1. 4. s. η. Vindl. 6) μηδεπώποτ' ἐξ ἀρχῆς Aug4. 7) δ' ἢ] δη pr Σ, corr antiq ε superscript et per η lineam traduxit, ut esset δέ, quod habent LaurS. Φ sine ἦ. 8) δὲ Aug4. 9) δημοσία Vind4. 10) πεπραγμένων καλῶς coni. Lambinus. 11) ἐνταῦθα Q. 12) Vulgo h. l. signum interrogationis. Cf. §. 117. 13) ἐχθρὸς μὲν p. r. Vind4. 14) ἐμός LaurS. Fel. γρ AldV. Aug1. 2. Obs. Meerm. s. β. γ. ε. Q. (Vindl. 3. 4. 5. Pal2. Man. Urb. Ang. T. t. u. v. k.).

— ἐμοὶ Ald. IndFel. Mor. Σ. Φ. p. r. γρ s. Pall. (Aug4). — ἐμοὶ F' (Bav. ἐμοί?). 'Correxī ἐμός. sed velim εἶναι quoque adesse, sine quo oratio manca est.' Reiskius. 'Facile subaudias. est ellipsis syntactica, non multum absimilis illi, qua ad verbum μέλλω infinitivus omittitur e verbo praegresso subaudiendus.' Schaeferus. Praegreditur ἦς.

126. 1) ἐπεὶ cod ε. Demostheni non valde usitatum. 2) εἰ pr Σ, antiq lineam traduxit et ἡ superscript. 3) μὲν h. l. om Doxopater, posuit post δεῖ. Rh. T. II p. 408. 4) ἀγαθῇ Vind7. 5) δέδοται coniecit Taylorus. Reiskio deesse videtur πρὸς ἐμοῦ οὐσα. Non desunt quae suppleantur tacite. 'Vulgata mihi lectio multo videtur modestior et relinquit ipsas iudicibus hanc conclusionem faciendam.' Bremius. 6) δη p. Aug4. — om ε. — Doxopater μὲν pro δέ με. — καὶ coniecit Marklandus. 'Non potest hoc δὲ neque omitti neque cum καὶ commutari ob praemisum μὲν, cui respondet.' Reiskius. Recte. neque licet, ut (v. c. saepe a Herodoto) passim fieri videmus (Lept. §. 80. ibique annot.), apodosim h. l. per δὲ construi, quia μὲν praemisum est. Sed perperam Reiskius pro inferiore καὶ δεῖξαι scribendum iussit καὶ δὴ βούλομαι δεῖξαι, non obediens Hermogeni, qui Rh. T. III

ρον⁸ ὄντα⁹ διὰ τὰς ὑπὸ τούτου βλασφημίας εἰρημένας¹⁰ ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν ἀνὰ τὰναγκαιότατ' εἶπειν περὶ αὐτοῦ, καὶ δεῖξαι, τίς ὢν καὶ τίνων¹¹ ῥαδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέ-¹⁵ γειν, καὶ λόγους τίνας¹² διασύρει,¹³ αὐτὸς εἰρηκῶς ἢ τίς οὐκ

let propter coacervata istius maledicta pro multis et falsis sola maxime necessaria de eo dicere, atque ostendere, quis ille et quibus ortus natalibus adeo petulanter maledicere coepit, et quas orationes exagitet, quum ipse

p. 342 optime exposuit λόγον ἐνδιάθετον, 'καὶ μάλιστα τοῦ δοκοῦντος σὺν ὀργῇ προτείνει . . . οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους.' A quo rhetore docemur locum hunc ἐνδιάθετον apodosim habere non formā, attamen perspicue sententiā. Quum enim orator, si sedate dixisset, sic fere ad apodosim processisset: *χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἶπειν, ἀπορῶ δέ, τοῦ πρώτου μνησθῶ.* Sed post longiorem ἐπιμβολήν (§§. 127 et 128) novo vigore incursum incepit §. 129. Perperam autem post Dissenium nos cum aliis olim anacoluthiam per lineolam post φθέγγεσθαι indicavimus, etsi rupta est oratio. nam εἰ γὰρ coniunctiones arctissime proxima cum praegressis connectunt. Hunc quoque fortasse locum schol. Aristidis p. 252 Fr. respexit: *ἔθος δέ, inquit, τοῖς δήτορ-σιν, ὅταν θυμῷ κινούμενοι χρώνται τοῖς λόγοις, ἑλλείπειν τὴν ἀπόδο-σιν, ὥστε καὶ Δημοσθένης πολλοῦ τε ποιεῖ καὶ ὅτε πρὸς Ἀλαχίνην καταφερόμενος αὐτοῦ ἀποτείνεται.* 7) καὶ loco σὺ Ang. — om pr r. 8) φιλολοῖδωρον Pall. prUrb. Vind5. '9) φῦσι post ὄντα Laur8. vulg. — om pr Σ (add antiq.). η. text F et text Φ (habent hi duo codd. in γρ). T. Vind4. Urb. Hermogenes utroque loco. Quamquam passim scribae compendium Φύ male intelligebant (vid. Bast. Palaeogr. p. 836 sq.), tamen, ut §. 131 rectissime servatum est, h. l. merito vocabulum abest, quia hoc addito Demosthenes concederet se, quamvis natura ad convitia non propensum, tamen convitiari h. l., non defendere. 10) εἰρημέ-νους Ang. — om Doxopater. 11) ἐκ τίνων Marklandus coniecit. Cf. Xenoph. Anab. III, 2 §. 14: *τοιούτων μὲν ἔστε προγόνων:* ibi Krueger. 12) τινὰς Laur8. vulg. — τινὰς Σ. — τίνας (Φ. k. l. v. Vind1. Pall. 2. Man. Ang.) — 'ἐμοῦς scil.' AldV, ut etiam Reiskius indefinitum explicavit. Etiam Schaeferus in Seageri (Diar. Classic. T. LIII p. 52) defensione et explicatione indefiniti pronominis acquiescit. Defendebat etiam nuper (1851 Diar. Antiq. p. 429) Rauchenstein. At si Demosthenes λόγους τινὰς διασύρει, αὐτὸς εἰρηκῶς etc. dixisset, concederet se, quamquam Aeschines horribiliora protulisset, tamen vituperanda pronuntiasse ipsum. Sententia est: qualia mea verba, quam utilia ad patriam servandam, exagitat. De hac re Demosthenes primo Aeschinis natalibus traductis, tum suas salutare orationes retulit. 13) διασύ-ρειν γρ AldV ex Ind Fel. Aug1. 2. 4. s. AldT. Obs. Guelf. Lind. Vind1. Pal2. Urb. pr Man. 'Infinitivus perplacet, ut continuentur ἄρχει . . . διασύρειν.' Schaeferus. Incepit Aeschines maledicere, exagitare

ἂν¹⁴ ᾤκησε¹⁵ τῶν μετρίων ἀνθρώπων¹⁶ φθέγγασθαι; (127)
 εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ¹ Ῥαδάμανθυς ἢ Μίνως² ἢν³ ὁ³ κατηγορῶν,
²⁰ ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος,⁴ περίτριμμ⁵ ἀγορᾶς, ὀλεθρὸς⁶ γραμμα-
 τεύς· οὐκ ἂν αὐτὸν οἶμαι ταῦτ' εἰπεῖν οὐδ' ἂν οὕτως ἐπα-
 χθεὶς λόγους πορίσασθαι,⁹ ὥς περ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα ὦ γῆ
 καὶ ἡλὶε καὶ ἀρετῇ καὶ τὰ¹⁰ τοιαῦτα, καὶ πάλιν σύνεσιν καὶ
 παιδείαν¹¹ ἐπικαλούμενον,¹² ἢ τὰ καλὰ καὶ τάλσχα¹³ διαγι-
²⁵ γνώσκειται. ταῦτα γὰρ δῆπουθεν¹³ ἤκούετ'¹⁴ αὐτοῦ λέγοντος.
 (128) σοὶ¹ δ' ἀρετῆς, ὦ κάθαγμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς² μετουσία; ἢ

ea dixerit, quae quis homo paulo moderatior nominare non vereatur?
 (127) nam si Aeacus aut Rhadamanthus aut Minos esset accusator, et non
 blatero, rabula forensis, scriba perditus; eum haec fuisse dicturum non
 existimo, nec tam molesta verba conquisiturum, tanquam in tragoedia
 clamitantem 'o tellus et sol et virtus' et huius generis alia, et rursus
 'intelligentiam et eruditionem' invocantem, qua honesta et turpia discern-
 nantur. haec enim utique dicentem eum audivistis. (128) Quid vero tibi
 aut tuis, o sentina flagitiorum, est cum virtute commercii? quaeve ho-

Demosthenis orationes ad finem absolvit. 14) ἂ τις οὐκ ἂν LaurS. —
 ἂν om Vindl. pr s. 15) ᾤκησει Pal2. 16) ἀνθρώπων om Aug2.

127. 1) ἢ om Vind5. 2) Μίνως ἢ Ῥαδ. Aug2. Citaverunt locum
 Hermog. Rh. T. III pp. 240. 343. 3) ὁ om Dind. nuper. 'Revo-
 candus est articulus, non enim dicit orator, si Aeacus accusaret,
 sed si accusator esset Aeacus, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα
 ἀγορᾶς et quae sequuntur.' Cobetus ad Hyperid. Funer. p. 56. 4)
 Cit. Phoebammon Rh. T. VIII p. 495. Harpoer. s. v. 5) Cit. Schol.
 Aristoph. Nubb. vs. 259. Suid. s. v. Τρίμμα. Etymol. M. p. 240, 25.
 Moeris s. v. Γραμματονύφων ed. Piers. 6) Cit. Schol. Aristoph. Ran.
 vs. 1084 ibiq. Duebner. 7) οἶμαι Reiskius de suo. Habet hanc for-
 mam LaurS. 8) τοιαῦτ' vulg. — ταῦτ' Σ. LaurS. η. F. Φ. AldT.
 text Vind5 (τοιαῦτ' in marg alia manu). Pall. Recte. ipsa ea verba,
 non talia Aeschines usurpaverat Ctes. fin. 9) ποιήσασθαι aliquando
 suspicabatur Reiskius. 'Vulgatam satis tuentur haec: λόγους ποιεῖσθαι
 p. 938, 5. ὁ τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι p. 1392, 16. Poterat orator sic
 scribere: οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθῶν λόγων εὐπορήσαι.' Schaeferus.
 10) τὰ om Urb. 11) παιδείαν Aug1. 'et sic saepe in aliis similibus.'
 Reiskius. Aug2 §. 128 παιδείας, ubi Aug1 παιδείας. Etiam optimi
 codices talia confundunt. — καὶ παιδείαν om η. Bav (F). 12) ἐπι-
 καλούμενος Aug2. — Proxime pr LaurS διαγινώσκειται, ut et alii. 13)
 δῆπου Urb. 14) ἤκουσας Aug1. k. s. Vindl. Pal2. — ἀκούετε cod η.

128. 1) συ Man. Cf. not. 12. 2) τί Ang.

καλῶν³ ἢ μὴ τοιούτων⁴ τίς διάγνωσις; πόθεν⁵ ἢ πῶς ἀξιω-
θέντι; πού δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι;⁶ ἥς τῶν μὲν⁷
ὡς⁸ ἀληθῶς τέτυχκότων⁹ οὐδ' ἂν εἰς εἰποι περὶ αὐτοῦ¹⁰ τοι- 270
οὔτον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειεν,¹¹ τοῖς δ'
ἀπολειφθεῖσιν μὲν ὥσπερ σύ,¹² προσποιουμένοις δ' ὕπ' ἀναι-
σθησίας τὸ τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖν, ὅταν λέγωσιν,¹³ οὐ
τὸ δοκεῖν τοιούτοις¹⁴ εἶναι περίεστιν.¹⁵

nesti aut turpitudinis diiudicatio? unde aut quomodo eam dignitatem adeptus es? ubi est tibi fas eruditionis facere mentionem? qua qui vere perpolitum sunt, eorum ne unus quidem de se tale quicquam diceret, sed vel alio dicente erubesceret. ii vero, qui liberalis institutionis sunt expertes, ut tu, et prae ingenii stupore simulant, quum talia iactant, id consequuntur, ut auditores fastidio enecent, non ut tales esse videantur.

3) ἢ καλῶν om Fel. — 'Fort. τίς μετουσίαι; τῶν τοιούτων ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις;' Wolfius. 'Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. — ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνωσιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλὰ. Forsan malit quis omnia una opera delere et legere τίς μετουσίαι, τίς διάγνωσις;' Dobraeus. Primae editiones post τοιούτων interpungebant, inde illorum virorum dubitatio. ἢ καλῶν tuerentur ipsa verba Aeschinis l. c. et superior §. 4) τοῦτον pr Ω. 5) πόθεν λαβόντι Aldete. Laur8. Guelf. Obs. Harl. β. γ. η. γρ Bav. γρ Φ (γρ F?). s. t. (ambo cold an solus s?). in Σ antiqua manus superscripsit λαβόντι. quod om pr Σ. vulg. 'Additum videtur augere orationis gravitatem.' Schaeferus. Petitum e §. 51: πόθεν λαβόντι ἢ πῶς ἀξιωθέντι; Neque vero amat Demosthenes sua sic nude sine ulla varietate repetere. Equidem non sentio in amplificatione tali gravitatem aliquam. Neque est formula Demostheni saepe usitata, qualem esse Dissenius putavit. Locum proximum citavit Stob. Flor. Tit. 22 §. 34, 'sed nonnulla mutans et proposito suo accommodans.' Reiskius. 6) 'Post μνησθῆναι hypostigmen posuerunt Wunderlich. et Bekker. Sic vero post περίεστιν p. 270, 5 cum Wunderlichio ponendum signum interrogationis, si quidem elatio vocis eo usque pertinere potuit. Ego Reiskii interpunctionem praeferam.' Schaeferus. Merito. 7) μὲν om u. Vind3. Man. Ang. 8) μὲν ὡς om Ω. 9) μετεσχηκότων Aug4. 10) αὐτοῦ Σ. Ω. et vulg. — αὐτοῦ Laur8. Fel. ξ. η. Vind4. Pal2. Man. 11) ἐρυθριάσειας Pal2. 12) σοὶ k. Cf. not. 1. 13) τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας, omissis reliquis, Plutarch. De Laude Sui fin. p. 547. 14) τοιούτους Aug1. 4. T. k. r. s. e. Ind Fel. Obs. γρ AldV. Plutarch. — τοιούτος Ind Ald. — τοσούτους Ven. — τούτοις Vind1. Guelf. 15) περίεστιν ante τὸ δοκεῖν Plutarch.

129. Οὐκ ἀπορῶν¹ δ' ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ, τοῦ πρώτου² μνησθῶ, πότερ³ ὥς ὁ⁴ πατήρ σου Τρόμης ἐδούλευεν⁵ παρ' Ἑλπίδα⁶ τῷ⁷ πρὸς τῷ Θησίῳ⁸ διδάσκοντι γράμματα,⁹ χοίνικας¹⁰ παχείας ἔχων¹¹ καὶ¹² ξύλον,¹³ ἧ¹⁴ ὡς ἡ μήτηρ¹⁵ τοῖς μεθήμερινοῖς¹⁶ γάμοις ἐν τῷ κλεισίῳ¹⁷ τῷ

129. Quamquam autem copia non deest eorum quae in te dicam, tamen dubito, cuius rei primum faciam mentionem, utrum illud dicam, patrem tuum Trometem servisse apud Elpidam, qui literas ad Thesei fanum docebat, crassis compedibus et ligno vinctum, an matrem diurnas

129. 1) ἀπορῶ cod η et libri Gal. Med. et P. Tiberii cap. VI Rh. T. VIII p. 534, qui infra ἀπορῶ δ'. Cit. locum etiam Hermog. T. III p. 342. 2) πρώτου γρξ. η. Vind5. Pall. Libri Tiberii. 3) πότερον Ang. 4) ὁ om Aug4. 5) ἐδούλευσε Vind5. Marcellin. Rh. T. IV p. 348. Syrianus ibid. p. 114. 'Non male, sic vs. 11 ἐξέθρεψε.' Schaeferus. Imperfectum, quasi Atrometus semper servus Elpidae fuisset. 6) Ἑλπίς vulg. — ἐλπίδι Ang. — ἐλπίδα Vind5. — ἐλπίδα pr Laur8 (deletum est δ'). Aug2. 4. pr Ω (corr in ἐλπίδα). Libri Tiberii. Aldina Marcellini. — ἐλπίδαι Σ, antiq super δ scripsit Θ. Cf. Ἑλπίδια nomen mulieris in Boeckh. Corp. Inscr. T. II Nr. 2040 et passim. Vid. G. Dindorf, et Hasius in Stephan. Thes. s. v. — Ἑλπίδιανος nomen viri Inscr. No. 2612. Ἑλπίδιος nomen vid. Dindorf. l. c. 7) τῷ om Aug4. k. Pal2. 8) Θησίῳ Aug1. Cit. Harpocrat. s. v. 9) διδ. τὰ γραμμ. Aug4. Solet abesse articulus in hac formula. Cf. f. leg. §. 249. Nisi ubi forte certae quaedam literae doceantur. 10) χοίνικας Vind5.

πίδας. 11) ἔχων παχείας p. r. Vind4. 12) καὶ om v. 13) καὶ ξύλον om Guelf. Vind1. 14) ἀλλ' Hermog. p. 307. Ioann. Siculus Rh. T. VI p. 38. 15) μήτηρ σου vulg. — pronomen om Σ. Laur8. F. Φ. Man. 16) καθήμερινοῖς Wolfius coniecit. recte. Nam erravit quidem Lobeckius ad Phrynich. p. 54 et Paralip. p. 63, contendens etiam μεθήμερινοῖς idem esse quod quotidianis meritoque Schaeferus affirmat non minus certum esse discrimen quam quod καθ' ἡμέραν (quotidie) et μεθ' ἡμέραν (interdiu) inter se differre. 'Sed diurnae nuptiae quid criminis habent? Si concubitus intelligi voluit orator, certe obscurius quam argutius loquutus est.' Lobeckius. Quotidiani concubitus cum sequentibus verbis conveniunt, ubi matrem prima iuventute (cf. Apollonius in Aeschin. Vit. init.) meretricem fuisse significatur. Est enim ἀλληγορία κατὰ σεμνότητα, ἀποφεύγουσα τὸ αἰσχροὺν τῆς ἀκολασίας, ἣ λέγει χρῆσθαι τὴν μητέρα αὐτοῦ, sunt verba Marcellini, quamquam vulgatam lectionem is rhetor exhibet, ut Syrianus T. VI p. 383. Conferas quaeso Auct. ad Herenn. Lib. IV cap. 34: Translatus est, quum verbum in quandam rem transfertur ex alia re. Ea utimur . . . obscenitatis vitandae causa sic: Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur.

πρὸς τῷ¹⁸ καλαμίτῃ¹⁹ ἥρῳ²⁰ χρωμένη τὸν καλὸν ἀνδριάντα²¹

nuptias celebrantem in stabulo apud heroem calamitam, te nobis elegantem

Hoc ipsum, ut apparèt, sumtum e Demosthenis oratione a Cicerone latine conversa, observante Lobeckio. Bene contulit Victor Var. Lect. Lib. 21 cap. 3 Plauti Cist. I, 1, 43: *haec quidem quotidie viro nubit*. Adde Neaer. §. 122: *ἔχομεν τὰς . . . παλλακὰς τῆς κατ' ἡμέραν παλλακείας* scil. *ἐνεκα*. 17) κλισίῳ vulg. — κλησίῳ Augl. k. s. pr Q. Vindl. Aug. Codex Tiberil. — κλισίῳ Φ. — ἡλίσῳ Scrimg. Ind Fel. Priores Edd. Hesychii et Suidae s. v. *Καλαμίτης*. nam η et κ in codd. aegre discernuntur. — *σιελείῳ* cod E. 'Fort. voluit σηλίῳ.' Reiskius. Imo ortum

est ex κλισίῳ i. e. κλεισίῳ. quod etiam Dobraeus vidit. — κλεισίῳ Σ. — κλεισίῳ Laur8. Aug2. r. corr Q. Obs. Lind. Vind4. 5. γρ AldV. Vere. Homericum κλίσιον et Atticum κλεισίον (in multis libris item κλίσιον) differunt. Eustath. ad Odyss. ω vs. 208 p. 1957 extr.: *κλίσιον δὲ οἰκετικὸς οἶκός ἐστιν εὐτελὴς καὶ οἶόν τις κλισία, περὶ ἣν θμῶδες ἱανόν, παρὰ μέντοι Ἀττικοῖς τὸ κλίσιον ἀμαξῶν καὶ ζευγῶν ἐστὶ δεκτικόν, ὃ λέγεται τοὺς Ῥωμαίους παρὰ τὴν στάσιν σταυλὸν καλεῖν*. (cf. Polluc. Onom. IV §. 125 *ἐργαστήριον* i. o. h. l. *lupanar*). *Λίῳν μὲντοι . . . δοκεῖ κλίσιον εἶναι τὸν σταθμὸν τῶν προβάτων . . . ἐν δὲ δημοτικοῖς λέξεσιν, παρ' οἷς καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ μόνου δὲ διχρόνου ἢ τῆς λέξεως ἄρχουσα εὐρεται, κείται καὶ ταῦτα: κλίσιον, θυρῶν, ἐν ᾧ καὶ ζεύγη ἴσονται . . . Ἀλλος δὲ Διονύσιος κλεισίον φησὶν ὡς κλειδίον, καὶ ὅτι θυρῶν τοῦτο μέγας etc. ἐν ἑτέρῳ δὲ γράφει, ὅτι κλίσιον Ἀμερίας τὸ πρόσθιον ἰσως παρὰ Ἰωσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος: περὶ δὲ κλίσιον (scr. κλίσιον) θέει πάντῃ. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς κλεισίον ὁ μέγας θυρῶν. καὶ μὴ ποτε, φησὶ, τοῦτο μὲν ἐκτείνεται καὶ παροξύνεται, ἐκεῖνο δὲ συστέλλεται καὶ προπαροξύνεται. Plura G. Dindorfius in Stephan. Thes. s. v. κλίσιον. 18) πρὸς τῷ) προστώῳ τῷ Lind. γρ s. marg Bav. Scrimg. Debetur scholio (cf. etiam Amerias ap. Eustath.) et praepositioni cum articulo, ut solet, continuatae. 19) καλαμίτῃ om IndAld. — *καμίτῃ* coniecit Petitus Legg. VI, 5 p. 475 sq. At huius herois aedicula erat Athenis quidem (Bkk Anecd. p. 269), nec tamen in ipsa urbe, sed in via Eleusinia (Pausan. I, 37 §. 4), ergo in loco remotiore, quam ut puelli eum frequentarent. Schaeferus negat Calamitem esse heroem, sed scribendum iubet *καλαμίτῃ Ἡρώϊ* (sive *Ἡρώ*). 'Homo, inquit, dictus fuit *καλαμίτης*, quod τοῖς καλάμοις [*καλαμίσκοις*] perite uteretur aut in curandis ossium fracturis aut ad alios usus chirurgicos. Demosth. p. 419, 22: *πρὸς τῷ τοῦ Ἡρώος τοῦ ἱατροῦ*. Phot. *Ἡρώς, ἱατρός, οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου*. Cf. idem ad Plutarch. T. VI p. 445 cum Dindorf. Praef. I p. VII, qui ad Aristophan. l. c. p. 355 hunc ipse errorem gravem dixit, quia Heros medicus nullus unquam fuerit. 'Nomen heroī medico fuit Aristomacho, de quo vide schol.' Nisi idem est Toxaris. Lucian. Scyth. init. Contra*

καὶ τριταγωνιστὴν²² ἄκρον ἐξέθρεψέ σε, ²³ ἀλλ' ὥς ὁ ²¹ τριηραύ-

istam statuam et summum tertiarum partium actorem nutritisse, sed libi-

Benselerus (Hiat. p. 91): 'At ex apposito verbo *ἱατρὸς* coniecerim Photium orationem de male gesta legatione cum or. de corona permutasse, et ex loco Demosthenico patet, hic non posse de medico Heroῦ cogitari. illo enim loco dicitur Aeschinis pater literas docuisse *πρὸς τῷ Ἡρώος τοῦ ἱατροῦ*, hic autem aperte patris domicilium a matris lupanari, de quo hic sermo est, discernitur. Huc accedit, quod cognomen medici *καλαμίτης* sic antepositum et satis mire formatum quemque offendit. Rectius igitur Suidas dicit: *καλαμίτης, κύριον ὄνομα*, et Hesychius: *καλαμίτης, ἥρως* (scr. *Ἡρῶν*) *τῷ κλισίῳ πλησίον*. Equidem censuerim primum pro *Ἡρῶι* cum Apollonio scribendum esse *Ἡρώω* et *Καλαμίτου* aut retinendum aut quod malim in *Καλαμίδος* mutandum, ut mentio fiat celeberrimi statuarii . . . Tum enim optime explicabitur, quod a nemine adhuc vidi explicatum, cur Demosthenes hic dicat, matrem ibi nutritisse Aeschinem *τὸν καλὸν ἀνδριάντα*.' Satis hoc explicatum est more, quem tradunt Bkk. Anecd. nostrum locum citantia p. 394: *ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγουσιν οἱ μητέρες περὶ τῶν νύων: ὁ καλὸς ἀνδριάνς μου* et annotatione Dissen. ad h. l. At quibus Benseleri argumentatio nititur, loci Demosthenici sic conciliandi sunt: Elpidas, cuius servus Aeschines fuisse dicitur, ad Theseum docebat, Aeschines autem, primum in Elpidae schola quum administrasset, postea *χωρὶς οἰκῶν* docebat prope Medicum heroem habitans, ubi Glaucos thea corpore quaestum merebatur. Fuisse vero Athenis et Marathone (Anecd. Bkk. p. 262) heroem Medicum, Grammatici tradiderunt Photius, Suidas, l. cit. Hesychius (T. II p. 12): *ἱατρὸς . . ἥρως Ἀθήνησιν ἀρχαῖος*. Bkk. Anecd. p. 260, et patet, si non e proposito loco, certe e f. leg. §. 249. Comparamus alium, nisi idem est, heroem, *Ξένον ἱατρόν*, cuius rem narratam legimus a Luciano l. c. Quod autem h. l. Demosthenes non ut f. leg. *ἥρως τῷ ἱατρῷ*, neque, si idem est, *τῷ Ξένῳ ἱατρῷ* dixit, sed *τῷ καλαμίτῃ*, i. e. qui arundine gaudet, quo nomine fortasse vulgus utebatur, quia aedicula ea olim stabat in arundine, in loco palustri, cavillatio esse videtur, quia meretrices Athenienses *τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ ἐν καλάμοις* in Samo insula aedem dedicaverant (Athen. XIII, 31 p. 573 F.), eaque dea arundinetum tenerum amabat (Theocrit. Idyll. 28 vs. 4. cf. Strab. XVII, 3 §. 20 p. 836). Koechlius acquiescit in Dissenii explicatione, qui etiam nobis partim praeiit. 20) *ἥρως* vulg. At vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 158. Illius viri doctissimi praeceptum clare confirmatur a Choerobosco p. 258, qui, postquam explicavit, cur (vulgo) *ἥρως* dicatur, sic pergit: *Οἱ μὲντοι Ἀττικοὶ ἐπειδὴ ἰσοσυλλάβως κλίνουσιν οἶον ὁ ἥρως τοῦ ἥρω*, (cf. Anecd. Bkk. p. 1197 lin. 6) *καὶ τὴν δοτικὴν εἰς ἰ ἀνεκφαίνητον ποιοῦσιν οἶον τῷ ἥρῳ*. *Ἡρῶ λαομέδοντι* (Iliad. H vs. 453) *καὶ Ἡρῶ Δημοδόκῳ* (Od. Θ vs. 483). Recte igitur Mehlhorn. Gr. p. 222 intellexit Moeri-

λῆς Φορμίλων,²⁵ ὁ Δίωνος τοῦ Φρεαρρίου²⁶ δούλος, ἀνέστησεν αὐ-
τὴν²⁷ ἀπὸ ταύτης²⁸ τῆς καλῆς²⁹ ἐργασίας. ἀλλὰ νῆ τὸν Δία καὶ
θεοὺς³⁰ ὅκνω μὴ περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων αὐτὸς οὐ προσ-
ήκοντας ἐμαυτῷ³¹ δόξω προηρῆσθαι³² λόγους. (130) Ταῦτα μὲν
οὖν¹ εἰσώ, ἀπ' αὐτῶν δέ,² ὧν αὐτὸς³ βεβίωκεν, ἄρξομαι.⁴
οὐδὲ γὰρ ὧν⁵ ἔτυχεν ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος⁶ καταρᾶται. 20

cinem nauticum Phormionem, Dionis Phrearrhii servum, eam ab illo
praeclaro quaestu revocasse. At ita me Jupiter diique ament, vereor,
ne dum te digna dicam, orationem me indignam instituisse videar.
(130) His igitur omissis, ab istius ipsius vita et factis primordium capiam.
neque enim unus ex his erat, quorum erat casu, sed ex iis, quos populus
exsecratur.

dem p. 176 ἦρ' ἡρ' χωρὶς τοῦ ι' Ὀμηρος de iota ἐκφωνήτω). — om Aug1.
k. pr s. Vind1. Pal2. Tiber. — super ω antiq manus in Σ scripsit ω,
ut esset ἡρώωι. — ἡρώω Apollonius Vit. Aeschin. init. '21) ἀνδρείαντα
Aug2. Cit. Hermog. p. 252. Syrianus Rh. T. VI p. 384. — ἀνδρείαντας
Laur8. 22) τριταγ. cit. Suid. s. v. 23) σε om Obs. T. Lind. Ind
Lamb. pr Urb. — Post hoc pronomen habent Aug1. Q. Vind1. 3. 5.
Pall. 2. Ang. Man. AldT. Mor. (p. r. u. k. s): ἀλλὰ (addendum esse
iubet Reiskius γάρ) πάντες (πάντα Pall) ἴσασι ταῦτα, καὶ ἐγὼ μὴ λέγω.
— om Σ. pr Laur8. vulg. — Illata sunt ea ad sequentia ἀλλὰ νῆ τὸν
Δία explicanda. At negatio tacite e praecedentibus suppletur. — Pro-
xime ad ἀλλ' ὡς punctis notatum marg Laur8 sec man γρ. ἡ ὡς. 24)
ὁ om Vind5. Pall. 2. pr Urb. 25) Φορβίλων Aug1. 26) Φρεαρίου
Pal2. Urb. — Φρεαρίου γρ s. γ. Vind3. 5. Pall. Ang. Cf. ad §. 84.
— Φρεαρίδου cod ζ. 27) αὐτὸν pr Q. 28) ταύτης om Schol. Aeschin.
p. 729 R. = 17 Dind. 29) καλῆς om Aug1. — (ἀπὸ τῆς καλῆς ταύ-
της Vind1). 30) καὶ τοὺς θεοὺς vulg. — articulum om Σ. Laur8. Cf.
ad Chers. §. 49. Vulgata lectio significat i. q. per Iovem et ceteros
deos; sine articulo i. q. p. I. et alios deos. — Proxime μὴ περὶ Laur8
habet ἡ πε in rasura. 31) ἐμαυτῷ cod η. 32) προηρῆσθαι Pal2. —

^{εἰ}
προηρῆσθαι Bav. — 'Hic videtur λέγειν deesse.' Reiskius. 'Reiskius
offensus constructione προηρῆσθαι λόγους... immemor §. 300: εἴπερ
ἐκ ψυχῆς δικαίως ἐγίνετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προηρη-
μένῃς.' Wunderlichius Praef. p. XXXIV sq.

130. 1) οὖν om text Σ, add eadem calligraphi manus marg οὖν.
2) ἀπαντῶν δέ Σ. — ἀπ' αὐτῶν δέ Laur8. vulg. — ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
Aug1. 4. s. k. Vind1. Pal2. Gregor. Cor. p. 963 R. = p. 1337 W. —
ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν p. r. — ἀπ' αὐτῶν δέ αὐτῶν Obs. pr Urb (com-
pendium posterioris pronom. αὐτ' corr in τούτων). — ἀπὸ δ' αὐτῶν marg
ant γρ Σ. 3) αὐτὸς om pr T. Urb. marg ant γρ Σ. 4) προηρῆσθαι
λόγους. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. ταῦτα

Ὅψ' ἄρ' ποτε —, ὁψ' λέγω; χθὲς⁷ μὲν οὖν καὶ πρόην

Nam sero tandem — sero inquam? imo vero heri et nudius tertius

μὲν οὖν παραλείψω ἀπὸ δ' αὐτῶν ὧν βεβ. ἄρξ. γρ marg antiq Σ. — 'Ὅσδ' ἄρ' . . . καταρᾶται] haec loco suo mota et post λόγους vs. 17 inserenda esse suspicatus eram, priusquam Bekkeri notam legerem. — γὰρ post οὐδὲ refertur ad ὁκνῶ, sed γὰρ post ὁψ' ad ἄρξομαι.' Schaeferus. 'Fuit quum huic transpositioni parendum esse putarem. — Mibi vero re diligenter pensitata vulgata sententiarum collocatio praestare videtur. Transpositio enim incommodi hoc habet, quod quum verbis ὁκνῶ μὴ περὶ σοῦ . . . λόγους Aeschinem ipsum allocutus esset ut personam secundam, rationem cur hoc facturus sit non ut de secunda, sed de tertia persona adiungit orator οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν. Necessaria autem secunda persona etiam in his verbis esset propterea, quod tum hoc argumento de stirpe relicto transiret orator ad aliud argumentum, de adversarii vita, verbis ταῦτα μὲν οὖν etc.' Rauchensteinus l. c. p. 26 sqq. Scilicet orta est difficultas ex interpretatione verborum οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν κτλ. varia, quae alii ad parentes referunt, etiam Rutilius Lupus p. 55 Rhnk., idque varia explicatione. Vid. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1857 No. 51. De parentibus intelligi vetat etiam ἦν, quod de viventi filio non solet usurpari, sed ἐστὶ vel γέγονε. Deinde ad parentes nequitiam dirae populi possunt pertinere. nam non classes hominum (servorum, cauponum, scribarum, ludimagistrorum) praeco execrabatur, sed res gestas proditorum, perfidorum oratorum, talium. Alii igitur verba referunt ad ipsum Aeschinem. Sic sententiae bene connectuntur, non quidem, ut Perionius interpretatus erat et Dissenius probaverat. non intelligimus h. l. τῶ ἦν subiiciendum esse ἃ βεβίωκεν. quam structuram Koechlius merito duriorem dixit, non tam quod nominativus attraheretur (nam cf. Thuc. VII, 67 §. 3: τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρῆσκέμεσθαί, quam quod non facile participium suppleretur. Vid. Frohberger in Dietsch. Annal. Paedag. 1861 p. 182. Vis inest in ἔτυχεν, casus et consilium opponuntur; et sententia loci haec esse videtur: Aeschines, quamquam natus vilis (τῶν τυχόντων ἀνθρώπων f. leg. §. 237), tamen non erat unus e vilibus (hoc dictum est παρὰ προσδοκίαν. Hermog. T. III p. 442), non unus ex iis hominibus, ad quos iste casu pertinebat (ὧν ἔτυχεν), non socius eorum, quibuscum ex ortu, re familiari, paterna materno fortuna ac necessitudine viveret, qui quamvis viles, nectamen perniciosi homines atque execrandi cives essent, sed voluntate et consilio socius factus est nefariorum, αἰσχροῦς καὶ περιβοήτου συστάσεως (§. 297), sodalis ἐταιρίας ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου (Lex in or. Steph. II §. 26), quae ἐταιρία, ut consentaneum est, non e vilibus, sed e pollutibus potentibusque hominibus constabat. Sic societate, moribus et rebus gestis unus ex iis erat, quos populus execrabatur, qui orator fraudem publicam

ἄμ' ⁸ Ἀθηναίος ⁹ καὶ ῥήτωρ γέγονεν ¹⁰ καὶ δύο συλλαβὰς προσ-
θεὶς τὸν μὲν ¹¹ πατέρ' ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρώμητον, ¹²
τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς ¹³ πάνν ¹⁴ Γλαυκοθέαν, ¹⁵ ἣν Ἐμπούσαν ¹⁶ ²⁸
ἅπαντες ¹⁷ ἴσασι καλουμένην, ἐκ τοῦ πάντα ¹⁸ ποιεῖν καὶ πά-

simul Atheniensis factus est et orator, ac duabus syllabis additis patrem pro Tromete fecit Atrometum, matrem autem perquam graviter Glaucotheam, quam Empusam omnes sciunt fuisse vocitatum, iudito uimirum eo

fecit, legatus patriam prodidit etc. Cf. §§. 282. 207. Vid Hermann. Antiq. Publ. §. 129. Quae postea de parentibus Aeschinis dicuntur, non propter parentes, sed Aeschinis causa dicuntur, ut appareat eum e vilibus natum, quamvis ad honores a populo promotum, tamen ingratum et perfidum esse. Cf. K. L. Roth in Leutsch. Philol. 1855 p. 334 sq. 5) ὡς cod η. Placeret, nisi vulgata explicari posset. 6) ἡ πόλις Hermog. Rh. T. III p. 442. 7) ἐχθρὸς Φ. Cf. f. leg. §§. 209. 200. 8) εἶτα Aristid. Rh. T. IX p. 381. 9) ἀθηναίους pr Ω. — Citant Hermog. Rh. T. III p. 347. Tiber. Θ. Rh. T. VIII p. 536. Alexand. ibid. p. 486. Phoebammon. ib. p. 516. Anonym. Rh. ib. p. 650. Significavit Anonym. De Figuris vs. 149 p. 167 ed. Saupp. Per ambitum, ut solet, enuntiavit Rutilius Lupus l. cit. 10) γέγονεν om Augl. k. s. Pal2. Tiberius (habet unus codex Tiberii). Schol. 11) μὲν om Vind5. 12) ἀτρώμητον ἐποίησε Ω. u. Man. Ang. 13) ἀσέμνως γρηβ. pr T. ortum e praegressa litera. 14) πάνν om Vind4. pr Urb. T, cuius corr μάλα σεμνῶς. 15) Γλαυκοθέαν coniecit Hemsterhusius Append. Animadv. in Lucian Timon cap. 22. At 'Nomen ei (scil. matri Aeschinis) Γλαυκὴς fuisse tradit Apollonius Vit. Aeschin. init. Atque ipse comprobatur Aeschines f. leg. §. 78: ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, θεὸς δὲ ἡμέτερος, Κλειόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱός. A patre igitur Glauco appellato filia nomen Glaucidis traxit, unde duabus syllabis adiectis Glaucothea factum est.' Wunderlichius Praef. p. XXXV. — Vulgo additum legimus ὠνόμασεν. — om Σ. pr LaurS. merito. nam ἐποίησεν est 'aliquanto gravius, opinor, quam ὠνόμασεν, quippe illo verbo sarcasticae quid acerbis indicari videtur. quod quale sit, facile senties, si memineris ἀτρώμητος etiam ἐπιθετικῶς dici de intrepido. Antipater in Anthol. Palat. T. I p. 270: Ζεὺς ἀτρώμητος εἶδεν.' Schaeferus. Post gravius male diceretur simplex ὠνόμασεν. Supple δύο συλλαβὰς προσθεὶς ἐποίησεν. facete. 16) Ἐμπούσαν Ald. — ἔπουσαν marg Ω (in textu rectum). — Τὰ δὲ παραλήγοντα τῇ οὐ, εἰ μὲν ἔχοιεν ἕν σ, προσπαροξύνεται . . . εἰ δὲ δύο ἔχοιεν, προπερισπώνται . . . πλὴν τοῦ Ἐμπούσα καὶ Συράκουσα Arcadius Accent. p. 97. Cit. Harpocr. s. v. 17) πάντες Gregor. — — ἦν ἄπ. ἔμπ. LaurS. 18) πάντα τὰ αἰσχροὶ καὶ ἀνόσια. τοιαύτη γὰρ ἡ πάλας ἔμπούσα γο marg antiq Σ. Est schol.

σχειν καὶ γίνεσθαι¹⁹ δηλονότι²⁰ ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν. πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; (131) ἀλλ' ὅμως οὕτως ἀχάριστος εἰ καὶ πονηρὸς φύσει, ὥστ' ἐλεύθερος ἐκ δούλου καὶ πλούσιος
 271 ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτουσὶ¹ γεγονῶς οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις² ἀλλὰ³ μισθώσας σαυτὸν⁴ κατὰ τουτωνὶ⁵ πολιτεύει. Καὶ περὶ ὧν μὲν ἐστὶ⁶ τις ἀμφισβήτησις⁷ ὡς ἄρ' ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰρηκεν, ἑάσω, ἃ δ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φανερώς⁸ ἀπεδείχθη⁹ πράττων, ταῦτ' ἀναμνήσω.

132. Τίς γὰρ ὑμῶν¹ οὐκ οἶδεν τὸν² ἀποψηφισθέντ'³ Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγελάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρι' ἐμπρήσειν⁴

cognomine inde, quod omnia faciebat et patiebatur et fiebat. nam unde alioqui? (131) Sed tamen adeo ingratus es et improbus natura, ut liber e servo, et dives e mendico horumce culpa factus, non modo gratiam iis non habeas, sed mercede conductus his in gerenda republica adverseris. Ac quae in controversia sunt, quantopere 'pro republica dixerit', omittam, sed quae eum fecisse pro hostibus plane compertum est, ea in memoriam revocabo.

132. Quis enim vestrum ignorat Antiphontem illum civitate electum, qui Philippo pollicitus se navalia incensurum, in urbem venit? quem

19) καὶ γίνεσθαι om vulg. — servaverunt Σ. pr Laur8 (in quo punctis notavit sec m). Servaverunt optime. omnia faciebat, patiebatur omnia, varia fiebat, ut Empusa. καὶ γὰρ τὸ φάντασμα παντόμορφον. Bkk. Anecd. p. 250. Aristoph. Ran. vs. 289: Δεινόν. παντοδαπὸν γούν γίγνεται. Vid. qualem Comicus sequentibus Empusam descripsit, ibique schol. 20) δηλονότι om Gregor.

131. 1) τουτουσ Τ. ε. Obs. Vind4. Urb. — In marg Σ est signum σ cum schol. πολίτας. 2) ἔχεις Aug1. Bav (F?). Vind4. 5. Pall. Man. — ἔχεις Ω. Pal2. 3) ἀλλὰ καὶ Φ. k. s. ε. Aug2. 4. Pal2. 4) αὐτὸν Aug2. Vind4. 5) τουτωί pr Σ, antiq add ν. — τουτων Aug1. k. ε. Vind1. Pal2. — Proxima verba cit. Hermog. p. 335 W. — — Proxima πολιτεύη aut πολιτεύη in codd scribitur. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 6) μὲν ἐστὶ vulg. 7) ἀμφισβητεῖν Vind7. 8) καθαρός Vind5. Pall. — καθαρώς Φ. k. s. Aug2. 9) ἐπεδείχθη Aug1. 4. s. Urb. (Τ. k. r. p. v.) Vind(4?). — ἐπεδείχθη Pal2. — ἐδείχθη Aug2. ε. — 'Vulgatum ἀπεδείχθη multo praestat. hoc enim coarguendi perfectionem significat.' Rauchensteinus l. c. p. 29.

132. 1) ὑμῶν om Aug1. 4. s. Vind1. Pal2. 2) τὸν om BkkAnecd. p. 440. Suid. s. v. Ἀποψηφισθέντα. Bachmann. Anecd. T. I p. 138. 3) τοὺς ἀποψηφισθέντας Obs. 4) τὰ ὑμέτερα (ἡμέτερα k. ε. Pal2) post ἐμπρ. vulg. — om Σ. Laur8. text F. text Φ. Aug4. (Vind3).

εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν; ὃν λαβόντος⁵ ἐμοῦ κεκρυμμένον⁶ ἐν Πειραιεὶ καὶ καταστήσαντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν βοῶν ὁ βάσκα-¹⁰
 νος οὗτος⁷ καὶ κεκραγώς, ὥς ἐν δημοκρατίᾳ δεινὰ ποιῶ⁸ τοὺς
 ἡτυχηκότας τῶν πολιτῶν ὑβρίζων⁹ καὶ ἐπ'¹⁰ οἰκίας¹¹ βαδί-
 ζων¹² ἄνευ ψηφίσματος,¹³ ἀφεισθῆναι ἐποίησεν.¹⁴ (133) καὶ εἰ
 μὴ ἡ¹ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου² τὸ πρᾶγμ' αἰσθομένη καὶ¹⁵
 τὴν ὑμετέραν³ ἄνοιαν ἐν⁴ οὐ δέοντι συμβεβηκυῖαν⁵ ἰδοῦσ'
 ἐπέστησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσ'⁶ ἐπανήγαγεν ὥς⁷
 ὑμᾶς· ἐξήρπαστ' ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὸ δίκην δοῦναι⁸ διαδύς
 ἐξεπέπεμπε⁹ ἂν ὑπὸ τοῦ σεμνολόγου¹⁰ τούτου.¹¹ νῦν δ' ὑμεῖς
 στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀπεκτείνετε, ὥς ἔδει¹² γε καὶ τούτου.²⁰
 (134) Τοιγαροῦν εἰδυῖα ταῦθ' ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου¹

quum ego in Piraeo occultatum cepissem et in contionem adduxissem; clamitando invidus iste et vociferando me in populari imperio indigna facere, qui calamitosis civibus insultarem et sine decreto in aedes invaderem, effecit ut dimitteretur. (133) Quod nisi senatus Areopagiticus re animadversa et vestram ignorantiam alieno tempore accidisse conspicatus, hominem indagasset et comprehensum ad vos reduxisset; ereptus fuisset talis homo evitatoque supplicio emissus per huncce speciosum oratorem. tunc vos cum tormentis occidistis, quemadmodum sane et istum occidi oportebat. (134) Itaque gnarus istius facinorum senatus Areopagiticus,

5) κατέλαβόντος Guelf. Vindl. 5. Non solumprehendit (κατέλαβεν) Demosthenes Antiphontem, sed in domum Piraei, ubi hic habitabat, intrans etiam cepit (ἔλαβεν). 6) κεκρυμμένον cod η. 7) οὗτος om Aug2. 8) ποιῶν Pal2. 9) ὑβρίζων om Vindl. 10) ἐπὶ τὰς cod ε. 11) καὶ ἐ. οἰκ. om pr Urb. 12) βαδίζω k. Pal2. 13) ἄνευ ψηφίσματος cum sequentibus coniunxerunt Ald. Fel. Defendit Rauchenst. l. c. male. nam in domos civium invitorum intrare sine decreto erat crimen, et ad contionem (non in carcerem, ut Maetzner. ad Dinarch. p. 126 perhibuit, sed εἰς τὴν ἐκκλησίαν) adductum aliquem liberari sine plebiscito, cogitari non potest. 14) ἐποίησεν ἀφ. coniecit Benselerus Hiat. p. 95. At vid. Prolegg. Gramm. p. 13.

133. 1) ἡ post μὴ om T. Lind. Vind3. prUrb. AnecdBkk. p. 127 locum usque ad τοιοῦτος citantia omissis καὶ τὴν ὑμ. . . ἰδοῦσα et καὶ συλλ. . . ὥς ὑμᾶς. 2) πάγου om Vind3. 3) ἡμετέραν pr Σ. 4) ἐν om Aug4. 5) συμβεβ. Pal2. 6) συλλ. k. 7) πρὸς k. — ὥς πρὸς Pal2. 8) δοῦναι δίκην Vind5. Pall. 9) ἐξεπέπεμπε' sive ἐξεπέμπετο libri. — ἐξεπέπεμπε. Cobetus Var. Lect. p. 253 coniecit. 10) σεμνολογουμένου T. γοF. IndAld. AldT. 11) τούτου Augl. 2. T. k. r. s. s. Vindl. Pal2. Urb. 12) εὔδει Pall.

134. 1) τὰ ante τότε Laur8. vulg. — om Σ. (Vindl).

τότε τούτῳ² πεπραγμένα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν³ σύν-
δικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, τοῦ ἐν Δῆλῳ, ἀπὸ τῆς⁴ αὐτῆς ἀγνοίας
²⁵ ἧς περ⁵ πολλὰ προῖσθε⁶ τῶν κοινῶν, ὡς προείλετο⁷ κακείνην
καὶ⁸ τοῦ πράγματος κυρίαν⁹ ἐποιήσατε, τοῦτον μὲν εὐθύς
ἀπήλασεν ὡς προδότην, Ἐπερίδην¹⁰ δὲ λέγειν προσέταξεν, καὶ
²⁷² μίαν ψῆφον ἡνέχθη¹¹ τῷ μιαιφῶ τούτῳ.

quum vos istum patronum de Deli templo creassetis ex eadem ignorance, qua multa vobis negotia publica elabebantur e manibus, ut (sponte) constituit eique vos etiam rei auctoritatem permisistis, istum statim repudiavit ut proditorem et Hyperidi orationem mandavit idque ab ara ferens suffragia fecit, neque ullum suffragium pro isto impuro latum est.

2) τούτῳ τότε Rak. temere. 3) ὑμῶν αὐτὸν p. r. Lind. Vind4. 5. αὐτὸν ὑμῶν τότε Vind1. 4) τῆς om Vind5. 5) ἀγν. ἀφ' ἧς περ vulg. — ἀγν. ἧς περ ξενικα Aug1. k. s. Vind1. Pal2. — Praepositionem om Σ. LaurS. F. Φ. r in γρ habens ἀφ'. (Man). De praepositione ante relativum non repetita vid. Schaefer. ad h. l. Wurm. ad Dinarch. p. 93 sq. Bernhard. Synt. p. 204. Krueger. Gramm. §. 51, 11, 1. alii. 6) προῖσθε pr Ω. corr in vulg. προῖσθε. — πρόεισθε Aug2 ap Harl. — προῖσθε Aug1. k. r. s. Vind1. Pal2. 'Aptior h. l. aoristus.' Schaeferus. Imo imperfectum de negligentia repetita — προῖσθε Σ (super γρ. προῖσθε i. antiq scripsit ei). Φ. — προῖσθε LaurS eadem manu. 7) προείλεσθε omnes libri. — προείλεσθε coniecturam Wolfii olim receperam. Sed Droysenius Diar. Antiq. 1839 p. 949 bene monuit hac coniectura non multum adiuvare citavitque Dinarch. adv. Dem. §. 50: Ἀνάγκη τὴν βουλὴν — τὴν ἐξ Ἀρείου πάγον κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. — ἦτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν ἢ τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ etc. Hinc coniecimus προείλετο. 8) καὶ om T. r. Lind. Vind4. prUrb. Wunderlichius Praef. p. XLII coniecit ἐκείνην pro κακείνην. 'Nam Areopagum, inquit, solum electum puto, cui res demandaretur iudicanda.' Ob hoc ipsum κακείνην Schaeferus coniecturam προείλεσθε amplectebatur. Sed καὶ pronomini adhaerens coniungit ambo commata, alterum καὶ est oppositioni i. e. non solum ipse ille senatus rem corrigendam et decernendam esse constituit, sed etiam auctoritate a vobis praeditus est. 9) κυρίαν τοῦ πραγμ. Ald. Fel. (p). 10) De huius nominis scriptura vid. Prolegg. Gramm. §. 137 p. 150. Add. Timocles poeta ap. Athen. VIII p. 341 F. Phot. Bibl. p. 495 Bkk. Pseudo Plut. X Orr. p. 840. VI §. 14. Kiessling. Hyperid. P. I p. 16 sqq. — Ἐπερίδην vulg. — Ἐπερίδην LaurS. (item §§. 135 et 137 non per diphthongum). Aug2. pr Bav, corr Ἐπερίδην. (T. Φ. s. k. Vind1. 3. 4. Man). — Ἐπερίδην Σ. F. p. r. Aug1. 4. 11) ἡνέχθη Φ.

135. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει¹ τούτων² τοὺς μάρ-
τυρας.

MARTYPEΣ.³

Μαρτυροῦσι Δημοσθένει ὑπὲρ πάντων οἷδε, Καλλίας ὁ
Σουνιεύς,⁴ Ζήνων Φλυεύς,⁵ Κλέων Φαληρεὺς, Δημόνικος
Μαραθώνιος, ὅτι τοῦ δήμου ποτὲ χειροτονήσαντος Αἰσχίνην
σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἀθήλῳ εἰς⁶ τοὺς Ἀμφικτύο-
νας⁷ συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐκρίναμεν Ὑπερίδην ἄξιον εἶναι
μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, καὶ ἀπεσταλὴν Ὑπερίδης.¹⁰

Οὐκοῦν ὅτε τούτου λέγοντος⁸ ἀπήλασεν⁹ ἡ βουλὴ καὶ
προσέταξεν ἑτέρῳ, τότε καὶ προδότην εἶναι¹⁰ καὶ κακόνουν
ἦμιν¹¹ ἀπέφηεν.¹²

135. Haec a me vere dici, accerse harum rerum testes.

Testificantur Demostheni vice omnium hi, Callias Suniensis, Zeno Phlyensis, Cleo Phalereus, Demonicus Marathonius, quum populus aliquando designasset Aeschinem patronum de Deli templo ad Amphictyones, nos in consensu iudicavimus Hyperidem digniorem esse, qui pro civitate diceret, et missus est Hyperides.

Proinde quum hoc dicente senatus eum repulerit et id munus alteri mandarit, tum proditorem eum esse et vobis male velle declaravit.

135. 1) μοι post κάλει vulg. — om Σ. LaurS. T. Φ. Ω. β. γ. ε. p. r. t. u. Rav (non F?). Aug2. (Vind3. 4. Pall. Urb. Man. Ang). Cf. §. 137 fin. 2) τούτων bis Σ. 3) Μαρτυρία Aug1. k. s. η. Pal2. — Μαρτυροῦσι Ω. — Titulum cum testimonio continuavit Μάρτυρες μαρτυροῦσι Aug2. — Testimonium om Aug1. Vind1. text Lind. Pal2. Urb. (k. s?). 4) σουνιεύς Ald. Fel. 5) φλυεύς Ald. Pall. 6) εἰς om Φ. 7) Ἀμφικτύονας. Vid. Prolegg. Gramm. §. 45 p. 53 sq. 8) μέλλοντος λέγειν LaurS. vulg. — λέγοντος P. Φ. η. AldT. pr Σ, cuius codicis partim erasum vocabulum antiq mutavit in μέλλοντος et add λέγειν. 'Vide an legebat scholiastes τούτου μέλλοντος ἀπήλασεν ἡ βουλὴ καὶ λέγειν προσέταξεν ἑτέρῳ.' Dobraeus. Post ἑτέρῳ repetunt λέγειν Maximus Planudes Rh. T. V p. 284 et Anonym. Rh. T. VII p. 322, quamquam habent μέλλοντος λέγειν. At scholiasta certissime non legit in codice suo quod Dobraeus putavit, nam supplevit ille λέγειν addito δηλονότι ad προσέταξεν ἑτέρῳ. Paulius τούτου τοῦ λέγειν ἀπήλασεν ἡ βουλὴ de suo dedit. Non debebat offendi vir doctus proliziore structura. Vid. Schaefer. Dissen. Westerm. ad h. l. Sequimur primam codicis manum nunc accuratius examinatum, qua lectione locus factus est nervosior. 9) αὐτὸν post ἀπήλασεν (non post προδότην) vulg. — om Σ. LaurS. (Vind1). 10) εἶναι om Φ. Pall. 11) ἡμῖν r. Pal2. Man. 12) ἀπεφήνατο Sopater Rh. T. IV p. 406. Maximus Pl. et Rhetor Anonymus l. c.

136. Ἐν μὲν τοίνυν¹ τοῦτο² τοιοῦτο³ πολίτευμα τοῦ νεανίου⁴ τούτου, ὁμοίον γε (οὐ γάρ;) οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ. Ἐτερον δ' ἀναμνησέσθε.⁵ ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπεμψε τὸν⁶ Βυζάντιον καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ⁷ συμμάχων πάντων⁸ συνέπεμψε πρέσβεις, ὡς ἐν⁹ αἰσχύνη¹⁰ ποιήσων τὴν πόλιν καὶ δειξὼν ἀδικοῦσαν· τότε¹¹ ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῶ¹² δέοντι καθ' ὑμῶν οὐχ ὑπεχώρησα, ἀλλ' ἀναστὰς ἀντείπον

136. Unum igitur hoc factum est istius hominis generosi, iis sane simile, quorum me accusat. Iam alterum recordamini. Quum Philippus Pythonem misisset Byzantium et a sociis suis omnibus legatos una misisset, probro affecturus urbem et ostensurus eam iniustam esse; tunc ego Pythoni insolescenti multoque fluenti in vos non recessi, sed surrexi

136. 1) οὐν cod ε. 2) τοῦτο καὶ s. AldB. — om τοῦτο Pal2, qui proxime pro τούτου offerre videtur τοῦτο. 3) τοιοῦτον Aug4. — om Guelf. Vindl. 4) τοῦτο τοῦ νεανίου τούτου καὶ τοιοῦτο πολίτευμα γρ s. — πολίτευμα τοῦτο τοιοῦτον τοῦ νεανίου Hermog. p. 213 W. 5) ἀναμνησέσθαι pr Σ, super αι punctis notatum antiq scripsit ε.

— ἀναμνησέσθε Vind5. 6) τὸν om Aug4. 7) αὐτοῦ Ald. Fel. et plurimi codd. — αὐτοῦ Mor. etc. LaurS. — αὐτοῦ Σ. 8) πάντων sec man LaurS. vulg. — πάντων Σ. pr LaurS. Aug1. s. ε. T. p. r. Lind. Vindl. 4. Pal2. Urb. — πάντως k. 9) ἐν om Ω. 10) αἰσχύνη pr Σ (idem calligraphus corr υ). pr Ω. Pall. Man. 11) δέοντι πολλῶ Plutarch. Vit. Dem. cap. 9. Plinius locum cit. sine nomine IX. Epist. 26 §. 8. Tamquam e Philippicis (cf. Halonn. §. 23) schol. Aristoph. Eqq. vs. 526, quod ante Duellnerum sic legebatur: τότε τοίνυν τυφῶνος πολλοῦ δέοντος καθ' ὑμῶν. — Demetrius Rh. T. IX p. 39 om τῷ ante Πύθωνι et exhibet φήτορι pro πολλῶ, sed utrumque recte idem p. 112. 12) οὐκ εἶξα οὐδ' ὑπεχώρησα (ἀπεχώρησα AldT.) vulg. — οὐχ ὑπεχώρησα sine εἶξα οὐδ' Bav (f?). Φ. Diodor. XVI, 85. — οὐχ ὑπ' ἐχώρησα LaurS, π' ἐχω literae sunt in erasis? — οὐκ ὑπεχώρησα sic Σ, ut facile quis putarit temere in hoc codice illa vocabula omissa esse. At οὐκ in Σ ante spiritum asperum erratum est etiam §§. 101. 118. f. leg. §. 118 et passim. In marg antiq. γρ Σ est vulgatum. Haec esset hoc quidem loco tautologia. nam alterum alterius est interpretamentum. Hesychius: εἶξαντα· ὑποχώρησαντα. εἶξε δέ· ὑπεχώρησε δέ. Unde Phavorinus. — Suidas: εἶξασαν· ὑποχώρησασαν. E scholiis ad Odys. ε vs. 126, et ad Sophocl. Philoct. vs. 462. Nusquam inveni ὑποχωρεῖν explicatum per εἶξεν. Optabam ideo aliquando, ut scriptum sit οὐκ εἶξα sine altero additamento. Idem observavit Dindorfius Praef. I p. VII. At orator numerosius verbum praetulit, quam simplicitatem rhetores ampliandam esse censentes synonymia alieno loco coniunxerunt.

καὶ τὰ τῆς πόλεως δίκαι' οὐχὶ προὔδωκα,¹³ ἀλλ' ἀδικοῦντα Φίλιππον ἐξήλεξα¹⁴ φανερώς οὕτως ὥστε¹⁵ τοὺς ἐκείνου¹⁶ συμμάχους αὐτοὺς ἀνισταμένους ὁμολογεῖν. οὗτος δὲ συνηγωνίζετο καὶ τάναντί' ἐμαρτύρει¹⁷ τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα ψευδῆ. 25

137. Κοῦκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ¹ πάλιν μετὰ ταῦθ' ὕστερον² Ἀναξίνω³ τῷ κατασκόπῳ συνιῶν εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν ἐλήφθη. καίτοι, ὅστις τῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι²⁷³ μόνος μόνῳ συνῆι⁴ καὶ ἐκοινολογεῖτο, οὗτος αὐτὸς⁵ ὑπῆρχεν⁶ τῇ φύσει κατὰσκοπος καὶ⁷ πολέμιος τῇ πατρίδι. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ⁸ λέγω, καλεῖ μοι⁹ τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYPEΣ.¹⁰

Τελέδης¹¹ Κλέωνος, Ὑπερείδης Καλλαίσχρον,¹² Νικόμα-

et respondi, et civitatis causae non defui, sed Philippi iniurias tam evidenter coargui, ut eius ipsi socii surgerent et confiterentur. At iste illis aderat et in patriam testimonium dicebat, idque falsum.

137. Neque haec ei satis erant, quin denuo postero tempore post haec cum Anaxino exploratore in Thrasonis aedibus congressus et deprehensus est. at qui ab hostibus missum solus solum convenit et cum eo consilia communicavit, is ipse natura erat explorator et hostis patriae. Atque haec a me vere dici, voca mihi horum testes.

Teledemus Cleonis F., Hyperides Callaeschri F., Nicomachus Dio-

13) οὐχὶ προὔδωκα δίκαια Vind7. 14) ἐξήλεξα τὸν Φίλιππον Hermog. et Anonymus Rh. T. VIII p. 636. 15) ὥστε Ang. 16) ἐκεί-
νων Man.

17) συνεμαρτύρει k. — Post scholion ad h. l.: τέλος τῶν ἐξηγήσεων τοῦ παναθηναϊκοῦ rubro Vind7. Hic desinunt scholia in Ald. aliisque libris.

137. 1) ἀλλὰ καὶ vulg. — καὶ om Σ. LaurS. F. Aug1. 2. 4. Vind1. 3. 4. Ang. (Φ. k. r. s. p. Urb. Pal2.) 2) ὕστερον post Ἀναξ. k. Pal2. 3) ἀναξίνω Σ. LaurS. — ἀξείνω T. Lind. pr Urb. AldV. — ἀξείνω γρβ. γρF. γρΦ. Ex hac varietate lectionis facilis erat lapsus ap. Dinarch. c. Dem. §. 63 in Ἀρχίνον. 4) συνῆι Σ. (LaurS.) — συνείη r. Vind5. 5) αὐτὸς om text Vind5. 6) ὑπῆρχε Pal2. 7) καὶ om Aug4. 8) ἀληθεῖς compendio LaurS. 9) μοι καὶ Aug4. 'Sic respicitur ad p. 272, 2. etiam horum, ut illorum. Sed requiro maiorem librorum auctoritatem.' Schaeferus. 10) Μαρτυροῖα s. β. — Titulum om Ω. — Testimonium om Aug1. text Lind. Vind1. Urb. Pal2. (k. s). 11) Κελέδης Ald. Fel. ζ. η. — Μελέδης Mor. et vulg. — Τηλέδης Aug2. s. cf. ad §. 295. — Τελέδης Σ. F. T. Φ. p. r. AldT. Vind4. — pr LaurS, ut solet, initialem omisit, addidit nec Π, ut esse possit T et

χος Διοφάντου μαρτυροῦσι Δημοσθένει καὶ ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν¹³ εἰδέναι Αἰσχίνην Ἀτρομήτου Κοθωκίδην
 10 συνερχόμενον νυκτὸς εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν καὶ κοινολο-
 γούμενον Ἀναξίνῳ,¹⁴ ὃς ἐκρίθη εἶναι κατάσκοπος παρὰ¹⁵ Φι-
 λίππου.

Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ¹⁶ Νικίου,¹⁷ Ἐκατομ-
 βαιῶνος¹⁸ τρίτῃ¹⁹ ἱσταμένου.²⁰

138. Μυρία¹ τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων² περὶ αὐτοῦ³ πα-
 15 ραλείπω. καὶ γὰρ οὕτω πῶς ἔχει. πόλλ' ἂν⁴ ἐγὼ⁵ ἐτι⁶ τού-

phanti F. testificantur Demostheni et iureiurando coram imperatoribus confirmaverunt se scire Aeschinem Atrometi F. Cothocidem convenisse noctu in aedes Thrasonis et consilia communicasse cum Anaxino, qui iudicatus fuit missus esse explorator a Philippo.

Haec testimonia reddita sunt Archonte Nicia tertio d. Hecatombaeonis.

138. Infinita autem alia, quae de eo referre possum, praetermitto. nam ita omnino se res habet. multa ego huius generis praeterea possem

M. — Cf. Τελε[δ]άμων in Boeckh. Corp. Inscr. No. 1689. 'In marg Bav magnum M atramento pictum, quod numerum capitis XIIⁱ indicaret, sed hoc non huc pertinens, sed ad p. 275, 18., qui versus huic loco ex adverso in altera columna erat scriptus, unde fort. nata est vulg. lectio, prima nominis litera.' Reiskius. — ἐλέδημος t. (primam

literam relinquens rubricatori). item ηλέδημος Aug4. — Τη Μελέδημος Vind5. 12) Καλαίσχρον Pal. Man. 13) τῷ στρατηγῷ Vind5. Pall. 14) ἀναξίνῳ Σ. LaurS. 15) παρὰ om Q. 16) παρὰ Q. u. v. Vind3. Ang. 17) Νικίτου aliquando conieci, Eponymi nomen Olymp. CXII, 1. Quod nomen quamquam in Arrhian. Exped. II, 24, 12 Ἀνικίτου et Diodor. XVII, 40 Νικηράτου depravatum est, tamen non solum Dionys. H. Dinarch. T. V. p. 649 R., sed etiam Inscriptione Ross. in Mus. Rhenan. 1851 T. VIII, 1 p. 122 conservatum inveni. Ergo non 'frustra conieci.' 18) ἑκατονβαίωνος Σ. 19) τρίτης Q. 20) αὗται . . . ἱσταμένον in scholiis est addito etiam signo σχόλιον Vind5.

138. 1) μαρτυρία pr Q. Pal2. — τοίνυν om LaurS. 2) εἰπ. ἔχων ἕτερα k. Pal2. 3) ἕτερ' . . . αὐτοῦ om pr Φ. 4) ἂν om Aug4. Ald. — ἂν οὖν AldV. 5) ἐγὼ νῦν vulg. — ἐγὼ τοίνυν Aug4. — ἐγὼ solum Σ. LaurS. Delevit hoc etiam Benselerus. Hiatus ἐγὼ ἐτι non offendit, quia ἐτι per se solum pronuntiatum gravius fit. — 'Latetne τανῶν in illo τοίνυν? Vid. ad Dionys. C. V. p. 380. Melet. Crit. p. 67. Schneid. ad Xenoph. Cyrop. VI, 3, 17. VII, 2, 27.' Schaeferus. Imo aetioiorem nexum quaerebant, hinc additamenta νῦν, τοίνυν, οὖν. Nec solum tunc plura Demosthenes habebat dicenda. 6) ἐπὶ s. AldV. AldB. 'Nonne decet adiectivum aliquod, δεινότερον vel tale quid?' Marklandus.

των έχοιμι δείξαι, ὧν οὗτος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν ἐμοί⁷ δ' ἐπηρεάζων εὐρέθη.⁸ ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν⁹ εἰς ἀκριβῆ μνήμην οὐδ' ἦν προσῆκεν ὀργήν, ἀλλὰ δεδῶκατ' ἔθει τινί¹⁰ φανύω πολλήν ἐξουσίαν τοῦ βουλομένου τὸν λέγοντά¹¹ τι¹² τῶν ὑμῖν συμφερόντων¹³ ὑποσκελίζειν¹⁴ καὶ συκοφαντεῖν, τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀνταλλαττόμενοι.¹⁵ διόπερ ῥᾶον ἐστὶν καὶ ἀσφαλέστερον¹⁶ αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μισθαρεῖν ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν¹⁷ ἐλόμενον τάξιν πολιτεύεσθαι.

139. Καὶ¹ τὸ μὲν δὴ πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερώς² συναγα-

ostendere, in quibus iste illis temporibus et hostibus inservire et insultare mihi deprehensus est, sed ea vos non diligenter memoriae mandatis neque ea qua conveniebat iracundia prosequimini, sed prava quadam consuetudine multum licentiae dedistis cuilibet oratorem vestris utilitatibus patrocinantem supplantandi et calumniandi, voluptatem et suavitatem audiendi convitia publicae utilitati praeferentes. Quapropter facilius est et semper tutius, hostibus inserviando locare operam, quam eam in republica deligere stationem, qua vestra commoda defendantur.

139, Ac ante apertum bellum Philippum defendere, grave quidem

‘Recte; — nam sine comparativo — non habes, quo ἔτι τούτων referas. Verum etiam pro ὧν legendum videtur δι' ὧν.’ Reiskius. ‘Locus est sanissimus. ἔτι i. q. praeterea et iunge πολλά τούτων ὧν.’ Schaeferus. 7) ‘Legendum ὑμῖν.’ Seager. Diar. Class. LIII p. 52. ‘Fallitur. Vid. p. 229, 8 et 15. Cf. p. 519, 13. ἐπηρεάζειν et ἐπήρεια proprie dicuntur de sycophantis.’ Schaeferus. — Proximi ἐπηρεάζων literae ηρεά LaurS videntur esse in rasura. — Idem proxime οὐ τι sec manu

πείθεται. — Ω sic: οὐτι θεται. 8) Cit. AnecdBkk. p. 137. 9) Fort. ὑμῶν Taylor. At παρ' ὑμῖν i. q. in vestro concilio, inter vos. — ἡμῖν

Pal2. 10) ἔθει τινί Pal2. 11) λέγοντα p. 12) τι παρὰ cod η. — τι παρὶ Φ. 13) συμφ. ὑμῖν Vind5. Pall. 14) Cit. Phoebammon. Rh. T. VIII p. 495. 15) ἀντικαταλλαττόμενοι IndAld. γρ AldV. AldT. γρβ. s. Aug1. T. k. p. r. s. γρ Φ. Vind1. 4. Pal2. Urb. — ἀντικατάλλασσονται Guelf. 16) σφαλέστερον Pall. Voluit fort. κάσφαλέστερον. — Proxime αἰεὶ Σ. LaurS. 17) ἡμῶν AnecdBkk. p. 177, pr Urb.

139. 1) καὶ om Pall. 2) φανερώς δὲ Aug4. — Ante φανερώς olim interpungebatur, Marklandus distinctionem sustulit merito. Neque Dobraeus locum intellexit scribens: ‘πολεμεῖν φανερώς . . . φανερώς ἤδη.]. An priore loco φανερώς delendum? Certe ista οὐκ ἐστὶν . . . πόλεμος plane supervacanea.’ Imo hoc dicit orator: ante apertum bellum defensio Philippi Aeschini fortasse condonanda fuerit, sed post

νέεσθαι Φιλίππῳ δεινὸν μὲν,³ ὦ γῆ καὶ θεοί, (πῶς γὰρ οὐ;) 274 κατὰ τῆς πατρίδος,⁴ δότε δέ, εἰ βούλεσθε, δότ' αὐτῷ τοῦτο. ἀλλ' ἐπειδὴ φανερῶς ἤδη τὰ πλοῖ' ἐσεσύλητο,⁵ Χερρόνησος ἐπορθεῖτο, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύεθ' ἄνθρωπος,⁶ οὐκέτ' ἔν⁷ ἀμφισβητησίμῳ τὰ πράγματ' ἦν,⁸ ἀλλ' ἐνειστήκει⁹ πόλεμος· ὃ τι μὲν πῶποτ'¹⁰ ἔπραξεν¹¹ ὑπὲρ ὑμῶν¹² ὁ βάσκανος οὗτος¹³ λαμβειογράφος,¹⁴ οὐκ¹⁵ ἂν ἔχοι δεῖξαι, οὐδ' ἔστιν οὔτε μεῖζον

fuit, o tellus et dii! (quis enim neget?) contra patriam, sed date, si vultis, date ei veniam huius rei. At quum iam palam spoliatis navibus, vastata Chersoneso, homo in Atticam proficisceretur, neque iam dubiae res essent, sed bellum impenderet; quid pro vobis unquam egerit calumniator iste iambographus, ostendere non poterit, neque exstat ullum vel maius vel

apertas iniurias quum res non amplius essent dubiae, quae iste dixit non possunt excusari. 3) μὲν om Vind5. Pall. 4) Cit. Hermogen. p. 346 W. 5) σεσύληται Anonymi Seguiet. in Notit. et Extr. Manuscr. Paris. T. XIV, 2 p. 192. Non debebat locum in Fragmentis ponere Turicens. p. 346. — ἐσύλητο Vindl. 6) ἐπορεύετ' ἄνθρωπος vulg. — ἐπορεύετο ὁ ἄνθρωπος Baehr. ad Plutarch. Alcibiad. p. 69. Nam falsum observavit Wunderlichius: 'Non opus articulo ὁ ἄνθρωπος. Cf. Wolf. Analect. T. I fasc. 2 p. 458. Reisig. Commentt. Critt. in Sophocl. Oedip. Col. p. 178.' Merito hanc annotationem Dissen. non repetiit. Nusquam enim in reliquis casibus huius substantivi praeter nominativum de certo homine omissum reperimus articulum. — ἐπορεύετο ἄνθρωπος Σ, in quo codice h. l., ut fere semper, postea apices additi sunt. — ἐπορεύετο ὁ ἄνδρς Laur8. — ἐπορεύεθ' ἄνθρωπος F' (Bav?). Φ. Vind3. 5. 7) οὐκέτι καὶ Aldetc. r. T in litura. Vind4. Urb. 8) ἦν om T. 9) ἐνειστήκει Aug4. Vindl. 4. 5. — ἐνειστήκει Σ. 10) τῷ τότε

Reiskius de suo. — τῷ ποτ' Aug1. k. — ποτ' Bav (F?). — πῶτ Vind5. Pall. 11) ἔγραψεν AldT. Vind5. 12) ἡμῶν Urb. ε. 13) οὗτος vulg. — οὗτος Σ. Laur8. Aug1. k. s. Bav (F). Vindl. Pal2. Hermogen. p. 242 W. 14) λαμβειογράφος Σ. corr Ω (idem in eius marg. pr Ω: λαμβειογράφος). text Vind5. et vulg. — λαμβογράφος Aug1. k. s. Pal2. Utraque (per ειο et per ο) scriptura recta est. altera ab λαμβος substantivo i. q. iambus, pes; altera ab λαμβεῖον i. q. versus iambicus. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 643. Sed λαμβιογράφος, ut Φ. Vindl. (non Σ), falsum est. — λαμβειοφάγος γρ marg antiq Σ. Aug1. Less. Vind4. marg Vind5. Urb. (T. p. t). Hermogen. pp. 241. 242. 344. Joseph. Rac. Rh. T. III p. 528. Maximus Plan. Rh. T. V p. 497 sq. — λαμβειοφά-
γος γρ γράφος

γος καὶ λαμβειομάχος γρ Bav. — λαμβειοφάγος Laur8 eadem man. — λαμβιοφάγος codd. Hermogen. p. 241. — λαμβοφάγος cod ε, ex quo

οὐτ' ἔλαττον ψήφισμ' οὐδὲν *Αἰσχίνῃ*¹⁶ περὶ¹⁷ τῶν συμφερόν-

minus decretum factum ab Aeschine pro utilitate reipublicae. sin aliquod

libro primus recepit Taylorus. Accedunt codd. Hermogen. p. 241. Scholiasta ad eum T. VII p. 908 W. In auxilium Taylorus vocavit Etymol. M. p. 463, 41: *Ἰαμβοφάγος* *λοιδορός*. ἐπειδὴ ἱαμβος ἑμμετρός ἐστι λοιδορία. (eadem Zonaras p. 1078). ὁ φαγὼν οὖν, ἐν τῷ στόματι ὁ ἔχων τοὺς ἱάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιοδορίαν (eadem Anecd. Bkk p. 265). μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. τάχα καὶ παραπαλὼν εἰς τὸν *Αἰσχίνην*, ὅτι τὰ ἱαμβεῖα τῆς τραγωδίας ἔλεγεν ὑποκρίτης ᾧν. καὶ ἱαμβίζειν τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν. Haec ultima eadem Hesychius s. v. *ἱαμβίζειν* p. 7. Bachmann. Anecd. T. II p. 189. Cf. Schol. ad Hermogen. T. V p. 498 W.: τὸ δὲ ἱαμβιοφάγος ἀντὶ τοῦ ὕβριστῆς. ἱαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν. Quae explicatio quum satis e longinquo quaesita sit, (nam qui edunt, ingerunt escam, non proferunt, *ἱαμβοφάγος* non est *ἱαμβολόγος*), ideo, quamquam τὸ ἀπαξ λεγόμενον antiquitate probatum videtur, Sauppius finxit *ἱαμβιοφάγος*, Schaeferus aliud refugium se invenisse putabat in Bkk Anecd. p. 190: *Ἰαμβοφάγον τὸν πταλόντα λέγουσιν*. 'Quae, inquit, satis obscura per se, vide ne lucem accipiant a Demosthenicis p. 288, 20. p. 315, 10 et 21. ut grammaticus hanc vocem intellexerit non de *φιλολοιοδῶρ*, sed de *λυμαινομένῳ* τοὺς ἱάμβους h. e. de disperdente bonos trimetros per vitiosam pronuntiationem, qua homo iambos tamquam absorbere videretur.' At profecto calumniatori malam pronuntiationem exprobrare parum accommodatum est, optime vero vocabulum additur, quo significetur superba maledicentia, inde Grammaticorum *φιλολοιοδός*, *λοιδορός*, *ὑβριστής*, sive ad *ἱαμβογράφον* sive *ἱαμβοφαγον* explicandum. Vulgata lectio eo magis convenit, quod Aeschinis etiam carmina circumferebantur. Aeschin. Timarch. §. 136: περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ᾧν φασὶν οὐτοί με πεποιημένοι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δ' ἐξαργυροῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον ὃν οὐτοὶ διαφθείροντες παρίξονται. Aeschines quidem eo loco affirmat se honestum amorem celebrasse, Demosthenes autem mordacem eum apparere *ἱαμβιογράφον*. (cf. Philostrat. Vit. Apollon. p. 246: *φιλολοιοδόρον τε καὶ ἱαμβώδη*. Vides, ultra explicatio magis sit quaesita. Reiskius autem novam invenit: 'Praetuli *ἱαμβιοφάγος*. quam terminationem (φάγος) addunt vocabulis significare volentes eum, qui rem assidue tractat eaque exsatiari nequit.' Compendium vocabuli *ἱαμβογράφος* est *ἱαμβ* sine accentu (*ἱαμβ*, et *ἱαμβ* est compendium casuum *ἱαμβος*, *ἱάμβου* etc.) Vid. Append. ad Bast. Epist. Crit. p. 53 et Bast. Comment. Palaeogr. p. 813. Sed *ἱαμβοφάγος* veteribus inauditum vocabulum ortum esse mihi videtur e similitudine literarum Φ et γφ antiquo tempore. 15) οὐδ' Augl. k. s. Vindl. 16) *αἰσχίνου* cod s. 17) ὑπὲρ Σ. LaurB. (Vindl). Post vocalem amat quidem Dem. περὶ. Cf. Prolegg. Gramm. §. 100 p. 116 sqq.

- 10 των τῇ πόλει. εἰ¹⁸ δέ φησι· νῦν δεῖξάτω, ἐπὶ¹⁹ τῷ ἐμῷ ὕδατι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν²⁰ οὐδέν. Καίτοι δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη²¹ θάτερον, ἢ μηδὲν τοῖς πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ τότ' ἔχοντ' ἐγκαλεῖν μὴ γράφειν παρὰ ταῦθ' ἕτερα, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμφέρον ζητοῦντα μὴ²² φέρειν εἰς²³ μέσον τὰ τούτων ἀμείνω.
- 15 140. Ἀρ' οὖν οὐδ'¹ ἔλεγεν (ὥσπερ οὐδ'² ἔγραφεν), ἥνέκ' ἐργάσασθαι τι³ δέοι⁴ κακόν; οὐ μὲν οὖν εἰπεῖν⁵ ἦν⁷ ἔτέρω. καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἡδύναθ'⁸ ὥς⁹ ἔοικεν ἡ πόλις καὶ¹⁰ ποιῶν οὗτος λανθάνειν,¹¹ ἐν δ' ἐπεξεργάσατο,¹² ἄνδρες Ἀθη-

exstare dicit; ostendat nunc, mea aqua ad hoc utatur. sed nullum exstat. Alterutrum autem necesse est, cum aut, quod nihil eorum quae tum a me agebantur posset reprehendere, non alia praeter ea rogasse, aut quod hostium commodis studeret, in medium his non protulisse meliora:

140. Num igitur nec dicebat (ut nec rogabat), quodocunque aliquid mali faciendum erat? imo nemini alii dicendi locus erat. Ac cetera quidem respublica ferre poterat, ut apparet, et iste clam facere, unum

18) οὐ Ang. 19) ἐν Augl. s. Quelf. Vindl. Pal2. Urb. (T. k). 'Lege ἐν' Shilleto ad f. leg. §. 61 (= 57) p. 37. — 'ἐπὶ genitivum postularet.' Dindorfius. Cf. Eubulid. §. 61: ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. Haec de tempore idem fere est quod usitatissimum ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. Sed ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι proprie idem est quod in mea clepsydra stans. s. mea clepsydra nisa. i. e. conditione s. pretio meae clepsydrae, auf kosten meiner wasseruhr. Vid. Kuehner. ad Xenoph. Mem. II, 1 §. 19. — ἐφ' ἐνὶ p. r. Vind4. Ortum e dittographia. 20) ἐνεστίν Pall (marg γρ ἔστιν). 21) ἀνάγκη αὐτὸν T. Augl. k. r. s. Vindl. 4. Pal2. Urb. — ἀνάγκη τὸν Aug4. — ἀνάγκη sine pronomine Pall. — αὐτὸ ἀνάγκη text η. — αὐτῷ ἀνάγκη γρ η(?). — αὐτῶν ἀνάγκη Paris Thiersch. — τούτων ἀνάγκη Vind5. marg Pall. At de constr. vid. Schaeff. ad h. l. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 30. Bernhard. Synt. p. 130, alii. Cf. Phil. III §. 11. 22) μηδὲ Aug4. Pall. 23) εἰς τὸ T. p. r. Aug2. 4. s. Urb.

140. 1) οὐδὲν cod ε. 2) οὐκ r. 3) τι om t. 4) δέη Aug4. — δέη^{oi} Bav (non F?). 5) καινὸν cod η. — Vulgo κάκον ὑμᾶς (ἡμᾶς Aug2. 4. Urb); — pronomen om Σ. LaurS. text F. text Φ, qui duo habent in γρ. 6) εἰπεῖν om Bav (non F?). 7) ἦν εἰπεῖν vulg. — εἰπεῖν ἦν pr Σ (cum lineolis ad ordinem invertendum). LaurS. Gravius est εἰπεῖν quam ἦν, quod est postponendum. — ἦν ante οὖν habet ε. 8) ἡδύνασθ' Σ. 9) ὥς om pr Σ in fine lineae, add pallido. 10) ἃ vulg. corr recens Σ superscripsit. — καὶ pr Σ. Augl. k. s. Vindl. Pal2. 11) ἐλάνθανεν LaurS. vulg. antiq corr Σ. — λανθάνειν pr Σ. 12) ἐξεργάσατο Aug2. 4. — Vulgatum i. q. 'addidit aliquid operae antea non factum' Schaeferus ad Plutarch. T. V p. 242. — Ante ἄνδρες vulgo

ναίτοι, τοιοῦτον, ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις¹³ ἐπέθηκε τέλος,¹⁴ περὶ²⁰ οὐ τοὺς πολλοὺς ἐνήλωσε λόγους, τὰ¹⁵ τῶν Ἀμφισσέων¹⁶ τῶν¹⁷ Λοκρῶν¹⁸ διεξιὼν δόγματα, ὥς διαστρέψων¹⁹ τᾶληθής. τὸ δ'

autem perfecit eiusmodi, Athenienses, quod ceteris omnibus fastigium imposuit, in quo magnam orationis suae partem consumsit, de Amphissensibus civitate Locrensi decreta recensens, spe veri pervertendi. Id vero

ὦ. — om Σ. LaurS. Q. Angl. k. s. p. u. v. β. γ. s. η. F. Vindl. 4. 5. Pall. 2. Man. Ang. 13; ἐτέροις Aug4. 14) ἐπέθηκε τέλος om pr Urb. propter praegressum τεροις. 15) τὰ περὶ Seager. Diar. Class. LIII p. 53: 'Decreta non Amphissaeorum Locrorum erant, sed Amphictyonum.' — 'Sed quid impedit genitivum passive dictum intelligere? Tollius Excurs. ad Apollon. p. 737: Saepius apud Graecos huiusmodi genitivos reperias. — Thuc. I, 140: τὸ Μεγαρέων ψήφισμα, Atheniensium de Megarensibus decretum. Haec Tollius. Cf. Schol. ad Aristoph. Nubb. vs. 302. Vid. exquisita annotatio Heinrichii ad Cicer. or. pro Flacco p. 95.' Schaeferus. Lept. §. 115: τοῦτων ψήφισμ' ἐστὶν Ἀλκιβιάδου, de his. Vid. Krueger. Gr. §. 47, 7, 6 p. 35. alii. 16) ἀμφισσέων habet ssew ut videtur in rasura LaurS. — ἀμφισσέων Σ. Inscr. Delph. in Boeckh. Corp. T. I p. 831 No. 1707: Ἀμφισσείς . . . Ἀμφισσέως . . . Ἀμφισσείς. — Ibid. titulus Chaliar in Boeotia inventus No. 1607: Ἀμφίσσα his et Ἀμφίσσα. — Eckhel. D. Numm. T. II: Ἀμφισσέων. Harpoer. Ἀμφισσα . . . Ἀμφισσαν. Ipseque Σ infra §. 143: Ἀμφίσση (ubi Urb. Ἀμφίσση, quod falsum esse significat etiam observatio Rhetorum hunc locum esse verum metricum, Longin. Fragm. III p. 162 Weisk., Schol. in Hermog. T. VII p. 935, ubi codd Ἀμφιπόλει pro ἐν Ἀμφίσση. Schol. ad Hephaest. p. 76 Paw. = p. 138 Gaisf.) item §. 150: Ἀμφισσείς . . . τῶν Λοκρῶν. et passim. 17) τῶν om p. s. Vind4. Cf. Thuc. III, 95 §. 3: οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροί. Strab. IX, IV §. 7: τῶν Ἐσπερίων Λοκρῶν. Herodot. VIII, 32: τοὺς Ὀζόλας Λοκρούς. — Pro τῶν Aug2 καί, tamquam de duabus civitatibus. 18) τῶν Λοκρῶν om T. Urb. 'Uncis inclusit Wunderlich. neque habet cod. Bkk., ut vix dubitem tollenda esse.' Schaeferus. Consentit Dissenius. Nisi lenior videatur delere articulum ante Λοκρῶν, cum Wolfio coniiciente et post eum cum viro docto in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 439 invertamus ordinem, genus praeponeutes, ut Aeschin. Ctes. §. 123: οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσείς. Thuc. I. c. §. 1: διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. Strab. IX, III §. 1: Λοκροὶ τε οἱ Ὀζόλαι καὶ τινες. §. 3: Λοκροὶ οἱ Ὀζόλαι. cap. IV §. 10: τοῖς δὲ Λοκρῶν τοῖς μὲν Ἐσπερίοις — τοῖς δ' Ἐπικνημιδίοις. Alia ratio est si sine articulo adiectivum praepositur ante generale substantivum, ut Ἐπικνημιδίους Λοκρούς Strab. I. c. §. 17. Attamen potest defendi vulgata lectio, ut Λοκρῶν sit genitivus possessivus, et τῶν non tam ad sequens Λοκρῶν quam ad praegressum nomen definiendum pertineat = τῆς Ἀμφισσέων πόλεως τῆς Λοκρῶν (cf. Ἀμφισσα. πόλις Ὀζολῶν Λο-

οὐ τοιοῦτόν ἐστι. πόθεν; ²⁰ οὐδέποτε ἐκνήψει ²¹ σὺ τὰ κεῖ πεπραγμένα σαυτῷ. οὐχ ²² οὕτω πόλλ' ἐρεῖς.

- 25 141. Καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ἄνδρες ¹ Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς ἅπαντας ² καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ ³ πόλει, καὶ ἐπεύχομαι πᾶσι τοῦτοις, ⁴ εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἰποιμι
275 καὶ εἶπον καὶ τότε ⁵ εὐθύς ἐν τῷ δήμῳ, ⁶ ὅτε πρῶτον εἶδον τουτονί ⁷ τὸν μισρὸν τούτου τοῦ πράγματος ἀπτόμενον (ἐγνων γάρ, εὐθέως ⁸ ἐγνων), εὐτυχίαν μοι δοῦναι καὶ σωτηρίαν, εἰ

non ita est. nam qui fieri possit? nunquam tu elues ea quae illic egisti. non adeo multa dices.

141. Advoco autem coram vobis, Athenienses, deos deasque omnes, qui terram Atticam tenent, et Apollinem Pythium, qui est huic urbi patrius, et hos omnes precor, ut, si vera nunc apud vos dixero, et dixi etiam tunc statim pro contione, quum primum vidi impurum istum eam rem aggredi (cognovi enim, statim cognovi), mihi felicitatem tribuant et salu-

κρῶν Steph. Byz), sive in nominativo of Ἀμφισσεις of Λοκρῶν. ut Strab. IX cap. III §. 4: τοῖς Ἀμφισσεῦσι συνέβη, Λοκρῶν δ' εἰσὶν οὗτοι τῶν Ὀχολῶν. Cf. cap. IV §. 4. Thuc. III, 101, §. 1: τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς. Cf. id. I, 27 §. 2: Παλῆς Κεφαλῆνων. Diodor XII, 42: τῶν δ' ἄλλων (scil. Λοκρῶν) Ἀμφισσεις. 19) διαστρέφων pr Ω. 20) τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ γρ marg antiq Σ. Hoc additamentum vulgo additum om text Σ. pr LaurS. η. Augl. F. text Bav. Vindl. Pal2. (non Ω). 21) ἐκνήψει libri. — post ἐκνήψει Ω aliquid, fortasse ι, erasum habet. 22) οὐχ om pr Σ, idem calligraphus addidit.

141. 1) ὦ ἄνδρ. Ἀθ. LaurS. vulg. — ὦ om Σ. Urb. 2) πάντας T. p. r. s. Lind. Vind4. Urb. Hermogen. T. III pp. 309. 338. Aristid. Rh. T. IX p. 377 (qui rhetores omittunt compellationem). Anonym. Rh. T. VIII p. 656 (omittens ἐναντίον . . . Ἀττικὴν). Cf. Menand. Rh. T. IX p. 154 (omittens etiam τοὺς θεοὺς . . . πάσας). 'Placet. Vid. init. orationis.' Schaeferus. Sequenti sunt Dissen., Dindorf. Pauly. At §. 1 non debebant abuti. nam ibi et paulo inferius est εὐχομαι πᾶσι scil. post diphthongum. Cf. §. 5. 3) τῇ om Paul. 4) πᾶσι τοῦτοις ἐπεύχομαι k. Pal2. 5) τότε' vulg. — καὶ τότε' Σ. LaurS (compendio). Φ. Id est non solum postea, sed etiam tunc, adeo tunc. Cf. §. 143 6) μοι pr Σ, ipse calligraphus minoribus utens addidit δη. 7) τουτον Augl. e. k. s. Vindl. Pal2. — τουτοι pr Σ, antiq addidit ν ante ι. 8) εὐθύς Ω. 9) ἐγνων secundum om Aug4. — ἔγνων, omissis γὰρ εὐθ. ἐγν., Aug. — ὅτε . . . εὐθέως ἐγνων om Aristid.

δὲ πρὸς ἔχθραν ἢ φιλονεικίας¹⁰ ἰδίας ἔνεκ' αἰτίαν ἐπ' αὐτῷ
τούτῳ ψευδῇ,¹¹ πάντων τῶν¹² ἀγαθῶν ἀνόνητόν¹³ με ποιῆσαι.¹⁴ 5

142. Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην¹ οὐτως
σφοδρῶς; ὅτι² γράμματα ἔχων³ ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα, ἐξ ὧν
ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ πεπραγμένα μνη-
μονεύσοντας,⁴ ἐκεῖνο φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ⁵
κακῶν οὕτως ἐλάττων ὑποληφθῇ,⁶ ὅπερ⁷ πρότερον συνέβη,⁸ 10
ὅτε⁹ τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι τὰ ψευδῇ
δεῦρ' ἀπαγγέλλας. (143) τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ¹ πόλεμον, δι'

tem, sin e privato odio aut similitate crimen isti falsum impingo, ne me
ullius boni fructum capere patiantur.

142. Cur vero haec imprecatus sum tamque vehementer contendī?
quod quamquam scripta in tabulario reposita habeo, quibus haec aperte
ostendam, et quamquam vos rei memores fore scio, illud vereor, ne iste
villior, quam qui tantum dare malorum potuerit, existinetur. id quod prius
accidit, quum miseris Phocensibus interitus fuit auctor falsa huc renun-
tando. (143) Nam bellum Amphissense, propter quod Elateam venit

10) φιλονεικίαν Pall. — Proxime εἶνεκα LaurS. 11) αἰτίαν . . .
ψευδῇ om Aristid. 12) τῶν om Aristid. 'πάντα τὰ ἀγαθὰ sunt omnia
bona vitae.' Dissenius. 13) ἀνόνητον text Q. u. Aug2. Man. Ang.
'Saepius confusa ἀνόητος et ἀνόνητος. Ad Bosii Ellipsis. p. 370. ad
Phalarid. p. 234. ad Stephan. Thesaur. col. 6757 B.' Schaeferus.
14) γενέσθαι γο (?) s. Vindl. AldB. Ad ποιῆσαι supple τοὺς θεούς,
quod correctori nimium abesse videbatur. Sed cf. §. 8.

142. 1) Harpocr. s. v. 'Ἐπαιρούμενος' ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. Quamquam hic est aliquis er-
ror Harpocratationis, tamen exemplum locus praebet, ubi coniuncta sunt
ab oratore ea synonyma, quorum alterum est in Lexicis interpretamen-
tum. — διεμαρτυρήμαην Aug4. 2) ὅτι καὶ vulg. — καὶ om Σ. pr
LaurS. (Vind5). 3) ἔχων om pr T. 4) μνημονεύοντας LaurS. vulg.
— μνημονεύοντας Σ. Φ. i. o. postquam ostendero, recordabimur. 5)
ἐαυτῷ Aug1. ε. k. r. s. Vindl. Pal2. 'Satis placet.' Schaeferus.
6) οὕτως ἐλάττων ὑποληφθῇ (ὑπολειφθῇ Vindl) vulg. — ὑποληφθῇ
οὕτως ἐλάττων Σ. LaurS. 'Collocatione meliore. Nam quum compare-
tur cum rebus ab eo factis, vides verba τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν
et οὕτως separanda fuisse interposita alia voce, ut pari accentu rhe-
torico distingui possint.' Dissenius. Imo quia res et persona h. l.
sibi opponuntur, insigni in loco gravius οὕτως ponendum erat. Pausa
est post κακῶν. Ita hiatus foedus et vocabulorum synchysis evitatur.
— In Bkk. ed. Oxon. et Berol. ὑπολ. ἔλ. οὕτως, ut videtur, calami er-
rore. 7) ὥσπερ p. 8) συνέβη αὐτῷ cod ε. — ἐαυτῷ συνέβη k. Pal2.
9) ὅτι Paul.

143. 1) Vid. ad §. 140 not. 16.

ὃν εἰς Ἑλάτειαν² ἦλθε Φίλιππος³ καὶ⁴ δι' ὃν⁵ ἤρθε τῶν Ἀμ-
 15 φικτυόνων ἡγεμὼν ὃς⁶ ἅπαντ'⁷ ἀνέτρεψε τὰ τῶν Ἑλλήνων,⁸
 οὗτος ἐστὶν ὁ συγκατασκευάσας⁹ καὶ πάντων εἰς ἀνὴρ¹⁰ μεγί-
 στων αἰτίας κακῶν.¹¹ καὶ τότε εὐθύς ἐμοῦ διάμαρτυρομένου¹²
 καὶ βοῶντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰς-
 20 ἀγεις,¹³ Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν', οἱ μὲν, ἐκ παρα-
 κλήσεως συγκαθήμενοι, οὐκ εἶων με λέγειν, οἱ δ' ἐθαύμαζον
 καὶ κενὴν¹⁴ αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἐχθρὰν ἐπάγειν μ'¹⁵ ὑπελάμ-

Philippus et propter quod Amphictyonum dux designatus fuit qui univer-
 sam Graeciam evertit, is est qui excitavit et omnium unus vir maximorum
 auctor malorum. etiam tum statim me testificante et clamitante in con-
 tione 'Bellum in Atticam introducis, Aeschines, bellum Amphictyonicum',
 alii, qui advocati cum eo considebant, me dicere vetabant, alii demiraban-
 tur et inane crimen propter privatam similitudinem inferre me ei putabant.

2) ἐλατιαν pr Σ, recens manus i corr in εἰ. — ἀτελείαν text Pall.
 — Cit. Harpocr. s. v. Ἑλατ. 3) ἦλθεν ὁ Φιλ. Aug2. Pal2. At cf.
 Longin. Fragm. III p. 162 Weisk. 4) καὶ om Ang. 5) ὃν Ω (h. l.,
 ut recte annotatum est in Bekkeri Oxoniensi Editione, non pro supe-
 riore ὃν). 6) ὁ Fel. 'Id quod necesse est; iam Wolfius recte vertit.'
 Taylorus. 'Praetuli. nam non bellum Amphissense (Graecos pessum-
 dedit, sed hoc, quod Graeci Philippum in concilium Amphictyonicum
 admiserunt eique belli sacri imperium permisissent.' Reiskius. 'ὃς
 Wunderlich. et Bekker. Recte. quidni enim bellum Amphissense dici
 possit Graecos pessumdedit, quum causa fuerit eorum, quae Graeciae
 perniciem afferrent?' Schaeferus. 'Non quod dux Amphictyonum
 Philippus creatus erat, obici potuit, nisi perniciem haec causa fuisset.
 Addendum igitur aliquid erat. Est additum: ὃς ἀνέτρεψε etc. Itaque
 ἡγεμὼν et ὃς arctissime copulandum. Sic ego iam in Parisina scri-
 bendum iussi. operae comma et accentum restituerunt. Etiam Bekke-
 rus nunc ἡγεμὼν ὃς. — De suo Reiskius ὁ καὶ temere. 7) ἅπαντας
 Ald. — πάντα Vind4. 5. 8) τὰ Ἑλλήνων πράγματα Aug1. 4. T. k. r.
 s. v. Guelf. Vindl. Pal2. Cf. Foed. Alex. §. 24. — τὰ τῶν Ἑ. ἀνέτρ.
 LaurS. cuius pr manus omisit ἐστὶν proximum. 9) κατασκευάσας Aug4.
 — συγκατ. Σ habet γ in erasis. 10) ἀνὴρ τῶν vulg. — τῶν om Σ.
 LaurS. F. Φ. Recte. Non omnium horum solorum malorum auctor erat
 Aeschines, sed omnino omnium. 11) κακῶν γεγεννημένος Aug1. 2. e. ζ.
 k. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. — κακῶν γενόμενος Aug4. 12) διαμαρ-
 τυρομένου Ω. Contractum verbum est activae coniugationis. 13)
 ἀγεις Ald. Mor. Ω. F. Φ. i. u v. — εἰσάγης Harl. — πόλεμον εἰσάγεις
 εἰς τὴν Ἀττ. Aug2. Doxopat. Rh. T. II p. 232 W. Cf. Anonym. Rh.
 Seguer. in Notit. et Extract. Met. Paris. T. XIV P. 2 p. 192. 14) κοι-
 νὴν r. s. — καινὴν LaurS. γρ s. ζ. Aug4. Man. — Bkk. supra οἱ μὲν...

βανον αὐτῶ.¹⁶ (141) Ἦτις δ' ἡ φύσις, ἄνδρες¹ Ἀθηναῖοι, γέγονεν τούτων τῶν πραγμάτων, καὶ τίνος εἵνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη² καὶ πῶς ἐπραχθῇ, νῦν ὑπακούσατε,³ ἐπειδὴ⁴ τότ' ἐκωλύθητε. καὶ γὰρ⁵ εὖ πράγμα συντεθὲν ὤψεσθε, καὶ μεγάλ' ὠφελήσεσθε⁶ πρὸς ἱστορίαν⁷ τῶν κοινῶν. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν⁸ τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε.⁹

145. Οὐκ ἦν¹ τοῦ πρὸς ὑμᾶς² πολέμου πέρας οὐδ' ἀκαλλαγὴ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἐχθροὺς ποιή-²⁷⁶ σαιε τῇ πόλει. ἀλλὰ καίπερ ἀθλίως καὶ κακῶς τῶν στρατηγῶν τῶν ὑμετέρων³ πολεμούντων αὐτῶ, ὅμως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ⁴

(144) Quae vero natura fuerit, Athenienses, rerum illarum et qua de causa instructae illae fuerint et quomodo gestae, nunc attente audite, quia tum audire vobis non licuit. negotium enim bene concinnatum videbitis, et magnas utilitates ad cognitionem rerum communium capietis. et quanta fuerit in Philippo calliditas, spectate.

145. Belli vestri finis aut exitus nullus erat Philippo, nisi Thebanos et Thessalos hostes effecisset urbi. sed quantumvis misere et male vestri duces contra eum bellarent, tamen ab ipso bello et latronibus infinita

οἷ δ'. Vid. ad §. 169. 15) με a pr Σ omissum addidit antiq. Potest suppleri ex antecedentibus, potuit μ' excidere ob praegressum v. Habet με LaurS, ut vulg. 16) αὐτῶ Paul.

144. 1) ὦ ἄνδρες vulg. — ὦ om Σ. LaurS. Q. Augl. s. γ. ε. η. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. 2) συνεσκευάσθη pr Q. 3) ἀκούσατε vulg. — ὑπακούσατε Σ. LaurS. Φ. Bav (F?). ζ. — ἐπακούσατε coniecit Rauchenstein. in Diar. Antiq. 1851 p. 430, quia ὑπακούειν huius usus i. q. attente auscultare probari non possit. At vid. Astii Lexic. Platon. s. v. Ἰπακ. 4) ἐπειδὴ γὰρ k. Pal2. 5) γὰρ om T. Lind. 6) ὠφελήθησεσθε corr r. 7) σωτηρίαν γε s. ε. 'Dubitarem, utra lectio sit praeferenda, nisi vulgatam fulcirent illa p. 286, 6: μικρόν ἀναλώσαντες χρόνον πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι.' Reiskius. 'Fulciunt quae hic continuo et antecedunt et sequuntur. Quippe tria haec membra referuntur omnia ad res melius cognoscendas, non ad revocandas in statum meliorem.' Schaeferus. 8) ἐν om k. Augl. - Pro ἦν pr LaurS habuit ἡ. 9) θεάσεσθε LaurS. Q. p. u. v. Ven. (Vind3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang.). — 'Non potest aliter.' Schaeferus. — θεάσασθε Σ. vulg. Vivida fit sententia, quando structura sic mutatur. — θεάσεσθε k. — θεάσεσθε i.

145. 1) οὐκ Ang. 2) ἡμᾶς Augl. 4. k. s. Vindl. Pal2 Hermog. p. 228 W. Rufus Rh. T. III p. 454. 3) ἡμετέρων Rufus. 4) ὑπὸ τοῦ Rufus. — ὅμως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πολέμου pr Q aberrans post prius πολέμου posuerat, tum punctis eadem notata et suo loco repetita sunt.

- 5 πολέμου καὶ τῶν ληστῶν⁵ μυρί' ἔπασχε⁶ κακά. οὔτε γὰρ⁷
 ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς⁸ χώρας γιγνομένων οὐδέν, οὔτ' εἰσῆγετο⁹,
 ὧν ἐδεῖτ' αὐτῶ.¹⁰ (146) ἦν δ' οὔτ' ἐν τῇ θαλάττῃ τότε κρείτ-
 των¹ ὑμῶν,² οὔτ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθεῖν³ δυνατὸς μήτε Θετ-
 τालῶν ἀκολουθούντων⁴ μήτε Θηβαίων διένεταν. συνέβαιεν
 10 δ'⁵ αὐτῶ τῷ πολέμῳ⁶ κρατοῦντι τοὺς ὁποιοὺς δῆποθ' ὑμεῖς
 ἐξεπέμπετε⁷ στρατηγούς (ἐὼ γὰρ τοῦτό γε) αὐτῇ⁸ τῇ φύσει
 τοῦ τόπου καὶ τῶν ὑπαρχόντων⁹ ἑκατέροις κακοπαθεῖν. (147)
 Εἰ μὲν οὖν¹ τῆς ἰδίας ἐνεκ' ἐχθρας ἢ τοὺς Θετταλοὺς ἢ τοὺς
 15 Θηβαίους συμπεῖθαι² βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς³ οὐδέν' ἂν⁴ ἡγείτο⁵

mala patiebatur. neque enim exportabatur e dicione eius quicquam quod ibi nascitur, neque ei importabatur, quo indigebat. (146) Neque vero erat eo tempore mari vobis potentior, neque in Atticam venire poterat, si nec Thessali eum sequerentur nec Thebani transitum darent. eveniebat autem ei qualescumque duces a vobis missos (omitto enim hoc) pugnis superanti, ut ob ipsam loci naturam et utrorumque facultates male tractaretur. (147) Quod si suarum causa inimicitarum sive Thessalis sive Thebanis suasisset ut in vos invaderent; neminem sibi obtemperatum putabat.

5) χρηστῶν Vindl. 6) 'Si credamus Mss. Augl et Lind, ἔπασχε erat scholium, non e textu genuino. Ita illi: ἔσχε] ἔπασχε.' Taylorus. Ita si credamus Taylora. at infida haec. sed 'in Augl verbi ἔσχε ne vestigium quidem conspicitur.' Reiskius. Lind ἔπασχε ad Herwag, quae operarum culpa ἔσχε exhibet. 7) καὶ γὰρ pr Urb. — γὰρ οὔτε sic corr Urb. 8) τῶν ἐκ τῶν Ang. ε. 9) ἐσῆγετο Σ. u. 10) ἐδεῖ ταυτῶ s. — ἐδεῖ το αὐτῶ Σ (το in sequentis versus initio).

146. 1) κρείττων τότε vulg. — τότε κρείττων Σ. LaurS. Augl. 4. Vindl. 4. Pal2. (T. F. k. r. t.). — τότε om Aug2. ε. Urb. 2) ἡμῶν k. Pal2. 3) ἐλθεῖν om T. Lind. Urb. In LaurS initium verbi in rasura. 4) ἀκολουθῶν cod η. 5) τε Augl. k. γρ s. Vindl. 6) τοῖς ὁπλοῖς aut efficienda esse τῷ πολέμῳ coniecit Dobraeus. 7) ἐκπέμπετε cod η. — ἐπέμπε vitium Paulinae; exiecit ultima syllaba. 8) ἐν αὐτῇ Aug4. 9) ὑπαρχόντων πραγμάτων cod η.

147. 1) οὖν super versum habet Augl. — γὰρ Aristid. Rh. T. IX p. 349 W. Sed loci commata invertit Rhetor sic: 'ἡγεῖτο γὰρ ὁ Φίλιππος, εἰ μὲν τῆς ἰδίας ἐνεκα ἐχθρας etc. 2) συμπεῖθαι Aug2. Pal2. — συμπεῖθη Aug4. 3) ὑμᾶς cod ε. 4) οὐδέν' ἂν vulg. — οὐδένα' ἂν Aug2. 4. AldT. marg Pall. (pr Vind5?). — οὐδέναν Σ. — οὐδέν' ἂν Vindl. Urb. docta manus ad Herw meam. (F. Φ. T. p. r. t. v.). — οὐδένα sine ε. LaurS. Augl. k. γρ s. ε. Gelf. corr Vind5. Aristid. (cf. not. 6. 5) ἡγοῖτο Mor. — om Augl. k. (γρ s?). Vindl. Pal2.

προσέξειν⁶ αὐτῷ⁷ τὸν νοῦν. ἐὰν⁸ δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς προ-
φάσεις λαβὼν ἡγεμὼν αἰρεθῇ⁹ ῥᾶον ἡλπιζεν τὰ μὲν παρὰ-
κρούσεσθαι¹⁰, τὰ δὲ πείσειν.¹¹ τί οὖν; ἐπιχειρεῖ (θεάσασθε,
ὥς εὖ) πόλεμον ποιῆσαι¹² τοῖς Ἀμφικτυόσι καὶ περὶ τὴν Πυ-
λαίαν ταραχὴν. εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθὺς αὐτοὺς¹³ ὑπελάμβανεν²⁰
αὐτοῦ¹⁴ δεήσεσθαι.¹⁵ (148) εἰ μὲν τοίνυν τοῦτο, ἢ τῶν παρ'

sin per speciem communis illorum causae dux designaretur; facilius spe-
rabat se alia fraude, alia persuasione consecuturum. Quid igitur? insti-
tuit (spectate quam bene) bellum excitare ab Amphictyonibus gerendum
et de Pylaea tumultum. ad ea enim statim putabat eos ipsius opem re-
quisituros. (148) Cuius rei auctor si quis vel Hieromnemouum a se mis-

6) προσέχειν Augl. 4. k. γρ s. r. Vindl. Pal2. — 'Scribam aut οὐ-
δέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν aut οὐδένα ἡγεῖτο προσέξειν. Illud magis
placet, huic favere videatur ὑπόψεσθαι — ἐνόμιζε καὶ — φυλάξεσθαι.'
Schaeferus. 'Lege collatis var. l. οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν.'
Dobraeus. 'Observabis hic modos verborum, primum optativo utitur,
εἰ συμπεῖσθαι, ut in significanda cogitatione rei non susceptae a Phi-
lippo, deinde coniunctivo ἂν αἰρεθῇ, quum sit alterum hoc revera ab
eo susceptum. — In apodosi autem ubique futurum sine ἂν ponendum
fuit, ut in significatione consecutionum, quas non dubius sperabat rex
aut praevidebat futuras. Habeo igitur unice verum οὐδένα ἡγεῖτο
προσέξειν.' Dissonius. Dubitabat Philippus, sitne quisquam ipsi ob-
temperaturus, si de propria causa ageret; at si de communi causa,
certo sperabat fore ut consilium consequeretur. Itaque in recta ora-
tione neminem hodie offenderet οὐδεὶς ἂν προσέξει. Vid. Baeumlin.
De Modis p. 295—297. Sauppius ad Lyeurg. §. 15 δοξοῖτ' ἂν. Structu-
ram vero infinitivi futuri cum ἂν in oratione obliqua, pro optativo fu-
turi cum ἂν in recta oratione, post tot certa exempla a Frankio
Quaest. Aeschin. p. 9 sq. et Baeumlino l. c. p. 351 sqq. collecta et ex-
plicata nemo amplius in dubium revocarit, ut Lept. §. 35. Timocr.
§. 115. Cf. ad Phil. III §. 70. 7) αὐτῷ Σ. — αὐτῷ LaurS. vulg. —
αὐτῷ Bkk. 8) ἂν vulg. — ἐὰν Σ. LaurS. Aristid. 9) ηρεθῇ pr Σ
αἰρεθῇ
(antiq. scripsit αἰ super prius η). Φ. — ηρεθῇ Bav (non F?). — ἡρεθῇ
Lind. — ερεθῇ Man. 10) παρακρούσεσθαι Aldae. s. v. Vindl. 5.
Ang. Aristid. — παρακρούεσθαι Scrimg. Vind4. — παρακρούσεσθε
Man. — παρακρούσεσθαι Σ. LaurS. vulg. 11) πείσαι cod z. — οἰσ-
ται δήποτε Aristid. 12) τί οὖν πόλεμον ποιεῖ Aristid. Sed proximo
idem rhetor exposuit τί οὖν ἐπιχειρεῖ; et πόλεμον ποιῆσαι. — Post τί
οὖν structura continuabatur ante Reiskium. 13) αὐτοὺς om Augl. 4.
k. Pal2. 14) αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ LaurS. vulg. — αὐτοῦ Bkk. — αὐτοὺς
pr Man. — αὐτό s corr Man. 15) εἰς γὰρ . . . δεήσεσθαι versum om Ang.

148. 1) τοῦτον vulg. 'Scilicet bellum Amphictyonicum.' Reiskius.

ἐαυτοῦ² πεμπομένων λερομνημόνων³ ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων
 εἰσηγεῖτό¹ τις, ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμ' ἐνόμιζεν καὶ τοὺς Θη-
 25 βαίους καὶ τοὺς Θετταλοὺς καὶ πάντας⁵ φυλάξεσθαι, ἂν δ'
 Ἀθηναῖος ἢ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν ὑπεναντίων ὁ τοῦτο ποιῶν,

sorum vel suorum sociorum erat, id fore suspectum putabat, et Thebanos
 et Thessalos et omnes fore cautiore. sin Atheniensis, et e vobis esset,
 suis adversariis, qui id ageret, facile clam futurum. id quod accidit.

— τοῦτο Σ. LaurS. Ω. Aug1. 4. s. ε. Guelf. Harl. AldT. corr Meerm.
 Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. (F. Φ. k. r. t). — (ἢ τοῦτο ἢ IndAld. — τοῦτον
 sine ἢ Lind). 2) αὐτοῦ Bav. — αὐτοῦ Aug1. Hoc probavit Schaefer-
 rus. — ἐαυτοῦ Σ. vulg. — αὐτοῦ LaurS. 3) λερομνημόνων Pall. — om
 Aug1. Urb. — Cit. Harpoer. s. v. 4) εἰσηγοῖτο T. p. r. s. Aug1. Urb.

— εἰσηγοῖτο F. — εἰσηγεῖτο Σ. LaurS. vulg. — 'Bene εἰσηγοῖτο [εἰση-
 γοῖτο] Wunderlich. et Bekker. Sic εἰ . . . συμπελθεῖ vs. 12 sq.' Schae-
 ferus. Nemo nunc dubitat de imperfecto post εἰ sequente apodosi sine
 ἂν. Sed dubium exstitit de imperfecto sine ἂν in apodosi post εἰ
 cum imperfecto, de imperfectis sic bis continuatis. Sunt vero exem-
 pla rarissima et facillime mutata. Attamen ne dicam de ἦν, ἦμεν etc.
 (cf. §. 47. Schaefer. ad §. 248 et Meletem. p. 55), ne de χοῖν, ἔδει etc.
 (ad Phil. III §. 6. Madvig. Syntax. §. 118), nec de indicativo cum
 ὀλίγου etc. coniuncto (Kuehner. Gr. §. 821 sq.), vid. Lysiae orat. I de
 caede Eratosth. §. 38: εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργον δὲ μηδενὸς
 γεγεννημένου μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκείνον· ἡδέκουν ἂν. εἰ δὲ ἤδη πάν-
 των διαπεπραγμένων καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
 ἐμὴν ὥτινιόν τε τρόπον ἐλάβανον αὐτόν· σωφρονεῖν ἐμάντον ἡγοῦ-
 μην. Eiusd. or. XVIII De Public. Niciae §. 17: καὶ εἰ μὲν τῷ ὑμε-
 τέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ αὐτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως δη-
 μεύεσθαι τὴν οὐσίαν· εἰκότως ἡμελεῖτε τῶν ὅφ' ἡμῶν λεγομένων. Sic
 vulgo, Bekker. autem et Scheib. ἂν post εἰκότως addiderant, haud dubie
 ex optimo codice Palatino, cuius signum illi est X. Lycurg. §. 23: εἰ μὲν
 οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας· ἐκείνον αὐτὸν παρεῖχόμεν. Bek-
 kerus ἂν post ἐκείνον addidit de suo. Vid. Saupp. ad eum l. Brem.
 Excurs. ad Lysiam p. 438 sqq. Nulla ratio potest cogitari, qua duo
 imperfecta sic copulari vetentur, quum de hac eadem structura aori-
 storum nullum dubium sit. Et quem unquam offenderint loci quales
 Xenoph. Exped. I, 5 §. 1: εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλῃς ἢ καλάμων· ἅπαντα
 ἥσαν εὐώδη? 5) ἅπαντας T. k. p. r. s. Aug1. Vindl. 4. Pal2. Urb.
 Bav (non F?). 6) φυλάξεσθαι Ald. Mor. T. k. p. r. s. v. (in Beroli-
 nensi Bkk etiam u. pro quo signo Oxoniensis dat t). Vindl. 4. 5. Pall.
 2. Urb. Ang. Aug1 (fide Dindorfii). — φυλάξεσθαι Fel. Σ. LaurS. γεζ.
 η. Ω. F. Aug2. 4. Harl. Vind3. Man. Meerm. (Φ).

εὐπόρως⁷ λήσειν. ὅπερ συνέβη. (149) Πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίη-
 σεν; μισθοῦται τουτονί. οὐδενός¹ δὲ² προειδύτος, οἶμαι, τὸ
 πρᾶγμα, οὐδὲ φυλάττοντος,³ ὥσπερ εἰώθε τὰ τοιαῦτα παρ'
 ὑμῖν⁴ γίνεσθαι, προβληθεὶς⁵ πυλάγορος οὗτος⁶ καὶ τριῶν ἢ 277
 τεττάρων⁷ χειροτονησάντων αὐτὸν ἀνερορήθη. ὥς δὲ τὸ τῆς
 πόλεως ἄξιωμα λαβὼν ἀφίκετ' εἰς⁸ τοὺς⁹ Ἀμφικτυόνας, πάντα
 τὰλλ' ἀφελὺς καὶ παριδὼν¹⁰ ἐπέραινεν ἔφ' οἷς ἐμισθώθη, καὶ
 λόγους εὐπροσώπους¹¹ καὶ μύθους,¹² ὅθεν ἡ Κιρραία¹³ χώρα
 καθιερώθη, συνθεὶς καὶ διεξελθὼν ἀνθρώπους ἀπείρους¹⁴ λό-
 γων¹⁵ καὶ τὸ μέλλον οὐ προορωμένους, τοὺς ἱερομνήμονας,
 (150) πείθει ψηφίσασθαι¹ περιελθεῖν τὴν χώραν ἣν οἱ μὲν
 Ἀμφισσεῖς σφῶν αὐτῶν² οὔσαν γεωργεῖν ἔφασαν,³ οὗτος δὲ 10
 τῆς ἱερᾶς χώρας ἡτιᾶτ' εἶναι, οὐδεμίαν δίκην τῶν Λοκρῶν

(149) Quo igitur ea pacto confecit? Conducit istum. Nemine autem rem,
 ut opinor, praesciente aut vigilante (quemadmodum apud vos talia fieri
 solent) commendatus iste Pylagoras et tribus quatuorve suffragatis renun-
 tiatus est. Ut autem assumpta reipublicae nostrae auctoritate ad Amphic-
 tyones venit, aliis rebus omnibus relictis et despectis, ea confecit, propter
 quae conductus erat, et verbis speciosis et fabulis, unde Cirrhaeus ager
 consecratus esset, compositis atque commemoratis persuadet hominibus
 eloquentiae non assuetis et futura non prospicientibus, Hierommemonibus,
 (150) ut decernerent obeundum esse agrum, quem se Amphissenses ut
 suum fundum colere dicebant, iste autem ad consecratam regionem per-

7) εὐκόλως Aug2. — Supra ὑπεντίων LaurS. αν est sec man.

149. 1) μηδενός k. ε. Aug2. 4. Pal2. 2) δὲ om ε. k. Aug2. Pal2.

3) 'Exspectes φυλαττόμενον, sic φυλαττόμενον καὶ προορωμένον p. 773
 init. Sed τὸν φυλαττόμενον (caventem) oportet φυλάττειν (invigilare),
 ne accidat quod nocere possit, ut activum mediumque passim promiscue
 usurpari possint.' Schaeferus. Stallb. ad Plat. Georg. cap. XVI.

4) ἡμῖν s. — ὑμῶν Q. F. u. v. γ. ε. η. Vind3. Pall. Man. Ang. Indd.

— ὑμῶν Vind5. 5) προβληθεὶς δὲ Aug2. ε. Pal2. — Cit. Harpocr. s.
 v. Προβαλλομένους et Πύλαι. Phot. s. v. Προβάλλεσθαι. — Proxime
 πυλάγορος pr Σ. — πυλάγορας compendio LaurS. vid. Prolegg. Gramm.
 2. §. 148. 6) οὗτω Harpocr. priore loco. 7) ἢ τεττάρων om k. Pal2.
 8) πρὸς cod ε. 9) τοὺς om Aug4. 10) περιδὼν pr Q. u. — ὑπερι-
 δὼν Hermogen. p. 263 W. 11) εὐπρ. cit. Phoebam. Rh. T. VIII p.
 405 W. 12) καὶ μύθους om ε. 13) καιρραία s. 14) ἀπείρων r.
 15) λόγους Vind1.

150. 1) ψηφίσασθαι? Pal2. 2) ἀντίων Vind1. 3) ἔφασκεν Aug4.
 'Voluit ἔφασαν.' Schaeferus. Nisi ortum est e compendio σαν.

ἐπαγόντων⁴ ἡμῖν,⁵ οὐδ' ἂ νῦν οὗτος προφασίζεται, λέγων⁷
 οὐκ ἄληθῆ. γνώσεσθε⁸ δ' ἐκεῖθεν. οὐκ⁹ ἐνῆν ἄνευ τοῦ προς-
 15 καλέσασθαι¹⁰ δῆπον τοῖς Λοκροῖς δίκην κατὰ τῆς πόλεως τε-
 λέσασθαι.¹¹ τίς οὖν ἐκλήτευσεν ἡμᾶς;¹² ἀπὸ¹³ ποίας ἀρχῆς;
 εἰπέ τὸν εἰδότα,¹⁴ δεῖξον. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλὰ κενῇ¹⁵ προ-

tinere criminabatur, Locrensibus nullam nobis litem intendentibus neque ea quae nunc iste praetexit, dicens falsa. quod inde cognoscetis: haud licebat scilicet Locrensibus, non vocata in ius nostra urbe, litem contra eam dirimere. quis igitur nos praesentibus testibus in ius vocavit? quali principio? dic quis sit consclus, ostende. verum haudquaquam poteris,

4) ἐχόντων p. r. Vindl. text Vind5 (marg ἐπαγόντων). marg Pall.

ἐχόντων

— ἐπ' ἐσχόντων AldT. ortum ex επαγοντων. 5) ὅμιν Aug2. 6) οὐδ' delendum iussit Dobraeus. At Aeschines praetexebat plura praeter crimen Amphissensium. 7) οὗτος λέγων προφ. vulg. — οὗτος προφ. λέγων Σ. LaurS. Aug2. Man. Jam Wolfius voluit. — προφ. οὗτος λέγων Aug1. 4. k. p. r. s. t. Vindl. Pal2. — προφ. λέγων sine οὗτος respectu T. Lind. AldT. Vind4. Urb. 8) γνώσεσθαι Σ. (Urb compendio). — θεάσεσθε Guelf. Vindl. 9) οὐκουν Aug1, ortum propter proximum ἐνῆν. 10) προκαλέσασθαι Mor. Ω. F. Aug1. k. r. s. u. Pal2. Urb.

προς

Ang. Harl. AldT. — προκαλέσασθαι Bav. — De discrimine horum vocab. saepissime confusorum vid. Taylor. ad Theocrin. T. III p. 530 = p. 1324, 9 R. Iacobitz. ad Lucian. Vit. Auct. p. 99. Hermann. Antiq. Gr. Publ. §. 141 not. 20 ibiq. citt. Προκαλεῖσθαι = in ius vocare. προκαλεῖσθαι = provocare, ad arbitros etc. 11) συντελέσασθαι vulg. — τελέσασθαι Σ. LaurS. Aug1. k. s. Guelf. Vindl. 12) ὅμᾶς vulg. — ἡμᾶς Σ. LaurS. Ω. Aug1. 2. 4. s. β. s. Bav. Meerm. codd Bkk. 13) ἐπὶ marg Ω. Aug1.

2. 4. s. Pal2. Man. (k. r. s. t). — ἀπο Vind5. — ἀπὸ Σ. LaurS. vulg. 'Quo praeditus magistratu?' Wolfius. 'Non arbitror recte esse verum. Credo hanc esse e numero τῶν ἐκκλητῶν δικῶν. — Age ergo, cede auctoritatem istius reipublicae, quae nos citavit. non potes.' Taylorus. 'Correxī ἐπὶ. quo archonte? i. e. quo anno?' Reiskius. At dicendum foret ἐπὶ τίνος ἀρχontos. Deinde quid huc pertinet tempus indicari? — 'Apud quemnam magistratum, penes quem erat ἡγεμονία δικαστηρίου?' Bremius. At quomodo hoc dicatur ἐκλήτευσεν τίς ἡμᾶς ἐπὶ ποίας ἀρχῆς? Quid hoc est? 'Ἀπὸ ποίας ἀρχῆς aus welcher veranlassung?' Westermannus. 'Aptius sit von welcher behörde aus.' Koehlius, ἀπὸ vulgatum cum Westermannia, Turicensi, recenti Bekkeria, Paulyna restituens. Sed bene observavit idem Westermannus magistratum verbis τίς ἐκλήτευσεν iam significari. Ἀρχή h. l. idem fere est quod αἰτία, hoc est i. q. ursache, illud i. q. veranlassung. Vid. exponentem Polyb. III, 6, 6. Sic etiam ad proximae §. ἅπαξ ἐκ τούτων

φάσει ταύτῃ κατεχρῶ καὶ ψευδεῖ. (151) Περιμόντων τοίνυν τὴν χώραν τῶν Ἀμφικτυόνων κατὰ τὴν ὑφήγησιν¹ τὴν τοῦ-
του, πρὸς πεισύντες² οἱ Λοκροὶ μικροῦ³ κατηκόντισαν ἅπαντας,⁴ ⁵⁰
τινάς δὲ καὶ συνήρπασαν⁵ τῶν ἱερομνημόνων. ὥς δ' ἅπαξ ἐκ
τούτων⁶ ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς⁷ ἐταρά-
χθη, τὸ μὲν πρῶτον ὁ Κόττυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων
ἦγαγε στρατιάν.⁹ ὥς δ' οἱ μὲν οὐκ ἦλθον, οἱ δ' ἐλθόντες¹⁰ ²⁵
οὐδὲν ἐποίουν· εἰς τὴν ἐπιούσαν¹¹ Πυλαίαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον

sed inani isto praetextu abutebaris et falso. (151) Obeuntibus autem agrum Amphictyonibus de explicatione istius, facto impetu Locrenses pa-
rum absuit quin iaculis conficerent universos, quosdam etiam comprehen-
derunt Hieromnemum. Ut vero semel ex his querimoniae et bellum
adversus Amphissenses conflatum est; primum Cottypus ipsorum Am-
phictyonum duxit exercitum. ut autem alii ad eum non venerunt, alii qui
venerant nihil egerunt; in insequentem Pylaeam Philippo statim ut im-

est schol. ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, αἰτίας μιᾶς. 14) εἰπόντα AnecdBkk. p.
128. 15) καινήμ Σ. k. γρ s. Augl. 4.

151. 1) ἐνφῆγησιν pr Σ, correxit recens viridi. — ἀφῆγησιν an
ἐφῆγησιν? Urb. 2) πρὸς πεισύντες s. 3) μὲν post μικροῦ vulg. — ^{δὴ} με-
post idem Vind5. — om Σ. pr LaurS. Delendum iubet Dohrenz l. c.
p. 15. merito. nam μὲν ponendum esset post ἅπαντας. 4) ἅπαντας
^α
(ἅπαντες u) κατηκ. vulg. — κατηκ. ἅπαντες Pal2. — κατηκ. ἅπαντας
LaurS. Augl. k. s. etiam Σ, sed prima huius codicis manus omiserat,
addidit eadem extra versum. μικροῦ pertinet proxime ad κατηκόντισαν.
nam Amphictyones inermes fugerant, ante quam quisquam occideretur.
οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς — ἦκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεί, καὶ
εἰ μὴ θρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, κινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι
Aeschin. Ctes. §. 123. Ergo dici non potest, paene omnes esse occi-
sos, sed invertendus est ordo verborum vulgatus. 5) συνήρπασαν καὶ
r. Vind4. — καὶ συνήρπασαν Man. 6) τούτου s. ε. 7) ἀμφισσῆς
Vindl. 8) ἐτάχθη Augl. k. γρ s. Guelf. Vindl. Pal2. — ἐπράχθη p.
corr r. 9) στρατείαν Aug4. — στρατίαν Vind5. idem hic voluit. —
στρατείαν LaurS, sed prior accent. del. est. 10) οἱ δ' ἐλθόντες om pr
Σ, addidit in marg antiq. om item text LaurS, cuius eadem pr manus
adscriptit in marg cum praescripto verbo καίμενον. Exciderant ob
praegressa. — Supra οἱ μὲν Bkk. Cf. ad §. 160. 11) ἀπιούσαν Ald.
correxerunt AldV. Weim. — Olim ἐπὶ τὴν ἐπ. cum antecedentibus con-
struxi, ut proxima decreta convenirent. Postea haec esse falsa conce-
dendum esse intellexi. Vid. Praefationem.

εὐθὺς¹² ἡγεμόν¹³ ἦγον.¹⁴ οἱ κατεσκευασμένοι¹⁵ καὶ¹⁶ πάλαι
 πονηροὶ τῶν Θεταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. (152)
 καὶ¹ προφάσεις εὐλόγους² εἰλήφεσαν.³ ἡ γὰρ αὐτοὺς εἰσφέ-
 278 ρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν⁴ δεῖν καὶ ζημιοῦν τοὺς μὴ
 ταῦτα⁵ ποιοῦντας, ἡ κείνον αἰρεῖσθαι. τί δέι τὰ⁶ πολλὰ λέ-
 γειν; ἡρέθη γὰρ ἐκ τούτων ἡγεμόν. καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθέως⁷
 5 δύναμιν συλλέξας καὶ παρελθὼν ὥς ἐπὶ τὴν Κιρραίαν,⁸ ἔρρω-
 σθαι⁹ φράσας πολλὰ¹⁰ Κιρραίοις¹¹ καὶ Λοκροῖς, τὴν¹² Ἑλά-

peratori eum deferendum ducebant subornati et iam pridem scelerati quidam e Thessalis et reliquis oppidis. (152) causas quoque probabiles habebant. aut enim ipsis tributa conferenda et alendum peregrinum militem dicebant et mulcandos qui facere id recusarent, aut illum eligendum. quid multis? sic electus est imperator. et post haec, statim collecto exercitu, progressus tanquam in Cirrhaeum agrum, multum valere iussis

12) εὐθέως Dindorfia 1^a e coniectura. 13) ἡγεμονίαν Ind Lamb. 'Non probo. saltem τὴν ἡγεμονίαν dixisset.' Reiskius. ἡγεμόνα ad Φίλιππον appositum est, ut ducem i. e. ut dux esset. Cf. Phil. III §. 16: ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα. 14) ἀνῆγον Marklandus coniecit. 'Simplex bene habet. supple τὸ πρᾶγμα. Cf. p. 125, 20: οἱ μὲν ἐφ' ὑμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον.' Schaeferus. Nisi potius repetendum est τὴν στρατιάν, eadem sententia ἦγον, quae Phil. III §. 57 ἦγον τὰ πράγματα etc. 15) κατασκευασμένοι Vindl. 16) καὶ om Urb.

152. 1) 'Post coniunctionem videtur aliquid deesse, γὰρ aut simile quid: καὶ γὰρ προφάσεις aut καὶ δὴ καὶ πρ. aut ἐπειδὴ καὶ πρ.' Reiskius. Sufficit καὶ i. q. etiam, et plene interpungendum 'antea. 2) αἰλόγους Vind3. 3) εἰλήφεισαν Vind4. et ut videtur LaurS, in quo est compendium. 4) ἡ γὰρ . . . ἔφασαν post εἰλήφεσαν om Pall, habet marg rec. 5) τοιαῦτα k. γ. Aug4. Pal2. 'Fort. voluerunt τὰ αὐτὰ.' Reiskius. 6) τὰ om Vind5. 7) εὐθὺς vulg. — εὐθέως Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. — Post adverbium addunt

ὁ Φίλιππος Aug1. 2. 4. s. k. s. Vindl. Pal2. 8) κίρραν Σ. — ^{αν}κίρραϊ LaurS, sed al adscripsit sec man, quae eadem deleuit priorem accentum. prima: κίρρ. — καιρραίαν s. — κερδαίαν Vindl. 9) ἔρρωσθε Σ. — ἔρρωσθε Φ. 10) πολλὰ φράσας Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 11) καιρραίοις s. — κερδαίοις Vindl. — καὶ κερδαίοις vulg. — καὶ om Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. Vindl. Pal2. Man. (k). 'Particula videtur retinenda tum quod plurimi libri eam habent [nobis ponderandi sunt libri], tum quod ita per partes effertur cuncta Philippum parvi fecisse prae Elateo.' Bremius. 'Tuetur particulam Weiskius Hyperb. P. II p. 32. magis probo Bekkerum, qui καὶ deleuit.' Schaeferus. Partem h. l.

τειαν καταλαμβάνει. (153) *Εἰ μὲν οὖν μὴ¹ μετέγνωσαν εὐ-
θείως,² ὥς τοῦτ' εἶδον, οἱ³ Θηβαῖοι καὶ⁴ μεθ' ἡμῶν ἐγένοντο·
ὥσπερ χειμάρρους ἂν ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰς-
έπεισεν.⁵ νῦν δὲ τό γ'⁶ ἐξαίφνης ἐπέσχον αὐτὸν⁷ ἐκείνοι,⁸ μά-
λιστα μὲν, ἰ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν⁹ τινὸς¹⁰ εὐνοίᾳ πρὸς
ὑμᾶς, εἴτα μέντοι καὶ ὅσον καθ' ἓν' ἄνδρα, καὶ¹¹ δι' ἐμέ. Δὸς*

Cirrhaeis et Locrensibus, Elateam occupat. (153) Quod nisi statim Thebani quum hoc animadvertissent, mutata sententia se nobiscum coniunxissent; tanquam torrens universa belli moles in urbem nostram irruisset. Nunc subito certe eum illi coercuerunt, idque factum est cumprimis, Athenienses, numinis alicuius benignitate erga vos, post autem etiam, quantum in uno viro est, etiam mea opera. Da vero mihi decreta haec, et

ubi altera pars modo nominata erat articulatim describere parum aptum esset. Unde καὶ ortum sit patet. 12) *ἐπὶ τὴν* pr *Ω*. Ang.

153. 1) *μὴ* om pr *Ω* ob proximam syllabam, quam pr scripserat *με*. 2) *εὐθύς* vulg. — *εὐθείως* *Σ*. Augl. 4. *k. s.* Vindl. Pal2. — In Laur8 folium incipit per *εὐθείως*, in praegresso finiente *ωσαν* (cuius *v* fuerit manus secundae) sequitur lacuna 4—5 literarum. 3) *ὥς τοῦτ' εἶδον οἱ* (*ἶδον* sine *οἱ* marg Vind5) om vulg. — habent *Σ*. Laur8. Augl. 2. 4. γφ Φ. *s. k. s.* (r. v). Guelf. AldT. Vindl. marg Vind5. Pal2. 4) *καὶ* om Augl. 5) *ἐξέπεισεν* Urb. — *ἐνέπεισε* IndAld. γφ AldV. — Aristides citavit Rh. T. IX p. 352 W.: *ὥσπερ σκηπτὸς ἢ χειμάρρους (ἂν om) ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεισεν*. Duos locos in memoria tenens, hunc et §. 194. 6) *τότε γ'* vulg. — *τό γ'* *Σ*. Φ.

Laur8. text Vind5. — *τό γ'* F. — *τὸ τ'* Man. — *τότε* T. p. corr r. Aug2. Bav. Vind4. — *τό τε* Urb. Ang. — *τοῦτο γ'* Augl. 4. *k. s.* Vindl. Pal2. — *τοῦτο γφ* marg Vind5. — *νῦν* et *τότε* coniungi posse probabat Tourellius. *νῦν* explicabat Marklandus *ut res nunc cedere*, et *τότε* esse i. q. *tunc* eum expresserunt. 'Egregio τό γ' Bekkerus librorum bonorum auctoritate. certe ne derepente irrueret; nam quae post nobis acciderunt, ne sic quidem potuerunt impediri.' Schaeferus. 'Legē

νῦν δὲ τό γ'. Vulgata conflata est ex *τότε* et *τόγε*, *τότε*. Sic τὸ μὲν γάρ *ἐξαρχῆς* f. leg. p. 371, 14. Zenothem. p. 885, 8. 16. 19. Leuchar. p. 1083, 4. p. 1085, 28. p. 1087, 15. p. 1088, 11. p. 1090, 27. Olympiod. p. 1176, 17. τὰ *ἐξαρχῆς* Nicostr. p. 1247, 5. *τό γε παραντίκα* Aristoph. Vesp. vs. 829 (833).' Dobraeus. Cobetus Nov. Lectt. p. 60 delota particula scribebat *τοῦξαίφνης*, illos duumviros non audiens. 7) *αὐτὸν* punctis notatum Vind5, in γφ habent Bav. Φ. om Augl. 4. *s. η. k. s.* Vindl. Pal2. 8) *ἐπεισεν ἐκείνος* sine *αὐτὸν* cod η. 9) *θεῶν* om

pr Man. 10) *τινὸς* *Ω*. — *τινὸς* Vind5. — *τινὼν* u. Man. Ang. 11) 'καὶ uncis inclusum tollendum censeo. Iunge *εἴτα μέντοι καὶ δι' ἐμέ, ὅσον*

δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα¹² καὶ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ἕκαστα
 15 πέπρακται, ἵν' εἰδῆτε,¹³ ἥλικα πράγμαθ' ἢ μισρὰ¹⁴ κεφαλὴ
 ταραξας¹⁵ αὕτη δίκην οὐκ ἔδωκεν.¹⁶ Λέγε μοι¹⁷ τὰ δόγματα.

ΔΟΓΜΑ * ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.**

154. Ἐπὶ ἱερῶς¹ Κλειναγόρου, ἑαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε
 τοῖς Πυλαγόροις καὶ τοῖς² συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων,³
 20 ἐπειδὴ Ἀμφισσεῖς ἐπιβαίνουσιν⁴ ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν καὶ
 σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσιν, ἐπελεθεῖν⁵ τοὺς Πυλα-

tempora, quibus horum quidque factum est. ut sciatis, quantis rebus
 turbatis nefarium istud caput poenas non dederit. Recita mihi decreta.

154. Sacerdote Clinagora, verna Pylaea, placuit Pylagoris et asses-
 soribus Amphictyonum, quoniam Amphisseuses in sacrum agrum ingre-
 diantur et cōserant et armentis depascant, Pylagoris et assessoribus in

καθ' ἓνα ἄνδρα.' Wunderlichius. Dissenius uncōs et notam dele-
 vit. 'Recte. Bekkerus et post μέντοι et post ἄνδρα posuit hypostig-
 men. credo, quo magis appareret, prius καί esse et, posterius etiam.
 Quod si quis adhuc offendat, cogitet εἰτα esse i. q. μετὰ τοὺς θεοὺς.
 post deos vero quantumque in uno homine situm erat, etiam mea opera.'
 Schaeferus. Imo de duplici καί, etiam — etiam, intercedente paren-
 thesi vid. Fritzsch. Lucian. p. 184. 12) ταῦτα τὰ δ. Aug2. r. Vind4.
 — ταῦτα om Ang. 13) εἰδεῖτε Q. 14) μικρὰ Pal2. — LaurS finivit
 versum per μισρὰ, et in marg addidit omissum καὶ ἡ (i. e. κεφαλὴ) pr
 manus. 15) 'Fort. πράξασα.' Marklandus. — πράξασα LaurS. —
 πράξας Man. Ang. Cf. eandem confusionem §. 151 n. 8. — ταραξας
 pr Q in fine versus. 16) οὐ δέδωκεν Aug1. 2. 4. T. k. p. s. Lind.
 Vind1. Pal2. Urb. 17) καί μοι λέγε Aug1. k. r. s. Pal2.

^{*)} Δόγματα Σ. LaurS. Q. Φ. k. v. γ. s. ζ. AldT. Bav (non k^γ).
 Vind5. Urb. Man. Recte, si abesset alterius decreti titulus. Sed
 pluralis ortus esse videtur e praecedenti vocabulo. Cf. Phil. I §. 38.
^{**)} Ἀμφικτυόνων om Aug1. pr Q. LaurS partem extra versum habet. —
 Titulum om Ang. — Decretum om Aug1. k. s. (p?). Vind1. Pal2. Urb.
 in marg habet Lind.

154. 1) Ἱεροκλῆους cod γ. — Ἱέρωνος Aug4. 2) τοῖς om Aug2. 3) Post
 Ἀμφικτυόνων habent καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων marg Q. ε. Ven.
 Harl. marg Lind. Aug2. 4. Vind3. 4. (Φ. T). — om Σ. LaurS. vulg. —
 Male huc ex altero decreto §. 155 in contione facto (aut ficto), de quo
 vid. Aeschin. Ct. §. 124, migravit. Hoc accidisse ob tantam codi-
 cum ceterorum auctoritatem potius censeo quam ob repetitum Ἀμφι-
 κτυόνων ea excidisse, ut §. 155 in quibusdam libris. 4) συμβαίνουσιν
 Aug4. — ἐπεμβαίνουσιν γφ AldL. — ἐπιβαίνουσιν Q. 5) ἐλεθεῖν cod ζ.

γόρους καὶ τοὺς συνέδρους, καὶ στηλαῖς⁶ διαλαβεῖν τοὺς ὄρους,⁷ καὶ ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι⁸ τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν.

25

ΕΤΕΡΟΝ* ΔΟΓΜΑ.

155. Ἐπὶ ἱερῶς¹ Κλειναγόρου, ἑαρινῆς² Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων καὶ τῷ³ 270 κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων,³ ἐπειδὴ οἱ ἐξ Ἀμφίσσης⁴ τὴν ἱερὰν χώραν⁵ κατανειμῶμενοι γεωργοῦσι καὶ βοσκήματα⁶ νέμουνσιν, καὶ κωλυόμενοι τοῦτο ποιεῖν, ἐν⁷ τοῖς ὅπλοις παραγενόμενοι, τὸ κοινὸν⁸ τῶν Ἑλλήνων συνέδριον κεκωλύκασι μετὰ βίας, τινὰς δὲ καὶ τετραυματίκασι, καὶ⁹ τὸν στρατηγὸν τὸν ἡρημένον¹⁰

rem praesentem veniendum, et columnis limites dirimendos, et interdicendum Amphissensibus, ne in posterum ingrediantur.

155. Sacerdote Clinagora, verna Pylaea, placuit Pylagoris et assessoribus Amphictyonum et communi Amphictyonum concilio, ut, quoniam Amphissenses sacrum agrum inter se partiti colant, et armenta in eo pascant, et quum id facere prohiberentur, armata manu progressi commune Graecorum concilium vi repulerint, quosdam etiam vulneribus affecerint,

6) στηλαῖς Ω. 7) ὄρους vulg. — ὄρους Σ. Laur8. η. Ω. Obs. AldV. Ven. Harl. Guelf. Askew. Bav. Aug4. 8) ἀμφισσεῖσι Aug4.

*) ἑτερον om v. Vind3. Man. — Titulum om pr Ω γ. η. Aug1. Aug. — Documentum om Aug1. k. s. (p?). Vind1. Pal2. Urb. in marg habet Lind.

155. 1) ἱέρωνος Aug4. 2) ὁπωρινῆς coniecerat Reiskius, secuti sunt alii, quia hoc decretum non eodem quo superius conventu factum est. At saltim scribendum foret μετοπωρινῆς. Strab. IX, 3 §. 7. Neque hoc in fictum documentum inferendum est. 3) καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφ. om Aug2. 4. ε. 4) οἱ Ἀμφισσεῖς Aug4. 5) χώραν καὶ Aug4. Particula orta e proxima praepositione. 6) βοσκήμασι corr Ω (e primae βοσκήματα). Aug4. — 'Vulg. possit ferri subaudiendo ἐν αὐτῇ. satius tamen visum est conformare hunc locum superiori.' Reiskius. 7) σὺν γρ ζ. 8) κοινῶν Vind5. 9) τετραυματίκασι καὶ libri. 'Verum iam viderat Wolfius, καὶ si servetur, sententiam loci esse hanc: Cottyphum ipsum in vulneratis fuisse; sin deleatur, istam: Cottypho mandatam esse legationem ad Philippum. Prius si malumus, tum legatorum nullus erit nominatim appellatus, sed universe declaratum, esse decretum, ut legati ad Philippum mittantur. Quid si legatur τετραυματίκασι καὶ κατηκοντίκασι, Κόττυφον?' Reiskius. 'Ego plane deleam καὶ, ut sensum pervertens natumque ut videtur e duabus postremis syllabis. nam si tenens copulam, iungas τινὰς . . . καὶ τὸν στρατηγὸν, primum

τῶν¹¹ Ἀμφικτυόνων Κόττυφον τὸν¹² Ἀρκάδα¹³ πρεσβεῦσαι
 πρὸς Φίλιππον τὸν Μακεδόνα, καὶ ἄξιον ἵνα βοηθήσῃ¹⁴ τῷ
 τε¹⁵ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτυοσίν, ὅπως μὴ περιίδῃ ὑπὸ
 τῶν ἀσεβῶν Ἀμφισσέων τὸν θεὸν πλημμελούμενον, καὶ διότι
 αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα αἰροῦνται¹⁶ οἱ Ἕλληνες οἱ μετέ-
 χοντες τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀμφικτυόνων.
¹⁵ Λέγε δὴ καὶ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ταῦτ' ἐγένετο.¹⁷ εἰσὶ
 γὰρ καθ' οὓς ἐπυλαγόρησεν οὗτος. Λέγε.

XPONOI.¹⁸

Ἀρχων Μνησιθείδης,¹⁹ μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ἕκτη ἐπὶ
 δέκα.²⁰

etiam dux creatus Amphictyonum Cottypus Arcas legatus eat ad Philip-
 pum Macedonem et petat, ut opituletur et Apollini et Amphictyonibus,
 quominus patiatur ab impiis Amphissensibus deo fraudem fieri, atque
 eum imperatorem creari a Graecis, qui ius habeant concilii Amphictyonum.

Age recita et tempora quibus haec facta sunt. sunt enim ea quibus
 iste Pylagoras fuit. Recita.

Archon Maesithides, d. decimo sexto m. Anthesterionis.

absurdum est ducem vulneratum tam accurate describi, ut etiam patria
 nominaretur, quasi quidquam referat, Arcasne dux an aliunde ortus vul-
 nus acceperit, deinde scribendum fuit non πρεσβεῦσαι (*legationem obire*),
 sed πρεσβεύσασθαι (*legationem mittere*). Schaeferus. Restat ut καὶ
 interpretemur i. q. adeo, quasi haec creatio facta sit extra ordinem.
 10) εἰρημένον Aug2. Vind4. 5. 11) στρατηγὸν τῶν τῶν Aug4, cum
 parvulo spatio medio. — στρ. ἐκ τῶν coni. Markl. non opus. 12) τὸν
 om Aug4. — τὸν etiam ante κόττυφον (et post id nomen) habet LaurS.
 13) Φαρσάλιον, unde Παρφέσιον (Ἀρκάδα) depravatum, coniecit Boehneck.
 Quaest. I p. 506. At vid. Frank. De Decretis Amphict. p. 9 sqq. 14)
 βοηθῇ Aug4. 15) γε Aug4. 16) αἰροῦντα Q. — Supra πλημμελούμενον
 LaurS. item §§. 157. 166. 183. 17) ἐγένετο p. Vind5. Pall. — ἐγένετο Urb,
 quamvis alias constanter per γν scriptum. — Inter γὰρ proximum, quod
 recentioris manus est, et καθ' in LaurS est linea 8—9 literarum.
 18) Titulum om Aug4. — Documentum om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Urb.
 (p?) in marg habet Lind. 19) Μνησιθείδης Aug4 bis, nam repetit hoc
 documentum post epistolam sequentem. 20) δεκάτη omnes libri, nisi

quod LaurS: ^{τη}δεκά manu eadem. At cf. §. 181. f. leg. §§. 57. 58 bis.
 Aeschin. Ctes. §. 68. etiam in illis locis est varietas lectionis ἐπὶ δε-
 κάτῃ pro codicum Σ aliorumque ἐπὶ δέκα, sed f. leg. §. 58 etiam Σ
 τριτημηνιδεκάτῃ pro τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ. Cf. var. ad §. 181.

156. Δὸς δὴ¹ τὴν ἐπιστολὴν ἦν, ὥς² οὐχ ὑπήκουον³ οἱ⁴ Ἰθαβαῖοι, πέμπει πρὸς τοὺς ἐν Πελοποννησῶ συμμάχους ὁ⁵ 20 Φίλιππος, ἵν' εἰδῇτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι τὴν μὲν ἀληθεῖ πρόφασιν τῶν πραγμάτων, τὸ⁶ ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα⁷ καὶ τοὺς Ἰθαβαίους καὶ ὑμᾶς⁸ πράττειν, ἀπεκρύπτετο, κοινὰ⁹ δὲ καὶ¹⁰ τοῖς Ἀμφικτυόσιν δόξαντα¹¹ ποιεῖν¹² προσεποιεῖτο. ὁ δὲ 25 τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς προφάσεις αὐτῷ παρασχὼν οὗτος ἦν.¹³ Λέγει.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.*

280

157. Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Πελοποννησίων τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς δημιουργοῖς καὶ τοῖς συνέδροις¹ καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι² χαίρειν. Ἐπειδὴ Λοκροὶ³ οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, κατοικοῦντες ἐν Ἀμφίσῃ,⁴ πλημμελοῦσιν⁵ εἰς

156. Age da literas, quas, quum non parerent Thebani, misit ad Peloponnesios socios Philippus, ut etiam ex iis perspicialis veram causam rerum quae fuerunt, ut illa, quae contra Graeciam et Thebanos et vos moliretur, occultaret seque communia et Amphictyonum decreta exsequi simularet. qui vero eas occasiones et praetextus ei praebuerat, iste fuit. Recita.

157. Rex Macedonum Philippus Peloponnesiorum sociorum Demiurgis et assessoribus, et reliquis sociis omnibus S. Quoniam Locrenses, qui Ozolae nominantur atque Amphissan incolunt, in delubrum Apollinis

156. 1) δὲ γρ s. — om Aug4. — μοι post δὴ add vulg. — μὴ post δὴ pr Ω (corr in μοι). — om Σ. pr Laur8. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 2) ὥς om Aug4. Man. 3) ὑπήκουον] Post h. v. in Harl deficient plurimae pagg. — ὑπήκουσαν? pr Σ, corr σα in o. 4) οἱ om Ω. u. v. Ang. 5) ὁ om Bav (non F?). 6) τὸ om Urb. 7) ἐλπίδα Man. 8) ἡμᾶς Ω. ε. 9) τινὰ Aug2. 10) καὶ om Aug4. 11) δόξαν Aug4. 12) ποιεῖ, Mor. 13) πρ. παραδούς αὐτῷ, οὗτος ἦν vulg. — πρ. πᾶραδούς οὗτος ἦν αὐτῷ Aug1. 2. 4. k. p. r. s. Vindl. 4. 5. Pal2. — πρ. αὐτῷ παρασχὼν pr Σ (quae in fine capitis exciderunt, οὗτος ἦν, et αὐτῷ post ἦν addidit antiq.). γρ Φ (sine οὗτος ἦν). — πρ. αὐτῷ παρασχὼν οὗτος ἦν Laur8.

157. *) Titulum om Aug4. — Ἐπιστ. Φιλίππου vulg. — Φιλίππου om Σ. Laur8. β. γ. ε. η. Ang1. 2. k. r. s. v. Ω. Bav. Man. Vind3. 4. 5. — Epistolam om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Urb. marg habet Lind.

1) συνεδρείοις Man. 2) πᾶσι συμμάχοις r. — συμμάχοις om Aug4. Vind4. — Post συμμάχοις compendio τοῖς (?) Laur8. 3) Ἐπ. οἱ Λοκροὶ Lind.

4) ἀμφίση pr Ω. 5) πλημμελοῦντες cod η. — πολέμοις Man.

τὸ λεγὸν τοῦ⁶ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δελφοῖς καὶ τὴν λεγὰν χά-
 ραν ἐρχόμενοι⁷ μεθ' ὅπλων λεηλατοῦσιν· βούλομαι τῷ θεῷ
 μεθ' ὑμῶν⁸ βοηθεῖν καὶ ἀμύνεσθαι⁹ τοὺς παραβαίνοντάς τι
 10 τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν.¹⁰ ὥστε συναντᾷτε¹¹ μετὰ τῶν
 ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα, ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τεσσαρά-
 κοντα,¹² τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Λῶον,¹³ ὥς ἡμεῖς ἄγομεν, ὥς
 δὲ Ἀθηναῖοι, Βοηδρομιῶνος, ὥς δὲ Κορίνθιοι, Πανήμων.¹⁴
 15 Τοῖς δὲ μὴ¹⁵ συναντήσασι πανδημεὶ¹⁶ χρησόμεθα τοῖς συμ-
 βόλοις τοῖς ἡμῖν κειμένοις ἐπιζημίους.¹⁷ Εὐτυχεῖτε

Delphici delinquant et sacrum agrum armata manu progressi depræden-
 tur; deo vobis cum adiutoribus opem feram et ulciscar eos, qui quæ
 apud homines habentur sancta violarunt. Quare armati nobis occurrite
 in Phocide, allato comæatu quadraginta dierum, proxime insequente
 mense Loo, ut nos agimus, ut Athenienses, Boëdromione, ut Corinthii,
 Panemo. Qui vero non occurrerint cum omnibus copiis, contra eos
 utemur pactis, de quibus inter nos convenit, poenis. Valet.

6) 'Corrigendum puto τὸ τοῦ.' Wunderlichius. 'Sic poterat esse,
 non oportebat.' Schæferus. 7) ἀνερχόμενοι cod η, post χωρὰν. 8)
 ἡμῶν Q. Ang. 9) ἀμύνεσθαι LaurS. vulg. et corr Σ. — ἀμύνεσθαι pr
 Σ (ε erasum est). AldT. Cf. βοηθεῖν. 10) ἀσεβῶν cod η. — δυσσεβῶν
 γρξ. 11) συναντᾷτε μοι Lamb. 12) μ' Vind4. 13) λῶον vulg. —
 λῶον Σ. LaurS. 'Mensi iota — non magis convenit quam gentium bar-
 bararum vocabulis Λῶοι et Λρῶοι tribusque ex anadrome — ortis
 δμῶος, Τλῶος, Τρῶος. Sic etiam scribitur Κῶοι τὰ κοιλάματα Ste-
 phan.' Lobeckius Element. Pathol. I p. 444. Λῶιος et λῶος Arcad.
 pp. 38, 40. Theognostus in Crameri Anecd. Ox. T. II p. 57. est adiecti-
 vum. — Proxime loco Βοηδρομιῶνος Corsinius F. Att. T. I p. 141 sqq.
 in Ἐκατομβαιῶνος commutandum esse iubet. Att vid. præter alios
 Boeckh. Chronol. Mid. p. 35. Bergk. De Mensib. p. 67 sq. Hermann.
 De Mensib. p. 73. 14) πανέμον LaurS. vulg. Plutarch. Vit. Camilli
 cap. 19. Vit. Aristid. cap. 19. — πανήμον Σ. F. T. Φ. p. Vind4.
 voluit etiam Lind, nam repetit quod in textu est vulgatum. — Recte
 per η. Epitaph. Treviris positum in Gruter. p. 1052 No. 6: μηνὶ Πα-
 νήμον ιβ' ἡμέρα. — Tabul. Heracl. p. 207: Πανάμον. Cf. Boeckh.
 Corp. Inscr. T. I p. 732 ibiq. cit. Clinton. Fast. T. III p. 359. Stephan.
 Itinerar. p. 46. — Διπανάμια Bergk. De Mens. fin. — Itaque non de-
 bebatur Πανήμον Themistoel. Epist. XVI Bremerus mutare in Πανέμον
 secundum Suid. s. v. 15) ἡμῖν Scrimg. 16) πανδημεὶ Man. Vid.
 Sturz. Opusc. p. 243. 17) τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, πανδημεὶ χρησό-
 μεθα. τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν (ὑμῖν Aug4. AldL) μὴ κειμένοις (χρω-
 μένοις Fel.), ἐπιζημίους (prima litera ε in eraso Σ). vulg. — μὴ post
 ἡμῖν om Σ. LaurS. η. F. T. Φ. p. r. Aug2. Vind3, 4. 5. Pall. Man. —

158. Ὅραθ' ὅτι φεύγει¹ τὰς ἰδίας προφάσεις, εἰς δὲ τὰς² Ἀμφικτυονικάς καταφεύγει.³ Τίς οὖν⁴ ὁ ταῦτα συμπαρασκευάσας⁵ αὐτῷ; τίς ὁ τὰς προφάσεις ταύτας ἐνδούς;⁶ τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων μάλιστα αἴτιος; οὐχ οὗτος; Μὴ τοι-

158. Videtis eum fugere suas causas, et in Amphictyonicas confugere. Quis igitur illis concinnandis adiutor? quis has causas suppedilavit? quis malorum quae inciderunt potissimum auctor? nonne iste?

μὴ ante συμβούλοις habet Aug⁴. Ald⁴. — Coniecerunt Scrimg: τοῖς δὲ ἡμῖν συναντήσαςι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις ἐπιζημίους. Sane hoc est languidum. — Lambinus: τοῖς δὲ μὴ συναντήσαςι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ συγκειμένοις ἐπιζημίους. 'Eorum, qui non manu facta et multitudine armata, ac tamen nobis adiunxerint, consilio utemur; qui vero ab hac societate refugerint, eos male mulcabinus.' Eiusdem Translatio. Maxime quae scholiasta quidem in suo libro legit differebant. interpretatur enim τοῖς μὴ συνελθούσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες. — Paris Thierschii: τοῖς δὲ συναντήσαςι πανδημεὶ, χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προσκειμένοις, ἐπιζημίους. — Eiecerunt τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις Schaeferus, Dobraeus assentientibus Dissenio et Dindorfio. Quasi haec verba cum τοῖς δὲ μὴ συναντήσαςι πανδημεὶ dittographiam fecerint, quae Dobraci opinio est. — τοῖς δὲ μὴ συν. πανδ. χρησ. τοῖς διὰ συμβουλῆς (aut συμβουλίας) ἡμῖν κειμ. ἐπιζ. Rauchensteinus l. c. p. 33, ἐπιζημίους neutrius generis esse intelligens. Accedunt Sauppius et Boecknius l. c. p. 528, nisi quod διὰ συμβόλων coniecerunt. — Nec nunc poenitet nos G. Hermannii coniecturam (Fänkhaen. Quaest. p. XI) sequi. Articulum τοῖς post συμβόλοις facile perditum inseruimus, τοῖς ἡμῖν κειμ. ἐπιζ. appositum est συμβόλοις explicando. De concursu dativorum diversorum cum χρησθαι coniunctorum cf. Phil. I §. 32: ὑπάρχει δ' ὅμιν χειμαδίῳ μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει — ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. Nihil praeter id mutavimus nisi τοῖς δὲ συμβούλοις in τοῖς συμβόλοις, censentes τοῖς δὲ e praegressis temere, ut fit, repetitum esse. Quod Koechlius τοῖςδε scripsit, quomodo explicaverit, equidem non intelligo.

158. 1) μὲν post φεύγει vulg. — Debebat poni post τὰς. nam non φεύγει et Ἀμφικτυονικάς opposita sunt. Verba autem φεύγει et καταφεύγει per sarcasmum coniunguntur. — om Σ. pr Laur⁸. Aug². Recte. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 2) προφ. οὐδὲ ταύτας Aug⁴. 3) Ponebatur interrogationis signum. At vid. ad §. 40. 4) ἦν cod s. — om Aug⁴. Scrimg. 5) παρασκευάσας Aug¹. Guelf. Scrimg. k. s. Vindl. Pal². Man. — κατασκευάσας Aug². — σγκατασκευάσας Tiber. Rh. T. VIII p. 559. — τίς οὖν ἦν ὁ ταῦτα παρασκ. coni. Taylorus. 6) δοὺς Tiber.

νυν λέγετε,⁷ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περιόντες⁸ ὡς ὑφ' ἐνός
 τοιαῦτα⁹ πέπονθεν ἡ¹⁰ Ἑλλὰς ἀνθρώπου. οὐκ ὑφ' ἐνός, ἀλλ'
 ὑπὸ¹¹ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν¹² παρ' ἐκάστοις, ὦ γῆ καὶ
 θεοί!¹³ (159) ὧν εἰς οὗτοςί,¹ ὃν, εἰ² μηδὲν εὐλαβηθέντα τὰ-
 ληθὲς εἰπεῖν δέοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμ' ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον³
 τῶν μετὰ ταῦτ' ἀπολωλότων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων,⁴ τό-
 πων, πόλεων. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχών, οὗτος⁵ τῶν φύν-
 281 τῶν κακῶν⁶ αἷτιος. ὃν ὅπως ποτ' οὐκ εὐθύς ἰδόντες⁷ ἀπε-
 στράφητε, θαυμάζω. πλὴν πολὺ τι⁸ σκότος⁹ ὡς φοικέν¹⁰ ἔστιν¹¹
 παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας.

Ne igitur dicatis, Athenienses, ambulantes ab uno homine Graeciam esse
 talia perpessam. non ab uno, sed a multis atque improbis in singulis ur-
 bibus, proh divum fidem atque hominum! (159) quorum iste unus est,
 quem, si verum libere dicendum esset, non dubitarem ego communem pe-
 stem eorum quae postea perierunt omnium dicere, hominum, locorum,
 urbium. qui enim semen praebuit, is enatae segetis malorum est auctor.
 quem qui non e primo statim aspectu sitis aversati, demoror. sed magnae,
 ut videtur, apud vos tenebrae obiectae sunt veritati.

7) λέγετε (in fine lineae?) om pr Σ, add antiq. Compendium λ^ε, in
 varios errores duxit, facile excidit ante alterum compendium ω, licet
 ea in Σ non invenerim. 8) περιόντες pr Ω. Vind5. 9) ταῦτα Aug4.
 10) ἡ om Pall. 11) ὑπὸ om AldT. Vind5. Pall. — ἐπὶ Man. 12) καὶ
 τῶν AldT. Vind5. Pall. — τῶν om in fine lineae pr Σ, add eadem
 manus, sed pallido atramento. (τῶν παρ' punctis notatum Pall). 13)
 ὦ γῆ καὶ ἄλλοι (?) θεοὶ πάντες compendiis recens marg Σ.

159. 1) οὗτος ἔστιν vulg. — οὗτοςί Σ. pr LaurS. Man. (Aug4 cum
 ἔστιν?) — ἔστιν nec man LaurS add compend. 2) εἰ om pr s, cuius rec
 post εὐλαβηθέντα posuit. Vind1. 3) ἀλιτήριον pr Σ? Ω (marg φθο-
 ρέα). Aug4. 'I. q. poeticeum ἀλάστορα, qua voce ipse orator passim
 utitur.' Schaeferus. 4) ἀνθρώπων εἰπεῖν Vind5. Pall. 5) οὗτος
 ἦν marg Ω. Aug2. 4. ε. Pal2. 6) κακῶν^{ωv} LaurS, punctis notavit (sec
 man?) — κακῶν om β. η. Ω. T. l. u. v. Bav (non F?). Vind3. 4. 5.
 Pall. Man. Urb. Ang. imitans Chorizius Gaz. p. 56 ed. Boisson. Declam.
 VII c Macarii Fragm. in Villosion. Anecd. T. II p. 55. Recte om in
 loco communi. Sed ubi sententia (ut h. l., si graviores auctores sequi-
 mur) cum singulari re connectitur vis atque ponderis et brevitatis auctor,
 ipsius rei vel hominis vocabulum pariter recte additur. 'Multis modis
 veteres in generales sententias specialia inferunt, quod parum animad-
 versum. Cf. ad §. 2. Hinc etiam ὑμῖν explicandum §. 7.' Dissen. ad
 §. 189. 7) εἰδότες cod ζ. 8) τὸ marg Mor. 9) σκόπας Ald. — σκέ-
 πας Ask. 10) ὡς φοικέν om ε. Etiam insolentior sic esset sententia.

160. Συμβέβηκε τοίνυν μοι τῶν κατὰ τῆς πατρίδος τούτῳ¹ πεπραγμένων ἀψαμένῳ, εἰς ἃ τοῦτοις ἐναντιούμενος αὐτοὺς² πεπολίτευμαι, ἀφίχθαι.³ ἃ πολλῶν μὲν⁴ ἔνεκ' ἂν⁵ εἰκότως ἀκούσαιτέ⁶ μου, μάλιστα δ' ὅτι αἰσχρὸν ἔστιν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ γὰρ μὲν τάργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν⁷ πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ⁸ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε.⁹ (161) ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θηβαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς¹ ὑπὸ τῶν τὰ² Φιλίππου³ φρονούντων⁴ καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέρους ὃ μὲν ἦν⁵ ἄμφοτέροις φοβερόν καὶ φυλακῆς πολλῆς⁶ δέομενον, τὸ τὸν⁷ Φίλιππον ἔαν⁸ ἀυξάνεσθαι,⁹ παρορῶντας¹⁰ καὶ οὐδὲ καθ' ἓν φυλαττομένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προσκρούειν ἀλλήλοις¹¹

160. Accidit autem mihi facinora illius contra patriam designata aggro, ut ad ea pervenerim, quae illi adversatus ego in republica gessi. quae multis de causis merito ex me audiat, tum vero, quod turpe est, Athenienses, si ego opera laborum vestra causa susceptorum sustinui, vos ne verba quidem de rebus sustinebitis. (161) Quum enim ego viderem Thebanos atque adeo vos quoque propemodum a Philippi amicis et hominibus apud utrosque corruptis adductos, quod utrisque erat formidabile magnamque cautionem requirebat, ne potentiam Philippi crescere sineretur, negligere et ne ullam quidem ea de re cavenda suscipere curam

— ὡς εἶπες, πολὺ τι σκότος. Tiberius Rh. T. VIII p. 532. 11) ἔστιν ante ὡς ponunt T. Urb.

160. 1) τότε Vindl. 2) ἀφίχθαι om in fine versus pr Σ, addidit antiq. 3) μὲν om Aug4. 4) ἔνεκα sine ἂν vulg. — ἔνεκ' ἂν Σ. Laur8. 5) ἀκούετε vulgo, etiam Σ (non ἀκούσαιτε). Laur8. — ἀκούσατε Aug1. 2. 4. k. r. s. e. Guelf. Vindl. Pal2. — ἀκούετε Q. Ang. — ἀκούσατε T. corr Φ. Coniecit Wolfius sine ἂν. Iam Elmsleius Auctar. ad Aristoph. Acharn. vs. 295 voluit: ἔνεκ' εἰκότως ἂν ἀκούσαιτε. 'Quum verba πολλῶν μὲν ἔνεκα opposita sint verbis μάλιστα δ' ὅτι ideoque fortiolem accentum rhetoricum sibi postulent, adiuvatur hic accentus particula ἂν post ἔνεκ' posita, nec potuit nunc melius collocari vocula, ibi semper ponenda, ubi maxime opus.' Dissenius. 6) ἡμῶν Q. Vind3. Man. Ang. 7) μηδὲ om Aug4. 8) Cit. AnecdBkk. p. 121.

161. 1) ἡμᾶς Q. 2) τὰ τοῦ Vindl. 3) κραττόντων vulg. — φρονούντων Σ. IndAld. γφ AldV. corr Aug1. Ang2. 4. k. r. s. e. marg Q κραττόντων sec m. (text habet vulg). γφ Φ. Guelf. Vindl. 4. Pal2. — φρονούντων Laur8. 4) ἦν παρ' cod ε (e praegressa ante ἑκατέροις repetita praepositio). 5) πολλῆς φυλακῆς Vindl. 6) τὸν τὸν pr Q. — τὸν σὸν Ang. 7) ἔαν Ang. — ὅρᾶν Vindl. — ἔων Paul. 8) ἀυξάνεσθε Man. 9) προσορῶντας cod η. — παρῶντας Man. 10) AnecdBkk p. 102. — ἀλλήλους γφ ε.

ἐτοίμως ἔχοντας, ὅπως τοῦτο μὴ¹¹ γένοιτο¹² παρατηρῶν διετέ-
 λουν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαντοῦ γνώμης μόνον¹³ ταῦτα συμφέρειν
 ὑπολαμβάνων,¹⁴ (162) ἀλλ' εἰδὼς¹ Ἀριστοφῶντα καὶ πάλιν
 Εὐβουλὸν πάντα τὸν χρόνον βουλευμένους² πράξαι ταύτην τὴν
 20 φιλίαν, καὶ³ περὶ τῶν ἄλλων πολλάκις⁴ ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς⁵
 τοῦθ' ὁμολογουμένους⁶ ἀεί.⁷ οὓς σὺ ζῶντας⁸ μέν, ὦ⁹ κίνα-
 δος,¹⁰ κολακεύων παρηκολούθεις,¹¹ τεθνεώτων δ' οὐκ αἰσθά-
 νει¹² κατηγορῶν. ἃ γὰρ περὶ Θηβαίων ἐπιτιμᾶς ἐμοί, ἐκείνων

et ad inimicitias mutuasque simultates propendere, hoc ut ne fieret, per-
 petuo cavebam, non mea duntaxat prudentia ea conferre existimans. (162)
 sed gnarus Aristophontem et rursus Eubulum omni tempore conciliare
 voluisse illam amicitiam, et quum aliis de rebus saepe inter se dissen-
 tirent, in hoc semper concordasse. quos tu viventes, o vulpecula, assen-
 tans sectabare, mortuis non sentis te obrectare. nam quod me de The-

11) μὴ τοῦτο Ω. u. Vind3. Man. 12) γενήσεται vulg. — γενήση-
 ται cod γ. (pr Ω? corr Ω vulg). — γένηται Vind5. ε. — γένοιτο Σ. —
 ῆσεται m sec.
 γένοιτο LaurS. 13) μόνον om ε. Aug2. 14) ὑπολαμβάνειν Ang.

162. 1) εἰδὼς καὶ Reiskius de suo temere. — in LaurS 11' εἰ-
 δῶς in angustiore spatio. 2) βουλευομένους cod ε. 3) καὶ om Aug2.
 4) πολλάκις om Vind1. 5) ἑαυτοῖς om Σ, add antiq. Deleverunt Turice.
 Non puto locum pronomine carere posse. Obscurum esset, sitne nobis an
 sibi supplendum. Excidisse videtur ob praegressa ἔχοντας. — ἑαυτοῖς
 εἰς Aug1. 2. 4. k. s. ε. ζ. Vind1. Pal2. 6) ὁμολογοῦντας Aug2. 7) ἀεί
 om Aug4. Pal2. 8) συζῶντας iunctim Pall. Urb. 9) ὥς Aug1. k. s.
 Vind1. Pal2. 10) κίναϊδος Aug1. 4. k. p. r. u. ε. Quelf. Vind4. Pal2.
 Man. — Perpetua confusio diversorum. Substantivum neutrius generis
 tribrachy κίναϊδος est i. q. bellua, vulpecula. Metrum discimus Sophocl.
 Ai. vs. 103. Aristophanis Nubb. vs. 448. ei. Avv. vs. 429. (Theocrit.
 Id. V vs. 25: ὦ κίναϊδεῦ. Asclepiad. XXVII: ὦ μεγάλου κίναϊδους.
 Suid. s. v.). — Adiectivi κίναϊδος i. q. impudicus primam syllabam
 pariter corripiant latini certe poetae, apud Graecos id non reperimus.
 Errant igitur grammatici παρὰ τὸ κινεῖσθαι τὸ αἰδοῖον deducentes κί-
 ναιδίαν, quo vocabulo utebatur Aeschines Timarch. §. 131 et f. leg.
 §. 99. altero Ctes. §. 106. Substantivum citant Harpoer. Phot. (ἐν τῷ
 κατὰ Κτησιφῶντος corrige ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ.). Bkk Anecd. p. 272, 5, ubi
 κινάειαν corrige in κινάδιον. alii. Cf. infra §. 242. Ex originatione
 igitur ad orthographiam nihil proficimus. Tertium quidem vocabulum
 i. q. μαργαρίτης θαλάσσιος est Indicium. Arrhian. Indic. VIII. 8.
 Quaerant linguae Sanscrit. gnari. — κίναϊδος καὶ s. 11) περιηκολού-
 θεις cogitavit aliquando Lobeckius ad Phrynich. p. 354. At vid. Schae-

πολὺν μᾶλλον ἢ ἡμῶν κατηγορεῖς, τῶν πρότερον¹³ ἢ γὰρ ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. (163) Ἄλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον τούτου¹ μὲν ποιήσαντος, συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν² αὐτῷ³ τὴν⁴ πρὸς⁵ Θηβαίους ἐχθρὰν, συνέβη⁶ τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς,⁷ 282 οὐπερ ἔνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον, καὶ εἰ μὴ προέξαν-

banis reprehendis, illos multo magis quam me accusas, qui ante me societatem illam probaverunt. (163) Sed illuc redeo, Amphissensi bello per istum quidem excitato, perfecto autem per reliquos eius adiutores adversus Thebanos odio, accidisse, ut Philippus in nos proficisceretur, qua de causa isti urbes inter se committebant, et nisi paulo ante evigilassemus,

fer. ad h. l. et Cobet. Var. Lect. p. 22. 12) ἀσχύνη vulg. — ἀσχύνη Vind3. 4. 5. — ἀσθάνει Σ. — ἀσθάνη Laur8. 'Vulgata mihi videtur praestabilior.' Schaeferus. 'Impudentiae an imprudentiae hic locus sit, si quaeas, impudentis quidem esse reperies, quem virum aliquis coluerit, eundem proscindere mortuum convitiis, ut locum habeat non ineptum ἀσχύνη, multo tamen plura complecti ideoque gravius esse videbis ἀσθάνει. Tam caeco enim furore, modo adversario noceat, grassari significat Aeschinem, ut oblitus veritatis obliviscatur simul, quantopere viri, quem adulatione olim prosecutus esset, tecte quidem manibus nunc insultet, et mendacii impudentiaeque duplici suscepto opprobrio iudicum mentes a se ipse sit abalienaturus. Probabiliorum etiam dixeris Bekkeri lectionem, si inspecto Aeschine Ctes. §. 138 sq. Eubulum ne nominatum quidem, Aristophontem autem Azenieum ita commemoratum videris, ut huius viri, quamquam πλείστον τὸν χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείναντα αἰτίαν dicat, verecunde tamen et honorifice Aeschines meminerit.' Rauchenstein, l. c. p. 34. ἀσθάνει non pertinet ad praegressa, non ad adulationem, sed ad sequentia, quibus Aeschinis furor et imprudentia explicatur. 13) προτέρων u.

163. 1) τούτους Σ, pallido puncto σ notatum. 2) συνεργούντων AnecdBkk p. 171. — συνεργῶν pr Q. 3) αὐτῶν cod η. 4) 'Malim διὰ τὴν. nescio quoque, an ἡμετέραν addendum sit. — nam alias pendent hi accusativi, quoniam συμπεραναμένων ad πόλεμον refertur.' Reiskius. 'Omnia falsa. — Non pendere accusativum dudum intellexerant Budaeus et H. Stephan. Thesaur. s. v. Συμπεραίνω.' Schaeferus. — συν. τῷ αὐτῷ Man. 5) πρὸς τοὺς vulg. — τοὺς om Σ. Laur8. Augl. s. Vindl. 3. 4. Pal2. 'Recte delevit Bekkerus, prospiciens membrorum concinnitati, quippe sibi inter se opponuntur ἐν Ἀμφίσσῃ et πρὸς Θηβαίους.' Schaeferus. 6) 'Fort. συνέβη αὐ. evenisset' etc. Reiskius. 'Fallitur. verte evenit, ut Philippus adversus nos iter faceret.' Schaeferus. 7) ὑμᾶς Vindl.

έστημεν⁸ μικρόν, οὐδ' ⁹ ἀναλαβεῖν¹⁰ ἂν ἡδυνήθημεν, οὕτω
μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι τὴν ἐχθραν.¹¹ Ἐν οἷς δ' ἦτ'
ἡδὴ τὰ πρὸς ἀλλήλους, τουτωνὶ¹² τῶν ψηφισμάτων ἀκούσαντες
καὶ τῶν ἀποκρίσεων εἰσεσθε.¹³ Καὶ μοι λέγε ταῦτα λαβών.¹⁴

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

164. Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Ἐλαφβολιῶνος

ne potuissemus quidem (eo usque isti promoverant) reprimere odium.
Ut vero alii in alios fueritis animati, hisce decretis auditis et responsioni-
bus sciatis. Age cape mihi haec et lege.

160. Heropytho Archonte, die XXV m. Elaphebolionis, tribu praesi-

8) προσεξανέστημεν pr Σ. falsum σ puncto et linea deletum est.
— προεξέστη Ω (vulgatum in γρ margo habet). — προεξέστημεν Ang.
9) οὐδ' ἂν F (non Bav?). — ἂν post ἀναλ. om Vindl. Urb. 10) ἀνα-
λαβεῖν αὐτοὺς aut αὐτοὺς (ἐαυτοὺς cod η) vulg. — om Σ, pr LaurS.
Augl. 4. k. s. Vindl. Pal2. — ἀναλαβεῖν absolute i. q. *reficere vires,*
convalescere. Est vocabulum medicum. Vid. Poes. Oeconom. s. v.
Hippocrat. De Mulier. Lib. II p. 267, 28 ed. Foes.: ἦν μὴ δύνηται
ἀναλαμβάνειν. At h. l. non de imbecillitate, de odio agitur. Sed vid.
not. proximam. 11) τὸ πρᾶγμα sec man marg LaurS. vulg. — τὴν
ἐχθραν Σ. ε. Aug2. p. r. γρ Φ. γρ Bav (F?). Vind4. — om Augl. k. s.

Vindl. alterum γρ Φ. — τὸν Φίλιππον δὴ text pr LaurS sine οὗτοι,
quod habet marg. Deleta sunt textus verba. — marg antiq. Σ: γρ. οὕτω
μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι. Οὐ προσγράφοντες τὴν ἐχθραν, ὡς
εἶναι τὸ νόημα: προήγαγον οὗτοι τὸν Φίλιππον, ἀλλ' οὐ τὴν ἐχθραν,
ὡς ἡ γραφή αὐτῇ ἔχει. Non sine veri specie Funkhaenelius in Fleck-
eis. Annall. LXXIII p. 679 utrumque esse glossema censet, ut nos ipsi
antea. At multiplex est summa auctoritas tuetur τὴν ἐχθραν, qui accusati-
vus obicitur ambobus verbis ἀναλαβεῖν et προήγαγον. Cf. Aug. Mommsen
in Fleckeisen. Annall. 1836 p. 57. Sententia est: nisi evigilassetis e
socordia vestra, ut de concordia cum Thebanis cogitaretis, et nisi ea
per me restituta esset, sed si bellum nobis cum Philippo et Thebanis eius
sociis exarsisset, ne potuissemus quidem cum his reconciliari, ut contra
Philippum bellum gererent. Locus etiam interpunctio laborabat, colo
interpunctus post ἡδυνήθημεν. 12) τούτων s. (k?). ε. Vindl. Pal2. —

τουτωνὶ Ω. 13) εἰσεσθεῖς Ω (αι linea est perfossum). 14) καὶ ...
λαβών om Augl. k. s. — καὶ μοι τ. λαβ. om Vindl. habens λέγε. —
καὶ μοι λέγε τ. λαβ. λέγε Urb.

*) Ψηφίσματα Σ. LaurS, quamquam §. 165 iidem habent ψήφι-
σμα titulum. Cf. §§. 165 ... 167. — om Augl. 4. Vindl. — De-
cretum om Augl. Vindl. Urb. text Lind. Pal2, qui codex omnia (titu-
los, documenta et oratoris appellationem alteram) §§. 164—167 omisit.

ἔκτη φθίνοντος, φυλῆς πρυτανευούσης Ἐρεχθίδος, βουλῆς ¹⁰
καὶ στρατηγῶν γνώμη, ἐπειδὴ Φίλιππος ᾧς¹ μὲν κατέληφεν²
πόλεις τῶν ἀστυγαιτόνων, τινὰς³ δὲ πορθεῖ, κεφαλᾷ δὲ⁴
ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν παρασκευάζεται παραγίγνεσθαι,⁵ παρ' οὐδὲν
ἡγούμενος⁶ τὰς ἡμετέρας συνθήκας, καὶ τοὺς ὅρκους⁷ λύειν
ἐπιβάλλεται καὶ⁸ τὴν εἰρήνην, παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις,¹³
δεδοχθαι⁹ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμπειν¹⁰ πρὸς αὐτὸν¹¹
πρέσβεις, οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται¹² καὶ παρακαλέσουσιν αὐ-
τὸν μάλιστα μὲν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοιαν διατηρεῖν καὶ τὰς
συνθήκας, εἰ δὲ μὴ, πρὸς τὸ¹³ βουλευσασθαι δοῦναι χρόνον¹⁴
τῇ πόλει καὶ τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι¹⁵ μέχρι τοῦ Θαρρηγιῶνος
μηνός. ¹⁶Ἡφέθησαν ἐκ βουλῆς¹⁶ Σίμος¹⁷ Ἀναγνράσιος,¹⁸ Εὐθύ-
δημος¹⁹ Φυλάσιος,²⁰ Βουλαγόρας²¹ Ἀλωπεκῆθεν.

dente Erechtheide, de sententia senatus et imperatorum, Quoniam Philip-
pus alia oppida finitimorum occupavit, alia populatur, atque quod sum-
mum est, ad Atticam ingrediendam se instruit, foedus nostrum pro nihilo
ducens, et iusiurandum solvere instituit et pacem, fidem mutuo datam
frangens; placere senatui populoque, ut legati ad eum mittantur, qui cum
eo agant et eum hortentur, potissimum ut concordiam nobiscum factam
et pacta teneat, sin minus, ut tempus deliberandi praebeat reipublicae et
indutias usque ad mensem Thargelionem. Lecti sunt e senatu Simus
Anagyrsius, Euthydemus Phylasius, Bulagoras Alopecensis.

164. 1) τινὰς Scrimg. IndAld. Fel. 2) κατέληφει cod ε. — ἐκατέ-
ληψε Vind5. Pall. 3) ᾧς Ind Fel. — Proxime Σ: πορθεῖν, sed v est
puncto notatum. 4) δὲ om ε. 5) γίγνεσθαι Lind marg. — παραγινέσθαι
cod ε. — παρ' οὐδὲν γίγνεσθαι Ang. — πορεύεσθαι p. 6) ποιούμενος
p. 7) τοὺς ὅρκους om Scrimg. Dittographiam esse παρ' οὐδὲν ἡγ.
τὰς ἡμ. συνθ. καὶ ὅρκους et παραβ. τὰς κοινὰς πιστ. et fort. delendum
παρ' οὐδὲν . . . ὅρκους et καὶ τὴν εἰρήνην, παραβαίνων τὰς κοινὰς
πίστεις, λύειν ἐπιβάλλεται censet Dobraeus temere. 8) καὶ om Scrimg.
9) δεδοχθαι¹⁰ Vind5. — δεδοχθω Ang4. 10) πέμψαι Meerm. 11) αὐ-
τὸν κήρυκα καὶ k. s. Meerm. E §. 165 huc migraverunt, ubi praeco
etiam nominatur. 12) διαλέξονται Man. 13) τῷ Ω. γ. u. Vind3. Ang.
14) χρόνους cod η. 15) ποιείσθαι cod η. — δοῦναι . . . ποιήσασθαι
om Ang. 16) τῆς βουλῆς vulg. — τῆς om Σ. LaurS. F. In iis sub-
stantivis βουλή est, quae tanquam propria articulo carere possunt. Cf.
§. 265. Aristocr. §. 98. Timocr. §. 9. Boeckh. Document. Marit. XIII et
XIV passim. Aristoph. Eqq. vs. 166: ἀρχέλας ἔσει καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ
τῶν λιμένων καὶ τῆς πικνός, βουλὴν κατήσεις. vs. 722 (719): ἐν βουλῇ
με δόξεις καθυβρίσθαι, ἔωμεν εἰς τὸν δῆμον. 17) σίμος vulg. — σίμος
Σ. — σίμος LaurS. T. (Vind3. 4. 5). Vid. ad §. 48. 18) ἀναγνράσιος

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

- 25 165. Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Μουνυχιῶνος ἔφη
καὶ νέα, πολεμάρχον γνώμη, ἐπειδὴ Φίλιππος εἰς ἄλλοτριό-
τητα¹ Θηβαίους² πρὸς ἡμᾶς³ ἐπιβάλλεται καταστήσαι, παρε-
σκεύασται⁴ δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τοὺς ἐγγίστα
283 τῆς Ἀττικῆς παραγίνεσθαι⁵ τόπους, παραβαίνων τὰς πρὸς
ἡμᾶς⁶ ὑπαρχούσας αὐτῷ συνθήκας, δεδόχθαι⁷ τῇ βουλῇ καὶ
τῷ δήμῳ πέμψαι⁸ πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἵτινες
ἂξιώσουσιν καὶ παρακαλέσουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι τὰς ἀνοχάς,

165. Heropytho Archonte, die XXIX m. Munychionis, de Polemarchi sententia, Quoniam Philippus Thebanos alienare a nobis instituit, et se paravit, ut etiam cum toto exercitu in proxima Atticae loca ingreditur, in quo foedus, quod ei nobiscum intercedit, violat; placere senatui populoque, ut ad eum mittantur caduceator et legati, qui petant et eum hor-

Σ. LaurS. vulg. ut Aug2 §. 75. — ἀνασύρρασις Ω. — ἀναγηρράσιος Aug4. — ἀναγυρράσιος Aug2. (T. Φ.). Boeckh. Corp. Inscr. Tituli 111. 217. 293. alii. Ross. De Demis p. 112 sq. 19) εὐθύμηδος Man. 20)

Φιλιάσιος LaurS. vulg. — Φλειάσιος Σ. — Φλειασιοι Inscript. de victoria Plataeensi ed. Frick. in Fleckeisen. Annal. 1859 fasc. IV p. 496. — Φλυάσιος Aug2. — 'Rescribe Φιλιάσιος. nam Φιλαῖδαι fuit demus Aegeidis tribus, at Φλιοῦς urbs Peloponnesi, a qua formatur Φιλιάσιος. ea nihil ad remp. Athen. pertinebat.' Palmerius. Exercitt. p. 826. 'Vid. Memor. Cosson. p. 32.' Taylorus. 'Practuli Φλυάσιος.' Reiskius. Recepit etiam Bekkerus. At nec Φιλιάσιος nec Φλυάσιος verum est. nam gentilitium est Φιλαῖδης, Φιλαῖδαι, et Φλύα habet gentil. Φλυεύς. Cf. §§. 105. 115. 135. 187. Restat solum Φυλιάσιος demi Φυλή in Parisinam editionem receptum. Confusum est nomen notissimum cum minus frequenti. 21) δουλαγόρας τ. ε. Aug2. 4. IndFel. margLind. γρ AldV.

*) Ἐτερον ψήφισμα vulg. — Ἐτερον om Σ. LaurS. Ω. Aug2. Bav (F?). Vind3. 4. 5. Man. Ang. — Ἐπιστολὴ Φιλίππου. ψήφισμα (reliquis titulis omissis §§. 164. 166. 167) Aug1. Vind1. — Totum titulum om Aug2. — Decretum om Aug1. Vind1. Urb. text Lind. (κ. ε).

τητα
165. 1) ἄλλοτριστατοὺς Vind5. — ἄλλοτριστάτους Ven. Aug4. ε. Superlativorum exitus confusi cum τητα terminatione animadvertere debebant Taylorum, qui volebat ὡς ἄλλοτριστάτους. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 1033. b. 2) τοὺς Θηβ. u. 3) ὑμᾶς Mor. Ang. 4) παρασκευάζεται Indd. e §. 164. 5) παραγενέσθαι Vind5. Pall. 6) ὑμᾶς Man. 7) δεδόχθω Aug4. — δεδόχθαι Vind5. 8) πέμπειν AldT. Vind5. rec Pall (cuius pr πεμ sine terminatione). •

ὅπως ἐνδεχομένως⁹ ὁ δῆμος βουλευέσθαι.¹⁰ καὶ γὰρ¹¹ νῦν¹² οὐ κέκρικεν βοηθεῖν ἐν¹³ οὐδενὶ τῶν μετρίων. Ἡφρέθησαν ἐκ¹⁴ βουλῆς Νέαρχος Σωσινόμου, Πολυκράτης Ἐπιφρόνος, καὶ κῆρυξ Εὐνυμος Ἀναφλύστιος ἐκ τοῦ δήμου.¹⁵

166. Λέγε δὴ καὶ¹ τὰς ἀποκρίσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ² ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.³

10

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς⁴ εἴχετε⁵ πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν, οὐκ ἄγνωσ, καὶ τίνα σπουδὴν ποιήσθε προκαλέσασθαι⁶ βουλόμενοι⁷ Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους, ἐτι δὲ καὶ Βοιωτούς.⁸ 15 βέλτιον δ'⁹ αὐτῶν φρονούντων καὶ μὴ βουλομένων ἐφ' ὑμῖν¹⁰ ποιήσασθαι τὴν ἐαυτῶν αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον ἴστα-

tentur, ut indutias faciat, ut e re nata populus deliberet. etenim nunc non decrevit copias emittendas in re non mediocri. Lecti sunt e senatu Nearchus Sosinomi F., Polycrates Epiphronis F., et caduceator Eunomus Anaphlystius e populo.

166. Recita etiam responsa.

Rex Macedonum Philippus S. P. Q. Atheniensi S. Qua animo fueritis erga nos ab initio affecti, non ignoro, et quid studii adhibeatis, ut ad vos (ad vestram societatem) vocetis Thessalos et Thebanos, atque adeo Boeotos. Qui quum saniores sint, et suam optionem vestro arbitrio subiicere nolint, sed ab utilitatis parte stent, nunc conversione facta per legatos

9) ἐνδεχόμενον Ven. ε. γρ ζ. η. Aug2. 4. p. r. — ἐνδεχομένων Σ. LaurS. F. T. Φ. Pall. Fort. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων. — utrumque casum dat Bav. 10) βασιλεύσεται Man. — δουλεύσεται Ang. 11) γὰρ om Ω. 12) νῦν om Man. 13) ἐν om Aug2. 4. ε. p. r. Vind4. — ἐκ' coni. Dobraeus: 'dum tolerabiles sint, quas ille velit, condiciones. Cf. §. 244. 14) τῆς βουλῆς vulg. — τῆς om Σ. LaurS. Vind4. Aug2. F. T. Φ. p. r. marg Lind. Vid. §. 164. 15) ἐκ τοῦ δήμου om γ. Ω. u. v. Man. Ang. Placet.

166. 1) καὶ om Vindl. Man. 2) Ἀποκρίσεις h. l. et §. 167 Ald etc. Σ. F. T. Φ. p. u. v. Vind3. Man. Ang. — Ἀπόκρισις LaurS. Ω. Aug2. Bav. Vind4. (r. t.) item §. 167. — Ἐπιστολὴ Φιλίππου. Cf. ad §. 165. — Ἐπιστολὴ Aug4. AldT. Vind5. Pall. 3) Ἀθηναίοις om Ω. u. v. Vind3. 5. Urb. Pall. Epistolas has duas om Aug1. Vindl. Urb. in marg habet Lind. Cf. ad §. 164. 4) ἀπ' ἀρχῆς om ε. 5) Ἄντι εἴχετε leg. ant infra ἐποιεσθε.' Wolfius. 'Non opus.' Schaeferus. 6) προκαλέσασθε Man. — προκαλέσασθαι coni. Dobraeus scil εἰς φιλίαν. 7) βουλόμενοι om Aug4. 8) Βοιωτούς om Vind5. Pall. 9) δ' om pr Pall. 10) ἡμῖν cod ε.

μένων, νῦν ἐξ ὑποστροφῆς¹¹ ἀποστέλλαντες ὑμεῖς¹² πρὸς με¹³
 20 πρέσβεις καὶ κήρυκα¹⁴ συνθηκῶν μνημονεύετε¹⁵ καὶ τὰς ἀνο-
 χὰς αἰτεῖσθε,¹⁶ κατ' οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πεπλημμελημένοι.¹⁷ ἐγὼ
 μέντοι ἀκούσας τῶν πρεσβευτῶν¹⁸ συγκατατίθεμαι τοῖς παρα-
 καλουμένοις καὶ ἑτοιμός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀνοχὰς, ἂν περ
 τοὺς¹⁹ οὐκ ὀρθῶς συμβουλευόντας²⁰ ὑμῖν παραπέμψαντες τῆς
 25 προσηκούσης ἀτιμίας ἀξιώσητε.²¹ Ἐρρωσθε.²²

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.*

167. Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Θηβαίων τῇ βουλῇ
 καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴν,
 284 δι' ἧς μοι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην ὄντως ἐποιεῖτε.¹

et caduceatorem ad me missos pactionum mentionem facitis et indutias
 petitis, nulla per nos iniuria lacessiti. Veruntamen ego legatis auditis
 annuo postulatis et paratus sum ad faciendas indutias, si quidem qui vo-
 bis non recte consulunt, eos repudiatos qua digni sunt infamia punietis.
 Valete.

167. Rex Macedonum Philippus S. P. Q. Thebano S. Accepi literas
 vestras, quibus mecum concordiam et pacem revera faceretis. Attamen

11) ἐπιστροφῆς Vind5. Pall. 12) ἡμεῖς Lind. 13) πρὸς ἐμὲ olim
 Bkk. At vid. Dissen. ad h. l. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 489 E. Mehl-
 horn. Gramm. Gr. I p. 230. Cf. §§. 14. 21. 77. Boeot. II §§. 42 sq. f.
 leg. §. 222. Etiam ὡς με Nicostr. §. 7. 14) κήρυκας Σ. LaurS et
 libri plerique omnes. — κήρυκα Bav (non f'). — κήρυκα Reiskius coni.
 (Vind3. 4?). Pluralem Wunderlichius defendebat 'propter duas legatio-
 nes.' At in priore decreto §. 164 ex optimorum, etiam plurimorum co-
 dicum auctoritate delendum erat κήρυκα καὶ. Pluralis ortus esse vide-
 tur propter sequens σ. 15) μνημονεύετε Vind5. 16) αἰτιᾶσθε cod η.
 17) πεπληγμένοι vulg. — πεπλημμελημένοι Bav. ε. γο ζ. η. Aug2. 4.

Alt. AldB. AldV. Less. Vind3. 4. (Φ. p. r). — πεπλημμενοι Σ, utraque
 scriptura est calligraphi. — πεπλημμελημένοι LaurS. 18) ἀκ. τ. πρε-
 σβυτῶν r. Vind4. — τῶν πρεσβευτῶν ἀκούσας Q. n. Man. Ang. 19)
 τοῦτους Σ. 20) συμβουλευσάντας Aug2. 21) ἀξιώσατε Aug4. — ἔξε-
 ώσητε T. — ἔξεωσητε Appfr. — ἔξεώσατε AldT. 22) ἔρρωσθε om Φ.

*) Ἐπιστολὴ Θηβαίους AldT. — Ἐπιστολὴ sine Θηβαίους Pall.
 (Ἐπιστολὴ. ἀποκρίσεις? Vind3). — Θηβαίους om Q. Vind3. (u. v?). —
 Titulum om Aug4. — Ceterum cf. ad titulum §. 166.

167. 1) καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανεοῦσθε (ἀνανεοῦσθαι Ang.) vulg. —
 ἀνανεοῦσθε καὶ τὴν εἰρήνην deinde lacunam Φ. — καὶ τὴν εἰρήνην
 cum sequente lacuna, in quam sec man scripsit ἀνανεοῦσθαι, LaurS,

Πυνθάνομαι μέντοι διότι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις. πρότερον μὲν² οὖν ὑμῶν κατεργήνωσκον ἐπὶ τῷ μέλλειν πείθεσθαι³ ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει, νῦν δ' ἐπιγνούς ὑμᾶς τὰ⁴ πρὸς ἡμᾶς ἐξηγηκότας ἔχειν εἰρήνην μᾶλλον ἢ ταῖς ἐτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις, ἥσθην καὶ μᾶλλον⁵ ὑμᾶς ἐπαινω κατὰ⁶ πολλά, μάλιστα δ' ἐπὶ τῷ βουλευσασθαι περὶ τούτων ἀσφαλέ¹⁰ στερον καὶ τὰ πρὸς⁷ ἡμᾶς ἔχειν⁸ ἐν⁹ εὐνοίᾳ, ὅπερ οὐ¹⁰ μικρὰν ὑμῖν οἴσκειν ἐλπίζω ῥοπήν,¹¹ εἰάν περ ἐπὶ ταύτης μένητε τῆς προθέσεως.¹² Ἐρρωσθε.

audio Athenienses omni studio contendere, ut ipsorum adhortationibus suffragemini. Ut igitur prius vos reprehendebam, quod spem, quam illi faciebant, essetis amplexuri et eorum institutum secuturi, ita nunc posteaquam intellexi malle vos pacem nobiscum habere, quam aliorum sequi sententias, sum delectatus et vos quum multis nominibus laudo, tum eo potissimum, quod et tutiora consilia sectamini et benivolentiam erga nos habetis. id quod non parum vobis momenti allaturum puto, si quidem in isto instituto perseverabitis. Valete.

pergens reliquis omissis: πυνθάνομαι. — καὶ τὴν εἰρήνην τῶσέ μοι εἴτε pr Σ, ante τῶσ recens corr viridi (Saec. XV) addidit ὄν. — καὶ ἀναγεῖσθαι τὴν εἰρήνην τῶσέ μοι (β?) θίκετε Vind4. Hinc et quia in Bekkeria lectionis varietate spatium post μοι relictum nec correctoris ὄν observatum erat, olim codicem Φ sequens conieci addendum esse εἰρ. πρὸς ἐμὲ ποιεῖτε, quum iam Dobraeus praeiisset, id quod me fugerat, annotans: 'An in Σ latet ἐποιεῖτε vel ποιεῖτε?' Sed postea vidi in Σ verbum finitum esse post μοι et verbum continuari literis εἴτε, etiam Vind4 idem velle, hinc scribendum καὶ τὴν εἰρήνην ὄντως ἐποιεῖτε, cuius interpretamentum est ἀναγεῖσθε, et ὄν excidit propter praegressum ἦν. Spengelius De Phil. III p. 161 in reliquiis Σ latere posse προσομολογεῖτε censuit. Quid ὄντως εἰρήνην ἀγειν etc. tum significet, intelligitur e Chers. §. 4 sqq. Ne vero activum offendas, non scriptum esse ἐποιεῖσθε, literae h. l. et legati respiciuntur, nam τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσιν οἱ πρέσβεις. De quo discrimine vid. Wurm. ad Dinarch. c. Dem. §. 50 p. 95. Non fecerunt Thebani tum pacem, sed de concordia et servanda pace actum est. 2) μὲν om z. p. r. Vind4. 5. Pall. 3) πείθεσθαι Vind5. 4) τὴν Φ. k. p. s. e. ζ. η. Aug4. Less. AldT. Alt. — τὴν τὰ Bav (non F?). — De τὰ πρὸς vide proximum. Cf. §. 163 et passim. 5) 'μᾶλλον malim abesse.' Sauppius. Nos praeferamus μάλα. 6) καὶ τὰ Mor. pr Σ. Laur8 compendio. text Q. vulg. — κατὰ Ald. Fel. corr antiq Σ compendio. ζ. Aug2. Meerm. marg Q. (k. s. i. u). 7)

168. Οὕτω διαθείς¹ ὁ² Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλή-
 λας³ διὰ τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθείς τοῖς ψηφίσμασιν καὶ
 ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἤκεν⁴ ἔχων τὴν δύναμιν καὶ τὴν Ἑλάτειαν⁵
 κατέλαβεν,⁶ ὥς, οὐδ'⁷ ἂν⁸ εἴ τι γένοιτο, ἔτι συμπνευσάντων⁹

168. Ita concitatis inter se urbibus Philippus istorum opera, et his decretis elatus et responsionibus, adventavit cum exercitu et Elateam occupavit, quasi quidquid accidisset non iam conspiraturi essemus nos et

πρὸς Ω. 8) ἔχει Vind5. 9) ἔν om pr Ω. 10) οὐ om Aug4. 11) ὅπερ . . . ὅσην om Vind5. 12) προαιρέσεως cod ε. — πίστεως t. Ind Ald. AldV. AldB.

168. 1) διατεθείς k. Pal2. διατωθείς pr Ω, τω delevit corr. 2) ὁ om Aug4. 3) ἀλλήλους T. 4) ἤγεν Aug4. 5) ἐλάττειαν Ang. 6) κατέβαλεν Man. 7) οὐδ' om pr Pall, corr inseruit post ἂν. 8) ἂν om Vind5. 9) ἀναπνευσάντων Taylorus coniecit, de clara sententia haesitans, securus de constructione vexata. — συμπνευσάντων Σ. LaurS. vulg. (Aldetc. om proxime sequens ἂν). Defendere conabatur Hermann. Ἄν p. 184 ita, ut ad οὐδ' ἂν repeteret συμπνευσάντων e συμπνευσάντων sequente. At optimorum librorum (Σ. LaurS. Aug1. 2. k. s. Guelf. Vindl. 3. Pal2) ἂν tuentium etiam post συμπνευσάντων, et Dionysii H. T. VI p. 743 particulam post proximum pronomen ponentis auctoritas obstat et talis ellipsis inusitata est. Vid. Baemlin. De Modis p. 358 sq. Quare Weberus ad Aristocr. §. 15 defendebat συμπνευσάντων ἂν exemplis et aliis, de quibus facile corrigendis vid. not. ad Phil. III §. 70, et Aristogit. I §. 68: μήτ' ἂν γενησόμενα. At huius exempli verba, quae ipse olim Bekkeri annotatione in errorem ductus in textum receperam, delenda sunt secundum Σ. Π. Ω. Man. Vindl. 4. Aug1 etc. merito. nam impudens, de quo ibi agitur, non potest dicere quae non futura sunt. Rectissime vero συμπνευσάντων ἂν coniecerunt Elmsleyus Auctar. ad Aristoph. Acharn. vs. 205; Schaeferus, quamquam ob brevitatem dictionis illum hic non intellexerat; Dobraeus; Baiterus ad Lyeurg. p. 131, qui observavit: 'συμπνευσάντων, inquit, soloeum esse puto, quoniam futurum verbi πνέω non est πνεύσω, sed πνεύσομαι'; Cobetus Var. Lect. p. 92. Optime H. Steph., Elmsleyus et idem ille Cobetus (Mnemos. 1856 II p. 190 sq.) Hesychii auctoritate coniecturam confirmaverunt. Lexicographus enim inter Συμπλάττομεν et συμπνευσμός habet: Συμπλευσάντων ὁμονοησάντων. Corrigendum igitur e Demosthenico loco depravato depravatum verbum Lexici: συμπνευσάντων, quamvis in aliis locis ἂν particulam cum futuri indicativo, infinitivo et participio posse construi certum sit. Cf. ad Phil. III §. 70. et ad f. leg. §. 342. Veraque est Baiteri observatio. nam quamquam ἀναπνεύσει quidem in Quinti Smyrnaei Posthom. XIII vs. 516 invenitur, apud classicos tamen etiam compositorum futurum πνεύσομαι est, ut apparet ex Eurip. Hercul. fur. vs. 885 ἐκπνεύσεται, contra quam Elmsleyi coniecturam

ἂν ἡμῶν¹⁰ καὶ τῶν Θηβαίων. ἀλλὰ μὴν¹¹ τὸν τότε συμβάντ' ἐν¹² τῇ πόλει θόρυβον¹³ ἴστε μὲν ἅπαντες, μικρὰ δ' ¹⁴ ἀκούσασθ' ὅμως¹⁵ ἀναγκαιότατα.¹⁶ 20

169. Ἐσπέρα μὲν¹ γάρ² ἦν, ³ ἥκε δ' ἀγγέλλων⁴ τις ὥς⁵

Thebaui. Verum qui tumultus in urbe tum fuerit excitatus, nostis quidem omnes, pauca tamen audite cognitu maxime necessaria.

169. Vespera erat, venerat quidam ad Prytanes nuntians Elateam

nemo codicum sribliginem ἐκπνεύσατε vel ἐπνεύσατε tuetur. 10) ἡμῶν vulg. — ἡμῶν Σ. LaurS. γρξ. η. Φ. Augl. 4. k. s. Vind3. 5. Pall. 2.

Dionysius. — ἡμῶν F. Vindl. 11) μὴν καὶ cod s. 12) ἐν om Augl. k. r. s. Gneif. Vindl. Pal2. Apsines Rh. T. IX p. 506 W. Taylorus et Schaeferus delendum putaverunt. Cf. §. 188: τὸν τότε τῇ πόλει περισπάντα κίνδυνον, in quo loco a Longino laudato nonnulli codd. ἐν τῇ habent. 'Schaeferus omnino suspicatur sic scriptum fuisse a Demosthene: τὸν τότε συμβάντα θόρυβον τῇ πόλει, ut §. 176 τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει legatur, et §. 220 τὸν κατειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν. Verum exempla in talibus nihil probant. nam probe novit Schaeferus utramque collocationem bonam esse pro ratione sententiae. sententia regit collocationem verborum. Dicit vero orator τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον, (ut postea θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις) quod hic multo γραφικώτερον, ubi has res describit.' Dissenius. 13) ἀλλὰ μὴν τὸν τῇ πόλει συσταθέντα τότε θόρυβον Tiberius Rh. T. VIII p. 572. 14) ἂν tanquam post δ' inserendum marg Urb. 15) μου Tiber. 16) ὅμως, αὐτὰ τὰ ἀναγκ. vulg. — αὐτὰ τὰ om pr Σ, viridi colore recens addidit. om ambo vocabula pr LaurS, sec add αὐτὰ sine articula. — αὐτὰ sic habet Pall. — τὰ ἀναγκ. sine αὐτὰ Tiberius. Vind5. — μικρὰ, αὐτὰ τὰ ἀν. i. q. weniges, gerade nur das nothwendigste. μικρὰ . . . ἀναγκ. i. q. weniges sehr nothwendiges. Sic utrumque una notione comprehensum sed loco separatim vocabulum suam gravitatem obtinet.

169. 1) μὲν om Pall. — Pro ἔσπερα Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1271 W. ἡμέρα. 2) γάρ om. k. Pal2. Cf. Charit. I, 3 init. Initium loci classici citavit Longinus Sublim. cap. 10. 3) ἦδη Tiberius Rh. T. VIII p. 572 W. (ex ἦν ἥκε ortum). 4) ἀγγέλλων Aldetc. Q. s. Pal2. Urb. Man. Ang. Theon. Progymn. II. Rh. T. I p. 167 ante Walz. — ἀγγελλῶν Vind5. Pall. — ἀγγέλλων Σ. LaurS. vulg. Theon. Progymn. Walzii. Hermog. Rh. T. III pp. 272. 290. 303. Schol. in Hermog. T. VII p. 947 W. Anonym. De Figuris Rh. T. VIII p. 648 W. Gregor. Cor. Strab. IX, 3, 15 p. 424 A. Etiam metrum traditur Castor. De Metris Rh. T. III p. 717. — ἀπαγγέλλων Bav. η. Cf. Diodor. XVI cap. 84. — ἥκειν ἀγγέλλων τις et ἥκειν ἄγγελος τις idem quidem significat (de literarum harum confusione vid. Orvill. ad Char. l. c.), sed

τοὺς πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται.⁶ καὶ μετὰ ταῦτα, οἱ
 μὲν εὐθὺς ξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες τοὺς τ' ἐκ τῶν
 25 σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξείργον καὶ τὰ γέροντ'⁷ ἐνεπίμ-
 πρσαν, οἱ δὲ⁸ τοὺς⁹ στρατηγούς μετεπέμποντο¹⁰ καὶ τὸν
 σαλπικτὴν¹¹ ἐκάλουν, καὶ δορυβου πλήρης ἦν ἡ¹² πόλις. τῇ
 δ' ὕστερα, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν
 ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ'¹³ εἰς τὴν¹⁴ ἐκκλησίαν
 28 ἐπορεύεσθε,¹⁵ καὶ πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεύσαι
 πᾶς ὁ δῆμος¹⁶ ἄνω καθῆτο. (170) καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἦλθεν¹
 ἡ βουλὴ καὶ ἀπήγγειλαν οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελημέν' ἐαν-
 3 τοῖς² καὶ τὸν ἥκοντα παρήγαγον κακείνος εἶπεν, ἡρώτα³ μὲν
 ὁ κήρυξ 'τίς ἀγορεύειν βούλεται; παρήει δ' οὐδεὶς. πολλὰ-
 4 κίς⁴ δὲ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος οὐδὲν⁵ μᾶλλον ἀνίστατ' οὐ-

esse occupatam. post haec alii statim a coena surgentes circumforaneos e tabernis expellebant et crates (cancelli) incendebant, alii imperatores accersebant et tubicinem vocabant, et tumultu referta erat urbs. postridie, primo diluculo, Prytanes senatum in curiam vocabant, vos in contionem ibatis, ac priusquam senatus deliberasset ac decrevisset, universus populus in superiore loco sedebat. (170) et post, ut venit senatus et Prytanes ea, quae ipsis nuntiata fuerant, renuntiaverunt et nuntium produxerunt isque nuntiavit, praeco interrogabat 'Quis contionem habere vult?' nemo prodibat. saepius interrogante praecone, nihilo magis surgebat

hic loco τις articulus ante ἀγγέλλων addendus foret et structura non tam bene procederet, unde pendeat ὡς. — (δὲ τις ἀγγέλλων Sopater Rh. T. IV p. 745). 5) εἰς Aug4. — εἰς Gregorius. 6) Ἐλάτειαν κατείληψε cod ζ. Cf. §. 175. — Ἐλάτειαν Φίλιππος καὶ ἐξῆς Sopater. — Proximum εὐθὺς om Gregorius. 7) ἔργα Ven. η. Vind5. pr Pall. Vid. Prolegg. Gramm. §. 114. 8) οἱ μὲν . . . οἱ μὲν nuper Bekkerus. item §§. 93. 143. 151. f. leg. §§. 23. 32. 136. Lept. §§. 71. 123. passim. Vid. Reiz. De Acc. Incl. p. 5 sq. ibiq. Eustathius. At cf. Buttmann. Gr. T. I p. 299 2^{dae}. 9) τοὺς om Ω. Ang. 10) κατεπέμποντο i. 11) σαλπικτὴν vulg. — σαλπικτὴν Fel. Σ. pr Laur8. (in quo πῖ finit versum). F. T. Φ. Aug4. Urb. Vid. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. 12) ἡ om Vind5. 13) δ' om Ang. 14) τὴν om operae Herwag.

15) ἐπορεύεσθε Σ, ai viridi colore reuens corr. superscripsit. — ἐπορεύεσθαι pr Ω. 16) πᾶς ὁ δῆμος om Vindl.

170. 1) εἰσῆλθεν vulg. — ἦλθεν Σ. Laur8. ε. Φ. Aug1. 2. 4. k. s. Vindl. 5. Pal2. Urb. 2) αὐτοῖς Aug1. 4. k. r. ε. Vindl. Pal2. 3) ἐβόα Anonym. Rh. T. VII p. 499. Vulgatum tuctur etiam Aristid. Or. XXIII T. I p. 277 Iebb. = p. 449 Dind. 4) πολλάκι T. 5) οὐ μὲν Vind5.

δεις, ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν⁶ παρόντων, ἀπάντων⁷ δὲ⁸
 τῶν⁹ ῥητόρων, καλούσης δὲ τῇ κοινῇ πατρίδος φωνῇ¹⁰ τὸν¹⁰
 ἐροῦνθ' ὑπὲρ¹¹ σωτηρίας. ἦν¹² γὰρ ὁ κήρυξ κατὰ τοὺς νό-
 μους¹³ φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν¹⁴ τῆς πατρίδος δίκαιον
 ἔστιν¹⁵ ἡγεῖσθαι.¹⁶ (171) Καίτοι, εἰ¹ μὲν τοὺς² σωθῆναι τὴν
 πόλιν βουλομένους παρελθεῖν³ ἔδει, πάντες⁴ ἂν⁵ ὑμεῖς,⁸ καὶ

quisquam, praesentibus omnibus imperatoribus, omnibus oratoribus, et patria communi voce requirente aliquem, qui de salute dissereret. quam enim praeco vocem ex instituto legum edit, haec iure communis est patriae vox existimanda. (171) Quod si surgendum fuisset iis qui rempublicam salvam voluissent; omnes vos ceterique Athenienses consurrexissetis

6) Hic tres literae sunt erasae in Σ. 7) ἀπάντων om pr Σ propter praegressa, addidit antiq. 8) δὲ καὶ p. 9) τῶν om Ω. 10) καλούσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς LaurS. vulg. — καλ. δὲ τῆς κοινῆς πατρίδος φωνῆς Σ, non aliter. — καλ. δὲ τῇ κοινῇ τῆς πατρίδος φωνῇ Augl. 2. k. s. Vindl. Pal2. Idem voluit p, qui, ut partim etiam Σ, terminationibus male aequatis sic: καλ. δὲ τῆς κοινῆς πατρίδος φωνῆς, quod receperunt Turice. Saltem addendus foret articulus τῆς, quia quisque τῆς κοινῆς πατρίδος continuaret, quamquam alias πατρίς sine articulo usurpari potest. Vid. ad §. 242. — καλ. δὲ τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ γρ marg antiq Σ. γρ Φ. Vind3. 4. Recepit Bekkerus. Sed ordo verborum in textu Σ et in familia Augl¹ est exquisitior, quo notiones καλούσης κοινῇ et πατρίδος φωνῇ separatae graviore sunt, quare a Reiskio receptus. — Vulgatam lectionem Wunderlichius restituit, quod vehementer miratur Schaeferus. iure: nam 'gravior sententia, ubi patria vocat, quam vox patriae.' Dissenius. Non sentio 'vulg. fortior esse', ut Harlesius censuit. κοινῆς falsum esse ostenditur sequentibus, unde apparet adiectivum pertinere ad φωνῆν, non construendum esse τῆς κοινῆς πατρίδος, nec καλούσης τῆς φωνῆς. Cf. Pseud. Platon. Epist. Θ p. 358 A: καλούσης δὲ τῆς πατρίδος πρὸς τὰ κοινά. Etiam Cicero (Catil. I cap. 7) aperte imitans locum 'si patria loquatur', non adhibuit adiectivum communis nisi aliis additis: 'patria, quae communis est omnium nostrum parens.' 11) ὑπὲρ τῆς coni. Reiskius. non opus. Cf. Phil. IV §. 56: ὅς' ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν. 12) εἰ Alexander Rh. T. VIII p. 462. — ἦν Vind5. 13) κατὰ τοὺς νόμους om Vindl. 14) κοινῇ Pal2. 15) ἔστιν om F. t. u. v. γ. Ω. Pall. Man. Ang. Alexander. 16) ἦν . . . ἡγεῖσθαι delenda iubebat Dobraeus verba, quorum sententiam non multum abesse ab ridiculo indicabat Dindorfius. Equidem puto, si abessent ea, non clare intelligi potuisse, quae communis vox patriae esset, populine, an magistratus, an cuius. Notio autem ea efferenda erat, quia ad omnes officium illud pertinebat commune.

171. 1) εἰ corr Ω. 2) τοῦ Ald. r. Vindl. Pal2. 3) παρελθεῖν cod η. 4) πάντας Pal2. 5) ἂν om r. 6) ἡμεῖς Ang4.

15 οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι, ⁷ ἀναστάντες ἐπὶ τὸ βῆμ' ἐβαδίζετε. πάντες γὰρ εὖ ⁸ οἶδ' ὅτι σωθῆναι αὐτὴν ἐβούλεσθε. ⁹ εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους· οἱ τριακόσιοι. εἰ δὲ τοὺς ἀμφοτέρωτα ταῦτα καὶ εὖνους τῇ πόλει καὶ πλουσίους· οἱ μετὰ ¹⁰ ταῦτα ¹¹ τὰς μεγάλας
 20 ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. ¹² καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλούτῳ τοῦτ' ¹³ ἐποίησαν. (172) ἀλλ' ὥς ἔοικεν, ἐκείνος ὁ καιρὸς, καὶ ¹ ἡ ἡμέρα κείνη, ² οὐ μόνον εὖνουν καὶ πλούσιον ἄνδρ' ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς, ³ καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς, ⁴ τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐπραττεν ὁ Φί-
 25 λιππος καὶ τί βουλόμενος. ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' ⁵ εἰδὼς μηδ' ⁶ ἐξητακῶς πόρρωθεν ἐπιμελῶς, ⁷ οὐτ' εἰ ⁸ εὖνους ἢ οὐτ' εἰ πλού-

et ad suggestum accessissetis. omnes enim, bene scio, incolumem esse eam volebatis. sin ditissimis; trecenti. sin quibus utraque haec suppetunt, quod et reipublicae consultum cupiunt et divites sunt; ii debebant qui postea magna largiti sunt, id quod propter benivolentiam et divitias fecerunt. (172) Sed opinor, illud tempus et illa dies non modo bene cupientem et locupletem virum vocabat, sed etiam in rebus illis ab initio versatum et meditatam recte, qua de causa Philippus illa ageret et quid sibi vellet. Quas res qui ignorabat et non multo ante pervestigaverat accu-

7) καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι delenda iubet Benseler. Hiat. p. 95. Usitator formula hiatum permittebat. 8) γὰρ εὖ LaurS. vulg. — εὖ om pr Σ, add antiq. (Pal2. Man.). 9) ἔβουλεσθε Aug1. Vindl. 3. 4. Pal2. Man. (F. T. Φ. k. p. r. s. t. u. v?). 10) μὲν Ang. 11) μετὰ ταῦτα Reiskius uncis inclusit. At h. l. est i. q. 'post Elateam occupatam ortumque Athenis tumultum.' Schaeferus. Post superius ταῦτα commatis signum delendum esse merito iussit Classenius noster in Iacobi. Atticis XXXIII, quia ἀμφοτέρωτα ταῦτα adverbii modo inter articulum et eius adiectiva interpositum est. 12) ἐπιδιδόντες Aug2. 13) ταῦτ' Vindl. η.

172. 1) καὶ om Urb. 2) καὶ ἡ ἡμέρα κείνη om Hermog. T. III p. 422. et Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1271 W. 3) παρηκ. ἐξ ἀρχῆς τοῖς πρ. μάλιστα Hermog. 4) ὀρθῶς etiam Σ. LaurS, ut vulgo, h. l. habent, non, ut propter Bekkeriam Berolinensis Ed. annotationem aliquando erravi, post ἐξ ἀρχῆς, sed ἐξαρχῆς ante ὀρθῶς Σ male repetiit, attamen linea antiqui atramenti traducta deleuit, et adverbio ὀρθῶς adpictus est asteriscus. Item in LaurS bis apparet ἐξ ἀρχῆς, sed prius (ante καὶ συλλ.) est deletum recentiore atramento. 5) ταῦτ' habet Pall in marg. 6) μῆτ' vulg. — μῆδ' Σ. LaurS. Aug1. k. s. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. 7) πόρρωθεν ἐπιμελῶς LaurS. vulg. — ἐπιμελῶς om pr Σ, add antiq. Superfluum potest videri post ἐξητακῶς πόρρωθεν, respondens superiori παρηκολουθηκότα τοῖς πρ. 8) οὐτε sine εἰ Bar.

σιος, οὐδὲν μᾶλλον ἤμελλεν ὅ τι χρὴ ποιεῖν εἰσεσθαι,⁹ οὐδ' ὑμῖν ἔξειν συμβουλεύειν (173) Ἐφάνην τοίνυν οὗτος,¹ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐγὼ, καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς² ὑμᾶς,³ ἃ μου⁴ δυοῖν ἔνεκ' ἀκούσατε προσχόντες⁵ τὸν νοῦν, ἐνὸς⁶ μὲν, ἔν' 286 εἰδῆτε,⁷ ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολιτενομένων ἐγὼ τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον,⁸ ἀλλὰ καὶ⁹ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν τὰ δέονθ' ὑπὲρ ὑμῶν¹⁰ ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβεροῖς, ἐτέρου δέ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες¹¹ χρόνον πολλῶ¹² πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης¹³ πολιτείας ἔσεσθ'¹⁴ ἐμπειρότεροι.¹⁵ (174) Εἶπον τοίνυν ὅτι 'Τοὺς μὲν ὥς ὑπαρχόντων Θηβαίων¹ Φιλίππῳ² λίαν θυροβουμένους ἀγνοεῖν τὰ παρόντα¹⁰

rate, sive benivolus sive dives esset, nihilo magis sciturus erat, quid aut agendum aut suadendum vobis esset. (173) Is igitur illo die exstiti ego, et progressus ad vos ea dixi, quae me referentem duabus de causis attente audialis velim, tum ut sciatis me solum ex oratoribus et in republica versantibus benivolentiae stationem in periculis non deseruisse, sed manifesto et dixisse et rogasse pro vobis in ipsa trepidatione quae opus fuerunt, tum quod exiguo impenso tempore in posterum totius reipublicae administrandae multo eritis peritiores. (174) Dixi igitur haec: 'Qui nimis formidant Thebanos Philippi ministros esse, li videntur mihi praesentia ne-

9) εἰσεσθε Σ, antiq αι superacr. — ἔσεσθαι Ω. Ang.

173. 1) οὕτως LaurS. — om Ω. — 'Scilicet quem ὁ καιρὸς ἐκάλει. Secus interpretatur Wunderlichius male iungens οὗτος ἐγὼ ad p. 297, 6.' Schaeferus. 'Recte Schaeferus. at tum quid ἐγὼ sibi velit, minus est perspicuum. videtur a librariis ad explicandum οὗτος additum esse.' Benselerus. Hiat. p. 95. Intellige ἐγὼ (gravitatis causa in fine positum) ἐφάνην οὗτος ὦν. 2) πρὸς Bav. — πρὸς Vind4. 3) ἡμᾶς Ω. Ang. 4) ἃμα pro ἃ μου Bav. 5) προσέχοντες vulg. — προσχόντες Σ. LaurS. (Vind3. 4). — προσεχόντες Φ. Aoristus magis convenit aoristo ἀκούσατε, quam praesens. 6) ἔν Pal2. 7) εἰδῆτε Vind5. 8) ἐξέλιπον Vind1. 9) καὶ om r. 10) ἡμῶν Ω. 11) ἀνακλώσαντες Ang. 12) πολλῶ T. 13) τῆς πάσης ἄλλης Aug2. ε. Otiosum est ἄλλης post πρὸς τὰ λοιπὰ. — πάσης τῆς Φ. — τῆς ἄλλης sine πάσης k. Aug4. Pal2. — τῆς sine adiectivo Guelf. Vind1. 14) ἔσεε pr Ω. 15) πολιτείας . . . ἐμπειρότεροι om Vind5, sed spatío relicto.

174. 1) τῶν Θηβαίων Aug2. corrBav (non F). ε. η. r. 2) φιλῶν ante Φιλίππῳ vulg., quam continuationem syllabarum primarum etiam scholiasta observavit. — post Φιλίππῳ Aug1. k. s. Vind1. 3. 4. Pal2. — ante Θηβαίων LaurS. — om Σ. Tiberius Rh. T. VIII p. 570 sq. quamquam hic rhetor vitiose scripsit locum: εἶπον τοίνυν ὥς μὲν ὑπαρχόν-

πράγμαθ' ἡγοῦμαι. εὐ γὰρ³ οἶδ' ὅτι, εἰ⁴ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον,⁵ οὐκ ἂν αὐτὸν ἡκούομεν⁶ ἐν Ἐλατείᾳ⁷ ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις.⁸ ὅτι μέντοι, ἵν'⁹ ἔτοιμα ποιήσῃται¹⁰ τὰν Θήβαις,¹¹ ἥκει, σαφῶς ἐπίσταμαι. ὥς δ' ἔχει ἔφην
 15 ταῦτα,¹² ἀκούσατέ μου. (175) Ἐκεῖνος ὅσους¹ ἢ πείσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνῆν,² ἅπαντας³ εὐτρέπισται,⁴ τοὺς δ' ἀπ' ἀρχῆς ἀνθεστηκότας αὐτῷ καὶ νῦν ἐναντιουμένους⁵ οὐδαμῶς πείσαι δύναται. τί οὖν βούλεται, καὶ τίνος
 20 ἕνεκα τὴν Ἐλατείαν κατέλιπεν; ἵνα⁶ πλησίον δύναμιν δέξας

gotia non intelligere. satis enim scio nos, si id ita se haberet, eum non Elateae, sed in nostris versari finibus audire. verum ut Thebanos sibi conciliaret, eum venisse compertum habeo. quomodo autem haec, inquam, se habeant, audite ex me. (175) Ille quos Thebanorum vel allicere pecunia vel decipere licuit, omnes paratos habet, sed qui principio illi restiterunt et adhuc adversantur, nequaquam eos commovere potest. Quid igitur sibi vult et quamobrem Elateam occupavit? ut e vicinia ostenso

των Θηβαίων Φιλίππῳ λίαν δορυβουμένων, tamen ut exemplum ellipsis citavit. ἔλλειπει γὰρ τὸ φίλων καὶ συμμάχων. Non est quidem ellipsis, sed ὑπάρχειν τινὶ est i. q. praesto esse alicui, servire, favere, adiuvari etc. Cf. f. leg. §§. 54. 118. licet possint addi notiones descriptives, ut f. leg. §. 140: αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι. Vid. Wytttenbach. ad Sel. Hist. p. 381. interr. ad Xenoph. Exped. I, 1, 4. Certe h. l. inculcatum esse φίλων Tiberius ostendit. Cf. ibid. Boisson. 3) δ' Vindl. 4) εἰ om pr Urb. 5) ἔχων? pr Augl. 6) ἡκούσαμεν Vind5. — ἡκούαμεν Pall. 7) Ἐλατεία νῦν Augl. (Aug4?). e. Guelf. k. r. s. Vindl. Pal2. Benselerus Hiat. p. 93 restituendum esse iubet. At est narratio, in qua Demosthenes hiatum non omnino evitabat. 8) ὁρίοις Vind5. 9) ἔάν Wolf. 10) ποιήσῃτε Laur8 (τε lineolis pallidis deletum). Q. v. Vind3. Man. pr Urb. Ang. — ποιήσετε Meerm. γ. — 11) τὰ ἐν Θήβαις Σ. Augl. 4. marg Bav (non F). AldT. Vind3. 4. Pal2.

βαί
 Urb. (T. Φ. k. r. s. t. v). — τὰ ἐν Θηβαίοις vulg. — τὰ Θήκαις Laur8, initium est in erasis et βαί superscriptum antiq atramento, voluit ἐν Θήβαις. prima habuerat εν (aut συν) Θήκαις. 12) ἔφην ταῦτα Σ. — ταῦτα ἔφην vulg.

173. 1) ὁπόσους AldT. Vind5. Pall. 2) 'Fort. ἂν ἐνῆν scriptum erat, additur enim ipsum contrarium, vid. Kuehner. Gr. Gr. §. 821 not. 3.' Benselerus. Hiat. p. 95. Non offendere hiatum ai ante vocalem monui ad §. 111. 3) ἅπαντα Aug4. 4) ὑντρέπισσε marg Ω (text vulgatum ὑντρέπισται). — ὑντρέπισσε Aug4. — εὐτρέπισται Σ. text Laur8, marg antiq: ὑντρέπισσε compendio extremo. — (ἀπ' ἀρχῆς sic m. sec? Laur8.) 5) ἐναντιουμένος Vind5. Pall. — Inferius εἵνεκα Laur8. 6) ἵνα om vulg. infinitivis ἐπύσαι, ποιῆσαι, καταπλήξαι plerumque scriptis,

καὶ παραστήσας⁷ τὰ ὅπλα τοὺς μὲν ἑαυτοῦ⁸ φίλους ἐπάραι καὶ
 θρασείας ποιῆσαι,⁹ τοὺς δ' ἐναντιουμένους καταπλήξαι,¹⁰ ἵν' ἡ
 συγχωρήσῃσι φοβηθέντες ἂ νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἡ βιασθῶσιν.
 (176) Εἰ μὲν τοίνυν¹ προαιρησόμεθ'² ἡμεῖς³ ἐφην' ἐν τῷ παρ- 28
 ὄντι, εἰ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς,⁴ τούτων
 μεμνήσθαι καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς⁵ ὥς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὔσι
 μερίδι· πρῶτον μὲν ἂν εὗξαιτο⁶ Φίλιππος ποιήσομεν, εἴτα φο-
 βούμεαι μὴ⁷ προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθεστηκότων⁸ αὐτῷ⁹ 287
 καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων⁹ φιλιππισάντων εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλ-
 θῶσιν ἀμφοτέρω. ἂν¹⁰ μέντοι¹¹ πεισθῇ¹² ἔμοι¹² καὶ πρὸς τῷ¹³

exercitu armisque admotis et suos amicos erigeret atque confirmaret, et
 adversarios percelleret, quo aut prae metu ea, quae nunc nolunt, con-
 cederent, aut cogerentur. (176) Quod si, inquam, in praesentia, si qua re
 Thebani vos offenderunt, eius meminisse et iis, ut qui cum hostibus fa-
 ciant, diffidere instituemus; primum quod optarit Philippus faciemus,
 deinde vereor, ne, qui nunc rei adversantur, cum eo se coniungant et
 omnes uno animo Philippo studeant atque in Atticam veniant utrique.

aut varie ut LaurS. Vindl. 4: ἐπάραι ... ποιῆσαι ... καταπλήξαι. —
 Σ exhibet: ἑνα ... επαραι ... ποιῆσαι. — ἑνα tuetur etiam Φ. item
 pr LaurS, in quo punctis notavit man sec. 7) περιστήσας coni. Reiskius
 Ind. s. v. Παριστάνειν. Non cinxit Thebas Philippus, sed admovit
 copias. 8) αὐτοῦ Vindl. — αὐτοῦ Pal2. 9) Θρ. ποι. καὶ ἐπ. vulg.
 ἐπ. καὶ Θρ. ποι. Σ. LaurS. Augl. 2. 4. Scring. Vindl. Pal2. (k. s).
 'Ἐπαίρειν debilius, alterum fortius est, et infirmiora praemitteri, robu-
 stiora subsequi solent.' Reiskius. Etiam numerus hic suavior videba-
 tur Reiskio et Harlesio. est certe plenior. 10) καταπλήξαι om pr Σ
 in ultima columnae linea negligenter, add antiq. Haec negligentia
 in extrema columna aliquoties in Σ occurrit, ut ἐξω Phil. II §. 35.
 δευτέρων ἑκατόν, πέντε καὶ τῶν τρίτων ἑκατόν πέντε Symm. §. 18.

176. 1) οὖν LaurS. vulg. — τοίνυν Σ. (Vind5). 2) προαιρεθησό-
 μεθα Ω. Vindl. 3) ὑμᾶς Vindl. 4) αὐτούς pr Urb. — Citant Anecd

Bkk. p. 121 s. v. Ἀπιστεῖν. 5) εὗξετο Pall. — εὗξετο^{αι} Σ, ai est corr
 antiqui. — Superius ἂν de meo, libri α̃ ἂν. 6) μὴ om Augl. 7) ἀν-
 θισταμένων Aug4. — ἐναντιουμένων marg Pall. 8) αὐτῷ Bav (non F).
 'Malim αὐτόν, quia προσδεξαμένων magis αὐτόν additum flagitat, quam
 ἀνθεστηκότων flagitat αὐτῷ.' Reiskius. At cf. §. 162. 9) πάντων
 αὐτῶν s. — om Aug2. 10) ἣν Bekkeria Berolinensis errore. 11) μὲν
 τοίνυν Aug4. 12) πεισθῇτέ μοι vulg. Reiskius correxit, ut est in
 LaurS. Pal2: πεισθῇ^{τε} ἔμοι. — πεισθῇτέ μοι Σ. Vind5. Pall. 13) τὸ
 Vind5. Urb.

σκοπεῖν ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν¹⁴ περὶ ὧν ἂν¹⁵ λέγω γένησθε¹⁶
⁵ οἶμαι καὶ τὰ θέοντα λέγειν δόξειν¹⁷ καὶ τὸν ἐφεσθηκότα κίν-
 δυνον τῇ πόλει¹⁸ διαλύσειν. (177) Τί οὖν φημί δεῖν; πρῶ-
 τον¹ μὲν τὸν παρόντι ἐπανεῖναι φόβον, εἴτα² μεταθέσθαι καὶ
 φοβεῖσθαι πάντας³ ὑπὲρ Θηβαίων. πολὺ⁴ γὰρ τῶν δεινῶν
¹⁰ εἶσιν⁵ ἡμῶν⁶ ἐγγυτέρω, καὶ προτέροις⁷ αὐτοῖς ἐστὶν⁸ ὁ κίν-
 δυνος.⁹ ἔπειτ'¹⁰ ἐξελθόντας Ἐλευσινάδε¹¹ τοὺς ἐν ἡλικίᾳ καὶ
 τοὺς¹² ἐππείας δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς¹³ αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄπλοις ὄν-

Verum si mihi pareatis et in iis quae dixero considerandis potius quam exagitandis sitis occupati; arbitror fore, ut et recta dicere videar et imminens reipublicae periculum propulsem. (177) Quid igitur faciendum esse dico? primum praesentem metum remittendum, deinde mutata sententia Thebanis omnino esse metuendum, ut qui cladibus sint quam nos multo propiores, et periculo priores expositi. tum iuvenes et equites Eleusinem esse educendos, ut ostendatis omnibus vos ipsos esse in armis, quo,

14) φιλονεικεῖν Ω. 15) ἂν om Aug4. Urb. 16) γενήσεσθε T. Φ. p. Urb. — μεμνησέσθε Vind4. 17) ἔξειν coniecit Rauchenstein. Diar. Antig. 1851 p. 431, quia non *videri* voluerit Demosthenes rectum dicere, sed scire. At supplendum est ὑμῖν, ut vobis placeat ad decernendum. — Ante θέοντα LaurS om τὰ. 18) τῇ πόλει κίνδυνον Bav (non F). Transposuit verba Reiskius. At cf. §§. 190. 197. 220. Vid. Prolegg. ad Hegesippi Prolegg. p. 9. Adde Dissen. ad §. 293. Frank. in Iahn. Annal. 1835. T. XIV Fasc. 2 p. 213 sq. Eiusd. Quacst. Aeschin. p. 15 sq. Fittbogen. in Diar. Schol. 1832 II No. 36 p. 284 ad Naeer. §. 7. Schaefer. ad p. 323, 13 et ad Aphob. II §. 20. Bornemann. ad St. Lucae Evang. XIX vs. 38.

177. 1) τί οὖν φημί; δεῖν (δεῖ Obs. AldV) πρ. vulgo, nisi quod φημί· δεῖν, πρ. Mor. — τί οὖν φημί δεῖν; πρ. Fel. Aug1. — δεῖν om Guelf. Vind1. — πρῶτον om pr Pall. — τί οὖν φημί δεῖν· πρῶτον Σ. LaurS. 2) εἴτα καὶ Aug4. Pal2. ε. §. 3) 'Del. καὶ φοβεῖσθαι et leg. πάντα scil. τὸν φόβον' quaerit Dobraeus. Reiskius quidem supplevit τὸν φόβον ad μεταθ. At si cum Schaefero absolute dictum esse intelligimus, sequentia explicando necessaria sunt. 4) πολλοὶ Pal2. 5) εἶσιν om Vind5. Pall. 6) ἡμῶν om LaurS. vulg. — habent Σ. γρ Φ. Aug1. 4. k. r. s. Guelf. AldT. Pal2. Man. — ὑμῶν Vind1. marg Pall. et post ἐγγυτέρω Vind5. 7) προτέρος coni. Taylorus temere. 8) ἐσθ' Aug1. ε. k. r. s. Vind1. Pal2. — ἐστὶν Σ. γρ Φ (Aug2. 4. Guelf?). — om LaurS. vulg. 9) ὁ κίνδυνος ἐστὶν ἡμῶν IndAld. 10) εἴτα IndAld. 11) ἐλευσινάδε Σ. marg sec man LaurS. vulg. — ἐλευσινάδε pr LaurS. Vind3. — Ἐλευσινάδε nuper Bekkerus et Koehlianus, nescio qua ratione probandum. — De Ἐλευσινάδε, nunc etiam in Meinekii Steph. Byz. recepto, vid. Güttling. Accent. p. 356 sq. Cf. §. 184 not. 9. 12) τοὺς om Vind3. 13) ἡμᾶς Aug2. k. Pal2. ε.

τας, ἵνα τοῖς¹⁴ ἐν Θήβαις φρονούσιν τὰ ὑμέτερον¹⁵ ἐξ ἴσου γίνηται
τὸ παρηγοιάζεσθαι¹⁶ περὶ¹⁷ τῶν δικαίων, ἰδοῦσιν¹⁸ ὅτι, ὥσπερ
τοῖς πωλοῦσι Φιλίππῳ τὴν¹⁹ πατρίδα πάρεσθ' ἢ²⁰ βοηθήσουσα¹⁸
δύναμις ἐν Ἐλατείᾳ, οὕτω τοῖς²¹ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνί-
ζεσθαι βουλομένοις ὑπάρχεθ' ὑμεῖς ἔτι μοι καὶ βοηθήσετε,²²
εἰάν²³ τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη. (178) Μετὰ ταῦτα χειροτονήσαι κε-
λεύω¹ δέκα πρόεσβεις, καὶ ποιῆσαι τούτους κυρίους μετὰ² τῶν²⁰
στρατηγῶν καὶ τοῦ πότε δεῖ³ βαδίζειν ἐκεῖσε⁴ καὶ τῆς ἐξόδου.
ἐπειδὴν δ' ἔλθωσιν οἱ πρόεσβεις εἰς Θήβας, πῶς χρήσασθαι⁵
τῷ πράγματι παραινῶ; (τούτῳ⁶ πάνυ μοι προσέχετε⁷ τὸν νοῦν)
μὴ δεῖσθαι⁸ Θηβαίων μηδὲν (αἰσχρὸς γὰρ ὁ καιρὸς⁹) ἀλλ' ἐπαγ-²⁵

qui Thebis vobiscum faciunt, pari libertate sua iura tueri audeant, si videant, quemadmodum iis, qui patriam Philippo vendunt, praesto est Elatiae qui opituletur exercitus, sic libertatis assertoribus vos paratos esse ad ferendum auxilium, si quis in ipsos invaserit. (178) Post haec creandos esse iubeo decem legatos, et iis cum ducibus arbitrium permittendum et de itinēris tempore et de expeditione. Sed ubi Thebas legati venerint, quomodo rem hanc administrandam suadeo? (magnopere ad hanc rem mihi animum advertatis) neque a Thebanis quicquam postulare (est enim

14) τῆς? pr Ω. 15) ἡμέτερα Augl. 4. k. r. s. ε. ζ. corr recens viridi Σ ex ὕμ. 16) ἐπανεῖνε ... μεταθεσθε ... παρηγοιάζεσθε? pr Σ, extrema horum verborum syllaba est in erasis, corr recens. 17) ὑπὲρ pr Urb. 18) εἰδούσιν vulg. — ἰδοῦσιν Σ. LaurS. k. r. Vindl. corr Urb. Pal2. Idem voluerunt Augl. T. Φ. pr Urb. scribentes εἰδοῦσιν. 'Videntibus' gravius dictum est quam 'scientibus'. 19) καὶ τὴν ι. 20) παρέστη ἢ Aug2. 21) τῆς? pr Ω. 22) βοηθήσητε medium η in eraso loco Σ. — Superioris ὑπάρχετε compendium LaurS mihi non liquet. 23) ἂν vulg. — εἰάν Σ. LaurS, sed hic cod praecidit βοηθήσετε.

178. 1) κελύω om Ang. Ω, habens in marg. 2) κατὰ s. Vindl. 3) δεῖν Augl. 4) π. δεῖ ἐκεῖσε βαδ. vulg. — πότε (ποτ') ἐκεῖσε δεῖ βαδ. Ω. Vindl3. Man. Ang. — π. δεῖ βαδ. ἐκεῖσε Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. 5) χρήσεσθε vulg. — χρήσεσθαι F. p. r. Ω. Vindl3. 4. Alt. marg Mor. AldB. — χρήσεσθαι Σ. LaurS. Augl. 4. s. Guelf. Vindl. 5. Dionys. Hal. Rh. T. V p. 246 R. 6) τούτῳ παραινῶ; vulg. — παραινῶ (παραινῶ cod γ) τούτῳ (τούτο Pall) Σ. LaurS. Bav. Lind. Vindl. 5. Dionysius. (Φ. T. p. r. ι. u. v). — παραινῶ τούτῳ; Ω. Urb. Ang. 7) προσέχετε Σ puncto notatum. — προσέχετε Dind. olim operarum errore. 8) δεῖσθε vulg. — δεῖσθαι Σ cum asterisco super αι. LaurS. Augl. F. Φ. k. u. Ω. Pall. Ang. AldB. Dionys. p. 286 et 350. 'Sant librariorum sordes.' Schaeferus. Quidni pendeant hi infinitivi a παραινῶ? 9) μὴ ... καιρὸς ante ἐπειδὴν r.

γέλλεσθαι¹⁰ βοηθήσειν, ἂν¹¹ κελεύωσιν,¹² ὥς ἐκείνων¹³ ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις,¹⁴ ἡμῶν δ' ἄμεινον ἢ κείνοι¹⁵ προορωμένων, ἴν' ἐάν¹⁶ μὲν δέξονται¹⁷ ταῦτα καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἂν¹⁸ βουλόμεθα,¹⁹ ὧμεν διωκημένοι¹⁹ καὶ μετὰ προσχήματος²⁰ ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν, ἂν²¹ δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατι-

id hoc tempore turpe), sed polliceri vos opem laturos, si iusserint, quod illi in extremis versentur, nos autem melius quam illi prospiciamus, ut, si haec admiserint nobisque paruerint, et quae volumus gesserimus et digna nostrae reipublicae specie conficiamus, sin forte ut volo frustre-

10) ἐπαγγέλλασθε vulg. — ἐπαγγέλλασθαι t. AldB. — ἐπαγγέλλεσθαι Σ. LaurS. f. Φ. p. r. Aug4. Pall. Dionysius utroque loco. — ἐπαγγέλλεσθε Fel. γρ AldV. Guelf. Obs. Aug1. s. z. Ask. Vind1. 5. Pal2. Urb. — Addendum esse μὲν coni. Reiskius, ut respondeat δὲ. Merito ipse hanc coniecturam reliquit. 11) ἐάν vulg. — ἂν Σ. LaurS. 12) κελεύωσιν Vind5. — ἂν κελεύωσιν om Dionys. p. 286. Idem addidit ἐκείνοις ad βοηθήσειν p. 350. 13) ἐκείνων μὲν Aug1. 4. Guelf. s. z. Vind1. Pal2. Dionysius. (T. k. p. r. s). — μὲν om Σ. vulg. Cf. Doberenz. l. c. p. 15. — LaurS sic: ἐκείν ὄντων omisiss ὡν μὲν. 14) ἐσχ. κινδύνοις vulg. — κινδύνοις om Σ. LaurS. pr Urb. Man. Ang. Dionysius. 15) κείνων Obs. T. u. v. Urb. Man. Ang. (pr Q?). — ἐκείνων F. p. r. t. γρ AldV. Ven. γ. ε. Ask. Vind3. 4. 5. Pall. Dionysius p. 350 (non p. 286). —

ἐκείνων¹⁶ Bav. — κείνοι¹⁷ LaurS. — 'Vide ne verius sit κείνων genitivo posito per schema attractionis latissime regnans. nam parum placet quod Reiskius scripsit, qui libri habuerint ἐκείνων, eos caruisse particula ἦ.' Schaeferus. Nusquam ἦ cum genitivo ita constructum invenitur, ut non alio modo casus pendeat quam a comparativo aut lectio depravata sit. Vid. Matth. Gr. §. 450 not. 2 ibiq. citt. Bernhard. Synt. p. 437. Kuehner. Gr. §. 748 not. 2. Nisi genitivus praecedit, ad quem alter attrahatur. Vid. Madvig. Synt. §. 80. Hermann. ad Viger. p. 400. Cf. Plat. Legg. X p. 892 A: οὕσης γε αὐτῆς (scil. ψυχῆς) προεσβυτέρας ἢ σώματος. Sed qua ratione varietas ἐκείνων orta sit, docent LaurS et Bav., quare Reiskium recte vidisse putamus. — Post pronomen demonstrativum τὸ μέλλον LaurS. vulg. et Dionysius p. 350, (καὶ τὸ μέλλον Dionysius p. 286) addiderunt. Cf. Lept. §. 162. — om Σ, postposuit γρ marg antiq Σ post προορωμένων, quod verbum absolute usurpatum est Platon. Theaetet. p. 160 A. Xenoph. Mem. I, 4, 11. Synonymum est φυλάττεσθαι. Cf. φυλαττόμενον καὶ προορωμένον μὴ κατασχῆναι

Aristog. I §. 11. 16) ἂν Dionysius p. 350 (non 286). 17) δέξονται Vind5. — δέχονται Paulin. — δέχονται Dionysius p. 350 (non 286). 18) βουλόμεθα Σ. Pal2. 19) διοικούμενοι Dionysius p. 350 (non 286). 20) σχήματος Dionysius. Aug1. k. s. Guelf. Vind1. Pal2. 21) ἐάν vulg. — ἂν Σ. LaurS. Dionysius p. 350.

χειν,²² ἐκείνοι μὲν²³ αὐτοῖς²⁴ ἐγκαλῶσιν, ἄν²⁵ τι νῦν²⁶ ἑξαμαρ-
 τάνωσιν,²⁷ ἡμῖν²⁸ δὲ μηδὲν ἀσχαρόν²⁹ μηδὲ ταπεινόν²⁹ ἢ πεπραγ-
 μένον.³⁰ (179) Ταῦτα καὶ¹ παραπλήσια τούτοις εἰπὼν κατέ-
 βην. συνεπαυσεάντων δὲ¹ πάντων καὶ οὐδενὸς εἰπόντος
 ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν³ ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ'⁴
 ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ'⁵ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ

mur acciderit. illi si quid nunc delinquant, se ipsos accusent, nos autem nihil turpe aut humile egerimus.' (179) His et similibus dictis descendi. quae quum collaudassent omnes et nemo quicquam contra dixisset, non divi haec modo ac non rogavi, nec rogavi modo ac non legationem obli,

22) κατασχεῖν cod ζ. — κατὰ τύχην Aug2. 4. f. η. — κατὰ τύχην Bav. γο. ατυχεῖν
 — κατὰ τύχην Laur8, in marg κατατυχεῖν sec man. — τύχη (omisso συμβῆ) Dionysius p. 350. — 'Hunc locum, nisi fallor, respexit Hesychius T. II col. 188: Κατατυχεῖν ἐπιτυχεῖν.' Schaeferus. 23) μὲν om Vind5. 24) αὐτοῖς vulg. — αὐτοῖς Σ. Laur8. 25) ἄν s. Vindl. Pal2. 26) νῦν om Dionysius p. 350. 27) ἑξαμαρτάνωσιν Σ. Laur8. Ven. Pall. (Vind5). Dionysius p. 350. — ἑξαμαρτάνωσιν vulg. 'Praefero aoristum, si quid nunc deliquerint.' Schaeferus. 'Quod quum de pristina, quae intercedebat inter Thebanos et Athenienses, similitate intelligi non possit (non enim per ἑξαμαρτάνειν hoc erat exprimendum); opus est, ut de hac ipsa societatis foederisque condicione intelligatur, quam Thebani ab Atheniensibus latam fortasse non erant accepturi. Et hoc quidem dupliciter potest proponi, aut ita, ut aliquis futuro tempore tum, quum ἐγκαλῶσιν, quasi retro spectet ad ea, quae nunc sunt, tunc autem erunt praeterita, ubi opus est aoristo. aut ita, ut aliquis prospiciat ad ea, quae cummaximo geruntur, ubi desideratur ἑξαμαρτάνωσιν. Hoc autem, quum eventus totus sit in incerto, praesertim addita particula νῦν, et simplicius et verius videtur.' Rauchensteinus. l. c. p. 37. 'Ut si nunc peccent, se ipsos accusent, scil. quod peccaverint. et hoc gravius est.' Dissenius. 28) ὑμῖν Aug2. Pall. Urb. 29) μηδὲ ταπεινόν om Vindl. 30) ἡμεῖς δὲ μηδὲν ἀσχαρόν, μηδὲ κακὸν ὀφθεῖν-μεν πεπεισμένοι Dionysius p. 350.

179. 1) καὶ τὰ s. Aug4. 2) δὲ om Lind. 3) δὲ Pall. 4) καὶ οὐκ Phoebammon. Rh. T. VIII p. 515. 5) οὐκ Tiberius Rh. T. VIII p. 568 W. — Non οὐκ, sed οὐδ' Demetrius Rh. T. IX p. 111 W. Herodian. Rh. T. VIII p. 603. De Figuris p. 59 Dind. — Hermog. T. III p. 287. Anonym. Rh. ibid. p. 710. Alius Rh. T. VIII p. 642 om Θηβαίους. — Dionys. Hal. Compos. T. V p. 46: Ταῦτα εἰπὼν ἔγραψα, γράψας δ' ἐπρέσβευσα, πρεσβεύσας δ' ἔπεισα Θηβαίους. Cf. Alexand. Rh. T. VIII p. 477. Aquil. Rom. §. 40 p. 182. Auctor ad Herennium IV, 26. Quintil. Institut. IX, 3 §. 55. Diomedes p. 448 ed. Keil.

- 10 *ἔπεισα δὲ Θηβαίους, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων⁶ ἄχρι⁷ τῆς τελευταίας διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἑμαυτὸν ὑμῖν⁸ ἀπλῶς εἰς τοὺς⁹ περιστρηκώτας τῇ πόλει κινδύνους. Καὶ μοι φέρε τὸ ψήφισμα τὸ τότε γινόμενον.¹⁰*
- 15 180. *Καίτοι τίνα βούλει σέ,¹ Αἰσχίνῃ,² καὶ τίν' ἑμαυτὸν ἐκείνῃν τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ;³ βούλει,⁴ ἑμαυτὸν μὲν,⁵ ὃν ἂν⁶ σὺ λοιδοροῦμενος⁷ καὶ διασύρων καλέσῃς⁸ Βάταλον,⁹ σὲ¹⁰ δὲ μὴδ' ἥρωα¹¹ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τούτων τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς,*
- 20 *Κρεσφόντην¹² ἢ Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολλυτῷ ποτ' Οἰνό-*

nec legationem modo obii ac non persuasi Thebanis, sed ab initio ad finem usque sum omnia persecutus, et me, nulla ratione habita, vestra causa pure in imminetia reipublicae pericula conieci. Age profer mihi decretum. quod tum factum est.

180. Iam vero quem vis, Aeschines, te, et quem me ipsum illo fuisse die ponam? vis me quidem eum, quem tu per convitium et contumeliam voces Batalum, te vero ne heroem quidem vulgarem, sed illorum aliquem qui in scena celebrantur, Cresphontem aut Creontem aut quem aliquando

6) Additum est vulgo διὰ πάντων. item in LaurS. — om Σ, saltem non necessarium. add antiq. 7) μέχρι ι. 8) ὑμῖν om Aug1. 4. k. s. Vindl. Pal2. 9) τοὺς om Ald. 10) τότε γινόμενον r. Vindl. — γινόμενον τότε Man.

180. 1) σε vulg. — correxit Bekkerus in σέ. (σε LaurS.) 2) ὦ Αἰσχ. Mor. Aug1. k. Vindl. Pal2. — om ὦ Σ. LaurS. vulg. 3) πῶ δ. Pal2. 4) βούλοι pr Ω. 5) μὲν om k. Aug4. Pal2. 6) ἂν om Vind5.

Pall. 7) ^{οἱ}λοιδορούμενος Σ, οἱ est antiqui correctoris. 8) καλέσας pr Ω. Man (in hoc codice ultimae tantum vocabuli literae restant; erat fortasse ἐκάλεσας.) 9) κατάλογον p. Cf. not. 10. 10) σύ? Ω. ambiguum in Pall, utrum σὺ an σὺν. 11) ἥρω Aug1. s. Vindl. Urb. Pal2.

(Φ. k). — ἥρωα, Ω. — ἥρω^α LaurS. — ἥρωα Σ. vulg. — Plat. Legg. V p. 738 D: ἥρωα ἀποδοτέον. Idem ἥρω accusativum Polit. p. 391 D. Legg. p. 319 B. Non contractum ἥρωες Aristocr. §. 70. Nec Plato, nec Xenoph. aliter ac solutas formas ἥρωες, ἥρωας. Sed ἥρω genitivus f. leg. §. 249 Σ etc. (vulgo ἥρωος). Τὸν ἥρωα, τὸν γέλωτα, ὃ ἥρωος, ὃ γέλωος, τὸ ἥρωε, τὸ γέλωτε. Choeroboscus p. 258 ed. Gaisf. — Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιῶνται κλίσειν. τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἢ οἱ ἥρωες εὐθεία τῶν πληθυντικῶν εὐρεται κατὰ κράσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν (Ἡρώσιν coni. G. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v.) οἶον: 'οἱ γὰρ ἥρωος ἑγγύς εἰσιν' ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες. Theodosius in BkkAnecd. p. 1197. Cf. ad §. 129, ubi ἥρω dativus. 12) κρεσφόντων Vindl.

μασιν¹³ κακῶς¹⁴ ὑποκρινόμενος¹⁵ ἐπέτριψας;¹⁶ τότε τοίνυν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν¹⁷ ὁ Παιανιεύς ἐγὼ¹⁸ Βάταλος¹⁹ Οἰνομάου τοῦ Κοθωκλίδου σοῦ πλείονος ἄξιος ὦν²⁰ ἐφάνην τῇ πατρίδι.²¹ σὺ²² μὲν γ' οὐδέν²¹ οὐδαμού²¹ χρήσιμος ἦσθα, ἐγὼ δὲ πάντα,²⁵ ὅσα²⁶ προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἐπρατίον.²⁷ 25
 Λέγε τὸ ψήφισμά μοι.²⁸

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.*

181. Ἐπὶ ἄρχοντος Ναυσικλέους, φυλῆς πρωτανευούσης Αἰαντίδος,¹ Σκιροφοριῶνος ἔκτε ἐπὶ δέκα,² Δημοσθένης Δη-

in Collyto Oenomaum male agendo contrivisti? Tunc igitur in illa rerum condicione Paeaniensis ego Batalus me praestiti patriae utiliore quam tu Cothocides Oenomaus. tui nullus usquam fuit usus, ego vero, quae bonum civem decebat, feci omnia.

Recita mihi decretum.

181. Archonte Nausicle, tribu praesidente Aenante, d. XVI m. Scirophorionis, Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis dixit. Quoniam Phi-

13) Οἰνομάου Aug4. — Cit. Schol. Aeschin. p. 5 Dind. Hesych. s. ν. Ἀροναῖος Οἶν. 14) κακὸς κακῶς Aug2. corr Urb. (pr: κακὸν κακῶς). Man. Ang. (Φ). Petita videtur formula frequentissima e §. 267. — καὶ κακῶς T. Lind. 15) ὑποκρινόμενος om pr Σ, add antiq corr. Deleverunt Turice., nuper Bekk. Aegre caremus, quia κακῶς cum ἐπέτριψας constructum, paene superfluum esset. 16) συνέτριψας cod ζ. 17) χρόνον Vind5. — κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν om Hermog. p. 350. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 441. Non superfluum est post τότε. Cf. Thuc. I, 58, 1. II, 84, 2. 18) ἐγὼ om Aug2. — Ante ὁ Π. posuit Ioannes Sic. 19) Βάταλον . . . Βάταλος Laur8 (in priore loco man sec alterum τ inseruit). vulg. Cf. Hermog. p. 332 et p. 350, ubi quinquies Βάταλος per simplex τ et additur: ὄνομα ἐπὶ μαλακίᾳ λεγόμενον, ἐφ' οἷς ἀνδρείως προὔστη τῶν κοινῶν etc. Cf. Ioannes Sic. l. c. Vid. ad Liban. Vit. Dem. §. 2 not. crit. 19. — βάτταλον . . . βάταλος Σ. Aug4. k. Guelf. 20) ὦν om Aug4. 21) πόλει Hermog. p. 350. 22) σοι Aug1. 23) οὐδέν om Aug4. 24) οὐδαμῶς Aug4. 25) δ' ἅπαντα Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 26) ᾧ Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 27) ἐπρατίον om T. Urb. Delendum iubet Dobraeus temere. nam unde ad προσῆκε suppleretur πράττειν? 28) μοι om vulg. — Habent Σ. Laur8. Aug1. 4. k. s. Vind1. Pal2. Cf. §. 217 extr.

*) Δημοσίον Bav (non F?). AldT. — om Aug4. Ω. u. Vind3. Pall. Man. Ang. — Decretum om Aug1. Vind1. Urb. Pal2. — Lind habet in marg.

181. 1) αἰαντίδος Ω. 2) δεκάδι p. r. t. Aug2. Vind4. Pall. — δέκα δις (coniunctum cum δημοσθένης) AldT. — δεκάτη Vind5. Cf. ad §. 155 not. 21.

289 *μοσθένους Παιανιεύς* εἶπεν, ἐπειδὴ *Φίλιππος ὁ Μακεδόνων*³
 ἐν τε⁴ τῷ παρεληλυθότῳ χρόνῳ παραβαίνων φαίνεται τὰς γε-
 γεννημένας αὐτῷ⁵ συνθήκας πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον περὶ
 τῆς εἰρήνης, ὑπεριδὼν⁶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰ⁷ παρὰ⁸ πᾶσι τοῖς
 Ἕλλησι νομιζόμενα εἶναι⁹ δίκαια, καὶ πόλεις παραιρεῖται¹⁰ οὐ-
 δὲν¹¹ αὐτῷ¹² προσηκούσας, τινὰς δὲ καὶ Ἀθηναίων οὔσας δο-
 ριαλώτους¹³ πεποίηκεν οὐδὲν προαδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου
 τοῦ¹⁴ Ἀθηναίων, ἐν τε τῷ παρόντι ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε

lippum Macedonum regem superiore tempore condiciones pacis cum po-
 pulo Atheniensi factas violasse constat despecto iuramento et iure apud
 omnes Graecos usitato, et urbes intercipit nihil ad se attinentes, quasdam
 etiam quae Atheniensium sunt, vi expugnavit, nulla a populo Atheniensi
 lacessitus iniuria, et nunc longe grassatur vi et crudelitate, (182) (nam

3) *Μακεδόνων βασιλεύς* vulg. — *Μακεδωνων sine βασιλεύς* Σ. text
 LaurS. — *μακεδῶν sine βασιλεύς* Φ. F (sic certe Bav). De ellipsi
βασιλεύς in formula *ὁ Μακεδόνων* vid. Dorvill. ad Charit. p. 610 (= 573 Lps.). 4) *τε* om T. p. r. Aug2. 4. Vind4. 5. 5) *αὐτῷ* LaurS.
 vulg. — *αὐτοῖς* Σ. — *αὐτῷ* Bekk. Item infra not. 12. 6) *ὑπεριδὼν*
 Σ. 7) *τά* om T. 8) *παρὰ* om Aug4. Vind5. 9) *εἶναι* om Lind.
 Delebat Dobraeus tanquam e praecedentibus ortum. 10) *παραιρεῖται*
 Σ. LaurS. — *παρέρχεται* Scrimg. Recepit Reiskius propter *πεποίηκεν*.
 At cf. reliqua praesentia *προάγει, ποιεῖ* etc. Vid. Dissen. ad §. 90. —
ἀφαιρεῖται Aug4. 11) *μηδὲν* AldT. Pall. 12) Vid. not. 5. 13) *δο-*
ριαλώτους LaurS. vulg. — *δοριαλώτους* Fel. Σ. F. T. Φ. Vind4. 5.
 Pall. Ang. 'Si similia composita consideramus, eandem videmus va-
 rietatem obtinere. In optimis tamen codd. et Grammaticorum citationi-
 bus i praevallet: *δορὶλήπτος, δορὶκῆτος* [cf. etiam Arcadius Accent.
 p. 86], *δορικεῖς* etc. Idem firmatur vocabuli significatione. *δορὶ*
 enim i. e. *δόρατι* est dativus instrumentalis, *hasta captus*.' Bremius.
 Cf. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. Contra hanc originem vid. Lobeck.
 ad Soph. Ai. vs. 211. Est potius compositum per i hyphen, de quo vid.
 Buttmann. Gramm. T. II p. 459. Sed etiam in Grammaticorum libris
 haec vocabula fluctuant. verbi causa Lexico. mscr. in Boissonadii He-
 rodian. p. 39: *δορυάλωτον*. Epimerism. in Crameri An. Ox. T. II p.
 359: *δορυάλωτον . . . δορυκῆτους*. Quae fortasse integra relinquenda
 sunt. Phavorini *δορυάλωτον* s. v. *Ἀνέχει* corrige e Suid. s. eod. voc.
 et e Philemon. p. 255 ed. Osann. — Hesychii *δορυλήπτον* et *δορυάλω-*
τος e serie literarum et e Phavorino corrigenda sunt. Cf. etiam Suid.
 s. v. *δοριαλώτος*. Herodian. De Iliaca prosod. p. 252 ed. Lehrs: *δο-*
ρικῆτη, ὡς *ἀριγνώτη*. etc. BkkAnecd. p. 90: *δοριαλώτος. Ἰσοκράτης*
περὶ ἀντιδόσεως. Locos Isocrat. vid. ap. Lobeck. l. c. 14) *τοῦ*
 LaurS (compendio). vulg. — *τοῦ* Σ. Φ. Vind4.

βία καὶ τῇ ὁμότητι, (182) (καὶ γὰρ Ἑλληνίδας πόλεις ἄς¹ μὲν 10
ἐμφρούρους² ποιεῖ³ καὶ τὰς πολιτείας καταλύει, τινὰς δὲ καὶ
ἐξανδραποδιζόμενος⁴ κατασκάπτει, εἰς ἐνίας δὲ καὶ ἀντὶ Ἑλ-
λήνων βαρβάρους κατοικίξει ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς τάφους ἐπά-
γων, οὐδὲν ἄλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὔτε 15
τοῦ τρόπου, καὶ τῇ νῦν αὐτῷ⁵ παρούσῃ τύχῃ κατακόφως χρώ-
μενος,⁶ ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ ὅτι ἐκ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος
γέγονεν ἀνεπίστως⁷) (183) καὶ¹ ἔως μὲν πόλεις ἐώρα παρ-
αιρούμενον αὐτὸν βαρβάρους καὶ ἰδίας,² ὑπελάμβανεν³ ἔλατ- 20

Graeca oppida alia praesidiis tenet et respublicas abrogat, quaedam etiam excindit et cives vendit, in nonnullis autem, etiam electis Graecis, barbaros collocat, in sana et sepulera inductos, in quo nihil sane alienum facit vel patria sua vel moribus, et praesente hac sua fortuna superbe utitur, oblitus sui, qui e parvo et quolibet factus sit, qualem se ipse non sperabat fore). (183) ac dum oppida eum videbamus intercipientem barbara et no-

182. 1) τινὰς Paul. Cf. §. 164. 2) ἐμφόρους Aug2. text Ω (ha-

bens vulg. in marg). 3) πεποιήκας Ven. 4) ἐξανδραποδιζόμενος r.
5) αὐτῷ Laur8. vulg. — αὐτῷ Bekk. — αὐτῷ Bekk. 6) καταχρῶμενος
(sine κόφως) s. 7) ἀνεπίστως cit. BekkAnecd. p. 80. — Addunt μέγας
post ἀνεπ. Aldetc. (k. s. Vind5). — om Σ. pr Laur8. vulg. Habent
in marg Laur8. m. recentiore. Ω. Pall. — tanquam ante ἀνεπ. inse-
rendum r. — superscriptum Man. Hac auctoritate delevimus praedi-
catum, quod inest in γέγονεν, exstitit, factus est talis qualis nunc est. Er
ist aufgekommen wider sein erwarten. Cf. Plat. Legg. X p. 908 extr.
τοὺς μὲν ὅπ' ἀνοίας . . . γεγεννημένους, tales factos. — In fine huius §.
Wunderlichius lineolam, signum anacoluthi, interposuit. 'Est anacoluthum.
apodosis incipit vs. 25 a verbis διὸ δέδοκται.' Reiskius. 'Similo anacoluthum p. 209, 11, ubi vid. not.' Schaeferus. Vix hoc
dici potest ἀναπόδοτον. nam διὸ saepe posterioribus est i. q. διὰ
τοῦτο. Hesychius s. v. Διό. Polybius saepe sic ea coniunctione utitur.
Vid. Schweighaeus. Lex. Polyb. s. v. Et in Decretis Byzant. ex
aetate imperatoris Tiberii Inscr. Corp. No. 2061: ἐπειδὴ . . . ἀφρηπά-
γη . . ., δι' αὐτὸν ἔδοξεν. Hinc supplevit Boeckhius No. 2062. Etiam δι'
αὐτὸν δέδοκται No. 2060. Pariter ut alias οὐν.

183. 1) καὶ delendum censuit Dobraeus. Bekkerus et qui secuti
eramus ante h. v. plene interpungebamus. Post causam §. 182 red-
ditam, per καὶ continuatur ratio consilii per ἐπειδὴ incepta. Melius
igitur §. 182 pro parenthesi habetur. 2) καὶ οὐκ ἰδίαις Scrimg. —
'Quid sibi velint oppida propria, non intelligo. Cur enim raperet Philip-
pus ipse sua? Suspiciatus aliquando fui legendum esse καὶ οὐ φιλάς . . .
aut καὶ οὐκ ἰδίαις neque propria Atheniensium.' Reiskius, aliter ex-

τον εἶναι ὁ δῆμος ὁ¹ Ἀθηναίων τὸ⁵ εἰς αὐτὸν⁶ πλημμελεῖσθαι. νῦν δὲ ὁρῶν Ἑλληνίδας πόλεις τὰς μὲν ὑβριζομένας τὰς δὲ ἀναστάτους γιγνομένας, δεινὸν ἡγείται εἶναι καὶ ἀνάξιον⁷ τῆς τῶν προγόνων δόξης τὸ περιορᾶν⁸ τοὺς Ἕλληνας καταδουλο-
 15 μένους.⁹ (184) διὸ δέδοκται¹ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ² Ἀθηναίων, εὐξαμένους καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς καὶ ἡρώσι³ τοῖς κατέχουσι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τὴν⁴ Ἀθηναίων, καὶ ἐνθυμηθέντας⁵ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, διότι περὶ πλείονος

stra, tolerabilius esse putabat populus Atheniensis quod in se delinquebatur, nunc vero videns Graecarum urbium alias superbe tractari, alias everti, terribile esse censet et gloria maiorum indignum, committere ut Graeci servitute opprimantur; (181) propterea placuit senatui populoque Atheniensi, ut, votis nuncupatis et sacris peractis in deorum et heroum urbis et dicionis Atticae tutelarium honorem et revocata in memoriam

plicans in Indice s. v. Ἰδιος i. q. per se stantes. — 'Negationem intuli e Scrimg., qua quomodo carere poterint interpretes, equidem non satis intelligo, nisi forte ἰδίας dicit urbes liberas, Graecis non iunctas.' Wunderlichius. — 'Satis barbarum in loco sensus parum impediti. ἰδίας scilicet αὐτοῦ (τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων). oppida barbara eaque suae dicionis. Vid. supra lin. 7.' Schaeferus. Intelligimus inprimis Pydnam, et fortasse Methonen, quas urbes in Macedoniae finibus sitas ante quam Philippus caperet, Athenienses sibi vindicabant. 3) ὑπελάμβανον T. p. r. 4) ὁ om T. Bav (non F?). — ὁ τῶν Aug2. k. s. 5) τῷ coniecit Lamb. 6) αὐτὸν LaurS. vulg. — αὐτὸν Bekk. — αὐτὸν Σ. — Quod sequitur πλημμελεῖσθαι LaurS, ut §§. 155. 157. 166. 7) καὶ ἀνάξιον εἶναι r. 8) περιορᾶν Man. 9) καταδουλωμένους Pall. — καταδουλομένους Ang.

184. 1) δεδόχθαι coniecit Taylorus, tanquam pendens ab εἶπεν §. 181, ut saepe in decretis, etiam longioribus. Cf. Corp. Inscr. No. 107 et 108. Sed in hoc spurio decreto non amplius librorum constantium lectionem mutabimus. Cf. Luciani Timon. cap. 51 δέδοκται, quamquam alibi indicativus ἰδοξεν usurpatur nisi infinitivus δεδόχθαι adhibetur. Cf. Franz. Elem. p. 325 sq. 2) τῶν LaurS. vulg. — τῷ Σ. F (Bav?). T. Φ. 3) τῷ θεῷ καὶ πᾶσιν ἄλλοις θεοῖς τε καὶ ἡρώσι Ven. 4) τοὺς θεοὺς, οἳ τὴν χώραν κατέχουσι Philemon. p. 255 ed. Osann. et Gramm. Mscr. in ead. editione p. 253. 5) τῶν vulg. — τὴν Σ. LaurS. Q. F (Bav?). Φ. u. v. Vind3. Ang. 5) ἐνθυμηθεῖσι LaurS in textu vulg. etiam Σ. ortum e praegressis dativis. — ἐνθυμηθέντας Lamb. Scrimg. AldV. γρ marg LaurS sec manu. k. s. — ἐνθυμηθέντα coniec. Wolf. —
 θέντας
 ἐνθυμηθεῖσι Q, corr alia manu. — Non intelligo, quomodo Fr. A. Wolfius ad Lep1. p. 359 dativum defenderit. nam prorsus contraria sunt exempla a Marklando ad Lysiam p. 364 ed. R. collecta, quae citavit vir doctissimus.

ἵπποιοῦντο τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν διατηρεῖν ἢ τὴν ἰδίαν 290
πατρίδα, διακοσίας ναῦς καθέλκειν εἰς τὴν θάλατταν καὶ τὸν
ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν
ἵππαρχον⁶ τὰς⁷ πεζὰς καὶ τὰς⁸ ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσινάδε⁹ ■
ἐξαγεῖν, πέμψαι¹⁰ δὲ καὶ τοὺς¹¹ πρέσβεις πρὸς τοὺς ἄλλους Ἑλ-
ληνας, πρῶτον δὲ πάντων πρὸς Θηβαίους διὰ τὸ ἐγγυτάτω εἶναι
τὸν Φίλιππον τῆς ἐκείνων χώρας, (185) παρακαλεῖν δὲ αὐτοὺς
μηδὲν καταπλαγέντας τὸν Φίλιππον ἀντέχεσθαι τῆς ἐαυτῶν¹ 10
καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ ὅτι ὁ² Ἀθηναίων
δῆμος, οὐδὲν³ μνησικακῶν εἰ τι⁴ πρότερον γέγονεν ἀλλότριον
ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας,⁵ βοηθήσει⁶ καὶ δυνάμει⁷ καὶ χρή-
μασι καὶ βίβεισι καὶ ὅπλοις, εἰδὼς ὅτι καὶ⁸ αὐτοῖς⁹ μὲν πρὸς 15

virtute maiorum, qui plures fecere defensionem libertatis Graecorum, quam suam patriam, ut ducentae naves in mare protrahantur, et Navarchus intra Pylas naviget, et imperator et dux equitum pedestres et equestres copias Eleusinem educant, et ut legati mittantur ad ceteros Graecos ac primum omnium ad Thebanos, propterea quod Philippus agro illorum ac proximus, (185) qui legati eos cohortentur, ut a Philippo non perterrefacti suam et ceterorum Graecorum libertatem defendant. iidem indicent populum Atheniensem oblitterata veterum, si quae inter urbes intercesserint, offensarum memoria, opem laturum et copiis et pecunia et telis et gravioribus armis, qui sciat et ipsis inter se contendere de prin-

6) ἵππαρχον text Vind5 (marg vulg). — τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον om T. p. r. Lind. Vind4. 7) καὶ τὰς Ven. Aug4. Vind5. Pall. (Lind et Vind4 καὶ τὰς. scilicet omissis mediis inter Πυλῶν καὶ et τὰς πεζὰς). Cf. proxima καὶ τὰς. 8) τὰς om Vind5. 9) Ἐλευσινάδε vulg. Cf. §. 177 not. 11. — Ἐλευσινάδε LaurS. 10) πέμψας Pall. 11) καὶ τοὺς Σ. — καὶ τοὺς LaurS. — τοὺς om vulg. Cf. §. 178.

185. 1) παρακαλεῖν . . . ἐαυτῶν bis Ω, in primo post ἐαυτῶν additum est χώρας. 2) ὁ om Vind5. 3) οὐδὲ T. p. r. 4) εἰ Σ, εἰ est corr antiqui. 5) ἀλλήλας Aug4. AldT. — πρὸς ἀλλ' om Φ. 6) βοηθήσει Σ, e proximis ortum. — βοηθήσει? pr LaurS, sed sec man si delevit, et ε in ι correxit. — βοηθεῖσι pr Man. 7) δυνάμει Aug4. — om Φ. 8) καὶ om pr Ω. p. ὅτι καὶ LaurS. — ὅτι καὶ, quae Reiskius neclisit, constructionem et sensum turbant, certe καὶ insititium iudico.' Wunderlichius. — 'Καὶ quidem quid sibi velit, nemo quisquam dicat, sed ὅτι nec sensum turbat nec constructionem pervertit. Scilicet quae participium εἰδὼς continuo sequitur recta constructio, ὅτι . . . καλὸν (scil. ἐστὶ), e Graecorum more variandi structuram mox transit in obliquam, ἀνάξιον εἶναι. — Vid. Matth. Gr. §. 538, 1.' Schaeferus καὶ αὐτοῖς etiam ipsis Thebanis, non solis Atheniensibus et Lacedaemoniis. 9) ἐαυτοῖς p.

ἀλλήλους¹⁰ διαμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας οὐσιν Ἑλλήσιν
καλόν, ὑπὸ δὲ ἄλλοφύλου ἀνθρώπου ἄρχεσθαι καὶ τῆς ἡγεμο-
νίας¹¹ ἀποστερεῖσθαι ἀνάξιον εἶναι¹² καὶ τῆς τῶν προγόνων¹³
δόξης καὶ τῆς τῶν προγόνων¹⁴ ἀρετῆς, (186) ἐτι δὲ¹ οὐδὲ ἀλ-
²⁰ λότεριον² ἡγεῖται εἶναι³ ὁ⁴ Ἀθηναίων δῆμος τὸν Θηβαίων δῆ-
μον οὔτε τῇ συγγενείᾳ⁵ οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ⁶ ἀναμιμνήσκειται⁷
δὲ⁸ καὶ τὰς τῶν προγόνων⁹ τῶν ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Θηβαίων
προγόνους εὐεργεσίας.¹⁰ καὶ γὰρ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀπο-
²⁵ στερουμένους¹¹ ὑπὸ¹² Πελοποννησίων τῆς πατρῴας¹³ ἀρχῆς
κατήγαγον, τοῖς ὅπλοις κρατήσαντες τοὺς ἀντιβαίνειν πειρω-
μένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις,¹⁴ καὶ τὸν Οἰδίπουν¹⁵ καὶ
τοὺς μετ' ἐκείνου¹⁶ ἐκπεσόντας¹⁷ ὑπεδέξαμεθα, καὶ ἑτερα¹⁸
²⁹¹ πολλὰ¹⁹ ἡμῖν²⁰ ὑπάρχει²¹ φιλάνθρωπα καὶ ἔνδοξα πρὸς Θη-

cipatu, quum Graeci sint, praeclarum esse, homini autem alienigenae pa-
rere et principatu spoliari, indignum esse et maiorum gloria et maiorum
virtute, (186) ad haec neque alienum sibi ducere populum Atheniensem
Thebanorum populum vel cognatione vel stirpe et recordari maiorum suo-
rum collata in Thebanorum maiores beneficia, quum Herculis liberos, qui
patrio imperio a Peloponnesiis spoliarentur, restituerint, bello devictis iis
qui contra venire conabantur Herculis posteris, et nos Oedipum eiusque
comites electos suscepisse, et multa humanitatis et celebrata officia prae-

10) πρὸς ἀλλήλους delevit Dobraeus tanquam gloss. ad ἑαυτοῖς
(αὐτοῖς). 11) οὐσιν (post ἡγεμονίας) . . . ἡγεμονίας om Man. 12) ἐστι
Serimg. — Delevit Dobraeus. Cf. §. 181 not. 10. §. 183 not. 7. 13)
Ἑλλήνων Aldetc. (Vind4. k. s. v). — προγόνων Σ. pr LaurS. vulg.
14) τῆς τῶν προγόνων om p. — τῶν προγόνων om Ven. Vind5. hoc
placeat.

186. 1) δὲ om r. 2) ἀλλοτριότερόν Vind5. 3) εἶναι om p.
4) ὁ om pr Σ; add antiq corr. Cf. §. 185 not. 2. 5) εὐγενείᾳ cod γ.
6) ὁμοφύλῳ Ω. u. Man. Ang. 7) ἀναμιμνήσκειτε Vind4. — ἀναμι-
μνήσκειτε Σ, ai est antiqui corr. — ἀναμνήσκειται Ω. Ang. 8) γὰρ
Serimg. 9) τῶν προγόνων om p. 10) ἑλευθερίας Ω. u. Vind3. Man.
11) ἀποστερουμένους cod γ. — ἀποστερομένους r. Vind4. 12) ἀπὸ
Aug4. — ὑπὸ τῶν Mor. etc. k. s. t. 13) προτέρως Vind3. 14) ἐγγό-
νοις T. p. r. ε. Aug4. Lind. Vind5. — ἐγγόνοις Σ. LaurS. Bav (non
F?). vulg. — Cf. Prolegg. Gramm. §. 120. 15) Οἰδίπουν Vind5. 16)
ἐκείνου text Ω (marg ἐκείνου). u. v. Aug4. Vind3. Man. Ang. 17)
ἐκπεσόντας Ald. — πεσόντας cod η. 18) ἑτερ' ἂν T. r. Aug2. 4.
Vind4. 5. — ἑτερα^{αν} Bav (F?). 19) πολλὰ om Aug2. 20) ὑμῖν Aug4.
Vind5. Paul. 21) ὑπάρχει r.

βαίους,²² (187) διόπερ¹ οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων
 δῆμος τῶν Θηβαίων τε καὶ² ἄλλοις Ἑλλήσι συμφερόντων, συν-
 θέσθαι δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ³ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν⁴ ποιή-
 σασθαι,⁵ καὶ ὄρκους δοῦναι καὶ λαβεῖν.

Πρόσβεις:⁶ Δημοσθένης⁷ Δημοσθένους Παιανεύς, Ἰπερ-
 είδης Κλειάνδρου Σφήτιος,⁸ Μνησιθείδης⁹ Ἀντιφάνους Φε-
 ρεάριος,¹⁰ Δημοκράτης Σωφίλου Φλυεύς,¹¹ Κάλλαισχος¹² Διο-
 τίμον Κοθωκίδης.

188. Αὕτη τῶν περὶ Θήβας¹ ἐγένετο² πραγμάτων ἀρχή

stitisse Thebanis, (187) quamobrem nec nunc populus Atheniensis Theba-
 norum aliorumque Graecorum commodis defuturus sit, pacisci autem
 cum iis etiam de ineunda societate, et ius connubii concedere, et iusiur-
 randum dare atque accipere.

Legati: Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis, Hyperides Clean-
 dri F. Sphettius, Mnesithides Antiphanis F. Phrearrhios, Democrates Sop-
 hill F. Phlyensis, Callaeschrus Diotimi F. Cothocides.

188. Hoc Thebanarum rerum fiebat initium et prima constitutio,

22) 'Graece, ni fallor, non dicitur πολλά ἡμῖν ὑπ. ἔνδοξα πρὸς Θ.
 Quid pro ἔνδοξα scripserit orator non inveni.' Hirschig. Annot. crit.
 p. 51. Cf. Plutarch. Vit. Dem. cap. 9: *Ἀλκίνοος* ... *διεξελεῖσθαι* ...
ὅσα Θηβαίοις καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑπάρχει καλὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. I. q.
καλῶς παραθέντα, ἐνδόξως παραθέντα.

187. 1) διὸ *Ω*. v. Man. Ang. 2) τοῖς addidit Reiskius. Est
 in p. (Vind4. 5?). 3) καὶ om Aug4. 'Delendum puto ut natum ex
 antecedente *g*. quippe turbat orationem evertitque concinnitatem trium
 membrorum: *συνθέσθαι συμμαχίαν, ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, ὄρκους*
δοῦναι καὶ λαβεῖν. Neque enim iungenda arbitror καὶ *συνμαχίαν καὶ*
ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, ut infinitivi *ποιήσασθαι, δοῦναι καὶ λαβεῖν* re-
 gantur ab infinitivo *συνθέσθαι*.' Schaeferus. Illud καὶ est i. q.
etiam. non solum excitandos esse ad bellum Thebanos, sed etiam so-
 cietatem ineundam. 4) δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν ἐπιγα-
 μίαν Vind5. 5) ποιήσασθε pr Σ, correxit eadem manus in eraso *ε*.
 6) πρόσβεις δὲ (δὴ? nam vid. Harles.) Aug2. — Post πρόσβεις inter-
 punxerunt Pall. Man. bene. Supplendum enim ἦσαν. 7) Δημοσθένης
 pr Σ, add σ antiquus corr. 8) σφήτιος Ald. Mor. Vind3. Man. Ang.
 9) μνησιθείδης Aug4. 10) φερεάριος Vind3. — φερρεάριος IndAld.
 — φερεάριος Pall. Man. Ang. Cf. §. 115. — De Ἰπερείδης, ut Σ,
 non Ἰπερίδης, ut Laur8 et vulg, vid. Prolegg. Gramm. §. 134. 11)
 φλυεύς Mor. 12) κάλλαισχος *Ω*. u. Man. Ang.

188. 1) Θηβαίους cod η. 2) ἐγένετο vulg. — ἐγένετο T. Φ. r.
 — ἐγένετο Σ. Laur8. Aug1. s. Vind1. 4. — ἐγένοντο cod η.

10 καὶ κατὰστασις³ πρώτη,⁴ τὰ πρὸ τούτων εἰς ἐχθραν καὶ μίσους
καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων.⁵ τοῦτο τὸ
ψήφισμα⁶ τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον⁷ παρελθεῖν
ἐποίησεν ὥσπερ νέφος.⁸ ἦν μὲν τοίνυν⁹ τοῦ δικαίου πολίτου
15 τότε¹⁰ δεῖξαι πᾶσιν, εἰ τι¹¹ τούτων εἶχεν ἄμεινον,¹² μὴ νῦν¹³
ἐπιτιμᾶν. (189) ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης, οὐδὲ¹
τῶν ἄλλων οὐδὲν² εἰκότεες, ἐν τούτῳ πλείστον ἀλλήλων δια-

quum ante in inimicitiam et odium et diffidentiam per istos impulsae
essent civitates. hoc decretum effecit, ut tum impendens reipublicae pe-
riculum tanquam nubes praeteriret. Fuisset igitur boni civis tum osten-
dere omnibus, si quid his haberet melius, non nunc reprehendere. (189)
Consiliarius enim et calumniator, neque ulla re alia inter se similes, hoc
maxime differunt, quod ille quidem ante res sententiam dicit et se reddit

3) μεταστάσις Pal2 et fortasse Urb. 4) καὶ κατ. πρώτη om non-
nulli codd Hermog. p. 247 W. 5) τὰ πρὸ τούτων . . . τούτων om
Hermog. pp. 245. 288. consilio. nam vid. p. 245 extr. sq. et p. 267.
habet idem p. 244. Eadem om Schol. Rh. T. III p. 708. Anonym. Rh.
T. VIII pp. 634. 653. 6) τὸ ψήφισμα τοῦτο Anonym. Rh. T. VII p.
1006. 7) τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κ. Bav (F?). — τὸν τότε ἐπι-
στάντα τῇ π. κ. Hermog. pp. 244. 288. 367. (sed p. 245 est vulg). Schol.
Hermog. Rh. T. VIII p. 647 W. — τὸν ἐπιόντα τῇ π. κ. Demetr. §. 273
(= 287) Rh. T. IX p. 112. — τοῦτο τὸν πρότερον ἐπιστάντα πόλεμον
Anonym. Rh. T. VIII p. 634. 8) Locum laudavit ob numerum et ordi-
nem verborum Longinus Subl. cap. 39 §. 4. 9) τότε Augl. k. Vind5
(in marg habens τοίνυν). Pal2. — οὖν Schol. Rh. T. VII p. 413. 10)
τὸ Schol. Rh. T. VII p. 413. — τό τε Marcellinus Rh. T. IV p. 494.
11) τε? pr Ω. 12) ἄμεινον λέγειν Marcellinus. 13) τοίνυν Augl. k. s.
Vindl. 'Fort. voluerunt τὸ νῦν.' Reiskius. 'Probabilius τὰ νῦν.'
Vid. ad Dion. II. Comp. Verb. p. 380. Melet. Crit. p. 67.' Schaefer-
rus. Habet τὰ νῦν Pal2.

189. 1) ἐν οὐδενὶ text LaurS. vulg. — οὐδενὶ sine ἐν γὰρ marg
ant Σ. Augl. k. r. s. Vindl. Pal2. Marcellinus loco §. 188 citato. —
οὐδέ Σ. γὰρ marg LaurS. 'Vulgatae concinnius respondet quod sequi-
tur ἐν τούτῳ, quam οὐδέ.' Schaeferus. 'Sed ipsam hanc concinni-
tatem ansam dedisse puto mutationis, cuius vestigium habes in eo, quod
libri alii ἐν οὐδενὶ alii solum οὐδενὶ praebent. Multo gravius οὐδέ.
Rauchensteinus l. c. p. 38. 'Locī, ubi οὐδέ vel μηδέ particula
praemittitur, tum per quandam epexegesin οὐδὲν vel μηδὲν sequitur,
saepe sunt in suspicionem adducti, semper autem his quoque in locis
istud verbum, quo pertinet οὐδέ vel μηδέ, maxime effertur in oratione.
. . . Cor. §. 189 non potest dubitari quin verum dederit Bekkerus e Σ
οὐδὲ . . . οὐδὲν. apprime enim apta est ad hunc locum sententia.'
Klotzius. Quaest. Crit. p. 94, ubi plura exempla. 2) οὐδὲν om Ω.

φέρουσιν: ὁ μὲν γε³ πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην¹ ἀποφαίνεται, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν⁵ ὑπεύθυνον τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τῷ καιρῷ,⁶ τῷ βουλομένῳ, ὁ δὲ σιγήσας ἡνίκ⁷ ἔδει λέγειν, ἂν²⁰ τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο⁷ βασκαίνει.⁸ (190) Ἦν μὲν οὖν,¹ ὅπερ εἶπον, ἐκείνος ὁ καιρὸς τοῦ γε² φροντίζοντος ἀνδρὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν δικαίων λόγων, ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι, ὥστε, ἂν νῦν ἐχῇ³ τις δεῖξαι τι¹ βέλτιον⁵ ἢ ὅλως⁶ 25 εἴ τι⁷ ἄλλ⁴ ἔνῃ πλὴν ὧν ἐγὼ προειλόμην, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. εἰ γὰρ ἔσθ⁹ ὅ¹⁰ τι τις¹⁰ νῦν ἑώρακεν,¹¹ ὃ συνήνεγκεν ἂν τότεπραχθέν¹ τοῦτ⁷, ἐγὼ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν. εἰ δὲ μῆτ⁷ ἔστι μῆτ⁷ ἢ¹² μῆτ⁷ ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδεὶς¹³ μηδέπω καὶ τήμερον 292

ulnoxium iis qui paruerint, fortunae, tempori, cuilibet; hic, quum dicendum fuisset, tacuit, si quid adversi accedat, id exagitat. (190) Illud igitur, ut dixi, tempus fuisset solliciti quidem de republica viri et de iustis habendis orationibus, ego vero ex abundantia eo progredior, ut, si quis nunc aliquid melius proferre possit aut si quid omnino potuerit aliud quam quae ego delegi, me iniurium esse confitear. si quid enim nunc aliquis vidit, quod tum fieri profuisset; id ego me fateor ignorare non debuisse. sin neque est neque fuit neque dicere quisquam unquam vel hodie possit:

u. v. Man. Ang. Schol. Rh. T. VII p. 414. — οὐδενι (cum hiato) pr Σ, sed nunc erasum est (marg habet οὐδέν). 3) μὲν γὰρ LaurS comp. vulg. — μὲν γε Σ. Marcellinus p. 495. 'Quod praestat. Vid. Comment. in Aristoph. VII, l p. 560.' Schaeferus. 4) τῇ γ γνώμῃ AldT. Pall. 5) αὐτὸν Mor. pr Ω. Vind3. 4. Ang. — ἑαυτὸν Σ. LaurS. s. Vindl. 5. Urb. Augl. Schol. Rh. T. VII p. 414. Marcellinus. — αὐτὸν vulg. 6) τοῖς καιροῖς vulg. — καὶ τοῖς καιροῖς Schol. Rh. l. cit Marcellinus. — τῷ καιρῷ Σ. LaurS. Cf. τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι §. 191. 7) τοῦτω Pal2. — τούτω Schol. Rh. l. cit. Marcell. Cf. Lept. §. 24. 8) βασκαίνειν k. Pal2. Cit. Harpocr. Suid. Thom. M. Ammonius (cuius βασκαίνουσι corrige in βασκαίνει). Priscian. T. II p. 181.

190. 1) οὖν om Aug4. 2) τε Augl. k. s. Pall. 2. Sopater Rh. T. IV p. 634. — τότε Vindl. — om Ω. u. v. Ang. 3) ἔχοι Fel. Aug4. Vind5. Pal2. — ἔχει Pall. 4) δεῖξαι τί LaurS. — τι δεῖξαι Φ. — τι om Augl. 4. k. s. Vindl. 5. Pal2. Sopater. — δ. τὸ AldT. — δ. τῷ Pall. 5) κάλλιον Sopater. 6) ἢ ὅλως Σ, post ἢ, quod est correctoris, et post λ sunt spatia literae singulae. 7) τι om Augl. 4. (u. v?). 8) ἄλλο τότε cod ξ. AldT. — ἄλλος pr Ω. — ἄλλοθεν Aldinae Sopater. 9) ἔστιν Augl. 4. Vind5. 10) ὃ, τις omissio τι Aldete. Ω (non τι inter εἰ et ἄλλο om Ω, sed ante τις). (u. v?) Vind3. Pall. Man. Ang. — ὃ τι τις Σ. vulgo. — ὃ τι τίς LaurS. 11) ἑώρακεν Σ. LaurS. et ceteri libri, etiam Sopater. 12) μῆτε ἢν corr Ω. 13) ἔχοι μηδεὶς εἰπεῖν Augl. Vind5. — ἔχοι εἰπεῖν μηδεὶς Sopater. — εἰπ. ἔχοι τις Aug2.

τί τὸν σύμβουλον ἐχοῖν ποιεῖν; οὐ τῶν φαινομένων καὶ ἐνόντων τὰ κράτισθ' ἐλέσθαι; (191) Τοῦτο τοίνυν ἐποίησα,¹ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, Αἰσχίνη, τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ² τίς αἰτιάσθαι³ περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντ' ἔσεσθαι;³ σοῦ δ' ἀφώνου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους⁴ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου, ἐγὼ παριῶν⁵ ἔλεγον. ἐπειδὴ⁶ δ' οὐ τότε ἀλλὰ νῦν⁷ δεῖξον. εἰπέ, τίς ἤ⁸ λόγος, ὅντιν' ἐχοῖν εὐπορεῖν,⁹ ἢ καιρὸς συμφέρον ὑπ'¹⁰ ἐμοῦ¹⁰ παρελείφθη τῇ πόλει; τίς δὲ¹¹ συμμαχία, τίς¹² πρᾶξις, ἐφ'¹⁰ ἣν μᾶλλον¹³ ἔδει μ' ἀγαγεῖν¹⁴ τουτουσί;

192. Ἀλλὰ μὲν τὸ μὲν¹ παρεληλυθὸς ἀεὶ² παρὰ πᾶσιν³

quid consiliario fuit agendum? non eorum, quae esse viderentur et darentur, optima eligenda? (191) At id feci praecone interrogante, Aeschines, 'quis contionari vult?' non 'quis praeterita criminari?' nec 'quis praestare vult futurorum eventum?' quum tu mutus illis temporibus in contionibus sederes, ego progressus dixi. Sed quoniam id tunc non fecisti; nunc saltem ostende. dic, quae aut oratio in promptu mihi dicenda, aut quae reipublicae utilis occasio sit a me praetermissa? quae societas, quae actio, ad quam hi potius incitandi mihi fuissent?

192. Atqui praeterita missa fieri solent semper apud omnes, neque

191. 1) ἐποίησα ἐγὼ Aug1. (Aug2?) s. β. ε. Guelf. Vindl. 5. Pal2. — Proximum τοῦ x in orasis LaurS. 2) αἰτιάσασθαι vulg. — αἰτιάσθαι Σ. LaurS. Guelf. Aug1. Vindl. Pal2. (k. r. s. v). Cf. ἐγγυᾶσθαι. 3) ἐγγ. περὶ τῶν μελλόντων sine ἔσεσθαι Sopater. 4) τοὺς χρόνους om Ang. 5) παρελθὼν vulg. — παρῆλθον, Sopater. — παριῶν Aug1.

(Aug2?) k. r. s. s. Vindl. 5. Pal2. — περιῶν Σ, i superposuit ipse calligraphus. — περιῶν LaurS comp. 6) ἐπεὶ Aug1. Vindl. Pall. 2. 7) συνὶ k. Placet Schaefero, nescio cur. 8) ὁ Ang. — ἡμῖν Sopater. 9) εὐρεῖν vulgo. — εὐπορεῖν Σ. Dictum est ut εὐπορῶ ὃ τι λέγω. De qua formula dicendi vide Stallbaum, ad Platon. Euthydem. p. 279 A, ubi eadem confusio εὐρεῖν pro nunc restituto εὐπορεῖν. De accusativo vid. Stallb. ad eum locum et Schaefer. ad h. l. 10) ὑπ' k. — παρ' Sopater. 11) ἢ Pal2. 12) ἢ τις k. s. Aug2. 4. Pal2. 13) μᾶλλον om T. Lind. Urb. 14) μεταγαγεῖν sine pronomine με cod β. — με καταγαγεῖν AldT. Pall.

192. 1) μὴ Ang. — μὲν om p. — τὸ μὲν γὰρ (omissis ἀλλὰ μὴν) Doxopater Rh. T. II p. 288. 2) ἀεὶ cum linea recens subducta Σ. — post πᾶσιν posuit Doxopater. 3) παρ' ἅπασιν Aug1. s. — περὶ πᾶσιν LaurS comp.

ἀφείται,⁴ καὶ οὐδείς περι⁵ τούτου⁶ προτίθῃσιν⁷ οὐδαμοῦ βου-
λήν, τὸ δὲ⁸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν⁹
ἀπαιτεῖ. Τότε τοίνυν¹⁰ τὰ μὲν¹¹ ἤμελλεν, ὡς ἐδόκει, τῶν δει-
νῶν,¹² τὰ δ' ἤδη παρὴν, ἐν οἷς τὴν προαιρεσίν μου σκόπει τῆς
πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα¹³ συκοφάντει. τὸ μὲν γὰρ πέρας,
ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ,¹⁴ πάντων¹⁵ γίγνεται, ἡ δὲ προαιρε-
σις αὐτῇ¹⁶ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. (193) Μὴ δὲ τοῦθ'
ὡς ἀδικημ' ἐμὸν θῆς,¹ εἰ² κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ³
τῇ μάχῃ.⁴ ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐμοί.⁵ ἀλλ'

usquam quisquam de iis deliberationem instituit, sed futura aut praesentia consilarii munus requirunt. Tum igitur cladium aliae impendebant, ut apparebat, aliae iam aderant, in quibus institutum meae administrationis spectare, non eventum calumniari debes. exitus enim omnium rerum talis, qualem deus esse vult, ipsum vero propositum consulentis animum declarat. (193) Ne igitur id iniuriae loco mihi numeres, si ita accidit, ut Philippus proelio victor esset. eius enim rei finis in dei voluntate fuit,

4) ἀφείται Pall. — ἀφείται mavult Dobraeus. — Cit. Bachmann. Anecd. T. I p. 170. 5) ὑπὲρ Vindl. 6) τούτων Aug4. — περι τούτου post οὐδαμοῦ posuit Doxop. 7) προσιτίθῃσιν Aug4. k. Vindl. Pal2.

8) τε Σ, δε est antiqui corr. 9) προᾶξιν Aug2. 10) δ' οὖν Anonym. Rh. T. VII p. 528. 11) καὶ Paul. 12) τὰ μὲν ἤμελλε τῶν κοινῶν, ὡς ἐδόκει Marcellinus Rh. T. IV p. 638. 'Scripsit τῶν κακῶν. De confusione adiectivorum δεινός et κακός vid. mea in Stephani Thes. col. 3166 C.' Schneferus. 13) συμβαίνοντα vulg. — συμβάντα Σ. Laur8. Aug1. 4. Ven. Vindl. 5. Pal2. Marcellinus, Anonym. Rh. cit.

άντα
(Φ. k. p. s. v). — συμβαίνοντα Bav. — In Urb post hoc vocabulum incipit alia manus, perperam post συκοφάντει repetens superiora τότε τοίνυν τὰ μὲν ἤμελλεν etc. aberrante oculo ad ἀπαιτεῖ. 14) Cit. AnecdBkk. p. 128. 15) πάντα r. Pall. — πάντως Anonym. Rh. l. cit. 16) αὐτῇ r. — αὐτῇ Σ, post hoc vocabulum est erasa litera (ε? an punctum?).

193. 1) θῆς ἐμὸν Anonym. Rh. l. c. — ἐμὸν εἶναι θῆς (Aldina θήσῃ) Marcellinus Rh. T. IV p. 638. — τὰ Φιλίππου ἀδικήματα ἐμὰ καλεῖ ἀδικήματα Schol. Aristidis p. 271 Fr. 2) ἡ Man. 3) τὸν Φιλίππου Maximus Plan. Rh. T. V p. 323. 4) τὴν μάχην vulg. — τῇ μάχῃ Σ. Laur8. F. Aug1. 2. s. Vindl. Pal2. Marcell. Maximus. —

ἡ
τὴν μάχην Bav. — εἰ συνέβη Φιλίππῳ κρατῆσαι τῇ μάχῃ Anonym. Rh. l. cit. 5) οὐκ ἐν ἐμοί vulg. — οὐ μὲν ἐμοί Vind5. — οὐκ ἐμοί Σ. Laur8. Aug4. Vid. Seiler. Ind. ad Appar. Dem. s. v. Praepositio non repetita. Bernhard. Synt. p. 201 sqq. Krueger. Gramm. §. 68, 9. alii.

ὥς⁶ οὐχ ἅπαντα,⁷ ὅς⁸ ἐνὴν κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν,⁹ εἰλό-
 25 μην¹⁰ καὶ δικαίως ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς ἐπραξα καὶ¹¹ φιλοπό-
 νως ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὥς¹² οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πρά-
 γματ' ἐνεστησάμην¹³ καὶ ἀναγκαῖα,¹⁴ ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ
 τότ' ἤδη¹⁵ κατηγόρει μου. (194) Εἰ δ'¹ ὁ συμβάς² σκηπτὸς
 ἢ χειμῶν³ μὴ μόνον⁴ ἡμῶν⁵ ἀλλὰ καὶ πάντων⁶ τῶν ἄλλων⁷

non mea. sed me non omnia, quae humano provideri consilio possent, exquisivisse neque ea recte et diligenter egisse et industria maiore quam pro viribus, aut non praeclaras res et dignas republica instituisse et necessarias, haec mihi ostende, tum demum accusa. (194) Sin autem delatum fulmen vel procella non modo nobis, sed etiam omnibus reliquis

Diphilus ap. Athen. p. 422 B: εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλλοις, ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον. 6) ἀλλ' οὐχ ὥς ε. 7) οὐ πάντα Marcellinus. 8) ὅσον γ' dubitanter coniecit Dobraeus, qua coniectura sententia infringereetur. 9) Male Anonymus Rh. l. c. κατὰ ἀνθρώπινον λογ. cum εἰλόμην coniunxit. 10) εἰλόμην om u. — super μ in Σ est recens signum simile literae ω, nescio quid sibi velit. — Dobraeus expectet προσιδόμεν, ut est προιδέσθαι p. 326, 12. et ἰδεῖν p. 308, 26. — Reiskius mavult προσιλόμην. 11) καὶ om Aug4 (hocne an proximum?). 12) ὥς om text Ω, habens in marg. 13) ἀνεστησάμην r. Vind4. 14) καὶ ἀναγκαῖα om Marcellinus. 15) τότε δὴ Marcellinus.

194. 1) οὐδ' pro εἰ δ' Ang. 2) συμβάς om cod ε. 3) ἢ χειμῶν 'videtur aut scholium vocabuli σκηπτὸς aut eius varians lectio esse.' Reiskius, qui uncis seclussit, secuti sunt alii, etiam deleverunt Turicenses, Dindorfius, Bekkerus, Westermannus. At neque idem significant ambo vocabula neque male adhibentur ad comparandam rem necopināto accidentem. Quare etiam alias Cicero coniungit talia vocabula pro Dom. c. 53: 'Tu procella patriae, turbo ac tempestas pacis et otii.' Et pro Milone c. 2: 'Tempestates et procellas in illis fluctibus contionum.' Calderon in Principe Strenuo. Ego sum fulmen, ego sum procella.' Imitans Aristides Pro Quatuorviris or. 46 T. II p. 255 Iebb: οὐδ' αὖ τοὺς κυβερνήτας λέγω τοὺς ἀρίστους αἰεὶ καὶ πάντας ἐκ τοῦ θανάτου σώζοντας, ἀλλ' ἤδη τινὰ καὶ σκηπτὸς καὶ χειμῶνος ἡγεθέντα καὶ χρησάμενον τύχῃ τῆς τέχνης κρείττονι. Neque eadem est notio. nam in σκηπτὸς insunt κεραυνός, πρηστήρ, τυφών. Vid. Aristot. De mundo cap. 4 §. 43. Nam proprie quidem χειμῶν est quodlibet genus tempestatis, sed usu frigus inprimis aut procella; σκηπτὸς est turbo cum fulmine ingruens. Itaque illud usurpari potest pro hoc, ut Iulian. Or. I p. 35 B. ed. Spanh: οὐδεὶς οὕτως ἐφάνη τολμηρὸς ὅς οὐκ ἔδειξεν οὐδὲ ἐξεπλάγη τὸν ἐπιόντα χειμῶνα. σκηπτὸς ἐδόκει πᾶσιν ὁ φερόμενος ἀπὸ τῶν Ἀλπίων, σκηπτὸς ἀφόρητος ἔργῳ καὶ ἄρρητος λόγῳ. H. l. σκηπτὸν esse turbinem bene docuit Spanhemius. Cf. Ellendt. Lexic. Soph. s. v. Σκηπτὸς. Sed inprimis fulmen intelligitur. Quare Grammatici (Photius,

Ἑλλήνων μείζων⁸ γέγονεν· τί χρη⁹ ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἰ τις 293
ναύκληρον πάντ' ἐπὶ σωτηρία πράξαντα καὶ¹⁰ κατασκευά-
σαντα¹¹ τὸ πλοῦτον¹² ἀφ' ὧν ὑπελάμβανεν σωθήσεσθαι, εἰτα
χειμῶνι χρησάμενον¹³ καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν¹⁴ σκευῶν ἢ
καὶ¹⁵ συντριβέντων ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιῶτο· ἀλλ' οὐτ'
ἐκυβέροντων¹⁶ τὴν ναῦν¹⁷, φήσειεν ἂν, (ὥσπερ οὐδ' ἐστρατη-
γουν¹⁸ ἐγώ,¹⁹) οὔτε²⁰ τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν
πάντων. (195) Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζου καὶ ὅρα: εἰ¹ μετὰ Θη-
βαίων² ἡμῖν³ ἀγωνιζομένοις⁴ οὕτως εἵμαρτο πράξαι· τί χρη⁵ 10

Graecis maior fuit; quid est faciendum? Ac si quis navicularium, qui omnia incolumitatis causa fecisset et navigium iis adornasset, quae ad id conservandum facere putabat, postea procella conflictatum et fatiscen- tibus ei instrumentis aut prorsus etiam confractis, naufragii crimineretur; 'at neque gubernavi navem' diceret, (quemadmodum neque ego exercitum duxi) 'neque fortunae sui dominus, sed illa omnium.' (195) Iam illud consi- dera et vide: si Thebanis adiutoribus is nobis proelii exitus in fatis fuit;

Hesychius, Suidas, Bachmann. Anecd. T. I p. 366: σκηπτός· περυνός ἀνωθεν διάπυρος) explicant non turbinem, sed *fulmen*, recte, ubi notio procellae opponitur, ut h. l. χειμῶν. 'At inest frigidi aliquid in hoc per ἢ particulam disiunctivam apposito nomine.' Vere si esset ampli- ficata comparatio. Sed intelligimus ἐκαστόθωσιν, quasi orator diceret: si non fulmen nominatis illam cladem, quo omnes Graeci icti perierint, tamen fuit tempestas arma (τὰ σκεύη) frangens. Compara proximam imaginem, ubi navis non combusta, sed confracta dicitur. 4) μόνων Ω. 5) ὅμων Aldetc. F. r. — ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. 6) ἀλλὰ πάντων καὶ Aug4. Vind5. — πάντων om Aug1. k. Vind1. Pal2. 7) ἄλλων om r. Urb. 8) μείζον T. Pall. pr Urb. 9) 'Lege χρηῖν iterumque vs. 10 sicut legitur vs. 16.' Marklandus. 'Hoc quidem loco χρηῖν recte ha- bere docet quod antecedit γέγονε. Omissa autem est oratoris sibi ipsi responsio, quam facile suppleas fere hoc modo: σιγᾶν χρηῖν καὶ μὴ κα- τηγορεῖν, εἰ μὴ ἄρα συγκοφαντῆσαι προέλοιτο αἰτιασάμενός με τῶν συμ- βάντων, ὥσπερ ἂν εἰ τις κτλ.' Schaeferus. Dicitur, quasi tempestas adesset praesens. 10) καὶ πᾶσι vulg. — πᾶσι om Σ. pr LaurS. super- fluum. Sufficit relativum ἀφ' ὧν, et notio facile petitur e propinquo πάντα. 11) κατασκευάσαντα AldT. Pall. 12) γρ. τὸν λόγον AldV. — τὸν λόγον IndAld. T. 13) χρησ. καὶ φθαρέν Ω. u. Aug. 14) τῶν om Aug4. 15) καὶ om Vind1. 16) οὔτε ὁ κυβερνήτης r. Vind4. 17) ναῦ pr Ω. Ang. 18) οὐδὲ στρατηγῶν r. 19) Cit. hoc comma Sopater Rh. T. IV p. 599. 20) οὐδὲ T. r. Vind4. Urb.

193. 1) ὅτι εἰ Marcellinus Rh. T. IV p. 530. 2) μ. τῶν Θη- βαίων T. 3) ἡμῶν Aug4. Vind5. ζ. 4) ἀγωνιζομένων Aug4. Vind5. ε. ζ. — εἰ μετὰ τοσούτων συμμάχων ἀγωνιζομένους Anonym. Rhetor. Rh. T. VII p. 529. 5) χρηῖν Σ. LaurS. comp. vulg. — χρηῖν p. Marklan-

προσδοκᾶν, εἰ μὴδὲ τούτους ἐσχομεν⁶ συμμάχους ἀλλὰ Φιλίπ-
 πῳ προσέθεντο;⁷ ὑπὲρ οὗ τότ' ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς.
 καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν⁸ τῆς⁹ μάχης
 γενομένης¹⁰ τοσοῦτος¹¹ κίνδυνος καὶ φόβος περιέσται¹² τὴν πό-
 15 λιν·¹¹ τί ἂν, εἰ που¹⁴ τῆς χώρας¹⁵ ταῦτο τοῦτο¹⁶ πάθος¹⁷ συν-
 ἔβη, προσδοκῆσαι χοῆν;¹⁸ Ἄρ' οἶσθ'¹⁹ ὅτι νῦν μὲν²⁰ στῆναι,²¹
 συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι, πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς
 ἔδωσαν τῶν²² εἰς σωτηρίαν τῇ πόλει, τότε δέ — ; οὐκ²³ ἄξιον

quid fuisset expectandum, si ne illos quidem socios, sed cum Philippo
 coniunctos, adversarios habuissemus? qua de re quid tum ille non dixit?
 et si nunc, quum tridui itinere proelium ab Attica commissum fuerit, tan-
 tum periculum et terror civitati incessit; quid, si alicubi in agro nostro
 eadem clades accidisset, fuit expectandum? Scin' tu nunc quidem per
 unum et duos et tres dies factum esse ut staremus, coiremus, respirare-
 mus multaque civitas acciperet adminicula salutis; tum autem —? sed

das coniecit. Cf. inferius. 6) ἐσχομεν Pall. 7) ἀλλὰ μετ' ἐκεῖνον
 γεγόνασιν Marcellinus. 'Soloeca constructione, nisi librariorum est error
 perfectum pro plusquamperfecto scribentium.' Schaeferus. 8) ὁδὸν
 ἀπὸ τῆς Ἀ. vulg. — ἀπὸ τῆς Ἀ. ὁδὸν Σ. Aug2. 9) τῆς om Vindl. 10)
 γεγεννημένης vulg. — γενομένης Σ. LindS. Aug1. 2. 4. Obs. s. Vindl. 4.
 5. Pall. 2. Urb. Marcell. Anonymus Rh. cit. (T. Φ. k. p. r.). 11) τοσοῦ-
 τον ὁ Anonym. Rh. — τοσοῦτο pr LaurS. 12) περιέσται pr Urb. —

στη

περιέσχε Aug4. Vind5. — περιέσχε Bav (non F?). 13) περιέσται τῇ
 πόλει Anonym. Rh. 14) τί ἂν εἰποῖς Marcellinus. 15) που πλησίον
 τῆς χώρας Aug1. r. s. Vindl. 5. (Guelf. Alt.?). — πλησίον τῆς χ. sine
 που k. Pal2. — που τῆς χ. πλησίον Ven. marg Pall. — πλησίον addi-
 dit Reiskius; delevit Bekkerds merito. nam 'pugna in vicinitate Atti-
 cae (τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν adeoque πλησίον τῆς Ἀττι-
 κῆς) facta opponitur pugnae, quae in ipsa Attica futura erat, nisi The-
 banis se Athenienses iunxissent.' Schaeferus. Cf. §. 230. 16) τοῦτο

τὸ Anonymus Rh. 17) πάθος Aug1. k. Pal2. — πάθος s. 18) συν-
 ἔβη, τί προσδοκῆσαι ἐχοῆν (omissis superioribus τί ἂν) Anonymus Rh.
 19) οἶσθε vulg. — οἶσθ' Σ. Ω. F. p. — οἶσθα Aug1. s. Pal2. Alt. Mar-
 cellinus. — οἶσθ' LaurS. Vindl. — οἶσθε T. Urb. Ad Aeschinem haec
 oratio conversa est, ut e proxima §. ἔστι δὲ ταυτὶ etc. patet. 20) νῦν
 μὲν ἦν codd s. ζ. — νῦν ἐνῆν coniecit Wolfius. 21) συστῆναι Marcel-
 linus. Placebat Reiskio, quum antea coniecerat ἄρ' οἶσθε ἔτι νῦν ἂν
 στῆναι. 22) τῶν om Marcell. 23) τότε δὲ οὐκ vulgo non interpunge-
 batur. Sed esse aposiopesis iam Marklandus vidit post τότε δέ, per-
 peram ἀλλ' inserens post δέ.

εἰπεῖν,²⁴ ἃ²⁵ γε μὴδὲ²⁶ πείραν²⁷ ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοίᾳ²⁸ ²⁰
καὶ τῷ²⁹ προβαλλέσθαι³⁰ τὴν πόλιν ταύτην τὴν³¹ συμμαχίαν,
ἧς³² σὺ³³ κατηγορεῖς.³⁴

196. Ἔστι δὲ¹ ταυτὶ πάντα² μοι, τὰ πολλὰ,³ πρὸς ὑμᾶς,
ἄνδρες⁴ δικασταί, καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροω-
μένους,⁵ ἐπεὶ πρὸς γε τοῦτον⁶ τὸν κατάπτυστον⁷ βραχὺς καὶ ²⁵
σαφὴς ἐξήκει⁸ λόγος: εἰ μὲν γάρ⁹ ἦν σοὶ¹⁰ πρόδηλα τὰ μέλ-

dicta indigna sunt ea, quae quidem neo usum sui dederunt per numinis
alicuius benignitatem et obiectam societatem hanc quam tu accusas.

196. Haec autem omnia, quamvis verbosa, ad vos pertinere volo,
Iudices, et ad circumstantem foris coronam et audientem. nam ad istum
quidem inquinatum hominem brevis et perspicua satis esset oratio: si

24) εἰπεῖν om Pal2. 25) ἃν Aug4. Less. Vind5. marg Pall. marg
Q. ParThiersch. coniecit Wolfius, qui post πείραν etiam λαβεῖν addere
volebat. — ἃν ἃ Ven. 26) μὴ Schol. Rh. T. IV p. 743. 27) μὴδὲ
ἐς π. coni. Reiskius. — μὴδὲ εἰς π. Marcellinus. 'Quae scriptura si
genuina esset, non μὴδ' ab oratore scriptum legeremus, sed οὐδ'. agi-
tur enim de rebus, quae non acciderunt. οὐδὲ significaret res illas
accidisse quidem, sed non δοῦναι πείραν. id quod absurdum foret.'
Schaeferus. 28) εὐνοία Σ et vulg. — εὐνοία (LaurS). Aug1. 4. F
(Bav?). Φ. r. s. Aldina Schol. Rh. T. IV p. 743 W. — idem voluerunt
scribentes εὐνοία LaurS? Q. Vind3. 'Cum libris et multis et egregiis
scribendum: θεῶν τινὸς εὐνοίᾳ καὶ τῷ — Πείραν διδόναι absolute
dicitur et de re et de homine. Vid. p. 200, 27. p. 262, 15.' Schaefe-
rus. 29) τῷ Σ. vulg. — τῷ LaurS. AldV. ParThiersch. Marcellinus.
Aug2. 4. Less. Vind1. (k. p. t). 30) προβαλλέσθαι Q. Vind3. 5.
Ang. — προβαλλέσθαι Σ. — προβάλλεσθαι LaurS. Φ. Man. — μὴ προ-
βάλλεσθαι Marcell. (i. e. non aspernari. Reiskius). 31) τὴν om post
ταύτην k. Vind5. Pal2. 32) τῆς γὰρ pr Q. 33) σὺ τῶν k. Pal2. —
om Marcellinus. 34) κατηγορεῖς Q.

196. 1) δὲ in rasura antiq manu LaurS., et habet marg antiq
manu, non pr. 2) πάντα om Marcellinus. 3) μοι πάντα sine τὰ
πολλὰ Sopater Rh. T. IV p. 319. 4) ὧ ἄνδρες s (qui δικασταί omisit,
item s. Vind1.) — ὧ sine ἄνδρες k. Vind5. Pal2. (in Aug1 ω). — Loco

ἄνδρες δικασταί Sopater dat ἅμα. — Man sic: ὧ ἄνδρες ἀθηναῖοι.
5) ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους om Marcellinus. 6) τοῦτον αὐτὸν vulg. —

αὐτὸν
αὐτὸν om Σ. γρΦ. Vind4. Marcellinus. — τοῦτον LaurS. — In οὗτος
h. l. inest aliquid contemtionis, quae addito αὐτὸν diminueretur. 7)
τὸν κατάπτυστον τοῦτον Marcell. 8) ἐξήκει μοι Aug1. 2. 4. Guelf.
Vind1. 5. Pal2. k. r. s. Sopater. 9) γὰρ om Sopater Rh. T. IV p. 633.
10) σοὶ non om Walzii Sopater, qui ἦν σοι dedit, ut vulgo.

λοντα, Αἰσχίνη, μόνῳ τῶν ἄλλων· ὅτ' ἐβουλεύεθ' ἡ πόλις περὶ
 τούτων, τότε ἔδει¹¹ προλέγειν.¹² εἰ δὲ μὴ προήδεις· τῆς αὐ-
 τῆς ἀγνοίας¹³ ὑπεύθυνος¹⁴ εἰ τοῖς ἄλλοις. ὥστε τί μᾶλλον
 294 ἐμοῦ σὺ¹⁵ ταῦτα κατηγορεῖς¹⁶ ἢ γὰρ σοῦ;¹⁷ (197) τοσοῦτον¹
 γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σοῦ² πολίτης³ γέγον' εἰς⁴ αὐτὰ ταῦθ' ἅ⁵
 λέγω (καὶ οὐπω περὶ τῶν ἄλλων διαλέγομαι), ὅσον⁶ ἐγὼ μὲν
 ἔδωκ' ἐμὰντὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν, οὐδένα κίν-
 295 δυνον ὀκνήσας ἰδίον οὐδ'⁷ ὑπολογισάμενος, σὺ δ' οὐθ'⁸ ἔτερ'⁹
 εἶπες¹⁰ βελτίω τούτων¹¹ (σὺ γὰρ ἂν¹² τούτοις ἐχρῶντο) οὐτ'¹³
 εἰς ταῦτα χρήσιμον οὐδὲν¹⁴ σπαντὸν¹⁵ παρέσχες,¹⁶ ὅπερ δ' ἂν ὁ
 φανυλότατος καὶ δυσμενέστατος ἄνθρωπος¹⁷ τῇ πόλει, τοῦτο

enim tibi explorata fuerunt futura, Aeschines, soli reliquorum; quum res-
 publica de iis deliberaret, tum praedicenda fuerunt. sin haud praescivisti;
 eiusdem reus es inscitiae cuius reliqui. cur igitur ob ea tu me magis ac-
 cusas quam ego te? (197) Tanto enim ego in iis ipsis te melior civis fui
 quae dico (necdum de ceteris dissero) quo maiorem ego navavi operam in
 iis rebus, quae omnibus videbantur profuturae, nullius privati periculi
 metu aut respectu deterritus, tu vero neque alia his meliora dixisti (alio-
 qui meis non usi essent consiliis) neque ad haec ipsa exsequenda quic-
 quam utilitatis et studii contulisti, sed quod homo nequissimus et reip.

11) ἔδει σε corr Bav (F?). η. 12) προσλέγειν? pr Σ. litera ante λ est
 errata. 13) ἀγροικίας r. — ἀνοίας Aldina Hermog. T. III p. 168 W. 14)
 ἐπεύθυνος Aug4. 15) σὺ μου Sopater p. 633. 16) κατηγορεῖς r. 17) ἐγὼ
 σου scribebatur. Recte iam Rhetores T. IV p. 633. T. VII p. 520:
 ἐγὼ σοῦ. Medio in marg Σ ad §. 196 haec paene evanescentia in-
 veniuntur antiqua manu: παραγραφικόν. ÷ εβδομηκοντακίς (sequitur spa-
 tium erasum διὰ?) τούτου τοῦ λόγου τοῦτο παρελαβεν. In sinistro mar-
 gine praecedit Ὁραίων πάνν. Scholia haec etiam in aliis codd ut
 Laur8. Cf. Dindorf. T. VIII p. 319.

197. 1) τοσοῦτω Aug1. 4. k. r. s. Vind1. 5. Pal2. Sopater Rh. T.
 IV p. 633. Cf. ὅσον. — τοσοῦτων T. Urb. — τοσοῦτο Lind. 2) ἐγὼ
 σου vulg. etiam Rhet. Anonym. T. VII p. 520. Correxuit Bkk. ἐγὼ σοῦ
 (Σ. Laur8). 3) πολίτης σοῦ Pall. 4) εἰ Man. Ang. 5) ταῦτα sine
 α̃ pr Σ, corr antiquus in ταῦτ'α̃, sic. — ταῦτα item Aug2. Sopater p.
 633. 6) ὅσω Sopater. 7) οὐδ' pr Σ, corr antiq in οὐδ'. 8) οὐδ' k. s.
 Vind4. 9) σὺ δ' οὐδέτερον Aug1. Pal2. Anonymus Rh. cit. 10) εἶπας
 u. pr Q. Ang. Anonymus Rh. 11) τούτων βελτίω Sopater. 12) ἂν
 om Ang. 13) οὐδ' T. Vind4. Anonymus Rh. 14) οὐδὲν om Sopater.
 15) σπαντὸν Q. Vind4. Pall. Urb. Man. Ang. Sopater. Anonymus Rh.
 16) παρέσχες σπαντὸν k. Vind5. Pal2. 17) ἄνθρωπος καὶ δυσμ. Sopater.
 At de altero verborum ordine vid. ad §. 176. — Vulgo (etiam Laur8.
 sec man) h. l. inculcatum est ποιήσεις. Cf. Theocrin. §. 27: τί γὰρ

πεποιηκώς¹⁹ ἐπὶ τοῖς συμβαῖσιν¹⁹ ἐξήτασαι, καὶ ἄμ' Ἀρίστρα-
τος²⁰ ἐν Νάξῳ καὶ Ἀριστόλεως²¹ ἐν Θάσῳ,²² οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ
τῆς πόλεως, τοὺς²³ Ἀθηναίων κρύνουσι φίλους καὶ Ἀθήνησιν
Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ. (198) Καίτοι, ὅτῳ τὰ τῶν
Ἑλλήνων ἀτυχήματ'¹ ἐνευδοκίμειν ἀπέκειτο, ἀπολωλέναι μάλ-
λον οὗτος ἐστὶν δίκαιος ἢ κατηγορεῖν ἐτέρου, καὶ ὅτῳ συνενη-
νόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἐνι
τοῦτον εὖνον εἶναι τῇ πατρίδι. Δηλοῖς² δὲ καὶ³ ἐξ ὧν ζῆς
καὶ ποιεῖς⁴ καὶ πολιτεύει καὶ πάλιν οὐ⁵ πολιτεύει. πρᾶττε-
ται τι τῶν⁶ ὑμῖν⁷ δοκούντων συμφέρειν;⁸ ἄφρονος Αἰσχίνης. 20
ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν ὅλον⁹ οὐκ ἔδει; πάρεστιν Αἰσχί-

inimicissimus fecerit, id te fecisse in eventu constat, et simulatque Ari-
stratus Naxi et Aristolaus Thasi, qui semel sunt inimici nostrae urbis,
Atheniensium amicos iudiciis vexant, etiam Athenis Aeschines Demosthe-
nem accusat. (198) Verum cui Graecorum calamitates ad nominis celebri-
tatem reservabantur, eum aequius esset ipsum interfici quam alterum ac-
cusare, et cui eadem tempora quae reipublicae inimiciis profuerunt, is
patriam amare non potest. Idque declarat etiam vita tua et facta et acta
tua in republica et non acta. agitur aliquid quod e re vestra fore videat-
ur? mutus Aeschines. non successit aliquid et secus evenit quam oport-

οὐ πεποιήκεν οὗτος ὧν ἂν πονηρὸς καὶ συκοφαντῆς ἄνθρωπος ποιή-
σειεν; 'Optativus glossatori debetur apte explenti constructionem elli-
pticam. Vid. not. ad Gnomie. p. 228.' Schaeferus. Vid. ad Olynth.
I §. 21. — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. s. Vindl. 18) πεποιήκας T. 19)
συμβεβηκόσιν Sopater. Cf. §. 284. 20) ἀρίστος Aug4. AldT. Pall. —
ἀρίστατος Man. 21) Ἀριστόλαος vulg. — Ἀριστόλεος Σ. — Ἀριστόλεως
LaurS. Aug1. 4. k. s. Vind5. Pal2. Alt. (Guelf.). Cf. §§. 74. 77. 22)
Θάσῳ Aldete. item olim Stephan. Byz. — Θάσῳ Σ. LaurS. Q. Aug1.
2. 4. Guelf. Lind. Bav. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. Minn-
cianus Rh. T. IX p. 610. 23) τῶν ι.

198. 1) εὐτυχήματα IndAld. 2) δηλοῖ pr Σ, corr antiq. 3) καὶ
om vulg. — habent Σ. LaurS. s. ζ. Aug1. 2. 4. Bav (F?). Vindl. 4.

Pal2. (Φ. k. p. r. s.). 4) ποιεῖν Pall. 5) ὅν Q. Quod primo cor-
rector notaverat, postea restituit superpositum. — Proxima πολιτεύῃ
libri; atticam formam dedi de meo. 6) τῶν μὲν Tiberius Rh. T. VIII
p. 560. 7) ὑμῖν Aug1. 4. k. r. s. Aldina Hermog. T. III p. 285 W. —
παρ' ὑμῖν Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 119. 8) συμφέρειν δοκούντων
Tiberius. — συμφέρειν om Aug2. — δ. συμφέρειν τῇ πόλει Ioannes
Sic. — (λέγεται τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων Alexander Rh. T. VIII p.
464). Vulgatum habent Anonymi Rh. T. III p. 710. T. VIII p. 640.
9) ὅ Aldina Hermog.

νης,¹⁰ ὥσπερ τὰ ῥήγματα¹¹ καὶ τὰ σπάσματα,¹² ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται.

199. Ἐπειδὴ¹ δὲ² πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγκείται· βού-
λομαι³ τι καὶ παράδοξον εἰπεῖν. καὶ μου³ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν
μηδεὶς⁴ τὴν ὑπερβολὴν⁵ θαυμάσῃ, ἀλλὰ⁶ μετ' εὐνοίας ὃ⁷ λέ-
γω⁸ θεωρησάτω. εἰ γὰρ⁹ ἦν ἅπασι πρόδηλα¹⁰ τὰ μέλλοντα
γενήσεσθαι¹¹ καὶ προήδεσαν πάντες¹² καὶ σὺ προὔλεγες, Αἰ-
σχίνῃ,¹³ καὶ διεμαρτύρου¹⁴ βοῶν καὶ κεκραγώς, ὃς οὐδ'¹⁵
295 ἐφθέγγεω· οὐδ' οὕτως¹⁶ ἀποστατέον¹⁷ τῇ πόλει τούτων ἦν, εἴ-
περ ἡ¹⁸ δόξης ἢ προγόνων ἢ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος εἶχε λό-

tuit? adest Aeschines, quemadmodum rupta et convulsa, si quid mali corpus occuparit, tum moventur.

199. Quum autem eventum acriter urgeat; aliquid etiam admirabile dicam, et quaeso per Iovem et deos ne quis meam demiretur immodestiam, sed ut id, quod dicam, consideret cum benivolentia. si enim omnibus perspicua fuissent ea quae futura erant et praesciissent omnes et tu praedixisses, Aeschines, et obtestatus esses clamitans et vociferans, qui nec os aperuisti; ne tum quidem haec (mea) respublica relinquere debebat, si modo

10) ἀντ. (post Αἰσχίνης) . . . Αἰσχίνης om Ang. 11) ῥήματα pr Q. Cf. Olynth. II §. 21. 12) σπαράγματα s. IndAld. — χάσματα Tiberius. Σπάσμα est vocabulum medicum. Vid. Schaef. et Dissen. ad h. l. et Foessii Oeconom. s. v. Σπάσματα.

199. 1) ἐπεὶ Tiber. Rh. T. VIII p. 535. 2) δὲ καὶ p. 3) μοι Tiber. 4) μηδ' εἰς Urb, ut persaepe. 5) Cit. Etymol. M. p. 778, 35. 6) ἀλλὰ καὶ AldT. 7) ἃ Dionys. Hal. T. VI p. 1051 R. locum ad §. 206 pertinentem citans. 8) ἐγὼ λέγω Aug2. 'Certe pro more Demosthenico.' Reiskius. 'Nimirum quando vim suam habet pronomen additum, qui mos est omnium scriptorum. Sed librarii passim addiderunt, ubi mens oratoris repudiat. Vid. not. ad p. 390, 28.' Schaeferus. 9) εἰ μὲν γὰρ Aug4. Vind5. 10) πρόδηλον Ang. 11) ἔσεσθαι Aug1. 4. k. s. Vind1. 5. Pal2. Marcellinus Rh. T. IV p. 760. 12) πάντες Σ. LaurS. Φ. u. v. Vind1. Pall. Urb. Aldetc. — ἅπαντες vulg. 13) Αἰσχίνῃ om Aug1. 4. s. s. η. Bav. Vind1. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. Q. Marcell. Dionys. omnes codd Bekkeri praeter Σ et textum Φ. habet item LaurS. 14) διεμαρτύρω Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 15) οὐκ? Aug4. 16) ὥς ParThiersch. 17) ἦν h. l. habet Marcell., non post τούτων. 18) καὶ pr Q. u. v. Vind3. Man. Ang. (Meerm?). — om Dionys. 'Wolfius interpretatur, ac si legisset ἡ δόξης τῶν προγόνων, quae lectio mihi semper arridebat.' Taylorus. 'Si vulg. bene se habet, accipi sic debet: sive gloriam patriae quae nunc est, sive gloriam maiorum etc.' Reiskius. 'Hoc ἡ seclusi sententiae causa.' Dissenius. 'Efficiendum est.' Wunderlichius Praef. p. XXXIX.

γον. (200) *Νῦν μὲν γ' ἁποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ παῖσι κοινόν ἐστιν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ θεῷ ταῦτα δοκῇ, τότε δ' αἰτιούσα προεστάναι τῶν ἄλλων, εἴτ' ἀποστάσῃ αὐτόν.* 5 *Φιλίππῳ προδεδωκέναι πάντας ἃν ἔσχευ αἰτίαν. εἰ γὰρ ταῦτα προεῖτ' ἀκονίτι, περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον ὄντιν οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι· τίς οὐχὶ κατέπνυσεν ἂν σου; μὴ γὰρ τῆς πόλεως γε, μηδ' ἐμοῦ.* (201) *τίσι δ' ὀφθαλμοῖς* 10

vel gloriae vel maiorum vel posteritatis rationem habebat. (200) Nunc certe quidem frustrata esse conatibus iudicatur, quod omnibus commune est hominibus, si deo visum ita fuerit, tunc vero quum principatum in ceteros vindicaret, si tum eo cessisset, omnes ab ea Philippo esse proditos crimini daretur. nam si illa sine certamine abiicisset, propter quae nullum non periculum maiores adierunt; quis non conspuisset te? absit enim ut quis rempublicam conspuat vel me. (201) Quibus, per Iovem.

'Legendum videtur cum Dionysio *εἴπερ δόξης ἢ προγόνων*, h. e. si honorem suum respiciebat aut maiorum exemplum aut posteritatis iudicium. — Divisio logica trium membrorum non adest, sed cumulatio similium notionum, quare ter poni ἢ non potuit.' Dissenius. At si Demosthenes *δόξης* cum *προγόνων* construere voluisset, articulum non posset omittere. Cum ἢ *προγόνων* cf. §. 204: *τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων (τῶν προγόνων) τῆς ἀρετῆς*.

200. 1) *μὲν γὰρ* vulg. — *μὲν γ'* Σ. pr LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. Dionysius l. cit. Vid. Commentar. in Aristoph. T. VII, l p. 500. Klotz. ad Devar. T. II pp. 335. 661. — om BkkAnecd. p. 121. 2) *δοκεῖ* Vindl. 3) *Ἑλλήνων γε* antiq margo Σ. marg Q. Φ. Dionysius. Vid. Funkhaenel. Obs. Crit. in Phil. III p. 9. 4) *προεστάναι* . . . *ἀποστάσῃ* Q. 5) *πάντας* Dionysius. 6) *ἀκονίτι* Σ. — *ἀκονητι* Aug4. s. β. η. Vindl. 5. Pal2. Man. corrUrb. Weimar. AldV. — *ἀκοντι* Ald. Mor. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 5. Abresch. ad Aristaeon. p. 95. 7) *οὐχ ἓνα* Augl. k. s. Vindl. Pal2. — *οὐθίνα* Dionys. De hac forma vid. Flügel. ad Plutarch. Phocion. p. 60. Schaefer. Index ad Porson. Eurip. Med. p. 134. De Documentis Fasc. IV p. 13, ubi corrige *vermuthlich* in *vermeintlich* et adde *μηθὲν* in Curtii Inser. Attic. p. 17 sq. Meier. Epigraph. I p. IV in titulo anni Olymp. C, 3. 8) *όντιν* man sec LaurS. vulg. Vitiosum. Formula *οὐδεὶς ὄντισιν* non usurpatur. Vid. Dobraeus ad h. l. 'Unde natum sit *ον*, ostendit codex Bkk p., qui cum *όντιν* habeat, proximo *οὐχ* caret.' Schaeferus. — *όντιν* Σ. pr LaurS. pr s. Augl. 4. Vindl. 5. Pal2. (k. p). 9) *τίς ἂν* Augl. 4. k. s. Vindl. 5. Pal2. Qui codices *ἂν* etiam ante *σου* servaverunt. — Guelf sine altero *ἂν*. 10) *τίς οὐκ ἂν* Urb sine altero *ἂν*. 11) *καταπύσειεν* Guelf. 12) *ἂν σου* vulg. — Corroxit Bekkerus. (Σ. LaurS). 13) *γὰρ δὴ* Augl. 4. k. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. 'Malim servatum, quippe nonnihil intendit vim τοῦ ἀπευκτικοῦ σχήματος. Vid. Melet.

πρὸς Διὸς ἐσθῶμεν ἂν τοὺς εἰς² τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνουμένους, εἰ τὰ μὲν³ πράγματ' εἰς ὅπερ νυνὶ περιέστη,⁴ ἡγεμῶν δὲ⁵ καὶ κύριος ἦρέθη Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτ' ἀγῶν' ἑτεροὶ⁶ χωρὶς ὑμῶν⁷ ἦσαν πε-
 15 ποιημένοι,⁸ καὶ ταῦτα μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἐμπρο-

oculis adspexissemus hospites in nostram urbem ventitantes, si res quidem eo, quo nunc, redissent, dux autem et dominus omnium Philippus esset creatus, alii autem sine vobis certamen ad ea prohibenda suscepissent, praesertim quum superioribus temporibus respublica nostra nun-

Crit. p. 13.' Schaeferus. Sic iudicabant rhetores particulam inculcantes. 14) γε om k. Pal2. — Habet particulam post ἐμοῦ Vind5. 15) μηδαμοῦ Man.

201. 1) τοῖσι Mor. Corrahit Lambinus. 2) πρὸς k. Aug4. Pal2. 3) μὲν om pr Q. u. v. Aug4. Vind3. 5. Man. Ang. 4) περιέστηκεν Aug1. k. r. s. Guelf. Vind1. Pal2. — προέστη Aug4. 5) δὲ om Mor., ut mihi videtur, culpa operarum, quare Lambinus revocavit. 'Dubito vulgatam sanam esse. scilicet oratorem sic scripsisse suspicor: περιέστη καὶ ἡγεμῶν καὶ κύριος. Primum enim τὸ Φίλιππον αἰρεθῆναι ἡγεμόνα καὶ κύριον ἀπάντων pertinet ad illam ipsam rerum περιστασίαν estque eius tamquam summa, ut hoc membrum antecedentis videatur interpretatio, quae illi continuanda sit per copulantem particulam, non dirimenda per partientem. Deinde aliquanto significantius inter se opponuntur (est enim hic oppositio satis manifesta) sola haec duo: τὰ μὲν πράγματα . . . Φίλιππος πάντων, τὸν δ' . . . ἦσαν πεποιημένοι. Iam apparet, quae sit origo inepti illius περιέστηκεν. Quae enim tot aliis locis (vid. Bruck. ad Apollon. Rh. IV. 1418. Ind. ad Schol. Apollon. p. 686 a. H. Stephan. Thes. c. 1990 C.), eadem hic videtur obtinuisse commutatio particularum καὶ et κε. Ita quum periisset copula, ne constructio hiaret, δὲ post ἡγεμῶν non sine sensus damno inseruerunt.' Schaeferus. 'Sed hoc quaeritur, utrum prioris membri partes duae εἰ τὰ μὲν . . . περιέστη et ἡγεμῶν . . . ἀπάντων coniungendae necessario sint per καὶ quod vocant ἐξηγητικόν, an possint verba ἡγεμῶν δὲ . . . ἀπάντων prioribus aliqua ex parte esse opposita. In εἰ τὰ μὲν πράγματα . . . περιέστη hic inesse videtur sensus: si quum omnes Graeci tum etiam Athenienses libertate privati alius cuiusdam auctoritati parere coacti essent. Hac vero sententia etiamsi iam continebatur Philip-pum summae rerum esse dominum, poterant tamen inter se opponi hinc Graecorum res, illinc Philippi, ut in hac partium oppositione offensio nulla esset. Accuratius quidem, sed minus grate dixisset: εἰ μὲν τὰ μὲν πράγματα . . . περιέστη.' Rauchensteinus l. c. 39. De hoc usu particulae μὲν simplicia pro bis posita vid. Scheibii Observatt. in oratt. Atticos p. 20 sq. 6) ἑτεροὶ τινες Dionysius. 7) ἡμῶν vulg. — ὑμῶν Σ. Laurd. 8) ἡμῶν ἐποίησαν cod ζ.

σθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν⁹ ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης;¹⁰ (202) τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ἑλλήνων,¹ τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ παρὰ Θηβαίων καὶ παρὰ τῶν ἐκ τούτων² πρότερον³ ἰσχυρῶν γενομένων⁴ Λακεδαιμονίων⁵ καὶ²⁰ παρὰ τοῦ⁶ Περσῶν βασιλέως⁷ μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει, ὃ τι βούλεται λαβούσῃ καὶ τὰ ἐαυτῆς⁸ ἐχούσῃ τοῦ⁹ κελευόμενον ποιεῖν καὶ ἑἶν ἕτερον¹⁰ τῶν Ἑλλήνων προσεσθάναι; (203) ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦθ' ὥς ἔοικεν¹ τοῖς Ἀθηναίοις² πάτρια, οὐδ' ἀνεκτά, οὐδ' ἐμφυτα, οὐδ' ἡδυνήθη²⁵ πώποτε τὴν πόλιν οὐδεὶς ἐκ παντός τοῦ χρόνου πείσαι τοῖς ἰσχύουσι μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι³ προσθεμένην⁴ ἀσφαλῶς δουλεύειν, ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων καὶ⁵ τιμῆς καὶ

quam ingloriam securitatem periculis honestatis causa susceptis praepo-
suerit? (202) Quis enim Graecorum nescit, quis barbarorum, et a
Thebanis et a potentibus ante hos Lacedaemoniis et a Persarum rege cum
optima gratia hoc libenter ita concessum fuisse reipublicae, ut quicquid
voluisset accipiens et sua tenens imperata faceret et alium Graecis sineret
imperare? (203) Verum ea non erant, ut apparet. Atheniensibus patria
nec tolerabilia nec insita, neque unquam quisquam reipublicae nostrae ab
omni aevo persuadere potuit, ut cum potentibus quidem, sed iniusta
agentibus coniuncta, tuto serviret, sed de principali et honore et gloria

9) τῶν Urb. pr Ang. 10) ἀραμένης? pr Σ, nunc ἡρημένης, primae
duae η a recenti scriptae sunt pro erasis literis.

202. 1) Ἑλλήνων οὐκ οἶδεν r. 2) Θηβ. καὶ παρὰ τῶν om Dio-
nysius dans τούτων ἐτι. 3) πρότερον om Vind3. 4) γεγενημένων
Aug1. k. r. s. Guelf. Alt. Vind1. 5. Pal2. — γιγνομένων Man. 5) καὶ
παρὰ τῶν ἐτι ... Λακεδαιμονίων om Aug2. 6) παρ' αὐτοῦ Vind4.
Originem scripturae docent Bast. Comment. Palaeogr. p. 705. Schaefer.
ad h. l. — παρ' αὐτοῦ τοῦ Aug2. 7) β. καὶ μετὰ AldT. Pall. 8)
ἐαυτῇ Ω. 9) ὑπὲρ τοῦ pro τὸ IndLamb. 'Ita sensus periodi prorsus
invertitur, quippe τοῦτο vs. 21 refertur ad infinitivos ποιεῖν et ἑἶν.'
Schaeferus. 10) γράφεται καὶ μὴ ἑἶν ἕτερον marg Vind1.

203. 1) οὐκ ἦν ὥς ἔοικε ταῦτα Dionysius. 2) τοῖς Ἀθηναίοις
ὥς ἔοικε r. Vind4. — τότε add ante τοῖς cod ζ? — ante τοῖς pr Laur8,
punctis notavit m sec. — super τοῖς idem adverbium addidit corr antiq
Σ. — post τοῖς add τότε (τε Pal2) Aug1. 4. Guelf. Ven. k. s. Vind1.
Dionys. Propter §. 205 melius h. l. abest, quia orator non urgere vi-
detur tantum illo tempore Athenienses ita sensisse, postea omnino eva-
nuisse hunc sensum. — ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τότε, ὥς ἔοικε
Aug2. 3) προστάττουσι mavult Reiskius. 4) προσθεμένην Dionys.
5) καὶ ὑπὲρ coni. Wolf.

296 δόξης⁶ κινδυνεύουσα πάντα τὸν αἰῶνα διατετέλεκεν.⁷ (204) καὶ
 ταῦθ' οὕτω σεμνὰ¹ καὶ προσήκοντα τοῖς ὑμετέροις² ἤθεσιν³
 ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε⁴ εἶναι, ὥστε καὶ τῶν προγόνων τοὺς
 ταῦτα πράξαντας μάλιστα⁵ ἐπαινεῖτε, εἰκότως. τίς γὰρ οὐκ
 ἂν ἀγάσαιο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς,⁶ οἳ καὶ τὴν χώ-
 ραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν⁷ εἰς τὰς τριήρεις ἐμ-
 βάντες⁸ ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι, τὸν μὲν⁹ ταῦτα
 συμβουλευσάντα¹⁰ Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ'
 10 ὑπακούειν ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις¹¹ Κυρσίλον¹²
 καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτόν,¹³ ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ

dimicans, nullo unquam aevo periclitari destitit. (204) atque ea vos ita splendida et convenientia vestris moribus esse putatis, ut etiam e maioribus eos, qui haec fecerunt, maxime laudetis, neque iniuria. quis enim non admiretur virtutem illorum virorum, qui et regionem et urbem relinquere sustinuerunt triremibus conscensis, ne imperata facere cogerentur, et eius rei suasorem Themistoclem ducem elegerunt, cum autem qui pronuntiabat mandatis parendum esse, Cysilum lapidibus operuerunt, non ipsum

6) δόξης καὶ Aug1. 2. 4. z. k. r. s. corr Ω. Vind5. Pal2. Non intelligebant rationem duorum participiorum ἀγωνιζομένη κινδυνεύουσα diversam. 7) διετέλεσαν Dionys. — διετέλεκεν Urb.

204. 1) σεμνὰ καὶ καλὰ Dionysius. 2) ἡμετέροις vulg. — ὑμετέροις Σ. Laur8. Aug1. 2. 4. Bav. Vind1. 4. 5. Aug. Dionysius (codd Bkk). 3) ἤθεσιν Ω. 4) ὑπολαμβάνετε vulg. — ὑπολαμβάνετε Σ. Laur8. Aug4. γρ s. β. AldV. Vind1. 5. Man. Dionysius. In Pall non liquet. (k. p. 4). 5) μάλιστα om Pall. 6) Cit. AnecdBkk. — τὰς ἀρετὰς corr Σ recens. 'Vulgata vix videtur Graeca esse, nam aut τοὺς ἀνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς legendum est aut τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετὴν aut τὰς ἀρετὰς.' Reiskius. 'Reiskius non attendit τὸ ἐξῆς, quod hoc est: ἀγάσαιο τῆς ἀρετῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων. Plat. Euthyd. p. 317 Heind. ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν.' Schaeferus. Imo vid. Bernhard. Synt. p. 152. 7) ὑπεμ. ἐκλιπεῖν k (? in Berolinensi Ed. haec nota abest). Vind5. Pal2. — In Laur8 ὑπέμειναν correxit pr initium, quid ea prius habuerit, non liquet. — Hunc locum respexisse videtur schol. Aristidis p. 205 Fr. Qui scholiasta Themistoclis decretum cum Miltiadis facto confudit. In orat. f. leg. ne hilum quidem. 8) ἐμβάντες s. Guelf. Vind1. 5. 9) μὲν γὰρ Aug2. Post ποιῆσαι plene interpungebatur. 10) συμβουλευσάντα Aug2. z. 11) τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφ. vulg. — ἀποφ. τοῖς ἐπιτ. (ὑποτ. Aug4) Σ. Laur8. Aug1. k. s. Vind1. 5. Pal2. Dionys. — τοῖς ἐπιταττομένοις om Harpocr. s. v. Κυρσίλον. 12) Κυρσίλον r. Guelf. Schol. Aristidis p. 253 Fromm. — Μυρσίλον Harl. Cf. Herodot. I, 7. — Κύρσιλον Σ. — Κυρσίλον Laur8. vulg. — Κυρσίλαον pr Ω. — Κυρσίλλον corr Ω. — Cit. Harpocr. Suid, Phot. s. v. 13) 'Fort, οὐ μόνον αὐτὸν ὑμεῖς.' Marklandus. 'Sen-

ὑμέτεροι τὴν γυναῖκα' αὐτοῦ; (205) οὐ γὰρ ἐξήτουν οἱ τότε Ἀθηναῖοι, οὔτε ῥήτορα, οὔτε στρατηγὸν δι' οὗτου δουλεύουσιν, ἄλλ' οὐδὲ ξὴν ἤξιουν, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας² ἐξέσται τοῦτο³ ποιεῖν. ἤγειτο γὰρ αὐτῶν⁴ ἕκαστος οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ⁵ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἄλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. διαφέρει δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι⁶ νομίζων τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει, ὁ δὲ καὶ⁹ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταύτην ἐπιδεῖν δουλεύουσιν¹¹ ἀποθνήσκειν ἐθέλησει, καὶ φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις

solum, sed etiam mulieres vestrae uxorem eius? (205) Non enim quaerebant illius temporis Athenienses vel oratorem vel ducem, per quem servirent, sed ne vivendum quidem sibi censebant, nisi id cum libertate facere liceret. nam eorum quisque putabat se non patri et matri duntaxat esse natum, sed etiam patriae. Quid vero interest? quod is qui se parentibus tantum natum esse putat, fatalem et naturalem mortem exspectat, qui autem etiam patriae, is, ne hanc servire videat, emori volet et magis me-

tentia postulat, ut οὐ μόνον αὐτοὶ (scil. ὑμεῖς) αὐτὲν legatur.' Reiskius. Cf. Aristidis Or. XIII T. I p. 227 Dind. ἐπειδὴ τις ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς χρη συγχωρεῖν, αὐτοὶ μὲν αὐτόν, αἱ δὲ γυναῖκες τὴν γυναῖκα ἐπειθοῦσαι διέφθειραν ἐκ χειρός. Id. Or. XLVI T. II p. 286 sq.: ἐπειδὴ τις εἶπεν ἐν τῇ βουλῇ δέχεσθαι, συλλεγόντες πάντες κατέλειψαν αὐτοὶ μὲν αὐτόν, αἱ δὲ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Sed 'vulgata bene habet. est notabilis breviloquentia, quae multum confert ad orationis concinnitatem.' Schaeferus.

205. 1) δουλεύουσιν Ω. — δουλεύουσιν Vindl. — Vulg. additur post δουλ. adverbium ἐντυχῶς, quod om Σ. pr LaurS in fine lineae. Sic oritur acerba brevitās, addito illo obscuratur et quodammodo acerba servitutis notio lenitur. — Proxime οὐδ' ἐξὴν pr LaurS. 2) ἐλ. αὐτοῖς vulg. — pronomen om Σ. pr LaurS. Dionysius. 3) τοῦτο om η. — ante ἐξέσται ponunt k. Pal2. — Superscripsit Bav (non F?). 4) αὐτῶν Σ. 5) καὶ om Urb. 6) γενέσθαι text Vindl. 7) ὅτι om r. Aug2. Gellius XIII, 1 §. 6. 'Tuetur etiam quod proxime antecedit τί.' Schaeferus. 8) γεγενῆσθαι Gellius. — ἀλλὰ (post superius γεγ) . . . γεγενῆσθαι om Vind5. 9) καὶ om Ang. — De superiore praesenti περιμένει, quod male Marklandus mutare voluit in περιμένει, vid. Schaeferus et Dissenius ad h. l. docentes 'saepe scriptores speciales formas substituere generalioribus certo consilio.' — 'περιμένει, indeciventer praestolatur, sed ἐθέλησει καὶ ἡγήσεται, tum volet et arbitrabitur, quando pericula in patriam ingruerint.' — 'ubi occasio dabitur, quoties res feret.' Perperam igitur Markland. coniecturam recepit G. S. D.

καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς¹⁰ ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου.¹¹

206. *Εἰ μὲν τοίνυν τοῦτ' ἐπεχείρουν¹ λέγειν, ὥς² ἐγὼ³ προήγαγον⁴ ὑμᾶς ἄξια⁵ τῶν προγόνων⁶ φρονεῖν· οὐκ ἔσθ'⁷ ὅστις οὐκ ἂν⁸ εἰκότως⁹ ἐπιτιμήσειέ¹⁰ μοι. νῦν δ'¹¹ ἐγὼ μὲν¹² ὑμετέρας τὰς τοιανύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω, καὶ δείκνυμι, ὅτι καὶ¹³ πρὸ¹⁴ ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημ' ἡ πόλις, τῆς μὲν-*

tuendas esse ducet contumelias et ignominias, quas in serviente urbe ferre necesse est, quam mortem.

206. Quod si hoc dicere aggrederer, a me vos excitatos esse ad elationem animorum dignam maioribus; nemo est quin iure me reprehenderet. nunc autem ego vestra esse haec instituta declaro et ostendo etiam ante me his animis fuisse civitatem, sed ministerii partem in singulis re-

10) ἂν Vind5. — ἃς LaurS. 11) τοῦ θανάτου om Ald. (habent AldV. AldB.) Mor. Q. t. u. v. Lind. Vind3. 4. Urb. Man. Ang. in γρ habent F. Φ et Pall. — Tuentur Σ. LaurS. Fel et vulg. — Post ἡγήσεται ponit Dionysius, qui ordo placebat Reiskio, Schaefero, Dissenio, 'quia sic rectius periodus claudatur, iis verbis, in quibus revera emphasis sit.' Dissen. Imo τοῦ θανάτου est h. l. notio gravissima.

206. 1) ἐπεχείρησα νῦν Dionysius. Vid. not. 10. 2) ὥς ἄρα Aug1. 2. k. s. ε. ξ. Guelf. Vind1. Pal2. 'Additum ἄρα mihi satis placet. Sic p. 404, 11: ἀκούω γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὥς ἄρα ἐγὼ πάντων ὧν κατηγορῶ κοινωνὸς γέγονα.' Schaeferus. At h. l. non repetit Demosthenes aliquid dictorum, sed suum ipsius dictum supponit, ubi ἄρα male additur a Reiskio. 3) ἔγωγε r. 4) προήγαγον pr Q. 5) ἄξια ὑμᾶς Herwag. 6) πατέρων Aug4. Vind5. Pal2 compendio. 7) ἔστιν vulg. — ἔσθ' Σ. LaurS. — Ἄ Urb. 8) τίς οὐκ ἂν Dionys. sine ἔσθ' ὅς. 9) ὅστις (ὥστις Pall) οὐκ ἂν εἰκότως vulg. etiam marg ant γρ Σ. — ὁτις ἂν δὲ κἀνείκοτος Σ, inter ὄν et κἀν est rasura, fortasse literae ν, quod iam dignosci nullo modo potest. — ὅστις ἂν οὐκ ἂν LaurS. — ὅστις ἂν οὐκ εἰκότως Q. — ὅστις οὐκ ἂν οὐκ εἰκότως F. T. Φ. p. t.

IndAld. Lind. Urb. Man. Ang. Varietas orta esse videtur ex οὐκ.

10) ἐπιτίμησε Aug1. 4. T. k. p. r. s. Vind1. 5. Pal2. Urb. Dionys. ἐπιτίμησε επιτιμήσει Bav (non F), superius a rec. 'Bene ἐπιτίμησέ, si supra cum Dionysio scribas ἐπεχείρησα. nec multum repugnem, si quis hanc oratoris manum esse contendat.' Schaeferus. Orator hanc rem supponit ut mere cogitatum. Wenn ich es unternähme (was nicht der Fall ist), so würde mich jedermann wohl mit recht tadeln. 11) δ' om Dionysius. 12) μὲν om Aug4. ε. k. Vind5. Pal2. Cf. Wunderlich. Praef. p. XXIX ed. 4^{ac}. Scheibii Obs. ad Or. Att. p. 21. — Proxime LaurS: ἀποφαίνω προαιρέσεις. 13) καὶ om Aug1. 14) πρὸς pr Q.

τοι διακονίας τῆς ἐφ' ἐκάστοις¹⁵ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμὰν-
τῶ μετεῖναι φημι, (207) οὗτος δὲ¹ τῶν ὅλων κατηγορῶν καὶ² 297
κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰ-
τίῳ τῇ πόλει,³ τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμ' ἀποστερηθῆαι⁴
γλίσχεται,⁵ τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν⁶ χρόνον ἐγκώμι' ὑμῶν⁵
ἀφαιρεῖται. εἰ γάρ, ὡς οὐ⁷ τὰ⁸ βέλτιστ' ἐμοῦ⁹ πολιτευσαμέ-
νου, τοῦδ' ¹⁰καταψηφιεῖσθε¹¹ ἡμαρτηκέναι¹² δόξετε,¹³ οὐ τῇ¹⁴
τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη¹⁵ τὰ συμβάντα παθεῖν. (208) Ἄλλ' οὐκ
ἔστιν, οὐκ ἔστιν¹ ὅπως ἡμάρτετε,² ἄνδρες Ἀθηναῖοι,³ τὸν ὑπὲρ

bus gestis ad me quoque esse referendam affirmo, (207) iste autem dum omnium me accusat et succensere mihi vos iubet tanquam terrorum et periculorum auctori reipublicae, non modo praesentem eripere mihi honorem studet, sed laudationibus etiam vos ad omnem posteritatem privat. nam si hunc reum, quasi ego reipublicae non optime praefuissem, condemnabit; errasse videbimini, non fortunae iniquitate cladem accepisse. (208) Sed fieri non potest, non potest, Athenienses, ut erraveritis defen-

15) ἐκάστοφ Hermog. Rh. T. III p. 331. Anonym. Rh. T. VIII p. 656. — τῆς ἐφ' . . . καὶ om Plutarch. De Laude sui p. 542 B.

207. 1) δ' ὁ Dionysius. 2) καὶ om operae Berol. Bkk. 3) γε-
γεννημένῳ post πόλει add vulg. — om Σ. pr Laur8. Aug1. 4. k. s.
Vindl. 5. Pal2. Vid. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1841 p. 963. — τῆς
πόλεως Vind5. 4) ὑποστερηθῆσαι Man. 5) γλίσχεται ἀποστερηθῆσαι r.
6) λοιπὸν om Dionysius. 'Vellem abesset etiam a libris Demosthenicis.
nam εἰς τὸ παρὸν [om Wolf.] et εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον inter se non
minus concinne opponuntur quam εἰς τὸ παραχρῆμα et εἰς αἰὲ Thuc. I,
22.' Schaeferus. — τῶν λοιπῶν χρόνων Bav (non F?). 7) οὐ om
pr Q. p. — 'Dodi auctius de meo sensu εἰ γὰρ οὐχ, ὡς οὐ.' Reiskius.
'Gravis error Reiskii, quum aliud ageret, non videntis τοῦδ' de reo,
quem orator defendit, intelligendum esse. Emblema et ineptum et so-
loecum deleverunt Wunderlichius et Bekkerus.' Schaeferus. 8) τὰ
om Pall. 9) ἐμὸ pr Σ, recenti atramento in rasura additum est v.
10) τοῦδ' om Dionysius. 11) καταψηφίεσθε Aug2. 12) διημαρτη-
κέναι Dionysius. Cf. §. 208. 13) δόξετε AldT. Pall. — δόξατε t.
14) τῇ om Mor. Q. 15) Post τύχης duae literae erasae sunt in Σ et
una (s, signum dativi) post ἀγνωμοσύνη, cui vocabulo nunc s subscriptum
legitor. Cf. ad §. 233.

208. 1) οὐκ ἔστιν semel habent Dionysius, Longinus Sublim. cap.
16. At Alexander Rh. T. VIII p. 444 et Tiberius ibid. p. 555: Ἐπανά-
ληψίς ἐστιν. quamquam etiam eorum librarii semel tantum habebant
οὐκ ἔστιν. 2) ἡμαρτήκατε Aug1. 2. 4. k. r. s. Vind1. 5. Pal2. Anony-
mus Rh. T. VII p. 1006. Gregor. ad Hermog. Orr. Gr. T. VIII
p. 928 R. (T. VII p. 1282 W.). — ἡμάρτετε Q. Ang. 3) οὐδ' ὅλως

- 10 τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι,⁴
 μὰ⁵ τοὺς Μαραθῶνι⁶ προκινδυνεύσαντας⁷ τῶν προγόνων καὶ
 τοὺς ἐν Πλαταιαῖς⁹ παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχήσαντας¹⁰ καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ¹¹ καὶ πολλοὺς ἐτέ-
 15 ρους τοὺς ἐν τοῖς¹² δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄν-
 δρας, οὓς ἅπαντας¹³ ὁμοίως ἢ πόλις¹⁴ τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα¹⁵
 τιμῆς ἔθαψεν,¹⁶ Αἰσχίνῃ, οὐχὶ¹⁷ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν¹⁸

sione libertatis et salutis omnium cum periculo suscepta, testor maiores nostros, qui in Marathone pro aliis dimicarunt et qui ad Plataeas in acie steterunt et qui ad Salaminem navale proelium commiserunt et qui ad Artemisium, et multos alios in publicis monumentis sepultos sortes viros, quos universos aequae respublica eodem dignata honore sepelivit, Aeschines, non eos solos ex illis qui rem feliciter gesserunt aut vicerunt, iure.

ἡμαρτήκατε ὦ Ἀθηναῖοι s. ε. — Etiam Vindl. 4. 5. pr Man. Pal2. Gregorius l. c. ὦ loco ἄνδρες. — Post Ἀθηναῖοι Dionysius repetit syllabam of. 4) ἀράμενοι Σ. Dionysius. (Gregorius Raskii. — οὐ γὰρ ἡμάρτετε, φησὶν, ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλ. καὶ σωτ. κινδ. ἀράμενοι Tiberius p. 550. — ἄνδρες . . . ἀράμενοι om Longinus. Sed vid. quae ibi praecedunt. 5) οὐ μὰ LaurS. vulg. etiam Tiberius p. 540. Dionysius. Longinus. Hermog. pp. 246. 310. 509. — γὰ μὰ Schol. Par. ad Apollon. Rhod. Lib. II vs. 259. Cf. Athen. Lib. IX p. 380 C. — οὐ om Σ. Schol. vulgata ad Apollon. Rhod. l. cit. 'Cf. Toup. Emend. ad Hesych. T. III p. 312.' Bekkerus. 6) ἐν Μαραθῶνι LaurS. vulg. item Plutarch. Glor. Athen. cap. 8. p. 350, 20. Aristid. Rh. T. IX p. 344. Hermog. pp. 246. 310. 509. Longinus. Schol. Par. ad Apollod. Dionysius. Gregor. ad Hermog. Orr. Gr. T. VIII p. 926 sq. R. et p. 928. Clemens Alex. Str. VI, 2, 20. — ἐν om Σ. De locali casu Μαραθῶνι vid. ad Synt. §. 22. 7) κινδυνεύσαντας Schol. Paris. ad Apollod. 8) τῶν προγόνων om Tiber. p. 550. Schol. ambo Apollod. 9) Πλαταιᾶ k. Pal2. — Πλαταιᾶ Augl. — Πλαταιας pr Σ, antiq. ei puncto notavit et ai superscr. 10) οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας Hermog. p. 425. 11) οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαρ. προκ., καὶ τοὺς ἐν Πλ. παρατ., καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτ. ναυμαχήσαντας, καὶ Tiberius p. 550 reliquis omissis. — Ἀρτεμ. vocabulum citant Harpoer. Suid. BekkAnecd. p. 448. Bachmann. Anecd. T. I p. 147. 12) τοῖς om Vind5. 13) πάντας Maximus Planud. Rh. T. V p. 490. 14) ἢ πόλις ὁμοίως Augl. k. Vindl. Pal2. Tiberius p. 534. — ὁμοίως om Maximus. Vid. ad §. 6. 15) ἀξιώσατε Man. 16) ἔθαψασεν γο F. Ven. Pall. Indd. 17) οὐ Vind5. 18) αὐτοὺς Σ. pr LaurS. Probavit Rauchenst. in Diar. Antiq. 1851 p. 431 i. q. ipsos solos, tanquam gravius. At tum superfluum esset sequens μόνους. Imo propinquus accusativus accusativum genuit.

οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας¹⁹ μόνους, δικαίως. ὃ μὲν γὰρ²⁰ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν²¹ ἔργον, ἅπασι πέπρακται, τῇ τύχῃ δ'²² ἦν ὁ²³ δαίμων ἐνείμειν²⁴ ἑκάστοις, ταύτῃ²⁵ κέχρηται.²⁶ (209) Ἐπειτ' ὦ κατάρατε καὶ γραμματοκύφων,¹ σὺ μὲν τῆς παρὰ τουτωνί² τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας ἐμ' ἀποστερηῆσαι βουλόμενος τρόπαια καὶ μάχας καὶ παλαί' ἔργ' ἔλεγες,³ ὧν⁴ τίνος προσεδείθ'⁵ ὁ²⁵ παρῶν ἀγῶν οὐτοσί; ἐμὲ δέ,⁶ ὦ τριταγωνιστά, τὸν⁷ περὶ τῶν⁸ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα τὸ τίνος φρόνημα λαβόντ'⁹ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμ' ἔδει;¹⁰ τὸ τοῦ¹¹ τούτων¹² ἀνάξι'

quod enim fortium virorum officium fuit, omnes praestiterunt, fortuna autem, quam cuique numen tribuit, ea sunt usi. (209) Et, o execranda et gibbosa scriba, tu, ut me honore horum et humanitate fraudares, tropaea et proelia et antiqua facinora narrabas, quorum quodnam requirebat praesens hoc iudicium? me vero, tertiane histrio, qui ad dandum reipublicae de principatu consilium progrededer, cuiusnam sumere animum

19) κρατήσαντας . . . κατορθώσαντας sedibus commutatis Dionys. 20) γὰρ om Pal2. Urb. 21) ἀγαθῶν ἀνδρῶν p. s. Vindl. Dionys. Cf. superius ἀγαθοὺς ἀνδρας. 22) πεπρ. καὶ τῇ τύχῃ δὲ p. 23) ἀπένειμειν vulg. — ἐνείμειν Σ. LaurS. Augl. k. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. Stobaeus Eclog. T. II p. 344. Dionysius. 24) ἑκάστῳ Stobaeus. 25) ταύτης Pal2. 26) κέχρηται Vindl. Stob. non sine varietate lect.

209. 1) γραμματοκύφων Σ, non oxytonon. Vulgato cum accentu scribunt Suidas: Γραμματοκύφων. ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ. κυρίως γὰρ κύφων (quod vocabulum etiam κυφῶν oxytonon invenitur) τὸ ξύλον καλεῖται. Δημοσθένης κτλ. (Repetuntur vulgo s. v. Τρόμητος). Anecd Bkk. p. 228. Etymol. M. p. 240, 20. Moeris s. v. ibiq. Piers. Zonaras. Hermog. T. III pp. 240, 344. Ioseph. Rhacend. Rh. T. III p. 528. Anonym. Rh. T. III p. 580. Maximus Plan. Rh. T. V p. 497. Anonym. Rh. T. VII p. 908. Gregor. Naz. ad Iulian. p. 81 D. 2) τούτων Vindl. Pal2. — τούτοις Aug2. 3) λέγεις p. 4) οὗ IndAld. 5) προσεδείτο Pal2. 6) μὲν Gregor. Cor. ad Hermog. p. 907 R. (T. VII p. 1205 W). 7) τὸν om Aug2. Urb. Vind3. 4. 5. (non omisit Σ.) 'Non male.' Reiskius. 'Aliquanto melius adest. Nam si omittitur, solum tempus indicatur, sin additur, significatur persona oratoris, quod quantum hic praestet, vel tacente me intelligitur.' Schaeferus. 8) τῶν om Augl. k. r. s. Vindl. Pal2. 9) ἀναλαβόντα (int̄r ημα et ἀναβ) Augl. s. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. 10) τριτ. τὸ τίνος (haec duo vocabula om Gregor.) φρόνημα λαβόντα τούτοις συμβουλευεῖν ἔδει Gregor. Cor. l. c. Alexander Rh. T. VIII p. 455, omittentes media propter περὶ et παριόντα. 11) δειτο τοῦ Vind4. — τοῦ om Aldetc. F. T. Φ. p. t. Urb. Cf. τὸ τίνος. 12) τὸ τούτων Σ, puncta sunt antiquo atramento (correctoris antiqui). — 2" τούτων pr LaurS habuisse videtur, see m in τὸ correxisse.

ἐροῦντος;¹³ (210) δικαίως μεντᾶν ἀπέθανον, ἐπεὶ¹ οὐδ' ὑμᾶς,² ἄνδρες³ Ἀθηναῖοι,⁴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τ'⁵ ιδίας⁶ δίκας⁷ καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, ἐπὶ⁸ τῶν ιδίων νόμων καὶ ἔργων⁹ σκοποῦντας, τὰς δὲ¹⁰ κοινὰς προαιρέσεις, εἰς τὰ¹¹ τῶν προγόνων ἀξιώματ' ἀποβλέποντας. καὶ παραλαμβάνειν γ' ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν¹² ἕκαστον ὑμῶν¹³ δεῖ,¹⁴ ὅταν τὰ δημόσι' εἰσέιπτε¹⁵ κρινούντες,¹⁶ εἴπερ ἄξι' ἐκείνων πράττειν οἴεσθε¹⁷ χρῆναι.

conveniebat? eiusne qui his indigna diceret? (210) iure vero occisus essem, quandoquidem neque vos decet, Athenienses, eodem animo causas privatas et publicas disceptare, sed ut quotidianae vitae pacta ad privatas leges et acta spectanda sunt, ita in communibus institutis ad maiorum dignitatem est respiciendum. et suscipere quidem se una cum baculo et tessera magnanimitatem reipublicae unicuique vestrum existimandum, quum ad publicas causas diiudicandas acceditis, si quidem digna illis vos facere debere creditis.

— τότε τὸ τούτων ἢ τὸ τοῦτον τούτων AldT, varietatem lectionis per ἢ referens. Cf. Lexic. ined. ap. Osann. ad Philemon. p. 240. 13) αἰροῦντος Man.

210. 1) ἔπειτα marg LaurS. vulg. — ἐπεὶ Σ. text LaurS. quam coniunctionem Marklandus coniecerat, Wunderlichius receperat, Reiskius malebat aut ἐπεὶ γε. 'Malim ἐπεὶ γ', quod et propius accedit ad ἔπειτ' et paulo gravius est. Xenoph. Anab. I, 3, 9: ἐπεὶ γε οὐ συνέπομεθα αὐτῷ.' Schaeferus. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 307. 2) οὐδαμῶς Man. 3) ὧ ἄνδρες s. ε. Ω. u. Man. Ang. — ὧ om Σ.

LaurS. vulg. 4) ὧ Ἀθηναῖοι Aug1 (ω). Vind1. Pal2, ut solent sine ἄνδρες. 5) τ' om k. 6) δεῖ . . . ιδίας om Pal2. 7) δίκας om r. u. — προαιρέσεις rec r. 8) ἀπὸ coniecit Marklandus, quae coniectura propter usum loquendi σκοπεῖν τι ἀπὸ τίνος Wunderlichius arrisit, rectum videnti in addendis, 'Σκοπεῖν τι ἐπὶ τίνος, rem ad aliquid exigere pp. 305, 6. 323, 25 eodem usu legitur.' Dissenius. 'Similiter p. 770, 11: κερῖσθαι δὲ τοῦτο πάσαι τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως οἰκοθεν.' Schaeferus. Vide Bernhard. Synt. p. 248. 9) ἔργ. καὶ νομ. Ω. u. Vind3. Man. Ang. 10) τὰς δὲ τὰς Ω. 11) τὰς pr Ω. — τοῦ Pal2. 12) 'Magis perspicuus sensus erit, si παραλαμβάνειν et νομίζειν locum invicem mutent. Non necessarium, nisi ita mss.' Marklandus. 'Hanc transpositionem Demosthenes, credo, omni modo deprecaretur, sic enim de loco primario detruditur quod maxime attendi oportet, παραλαμβάνειν, particulaeque καὶ . . . γε, quae quod includunt singulari quadam significantia augent, tam inepte ponuntur, ut non divines, cur orator posuerit.' Schaeferus. 13) ὑμῶν ἕκαστον Vind5.

211. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπεσὼν¹ εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγό-
νοις ὑμῶν² ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην καὶ τῶν πρα-
χθέντων.³ ἐπανελθεῖν οὖν, ὁπόθεν⁴ ἐνταῦθ'⁵ ἐξέβην, βού-
λομαι.

Ὡς γὰρ⁶ ἀφικόμεθ' εἰς τὰς Θήβας· καταλαμβάνομεν⁷ Φι-
λίππου καὶ Θετταλῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμαχῶν παρόντας¹⁵
πρέσβεις, καὶ τοὺς μὲν⁸ ἡμετέρους⁹ φίλους ἐν φόβῳ,¹⁰ τοὺς
δ' ἐκείνου¹¹ θρασεῖς.¹² Ὅτι δ' οὐ νῦν ταῦτα λέγω τοῦ συμ-

211. Sed in res gestas maiorum vestrorum delapsus, quaedam decreta
et acta praeterii. eo igitur revertar, unde huc sum digressus.

Ut Thebas pervenimus; Philippi, Thessalorum et reliquorum socio-
rum legatos ibi inveniebamus, ac nostros amicos perterritos, illius confi-
dentes. Ut autem haec me nunc non utilitatis meae causa confingere ap-

14) δεῖ om Aldetc. Q. Vind3. 4. Pal1. Urb. Man. Ang. 'Commode
possis ex superioribus repetere. §. 73 eodem sensu legitur.' Wunder-
lichius. At ibi structura continuatur, h. l. post ἀποβλέποντας plene
interpungendum est. 15) εἰσιῆτε Aug1. s. Vind1. 16) κρίνοντες Urb.
17) οἰεσθαι Σ.

211. 1) ἐμπεσὼν Aug2. u. 'Praetuli, quoniam in eo verbo vis in-
est aberrationis a recto tramite.' Reiskius. 'Ἐμπίπτειν est de hac
re legitimum verbum. Vid. §. 42.' Wunderlichius. 2) ὑμῶν om k.
Pal2. 3) τῶν τότε πρ. vel τῶν ἐμοὶ πρ.' Marklandus. 'Non opus.
etiam τῶν ψηφισμάτων simpliciter dicitur, ut ipsa concinnitas vulgatam
probet.' Schaeferus. 4) ὁθεν vulg. — ὁπόθεν Σ et marg antiq
γρ Σ. Laur8. 5) εἰς ταῦτα vulg. et marg antiq γρ Σ. — ἐνταῦθ' Σ.
Laur8. 6) δ' Dionysius Hal. T. VI p. 743 R. 7) καταλαμβάνομεν
vulg. — καταλαμβάνομεν Σ. Laur8. Aug1. Guelf. Vind1. Dionysius
(k. p. s. t. v). 'Praesens probarem, si etiam ἀφικνούμεθα praecessis-
set.' Reiskius. 'Praesens Bekkero in septem codd. oblatum mihi non
displicet. nam Reiskii imperfectum praeficientis ratio satis levis est.
Adde quod orator vix usurus erat imperfecto, quum aoristum locus po-
scere videatur. Inversa constructione Lysias p. 10 R: ἐπειδὴ δέ μοι
παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη καὶ πάντα τὰ ἑμαντοῦ ἐκείνη παρ-
έδωκα.' Schaeferus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98 p. 114. In aoristo
h. l. est notio plusquamperfecti, ante venerant Atheniensium legati,
quam quotidie sociorum legatos invenirent. De hac coniunctione aori-
sti (rei iam praeteritae) et imperfecti (rei illo tempore praesentis) cf.
Xenoph. Anab. VI, 3 (= 5), §. 27 (= 17): ἐπεὶ ὑπῆρταξεν . . . καὶ . . .
ἐφ' ὃ ἐγξατο καὶ ἐκαιάνειον καὶ . . . ἡλάλαον καὶ . . . καθίσταν, ἐν-
ταῦθα οὐκέτι ἐδέξαντο οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ ἔφευγον. 8) μὲν om
Vind1. 9) ὑμετέρους Herweg. Vind1. 10) βίῳ Man (periit primum
φο). 11) ἐκείνων p. r. Aug2. Vind4. 12) θαρσεῖς Q.

φέροντος ἐνεκ' ἐμαυτῶ, λέγε μοι τὴν ἐπιστολὴν ἣν τότε' ἐπέμψαμεν εὐθύς¹³ οἱ πρέσβεις. (212) Καίτοι τοσαύτη γ' ὑπερβολῇ συκοφαντίας¹ οὗτος² κέχρηται, ὥστ' εἰ μὲν τι³ τῶν δεόντων ἐπράχθη, τὸν καιρὸν, οὐκ ἐμέ φησιν αἴτιον γεγενῆσθαι,⁴ τῶν δ' ὥς ἐτέρως συμβάντων ἀπάντων ἐμέ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ ὥς ἔοικεν, ὁ⁵ σύμβουλος⁶ καὶ δῆτωρ⁷ ἐγὼ τῶν μὲν ἐκ λόγου καὶ τοῦ βουλευσασθαι⁸ πραχθέντων οὐδὲν⁹ αὐτῶ συναίτιος εἶναι δοκῶ, τῶν δ' ἐν τοῖς ὄπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀτυχηθέντων μόνος αἰτιος εἶναι. Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο,¹⁰ ἢ καταρατότερος;¹¹ Λέγε τὴν ἐπιστολὴν.¹²

pareat, recita mihi literas quas nos legati tum statim misimus. (212) Quamquam iste tam insigni usus est calumnia, ut si quid recte factum est, id occasione, non mihi tribuat, quidquid secus cecidit, eius mihi culpam et fortunae meae adscribat. scilicet suator et orator ego earum rerum, quae oratione et consilio actae sunt, neutiquam adiutor esse ei videor, eorum vero, quae in armis et ducto exercitu male ceciderunt, solus auctor esse. Quis crudelior calumniator aut execrabilior esse possit? Recita literas.

13) εὐθύς] in antepenultima litera crassa scriptum est υ Σ.

212. 1) συκοφάντας (συκοφάντης?) Pal2. 2) οὔτοις Q. u. Vind3. — om Vind1. Ang. 3) τοι p. Ang. 4) γεγενῆσθαι p. — post γεγενῆσθαι asteriscus recens in Σ. — γεγενῆσθαι αἰτιον Vind5. 5) ὁ om u. v. 6) σύμβουλος Ang. 7) ὁ addunt ante δῆτωρ p. Q. Vind3. Ang. 'Non opus articulum iterari. Herodot. I, 65 extr.: τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκούργος. IV, 71, 22: τῶν οἰνοχόον καὶ μάγειρον καὶ ἑπιοκόμον καὶ διήκονον καὶ ἀγγελιηφόρον. cap. 75, 10: τῆς κῦπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον.' Schaeferus. 'In his locis bona est omissio articuli ut in enumeratione non emphatica, ubi distinctio fortior aliena. Hic vero repetitio articuli obstat, quominus arctius coirent quae in Demosthene certe coniuncta sunt. Neque enim haec praedicata posita alterum extra alterum sunt in Demosthene, sed confluent in unum. Contra recte legimus §. 278: τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν δῆτορα, quum non omnes πολιτευόμενοι necessario sint δῆτορες etc.' Disсенius. Vide praeter Bernhardii, Kruegeri, aliorum Grammaticas Frankii Specim. Ed. Aeschin. p. 24. 8) βουλευσασθαι Aldete. T. p. Vind4. Urb. (Aug2). — βουλευσασθαι Σ. Laur8. vulg. 9) οὐδενός Laur8 compendio. vulg. — οὐδὲν Σ. — Proxime καὶ ante κατὰ om Laur8. 10) γένοιτ' ἂν vulg. — γένοιτο sine hoc ἂν Σ. Laur8. om particulam etiam k. r. p. s. Tiberius Rh. T. VIII p. 542. 11) καταρατώτερος Aug1. Q. Vind1. 3. Pal2. Man. Ang. Mor. Cf. τὸν καταρατότατον Soph. Oed. R. vs. 1344 (= 1335). et ἀρηγός. 'Vid. quae

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.*

299

213. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσαντο τὴν ἐκκλησίαν· προσῆγον ἐκείνους¹ προτέρους² διὰ τὸ³ τὴν τῶν⁴ συμμάχων τάξιν ἐκείνους⁵ ἔχειν. καὶ παρελθόντες⁶ ἐδημηγόρουν πολλὰ μὲν⁷ Φι-⁵ λιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν κατηγοροῦντες,⁸ πάνθ'⁹ ὅσα πάποτ' ἐναντί¹⁰ ἐπράξατε¹¹ Θηβαίοις¹² ἀναμιμνήσκοντες. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἡξίουν ὧν μὲν εὖ πεπόνθεσαν¹³ ὑπὸ Φιλίππου χάριν¹⁴ αὐτοὺς¹⁵ ἀποδοῦναι,¹⁶ ὧν δ' ὑφ'¹⁷ ὑμῶν¹⁸ ἠδίκηντο¹⁹ δίκην λαβεῖν, ὅποτερώς²⁰ βούλονται,²¹ ἢ διέντας²².¹⁰

213. Convocato igitur populo, priores illos produxerunt propterea quod illi sociorum loco habebantur. qui progressi, contionem habebant Philippum valde laudantes et vos valde accusantes, omnia, quae unquam Thebanis contraria fecistis, commemorantes. sed illud in summa petebant, ut pro acceptis a Philippo beneficiis illi gratiam referrent et vestras iniurias ulciscerentur, utro modo mallerent, sive dato sibi transitu in vos

congressi ad Vitam Pindari a Thoma M. conscriptam p. IX (V) et in Indic. ad Homeri Odys. p. 165. Schaeferus. — Vulgo additur τούτου. — om pronomen Σ. LaurS. Augl. k. s. Pal2. Vindl. 12) τὴν ἐπιστολὴν λέγε T. Urb.

*) Ἐπιστολή om Aug4. — in marg habet Ω rubro.

213. 1) Θεταλοὺς Alt. 2) πρότερον Pal2. — om Dionysius T. VI p. 743 R. 3) τὸ om T. 4) τῶν delevit Cobetus ad Hyperid. Funeb. p. 56. At vid. Westermann. ad h. l. 5) ἐκείνους om Wolf. 6) εἰσελθόντες cod ζ. — παριόντες Dionysius. 7) δὲ Aug2. — Proxima cit. Anecd Bkk. p. 137. 8) ὑμῖν ἐγκαλοῦντες Dionysius. 9) ἅπανθ' vulg. — καὶ ἅπανθ' p. — πάνθ' Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. Dionysius. 10) ἐναντία Pal2. 11) πράξαντες T. 12) Θηβαίους Dionys. 13) εὖ πεπόνθεσιν AldV. Augl. Guelf. Harl. Obs. Ask. s. k. p. r. s. Vindl. 4. Pal2. Cf. not. 19. — εὖ πεπόνθεσαν Σ. vulg. εὐπεπόνθεσαν sic LaurS. Cf. Prolegg. Gr. §. 83 p. 90. 14) ἀντὶ χάριν AldT. Ἀντίχαριν est citerioris Graecitatis. Schol. ad Thuc. I, 32. Schaeferus. 15) αὐτοῖς Ald. Mor. Augl. F. k. r. s. t. u. v. Pal2. Man. Ang. — αὐτοὺς Σ. LaurS. Ω. s. Aug4. Weim. AldT. Dionys. Fel. Alt. — αὐτοῖς Vind5. 16) ἀποδιδόναι Vind3. 4. 5. Aug4. Bav (F?). 17) ὑφ' om Q. 18) ἡμῶν s. (Augl?). Aug2. — ὑμῶν Aldetc. Dionysius. Σ. LaurS. Ω. et omnes mei reliqui. 19) ἠδίκηντο LaurS. Vind4? — ἠδικηνται vulg. et Dionys. etiam Σ, sed ai est recentis in eraso (o?). Cf. not. 13. — δίκην proximum pr Σ omiserat, antiquus ante λαβεῖν superscripsit, nunc paene totum erasum est. 20) ὅποτερώ Aug4. 21) βούλεται Augl. k. Vindl. Pal2. — βούλονται r. 22) διέντας vulg. Dionys. — διέντας Σ. LaurS. T. Φ. F. pr Bav. Vindl. Urb.

αὐτοὺς²³ ἐφ' ὑμᾶς²⁴ ἢ συνεμβalόντας²⁵ εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ
 ἐδείκνυσαν, ὡς ᾤοντο, ἐκ²⁶ μὲν ὧν αὐτοὶ²⁷ συνεβούλευον²⁸
 τὰς τῆς Ἀττικῆς βoσκήματα καὶ ἀνδράποδα, καὶ τὰλλ' ἀγαθὰ,
 15 εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤξοντα, ἐκ δ' ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἐφασαν τὰν τῇ
 Βοιωτίᾳ διαρπασθῆσόμεν²⁹ ὑπὸ τοῦ πολέμου.³⁰ καὶ ἄλλα
 πολλὰ³¹ πρὸς τούτοις, εἰς ταῦτα³² δὲ πάντα συντείνοντ' ἔλε-
 γον, (214) ἃ δ' ἡμεῖς¹ πρὸς ταῦτα,² τὰ μὲν καθ' ἕκαστ' ἐγώ
 20 μὲν ἀντὶ παντὸς ἂν τιμῆσαιμην³ εἰπεῖν τοῦ βίου, ὑμᾶς δὲ δέ-
 δοικα⁴, μὴ, παρελθούτων τῶν καιρῶν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ⁵ κα-

sive ipsi simul in Atticam facta impressione, et ostendebant sua quidem opinione ex Attica armenta et mancipia et cetera bona, si ipsis auscultasset, in Boeotiam ventura, sin nostra oratione moverentur, Boeotiam belli fore praedam et direptum iri. atque alia praeterea multa, quae tamen ad idem omnia pertinerent, dicebant, (214) quae vero nos contra ea, singulatim equidem ita referre gestio, ut in vita mihi putem nihil fore iucundius, sed vereor, ne vos, praeteritis occasionibus etiam res quasi diluvio

23) αὐτοὺς Σ. — αὐτοὺς LaurS. vulg. — αὐτοὺς Bekkerus. 'Sylburgius ad Dionysium: "Morellii (?) et Wolfii margo habet αὐτόν. recte. Sic enim et Dionysius p. 740: αὐτῷ δοῦναι δίοδον. et hac ipsa pagina δίοδον τῷ Φιλίππῳ παρασχέιν." Assentior viro praestantissimo.' Schaeferus. Hunc locum Aristoteles Rhet. Lib. II cap. 23 § 7 respicere videtur: καὶ πάλιν: πρὸς τὸ Θηβαίους Φίλιππον διέναι πρὸς τὴν Ἀττικὴν. Quod si vere respexit, confirmat eam coniecturam. 24) ἡμᾶς Φ. k. s. Augl. Vindl. Pal2. 25) συνεμβάλλοντας p. u. pr F. — συμβαλλόντας Ω. Vind4. Ang. — συμβαλόντας Aug2. 26) ἐκ om Aug2.

27) αὐτοῖς Bav. — αὐτοῖς F. Urb. — αὐτοὶ Σ. pr LaurS. etiam pr Ω, ut vulgo, corr addiderunt s. 'Verum αὐτοὶ. opponitur ἡμᾶς.' Schaeferus. 28) συνεβούλευον Urb. 29) ἀρπασθῆσόμεθα k. Pal2. Locum non expressis verbis citavit Minucianus Rh. T. IX p. 613; male habet ἐκ τῆς Βοιωτίας. 30) ὑπὸ τοῦ πολ. inter ἐφ. τὰ et ἐν τῇ habet Urb. 31) πολλὰ repetitum punctis notatum erat, nunc erasis Σ. 32) ταῦτα LaurS. vulg. — ταῦτα Σ. — ταῦτα Bkk. (T. k. r. s. t?). Aug2. Vindl. Pal2. 214. 1) ὑμεῖς Aldetc. 2) ταῦτα ἀντίπομεν vulg. — τ. ἀντίπαμεν F. T. Ω. u. Vind3. 4. Urb. — ἀντίπομεν πρὸς ταῦτα LaurS. —

τ. εἰπομεν Augl. k. r. s. Vindl. Pal2. — τ. εἴπαμεν Pall. — om verbum Σ, antiq superscripsit εἴπομεν. Ellipsis verborum dicendi atque agendi frequens est. Vid. Scheibii Obs. in Orr. Atticos p. 17. H. 1. facillime e praegresso ἔλεγον suppletur ἐλέγομεν. Offenderit εἴπομεν ... εἰπεῖν scribere. 3) ἂν τιμῆσαιμην Σ. LaurS. vulg. — τιμῆσαιμην ἂν Aug4. — ἂν τιμῆσαιμην ἂν? Aug2. corr Bav (non F). 4) δώδεκα Man. 5) καὶ ante κατ. excidit in LaurS. vulg. — Habet Σ. I. e. non

τακλυσμὸν⁶ γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἡγνούμενοι,⁷ μάταιον ὄχλον τοὺς περὶ τούτων λόγους⁸ νομίσητε. ὅ,τι⁹ δ' οὖν ἐπέλαμεν¹⁰ ἡμεῖς καὶ ἡμῖν¹¹ ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. Λέγε ταυτὶ¹² λαβῶν.¹³

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.¹

25

215. Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς² καὶ μετεπέμποντο. ἐξήτε,³ ἐβοηθεῖτε (ἵνα τὰν⁴ μέσῳ παραλείπω⁵), οὕτως οἰκείως ὑμᾶς⁶ ἐδέχοντο, ὥστ' ἐξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι⁷ τὴν στρατιὰν ἐπὶ παῖδας³⁰⁰ καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα. Καίτοι τρεῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ

putetis abreptas, verbis, quae de iis fierent, frustra vobis facessi negotium existimetis. quod autem nos iis persuaserimus et nobis ii responderint, audite. Cape hoc et recita.

215. Post haec igitur vocaverunt vos et accersiverunt. exiistis, opem tulistis (ut quae intercessere, praeteream), adeo familiariter vos exceperunt, ut, quum milites gravis armaturae et equites foris essent, in aedes et urbem reciperent exercitum ad liberos et uxores et carissima quaeque. Verum tres eo die vestras laudes Thebani declaraverunt omnibus

solum perierunt occasiones, sed etiam tamquam diluvio res immersae sunt et oblivioni tradendae. 6) κατακλυσμὸν Q. 7) ἡγνούμενοι γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων Aug2. 8) ὄχλους Q. u. Man. Ang. 9) ἃ text LaurS. vulg. — ὅ,τι Σ. γρ LaurS in marg. 10) ἐπέλαμεν γρ s (in Mor. signum est ad νομίσητε additum). 11) καὶ ἃ ἡμῖν (Vindl ὁμῖν) LaurS. vulg. Tali hiatus. — ἃ om Σ, neque addidit alia manus, affirmante etiam doctissimo Pillone. (Vind4). 'Augl manus rec insertum alia delevit.' Dindorfius. Non placet ὅ,τι . . . καὶ ἃ, quamquam potest ferri. 12) ταυτὶ vulg. — ταυτὶ Σ. LaurS. Φ. p. r. Vindl. 4. — ταῦτα Augl. k. s. Pal2. 13) λέγε τ. λ. om Urb.

215. 1) Θηβ. ἀποκρίσεις Q. u. Man. Ang. — Ἀποκρίσεις Θηβ. Σ. r. — om Aug4. — Vindl addidit λείπει, ut solet documenta omittens post §. 75. 2) ὑμᾶς k. s. Vindl. Pal2. 3) ἐξήτε Aldete. Aug4. t. u. v. Ven. — ἐξήτε Σ. LaurS. F. T. Φ. Vindl. 3. 4. Pall. Urb. Man. Ang. pr Q. — ἐξήτε corr Q. — ἐξήετε Augl. 2. marg Mor. Guelf. — ἐξήετε Harl. Alt. Pal2. Vid. Cobet. Var. Lect. p. 33. Dindorf. Praef. 2 p. XII. 4) τὰ T. Urb. — τὰμ F, bene secundum pronuntiationem. 5) παραλείπω LaurS. F. T. Φ. k. p. — παραλείπω Pal2. 6) ὑμᾶς οἰκείως Vind5. — οἰκ. ὑμᾶς Vindl. 7) δέχεσθε Urb.

ἡμέρα πᾶσιν ἀνθρώποις⁸ ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ'⁹
⁵ ὡμῶν¹⁰ τὰ κάλλιστα, ἐν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον δὲ δικαιοσύνης,
 τρίτον δὲ σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μεθ' ὡμῶν μάλ-
 λον¹¹ ἢ πρὸς ὡμᾶς¹² ἐλόμενοι ποιήσασθαι καὶ ἀμείνους εἶναι
 καὶ δικαιότερ' ἀξιοῦν ὡμᾶς ἔκριναν Φιλίππον,¹³ καὶ τὰ παρ'
 αὐτοῖς¹⁴ καὶ παρὰ πᾶσι δ'¹⁵ ἐν πλείστη φυλακῇ, παιδας καὶ γυν-
¹⁰ ναικας, ἐφ' ὡμῶν ποιήσαντες σωφροσύνης πίστιν περὶ ὡμῶν¹⁶
 ἔχοντες ἔδειξαν. (216) Ἐν οἷς πᾶσιν,¹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,² κατὰ

hominibus pulcherrimas: unam fortitudinis, alteram iustitiae, tertiam temperantiae. nam dum stare cum vobis in acie quam contra vos maluerunt, et meliores esse vos et aequiora petere quam Philippum iudicarunt, et quae ipsi, et vero universi diligentissime custodire solent, liberos et uxores, vestrae fidei committentes, se de vestra temperantia non dubitare ostenderunt. (216) In quibus, Athenienses, omnibus apparuit de vobis

8) πᾶσιν ἀνθρ. post ἐγκώμια ponunt k. Pal2. 9) ὑπὲρ cod ζ. — περὶ Aug1. 2. ε. k. r. s. Vind1. Pal2. — καθ' ὡμῶν ἀντὶ ὑπὲρ ὡμῶν. ὁ δὲ Ὅμηρος τούναντίον τὸ ὑπὲρ ἀντὶ κατὰ: Ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχε' ἀκούω (Iliad. Z vs. 524) Gloss. in Pall. Item Urb: καθ' ὡμῶν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὡμῶν, quamvis in textu scriptum sit ἡμῶν. 10) ἡμῶν Vind1. Urb. — Lind: Θηβαῖοι καθ' ὡμῶν ἐγκώμια. 11) ἄλλον μεθ' ὡμῶν his lineolis Σ ad ordinem restituendum. in praepositione est maior vis. 12) ἡμᾶς Vind1. 5. 13) ἢ Φιλίππον vulg. — Φιλίππον Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. ε. ζ. s (hic in γρ vulgatum habet). Bav. Ven. Obs. Harl. Ask. Vind1. 4. Pall. 2. Urb. Ang. AldV. (T. Φ. k. p. r. v. Guelf). 14) αὐτοῖς LaurS. vulg. — αὐτοῖς Σ. — ἀντοῖς Q. Vind4. etc. correxit Bekkerus. 15) δὲ post αὐτοῖς habent Aug1. 2. k. r. s. Guelf. Vind1. Pal2. — καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν vel πᾶσι Guelf. Vind1. Pal2. Urb. Man. Ang. — καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ Q. Vind3. 4. 5. Pall. — 'Qui δὲ post πᾶσι collocant, ineptam emphasin inferunt. Quare haec vox cum codd. nonnullis post αὐτοῖς ponenda et uti Bekkerus [in Ed. Halensi] fecit, in τε mutanda fuit.' Dissenius. Idem postea: 'Non capio hic emphasin καὶ . . . δὲ. nam quid? quod sive sed et apud omnes quid hoc sibi vult in hoc loco? Imo simplex sensus est: quae apud ipsos et apud omnes maxime custodiuntur. Quare δ' seclusi.' — 'Et δὲ post πᾶσι aptissima emphasi ponitur. nam summam fidem indicat, si tibi committatur, quod non tantum committenti, sed tibimet ipsi maximi sit pretii, et ineptissime iteratur articulus. nam significantur eadem res, quas Thebani et vero omnes cura quam intentissima custodiunt. Natus est autem articulus e proxima syllaba πα.' Schaeferus. Nisi est insipida repetitio καὶ τὰ παρὰ. 16) περὶ ὡμῶν πίστιν Vind5

216. 1) ἀπασιν vulg. — πᾶσιν Σ. LaurS. Aug1. 2. ε. k. s. Vind1. 3. Pal2. 2) ἄν Θηβαῖοι sine ἄνδρες p. Vind4. — Θηβαῖοι sine ἄν

γ' ὑμᾶς³ ὀρθῶς⁴ ἐφάνησαν ἐγνωκότες. οὔτε γὰρ εἰς τὴν πό-
λιν εἰσελθόντος⁵ στρατοπέδου οὐδεὶς οὐδὲν⁶ οὐδ' ἀδίκως
ὑμῖν ἐνεκάλεσεν⁷ (οὔτω⁸ σώφρονας παρέσχεθ⁹ ὑμᾶς αὐτούς¹⁰)¹³
δὲς τε συμπαρταξαμένοι τὰς πρώτας μάχας,¹¹ τὴν τ'¹² ἐπὶ
τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν χειμερινὴν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς
αὐτούς,¹³ ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε τῷ κόσμῳ, ταῖς παρα-
σκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ. ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν²⁰
ἐγίνοντο¹⁴ ἔπαινοι, παρὰ δ' ὑμῶν¹⁴ θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς
θεοῖς. (217) Καὶ ἔγωγ' ἡδέως ἂν ἐροίμην Αἰσχίνην, ὅτε ταυτ'
ἐπράττετο¹ καὶ ξήλου² καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαινῶν ἢ πόλις ἦν³ με-

quidem eos recte iudicasse. nam in urbem ingresso exercitu neque quis-
quam ulla de re vos ne immerito quidem accusavit (adeo continentes vos
praeuistis) et his instructa acie cum iis in primis pugnis, altera ad flu-
men, altera turbida, non modo inculpato, sed etiam admirabiles vos prae-
stitistis ordine, apparatibus, alacritate. Quapropter et ab aliis laudaba-
mini, et a vobis ipsis sacrificia et vota diis solvebantur. (217) Atque ego
perquam ex Aeschine velim quaerere, quum illa fierent et honoris et ad-

Harl, qui ἄνδρες in hac compellatione omittere solet. 3) ἡμᾶς Angl. Vind5. — ὑμῶν Reiskius de suo. At κατὰ γ' ὑμᾶς h. l. i. q. quod ad vos quidem attinet. Cf. §. 247: τὸ κατ' ἐμέ. Vid. Bernhard. Synt. p. 241. 4) Θηβαῖοι ὀρθῶς cod ζ. (AldT?). — ὀρθῶς Θηβαῖοι Aug4. Harl. (Ven?). 5) εἰσελθόντος τοῦ Laur8. vulg. et BkkAnecd. p. 160. — τοῦ om Σ. Vind4. Poterat quidem articulus post τοὺς facile excidere, et intelligendus est certus (Atheniensium) exercitus. Attamen magis notio effertur sine articulo i. q. obgleich ein heer in die stadt gezogen war. 6) 'Malis οὐδ' εἰς οὐδ' ἔν, ut aliquando gravius et ad laudem Atheniensium honorificentius. Vid. Ind. Graec. ad Eurip. Hecub. Pors. p. 120 ed. 3^{ae}. Lips.' Schaeferus. Saltem scribendam foret οὐδὲ εἰς οὐδὲ ἔν. 7) ἐκάλεσεν Ω. — ἐνεκάλεσαν Ang. 8) οὔτως corr Ω, postea iterum deletum est s. Vind3. Man. Ang. 9) παρέσχεθε Aldetc. — παρέσχεθαι Mor. t. — παρέχθε? Harl. — παρέσχεσθε vulg. — παρέσχετε Σ. Laur8. Augl. k. s. Guelf. Vindl. 4. Pal2. 10) αὐτούς Σ. Vindl. Cf. inferius ὑμᾶς αὐτούς. 11) μάχας om Σ. Facile e συμπαρταξαμένοι suppletur παρατάξεις. Vid. Rauchenst. ad Lysiae or. pro Mantith. §. 15. Scheib. Obs. in Orr. Attic. p. 16. Attamen quia nullus alius codex hanc ellipsin inusitatiorē tuetur, non audemus vocabulum delere. 12) τ' om vulg. — habent Σ. Laur8. Augl. Weim. Vind5. Pal2. (Φ. k. s. v). 13) αὐτούς Vindl. 14) ἡμῶν T. r. ζ. Vind4. 5. Pall. Urb.

217. 1) ἐπράττετο Σ. Laur8. vulg. — ἐπράττετε Augl. pr s. Pal2. (Φ. k. r. v). 2) ξήλων Vindl. 3) ἦν ἢ πόλις vulg. Cit. Thom. M. s. v. ζηλώ. — ἢ πόλις ἦν Σ. Laur8. Augl. k. s. Vindl. 5. — εὖ ἦν ἢ

σῆ, πότερον συνέθνε καὶ συνευφραίνετο⁴ τοῖς πολλοῖς, ἢ
 2 λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων⁵ τοῖς κοινοῖς ἀγα-
 θοῖς οἰκοῖ⁶ καθήτο. εἰ μὲν γὰρ παρὴν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων
 ἐξητάετο· πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσια, εἰ ὦν ὥς⁷
 ἀρίστων⁸ αὐτὸς⁹ τοὺς θεοὺς ἐποίησατο μάρτυρας, ταῦθ'¹⁰ ὥς
 301 οὐκ ἄριστα¹¹ νῦν¹² ὑμᾶς¹³ ἄξιότ' ψηφίσασθαι τοὺς ὁμωμοκότας¹⁴

mirationis et laetitiae civitas referta esset, utrum una sacrificarit et laetatus sit cum multitudine, an tristis et gemens et aegre ferens communem felicitatem domi sederit. nam si adfuit atque cum reliquis se conspiciendum praebuit; quomodo non inique vel potius non nefarie facit, si quae ipse diis testibus optima iudicavit, ea nunc postulat ut non optima vos iudice-

πόλις cod η. — εἰ ἢ πόλις Urb. — — Pro ἐπαίνων acute ut solet et pulcre Cobetus Nov. Lectt. p. 128 sq. et p. 383 coniecit παιάνων. item f. leg. §. 86. Attamen ἐπαίνων explicari potest atque intelligi de laudationibus (orationibus et carminibus etiam ab aliis (§. 216) civitatibus) in victores factis. Vid. f. leg. §. 313. Cf. Plat. Protag. p. 326 A: ἐπαινοὶ καὶ ἐγκώμια παλαιῶν ἀγαθῶν. Etiam infra §. 273. ζῆλον καὶ τιμὴν coniunguntur. 4) καὶ συνευφραίνετο Pall. Man. Aug. — om Aug2. — πότερον παρῆς τοῖς γινόμενοις (λεγόμενοις schol. Hermogenis) καὶ συνευφραίνον ἢ οὐ παρῆς; Hermog. Rh. T. III p. 168. Schol. Anonym. ibid. p. 705, qui διλήμματος suo more exposuit. Item Anonym. De Figuris Rh. T. VIII p. 622. Cf. Tzetzes in Cramerii Anecd. Ox. T. IV p. 118. 5) καὶ δυσμεναίνων om Aug4. — καὶ δ. ἐπὶ τοῖς vulg. — praepositionem om Σ. pr LaurS. s. s. Aug1. Vindl. 5. Pal2. Cf. Dindorf. Praef. 1 p. VIII. — LaurS folium hoc (incipiens per καὶ στένων) 156^b alio atramento et fortasse alia manu scriptum est. 6) ἀγ. καὶ οἰκοὶ Vind4. 7) ὥς post ὦν om pr Ω. 8) ἀρίστων ὄντων Mor. Aug1. 2. k. r. s. s. η. Vindl. Pal2. Addidit hoc Reiskius; delevit Bekkerus. 'Recte delevit. nam additum turbat membrorum concinnitatem.' Schaeferus. 9) αὐτὸς Mor. — αὐτὸς Σ. LaurS. vulg. 'Praetuli αὐτὸς, quamquam praevideo futurum, ut de αὐτὸς refragentur et revocatum αὐτὸς malint.' Reiskius. 'Vide opposita αὐτὸς τοῖς θεοῖς ... ὑμᾶς.' Wunderlichius. 'Haec vero inter se non opponuntur, sed opponuntur inter se quod tunc fecit Aeschines quodque nunc designat. Ipse quum prius deos fecerit testes rerum praeclarissimo gestarum, nunc vult, ut cives sprete religione, iudicio fateantur res illas secus gestas esse. Itaque Dissenius bene restituit αὐτὸς.' Schaeferus. 10) τοῦθ' Man. 11) ἄξια Aug1. k. r. s. Vindl. Pal2. 'Malui ἄξια scil. λόγον, quia luculentior est oppositio inter τὰ ἄριστα et τὰ οὐκ ἄξια λόγον.' Reiskius. 'Summo iure Bekkerus ἄριστα revocavit. Sic oppositio fit et satis luculenta et egregie concinna: ὥς ἀρίστων, ὥς οὐκ ἄριστα.' Schaeferus. Observa etiam ἄξια ... ἄξιοι. 12) νῦν movet suspicionem, τότε in superiori colo deesse, sic: αὐτὸς τότε τοῖς

τοὺς θεοὺς; εἰ δὲ μὴ¹³ παρῆν· πῶς οὐκ ἀπολωλέναι πολλάκις
ἐστὶ δίκαιος, εἰ ἐφ' οἷς¹⁶ ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταὐτ' ἔλυνεῖθ'
ὀφρῶν; Λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψηφίσματά μοι.¹⁷

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ¹ ΘΥΣΙΩΝ.

5

218. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἤμεν τότε, Θεβαῖοι δ'
ἐν² τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν, καὶ περιεστῆκει³ τοῖς⁴
βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν⁵ ἀφ' ὧν ἐπραττον οὗτοι, αὐ-
τοὺς⁶ βοηθεῖν ἑτέροις ἐξ ὧν ἐπέσθητ' ἐμοί.⁷ ἀλλὰ μὴν οἷας¹⁰
τότ' ἤφει⁸ φωνᾶς ὁ Φίλιππος καὶ ἐν οἷαις ἦν ταραχαῖς ἐπὶ
τούτοις, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν⁹ τῶν ἐκείνου μαθήσεσθ' ὧν εἰς
Πελοπόννησον ἔπεμπεν.¹⁰ καὶ μοι λέγε ταύτας¹¹ λαβὼν, ἵν'

tis qui per deos iurastis? sin haud adfuit; quomodo non multiplex meretur exitium, si, quibus reliqui laetabantur, eorum aspectu contristabatur? Age et haec mihi decreta recita.

218. Itaque nos tum sacrificiis occupati eramus, Thebani autem opinabantur, se per nos salvos esse, eoque res redierat, ut, quibus per istorum conatus auxilii opus fore videbatur, ipsi aliis ferretis auxilium, quia meis consilii paruistis. Quales autem tum Philippus voces ediderit, et in quibus propterea turbis fuerit, ex eius, quas in Peloponnesum misit, epistolis cognoscetis. Age cape mihi illas et recita, ut scias, mea cou-

θεοῦς.' Reiskius. 'Potuit sic scribi, non oportuit.' Schaeferus. 13) αὐτὸς ... ἡμᾶς qm Ang. 14) ὁμομοκάτας Vindl. 15) οὐ μὴ AldT. Pall. 16) ἐφ' ὧν Aug4. — δι' α' cod ζ. 17) μοι om Aug2. Vind5. Urb. Man.

218. 1) Ψηφισμα Σ. Vindl (hic codex cum suo λέπει). — Titulum om Aug4. 2) δ' ἐν om Vind5. 3) περιεστῆκει Vind5. — περιεστῆκει Pall. 2. — περιεστῆκει Man. Ang. 4) τῆς r. Vindl. Mor. — τοῖς δοκοῦσιν τῆς Bav (F?). 5) νομίζουσιν eadem manu LaurS. — νομίζουσιν Σ. Ortum esse videtur e praegresso νομίζειν. Ferri posset, etiam melior illa lectio esset, si iidem intelligerentur, sed illi sunt Thebani, hi Athenienses. 6) αὐτοῖς vulg. cum praecedentibus constructum. — αὐτοὺς Σ. LaurS. Augl. 2. 4. η. Vindl. 5. Pal2. (k. r). Recte. opponuntur τοῖς δοκοῦσιν. 7) ἐπέσθητέ μοι vulg. — ἐπέσθητέ ἐμοί Σ. Vind5. — ἐπέσθητ' ἐμοί LaurS. Opponuntur οὗτοι. — In proximo οἷας a sec m i insertum esse videtur LaurS, et pr habuisse ὡς. 8) ἤφει. Vid. Prolegg. Gramm. §. 74 p. 78. 9) διαστολῶν cod η. 10) ἔπεμψε sec m. LaurS. vulg. — ἐπεμπον pr Σ, antiq corr o in e. — ἔπεμπεν (comp.) pr LaurS, qui codex ordinem verb. invertit sic: ἐπ. εἰς Π. 'Significantius est imperfectum. indicat enim plures deinceps epistolas missas esse.' Schaeferus. 11) ταῦτα Aug4.

¹⁵ εἰδῆτε, ¹² ἡ ἐμὴ συνέχεια καὶ ¹³ πλάνοι ¹¹ καὶ ταλαιπωρίαὶ καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε, τί ἀπειργάσατο. ¹⁵

219. Καίτοι ¹ πολλοὶ παρ' ὑμῖν, ² ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ³ γεγόνασι ρήτορες ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι πρὸ ἐμοῦ, Καλλίστρατος ἐκείνος, ⁴ Ἀριστοφῶν, Κέφαλος, Θρασύβουλος, ἑτεροὶ μυριοὶ ἄλλ' ²⁰ ὅμως οὐδεὶς πώποτε τούτων ⁵ διὰ παντὸς ἔδωκεν ⁶ ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει, ἀλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων οὐκ ἂν ἔγραψεν. ⁷ ὑπέλειπε ⁸ γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ⁹ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δέ, εἴ τι γένοιτ', ¹⁰ ἀναφοράν. ¹¹

stantia et discursus et aerumnae et crebra decreta, quae iste modo exagittabat, quid effecerint.

219. Atqui multi apud vos, Athenienses, fuerunt oratores celebres et magni ante me, Callistratus ille, Aristophon, Cephalus, Thrasybulus, innumeri alii. nemo tamen eorum omnino se reipublicae totum ulla in re tradidit, sed qui decreta scribebat, legationem non obliisset, qui legatum agebat, decreta non scripsisset. quisque enim sibi relinquebat et otium

12) εἰδῆτε ὅτι vulg. — εἰδ., ὅ, τι et delendum τι lin. 16 coniecit Marklandus. — ὅτι om Σ (rec addidit viridi colore in marg). LaurS. Guelf. Augl. Vindl. Pal2. (k. s). 13) συνέχεια καὶ om Aug2. 14) πλάνη vulg. — πλάνοι Σ. LaurS. Augl. Harl. Vind4. (f. Φ. T. k. p). pr Urb?

— πλάνη^{oi} Bav. Pluralis convenit proximis. — Moeris: Πλάνος Ἀττικοί, πλάνη Ἑλληνες. 15) ἀπειργάσατο pr Σ, recens correxit i in ei. — ἀπηργάσατο Ang. Vid. Prolegg. Gramm. §. 75. — Cobæus Nov. Lectt. p. 374 τι transposito sic scribendum esse locum iussit: ἔν' εἰδῆτε τί ἡ ἐμὴ συνέχεια . . . διέσυρεν, ἀπειργάσατο. Westermannus vero contulit πῶς §. 235.

219. 1) καίτοι ὅτι. Doxopater Rh. T. II p. 447 W. 2) ἡμῖν Aldetc. Doxopater. T. Vind5 Urb. — ἡμῖν^v F. 3) ὧ ἄνδρες Ἀθ.

Aug2. Man. — ὧ Ἀθ. sine ἄνδρες Augl (ω). s. Vindl. Pal2. — om Doxopater. 4) Καλλ. ἐκείνος cit. Alexand. De Fig. Rh. T. VIII p. 480 W. 5) τούτων πώποτε vulg. — πώποτε τούτων Σ. LaurS. Augl. Vindl. Pal2. Doxopater. (k. s). 6) διέδωκεν Q. u. Ang. 7) Locum cit. AnecdBkk. p. 127. 8) ὑπέλειπε^{to} sec m et marg LaurS. vulg. — ὑπέλειπε Σ. pr LaurS. (Vindl. Man). Cf. Aeschin. f. leg. §. 104: αὐτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν — ἀναφοράν. 9) ἑαυτοῦ AldT. 10) γίγνοιτο vulg. — γένοιτ' Σ. LaurS. Augl. s. e. Vindl. 3. Pall. 2. 'Praestat εἴ τι γίγνοιτο, quemadmodum ὑπέλειπε^{to} dicit, in re saepius facta.' Dissenius. Imo εἴ τι γένοιτο i. q. si quis accidisset, quae sententia melius convenit quam si quid accideret (εἴ τι γίγνοιτο) eodem tempore, quo se excusat. 11) Cit. Harpocr. Suid. s. v.

(220) *Τί οὖν; εἰποι τις ἄν, σὺ τοσοῦτον ὑπερήρας βῶμῃ καὶ τόλμῃ¹, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; οὐ ταῦτα λέγω,² ἀλλ' οὕτως ἐπεείσμεν μέγαν εἶναι τὸν κατεilahφότα κίνδυνον³ τὴν πόλιν⁴ ὥστ' οὐκ ἐδόκει μοι χάραν⁵ οὐδὲ πρόνοιαν*

et si quid accidisset excusationem. (220) Quid igitur, dicat aliquis, tunc viribus et audacia usque adeo praestas, ut ipse omnia facias? non dico hoc, sed adeo magnum esse, quod rempublicam occuparet, periculum credebam, ut mihi non videretur dare spatium vel ullam curam privatae se-

220. 1) τοὺς ἄλλους additur post τόλμῃ sec m LaurS. vulg. — ante βῶμῃ habent Augl. Vindl. Pal2. (k. s). — ἐκείνους supplent Libellus De Constructione in Hermann. Emend. Gr. p. 372. Lexicon Mscr. in Ossann. Philemon. p. 254. — om Σ. pr LaurS. 2) λέγω ταῦτα vulg. — ταῦτα λέγω Σ. LaurS. ταῦτα gravius proponendum est. 3) κινδ. τὸν κατ. Q. u. Vind3. (Man. Ang). 4) τῇ πόλιν Aug4. Rav (F?). rec t. Citant AnecdBekk. p. 150. — τὴν πόλιν etiam Σ sine correctione, nullam nostri quidem oculi viderunt, nullam Meunieri acies. 5) ὥραν IndFel. Augl. 2. 4. Guelf. k. r. s. Less. γρ in Aldina in Paris. Bibl. imperiali librorum typis expressorum conservata (X, 1679). Pal2. Vindl. γρ Vind5. — ὄραν γρ antiq marg Σ. Unde Rauchenstein. Diar. Antiq. l. c. coniecit scribendum esse ἀναφοράν. Aliena haec est notio. et de confusis ὄραν et χάραν cf. §. 232. 'Neque ὥρα nec χάρα apte iungitur προνοία. quae causa, opinor, fuit, cur Reiskius πρόνοιαν corrumpere in προνοίας. Mutato spiritu scribo ὥραν, curam. ὥρα ut sit reconditior vox colorisque poetici, tamen non dedecet oratorem, qui supra p. 300, 26 usurpavit δυσμεναίων. Omnino quando Demosthenis oratio assurgit, ut toto hoc loco, quid mirum consecrari eam etiam poetarum scitamenta? Cf. not. ad p. 128, 21.' Schaeferus. Praeiverat vir doctus in Ephemer. Ion. 1817 No. 55 p. 439. Rocepit coniecturam cum hiato Dissenius. Cum Reiskii coniectura conferri potest sententia Hirtii Bell. Gall. VIII, 3: 'nec dat ulli civitati spatium de aliena potius quam de domestica salute cogitandi.' Nec dubitandum de formula dicendi χάραν διδόναι τινί. Athenaeus VI p. 261 F: τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χάραν δίδωσιν Ἀλεξανδρίδης l. q. proximum locum dat. et passim de ordine. Similiter παρέσχε δὲ αὐτῷ χάραν χρησασθαι μυθικοῖς ... ἢ δόξα ... τῶν ἀνθρώπων permisit facultatem. Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 393 W. Item τόπον ἀπολογίας λαβεῖν Act. Apost. 25, 16. Sed quid est οὐ δίδωσι χάραν οὐδὲ πρόνοιαν? Haec coniunctio offendit Schaeferum. Interpretes negligebant οὐδὲ, quasi Reiskii coniecturam sequerentur. Sed bene explicavit Westermannus structuram i. q. οὐ χάραν τινί sive τῇ ἰδίᾳ ἀσφαλείᾳ διδόναι, οὐδὲ πρόνοιαν αὐτῆς ποιέσθαι. l. c. Periculum publicum privatam salutem non permittebat (sive in tanto publico discrimine nemo salvus esse poterat, nisi resp. servaretur. Cf. Phil. II fin. ibiq. ann. Cor. §. 49. f. leg. §. 147. Thuc. II, 60, 2),

302 οὐδεμίαν⁶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, ἀλλ' ἀγαπητὸν εἶναι, εἰ μὴδὲν παραλείπων⁷ τις ἃ δεῖ πράξειεν. (221) Ἐπεπείσμην δ'¹ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, τυχόν² μὲν ἀναισθητῶν,³ ὅμως δ'⁴ ἐπεπείσμην, μήτε γράφοντ' ἂν⁵ ἐμοῦ⁶ γράψαι βέλτιον⁷ μηδένα μήτε πρᾶττοντα⁸ πρᾶξαι μήτε πρεσβεύοντα⁹ πρεσβεύσαι προθυμότερον μὴδὲ¹⁰ δικαιότερον. διὰ ταῦτ' ἐν πάσιν¹¹ ἑμαυτὸν ἔτατον. Λέγει¹² τὰς ἐπιστολάς τὰς τοῦ¹³ Φιλίππου.

curitatis, sed boni esse consulendum, si quis nihil praetermittens, quae oportebat faceret. (221) De me ipso autem persuasum mihi habebam, stupidus fortasse, persuasum tamen habebam neque ullum decreta scribentem meliora quam me scripsisse neque aliquid agentem egisse neque legatum studiosius obisse legationem aut integrius. propter has causas in omnibus negotiis praesto fui. Age, lege Philippi epistolas.

ne cogitare quidem de privata salute licebat. 6) οὐδεμίαν γὰρ Φ. 7) παραλείπων Augl. T. k. p. r. s. Vindl. Urb. 'Placet. sed boni consulendum esse, si quis nullu non cura adhibita, sorte fatali uteretur.' Schaeferus. 'Malim παραλείπων τις ἃ δεῖ πράξειεν. hoc ex coniectura. In eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detractato, ita demum id subirem quicquid erat eventurum.' Dobraeus. At ἃ δεῖ ubique est i. q. quod oportet, officium, necessaria, nusquam i. q. fatalis sors. Vid. Funkhaen. in Diar. Gymnas. 1852 p. 802. Convenit igitur praesens παραλείπων melius, nam eo ipso tempore, quo periculum instabat, agendum erat, non postea.

221. 1) μὲν οὖν pro δ' Tiberius Rh. T. VIII p. 535, cod eius Vat ^{on m sec} habet δέ. 2) τυχόν Ang. 3) ἀναισθητον Σ. vulg. — ἀναισθητων LaurS. — ἀναισθητων AldT. — ἀναισθητως Scrimg. ξ. — ἀναισθητῶν Aldetc. u. Pall. Man. Ang. Vind3. 5. corr cod Γ Aristidis or. XLIX T. II p. 516 Dind. Tiberius. Cf. Thomas Mag: 'Αναισθητεύομαι μὴ εἰπεῖς, ἀλλ' . . . ἀναισθητῶ. Δημοσθένης: ἐπεπείσμην δ' . . . ἀναισθητῶν. 4) ἐπεπείσμην . . . ὅμως δ' om pr Q. u. 5) ἄνευ Φ. (f?). Bav, cuius marg ἄν. 6) ἐμοῦ μὴ T. Q. t. u. v. Lind. Vind3. Pall. Urb. Man. Ang. — In LaurS. ἂν ἐ ante μου est fortasse in erasis. 7) βέλτιον post ἐμοῦ ponit p. 8) πρᾶττοντα τι Aldetc. Q. F. t. v. Pall. Man. Ang. — τι om Σ. pr LaurS (in fine lineae), vulg. et Aristides. 9) πρεσβεύοντα om Q. 10) μήτε vulg. — μὴδὲ Fel. Σ. LaurS. p. Weimar. Aristides. μὴ ^{ἔτε} k. 'Fort. μήτε γράφοντα . . . γράψαι βέλτιον . . . μήτε πρᾶττοντα τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεύσαι δικαιότερον. Iam omnia pariter procedunt, et multa sunt, quae hanc correctionem suadent.' Taylorus. 'Violentior mutatio quam quae tacentibus libris probari possit. Deletā post μὴδένα hypostigme continuanda sunt μήτε γράφοντ' . . . πρᾶξαι. nam βέλτιον pertinet etiam ad πρᾶξαι.'

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.¹

222. *Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ² πολιτεία, Αἰ-
σχίνη. ταύτην τὴν φωνὴν ἐκείνος³ ἀφῆκε,⁴ πολλοὺς καὶ θρα-
σεῖς τὰ πρὸ τούτων⁵ τῇ πόλει λόγους ἐπαιρόμενος.⁶ ἀνθ' ὧν
δικαίως ἴσπεφανούμην ὑπὸ τουτωνί,⁷ καὶ σὺ παρῶν οὐκ ἀντε-
λεγες, ὃ δὲ γραψάμενος Διώνδας⁸ τὸ μέρος⁹ τῶν ψήφων οὐκ¹⁵
ἔλαβεν. Καὶ μοι λαβὲ¹⁰ ταῦτα τὰ ψηφίσματα τὰ¹¹ ἀποπεφει-
γότα, ὑπὸ τούτου δ'¹² οὐδὲ¹³ γραφέντα.*

222. Eo mea redegerunt acta in republica Philippum, Aeschines. hanc ille vocem edidit, quum multis prius et audacibus verbis in urbem inveheretur. quam ob causam iure coronabar ab his, et tu coram quum adesses, non refragabaris, et Diondas quum accusaret, sententiarum iustam partem non serebat. Age cape mihi decreta, quae absoluta, ab isto vero ne accusata quidem fuerunt.

Schaeferus. 11) ἅπασιν vulg. — πᾶσιν Σ. LaurS. s. Vindl. Pal2. 12) λέγε δὴ Aldete. Φ. — δὴ om Σ. LaurS. Ω (non habet). s. e. Augl. 2. 4. Bav. Lind. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Aug. 13) τὰς τοῦ om vulg. — τοῦ om Ω, habens τὰς. — τὰς τοῦ habent Σ. LaurS. Φ. Augl. 2. 4. η. κ. p. r. s. Vindl. 3. 4. Pal2. Cf. §. 37. et passim.

222. 1) Titulum om Aug4. 2) ἐμοὶ Ω. 3) ἐκείνος om s. — post ἀφῆκεν habet Aristides. 4) post ἀφῆκε add δι' ἐμὲ vulg. — om Σ. pr LaurS (in fine versus). Aristides. superfluum post ἡ ἐμὴ πολ. 5) τὰ πρὸ τούτων post πολλοὺς habent κ. Pal2. 6) τῇ πόλει ἐπαιρόμενος Σ. LaurS. vulg. Displicet λόγους in fine enuntiati post gravius vocabulum, magis etiam hiatus displicet, nisi pronuntiando evitetur. — λόγ. τῇ πόλει ἐπ. Aug2. κ. Pal2. — ἐπαιρόμενος τῇ πόλει λόγους Aristides. — τῇ πόλει λόγους ἐπαιρ. Augl. s. Vindl. De traiectione vid. ad Olynth. III §. 33. Pac. §. 7. — Citant ἐπαιρόμενος Harpocr. Suid. s. v. 7) τούτων κ. s. Pal2. 8) Διώντας Vind5. — Διῶδας Augl. Vindl. 9) τὸ πέμπτον μέρος vulg. — numerale om Σ. LaurS. (Vind5). Vid. ad §. 103. 10) λέγε vulg. — λαβε Σ sine accentu, ut in aliis locis, sed plerumque λάβε. Vid. ad Lept. §. 63. — λάβε pr LaurS, delevit sec m et superscripsit λέγε. 11) ψ. τὰ τότε μὲν LaurS. vulg. — om τὰ τ. μὲν pr Σ, add antiq. Non video oppositionem rectam. nam nec τότε μὲν et τούτου δ' opponi possunt, nec cogitari potest opponi ὕστερον δέ aut ἐν τῷ νῦν ἀγῶνι. Ideo delevi illa e §. 223 petita, ut videtur. sed τὰ, aut potius τ articulo h. l. carere non possumus. excidit propter praegressam syllabam. Idem coniecit Sauppius. 12) δ' om Mor. 13) οὐδὲν Ω. κ. v. Man. Aug. — οὐ r. s. Aug2. Harl. Vind4. 5.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.¹

223. Ταυτὶ τὰ ψηφίσματα² ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ ταυτὰ ῥήματ' ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραπεν οὕτως.³ καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης οὐτ' ἐδίδωκεν αὐτὸς οὔτε τῷ γραφασμένῳ συγκατηγόρησεν.
καίτοι τότε τὸν Δημομέλην⁴ τὸν ταῦτα⁵ γράφοντα⁶ καὶ τὸν Ἰππερίδην, εἰπερ ἀληθῆ μου⁷ νῦν κατηγορεῖ,⁸ μᾶλλον ἂν εἰκότως ἢ τόνδ' ἐδίδωκεν. (224) Διὰ τί; ὅτι τῷδε¹ μὲν ἔστ'² ἀνεγκεῖν³ ἐπ'⁴ ἐκείνους καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις
καὶ τὸ τοῦτον⁵ αὐτὸν⁶ ἐκείνων⁷ μὴ καταγορηκέναι ταῦτα⁸ γραφάντων ἅπερ οὗτος νῦν,⁹ καὶ τὸ τοὺς νόμους μηκέτ' εἶναι περὶ

223. Haec decreta. Athenienses, easdem syllabas et eadem verba habent, atque ea quae prius Aristonicus et nunc Ctesiphon hic scripsit. ea vero Aeschines neque accusavit ipse neque accusatori subscripsit. Tum vero Demomelem illius decreti auctorem et Hyperidem, si quidem iure me nunc accusat, meliore causa persecutus esset quam hunc. (224) quamobrem? quia huic illos causari licet et iudiciorum cognitiones et quod iste ipse non accusaverit illos, qui eadem, quae hic nunc, rogaverunt, et

223. 1) Titulum om Aug4. 2) ὃ add vulg. — om Σ. LaurS. s.

η. — Urb habet h. l. ὃ compellationis ὃ δικασταὶ usitatum suum compendium et ante ταυτὶ: Ὡς ἄνδρες α. 3) οὕτως Ω, ω dimidio pallidum ut fere sit οὕτως. 4) Δημομέλην LaurS. vulg. — Δημοτέλην r. marg Pall, cuius textus: δῆμον μέλη. — Δημοτέλητον omisso proxime τὸν Vind4. — Idem voluit Aug2 Δημοτέλιτον. — Δημομέλη Σ. F. T.

Φ. Ω. ι. υ. — Δημομέλην Bav. 5) τ' αὐτὰ ParThiersch. 6) τ. γράφοντα cod η. — γράφοντα ταῦτα Vind5. 7) μοι r. — Superius: εἰπερ νῦν ἀληθ. LaurS, om νῦν post μου. qui idem Ἰππερίδην ut solet. 8) καταγορηῇ an καταγορηῆς ambiguum Pall. — καταγορεῖ mavult Schaeferus. Recte, si non esset coniunctum cum εἰπερ, sed cum εἰ. negat enim orator vera esse crimina, non sine acerbitate.

224. 1) τῷ vulg. — τῷδε Σ. LaurS. — το Vind5. 2) ἐδίδωκε. τοῦτῳ μὲν γὰρ ἔστιν sine διὰ τί; ὅτι Aug1. Vind1. Guelf. k. — ἐδ. τοῦτῳ μὲν γὰρ ἔστιν Pal2. — ἐδ. διὰ τί; τοῦτῳ μὲν γὰρ ἔστιν sine ὅτι s. farrago Wolf. Cf Tiber. Rh. T. VIII p. 541. 3) ἂν ἐνεγκεῖν pr Ω. — ἐνεγκεῖν in marg ἂν Aug1. 4) ἐπ' Ω. 5) τοῦτων Pal2. 6) αὐτῶν k. Pal2. 7) ἐκείνων Ald. Fel. Vind4. — ἐκείνων Σ. LaurS. vulg. 8) ταῦτα vulg. — ταῦτὰ Σ. LaurS. γρ AldV. corr Bav. Bekker. 9) νυνὶ vulg. — νῦν Σ. LaurS. Aug1. k. s. Vind1, Pal2.

τῶν οὕτω πραχθέντων κατηγορεῖν,¹⁰ καὶ πόλλ' ἕτερα, τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἂν ἐκρίνετο¹¹ ἐφ'¹² αὐτοῦ,¹³ πρὶν τι τούτων¹⁴ προλαβεῖν.¹⁵ (225) Ἄλλ' οὐκ ἦν οἶμαι τότε¹ ὅ² νυνὶ ποιεῖν,³ 5

quod de rebus ita actis nulla amplius a legibus detur actio, et multa alia, tum vero ipsa causa per se iudicata esset, priusquam quicquam horum praeoccupasset. (225) At non licebat, credo, ei tum, quod nunc, facere,

10) κατηγορεῖν ἦ καὶ cod ε. Ex confusis compendiis η et και or-
tum. 11) ἀνεκρίνετο sine αὖ vulg. — αὖ ἐκρίνετο Σ. LaurS. Vindl.
(T. p). Coniecturam Reiskii hanc eandem male reprehendit Wunder-
lichius Praef. p. XXXIX (= XLVIII), quia 'res ipsa, nulla condicione
adiecta, pro certa accipienda sit.' Excidiase αὖ etiam verbum ἀνεκρί-
νετο docet. nam de κρίσει, non de ἀνακρίσει h. l. agitur. — In Or-
villii Charit. p. 290 (= 375 med. Lips.) est haud dubie error typogra-
phi: 'Annon hic excidit αὖ ἀνεκρίνετο?' (scribe αὖ ante ἀνεκρ.) —
ἐκρίνετο sine αὖ Aug4. Vind5. 12) ἀφ' Ald. Mor. ι. — ἐφ' Fel. Σ.
LaurS. vulg. Cf. Schaeef. Melet. Crit. p. 21. — ὑφ' AldT. ε. — περι
k. text Pal2. 13) ἐαυτοῦ vulg. — αὐτοῦ Σ. LaurS. Vind5. Urb. —
αὐτοῦ text Pal2. 14) τι τούτων LaurS. vulg. — τι τούτου pr Σ, antiq
ων scripsit super ου. — τιτι τούτων AldT. Pall. — τούτων τι Augl.
k. s. Vindl. Pal2. Cf. fals. leg. §. 79: πρὶν τούτων τι τῆς πόλεως προ-
λαβεῖν, ubi marg antiq Σ γρ. πρὶν τι τῶν τῆς πόλεως προλ. In altero
loco τι, in altero τούτων graviolem notionem continet. 15) προλαβεῖν
vulg. — προδλαβεῖν Augl. k. s. Pal2. — προσλαβεῖν Σ et LaurS pun-
cto σ est notatum. — λαβεῖν p. η. — 'Προλαβεῖν idem est atque φθα-
ναι, evenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.'
Reiskius. 'Displicet Reiskil ... interpretatio, nec verba, credo, ali-
ter verti possunt quam hac similive ratione: priusquam (scil. causa)
horum quidquam praecepisset. Sed ipsum προλαβεῖν multum vereor no-
vitiolum sit locoque cedere debeat alteri scripturae, προσλαβεῖν. Pri-
mum enim vix placet πρὶν ... προλ. [At cf. locum modo not. 14 ad-
scriptum praeter alios multos]. Deinde belle inter se opponuntur αὐτὸ
τὸ πρᾶγμα ἐφ' αὐτοῦ et τὸ πρᾶγμα προσλαβόν τι τούτων, priusquam
horum quidquam subsidio assumisset.' Schaeferus. At longe simplicius
est h. l. προλαβεῖν intelligere de exceptione rei iudicatae. Cf. Leochar.
§. 16.

225. 1) τότε om Pall, postea id scripsit super οὐκ ἦν. 2) ᾱ vulg.
— ὁ Σ. LaurS. Augl. k. r. s. Vind5. Pall. Urb. Man. — 'Vulgatam tue-
tur ταῦτα vs. 11.' Schaeferus. At ὁ singulari numero collegit orator
quae §. 226 plurali adhibito ταῦτα exponebat. Cf. Androt. §. 23: παρ'
οὐ μάλιστα δίκην ἔστι λαβεῖν τούτῳ, ταῦτ' ἐπιδείκνυμεν. Saepius ὁ
τι et ταῦτα sibi respondent. Thucyd. VI, 17, 2: ὁ τι δὲ ἕκαστος ...
οἴεται ... λαβὼν ἄλλην γῆν οἰκῆσαι, ταῦτα ἐτοιμάζεται. 3) ποιεῖ
LaurS. vulg. -- ποιεῖν Σ.

ἐκ παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν¹ ἐκλέξαντα, ἃ
 μῆτε προήδει μηδεὶς μῆτ' αὖν ᾤθηται τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλ-
 λειν, καὶ μετενεγκόντα τοὺς χρόνους καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν
 10 ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις δοκεῖν τι λέ-
 γειν. (226) Οὐκ ἦν τότε ταῦτα, ἀλλ' ἐπὶ τῆς¹ ἀληθείας, ἐγ-
 γὺς² τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μόνον οὐκ³ ἐν ταῖς
 χερσὶν ἕκαστ' ἐχόντων,⁴ πάντες⁵ ἐγγίγνουντ' αὖν οἱ λόγοι. διό-
 15 περ τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματ' ἐλέγχους φωνῶν νῦν⁶ ἤκει,
 ῥητόρων⁷ ἀγῶνα νομίζων, ὥς γ' ἐμοὶ⁸ δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῶν⁹
 πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς,¹⁰ καὶ¹¹ λόγον¹² κρι-
 σιν, οὐχὶ¹³ τοῦ τῇ πόλει συμφέροντος ἔσεσθαι.

ex antiquis annalibus et multis decretis electa ea, quae neque praescivisset quisquam neque in hunc diem fore putasset ut dicerentur, calumniari et translatis temporibus, causisque actionum falsis loco verarum substituendis videri aliquid dicere. (226) non licebant tum ea, sed praesente veritate, rebus recens factis, adhuc in vestra memoria versantibus et tantum non in manibus vestris collocatis singulis, omnes orationes fuissent habitae. Quapropter declinata rerum praesentium disquisitione, nunc venit, oratorum certamen (ut mihi quidem videtur) commissuros et non acta in republica examinaturos esse vos existimans, et de oratione iudicium, non de publica fore utilitate.

4) πολλῶν om Aug2. 'Quaerendum an πολλῶν del. post ψηφισμάτων, ut sit var. lect. pro παλαιῶν.' Dobraeus. Sic etiam numerus debilitaretur.

226. 1) ἐπ' αὐτῆς vulg. — ἐπ' αὐτῆς τῆς Aug4. f. Ven. Pall (T. p). Coniecit Marklandus. Cf. §. 22. — ἐπὶ τῆς Σ. Aug1. Guelf. k. r. γφ Φ. Vind1. Pal2. — ἐπ' αὖν LaurS, sed π excedit verum et αὖν videtur esse in rasura. 2) ἐγγὺς οὐσῆς LaurS. vulg. — ambo vocabula? om Guelf. — οὐσῆς om Σ. Aug1. s. Vind1. Pal2. (k). 3) οὐκ om IndAld. t. — μονονοουχὶ sec m LaurS. 4) ἐχόντων ἕκαστα u. Vind3. Man. Ang. — ἐχόντων om pr Q. 5) πάντες om s. Vind1. 6) νῦν ὕστερον vulg. — ὕστερον om Σ. pr LaurS. Aug1. k. Vind1. Pal2. — s habet in γφ. 7) ῥητόρ Aug4. 8) ὥς γέ μοι vulg. — ὥς ἐμοὶ Aug1. k. Vind1. Pal2. — ὥστε μοι s? — ὥς γ' ἐμοὶ Σ. LaurS. Vind1. 5. (f. T. Φ. r. v). 9) τῶν om Ald. 10) ὑμᾶς ὑπολαμβάνων vulg. — participium om Σ. pr LaurS. Aug1. η. k. s. Guelf. Vind1. Pal2. Temere Taylorus post proximum καὶ ponendum esse coniecit. 11) καὶ concinnitatis causa delendum censet Schaeferus. Concinnitas particulā cā servatā non turbatur, qua verba ποιήσεις et ἔσεσθαι proxime coniunguntur. 12) λόγον Σ. LaurS. vulg. — λόγον Vind5. — λόγον καὶ u. v. Vind3. Man. — λόγων Aldetc. (Φ). — λόγων καὶ t. Ang. — λόγους Aug4. — λόγῶν καὶ Q. 13) οὐ vulg. — οὐχὶ Σ. LaurS. Concinnius.

227. *Εἶτα σοφίζεται, καὶ φησὶ προσήκειν, ἧς μὲν οἰκο- 10*
θεν ἤκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελήσαι, ὥς περ δὲ, ὅταν
οἰόμενοι ἵ περιεῖναι χρήματά τω λογίζεσθε, ἂν καθαιρῶσιν
αἱ ψῆφοι καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε, οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ
*τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι.*¹⁰ (228) *Θεάσασθε τολ-*
νν ὥς σαθρὸν ὥς εἰκέν ἐστι φύσει πᾶν ὃ τι ἂν μὴ δικαίως 25
ἦ πεπραγμένον. ἐκ γὰρ αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ τούτου παραδείγμα-
τος ὁμολόγηκε νῦν γ' ἡμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένους ἐμὲ μὲν

227. Deinde argutatur et dicit, quam opinionem de nobis domo al-
 latam habeatis, esse eam negligendam, sed quemadmodum, quum existi-
 mantes superesse pecuniam rationes cum aliquo conferatis, si tollant cal-
 culi nihilque supersit, concedatis, sic et nunc orationis probationibus esse
 assentiendum. (228) Spectate igitur quam ruinosum scilicet natura sit
 quicquid non recte actum fuerit. nam istoc ipso arguto exemplo confes-

227. 1) *προσήκειν* p. 2) *ἦνοθεν* Man. (Aeschinis locus Ctes. §. 59
 a Demosthene refutandus repetitur iisdem fere verbis, in iis est *οἰκο-*
θεν). 3) *ἤκετ'* cod η. 4) *οἰόμενοι* Paul. 5) *τῷ* Pal2. 6) *λογί-*
σθε Σ, sed η correctum est antiq in marg. T. k. Harl. Vindl. — *λογί-*
ζεσθαι Ven. Urb. pr Man. pr Ang. — *ἀναλογίζεσθε* cod ξ. — *λογίζεσθε*^{αι}
 Pal2. 7) *κἄν* LaurS. (vel *κᾶν*) vulg. — *ἂν* Σ. Augl. Vindl. 4. 5. Pal2.
 (T. k. s. t). non Q. Satis coniunctum est *ὥς περ συγχωρεῖτε, ἂν κα-*
θαιρῶσιν etc. 8) *καθαίρει ὧσιν* LaurS. vulg. — Explicatur: *si calculi*
puri sint idem esse quod *sublati sint*, numeri perempti ita, ut in neutra
 parte nihil excedat. At hic usus probari non potest. Lectio autem
 codicis pr Σ *καθαιρῶσιν* (super cuius ω antiq superscripsit αι) confir-
 matur §. 231 verbo *ἀντανελεῖν ταῦτα*. Etiam Aeschinis l. c: ὃ τι ἂν
αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἰσῇ, rationes evincunt, quod Demosthenes in gravius
 invertit *καθαιρῆν* i. q. *deicere*. Rauchensteinus quidem (Diar. Antiq.
 1851 p. 432) coniecit *καθαίρεθῶσιν*, ne *καθαιρῆν* intransitive usurper-
 tur, cuius loco *καθαρεύωσιν* rectum esset, ut vidit Westermannus ad
 h. l. At h. l. facile suppletur *τὰ χρήματα* (scil. *τὰ περιεῖναι δοκοῦντα*)
 sive ut §. 231 *ταῦτα*, rationes tollunt eam pecuniam, i. e. ostendunt eam
 non adesse. Cf. Benseler. Hiat. p. 90. 9) *προφανομένοις* Vindl. 10)
πρόσθεσθε vel *προσθέσθε* Augl. s. Vindl. Pal2. — *προθέσθαι* pr Q. —
προστεθῆναι cod ξ.

228. 1) *Θεάσασθαι* Q. — Pro proximo *ὥς εἰκέν*] vir doctus in
 Ephemerid. Ien. 1817 No. 55 p. 439 coniecit *ὥς ἔωλον*. Non obsoletum
 est natura, quidquid non recte actum est. Sed saepe *ὥς εἰκέν* inter-
 pretibus molestum erat. 2) *μὴ ἂν δ. s.* — *μὴ δ. ἂν* Vindl. 3) *νῦν*
 vulg. — *νῦν* Q. u. Man. Ang. — *νῦν γ'* Σ. LaurS. Vindl. — om Augl.
 k. r. s. Vindl. Pal2. (praecedente *ὁμολόγηκεν*). 4) *ὑμᾶς* vulg. —
ἡμᾶς Σ. LaurS. — *ἡμᾶς* Vindl. 5) *ἐγνωστός* cod ξ. scilicet pro-

λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου. οὐ γὰρ
 304 ἂν μεταπέλθειν ὑμᾶς ἐξήτει μὴ τοιαύτης⁶ οὔσης τῆς ὑπαρχού-
 σης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. (229) Καὶ μὴν ὅτι¹ γ' οὐ δί-
 καια λέγει μεταθέσθαι ταύτην² τὴν³ δόξαν ἀξιῶν,⁴ ἐγὼ διδάξω
 5 φαιδῶς, οὐ τιθεὶς ψήφους (οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν πραγμάτων
 οὗτος⁵ λογισμός) ἀλλ' ἀναμιμνήσκων ἕκαστ' ἐν βραχείσι, λο-
 γισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν τοῖς ἀκούουσιν⁶ ὑμῖν⁷ χρώμενος.
 (230) Ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἧς οὗτος κατηγορεῖ, ἀντὶ μὲν τοῦ
 Θηβαίους μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν¹ εἰς τὴν χώραν,² ὃ πάν-
 10 τες ᾤοντο,³ μεθ' ἡμῶν⁴ παραταξαμένους⁵ ἐκείνους κωλύειν⁶

sus est nunc certe nos cognitos esse, me patriae causam defendere, se Philippi. neque enim a sententia deducere vos studeret, nisi de utroque nostrum talis esset opinio. (229) Verum eum non recte certe dicere, quod postulat, ut ea opinio deponatur, ego facile docebo, non calculis positus (neque enim haec est rerum gestarum computatio) sed singula paucis commemorando, computatoribus simul et testibus auditoribus vobis usus. (230) Mea administratio, quam iste accusat, efficit, et ut Thebani non cum Philippo in nostram dicionem irruerent, id quod omnes putabant, sed coniuncti nobiscum illum prohiberent, et ut bellum non in

pter vulgatum ὑμᾶς. Cf. Baier. ad Lyeurg. p. 124 sq. 6) τοιαύτη pr Ω.

229. 1) ἔτι Man. (ὄγε p). 2) ταύτην om Aug4. 3) τὴν om pr Σ, add antiq. 4) ὑμᾶς post ἀξιῶν vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Cf. §. 34. 5) οὗτος ante ὁ AldT. Pall, iterum post πραγμάτων coniecit Wolfius ζημάτων. 'Πραγμάτων tuebtor. rerum gestarum rationes ita subduci non solent. οὗτος λογισμός, hic modus calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur.' Reiskius. 'Quod infra vs. 18 sequitur tantum abest, ut vulgatam hic scripturam impugnet, ut etiam validissime tute- tur.' Schaeferus. 6) τοῖς ἀκούουσιν om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 7) ὑμῶν AldT.

230. 1) συνεισβαλεῖν Aug1. 2. k. r. s. ε. ζ. η. Guelf. Vindl. Pal2. — συμβαλεῖν Aug4. 2) εἰς τὴν Ἀττικὴν συνεμβαλεῖν Tiber. Rh. T. VIII p. 559. 3) ἔσεσθαι post ᾤοντο vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Tiberius. Vid. Saupp. ad Olynth. III §. 19. Funkhaenel. ad Androt. p. 100. eiusd. Obs. Crit. in Phil. III p. 11. Scheib. Obserrv. in Orr. Attic. p. 17. 4) ὑμῶν r. Aug2. Paul. Cf. lin. 15 et 18. 5) συμπαταξαμένους Aug1. 2. k. r. s. η. Guelf. Vindl. Pal2. Recepit Reiskius. 'in causa fuit, inquit, ut Thebani vobiscum in acie stantes eum prohiberent, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, ut scilicet in fines vestros irrumperet.' — 'Mihi Reiskii scriptura videtur praestabilior [quam vulgata], ut concinnius respon-

ἐποίησεν, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν⁷ πόλεμον εἶναι,⁸ ἐπα-
κόσια στάδι' ἀπὸ τῆς πόλεως⁹ ἐπὶ τοῖς¹⁰ Βοιωτῶν¹¹ ὁρίοις¹²
γενέσθαι, ἀντὶ δὲ¹³ τοῦ τοὺς ληστὰς ἡμᾶς¹⁴ φέρειν καὶ ἄγειν¹⁵
ἐκ¹⁶ τῆς¹⁷ Εὐβοίας, ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀττικὴν ἐκ θαλάττης¹⁸ εἰ-
ναι πάντα¹⁹ τὸν πόλεμον, ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν
Φίλιππον²⁰ λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν τοὺς²¹ Βυζαν-
τίους²² μεθ' ἡμῶν²³ πρὸς ἐκείνον.²⁴ (231) Ἀρά σοι ψήφοις
ὁμοίος ὁ τῶν ἔργων¹ λογισμὸς φαίνεται, ἢ δεῖν ἀντανελεῖν
ταῦτα, ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονευθήσεται²⁰
σκέπασθαι;² καὶ οὐκέτι προστίθῃμι, ὅτι τῆς μὲν ὁμότητος, ἣν
ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν³ κύριος κατέστη Φίλιππος⁴ ἔστιν ἰδεῖν,
ἑτέροις πεπραθῆναι⁵ συνέβη, τῆς δὲ φιλανθρωπίας, ἣν τὰ

Attica esset, sed septingentis stadiis ab urbe in finibus Boeotiae committeretur, et ut non ex Euboea latrones nos hostilibus direptionibus vexarent, sed ut Attica pacata esset a mari per totum belli tempus, et ut non Philippus Byzantio capto Hellespontum teneret, sed ut Byzantii nobiscum illum oppugnarent. (231) Numquid tibi calculis comparanda videtur actionum computatio vel mutuo haec tollenda esse, ac non potius id agendum, ut aeterna memoria maneat? et non iam adicio crudelitatem, quam, ubi quorundam repente dominus Philippus erat factus, videre possu-

dens antecedenti *συνεμβάλεῖν*. Schaeferus. — ἀντιπαταξαμένους Pall. 6) κολύειν ἐκείνον Tiberius. 7) τὸν om Ω. pr Laur8. 8) γενέσθαι τὸν πόλεμον Tiberius. 9) ἀττικῆς cod ε. — ἀπὸ τῆς πόλεως om Tiberius. 10) τῆς Pal2. 11) τοῖς τῶν Βοιωτῶν Tiberius. 12) ὁρίοις Aug4. 13) δὲ primo omissum addidit ipse calligraphus Σ. 14) ἡμᾶς

ἡμῶν Ω. 15) εἰγειν? pr Σ. — ἄγειν ἡμᾶς sine φέρειν καὶ Tiberius. 16) ἀπὸ k. Aug2. ε. η. Pal2. — ἐπὶ Tiberius. 'Scripserat technicus ἀπὸ.' Schaeferus. 17) τῆς om Vind5. 18) ἐκ τῆς θαλ. Tiberius. 19) πάντα supra versum T. — post τὸν ponit Pall. 20) τὸν Φίλιππον ἔχειν Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 21) τοῖς om Aug1. 22) τοὺς Βυζ. πολεμεῖν Tiberius. 23) ἡμῶν u. 24) ἐκείνους Tiberius. — ἐποίησεν add Aug1. 2. k. r. s. ε. η. Guelf. Vind1. Pal2. Recepit Reiskius 'perspicuitatis ergo.' — 'Tam languet, tam inscite additum est, ut qui additum malit parum intellexisse videatur, quid leges concinnitatis in struendis periodis poscant.' Schaeferus.

231. 1) ὁ ἐμὸς Guelf. Vind1. — Proxime pro ἀντανελεῖν AldB: αὐτ' ἀνελεῖν. 2) σκέπασθε Pal2. 3) τῶν Paul. 4) κατέστη κύριος ὁ Φίλιππος Dionysius Hal. De Thucyd. T. VI p. 949 R. — et (sine articulo ὁ) k. Pal2. 5) πεπραθῆναι Vind5. — ἐπιδραθῆναι Aug., ortum ex πεπραθῆναι.

25 λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκείνος περιβαλλόμενος⁶ ἐπλάττετο,⁷
 ὕμεις καλῶς ποιοῦντες τοὺς καρποὺς κεκόμισθε.⁸ ἀλλ' ἐὼ
 ταῦτα.

232. Καὶ μὴν οὐδὲ ταῦτ'¹ εἶπεν ὁκνήσω, ὅτι ὁ τὸν ῥή-
 τορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν οὐκ
 305 ἄν, οἷα² σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα κατηγορεῖ,³ παραδείγματα
 πλάττων καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος (πάνν γὰρ
 παρὰ⁴ τοῦτο — οὐχ ὁρᾷς;⁵ — γέγονεν τὰ τῶν Ἑλλήνων,⁶ εἰ
 τούτῳ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τούτῳ διελέχθην⁷ ἐγώ, ἡ⁸ δευρὶ⁹ τὴν

mus, aliis experiendam fuisse, humanitatis autem, quam ceteras ille res sibi assumens simulabat, vos feliciter agentes fructum percepisse. sed omitto haec.

232. Quin haec etiam dicere non dubitabo, eum, qui oratorem recte explorare, non calumniari velit, non, quae tu nunc dicebas, ea accusatorum, exempla confingendo et verba gestusque imitando (omnino enim — nonne vides? — in eo positae erant fortunae Graccae, utrum hoc an illo

6) παραβαλλόμενος Aug4. — περιβαλλόμενος Dionysius. — προ-
 βαλλόμενος suspicatur Tylor, vulgatam non intelligens. — —
 Vulgo add πρὸς ὑμᾶς. — πρὸς ἡμᾶς Pall. Urb. — om Σ. pr LaurS.
 'Recto, ut opinor. Quam Philippus humanitatem omnino simulabat ubi
 astute agendum esset, eius fructum Athenienses tulerunt.' Schaeferus.
 Si quid supplendum, esset addendum πρὸς ἑτέρους potius quam πρὸς
 ὑμᾶς. 7) ἐπλάττετο p. 8) ἐκομίσασθε Dionysius. — 'Addendum vi-
 detur δι' ἐμέ. mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepistis.'
 Reiskius. 'Non addendum est. nam hoc etiam deberi Demosthenis
 consiliis docet nexus huius periodi cum superioribus per illa, καὶ οὐκ ἐτι
 προσηύθημι.' Schaeferus.

232. 1) τοῦτ' vulg. — ταῦτ' Σ. LaurS. Φ. Respicit non ad prox-
 imum ipsum, sed etiam ad plura sequentia. 2) οἷα] Ω habet α ab
 correct. 3) κατηγορεῖ Vind4. — Proximum πλάττων om pr LaurS.
 eadem superscripsit. 4) διὰ Ven. ζ. — κατὰ Alexander Rh. T. VIII
 p. 458. 5) ὁρᾷς Σ, ω est recentis. voluitne οὐ χάρας? Cf. ad §. 220.
 — pro οὐχ ὁρᾷς Alexander: χεῖρω. — Tiberius εὐχερῇ legisse videtur.
 hic enim locum exhibet (Rh. T. VIII p. 572) sic: πάνν γε' οὐ γὰρ
 παρὰ τούτῳ εὐχερῇ γέγονε. De turbis formula ironica οὐχ ὁρᾷς exci-
 tatis cf. Fritsch. Lucian, p. 86. 6) πράγματα post Ἑλλ. vulgo add.
 — om Σ. text LaurS. Angl. k. s. Vindl. Pal2. 7) διελέχθην Alexan-
 der. — διελέχθη Ang. 8) εἰ Tiberius. Anonym. Rh. T. VII p. 38.
 9) δευρὶ etiam Σ (ut LaurS et vulgo) sed recens huius prioris adverbii
 ε in ei mutavit, integrum reliquit proximum alterum. δευρὶ saepe in
 codicibus ms. occurrit.

χειρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ¹⁰ παρήνεγκα¹¹), (233) ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει,² τίνας³ εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις⁴ καὶ τίνας δυνάμεις, οὔ⁵ εἰς τὰ πράγματ' εἰσῆιν,⁶ καὶ τίνας συνήγαγον⁷ αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστάς ἐγώ, καὶ πῶς εἶχεν τὰ τῶν ἐναντίων. εἴτ' εἰ μὲν ἐλάττους ἐποίησα τὰς δυνάμεις, παρ'¹⁰ ἐμοὶ τὰδίκημ⁸ ἂν⁹ ἐδείκνυνεν¹⁰ ὄν,¹¹ εἰ δὲ πολλῶ¹² μείζους, οὐκ ἂν ἐσυκοφάντει.¹³ ἐπειδὴ δὲ¹⁴ σὺ τοῦτο¹⁵ πέφευγας, ἐγὼ ποιήσω. καὶ σκοπεῖτε,¹⁶ εἰ δικαίως¹⁷ χρῆσθαι τῷ λόγῳ.

234. Δύναμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις¹ τοὺς νησιώτας, οὐχ ἅπαντας, ἀλλὰ τοὺς ἀσθενεστάτους (οὔτε γὰρ Χίος οὔτε

verbo usus sim ego, vel huc an illuc manum porrexerim). (233) sed ad ipsas res examinaturum fuisse, quae habuerat subsidia urbs et quas copias, quum res gerendas aggrederer, et quas ego ei postea, ex quo ad rempublicam accessi, compararim, et quo loco fuerint res adversariorum. deinde si ego minuissem copias, in me crimen haerere ostendisset, sin multum auxissem, non calumniatus esset. Quia vero tu hoc fugisti, ego faciam. et considerate meritone utar hac oratione.

234. Copias igitur habebat respublica insulas, non universas, sed infirmissimas (neque enim Chius neque Rhodus neque Corcyra nobiscum

10) τῇν ... δευρὶ om text F, habet in marg. Alexander. Cf. μετήνεγκε Anonymi Rh. l. c.

11) μετήγαγον

233. 1) ἐξ coni. Marklandus, conferens notata ad p. 208, 3. 'Vulgatam esse verissimam eodem illo loco (ad §. 210) demonstratum est.' Schaeferus. 2) ἀνέσκόπει Pal2. — ἂν ἐσκόπει Aug2. Vind4. e. 3) τίνας om Vind4. 4) ἡ πόλις pr Ω. 5) οὔτε k. Pal2. 6) εἰσῆι Ald etc. — εἰσῆιν Σ. Laur8. vulg. — εἰσῆι F. T. k. i. corr r. Urb. non Σ. — pr Bav habuisse videtur εἰσῆα. 7) συνήγαγον Aug2. 8) τὰδίκηματα s. Vindl. Pal2. 9) ἂν om Vindl. Urb. — ὄν Aug2. 10) ἐδείκνυν Aldetc. pr Ω. T. Vind4. — ἐδείκνυν Σ.

Laur8. vulg. — ἐδείκνυν F. 11) ὄντα Vindl. 12) post πολλῶ erasa est littera ι Σ. Cf. §. 207. 13) ἐσυκοφάντει Aldetc. Ω. T. Φ. u. v. Vind3. 4. 5. pr Pall. — ἐσυκοφάντει Σ. Laur8. vulgo. In Aug1 post

ἐσυκοφάντει erasae sunt litterae aliquot. — ἐσυκοφάντει⁶ F. 14) γὰρ Aug4. 15) τοῦτο σὺ Aug2. 16) σκοπεῖτε Ω. 17) δικαίως Dobraeus. At cf. Aristocr. §. 24: ὡς ἀπλῶς καὶ δικαίως χρῆσθαι τῷ λόγῳ. '§. 252: ὑπερηφάνως κέχρηται [χρηται] τῷ λόγῳ et saepe similia. Innumeras habet lingua Graeca circumlocutiones pro simplicibus verbis, sic etiam χρῆσθαι τῷ λόγῳ usurpat, ubi pleniore, latiore, ampliore locutione opus videtur pro dicere.' Dissenius.

234. 1) ἡ πόλις εἶχεν T. p. r. Lind. Vind4. Urb.

ῥόδος οὔτε Κέρκυρα μεθ' ἡμῶν² ἦν), χρημάτων δὲ³ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα καὶ ταυτ' ἦν προεξελεγμένα,⁴ ὀπλίτην δὲ,⁵ ἱππία πλὴν τῶν οἰκείων οὐδένα. ὃ δὲ²⁰ πάντων καὶ⁶ φοβερώτατον καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι παρεσκευάκεισαν⁷ τοὺς περιχώρους πάντας⁸ ἐχθρας⁹ ἢ φιλίας ἐγγυτέρω, Μεγαρέας,¹⁰ Θηβαίους, Εὐβοίας.¹¹ (235) Τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι²
²⁵ παρὰ ταυτ' εἰπεῖν ἄλλ' οὐδέν, τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν³ ἡμῖν ἄγών, σκέψασθε⁴ πῶς. Πρῶτον μὲν ἦρχε⁵ τῶν ἀκολουθούντων⁶ αὐτὸς αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον⁷ μέ-

erat), pecuniae tributum ad quinque et quadraginta talenta, atque ea iam ante erant exacta, militem ~~gravis~~ armaturae, equitem praeter domesticos neminem. quod vero erat omnium maxime et formidolosum nobis et hostibus opportunum, isti effecerant, ut finitimi omnes inimicitiis essent quam amicitiae propiores, Megarenses, Thebani, Eubocenses. (235) Ac talis status erat reipublicae, neque praeter haec aliud dicere quisquam potuerit. quae vero Philippi fortuna fuerit, contra quem certamen nobis erat, considerate. Primum praerat iis qui eum sequebantur, pro imperii

2) ὑμῶν *Q*. 3) γάρ Aug4. — Laur8 superiora sic: χιὸς ... κερκυρα .. Tum in marg sec man *εἰς πέντε* loco text *εἰς πέντε*. 4) προεξελεγμένα Aldetc. *Q*. Ang. — προεξελεγμένα *Σ*. Laur8. vulg. 'Ἐκλέγειν proprium verbum de tributis exigendis. Sic αὖ συντάξεις et ἐκλέγειν τὰ χρήματα ἐκ τῶν συμμάχων iunguntur p. 1190, 4 sq. Xenoph. Oecon. 4, 9: καὶ δασμοὺς ἐκ τούτων ἐκλέγουσιν.' Schaeferus. Cf. Phil. I §. 34. Vid. Hermann. Antiq. Publ. §. 126. Etiam de aliis pecuniis exactis. Fals. leg. §. 293. 5) δ' ἢ vulg. — ἢ om *Σ*. Laur8. *Q*. *F. Φ. ι. κ. ν.* Vind3. Man. Ang. Cf. ad §. 94. Vid. Bernhard. Synt. p. 448. 6) καὶ om Aug1. 2. η. κ. ρ. s. Pal2. 7) παρεσκευάκεισαν *Σ*. Laur8. vulg. — παρεσκευάσαν Aug2. 4. k. Vind1. Pal2. (s?). — παρεσκευάκεισαν Aug1. η. (s?). 8) ἅπαντας Aug1. s. ε. Vind1. Pal2. 9) ἐχθρους Vind5. 10) Μεγαρεῖς omnes libri, etiam *Σ* et Laur8. Sed cf. §. 237. 11) 'Mireris in nullo librorum neque hic neque p. 306, 13 et 20 reperiri Εὐβοῆς.' Schaeferus. Nec Chers. §. 74. Megalop. §. 14, nisi quod hoc loco pr *Q* *ἐνβοας* habet. Cf. Cobet. in Mnemos. 1856 II p. 186 sq. Propter tantam constantiam codicum, in quibus *Σ* et Laur8 sunt, Εὐβοῆς scribere nondum audebamus; etiam Hyperidis Epitaphio Col. 6, 18 Εὐβοίας confirmatum est.

235. 1) Εὐβ. καὶ τὰ Aug1. 2. s. η. κ. ρ. s. Addidit καὶ Reiskius. 'Videtur ortum ex antegresso s.' Schaeferus. 2) ἔχει Vind5. 3) πῶν p. — om Aug2. ι. — ἦν post ἡμῖν posuit Pall. 4) σκέψασθε *Q*. 5) ὑπῆρχε s. Vind1. 6) ἀκολουθῶν Vind1. 7) αὐτοκράτωρ ὢν, ὃ

μιστόν ἐστιν ἀπάντων. εἰδ' οὗτοι τὰ ὅπλ' εἶχον ἐν ταῖς χειρ-
σιν⁶ αἰεὶ. ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἐπραττεν, ἃ δόξειεν⁹ 306
αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, οὐδ' ἐν τῷ φανερωῷ
βουλευόμενος,¹⁰ οὐδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων¹¹ κρινόμενος,¹²
οὐδὲ γραφὰς¹³ φεύγων παρανόμων, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν οὐ-
δενί, ἀλλ' ¹⁴ ἀπλῶς αὐτὸς¹⁵ δεσπότης, ἡγεμῶν, κύριος πάν-
των.¹⁶ (236) Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀντιτεταγμένος (καὶ γὰρ
τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαιον) τίνος κύριος ἦν; οὐδενός. αὐτὸ γὰρ

auctoritate, id quod omnium maximi est in re bellica momenti. deinde illi
arma perpetuo habebant in manibus. tum pecunia abundabat, et quae-
cumque ei videbantur agebat, non decretis ante denuntians neque palam
deliberans neque a calumniatoribus exagitandus neque violatarum legum
accusandus neque cuiquam obnoxius, sed plane ipse dominus, Imperator,
gubernator omnium. (236) Ego vero eius adversarius (nam et hoc ex-
quiri aequum est) cuius rei potestatem habebam? nullius. primum enim

τῶν εἰς τὸν πόλ. Aug1. 2. Q. Weim. IndLamb. Docta manus Herweg.
Vind1. 3. Pal2. Man. Ang. (k. r). — αὐτοκράτωρ τῶν εἰς τὸν πόλ. sine
ὢν et sine ὁ Ald. Mor. Lind. Urb. — αὐτοκράτωρ. ὁ τῶν εἰς τὸν πόλ.
sine ὢν Fel. Σ. LaurS. F. Φ. u. — αὐτοκρ. τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὁ
AldV. ζ. T. p. i. pr v. Vind4. Urb. — ὢν αὐτοκρ., ὁ τῶν εἰς τὸν πόλ.
Aug4. — αὐτοκρ. ὢν τῶν εἰς τὸν πόλ. ὁ s. β. ε. η. (corr v). — ὢν
αὐτοκρ., ὁ τῶν εἰς τὸν πόλ., ὁ AldT. — ὢν αὐτοκρ. τῶν εἰς τὸν πόλ.
ὁ Vind5. — αὐτοκράτωρ (ὢν ὁ a manu sec.) τῶν εἰς τὸν πόλ. ὁ (sic ὁ)
Pal1. De tali ὢν saepe inculcato vid. Baier. ad Lycurg. p. 125 sq. 8)
ἐν ταῖς χειρσὶν εἶχον Aug1. Vind1. Pal2. — εἶχον ἐν ταῖς χειρσὶν Aug2.
9) ἃ ὢν δόξειεν coniecit Marklandus. 'Iure adversatur Wunderlichius
Praef. p. XXXIX [= XXXI]. Quamquam vera ratio videtur virum
doctissimum fugisse. ἃ ὢν δόξειεν foret hypothetice dictum, quae fu-
turum erat ut placerent, scil. si hoc aut illud accideret. Quod huc non
quadrat.' Schaeferus. 10) βουλόμενος Aug4. Q. 11) συκοφαντῶν
Aug4. r. 12) οὐδ' ὑπὸ ... κρινόμενος om pr Σ, add antiq marg.
Intrusa putavit ea Dobraeus 'forsan partim ex Olynth. I, p. 10, 10 et
III, p. 36, 26.' Ob similitudinem initiorum et terminationum excidisse
videntur nobis quidem. Deleverunt Turic. et nuper Bekkerus. seclusit
Dindorfius. non probo factum. nam sic tollitur concinnitas, quae est trium
binarum partium enuntiatorum, quorum notiones hae sunt: 1) decreta
atque deliberatio palam facta; 2) sycophantarum accusatio et reorum
absolutio; 3) rationum reddendarum atque omnium rerum necessitas.
13) γραφὰς pr Q. 14) οὐδ' Pal2. 15) αὐτὸν pr Q. 16) ἀπάντων
Aug1. ε. η. k. s. Vind1. Pal2. — ὢν addidit Reiskius male de suo. —
ἀλλ' ἀπλῶς ... πάντων]. 'Quaere an haec interpolata sint ex Olynth.
I p. 10, 11. Cf. Androt. p. 615, 17.' Dobraeus.

τὸ δημηγορεῖν πρῶτον, οὐ μόνον¹ μετεῖχον ἐγώ, ἐξ ἴσου προ-
 ὑτίθεσθ² ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνου³ μισθαρονοῦσιν καὶ ἐμοί, καὶ
 10 ὅς' οὗτοι περιγένοιντ' ἐμοῦ (πολλὰ δ' ἐγίνετο ταῦτα,⁴ δι'
 ἣν⁵ ἕκαστον⁶ τύχοι πρόφασιν), ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτε⁸
 βεβουλευμένοι. (237) Ἀλλ' ὅμως ἐκ τοιούτων¹ ἐλαττωμάτων
 ἐγώ² συμμάχους μὲν ὑμῖν³ ἐποίησα, Εὐβοέας, Ἀχαιοὺς,⁴ Κο-
 11 ρινθίους,⁵ Θηβαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους,
 ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακισχίλιοι ξένοι, διςχίλιοι δ'⁶ ἱπ-
 πεῖς ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνήχθησαν, χρημάτων
 δέ, ὅσων⁷ ἡδυνήθην ἐγώ, πλείστην⁸ συντέλειαν ἐποίησα.
 (238) Εἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ¹ πρὸς Θηβαίους δίκαια, Αἰσχίνῃ, ἢ

ipsam contiones habendi facilitatem, cuius solius eram particeps ego, ex
 aequo proponebatis vos hominibus ab illo corruptis ac mihi, deinde qui-
 buscunque illi me superabant (multa autem haec fiebant, aliis alia de cau-
 sis), ea pro hostibus decreta vobis e contione discedentibus placebant.
 (237) Etsi autem ego tanto eram deteriore condicione, tamen socios feci
 vobis Euboeenses, Achaeos, Corinthios, Thebanos, Megarenses, Leucadios,
 Corcyraeos, a quibus et peregrini milites quindecies mille, et bis mille
 equites praeter civiles copias convenerunt, pecuniae autem quantam po-
 tui contributionem effeci. (238) Sin aut de iure in Thebanos dicis, Aeschi-

236. 1) μόνον vulg. — μόνον Σ. LaurS. Augl. Bav (non F).
 Vindl. 5. Pall. Urb. Man. (T. Φ. p. r. s. t). — (μόνον οὐ πρῶτον k.
 Pal2). — Respondent sibi πρῶτον οὐ et καὶ ὅσα. Vid. Funkhaenel.
 in Diar. Gymn. Muetzell. 1855 p. 945. Similiter Lucian. Toxar. cap. 14:
 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθύς . . . καθίει . . . καὶ πού συνηνέχθη. 2)
 προυτίθεσθ' Σ. Φ. Sed cf. Aristogit. I §. 9. Vid. Dissen. ad h. l. —
 προυτίθετε vulg. — προυτίθεθ' LaurS. Vindl. 3. 5. Urb. Pal2. 3)
 ἐκείνω k. 4) τοιαῦτα LaurS. vulg. — ταῦτα Σ. Φ. 5) ἦντιν' vult
 Dobraeus, quem vide. Saepae quidem excidit τις, neque vero inculcan-

dum temere. 6) ἕκαστον Aug2. 7) τοῦθ' Ω. 8) ἀπῆετε ut LaurS,
 vel ἀπῆετε ut Ω, vulg. — ἀπῆτε Σ. — Cf. Cobet. Var. Lect. p. 32.

237. 1) τοῦτων Vind3. 2) ἐγὼ ἐλ. Aldetc. quam lectionem in
 nullo cod. msc. invenimus. 3) ὑμῖν om Vind5. — μὲν ὑμῖν συμμ. u.
 Vind3. Man. Ang. — μὲν ἡμῖν συμμ. Ω. 4) Εὐβοέας ἢ Ἀχ. Pal2.
 5) Schol. ad Hermog. Rh. T. III p. 343 W. ubi Περιινθίους corrige ex
 h. l., unde illa conflata sunt, in Κορινθίους, et Μαντινέας in Μεγα-
 ρέας. 6) δ' om t. v. 7) ὅσων vult Dobraeus. 8) ἡδ., ἐγὼ πλ. hac
 interpunctione Ω. Aldetc. — Reiskius non post ἡδυνήθην, sed post
 ἐγὼ distinxit.

238. 1) τὰ om pr Ω. — ἢ τὰ πρὸς Βυζ. . . Εὐβ. om Apsines Rh.
 T. IX p. 516.

τὰ πρὸς Βυζαντίους ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ περὶ τῶν ἰσων² 20
 νυνὶ διαλέγει· πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς ὅτι καὶ πρότερον τῶν
 ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων³ ἀγωνισαμένων τριήρων, τρια-
 κοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς⁴ διακοσίας ἢ πόλιν παρέσχετο,
 καὶ οὐκ ἐλάττωσθαι νομίζουσα, οὐδὲ κρίνουσα τοὺς⁵ ταῦτα 25
 συμβουλευσάντας,⁶ οὐδ' ἀγανακτοῦσ' ἐπὶ τούτοις ἐωρᾶτο
 (αἰσχρὸν γάρ), ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἔχουσα χάριν, εἰ⁷ κοινοῦ
 κινδύνου⁸ τοῖς Ἑλλήσι περιστάντος αὐτῇ⁹ διπλάσια τῶν ἄλ-
 λων εἰς τὴν ἀπάντων σωτηρίαν παρέσχετο.¹⁰ (239) Εἴτα
 κενὰς¹ χαρίζει χάριτας² τοιτοῖσι συκοφαντῶν ἐμέ. τί γὰρ 307
 νῦν λέγεις³ οἷ' ἔχρῃν πράττειν, ἀλλ' οὐ τότ' ὦν ἐν τῇ πό-
 λει καὶ παρῶν ταῦτ' ἐγραφες, εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς

nes, aut in Byzantios aut in Euboeenses, aut de aequis portionibus nunc
 disputas: primum ignoras, etiam olim, quum pro Graecorum defensione
 illae triremes trecentae universae dimicarent, rempublicam nostram du-
 centas praeuisse, et non iniuriam sibi putasse fieri neque in iudicium
 adduxisse illius consilii auctores neque id graviter ferre visam esse (turpe
 enim fuisset), sed diis habuisse gratiam, si communi periculo Graecis im-
 pendenti ipsa duplo 'plura quam ceteri ad omnium salutem contulerat.
 (239) Deinde vanam ab his gratiam inis calumniando me. curenim nunc dicis
 qualia agenda fuerint, ac non tum potius, quum in urbe esses et praesens
 adesses, ea rogavisti, si quidem propter illa tempora licebant? quibus

2) ὄσων u. — νήσων γρ marg Bav. item γρ marg Pal2 ad
 locum paulo superiorem. 'Correxī τῶν νήσων.' Reiskius. 'Non
 correxit quod depravatū erat, sed sanum corrupit. τῶν ἰσων, ut
 oportebat, Wunderlich. et Bekker. — τὰ ἰσα h. l. sunt aequae portio-
 nes sumtum in bellum faciendorum.' Schaeferus. 'Quod Aeschines
 (Ctes. §§. 91. 143) culparat calumnians, in laudem vertit Atheniensium
 callidus noster orator.' Harlesius. — Proxime libri διαλέγη. 3) ἐκεί-
 των om Aug1. Cf. §. 219. 4) τὰς om T. p. r. Lind. Urb. Cf. Sym-
 mor. §. 29. 5) τοὺς om pr Ω. 6) συμβουλευσάντας Vind5. Pall.
 7) η? pr Σ. 8) πολέμου cod η. 9) αὐτῇ r. Ven. 10) παράσχοιτο
 Guelf. Vindl (non aliter).

239. 1) κενὰς Φ. — κενὰς γε Aug1. 2. k. s. Vindl. Pal2. — γε
 om Σ. LaurS. vulg. item BkkAnecd. p. 179. 2) χάριτας χαρίζη p. r.
 Lind. Vind3. 4. Urb. BkkAnecd. — χαρίζη vel χαρίζη χ. libri. 3) λέ-
 γειν u. — Margines Σ. Pall. et schol. vulgata: διαφορεῖται (sic corr
 scholiorum διαφορεῖται, de qua confusione vide Schaeferi notam ad
 h. l.) ἡ ἀνάγνωσις. ἄλλως γὰρ ἀναγινώσκεται, στιγμῆς ἐν τῷ 'λέγεις'
 μισειτευσούσης, καὶ ἄλλως ἐν μόνῳ τῷ (in codicibus Σ et Pall: τὸ) 'πράτ-
 τειν' τιθεμένης. i. e. alii interpungunt etiam post λέγεις, ut LaurS.
 alii demum post πράττειν. 4) οἷας Ω.

παρόντας⁵ καιρούς; ἐν οἷς οὐχ ὅς' ἡβουλόμεθα,⁶ ἀλλ' ὅσα δοίη
 5 τὰ⁷ πράγματα ἔδει δέχεσθαι. ὁ γὰρ ἀντανούμενος καὶ ταχὺ
 τοὺς παρ' ἡμῶν⁸ ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος⁹ καὶ χρήματα
 προσθήσαν ὑπῆρχεν ἔτοιμος.

240. Ἀλλ' εἰ νῦν ἐπὶ τοῖς¹ πεπραγμένοις κατηγορίας²
 ἔχω· τί ἂν οἴεσθε, εἰ τότε ἑμοῦ³ περὶ τούτων⁴ ἀκριβολογου-
 10 μένου, ἀπῆλθον αἱ πόλεις καὶ προσέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἂμ'
 Εὐβοίας καὶ Θηβῶν καὶ Βυζαντίον⁵ κύριος κατέστη,⁶ τί ποιεῖν
 ἂν ἢ τί λέγειν⁷ τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τουτουσί; (241) οὐχ

non quae volebamus, sed quae dabant negotia, erant accipienda. nam qui
 contra liceretur et celeriter illos a nobis repulsos acciperet et pretium
 auget, paratus aderat.

240. At si nunc de iis accusor quae gesta sunt; quid putatis, si tum
 me de his scrupulose disputante abiissent urbes et se cum Philippo con-
 iunxissent, Isque simul et Euboeae et Thebarum et Byzantii potitus esset,
 quid fuisse facturos vel dicturos impios istos homines? (241) nonne eos

5) παρόντα pr Σ, ipse calligraphus addidit σ. — 'Post ἐνεδέχτο
 subaudiendum πράττειν. — Παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς construenda
 sunt cum ἔγραφε. subdistinctione· ideo ab ἐνεδέχτο separanda.'
 Seagerus, Diar. Classic. LIV p. 222. 'Non placet. continuanda enim
 esse εἰπερ . . . καιρούς docent proxime sequentia.' Schaeferus. 6)
 ὅσα ἂν βουλώμεθα vulg. — ὅσα ἂν βουλῶμε LaurS. — ὅσα ἡβουλόμεθα
 (ἡβουλόμεθα Σ. p) sine ἂν Augl. 2. Guelf. Φ. k. r. s. η. Vindl. Pal2.
 7) τὰ om Herw. 8) ὑμῶν t. Vindl. — ἡμῖν corr p. 9) προσδεξά-
 μενος Man. Ang. η. — προσδεχόμενος Ω.

240. 1) 'Malim οὕτω aut οὕτως εὖ interponi.' Reiskius. 'Nemo
 requirat.' Schaeferus. 2) κατηγορίαν t. 'Placet. sola enim Aeschi-
 nis accusatio intelligitur.' Schaeferus. Pluralis h. l. non diversas
 accusationes significat, sed rationes eiusdem accusationis diversas. Cf.
 λύπαι, εὐνοίαι, ὑποφθαί etc. — Citant Phot. Suid. BkkAnecd. p. 102.
 3) εἰ ποτ' ἑμοῦ vulg. — εἰ ποτ' ἑμοῦ pr LaurS. — εἰ ποτ' μου sic
 Mor. Voluit fort. εἰ ποτέ μου, cf. Plutarch. Mor. p. 542 A: εἰ τότε
 μου, sic fort. etiam s et ε, qui certe τότε habent. Enclitica placet.
 nam emphasis est non in pronomine, sed in adverbio τότε et in verbo
 ἀπε. Attamen ordo verborum me impedit, quo minus vulgatam scri-
 pturam deseram. — εἰ τότε ἑμοῦ Fel. IndAld. Σ. Augl. 2. 4. marg Bav
 (F?). Vindl. 4. 5. Pal2. (Φ. k. r. p). — εἰ δὲ ἑμοῦ Apsines Rh. T. IX
 p. 512. 4) περὶ τούτου Σ. LaurS. Receperunt Turic. et Koeschlius.

Singularis terminatio debetur vicinitati. — περὶ τούτου F. — παρὰ
 τούτων Vind5. — om IndFel. 5) Βυζαντίων Vindl. 6) καὶ ἂμα . . .
 κατέστη om Apsines. 7) οἴεσθε λέγειν Aldetc. k. p. Pal2. — λέγειν

ὡς ἐξεδόθησαν; οὐχ ὥς¹ ἀπηλάθθησαν βουλόμενοι μεθ' ὑμῶν²
εἶναι; εἴτα³ τοῦ μὲν Ἑλληςπόντου διὰ Βυζαντίων⁴ ἐγκρατὴς⁵
καθίστηκε⁶ Φίλιππος⁷ καὶ τῆς σιτοπομπίας⁸ τῆς τῶν Ἑλλήνων⁹
κύριος, πόλις δ'¹⁰ ὁμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν¹¹ διὰ
Θηβαίων κεκόμισται,¹² ἄπλους δ' ἡ θάλαττα¹³ ὑπὸ τῶν ἐκ¹³

esse desertos? nonne esse repulsos, quum vobiscum esse voluissent?
tum 'Hellespontum per Byzantios obtinuit Philippus et frumentariam in
Graeciam vectionem, bellum finitimum et grave in Atticam per Thebanos

οἶσθε Aug1. Vindl. (s. t. u). — οἶσθε post τουτουσι ponunt Lind. γρ
Bav. AldT. marg Q. T. r. Pall. Urb. — ἀνθρώπους οἶσθε post του-
τουσι Vind4. — AnecdBkk p. 127 sic: τί ποιεῖν ἂν ἢ τί λέγειν τοὺς
ἀσβεῖς τούτους ἀνθρώπους οἶσθε; — Plutarchus sic: τί ἂν οἶσθε
λέγειν τοὺς μιαροὺς τούτους ἀνθρώπους, εἰ τότε μόνον περὶ τοῦτον
ἀκριβολογούμενον, ἀπῆλθον αἱ πόλεις; — om οἶσθε Σ. Laur8. Q. Φ.
F. v. Aug4. Vind3. 5. Man. Ang. et Apsines, qui rhetor etiam sic: τού-
τους ἀνθρώπους.

241. 1) οὐχ ὥς om pr Σ, add antiq. Deleverant Turic. Koech-
lins. Sed poterant excidisse verba propter praecedentia. 2) ἡμῶν
vulg. — ὑμῶν Σ. Laur8. Praeferenda secunda persona, quia verba
ἐξεδόθησαν et ἀπηλάθθησαν notionem supplendam continent ἐπ' ἑμοῦ,
minus igitur prima persona convenit. 3) Rauchensteinus (Diar. Antiq.
1851 p. 432) εἴτα cum proximis adversarii inductis verbis copulat. In-
stantis oratoris particula potius cum interrogantis verbis οὐχ ἂν ταῦν'
ἔλεγον coniungenda esse videtur. Cf. §. 243. 4) διὰ Βυζάντιον Aug2.
Recepit Reiskius. At cf. inferius διὰ Θηβαίων. — καὶ Βυζαντίων
cod ζ. 5) καθίστηκε Σ. Laur8. vulg. (item Man. an καθίστη?).
— κατέστη Fel. γρ AldV. Less. Weim. Aug1. 4. T. k. p. r. s. Vindl.
4. 5. Pall. 2. s. η. γρ Φ. Ven. γρ marg Bav (F?). — 'Turbae ortae ob
sequentem copulam. hinc exstitit primum κατέστη, deinde correxerunt
κατέστη.' Schaeferus. Perfectum bene respondet sequentibus κεκό-
μισται et γέγονε. 6) Φίλιππος om vulg. — exhibent Laur8. ε. η. γρ
Φ. Ven. Pall. γρ marg Bav (F?). — om etiam pr Σ in fine lineae, ubi
ant add. Aegre h. l. careremus nominativo in primo trium membro-
rum, quae suum quodque nomen subiectum habent. 7) σιτοπομπίας
Ald. Mor. Q. Vind3. Ang. (u. t). — σιτοπομπίας Σ. Laur8. vulgo. Vid.
ad §. 87. 8) γέγονε additur h. l. vulg. In Laur8 manus antiq super-
scripsit. — om Σ. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. Recte. 'Sunt enim modo
tria membra, ut doceatur, quae fuissent futura: εἰ κύριος κατέστη Φί-
λιππος Εὐβοίας καὶ Θηβῶν καὶ Βυζαντίου. Attende autem ordinem
his in membris inversum. chiasum technici dicunt.' Schaeferus.
9) δ' om Urb. 10) Ἑλληνικὴν k. Pal2. 11) καὶ διὰ Θηβ. k. Pal2.
12) θάλαττα Σ, Laur8 et omnes libri. cave scribas θάλαττα. sunt
enim inducta μμητικῶς aliena verba. 13) ἐκ om Σ. pr Laur8, quae

21) τῆς Εὐβοίας ὀρωμένων ληστῶν γέγονεν' οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλεγον,¹⁴ καὶ πολλὰ γε πρὸς τοῦτοις¹⁵ ἔτερα; (242) Πονηρόν,¹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρόν ὁ συκοφάντης αἶε καὶ² πανταχόθεν³ βάσκανον καὶ φιλαίτιον, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος⁴ τάνθρωπιόν⁵ ἐστίν, οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ὕγιες πεποιηκός⁶ οὐδ'
ἐλεύθερον, αὐτοτραγικός πίθηκος,⁷ ἀρουραῖος Οἰνόμαος, παρὰ-

est illatum, mare propter emissos ex Euboea piratas navigari non potest? nonne haec dixissent, et praeter haec etiam multa alia? (242) Improbare, Athenienses, improba res est calumniator semper, et undecunque invidendi et obtrectandi causas quaeritat, iste autem homuncio natura est vulpecula, qui iam inde ob initio nihil sani, nihil ingenui fecit, per se tra-

eadem manus in hoc cod superscripsit praepositionem, quae posset abesse, ut τῆς Εὐβοίας penderet a τῶν ληστῶν. At Euboeenses praedones non noti sunt, sed Illyrii, Dolopes, Halonnesii, alii. At b. l. agitur de Philippi praedonibus potiti Euboea, unde iste ληστικά πλοῖα emitteret (cf. §. 145) in Atticum mare propinquum. 14) οὐκ ἂν τ. ἔλ. in marg habet Q. — ἔλεγεν Aug2 scil. Aeschines. 15) πρὸς τοῦτοις πολλὰ γε r. Vind4. De interpunctione cf. f. leg. §. 250.

242. 1) ὃ vulg add. — om Σ. pr LaurS. Urb. — om totam appellationem Tiberius Rh. T. VIII p. 555, ubi scr. πονηρόν, πονηρόν, bis pro simplici. Cf. Sopater. Rh. T. IV p. 98 W. 2) καὶ om Φ. Cf. ad Chers. §. 76. — αἶε om Gregor. Cor. in Hermog. T. VIII Orator. p. 964 ed. Reisk. Priscian. T. II p. 84 Kr. 3) καὶ πανταχόθεν om Hermog. Rh. T. III p. 250. 4) κίναδος pr Aug1. r. s. s. Guelf. Vindl. 4. Schol. vulg. Vid. §. 162. Thomas M. s. v. Schol. Aristoph. Nubb. vs. 448. — Περιβολὴν ἐποίησεν ἔξωθεν προσλαβὼν γένος μέρι: ὁ συκοφάντης. ἡδος (scr. εἶδος) δέ: τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος. Gloss in Pall. Schol. Bav. Cf. Maximus Plan. Rh. T. V pp. 464. 504. Schol.

Rh. T. VII p. 918 sq. Etiam LaurS marg ^{ελ} πρ i. e. περιβολή habet paulo inferius. 5) ἀνθρώπιόν Fel. Mor. p. — τάνθρωπιόν r. — τ' ἀνθρώπιόν Maxim. Plan. p. 464, et p. 504 τάνθρωπιόν. 6) ὕγιες ἐξ ἀρχῆς πεποιηκός Aug1. k. s. Pal2. Vindl. — ἐξ ἀρχῆς πεποιηκός ὕγιες r. Aug2. Vindl. — (πεποιηκός Aug4. — πεποιηκός Pall. Vind5.) 7) αὐτοτραγικός, πίθηκος interpungens Ald. — Hermog. T. III p. 442 olim sic interpungebatur: αὐτοτράγιος, πίθηκος ἀρουραῖος, Ὀνόμαος. Etiam Man. punctum habet ante πίθηκος. — Biograph. p. 269 Westerm. coniunxit Ὀνόμαον cum ἀρουραῖον. — αὐτοτράγιος πιθ. LaurS. Gregorius l. c. — τραγικός (sic) πίθηκος Paroemiogr. T. I p. 375 Leutsch. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Τραγ. πιθ. — Hesychius: Ἀρουραῖος Οἰνόμαος. BkkAnecd. pp. 184. 211. Philostrati Vit. Sophist. IX p. 584 Olear. Cramer. Anecd. Oxon. T. II p. 490. Ne plura. Sufficiunt ad Reiskii coniecturam αὐτοτραγικοπίθηκος reiciendam; falsa interpunctio dudum

σημος⁸ ῥήτωρ. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν⁹ ἦκει τῇ¹⁰ πατρίδι; (243) νῦν ἡμῖν λέγεις περὶ¹ τῶν παρεληλυθότων; ὥσπερ ἂν εἴ² τις ἱατρός ἀσθενούσῃ μὲν τοῖς κάμνουσιν εἰσιὼν³ μὴ λέγοι μηδὲ δεικνύοι⁴ δι' ὧν ἀποφεύξονται⁵ τὴν νόσον, 308 ἐπειδὴ⁶ δὲ τελευτήσῃ τις αὐτῶν καὶ τὰ νομιζόμεν' αὐτῷ⁷ φέροιτο,⁸ ἀκολουθῶν⁹ ἐπὶ τὸ μνήμα διεξίει¹⁰ 'εἰ τὸ¹¹ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος¹² οὕτως¹³, οὐκ ἂν¹⁴ ἀπέθανεν.' ἐμβρόν-
τητε, εἴτα νῦν λέγεις;

244. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὴν ἦταν,¹ εἰ ταύτη γανυαῖς² ἐφ'

gica simia, rusticanus Oenomaus, adulterinus orator. quid enim solertia tua patriae profuit? (243) nunc nobis dicis de rebus praeteritis? perinde ac si quis medicus decumbentibus aegrotis ingressus non diceret neque ostenderet, quomodo morbum evasuri sint, sed ubi quis eorum perierit eique iusta persolvantur, ad sepulcrum sequens, commemoraret 'si hoc atque illud homo iste fecisset, non obiisset.' Attonite, itane nunc dicis?

244. Neque vero vel cladem, si ea exsultas, ob quam gemere te, o

correcta est. 8) παράσιμος Q. u. — Cit. Harpocr. Suid. Cramer. l. c. p. 498. (Phot. Pollux IV §. 35). 9) ὄνησιν Mor. — ὄνησιν Σ. LaurS. reliq. Cf. §. 180. 10) τῇ om pr Σ. Delevit Turic. Potest abesse huius vocabuli articulus. Cf. §. 170. Lysiae or. contra Eratosth. §. 69: ἐπιτρέφατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὅμᾳς αὐτοῦς. Attamen quum ipse scriba in margine articulum addiderit neque alius codex omittens accesserit, retinuimus. Cf. §. 263 var. lect.

243. 1) ὦπερ Aldetc. Φ. k. u. — περὶ Σ. LaurS. Q. Aug1. 2. 4. s. s. η. F. Ven. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Aug. (T. k. r. l. v). 2) εἰ om Tiberius Rh. T. VIII p. 570. 3) εἰσιὼν om Φ. 4) λέγει μ. δεικνύη Aug2. — λέγοι μ. δεικνύη Σ. — λέγοι μ. δεικνύει Aug4. Pal2. — λέγει μ. δεικνύει Vindl. 5) ἀποφεύξονται Mor. 6) ἐπειδὴ Aug1. 2. s. k. r. s. i. Vindl. Pal2. Tiberius. 7) αὐτῶν Aug. — ἐπ' αὐτῷ Tiberius. 8) προσφέρειτο AldT. Pall. — φαίνοιτο Σ. Φ. De confusis literis ai et e, q et v in his verbis vid. Schaef. ad h. l. copiose agentem. 9) ἐπακολουθῶν Alexander Rh. T. VIII p. 470. 10) διεξίει k. Pall. — διεξίει Vindl. — διεξίει s. 11) εἰ τι Pal2. 12) ἄνθρωπος libri. — ἄνθρωπος Bekk. Posset abesse articulus praesente pronomine οὕτως. Vid. Scheib. Emend. Lysiae. p. 29 sq. Sed saepius ἄνθρωπος et ἄνθρωπος confunduntur, quam ut non censeamus etiam h. l. corrigendum esse. 13) οὕτως pr Q. — οὕτος T. r. Lind4. Vind4. — om Tiberius. — ἄνθρ. οὕτως om Alexander. 14) ἂν om T. pr Pall.

244. 1) ἦταν αὐτὴν Aug1. k. r. s. Pal2. 'Addidi pronomen, non supervacaneum. Delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc conciverunt, in se spectata et a meis institutis secreta, mihi par non est imputari.' Reiskius. 2) Citant AnecdBkk. p. 87.

ἡ³ στένειν σε, ὦ κατάρατε, προσῆκεν, ἐν⁴ οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμολ⁵ γεγωνῖαν εὐρήσετε⁶ τῇ πόλει, οὐτως δὲ λογίζεσθε⁷ 10 οὐδαμοῦ πώποθ' ὅποι⁸ πρεσβευτῆς⁹ ἐπέμφθη¹⁰ ὑφ'¹¹ ὑμῶν ἐγώ, ἡττηθεὶς ἀπὸ τῶν παρὰ¹² Φιλίππου πρέσβειων,¹³ οὐκ ἐκ Θετταλίας¹⁴ οὐδ'¹⁵ ἐξ Ἀμβρακίας, οὐκ¹⁶ ἐξ Ἰλλυριῶν οὐδὲ¹⁷ παρὰ¹⁸ τῶν Θρακῶν βασιλέων, οὐκ ἐκ Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν οὐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευταί¹⁹ ἐκ Θηβῶν. ἀλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖεν οἱ πρέσβεις αὐτοῦ τῷ λόγῳ, ταῦτα τοῖς ὅπλοις²⁰ ἐπιών

exsecrande, conveniebat, ulla re, quae in mea potestate fuerit, accidisse reipublicae invenietis, idque sic considerate: Nusquam, quo ego legatus missus sum a vobis, unquam victus recessi a Philippi legatis, non e Thessalia neque ex Ambracia, non ex Illyriis neque a Thracibus regibus, non Byzantio, non aliunde usquam, non denique Thebis. sed quibuscunque in locis eius legati oratione vincebantur, eos armis aggressus evertibat.

3) ἡς Vind5. 4) ἐπ' ParisThiersch. Cf. §. 165. Krueger. ad Thuc. II, 73 §. 3. (ἐν οὐ οὐδενὶ Ald.) 5) ἐμοῦ Aug1. 2. s. Vind1. 3. Pall. 2. Urb. Man. (T. Φ. k. t). Cf. Baiter. ad Lyeurg. p. 126. 6) σύρρησθητε Ω. 7) οὐτως δὲ 2. om Vind1. 8) ὅπου vulg. etiam AnecdBkk. p. 147. — ὅποι Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. s. s. Vind1. 4. 5. Pal2. Indd. (T. k. p. r). — ὅποι Bav. (F ut vulg). — In Pall πω cum lacuna. 9) πρεσβεὺς Pal2. 10) ἐξεπέμφθη Aug1. 2. η. r. s. Vind1. Pal2. — ἐπέμφθη pr Ω. k. — om Vind4. 11) παρ' Aug2. Pal2. η. k. — ἐφ' Pall. 12) παρὰ om AnecdBkk. p. 147. 13) πρεσβέων Vind4. 14) θαλαττίας Aug. 15) οὐδ' Σ. LaurS. vulg. Cf. not. 17. — οὐκ Aug1. 4. k. p. s. Vind1. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. Docta manus Herw. 16) ἐξ Ἀμβρ. οὐδ' eunt interpolatoris in Pall. 17) οὐ vulg. — οὐδε Σ. LaurS. Bene. nam sic numerus concinne per tria cola augetur: 1) οὐκ ἐκ Θεττ. οὐδ' ἐξ Ἀμβρ. 2) οὐκ ἐξ Ἰλλ. οὐδὲ παρὰ Θρ. βασ. 3) οὐκ ἐκ Βυζ., οὐκ ἄλλ. οὐδ., οὐ τὰ τελ. ἐκ Θηβ. Vide Funkhaen. in Fleckeisen. Ann. 1856. IX p. 622. Asyndeton magis placet Scheibio Obs. in Orr. Attic. p. 12. et Wunderlichio. Cf. §. 107. 18) περὶ Ald. — om pr Σ, ipse scriba παρὰ add in margine. 19) τὰ τελευταῖα πρῶην sec m LaurS. vulg. — τὰ τελ. πῶν Aug1. 2. k. r. s. Vind1. Pal2. — πρ. et πῶν adverbia temporis om Σ. pr LaurS recte. nam coniunguntur quidem ea cum adverbio ordinis τὰ τελευταῖα, suo loco. Cf. Aristocr. §. 191. ibiq. Schaef. Olynth. II §. 7. Phil. I §. 17. Fals. leg. §. 200. At hoc loco 'recte om πρῶην. nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alexander.' Dobracus. Legatio Demosthenis Thebana iam incidit Olymp. CX, 3. Oratio de Cor. habita est, nisi prorsus fallimur, Olymp. CXII, 3. Quamquam πρῶην etiam de longiore spatio dicitur et πῶν cum praeteritis potest coniungi. 20) ὅπλοις Man. — Qui praecedat articulus τοῖς, bis habet LaurS, compendio et plene.

κατεστρέφετο. (245) Ταῦτ' οὖν ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ αἰσχύνει¹ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων καὶ τῆς² Φιλίππου δυνάμεως ἀξιῶν ἐν' ὄντα κρείττω γενέσθαι;³ καὶ 20 ταῦτα τοῖς λόγοις; τίνας γὰρ⁴ ἄλλου κύριος⁵ ἦν ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γ' ἐκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς⁶ τύχης τῶν παραταξαμένων, οὐδὲ τῆς στρατηγίας,⁷ ἧς ἐμ' ἀπαιτεῖς εὐθύνας. οὕτω σκαιὸς⁸ εἶ.⁹ (246) Ἀλλὰ μὴν ὦν γ'¹ ἂν ὁ² ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη,³ πᾶσαν ἐξέτασιν λαμβάνετε.⁴ οὐ παραιτοῦμαι. τίς⁵ οὖν ἐστὶ 25 ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πράγματ' ἀρχόμενα καὶ προαισθῆσθαι⁶ καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. ταῦτα πέπρακται μοι. καὶ ἐτι τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας, ὅκνους,⁷ ἀγνοίας,⁸ φιλονεικίας, ἃ πολιτικὰ⁹ ταῖς⁹ πόλεσι πρόσεστιν ἀπάσαις¹⁰ καὶ ἀναγκαῖ' ἀμαρτή- 300

(245) Ea igitur a me repetis, neque erubescis eundem et ut mollem incessere et Philippi exercitibus postulare ut unus ego sim superior? idque verbis? cuius enim ego rei alius habui potestatem? neque enim vitae singulorum neque fortunae pugnantium neque militaris imperii, culus a me rationem postulas. adeo es demens. (246) At vero quae oratori praestanda sint, eorum a me quamvis rationem exigite. non recuso. quae sunt igitur illa? ut videat initia rerum et praesentiat et praedicat ceteris. haec a me facta sunt. atque etiam ut singulis in negotiis tarditates, tergiversationes, ignorationes, contentiones, quae civilia civitatibus liberis

245. 1) αἰσχύνει vel αἰσχύνει Laur8. vulg. — αἰσχύνει Σ. 2) τῆς τοῦ T. Mor. — τοῖς Man, qui etiam post Φιλίππου interpunxit. 3) γεγενῆσθαι Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 4) γὰρ δὲ k. s. — δὲ Vindl. 5) κύριον Vind5. 6) τῆς om Vindl. 7) στρατηγίας Aug4. Vind5. 8) σκαιὸς pr Ω. 9) ἦν Ang.

246. 1) γ' om T. p. r. Vind4. Vind4. Urb. — Man scriptura est incerta. 2) ὁ delendum censet Dobraeus ipse citans §. 189. Quam communem sententiam orator proposuerat, in singulum hominem convertit. 3) εἶην AldT. — εἶη⁹ Pall. — ἦ k. Pal2. 4) λάμβανε vulg. — λαμβάνετε Σ. Laur8. Conversio subito facta. 'populo, non adversario, se examinandum tradidit Demosthenes.' Hoc observavit Westermannus. 5) προαισθῆσθαι Ang. — προαισθῆσθαι Vindl. 6) ὅκνουν Vindl. 7) ἀγνοίας ὅκνους r. Vind4. 8) πηλίκια Aug1. k. s. Guelf. Pal2. — ἀπηλίκια sine ἃ Vindl. — 'Dedi πηλίκια, non quo sic sanatum crederem vitium loci. perinde enim haec lectio vitiosa est, atque vulgata. sed quod minus videretur a primigenia lectione discedere, quae videtur fuisse συνήλικια aut ὁμήλικια, eadem sententia, qui morbi ciellatibus omnibus aequales, cognati, eiusdem aetatis sunt.' Reiskius. — 'R. συνήλικια invexit. Iungendum πολιτικὰ καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα.' Wunderlichius. — 'Πολιτικὰ i. q. οἰκεία, ut δυνάμεις πολιτικῇ est

ματα, ταῦθ' ὥς εἰς¹¹ ἐλάχιστα¹² συστεῖλαι,¹³ καὶ τὸνναντίον
εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν¹⁴ καὶ τοῦ¹⁵ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμὴν
• προτρέψαι.¹⁶ καὶ ταῦτά μοι πάντα¹⁷ πεποιήται, καὶ οὐδεὶς μὴ
ποθ'¹⁸ εὖρη¹⁹ κατ' ἐμ' οὐδὲν ἔλλειφθέν. (247) Εἰ τοίνυν τις
ἔροιθ' ὄντινούν,¹ τίσιν τὰ πλεῖστα Φίλιππος ὦν κατέπραξε

insunt universis et necessaria vitia, ea ad paucissima contrahat, contraque
ut ad concordiam et amicitiam et officii faciendi alacritatem excitet. etiam
haec a me omnia facta sunt, neque quisquam unquam reperiet me ulla in
re officio meo defuisse. (247) Quod si quis quemcunque interrogaret,
quibus rebus Philippus maximam eorum quae confecit partem expedierit;

i. q. οἰκεία.' Schaeferus. Cf. §. 237. Συνηλίκια ἀμαρτήματα non
graecum est. 9) καὶ Ω. 10) ἄπασι sine ταῖς πόλεις coniecit Do-
braeus, vel etiam ἀπάσαις delendum esse. At πόλεις h. l. i. q. πολι-
τεῖαι, liberae civitates, de quibus solis h. l. agitur. Cf. Isocrat. Nicod.
§. 17—26. 11) ὥς εἰ Ω. — ὥσφι Pal2. — εἰς om LaurS. Angl. p. s. t.
Vindl. Pall. 12) ἐλάχιστον vulg. — ἐλαχίστου Pall (in marg ἐλαχι-
στον). — ἐλάχιστα Σ. LaurS. 'Vide ne genuinum sit ταῦθ' ὥς ἐλαχι-
στα συστεῖλαι. Compares cum phrasi usus satis frequentis ἀνδάνειν
μέγαν, de qua vide not. ad p. 19, 18. menque in H. Stephani Thesaurο
col. 6000 A, ubi etiam similia conguessi.' Schaeferus. Etiam frequen-
tior est usus, quem ipse Schaeferus accurate docet ad p. 321, 26 §. 288:
ὥς παρ' οἰκειοτάτῳ, quod praepositio inter ὥς et superlativum ponitur.
Cf. Phil. III §. 51 et Mid. §. 220: ὥς ἐκ πλείστον φυλάττεσθαι. —
Aristocr. §. 102: ὥς διὰ βραχυτάτου λόγου ibiq. Weber. — Thucyd. I,
63, 1: ὥς ἐς ἐλάχιστον χωρίον. 13) συστήναι Vindl. — συστεῖλει Σ,
v puncto est notatum. 14) φιλίαν ἀγαγεῖν Angl. 2. k. s. s. η. Vindl.
Pal2. 'Msti pulchre addunt ἀγαγεῖν' Taylorus, 'non animadvertens
eo facto etiam insequentia sic debere mutari: καὶ εἰς τὴν τοῦ τὰ.'
Reiskius. προτρέψαι unum verbum sufficit. 15) τὴν uncialibus super
τον scripsit calligraphus Σ. — τὴν τοῦ τὰ compendiis LaurS. 16) τρέ-
ψαι Φ. 17) πάντα μοι T. p. r. Lind. Vind4. Urb. 18) πῶποτε pro
vulgato μήποτε legendum iubet Marklandus, regulae Dawesianaе im-
memor, de qua praeter Grammaticorum principes vid. Schaeferum ad
h. l. et ad Bosii Ellhps. p. 754. — μήτε Bav (non F?), Aug4. — vulgo
additur ἀνθρώπων (non ἀνθρώπιον). — om Σ (μήποθ' scribens cum
aliis), pr LaurS (sec? manus τε αὐτῶν superscripsit). Angl. 2. k. s.
Vindl. Pal2. 19) εὖροι Aldetc. F. k. t. v. Pal2. — εὖροιτο Pall. —
εὖρη Σ. Bav. LaurS. vulg. Cf. Phil. III §. 75. Vid. Klotz. ad Devar.
T. II p. 158. — Vulg. add τὸ ante κατ' ἐμὲ. — om Σ. pr LaurS.
Pal2. (Pall). Cf. §. 247 extr. Displieceret formula mox iterata. 20)
ἔλειφθέν pr Σ, ipso scriba add alterum λ.

247. 1) ὄντινούν ἔροιτο vulg. — ἔροιτο ὄντινούν Σ. LaurS. Vindl.
Pal2. Angl. (k. s).

διωκήσατο.² πάντες ἂν εἴποιεν τῷ στρατοπέδῳ καὶ τῷ³ διδόναι καὶ⁴ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. οὐκοῦν τῶν¹⁰ μὲν δυνάμεων⁵ οὔτε κύριος οὐθ' ἡγεμὼν ἦν ἐγώ, ὥστ' οὐδ'⁶ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα⁷πραχθέντων πρὸς⁸ ἐμέ. καὶ μὴν τῷ⁹ διαφθαρῆναι χορήμασιν ἢ μὴ¹⁰ κεκράτηκα¹¹ Φίλιππον.¹² ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρίηται, οὕτως ὁ¹³ μὴ λαβὼν καὶ¹³ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. ὥστ' ἀήττητος ἢ πόλις τὸ κατ' ἐμέ.

omnes responderent: exercita et offerendo corrupendisq̄ iis qui in gerendis rebus versantur. Atqui exercitus neque imperator neque dux fui, quare neque quae ibi facta sunt ad me attinent. verum in certamine, utrum corrumperer necne, superavi Philippum. ut enim licitans, si emerit, vicit eum qui oblata accepit; ita qui non accepit et corruptus est, vicit licitantem. itaque invicta est civitas, quod ad me attinet.

2) διωκήσαντο Aug4. 3) τὸ Man. 4) καὶ τῷ Mor. p. — τῷ om Σ. LaurS. vulg. 'Delevi articulum, non enim nisi duae sunt machinae, quibus Philippus omnia percutit: 1) exercitus et 2) τὸ δίδοναι καὶ διαφθεῖρειν.' Reiskius. — 'Vere Reiskius, quem non erat cur reprehenderet Wunderlichius Praef. p. XLVII' (= XXXVIII). Schaeferus. 5) δυνάμεων Aug1. s. η. Vindl. 6) οὐδὲν Marklandus coniecit temere. 7) ταῦτα om Vind5. 8) εἰς F. Φ. Aug4. AldT. 9) τῷ γε sec? m LaurS superscripsit. vulg. — τό γε Dobraeus. — τῷ τε Pal2. — τῷ Σ. pr LaurS. Recto, nam quid h. l. voluerit restringens vel opponens particula? 10) μὴ διαφθαρῆναι χορήμασιν ἢ μὴ Mor. Vind4. — διαφθαρῆναι χορήμασιν ἢ μὴ Σ. pr LaurS (cuius sec? manus μὴ ante διαφθ. add, et ἢ μὴ delevit). T. k. p. r. s. γφ Φ. Aug1. Obs. Quelf. Ven. Lind. Vindl. Pal2. Urb. — μὴ διαφθαρῆναι χορήμασι sine ἢ μὴ Ald. Fel. Bav. pr Ω (ἢ μὴ in marg habens). Aug4. Man. Ang. Vind3. 5. (t. u. v). Ortam esse lectionem ἢ μὴ e varietate μὴ per notam ἢ adscripta censet Dobraeus ad f. leg. p. 343, 22. Cf. not. 11. — φθαρῆναι χορήμασιν ἢ μὴ Aug2. — διαφθαρῆναι χορήμασιν sine μὴ et sine ἢ μὴ Φ. Pall. 11) ἐκράτηκα Aug2. 'Unde patet origo vulgatae. ημ̄ ortum est ex in vocabuli χορήμασιν et η posterioris e κ.' Reiskius. De hoc loco vid. Prolegg. Crit. §. 160 p. 283. 12) τοῦ Φιλίππου Pall. — Φιλίππου LaurS. vulg. — Φίλιππον Σ. Aug4. Cf. AnecdBkk. p. 151.

μηδὲ^{μηδὲ} vulg. — καὶ Σ (in cuius marg antiq γφ. μηδὲ). — καὶ LaurS, καὶ compendio scriptum delevit m sec, et μηδὲ superscripsit. — Si μὴ pertinet etiam ad διαφθαρεὶς, per καὶ gravior fit negatio. Rauchenstein. l. c. p. 432. Cf. Timocr. §. 67: οὔτε γὰρ τὸ γινῶναι καὶ δοῦμάσαι . . . δύναται ἂν ὑμῶν οὐδὲ εἰς, οὔτ' ἀπαλλάξας καὶ διαφθεῖρας πείσαι.

248. Ἄ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην εἰς τὸ δικαίως¹ τοῖ-
 αὐτὰ γράφειν τοῦτον² περὶ ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς ἑτέροις³ ταῦτα
 καὶ παραπλήσια⁴ τούτοις ἐστίν, ἃ δ' οἱ⁵ πάντες ὑμεῖς,⁶ ταὐτ'
 ἤδη λέξω. μετὰ γὰρ τὴν μάχην εὐθύς ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἑο-
 ρακῶς⁷ πάνθ' ὅς' ἐπραττον ἐγώ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ
 φοβεροῖς⁸ ἐμβεβηκώς,⁹ ἥνίκ' οὐδ' ἀγνωμονῆσαι τι θαυμαστὸν
 ἦν¹⁰ τοὺς πολλοὺς πρὸς ἐμέ, πρῶτον μὲν περὶ σωτηρίας τῆς
 πόλεως¹¹ τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυ-
 λακῆς ἔνεκ' ἐπράττετο, ἢ διάταξις τῶν φυλάκων,¹² αἱ τάφροι,
 310 τὰ εἰς τὰ¹³ τέλχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγι-
 γνετο. Ἐπειθ' αἰρουμένους σιτώνων ἐκ πάντων¹⁴ ἐμ' ἐχειροτό-
 νησεν ὁ δῆμος. (249) καὶ μετὰ ταῦτα συστάντων οἷς ἦν¹ ἐπι-
 3 μελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν,² καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας

248. Quae igitur ego contuli, ut talia iure rogaret hic de me, prae-
 alia multa sunt haec et his similia, quae vero vos omnes contulistis, ea
 iam dicam. Statim post pugnam populus, qui sciret et vidisset quae ego
 feceram omnia, quum ipsis periculis et terroribus cingeretur nec per ira-
 cundiam aliquid in me gravius consulere multitudinem mirandum fuisset,
 primum sententias meas de salute reipublicae comprobabat, et omnia quae
 munitionis causa agebantur, constitutio custodum, fossae, conferenda in
 moenia pecunia, per decreta mea fiebant. deinde quum eligendus esset
 rei frumentariae curator, ex omnibus me populus elegit. (249) et post
 quum conspirarent, quibus curae erat ut me pessundarent, qui accusa-

248. 1) δικαιοῦν Aristid. Rh. T. IX p. 374. 2) τοῦτον Aug1.
 F. k. p. s. Vindl. 3. Pal2. (non Q). — om Aristides. 3) ἄλλοις Ari-
 stides. 4) καὶ τὰ παρ. Reiskius de suo. 5) οἱ om Aristides. pr Bav
 (non F). Aug1. Vindl. Pal2. (Φ. k. s). 6) ὑμεῖς ἴστε vulg. etiam Ari-
 stides. — ἐμὲ ἴστε p. — ἴστε om Σ. pr Laur8. Scilicet summus orator
 dixerit quae omnes sciant. — 'Ergo illa superiora non perinde norant
 eoque demonstranda ipsis fuerant.' Reiskius. ἴστε Schaefero natum
 videtur e fine antecedentis et initio sequentis vocabuli. 'Nunc demum,
 inquit, apparet, quid sibi velit ἐγὼ vs. 17, omni illud vi carens, nisi
 ἴστε deleas. Opponitur pronomini ὑμεῖς, ad quod subaudiendum παρ-
 ἴσχεσθε.' 7) ἑωρακῶς libri. 8) φοβεροῖς καὶ δεινοῖς T. p. r. Vind4.
 Urb. 9) Cit. Priacian. T. II p. 86 Kr. 10) αὖ ἦν Markl. At vid.
 ad Phil. III §. 6. et Schaefer. Melet. Crit. p. 55. 11) πόλεως βουλευό-
 μενος u. ε. ζ. η. hoc participium antiq corr add Σ. in Laur8 punctis
 notatum est, ut videtur, pr manu. 12) φυλάκων Σ. Cf. Thuc. II, 24, 1:
 φυλακᾶς κατεστήσαντο. Sed quum praecedat singularis φυλακῆς, prae-
 ferendum videtur φυλάκων. 13) τὰ om Aug4. 14) ἐκ πάντων γ' Aug2.
 — om Vindl.

249. 1) ἦν om Aug2. 2) κακῶς ἐμποιεῖν Vind4. — ἐμὲ κακῶς

πάντα ταῦτ' ³ ἐπαγόντων μοι, οὐ δι' ⁴ ἐαυτῶν ⁵ τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνοήσεσθαι ⁶ (ἴστε γὰρ δῆπου καὶ μέμνησθε, ὅτι τοὺς πρῶτους χρόνους ⁷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ⁸ ἐκρινόμην ἐγώ, καὶ οὐτ' ⁹ ἀπόνοια Σωσικλέους, οὔτε ¹⁰ συκοφαντία Φιλοκράτους, οὔτε Διῶνδρου καὶ Με- ¹⁰ λάντου ¹¹ μανία, ¹² οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἀπείρατον ἦν τούτοις κατ'

tionem, rationum examinationes, quaestiones publicas, omnia huius generis contra me instituebant, principio quidem non per se ipsos, sed per eos, per quos se maxime latere posse sperabant (nostis enim profecto et meministis me primis temporibus quolibet die in ius vocari solitum et neque amentiam Sosiclis, neque calumniam Philocratis, nec Diondae et Melanti

ποιεῖν AnecdBkk. p. 162. Pall. 3) τῶν αὐτὰ πάντα sine ταῦτ' Vindl. — ταῦτα πάντα s (non Σ). Augl cum lineolis ordinis restituendi. — πάντα om k. Pal2. — 'F. πάντα τὰ τοιαῦτα.' Reiskius. ταῦτα delendum iubet Dobraeus. Cf. f. leg. §. 215: πάντα ποιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ δοῦναι. Timocr. §. 91: ἅπαντα ποιοῦντας. At etiam ταῦτα γὰρ πάντ' ἐφ' ἑαυτοῦς Pac. §. 23. — πάντα ταῦτα λέγων ὁ νόμος. . . πάντα ταῦτ' ἔχει καλῶς. ταῦτα τοίνυν ἅπαντα δικαίως Aristocr. §. 73. etc. et proxime ἐν τοίνυν τούτοις πᾶσι. 4) οὐδ' Pal2. (Pall?). 5) ἐαυτὸν Vind5. 6) ἀγνοήθησεσθαι vulg. — ἀγνοήσεσθαι Σ. (Vind4.). —

Ἡ ⁷ ἀγνοήσεσθαι LaurS, θη est secundae m. 7) οὐ post χρόνους pr Ω. 8) καθ' ἐκάστην ἡμέραν vulg. — σχεδὸν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην Augl. s (fide Bkk). Vindl. Pal2. — σχεδὸν καθ' ἐκάστην ἡμέραν r. — καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἡμέραν Aug2. — καθ' ἐκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν codd s. ζ. η. (s?). — κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην Σ. k. — κατὰ ἡμέραν ἐκάστην LaurS. — 'καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν p. 777, 27 Aristog. I §. 26 vulgari verborum ordine. Vid. ad p. 247, 21. Illo altero Plato T. I, I p. 45 Bkk: ἡ ψυχὴ ἐκάστη. De articuli talibus in locutionibus praesentia citavi nonnulla in Stephan. Thesaur. col. 3655 D. adde Orell. ad Isocr. Antid. p. 255 sq. Poppon. ad Xenoph. Cyrrip. p. 8 sq.' Schaeferus. Vid. ad §. 68. — σχεδὸν τι Reiskius, τι de suo, addidit. Probavit multis Dobraeus exemplis, quae facile augeri possunt. 9) οὐδ' T. r. 10) οὐδὲ T. r. Urb. 11) Μελάντου vulg. —

Μελάντου Σ. Augl. 2. k. s. s. η. Guelf. Vindl. 3. 4. Pal2. — μέλαν LaurS, cuius m sec δ ut videtur correxit e τ. — 'Μέλανος nomen graecum nullum est. Μέλαντος perinde extra usum est. Quare ex eo effeci Μελανίου.' Reiskius. Μελάντας doricæ formae saepe occurrit. Vid. Stephan. Thes. Didot. s. v. Adde Diogen. Laërt. Lib. V, 36. — Μέλαντος Lucian. Dial. Mort. VI, 5. — Μελάντης Boeckh. Corp. Inscr. No. 2214, 23 in titulo Chio. — Μελάνδου γρ F. Φ. 12) καὶ μελανον- ^{τον} μανία Pall.

ἐμῶν), ἐν τοίνυν τούτοις¹³ πᾶσι μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεοὺς, δευτέρον δὲ δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους¹¹ Ἀθηναίους ἐσωζόμεν,¹⁵
¹⁶δικαίως. τοῦτο γὰρ καὶ¹⁶ ἀληθές ἐστι καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμο-
¹⁷κώτων¹⁷ καὶ γνόντων τὰ εὖορκα¹⁸ δικαστῶν.¹⁹ (250) οὐκοῦν
ἐν μὲν οἷς εἰσηγγελλόμεν, ὅτ' ἀπεψηφίζεσθαι μου καὶ¹ τὸ μέ-
²⁰ρος² τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότε ἔψηφί-
²¹ξεσθε ταῖριστά με³ πράττειν, ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς⁴ ἀπέφυ-
⁵γον,⁵ ἔννομα⁶ καὶ γράφειν καὶ λέγειν⁷ ἀπεδεικνύμεν, ἐν οἷς
δὲ⁸ τὰς εὐθύνas ἐπεσημαίνεσθε,⁹ δικαίως καὶ ἀδωροδοκῆτως
πάντα πεπραχῆθαι μοι¹⁰ προσωμολογεῖτε. Τούτων οὖν οὕτως
²⁵ἐχόντων τί προσῆκον¹² ἢ τί δίκαιον ἦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπρα-
²⁶γμένοις θέσθαι¹³ τὸν Κτησιφῶνι¹⁴ ὄνομα;¹⁵ οὐχ ὁ τὸν δῆμον

insaniam, neque aliud hos quicquam contra me non tentasse), in his, inquam, omnibus maxime per deos, secundo loco per vos et reliquos Athenienses conservabar, merito. hoc enim et verum est et utile iudicibus qui iuraverunt et religiose pronuntiarunt. (250) In quaestionibus igitur, quum me absolveretis et suffragiorum ratam partem accusatoribus non tribueretis, tum decernebatis me rectissime fecisse. quum accusationibus absolverer, legitima et rogavisse et dixisse me ostendebatur. quum rationes subi-gnaretis, iuste et integre a me acta esse omnia confitebamini. Quae quum ita essent; quod conveniens vel quod aequum nomen Ctesiphon rebus

13) ἐν τούτοις τοίνυν Lind. — τοῖς Φ pro τούτοις. 14) ἀπαν-
τας post ἄλλους add vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. s. e. η.
Vind1. Pal2. 15) ἐγὼ add Vind1. 16) καὶ om Aug4. Vind5. 17)
ὁμωμοκώτων Ω. — ὁμωμοκώτων Vind1. Cf. §. 230. 18) καὶ ὑπὲρ τῶν
τὰ (κατὰ Ang.) εὖορκα γνόντων (διαγνόντων ζ — γιγνόντων Urb)
vulg. — καὶ γνόντων (ἐγνωκώτων Vind1) τὰ εὖορκα (sine ὑπὲρ τῶν) Σ.
LaurS. Aug1. 2. k. s (fide Bkkeri). Pal2. καὶ τὰ εὖορκα γνόντων? e. η.
(s?). — (ἐγνωκώτων etiam Guelph., ut videtur post καὶ collocatum). 19)
δικαστῆ Vind1.

230. 1) καὶ om Vind1. 2) τὸ πέμπτον μέρος vulg. etiam BkkAneed.
p. 280. — πέμπτον om Σ. pr LaurS in fin lin. (Man?). Vid. §. 103. 3)
με ante τὰ ἄριστα T. p. r. — om Vind4. 4) διαγράς Aug2, sic trans-
positis literis γραφὰς et confuso φ cum δι. 5) ἀπέφυγον vulg. — ἀπ-
έφυγον Σ. LaurS. F. Aug1. 4. k. s. Vind1. 5. Pal2. Man. — Utramque
lectionem exhibet Bav. 6) ἔννομον Pal2. 7) λέγειν καὶ γράφειν
Aug4. Bav (non F). Vind4. 5. Urb. (T. k. p. r. t. Pall. Ang). Contra
rei ordinem. 8) δὲ καὶ Ω. 9) ἐπεσημαίνεσθε Harl. 10) μοι πε-
πραχῆθαι Aug2. k. Pal2. 11) προσωμολογεῖτε Ω. Man. Ang. 12)
προσῆκον Aug1. Vind1. Pal2. Urb. (T. Φ. k. r. s. v. Vind4). Ioannes Sic.
Rh. T. VI p. 361. — προσῆκον Σ. LaurS. vulg. Pertinet concinne ut
δίκαιον non ad ἦν, sed ad ὄνομα. 13) θεῖναι s. 14) ὄνομα τὸν

ἑώρα τιθέμενον, οὐχ ὃ τοὺς ὁμωμοκότας¹⁵ δικαστάς, οὐχ ὃ τὴν ἀλήθειαν παρὰ¹⁶ πᾶσι βεβαιούσαν;

251. 'Ναί, φησίν, ἀλλὰ τὸ τοῦ¹ Κεφάλου² καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φεύγειν.³ Καὶ νῆ Δι' εὐδαιμόν γε. ἀλλὰ τί μᾶλλον ὃ πολλάκις μὲν φυγῶν⁴ μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς⁵ 311 ἀδικῶν⁵ ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ'⁶ ἂν διὰ τοῦτο δικαίως; καίτοι πρὸς γε τοῦτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν εἰπεῖν ἔστι μοι.⁷ οὐδεμίαν γὰρ πῶποτ' ἐγράφατό με, οὐδ' ἐδίωξε γραφὴν. ὥςθ' ὑπὸ σοῦ γ'⁸ ὠμολόγημαι μηδὲν⁹ εἶναι τοῦ Κεφάλου χείρων¹⁰ πολίτης.

252. Πανταχόθεν¹ μὲν τοίνυν² ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνώμο-

meis gestis debebat imponere? an non id quod populum imponere videbat, non quod iuratos iudices, non quod veritate apud omnes confirmari?

251. 'Esto, inquit, at quod Cephalo contigit, praeclarum est, nullius reum fieri criminis.' Et vero per Iovem certe fortunatum. at quid qui saepe reus factus, sed nunquam iniuriae convictus est, magis vituperandus iure propterea fuerit? Quanquam, Athenienses, huic quidem etiam illud Cephalo praeclarum respondere possum. nullam enim unquam iste in me accusationem scripsit nec persecutus est. quare tua quidem confessione nihilo sum civis Cephalo deterior.

252. Istius autem iniquitas et invidia quum omnibus e rebus per-

Κτησ. T. p. r. Aug2. Vind4. Urb. Ioannes Sic. — (θέσθαι ὄνομα Κτησιφῶντα γρ AldV). 15) ὁμωμοκότας Vind1. 16) παρὰ om Aug2.

251. 1) τοῦ om Vind1. 2) κεφαλαίου Aug1. Pall. Man. — κεφα^λ (i. e. compendium κεφαλαίου) Pal2. 3) φυγεῖν Laur8. vulg. etiam Hermog. Rh. T. III p. 296. Syrianus Rh. T. IV p. 568, qui addidit explicandi causa: καὶ μηδεμίᾳς ἀλῶναι. Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 361. — φυγὴν Q. — φεύγειν Σ (in marg antiq. γρ. μηδεμίαν φυγὴν φυγεῖν). Φ. Aug1. k. s. Guelf. Vind1. Pal2. Recte se praesentis infinitivus habet. nam tamquam in communi sententia orator non facti tempus, sed ipsam rem respicit. — φευγεῖν Bav (non F?). — Maximus Plan. Rh. T. V p. 539 non habet Ναί φησίν nec τὸ μηδ. γρ. φ. 4) φυγῶν Σ. Laur8. vulg. etiam Hermogenes et Ioannes Sic. — φεύγων Aug1. s. Vind1. Pal2. — κατηγορηθεὶς Obs. 5) ἀδικῶν om Ioannes 6) γένοιτ' k. 7) ἔστιν εἰπεῖν μοι Aug4. AldT. Vind5. — εἰπεῖν ἔστιν ἐμοί T. r. Urb. 8) γ' om Urb. 9) μηδὲ pr Q. 10) χείρων Urb. — χείρω Ald.

252. 1) πολλαχόθεν vulg. et Aristid. Rh. T. IX p. 361 W. Cf. Aphob. III §. 42, e quo loco apparet non opus esse addi, qualia saepe adduntur (vid. Schaefer. ad h. l.) καὶ ἄλλοθι vel similia. Cf. Liban. Opp. T. IV pp. 11. 106 et passim. — πανταχόθεν Σ. Laur8. Cf. Timocr. §. 110, Aristocr. §. 162. Foed. Alex. §. 29 ibiq. annot. 2) οὖν Aristi-

σύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν, οὐχ ἥμισυ δ' ³ ἀφ' ὧν περὶ
 10 τῆς τύχης διελέχθη. ⁴ ἐγὼ δ' ὅλως μὲν, ⁵ ὅστις ἄνθρωπος ὧν
 ἀνθρώπῳ τύχην προσφέρει, ⁶ ἀνόητον ἡγοῦμαι. ⁷ ἦν γὰρ ὁ
 βέλτιστα πράττειν νομίζων καὶ ἀρίστην ἔχειν ¹⁰ ολόμενος οὐκ
 οἶδεν, ¹¹ εἰ μὲν ¹² τοιαύτη ¹³ μέχρ' ¹⁴ τῆς ἐσπέρας· πῶς γὰρ
 15 περὶ ταύτης λέγειν ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἐτέρῳ; ἐπειδὴ δ' οὗτος
 πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τούτων ὑπερηφάνως ¹⁵ ζηῶται ¹⁶

spici potest, tum vero ex iis quae de fortuna disseruit. Ego vero in univ-
 ersum quisquis, homo quum sit, homini fortunam obicit, eum amentem
 esse duco. si enim is, qui optime secum agi putat et prosperrima se uti
 fortuna, ignorat sitne mansura talis usque ad vesperam; qui de ea dicere
 convenit aut eam alteri exprobrare? Quia vero iste praeter multa alia

des. 3) δι' Ω. 4) π. τ. διελέχθη Φ. ι. β. — π. τ. διελέχθη

Bav (non F.). — διελέχθη περὶ τῆς τύχης T. Urb. — διβλέχθη LaurS,
 H et ductus inter λ et χ sunt sec man. itaque pr habuisse videtur διελ-
 χθη. 5) ὅλως μὲν om Apostolius Proverb. Cent. VI, 48¹. Stobaeus
 Floril. Tit. 112 §. 14. 6) προσφέρει Aug1. — προσφέρει u. Pal2. Urb.
 Ang. — Add παντελῶς ante ἀνόητον vulg. Apostolius. Stobaeus. —
 παντελῶς om S. LaurS. F (Bav. habet a rec superscriptum). Aug1.
 7) ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον Aug1. 2. k. s. v. Guelf. Vind1. Pal2. 8) ἦν
 Fel. Weim. 9) ὁ τὰ vulg. LaurS. Apostolius. Stobaeus. — τὰ om pr
 S, add antiq. Φ. (Vind1). Recte om. nam pariter dicendum foret τὴν
 ἀρίστην proxime. 10) ἔχειν om Vind1. 11) οἶδεν Pall. — Dobraeus

quaerit: 'an duplex fuerit lectio, ἦν γὰρ ὁ ἀρίστην ἔχειν ολόμενος
 νομίζων
 οὐκ οἶδεν.' 12) μέναι S accent. a corr antiq. Vind1. — μέναι LaurS,

accentus super με deletus est. — διαμέναι Apostolius. Stobaeus. 13)
 τοιαύτη proponunt ante Verbum Aug1. 2. k. s. Vind1. Pal2. Aposto-
 lius. Stobaeus. — Dobraeus coniecit: εἰ μὲν εἴ αὐτῇ. 14) μέχρ' καὶ
 Aug2. 'Addidi καὶ, cuius est non exigua vis. non tantum usque ad
 finem anni, sed vel ad finem praesentis diei modo.' Reiskius. 'Nisi
 forte Augustani libri scriptura repetenda sit ab errore librariorum satis
 crebro, quem indicavit Bredowius Epist. Paris. p. 75, καὶ additum satis
 placet. Alia exempla huius particulae inter μέχρ' (ἄχρ') et genitivum
 intersertae collegi in Stephani Thes. col. 6118 sq. Omninoque καὶ poni
 posse inter praepositionem eiusque casum docent mea in Aesopo Heu-
 sing. p. 147. 265a. Ad Sophocl. T. II p. 331. Ind. Homer. Od. p. 163.
 Schaeferus. — μὲναι τοιαύτην ἔχων μέχρ' Urb. 15) ὑπερηφάνως
 vulg. — ὑπερηφάνως S. LaurS. k. s. γρΦ. Aug1. 2. Vind1. 5. 16) κέ-
 ζηται vulg. — ζηται S. LaurS. γρΦ. Sic vehementius Aeschines vi-
 tuperatur, quod non solum sit usus, sed etiam tunc et semper utitur.

τῷ¹⁷ λόγῳ¹⁸ σκέψασθ' ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ¹⁹ καὶ ἀληθέστερον καὶ ἀνθρωπινώτερον²⁰ ἐγὼ περὶ τῆς τύχης τούτου²¹ διαλεχθήσομαι.²² (253) Ἐγὼ τὴν¹ τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν² ἡγοῦμαι,³ καὶ ταῦθ'⁴ ὅρῳ καὶ τὸν Δία τὸν Δω-²⁰ δωνάτων ὑμῖν⁵ μαντευόμενον, τὴν μέντοι τῶν πάντων⁶ ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὐ πολλῶν κακῶν⁷ ἐν τῷ παρόντι πεπείρα-²⁵ται;⁸ (254) Τὸ μὲν τοίνυν προελίσσθαι τὰ κάλλιστα καὶ τὸ

etiam de his insolenter utitur oratione; considerate, Athenienses, et spectate, quanto et verius et humanius ego de fortuna quam iste disputem. (253) Equidem fortunam reipublicae bonam esse iudico, idque video vobis etiam Dodonaei Iovis oraculo declarari, sed fortunam hominum omnium, quae his temporibus obtinet, esse gravem et acerbam. quis enim Graecorum aut quis barbarorum non multa mala nunc est expertus? (254) Quod

17) τῷ om T. p. r. Aug4. Vind4. Urb. Ang. 18) λόγῳ Urb. 19) ὅσον k. Pal2. 20) δικαιοτέρον καὶ ἀνθρωπινώτερον sine priore καὶ Aug1. k. s. Vind1. Pal2. et fide Reiskii Guelf. — δικαιοτέρον καὶ ἀληθέστερον? Guelf. — ἀνθρωπινώτερον servaverunt etiam BkkAnecd. p. 78 et p. 80, 18, quo loco pro ἀνώτερον ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου. scribe: ἀνώτερον ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρως etc. i. e. ἀνθρωπινώτερον ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπινωτέρως. 21) αὐτοῦ p. r. Vind4. — τούτῳ cod ζ. — τούτων Pal2. — τούτῳ Vind5. — om Pall. 22) διαλέξομαι γρ AldV. Obs. Ven. Harl. T. p. γρ Φ. Lind. Pall. Urb. — ἔξομαι

διαλεχθήσομαι Bav (non F?). — διαλέγομαι Vind4.

253. 1) τὴν μὲν vulg. — μὲν om Σ. LaurS (cuius pr etiam τὴν om, superscripsit eadem). F. (in Bav μὲν a recenti superscriptum est). Aug1. s. Vind1. Pal2. in γρ habet Φ. Cf. Doberner Observ. Dem. p. 17. 2) ἀγαθὸν Pall. 3) ἡγοῦμαι om Φ. 4) τοῦθ' vulg. — ταῦθ' Σ. LaurS. F. Φ. Aug1. 4. k. p. i. Vind1. 5. Pall. 2. Cf. Schaefer. ad Olynth. II p. 18, 21. 5) ὑμῖν Σ. LaurS. vulg. — ἡμῖν Φ. k. η. Aug2. Vind1. Pal2. Placuit viris doctis. At publice consultantī civitati oraculum responsum est. — ὑμῖν F. — Post pronomen add καὶ τὸν Ἀπόλλω (ἀπολλῶν i. e. Ἀπόλλωνα Aug1) τὸν Πύθιον vulg. — om Σ, cuius marg rec habet. LaurS. Φ. in marginibus Aug1 et k. — Bav habet in γρ sine καὶ. Cf. §. 141. Solon. Eleg. in f. leg. §. 255. Sed habet Epistol. IV p. 1487 in amplificato loco. — Idem additamentum invenitur in Vind1. Pal2. ante ἡμῖν, in s ante ὑμῖν. 6) ἀπάντων T. p. Urb. — om r. Vind4. 7) καὶ μεγάλων post κακῶν add Aug1. 4. Ven. Guelf. ζ. s. k. r. Vind1. 5. Pal2. 8) καιρῷ πεπ. vulg. — πεπ. καιρῷ Aldete. — καιρῷ om Σ. pr LaurS. F. Φ. Aug1. s. Guelf. Vind1. Pal2.

τῶν οἰηθέντων¹ Ἑλλήνων, εἰ προοῖνθ'² ἡμᾶς,³ ἐν⁴ εὐδαιμονία
 312 διάξειν, αὐτῶν⁵ ἄμεινον πράττειν⁶ τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς πό-
 λεως εἶναι τίθημα,⁷ τὸ δὲ⁸ προσκροῦσαι καὶ⁹ μὴ πάνθ' ὥς¹⁰

autem et honestissima quaeque suscepimus et Graecis qui putabant, si nos proiecissent, se beate victuros, ipsis feliciores sumus, id bonae reipublicae nostrae fortunae tribuo, quod autem impigimus et non quo-

234. 1) οἰηθ' *ἐκείνων* Mor. In nullo codice invenimus h. l. pronomen. Fallitur Taylorus. 2) *προείντο* imperfectum AldV. Ω. r. s. u. corr v. — *πρόειντο* Aldetc. p. l. Nihili est. — *προοῖντο* Σ. — *πρόοιντο* LaurS. vulg. — *προοῖντο* ^{εἰν} Bav (non F). Praeferendus est optativus in hypothesi pendenti cum infinitivo, mere cogitata. Cf. Aeschin. Ct. §. 81: ἡγήσατο, εἰ . . . τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολείσθαι etc. 3) ὑμᾶς F. 4) ἂν Aug2. — ἂν ἐν Φ. Coniecerat hoc Reiskius. Cf. Aeschin. l. c. 5) αὐτῶν *ἐκείνων* LaurS. vulg. — αὐτῶν *ἐκείνων* Pall. — τούτων αὐτῶν Aug1. 2. k. s. Vindl. Pal2. — τούτων αὐτῶν *ἐκείνων* Guelf (nisi etiam de hoc codice Taylorus erravit). Scrimg. — αὐτῶν Σ sine reliquis pronomibus, omissis etiam in Φ. Aug4. Vind5, quae pronomina merito Baiterus ad Lycurg. p. 126 explicandi causa inculcata esse censet. — αὐτοὺς sine iis γο marg antiq Σ. — αὐτῶν^{οὗς} F. Accusativus perplacet Schaefero. 'Non assentior. Illud dubitavi, possetne τούτων eiici, quod . . . videri potest glossema esse. Retinui tamen, quum nudum αὐτῶν sic initio membri positum durius videretur. At optime dictum vulgatum post interposita verba ἐν εὐδαιμονία διάξειν.' Dissenius. Sane suam vim habet αὐτῶν graviter praepositum. Melior nostra est fortuna quam reliquorum, quam ipsorum eorum, qui sua Philippo emolumenti sperati causa proiecerant. 6) *πράξειν* Vind5. 7) *τίθεμαι* AldT. Pall. 'Vid. not. ad Gnom. p. 92.' Schaeferus. 8) τῷ δὲ coniecit Wolfius, 'τοῦτέστι, διὰ δὲ τὸ.' Merito nemo probavit. 9) καὶ τὸ Mor. k. Pal2. — Probavit Schaeferus: 'Primum enim, in opposito membro bis ponitur articulus. p. 311, 25 et 26. Deinde quod gravius etiam est, ad aliud subiectum refertur *προσκροῦσαι*, ad aliud *συμβῆναι*, ut snus utriusque infinitivo articulus iungendus videatur.' Schaeferus. 'Levis haec durtia in sententia tam plana me non commovet, ut restituum articulum etiam a Bekkero spreum. Nam quemadmodum in opposito membro bis positus articulus est, quum duo bona laudet et distinguere velit bonam fortunam celebrans, sic nunc de uno tantum malo dicit, nec causa est quare duo distinguere debeat, ubi minuire, non augere debet.' Dissenius. — 'Τὸ δὲ *προσκροῦσαι* καὶ . . . *συμβῆναι* absolute posita accipio, quod vero etc. quam rationem dicendi in oppositis hand raram animadverti. Xenoph. Cyrop. I, 6, 18. Aesch. Ctes. p. 453. Sophocl. Phil. 497. Electr. 1071.' Wunderlichius. Imo τὸ δὲ *προσκροῦσαι* καὶ . . . *συμβῆναι* est accusativus pendens a νομίζω. 10) ὅσα AldV.

ἡβουλόμεθ' ¹¹ ἡμῖν ¹² συμβῆναι ¹³ τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύ-
 χης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς ¹⁴ μέρος ¹⁵ μετεilahφέναι νομίζω τὴν πό-
 λιν. (255) Τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἐνὸς ἡμῶν ¹ ἐκά-
 στου, ἐν τοῖς ἰδίους ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω. ² ἐγὼ μὲν ³
 οὐτως ⁴ περὶ τῆς τύχης ἀξιώ ⁵ ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὥς ⁶ ἐμαν-
 τῶ δοκῶ, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν. ⁷ ὁ δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν
 τῆς κοινῆς τῆς πόλεως ⁸ κυριωτέραν εἶναι φησι, τὴν μικρὰν
 καὶ φανήν τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἐνι τοῦτο γε-
 νέσθαι;

256. Καὶ μὴν εἶγε τὴν ἐμὴν τύχην πάντως ἐξετάζειν, ¹ Αἰ-

modo volumus omnia nobis evenerunt, ceterorum hominum fortunae partem nobis obvenientem civitati tributam esse censeo. (255) At privatum fortunam meam et uniuscuiusque nostrum in privatis exquiri rebus aequum esse duco. ego quidem sic de fortuna censeo, recte et vere, ut mihi videtur, puto autem idem et vobis. sed iste privatam fortunam meam communi fortuna reipublicae valentiores esse dicit, parvam et vilem bonā et amplā. id autem fieri qui potest?

256. Et vero, Aeschines, si quidem in meam inquirere fortunam

Augl. 2. Obs. T. k. p. r. s. s. γφ F. γφ Φ. Guelf. Vindl. 4. Pall. 2. Urb. — ὅσ' IndFel. 'Ad sensum parum aut nihil interest. Vid. not. ad Sophocl. Oed. Col. 1124.' Schaeferus. 11) ἡβουλόμεθ' AldV. Obs. Aug2. Vind4. Urb. 12) ὑμῖν F (Bav?). 13) συμβῆναι om Obs. 14) ἡμᾶς Vindl. Urb. 15) μέρος om Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. 'An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, H. Stephan. Thesaur. T. II col. 576.' Taylorus. 'Vid. Bosii Ellips. p. 270.' Schaeferus.

253. 1) ὑμῶν Augl. η. T. Φ. k. p. r. s. Vindl. 4. Pal2. Urb. 2) νομίζω εἶναι s. Vindl. 3) μὲν οὖν vulg. — οὖν om Σ. LaurS (in fine lineae. marg habet a sec manu). Augl. k. s. AldT. Vindl. Pall. 2. Ang. 4) οὕτω p. r. — οὕτως Lind. Vind4. 5) τύχης ἐξετάζειν ἀξιώ vulg. LaurS. — ἐξετάζειν post ἀξιώ Pall, sed β. α. superposita ordinem restitunt. — ἐξετάζειν om Σ. Augl. s. Vindl. — ἐξ. ἀξιώ om k. Pal2. — ἀξιοῦν corr r. 'Quasi diceretur οὕτως ἀξιώ περὶ τινος.' Wunderlichius. 'Ἀξιοῦν significat etiam arbitrari. Vid. AnecdBkk. p. 412, 26 28.' Schaeferus. Supple νομίζειν. — Locum δίκαιον (post ἐξετάζειν) . . . τύχης om pr u. Ang. 6) ὥς om r. t. 7) ὑμῖν συνδοκεῖν vulgo. — συνδοκεῖν om Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. Vid. Scheibe Observ. in Orr. Att. p. 17. Krueger. ad Dionys. p. 117 sq. 8) τῆς om Pall. 9) τὴν ἰδίαν . . . κοινῆς τῆς πο om Augl. k. Pal2. In marg habet Augl. — λεως ex ommissa linea servaverunt Augl. k. Pal2.

256. 1) ἐξετάζειν πάντως k. Pal2.

σχίνῃ, προαιρεῖ² πρὸς τὴν σαυτοῦ³ σκόπει. καὶ εὖρος τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς· παῦσαι λοιδορούμενος αὐτῇ. σκόπει τοῖ-
 15 νυν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς. καὶ μου⁴ πρὸς Διὸς⁵ μηδεμίαν ψυχρό-
 τητα⁶ καταγνῶ μηδεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἰ τις⁷ πενίαν προπηλα-
 κίζει, νοῦν⁸ ἔχειν ἡγοῦμαι, οὐτ' εἰ τις ἐν ἀφθόνοις⁹ τραφεῖς
 ἐπὶ τούτῳ¹⁰ σεμνύνεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τουτοῦ¹¹ τοῦ χαλε-
 20 ποῦ¹² βλασφημίας καὶ συκοφαντίας¹³ εἰς¹⁴ τοιοῦτους λόγους
 ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἐνότων ὥς ἂν δύνωμαι¹⁵
 μετριώτατα¹⁶ χρήσομαι.

257. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπῆρξεν,¹ Αἰσχίνῃ, παιδί² τὰ προς-

omnino instituis; eam cum tua confer. quam si tua meliorem inveneris; desine convitiari. considera igitur a primordio statim. atque per Iovem ne quisquam ineptire me putet. ego enim neque si quis pauperiorem contumeliose tractat. sanum eum esse puto, neque si quis splendide educatus ea re gloriatur. sed istius importuni maledictis et calumniis in huiusmodi verba incidere cogor, quibus e copia suppeditanti quam potero modestissime utar.

257. Mihi igitur contigit, Aeschines, puero honesta schola et ea ha-

2) προαιρεῖ LaurS. vulg. — προαιρεῖς Urb. — προαιρεῖ Σ. 3) σαυτοῦ vulg. — σεαυτοῦ Σ. LaurS. Vindl. 5. Cf. ad f. leg. §. 221. — ἐαυτοῦ r. — Proxima verba καὶ . . . αὐτῇ citant AnecdBkk. p. 154. 4) καὶ μου om Aug4. 5) καὶ θεῶν post Διὸς add vulg. — om Σ. pr LaurS. 6) ἀσχερότητα Obs. AldV. 'Sine dubio rectius.' Obsopoenus. 'ψυχρ.' interpretantur proxime sequentia.' Schaeferus. Vid. Ernest. Lex. Techn. Gr. s. v. ψυχρ. 7) εἰ τις Reiskius mavult, interpretans προσπλ. in Ind. i. q. alicui contumeliose obiectet. 'Sed προσ. est contumeliose tractare.' Schaeferus. 8) ὁνειδίζει νοῦν Maximus Plan. Rh. T. V p. 574. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1169. — προπηλακίζειν om pr Σ, antiq. addidit extremum ν ad ου. 9) ἀφθονία Gregor. 10) τούτους k. Pal2. 11) τούτου s. Vindl. Pal2. 12) τοῦ χαλεποῦ τουτοῦ Aug4. Vind5. 13) καὶ συκοφαντίας om Aug4. 14) ὥς εἰς pr Pal2, ὥς linea deletum est. 15) δύνωμαι AldT. 16) μετριώτατα Aug4. 'Voluit μετριώτατως.' Reiskius. — μετριώτατα Σ.

257. 1) ὑπῆρξεν legisse videtur Schol. Anonym. Rh. T. VII p. 279. 2) παιδί μὲν ὄντι φοιτᾶν εἰς (ἐς k.) vulg. — om μὲν ὄντι φοιτᾶν εἰς Σ (habet in marg. antiq. sine γρ). pr LaurS. (habet marg. antiqua manu eum γρ). — Schol. Rh. I. c. locum sic dedit: ἔμοι δὲ (praecesserat σοὶ μὲν γὰρ ὑπῆρξεν, Αἰσχίνῃ, παιδί μὲν ὄντι) φοιτᾶν εἰς. Secundum textum Σ et LaurS paululum durior quidem oppositio esse substantivi τὰ διδασκαλεῖα et infinitivorum ἔχειν etc. videtur Rauchensteinio, sed ob ipsam duritiem inculcata esse illa verba. Cf. §. 265. εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα φοιτᾶν minus est quam τὰ προσήκοντα διδασκα-

ἦγοντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν ὅσα χρὴ τὸν μηδὲν αἰσχροῦν ποιήσοντα³ δι' ἑνδειαν,⁴ ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων⁵ ἀκόλουθα⁷ 25
 τούτοις πράττειν, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμιᾶς φιλοτιμίας μὴτ' ἰδίας μήτε δημοσίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμον εἶναι, ἐπειδὴ δὲ⁹ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν⁹ ἔδοξέ μοι, τοιαῦτα πολιτεύμαθ' ἐλέσθαι,¹⁰ 213
 ὥστε καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος καὶ ὑπ' ἄλλων Ἑλλήνων πολλῶν¹¹ πολλάκις ἐστεφανῶσθαι,¹² καὶ¹³ μηδὲ¹⁴ τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς, ὥς οὐ καλὰ γ' ἦν ἂν¹⁵ προειλόμην, ἐπιχειρεῖν¹⁶ λέγειν. (258) Ἐγὼ μὲν δὴ¹ τοιαύτη συμβεβίωκα τύχη, καὶ πόλλ' ἂν² ἔχων ἔτερ³ 5
 εἰπεῖν περὶ αὐτῆς¹ παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπηθαί

bere, quae opus sunt homini turpe nihil facturo propter inopiam, egresso e pueritia his consentientia agere, choragiis fungi, triremes instruere, tributa extra ordinem conferre, nulla vel privata in re vel publica liberalitatem meam requiri sinere, sed et civitatem et amicos iuvare, postquam autem ad rempublicam accedere mihi visum est, ea instituta sequi, ut et a patria et ab aliis Graecis multis saepe sim corona donatus, et ut ne vos quidem inimici non praeclara certe fuisse, quae institui, dicere audeatis. (258) Talis igitur fortuna mea perpetuo fuit, de qua multa alia quae dicere possem praetereo, ne quem iis referendis, quae mihi honori duco,

λεῖα ὑπάρχειν τινί. Illa est simplex frequentatio honestarum scholarum, haec omnium honestarum scholarum occasio et facultas. 3) ποιήσαντα p. 4) καὶ ἔχειν . . . ἑνδειαν versum (?) om Aug1. 5) καὶ ἐξελθόντι δὲ k. s. η. Pal2. Man. 6) παιδίων Aug1. k. r. s. Vind1. Pal2. 7) ἀκόλουθα Σ. Laur8. vulg. — τᾰκόλουθα Aug2. marg Bav. Urb. γρ AldV. T. Vind4. Fel. — in Ω, ἀκόλουθα, sed commatis signum mutatum in τᾰ. — ἀκόλουθον Pal2. — τᾰ καθ' ὅλα AldT. 8) δὲ om Aug4. 9) προσῆλθον, Aldetc. corr Laur8. Φ. t. u. γρ s. Ω. Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Man. Ang. — προσῆλθεῖν? Vind1. — προσελθεῖν Σ. pr Laur8. Aug1. F. (non Bav?). Guelf. s. (T. k. p. r. v). 10) ἔδοξε . . . ἐλέσθαι om Ang. 11) ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλ. vulg. — ὑπ' ἄλλων Ἑλλ. πολλῶν Σ. Laur8. 'Egregie, et sic, ut pudori oratoris parcat. vulgata enim tam absurda est, ut ne superlationis quidem excusationem admittat.' Schaeferus. — 'Dobraeus mavult πολλῶν sine Ἑλλήνων. 12) ἐστεφανῶσθαι Ω. — στεφανῶσθαι Vind5. 13) εἰ k. Pal2. 14) μὴ Aug1. k. Vind1. Pal2. 15) οὐκ ἀλλαγῆναι Σ, margo recentior οὐ καλὰγε ἦν ᾰ. 16) ἐπιχειρεῖ k. Pal2.

258. 1) δὴ om Ω. Pall. Ang. 2) ἂν Vind1. 3) καὶ πολλὰ ἂν ἔτερ' ἔχων Pal2, qui vulgatum ordinem in marg habet. 4) περὶ αὐτῆς om Vind1.

τινα, ⁵ ἐν ⁶ οἷς σεμνύνομαι. ⁷ σὺ δ' ὁ σεμνυνόμενος ⁸ ἀνὴρ ⁹ καὶ
 διαπτύων τοὺς ἄλλους σκόπει πρὸς ταύτην ¹⁰ ποία ¹¹ τινί ¹² κέ-
¹⁰ χρησάι τύχη, δι' ἣν ¹³ παῖς μὲν ὦν μετὰ πολλῆς τῆς ¹⁴ ἐνδεείας
 ἐτράφη, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς ¹⁵ τῷ διδασκαλείῳ ¹⁶ προσεδροῦν,
 τὸ μέλαν τρίβων καὶ τὰ βάθρα ¹⁷ σπογγίζων καὶ τὸ παιδαγω-
 γεῖον ¹⁸ κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων,
 (259) ἀνὴρ δὲ ¹ γενόμενος τῇ ² μητρὶ τελοῦσθαι τὰς βίβλους
¹⁵ ἀνεγίνωσκες καὶ τὰλλα συνεσκευωροῦ, ³ τὴν ⁴ μὲν νύκτα νε-

offendam. Tu vero, gravitatem affectans vir et alios conspuens, cum hac eam fortunam confer, qua tu es usus: puer in magna egestate es educatus, una cum patre ad ludum literarium sessitans, atramentum terens et subsellia spongiis detergens et paedagogium verrens, famuli vicem, non ingenui pueri obiens. (259) vir factus, matri imitanti libros lecitasti, et ceteras machinationes curasti, noctu hinnuli pelle indutus et

5) τινάς γρ AldV. η. Aug2. Vind4. (T. k. p. r. u. v). — τινα Aldete. Σ. LaurS. Ω. F. Φ. s. t. Pall (in marg habens ἡ τινάς). Urb. Vind1. 3. 5. Pal2. Man. Aug. I. e. non certum quendam, sed in universum auditores, ut nostrum *man, einen*. 6) ἐφ' p. 'Solenni constructione, ut haec structura satis probabilis videatur. Vid. mox vs. 20.' Schaeferus. Nullorum vocabulorum variationem magis amat orator quam praepositionum, scilicet variatā sententiā. ἐν οἷς σεμνύνομαι = *in quibus nisus gloriatur*. Cf. Aristotel. Ethic. ad Nicom. IV, 8. 7) σεμνύνομαι Vind3. 8) σεμνός vulg. Alexander. Rh. T. VIII p. 431. et Herodianus, sed sine ἀνὴρ, Rh. T. VIII p. 588 (= p. 50 ed. Dind.) — σεμνυνόμενος Σ. LaurS. 'Vulgata scriptura est apud Herodianum eumque commendat additum ἀνὴρ, quod om Herodianus, apud quem scriptum ὁ σεμνός καὶ δ. τ. ἄλλους.' Dindorfius. At participium pro adiectivo non offendit, et σεμνυνόμενος melius cum διαπτύων τοὺς ἄλλους convenit quam σεμνός, *venerandus*, acerbiusque idem verbum repetitur. 9) ὁ σεμνός ἀνὴρ καὶ δίκαιος Urb. 10) ταύτη T. γρF. γρΦ.

η
 AldT. Vind4. Urb. — ταύτην Bav. — αὐτὴν Ω. — ταυτί γρ marg Ω. 11) ὁποία Φ. Aug1. ε. η. k. r. s. Guelf. Vind1. Pal2. — ποία δὲ Ω. u. Aug. 12) τίνι vulg. — τινί Σ? Bekk. correxit. — τινα Ω (non aliter). — τοίνυν pr LaurS, corr in τινι. locus est in crasis. 13) ἥς Harl. 14) τῆς om vulg. — ἐπ' Σ. unde Scheibius Obs. in Orr. Attic. p. 56 coniecit, ut habet LaurS, πολλῆς τῆς i. e. 'πολλῇ ἣν ἡ ἐνδεῖα μεθ' ἥς ἐτράφη.' 15) πρὸς om Schol. Rh. T. VII p. 272. 16) τὰ διδασκαλεῖον Aug4. Vind5. 17) Citant Marcellinus Rh. T. IV p. 348. Pollux Onom. Lib. IV §. 19 hic ordinem verborum τὰ β. σπογγ. καὶ τὸ μίλ. τρ. invertens. — (βάθρα Aug4.) 18) τῷ παιδαγωγῷ Ω, in marg γρ τὸ παιδαγωγεῖον.

259. 1) δὲ om Aug4. 2) γ. καὶ τῇ Aug2. 3) συνεσκευώρου Aldete. sec m LaurS. — συνεσκευωροῦς Vind5. — συνεσκευωροῦ Σ? vulg. —

βρίζων⁵ καὶ κρατηρίζων⁶ καὶ καθαίρων τοὺς τελουμένους καὶ ὑπομαίτων⁷ τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις καὶ, ἀνιστάς⁸ ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, κελεύων⁹ λέγειν ἔγνυον κακόν, εὖρον ἄμεινον, ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικούτ¹⁰ ὀλολύξαι σεμνυνόμενος¹¹ (καὶ ἔγωγε νομίζω.¹¹ μὴ¹² γὰρ οἴεσθ' αὐτὸν¹³ φθέγγεσθαι μὲν οὕτω¹⁴ μέγα, ὀλολύξειν δ' οὐχ ὑπέρλαμπρον), (260) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους¹ ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν, τοὺς ἐστεφανωμένους² τῷ μαράθῳ³ καὶ τῇ λεύκῃ, τοὺς ὄφεις τοὺς²⁵ παρείας⁴ θλίβων καὶ⁵ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰσῶρων, καὶ βοῶν⁶

e cratere bibens, et initiandos lustrans et abstergens luto ac surfure et, quam erigebas eos a lustratione, dicere iubens 'Mala effugi, reperi meliora,' id tibi laudi ducens, neminem unquam tantum ululasse (idque equidem puto. nolite enim credere eum, quum tam clare loquatur, non splendidissime ululare), (260) his autem diebus praeclaros illos coetus per vias ducens, foeniculo et populo redimitos, serpentes quos parias vocant elidens et supra caput efferens, et clamitans 'Evoe Saboe' et interim salti-

συνεσχευωρον pr LaurS. 4) καὶ τὴν Φ. 5) νευρίζων Ald. Mor. t. u. v. Vindl. 3. Pall. Man. — νεβρύζων Q. — νεβρίζων Fel. Σ. LaurS. vulg. Harp. Phot. Suid. 6) Phot. s. v. 7) ἀπομαίτων Augl. k. — Cit. Harp. Suid. AnecdBkk. p. 431. 8) ἀνιστάς vulg. — ἀνιστάς Σ. LaurS. Augl. 2. η. s. Ven. Guelf. Bav. Vindl. 5. Pall. 2. Ang. (Φ. k. p). Vid. not. 9. 9) κ. καὶ κελεύων LaurS compendio. vulg. — καὶ om Σ. Augl. k. s. Vindl. 3. Pal2. Vid. Doberenz. l. c. p. 5. Eodem tempore, quo Aeschines initiatos erigebat (ἀνιστάς), iubebat eos formulam dicere, idque faciebat λαμπρόφωνος voce glorians. Sic intelligimus tria participia vario ordine usurpata, non disiungenda per καὶ. 10) τηλικούτον vulg. — τηλικούτ Σ. LaurS. (Vindl. 5). 11) 'Nullus dubito legendum esse καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω.' Reiskius. 'Vulgata est sanissima. atque equidem credo scil. rem ita se habere sive hominem vere gloriari.' Schaeferus. 12) καὶ Man. 13) ἄν τὸν Vind5. 14) οὕτως Vind4.

260. 1) θιάσος cit. Zonar. p. 1045. Harpocr. Suid. s. v. 2) στεφανωμένους Ald. Pall. — στεφανουμένους Fel. 3) μαράθῳ Aldetc. (Augl.) Vindl. Pal2. Plin. H. N. XXI, 54. XXX, 27. Vid. Billerbeck. Flora Class. p. 78 sq. — μαράθῳ Σ. LaurS. vulg. Harpocr. Suid. Phot. s. v. Λεύκη. Philetas in Etymol. M. s. v. Νῆ p. 602, 40. Plin. H. N. VIII, 99. XX, 110. Athenaeus, Strabo, Aelianus, Theophrastus, alii in Stephani Thesaurο Didot. — Ἀπὸ τοῦ μαραίνεσθαι Dioscorid. III, 81. 4) παρείας Augl. k. s. pr Bav. Pal2. — Cit. schol. Aristophan. Plut. vs. 690. Hermog. T. III p. 308. Harpocr. Suid. (Phot.) Ammon. s. v. Etymol. Magn. p. 653, 36. 5) καὶ om Pal2. 6) καὶ ante εὖροι Wolf. addidit, nescimus unde.

‘*εὐοὶ σαβοὶ*’⁷ καὶ *ἐπορχούμενος*⁸ ‘*ῥης ἄττης ἄττης ῥης*’⁹, *ἐξαο-*

lans ‘*Hyes Attes Attes Hyes*,’ praesul et dux et hederam ferens et van-

7) *εὐοὶ Σαβοὶ* vulg. Harpocration vulg. -- *αἰβοὶ σαβοὶ* Aug4. Cf. Cramer. Anecd. Oxon. T. II p. 495: *Εὐβοὶ σαβοὶ. Ναυτικόν* (scr. *Βαυτικόν*) *τι ἐπιφώνημα ἔστι. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος.* — Codex Palatinus (quem Bekk. h. l. neglexit) Harpocr.: *εὐβοισαβοὶ. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. Βαυτικόν τι ἐπιφθέγμα ἔστιν.* Cf. Psel-

lus *περὶ δικῶν* p. 109 Boiss. — *εὐ σαβοὶ* F. — *εὐ οἱ σαβοὶ* Bav. — *εὐ οἱ σάβοι* LaurS. γρ s. u. v. (ε. η). — *εὐ οἱ σαβοὶ* Vind3. De spiritu aspero in medio vocabulo (*εὐοὶ* vel *εὐοῖ*) vid. Giese Dial. Aeol. p. 311 sqq. Lehrs. De Stud. Aristarch. Homer. p. 337. Keil. Schedae Epigraph. p. 4. Herodianus ap. Theognost. Canon. in BkkAnecd. p. 1433. = in Crameri Anecd. Oxon. T. II p. 158. Etymol. M. p. 391, 12. Schol. Dionys. in BkkAnecd. p. 951. Apollon. De Construct. p. 319 sq. — *εὐ οἱ σαβοὶ* r. — *εὐοισάβοι* pr Ω. Man. Urb. — *εὐοὶ σαβοὶ* corr Ω.

— *εὐοισάβοι* Σ, superser *οἱ* antiq. Fortasse verum videatur *εὐ σάβοι* i. e. *εὐ μύσται* sive *εὐ ἔχοιτε*, ὡ μύσται (conferamus *ἰω Βάκχε*). vel *εὐ οἱ σάβοι* i. e. *εὐ οἱ μύσται ἔχοιεν*. Nisi in Graecis barbarae formulae origo frustra quaerenda esset. Schol. in Pall. Urb. (et in aliis codd. Morel. et Dind. p. 327): *παρὰ φύλαξι* (scr. *φλύαξι* vid. Toup. Emendd. in Suid. T. II p. 204 ed. Porson. cf. Athen. Lib. XIV p. 621 F. Hesych. s. v. ibiq. intrr.) *τιμώμενον βαυτικόν τι ἐπιφθέγμα κατὰ τὴν* (τὴν om Pall) *Φρυγῶν διάλεκτον, ἵνα οὕτως ἔχη: εὐ οἱ μύσται. ἀπὸ τούτου μέντοι καὶ ὁ Στράβιος Διώνυσος.* Harpocr. et Phot. s. v. *Σαβοὶ*. Suid. et Stephan. Byz. s. v. *Σάβοι*. — Photius s. v. *Εὐοὶ σαβοὶ: μυστικά μὲν ἔστιν ἐπιφθέγματα. φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν. ἀφ’ οὗ καὶ ὁ Στράβιος Διώνυσος.* Plutarch. Conviv. p. 671 F: *Σάββους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι καὶ ταύτην ἀφιάσι τὴν φωνήν, ὅταν ὀργιάζωσι τῷ Θεῷ (lacuna) σιν. ἔστι δὴ πον καὶ παρὰ Δημοσθένους λαβεῖν καὶ παρὰ Μενάνδρου.* Accentus *εὐοὶ* traditione quidem confirmatus esse videtur. Apollonius De Adverb. in BkkAnecd. p. 588: *ὥς ἔχει τὸ ὁμοιοῦ καὶ τὸ ὁτοτοῖ καὶ τὸ οἰοιοῖ. φαίνεται, ὅτι καὶ τὸ εὐοὶ κατὰ τοῦτο σισημειώσεται.* Traditio autem a Grammaticis id esse *σχετλιαστικόν*, et τὰ εἰς οἱ καὶ εἰς αἱ *σχετλιαστικά παραλόγως περισπῶνται: ὁτοτοῖ, εὐοὶ* etc. Herodianus p. 208 Schm. = Arcadius p. 183. Cf. Crameri Anecd. Ox. T. III p. 279. Regul. Prosod. p. 460 Hermann. 8) ‘*καὶ ἐπορχούμενος* videntur transponenda post *ἄττης* *ῥης* et ad haec tripudians.’ Schaeferus. Obscuriores ritus, quam ut talia mutemus. 9) *ῥης ἄττης ἄττης ῥης* Σ et vulg. Harp. Suid. s. v. *ἄττης* ibiq. intrr. (Strab. X, 3 §. 18: *Ἐπιφθεγγόμενον εὐοὶ σαβοὶ | πολ- λάκις*) καὶ *ῥης ἄττης* [ἄττης] *ῥης*). — *ῥῖς ἄττης ἄττης ῥῖς* u. — *ῥης*

χος καὶ προηγμένων¹⁰ καὶ κιττοφόρος¹¹ καὶ λιγνοφόρος¹² καὶ

num ferens et eius generis aliis nominibus ab aniculis salutabare, merce-

ἄτης ἄτης ὅης v. — ὅς ἄτης ἄτης ὅς LaurS. Man. Urb. Ang. IndAld. (ὅς AldV). — ἄτης loco ἄτης coniecit Vales. Emend. p. 107 sq. et ad Maussaci Harpoer. p. 101. Ἄτης nomen satis confirmatum est per Pausan. VII, 17 §. 5 ibiq. Siebelis. aliosque scriptores. Quamquam originem nominis indicere non possum. nam nobis quidem non placet Bocharti explicatio Opp. T. I column. 441 ed. Villemand. et Leusd. Alia dedit Lobeck. Aglaopham. Excurs. XIII T. II p. 1041 sqq. 10) ἡγεμῶν Aristides Rh. T. IX p. 458 W. Aug4. 11) κιττοφόρος libri Dem. omnes. Item Aristides. Libanius Declam. T. IV p. 975 R. — Rubenius coniecit κιστοφόρος. Secuti sunt Spanhemius, Tylor, Reiskius, Bekkerus, Lobeckius (l. c. T. I p. 647), alii. Cur nos ad nostros codices reverterimus, exposuimus Programm. Francof. 1840b. Neque Harpocrationis codices illam coniecturam satis confirmant. nam non Demosthenem citaverunt Harpoer. reliquique Lexicographi, sed sic Harpoer. Palatinus i. e. optimus eius codex: Κιττοφόρος. ἔνιοι μετὰ τοῦ σ γραφουσιν, κιστοφόρος. ἵσκειν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖς θεαῖν. Tuentur praeter eum Harpocrationis codicem hoc κιστοφόρος et κίστας codd. Fed. Morelli, Medicensis, Cantabrigiensis et alii Bekk., pro qua lectione vulgo διὰ δύο σσ, κισσοφόρος et κίσσας, ut lectionem merito reiecit Valesius ad Maussac. p. 377 sqq. Ex Harpoer. corrigenda sunt BkkAnecd. p. 272 init. sic: Κιττοφόρος: ὁ τὸν κιττὸν (scribebatur κίττον) φορῶν. [adde: ἔνιοι μετὰ τοῦ σ γραφουσιν κιστοφόρος], ἔν' ἢ ὁ φέρων τὴν κίστην. Cf. Suid. et Phot. Invenimus autem apud Cyriacum Anconitanum Demosthenis verba citantem in scholiis ad Strab. l. c. sane lectionem κιστοφόρος, omisit autem ille καὶ λιγνοφόρος. Vid. Tzschuck. ad hunc Geographum l. c. Certe haec omissio non sine ratione. nusquam enim idem λιγνοφόρος καὶ κιστοφόρος dicitur, nam aut κίστη et λίγνος eadem sunt mystica vasa, tum alterum vocabulum superfluum est, aut sunt diversa, tum non idem eodem tempore ea gestabat. sed recte copulantur κιττός et λίγνος. Ut Plutarch. Vit. Alexand. cap. 7: ἡ Ὀλυμπιάς μᾶλλον ἑτέρων ζηλώσασα τὰς κατοχὰς καὶ τοὺς ἐνδοξασμούς ἐξάγονσα βαρβαρικώτερον, ὅρις μεγάλους χειροῦθεις ἐφέλκετο τοῖς θιάσοις, οἱ πολλὰκις ἐκ τοῦ κιττοῦ καὶ τῶν μυστικῶν λίγων παραναδυόμενοι καὶ περιελιττόμενοι τοῖς θυρσοῖς τῶν γυναικῶν καὶ τοῖς στεφάνοις, ἐξέπληττον τοὺς ἄνδρας. Cf. Toup. Emendat. T. II p. 203 ed. Pors. E nostro loco apparet, istos coetus reliquos foeniculo et populo redimitos fuisse, solum Aeschinem tanquam ipsum Bacchum hedera coronatum. 12) λιγνοφόρος Fel. Mor. — λιγνοφόρος Ald. S. LaurS. Q. Aug1. 4. s. β. s. η. Bav. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. alii Bekkerii. Harpoer. (Phot. Suid.) s. v. — λιγνοφόρος Aug2.

τοιαῦθ' ¹³ ὑπὸ τῶν γραιδίων ¹⁴ προσαγορευόμενος, μισθὸν λαμ-
 314 βάνων τούτων ¹⁵ ἐνθρυπτα ¹⁶ καὶ στρεπτοῦς ¹⁷ καὶ ¹⁸ νεήλατα, ¹⁹
 (ἐφ' οἷς ²⁰ τίς ²¹ οὐκ ἂν ²² ὡς ἀληθῶς αὐτὸν ²³ εὐδαιμονίσειε ²³
 καὶ ²⁴ τὴν ²⁵ αὐτοῦ ²⁶ τύχην;) (261) ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας
 ἐνεγράφησ' ¹ ὅπως δῆποτε (ἐὼ γὰρ τοῦτο ²), ἐπειδὴ γ' ³ ἐνεγρά-

dem pro istis muneribus accipiens placentas vinosas et spiras et mellitos panes, (ob quae quis eum non vere felicem praedicet et fortunam eius magni faciat?) (261) postquam autem in tribules inscriptus es quocumque modo (id enim praetereo), certe postquam inscriptus es; statim pul-

13) καὶ τὰ τοιαῦτα vulg. — τὰ om Σ. LaurS. (Vind3). 14) γραιδίων Aldet. vulg. Hermog. T. III p. 308 W. — γραίδων AldV. — γραδίων Bekk. 'Sic semper Attici. Vid. Aristoph. Plat. vs. 674. 688. Nostram scripturam invexerunt librarii iota adscriptum trisyllabae vocis duobus punctis notantes.' Schaeferus. Γραίδιον (quatuor syllabis) non atticum esse dudum quidem constat. Vid. Lud. Dindorf. in Stephau. Thesaur. Didot. Sed sitne γραίδιον an γραδίων scribendum e Lexicis veteribus, quae quidem integra relinquamus, non constat. Zonaras p. 453: γραίδιον καὶ κατὰ συγκοπήν τῶν δύο ι γραίδιον. Etymol. Magn. p. 230, 41: Γραδίων. — γραίδιον. — γραίδιον, καὶ κατὰ συγκοπήν τοῦ ἑνὸς ι καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ εἰς τὴν αὐτὴν διέφθογον γραίδιον. Eustath. ad Od. A vs. 190 p. 1410, 4: ἔτι καὶ γραῖς, ὅθεν τὸ γραίδιον ὑποχोरιστικῶς. καὶ συνηρημένως γραδίων. — Σ γραιδίων scribens, non ea forma literae ι utitur, quae vulgo subscibitur, sed altera, longiore, duobus punctis (non diaeresi significandae) ab iota subscripto distincta. — LaurS: γραδίων (cum iota subscripto?). 15) τούτων om k. Pal2. 16) ἐνθρυπται Ang. — om Athen. XIV p. 645 B. — Cit. Harpocr. s. v. Schol. ad Aristid. p. 308 Fr. AnecdBkk. p. 97. Cf. Suid. s. v. 17) Cit. Harpocr. Suid. s. v. 18) καὶ om Man. 19) νεήλατα Q. — Cit. Harpocr. Cf. Julian. Epist. 24 p. 36 ed. Heyler. 20) τίς AldV. Wunderlichius correxit vulgatum τις. 21) οὐκ ἂν om T. p. Urb. 22) αὐτὸν Σ. — αὐτόν vulg. — αὐτόν LaurS. Bkk. Cf. not. 26. — αὐτόν ὡς ἀληθῶς k. Pal2. 23) εὐδαιμονήσειε Mor. (Ald? in meo exemplo non liquet). Pall. 2. — εὐδαιμονήσεις Aug4. — εὐδαιμονήσειεν αὐτόν? pr LaurS, nunc αὐτόν. 24) καὶ om Aug4. 25) τὴν αὐτὴν AldT. Pall. 26) αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ Markl. — αὐτοῦ LaurS. vulg. 'Bene αὐτόν . . . αὐτοῦ Bekker. Lenis Apostrophen, quae per totum hunc locum continuatur, perperam interpellat.' Schaeferus. Apostrophen esse satis ostendit interrogativum τίς et §. 256, ubi Aeschinis fortunam se expositurum esse Demosthenes profitetur. haec vero argumentatio minus recte procederet, si interrogaretur, quis se his rebus non crederet felicem. Irrisio e vulgata scriptura maior est.

261. 1) ἀνεγράφησ' Pal2. 2) τοῦτο γε Aug1. s. η. Harl. Gneiff.

φης⁴ εὐθὺς τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων,⁵ γραμματεῦ-
ειν⁶ καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις.⁷ ὥς δ' ἀπηλλάγης ποτὲ καὶ
τούτου· πάνθ' ἅ⁸ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς⁹ αὐτὸς ποιήσας οὐ
κατήσχυνας¹⁰ μὰ¹¹ Δι' οὐδὲν τῶν¹² προὔπηργμένων¹³ τῷ μετὰ 10
ταῦτα βίῳ, (262) ἀλλὰ μισθώσας σαντὸν¹ τοῖς βαρυστόνοις
ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις² ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ³ καὶ Σωκράτει,⁴

cherrimum tibi munus delegisti, scribam esse et minorum magistratuum
ministrum, ut autem tandem eo quoque liberatus es; perpetratis iis
omnibus quae in aliis accusas, nihil per Iovem prioribus factis indignum
commisisti in posteriore vita, (262) sed locata opera tua illis, qui suspi-
riosi cognominantur, histrionibus, Simylo et Socrati, tertias partes acti-

Vindl. 4. Pal2. — γε om Σ. LaurS. Ω. Φ. v. Vind3. 5. — ἐπειδὴ . . .
τοῦτο] ταῦτα λείπει ἐν τῷ παλαιῷ Lind. 3) ἐπειδὴ γ' Σ. pr LaurS
(eadem man γ delevit. et prima fort. habuerat ἐπει sine δῆ). vulg. Cf.
Doberenz. l. c. p. 25 sqq. — ἐπειδὴ δ' Ω. u. corr v. Vind3. Pall. Man.
Ang. — ἐπειδὴ δ' οὖν Harl. η. Alt. Aug2. Vind4. 4) ἐπειδὴ γ' ἐνε-
γράφης om Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. 5) διελέξω τ. ἔργ. cod η.
— ἐξελέγξω τ. ἔργ. corr Ω. — τῶν ἔργων ἐξελέξω p. Lind. Vind4.
6) ὑπογραμματεύουσιν corr LaurS fort. a pr manu. vulg. Cf. f. leg. §§.
200. 249: ὑπογραμματεύοντες δ' οὗτοι καὶ ὑπηρετοῦντες. — γραμμα-
τεῦειν Σ. pr LaurS. Augl. s. Φ. Vindl. Urb. Pal2. Cf. supra §. 127.
f. leg. §. 95. 7) ἀρχιδίοις Σ. LaurS. vulg. Pollux VIII §. 83. — ἀρ-
χειδίοις cod β. — ἀρχίοις Lind. ε. — ἀρχείοις γε AldV. Augl. 4. s. γε
marg antiq Σ. γε Φ. k. p. r. s. T in litura. Vindl. 4. 5. Pall. Urb.
Obs. Alt. Ven. 'Vide ne praestet.' Schaeferus. — γε τοῖς ἀρχείοις.
λέγει δὲ τοῖς χαρτοφύλαξι marg Bav⁶(non f⁷). — τοῖς χαρτοφυλακίοις
καὶ ἀρχείοις Pall. — ἀρχαίοις Guelf. Aug2. 8) πάντα sine ᾧ Augl.
pr k. r. Vindl. 9) κατηγορεῖς Augl. k. r. Guelf. 10) κατησχύνας Σ.
11) οὐ μὰ k. Pal2. 12) τῷ Pal2. 13) ὑπηργμένων T. — προὔπηγμέ-
νων Ω. — προὔπηργμένων Σ.

262. 1) αὐτὸν Σ erratum propter praecedens σ. Vindl. Perperam
sic olim Dindorf. — εἰαντὸν Harpocr. Phot. Suid. s. v. Σιμύλος. (Pollux
X §. 42). — αὐτὸν Vind4. 2) ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις vulg. — ἐκείνοις
ἐπικαλουμένοις Augl. k. r. s. Vind4. Pal2. — ἐκείνοις καλουμένοις Vindl.
— ἐκείνοις om Aug4. 3) Σιμύλῳ marg antiq Σ. ε. ζ. η. Alt. Obs. Augl. 2.
Vindl. 3. 4. 5. (F. k. p. r. s). Harpocr. Phot. Suid. Anonym. Vit. Aeschin.
p. 5 ed. Dind. Nomen passim occurrit, etiam in Inscriptionibus. Vid.
Stephan. Thes. Didot. — Σιμύλῳ Less. — Σιμύλῳ Pal2. — Σιμύδῳ
IndFel. AldV. T. Harl. Lind. etiam idem ille Obs. — Σιμύδα corr Ω.
— Σιμύλῳ ἢ σιμύδῳ γε F. (Σιμύλας nomen viri invenitur Anthol. T.
I p. 481 ed. Iac. Rhian. VIII, 6). — Σιμύλλῳ Aug4. — Σιμύλλῳ AldT.

— Σιμύλλῳ text Σ. Φ. t. u. v. Meerm. Ang. — Σιμύλλῳ^a LaurS. —

ἐριταγωνίστεις, σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας⁵ συλλέγων ὥσπερ
ὄπωρώνης⁶ ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν χωρίων, πλείω λαμβάνων ἀπὸ⁷
15 τούτων⁸ ἢ τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς⁹ ψυχῆς ἡγωνίζε-
σθε.¹⁰ ἦν γὰρ ἀσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὑμῖν¹¹ πρὸς τοὺς¹²

tabas, dum ficus et uvas et olivas colligens tanquam pomarius ex alienis
praediis, plura hoc quaestu accipiebas, quam e ludis, in quibus vos pericu-
lum capitis adibatis. erat enim vobis perpetuum et implacabile bellum cum

Σιμύναξ Ald cum asterisco. — Σιμύνα marg Pall. — Σιμύνα Fel.
Mor. Man. Cf. Athen. VIII p. 348 A: Σιμύναν τὸν ὑποκριτὴν Schweigh.
ex optimo codice, antea scribebatur Σιμύλαν τ. ὑποκρ. — Σιμύνας
esse videtur alia forma deminutivi, quae Σιμίχος doricæ et Σιμύλος
attica. Illam formam ἰχος etiam in Attica propagatam fuisse docet
Boeckhius Corp. Inscr. T. I p. 125 sq. Maxime placet Σιμύνα, ad
optimam auctoritatem proxime accedens. Nec persuasit nobis Dobraeus
καὶ terminationem natam esse e proximo καὶ. — Σιμίνα pr Q. text
Bav. 4) Σωκράτη Meerm. Phot. s. v. Σίμυλος (sic). 5) ἐλάας vulg.
Athen. XIV p. 653 E. — ἐλάας Σ. Augl. Pal2. Vind5. alii codices Bekk.
Attica forma. Thomas M. s. v. Iacobi Ind. ad Comic. Fragm. s. v. Ea-
dem forma de arboribus Inscr. Corp. No. 93 sexies. T. I p. 133^a. 6)
ὁ πωρώνης Ald. Fel. Vind4. — ὄπωρώνης Σ. LaurS. vulg. et Phrynich.
p. 206 Lob. — ὄπωρώνης ἐκεῖνος Aug2. Pal2. 'Addidi pron. Ille proverbio
aut fabula scenica vulgo notus.' Reiskius. — 'Delevit Bekker. Assen-
tior Dissenio haec notanti: ἐκεῖνος abesse nequit. Quod si deles, locus
hic convitii plenus acerbissimi languet. Intelligendus certus quidam
homo, qui quae venderet poma furaretur. Hunc Aeschines ob summam
paupertatem imitatus dicitur.' Schaeferus. At non posset abesse
articulus ὁ. Est autem omnino ὄπωρώνης in victus infamis nominibus,
ut etiam ab hac parte pronomen non sit necessarium. Pollux Lib. VI
§. 128. Sed sententia loci haec est: quum histrionibus istis serviebas,
eodem tempore, quasi esses pomarius, poma vendebas ex alienis hortis
furaus. Construe συλλέγων ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν χωρίων. Nobis quidem
ἐκεῖνος e proximo ἐκ ortum esse videtur. 7) ὑπὸ p. Vind4. Urb.
8) τούτων τραύματα LaurS. vulg. — τραύματα om pr Σ (add antiq).
recte om. Hoc enim additamento e proximis petito sententia obscurior
fit. 'Dele τραύματα et verto plus inde lucri faciens, quam ex certaminibus
seu potius pro vita et capite veris pugnis.' Dobraeus. Cf. Funkhaenel.
Quaest. Dem. p. 43 sq. idem in Philologo VII, 3 p. 568 sq: 'Τραύματα
deleto locus acerbissimus propter amphiboliam, quae in verbis πλείω
λαμβάνων ἀπὸ τούτων inest, maxime facetus est. Verisimile autem est
omnes auditores novisse, quid Aeschines poma suffuratus acceperit.
Accedit quod sequentia, ubi propter certamina, quae Aeschines tertiae
personae actor contra auditores subiit, acerbè irridetur, oratoris verba
satis declarant.' 9) τῆς om p. Vind3. 10) ἀγωνίζεσθε eod η. 11)

θεατὰς πόλεμος, ὅφ'¹³ ὦν¹⁴ πολλὰ τραύματ' εἰληφώς, εἰκότως
 τοὺς ἀπείρους τῶν τοιούτων κινδύνων¹⁵ ὥς δειλοὺς σκώπτεις.
 (263) ἀλλὰ γὰρ παρὲς ὦν¹ τήν² πέναν αἰτιάσαιτ' ἂν τις, ²⁰
 πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου³ βαδιούμαι κατηγορήματα.¹ τοι-
 αύτην γὰρ εἴλου πολιτεῖαν, ἐπειδὴ ποτε καὶ τοῦτ'⁵ ἐπῆλθε⁶
 σοι ποιῆσαι, δι' ἣν εὐτυχούσης μὲν τῆς⁷ πατρίδος λαγῶ⁸ βίον
 ἐξῆς⁹ δεδιώς¹⁰ καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγῆσσεσθαι προσδοκῶν ¹⁸
 ἐφ' οἷς σαντῶ¹¹ συνήδεις ἀδικοῦντι,¹² ἐν οἷς δ' ἡτύχησαν οἱ

spectatoribus, a quibus multa vulnera quum acceperis, non iniuria talium
 periculorum rudes ut timidus derides. (263) Verum omissis iis, quae pau-
 pertati imputari queunt, ad ipsas ingenii tui venio accusationes. eam
 enim gerendae reipublicae rationem delegisti (quum et hoc tibi aliquando
 in mentem venisset), qua, dum patria felix erat, leporis vitam degeres
 perterritus et tremens et semper verbera expectans propter scelerum
 conscientiam, in reliquorum autem adversa fortuna ab omnibus conspecta

ὦν καὶ ἀκήρυκτος ὁ Τ. π. r. Vindl. Urb. καὶ ἀκήρυκτος ὦν ὁ
 vulg. — ὁ om Σ. LaurS. Vindl. 3. Pall. Ang. 12) τοὺς om Mor. 13)
 ἐξ marg Bav (in textu ὅφ'). 14) ὦν τὰ Ω. t. u. v. Vindl. 3. 4. Pall. Urb.
 Man. Ang. Aldeje. — τὰ om Σ. LaurS. s. η. Vindl. 5. Pal2. Augl. 2. 4.
 Bav. (Φ. T. k. p. r). 15) κινδύνων om Augl. k. s. Vindl.

263. 1) ἐξ ὦν vulg. — ἐξ om Σ. LaurS. pr Ω. Augl. s. η. AldB.
 Vindl. 3. Pal2. Man. Ang. F et Φ (qui duo codd habent in γε).
 Meerm (cuius marg recentior habet). BkAnecd. p. 128. (k. p. t. u. v).
 punctis notatum in AldV. 'Recte Reiskius deleuit. Vid. Stephan.
 Thesaur. [s. v. Αἰτίαμαι] col. 1684.' Schaeferus. 2) τήν om Ω.
 3) προσώπου loco τρόπου σου Aug2. 4) κατηγορήματα Ω. 5) τοῦτ'ων
 Aug2. 6) ἐπῆλθε Vindl. 7) τῆς om Vindl. 5. Cf. §. 242. 8) λαγῶ
 Σ. vulg. — λαγῶ LaurS. — λαγῶ Augl. s. η. — λαγῶν pr Augl (era-
 sum est v). k. r. Vindl. Pal2. — λαγῶν Aristides p. 442 Norm. Rh. T.
 IX p. 458 W. De accentu vid. Lobeck. ad Phryn. p. 186. Schaefer.
 ad Gregor. p. 165. Goettling. ad Theodos. p. 250. Circumflexum de-
 fendit Mehlhorn. Gramm. I p. 184 sq. secundum Grammaticos, quibus
 adde Eustath. Iliad. X vs. 310 p. 1271, 4, ubi autem, ut p. 1534, 5 et
 in Bachmann. Anecd. T. II p. 65, 23: καὶ λαγῶς, λαγῶ. οὕτω δὲ κατὰ
 τὴν τοῦ Ἀθηναίου παράδοσιν, vocabulum acuitur, sed fort. etiam in
 his locis accentus mutandus est in circumflexum secundum Herodianum
 = Arcadium p. 94, 5. Etymol. M. p. 635, 38. Choerobosum p. 66 Gaisf.
 (= p. 1197 in BkAnecd). pp. 260. 261. Ioannem Alex. De Accent.
 p. 8 extr. ed. Dind. Traditionem hanc confirmat etiam adversarius Try-
 phon. ap. Athen. IX p. 400. Cf. ad eum Grammatici locum Velsen.
 Pragm. p. 21. 9) ζῶν Aristides. — ἐξῆς Vindl. 10) γὰρ post δεδ.
 addidit corr Ω. 11) σεντῶ Vindl. — εαντῶ r. — αὐτῶ Urb. 12)

- ἄλλοι,¹³ θρασὺς ὢν ὑφ' ἀπάντων¹⁴ ὦψαι.¹⁵ (264) Καίτοι, ὅστις¹ χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησεν,² τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστιν; Πολλὰ τοίνυν ἕτερ' εἰ-
 315 πειν ἔχων περὶ αὐτοῦ παραλείψω.³ οὐ γὰρ ὅς' ἂν δεῖξαιμι⁴ προσόντ' αἰσχρὰ τούτῳ καὶ ὀνείδῃ, πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ' ὅσα μηδέν⁵ αἰσχρὸν ἐστὶν εἰπεῖν ἐμοί.
 5 265. Ἐξέτασον τοίνυν παρ' ἁλλήλα τὰ σοὶ κάμοι¹ βεβιωμένα, πρῶως,² μὴ μικρῶς, Αἰσχίνῃ, εἴτ' ἐρωτήσων³ τουτουσὶ τὴν ποτέρου⁴ τύχην ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος αὐτῶν. ἐδίδασκες⁵ γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφορῶν. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην.⁶

est tua confidentia. (264) At qui mille civibus interfectis fuit alacris, quo supplicio merito afficietur a viventibus? Quamquam igitur multa alia de eo possum dicere, praeteribo. non enim omnia quae ostendere queam eius flagitia et probra puto expedite proferenda, sed quae sine turpitudine dicere possim ego.

265. Confer igitur inter se tuam et meam vitam leniter, non acerbe, Aeschines, deinde hos interroga, utrius vitam unusquisque eorum malit. docuisti literas, ego didici. initiasti, ego initiatus sum. scriba fuisti, ego

ἀδικοῦντα k. Pal2. — ἀδικῶν γο s. — ἀδικῶν LaurS, eadem corr ω in ov. 13) 'F. ἠντύχησαν οἱ ἄλλοι scil. Philippus vel alii reip. inimici.' Marklandus. 'Οἱ ἄλλοι i. e. praeter Aeschinem reliqui omnes Athenienses, qui statim ἄπαντες appellantur.' Reiskius. 14) ὑπὸ πάντων Augl. k. p. r. s. Vindl. (etiam alius Vind). Pal2. 15) ὦψαι. ὠφθης. Hesychius.

264. 1) καὶ τις ὅστις Pal2. 2) ἐθάρρησε Augl. k. s. t. Vindl. 3) παραλείπω Augl. k. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. 'Ita pp. 259, 10. 263, 13. 273, 15. 313, 6.' Wunderlichius. 4) ὅς' ἀναδείξαιμι Φ. 5) μηδ' mavult Dobraeus. Omnino displicet hoc nobis.

265. 1) καὶ ἐμοί vulg. — καιμοί (i. e. κάμοι) Σ. — κάμοι vel κάμοι LaurS. Augl. Vindl. 5. Pal2. 2) πρῶως καὶ LaurS (particulam compendio, initio versus). vulg. — πρῶως Σ sine καὶ, quod compendio antiq addidit. Cf. Doberenz. l. c. p. 4. Vid. ad Phil. I §. 14 not. 3, in qua nota dele §. 265. Proxime καὶ μικρῶς pr Urb (corr καὶ μὴ μικρῶς). Cf. Anaximenis (Aristot.) Rhet. cap. 37 cum Spengel. Praef p. XII. 3) ἐξετάσωμεν . . . ἐρωτήσωμεν Reiskius de suo. 4) ὀποτέρου vulg. — ποτέρου Σ (antiq praeposuit ὀ). LaurS. Augl. s. Vindl. 3. Pal2. 5) ἐδίδασκε v. — ἐδίδασκες γὰρ Tiber. p. 569. 6) ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην ante ἐδίδασκες ponit Demetrius Phal. Rh. T. IX p. 105. — — ἐχόμενες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν add vulgo post ἐτελούμην. — om Σ. text LaurS. Demetrius. Gregorius Cor. p. 919 R. in explicandis verbis Demosthenicis, quae vulgata ex aliis codd. explevit Walsius T. VII p. 1257 sq. Tiberius xθ' Rh. T. VIII p. 560 (finiens exemplum verbo ἐκκλησίᾳζον). idem

ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἡκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ¹⁰
ἐθεώρουν. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν
πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος.² (266) Ἐὼ
τάλλα, ἀλλὰ νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι
δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μηδ' ὅτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι, σοὶ²

in contione sedi. tertias partes actitasti, ego spectavi. excidisti, ego ex-
plosi. pro hostibus egisti omnia, ego pro patria. (266) Omitto cetera, sed
nunc hodierno die de me coronando sit iudicium et me nihil scelerate fe-
cisse in confesso est, tu id consecutus es, ut calumniator esse videaris,

μά' p. 569 (finiens verbo ἐσύριττον). Hermogenes Rh. T. III p. 420
(finiens ἐσύριττον). Iosephus Rhacend. Rh. T. III p. 508 (finiens ἐσύριτ-
τον). Alexander Rh. T. VIII p. 463 finivit iam vocabulo ἐτελούμην, sed
p. 479 verbo ἐσύριττον. Harpoer. s. v. Ἀντίθεσις locum finivit ἐφοίτων
κ. τὰ ἐξῆς. et schol. Aeschinis p. 41 ed. Dind. finiens ἐφοίτων, ut Mar-
cellus ap. Schneidewin. in Praef. Paroemiogr. T. I p. XX. Anonymus
De figuris vs. 22 sq. p. 160 ed. Saupp. Omnes hi rhetores ignorant
hoc comma, quod quam maxime genuinum esse Schaeferus putabat.
Imo recte omittitur hoc comma, quia copia oppositorum membrorum
est in vitiis. Demetrius: 'Ἡ δὲ ἀντίθεσις, ἣν ἐπὶ τοῦ Θεοπόμπου ἔφη,
οὐδ' ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς ἤρμεσεν, ἐνθα φησὶν: 'ἐτέλεις . . . ἐγὼ δ'
ἐσύριττον.' κακοτεχνοῦντι γὰρ εἶκει διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, μᾶλλον δὲ
παίζοντι, οὐκ ἀγανακτοῦντι. Vides ab hoc rhetore copiam vituperari,
quamquam omittit etiam ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἡκκλησίαζον, posita
post ἐθεώρουν ab Hermogene et ab Alexandro. — Ang om ἐτελούμην
. . . ἐγραμμάτευες ἐγὼ δ'. Tiberius p. 570 om ἡκκλησίαζον, ἐτριταγω-
νίστεις, ἐγὼ δ'. Iosephus om etiam ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην et ἐτρι-
ταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. — Neque transtulit latine ἐτέλεις, ἐγὼ
δ' ἐτελούμην Anonymus de figuris fortasse versus causa. Ista vero
omissa sunt ob repetitum ἐγὼ δ'. Quam non esse omissionis causam
in Σ et LaurS, ostendit rhetorum illud comma ignorantium consensus,
et ratio. nam praeter vitium ob copiam frigidi accedit, quod §. 257
non solum χορηγεῖν, sed etiam τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν etc. sua munera
praedicat orator, itaque si h. l. addidisset ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν
longe minora quam supra affirmasset, sua ipsius verba diminuisset in
loco graviore, ubi brevi repetitione concludit exposita copiosius §. 258
— 264, de schola pueri §. 258, de vilitate ministerii in mysteriis §. 259—
260, de scribae opera §. 261, de histrionis tertia parte et miseria §. 262,
de vita publica §. 263—264. In his igitur ne verbum quidem de salta-
tione chori, quam neque in ἐπορχούμενος ὤης αἵτης §. 260 invenies.
7) ἐπιπτες p. Vind4. — Proxime δ' ἐσύριττον est corr in LaurS. 8)
Schol. ad Hermog. Rh. T. IV p. 119 W. sic: σὺ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν
ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι.

266. 1) δοκιμάζω Aug4. 2) σὺ Vind1. Urb. Man.

15 δὲ συκοφάντη³ μὲν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις⁴ δέ, εἴτε δεῖ σ' ἐτι⁵ τοῦτο ποιεῖν, εἴτ' ἤδη πεπαύσθαι μὴ μεταλαμβάνοντα τὸ πέμπτον⁶ μέρος τῶν ψήφων. ἀγαθὴ γ' (οὐχ ὀραῖς;⁸) τύχη συμβεβηκώς⁹ τῆς ἐμῆς¹⁰ κατηγορεῖς.¹¹

20 267. Φέρε δὴ καὶ τὰς¹ τῶν λειτουργιῶν² μαρτυρίας, ὧν

atque in periculo versaris, utrum in eo pergere debeas, an vero iam compesci, non accepta quinta parte suffragiorum. Quam bona scilicet (nonne vides?) fortuna usus, meam accusas.

267. Age vero etiam publicorum munerum quae obii, vobis testimo-

3) συκοφάντην Vind5. — συκοφαντῆ Pall. 4) κινδυνεύειν Aug4. 5) ἐτι ponunt inter εἴτ' et δεῖ T. p. Aug2. Lind. Urb. — post τοῦτο Aug4. Vind5. — om (Vind4) pr LaurS, superscr est. — Proximum ἤδη est superscr in LaurS. 6) πέμπτον deleuit Dindorf. Praef. T. I p. VII et ad h. l.: 'Quum quatuor aliis locis huius orationis (p. 260, 20. 261, 20. 302, 15. 310, 17) meliorum librorum auctoritate τὸ μέρος scriptum sit pro τὸ πέμπτον μέρος, hic quoque non dubitavi numerum delere. In ceteris vero orationibus constanter τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων scribitur. Vid. p. 529 (in legis formula). 593. 647. 702. 795. 803. 1301. 1323.' Adde Androt. §. 3. Aeschin. f. leg. §. 14, qui loci item plenam locutionem exhibent. Itaque Dindorfii acutissimi argumentum parum firmum esse videtur. Cf. Funkhaenel. Obs. Crit. in Phil. III p. 4 not. Westermannus item deleuit. 7) δ' LaurS. vulg. — 'Restitui δέ, ut membra cohaerent.' Wunderlichius 'scilicet haec continuans antecedentibus, post ψήφων posita hypostigme. Rectius interpunxit et γὰρ huic sarcasmo accommodatissimum revocavit Dissenius. Vid. p. 616, 16.' Schaeferus. — γ' Σ. Aug1. 2. Vind1. 3. 5. Pal2. (k. p. s). Cf. Androt. §. 73. 8) οὐκ αὐτὸς corr r. 9) συμβεβηκώς pr Σ (ad η antiq scripsit o). ζ. η. Aug2. — συμβεβηκώς pr Q. — Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 923. 10) ὡς φανίλης post ἐμῆς add vulg. — om Σ. text LaurS. recte. nam debilitat notionem accusandi vocabulum superfluum. nemo τύχης κατηγορεῖ ὡς ἀγαθῆς. 11) κατηγορεῖ Urb.

267. 1) τὰς om t. pr v. Pall. 2) λειτουργῶν pr Σ, antiq add s. Cf. Lept. §. 130. 3) 'Mallem ἀναγνῶ in tertia persona. Patet enim o lin. 26 λέγε τὰς μαρτ., oratorem ipsum testimonia non recitaturum fuisse.' Seagerus Diar. Class. LIV p. 222. 'Quod quis iubet alium facere, id ipse facere dicitur. Deinde tertia persona coniunctiva nusquam sic usurpatur.' Schaeferus. Cf. Krueger. Gramm. p. 180 ed. 2^{ae}.

λελειτούργηκα, ὑμῖν ἀναγνώ,³ παρ' αἷς⁴ παρανάγνωθι⁵ καὶ σύ μοι⁶ τὰς ῥήσεις αἷς ἐλυμαίνην.⁷

Ἦκω, νεκρῶν⁹ κευθμῶνα⁹ καὶ σκότου πύλας.

καὶ

Κακαγγελεῖν¹⁰ μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με.

nīa recitabo, cum quibus in comparisonem et tu mihi dicta recita, quae corruptisti:

Veni, tenebrarum portas, inferūm specus.

et

Mala nuntiare scito me invitum tibi,

4) παρ' αἷς Σ. pr LaurS. Φ. — πᾶσας vulg. sec man LaurS, quae eadem, ut videtur, etiam delevit παρ' αἷς. 5) παράγνωθι δὴ cod ξ. De hac confusione vid. Bast. et Weisk. ad Longin. p. 650. — παράγνωθι δὴ ἡμῖν Ald. — παρανάγνωθι δὴ ἡμῖν Mor. AldV. — παρανάγνωθι δὴ Ω (in cuius marg ἡμῖν add). Aug1. 2. AldT. k. s. t. u. v. Bav. Vindl. 5. Pal2. Man. Ang. Hermog. T. III p. 321. Gregor. Cor. Orr. T. VIII p. 954 R. — παρανάγνωθι δ' ἡμῖν vulg. — παρανάγνωθι δ' ὑμῖν Pall. — παράγνωθι δ' ἡμῖν Aug4. — παρανάγνωθι δὴ ὑμῖν Fel. — παρανάγνωθι sine reliquis Σ. LaurS. F. Vind3. Praegreditur φέρε δὴ, igitur male repeteretur δὴ. 6) καὶ σύ μοι Σ. LaurS. Φ. Aug1. k. s. Bav. Vind5. Pal2. — καὶ σύ μοι Pall. — μοι καὶ σύ Aug2. — καὶ σύ sine μοι vulg. 7) ἐλυμήνω Aug1. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. Hermog. T. III p. 321. Gregorius. — ἐλυμάνω Aug2. — Imperfectum de consuetudine Aeschinis h. l. longe praestat. — καὶ ante ἦκω add Hermogenes.

ΔΙΠ
8) νεκρῶν Σ, unciales superscripsit antiq. νεκρῶν Hermogenes. idem voluit Harl. scribens: ἦκων ἐκρῶν. — λιπῶν LaurS. vulg. Libanius Apolog. Dem. T. IV p. 309 R. Petitum ex Euripidis Hecub., cuius initium hic citatur. — λοιπὸν Vindl. 9) κευθῶνα Man. — κευθμῶνα Harl. 10) κάκ' ἀγγελεῖν vulg. Futurum h. l. non convenit. — κάκ' ἀγγέλειν u. — κάκ' ἀγγέλλειν Σ. r. corr Aug1. Vind5. Adversatur metro. — κακαγγέλλειν LaurS. Φ. k. s. η. pr Aug1. marg β. Vindl. — κακαγγελεῖν Bav. p. T. Vind3. 4. Pall. 2. Urb. — καταγγελεῖν pr v. t, in quo codice Augorus perhibet esse κακαγγελεῖν; sed in eius viri docti annotatione est confusio, certe de codd U et β. — κακαγγελεῖν est ἀπαξ λεγόμενον. Sed etiam in Phot., ut videtur Dobraeo s. v. Εὐαγγέλειν, corrigendum καταγγέλλειν in κακαγγελεῖν ut Lexicographus tradidit: ὅφ' ἐν λέγουσι. Rite formatum. Vid. Schaefer. ad Hemsterh. Plut. Aristoph. p. 511 sq. ubi etiam Augeri var. lect. — Versum hunc tragici anonymi recepit Nauckius Fragment. 95 p. 669.

25 καὶ Ἐκαὶν¹¹ κακῶς σε¹² μάλιστα μὲν οἱ θεοί,¹² ἐπειθ¹³ οὐ-
τοι¹¹ πάντες ἀπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα καὶ¹⁵ πολλήν¹⁶ καὶ
τριταγωνιστήν.

Λέγε τὰς μαρτυρίας.

MARTYPIAI.¹

268. Ἐν μὲν τοίνυν² τοῖς πρὸς τὴν πόλιν τοιοῦτος,³ ἐν δὲ
316 τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ⁴ πάντες ἴσται, ὅτι κοινὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
τοῖς⁵ δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ καὶ οὐδὲν ἂν εἰποιμι, οὐδὲ

et 'Malum male te' potissimum dii, deinde hi omnes perdant, improbum
et civem et histrionem.

Recita testimonia.

268. In republica igitur sum talis, in privata autem vita nisi omnes
nostis me comem et humanum et in egenos liberalem, taceo et nihil di-

11) κακῶν Ω. 12) κακὸν κακῶς σε edebatur vulgo sine signis
alieni sermonis. Sed vel coniunctio καὶ ostendit exempla versuum Ae-
schinis ore corruptorum continuari. Etiam haec sunt tragici alicuius
verba, quae ut Lynceus in Aegyptum, Aristophanes in Cleonem, sic
Demosthenes paucis more parodorum mutatis (cf. f. leg. §. 243 sqq.)
in Aeschinem acerbissime convertit. Merito Nauckius l. c. No. 96
verba recepit ut tragici poetae: κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Vid. Athen. IV p. 150 C. et Aristoph. Eqq. init. cf. eiusd. Plut. vs. 65.
Nisi potius ad pronuntiationem iuvandam scribenda sunt: κακὸν κακῶς
σ' ἀπολλέσειαν (Athenaens: ἀπωλέσειαν) οἱ θεοί. 13) ἐπειτα δὲ
vulg. — δὲ om Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. De hac formula
(ἐπειτα sine δὲ post πρῶτον μὲν, μάλιστα μὲν etc.) frequentissima vid.
Schaefer. ad h. l. cf. ad Phil. III §. 9. 14) οὗτοι post ἀπολέσειαν
ponunt Augl. k. s. Vindl. Pal2. 15) καὶ om vulg. — habent pr Σ
(linea flavescens atramenti traducta deletum est). LaurS. Φ. F. 16)
καὶ προδότην post πολλήν add vulg. — om Σ. LaurS. Φ. Augl. text
Bav (habens in marg γρ). k. s. Vindl. Pal2. Ang. 'Recte deleuit Bek-
kerus. I. e. qua civis es proditor, qua tritagonista disperdis bonos tri-
metros.' Schaeferus.

268. 1) Titulum om Aug4. Vind5. Vindl add λέπει. 2) Ἐν μὲν δὴ
Hermog. T. III p. 409 omissis proximis τοῖς ad τοῖς. 3) ἐγὼ de suo
addidit Reiskius. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 520 = 517 Lips. Lenius
fuerit pro inferiore ἐπαρκῶν scribere ἐπαρκῶ, aut potius με post μὴ ad-
dere. De εἰμί et ἐσμέν supplendis cf. Lept. §. 55. 'Vid. Seidler. ad Eurip.
Electr. vs. 37. Cf. τηλικούτων scil. ἐστίν f. leg. §. 113. 4) δὴ ParisThiersch.
5) καὶ πᾶσι τοῖς Hermog. p. 409. Secutus est Reiskius. 'Talis sui
suarumque facultatum iactator non fuit Demosthenes.' Schaeferus.

παρασχολήμην⁶ περὶ τούτων οὐδεμίαν⁷ μαρτυρίαν, οὐτ' εἰ τι-
νας⁸ ἐκ τῶν πολέμιων ἐλυσάμην, οὐτ' εἰ τις⁹ θυγατέρα¹⁰
συνεξέδωκα, οὕτε τῶν τοιούτων οὐδέν.¹¹ (269) καὶ γὰρ οὕτω
πῶς ὑπέλιθα: ἐγὼ¹ νομίζω τὸν μὲν² εὖ παθόντα δεῖν³ με-
μνησθαι πάντα τὸν χρόνον,⁴ τὸν δὲ ποιήσαντα,⁵ εὐθύς ἐπιλε-
λῆσθαι,⁶ εἰ δεῖ τὸν μὲν χρηστοῦ,⁷ τὸν δὲ μὴ μικροψύχου⁸ ποι-
εῖν ἔργον ἀνθρώπου.⁹ τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνή-¹⁰

xerim neque ea de re ullum protulerim testimonium, nec si quos ab ho-
stibus redemi, nec si quibus in filiabus collocandis adiumento fui, nec tale
quicquam. (269) etenim sic fere existimo; ego censeo eum qui accepit
beneficium, debere perpetuo meminisse, eum, qui dedit, statim oblivisci,
si ille boni viri, hic non pusilli ratione utatur. sed commemorare et

6) παρασχολήμην ἂν vulg. — particulam. om Σ. LaurS. Φ. F (non
Bav?). (Hermog. p. 409 om οὐδὲ παρασχολήμην ἂν οὐδεμίαν μαρτυρίαν.
item p. 335 sine περὶ, ut Anonymus Rh. T. VIII p. 657). 7) οὐδὲ
μίαν Man. 8) τινας om pr Q. 9) τινας cod η. — τις Pal2. 10) γρ.
ἀποροῦσι (ex Hermogene p. 409 cf. Lysiae or. 19 §. 59) et πεινομέ-
τοις (ex Hermogene p. 335, idem habet Anonymus l. c. p. 657) post
θυγάτ. AldV. 11) Cf. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1175.

269. 1) ἐγὼ cum ὑπέλιθα coniunxit Marklandus. Hiatus
id vetat, nisi scribas ὑπέλιθα' cum Dobraeo, qui νομίζω delendum pu-
tat. At graviter caput incipitur sic: Ἐγὼ νομίζω, et sic incipit Schol
Homer. ad Iliad. Σ' vs. 395. 2) μὲν om Aug4. Vindl. Schol Ho-
meri. — supra versum s. 3) δεῖ Aug4. Vindl. 5. — δεῖν αἰεὶ Schol.
Homeri. 4) τὸν πάντα χρ. vulg. — πάντα τὸν χρ. Σ. LaurS. Φ.
Augl. 2. 4. K. s. Bav (non F?). Obs. Vindl. 5. Pal2. Schol Homeri.
Gravius vocabulum praepositum est, ut §. 282. — παρὰ πάντα τὸν χρ.
Hermog. Rh. T. III p. 409. — τὸν παρόντα χρ. AldT. Pall. 5) τὸν
δ' εὖ π. Fel. γρ AldV. Augl. s. β. Obs. Ven. Urb. Harl. Vindl. 4.
Pall. 2. Hermogenes. — εὖ superscriptum in Bav. — om Σ. LaurS.
vulg. — τὸν π. δὲ Schol Homeri sine εὖ. 'Malim adverbium servatum
ob oratoriam membrorum concinnitatem, quamquam facile potest sub-
audiri ex antecedentibus, cuiusmodi ellipsis syntactica, perperam relata
in catalogum Bosianum, occurrit in Theognide 113 Br.' Schaeferus.
6) εὐθύς αὐτὸν ἐπιλ. T. p. Harl. Lind. Urb. — αὐτὸν add marg Q.
γρ Bav. — εὐθ. αὐτῶν ἐπιλ. γρ Φ. γρ F. — εὐθ. ἐπιλ. αὐτῶν r. Aug2.
'Additum pronomen turbat membrorum concinnitatem.' Schaeferus.
— In ἐπιλελῆσθαι sunt prius λ et η in rasura LaurS. 7) τὸν δὲ
ποιήσ. . . . χρηστοῦ repetita sunt in Q, sed in repetitis εἰ . . . χρηστοῦ
posita ante τὸν δὲ ποιή. 8) μικροψύχου Σ, falsum φ linea notatum
atramenti antiq correctoris. 9) Anton. Melissae et Maximi Sentent.
(pp. 36 et 174 ed. Gesner. Tigur. 1546) in Cod. Mscr. Monac. 429 folio

σκειν¹⁰ καὶ λέγειν μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἔστιν τῷ¹¹ ὀνειδίζειν. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδέν, οὐδὲ προαχθήσομαι,¹² ἀλλ' ὅπως¹³ ποθ' ὑπείλημμαι περὶ τούτων,¹⁴ ἀρκεῖ μοι.

- 15 270. Βούλομαι δὲ τῶν ιδίων ἀπαλλαγείς εἶμι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν¹ περὶ τῶν κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις, Αἰσχίνη, τῶν² ὑπὸ τοῦτον³ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων ὅστις ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν τῆς Ἀλεξάνδρου δυναστείας⁴ γέγονεν, ἢ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν βαρβάρων· ἔστω, συγχωρῶ⁵
20 τὴν ἐμὴν εἴτε τύχην εἴτε δυστυχίαν ὀνομάζειν βούλει πάντων⁶

dicere quae ipse bene feceris, parum abest ab exprobrando. nihil igitur tale committam, neque eo propellar, sed ea quae tandem propter haec de me est existimatio, sum contentus.

270. Sed volo privatis liberatus etiam pauca apud vos dicere de republica. Si quem potes, Aeschines, hominum qui sub hoc sole sunt referre omnium, qui expers olim Philippi, nunc Alexandri fuerit dominatus, sive Graecorum sive barbarorum; esto, concedo meam fortunam, sive se-

13 pag. aversa sic: Δημοσθένους. Ἐρωτηθεὶς τί ἄνθρωπος ἔχει ὅμοιον τοῦ ἐφ' ἧ: τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν. Ὁ αὐτὸς ἔλεγεν: τὸν μὲν διδόντα χάριν χορὴ παραχορῆμα ἐπιλανθάνεσθαι, τὸν δὲ λαβόντα διὰ παντός μὲννεῖσθαι. 10) ἀναμιμνήσκειν Hermogenes. 11) τῶν Vind5. — τὸ Urb. 12) προαχθήσομαι Aug2. — προαχθήσομαι Aug4. Herw. 13) οὕτω pr Σ in fine lineae, σ add ipse scriba, certe manus eiusdem aetatis. — ὁ πῶς LaurS. 14) περὶ τούτων ὑπείλημμαι k. Pal2.

270. 1) εἰπεῖν Aug2. — ποιεῖν pr Ω, pro deleto illo in fine lineae corr εἰπεῖν. 2) τὸν Urb. 3) τοῦτον¹ vulg. — τοῦτων¹ Ang. — τοῦτον Σ. LaurS. 4) βασιλείας Ven. 'Confusio non infrequens. Vide mea in Stephan. Thes. col. 2697. C.' Schaeferus. 5) συγχωρῶ σοι vulg. — pronomen om Σ. pr LaurS (in fine versus). Aug1. Vind1. Pal2. in γο s. Recte omissum. non soli Aeschini Demosthenes rem concessit. 6) π. αἰτίαν LaurS. vulg. — π. αἰτία pr Ω, ν add corr. — αἰτίαν om Σ, add antiq. Rectissime omisum est. nam obscurior est sententia vulgatae lectionis. Quid enim sibi vult: mea fortuna sive secunda sive adversa facta est causa omnium? quorumnam? hominum an rerum, bonarum, malarum? Supplent interpretes τούτων τῶν κακῶν. At e §. 271 apparet πάντων esse i. q. πάντων ἀνθρώπων. Ergo cogitandum etiam felicitatem Demosthenis causam esse conditionis, qua tum civitas Atheniensium laborabat? Imo dicendum erat aut: mea aut communis adversa fortuna est causa omnium malorum; aut: mea fortuna sive secunda sive adversa facta est fortuna omnium civium. Illam sententiam Demosthenes refutavit §. 212, hanc affirmavit §. 271; alteram exposuit ampliore h. l., ubi negat, quod facile concedatur, in ipsius solius fortuna secundum Σ et LaurS positam esse conditionem reliquorum hominum, ut ri-

γεγενῆσθαι. (271) εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων¹ ἐμὲ² μὴδὲ φωνὴν ἀκηκοῦτων ἐμοῦ πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόν-
 θασι, μὴ μόνον³ κατ' ἄνδρα,⁴ ἀλλὰ καὶ πόλεις⁵ ὅλαι καὶ ἔθνη⁶
 πῶσφ' δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον⁷ τὴν ἀπάντων, ὥς ἔοικεν, ²⁵
 ἀνθρώπων⁸ τύχην κοινὴν⁹ καὶ φορὰν τινα πραγμάτων χαλε-
 πὴν καὶ οὐχ οἷαν ἔδει, τούτων αἰτίαν ἡγεῖσθαι; (272) Σὺ
 τοίνυν¹ ταῦτ' ἀφείς ἐμὲ τὸν² παρὰ τοιτοισι³ πεπολιτευμένον⁴
 αἰτία, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ὅτι καὶ εἰ μὴ⁵ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπι- ³¹⁷
 βάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστα σοί. εἰ μὲν γὰρ
 ἐγὼ κατ' ἐμᾶντὸν ἀντοκράτωρ⁶ περὶ τῶν πραγμάτων ἐβου-

cundam sive adversam nominare mavis, omnium factam esse. (271) Si vero etiam qui me nunquam viderunt neque vocem meam audiverunt, multi multa et acerba sunt perpessi non modo singuli, sed et totae urbes et gentes; quanto est aequius et verius, omnium, ut videtur, hominum communem fortunam et impetum quandam rerum gravem et aliam quam oportebat, horum causam existimare? (272) Quibus tu omissis me apud hos republica functum criminaris, idque quum scias, etiam si non totum, partem saltem convictii pertinere ad omnes, et maxime ad te. nam si ego pro me firma auctoritate de negotiis deliberassem; licuisset vobis ceteris

diculum esse appareret adversarii opprobrium de mala fortuna. Aeschin. Ctes. §. 157 sq. Additamentum petitum esse videtur e §§. 212 et 271.

271. 1) ἰδόντων pr Σ, v add antiq. 2) ἐμὲ om Aug2. 3) μόνον om r. Aug2. 4) κατ' ἄνδρας Vindl. — κατ' ἕνα ἄνδρα cod ξ. 'Quod oriri quidem potuit ex ᾱ i. e. μόνον paulo ante, sed potius ex ἄνδρα male retractum est. Menander Ammonil s. v. Ἀρπαγή [δεύτερον] κά-
 δον recte Bentleius. u ex u [i. e. β ex κ] ortum. Herodot. II, 175 καὶ οὐκ ἐλκοσι om manuscriptorum pafs. (καὶ var. lect. pro κ.)' Dobræus. Epitaph. §. 4: οὐ . . . κατ' ἄνδρα . . . , ἀλλ' εἰς ὅλην κοινὴν τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. 5) καὶ κατὰ πόλεις omissis ὅλαι καὶ ἔθνη k. Pal2. — καὶ κατὰ πόλεις ὅλας καὶ ἔθνη malit Taylorus. 6) ἔθνη Φ. 7) καὶ ἀληθέστερον om Aug2. Cf. §. 252. 8) ἀνθρώπων ὥς ἔοικε k. Pal2. 9) καινήν F.

272. 1) οὐν Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 2) τῶν Pall. 3) τοιτοισι Fel. Mor. LaurS. 4) πολιτευόμενον Aldetc. Ω. t. u. Pall. Man. Aug. — πολιτευμένον Ven. — πεπολιτευόμενον Vindl? 5) εἰ μὴ καὶ Aug1. 2. k. s. Vindl. Scring. Pal2. 'Disiungit arcte iungenda.' Schæferus. — εἰ καὶ μὴ p. — καὶ μὴ Aug4. 6) ὦν post ἀντοκρ. vulg. add. — om Σ. text LaurS (in fine vers). Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 'Male cod Σ Bekkeri omittit ὦν, quod videtur necessarium. Quum enim rhetoricum accentum fortiolem et verba κατ' ἐμᾶντὸν sibi postulent et nomen ἀντοκράτωρ, hoc quidem subiecto participio ὦν acui debuit, ne proxime praecedente alia emphasi debilius esset nude positum.' Dissenius.

- 5 λευόμεν·⁷ ἦν ἂν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν⁸ ἐμ⁹ αἰτιᾶσθαι.
 (273) εἰ δὲ παρήτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις, αἰεὶ δ' ἐν
 κοινῷ¹ τὸ συμφέρον ἢ πόλις προνέτιθαι σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταυτ'²
 ἐδόκει τότ'³ ἄριστ' εἶναι, καὶ μάλιστα σοί (οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοία
 γ' ἐμοί⁴ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν ἅ πάντα
 10 προσῆν τοῖς τότε πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας
 ἡτιώμενος δηλονότι καὶ τῷ⁵ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν βέλτιον⁶).
 πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ⁷ ποιεῖς τοῦτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν
 τότ' οὐκ εἶχες λέγειν⁸ βελτίω; (274) Παρὰ μὲν τοίνυν¹ τοῖς
 15 ἄλλοις ἔγωγ'² ὅρῳ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα
 πῶς³ τὰ τοιαῦτα. ἀδικεῖ τις ἐκῶν; ὀργὴν καὶ τιμωρίαν κατὰ

oratoribus me criminari. (273) at si in contionibus omnibus aderatis, et semper quid expediret publice deliberandum civitas proponebat, et omnibus ea tum optima esse videbantur, maximeque tibi (neque enim e benivolentia quidem mihi concessisses spem et admirationem et honores, quae omnia tum aderant iis quae a me agebantur, sed veritate victus nimirum et eo quod nihil poteras dicere melius), nonne iniustus es et crudelis, qui ea nunc accusas, quibus tum non poteras dicere meliora? (274) iam apud ceteros homines omnes distincta et ordinata quodammodo talia video: iniuriam facit aliquis ultro? iram et poenam contra hunc paratam.

Nomen acuitur etiam voce paulisper quiescente. Cf. §. 235. 7) ἐβουλόμην pr. Q. Man. 8) ὑμῖν om pr Pall. 9) ἐμὲ om pr Q. Vind3. Man. Ang.

273. 1) ἀπάσαις αἰεὶ, ἐν κοινῷ δὲ vulg. — ἀπάσαις, αἰεὶ δ' ἐν κοινῷ S. LaurS. 'Ieiunum' Dissenius. 'Flagitat hanc lectionem praeter optimi libri auctoritatem concinnitas membrorum, quorum medium, ubi cum vulgata adverbium αἰεὶ primo iunxeris, mutilum apparebit, dum primum inepto pleonasmo laborat. Est autem αἰεὶ i. q. ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις.' Baierus ad Lyeurg. p. 126 sq. 2) ταυτὰ T. Vind4. 3) τότ' om k. Pal2. — τότ' (pr ταῦτ') ἐδόκει ταῦτ' Vindl. 4) γέ μοι Augl. k. s. 5) τῶν pr Q. — τὸ Φ. Vind5. Urb. — τοῦ conciecit vir doctus in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 439. 6) 'Delenda suspicio ἀλλά . . . βέλτιον, certe καὶ τῷ μ. εἰ. βέλτιον.' Dobraeus. Sic abesset veritatis ratio firmissima. 7) δεινὸν Pal2. 8) εἰπεῖν Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ut modo εἰπεῖν βέλτιον, sic nunc λέγειν βελτίω numeri variandi causa orator dixit, quum ratio utrumque ferat, sive tempus sive actio respicitur.

274. 1) τοίνυν post ἄλλοις ponit p. 2) ἔγωγ' Q. 3) οὕτως Reiskius de suo. 'Quum orator τὰ τοιαῦτα scripserit, quid opus addi οὕτω?' Schaeferus. — πῶς om Vindl. — πῶς LaurS.

τούτου.⁴ ἐξήμαρτέ τις⁵ ἄκων; συγγνώμην⁶ ἀντὶ τῆς τιμωρίας
τούτω.⁷ οὐτ' ἀδικῶν τις οὐτ' ἐξαμαρτάνων⁸ εἰς τὰ πᾶσι δο-
κούντα συμφέρειν⁹ ἑαυτὸν¹⁰ δοῦς οὐ κατώρθωσεν¹¹ μεθ' ἀπάν-
των;¹² οὐκ¹³ ὀνειδίξειν οὐδὲ λοιδορεῖσθαι τῷ τοιούτῳ¹⁴ δέ-
καιον, ἀλλὰ συνάχθεσθαι. (275) Φανήσεται¹⁵ ταῦτα πάνθ'²
οὕτως οὐ μόνον τοῖς³ νόμοις,⁴ ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς

peccavit invitus? loco poenae veniam huic datam. nec iniuriam quis fa-
ciens nec quidquam delinquens se totum iis rebus tradidit, quae omnibus
profore videbantur. successu autem caruit cum universis? non expro-
brare nec convitia dicere tali aequum est, sed vicem eius dolere. (275)
Apparebunt talia haec omnia non solum e legibus, sed etiam ipsa natura

4) κατ' αὐτοῦ vulg. — κατὰ τὸν Vindl. — κατὰ τούτου Σ. LaurS.
T. Φ. Augl. k. r. s. AldV. Vind3. 4. Pal2. Sic lin. 18 τούτω. item §. 99.
5) ἐξήμαρτες τι ι. — ἐξήμαρταί τις LaurS, in quo cod sequens ἄκων
est corr ex ἐκὼν. 6) ὀργή καὶ τιμωρία . . . συγγνώμη vulg. 'Scil.
ἐστὶ τεταγμένη.' Reiskius. — ὀργὴν καὶ τιμωρίαν . . . συγγνώμην Σ.
Augl. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. (k?). Recte continuatur structura ὀργῶ.
— ὀργὴν καὶ τιμωρίαν . . . συγγνώμην LaurS. 7) αὐτῷ p. r. Aug2.
Vind4. 8) ἐξαμαρτῶν Augl. k. s. Vindl. Pal2. 'Non displicet.'
Schaeferus. Praegreditur ἀδικῶν. 9) φέρειν pr Σ, ipse scriba add
in marg συμ. 10) αὐτὸν s. Pal2. — αὐτὸν Vindl. 11) κατορθώσεται
cod η. 12) μετὰ πάντων T. k. r. s. γρ F. Augl. Vindl. 4. 5. Pall. 2.
Urb. — μετὰ ἀπάντων Q. 13) οὐκ om Q. 14) τῷ τοιούτῳ LaurS.
vulg. — articulum om pr Σ, add antiq. marg. Facile excidit ante τοι.

275. 1) Φανήσεται Σ, ε add antiq. Perfectum requirit Rauchen-
stein. l. c. p. 432, quale ὄρισταί, comparans §. 114: ταῦτ' οὐ μόνον ἐν
τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑμετέροις ἤθεσιν ὄρισταί. Cf. Lept.
§. 57. At alia est sententia in legibus finitum est, alia e legibus appare-
bit, si recte consideraveritis. Cf. §§. 109, 317. Lept. §. 80 ibiq. Westerm.
— τοῖσιν add vulgo post φανήσεται. — om coniunctionem Σ. LaurS.
(Vind4. Man.) 'Malis omissum. nam fortasse parum placeat haec par-
ticula ter deinceps periodos ordiens praetereaue hoc altero loco lan-
guere videatur. Sed vid. not. ad p. 428, 17.' Schaeferus. Quo loco
τοῖσιν bis transeuntis est oratoris, semel concludentis. Sed h. l. vere
languet. 2) πάντα om pr Q. — ante ταῦτα ponunt s. Vindl. 3) ἐν
τοῖς LaurS. vulg. — ἐν om Σ. Augl. k. r. Vindl. Pal2. Vid. ad Lept.
§. 57. 4) νόμοις, non νομίμοις, in omnibus libris equidem inveni meis,
nec puto aliter Bekkerum in suis. nam quod ille vir doctissimus affir-
mat 'νόμοις k. r. s.' ad inferiora νομίμοις pertinere videtur, ipseque in
Memor. Acad. Berol. 1854 de Σ notam correxit. Neque est νομίμοις
'vulgatae' (i. e. Moreliae) lectio ut affirmavit Reiskius, neque est Wol-
fiaae. Taylori annotatio pertinet ad inferius νομίμοις.

ἀγράφοις νομίμοις⁵ καὶ τοῖς ἀνθρωπίνους ἥθεσι⁶ διώρικεν.⁷
 25 Αἰσχίνης τοίνυν τοσοῦτον ὑπερβέβηκεν⁹ ἅπαντας¹⁰ ἀνθρώ-
 πους ὁμότητι καὶ συκοφαντίᾳ, ὥστε καὶ ὦν αὐτὸς ὡς ἀτυχη-
 μάτων¹¹ ἐμμένητο, καὶ¹² ταῦτ¹³ ἐμὸν κατηγορεῖ.¹⁴

276. Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ αὐτὸς¹ ἀπλῶς καὶ μετ'
 εὐνοίας πάντας εἰρηκῶς τοὺς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τη-

institutis non scriptis et animis humanis sanxit. Aeschines igitur usque adeo homines universos superavit crudelitate et calumnia, ut, quorum et ipse ut infortuniorum meminit, etiam haec mihi crimini dederit.

276. Praeter cetera, tanquam ipse simpliciter et ex benivolentia orationes omnes habuisset, caveri me et observari iussit, ut ne fucum facerem

5) νομίμοις vulg. etiam Σ, in quo codice antiq super μι scripsit W, ut deleatur μι? etiam pr Q exhibuit νομίμοις. — νόμοις (Augl. k. r. s). LaurS. ε. Obs. Ven. Alt. Lind. corr Q. corr Urb. γρ Ald. (De utroque loco tacet collatio Man.) 'Correxi νόμοις. non enim ἀγραφον νόμιμον usurpatur.' Reiskius. Secuti sunt Harlesius, Wunderlichius, Dissenius, Bekkerus, Dindorfius, Turicenses, alii. Non erat mutanda lectio vulgata concors cum pr Σ. Restituit Westermannus merito. nam νόμοι ubi simpliciter τῇ φύσει sive divinis legibus opponuntur, ut φύσει et νόμῳ (Plat. passim), cum Socrate (Xenoph. Mem. IV, 4 §. 21) intelligebant veteres τοὺς ὑπ' ἀνθρώπων κειμένους, sive τὸν γεγραμμένον νόμον oppositum τῷ κοινῷ πάντων ἀνθρώπων νόμῳ. Aristocr. §§. 61. 85. Cf. Stephan. I §. 53. De substantivo autem νόμιμα cum adiectivo constructo cf. Aristocr. §. 70: παρὰ . . . τοὺς γεγραμμένους νόμους καὶ ἀγραφα νόμιμα. Plat. Legg. VII p. 793 A: τὰ καλούμενα νόμους καὶ ἀγραφα νόμιμα καὶ οὗς πατέροις νόμους ἐπονομάζουσιν. Sophocl. Antig. vs. 451: οἱ τοὺς ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους. οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὁμῶν τὰ σὰ κηρύγμαθ' ὡς τ' ἀγραπτα κάσφαλῃ θεῶν νόμιμα. 6) 'Malim ἔθεσι.' Reiskius. 'Placet. Vide not. ad p. 264, 21.' Schaeferus. Recepit coniecturam Dindorfius. Ut eo ipso loco, sic h. l. *animorum* notio aptior est. Cf. proxime de Aeschinis ὁμότητι καὶ συκοφαντίᾳ. — ἥθεσιν om Σ. pr LaurS insecruit. itaque antiqua haec est negligentia. 7) 'Dedi de meo διωρικέναι. Aptus est hic infinitivus a φανήσεται.' Reiskius. Φανείσθαι cum infinitivo constructum plerumque significat i. q. *videri*, sed h. l. φανήσεται est i. q. *apparebit certissime*, subiiciuntur autem illi verbo ταῦτα πάντα. 8) οὕτως Vindl. 9) ὑπερβέβηκεν Q. Alt. 10) ὑπερβέβηκε πάντας Pall. 11) εὐτυχημάτων Urb. 12) καὶ om T. p. Lind. Vind3. 4. Urb. 13) τοῦτο cod η. — κατ' α. Man. 14) κατηγορεῖ Augl. k.

276. 1) αὐτὸς om Augl. k. Vindl. Pal2. in γρ habet α. post ἀπλῶς ponunt r. Vind4. (in Bekkeria est error).

ρεῖν ἐκέλευεν,² ὅπως μὴ παρακρούσομαι³ μηδ' ἐξαπατήσω, ³¹⁸
 δεινὸν καὶ⁴ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτ' ὀνομάζων, ὥς,⁵
 εἰν⁶ πρότερός τις εἴπῃ⁷ τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλον, καὶ
 δὴ ταυθ' οὕτως ἔχοντα, καὶ οὐκέτι⁸ τοὺς ἀκούοντας σκεψο-⁵
 μένους⁹ τίς¹⁰ ποτ' αὐτός ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι
 ὅτι γινώσκετε¹¹ τοῦτον¹² ἅπαντες, καὶ πολὺ τούτῳ μᾶλλον ἢ
 'μοὶ νομίζετε¹³ ταῦτα¹⁴ προσεῖνα. (277) κἀκεῖν¹ εὐ' οἶδ' ὅτι
 τὴν ἐμὴν δεινότητα — ἔστω γάρ. καίτοι, ἐγὼ γ' ὁρῶ τῆς τῶν
 λεγόντων δυνάμειος τοὺς ἀκούοντας τὸ² πλείστον³ κυρίους.⁴ ¹⁰
 ὥς γάρ⁵ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξησθε⁶ καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ'⁷ εὐ-
 νοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν.⁸ εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ'

neve seducerem, callidum et praestigiatores et rabulam et aliis eiusmodi nominibus me appellans, quasi vero, si quis ea, quibus ipse est obnoxius, prior aliis impeggerit, statim ea sic se haberent et auditores non amplius considerarent quis ille ipse sit, quia ea dicat. ego vero scio istum vobis notum esse omnibus vosque sentire in istum ea cadere multo magis quam in me. (277) et illud satis scio, meam solertiam — esto enim. quamquam equidem video oratorum facultatem maxima ex parte in potestate esse auditorum. utcumque enim vos accipitis et benivolentia quosque persequimini, sic de prudentia oratoris fit iudicium. Sed ut sit aliqua et in

2) ἐκέλευεν Aug2. 4. s. p. r. Vind4. 5. 3) παρακρούσομαι LaurS. vulg. — παρακούσομαι Σ. (Urb). Cf. Dawes. Misc. p. 422 ed. Kidd. 4) 'H. Stephanus Thes. Gr. s. v. Γόης legere mavult δεινὸν γόητα sine καὶ, idque confirmat ex Platonis Symp. p. 203 D: δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής.' Taylorus. 'Ne auscultes. vetat quod sequitur vs. 8: τὴν ἐμὴν δεινότητα.' Schaeferus. Cf. Dio Chrys. Or. II T. I p. 79 R: ἀντιλέγεις Δημοσθένει μάλα δεινῷ γήτορι καὶ γόητι. 5) ὥς corr Q. — om Aug. Aug2. Non omisit Glycas (Synt. p. 39 ed. Iahn.) ὥς, sed scr. φησιν· ὥς, εἰν etc. 6) εἰν μὴ Aug2 (qui proxime fortasse πρότερον. nam extrema litera vocabuli est ambigue exarata). 7) εἴποι Aldete. T. — εἴπῃ Σ. LaurS. vulg. 8) οὐκ ἐστὶ s. Vindl. 9) σκεψαμένους Ang. 10) τι Vindl. 4. 11) γινώσκεται pr Q. 12) τοῦτο Aug4. 13) νομίζετο Pal2. 14) τοιαῦτα Vindl.

277. 1) καὶ ἐκεῖνο δ' vulg. — καὶ ἐκεῖνο sine δ' Σ. LaurS. Aug1. k. s. Pal2. Vid. Doberenz. l. c. p. 21. 2) τὸ om Mor. — habent articulum Σ. LaurS. vulg. Recte. τὸ πλείστον i. q. maximam partem. frequens apud Platonem. 3) μέρος add post πλ. vulg. — om Σ. pr LaurS, secunda subscripsit. 4) ὄντας post κυρ. add vulg. — om Σ. LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 96 p. 110. 5) γὰρ om Aug4. 6) ἀποδέξησθε k. Pal2. 7) ἔχουσιν Q. u. Vind3. Man. Aug. 8) φρονεῖν om s.

ἐμοί τις ἐμπειρία⁹ τοιαύτη, ταύτην μὲν εὐρήσετε πάντες¹⁰ ἐν¹¹
 15 τοῖς κοινοῖς¹² ἐξεταζομένην ὑπὲρ ὑμῶν αἰεὶ¹³ καὶ οὐδαμοῦ καθ'¹⁴
 ὑμῶν¹⁵ οὐδ' ἰδίᾳ,¹⁶ τὴν δὲ τοῦτου τούναντίον¹⁷ οὐ μόνον τῷ¹⁸
 λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἐλύπησέ τι τοῦτον ἢ
 προσέκρουσέ που,¹⁹ κατὰ τούτων.²⁰ οὐ γὰρ αὐτῇ²¹ δικαίως,
 οὐδ' ἐφ' ᾧ συμφέρει τῇ πόλει, χρῆται. (278) οὔτε γὰρ τὴν
 20 ὀργὴν οὔτε τὴν ἐχθρὰν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν τῶν τοιούτων τὸν κα-
 λὸν ἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθό-
 τας δικαστὰς¹ ἀξιούν αὐτῶ² βεβαιῶν, οὐδ' ὑπὲρ τούτων εἰς
 ὑμᾶς εἰσιέναι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν³ μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύσει,
 25 εἰ δ' ἄρ'⁴ ἀνάγκη, πράως καὶ μετρίως διακείμεν⁵ ἔχειν. Ἐν
 τίσιν οὖν σφοδρὸν εἶναι τὸν⁶ πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα
 δεῖ; ἐν οἷς τῶν ὅλων τι⁷ κινδυνεύεται τῇ πόλει, καὶ ἐν οἷς

me talis peritia, eam reperiatis omnes et publice pro vobis usurpari semper et nusquam contra vos, nec privatim, istius autem eloquentiam contrario modo non solum ad hostium causam agendam, sed etiam si quis istum aliqua re laesit vel alicubi offendit, ad hunc accusandum. neque cuius eam iuste neque reipublicae utiliter adhibet. (278) Nam bono civi non est postulandum, ut sua vel iracundia vel inimicitia vel eius generis alia confirmentur a iudicibus, qui pro republica sunt huc ingressi, aut ea de causa in iudicium veniendum, sed maxime praestat non esse tali praeditum ingenio, sin forte necessitas est, illius certe impetus sunt moderandi et leniendi. Quibus autem in rebus vehementem esse hominem in republica versantem et oratorem decet? in quibus periclitatur summa

9) ἐμπειρία? pr Q. Respexit locum Plutarchus Comp. Dem. et Cic. cap. 2. 10) πάντως coniecit Reiskius. 'Vulgata gravior.' Schaeferus. 11) ἐπὶ T. Ven. Obs. Lind. Urb. 12) καιροῖς p. 13) αἰεὶ ὑπὲρ ὑμῶν Q r. Ang. — αἰεὶ ὑπὲρ ὑμῶν Vind4. 14) καθ' ὑμῶν om Aug4. 15) ἰδίαν Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 16) τούναντίων pr Q. 17) ἐν τῷ de suo Reiskius. 18) τι s. Lind. — που τούτω rec k. 19) τοῦτον ParisThiersch. De plurali post τις collectivum cf. §. 99. 20) αὐτῇ Q.

278. 1) δικαστὰς εἰσεληλυθότας Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 2) αὐτῷ LaurS. vulg. — αὐτῷ Σ. 3) μὲν om Aug4. 4) ἄν ante ἀνάγκη add antiq Σ, quod etiam Markl. coniecit. 'Infelix coniectura et ne graeca quidem. . . Alia fuit religio veterum illorum, qui hos animi morbos sanctis scilicet deorum suorum exemplis praetexerent.' Schaeferus. I. e. si naturale et fatale tibi est. 5) διακείμενον vulg. — διακείμεν' Σ. LaurS. Aug1. (k. p. r. s). Vind1. 4. Pal2. — διακείμενον Vind5. — διακείσθαι cod η. 6) τὸ Vind5. 7) τί LaurS. — τι post κινδυνεύεται Pall.

πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐστὶ⁸ τῷ δήμῳ, ἐν τούτοις. ταῦτα γὰρ⁹
γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου. (279) Μηδενὸς δ' ἁδικήματος
πώποτε δημοσίου, προσθήσω δὲ μηδ' ἰδίου, δίκην² ἀξιώσαντα 310
λαβεῖν παρ' ἐμοῦ μὴδ' ὑπὲρ τῆς πόλεως μὴδ' ὑπὲρ αὐτοῦ,⁴
τοῦ στεφάνου καὶ ἐπαίνου⁵ κατηγορίαν⁶ ἤκειν συνεσκευασμέ-
νον,⁷ καὶ τοσούτους⁸ λόγους ἀνηλωκέναι ἰδίας ἐχθρας καὶ⁹
φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς¹⁰ χρηστοῦ.
τὸ¹¹ δὲ δὴ καὶ τοὺς πρὸς ἐμ' αὐτὸν¹² ἀγῶνας ἑάσαντα νῦν

reipublicae et in quibus populo res est cum adversariis, in his. haec enim generosi sunt et boni civis. (279) Quum autem nullius unquam criminis publici, addam nec privati, poenas de me repetendas postularit, vel reipublicae vel suo nomine; coronae et laudationis accusatione venire consarcinata et tot verba in ea consumere, privatae inimicitiae et invidiae et pusilli animi est indicium, bonae rei nullius. atque illud etiam, quod me

8) τι post ἐστὶ vulg. add etiam Ω. — om Σ. LaurS. Augl. 2. 4. Vindl. 4. Pal2. (k. p. r. s). De constructione imperson. ἐστὶ μοι πρὸς τινα cf. Stephan. I §. 22: οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκείνόν ἐστιν. Similiter ἐστὶ μοι περὶ τινος. Cf. Lysiae or. in Eratosth. §. 74: οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἐσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας. Aristoph. Eqq. vs. 87: περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστὶ σοι. Etiam περὶ τούτ' εἶναι Νικίᾳ Isocrat. Eythyn. §. 13, ubi Corais coniectura περὶ τούτου εἶναι vel hiatus refutatur. Cf. Rauchenst. l. c. p. 434. Funkhaen. in Philologo 1853. VII, 3 p. 567 sqq. qui etiam dubitat, dicaturne recte ἐν οἷς πρὸς τινα ἐστὶ τί τινι, loco ἐν τούτοις ἃ πρὸς τινά ἐστὶ τινι. 9) γὰρ ἐστὶ Augl. k. r. s. Guelf. Vindl. Pal2.

279. 1) δ' om pr Ω. Aug4. 2) δίκης T. Lind. et fortasse corr Σ, qui sic: δίκην^c cum superscripto semicirculo pallidi atramenti. — Proxime ἀξιώσαντα pr LaurS. 3) μὴδ' . . . μὴδ' Pal2. 4) αὐτοῦ LaurS. Ω. Vind3. 4. — articulus τοῦ vulg om. — habet LaurS. — αυτοῦτε pr Σ, super posterius τ scripsit antiq compendium ου, ut esset αὐτοῦ τοῦ, quod recepi. In Vindl sic: ὑπὲρ τοῦ στεφάνου sine αὐτοῦ. In vocabulo στεφάνου codicis Σ equidem nihil variatum vidi, nec Meunierus vidit. 5) καὶ ἐπαίνου repetitum in Σ, punctis notatum sic καὶ ἐπαίνου καὶ ἐπαίνου. — omisit καὶ ἐπαίνου Vindl. 6) νῦν κατηγορίαν Augl. k. s. Vindl. — κατηγορίαν νῦν vulg. — νῦν om Σ. LaurS. (Pal2. Man) petitum ex inferioribus. — κατηγορίας νῦν Vind5. 7) συνεσκευασμένον Aug4. 8) τοσούτους Augl. k. r. s. Vindl. Pal2. 9) καὶ] ἐνεκα Reiskius de suo. 10) σ, καὶ οὐδενός Vindl. 11) τί Vind5. 12) ἐμαυτὸν Augl. s. Vindl. Pal2. — ἐμὲ αὐτὸν Fel. Mor. Σ. LaurS. vulg. 'Sic oppositionis vis nonnihil intenditur. Lysias p. 6 sq. R. Plat. Gorg. p. 472 B.' Schaeferus. etiam ἐμὲ, αὐτὸν Ald. De ἐμὲ αὐτὸν vid. Matthiae, Gr. §. 148. Annot. 2. ibiq. cit. Krueger. Gr.

ἐπὶ¹³ τόνδ' ἦκειν, καὶ¹⁴ πᾶσαν ἔχει κακίαν.¹⁵ (280) Κάμοι¹ δοκεῖς² ἐκ τούτων, Αἰσχίνη, λόγων³ ἐπίδειξιν τινα καὶ⁴ φωνῆς⁵ βουλόμενος ποιήσασθαι τούτον, προελεῖσθαι⁶ τὸν⁷ ἀγῶνα, οὐκ⁸ ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. ἔστι δ' οὐχ⁹ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιον,⁹ οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτά¹⁰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς¹¹ καὶ τὸ¹⁵ τοὺς αὐτοὺς¹² μισεῖν καὶ φιλεῖν οὗςπερ ἂν ἡ πατρίς. (281) ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, οὗτος¹ ἐπ' εὐνοία πάντ' ἐρεῖ, ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις προορᾶται κίνδυνόν τιν'² ἑαυτῇ,³ τούτους

praetermisso hunc aggreditur, etiam summae est improbitatis. (280) Mihi vero videris, Aeschines, accusationem istam eloquentiae et exercitatae vocis ostentandae studio, non ullius exigendae poenae causa instituisse. neque autem magni aestimanda est oratoris vel oratio vel contentio vocis, sed idem velle cum populo atque idem nolle, et eosdem amare et odisse, quas patria. (281) Qui enim ita est animatus, is bono studio omnia dicet, qui vero eos colit, a quibus imminere sibi periculum aliquod respública

§. 51, 2, 8. Non dubitabam in oppositione ἐμ' αὐτὸν scribere quam formam unicam Homeri Edd. exhibent. 13) νῦν δ' ἐπὶ F. 14) καὶ om LaurS. vulg. καὶ recepto pentameter νῦν ἐπὶ etc. evitatur, observante Dobraeo. — habent particulam intendendae dictionis Augl. k. s. t. Vindl. Pal2. 15) καὶ πᾶσαν ἔχει κακίαν om Σ oculo transiliente ab altero καὶ ad alterum. Rehdantz. (Fleckeisen. Annall. Philol. 1858 p. 560) dubitat. — Pro ἔχει LaurS exhibet ἔχειν.

280. 1) καὶ ἔμοιγε Aldetc. T. p. r. Urb. Vind4. — καιμοι Σ. LaurS. Q. Aug1. 4. Bav. (Vindl. 3. 5. Pall. 2. Ang. Φ. k. p. r. s. t). In Man. maior pars versuum et in hoc et in seqq. foliis prorsus periit humore exesa. — Scripsi κάμοι comparans variam lectionem §. 285. Parum convenit enclitica h. l. praeposita. 2) δοκεῖ p. 3) Αἰσχ. τῶν λ. vulg. — articulum om Σ. LaurS. F. Φ. Aug4. (Vind5. Pall). — (ἐκ τῶν λόγων τούτων, Αἰσχίνη Vindl). 4) καὶ om vulg. — habent Σ. LaurS. F. Φ. AldT. Aug4. (Vind4. 5). — 'Iam apparet etiam τῶν ante λόγων delendum esse. Duas res Aeschines dicitur ostentare voluisse: orandi facultatem et vocis sonorem. Docent quae sequuntur vs. 11 sq.' Schaeferus. 5) φωνῆς ἀσκήσεως γε AldV. Obs. 6) προελεῖσθαι T. r. t. 7) τὸν om Vind4. 8) οὐδ' Pall. 9) τίμιον Σ. LaurS. (Urb). — τίμιος vulg. — κύριος IndAld. γε AldV. 10) ταῦτα Augl. s. Vindl. 11) τοῖς πολλοῖς προαιρεῖσθαι r. Vind4. 12) αὐτοὺς καὶ t. Aug2. — ἐχθροῖς Guelf. Vindl.

281. 1) οὕτως LaurS. 2) τινα κίνδυνον vulg. — κίνδυνόν τινα LaurS. — κίνδυνον τίνα Σ cum illis lineolis ordinis invertendi. 3) ἑαυτοῦ Pall.

θεραπεύων οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς⁴ ὀρμῇ⁵ τοῖς⁶ πολλοῖς. οὐκ οὐν⁷
οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν⁸ ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ' (ὀρᾷς;) ²⁰
ἐγώ. ταῦτά⁹ γὰρ¹⁰ συμφέρονθ' εἰλόμην τουτοισί,¹¹ καὶ οὐδὲν
ἐξαίρετον οὐδ' ἴδιον πεποιήμαι. (282) Ἄρ' οὐν¹ οὐδὲ σύ;
καὶ πῶς; ὃς εὐθέως μετὰ τὴν μάχην² πρεσβευτῆς³ ἐπορευόου
πρὸς Φίλιππον, ὃς ἦν τῶν ἐκείνοις⁴ τοῖς χρόνοις συμφορῶν
αἰτίας τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτ' ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμφο- ²⁵
σθεν⁵ χρόνον ταύτην⁶ τὴν χρεῖαν, ὥς πάντες ἴδασιν. καίτοι
τίς⁷ ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ ὁ μὴ λέγων ἅ φρονεῖ; τῷ δ'
ὁ κῆρυξ καταρᾶται⁸ δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ; τί δὲ μείζον ἔχει
τις ἂν εἰπεῖν ἀδίκημα κατ' ἀνδρὸς ρήτορος ἢ εἰ⁹ μὴ ταῦ- ³²⁰

praevidet, is non eadem nititur ancora qua populus. proinde nec securi-
tatis eandem habet expectationem. sed (vides?) ego. eadem enim mihi,
quae populus, utilia proposui, et nihil exceptum neque proprium mihi
sumpsi. (282) An nec tu? qui vero? quum statim post pugnam legatus
ad Philippum proficiscerere, qui esset illis temporibus auctor calamitatum
patriae, idque quum illum usum antea omni tempore negasses, quemad-
modum omnes norunt. quis est autem qui rempublicam decipiat? non is
qui dissimulat quae sentit? quem autem praeco iure execratur? nonne
talem? quid vero gravius in oratorem dici queat, quam cum non eadem

4) ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς p. corr r. Bav (non F?). Vindl. — ἐπὶ τῆς αὐ-
τοῖς pr Ω. — ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀγγύρας Aug4. Less. — ἐκ τῆς ἀγγύρας
sine αὐτῆς Vind5. — ἀγκύρας habet marg Pall. At cf. de hac
proverbiali ellipsi Apostol. Proverb. Cent. XIII, 55. T. II p. 591 ibiq.
Leutsch. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Οὐκ ἐπὶ. Cramer. Anecd. Ox. T. II
p. 497. Porson. ad Eurip. Orest. vs. 68. Musgrav. ad Soph. Oed. Col.
vs. 144. Schaefer. ad Lamb. Ros. p. 15. 5) ὀρμᾷ Guelf. — ὀρμᾷ Vindl.
— ὀρμῇ Urb. — ὀρμῇ Photius. 6) αὐτῆς ὀρμῇ τοῖς habet Ω in marg.
7) οὐκ οὐν Aug1. k. r. s. Vindl. — οὐκ οὐν etiam Σ. Laur8. 8) αὐτὴν
habet Ω in marg. 9) ταῦτα Aug1. s. Ω. Urb. 10) μὲν Aug4. 11)
τουτοισι Laur8.

282. 1) οὐν om Aug1. 2) μετὰ τὴν μάχην εὐθέως Vindl. 3)
πρεσβευτῆς om Aug2. 4) ἐν ἐκείνοις Laur8. vulg. — ἐν om Σ. Ω.
De dativo temporalis substantivi cum pronomine demonstrativo sine
praepositione ἐν adhibito cf. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ Xenoph. Hellen. I, 3
§. 18 (= 12). ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ Thucyd. IV, 103, 3. 5) ἄνω k. Pal2.
6) ταύτης Bav (non F). 7) τις ἦν Aug2. k. η. Pal2. Alexander Figur.
§. 12 T. VIII p. 473 W. alium locum (f. leg. §. 298) nostro praemittens.
8) Post καταρᾶται add καθ' ἐκαστὴν ἐκκλησίαν Fel. γο marg antiq Σ.
γοF. γοΦ. Alt. Petitum scholium e f. leg. §. 70 aut Aristocr. §. 97 aut
Dinarch. in Dem. §. 47 aut simili loco. 9) ἢ εἰ AldV. Σ. Laur8. Ω.
Vind3. 4. 5. Bav. Aug4. — ἢ οὐ AldB. — εἰ om Ald. Fel. — ἢ om

τὰ¹⁰ φρονεῖ¹¹ καὶ λέγει;¹² (283) Σὺ τοίνυν οὗτος¹ εὐρέθης. εἴτα
 σὺ φθέγγει καὶ βλέπειν εἰς τὰ τούτων² πρόσωπα τολμᾷς; πό-
 5 τερ' οὐχ ἤγει γινώσκειν αὐτούς³ ὅστις εἶ; ἢ τοσοῦτον ὕπνου
 καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνησθαι τοὺς λόγους οὐς
 ἐδημηγόρεις ἐν τῷ πολέμῳ,⁴ καταρώμενος καὶ διομνύμενος μη-
 δὲν εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐμὲ⁵ τὴν αἰτίαν σοι⁶
 ταύτην ἐπάγειν τῆς ἰδίας ἔνεκ' ἔχθρας, οὐκ οὔσαν ἀληθῆ;
 10 (284) ὥς δ' ἂν πηγγέλθῃ τάχισθ' ἡ μάχη· οὐδὲν τούτων φρον-
 τίσας εὐθὺς² ὁμολόγεις καὶ προσεποιεῖς φίλιαν καὶ ξενίαν³
 εἶναι σοὶ πρὸς αὐτόν, τῇ μισθαρινᾷ ταῦτα μετατιθέμενος⁴ τὰ
 ὀνόματα. ἐκ ποίας γὰρ ἰσῆς ἢ δικαίας προφάσεως *Λισχίνῃ*⁵
 15 τῷ Γλαυκοθέας⁶ τῆς τυμπανιστρίας ξένος ἢ φίλος ἢ γνώριμος

sentire et loqui? (283) Tu igitur talis es deprehensus. et tu vocem edis, et horum vultum audes intueri? numquid eos ignorare putas, qui sis? aut tanto veterino et oblivione teneri omnes, ut non meminerint verborum quae iactabas durante bello, te ipsum devovens et deiurans nihil esse tibi rei cum Philippo, sed me id tibi crimen impingere ex privata similitudine falso? (284) Quum primum autem pugna nuntiata fuit, hisce neglectis, statim fatebare et prae te ferebas amicitiam et hospitium tibi esse cum eo, operae mercenariae nomine cum his commutato. qua enim aequa iustave de causa Aeschini Glaucothecae tympanistriae filio hospes aut amicus

Mor. F. Augl. k. p. s. Harl. Vindl. Pall. Cf. Fritsch. Lucian. p. 90. 10) ταῦτα Augl. (s?). Vindl. Pal2. — ταῦθ' LaurS. 11) καὶ φρονεῖ Ald. Fel. Mor. F. p. — ἂ φρονεῖ LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. — φρονεῖ Σ. vulg. 12) καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν ParThiersch.

283. 1) τοιοῦτος vulg. — οὗτος Σ. LaurS. pr Ω. Bav (marg τοιοῦτος). Augl (cum scholio in margine: ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος). Aug4. (Vind3. 5. Pall. 2. Ang. k. s. t. u. v). Cf. Mid. §. 189. c. Phorm. §. 25. — Proxime φθέγγῃ libri. 2) τούτων LaurS. vulg. — τούτων Σ. T. r. Vind4. Urb. — Proxime ἤγει Σ. — ἡγῆ vulg. — ἡγῆ LaurS. 3) τούτους k. Pal2. 4) δῆμῳ vulg. — πολέμῳ Σ. Augl. k. s. Vindl.

δῆμῳ m sec

Pal2. — πολέμῳ LaurS. Item in Σ super πολέμῳ scriptum est, ut videtur, δη, initium vocabuli δῆμῳ. sed paene totum evanuit. 'Opponitur vs. 10 ὥς δ' ἀπηγγέλθῃ τάχισθ' ἡ μάχη. quae quum fuerit decretoria, bellum finivit. [Μάχη h. l. i. q. eventus pugnae]. Nec placet phrasis δημηγορεῖν ἐν τῷ δῆμῳ. Schaeferus. 5) ἐμὲ? pr Ω. 6) σοι om Urb.

284. 1) οὐδ' ὥς p. 2) εὐθὺς LaurS. vulg. — εὐθὺς pr Σ. (Vind5). 3) φιλίας καὶ ξενίας Vind5. 4) τιθέμενος t. 5) Λισχίνῃ vulg. — Λισχίνῃ Σ. LaurS. Ω. T. Φ. (Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang). 6) γλαυθέας pr Ω. — γλυκοθέας Σ. 'Hemsterhusio placuit

ἦν' Φίλιππος; ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω, ἀλλ' ἐμισθώθης ἐπὶ τῷ τὰ τουτωνί⁸ συμφέροντα διαφθείρειν. ἀλλ' ὅμως οὕτω⁹ φανερώς¹⁰ αὐτὸς¹¹ ἐλλημμένος προδότης καὶ κατὰ σαντοῦ μηνυτῆς ἐπὶ τοῖς συμβαῖσιν¹² γεγωνὼς ἐμοὶ λοιδορεῖ¹³ καὶ ὀνειδίζει¹⁴ ταῦτα, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους¹⁵ εὐρήσεις.

285. Πολλὰ καὶ¹ καλὰ καὶ μεγάλ' ἡ πόλις, Αἰσχίνη, καὶ προείλετο καὶ κατώρθωσε δι' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἡμνημόνησεν.² σημεῖον δέ: χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι³ παρ' αὐτὰ τὰ συμβαίντα, οὐ σ'⁴ ἐχειροτόνησεν⁵

aut familiaris erat Philippus? equidem non video, sed conductus eras ad intervertenda horum commoda. Sed tamen quum tua ipsius proditio adeo manifesto deprehensa sit et ipse de te in illis calamitatibus indicium feceris: mihi convitiaris et obiicis ea, quorum quosvis potius auctores esse deprehendes.

285. Multas et praeclaras et magnas res et suscepit et prospere gessit, Aeschines, res publica per me, quarum non fuit immemor, cuius rei hoc signum est. quod populus, quum eum, qui orationem funebrem haberet, clade adhuc recenti deligeret, non te quantumvis vocalem delegit,

Λευκοθέας Animadv. in Lucian. Append. p. 6. Sed vid. not. ad p. 270, 25. Schaeferus. 7) ἢ AldT. — ἢ Pall. — ὧν *ι*. 8) τῷ τουτωνί τὰ *p*. 9) οὕτως pr *Q*. Vind3. Ang. 10) φανερός Urb. 11) αὐτὸς σαντοῦ Reiskius de suo. 'Προδότης scil. τῆς πατρίδος. Quo Reiskius sensu putavit, non dicitur προδότης, sed μηνυτής.' Schaeferus. — αὐτὸς *Σ*. Laur8. *Q*. Aug1. 2. 4. *s. s.* Quelf. Ven. Vindl. Bav. Less. (Vind3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang.). — αὐτοῖς *p. s. i.* Aldetc. 12) συμβεβηκόσιν Aug1. Cf. §. 197. 13) λοιδορεῖς *T. p.* Vind4. — λοιδορεῖ *Σ*. — λοιδορῇ Laur8. vulgo. 14) μ. αἰτίας *Q*. Man. Ang. — αἰτίους μᾶλλον *T. k. p. r. s.* Aug1. Vindl. 4. Pal2. Urb. 15) ἢ ἐμέ add vulg. — om *Σ*. pr Laur8. Male numerus post tot longas syllabas illo additamento facillime supplendo in tam tenuem finem exiret.

285. 1) καὶ om *Q. i. u. v.* Vind3. Pall. Man. Ang. 2) ἐμνημόνευσε pr Man. — ἡμνόνησε Pall (margo: ἡμνήστησε). — κατώρθωσε... ἐμνημόνησεν *Q*. 'Quis nexus? Veretur Reiskius, ne quid desit, ego ista πολλά... ἐμνημόνησεν delenda censeo. nam σημείον δέ ad praecedentia spectat. Subintellige τοῦ μὴ ἐμὲ τῶν κακῶν αἰτίον εἶναι.' Dobraeus. Illis vocabulis deletis sententia hiaeret, apta cum antecedentibus sic: non malorum auctor eram, sed bonorum. 3) τελευτηκόσι *Q*. Cf. §§. 287. 314. 4) οὐς pro οὐ σὲ Pal2. 5) οὐ σὲ ἐχειροτόνησε vulg. — οὐ σ' ἐχειροτόνησεν *Σ*. 'Quod si mireris non receptum esse, nimirum ea vis hic est τοῦ ὀρθοτονουμένου, ut satius sit admitti hiatum, quam illam vel tantulum obscurari per elisionem vocalis.' Schaeferus. Pausa est quidem gravitatis post σέ, attamen cf. Euripid.

προβληθέντα,⁶ καίπερ εὐφωνον ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πε-
 ποιηκότα τὴν εἰρήνην, οὐδ' Ἡγήμονα,⁷ οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐ-
 321 δένα, ἀλλ' ἐμέ. καὶ παρελθόντος σου καὶ⁸ Πυθοκλέους ὁμῶς⁹
 καὶ ἀναιδῶς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοί, καὶ¹⁰ κατηγορούντων ἐμοῦ
 ταῦτα,¹¹ ἃ καὶ¹² σὺ νυνί, καὶ λοιδορουμένων, ἐτ' ἄμεινον¹³
 ἐχειροτόνησέν με.¹⁴ (286) Τὸ δ' αἴτιον οὐκ' ἄγνωστis μὲν, ὁμῶς
 5 δὲ φράσω σοι² κἀγώ. ἀμφοτέρ³ ἥδεσαν αὐτοί,⁴ τὴν τ' ἐμὴν
 εὐνοίαν καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματ' ἐπραττον, καὶ

quamvis esses propositus, neque Demadem, qui modo pacem fecerat, ne-
 que Hegemonem, neque alium vestrum quenquam, sed me. quumque tu
 prodiisses et Pythocles ferociter et impudenter, o Jupiter et dii, et me
 accusaretis horum quae et tu nunc obiicis, et convitiaremini, etiam stu-
 diosius me delegit. (286) Causam etsi non ignoras, tamen et ego tibi di-
 cam: utraque norant ipsi, et meam benivolentiam alacritatemque, qua
 negotia gerebam, et vestra scelera. quae enim florente rerum statu iure-

Electr. vs. 927: μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα θυσσεβῆ κεντημένη. Exempla Sophoclea
 in Lexico Ellendt., qui docet: 'σε recto tono notatum, quin oppositum
 aliis vocabulis, omnino vi praeditum in sententia, tamen eliditur.' Hic est
 usus traditus. Vid. Schol. ad Iliad. B. 190. Apollon. De Syntaxi p. 126.
 De hoc usu ut natura comparato sic ab Homero usurpato vid. nunc.
 I. Bekker. in Memorr. Acad. Berol. 1861 m. Ian. p. 135 sq. 6) προβλη-
 θέντα, οὐ σὲ v. — προβληθέντα, οὐ σὲ? (οὐδὲ?) Augl. (Reiskius: οὐ
 σὲ ἐχειροτόνησε προβληθέντα, οὐ σὲ, καίπερ etc.). 7) Ἡγεμόνα s. —
 Ἡγέμονα Man. — Ἡγεμόνα LaurS. Augl. k. Rasuram in Σ equidem
 non observavi. Vid. ad §. 84. 8) καὶ om Vindl. 9) ὁμῶς Vindl. —
 ὁμοῦ Aug. 10) καὶ om p. Vindl. Seclisit Reiskius. Excidit propter
 κατ. 11) ταῦτα Σ. LaurS. vulg. — ταῦτά Bekkerus de suo (? ex r?
 namque in Σ et Ω est ταῦτα). Habet ταῦτά corr Bav. (Vindl). Notio
 esset superflua, quum insit in καὶ σὺ. 12) καὶ om Vindl. 13) μάλ-
 λον ParThiersch. est coniectura Wolfii. 'Similis usus est adverbii κα-
 λῶς, de quo vid. not. ad Sophocl. Oed. T. 1008.' Schaeferus. 14)
 ἐμέ vulg. — με Σ. LaurS. Recte. nam non ut superiore loco οὐ σὲ
 etc. et ἀλλ' ἐμέ h. l. opponuntur, sed κατηγορούντων et ἐτ' ἄμεινον
 ἐχειροτόνησεν, quamvis isti accensarent me, eo magis populus me elegit.

286. 1) οὐκ om pr v. 2) φράσω δὲ σοι ὁμῶς r. Vindl. — Pro-
 xime καὶ ἐγώ etiam Σ. LaurS. 3) ἀμφοτέρα δὲ Urb. 4) οὗτοι Augl.
 2. 4. s. ζ. η. AldT. Vindl. 5. Pal2. (k. p. r). 'Hi, cives Athenienses.'
 Reiskius. Imo οὗτοι essent indices. Refer αὐτοί ad praecedens col-
 lectivum ὁ δῆμος. 'Αὐτοί pronomine significatur quidquid sive de se
 sit gloriatus Aeschines sive de Demosthenis virtute ac meritis detraxe-
 rit, populum cognitum habuisse ipsum, qua uterque esset erga se vo-
 luntate.' Klotzius. Quaest. Crit. p. 23. — om T. p. Urb.

τὴν ὑμετέραν⁵ ἀδικίαν. ἃ γὰρ εὐθενούντων⁶ τῶν πραγμάτων
 ἤρνεσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἐπαισεν ἡ πόλις ὁμολο-
 γήσατε. Τοὺς οὖν⁷ ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν⁸ ὧν ἐφρό- 10
 νουν λαβόντας⁹ ἀδειαν¹⁰ ἐχθροὺς μὲν πάλαι, φανεροὺς δὲ
 τόθ' ἡγήσανθ' αὐτοῖς¹¹ γεγενῆσθαι. (287) εἰτα καὶ¹ προς-
 ἤκειν ὑπολαμβάνοντες² τὸν ἐροῦντ'³ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι
 καὶ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσονται μὴθ'⁵ ὁμωρόφιον⁶ μὴθ'⁷
 ὁμόσπονδον⁸ γεγενημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνους παραταξα- 15
 μένοις,⁹ μὴδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν καὶ παιωνίζειν¹⁰ ἐπὶ ταῖς τῶν

iurando negabatis, ea, ut cladem accepit respublica, confessi estis. Eos igitur, qui in communibus calamitatibus sententiae suae impunitatem nacti erant, putaverunt sibi inimicos olim fuisse, tum patuisse. (287) deinde etiam convenire censes eum, qui de mortuis orationem haberet et eorum virtutem ornaret, nec sub eodem tecto fuisse nec eadem sacra libasse cum iis qui contra illos in acie steterunt, neque eum qui illic comessaretur et triumpharet de Graecorum calamitatibus cum iis qui ipsi

5) ἡμετέραν Mor (errore typogr.?). 6) εὐθυνοῦντων k. p. r. s. u. v. s. ζ. γρ T. AldT. (Pal2?). — εὐθυνοῦντων Pall. — εὐθυνοῦντων Q. — εὐθυνοῦντων Aug4. Man. Ang. (Pal2?). — καὶ εὐθυνοῦντων Aug2. — εὐθυνοῦντων Σ. LaurS. vulg. Cf. ad Chers. §. 20. — εὐρεθέντων Vindl. 7) τοὺς μὲν οὖν Aug4. 8) ἀδικήμασιν r. 9) λαβόντες Aug4. 10) 'Num deest ταύτῃ ἀπογορησάμενους?' Reiskius. 'Nihil deest. ἀδεια ὧν φρονεῖ τις est vacuitas metus ab iis quae quis cogitat, etiamsi eloquatur, Gedankenfreiheit.' Schaeferus. 11) αὐτοῖς LaurS. vulg. — αυτοῖς Σ. — αὐτοὺς r. — αὐτοῖς AldV. Bkk.

287. 1) καὶ om Aug4. Vind5. 2) ὑπελάμβανον vulg. — ὑπέλαβον T. p. s. η. Harl. Aug2. Vind4. Urb. — ὑπολαμβάνοντες Σ. LaurS. F. Φ. Ven. (ζ?). Constructionem non intelligentes participium pendens mutabant in indicativum modum. Sed δ' particulam post participium indicativo ἐώρων addidit orator, ut oppositionem urgeret. De quo usu vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 373 sqq. Buttmann. Excurs. XII ad Dem. Midian. Fritsch. Lucian. Qu aest. p. 46 sqq. Cf. infra §. 317. Xenoph. Memor. III, 7 §. 8 ibiq. Kuehner. et quos hic vir doctissimus citavit. 3) ἐροῦντα τότ' vulg. — ἐρωτοῦντα τότ' pr Urb (margo: ερωτῶντα). — ἐροῦντ' Σ. LaurS. s. s. Aug1. 2. Vindl. 3. 5. Pal2. (k). 4) ἀρετὴν ἐκείνων κοσμήσαντα r. — κοσμήσαντα etiam Pall. 5) μὴδ' Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 6) ὁμωρόφιον Vind3. Man. Ang. — ὁμωρόριον pr LaurS. 7) μὴδ' Pal2. 8) ὁμόσπονδον pr Q. — ὑπόσπονδον

cod s. 9) παραταξαμεν corr LaurS. 10) παιωνίζειν vulg. — παιωνίζειν Σ. LaurS. F. T. k. r. s. Aug1. Guelf. Vindl. 4. Pal2. Urb. Vid. Albert. ad Hesych. s. v. Παιών. Schneid. ad Xenoph. Anab. III, 2 §. 9. Hasius in Stephani Thes. s. v. Παιωνίζω. — καὶ παιωνίζειν om Ang.

Ἑλλήνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρ¹¹
 ἔλθοντα¹² τιμᾶσθαι, μηδὲ¹³ τῇ φωνῇ θακρύνειν ὑποκρινομέ-
 νους¹⁴ τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλγεῖν, τοῦτο δ'
 20 ἑώρων παρ¹⁵ ἑαυτοῖς¹⁶ καὶ παρ' ἐμοί, παρὰ δ' ὑμῖν οὐ.¹⁷ διὰ
 ταῦτ' ἐμ' ἐχειροτόνησαν καὶ οὐχ ὑμᾶς.¹⁸ (288) Καὶ οὐχ ὁ μὲν
 δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετελευτηκότων¹ πατέρες καὶ ἀδελφοί,
 οἱ² ὑπὸ τοῦ δήμου τόθ³ ἀρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς, ἄλλως
 25 πως, ἀλλὰ δεόν ποιεῖν αὐτοὺς τὸ⁴ περιδίδεινον⁵ ὥς παρ' οἰ-

suis manibus caedem fecissent. • huc reversum honorandum esse, neque voce simulata fortunam illorum deplorandam, sed ex animo dolendam, hoc in se esse videbant et in me, neque vero in vobis. propterea me delegerunt, non vos. (288) Et non populus sic egit, mortuorum autem patres et fratres, qui tum a populo ad funera delecti erant, aliter, sed quum eos epulum funebre praebere oporteret apud quam coniunctissimum mor-

11) δεῦρο δ' LaurS. vulg. — δεῦρ' pr Σ, ο δ' add antiq. δ' om etiam s. Vindl. — Δεῦρο post ἐκεῖ μὲν usurpari potest sine adversativa particula, quia ipsum vocabulum satis oppositum est, ut ἔπειτα et εἴτα post τῶς μὲν, μάλιστα μὲν (Lept. §. 1. Ellendt. Lex. Soph. T. II p. 76), inprimis post πρῶτον μὲν, ἄλλο post ἔν μὲν, ἄλλοτε post ποτὲ μὲν, talia nonnunquam dicuntur. item ἐνταῦθα μὲν . . . , ἐκεῖ. 12) ἔλθοντας vulg. (Man?). — ἔλθοντα Σ. pr LaurS? Augl. 2. Guelf. Vindl. 4. Pal2. Aug. (k. r. s). 13) καὶ μηδὲ vulg. — καὶ om Σ. pr LaurS. s. Guelf. Augl. 2. Bav. Vindl. Pal2. (Φ. k). 14) ὑποκρινόμενον Augl. Guelf. Vindl. 3. 4. η. Pal2. Urb. Man. (k. r. s). — Bene se habet lectio vulgata, Σ et LaurS ὑποκρινόμενους, etiam post ἔλθοντα, qui singularis reedit ad τὸν ἐροῦντα καὶ κοσμήσαντα, Aeschinem solum; pluralis ὑποκρινόμενους pertinet ad Aeschinem, Demadem, Hegemonem, Pythoclem §. 285 nominatos. Cf. proxima δ' ὑμῖν οὐ et οὐχ ὑμᾶς. 15) ἑώρων καὶ παρ' Ω. Aug. 16) ἑαυτοῦ Pal2. 17) ὑμῖν δ' οὐ Aug2. 4. AldT. Vind5. 18) ἡμᾶς Vind5.

288. 1) τετελευτηκότων Ω. Pall. Cf. §. 285. 2) οἱ om vulg. — habent Σ. LaurS. (Urb. Man). Potest esse syllaba repetita, neque vero de tempore h. l. agitur, nec notio (creatio illa) ad verbum (ὑπέλαβον) pertinet (non est praedicativa), sed ad substantivum est adiecta (est adiectiva), non ad rationem iudicii reddendam, sed ad conditionem parentum et fratrum significandam apposita est. Iam Reiskius articulum desiderabat. Cf. Frank. Quaest. Aeschin. p. 13. 3) τόθ' om Vindl. s. 4) τε Pal2. — om Pall. 5) Citavit vocabulum περιδ. Pollux VI §. 101. — ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐστίασις (ἐστίας Vindl. s) γινόμενῃ (γινόμενον Vindl. s) marg Augl. Vindl. s. Guelf. Hoc scholium vid. in Etym. M. p. 699, 43. BkkAnecd. p. 294. Phot. s. v.

κειοτάτῳ⁸ τῶν⁷ τετελευτηκότων,⁸ ὥςπερ τὰλλ' εἰώθε⁹ γίγνεσθαι, τοῦτ' ἐποίησαν παρ' ἐμοί, εἰκότως. γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἐκάστῳ παῖλλον οἰκείος ἦν¹⁰ ἐμοῦ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρω. ὃ γὰρ¹¹ ἐκείνους σωθῆναι καὶ κατορθῶσαι μάλιστα 322 διέφερον, οὗτος καὶ¹² παθόντων ἂ μὴ ποτ'¹³ ὄφελον τῆς ὑπὲρ ἀπάντων λύπης πλείστον μετείχεν.

289. Λέγε δ' αὐτῷ¹ τουτὶ² τὸ ἐπίγραμμα, ὃ³ δημοσίᾳ προεἴλεθ' ἡ πόλις⁴ αὐτοῖς ἐπιγράψαι, ἵν' εἰδῆς,⁵ Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ⁶ σαυτὸν⁷ ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα⁸ καὶ⁹ μιαιφόν. Λέγε.¹⁰

tuis, sicut cetera solent fieri, id praebuerunt apud me, neque iniuria. genere enim ipsi inter se coniunctiores fuerunt quam ego, communiter omnibus nemo propior. cuius enim servari illos et feliciter rem gerere maxime intererat, is etiam, quum iis accidissent, quae utinam nunquam accidissent, maximum de clade communi dolorem capiebat.

289. Sed recita ei epigramma hocce, quod publice civitati placuit eorum monumento inscribendum, ut etiam ex ipso hoc intelligas, Aeschines, iniquum esse te et calumniatorem et impurum. Recita.

6) οἰκειοτάτῳ pr Σ, ε add antiq. — οἰκειωτάτῳ Q. — οἰκειοτάτων T. pr r. 7) τῶν om Q (non Σ). T. pr r. 8) τετελευτηκότων Q. — τῶν τετελευτηκότων Pall. — τοῖς τετελευτηκόσι corr r. 9) εἰώθει T. p. r. Urb. 10) ἦν οἰκείος Vind5. — ἦν om pr Pall. 11) γὰρ τὸ vulg. — τὸ om Σ. LaurS. Bav. (Φ. Man). 12) καὶ τῶν Vindl. 13) μὴ ποτ' Pall. — μὴπ' pr Urb, corr in μὴποτ'.

289. 1) αὐτὸ r. Aug2. 'Wunderlichius receperat, quod statim Aeschinem orator alloquatur. Iure Dissenius αὐτῷ restituit. Primum enim αὐτὸ hic ineptum est, deinde tales orationis ad alium conversiones usus sunt creberrimi.' Schaeferus. 2) τούτο vulg. — τουτὶ Σ. LaurS. Augl. 2. s. Bav. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. (T. Φ. k. r. p. t?). — om Aug4. 3) α Aug. 4) ἡ πόλις προεἴλετο margo Vindl. 5) ἰδῆς margo Vindl. 6) ἐν τῷ τούτῳ (excidit αὐ) Pall. 7) αὐτὸν T. AldT. 8) ὄντα καὶ συκοφάντην p. r. Vind4. — ὄντα καὶ συκοφάντην ὄντα T. Urb (qui codex posterius ὄντα deleuit). 9) καὶ om Q. 10) Inde ab ὃ post ἐπίγραμμα ad Ἐπίγραμμα omnia om pr Vindl (λείπει κείμενον), habet margo.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.¹¹

Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρως εἰς δῆριν ἔθεντο
 ὄπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.¹²
 10 Μαρναμένοι δ' ἀρετῆς καὶ δειμάτων¹³ οὐκ ἐσάωσαν
 ψυχάς, ἀλλ' Ἀἶδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆ,¹⁴
 οὐνεκεν¹⁵ Ἑλλήνων, ὥς μὴ, ζυγὸν αὐχένι θέισαν
 δουλοσύνης, στυγεράν ἀμφὶς¹⁶ ἔχουσιν¹⁷ ὕβριν.
 Γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων

De patria, quos hic tumulus legit, arma ferentes,
 hostilem valida vim pepulere manu.

Virtutis timidive animi, In certamine vitam
 non servantes, Diti arbitrium esse iubent.

Graecorum causa, ne injectaque frena superbe
 et iuga servitii circum habeant gravia.

Nunc vero fortes habet illos patria terra

11) Ἐπίγραμμα ἱερῶ ἡλεγείων Vindb. — Epigramma om Σ. k. s. Augl. Vindl. — om pr LaurS, habet margo alia manu. — Hoc carmen, quod alii ipsius Demosthenis esse putaverunt, tanquam posterioris Graecitatis vestigia prodens suppositum esse perhibet Karstenius in Relationum et Communicationum (Verslagen en Mededeelingen) IV, 1. Cf. Leutschii Philolog. XIV p. 413 sq. 12) ἀποσκέδασαν Vindb. — πάτρας ἔνεκα non i. q. πρὸ πάτρας, sed breviter dictum est = ἔνεκα τῆς λευθερίας τῆς πάτρας, cf. inferius οὐνεκεν Ἑλλήνων. Hoc Karstenii doctissimi causa. Deinde ἔθεντο ὄπλα proprie i. q. arma, aciem instruxere. De quo usu vere attico vide intrr. ad Thuc. II, 2 §. 4. 13) Vid. Excurs. ad finem huius orationis. 14) βράβην libri, (LaurS: βρᾶ)

βρα). Scholiastae βραβεῖον (Pall etiam in textu βράβειον, sed exitu ambiguo) corrigendum esse videtur in βραβευτήν. — Schneiderus in supplem. Lexic. correxit in βραβῆ. Nam βράβης est forma parum probabilis. βραβῆν autem nobis quidem videtur deberi scribarum temeritati et addendi; Karstenio videtur esse posterioris Graecitatis. 15) οὐνεκεν Pall. — ἔνεκεν p. — — Proxime omnes libri θέντες. Sed Karstenius bene monuit ζυγὸν αὐχένι τιθέναι victores dici iugum imponentes victis. Nec est θέντες explicandum cum Dissen. i. q. se subiicientes. Neque vero inde concludendum falsam esse carminis originem, sed verbum corrigendum sententia postulante in θέισαν cum ὕβριν constructum. 16) αὐθις coniecit Kypk. Obs. in N. T. T. II p. 285 ad Epist. ad Galat. V, 1. Sane temere. 17) 'Ex Atticorum usu scribendum credo ἔχουσιν. Vid. Dawes. Misc. p. 82.' Brunkius. Vid. ad. f. leg. §. 51. Proxime loco ἔχει LaurS comp: ἔχειν?

σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρείσς.¹⁸
 Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν¹⁹ καὶ πάντα κατορθοῦν²⁰

13

in placido gremio. Iudicium est Iovis hoc.
 Nil peccasse deorum est, atque id, ut omnia recte

18) Post κρείσς, ut appareret ἦδε κρείσς (per ἐπεὶ coniunctum cum antecedentibus) pertinere ad sequentia, GFroehlichius in Excurs. cit. p. 91 omnino non interpungens, structuram ita continuavit, ut ἐστὶ α θεῶν separaret, μηδὲν θεῶν ἀμαρτεῖν intelligens dictum pro μηδὲν κατὰ θεῶν ἀμαρτεῖν, a diis nihil non assequi, collato Sophocl. Philoct. vs. 230 sq: οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ || ὕμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτ' ἂν οὐδ' ὅμῃς ἐμοῦ. Hoc equidem non probō. nam durum est ἐστὶ θεῶν separare nec Demosthenes (§. 290) separavit, recteque Koechlihus monuit nec veteres credidisse, deos dare quicquid ab iis petatur. Recte vero post κρείσς plene interpungitur. nam quamquam solet ὅδε usurpari sic, ut ad sequentia referatur, tamen non ubique sic usurpatur, nec sententia mere repetitur eadem, scilicet: moriendum fuisse illis fortibus viris est Iovis iudicium; et: moriendum esse hominibus est sive Iovis sive deorum voluntas. Sed pluribus iudicium Iovis sequentibus exponitur. Si ipsa Iovis sententia sequeretur, non ἐστὶ deberet dici, sed ἐστὼ, nec ἔπορον rectum esset, sed ἔπορον prima persona. 19) Θεοῦ Libanii Epist. 1554. Dind. et Westerm. receperunt, hic quia §. 290 pr Σ habuisse Θεοῦ putabat. 20) H. l. interpunxerunt LaurS. Marklandus et Bentleius ad Phalaridis Ep. XVIII p. 295, sublata interpunctione post ἐν βιοτῇ, quia Demosthenes §. 290 hexametrum repetens, ἐν βιοτῇ non addidit. Secuti eramus cum aliis, etiam Iacobsius: 'Distinguitur, inquit, post βιοτῇ, quod ut commodius est ob sedem particulae adversativae, ita non satis respondet sensui, qui antithesin postulat. ἐν βιοτῇ i. e. ἐν ἀνθρώποις' ad Anthol. Palat. T. III^b p. 944. Contra quae Schaeferus rectissime: 'βίος hoc sensu usurpatum legere memini, non memini βιοτῇ.' Oppositio si vere θνητοῖς esset ideoque praeposita esset, tamen non item particulae praecedere deberet μοῖραν. Nam de δέ particula tam remota vid. ad Chers. §. 9 et quos citavit vir doctus in Ephemer. Ien. in Excurs. cit. Sed opposita sunt sibi ut μηδὲν et πάντα, sic πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ et μοῖραν φυνεῖν. Quod autem Demosthenes ἐν βιοτῇ non addidit sententiae repetitae; non proxime ad rem ea vocabula pertinebant, inde nude sententiam aut citabant aut imitabantur et alii et Themistius Or. XXII p. 276 B = p. 335 ed. Dind: 'Ἐπεὶ δὲ τὸ μηδὲν ἀμαρτάνειν ἔξω τῆς φύσεως κεῖται τῆς ἀνθρωπίνης etc. τὸ ἐπίγραμμα ἀληθέστερον, ὃ Ἀθηναίων ἐπιγέγραπται ἐν τῷ τάφῳ τῷ δημοσίῳ. καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς μόνοις τὸ πάντα κατορθοῦν ἀπονέμει. Eandem sententiam Aristides tetigit Or. XLVI pro Quatuorv. T. II p. 255 Iebb. = p. 331 Dind: Πλάτων — πῶς ἀξιώσει συλλήβδην πάντα κατορθοῦν καὶ πάντων κρατεῖν ὄντα ἄνθρωπον. Haec profecta sunt fortasse non e Demosthenicis, sed e Lysias aliquo loco. Nam Rutilius Lupus II §. 8: Lysiae —

ἐν βιοτῇ. μοῖραν δ' οὐ τι φυγεῖν²¹ ἔπορεν.²²

cedant in vitā; non diem obire negat.

'Consilio valuit, fortuna lapsus est, homo fuit. Fatetur. Concedendum, non omnia posse. hoc enim deorum est proprium.' ibiq. vid. Ruhnk. qui citavit ut fontem Theognid. vs. 327 (= 443 W). E Suidae titulo s. v. Συγγνώμωνα apparet, sententiam non ex epigrammate petitam esse, neque rationem habitam verborum contextorum, ut fieri solet a sententiaris. Cf. Neandri Opus Aureum p. 554. Iustiniani Corp. Iur. Cod. I Tit. 17 Lex. 11 §. 14. — Ut omnino alibi, sic imprimis h. l. interpunctio a sententiarum nexu pendet. Inest in illo huius epigrammatis hexametro haec sententia primaria, deos in omnibus rebus esse felices; sed qui felicitatem possident soli, soli possunt praebere, soli sunt felicitatis auctores. Continet igitur hanc quoque sententiam, quam urget orator, deorum esse dare felicitatem. Idem ille Aristides sententiam hanc utramque sic exposuit Or. XXXI De pace I. T. I p. 392 Iebb. = p. 592 Dind: οὐκ ἐξ ἑσων τὰ πράγματα οἱ θεοὶ σφίσι τ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐνεῖμαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν, ἅτ' ὄντες ἀθάνατοι καὶ κύριοι τῶν ἀπάντων, ἀθανάτως (sic. scr.) καὶ τὰς εὐτυχίας ἔχουσι καὶ οὐ δέος, μὴ τις αὐτοὺς ἀφείλῃται κρείττων γενόμενος, οἷς τοσοῦτον περίεστιν, ὥστ' οὐ μόνον αὐτοὶ τάγαθὰ πάντα κέκτηνται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτοὶ νέμουσιν. νέμουσι δ' οὐχ ὅνπερ αὐτοὶ κέκτηνται τρόπον, ἀλλ' ὅσοις τὰ κράτιστα τῶν ἀνθρώπων ἔδωκαν, τὰ πλείω κατορθοῦν, οὐ πάντα, ἔδωκαν. (Dem.) Epistol. IV §. 3 p. 1487 extr: ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν ἔγκρατεῖς ὄντας κυρίους (scil. θεοὺς) εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. Haec sententia de felicitate deorum eorumque regimine rerum humanarum bene agendarum argumentationi Demosthenis unice convenit, id quod perspicue docuerunt GFroehlichius l. c. p. 90 sqq. et Goettlingius l. c. p. 5. Quibus ita adsentior, ut non etiam prius membrum, μηδὲν ἀμαρτεῖν, de data solum hominibus felicitate intelligam. nam secundum Demosthenem carmen solius τοῦ κατορθοῦν τὴν δύναμιν ἀνέθηκε τοῖς θεοῖς, non etiam τοῦ μηδὲν ἀμαρτεῖν. Sed θεῶν ad μηδὲν ἀμαρτεῖν et ad πάντα κατορθοῦν relatus est genitivus possessivus, idemque casus potestatis atque originis. Sententiam illam cf. cum §. 192 sq.: τὸ μὲν γὰρ πέρας etc. Quod autem dubitari legimus (Philolog. T. VI p. 569) de opinione paganorum, penes deos esse humanam fortunam, addamus ex aliis pluribus haec: διὰ Διὸς, παναιτίου, πανεργέτα. τί γὰρ βροτοῖς ἀνεὺ Διὸς τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Aeschyl. Agam. vs. 1485. — Ποῦ τις αἰλιά; τίς ἐφαμερίων ἀρηξίς; . . . τὸ φωτῶν ἀλαδὸν γένος ἐμπεποδισμένον. οὐποτε τὰν Διὸς ἀρμονίαν θνατῶν παρεξίσι βουλαί. Id. Prom. vs. 545 sqq. — Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτοῖς. Septem vs. 825. Plat. Legg. IV p. 715 extr: ὁ μὲν δὲ θεός, ὥσπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἀπάντων ἔχων, εὐθεῖα περφαίνει etc. Id. Raspl. VI p. 492 extr: ὅ,τι ἂν σωθῇ . . . , θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι. 21) φεύγειν Laur8. F. Φ. T. t. v. Aug4. Pall.

290. Ἀκούεις, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τὸ² "Μηδὲν 20
ἀμαρτεῖν³ ἐστὶ θεῶν⁴ καὶ πάντα κατορθοῦν"⁵ οὐ τῷ
συμβούλῳ τῇν τοῦ κατορθοῦν⁶ τοῖς ἀγωνιζομένοις ἀνέθηκε

290. Audis, Aeschines, etiam in ipso hoc illud 'Nil peccasse deorum est, atque id, ut omnia recte cedant' non consiliario facultatem adscribit, ut proeliantes rem feliciter perficiant, sed diis. Quid igitur

Urb. Vind4. 5. 22) ἔπορεν LaurS. vulg. Scil. Ζεύς. Sic uno tenore sententia bene continuatur. Vid. Funkhaenelius in Schneidew. Philol. T. VI p. 568. — ἔμπορεν Ang. — ἔπορον Aug1. Ω. corr r. Scil. θεοί e θεῶν sumendum, ut censuit Goettlingius p. 6. Graefius l. c. p. 662 μετόπων coniecit e collato Iliad. Z vs. 488 (non 288): μοῖραν δ' οὐ τι νά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν. 'Viro egregio haud dubitanter assentirer, nisi negativa οὐτι, quae nequit referri nisi ad infinitivum φυγεῖν, male me haberet. Scilicet ut dicitur θεῶν ἐστὶ μηδὲν ἀμαρτεῖν, sic Graecae proprietates syntaxis dici iubet ἀνθρώπων ἐστὶ μὴ φυγεῖν τὴν εἰμαρμένην.' Schaeferus T. VIII p. 773. Quamquam non omnino recte Schaeferus. nam potest construi etiam οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων φυγεῖν μοῖραν. tamen ex opposita, quae supra explicata est, sententia et ex οὐτι adhibito, quod idem esset quod οὐ τι ἐστὶ, apparet reiiciendam esse coniecturam, quam recipere non debebam. 'Illud vero (ἔπορεν vel etiam ἔπορον) ad deos relatum haud minus aptum esse, sive sententiam sive loquendi usum spectes, probabunt tales loci quales sunt Sophoclis Electr. vs. 202: οἷς θεὸς . . . ποίνυμα πάθια παθεῖν πόροι et Oed. C. vs. 1124: σοὶ θεοὶ πόροιεν, ὡς ἐγὼ θέλω.' Osannus l. c. — ἔτερον Reiskius de suo. 'Constructio, inquit, haec est: οὐκ ἔστιν ἔτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν, non licet, ut aliud quid effugiat fatalem necessitatem.' Neutrum genus parum convenienter diis opponitur et sententia sic turbatur. — οὐ τι est = οὐ, ἡθικῶς cum persuasione. Vid. quos citat Ellendt. Lex. Soph. s. v. p. 415 sq.

290. 1) καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ tanquam e §. 289 repetita secluit Reiskius. I. q. etiam in hoc publico documento. 2) ὡς τὸ LaurS. vulg. — ὡς τὸ om Σ, sed super τούτῳ aliquid superscriptum erat, quod esse potuit ὡς τὸ, nunc ita erasum est, ut legi non possit. om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 'F. Demosthenes scripsit: ἐν αὐτῷ τῷ μηδὲν etc.' Benseleerus. Hiatt. p. 93. At τὸ μηδὲν . . . κατ. est subiectum verbo ἀνέθηκε, cui obiectum est τὴν τοῦ κατ. δυν. Articulus τὸ propter τῷ praecedens excidisse videtur. ὡς autem turbat simplicem structuram. 3) ἔξαμαρτεῖν Bav (non F?). Aug4. AldT. Vind5. 4) θεον pr Σ, eodem atramento correctum est c in Φ. — θεοῦ T. k. r. s. Aug1. Vind1. Pal2. Urb. (θεοῦ ἔστι Suid. l. c). Cf. proxime τοῖς θεοῖς. 5) κατορθῶν Aug1. Vind1. — De interpunctione cf. §. 40. 6) οὐτῷ σ. τ. τ. κατορθοῦν post κατορθοῦν om Σ, add margo antiq. — om Vind5.

δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. τί οὖν ὦ¹ κατάρατ' ἐμοὶ περὶ τούτων λoidorei, καὶ λέγεις ἅ σοι² καὶ τοῖς σοῖς οἱ³ θεοὶ τρέφειαν¹⁰ εἰς¹¹ κεφαλὴν;

291. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλα κατηγορηκός¹ αὐτοῦ² καὶ κατεψευσμένου,³ μάλιστα⁴ ἐθαύμασα πάντων,⁵ ὅτε⁶ τῶν συμβεβηκότων τότε⁷ τῇ πόλει μνησθεῖς⁸ οὐχ ὥς ἂν εὖνους καὶ⁹ δίκαιος πολίτης ἔσχε τὴν γνώμην, οὐδ' ἐδάκρυσεν, οὐδ'¹⁰ ἔπαθε τοιοῦτον οὐδὲν¹¹ τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἐπάρας 323 τὴν φωνὴν καὶ¹² γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων¹³ ὥς¹⁴ το¹⁵ μὲν ἐμοῦ κατηγορεῖν δηλονότι, δέγμα¹⁵ δ' ἐξέφερεν¹⁶ καθ' ἑαυτοῦ,¹⁷ ὅτι¹⁸ τοῖς γεγενημένοις ἀνιστοῖς¹⁹ οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς ἄλ-

tur, execrante, mihi propterea convitiaris, et ea dicis quae in tuum tuorumque capita dii convertant?

291. Quanquam autem, Athenienses, et alia mihi crimina et mendacia obiecit, maxime miratus sum omnium, quod in mentione cladum civitatis non tanquam patriae amans et bonus civis animatus fuit, neque lacrimavit, neque ullum tale animo passus est, sed contenta voce et laetabundus et faucibus resonans me accusari a se putavit scilicet, ostendit autem exemplum se acceptis cladibus minime sic affligi ut reliquos. (292)

7) ὦ om Φ. — Inferius λoidorei Σ. — λoidorῆ LaurS. vulg. 8) σὺ Vindl. 9) οἱ om Aug4. — οἱ θεοὶ om LaurS. 10) τρέφειαν Vind5. 11) εἰς k. — εἰς τὴν Bav (non F?). Aug4. AldT. Vind5. Cum articulo §. 294. Sine articulo f. leg. §. 130. — εἰς κεφαλὴν τρέπειν' ἐμοὶ Aristoph. Ach. vs. 833.

291. 1) κατηγοροῦντος Guelf. Vindl. 2) αὐτοῦ om Aug4. 3) κατεψευσαμένου Ω. s. Guelf. Vindl. 4) ἔν μάλιστα LaurS. vulg. — ἔν om Σ. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 5) ἐθαύμασα ἀπάντων vulg. — ἐθαύμασ' ἀπάντων LaurS. — ἐθαύμασα πάντων Σ. Aug1. k. s. Vindl.

3. Pal2. 6) ὅτε vulg. — ὅτε Σ. Aug1. k. Pal2. Vindl. — ὅτ^e LaurS eadem manu. Cf. Olynth. III §. 4. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 687. 7) τότε om p. Vind4. Lind. — post πόλει ponunt Pal2. (k). ante τῇ Σ. LaurS. vulg. 8) ἀναμνησθεῖς sic cum hiato vulg. — μνησθεῖς Σ. LaurS. Aug1. 4. s. ζ. Bav. Ven. Guelf. Vindl. 5. (Φ. k. r). 9) οὐδὲ vulg. — καὶ Σ. LaurS. Aug1. 2. s. Vindl. Pal2. (k). 10) οὐτ' s. 11) οὐδὲν τοιοῦτον vulg. — τοιοῦτον οὐδὲν Σ. LaurS. Aug1. Vindl. 4. (F. Φ. T. r. s). — τοιοῦτον οὐδ' ἐν Pal2. (k). — οὐδὲν om Aug2. 12) καὶ om Ω. u. Man. Ang. 13) λαρυγγίζων s. Cit. Pollux II §. 207. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Plin. IV Epist. 7. Cf. Thom. M. s. v. Λάρυγγα. 14) ὥς Vind3. 15) δέγμα pr Σ, recens superscr. i. 16) ἐξέφαινε Vindl. 17) ἑαυτὸν Vind5. 18) ὅτι ἐπὶ s. ζ. AldV ἐπὶ in marg sine signo loci. Cf. §. 217. Dindorf. Praef. I p. VII sq. 19) ἀριανοῖς Aug4.

λοις. (292) Καίτοι τὸν τῶν¹ νόμων καὶ τῆς πολιτείας φά-
σκοντα φροντίζειν, ὥςπερ οὗτος νυνί, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τοῦτό
γ'² ἔχειν δεῖ, ταῦτά³ λυπεῖσθαι καὶ ταῦτά⁴ χαίρειν τοῖς πολ-
λοῖς, καὶ μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν⁵ ἐν τῷ τῶν ἐναντιῶν
μέρει τετάχθαι,⁶ ὃ σὺ⁷ νυνί⁸ πεποιηκώς⁹ εἰ φανερός,¹⁰ ἐμὲ
πάντων αἰτιον καὶ δι' ἐμ' εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν¹⁰
πόλιν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας οὐδὲ προαιρέσεως ἀρξάμε-
νων ὑμῶν τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖν. (293) ἐπεὶ, ἔμοιγ' εἰ τοῦτο
δοθείη¹ παρ' ὑμῶν² δι' ἐμ'³ ὑμᾶς⁴ ἡναντιῶσθαι⁵ τῇ κατὰ
τῶν⁶ Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ,⁷ μείζων⁸ ἂν δοθείη δωρεὰ¹⁰
συμπασῶν⁹ ἂν τοῖς¹⁰ ἄλλοις δεδώκατε. ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ
ταῦτα¹¹ φήσαιμι¹² (ἀδικίην¹³ γὰρ ἂν¹⁴ ὑμᾶς), οὐτ' ἂν ὑμεῖς

Decet vero eum qui leges et rempublicam se curare dicit, ut iste nunc, etsi nihil aliud, hoc saltem habere, quod iisdem cum populo rebus dolet et iisdem laetatur, non quum reipublicae administrationem profiteatur, stare ab adversariis, id quod te nunc fecisse perspicuum est, dum me rerum omnium auctorem esse et propter me rempublicam in molestias incidisse dicis, quum vos non a mea administratione aut instituto Graecis opitulari coeperitis. (293) nam mihi quidem si id vos largiti essetis, propter me vos tantopere adversatos esse imperio contra Graecos comparato, maius donum largiti essetis, quam ea universa sunt, quae aliis tribuistis. sed neque ego id affirmarim (facere enim vobis iniuriam) neque vos, sat

292. 1) καίτοι τῶν τὸν Man. — καὶ τούτων τῶν cod η. — καίτοι τούτων Appfr. 2) γ' om Aug1. k. s. Vindl. Pall. 2. 3) τὸ ταῦτα vulg. — τὸ om Σ. Aug1. s. Vindl. Pal2. compendio add pr Laur8. (k). Cf. ad Phil. III §. 23. 4) δεῖ τὸ ταῦτα pr Ω, in fine lineae add λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα. — δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα Aug1. s. Vindl. Pal2. 5) 'Quaere an τῶν κοινῶν poni debeant post τῶν νόμων supra vs. 4.' Marklandus. 'Handquaquam debent. τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν i. q. τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας.' Schaeferus. 6) τετάχθαι μέρει Aug2. 7) ὅς pr T pro ὃ σὺ. 8) νῦν Ω. 9) πεποιήκας pr Ω. 10) φανερός pr Laur8. corr ead man. Ω, habens εἰ. Aug. — φανερός Vind3.

293. 1) δοθείη δωρεὰ Aug2. η. E proximis petita sunt. 2) παρ' ὑμῶν seclausit Reiskius temere. 3) τοσαῦτα δι' ἐμὲ vulg. — Post τοσαῦτα Reiskio videbatur ἔτη deesse. — τοσαῦτα om Σ. pr Laur8. Aug1. 2. η. T. k. p. r. s. Guelf. Harl. Vindl. 3. Pal2. Urb. Man. 'Est var. lect. pro τοῦτον.' Dobraeus. 4) ὑμῶν Aug2. 5) ἡναντιῶσθαι Aug2. Pall. 6) τῶν om Vind5. 7) πραττομένους Aug4. 8) κρείττων cod ζ. — μείζων Laur8. — In Bav (non in F?) ἐμοὶ super ἂν scriptum est. 9) ἀπασῶν Aug2. 10) τοῖς om Aug2. 11) ταῦτα om Aug2. 12) φήσαιμι t. 13) ἀδικίην pr Ω, mutatum in ἀδικίμην.

εὐ οἷδ' ὅτι συγχωρήσαίτε.¹⁵ οὗτός τ' ¹⁶ εἰ δίκαι' ¹⁷ ἐποίει· οὐκ
 20 ἂν ἔνεκα τῆς πρὸς ἑμ' ¹⁸ ἐχθρας τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων κα-
 λῶν ¹⁹ ἐβλαπτεν καὶ διέβαλλεν.²⁰

294. Ἀλλὰ τί ταῦτ' ἐπιτιμῶ,¹ πολλῶν σχετικιώτερ' ἄλλα κατ-
 ηγορηκότες αὐτοῦ καὶ ² κατεψευσμένον;³ ὃς γὰρ ἐμοῦ φιλιπ-
 πισμόν, ὃ γῇ καὶ θεοί, κατηγορεῖ,⁴ τί οὗτος οὐκ ἂν εἴποι; καί-
 25 τοι ⁵ νῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας ⁶ θεούς, εἰγ' ἐπ' ἀληθείας
 δέοι σκοπεῖσθαι,⁷ τὸ ⁸ καταψεύδεσθαι⁹ καὶ δι' ἐχθραν τι λέ-
 γειν ἀνελόντας¹⁰ ἐκ μέσου, τίνες ὡς ἀληθῶς εἰσὶν¹¹ οἷς ἂν εἰ-
 κότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφα-
 324 λὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες· τοὺς ¹² ὁμοίους¹³ τούτῳ παρ' ἐκάστη
 τῶν ¹⁴ πόλεων εὖροι¹⁵ ἂν (οὐ ¹⁶ τοὺς ¹⁷ ἐμοί), (295) οἷ, ὅτ' ἦν

scio, id mihi concederetis. et iste si recte faceret, non privatae simulta-
 tis causa maxima vestra decora laederet et calumniaretur.

294. Sed quid haec reprehendo, quum alia multo indigniora obiece-
 rit atque ementitus sit? nam qui Philippi mihi studium obicit, o tellus et
 dii, cur is non diceret? At mehercle, deos omnes testor, si quidem res
 vere consideranda esset, mendaciis et verbis inimicis e medio sublati-
 si, qui revera illi sint, in quorum capita rerum causam conferant universi;
 istius similes eos esse in singulis urbibus reperiretis (non mei), (295) qui,

14) ἂν om Ω. Vind3. Ang. 15) εὐ οἷδ' ὅτι συγχωρήσαίτε Aug1. k. s.

Vind1. Pal2. — εὐ οἷ. ὅ. συγχωρήσαίτε^α Vind5. — συγχωρήσητ' εὐ οἷδ' ὅτι
 Aug2. (Vind4?). — εὐ οἷδ' ὅτι om p. 16) δὲ Mor. r. v. Vind4. 17) εἰ
 τὰ δίκαια Aug1. 2. r. s. v. ε. η. Pal2. (Vind1?). 18) με Aug1. k. s.
 Vind1. Pal2. 19) καλλῶν Pall. 20) διέβαλλεν Vind5.

294. 1) ἐπιτιμῶ rec corr Σ, cuius pr ἐπιτιμῶ. 2) καὶ om pr Ω.
 3) καταψευσαμένου p. Vind1. Guelf. — κατεψευσαμένου s. 4) Cit. in
 Seguer. Notit. Mst. T. XIV, 2 p. 199. Non est fragmentum. 5) καὶ
 Φ. Vind5. Pall. 6) πάντας τοὺς vulg. — τοὺς om Σ. Laur8. T. k. s.
 Aug1. Vind1. Pal2. Urb. Cf. Chers. §. 49. 7) σκοπεῖν cod ζ. 8) εἰς
 τὸ Dionysius Hal. De Thuc. T. VI p. 949 R. 9) καταψεύσθαι Aug1. 2.
 k. s. ε. η. Guelf. Vind1. Pal2. 10) ἀνελόντες Vind1. 11) ἦσαν Dio-
 nysius. 12) ἀναθεῖεν, ἅπαντας τοὺς pr Pall, postea interpunctio et
 ἅπαντας correctum est. 13) ὁμοίως t. 14) τῶν om Pall. 15) εὖροι
 τις Laur8 comp. vulg. — εὖροι Σ. γφ AldV. Dionysius. η. T. k. s. γφ
 F. Ang1. Obs. Lind. Vind1. Pal2. Urb. — 'Unice verum est εὖροι τις
 pro εὖροι. nam ad ἀνελόντας non debet ὅμας suppleri, vetante ver-
 borum illorum sententia.' Wunderlichius. Prius in universum dictum
 est, posterius convertitur in secundam personam. Idem Wunderlichius
 in prima editione: 'εὖροι' ex codd. optimis et plurimis recepi constru-

ἀσθενῇ τὰ Φιλίππου πράγματα καὶ κομιδῇ μικρά, πολλάκις
προελγόντων ἡμῶν¹ καὶ παρακαλούντων καὶ διδασκόντων τὰ
βέλτιστα, τῆς ἰδίας ἕνεκ' αἰσχροκερδίας τὰ κοινῇ συμφέροντα²
προΐεντο, τοὺς ὑπάρχοντας ἑκατοὶ³ πολίτας ἑξαπατώντες καὶ
διαφθείροντες, ἕως δούλους ἐποίησαν, Θετταλοὺς Δάοχος,⁴
Κινέας,⁵ Θρασύδαιος,⁶ Ἀκράδας Κερκιδᾶς,⁷ Ἰερώνυμος,⁸ Εὐ-

quum infirmæ essent res Philippi et admodum tenues, sæpe prædicentibus nobis et hortantibus et docentibus ea quæ optima erant, propter privatas sordes publicam utilitatem deserebant, suos quique cives decipientes et corrumpentes, donec servos reddiderunt: Thessalos Daochus, Cineas, Thrasydaeus, Arcades Cercidas, Hieronymus, Eucampidas, Argi-

ctione postulante ad audientes convertitur oratio.⁹ 16) οὐχὶ vulg. —

σὺ¹⁰ LaurS. — οὐ Σ. γρ AldV. T. k. s. Augl. 2. Lind. Vindl. Pal2. Urb. Man. 17) τοῖς Φ.

293. 1) ὑμῶν Fel. η. — om t. — Paulo inferius ἕνεκεν LaurS. idemque αἰσχροκερδίας nunc, sed i fort. est comp. s. Cf. Prolegg. Gr. §. 102. 2) ἑκάστω coniecit Schaeferus de singulis factionibus intelligens. Sed intelligendi sunt stulti, quos isti capere poterant. §. 45. 3) Δάοχος cit. Harpoer. unde Suid. s. v. Polybius Lib. XVII, 14 §. 4. — Δαόδοχος Vindl. 4) Κινέας Harpoer. Cf. Cobet. Var. lect. p. 88. Boeckh. ad Schol. Pind. p. 414. 5) Θρασύδαιος vulg. — Θρασυνδαῖος Marsyas ap. Plut. Vit. Dem. cap. 18. Theopompus ap. Athen. VI p. 249 C. At nomina propria ab adiectivis accentu distinguenda esse iubent grammatici. Vid. Lobeck. Paralipp. p. 342 sq. Etiam Pindar. Pyth. XI, 21: Θρασυνδαῖος. — Θρασύλαος LaurS. γρ AldV. β. s. ζ. (marg Mor: Θρασίλαος). T. k. p. r. s. γρ F. corr Augl. Vindl. 4. Pal2. Urb. — Θρασύδαιος Σ. LaurS. pr Augl. — αος loco αιος est aeolicum. Ahrens. De Dial. Aeol. p. 100. De huius nominis formis dialecticis vid. Prolegg. nostra ad Phil. II §. 3 p. 12. Adde Dindorf. De Dialecto Herodot. p. XL s. v. Μῶν. — Θρασύλοχος (petitum ex inferioribus)

βουλος Aug2. — Θρασυνδαῖος Bav. 6) Κερκιδᾶς vulg. Polybius. Cf. Reines. ad Suid. s. v. Secundum rationem multorum nominum propriorum, de quibus vid. Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 505 sq. Cf. Herodian. p. 22 (Arcad. p. 21): Θαδᾶς περισπᾶται, Μητράς, Ζηνᾶς, Πυθᾶς, τὸ δὲ Κερκιδᾶς ἀπὸ συναλοιφῆς. — Κερκιδᾶς u. Vind4. corr LaurS. — Κερκιδᾶς pr LaurS. LaurS. Φ. k. r. s. β. s. ζ. Augl. AldT. Vindl. Pal2. Lind. Harpoer. Phot. Herodian. Μον. λεξ. p. 10. — Κερκιδᾶς Σ. Cf. Ανκιδᾶς Lept. §. 131. 7) Ἰερ. cit. Harpoer. Phot. Cf. f. leg. §. 11. Polybius.

10 καμπίδας, ⁸ Ἀργείου Μύρτις, ⁹ Τελέδαμος, ¹⁰ Μνασείας, ¹¹ Ἡλεί-
 ονς Εὐξίθεος, ¹² Κλεότιμος, Ἀρίσταιχος, Μεσσηνίους ¹³ οἱ Φι-
 λιάδου ¹⁴ τοῦ ¹⁵ θεοῖς ἐχθροῦ παῖδες Νέων ¹⁶ καὶ Θρασύλοχος, ¹⁷
 Σικωνίου Ἀρίστρατος, ¹⁸ Ἐπιχάρης, ¹⁹ Κορινθίου Διναρχος, ²⁰
 15 Δημάρετος, ²¹ Μεγαρέας Πτοιόδωρος, ²² Ἐλιξος, ²³ Περίλαος, ²⁴

vos Myrtis, Teledamus, Mnaseas, Eleos Euxitheus, Cleotimus, Aristae-
 chus, Messenios liberi Philidae hominis diis inuisi Neon et Thrasylochus,
 Sicyonios Aristratus, Epichares, Corinthios Dinarchus, Demaretus, Mega-
 renses Ptoeodorus, Helixus, Perilaus, Thebanos Timolaus, Theogiton, Ane-

8) Εὐκαλπίδας vulg. — Εὐκαμπίδας Σ. Laur8. Aug1. β. ε. ζ. Τ. κ.
 r. s. t. Lind. Pal2. Urb. Polybius. (Pausan. VIII, 27 §. 2). — Εὐκαντί-
 δος Aug2. — om Vindl. 9) Μύρτις Suid. Phot. s. v. Mor. — μάρτις
 u. — Μύρτις Harpocr. Polybius. (Theophrastus ap. Athen. VI p. 254 D.
 Inscr. Att. in Boeckh. Corp. T. I p. 920). 10) Τελέδαμος Polybius.
 Σ. Laur8. corr Ω. Fel. s. β. ε. ζ. Aug1. 4. Bav. Vindl. 3. 4. 5. (Τ. Φ.
 κ. r. p). §. 137. Harpocr. s. v. Μύρτις. Suid. l. c. (Inscr. Delph. in
 Boeckh. Corp. T. I p. 815: ΤΕΛΕΑΜΟΤ). De hoc nomine vide Keil.
 Analect. p. 112 — Τελέδαμνος Phot. s. v. Μύρτις. — Τελαίδαμος pr
 Ω. — Τελαίδαμος t. u. v. Ald. Mor. Man. Aug. — Τελέδαος γρ AldV.
 — Τελέδαμος Pall. 11) Πασίαν (Πασία Photius) ὀνομάζει Theopom-
 pus ap. Harpocr. s. v. Μύρτις et ap. Suid. et Phot. l. c. — Μνασίαν
 Polybius. — Μνασίαν etiam Liban. Declam. Demosthenes T. IV p.
 249 R. Vid. L. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. — μνασίας? s. β. ε. ζ.
 (voluitne marg Mor. μνασίας?). 12) Ἐξίθεος Pal2. — Cit. Suidas,
 ut Harpocratio Palatinus: Εὐξίθεος· προδότης Ἡλείων, Demosthenis
 nomine suppresso. De hoc nomine vid. L. Dindorf. l. c. 13) Μεση-
 νίους Pall. — Μεσινίους pr Ω. 14) Φιλιάδος Aug2. AldT. Pall. Cf.
 Foed. Alex. §. 4. 15) τοῖς s. — om t. 16) Νέων Harpocr. Phot. —
 Νέων Suid. Hoc accentu etiam Polybius. (Xenoph. Anab. V, 6 §. 36).
 Ille accentus est appellativi nominis confusi. Vid. Stephan. Byz. s. v.
 Αἰσών. 17) Θρασύμαχος cod η. — Θρασύβουλος Aug2. 18) Ἀρί-
 στερατος· ὄνομα κύριον Suid. Cf. §. 48. — Μεσσηνίους (post Ἀρίσται-
 χμος) . . . Ἀρίστρατος om Vindl. 19) Ἐπιχάρης cit. Harpocr. Suid.
 20) Διναρχος pr Σ. 21) Δημάρετος Suid. s. v. — Δημάρατος
 vulg. Plutarch. passim. Vid. Wyttenb. p. 527 ad Adulat. p. 70 B. —
 Δημάρετος Σ. Laur8 comp. Aug1. k. Vindl. Pal2. Urb. Cf. Nausim.
 §. 10, ubi pr Σ δημάρατον, recentior corr α alterum in ε. Est alius
 originis quam Δημάρατος. Cf. Δημαρέτη. De quo nomine vid. Stephan.
 Thes. Didot. s. v. Siebelis ad Pausan. VI, 10 §. 2. p. 38. Corp. Inscr.
 T. I p. 598. — om Pall. 22) Ποιόδωρος Vind5. — Cit. Harpocr. (sine
 nomine Dem.). Cf. f. leg. §. 205. (Phot. Πενόδαρος. — Suidas utrum-
 que: Πενόδ. et Ποιόδ.). Nomen Thebani Πτοιόδωρον Thucyd. IV, 76
 §. 2. 23) ελιξος Σ. — Cf. Harpocr. Suid. (Thucyd. VIII, 80. et Krue-

Θηβαίους Τιμόλας,²⁵ Θεογεΐτων,²⁶ Ἀνεμόλας,²⁷ Εὐβοίας²⁸ Ἰππαρχος,²⁹ Κλείταρχος,³⁰ Σωσίστρατος. (296) Ἐπιλείψει¹ με λήγονθ' ἡ ἡμέρα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. οὗτοι πάντες εἰδύν, ἄνδρες² Ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν βουλευμάτων ἐν ταῖς αὐτῶν³ 20

moetas, Euboeenses Hipparchus, Clitarchus, Sosistratus. (296) Dies me deficit proditorum nomina recensentem. Horum omnium, Athenienses, consilia fuerunt eadem in eorum civitatibus, quae istorum apud vos, homi-

ger. ad Dionys. Hal. p. 305). 24) *Περίλαος* vulg. Suid. (Diodor. XIX, 64). — *Περίλαος* Σ. LaurS. voluerunt *Περίλαος*, si non *Πέριλλος*, ut Phot. T. γρ F. Urb. De qua nominis forma contracta vid. ad §. 48, quamquam Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 119 et pluribus Keilii Anallect. p. 231 etiam *Περίλαος* inveniri docent. — *Περίλλος* Augl. s. — *Περίλλος* Harpocr. Suid. — om Aug2. 25) *Τιμόλαος* vulg. Suid. Ibiq. intrr. Dinarch. c. Demosth. §. 74. — *Τιμόλας* Polybius. Σ. LaurS. Fortasse utraque forma nominis huius, communi et Boeotica, Demosthenes utebatur. Vid. ad §. 48. Cf. Cramer. Anecd. Par. T. I p. 392. T. IV p. 174. 26) *Θεογεΐτων* Vindl. s. — *Θεογεΐτων*. Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ (scil. ὑπὲρ Κτησιφῶντος). ἔνιοι δὲ τοῦτον Θεογένην ὠνόμασαν, ὥς καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. Harpocr. Suid. Eadem fere Photius. — *Θεαγένης* Dinarch. c. Demosth. §. 74. Vid. Bernhard. ad Suid. l. c. — *Θεογεΐτων* etiam Polybius. 27) *Ἀνεμόλας* cit. Harpocr. s. v. — *Ἀνεμίτας* Laur3. Aug2. — *ἀνεμόλας* Bav (non F?). — *Ἀνεμύτας* r. Vind4. Suid. s. v. Palatinus Harpocr. BkkAnecd. p. 397. Vocabulum dicitur Tarentinum Etym. M. p. 103, 33. Quod vocabulum Hesychius dicit *Ἀνεμώτας*. Cf. Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 396. *Ἀνεμύτας* est Boeotica nominis forma, quam qui probant, *Θεογεΐτων* quoque in formam mutare debebunt dialecti illius propriam, cuius exempla vid. ap. Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 725. Dindorfius. Est quidem Boeotorum *v* pro *oi* dicere. Vid. Ahrens. Dial. Aeol. p. 191. Neque vero, ut videtur, in nominibus propriis. Vid. Ahrens. l. c. p. 193. Nec recte efficitur, ut, si alterum nomen Demosthenes pronuntiavit domestica ratione, etiam alterum item protulerit. Cf. *Περίλαος* et *Τιμόλας* eodem loco. — *Θεόπομπος* δ' ἐν τῇ νά Πασέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει Harpocr. s. v. Μύρτης. Cf. Phot. s. v. Μύρτης. 28) *Ἐλιξος* ... *Εὐβοίας* om Vind5. 29) *Ἰππαρχος* Harpocr. item Phot. Suid. qui ut codex Harpocratonis ad hoc nomen suppresserunt *Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτης*. Cf. Phil. III §. 58. 30) *Κλείταρχος* Suidas sine explanatione. — om Aug2.

296. 1) *ἐπιλείψει* pr Σ. correxit antiq. — *ἐπιλείψει* Augl. k. 2) *ὡ ἄνδρες* Vindl, qui codex alias omittere solet *ἄνδρες* huius formulae. Sed cf. §. 314. 3) *αὐτῶν* etiam Σ. LaurS. — *αὐτῶν* Vindl. 3. Urb. Man. Ang. Bkk. — *ἰαντῶν* k. Pal2.

πατρίσιν ὧν περ οὗτοι παρ' ὑμῖν, ἄνθρωποι μικροὶ καὶ κόλα-
 κες⁴ καὶ ἀλάστορες,⁵ ἠκρωτηριασμένοι⁶ τὰς ἐαυτῶν⁷ ἑκάστοι⁸
 πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες⁹ πρότερον μὲν Φι-
 λίππῳ νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ,¹⁰ τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰ-
 15 σχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν,¹¹ τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδέν¹²
 ἔχειν δεσπότην αὐτῶν,¹³ ἃ τοῖς προτέροις¹³ Ἑλλήσιν¹⁴ ὄροι
 τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ¹⁵ κανόνες, ἀνατετροφότες.¹⁶

297. Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου¹
 235 συστάσεως² καὶ κακίας, μᾶλλον δ' ὧ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι⁴ πρό-
 δοσίας, εἰ δεῖ⁵ μὴ ληρεῖν, τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἣ τε
 πόλις⁶ παρὰ πᾶσιν⁷ ἀνθρώποις ἀνάτιος γέγονεν ἐκ τῶν ἐμῶν

num nefariorum et adulatorum et dirorum geniorum, qui suam quique patriam mutilarunt, quasi propinata libertate olim Philippo, nunc Alexandro, ventre metientes et foedis libidinibus felicitatem, libertatem autem et nulli parere domino, qui veteribus Graecis fines erant et regulae honorum, subverterunt.

297. Huius igitur adeo turpis et pervulgatae conspirationis et improbitatis vel potius, Athenienses, si nugandum non est, proditae Graecorum libertatis nec respublica vestra hominum omnium consensu causam

4) καὶ κόλακες post ἀλάστορες Longinus cap. 32. 5) Plin. IX Epist. 26 §. 8. Harpocr. s. v. Ἀλάστωρ. 6) Cit. Harpocr. Suid. Phot. s. v. Ἠκρωτ. — Super primam syllabam recens aliquid scripsit, fort. ut η in εἰ mutaretur, Σ. 7) αὐτῶν Phot. s. v. Ἠκρωτ. 8) ἑκάστοι om Aug4. 9) Harpocr. Suid. Phot. s. v. Προπίπει. Thomas M. p. 715. s. v. Πίπει. Etym. M. p. 54, 8. Schol. ad Pindar. Olymp. VII, 5 T. II p. 160 ibiq. Boeckh. Theon. Progymn. Rh. T. I p. 224 W. 10) προτ. . . Ἀλεξ. aut h. l. aut §. 297 delenda iubet Dobraeus. 11) Cf. Herodian. Hist. Lib. I cap. 6 §. 1. Aristid. Rh. T. IX p. 343 W. Plutarch. Fortun. paulo post init. p. 94. 12) αὐτῶν Σ. — αὐτῶν Vind4. 5. Pall. — αὐτῶν vulg. pr Laur8. 13) πρότερον Aug1. k. 14) Ἑλλήνων Vind5. 15) καὶ om Man. 16) ἀνατετροφότες vulg. — ἀνατετραφότες Σ. β. ε. ζ. p. Aug4. Vind4. 5. — utrumque Laur8. Vid. Buttm. Gr. T. I p. 411 ed. 2^{ae}. Sed Cobetus Var. Lect. p. 251 hanc formam (τρα) ubique expellendam esse iubet. Merito. nam est non solum contra analogiam, sed etiam contra traditionem. Etym. M. p. 366: ἐκείνα (scil. τὰ διςσύλλαβα τὰ τρέποντα το ε εἰς ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον) τρέπουσι τὴν παραλήγουσαν, ἡγουν τὸ ε εἰς α, κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον, οἶον . . . τρέφω τέθροφα τέθραμμαι. οὕτω καὶ τρέπω τέτροφα τέτραμμαι etc.

297. 1) περιβοήτον Lind. 2) δυνάμειος pr Pal2. 3) ὧ om Aug1. Pal2. Urb. 4) ὧ ἄ. Ἀθ. om Tiberius Rh. T. VIII p. 535. — ἄνδρες om Laur3 cum reliquis familiae Aug1. 5) δὴ Ω. — om Vind4. — Laur3: εἰ μὴ ληρεῖν δεῖ. 6) ἣ τε πόλις post ἀνθρώποις po-

πολιτευματων⁸ κατὰ παρ' ὑμῖν. Εἰτά μ' ἰρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι;⁹ ἐγὼ δέ¹⁰ σοι λέγω, ὅτι τῶν πολιτευομένων παρὰ τοῖς Ἑλλήσι διαφθαρέντων ἀπάντων, ἀρξαιμένων ἀπὸ σοῦ, πρότερον¹¹ μὲν ὑπὸ Φιλίππου, νῦν δ' ὑπ' Ἀλεξάνδρου, (298) ἐμ' οὔτε καιρὸς οὔτε φιλανθρωπία λόγων¹ οὔτ' ἐπαγγελιῶν² μέγεθος οὔτ' ἐλπίς³ οὔτε φόβος⁴ οὔτ' ἄλλ' οὐδέν⁵ ἐπῆρεν⁶ οὐδὲ προηγάγετο, ὧν ἔκρινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι,⁷ οὐδὲν προδοῦναι, οὐδ' ὅσα συμβεβούλευκα πῶποτε τούτοις,⁸ ὁμοίως⁹ ὑμῖν, ὥσπερ ἀντρυάνῃ¹⁰ ῥέ-

ullam praeiit e mea administratione nec ego a vobis accusor. Et me interrogas, ob quam virtutem ut honor habeatur mihi postulem? Ego autem tibi dico: quum omnes gubernatores apud Graecos, a te facto initio, corrupti essent olim a Philippo, nunc ab Alexandro, (298) me neque occasio neque verba blanda neque pollicitationum magnitudo neque spes neque metus neque aliud quicquam commovit vel impulit, ut quicquam proderem quod iustum et reipublicae utile arbitrarer, neque quae hisce unquam consului, vestro exemplo, tanquam trutina inclinans ad quaestum consului, sed

nunt p. r. Vind4. Laur3. 7) παρ' ἅπασιν Vind1. 8) πολιτευομένων IndAld. — Proxime καὶ ἐγὼ etiam Σ. LaurS. 9) στεφανοῦσθαι Maximus Plan. Rh. T. V p. 286. Cf. Aeschin. Ctes. §. 236. Repetitur est τιμᾶσθαι §. 209. 10) ἡδη AldT. ξ. — δὴ vulg. — δὲ Σ. LaurS. Marcellini Schol. Rh. T. IV p. 425. Cf. Doberenz. l. c. p. 23. 11) ἀπὸ σοῦ πρώτου, πρότερον Marcellinus. — πρότερο sine μὲν in fine versus pr Laur, eadem (?) manus add v μὲν.

298. 1) λόγων om Man. 2) ἀγγελιῶν k. Pal2. 3) οὔτ' ἐλπίς om Fel. 4) οὔτε (post καιρὸς) . . . φόβος om Marcellinus. — φόβος οὔτε χάρις LaurS. vulg. — οὔτε χάρις om Σ, add antiq. Anonymus Rh. T. VIII p. 655. Q. Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Man. Ang. (F. T. Φ. p. r. l. u. v). recte. 'Quae antecedunt, hanc ipsam notionem complectuntur.' Schaeferus. 5) οὐδὲν Aldet. — οὐδὲν Σ. LaurS. vulgo. Anonymus Rh. T. VIII p. 655. Placet οὐδὲ ἔν Schaefero, sic AldB. Mihi videtur in ἄλλο esse vim sententiae. Correxerit iam Herweg. in οὐδὲν. 6) οὔτ' ἄλλ' ὅτι οὖν ἐπεισεν Marcellinus. 7) πατρίδι δι' (δ')? repetita extrema syllaba Pal2. 8) τούτοις Aug1. k. s. Vind1. — τούτοιςιν Aug2. Bav (non F?). — τούτοιςιν Pall. 9) ὁμοίως ὡς Vind4. 10) ὥσπερ ἂν εἴ ἐν τρυάνῃ LaurS. pr Q. vulg. — ὥσπερ ἐν τρυάνῃ Laur3. Aug1. 2. k. p. r. s. Vind1. 4. — ὥσπερ ἂν ἐν corr Q. — ὥσπερ ἂν τρυάνῃ IndFel. — ὥσπερ ἂν τρυάνῃ Lind. F (non Bav?). T. Etiam pr Σ, qui sic: ὥσπερ ἀντρυάνῃ, sed super ἀντρυ scipsit corrector antiquus εἰ εἰ, tum ε ante v erasum est et super εἰ et v apparent puncta notantia. Ut Pac. §. 12: ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυάνῃν, ἀργύριον προσενέγκῃς, et Lucian. Quomodo Hist. Conscr. cap. 49 :

πων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβούλευκα,¹¹ ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίως
 15 καὶ ἀδιαφθόρου¹² τῆς ψυχῆς,¹³ καὶ μεγίστων δὲ πραγμάτων
 τῶν¹⁴ κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων προστάς¹⁵ πάντα ταῦθ' ¹⁶ ὑγιᾶς
 καὶ δικαίως¹⁷ πεπολίτευμαι. διὰ ταῦτ' ἀξίῳ τιμᾶσθαι. (299)
 Τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου¹ διέσυρες, καὶ τὴν τα-
 20 φρεῖαν² ἄξια³ μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου⁴ κρίνω, ⁵ πῶς γὰρ οὐ;
 πόρρω μέντοι πον⁶ τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι. οὐ⁷
 λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις⁸ ἐγώ, οὐδ' ἐπὶ τοῦ-

recto et iusto et incorrupto animo, et in maximarum inter meae aetatis
 homines rerum administrationibus versatus, omnes eas integre et recte
 administravi. propter haec honore me dignum censeo. (299) Moenium
 autem restitutionem hanc et fossarum, de qua tu me cavillabare, etsi gra-
 tiam et laudem mereri iudico, quidni? longe tamen ab actorum in repu-
 blica meorum dignitate semoveo. non lapidibus urbem munivi aut lateri-

ζυγοστατεῖται ὥςπερ ἐν τρυάνῃ τὰ γινόμενα. recte agendi ratio cum
 librae et examinis usu comparata est, sic h. l. orator proditorem con-
 tulit cum ipso examine. Bene Hirschigius Annot. Crit. p. 51 citavit
 (Luciani) Amor. cap. 4: ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγείς ἐκατέρω, καθάπερ
 ἀκριβῆς τρυάνῃ ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω πλάστιγξιν, ἰσορρόπως ταλαντεύο-
 μαι. — In Σι nominativo τρυάνῃ fortasse est postea adscriptum, neque
 quod doleo ad id attendi oculos neque ex imagine de hoc loco facta ap-
 paret. — Tanquam e Pac. §. 12 petita verba delenda iubet Dobraeus.
 11) πῶποτε (post συμβεβούλευκα) . . . συμβεβούλευκα om Pal2. Ang. pr
 Urb. 12) ἀδιαφθόρου i. v. 13) Post ψυχῆς add marg m sec LaurS.
 Laur3. vulgo: πάντα (τὰ πάντα Laur3. Aug?, r. Vind4) μοι (μοι om Φ)
 πέπρακται. — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. s. Guelf. Vind1. Pal2. Supple
 συμβεβούλευκα. Ista vero molesta sunt, quum proxime sequatur πάντα
 ταῦτα . . . πεπολίτευμαι. Cf. Baiter. ad Lyeurg. p. 127. Scheib. Obs.
 in Orr. p. 18. 14) τῶν om pr Σ, add et nunc erasum est. 15) προστ
 pr Σ (non πρὸς), add ac ipse scriba. 16) ταῦθ' om Aug1. k. s. i. s.
 Guelf. Vind1. Pal2. 17) δικ. καὶ ἀπλῶς Aug1. 2. 4. Guelf. Ven. k. s.
 s. Vind1. 5. Pal2.

299. 1) μοι Tiberius Rh. T. VIII p. 548. Cf. §. 28 ibiq. Westerm.
 2) ταφρεῖαν Aug1. s. — φατρεῖαν Vind1. Cf. Dorvill. ad Char. p. 406
 (= 447 Lips). 3) ἄξίαν Tiberius. 4) ἐπ. καὶ χαρ. Laur3. k. Pal2.
 — (ἐπαίνων Tiberius). 5) 'Malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου καὶ
 ἀντὶ κρίνω, haec ipsa quoque, quemadmodum reliqua mea de repl. merita.'
 Reiskius. 6) πον om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 7) οὐ γὰρ vulg.
 — γὰρ om Σ. pr LaurS. f. Φ. Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Aristides Rh.
 T. IX p. 352 W. Tiberius. (Urb?). 'Sic oratio fit gravior.' Schaef-
 erus. 8) πλίνθοις, . . . λίθοις k. Pal2. — Cit. Plin. Ep. l. c. Hermog.
 Rh. T. III p. 247. Ioseph. Rhac. Rh. T. III p. 498 W.

τοῖς μέγιστον τῶν ἑμαυτοῦ φρονῶ.⁹ ἀλλ' ἐὰν τὸν¹⁰ ἐμὸν¹¹ τει-
 χισμὸν βούλῃ¹² δικαίως¹³ σκοπεῖν¹⁴· εὐρήσεις ὅπλα καὶ πό-
 λεις¹⁵ καὶ τόπους καὶ λιμένας καὶ ναῦς, καὶ πολλοὺς¹⁶ ἵππους
 καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ἀμυνομένους.¹⁷ (300) Ταῦτα προύβα-
 λόμην¹ ἐγὼ πρὸς² τῆς Ἀττικῆς,³ ὅσον⁴ ἦν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ

bus ego, neque hoc in meis laudibus praeclarissimum esse ducō, sed si
 meam munitionem recte considerare velis; invenies arma et urbes et loca
 et portus et naves, et multos equos pugnatoresque pro horum civium de-
 fensione. (300) Haec ego Atticae propugnacula construxi, quantum hu-

9) οὐδ' ἐπὶ . . . φρονῶ om Hermog. Rh. T. III p. 431 (non om p. 244).
 Schol. Rh. T. III p. 708 W. Anonym. De Figuris. Rh. T. VIII p. 633. Aristi-
 des. Plutarch. De sui laude cap. 12 p. 543 C. 10) τὸν μὲν r. — μὲν
 τὸν Aug1. 11) ἐμοὶ Ω. 12) βούλει Aldetc. — βούλῃ Σ. Laur8. vulg.
 Hermog. Rh. T. III p. 244 (βούλει p. 431). Anonymus De Figu-
 ris Rh. loc. cit. nunc Plutarchus. — βούλῃ^{εἰ} T. — βούλει^η v. — θέλης
 Aristides. Tiberius. 13) δικαίως om Anonymus De Figuris. Aristides.
 Tiberius. Plutarchus. Vindl. 14) μαθεῖν Aristides. 15) καὶ πόλεις
 om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 16) πολλοὺς uncis secluserat Reiskius.
 'Hoc quidem loco vox inepte posita est. sin mutato verborum or-
 dine legeretur καὶ ἵππους καὶ πολλοὺς τοὺς etc., Reiskius, opinor,
 uncis abstinuisset.' Schaeferus. Sic ordinanda esse verba iubet etiam
 Sauppins ad Phil. I §. 22. Edit. orr. Select. Contra vid. Strang. in
 Jahni Archiv. 1833 T. II p. 339. καὶ πολλοὺς ἵππους delet Dobraeus
 tanquam var. lect. pro καὶ πόλεις καὶ τόπους. Cf. Timocrat. §. 216. —
 om Plutarchus πόλεις . . . πολλοὺς, et pro καὶ τοὺς . . . ἀμυν. habet
 καὶ συμμάχους. Etiam alia h. l. Dobraeus tentabat. Sana sunt vulgata
 verba. Equos et mercenarios etiam ante Demosthenem respublica ha-
 bebant paucos, sed Demosthenes acquisivit e sociis MMMMM mercena-
 rios, MM equites. Cf. §. 237. πολλοὺς pertinet ad ἵππους et ad τοὺς
 ἀμυνομένους. Durius esset id etiam cum praecedenti ναῦς coniungere.
 Nusquam autem Demosthenes se multas triremes Atheniensibus pro-
 curasse gloriatur, ubique de singulis loquitur. Cf. §§. 237. 311. f. leg.
 §. 282. Dindorfius del. πολλοὺς, postea Sauppium secutus est. 17) ἀμυ-
 νομένους Σ. Laur8. vulg. corr Vind4. — ἀγωνιζομένους Ω. u. Vind3.
 Man. Ang. — ἀμυνουμένους Aug4. Bav. AldT. pr Vind4. Pall. Urb.
 Laur9. (T. f. v. Vind5). Vid. Baiter. ad Lycurg. §. 54. Dissen. Adden-
 da. Strangiusl. c. Cf. Isocrat. Tac. §. 139: πολλοὺς ἐξομεν τοὺς ἐτοί-
 μως καὶ προθύμως ἀνταγωνιζομένους ἡμῖν.

300. 1) In nonnullis exemplaribus Mor. προύβαλόμην vitium ty-
 pogr. — προύβαλλόμην Laur3. T. r. Vindl. 4. Urb. — προβαλλόμην Ω.
 2) πρὸς Laur3. 3) αττικῆς pr Σ, add τ ipse calligraphus. 4) ὅσα T.

δυνατόν, καὶ τοῖτοις ἐτείχισα τὴν χώραν,⁵ οὐχὶ τὸν⁶ κύκλον⁷
 326 τοῦ Πειραιῶς οὐδὲ τοῦ ἄστεως. οὐδέ γ'⁸ ἤττηθην ἐγὼ τοῖς
 λογισμοῖς Φιλίππου,⁹ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς παρασκευ-
 αῖς, ἀλλ' οἱ τῶν συμμάχων στρατηγοὶ καὶ αἱ¹⁰ δυνάμεις τῇ
 5 τύχῃ. Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί. σκο-
 πεῖτε δέ.

301. Τί χρῆν¹ τὸν εὖνον πολίτην ποιεῖν, τί τὸν μετὰ πά-
 σης προνοίας καὶ προθυμίας² καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ³ τῆς πα-
 τριδος πολιτευόμενον; οὐκ ἐκ μὲν⁴ θαλάττης τὴν Εὐβοίαν προ-
 10 βαλίσθαι⁵ πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας⁶ τὴν Βοιωτίαν,
 ἐκ δὲ τῶν πρὸς⁷ Πελοπόννησον τόπων τοὺς ὁμόρους ταύτης;
 οὐ⁸ τὴν σιτοπομπίαν,⁹ ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρη τοῦ Πει-
 ραιῶς κομισθῇσεται,¹⁰ προῖδέσθαι;¹¹ (302) καὶ τὰ μὲν σῶσαι

mano consequi licebat consilio, et his rebus regionem munivi, non ambi-
 tum Piraei aut urbis. neque vero consilii ego sum victus Philippi (mul-
 tum certe abest) aut apparatibus, sed sociorum duces et copiae fortuna.
 Quae sunt harum rerum argumenta? perspicua et manifesta, considerate.

301. Quid erat benivolo civi agendum? quid illi, qui omni cura et
 alacritate et integritate patriae consultum vellet? non oportebat e mari
 Euboea projecta munire Atticam, e mediterraneo Boeotia, e Peloponneso
 locis nostro agro finitimis? non providere, ut invectio frumenti per om-
 nia loca nobis amica usque ad Piraeum perveniret? (302) non ea quae

5) πόλιν Aug2. 4, in cuius marg est vulgata per γρ. s. 6) τὸν om Q.
 u. Ang. 7) κ. μόνον vulg. — μόνον om Σ. pr Laur8, eadem superser.
 Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Man. Opponuntur ὁ κύκλος τοῦ Πειραιῶς καὶ
 τοῦ ἄστεως et ἡ χώρα. — Proxime ἄστεως Laur8. vulg. — ἄστεως Σ.
 Vid. Prolegg. Gr. §. 40. 8) γ' om Aug4. Cf. §. 307. 9) τοῖς-του
 Φιλίππου λογισμοῖς Vind1. 9) αἱ om pr Pall.

301. 1) χρῆ Aug1. 2. k. s. Vind1. 2) φιλοτιμίας p. r. γρ Φ
 ὑπὲρ
 (non Q). Vind4. 3) περὶ k. 4) μὲν τῆς s. 5) προβάλλεσθαι Laur3.
 r. Man. 6) Ἀττ. οὐδὲ ἐκ μεσ. Vind5. corr Pall (ἐκ om pr Pall). 7)
 πρὸς om pr Σ, add ipse calligraphus pallido atramento. 8) οὐ Pal2.
 9) σιτοπομπίαν Ald. Mor. (p. t. v). — σιτοπομπίαν Σ. Laur8. vulg.
 Vid. §. 87. 'Quam falsus fuerit Wunderlichius, quum τῆς σιτοπομπείας
 scribendum censeret, docet simillimae locns structurae p. 1262, 16: οἱ
 μὲν γὰρ νόμοι . . . τὰς ἀναγκαῖας προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίγνων-
 ται, προκείμεναι Schaeferus. 10) κομίσεσθαι Vind5. — κομίσεται
 Pall. — Proxime Πειραιῶς pr Σ (ai antiq superser. et s lineā del.).
 Πειραιῶς Laur8. Vid. Prolegg. Gr. §. 50. 11) προῖδέσθαι cod ζ. —
 περιδέσθαι T. β.

τῶν ὑπαρχόντων ἐκπέμποντα βοηθείας καὶ λέγοντα καὶ γρά-
φοντα τοιαῦτα, τὴν Προκόννησον,¹ τὴν Χερρόνησον, τὴν Τέ-
νεδον, τὰ δ' ὅπως οἰκεῖα καὶ σύμμαχ' ὑπάρξει² πράξει, τὸ
Βυζάντιον, τὴν Ἀβυδον,³ τὴν Εὐβοίαν;⁴ καὶ τῶν μὲν τοῖς
ἐχθροῖς ὑπαρχουσῶν δυνάμεων τὰς μεγίστας ἀφελείν,⁵ ὧν δ'⁶
ἐνέλειπε⁷ τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι; (303) Ταῦτα τοίνυν¹ 21

tenebamus mittendis praesidiis et talibus rebus dicendis et rogandis tueri, Proconnesum, Chersonesum, Tenedum? non alia conari ut coniuncta et socia essent, Byzantium, Abydos, Euboea? non hostibus maximas quas haberent copias eripere, quae reipublicae deessent, ea supplere? (303) At-

302. 1) Προκόννησον LaurS, Laur3. — Προκόννησον r. ζ. Aug2. Bav (non F?). AldT. — Προκόννησον pr Ω (corr Ω Προκόννησον, ut Σ et vulg.). u. — Προκόννησον Aldete. t. Pal2. De Προκοννήσου nomine a recentioribus scriptoribus frequentato vid. Tzchuck. ad Pomp. Melam T. III. 2 p. 577 sq. De Προκοννήσω (προκῶν, νεβρῶν νήσω) vid. Schol. Paris. ad Apollon. Argon. Lib. II vs. 279. Cf. Etym. M. p. 689, 12 sqq. Ceterum vid. Prolegg. Gramm. §. 106 extr. 2) ὑπάρξει vulg. — ὑπάρξει k. Pal2. — ὑπάρξει Σ. LaurS, Aug1. Φ. p. s. Vind3. — (ὑπάρχει pr Urb. — ὑπάρξει corr Urb?). — ὑπάρξει^η Aug4. — (δυν. ὑπάρξει Man). 3) ἄβυδον Σ, spiritus est recenti atramento. 4) 'Latet nomen loci alicuius sub Εὐβοίαν, ut mihi videtur. nam de Euboea ante dixerat. Sensui optime conveniret Πέρινθον, sed non scripturae.' Marklandus. — 'Εὐβοίαν est prava lectio vocabuli Ἀβυδον.' Reiskius. — 'Uncos Reiskianos removerunt Wunderlichia posterior et Bekkerus. Mihi Reiskius videtur satis probabiliter disputasse.' Schaeferus. — Ad literas ETBOIAN propius accederet opportunum ΘΕΤΙΟΙΑΝ. Sed Euboea h. l. recte numeratur in sociis Atheniensium, ut in titulo Attico Archontis Nausinici (a multis viris doctis edito, nuperrime ab Arnaldo Schaefero) Olymp. C, 3 Chalcidenses, Eretrienses, Caryatii, simul cum Byzantiis et Perinthis. Illi Euboeenses etiam in titulo Archontis Agathoclis Olymp. CV, 4 Atheniensium socii dicuntur. Sed etiam posteriore tempore Euboeae partem cum Athenis societate coniunctam fuisse cognovimus. Vid. Arn. Schaefer. ad titul. cit. p. 8 sq. eiusd. Demosth. T. II p. 396 sq. et p. 457 sqq. Non obstat, quod eadem insula in praesidiis Atticae §. 301 commemorata est. Neque est quod Dobraeus dicat, h. l. de αἰτοπομπία, non de συμμαχία agi. 5) ἀφελείν Ω. 6) ὧν οὐδ' t. 7) ἐνέλειπε vulg. — ἐγέλειπε Ω. — ἐνέλειπε Σ. LaurS, Aug1. T. p. s. Vind1. 'Est i. q. ὅ δ' οὐχ ὑπῆρχε τῇ πόλει.' Schaeferus. — ἐλειπε Vind5.

303. 1) τοίνυν ὑμῖν LaurS, Laur3, 9. vulg. — ὑμῖν om Σ. Aug1. k. s. Obs. Guelf. Ask. Lind. Vind1. Pal2. Urb. In AldV linea notatum.

ἅπαντα πέπρακται τοῖς ἑμοῖς ψηφίσμασι καὶ τοῖς ἑμοῖς πολι-
τεύμασιν, ἃ καὶ βεβουλευμένα,² ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν ἄνεν
φθόνου τις βούληται³ σκοπεῖν, ὁρθῶς εὐρήσει καὶ πεπραγμένα
25 πάσῃ δικαιοσύνῃ, καὶ τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα,⁴ οὐδ'
ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προεθένθ'⁵ ὑπ' ἑμοῦ, καὶ ὅς' εἰς ἑνὸς ἀν-
δρός⁶ δύνάμιν⁷ καὶ λογισμὸν ἤκεν, οὐδὲν ἔλλειφθέν.⁸ εἰ⁹ δ'
ἢ δαίμονός τινος¹⁰ ἢ τύχης ἰσχύς ἢ στρατηγῶν¹¹ φανυλότης¹² ἢ

Atqui haec omnia perfecta sunt meis decretis et actionibus, quae et recte deliberata, Athenienses, si quis sine invidia considerare velit, inveniet, et summa cum integritate acta esse et nullius rei occasionem praetermissam aut ignoratam aut proicctam a me, et eorum quae sub unius viri potestatem et cogitationem caderent, nihil neglectum. sin aut numinis alicuius aut fortunae vis aut ducum socordia aut vestra, qui urbes proditis, malitia,

2) βεβουλευμένους cod η. 3) βούληταί τις Aug1. k. s. Vindl. Pal2.

4) ἐαθέντα cod ζ. 5) οὐδ' ἄγν. οὐδὲ προδοθέντα om text LaurS, habet margo sec manu. — προδοθέντα vulg. — προσθέντα Σ. T. γρ AldV. Aug1. k. s. Guelf. Obs. Ask. Vindl. Pal2. Urb. 'προσθέντα Bekker. Bene, opinor. ut vulgata eius interpretatio videatur. παρ-εθέντα, per negligentiam. προσθέντα, per proditionem.' Schaeferus. — παρ-εθέντα F (non Bav?). p. — φθαθέντα Alt. — 'Vide an leg. παρ-εθέντα. Cf. Phil. III p. 121, 2.' Dobraeus. 6) ἀνδρός ἑνός vulg. (Pal1. Urb. Aug?). — ἑνός ἀνδρός Σ. LaurS. T. Lind. Vindl. 4. 5. (Pal2. Man?). Cf. §. 304. 7) σύνεσιν Aug2. 8) ἔλλειφθεις Aug4. —

ἔλλειφθέν LaurS. vulg. — ἔλλειφθέν Σ, η est recentis manus. 9) ἢ Ω 10) τινος ἢ τύχης Σ. LaurS. vulg. — τινος post τύχης Aug2. Vind4. — '[ἢ τύχης τινός]. Tolle uncus perperam a me festinante ingestos. Diversa sunt numen et sors. Verum ad δαίμονός τινος addendum videtur φθόνος aut δυσμένεια.' Reiskius. — 'Adde Ind. Graec. s. v. Τύχη. Recte damnavit uncus. Sed excidisse aliquid suspicanti nemo assentitur. . . . Plures δαίμονας orator poterat incusare, sed modo unam τύχην.' Schaeferus. — 'Valde blanditur Reiskii suspicio excidisse φθόνος aut simile verbum, puta δυσμένεια vel ἀγνωμοσύνη. Neque multum placet ἰσχύς (Markl. ad Aeschin. p. 691 ed. Reisk.), quod nisi natum sit ex τύχης, forsân e grammatici coniectura fluxit, ad lacunam explendam. An εἰ δὲ δαιμόνων τινός ἢ τύχης φθόνος? — Vulgatam defendit R. Porson. not. mst. ad Aristoph. Thesm. p. 902 [= 895] ex Aristoph. et sequentibus apud Eurip.' Dobraeus. Casu excidit ἰσχύς in Mor., habent omnes codices. ἰσχύς autem non solum hominum, sed etiam deorum vis passim dicitur. 11) ἢ τῶν στρατηγῶν Φ. Mor. (Aug1?). — τῶν om Σ. LaurS. vulg. 'Deleto articulo Demosthenes loquitur et humanius et vero cautius.' Schaeferus. 12) φανυλότης pr Ω.

τῶν προδιδόντων¹³ τὰς πόλεις ὑμῶν¹⁴ κακία, ἣ¹⁵ πάντα ταῦτ'¹⁶
 ἐλυμαίνετο¹⁷ τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψεν¹⁸ τί Δημοσθένης ἀδι- 327
 κει; (304) Εἰ, οἷος¹ ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαντοῦ τάξιν,²
 εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων³ ἀνὴρ⁴ ἐγένετο, μᾶλλον
 δ' εἰ ἐν' ἄνδρα μόνον⁵ Θετταλία καὶ⁶ ἐν' ἄνδρ' Ἀρκαδία⁷
 ταῦτά φρονοῦντ' ἔσχεν⁸ ἐμοί. (305) οὐδένες οὔτε¹ τῶν ἔξω
 Πυλῶν Ἑλλήνων² οὔτε τῶν εἰσῶ³ τοῖς παρούσι κακοῖς⁴ ἐκέ-

aut omnia haec summae rerum nocebant, dum eam subvertissent; quid Demosthenes deliquit? (304) Si, qualis ego apud vos pro mea parte, unus in singulis Graecorum urbium vir fuisset, aut potius si unum duntaxat virum Thessalia et unum virum Arcadia mecum consentientem habuisset; (305) nemo Graecorum, qui vel extra Pylas sunt vel intra Pylas, praesen-

13) προδοτῶν Aug1. 14) ἡμῶν k. Pal2. 15) ἡ om Aug1. k. s. Vindl. Pal2. — ἡ καὶ γο Σ. γο Φ. Alt. 16) πάντα ταῦτα Σ. LaurS. vulg. — ταῦτα πάντα Aug1. k. s. Vindl. Pal2. — ἅμα add vulg. — om Σ (cuius margo antiq: γο ἡ καὶ πάντα ταῦτα ἅμα). LaurS. k. Vindl. Pal2. AnecdBkk. p. 154. 17) ἐλυμήνατο vulg. — ἐλυμαίνετο Σ. LaurS. γο AldV. corr Ω. T. (Urb?). AnecdBkk. p. 154, ubi pro πρώτῳ Φιλιππικῶν scribe τετάρτῳ Φιλ. (Δ pro Α'). Cf. Phil. IV §. 35. 'Soli imperfecto hic locum esse docet quod sequitur ἕως ἀνέτρεψε.' Schaefferus. 18) ἀνέτρεψε vulg. — ἀνέστρεψε s. Vindl. Man. — ἀνέτρεψαν Σ. LaurS. T. Φ. Urb. AldT. Receperunt Turic. Dind. Westermann. Bensel. 'Non solum illa universa, sed quodque singulum agebat.' Westermannus. Praegressum ἐλυμαίνετο impedit, quominus pluralem recipiam, quem ortum esse censeo e terminatione εν. — ἀνέτρεψε^α Bav (non F?).

304. 1) εἰ δ' οἷος ἦν vulg. — εἰ δ' ὡς Urb. — εἰ δ' οἷος LaurS. — εἰ ος pr Σ, δ' οἰ add antiq. T. — εἰ οἷος Marcellinus in Hermog. Rh. T. IV p. 422. Lind. — εἰ γὰρ οἷος Alexander Rh. T. VIII p. 436. Asyndeton est gravius. ἦν om Σ. LaurS. Marcellinus. Alexander. Aristides T. II p. 516 ed. Dind. T. Aug1. k. s. Guelf. Lind. Vindl. Pal2. Urb. Ang. 2) κατὰ τὴν ἐμαντοῦ τάξιν om Marcellinus. Tuetur Alexander. 3) πόλεων om i. 4) ἀνὴρ om Aug2. 5) ἄνδρα μόνον Σ. LaurS. vulg. — μόνον ἄνδρα Reiskius cum Aug2. (Φ. u). 6) καὶ om Man. 7) μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα ἄνδρ. Ἀρκ. καὶ ἕνα Θεττ. Marcellinus. Alexander. 8) ἔσχιν Σ. LaurS. Aug1. s. s. η. Vindl (manu corr?). Vind3. 5. Pal2. Aristides. — εἴχεν Marcellinus. — ἔσχον vulg.

305. 1) οὐδεὶς οὐδὲ Vind4. — οὐδεὶς οὔτε Σ. LaurS. vulg. — οὐδεὶς ἂν οὔτε codex aliquis Bekkeri (non Ω). Thomas. M. s. v. Εἴσω. — Οὐδένες οὔτε coniecit Cobetus Nov. Lectt. p. 319. Recte, nam vid. not. 5. 2) Ἑλληνίδων Ω. u. v. Vind3. 5. Pall. Man. Ang. 3) ἁλ- λων Marcellinus. 4) κακοῖς om Aug1.

χορηγῇ ἂν,⁵ ἀλλὰ πάντες ἂν ὄντες⁶ ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι⁷
μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς ἐν εὐδαιμονίᾳ τὰς ἑαυτῶν ᾤκουν
10 πατρίδας, τούτων⁸ τοσοῦτων καὶ τοιούτων⁹ ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ
τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις ἔχοντες¹⁰ χάριν δι' ἐμέ. Ἴνα δ'¹¹ εἰ-
δῆτε, ὅτι πολλῶν¹² τοῖς λόγοις ἐλάττοσι χρώμαι τῶν ἔργων, εὐ-
λαβούμενος¹³ τὸν φθόνον, λέγε¹⁴ μοι ταυτί, καὶ ἀνάγνωθι λα-
βῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.

tibus malis conflictaretur, sed omnes liberi et sui iuris sine ullo metu, tuto, feliciter suas incolerent patrias, horum tantorum et talium beneficiorum vobis et ceteris Atheniensibus gratiam habentes propter me. Ut autem videatis me verbis uti longe tenuioribus quam pro magnitudine rerum, invidiæ metu, lege mihi hæc, et quidem recita numerum auxiliorum, quæ ex meis decretis missa sunt.

5) ἐχορήσατο κακοῖς sine ἂν Marcellinus. — κ. ἐκχορηγῇ ἂν vulg. — κ. ἐκχορηγῇ ἂν Σ. LaurS. Vid. not. 1. 6) ὄντες om Aug4. 7) αὐτόνομοι καὶ Pal2. 8) τῶν vulg. — τούτων Σ. pr LaurS (eadem mutavit in τῶν). — τούτων τῶν Aristides. Probant Turicenses. At τούτων . . . ἀγαθῶν i. q. τούτων, τοσοῦτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὄντων. 9) καὶ τοιούτων om p.

Vind4. 10) ἔχοντες Vind5. 11) ἔν' sine δ' Pal2. 12) πολλοῦ Pal2. 13) εὐλαβούμενον Aug. 14) λάβε Aug1. k. s. Vind1. Pal2. — λαβῶν. ΑΡΙΘΜΟC. ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Σ. LaurS, hic vero codex illa non pro titulo. eiusdem codicis man sec in marg: τὸν ἀριθμὸν τῶν β. κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφ. scripsit. — λαβῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. ΑΡΙΘΜΟC (interiecto dimidii versus spatio) ΨΗΦΙCΜΑ Aug1 (in quo codice quid sequatur, examinatores non clare tradiderunt). Vind1 (qui addit, ut solet: λέπει). Guelf. Pal2. — λαβῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. ΑΡΙΘΜΟC ΒΟΗΘΕΙΩΝ s. Alt. Vind3. Man. Q. u. nisi quod hi quatuor codices ἀριθμοι in titulo. (F. k. p. v). — λαβῶν (om λαβῶν Laur3) τὸν ἀρ. τῶν βοηθ. κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφ. Ἀριθμὸς βοηθ. κατὰ τὰ (τὰ om Fel.) ἐμὰ ψηφ. vulgo. — λ. τ. α. τ. β. κ. τ. εἰ. ψ. ΨΗΦΙCΜΑ. Aug2. — λ. τ. α. τ. β. κ. τ. εἰ. ψ. sine titulo Aug4. Vind5. Itaque in omnibus libris conservantur κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα, sive ante titulum, sive post titulum sic continuatum, sive bis, et antea et postea. Attamen editores Turicenses, Westermannus, Bekkerus deleverunt. — 'Quid? λέγε et ἀνάγνωθι? Sanant hoc ulcus codd Aug. Vind. α: λάβε μοι ταυτί καὶ ἀνάγνωθι. Sed vitata illa Charybdi, ecce parata est Scylla. sequitur enim ἀνάγνωθι λαβῶν.' Taylorus. Secutus est Iacobinus interpres. — 'Malunt alii λάβε hic et p. 303, 10. credo, quia λέγε καὶ ἀνάγνωθι, dic et recita, concoquere nequeunt. Utique recitatio sine pronuntiatione fieri nequit. Verum non omne, quod pronuntiat, idem recitatur, sed multa possunt memoriter dici. Quare bene

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.

15

306. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα¹ πράττειν, Αἰσχίνη, τὸν καλὸν

306. Haec et similia, Aeschines, sunt agenda bono civi, quae si suc-

constare possunt λέγε καὶ ἀνάγνωθι, pronuntia istaec de scripto recitanda.' Reiskius. — 'Reiskii ratio mihi quidem parum probatur. nam hoc λέγε nihil differt ab altero ἀνάγνωθι. Vid. not. ad p. 234, 27. Quod si ambo imperativi per solam copulam sic iungerentur, unum ut facerent membrum orationis, intolerabilis foret tali in formula pleonasmus. Sed utrique quum suus accedat accusativus, priori ταυτί, posteriori τὸν ἀριθμὸν, duo existunt membra pleonasticam locutionem ita obscurantia, ut nemo quisquam facile offendatur. Fateor hos accusativos eandem rem significare posterioremque tantummodo ἐξηγήσεως χάριν additum esse. Sed hoc nihil obstat, quin ambo imperativos sine ulla offensione legamus, nedum incidamus in Charybdin aut Scyllam.' Schaeferus. — 'Superiora τὸν ἀριθμὸν . . . ψηφίσματα absunt [imo transposita sunt] a codice Σ Bekkeri, quare hic ea clausit atque [olim] etiam Dindorfius. Exsistit tamen nunc pleonasmus non magis tolerabilis verborum antecedentium. Quare locus sic nondum sanatus est. Imo ita fere a Demosthene scriptum fuit: τὸν φθόνον, ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα Λέγε. Cf. §§. 115. 118.' Dissenius. — 'Vere Schaeferus disputasset, modo orator verba τὸν ἀριθμ. . . ψηφίσματα scripsisset. — Dissenii ratio vel propterea non potest probari, quod haec verba in praestantissimo cod Σ non leguntur: Quare quaeritur, quomodo λέγε μοι ταυτί καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν sit explicandum. Non multum, opinor, a vero aberravit Reiskius; veriore autem ego puto esse interpretationem hanc: *enumera haecce, et quidem recita, postquam sumisti.* — Quodsi haec ratio minus cuipiam probetur, facillima mutatione ita erit scribendum: λέγε μοι ταυτί λαβὼν. ἀνάγνωθι. Eorundem imperativorum coniunctio etiam invenitur XIX (fals. leg.) §. 70: λέγε τὴν ἀράν καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὴν ἐκ τοῦ νόμου ταυτηνί, ubi offensio minor est, quum uterque imperativus habeat accusativum suum et particula καὶ possit explicari *et quidem.*' Doberens Annot. ad Dem. Chers. Excurs. II p. 26. Ambo synonyma etiam uno accusativo constructo copulantur §. 28: Εἰτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει (non dicit, er fñhrt nicht an) τὸ ψηφίσμα, οὐδ' ἀναγιγνώσκει. Cf. Platon. Phaedon. cap. 46 p. 97 B: ἐκ βιβλίου τινός, ὡς ἐφη Ἀναξαγόρου, ἀναγιγνώσκοντος, καὶ λέγοντος. nam sic h. l. interpretandum esse censeo, non distinguendum post ἐφη. et καὶ λέγοντος non construendum cum ἐκ βιβλίου τινός, sed per se intelligendum. Alias verba essent ordine invertenda. Neque vero quisquam in hac formula λέγε intelligat i. q. *enumera.*

306. 1) ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα Laur3. vulg. — τὰ om Σ. Ω. F. Φ. Vindl. — αὐτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα Laur8.

κάγαθόν² πολίτην δεῖ, ὃν κατορθοιμένων μὲν³ μεγίστοις⁴
 ἀναμφισβητήτως⁵ ὑπῆρχεν⁶ εἶναι⁷ καὶ τὸ δικαίως προσῆν,⁸ ὥς⁹
 20 ἐτέρως δὲ συμβάντων τὸ γοῦν εὐδοκίμειν περιέσσι καὶ τὸ μη-
 δένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν μηδὲ¹⁰ τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, ἀλλὰ
 τὴν τύχην κακίζειν τὴν οὕτω¹¹ τὰ πράγματα κρίνασαν,¹²
 (307) οὐ μὰ Δι' οὐκ¹ ἀποστάντα τῶν συμφερόντων τῇ πόλει,
 μισθώσαντα² δ' αὐτὸν³ τοῖς ἐναντίοις, τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν
 25 καιροὺς ἀντὶ τῶν⁴ τῆς πατρίδος θεραπεύειν, οὐδὲ τὸν⁵ μὲν

cessissent, extra controversiam summum dignitatis gradum obtinuissemus eumque cum iustitia, quum vero secus ceciderit, laus certe parta est, et reprehendere nemo rempublicam potest aut eius institutum, sed fortunam vituperare debet, quae talem esse rerum eventum voluit. (307) minime per lovem deserenda reipublicae est utilitas, et opera adversariis locata, hostium magis quam patriae commodis promovendis invigilandum, neque

2) κάγαθόν om Aug4. 3) μὲν om Ω (non habet). Aug4. Lind. Urb. 'Non om Aug1, quod perhibet Reiskius.' Dindorfius. — ὃ γῆ καὶ θεοί post μὲν add marg Laur8 sec m. vulg. — om Σ. text Laur8. T. Obs. Lind. Ask. Urb. 4) ἐν μεγ. vulg. — F. ἐν μεγίστοις ἀγαθοῖς coniecit Wolfius. — ἐν om Σ. Laur8. ζ. Bav. Aug1. 2. 4. Vindl. 3. 4. Pal2. AldB. (T. Φ. κ. p. r. s.). — linea notatum in AldV. De dativo cf. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 87.

5) μεγίστης ἀναμφισβητήσεως cod ζ. — (ἀναμφισβητήτως Vind5.) 6) ὑπῆρχεν ἄν Markl. coniecit. — ὑπῆρχ' ἄν Dobrnaeus. Sine ἄν particula rem certam orator affirmavit. Vid. Wunderlich. Praef. p. XXXIX. sq. — ὑπάρχειν Φ. r. Bav. Vind4. — ὑπάρχειν F. 7) ἐνεῖναι vir doctus coniecit in Ephem. Ien. 1817 No. 55 p. 439. 8) τὸ δικαίως οἷς ἐποίει προσῆν Aristides apud Phot. Bibl. p. 690 H. — οἷς ἐποίει non habet Aristidis Edit. T. II p. 183 sq. Dind. 9) ὃν Toupus apud Taylorum. Sic structuram perturbari vidit Schaeferus. Cf. Dissenii Praef. p. XLIX sq. Nec solet relativum pronomen repeti. 10) καὶ Vindl. 11) τοῦτω prius τ puncto notatum Σ. 12) κρίνονσαν Laur3. Aug1. 2. k. p. r. s. e. η. AldT. Vindl. 4. 5. Pall. 2.

307. 1) οὐκ om F' (non Bav?). Wolf. 'Malim abesse. persaepe librarii hac in formula negativam iterantes orationem gravarunt. Sed in librorum silentio nihil mutandum. Vid. p. 432, 28.' Schaeferus. Vid. Frank. Negg. III p. 13. 2) μισθώντα margo Vind5. 3) αὐτὸν Vind4. 5. Aldetc. 4) ἀντὶ τῶν ὑπὲρ Φ. ε. κ. Aug2. Pal2. 'Quum aut versu superiore ὑπὲρ esset delendum aut idem h. l. addendum, praetuli posterius.' Reiskius. — 'Etiam mihi placet praepositionem ex lege concinnitatis utroque loco aut addendam aut omittendam esse.' Schaeferus. Demosthenes non est concinnitatis servus. — ἀ. τῶν ὑπὸ cod η. — ἀντὶ pr Ω, corr add compendio τῶν. Pall. — ἀντὶ sine τῶν coniecit etiam Fritsch. Lucian. p. 108. 5) τὸ Pall.

πράγματ' ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν καὶ μένειν⁶ ἐπὶ τούτων⁷ βασκαίνειν, ἂν δέ τις ἰδίᾳ τι⁹ λυπήσῃ,¹⁰ τοῦτο μεμνησθαι¹¹ καὶ τηρεῖν, οὐδέ γ' ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὑποῦλον,¹³ ὃ¹⁴ σὺ ποιεῖς πολλάκις. (308) Ἔστι γάρ, ἔστιν 328 ἡσυχία¹ δίκαια καὶ συμφέρουσα τῇ πόλει, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε.² ἀλλ' οὐ ταύτην οὗτος³ ἄγει τὴν ἡσυχίαν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ἀποστάς ὅταν αὐτῷ δόξῃ⁴ τῆς πολιτείας (πολλάκις δὲ δοκεῖ), φυλάττει,⁵ πηνίξ⁶ ἔστε⁷

ei, qui actiones e dignitate reipublicae suadendas et rogandas inque iis per severare suscepit, obtrectandum, et si privatim te laeserit aliquis, id memoriae mandandum et retinendum, neque vero otium laesendum iniustum et insidiosum, id quod tu facis frequenter. (308) Est enim, est otium iustum et utile reipublicae, quod plerique cives vestrum simpliciter agunt. sed non id otium iste agit, multum certe abest, sed deserta, quum ei videtur, reipublica (saepe autem ei videtur) observat, quando vos pertaesum sit eius

6) καὶ etiam post μένειν add corr Q. 7) τοῦτον προελόμενον Aug1. k. r. s. e. ζ. Vindl. Pal2. — τούτων προελόμενον Aug2. Guelf. Vind5. — τούτοις προελόμενον Laur8. — τούτων sine participio Σ. Laur9. vulg. — In margine habet Pall προελόμενον. — Omnes infinitivi construendi sunt cum praegresso ὑποστάντα. Vid. Baiter. ad Lycurg. p. 127. 8) ἴαν vulg. — ἂν Σ. Laur8. Vindl. Pal2. Urb. 9) τι om t. Aug2. 10) λυπήσῃ Σ.

11) μεμνησθαι Man. 12) γ' om vulg. — habent Σ. Laur8. T. k. r. s. AldT. Lind. Vindl. 3. Pal2. Urb. (Aug1). 'Bene. — hoc enim membrum inprimis attendendum, ut de quo orator in sequentibus amplius loquatur. Cf. §. 300.' Schaeferus. 13) ὑποῦλον s. — ὑποῦλον pr Aug1, nunc accentus est erasus. Phot. s. v. AnecdBachmann. T. II p. 362. ut Σ et vulg. Recte. vid. Herodian p. 65' (Arcad. p. 57 extr). Cf. Cramer. Anecd. Paris. T. IV p. 193. — ἐπ' οὐλήν Zonaras p. 1772. 14) ὥς vulg. — ὃ Σ. Laur8. Aug1. k. Vindl. Pal2. Urb.

308. 1) 'Malim ἔστι γάρ, ἔστι τις ἡσυχία. Ab ης absorptum est τις. Me vide ad f. leg. p. 352, 8.' Dobraeus. 2) ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε Σ. Laur8. vulg. — ἀπλῶς ὑμεῖς ἄγετε Aug1. s. Vindl. — ὑμεῖς ἄγετε ἀπλῶς Laur3. r. Vind4. — ἀπλῶς om k. Pal2. 3) αὐτός k.

Pal2. 4) δοκῇ r. Aug4. Vind4. — δοκῇ F. 5) φυλάττειν k. s. Vindl. Pal2. 6) ὀπηνίξ vulg. — πηνίξ Σ. Laur8. (Vind4). — ὀπηνίξ ὑμεῖς Laur3. Aug1. 2. k. r. s. s. η. Vindl. Pal2. 'Non video, quid pronomen h. l. sibi velit.' Schaeferus. 7) ἔσεσθαι Σ, ε secundum et α lineolis traductis deleta sunt et ε (?) super α scriptum, nunc erasus est. — ἔσειθε Turicenses, Westermannus, Koechlius, nuper Bekkerus et Dindorfius dederunt, quod probavit Fankhaenel. Symb. Crit. in Edit. min. Turic. T. VI p. VI. Equidem non probo, quia futurum sequenti-

μεστοί τοῦ⁹ συνεχῶς λέγοντος ἢ⁹ παρὰ τῆς τύχης τι συμβέβη-
 κεν ἐναντίωμά, ἢ ἄλλο τι δύσκολον γέγονεν (πολλὰ δὲ¹⁰ τὰν-
 10 θρώπινα), εἴτ'¹¹ ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς
 ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμ' ἐφάνη,¹² καὶ πεφωναστικῶς καὶ συνει-
 λοχῶς¹³ ῥήματα καὶ λόγους συνείρει¹⁴ τούτους σαφῶς καὶ
 ἀπνευστί,¹⁵ ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας οὐδ' ἀγαθοῦ κτή-
 15 νην αἰσχύνην. (309) Καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπι-
 μελείας, Αἰσχίνη,¹ εἶπερ ἐκ ψυχῆς δικαίως ἐγίνετο καὶ τὰ²
 τῆς πατρίδος συμφέροντα προηρημένης, τοὺς καρποὺς ἔδει

qui perpetuo versatur in contionibus, aut a fortuna quid adversi obiciatur, aut aliqua difficultas inciderit (ut multa sunt humana), tum in hoc tempore orator subito ex otio veluti ventus exortus est, et exercitata voce ac collectis verbis orationibusque, perspicue et uno spiritu connectit ea, quae nihil omnino prosint neque ullius boni possessionem afferant, et calamitatem cuius civium pariant et commune probrum. (309) At huius meditationis et diligentiae, Aeschines, si ab integro animo proficisceretur et commodorum patriae studioso, fructus oportebat generosos et praeclaros

bus perfectis minus convenit, quam praesens ἐστὶ, quod vulgatum etiam corr Σ voluit, et habet LaurS. 8) *μεστοί του* vir doctus in Ephem. Ien. l. c. Mihi magis placet articulus, de certo quodam, Demosthene. 9) ἢ om pr Σ, add antiq. 10) δὲ om s. — γὰρ Vindl. 11) εἴτε corr Ω. 12) ἀνεφάνη Augl. k. s. Vindl. Pal2. Probavit Toup. Emend. T. II p. 133 ed. Porson. = I p. 397 Lips. 'Mihi compositum satis placet.' Schaeferus. — ἐφάνη Σ. LaurS. vulg. 13) συνειλεχῶς Aldetc. Σ.

LaurS. Φ. i. — συνειλοχῶς vulgo. AldV. AldB. — συνειλεχῶς Ω. —

συνειλεχῶς Laur3. T. r. γὰρ F. Augl. — συνειλεχῶς Bav. — 'Unice probanda scriptura συνειλοχῶς, non ut magis Attica, sed quod alia in usu non fuit. συνειλεχῶς quidem non puto Graecum esse, συνειληχῶς autem a verbo συλλαγχάνω derivatur. Photius Συνειλόχασιν· συνήθροισαν.' Schaeferus. Mid. §. 23: συνειλόχα Σ. — συνείλεχα F' etc. Haec forma est posterioris Graecitatis. Vid. Lobeck. ad Buttmann. Gramm. T. II p. 234 ed. 2^{ae}. Illam formam Demostheni reddendam esse iam Valckenarius vidit ad Ioann. Chrysost. p. XXXIV sq. 14)

συνήρει T. — σνηρει Σ. — συνειρει Bav (non F?). — Photius: Συνείρει· συνάπτει. Cf. Toup. l. c. Fritsch. Lucian. p. 42. 15) ἀπνευστί AldT. Vind5. Pall. — ἀπνεύσται Σ. 16) κτίσιν Man. Cf. §. 311.

309. 1) Αἰσχίνη post μελέτης ponunt Augl. k. s. Pall. — om Vindl. 2) καὶ κατὰ pr Ω.

γενναίους καὶ καλοὺς³ καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων,⁴ πύρους χρημάτων,⁵ ἐμπορίου κατασκευήν,⁶ νόμων²⁰ συμφερόντων θέσεις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα. (310) τούτων¹ γὰρ ἀπάντων ἤν² ἐν³ τοῖς ἄνω χρόνοις ἐξετάσις, καὶ ἔδωκεν⁶ ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ⁵ καλῷ τε⁶ καὶ κατῷ, ἐν οἷς οὐδαμῶν σὺ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος,⁷ οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ²⁵ ἕκτος, οὐχ ὅποσοσούν,⁸ οὐκουν⁹ ἐπὶ γ' οἷς¹⁰ ἡ πατρίς¹¹ ἠϋξάνετο.¹² (311) Τίς γάρ¹ συμμαχία σοῦ πρᾶξαντος γέγονε τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις² εὐνοίας ἢ δόξης; τίς δὲ πρε-

et omnibus esse utiles: societates urbium, subsidia pecuniarum, mercatus instructionem, legum utilium constitutionem, declaratorum hostium oppugnationes. (310) Horum omnium fuit superiore aetate probatio, et dedit praeteritum tempus bono viro multas declarandae benivolentiae occasiones. in quibus viris te nusquam comparuisse constabit, non primum, non secundum, non tertium, non quartum, non quintum, non sextum, non denique ullo in numero, non certe in iis rebus, quibus patriae opes auctae sunt. (311) Nam quae societas tua opera est inita cum republica? quod latum auxilium vel quae parva benivolentia aut gloria? quae legatio, quod

3) καλοὺς καὶ γενναίους Φ. Aug1. k. s. Vindl. Pal2. 4) πόλεως Aug4. 5) χρ litterae minores sunt correctae Σ in erasis a prima manu. 6) παρασκευήν Aug2. Cf. Dinarch. c. Dem. §. 96.

310. 1) τούτων Pal2. 2) καὶ pro ἤν k. Pal2. 3) ἤν καὶ ἐν Aug2. s. e. η. 4) ἔδωκεν bis Σ. 5) ἀποδ. καὶ ἀνδρὶ cod η. 6) τε om Q. — Proxime φανήσῃ Σ. — φανήσῃ vulg. 7) οὐδὲ δεύτερος r. Vind4. 8) ὅποσοσούν Aug4. — ὅποσοῦν Q (in marg γρ οὐχ ὅποσοσοῦν). Man. Ang. 9) 'Fort. οὐμένοῦν.' Marklandus. 10) ἐπὶ γε καὶ vulg. — ἐπὶ γε καὶ Vind5. marg Pall (text vulg). — ἐπὶ γ' οἷς k. Pal2. — ἐπὶ γ' οἷς Σ. Laur8. Aug1. 4. Vindl. AldL. Thomas Mag. s. v. Ἀῦξει p. 44 Ritsch. — ἐπὶ οἷς AldV. Ven. Obs. Ask. Alt. Urb. — ἐφ' οἷς cod ξ. — 'Inest in his verbis [in particula γε addita] sarcasmus satis amarus. hoc enim orator vult: certe virtus tua civica nihil quidquam contulit ad eas res, quibus civitas augetur.' Schaeferus. — ἐπὶ οἷς γε καὶ u. Vind3. Man. Ang. — ἐπὶ οἷς γε καὶ Q. — ἐπὶ οἷς γε γε v. — ἐπὶ οἷς T. γρ F. 11) πατρίς Q in ultima syllaba corr. — om Aug4. 12) ἠϋξάνετ' ἄν Marklandus. ἄν ἠϋξάνετο Augerus. 'Nihil hic est hypothetici.' Schaeferus.

311. 1) γάρ om Aug2. 2) ἢ κτίσις Q. Cf. §. 308. — ἐκ τῆς σῆς Alexand. De Figuris Rh. T. VIII p. 474. 'Hanc lectionem, non malam profecto, quod non prius compererim et in textum receperim, me nunc piget taedetque.' Reiskius. — 'Mihi quoque ita placet, ut si quis posthac in textum receperit me sit laudatorem habiturus.'

329 σβεία, τίς διακονία³ δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμότερα;⁴ τί⁵ τῶν οἰ-
κείων ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξενικῶν, οἷς⁶ ἐπέστης,⁷ ἐπηνώρ-
θωται;⁸ ποῖαι τριήρεις; ποῖα βέλη;⁹ ποιοὶ νεώσοικοι;¹⁰ τίς
ἐπισκευὴ τειχῶν; ποῖον¹¹ ἑπικόν; τί τῶν ἀπάντων σὺ χρήσι-
μος εἶ;¹² τίς ἢ τοῖς εὐπόροις ἢ τοῖς ἀπόροις¹³ πολιτικὴ καὶ¹⁴

ministerium fuit per quod respublica honoratur? quid nostrarum rerum vel Graecanicarum peregrinarumque, quibus praefuisti, correctum est? quales triremes? qualia arma? qualia navalia? quae murorum restitutio? qualis equitatus? quae ullis in rebus tui est utilitas? quod vel locupletibus vel

Schaeferus. Origo scripturae eadem quae §. 91 ἐκ τὰς etc. pro ἔγ-
κτασιν. 3) τίς δὲ διακ. Urb. Alexander. — διακονία LaurS in fine versus
bis habet, sed alterum punctis notatum. 4) ἐντιμότερα Q. Vindl. — γέγονε
post ἐντιμότερα add vulg. — om S. pr LaurS. Alexander, cuius codex
Parisinus, qui γέγονε habet, sequentia usque ad ποῖαι δὲ omisit. —
Tiberius Rh. T. VIII p. 566 W. om τίς δὲ βοηθεῖα etc. usque ad ποῖαι
omnia. 5) τίς Pall. 6) αἷς Q. l. u. v. Obs. Ask. Ven. Vind3. 5. Pall. Urb.
Man. Ang. Si femininum verum esset, legendum foret τίς pro τί. Quae
arbitrium, quibus praefuisti etc. Res non clara esset. — αὖ S. αὖ LaurS. Litera
α originem debet diphthongo οι. Vid. Bast. Comm. Palaeogr. p. 769 sq.
— ἐφ' αὖ Laur3. AldV. AldB. Aug1. 2. k. r. s. s. η. Guelf. Vind1. Pal2.
Laur9. — ἐφ' οἷς cod β. — οἷς vulg. — om F. p. Aug4. Vind4. Alexan-
der. 7) ἐπέστης om F. p. Ven. Aug4. Vind4. Alexander, qui rhetor
sic: τί τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τί τῶν οἰκείων ἀπλῶς ἐπηνώρθωται διὰ σέ;
— διὰ σέ post ἐπηνώρθωται add vulg. — superfluum, quum praeces-
serit σοῦ πράξαντος, om S. pr LaurS. Lind. Obs. 9) ποῖα βουλὴ
AldV. T. Obs. Urb. Lind. — om Tiberius. 10) νεώσοικοι AldV. s. s. η.
Obs. Pall. 2. — νεὼς οἰκοὶ Vind4. — νεόσοικοι Aug4. Q. — Post νεώ-
σοικοι Ang. iterum scripsit quae antecedunt: τί τῶν οἰκείων διὰ σέ;
11) ἢ ποῖον Alexander. 12) γέγονας Aug1. 2. k. s. s. η. Guelf. Vind1.
Pal2. — Alexander sic: ἢ τῶν ἀπάντων τί χρήσιμον; 13) ἢ τοῖς
ἀπόροις ἢ τοῖς εὐπόροις Pall. — ἢ τοῖς εὐπόροις om Alexander. 'Pu-
det me nunc non iam dudum sensisse verba τοῖς εὐπόροις meram esse
vitiosam scriptionem verae lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo in
posterum illa importuna.' Reiskius. 'Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Sed augur fore qui vocem cordate suadentis audiant. Cf. p. 260, 12
et 16. p. 261, 1. p. 262, 10 et 25.' Schaeferus. — 'Sic auxilium tu-
lerat tenuioribus Demosthenes lege trierarchica sua, ut supra ostendit.
Atque ita etiam divites sublevari poterant emendata oeconomia civita-
tis hac vel illa in re, ut minora essent onera aut aequius distributa.'
Disсенius. Cf. etiam not. 15 Alexandri var. lect. Vide f. leg. §. 282:
τίς χορὸς, τίς λειτουργία, τίς εἰσφορὰ, τίς εὐνοία, ποῖος κίνδυνος, τί
τούτων ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ γέγονεν παρὰ τούτων (ab Aeschine eiusque
necessariis) τῇ πόλει; Haec igitur erant non solum pauperum com-

κοινὴ βοήθεια χρημάτων; οὐδεμία.¹³ (312) Ἄλλ', ὅταν,¹ εἰ
 μηδὲν τούτων,² εὐνοιά γε³ καὶ προθυμία.⁴ Ποῦ; πότε;⁵
 ὅστις,⁶ ὡς πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅθ' ἅπαντες,⁷ ὅσοι πώποτ'¹⁰
 ἐφθέγγαντ' ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς σωτηρίαν ἐπέδιδosan⁸ καὶ τὸ
 τελευταῖον Ἀριστόνικος⁹ τὸ συνειλεγμένον εἰς τὴν ἐπιτιμίαν,¹⁰
 οὐδὲ τότε οὔτε¹¹ παρήλθες οὐτ'¹² ἐπέδωκας οὐδέν, οὐκ ἀπο-

tenuibus civile et aequum latum est pecuniae auxilium? nullum. (312) 'At heus tu, si nihil horum, certe benivolentia et studium.' Ubi? quando? qui, o omnium iniquissime, ne tum quidem quum omnes, quotquot unquam os pro suggestu aperuerunt, ad salutem aliquid donaverunt et postremo Aristonicus quod ad civitatem suam restituendam collegerat, ne tum quidem vel prodiisti vel largitus es quicquam, non ex inopia, qui enim? qui haec-

moda, sed etiam divitum. 14) 'Fort. ἢ καὶ' Marklandus. — 'Politicus et communis iunguntur etiam p. 776, 11. Iunguntur autem ut affinis voces sensus. nam quae κοινὰ sunt, sunt eadem πολιτικά.' Schaeferus. 15) χρημάτων παρὰ σοῦ; οὐδεμία LaurS. vulg. — χρημάτων; οὐδεμία παρὰ σοῦ k. Pal2. (marg Aug1?). — χρ.; οὐδ. περὶ σοῦ Gueff. s. Vindl. — παρὰ σοῦ om Σ. pr Aug (habens in marg fide Dindorfil). Neque antecedentibus interrogationibus pronomen additum est, quum σοῦ πράξαντος sufficiat. — οὐδεμία om r. habens χρ. παρὰ σοῦ. — Alexander sic: ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια ἢ χρημάτων εὐπορία.

312. 1) ὅταν Σ. nihil correctum est alia manu. 2) πάντων Augl. k. s. Gueff. Vindl. Pal2. Coniunxit Reiskius ambo, πάντων τούτων. 3) τις Ω. u. Vind3. Man. Ang. 4) 'Post προθυμία Reiskius et Bekkerus habent signum interrogationis. Est haec hypophora, quam continuo sequitur anthyphora.' Schaeferus. 5) προθ. ὅτον ποτέ Σ, nihil correctum est nisi fortasse τ vocabuli ὅτου. Sunt omnia pri-

mae manns. — ὅτ ποτέ LaurS. in marg: γέ τοῦ ποτ^ε; 6) ὅς Vind5. corr Pall. 7) οταπαντες pr Σ, antiq add s, ut esset ὅτι ἅπαντες. 8) ἐπέδιδosan εἰς σωτ. Augl. k. s. Vindl. Pal2. 9) Ἀριστόνικος Vind5. Pall. 10) ἀργύριον εἰς τὴν ἐπιτ. sec m LaurS. Laur3. 9. vulg. — εἰς τὴν ἐπιτ. ἀργύριον Augl. Vindl. Pal2. (k. s). — ἀργύριον om Σ. text LaurS. Glossema varia sede collocatum ipsum se prodit. Cf. Scheib. Obserrv. in orr. Att. p. 16. Baiter. ad Lycurg. p. 127 sq. 11) οὔτε om F. Φ. s. t. v. Aug2. 4. Vind4. AldB. Anonym. De Construct. Verb. p. 361 ed. Hermann. Emend. Gr. Gr. Wunderlichius uncis inclusit. 'οὔτε, inquit, omittunt plures libri. recte. nam quum hic nihil praeter ἐπίδοσιν significet orator, particula disiunctiva incommoda est.' — 'Non assentior. Magna vis est in verbo παρήλθες. Aeschines, ὁ πρότερον πολλάκις φθιγγάμενος ἐπὶ τοῦ βήματος, quo tempore pecunia largienda esset ad necessitates civitatis sublevandas, cavet παρὰ-

15 ρῶν, πῶς γάρ; 13 ὅς γε 14 κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φίλωνος 16
τοῦ κηδεστοῦ χρημάτων 17 πλείονων ἢ πεντεταλάντων, 18 διὰ

reditate acceperis pecuniam Philonis affinis tui ampliore[m] quinque talen-

θεῖν καὶ φθέγγασθαι. Non coniunguntur sic οὐδὲ . . . οὔτε (nam alia ratio est, de qua egit Klotzius ad Devar. T. II p. 711 sq.), sed etiam post οὐδὲ bis ponendum οὔτε in suo quodque membro. Perperam Wunderlichius postea οὐδὲ, τοῦ κληρονομήκας οὐδὲ ἐκδοκας οὐδὲν. Cf. Frank. Negat. III p. 9. Non est hic κλίμαξ. — punctis notavit AldV. — bis habet οὔτε τοῦ κληρονομήκας Laur3. οὐδὲ Φ. 13) πῶς γάρ οὐ; Vind4. 14) ὅστις AldT. pr Pall (corr. ὅς). — — Proxime Arn. Schaefer. (Dem. T. III, 1 p. 125 sq.) coniecit γ' ἐκεκληρονόμηκας. nam sic scribendum esset, si plusq. omnino necessarium est. 15) τοῦ p. r. 16) φίλων Suidas s. v. Κληρονομῶ. BkAnecd. p. 150. 17) χρήματα pr Q. 18) πέντε ταλάντων LaurS. vulg. — Vitiosam hanc esse lectionem paret. Aut πλείων ἢ πέντε ταλάντων legendum est, plus quam quinque talentorum, aut duo vocabula sunt contrahenda in πεντεταλάντων, adiectivum. Χρήματα πεντετάλанта sunt facultates valore quinque talentis aequiparandae, ut διτάλαντον ἔραγον. Reiskius. — 'Πέντε ταλάντων recte, ut puto. χρήματα πεντετάλанта habet quod mihi displiceat in scriptore prosaico de hereditate sic, ut hic orator, verba faciente. non habet ἔρανος διτάλαντος. Et quid causas fuisset dicamus, cur Pollux ex hoc loco citaret IX §. 54 διτάλαντος, non citaret proximum πεντετάλαντος? Quod si quem offendant constructio πλείονων ἢ πέντε ταλάντων, meminerit esse attractionem, cuius crebra sunt exempla post comparativum, quem sequitur particula ἢ, non πλειονάζουσα illa, ut vulgo opinantur, sed loco suo posita. οὐδὲν ἑλάττονος ἢ τούτου p. 349, 12. Quamquam simplicior etiam expediendae constructionis ratio suppetit, si πλείονων referas non ad χρήματα, sed ad ταλάντων. qui hereditatis iure acceperis de facultatibus . . . amplius quinque talenta. Commendat hanc rationem quod legitur p. 367, 22: μετὰ πλείονων ἢ διακοσίων ταλάντων, simul vulgatae ante Reiskium scripturae loci nostri tantum faciens fidei, nemo ut eam in posterum addubiturns videatur.' Schaeferus. — 'Si legis πεντεταλάντων cum Bekkero et Dindorfio, sensus est: qui facultates Philonis affinis tui hereditate accepisti maiores quinque talentis. Sin tenes, πέντε ταλάντων cum Schaefero, locus explicandus est sic: qui de facultatibus Philonis affinis tui plus quam quinque talenta hereditate accepisti. Construes igitur πλειόνων ταλάντων ἢ πέντε κεκληρονόμηκας.' Dissenius. Non constructione, sed re offendimur, si πλείονων ἢ πέντε ταλάντων retinetur, quibus verbis etiam maiores fuisse Philonis facultates dicerentur, quam partem Aeschines acceperit, plura talenta quam quinque. At ditiores domus Athenis erant rarae. Vid. Boeckh. Oecon. T. I p. 624 ed. 2^a. Accedit ordo verborum, qui simplicissime τῶν Φίλωνος χρημάτων coniungit, ut πλείονων ἢ πεντεταλάντων sit appositum, i. q. πλείονων ὄν-

λαντον¹⁹ δ' εἶχες ἑρανον δωρεάν²⁰ παρὰ τῶν ἡγεμόνων²¹ τῶν συμμοριῶν ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. (313) Ἀλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου¹ λέγων² τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκ-
κρούσω, παραλείψω ταῦτα. Ἀλλ' ὅτι γ'³ οὐχ⁴ δι' ἐνδειαν⁵
οὐκ ἐπέδωκας,⁶ ἐκ τούτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάτταν τὸ μηδὲν
ἐναντίον γενέσθαι⁶ παρὰ σοῦ⁷ τούτοις οἷς ἅπαντα πολιτεύει.
Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα⁸ λαμπρός;⁹ ἦνίκα⁹ ἂν¹⁰

tis, et duorum talentum munus collectum habueris a ducibus Symmoria-
rum, ut legem trierarchicam affigeres. (313) Sed ne aliud ex alio dicendo
a proposito excidam, praetermittam haec. Sed te non ex inopia certe ni-
hil contulisse, ex illis apparet, sed quia cavebas, ne ulla re illos offende-
res, quibus omnes in republica tuae serviunt actiones. In quibus igitur
rebus tu fortis es et quando splendidus? quum aliquid contra hos neces-

τωρ ἢ π. Alia est ratio loci citati f. leg. §. 84. In Pollucis autem loco
καὶ πεντετάλαντον excidisse et sic legendum esse puto: διτάλαντον δ'
ἂν εἴποις κατὰ Δημοσθένην καὶ πεντετάλαντον. (interpungendum plene.)
καὶ τριτάλαντον (ex Isaei Hered. Pyrrh. §§. 18. 29. Aristoph. Lysistr.
vs. 338) καὶ δεκατάλαντον. (interpungendum plene, ex Aeschinis, ut vi-
detur, f. leg. §. 99.) καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς Ὀμηρος (Iliad. Ψ vs. 796).
Etiam Aphob. I §. 62 invenitur: ὡς πεντεταλάαντον δὲ μόνον τῆς οὐσίας
οὐσίας, ut de hoc adiectivo quidem dubitari non possit. Vide Lobeck.
Parerg. ad Phrynich. p. 547, unde profectus est Bremius ad Aphob. I. c.
Etiam in Σ uno verbo, sed duobus accentibus scriptum est πέντεταλά-
αντων. — (uno accentu? Vindl. 3. 5. Pall. 2. Urb. Man. Aug). 19) δι-
ταλάαντων Ω. — δύο τάλαντα Vind5. marg Pall. 20) δωρεάν in marg
habet Augl. 21) τοῦ ἡγεμόνος p. — Citant locum Harpocr. Photius.
Suidas s. v. Ἡγεμῶν συμμορίας.

313. 1) λόγους ἐκ λόγου Aug4. 2) λέγων om Vind5. 3) γ' om
Aldetc. — habent Σ. Laur8. vulg. — De ἀλλὰ ... γε vid. Schaefer.
ad h. l. Bornemann. ad 8. Lucae Evang XXIV, 21. Klotz. Devar. T. II
pp. 16. 24 sq. 4) ἀλλ' ὅτι γε οὐδὲν Vind4. — ἀλλ' ὅτι γ' οὐ Laur3.
5) ἀπέδωκας Ω. u. Vind3. Man. — ἐπέδωκα Pall. 6) γενέσθαι Vind4.
7) σοῦ om Σ, add ipse calligraphus. — πολιτεύῃ libri proxime. 8) πη-
νίκα om Vind4. Cit. Herodian. p. 438 ed. Pierson. 9) λαμπρός Man.
— Delendum iubet Cobetus Nov. Lectt. p. 228. Vid. Westerm. ad h. l.
10) εἶπαι post ἂν add Laur3. 9. et vulg. — post τούτων Laur8. Augl.
k. s. Vindl. Pal2. — om pr Σ, antiq. superscripsit, ut poneretur post
τούτων. Supplenda est potius notio generalis, qualis est πρᾶττειν. Cf.
Scheibii Observv. in Orr. p. 16 sq.

κατὰ¹¹ τούτων τι¹² δέη¹³ ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος,¹⁴ μνημονικώτατος, ὑποκριτῆς ἄριστος, τραγικὸς¹⁵ Θεοκρίνης.

314. Εἴτε τῶν πρότερον¹ γεγενημένων ἀγαθῶν ἀνδρῶν² μέμνησαι. καὶ καλῶς ποιεῖς. οὐ μέντοι³ δίκαιόν ἐστιν,⁴ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας⁵ εὐνοίαν ὑπάρχουσιν προλαβόντα⁶ παρ' ὑμῶν⁷ πρὸς ἐκείνους ἐξετάζειν καὶ

sarium est. in iis es voce clarissima, promptissima memoria, optimus histrio, tragicus Theocrines.

314. Et veterum praestantium virorum mentionem facis. bene sane facis. Non tamen aequum est, Athenienses, istum abutentem benivolentia qua mortuos prosequimini, ad illos me exigere et conferre, qui nunc vivo vo-

11) ἐκ Vind4. 12) τι ante κατὰ vulg. — ante δέη Σ. LaurS. Laur3 (ante δέου). Laur3. Augl. 4. Bav (in quo vulgata est superscripta). k. s. Vindl. Pall. 2. Urb. (Φ. T. p. r. t). — om pr Ω (postea add ante δέου). Vind3. Man. Ang. Lecapenus in Matthaei Lect. Mosq. I p. 66. — — τούτων sine τι Dindorfius de suo. Unde Paulius recepit etiam τούτων τι. 13) δέου Aldete. Laur3. Ω. F. T. Φ. r. t. Vind4. Pall. Urb. Man. Ang. Lecapenus. — δέη Σ. LaurS. vulg. AldV. AldB. (pr Bav?). Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 144 sq. 14) λαμπροφ. cit. Pollux Onom. II §. 111. 15) Rectissime delevit comma inter τρ. et Θεοκρ. vulgatum Wolfius, quod etiam in Urb. apparens Palmerium Exercitt. p. 627 dubium reliquit de nomine Θεοκρ. Sed vid. AneedBkk. p. 307. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Θεοκρίνης. Apostolius Proverb. XVII, 21 (= XIX, 49) Paroem. T. II p. 690.

314. 1) προτέρων pr Ω. 2) ἀνδρῶν ἀγαθῶν vulg. Aristides Or. T. II p. 347 ed. Dind. — ἀγαθῶν ἀνδρῶν Σ. LaurS. Laur3. T. Φ. k. p. r. s. Vindl. 4. Pal2. Urb. Gravitas est in vocabulo ἀγαθῶν. Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 66. 'Hic verborum ordo perplacet. quem nisi probes cum Tiberio, articulus est iterandus. Vid. Ind. ad Gregor. Cor. p. 1048.' Schaeferus. Cf. Frank. Quaest. Aeschin. p. 14. — ἀνδρῶν ἀγαθῶν sic Ω, ostendens inversionis originem. — τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν Tiberius Rh. T. VIII p. 574 sq. 3) οὐ μὴν δὲ cod ζ. 4) ὧ add vulg. Tiberius omittens ἄνδρες. — ὧ om Σ. LaurS. Laur3. Ω. s. u. v. Bav (non F?). Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Ang. Man. (In Augl est θ ω, ut solet cum suis ἄνδρες omittens. item Vindl. Pal2). 5) τελευτηκότος Ω. Cf. §. 285. 6) προλαβόντα LaurS. Laur3. vulg. — προλαβόντα Σ. Ω. Augl. Meerm. Vind3. Urb. Man. Ang. (T. k). 'Detraxi s. abusum callide in rem suam vestro quodam velut praecidio.' Reiskius. — 'Προλαβόντα cur displiceat, parum perspicio. adsumentem tanquam in subsidium, quo adversarium urgeas.' Schaeferus. Cf. §. 224. 7) ἡμῶν Ang. — ὑμῖν Dobraeus, ut παρ' ὑμῖν cum ὑπάρχουσιν coniungeretur. At cf. Olynth. II §. 22: τὴν παρὰ τῶν Θεῶν εὐνοίαν.

παραβάλλειν ἐμὲ⁸ τὸν νῦν ζῶντα⁹ μεθ' ὑμῶν. (315) τίς γὰρ οὐκ¹ οἶδεν τῶν πάντων² ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν³ ὑπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, τοὺς τεθνεώτας δ'⁴ οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἐτι μισεῖ;⁵ οὕτως οὖν⁶ ἐχόντων τούτων⁷ τῇ φύσει, πρὸς τοὺς⁸ πρὸ⁹ ἑμαυτοῦ νῦν ἐγὼ κρίνωμαι¹⁰ καὶ θεωρῶμαι;¹¹ μηδαμῶς. οὔτε γὰρ δίκαιον οὐτ' ἴσον,¹² Αἰσχίνη, ἀλλὰ πρὸς σέ καὶ ἄλλον εἴ τινα¹³ βούλει¹⁴ τῶν ταῦτά σοι¹⁵ προφη-¹⁶ μένων¹⁶ καὶ ζώντων.¹⁷ (316) Κάκεινο σκόπει:¹ πότερον κάλ-

biscum. (315) quis enim ignorat omnium, viventes omnes invidiae vel plus vel minus esse obnoxios, in mortuos autem etiam hostium odia conquiscescere? Quae quum natura ita comparata sint, cum iis qui ante me fuerunt, ego nunc explorer et specter? nequaquam. neque enim iustum neque par est, Aeschines, sed tecum et cum alio quocunque vis eorum qui eadem quae tu sequuntur quique vivunt. (316) Atque illud considera,

8) ἐμὲ om Priscian. T. II p. 255 ed. Kr., unde alter eius locus p. 239 est corrigendus. 9) τὸν συζῶντα sine νῦν Laur3. vulg. De συζῆν μετὰ τινος vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 354. Priscian. l. c. exhibens: τὸν συζῶντα — τὸν νῦν ζῶντα Σ. LaurS. Ω. T. u. corr v. Vind3. Urb. Man. Ang. Idem voluit Lind scribens τὸν καὶ ζῶντα. — τὸν νῦν συζῶντα AldT, — πρότερον et νῦν magis perspicue opponuntur, quam compositum verbum.

315. 1) οὐκ om Aug4. 2) ἀπάντων Stobaeus Flor. Tit. 120 §. 26. s. Vind1. Pal2. 3) ἀπασιν Theon. Rh. T. I p. 154 W. 4) δὲ τεθνεώτας Aug2. (T. k. v). Si δὲ postponitur, maiore vi τοὺς τεθν. oppositum est. Cf. §. 321. Brem. ad Aphob. I §. 6. Klotz. Quaest. Crit. p. 67. Idem ad Devar. T. II p. 379. Nos ad Megal. §. 23. 5) ἀτιμήσει loco ἐτι μισεῖ Stobaeus. 6) οὖν om Ω. 7) τούτων ἐχόντων Vind1. 8) πρὸς τοὺς om Paul. 9) πρὸ om Aug1. k. s. Vind1. 10) κρίνωμαι LaurS. Laur3. 9. vulg. — κρίνωμαι Σ. Bav. pr Urb. (p. s). 11) θεωρῶμαι LaurS. Laur3. 9. vulg. — θεωρῆμαι Man. — θεωρῶμαι Σ. pr Ω. T. Φ. Bav. Vind4. Urb. (p. s). Deliberativum modum verum esse, docet respondens μηδαμῶς. nam indicativum sequeretur οὐδαμῶς. Cf. Frank. De Negant. Particc. T. I p. 25 sq. 12) ἴσον ἴστιν Laur3. Φ. r. η. Aug2. Vind4. (non Ω). — Proxime πρὸς LaurS. 13) εἴ τινα ὄντινα Laur3. Aug1. 2. 4. Guelf. p. r. s. s. Vind1. Pal2. AldB. — ὄντινοῦν AldV. — (εἴ τινα ἄλλον Vind5. Pall). 14) βούλει Σ. 15) σοι om s. Vind1. — — ταῦτά σοι Ω. Vind4. — ταῦτά σοι Reiskius etc. — ταῦτά σοι Vind5. — ταῦτά σοι Schaeferus. — ταῦτά σοι Σ cum puncto.

16) προφημέτων Vind5. 17) καὶ ζώντων delebat Dobræus, quia 'satis ex ceteris intelligitur.'

316. 1) σκοπεῖ s. — λογίζον καὶ σκόπει Aristides T. II p. 348 ed.

λιον καὶ ἄμεινον² τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν πρότερον³ εὐεργεσίας, οὕσας ὑπερμεγέθεις, οὐ⁴ μὲν οὖν εἴποι τις ἂν ἡλικίας, τὰς ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας εἰς ἀχαριστίαν⁶ καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν, ἢ πᾶσιν, ὅσοι τι⁷ μετ' εὐνοίας πράττουσι, τῆς⁸ τούτων τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας μετεῖναι; (317) Καὶ μὴν εἰ καὶ¹ τοῦτ' ἄρα δεῖ μ' εἰπεῖν,² ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἂν τις³ σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε⁹ ἐπαινουμένων ἀνδρῶν⁴ ὁμοία καὶ ταῦτά⁵ βουλομένη⁶ φανήσεται, ἢ δὲ σὴ ταῖς⁷ τῶν τοῦς τοιοῦτους⁸ τότε⁹ συκοφαντούντων. δῆλον γὰρ ὅτι καὶ¹⁰ κατ' ἐκείνους ἡσάν τινες¹¹ οἱ διασύροντες¹² τοὺς ὄντας τότε,

utrum honestius et praestabilius sit reipublicae propter veterum beneficia, quae sunt immensa et quorum utique magnitudo verbis exprimi non potest, ea quae in praesentem aetatem conferuntur, ingrata reddere et conculcare, an omnibus, qui aliquid agunt bono studio, honoris aliquid et benignitatis horum tribui? (317) Quanquam si et hoc mihi dicendum est, mea quidem acta et consilia, si quis consideret, illorum temporum laudatos viros aemulari eademque velle deprehendet, tua vero eos, qui tum tales calumniabantur. constat enim illorum quoque aetate fuisse aliquos, qui

Dind. 2) *Ἀλαχίνην* add post ἄμεινον Vindl. 3) *πρότερον* vulg. Aristides. — *πρότερον* Σ. LaurS. Ω. Augl. 4. s. t. Bav. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. — *κἄλλιον* (post *πρότερον*) . . . *πρότερον* om Obs. — — Proximum οὕσας om LaurS. 4) οὐδὲ AldV. Ven. Obs. Urb. — οὐδὲ sic punctis notatum Σ. T. 5) 'F. περὶ.' Schaeferus. Placet Rauchensteinio in Diar. Antiq. 1851 No. 55 p. 434. Receptit Paulius. At ἐπὶ praepositum etiam h. l. de motu in locum usurpata est, ut omnino dicitur γίνεσθαι ἐπὶ τι, sic h. l. εὐεργεσία γίνεται ἐπὶ τὸν δῆμον, eine wohlthat kommt zu dem volk i. e. ist für das volk bestimmt. βίος autem τοῖς πρότερον oppositum, significat h. l. τὸν χρόνον τῆς ζωῆς. Vid. Funkhaenel. in Fleckeisen. Ann. Phil. 1858 p. 320. 6) *ἀχαριστίαν* AldV punctis notatum. T. Ven. Obs. 7) τι om Fel. Vind4. 8) τῆς om marg γρ antiq Σ. — τῆς παρὰ LaurS. vulg. et Aristides. — παρὰ om Σ (habet in marg γρ antiq). T. Urb.

317. 1) καὶ om Augl. k. s. s. Vindl. Pal2. — Superius μὴν LaurS compendio. 2) *ἰδεῖν* text Vind5 (margo: εἰπεῖν). Pall. 3) ὀρθῶς post ἂν τις vulg. — om Σ. superscripsit LaurS. Non solum *si quis recte consideret*, sed *si quis omnino consideret*. 4) ἀνδρῶν om T. Lind. 5) ταῦτα Ω. 6) βουλομένη Vindl. 7) τίς; marg antiq γρ Σ. T. 8) τοὺς ἄλλους Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. — τοῖς τοιοῦτοις Urb. 9) τότε om Augl. k. s. Vindl. Pal2. — ὅτε Paulina hypothetiae errore. 10) καὶ om (s). 11) τοὺς χρόνους post τινες add sec man LaurS. vulg. — ante ἡσάν habent Φ. k. p. r. s. marg Augl. Lind. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. — om Σ. pr LaurS. T. Augl. Cf. §. 318. Mid. §. 146. f. leg.

τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπήνουν,¹³ βάσκανον πράγμα καὶ ταυτό¹⁴ ποιοῦντες σοί. (318) Εἶτα λέγεις ὡς οὐδὲν ὁμοίος εἰμὶ ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δ' ὁμοιος, Αἰσχίνης; ὁ δ' ἰ ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δέ τις τῶν νῦν² ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ³ οὐδένα φημί. ἀλλὰ πρὸς τοὺς ζῶντας, ὧ χρηστέ, ἵνα μηδὲν ἄλλ'⁴ εἴπω, τὸν ζῶντ' ἐξέβαλε καὶ τοὺς καθ' αὐτόν,⁵ ὥςπερ τάλλα πάντα, τοὺς ποιητάς,⁶ τοὺς χοροὺς,⁷ τοὺς ἀγωνιστάς.⁸ (319) Ὁ 331 Φιλάμμων¹ οὐχ ὅτι Γλαύκον² τοῦ Καρυστιίου³ καὶ τινων ἐτέ-

aequales suos cavillantes, superiores laudasse, in quo invidet idemque faciebant quod tu. (318) Et dicis neutiquam illis similem esse me? Tu vero similis, Aeschines? sed frater tuus? sed alius oratorum nostrae aetatis? equidem ullum esse nego. Sed cum viventibus, o bone (ne quid aliud dicam), viventem compara et cum ipsius aequalibus, ut cetera omnia, poetas, choros, actores. (319) Philammon non quod Glaucos Carystius et

§. 251 (secundum Σ). Athen. XI p. 505 F: κατὰ Σωκράτην. 12) οἱ διέσφρον Augl. 2. s. Pall. (k. r). — οἱ διασφύροντες Σ. Laur8. Laur9. vulg. Ferri potest. Vid. Bernhard. Synt. p. 318. Funkhaenel. Obs. in Phil. III p. 10. Id. ad Aphob. I in Edit. Turic. min. T. IV p. X. — 'Quod ab initio indefinitum scriptor voluit relinquere, accuratius deinde memoriae prode non dubitat.' Bornemannus ad St. Lucae Evang. XVIII vs. 9. — οἱ διέσφροντες Ven. — οἱ (relativum est in Laur8 et nostris codd reliquis) διασφύροντες Dindorfus olim. Secuti sunt Westermannus, Paulinus. Recte. Cf. ad §. 287. Corrigere vult Rauchensteinus l. c. Lysiae XIX §. 57: εἰσι δέ τινες, οἱ προαναλίσκουσι loco οἱ . . . σκάντες. — ante τοὺς add μὲν Augl. s. Pall. (T. Φ. k. r. t). — post ὄντας Aug2. — μὲν om Σ. Laur8. Q. F. p. u. v. Vindl. 3. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. Aldetc. Recte. Vid. Doberenz. l. c. p. 17. 13) ἐπαινοῦντες p. Aug2. ob διασφύροντες. 14) καὶ ταυτόν Vindl. — καταντὸ Φ. γρ F. text Bav (vulg in marg γρ).

318. 1) δ' excidit Σ ob sequentem α. — Locum citavit Hermog. Rh. T. III pp. 252, 245. — οὐδ' pro ὁ δ' Aug4. 2) νῦν om p. 3) γὰρ om Aug2. s. η. 4) ἄλλος Q. Exciderunt ἄλλος . . . μηδὲν ante ἀλλὰ omnia Hermog. p. 252. 5) κατὰ αὐτόν Augl. 2. 4. k. r. s. η. Guelf. AldB. Vindl. Pal2. — καθ' αὐτόν Q. — κατ' αὐτόν Φ. p. Vind4. 'Malim κατ' αὐτόν. — οἱ κατ' αὐτόν, eius aequales, i. q. οἱ ζῶντες. Est oratoria redundantia.' Schaeferus. αὐτόν etiam ad obiectum Graeci reflectunt. Exempla si opus sunt, vid. in Kruegeri Ind. ad Xenoph. Anab. s. v. Ἐαυτοῦ No. 4. Ceterum cf. Klotz. Quaest. Crit. pp. 16 sqq. 45 sqq. 6) τοὺς ποιητάς post χοροὺς-l. 7) χοροὺς r. Vind4. 8) Cit. Pollux. Onom. III §. 141.

319. 1) Φιλάμμων Q. u. Ang. — Φιλάμμων citant Harpocr. Phot. s. v. Cf. Suid. s. v. AnecdBkk. p. 314. Aeschin. Ctes. §. 189. — Φιλάμβων Aristid. Rh. T. IX p. 456. 2) Cf. Harpocr. Suid. s. v. Γλαυ-

ρων⁴ πρότερον γεγεννημένων ἀθλητῶν ἀσθενέστερος ἦν, ἄστε-
 5 φάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει,⁵ ἀλλ' ὅτι⁶ τῶν εἰσελθόντων⁷
 πρὸς⁸ αὐτὸν⁹ ἄριστ' ἐμάχετο, ἐστεφανοῦτο καὶ νικῶν ἀνηγο-
 ρεύετο. καὶ σὺ πρὸς τοὺς νῦν ὄρα με¹⁰ ῥήτορας, πρὸς σαν-
 τόν,¹¹ πρὸς οὐτινα βούλει¹² τῶν ἀπάντων. οὐδέν'¹³ ἐξίστα-
 10 μαι.¹⁴ (320) ὦν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτισθ'¹ ἐλίσθαι² πα-
 ρῆν, ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδ' εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι
 κειμένης, ἐγὼ κράτιστα³ λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ⁴

quibusdam aliis veteribus pugilibus infirmior erat, sine corona ex Olympia discedebat, sed quod omnium qui cum ipso congressi erant, optime pugna-
 bat, coronabatur et victor renuntiabatur. Et tu cum praesentibus me con-
 fer oratoribus, tecum, cum quocunque omnium, neminem defugio. (320) in-
 ter quos, dum urbi optima sequi licebat, et certamen de benivolentia erga
 patriam in medio positum erat omnibus, me potiora consuluisse manife-

σός. AnecdBkk. pp. 227. 232. 3) *Κρατιστόν* Fel. Vid. Solan. ad Lu-
 cian. Aetion. fin. 4) *ἐτέρων* om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 5) *ἀπείη*
 r. Laur3. 6) *ἀλλ' οὐδ' ὅτι* cod η. 7) *εἰσελθόντων* post αὐτὸν k.
 Pal2. 8) *εἰς* Vind5. Pall. 9) *αὐτὸν* Laur8. vulg. — *αὐτον* Σ. — om
 Aug2. — *αὐτὸν* Bekkerus etc. 10) *μοι* Man. 11) *αὐτὸν* Aug1. k. s.
 Guelf. Vind4. Pal2. Man. — *αὐτὸν* Vind1. 12) *βούλεται* AnecdBkk.
 p. 138. 13) *οὐδενί* Laur3. vulg. — *οὐδένα* Σ (in marg antiq γρ οὐ-
 δενί)

δενί ἐξίσταμαι). T. — *οὐδένα* Laur8 eadem m. Urb. pr Pall (in quo
 codice est in crassa litera). AnecdBkk. l. c. 'Εξίσταμαι· ἀντὶ τοῦ ἀπο-
 φεύγω, αἰκιστικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ (scil. τοῦ περὶ στεφάνου): . . . οὐδένα
 ἐξίσταμαι. — De discrimine constructionis vid. Lobeck. ad Soph. Ai.
 va. 82 p. 109 ed. 2^{ae}: 'Τὸν κίνδυνον ἐξίστασθαι Dio Cass. XXXVI
 cap. 11: ἐκστῆναι Dem. Lept. p. 460, 2 §. 10. Androt. p. 617, 15 §. 76
 [adde ad hanc constructionem probandam Zenoth. fin.], ex quo Schae-
 ferus vitiose colligit etiam Cor. p. 331, 17 pro οὐδενί ἐξίσταμαι repo-
 nendum esse accusativum. nam illie significatur *declinare*, *ἐκνεύσαι*,
 hic vero *cedere*, quod tertium casum poscit, *ἐκστῆναι* etc.' Assentitur
 Richardus Shilleto p. 133 ed. 2^{ae} ad Dem. f. leg. §. 225, quia h. l. per-
 spicue sententia sit *nemini cessi*. At h. l. *neminem vito* est i. q. compa-
 rationem cum nemine defugio, ut Schaeferus explicavit, quamquam de
 certamine dativum adhibuit Sophocles Phil. vs. 1042 (1053): νῦν δὲ σοί
 γ' ἕκον ἐκστῆσθαι, tibi cedam. 14) *ἐξήτασθαι* Vind1.

320. 1) *τὰ βέλτισθ'* om k. Pal2. 2) *αἰρεῖσθαι* Aug2. 3) *ἐγὼ*
τὰ βέλτιστα Laur3. Aug1. 2. k. r. s. Quelf. Vind1. Pal2. — Reiskius
ἐγὼ τὰ κράτιστα. — *ἐγὼ κράτιστα* sine articulo Σ. Laur8. vulg. — Cf.
 Lept. §. 166. 4) *καὶ* om Laur3. vulg. — habent Σ. Laur8. Ω. Φ. ι.
 κ. v. Vind5. Pall. Ang. 'Insuavis hic et putida mihi videtur logica
 divisio talis.' Dissenius. Laus maxima est, quod non solum decretis,

ψηφίσμασι καὶ νόμοις καὶ πρεσβείαις ἅπαντα διωκεῖτο, ὑμῶν
 δ' οὐδεὶς ἦν⁵ οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις⁶ ἐπηρεάσαι τι δέοι.
 ἐπειδὴ δέ, ἃ μὴ ποτ' ὠφελεν, συνέβη, καὶ οὐκέτι συμβούλων¹⁵
 ἀλλὰ τῶν τοῖς ἐπιταττομένως ὑπηρετούντων καὶ τῶν κατὰ τῆς
 πατρίδος μισθαρνεῖν⁷ ἐτοίμων⁸ καὶ τῶν κολακεύειν ἕτερον⁹
 βουλομένων ἐξέτασις¹⁰ τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν
 τάξει καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος, ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμο-²⁰
 λογῶ, ἀλλ' εὐνους μᾶλλον ὑμῶν τουτοισί.¹¹ (321) Δύο δ'¹
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι² τὸν φύσει³ μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ⁴ (οὕτω
 γὰρ μοι, περὶ ἐμαντοῦ λέγοντι, ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν), ἐν
 μὲν⁶ ταῖς ἐξουσίαις τὴν τοῦ γενναίου⁶ καὶ τοῦ⁷ πρώτειον τῇ
 πόλει⁸ προαίρεσιν διαφυλάττειν,⁹ ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πρᾶ-²⁵

stum erat, ac meis et decretis et legibus et legationibus omnia gerebantur, vestrum autem nemo usquam comparebat, praeterquam si his insultandum esset. Postquam vero quae utinam facta non essent acciderunt, et non iam suorum, sed hominum mandata exsequentium et operam contra patriam parate navantium et alteri adulari volentium probatio exstitit: tum tu et istorum unusquisque in loco estis et magnifice ac splendide equos alitis, ego vero infirmus, fateor, sed benivolentior quam vos populo. (321) Duo autem, Athenienses, natura moderatum civem habere oportet (sic enim de me ipso minima cum invidia verba facere potero), quod et reipublicae ubi fieri potest generosi animi institutum inque asserendo principatu di-

sed etiam legibus ab oratore perlatis respublica tunc administrabatur, nec solum illis contionibus domi habitis, sed etiam perfectis legationibus apud externos. 5) ἦν om F. Φ. p. r. Aug1. Vind4. 6) τούτους Φ. 7) μισθαρνεῖν pr Σ, ρ add antiq. 8) ἐτοίμων ὄντων Aug2. 'Addito participio periodus fit concinnior.' Schaeferus. At vide eundem virum doctissimum ad Porsoni Eurip. Hecub. p. 58 Lips. 9) ἐτέρους vulg. — ἕτερον Σ. Laur8. T. AldT. Urb. — ἐτέρων Appfr. 10) ἦν vulg add. — om Σ. Laur8. Supplendum e praegressis. 11) τούτοις Bav (non F?). Φ (nisi signum hoc confusum est cum F). — τουτοισί Ang. — τουτοισί pr Ω.

321. 1) δ' ὦ vulg. — ὦ om Σ. Laur8. F. p. v. Vind1. 3. 5. Pall. Urb. — ὦ δ' Pal2. 2) Ἀθ. ταῦτα vulg. — pronomen om Σ. pr Laur8. 3) φύσει Vind5. 4) δοκεῖ t. AldT. Pall. 5) μὲν γὰρ cod ξ. 6) γε-
 ναίου pr Σ, alterum v add antiq. 7) καὶ τὴν τοῦ sec m Laur8 compend. Laur3. vulg. — τὴν om Σ. pr Laur8. Aug1. Ω. k. s. u. Vind1. 3. 5. Pal2. Man. Ang. — τοῦ om Ω. k. s. u. Vind1. Pal2. Man. Ang. (Aug1?). 8) τῆς πόλεως AldV. AldB. 9) 'Malim δεῖ διαφυλάττειν, nam si δεῖ omittatur, hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις — cum praemissis ἔχειν δεῖ copuletur, neque ab ἐν μὲν nova sententia

ξί τὴν εὐνοίαν. τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία, τοῦ δύνασθαι δὲ¹⁰
καὶ ἰσχύειν ἕτερα.¹¹ ταύτην τοίνυν παρ' ἐμοὶ μεμνηγκύαν εὐ-
ρήσῃθ' ἀπλῶς. (322) ὁράτε δέ: οὐκ ἔξαιτούμενος, οὐκ εἰς Ἀμ-
332 φικτυόνας¹ δίκας² ἐπαγόντων,³ οὐκ ἐπαγγελλομένων,⁴ οὐχί⁵
τούς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων,⁶
οὐδαμῶς ἐγὼ προδεδῶκα⁷ τὴν εἰς ὑμᾶς⁸ εὐνοίαν. τὸ⁹ γὰρ ἐξ
ἁρχῆς εὐθὺς¹⁰ ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν¹¹ ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰ-

gnitatem tuetur, et in omni tempore atque actione benivolentiam. haec enim sita est in ingenio, posse autem et valere in aliis. hanc igitur mansisse apud me, omnino invenietis. (322) idque ita considerate: quum dedendum postularent, quum ad Amphictyones citarent, quum pollicitarentur, quum execrabiles istos tanquam bestias in me immitterent, nunquam ego meam in vos benivolentiam abieci. nam ab initio statim rectam et iu-

inchoetur; supervacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, quum ἔχειν sufficere possit.' Reiskius. — 'Non persuadet. duo illa, quae civem frugi habere oporteat, sic explicantur, ut alterum dicatur esse διαφυλάττειν τὴν . . . προαίρεσιν, alterum διαφυλάττειν τὴν εὐνοίαν.' Schaeferus. 10) δὲ ante δύνασθαι Augl. Q. Vindl. 3. Pal2. Man. Ang. (k. s. u). — postponunt Σ et vulg. Cf. §. 315. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 380. Eiusd. Quaest. Crit. p. 67. 11) ἕτερα Ald etc. Vindl. 'Scil. ἡ Τύχη.' Wolfius. — ἕτερα Σ. Laur8. vulg. — om text Pall, habet marg.

322. 1) οὐκ Ἀμφικτυονικάς Laur8. vulg. — οὐκ εἰς Ἀμφικτυόνας Σ, non aliter. (T? qui quidem habere dicitur εἰς). Sic ἐν Ἀμφικτυόσιν f. leg. §. 181 et passim sine articulo. — οὐκ εἰς Ἀμφικτυονικάς Urb. Ind Herweg. (IndFel?). 2) δίκας om Fel. 3) μοι post ἐπαγόντων add Laur8. Laur3. 9. vulg. — om Σ. Q. Augl. k. s. u. Vindl. 4. Man. (Pal2. Ang). — — Deinde add Laur8. Laur3. vulgo οὐκ ἀπειλούντων. — om Σ. Quae sequuntur οὐχί τούς καταράτους etc. et οὐκ ἐπαγγελλομένων ita sibi respondent, ut οὐκ ἀπειλούντων additis sententia bene procedens turbetur. 4) οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἀπαγγελλομένων Ald. Correxerunt Weim. et AldV errorem typothetae. — ἀπαγγελλομένων etiam Mor. — ἐπαγγελλομένων Σ. AldB. et vulg. — ἐπαγγελλομένων Laur8. Man. 5) οὐχί Σ. pr Laur8. vulg. — οὐ k. p. s. Aug2. Vindl. 5. Pall. 2. Receptit Reiskius, immemor usus Demosthenici verborum variandorum. — οὐχ ὅτι corr Laur8. Laur3. Φ. r. Bav (non F?). AldT. Vindl. 4. 6) προσβαλλόντων Augl. — προβαλλόντων Pall. — βαλλόντων pr Σ, ipse scriba addidit προσ. 7) προδεδῶκα ἐγὼ vulg. — ἐγὼ προδίδωκα Σ. Laur8. Q. Augl. Vindl. 3. Pal2. (T. k. s. u. Urb. Man. Ang). 8) ἡμᾶς Urb. 9) ἐγὼ pro τὸ Urb. 10) εὐθὺς om Augl. pr Bav, cui recens ut schol. superscripsit. Vindl. 11) τὴν om Q. Φ. p. r. u. Aug2. 4. Vindl. 4. Man. Ang. (Reiskius: τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν de suo arbitrio). — τῆς πολιτείας τὴν ὁδὸν Laur8.

λόμην, τὰς τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας τὰς¹² τῆς πα-
 τρίδος θεραπεύειν, ταύτας αὖξιν, μετὰ τούτων εἶναι. (323)
 οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἐτέρων εὐτυχήμασι¹ φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγη-
 θὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ
 εὐαγγελιζόμενος τούτοις οὓς ἂν ἐκεῖσ' ἀπαγγέλλειν² οἴωμαι,³ 10
 τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς⁴ ἀκούω⁵ καὶ στένων⁶
 καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ οἱ δυσσεβεῖς⁷ οὗτοι, οἱ τὴν
 μὲν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ⁸ οὐχ αὐτοὺς⁹ διασύροντες, ὅταν
 τοῦτο ποιῶσιν, ἔξω δὲ¹⁰ βλέπουσιν, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων¹⁵
 τῶν¹¹ Ἑλλήνων εὐτύχησεν ἕτερος,¹² ταῦτ'¹³ ἐπαινοῦσι καὶ ὅπως
 τὸν ἅπαντα χρόνον μενεῖ¹⁴ φασὶ δεῖν τηρεῖν.¹⁵

324. Μὴ δῆτ' ὧ πάντες θεοὶ μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν¹ ἐπι-

stain gerendae reipublicae viam sum ingressus: honores, imperia, gloriam patriae colere, haec augere, in his vivere institui. (323) non ob alterorum ego successus hilaris et exultans in foro circumeo dextram protendens et rem bene gestam nuntians iis quos illuc renuntiatiuros existimem, bona autem reipublicae nostrae cum horrore audio et gemens et demisso capite in terram, ut isti impii, qui et civitatem cavillantur (quasi non se ipsos cavillantur, quum id faciunt) et ad externa spectant, et alterius res prospereas cum Graecorum cladibus coniunctas laudant, et ut eae perpetuo durent, elaborandum esse dicunt.

324. Ne vero, ne, o dii omnes! quisquam vestrum his annuat, sed

12) τὰς om T. F. Aug4. p. r. Vind4. Thomas M. s. v. *Αὔξειθ*.

323. 1) ἀγαθοῖς Tiberius Rh. T. VIII p. 541 W. 2) ἀπαγγέλλειν Aug4. Q. Man. — ἀπαγγεῖν coniecit Marklandus, recepit Reiskius. At vid. Weber. ad Aristocr. §. 12 p. 150 sq. — ἀπαγγέλλειν Σ. Laur8. vulg. 'Quod praestat ut aliquanto significantius. Loquitur orator de hominibus, quorum tanquam provincia est talia Macedonibus nuntiare.' Schaeferus. — ἐπαγγέλλειν Bav (non F?). 3) οἴωμαι t. Vind4. 5. Pall. 2. pr Man: (in Urb legi non potest). 4) πεφρικῶς Man. 5) ἀκούων Laur3. Φ. r. Harl. Bav (non F?). Vind4. 5. — ἀκούω^v Pall. 6) στένων Q. k. Pal2. 7) δυσσεβεῖς Q. fortasse recte. Cf. Prolegg. Gramm. §. 131. 8) δ. καὶ ὥσπερ Vind1. 9) ἐαυτοὺς Q. Pal2. Man.

Ang. 10) δὲ om Aug4. — Proxime: βλέπωσι Laur8. 11) τῶν om Aug4. 12) ἕτερο. ἡτύχησε Vind1. — ἕτερο. εὐτύχησεν Q. Aug1. k. s. u. Pal2. Man. Ang. — εὐτ. ἕτερο. Σ. Laur8. vulg. 13) τὰ τ' Vind3. 14) διαμενεῖ vulg. — διαμένει Φ. Vind3. — διαμένη p. r. Vind4. — διαμένη Laur3. Aug2. — διαμενῇ Vind5. Pall. — μένει Aug1. k. s. u. Vind1. — μενεῖ Σ. — μένοι^{δια} Pal2. — μενεῖ Laur8 eodem atramento. 15) διατηρεῖν Pall.

324. 1) ὑμῶν ταῦτ' Q. Aug1. k. s. u. Vind1. Pal2.

20 νεύσειεν,² ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ
 φρένας ἐνθείητε,³ εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ἀνιάτως,⁴ τούτους μὲν αὐ-
 τοὺς καθ' ἑαυτοὺς⁵ ἐξώλεις καὶ προώλεις⁶ ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ
 ποιήσατε,⁷ ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν
 ἐπηρημένων φόβων δότε⁸ καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.¹⁰

potissimum quidem etiam istis meliorem mentem atque animum delis. sin
 forte sunt insanabiles, hos ipsos solos penitus et praemature exitio terra
 marique delete, nobis autem ceteris celerrimum finem impendentium ter-
 rorum concedite et salutem securam.

2) ἐπαινέσειεν Aug2. r. Vind5. 3) ἐνθείητε Ald. Correxerunt AldV.
 AldB. Weimar. — ἐνθείη k. u. Pal2. Man. 4) οὕτως ante ἀνιάτως
 add vulg. — om Σ. Laur8. Ω. T. Aug1. k. s. Vind1. 3. 5) αὐτοὺς
 Ω. Vind5. Pall. 6) καὶ προώλεις om Aug1. k. s. Guelf. Vind1. Pal2.
 In formula solenni hac abesse non possunt. 7) ποιῆσαι τε Laur3.
 vulg. — ποιήσοιτε Laur8. — ποιήσατε Σ. k. Vind1. Pal2. Man. 'Opta-
 tivus hic ineptus est.' Schaeferus. 8) μεγίστην codd ε. η. 9) δοτε,
 ut vulgo, etiam pr Σ, sed ε inter ο et τ insertum et super eam literam
 η δότε
 scriptum est η manu antiqua (δοτε). — δοιητε Laur8 eodem atramento.
 10) ἀσφαλῶς Aug4.

In Σ superscriptum est: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος περὶ τοῦ
 στεφάνου (non aliter). ΧΧΗΗΗ ΜΔΠΙΙΙ. — Idem numerus versuum
 in Bav (F?), nisi quod hic ΜΔΗΙΙΙ corrigendum est in ΜΔΠΙΙΙ. —
 Δημοσθένης περὶ στεφάνου Ω. — περὶ τοῦ στεφάνου Bav (F?). —
 Τέλος. δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου Pal2. — Τέλος τοῦ περὶ στε-
 φάνου λόγου δημοσθένης Vind1. — δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφώντος
 περὶ τῆς (?) στεφάνου Urb.

EXCURSUS AD EPIGRAMM. Vs. 3 COR. §. 289.

Nota 13) *μαρνάμενοι δ' ἄρετῆς καὶ δαίματος* omnes libri, Demostheniei, Scholiorum et Anthologiae T. III p. 284 Br (= T. IV p. 249 Iac.) et Anth. Palat. T. II p. 841. Qui genitivi olim explicabantur, quasi praepositio supplenda esset, *ἔνεκα* aut *μετά*, ut Wolfius, aut *ὑπέρ* aut *ὑπό*, ut Reiskius (Indic. s. vv. *Ἀρετὴ* et *Δῆμα*). Alii genitivos perhibebant esse pretii, *ἄρετῆν* intelligentes famam virtutis. Quod vocabulum quamvis sic usurpetur (BkkAnecd. p. 443 extr. *Ἀρετὴ· Ἀνδονίδης* (I §§. 142 sq.) καὶ *Θουκυδίδης* (I, 123 §. 1 et passim *ἀρεταί* i. q. laudes, *rühmliche thaten*). *εὐδοξία*. Cf. Platon. Conviv. p. 208 D: *ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν*. Euripid. Temenid. Fragm. in Stobaei Floril. Tit. I §. 4: *Ἀρετὴ δέ, καὶ θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται*); tamen *δαίμα* non invenitur significans i. q. famam (sive opprobrium) timiditatis. Aliter autem genitivus cum *μαρνασθαι* construi non potest. Placebat igitur facillima Valckenarii (Animadv. ad Ammon. p. 142 sq.) coniectura *λήματος* pro *δαίματος*. Cf. Herodot. VII, 99: *ἣτις* (scil. Artemisia) *ὑπὸ λήματός τε καὶ ἀνδρογῆς ἰσθρατεύετο*. Receperunt illud Reiskius et alii. Restabat difficultas genitivi construendi. Nam Graeca non significant, quod Valckenarius voluit: *qua erant praestanti virtute, strenue pugnantes*. Quod autem Iacobsius (Addend. ad Anthol. Palat. T. III^a p. CII) contulit ad genitivum explicandum Hesiod. Theog. vs. 802: *Τιτῆνεςσι δὲ τιμῶν κρείναντο βίῃφι*, i. e. *ἐπολέμησαν τιτῆσι τιμῶν ἔνεκα*, ubi vid. Wolf, hic genitivus de re appetenda sive defendenda (Krueger. Gramm. §. 47, 21 not.), ad *δαίματος* certe explicandum adhiberi non potest. Neque ipsum *ἄρετῆς* recte sic aptum esset, observante Dissenio: 'nempe ubi redimitur aliquid pretio, datur aliquid, sed non datur virtus hoc modo.' Displacebat quoque scholion: *δαίματος*] φόβον οὐ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Quidni potius, quam haec longe petita formula, simpliciter dictum esset *πατρίδος* pro *δαίματος*? Bremius merito hanc explicationem dixit duram: 'Genitivus, inquit, est causae. *ἄρετῇ* eos incitabat ad certamen. Qui autem plenus est *δαίματος*, is certamen potius fugit quam petit. *δαίμα* igitur non potest esse metus, quo opplebantur, ne quid ipsis decertantibus accideret, sed si vera est lectio, scholiales eam recte explicuit; quod de libertate et salute patriae timebant, cum vir-

tute decertabant. Duram tamen esse locutionem et sententiae conformationem negari non potest, quare Valckenarius coniecit etc.' Alii alia tentabant. Iam Wolfius coniecit ἀρετῇ καὶ δέιματι. Wunderlichius ἀρετῇ καὶ λήματι. 'Si quem, inquit, dativus tertiae declinationis hiatum faciens male habet, adeat Hermannum ad Orphica p. 730.' Cf. Simonidis VII vs. 3 in Anthol. T. I p. 58 ed. Iac.: Δείματι ἦριπεν. Attamen contra monebat Dissenius, non dici μάχασθαι ἀρετῇ. Immerito quidem. nam quamquam non eadem est structura σάζεσθαι ἀρετῇ (apud Xenoph.), neque eadem est ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφείων Anthol. T. III p. 205 Iac. Hi enim sunt dativi instrumentales, ut σφῇ ἀρετῇ παλάγγας ῥήξαντο Iliad. A vs. 90. Sed ἀρετῇ, ἀρεταῖς usurpari potest ut reliqui dativi de affectu animi, ὄργῃ, φόβῳ, φόβοις, φθόνῳ, θυμῷ, αἰσχύνῃ, ἀνδρείᾳ (Chers. §. 69) etc. de quibus vid. Matth. Gramm. §. 307. Sive cum praepositione, ut περὶ δέιματι φύγον Pindar. Pyth. V, vs. 78 (= 54). περὶ τάρεβι Aeschyl. Pers. vs. 606 (= 603). περὶ φόβῳ Aeschyl. Choëph. vs. 35. ἀμφὶ θυμῷ Soph. Fragm. ap. Athen. Tit. I p. 17 D. Non pertinet huc Pindar. Olymp. V, vs. 15 (= 34): ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνη τε μάχεται πρὸς ἔργον, i. q. de laude quaerenda. Theognis vs. 465 p. 409 Bergk: ἀμφ' ἀρετῇ τρίβον, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω. Sed e reliquis supra dictis apparet μάχασθαι ἀρετῇ dictum esse i. q. fortiter pugnare. — Goellero (ad Dionys. p. 100) placebat Petri Victorii δειγματος, quod in eius Aldina Monacensi invenerat, tanquam e codice aliquo petita lectio. nam additum est signum γρ. Quod signum in margine scriptum vulgo quidem significat lectionem diversam, γράφεται. Vid. Bast. Palaeog. p. 802. Sed vehementer dubito h. l. esse codicis alicuius lectionem, quia ne leve quidem vestigium eius in tanta copia invenimus Demosthenicorum librorum, neque in Anthologia. Quare censeo Victorium hoc breviter scripsisse pro γράψον, qualia etiam in meae Aldinae margine inveniuntur. Eadem coniectura δειγματος est Reiskii et Marklandi. Saepissime quidem confunduntur haec vocabula. Vid. Goeller. l. c. et in Programm. Colon. 1826 p. 3 sq. Schaefer. Melet. Crit. p. 147. Var. Lect. ad Longin. p. 590 ed. Weisk. Matthaeium ad Plut. Superst. et Dem. Funebr. p. 199. Mueller. ad Tzetz. Schol. in Lycophr. p. 443. Iacobs. ad Anthol. Palat. T. III^a p. 309. Iacobum in Seebod. Bibl. Crit. 1822 T. III p. 107. Stephan. Thes. s. v. Δείγμα ed. Didot. Etiam δειγμα τῆς ἀρετῆς saepe occurrere probabat Goellerus ad Dionys. At quis ferat hanc figuram quam h. l. adhibitam esse voluerunt, ἀρετῆς καὶ δειγματος loco δειγματος τῆς ἀρετῆς, ἔν δια δυοῖν, idque sine praepositione? Attamen placuit viro docto in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 438. Dispicuit maiore certe iure Schaefero. 'Bis, inquit, ego hunc locum tractavi: primum obiter in Bosii Ellips. p. 686, ubi, posita post δ' hypostigme, ἀρετῆς καὶ λήματος iunxi [cum proxime] sequentibus, hanc locutionem comparans cum illis, ad quarum genitivos vulgo subauditur praepositio ἀντί. Similis, sed violentior fuit posterior ratio, quum in altera Harlesii editione huius orationis haec annotarem p. 474: Vide ne vitium lateat in μαρναμένοι. An legendum ἀρνύμενοι? quod de conatu oportet

teret intelligi. *quum strenuis facinoribus vitam servare cuperent.* Facinora illa pro pretio sunt, quo vita tanquam redimitur, unde genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος. Cf. Homer. Odys. α' vs. 5 sq. et Mnaseale. Epigramm. XVI vs. 3. Anthol. T. I p. 126 Iacobs: ἄρουνται δ' ἀρετῆς αἶνον μέγαν.' [Magis placeret Bergkii (Poët. Lyric. p. 504 ed. 2^a): μαίόμενοι δ' ἀρετῆς ἰσοδαίμονος, sed propius ad traditas literas accedit et facilius est Passowii (in not. mss. ad Anthol. Pal. Append. T. III^b p. 944 Iacobs. cf. huius Addend. ad Palat. T. III^c p. CII sq.): μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. Idem (?) in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 438: μνησάμενοι δ' ἀρ. καὶ δαίματος. Cf. Homer. Odys. θ' vs. 244: ἡμετέρας ἀρετῆς μεμνημένους etc. Iliad. X' vs. 268: παντοίης ἀρετῆς μνησάμετο. Ad ἀρνούμενοι revertitur nunc Bernays in Mus. Rhen. XIV, 2 p. 322, sic coniiciens: ἀρνούμενοι δ' ἀρετὴν δίχα δαίμονος, götternervlassene tugend erwählten sie. At haec verba potius significarent: reportantes virtutem sine deo. Quae sententia non apta est.] Pergit Schaeferus: 'Nunc tertium periclitabor coniecturam, si forte quid opis loco deplorato ferre possim. Suspicio ἀρετῆς διὰ δαίματος οὐκ ἰσάωσαν.' Sic Schaeferus. Denuo ad eundem locum revertit vir de Demosthene maxime meritis Appar. Crit. Dem. T. VIII p. 772 Foertschii explicationem perperam impugnaturus. Hic enim Comment. Crit. de locis nonnullis Lysiae et Dem. p. 51 intellexit genitivos pendere a βραβῇ. Retinebat autem Valckenarii coniecturam. Triennio antea (anno 1826 Programm. Colon.) Goellerus rectius quidem quam olim eandem rationem invenit, genitivum pendere a βραβῇ, quam structuram probaverunt etiam Dissenius, Dindorfius, Westermannus, Goettlingius (De Chaeronea p. 5 = Opusc. T. I p. 150), Thudichium (Mus. Rhen. XII. 1857 p. 296 sq.), Rothius (in Leutschii Philologo 1855 T. X p. 335), nisi quod hic vir doctus eundem casum etiam ad οὐκ ἰσάωσαν pertinere volebat, ut pretium salutis indicaretur. Tali ratione constructio turbatur. Sed retinuit Goellerus Victorianum δαίματος. Retinuit etiam Osannus Comment. Semin. Gissensis VI p. 10 coniiciens scribendum esse μαρν. ἀρετῆς κατὰ δαίματος, de virtutis expectatione pugnantes, et conferens Epigramma tituli in Chio reperti (Beck. Comm. Soc. Phil. Lips. T. IV p. 154. Classical Journ. T. I p. 117): δαίμν' ἀρετῆς θέμενα (scil. ἄθλα), et de constructione conferens Herodian. Hist. VI, 7, 18: κατὰ σκοποῦ τοξεύόντων. At hanc praepositionem Herodianus eo loco usurpavit de loco, non de consilio assequendo. De coniectura autem δαίματος sic indicavit Iacobsius (ad Anthol. T. XII p. 214): 'Unice vera est Valckenarii emendatio.' et ad Anthol. Pal. T. III^b p. 944: 'Nimis Marklandi correctio δαίματος friget. Melius λήματος, quod tamen non omnem difficultatem tollit, quum genitivorum ratio per ἔνεκα explicatorum durissima sit etc. A vulgato δαίματος non recessit Grotius, qui vertit: vicerunt virtute metum. In quo quid secutus sit, non apparet, fortasse μαρνώμενοι δ' ἀρετῇ, δίχα δαίματος (quod Iacobsio placebat in Append. ad Anthol. Palat. T. II p. 842), procul a timore.' In obscuriora recessit alius vir doctus (Ephemer. Ienen. anni 1817 No. 55 p. 437) pro καὶ δαίματος dubitanter coniiciens παιδευματος, kämpfend um das lehr-

gut der tugend, um die edle gesinnung, in der sie erzogen waren. Idem non magis feliciter p. 438 pro οὐκ ἐσάωσαν cogitabat sufficiens esse οὐκ ἐχάλασαν. Scilicet δειμάτος οὐκ ἐχάλασαν οἶδε, qui ob fortitudinem laudantur! Postremo Schaeferus (Appar. T. VIII p. 773) aliam viam iniiit: 'Genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος vide ne seorsum sint capiendi ut significantes θανασμόν. [Cf. Hyperidis Epitaph. Col. 14, 34: ὦ καλῆς μὲν καὶ παραδόξου τόλμης τῆς πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν etc. in sententia simili de morte fortiter pro patria pugnantium.] Quae ratio si vera est, sic dirime verba: μαρνάμενοι δ' — ἀρετῆς καὶ λήματος — οὐκ ἐσάωσαν ψυχάς, ἀλλ' Ἄϊδην κτλ. Non ignotus hic usus genitivi absolute positi, neque necesse est, ut interiectio comes ei addatur. Theocrit. XV, 75. Sin parum fidas Valckenariano λήματος (neque ego multum fido), per me licet scribas: ἀρετῆς ἃ (sive ὦ) δειγματος.' Haec scripserat Schaeferus, quum Dindorfius eum inspicere iussit Welckeri Theognid. p. 105, ubi Graefi emendatio citatur. Hic enim vir acutissimus (Memor. Academ. Petropol. 1822 T. VIII p. 661) proposuit μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς κατὰ δειμάτος. 'virtutibus (i. e. sua quisque virtute) pugnantes contra communem terrorem. Huiusmodi lectionem Grotium quoque et Melanchthonem suspicor in animo habuisse.' Displicet Schaefero, etiam Funkhaenelio (in Schneidewini Philolog. 1851 T. VI p. 505) hic dativus cum μαρνάμενοι constructus. Superius eum casum (i. q. fortiter) explicatum recepi olim in contextum. nunc poenitet vel propter oppositionem alieno loco factam, ut Funkhaenelius l. c. monuit. Primus e sententiarum tenore Gott-Froehlichius tradita huius elogiae verba ab inutilibus coniecturis defendit simpliciter explicans. Vid. Spengel. Memor. GFroehlichii in Academ. Monac. 1849 et ipsius GFroehlichii Disput. in ead. Academ. 1845. Etiam hic vir doctissimus ἀρετῆς genitivum a βραβῇ pendere diu censuerat itemque retinendum καὶ δειμάτος i. q. arbitrum illi posuerunt Hades de fortitudine et de timiditate, ut iudicaretur, utrum fortiter an timide egissent. At opponitur, βραβείως vocabulo necesse requiri notionem ἀθλον, ἀθλον autem nullum esse δειμάτος. 'Ex versu Ἄϊδην κοινὸν ἔθεντο βραβῇ intelligitur pro δειμάτος substituendum aliquid esse quod de praemio vel ἀθλῷ virtutis dicat a βραβεῖ vel ἀγωνοθέτῃ tribuendo, cuius partes post mortem fortissimorum virorum traditae quasi Plutoni essent merito praemio eos non defraudaturo. Scripsi igitur quod sententia flagitare videbatur μ. δ' ἀρετῆς περὶ τιμῆς, quod non admodum alienum est a vestigiis vulgatae lectionis, dummodo quis cogitet pro τιμῇ saepius scribi τιμῇ in codicibus. Cf. Lobeck. Paral. p. 410. Similiter ad sententiam Thucyd. II, 87: οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμῆσονται τοῖς προσήκουσιν ἀθλοῖς τῆς ἀρετῆς. Cf. Aeschin. p. 81. 88.' Goettlingius l. c. Alio modo Funkhaenelius l. c. δειμάτος reprobabat. 'Fortes de virtute certant, quis sit fortissimus, nemo de timiditate. Si quis cecidit fortis, ei Hades praemium tribuit.' Idem tamen vir acutissimus contra Goettlingium merito negavit ἀθλον sive tale quid requiri, posse dici ait h. l. de honore virtutis, neque vero necessarium esse. Deinde compara Aeschin. Ctes. §. 245: ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἀθλον τὸν θάνατον κείμε-

von cum Isocrat. Paneg. §. 92: ταῖς ψυχαῖς νικῶντες, τοῖς σώμασιν ἀπείκον. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὥς ἡττήθησαν. οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φηγεῖν ἠξίωσεν. Hyperidis Epitaph. Col. 10: ἄρ' οὐ διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειπιν ἀτυχεῖς νομιστέον, οἵτινες θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἰβεβαίωσαν etc. τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότων ἀρετὴν. — οὐ γὰρ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντων. Hinc sententia efficitur vulgatae lectioni apta: post strenuam pugnam illi non perierunt, imo morte sua declarati sunt victores, quos praemium, gloria, manebat post mortem. Sed antequam virtuti suum praemium fieret, iudicandum erat, essetne fortiter pugnatum an timide cessatum vel fuga praelata. Nam ipsi pro patria certamini, etiamsi victoria non reportata est, debetur laus. Cf. §. 208. Κηρύσσεται μὲν ἡ ῥετὴ, κακὸς δ' ἀνὴρ || σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenodotus in Stobaei Flor. Tit. II §. 12. Non agitur h. l., utri fortiores fuerint, sed utrum omnino fortes necne. Morte sua ostenderunt, quales fuerint, fortes an pavidī. Non nisi servato δειμάτος bene intelligitur κοινὸν i. e. aequum de utrisque iudicem, de fortibus et de timidis. Alias esset inane ornamentum, nisi ad Ἀθήν referas cum Karstenio l. c. et aliis contra quos iam Dissenius. Denique δειμάτος vocabulum gravi auctoritate Lycurgi defenditur, qui c. Leocr. §. 46 sqq. hanc elegiam (εἰς τὸν θάνατον) τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων manifesto exponens etiam hoc dicit: μὴ πτηξάντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον i. e. non timentes terrorem hostium. Itaque certissime hic orator vocabulum aliquod timendi, ut consentaneum est, vocabulum δειμάτος ante oculos habebat. — Restat ut confirmemus hyperbaton, de quo vid. Lobeck. ad Soph. Ai. vs. 475. p. 266 sqq. Ed. 2^{ae}. Goeller. Progr. cit. p. 6 sqq. Foertsch. l. c. p. 53. De Ἀλλά post negantem parenthesim cf. Xenoph. Hell. VII, 3 §. 7: ᾗδειν γὰρ, ὅτι καὶ ὑμεῖς τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ Τπάτην . . . (οὐ ψῆφον ἀνεμείνατε), ἀλλὰ . . . ἐτιμωρήσασθε. Cf. supra §. 13. Etiam post formulam τὰ γὰρ ἄλλα σιωπῶ, in parenthesi praemissam, sequitur ista coniunctio adversativa Dionys. Hal. Archaeol. X, 38. 'Sed sic, nisi prorsus fallor, sententia evadit inepta, quandoquidem verba οὐκ ἐδάωσαν ψυχὰς non in oppositione, sed in explicatione sententiae primariae inutili sunt posita, quum sensus potius esse debeat: quamvis pugnantēs fortiter, vitam tamen non servarunt, sed occubuerunt. neque ἐδάωσαν est vitae servandae operam dederunt. Postremo tam contorta est orationis forma, ut si qui eam usurparit, negligentiae nomine reprehendendus sit. nam quae ad hanc dicendi rationem allata sunt a Goellero . . . non plane similia sunt, neque ea quae Foertschius attulit, neque quod ut similis Dissenius ex Xenoph. Hell. VII, 3, 7 admovit, a qua structura anacolutha hoc Epigrammatis verba discedunt, quod quae ad posterius comma pertinent ἀρετῆς καὶ λήματος priori adiecta sunt non apte.' Haec Osannus l. c. contra Foertschium. At etiam in Xenophontis loco τοὺς περὶ etc. ad membrum post ἀλλά pertinens, ad-

ditum est priori membro ante negantem parenthesin praecedenti. At tamen vidit vir clarissimus h. l. non oppositas esse parenthesin et primariam sententiam. At negamus esse parenthesin, sed post δειμάτων interruptam esse orationem, μαρτύμενοι autem pertinere ad οὐκ ἔσθαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

DEMOSTHENIS
ORATIO DE
FALSA LEGATIONE.

1. *Αίσχινης ἦν² ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυ-*

1. Aeschines homo Atheniensis fuit, Atrometi filius et Glaucetheae,

1. 1) *Αἰβανίου* ὑπόθεσις τοῦ περὶ τῆς παρακρεσβείας λόγου Aldetc. — Idem ad alterum argumentum Vindl. — *Περὶ τῆς παρακρεσβείας. Αἰβανίου* ὑπόθεσις Bkk. — *Δημ. ὁ περὶ παρακρεσβείας* inscribitur vulgo, etiam schol. ad Aristid. p. 52. Suid. passim. Villos. Anecd. T. II p. 10. — *Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παρακρεσβείας* Phot. s. v. Ὁράτε. Harpocr. passim. Gregor. Cor. cod. Mon. Rh. T. VII p. 1224 W. — *Ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ παρακρεσβείας* Philemon. §. 43 p. 16 ed. Burnei (= p. 31 sq. ed. Osannus, qui vir doctissimus post τῷ addidit περὶ de suo). — *ἐν τῷ παρακρεσβείας* Tiberius sine περὶ sic ante Boissonadium Rh. T. VIII p. 532 W. Schol. ad Hermog. Rh. T. IV p. 356 W. T. VII pp. 568. 685. 1078. Gregor. Cor. Rh. T. VII pp. 1225. 1227. 1241 et passim. Porphyrius ad Hermog. Rh. T. IV p. 399 W. Anonym. Rh. T. VII p. 179. Harpocratio s. v. Ἀλέας et passim. Photius s. v. Τποκοριζόμενοι. Regul. Prosod. p. 467 ed. Hermann. in Emend. Gr. Gr. AnecdBkk pp. 27. 29. 38. Schol. in Aristid. pp. 41. 53. 205 Fr. — *Ὁ παρακρεσβείας λόγος* Photius Bibl. p. 491^b, lin. 22 ed. Bkk. Cf. Anonym. in Hermog. T. VII p. 374. — *Ὁ κατ' Αἰσχίνου τῆς παρακρεσβείας* Plutarch. Vit. Dem. cap. 15. Priscian. T. II p. 192 Kr. p. 238. Tzetzes ad Hermog. in Cramer. Anecd. Ox. T. IV p. 64. — *ἡ Αἰσχίνου κατηγορία* Dionys. Hal. T. VI p. 996 R. — *ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου* passim, ut Schol. in Hermog. T. IV p. 364. T. VII p. 692. Schol. ad Aeschin. p. 72 Dind. Photius s. vv: Ἑσπαθάτο. Ἡράκλεια. Ἰερώνυμος etc. etc. Eiusd. Biblioth. p. 491^b bis ed. Bkk (ὁ κατ' Αἰσχίνου λόγος). Tzetzes ad Hermog. in Cramer. Anecd. Ox. T. IV p. 60. Harpocr. s. v. Ἀποκρίσις et passim. Bkk Anecd. p. 429. Priscian. T. II p. 204 Kr. et passim. Aristides Rh. T. II p. 745. — *ἐκ τοῦ παρακρεσβείας* AnecdBkk. pp. 122 bis. 141. 147. 150 bis. 151. 159. — *ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παρακρεσβείας* Schol. Aristoph. Acharn. vs. 320. — *εἰς τὸν παρακρεσβείας* Ioannes Sic. in AnecdBkk p. 1448 not. — *ἐν τῷ τῆς παρακρεσβείας* Aristides Rh. T. II pp. 732. 733. bis. 736. 739. 803. Apsines Rh. T. IX pp. 473. 492. passim. Schol. in Hermog. Rh. T. VII p. 732 W. Tzetzes l. cit. p. 78, 4.

κοθίας, ἀμφοτέρων ἀδόξων,³ ὥς φησι Δημοσθένης.⁴ τὸν μὲν γὰρ γράμματα διδάσκοντα, τὴν δὲ καθαίρουσαν⁵ καὶ τελετάς⁶ τινὰς οὐ⁷ σπουδαίας τελοῦσάν⁸ φησι διαξῆν.⁹ παραδέδοται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης τραγωδιῶν τε ὑποκριτὴς γενόμενος καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ἥτις ἦν εὐτελής ὑπηρεσία. (2) Ὅτε-
 10 πρὸς Φίλιππον ἐπρέσβευσεν. πολεμοῦντες γὰρ Ἀθηναῖοι¹ Φι-

amborum obscurorum ut ait Demosthenes. illum enim literis docendis, hanc lustrando et sacra quaedam frivola peragendo victum quaeritasse dicit. quin ipsum etiam Aeschinem traditum est et tragicum fuisse histriionem et scribam civitatis, quod vile ministerium habebatur. (2) Sed postea in oratorum numerum venit, et legationem de pace ad Philipum obiit.

Schol. ad Platon. Hipparch. p. 335 ed. Bkk. in Sophistam. p. 371. in Phaedonem p. 380. AnecdBkk. pp. 38. 150. — ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας πρώτῳ Tzetzes l. cit. p. 783. — ἐκ τοῦ τῆς παραπρεσβείας AnecdBkk. p. 120. 'Eadem breviloquentia in aliis hoc modo citatis: ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν AnecdBkk. p. 400. — ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν ibid. p. 150. quibus duobus locis ante πρὸς inseram τῶν. — Ἐν τῷ τῆς [τῷ περὶ Walz.] Ἀλονήσου Maximus Planudes ad Hermog. p. 401 Ald (= Rh. T. V p. 516 W.). — Ἐκ τοῦ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας AnecdBkk. p. 176, pro quo brevius etiam τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας ibid. p. 137. Has omnes similesque citandi formulas ne quis habeat pro ellipticis, ad quas praepositio περὶ subaudienda sit, cavebit Heinrichii adnotatio ad Ciceron. Orat. pro Flacco p. 95, citantis Ciceronem Orat. cap. 31, qui hanc orationem simpliciter dixit *falsae legationis*. [Accuratiore vide infra annot. 1 ad Or. §. 1.] Quod imitatus est Latinitatis peritissimus H. Wolfius. Vid. not. ad pp. 9, 17. 14, 1. 99, 25.' Schaeferus. Vid. Frommel. ad Schol. Aristid. p. 41. Omnium brevissime Apollonides apud Ammonium p. 107 Valck: περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. Tzetzes l. c. p. 74: ἐν τῇ παραπρεσβείᾳ. De titulo cf. Taylori Praef. ad h. orationem. Titulum h. l. om. Σ. Q. Vind3. Sed cf. titulus post Argumenta et subscriptio. 2) ἦν om. Herw. casu. 3) ἀδόξων ἀμφοτέρων T. Lind. Vind4. — ἀμφ. ἀξόντων Mead. 4) Fals. leg. §. 281: τὸν τῶν τοιούτων. 5) τελοῦσαν Vind5. Ven. Nihil est notabile, quod putavit Taylorus. Quod vocabulum proximum recurrit, scriba confudit cum vero. Cf. Cor. §. 259. 6) τελοῦσαν cod. ε. 7) οὐ om. T. ε. 8) διαγγέλλουσαν Ald. Mor. F. t. v. Vind5. — τελοῦσαν Fel. vulg. (T. Lind. Vind4). — Illud ortum est ex — δαιαστελοῦσαν. 9) διαξῆν vulg. — ξῆν F. At illud h. l. non est i. q. ad extremum vivere, sed i. q. vitam tolerare. Cf. Sophocl. Philoct. vs. 535. Aristoph. Avv. vs. 1434. Plutus vs. 906. Platon. Legg. Lib. III p. 679 A. Hos locos citavit Shilleto.

2. 1) γὰρ of Αθ. margo Mor (ε?). F. (Bav?). Lind. Vind4.

λίπῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ² πάσχον-
τες, δρῶντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπέσθησαν ὑπὲρ εἰρήνης
πρεσβεύσασθαι πρὸς³ Φίλιππον. Πέμπουσι δὴ⁴ πρέσβεις δέκα
τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημοσθένης ἦσαν. δεξα-¹⁵
μένον⁵ δὲ Φίλιππον τὰς⁶ διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύ-
ουσι δεύτερον, ὅπως οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὄρκοι γένοιτο. (3)
Περὶ δὴ⁷ ταῦτα τὰ πράγματα⁸ κατηγορεῖ ὁ⁹ Δημοσθένης Αἰ-
σχίνου τρία: ὅτι Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον¹ εἰρή-²⁰
νην γράφοντος⁵ συνεῖπεν αὐτῷ, ὅτι τοὺς χρόνους κατανάλωσε,⁶
παρ' ὃ συνέβη τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρεῖναι, ὅτι⁷ ψευδῇ πρὸς
Ἀθηναίους ἀπήγγειλε, παρ' ὃ συνέβη Φωκίας⁸ ἀπολέσθαι.
εἶπε γάρ, φησὶν, ὅτι Φωκίας οὐκ ἀναιρήσει Φίλιππος, καὶ²⁵
ὑμεῖς τοῦτ'⁹ πιστεύσαντες οὐκ ἐβοηθήσατε τοῖς ἀνδράσιν. 334
Φησὶ δὲ ταῦτα πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δώροις τὸν Αἰσχίνην κε-

belligerantes enim Athenienses cum Philippo de Amphipoli, et multa mala ipsi patientes et nihil memorabile gerentes, commoti sunt ut legatos ad Philipppum de pace mitterent. mittunt igitur legatos decem numero, in quibus Aeschines et Demosthenes erant. Quum autem Philippus pacis condiciones accepisset, rursus iidem secundo legationem obeunt, ut insiurandum de pace datur. (3) Iam in his negotiis tria Demosthenes obiicit Aeschini: eum Philocrati foedam et noxiam pacem roganti patrociniatum esse, tempus trivisse, unde acciderit, ut res Thraciae amitterentur, Atheniensibus falsa renuntiasse, unde factum sit, ut Phocenses perirent. Dixit enim, inquit, Philipppum non eversurum esse Phocenses: et vos ei fide habita hominibus opem non tulistis. Asserit autem Aeschinem haec omnia mercede

2) δεινὰ om v. Mead. Bav. (F?). 'Non ineleganter: πολλὰ μὲν πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν.' Taylorus. 'Male abest δεινὰ. nam inter se opponuntur δεινὰ et ἄξιον λόγου.' Schaeferus. 3) πρὸς τὸν Mor. — τὸν om vulg. 4) δὲ Aldete. l. Vind5. — δὴ vulg. corr Bav. 5) δεξάμενοι F. v. Mead. 6) καὶ τὰς F (non Bav?).

3. 1) δὲ vulg. — δὴ l. (Vind4. 5. Mal. Laur8). 2) γράμματα Mead. 3) ὁ om Vind4. Mal. Laur8. 4) σύμφορον Vind5. 5) λέγοντος (ἄγοντος cod ε) καὶ γράφοντος vulg. — γράφοντος (illis omissis) T. Lind. Vind4. (Vind5. Mal. Laur8?) 6) κατανόλωσε Aldete. — κατα-
ανάλωσε vulg. — κατανηλώσε F. — καὶ τὴν ἄλωσιν Vind5. 7) καὶ ὅτι Vind4. Mal. Laur8. ε. η. 8) Φωκίς omnes libri, quamquam proxime sequitur Φωκίας, quam solutam formam non solum Demosthenes adhibebat (vid. Prolegg. Gramm. §. 36 p. 43) etiam eo loco (f. leg. §. 30), qui huc pertinet, sed etiam Libanius, ut Declam. T. III pp. 416. 421 Rsk. et passim. Cf. Anonym. Rh. T. VII pp. 179. 252. Igitur correxi librorum scripturam de meo, ut nuper Dind. 9) τοῦτο F (Bav?).

κακουργηκέναι.¹⁰ (4) Ἡ στάσις¹ περὶ οὐσίας καὶ στοχαστική.² ἡ δὲ κίνησις τῆς ἐχθρας³ λέγεται διὰ Τίμαρχον τὸν φίλον Δημοσθένους, ὃν ἠτίμωσεν⁴ Αἰσχίνης⁵ κατηγορήσας ὡς κακοῦ βίου,⁶ διότι πρὸς Πιττάλακον⁷ τὸν ὀρνιθίαν, φησὶν, εἰς ἡμίμορφος ὢν ἐπὶ τῷ θεᾷσθαι⁸ τὰς μάχας τῶν ὀρνιθίων⁹ διαφθερίμενον καὶ διαφθείροντα.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.¹

1. Πόλεμος συνειστήκει Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις μακρός,² ἐξ οὗπερ παραβὰς τὰς πρὸς αὐτοὺς συνθήκας, ἔλαβε παρ' Ὀλυνθίων Ἀμφίπολιν, οὐσαν κτῆμα³ τῆς πόλεως, καὶ ἦν ὑπ' Ὀλυν-

et largitionibus adductum malitiose fecisse. (4) Status est de facto ac conjecturalis. sed inimicitiae causa fuisse dicitur propter Timarchum Demosthenis amicum, quem Aeschines improbae vitae accusatum, ignominia damnaverāt, quod ad Pittalacum gallinarium, ut ait, ingrediebatur homo formosus ad spectandas gallorum pugnas flagitiosa tum faciens tum patiens.

1. Bellum inter Philippum et Athenienses longum intercesserat, ex quo ille pactis violatis Amphipolim ab Olynthiis acceperat, quae erat urbis Atheniensis possessio, et Olynthiis paruerat, quo tempore etiam socii desin-

10) κακουργηκέναι vitiose Ald. Fel. correxit Mor. (AldV).

4. 1) ἡ δὲ στάσις Mal. 2) τὴν στάσιν π. ο. κ. στοχαστικὴν Ald. F. (Bav?). T. v. Ven. Lind. Vind4. 5. Laur8. — Nominativum habent Fel. Mor. Mal. (t. Mead). 3) μάχης vulg. — ἐχθρας Fel. ε. η. T. Lind. Vind4. Laur8. Mal. 4) ἠτίμωσεν vulg. — ἠτίμωσεν Vind3. Laur8. Mal. (T. t. v). Recte, i. q. publice infamia notavit. Cf. §§. 257. 284. —

ἠτίμωσεν Vind5. 5) Αἰσχίνης om F. 6) 'Subint. ὄντα. etsi ὡς malim abesse.' Wolfius. κακοβίου AldB. 7) Πιττάλακον Ald. — πιπτάλακον Paul. Correxerit Mor. Cf. f. leg. §. 245. Aeschin. Timarch. §. 53 sqq. Tzetz. Chil. VI, 36 vs. 1056 p. 107 Kiessl. 8) θεᾷσασθαι F. 9) ὀρνιθίων cod η.

1. 1) Ἐτέρα ὑπόθεσις ἀνωνύμων εἰς τὸν αὐτὸν λόγον Aldete. — ὑπόθεσις τοῦ παραπρεσβείας λόγον Δημοσθένους Vind1. — Lind om et titulum et totum hoc argumentum praeter appendicem Ἡ μὲν ὑπόθεσις etc. cum annotatione addita: μετὰ τὴν τοῦ Λιβανίου ὑπόθεσιν ταῦτα ἐπιγέγραπται. Item in Vind5 haec appendix argumentum Libanii sequitur. — om eam Vind1. 7. — Ut appendix etiam in Ald et Fel. apparet. — Argumentum autem illud est scholiastae, cuius enarratio reliqua. Vid. ad Anonymi argumentum Leptinae §. 1 not. 1. 2) μακρός Ald. Mor. — μακρός Fel. s. Alt. Vind1. 7. Cf. §. 2: πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν. 3) κτῆμα Aldete. — κτῆμα AldV. s. Vind1. 7. Bodl. coniecerat Wolfius.

θίοις, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησαν καὶ οἱ σύμμαχοι. συνειστέ- 5
 κει δὲ καὶ ἕτερος Φωκεῦσι πρὸς Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους, τοῦτο
 μὲν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ¹ Πυθοῖ πρὸς Θετταλοὺς, τοῦτο δὲ ὑπὲρ
 Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας πρὸς τοὺς Θηβαίους. εὐδηλον γάρ 10
 ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι τῶν μὲν παρείλοντο τὰς δύο πόλεις γει-
 νώσας αὐτοῖς, Θετταλοὺς δὲ παρῳσάμενοι τὴν Ἀμφικτυονίαν
 ἅτε ἐν μέσῃ Φωκίδι τῶν ἐν Δελφοῖς ἱερῶν ἱδρυμένων.⁵ (2)
 Ἐπειδὴ δὲ πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν πρὸς ἑαυτοὺς¹ Ἀθηναῖοι
 καὶ Φίλιππος· τῷ χρόνῳ τὴν εἰρήνην ἐκάτεροι ποιεῖν ἐβού- 15
 λοντο, ἀλλ' ὅποτερος ταῦτα προβάλλοιτο,² αἰσχύνῃν ἔχειν ἐνό-
 μιζον.³ Ἀριστόδημος δὲ⁴ καὶ Νεοπτόλεμος ὑποκριταὶ τραγω- 335
 δίας ἐτύγχανον, οὗτοι διὰ τὴν οἰκείαν τέχνην ἄδειαν εἶχον
 ἀπιέναι ὅπου⁵ ἂν βούλωνται, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους.
 ἀπελθόντες οὖν οὗτοι⁶ εἰς τὴν⁷ Μακεδονίαν ἐπεδείξαντο τὴν
 οἰκείαν τέχνην, καὶ οὕτω φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο Φίλιπ- 5
 πος,⁸ ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι καὶ ἄλλα⁹ ἐκ τῶν οἰκείων
 παρείχεν αὐτοῖς. αἰσθόμενος δὲ μελλόντων πρεσβεύεσθαι πρὸς

ciebant. flagravat autem et aliud bellum, Phocensium cum Thessalis et Thebanis: cum Thessalis, propter templum Delphicum, cum Thebanis, propter Orchomenum et Coroneam. constat enim ex historiis eos his duas illas urbes ipsis finitimas, et Thessalis repulsis Amphictyoniam eripuisse, quod Delphica sacra loca in media Phocide essent sita. (2) Quum autem longo tempore bellum inter se gessissent Athenienses et Philippus; tandem utrique pacem facere volebant, sed eius petendae facere initium turpe ducebant. Aristodemus autem et Neoptolemus actores tragoediarum, quibus propter artem quocunque impune ire licebat, atque etiam ad hostes, profecti in Macedoniam artem suam ostentarunt, adeoque humaniter a Philippo sunt excepti, ut praeter ceteras pecunias alia quoque de suo iis largiretur: et quum fore sentiret, ut ad se legatos mitterent Phocenses et

4) τοῦ ἐν Fel. 5) ἱδρυμένην vulg. — ἱδρυμένων AldV. Vindl. 7. (Bodl. Alt?). coniecerat Wolfius. — τοῦ ἐν Δ. ἱεροῦ ἱδρυμένου Wolfius de suo, quia unum tantum Delphorum templum fuerit. At plura sacra erant. 'Intellige quidquid sacrorum locorum Delphis fuit.' Schaeferus.

2. 1) ἀλλήλους Vind7. 2) προβάλλοιτο πρότερος Vind7. 3) ἐνόμιζον s. Vindl. 7. 4) δὲ om s. Vindl. 5) ὅπου vulg. — ὅπῃ Vindl. — ὅποι Schaeferus coniecit. Sed vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 43 sq. 6) οὗτοι post Μακεδονίαν ponit Vindl. 7) τὴν om Vind7. 8) ὁ Φίλιππος Vind7. 9) 'Pro ἄλλα rectius πολλὰ.' Marklandus. 'Non opus. Cf. infra vs. 23: ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδοῦναι.' Schaeferus.

αὐτὸν Φωκίων καὶ Θετταλῶν καὶ Θηβαίων,¹⁰ ἐβουλήθη τοὺς
 10 Ἀθηναίους ἐξαπατῆσαι.¹¹ καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δραξά-
 μενος Φίλιππος, ἀπολύων Ἀριστόδημον¹² καὶ Νεοπτόλεμον,¹³
 ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι φίλος εἰμι Ἀθηναίοις. (3) Συνέβη δὲ πάλιν
 τι τοιοῦτον¹ γενέσθαι. Φρύνων τις Ἀθηναῖος ἀπὼν Ὀλυμ-
 15 πιάσιν ἀγωνισόμενος ἢ θεασόμενος, ἐκρατήθη ὑπὸ τινων στρα-
 τιωτῶν τοῦ Φιλίππου ἐν Ιερομηνίᾳ, καὶ ἀφηρέθη πάντα τὰ
 αὐτοῦ.² καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας παρεκάλει τοὺς Ἀθηναίους,
 ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτὸν πρεσβευτήν, ὅπως³ ἀπελθὼν πρὸς⁴
 20 Φίλιππον λάβῃ ἅπερ ἀφηρέθη. καὶ πεισθέντες Ἀθηναῖοι χει-
 ροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶντα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν⁵ εἰς
 Μακεδονίαν φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος, ὥστε
 καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν⁶ πάντα ἀποδοῦναι
 αὐτῶ⁷ καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδοῦναι, καὶ ἀπολογεῖσθαι,
 25 ὅτι ἡγνόουν οἱ στρατιῶται, ὅτι Ιερομηνία ἐστί. καὶ τούτοις
 πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν ὥς φίλος εἰμι Ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες
 εἰς τὴν Ἀττικὴν τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν.⁸ (4) Ταῦτα
 ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι¹ ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰ-
 336 ρήνην ἄγειν βούλεται Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονουσί δέκα

Thessali et Thebani, voluit Athenienses decipere. Eaque causa arrepta Phil-
 ippus, quum dimitteret Aristodemum et Neoptolemum, iis dicit se amicum
 esse Atheniensibus. (3) Rursus contigit, ut tale quiddam accideret: Phry-
 non quidam Atheniensis proficiscens, ut Olympiae certaret aut spectaret,
 captus est a quibusdam Philippi militibus festo tempore, et spoliatus omni
 pecunia sua. is reversus Athenas, precatur Athenienses, ut se legatum crea-
 rent, quo profectus ad Philippum reciperet ea, quibus esset spoliatus. As-
 sensere Athenienses atque eum et Ctesiphontem creaverunt. Quos in Ma-
 cedoniam profectos Philippus humaniter excepit et non solum omnia per
 milites erepta reddidit ei, sed et alia de suo est largitus, et factum ex-
 cusavit, ignorasse milites id tempus fuisse festum. et rursus his item di-
 xit se esse amicum Atheniensibus. Qui in Atticam reversi eadem quae ce-
 teri nuntiarunt. (4) His auditis Athenienses certo comperire voluerunt,
 verene pacem agere vellet Philippus. Iam decem legatos creant. sunt au-

10) αἰσθόμενος δὲ ὅτι μέλλουσι πρεσβεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκίης
 καὶ Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι Vindl. 7. s. 11) ἐξαπατῆσαι τοὺς Ἀθηναίους
 Vindl. 7. 12) Ἀριστόθουλον Vind7. 13) Ν. καὶ Ἀρ. Vindl.

3. 1) τοιοῦτόν τι Vindl. 2) αὐτοῦ Fel. — αὐτοῦ vulg. 3) ἵνα
 s. Vindl. Cf. §. 4 not. 3. — ὥς ἄν Vind7. 4) εἰς Vind7. 5) ἐλθόντας
 sine αὐτῶν Vind7. 6) στρατιωτῶν om Vindl. 7) Φρύνωνι Vind7.
 8) ἀπήγγειλον Vindl.

4. 1) οἱ Ἀθ. Viad7. — om articulum reliqui omnes.

πρέσβεις. εἰσὶ δ' οὗτοι: Κτησιφῶν, Ἀριστόδημος, Ἰατροκλῆς, Κίμων, Ναυσικλῆς, Δερκύλος,² Φρύνων, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Δημοσθένης. πέμπουσι δὲ τούτους εἰς Μακεδονίαν, ἵνα³ μάθωσιν, εἰ μετ' ἀληθείας βούλεται εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος.⁴ καὶ εἰ ἀληθές ἐστιν ἐνέγκαι⁵ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τοὺς ληγομένους τοὺς ὅρκους. (5) Ἀπελθόντων οὖν τῶν δέκα πρέσβεων, ὧν εἰς ἣν¹ Δημοσθένης, ἤγαγον ἀπὸ τοῦ Φιλίππου τρεῖς πρέσβεις, Ἀντίπατρον, Παρμενίωνα καὶ Εὐρύλοχον,² 10 ὁφείλοντας λαβεῖν τοὺς ὅρκους. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ παρασχεῖν τοὺς ὅρκους χρόνος παρήρχετο. καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τοῦ Φιλίππου ὁ³ Δημοσθένης ὥς ἀεὶ καταστρεφόμενον καὶ ἐπηρεάζοντος, λέγει τοῖς¹⁵ Ἀθηναίοις ταχέως δοῦναι τοὺς ὅρκους, καὶ μὴ παρόντος Κερσοβλέπτου. ἔλεγε γάρ, ὅτι 'εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων ἡμῶν παρέξει⁴ τοὺς ὅρκους ὁ Κερσοβλέπτης'. (6) Ἰστέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης οὐκ¹ ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ διὰ

tem hi: Ctesiphon, Aristodemus, Iatrocles, Cimon, Nausicles, Dercylus, Phrynon, Philocrates, Aeschines, Demosthenes. Eos igitur mittunt in Macedoniam cognituri, verene pacem vellet agere Philippus. et si verum esset, ut adducerent eius legatos, qui iusiurandum acciperent. (5) Regressi decem legati, quorum unus fuit Demosthenes, adduxerunt a Philippo tres legatos, Antipatrum, Parmenionem et Eurylochum, exacturos iusiurandum. Quum autem convocarentur socii Atheniensium ad dandum iusiurandum et mora intercederet; intelligens Demosthenes Philippi ingenium semper aliquid subigentis et insidiantis, suadet Atheniensibus, ut celeriter dent iusiurandum, etiam non praesente Cersoblepte: Nobis, inquit, in Thraciam profectis iusiurandum dabit Cersobleptes. (6) Sciendum est autem Demosthenem in secunda legatione [e Macedonia] non abiisse tali de causa:

2) Δερκύλλος omnes libri. E §§. 60. 125. 175., quorum locorum vid. var. lect., restitui Δερκύλος. Vid. Keilii Onomatol. p. 68. 3) ὅπως s. Vindl. 7. Cf. §. 3 not. 3. 4) εἰρήνην ἄγειν βούλεται Φιλ. sine ὁ Vindl. 5) ἐνέγκωσι Ven. Bodl. AldV. 'Quod qui scripserunt, videntur constructionis scabritiem levigare voluisse, non librarium corrigentes, sed ipsam scriptorem.' Schaeferus. ἤκειν coniecit Wolfius.

5. 1) ὧν ἣν καὶ vulg. — ὧν εἰς ἣν sine καὶ s. Vindl. 7. Recte, nam vulgata lectio non solum mere repetit superiora, sed etiam superfluum καὶ addit. 2) Παρμ. καὶ Εὐρ. καὶ Ἀντ. Vind7. 3) ὁ om Vind7. 4) παρέχει s. Vindl. 7.

6. 1) οὐκ om s. cruce notatum est in Alt. Punctis delendum AldV. Delendum iubet Wolfius, quia ipse orator dicit §. 169 aq. se secundae legationi interfuisse. Hoc quidem inter omnes constat. Vid. Boeckh.

20 τοιαύτην πρόφασιν: ἀπελθὼν γάρ² εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν
 εὗρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώτους, καὶ
 ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ λύσασθαι αὐτούς,
 οὐκ ἡδύνατο δὲ τοῦτο ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν προσχήματι³ πρεσβευ-
 25 τοῦ. (7) Ἐλέγε¹ δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπελθεῖν πλῶ δια τὸ αὐ-
 τοὺς² τάχως ἀπελθεῖν³ καὶ ὅπου⁴ ἂν ὄντα πύθωνται⁵ Φίλιπ-
 πον,⁶ δεῖν⁷ αὐτοὺς ἀπελθεῖν καὶ ἐκεῖσε⁸ τοὺς ὄρκους λαβεῖν.¹⁰
 οἱ δὲ μὴ πεισθέντες περὶ ἀπῆλθον, καὶ εἰς Μακεδονίαν ἀπελ-
 337 θόντες ἐκάθισαν¹¹ ὅλους τρεῖς μῆνας, ἕως οὐ πολλά τῶν Ἀθη-

profectus in prima legatione, invenit quosdam Athenienses in Macedonia captivos et pollicetur se illos sua pecunia allata redempturum. id quod nisi in munere legati facere non poterat. (7) Iusserat autem navi abire legatos, quo celeriter iter conficerent, et ubicunque Philippum esse audirent, eo proficiscerentur, et illic iusiurandum exigerent. Illi vero non paruerunt, sed pedestri itinere abierunt, et quum in Macedoniam pervenis-
 sent, tres totos menses desederunt, donec multis Atheniensium oppidis

De Eponymis p. 21 not. 1. — 'Hunc locum corruptum esse orationis ipsius lectoribus manifestum erit. Restituendum puto: ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἂν ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ, εἰ μὴ διὰ τοιαύτην πρόφασιν. Firmant hanc emendationem pp. 389, 25. 393, 9. 395, 6.' Seager. Diar. Class. T. LIV p. 223. 'Taylorus hunc locum etiam ad p. 229, 12 [versus finem annotationis, p. 667 col. a. ed. Taylor.] tetigit. οὐκ delevit Bekkerus, quod multo magis probo quam Seageri interpolationem violentam.' Schaeferus. Etiam Boeckhius l. cit. οὐκ inducendum esse censebat. I. A. C. Schaeferus Programm. Gymnas. Erlang. 1829 p. 5 sqq. συναπῆλθεν pro οὐκ ἀπῆλθεν coniecit. Sic quidem origo literarum ο ν κ explicari posset Restitui librorum omnium lectionem. i. e. non abiit e Macedonia, non regressus est domum, dum captivos redemisset. Cf. §. 172. — Cor. §. 32: ὅπως μὴ ἀπίωμεν ἐκ Μακεδονίας. 2) γὰρ om Vindl. 3) ἐν τῷ προσχήματι s.

7. 1) ἐκέλευσε ParThiersch. 2) αὐτοὺς om Vindl. 3) πλῶ ἀπελθεῖν ἵνα (sine διὰ τὸ αὐτοὺς) τάχως ἀπέλθωσι Vindl. 4) 'Ε. καὶ ὅτι, ὅπου.' Schaeferus. Vid. not. 7. 5) πυνθάνονται Vindl. 6) πυθ. τὸν Φίλ. s. 7) δεῖ vulg. — δεῖν Less. ParThiersch. — δεῖν AldV. 8) αὐτοὺς ἐκεῖ Vindl. 9) ἀπελθ. ἐκεῖσε σοι sine καὶ Appfr. 10) ἀπελθεῖν καὶ τοὺς ὄρκους ἐκεῖσε λαβεῖν Vindl. — ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, καὶ τ. ὁ. l. AldV. — ἐπελθ. καὶ λαβεῖν τοὺς ὄρκους sic sine ἐκεῖσε h. l. Vindl. Ceteriori Graecitati ἐκεῖσε etiam i. q. ἐκεῖ. 11) ἐκάθισαν vulgo. — ἐκάθισαν aut ἐκάθηντο coniecit Wolfius. 'Ipse Demosthenes in hac eadem historia καθήντο Cor. §. 30. Caeterum Wolfium de grammatica sua non oportuit esse tam sollicitum. ἐκάθισαν enim tam absolute (si per hoc neutrum intelligit) quam active dicitur.' Taylo-

ναίων¹² χωρία καταστρέψας ὑπέστρεψε¹³ Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης.¹⁴ καὶ ἐλθὼν οὐκ εὐθὺς¹⁵ παρέσχεν αὐτοῖς τοὺς ὄρκους, ἀλλ' ἔλκυσεν αὐτούς, ἕως ἡντράπισε¹⁶ τὴν ἐπὶ Φωκίας στρατείαν,¹⁷ καίτοι πρεσβευσαμένων πρὸς αὐτὸν Φωκίων ὁ περὶ διαλύσεως τοῦ πολέμου. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Φωκίας, ἀντὶ τοῦ παρασχεῖν ἐν ἱερῷ τοὺς ὄρκους, ἐν πανδοχείῳ¹⁸ παρέσχε λέγων οὕτω¹⁹ 'Σπένδομαι Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις, χωρὶς²⁰ Ἀλέων καὶ Φωκίων.' ἔλεγε¹⁰ γάρ, ὅτι 'οἱ Ἀλεῖς²¹ ἐχθροὶ ἦσαν τῶν φίλων μου, τῶν Φαρσάλων. Φωκεῦσι δὲ οὐ σπένδομαι, ἐπειδήπερ ἡσέβησαν εἰς τὸ ἱερόν.' (8) Ἐλθούσης οὖν τῆς δευτέρας πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν ὁ Δημοσθένης ἐστασίαζε λέγων, ὅτι οὐκ ἀρέσκει μοι¹⁵ τὰ ὑπὸ Φιλίππου δεδογμένα. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἔλεγεν, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος¹ ἐν τῷ φανερωῷ, ἐμοὶ δὲ εἶπεν² εἰς τὸ οὐς, ὅτι 'πλὴν Ἀλέων καὶ Φωκίων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι³ παραφυλάξονται.⁴ αὐτοὺς γὰρ εἰσερχόμενος⁵ ἀπολέσω, τού-

subactis Philippus reverteretur, in quibus erat etiam Cersobleptes. Ac re-
versus non statim dedit iusiurandum, sed distulit, dum expeditionem contra Phocenses instruxisset, etsi ii legatos ad eum de bello deponendo miserant. Quum autem contra Phocenses proficisceretur; non in fano, ut fieri par erat, sed in caupona iusiurandum dedit in haec verba: 'Pacem facio cum Atheniensibus et Atheniensium sociis, praeter Halenses et Phocenses', quod Halenses hostes essent Pharsaliis suis amicis, cum Phocensibus autem se pacem facere negabat, quod fanum impie violassent. (8) Secunda igitur legatione in Atticam reversa, Demosthenes controversiam movet, decreta Philippi non placere sibi dictitans. Aeschines respondet, ea dixisse Philippum aperte, sibi vero in aurem insusurrasse, se Halenses et Phocenses excepisse, ne re adversa Thebani sibi caverent, quos inva-

rus. ἐκάθισαν Vindl. 7? 12) τῶν Ἀθηναίων om Vindl. 7. 13) 'Aut scripsit aut debuit scribere ὑπέστρεψε.' Schaeferus. 14) Κερσοβλέπτην mavult Wolfius. Ad nominativum subintell. ἦν. Sed f. scr. Κερσοβλέπτον. 15) οὐ sine εὐθὺς Vindl. 16) ἡντράπισε Mor. 17) στρατείαν libri. Cf. §. 12. Cor. §. 32: ἕως τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκίας εὐτρεπῆ ποιήσαιο. 18) πανδοχείῳ vulg. — παντοχείῳ s. Vind7. §. 158. Attica forma. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 307. 19) οὕτως Vind7. 20) πλὴν cod ζ. 21) Ἀλέων ... Ἀλεῖς libri. — ἀλεῖς AldV. alterum non tetigit. Vid. Prolegg. Gramm. §. 36. Etiam inferius (§. 8.) codd. Ἀλέων.

8. 1) ἔλεγε, ταῦτα μὲν ἔλεγε Φίλ. sine ὅτι Vindl. — ἔλεγε ταῦτα εἶπε Φίλ. Vind7, item sine ὅτι. 2) ἔλεγεν Vindl. 3) οἱ Θηβ. Vind7. 4) παραφυλάσσονται Aldl? 5) εἰσελθὼν Vind7.

20 τους δὲ σώσω.' (9) Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τρίτην πρεσβείαν, βουλόμενοι μαθεῖν, εἰ φυλάττει Φίλιππος τὰ ὑπ' Αἰσχίνου λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοσθένης μῆτε πρεσβεῦσαι μῆτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κα-
 25 κῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ Αἰσχίνης, μήποτε μένων ὁ Δημοσθένης² πέμψαι πείσει³ τὸν δῆμον τοῖς⁴ Φωκεῦσι βοήθειαν, προσεποιήσατο, ὥς λέγει Δημοσθένης, ἀφρωστεῖν. καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Εὐνομος ἦλθεν ἔχων ἰα-
 338 τρὸν καὶ ὀμνύων, ὅτι ἀφρωστεῖ Αἰσχίνης.⁵ καὶ αὐτὸν τὸν Εὐνομον ἀντὶ τούτου⁶ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. Καὶ ἀπελθόντων τούτων τῶν πρέσβων, ὥς κατέλαβον⁷ Εὐβοίαν,
 8 ἤκουσαν, ὅτι Φωκέας κατεστρέψατο ὁ⁸ Φίλιππος, καὶ μετ' αἰσχύνῃς ὑπέστρεψαν. ἐλθούσης δὲ τῆς τρίτης πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτὴς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὥς λέγει Δημοσθένης.

10. Ἰστέον δὲ, ὅτι¹ μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρέσβων εὐθύνας ἐδίδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχε² εὐθύνας οὕτω καλῶς, ὥστε τὸν Δημοσθένην γράφαι καλέσαι αὐτοὺς³ ἐπ' ἄριστον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς καλῶς πρεσβεύσαντας⁴

surus et perditurus, hos conservaturus esset. (9) Athenienses Aeschini fidem habentes, tertiam legationem decreverunt, cognituri, staretne Philippus sollicitationibus Aeschinibus. Demosthenes et legationem ciuravit et se negavit quicquam cum legatione rei habiturum, sive ea bene sive male obiretur. Tum veritus Aeschines, ne manens domi Demosthenes persuaderet populo, ut Phocensibus auxilium mitteret, simulat, ut ait Demosthenes, se aegrotare. venit frater eius Eunomus adductoque medico iurat aegrotare Aeschinem. sic ipsum Eunomum Aeschinibus loco populus legatum creat. Qui legati quum abiissent, ut in Euboeam pervenerunt, audire Phocenses eversos esse a Philippo, et cum dedecore redierunt. Reversa tertia legatione in Atticam, Aeschines sua auctoritate legatus abiit ad Philippum, ut ait Demosthenes.

10. Sciendum est autem post legationem singulos legatos rationem reddidisse. Ac prima legatio tam praeclare rationem reddidit, ut Demosthenes eam decreto ad prandium invitandam rogaverit. moris enim erat,

9. 1) φυλάττει Vindl. Less. 2) μένων ὁ Δημ. om Vindl. 3) πείσει Ald. Less. Vind7. 4) τοῖς om Vindl. 5) ἀφρ. ὁ Αἰσχ. Vindl. 6) αὐτὸν τοῦ an ἀντ' αὐτοῦ? pr Vindl. 7) κατέλαβεν Vind7. 8) κατεστρέψατο Φωκέας Vindl. 7. 9) ὁ om Ald. Fel.

10. 1) ὅτι om Vind7. 2) δέδωκεν Vind7. 3) αὐτοὺς om Vindl. 4) πρεσβευσάμενους libri. 'Debebat scribere πρεσβεύσαντας.' Schaefferus. Et ita scripsit §. 9 πρεσβεύσαι.

εἰς δημόσιον ἄριστον καλεῖσθαι.⁵ Ἀποροῦσι δέ τινες⁶ ὅτι, εἰ
 ἡπίστατο Δημοσθένης ὅτι προδότηι ἦσαν, διὰ τί ἐποίησεν αὐ- 15
 τοὺς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἄριστον. Καὶ λέγομεν, ὅτι μετὰ
 τὸ ἄριστον ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Τῶν δὲ τῆς δευτέρας
 πρεσβείας μόνος ὁ Δημοσθένης δέδωκεν εὐθύνας, μέλλοντος
 δὲ τοῦ⁷ Αἰσχίνου παρέχειν, ἐπέστη Τίμαρχος καὶ Δημοσθένης
 κατηγορήσοντες τούτου.⁸ καὶ ἤτησεν Αἰσχίνης ἀνάκρισιν γενέ- 20
 σθαι, καὶ γενομένης ἀνακρίσεως ἔδειξε Τίμαρχον ἡταιρηκότα
 καὶ ἐξέβαλον⁹ αὐτόν. νόμος γὰρ ἦν τὸν¹⁰ ἡταιρηκότα μὴ πολι-
 τεύεσθαι. εἴτα ἐπέστη κατηγορήσων¹¹ ὁ Δημοσθένης. (11) Καὶ
 λέγουσί¹ τινες, πῶς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης πρεσβείας. 25
 Λέγομεν δ'² ὅτι μετὰ τρία ἔτη³ τῆς γραφῆς εἰσῆλθεν ἔχων τὴν
 κατηγορίαν. γενομένης γὰρ⁴ τῆς δευτέρας πρεσβείας,⁵ μαθόν-
 τες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Φωκέων⁶ ἀπώλειαν, ἐσκεναγῶγουν
 ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν. καὶ μετὰ τρία ἔτη 330
 εἰσῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσων Αἰσχίνου. καὶ κρίνει
 αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλήματα: διὰ⁷ τὴν ἀπώλειαν τῶν Φωκέων,

ut legati re bene gesta prandio publico exciperentur. Quidam autem du-
 bitant, cur eos Demosthenes, si scierit fuisse proditores, ad publicum in-
 vitari prandium iusserit. Ad quod respondemus eum post prandium consi-
 lium eorum animadvertisse. Ex posteriore autem legatione solus Demo-
 sthenes rationes reddidit, quas Aeschinem redditurum Timarchus et Demo-
 sthenes accusantes aggrediuntur. Postulat Aeschines, ut inquisitio fiat:
 facta inquisitione ostendit Timarchum prostituisse pudicitiam. eum eiici-
 unt. Lege enim cavebatur, ne quis impudicus rempublicam administraret.
 Deinde aggreditur Demosthenes Aeschinem accusans. (11) Quidam etiam
 quaerunt, cur hic tertiae legationis meminerit. Respondemus eum triennio
 post accusationem scriptam causam egisse in iudicio. missa enim poste-
 riore legatione Athenienses cognito Phocensium excidio ex agris in urbem
 sua comportant et in magno sunt tumultu. triennio post intravit Demo-
 sthenes Aeschinem accusaturus, et duo ei crimina obicit: interitum Pho-

5) καλέσαι Vindl. 6) δ' sine τινες Vindl. — δὲ item sine τινες
 s. Vind7. — Proximum ὅτι delendum esse merito iubet Sauppius. 7)
 δὲ καὶ τοῦ Vind7. 8) Αἰσχίνου s. Vind7. et ut videtur (habens in era-
 sis: τοῦτον) Vindl. 9) ἐξέβαλεν AldV. Bodl. Vind7. — ἐξέβαλον ex-
 tremae quinque in erasis Vindl. 10) ἦν in erasis Vindl. 11) κατήγο-
 ρος Vindl.

11. 1) ζητοῦσι IndLamb. — λέγουσι Vindl, tres primae literae in
 erasis. 2) καὶ λέγομεν sine δ' Vindl. s. 3) μετὰ τρία ἔτη bis Vindl.
 4) γὰρ in erasis Vindl. 5) πρεσβείας in erasis Vindl. 6) Θηβαίων
 Vind7. 7) διὰ τε Vindl.

- καὶ διὰ δωροδοκίαν. Ἰστέον δὲ, ὅτι προηγουμένον ἔστιν ἐγκλη-
μα ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασιν. πρὸς σύστασιν⁸ τοῦτου δεύτερον
ἐνέκνυε⁹ ζήτημα, ὅτι ἐπὶ χρήμασιν Αἰσχίνη τοῦτο τετόλμηται,
ὥς σύστασιν γίνεσθαι¹⁰ τοῦ¹¹ προτέρου ἐγκλήματος τοῦ κατὰ
Φωκέας. (12) Τεκμήριά ἐστι τοῦ πάσαι ταῦτα ἐσκευωρῆσθαι
10 καὶ κατεσκευάσθαι, δι' ὧν ἅμα καὶ προαναιρεῖ τὸ χρῶμα Αἰ-
σχίνου, καταφεύγοντος ἐπὶ ἄγνοίαν καὶ συγγνώμην. καὶ τού-
των τὰ μὲν ἐκ τῶν παρεμμένων εἴληφε, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπρα-
γμένων. συνείπε γὰρ Φιλοκράτει ἄνευ Φωκῶν γράφοντι¹ τὴν
15 εἰρήνην. οὐκ ἔλαβεν ὅρκους παρὰ Θετταλῶν συμμαχοῦντων
Φιλίππῳ, οἳ οὐκ ἂν συνεστράτευσαν ἐπὶ Φωκέας, εἴπερ² δε-
δωκότες ἦσαν τοὺς ὅρκους. ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον³ παρα-
σκευάσασθαι τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν. διέτριψε γὰρ ἐκεῖνος⁴
20 τοὺς χρόνους ἑξέτινδες ἀναλίσκων, ἵνα μὴ περιπλεύσας ὁ
δῆμος κλείσῃ⁵ τὰς Πύλας. ἔξηπάτησε τὴν πόλιν ἐπανελθὼν
ἐπίτινδες⁶ διτταῖς ἐλπίσι, μίᾳ μὲν ὅτι ἀπολοῦνται Θηβαῖοι,⁷
ἐτέρᾳ δέ, ὅτι Φωκεῖς σωθήσονται, ὥστε μὴ ἐγγενέσθαι βου-
λευσάσθαι τι δεξιὸν ὑπὲρ Φωκῶν. εἶπε γὰρ δεῖν Φιλίππῳ

censium, et accepta munera. Sciendum est autem praecipuum esse crimen interitum Phocensium. ad huius probationem altera quaestio incidit, propter pecuniam Aeschinem id esse ausum, ut probetur prius crimen de Phocensibus. (12) Argumento sunt illa diu comparata et instructa esse, quo argumento simul etiam tollit Aeschinis colorem, ad ignorationem et deprecationem confugientis. atque argumentorum alia e praetermissis, alia e factis petit: quod patrocinator fuerit Philocrati pacem sine Phocensibus roganti. quod non exegerit iniurandum a Thessalis Philippi sociis, qui non militassent contra Phocenses, si iusiurandum dedissent. quod tempus Philippo praebuerit instruendae contra Phocenses expeditionis. commoratum enim dicit illum fuisse de industria et consumpsisse tempus, ne missa classe populus Pylas clauderet. quod regressus data opera deceperit populum duplici spe: una, fore ut Thebani perderentur, altera, ut Phocenses conservarentur, ne facultas daretur de incolumitate Phocensium dextre deliberandi, quum dixisset fidem habendam esse Philippo, qui

8) σύστασιν δὲ Wolfius coniecit. 9) ἐνέκνυε Wolfius coniecit.
10) γίνεσθαι Vindl. 11) τοῦ om Aldetc. — habent ζ. Vindl. 7.

12. 1) γράφοντα Ald. 2) οἴπερ Vindl. 3) χρόνον Ald. Mor. Vindl. 7. — χρόνον Fel, inde ut videtur AldV. ParThiersch. 4) ἐκεῖ-
νος s. Vindl. 7. 5) κατακλείσῃ Vindl. 6) ἑξέτινδες voluisse videtur Marklandus, quia idem praegreditur. 7) Θηβαῖοι om Ald. Mor. — ante ἀπολ. habent Fel. Less. Alt. — post id verbum AldV. s. Vindl. 7.

πιστεύειν. σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῇ πόλει⁸ ἐπηγγείλατο. (13) ²⁵
 Καὶ τοῦ μὲν προτέρου ταῦτα τεκμήρια, τοῦ δὲ δευτέρου, τοῦ
 περὶ τῶν δώρων, ἐν ᾧ δέκνυνται, ὅτι χρήματα¹ εἴληφεν Αἰσχί-
 νης, ταῦτα τεκμήρια, ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν παρεμμένων
 ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων: οὐ μισεὶ Φίλιππον, καί περ²
 ἔξαπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὥς φησι. συνέειπε Φιλίππῳ γενέσθαι ³⁰
 Ἀμφικτυόνα, πρεσβευσαμένων περὶ αὐτοῦ τῶν³ Ἀμφικτυόνων.
 σύνεστιν αἰεὶ Φιλοκράτει χρήματα εἰληφότι. καλούμενος ἐπὶ
 μαρτυρίαν, ἦν ἔκα⁴ Ἐπερίδης¹ εἰσῆγγελε Φιλοκράτην,⁵ παρῶν⁶
 οὐκ ἐφ' ἐγγέστατο. χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τὴν Φωκίδα
 πρὸς Φίλιππον ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἄρρωστέειν προσηγορήσατο.
 ἀλόντων Φωκέων μετὰ⁷ τὴν ἐξωμοσίαν ἀχειροτόνητος πορεύε-
 ται, ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρήν.⁸ ταῦτα τὰ τεκμήρια ¹⁰
 τοῦ δευτέρου λόγον. Ἔστι δὲ τούτων τὸ ἰσχυρότατον,⁹ καὶ
 οὐ¹⁰ μάλιστα ἀντέχεται, ἡ ἐπαγγελία καὶ ἡ ὑπόσχεσις Αἰσχί-
 νου ἢ περὶ Θηβαίων καὶ Φωκέων.

se illos conservaturum urbi promississet. (13) Ac prioris quaestlonis haec argumenta sunt, posterioris autem, de largitionibus, dum ostendit accepisse Aeschinē pecuniam, haec argumenta, quorum item alia e praetermissis petita sunt, alia e factis: non odit Philippum, quanquam ab eo deceptus, ut ait. patrocinatus est Philippo, ut Amphictyo fieret, quum ea de re legationem huc misissent Amphictyones. perpetua consuetudine Philocratis utitur corrupti largitionibus. postulatus ad dicendum testimonium, quum Hyperides Philocratem detulisset, quanquam praesens, os non aperuit. creatus legatus in Phocidem ad Philippum de pollicitationibus, aegrotare se simulavit, captis Phocensibus post eiurationem, sine auctoritate publica est profectus, quo tempore etiam cavere eum oportebat. Haec argumenta sunt secundae orationis. Inter ea autem firmissimum est et quo maxime nititur, promissio et pollicitatio Aeschinis de Thebanis et Phocensibus.

8) τῇ πόλει Bodl. Ven. AldV. s. Vindl 7. — τῆς πόλεως Ald. Mor. — τὰς πόλεις coniecit Wolfius. — χάριν τῆς πόλεως Fel. Less.

13. 1) χρήματα om Aldete. — habent s. Vindl. 7. 2) ὥσπερ Vindl. 3) αὐτῶν τῶν Ald. — αὐτῶν Fel. Mor. — αὐτοῦ s. — αὐτοῦ τῶν Vindl. 7. 4) Ἐπερίδης libri omnes, quam formam habent codd. posteriorum scriptorum. 5) Φιλοκράτει s. 6) φιλοκράτειν deletο παρῶ Vindl. 7) ἐπὶ Ald. Mor. — παρὰ AldV. — μετὰ Fel. Less. Vindl. 7. 'Aut sic scribendum aut ἐπὶ τῇ ἐξωμοσίᾳ.' Schaeferus. 8) 'E verbis Demosthenis legendum videtur: ὅτε καὶ φίλος εἶναι αὐτῷ ἔφη.' Wolfius. 9) ἰσχυρότερον Aldete. — ἰσχυρότατον Vindl. — ἰσχυρώτατον Vindl. 10) οὐ in prima Dindorfia est typoth. error.

APPENDIX.

- 15 Ἡ¹ μὲν ὑπόθεσις τοῦ λόγου στοχαστική. οὐ γὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλουμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνείται παντάπασιν. τὸ δ' εἶδος οἱ² μὲν ἀπλοῦν νενομίσασιν, ὕλης πολλῆς ὥς ἐν ἀληθείᾳ³ συνδραμούσης, οἱ δὲ συγκατασκευαζόμενον, δύο λαβόντες⁴ ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας καὶ Θράκην. Μένανδρος δὲ ἐμπέπτοντά φησιν. Ἐλλήπται δὲ⁴ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν⁵ δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τούτων δείκνυσιν οὐ πᾶν τοῖς δικαίοις τεταρρηχότα. Καὶ ἅμα συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα.⁶

Argumentum orationis coniecturale est. neque enim crimina fatetur Aeschines, sed omnino negat. Genus causae alii simplex putant, copiosa vere concurrente materia, alii simul confirmari duo crimina statuunt, de Phocensibus et de Thracibus. Menander autem ea incidentia vocat. Exordium sumptum est a calumnia. dum enim adversarium timidum et supplicem facit, indicat eum iusta causa parum esse fretum. Simul sententia fuerit comparativa.

1) Ἡ om Vind5, initialem litteram. 2) εἶδος τοῦ λόγου, οἱ cod ζ. 3) π. εἰς ἐν ἐγκλημα coniecit Wolfius. Imo vulg. i. q. '*materia multa vere conspirante, ut ἀπλοῦν haberi possit.*' Schaeferus. — Proxima τὸ κατὰ Φωκέας καὶ Θράκην] Turicc. annotarunt '*falsa esse ostendit anonymus ad Hermog. T. VII p. 374, 13.*' Ego id ibi non inveni, sed idem docere Menander dicitur, quamquam falsam esse eius sententiam. 4) δὲ om Vind5. 5) αὐτὸν vulg. — αὐτὸν Vind5. 6) ὄνομα Vind5, post hoc substantivum reliquus versus est erasus. Morelia huic scholiastae appendici scholion addit, quod in scholiis prooemii invenimus.

I.

1. Ὅση μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτοῦ² τὸν ἀγῶνα¹ καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι⁴ πάντας ὑμᾶς ἤσθησθαι,⁵ ἑωρακότας⁶ ἄρτι τοὺς, ὅτ'⁷ ἐκλήρουσθε,⁸ ἐνοχλοῦντας καὶ προσιόντας⁹ ὑμῖν.¹⁰ Δεήσομαι δὲ πάντων ὑμῶν, ἃ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι¹¹ δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν, μηδεμίαν μὴτε χάριν μὴτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι¹² περὶ πλείονος ἢ τὸ

1. Quanta in hoc iudicio, Athenienses, contentione atque ambitu utantur adversarii, omnes fere vos arbitror animadvertisse, quum paulo ante videritis quosdam, dum sortiebamini, facessere negotium et supplicare vobis. Petam autem ab omnibus vobis, quae etiam non rogantibus praestari est aequum: ut nec gratiam ullam nec virum pluris faciatis

1. 1) Δημοσθένους, ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος Aldetc. — περὶ τῆς παραπρεσβείας sine Δημοσθένους ὁ Σ. — περὶ τῆς παραπρεσβείας τοῦ αὐτοῦ LaurS. — Δημοσθένους ῥήτορος κατ' Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας sine ὁ et sine τῆς Ω. — Δημοσθένους κατ' Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας Lind. — *Demosthenis oratio contra Aeschinem falsae legationis* Ciceron. Orator cap. 31. Cf. Titulum ante Libanii argumentum et vid. subscriptionem. — — Orationem de f. leg. Vindl non continet, sed tantum scholiastae argumentum et enarrationem, unde τὰ ὑποκείμενα ad variam lectionem vocabam. 2) τοῦτον T. k. 3) περὶ τουτοῦ τ. ἀγ. om Schol. Aeschin. p. 78 ed. Dind. — παραγγ. citant Harp. Phot. Suid. s. v. — Ordinem invertit LaurS sic: ἀγῶνα γέγονε καὶ παραγγελία. 4) οἶμαι Reiskius (de suo?). 5) Locum citat Clemens Alex. Str. VI, 2 §. 20 p. 748 Pott., quem locum Philinus apud eundem paulisper mutavit. 6) ἑωρακότας Σ. LaurS. vulg. — ἑωρακότας T. Cf. Prolegg. Gramm. §. 76. 7) ὅτι Paul. (Fol?). 8) ἐκλήρουσθε pr Σ, super αι antiq scripsit ε. 9) προσιόντας pr Σ, super οι antiq addidit ε. 10) ὑμῖν om pr t. 11) δεηθεῖσι pr Ω. 12) ποιεῖσθε Ω.

δίκαιον καὶ τὸν ὄρκον ὃν εἰσελήλυθεν ὑμῶν ἕκαστος¹³ ὁμωμο-
κῶς, ἐνθυμουμένους,¹⁴ ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
¹⁰ ὅλης τῆς πόλεως, αἱ δὲ τῶν παρακλητῶν αὐταὶ δεήσεις καὶ
σπουδαὶ τῶν¹⁵ πλεονεξιῶν ἕνεκα γίνονται, ἃς ἵνα κωλύθῃ
οἱ νόμοι συνῆγον¹⁶ ὑμᾶς, οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδίκουσι ποιήτε.

quam aequitatem et iusiurandum, quo vestrum unusquisque dato huc est ingressus, et reputetis hoc e re vestra esse et totius civitatis, advocatorum autem istas intercessionem et studia propter emolumenta suscipi, ad quae prohibenda leges convocabant vos, non ut ea iniquis hominibus con-

13) ἕκαστος ὑμῶν vulg. — ὑμῶν ἕκαστος Σ. LaurS. T. Recte. Sententia est: vos quidem obstricti estis omnes, reliqui auditores cupidi esse possunt. — ὑμῶν om Urb. 14) ἐνθυμούμενος Ald. Mor. v. — ἐνθυμουμένους Σ. LaurS. vulg. — ἐνθυμουμένους^{ων} AldV. 15) τῶν ἰδίων LaurS. vulg. — ἰδίων om Σ. T. Necessarium esse indicant Grevius (Commentationis de f. leg. p. 34) et Shilleto, quia opponatur ὅλης τῆς πόλεως. At loci ab illo viro docto collati iudicium hoc non probant. Nam Cor. §. 64 γινόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐπιτίδει dictum est non de privati hominis cupidine, de qua h. l. agitur, sed de civitatum Graecarum singularum studio commodorum propriorum. Imo gravius oppositum est τῶν πλεονεξιῶν verbis ὑπὲρ . . . πόλεως, quam si additur ἰδίων, quia omnis πλεονεξία simpliciter est inimica reipublicae liberae, quare id vitium maxime cavendum esse dicit Demothenes §. 296. Cf. Thuc. III, 82, 5 sq. Idem (?) ib. cap. 84, 1 sic simpliciter: οἱ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξία, ἀπὸ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες. Simpliciter etiam πλεονεξία et τὸ δίκαιον sibi opponuntur Isocrat. Paneg. §. 183: πρὸς τίνας χρῆ πολεμεῖν τοὺς μηδεμίας πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; Cum nostro loco cf. (Dem.) Epist. II §. 2 p. 1469, 13: ἐν ᾗ (scil. πολιτεία) παρῆγον ἑμᾶντὸν ἐγὼ πολιτευόμενον οὐδεμίας ὁργῆς οὐδὲ θυμηνίας οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς (i. e. communis cum aliis eiusdem factionis communicandi commodi) οὔτε ἰδίας (i. e. mei proprii) προῖσταμένους. — Sufficit igitur articulus, sin addideris ἰδίων, delendus esse videtur articulus. 16) συνῆγαγον LaurS. vulg. — συνῆγον pr Σ (non recens manus), antiq superseripsit αγ. Attamen non liquet, primaene manus fuerit αγ syllaba. est enim eiusdem atramenti cuius ὑμᾶς. non est eiusdem atramenti syllaba extrema ον, fortasse hoc discrimen, minimum illud quidem, est inde ortum, quod scripta est in eraso spatio. Hoc spatium est satis longum, ut possint scriptae fuisse antea tres literae. Sed etiam accentus est pictus in dimidio eraso loco, ubi antea fuerit, perispomenon συνῆγον. Imperfectum aptius est de re solita.

(2) Τοὺς μὲν οὖν¹ ἄλλους, ² ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσ-
 ἔρχονται,³ καὶ δεδοκότες ὥσιν εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ⁴ ¹⁵
 προτεινομένους,⁵ τουτοῦ δ' ἑ⁶ Αἰσχίνην πολὺ τὰναντία τούτου.⁷
 πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν⁸ εἰς ὑμᾶς καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπρα-
 γμένων τὸν⁹ μὲν ἀνήρηκε¹⁰ τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων,
 τοῖς δ' ἀπειλεῖ¹¹ περιωπὴν, δεινότατον πάντων ἔθος εἰς τὴν
 πολιτείαν εἰσάγων καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν.¹² εἰ γὰρ ὁ πρῶ- ²⁰
 ξας τι τῶν κοινῶν καὶ διοικήσας τῷ¹³ καθ' ἑαυτὸν¹⁴ φόβῳ καὶ

firmaretis. (2) Ac reliquos quidem, qui recto proposito ad rempublicam accedunt, etiamsi rationem reddiderunt, semper tamen ultro ad respondendum paratos, Aeschinē autem istum longe aliter quam ita agere video. nam priusquam ad vos ingrederetur et actorum suorum rationem redderet, alium eorum, qui ad rationes petendas venerant, sustulit, aliis obambulans imitatur, et iniquissimam omnium consuetudinem et vobis perniciosissimam invehit in civitatem. si enim is, qui aliquid publicum

2. 1) οὖν om k. Habent etiam locum citantes Alexander Rh. T. VIII p. 472 W. et Apsines, qui rhetor om ὅσοι . . . εὐθύνας, Rh. T. IX p. 526 W. 2) τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις Priscian. T. II p. 250 Kr. Scholiasta. 3) εἰσέρχονται Urb. 4) ὁρῶ τ. ἀείλ. Apsines. — Ἀειλογίαν citant Cramerī Anecd. Ox. T. II p. 488. Harpocr. Suid. Zonaras. s. v. Cf. Eubulid. §. 27. Proem. XLIV §. 3. 5) τὴν ἀείλ. ὁρῶ αἰεὶ προβαλλομένους Phot. et Suid. s. v. προβάλλεσθαι. Kuesterus πρότεινομένους esse interpretamentum censuit. Imo Anonym. in Hermannī Emend. Gr. Gr. p. 391: Δημοσθένης: 'τοὺς μὲν οὖν etc. τὴν ἀειλογίαν (ὁρῶ om) προτεινομένους' ἀντὶ τοῦ προβαλλομένους. Proem. l. c. confirmatur προτεινομένους. 6) δὲ τὸν Lind. 7) τούτων vulg. marg antiq γρ Σ. Apsines. — τούτου Σ. Laur8. T. F. r. Ven. Obs. Aug2. IndFel. Vind4. Urb. Laur8. 'Pluralem ut masc. gener. praeferam.' Schaeferus. τούτου i. e. τοῦ προτείνεσθαι τὴν ἀειλογίαν toti sententiae aptius est.

— τούτων^v Bav. — 'Aegre desidero ποιῶντα.' Reiskius. At vid. Schneider. ad Xenoph. Mem. IV, 2 §. 4. Foertschii Obs. in Lys. p. 28. alios. 8) ἔλθεῖν Q. 9) τῶν Urb. 10) Ἀνήρηκεν citant Suid. Anecd Bkk. pp. 27. 402. AnecdCramer. Par. T. IV p. 94. Schol. in Hermog. Rh. T. IV p. 282 W. 11) Cit. Aristides Rh. T. IX p. 381 W. (= T. II p. 745 Dind.), ubi sic interpunge: ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου τὸ μὲν ἀληθές: 'τὸν μὲν . . . ἐλθόντων.' τὸ δὲ ἐξῆς ἐπικατεψεύσατο, ὅλον; 'τοῖς δὲ ἀπειλεῖ.' Hoc vidit Spengelius quoque, quem vide Rh. T. II p. XXIII. 12) καὶ ἀσυμφ. ὑμῖν post ἔθος et ante εἰς ponunt vulg. — post εἰσάγων ponunt Σ. Laur8. Q. Aug1. Bav. Vind3. 4. Urb. Lind. Urb. Laur8. (aliquot codd Bkk). βαρυσυμφορώτατον pro ἀσυμφορώτατον marg Mor. sine nota. AldV. Vind1. Scholiasta. Cf. AnecdBkk. p. 225. 13) τὸ s? 14) αὐτὸν s? Q.

342 μὴ τῷ δικαίῳ κατασκευάσει¹⁵ μηδέν¹ εἶναι κατήγορον αὐτοῦ
παντάπασις ἄκυροι πάντων ὑμεῖς γενήσεσθε.

3. Τὸ μὲν οὖν¹ ἐξελέγξειν² πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα³
τουτοῦ⁴ καὶ τῆς ἐσχάτης ὄντα τιμωρίας⁵ ἄξιον θαρρῶ καὶ
πάνν πιστεύω, ὃ δέ, καίπερ ὑπειληφώς ταῦτα, φοβοῦμαι,
φράσω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι,⁶ ὅτι μοι δοκοῦσιν
ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν⁷ ἀγῶνες οὐχ ἦττον, ὥς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τῶν καιρῶν ἢ τῶν πραγμάτων εἶναι, καὶ τὸ⁸ χρόνον γεγενή-
10 σθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν δέδοικα, μὴ τίνα λήθην ἢ
συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων⁹ ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ.¹⁰ (4) Ὡς δὴ¹

gessit et procuravit, sui terrore et non aequitate efficiet, ne ab aliquo accusetur; omnis vobis eripietur auctoritas.

3. Ac me monstraturum multa istum et gravia scelera fecisse et extremo supplicio esse dignum confido et omnino persuasum mihi habeo, quid autem etiam in hac persuasione formidem, dicam apud vos et non dissimulabo: mihi videntur causae omnes, quae apud vos aguntur, non minus, Athenienses, temporum esse quam rerum, et quia multum temporis post legationem intercessit, metuo, ne id oblivionem aliquam aut consuetudinem vobis attulerit iniuriarum. (4) Sed tamen, quemadmodum

15) κατασκευάσει corr Ω (pr Ω . . . σει). k. u. 16) αὐτον Σ. — αὐτοῦ Laur8, vulg. — correxit Bekkerus.

3. 1) οὖν om Aristid. Rh. T. IX p. 378 W. (= T. II p. 487 sq. Sp.) 2) ἐξελέγγειν vulg. — ἐξελέγξειν Aristides. Σ. pr Laur8. Φ. —

ἐξελέγξειν F. l. — 'Vulgatam videtur tueri Platonicum Enthydem. p. 313 ed. Heind: θαρρῶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι.' Schaeferus: Platonicus locus praesentis infinitivo non patrociniatur, nam sic nunc scribitur: ὥστε ἐπεικῶς θαρρῶ (non θαρρῶ) τοῦ ἀποκρίνασθαι aoristo. Vid. Stallb. ad h. l. p. 275 C. Actio autem demonstrandi h. l. est futura, quae non mutatur addito articulo. Cf. Aphob. III §. 2: οὐχὶ τῷ . . . ἐξελέγξειν (Σ habet ξ in erasa litera, quam dignoscere non potui) πιστεύων. 3) πεπλημμεληκότα r. Laur8. 4) τοῦτον Aristides. 5) τιμωρίας ὄντα Aristides. r.

Laur8. 6) ἀποκρύψομαι r. — ἀποκρίψομαι corr Augl. s. corr Harl. xru

— ἀποτρέψομαι k. Cf. Phil. II §. 31. — Schol: γράφεται καὶ ἀποκρύψομαι. 7) ὑμῶν Ald. Mor. t. u. v. Vind3. — ὑμῖν Σ. Laur8. corr Ω. vulg. 8) τὸν Aug2. 9) ἀδικημάτων corr Ω, quid pr habuerit, perspicere non potui. 10) ἐμπεποιήκει Laur8. vulg. Bis soloecum, cui deesse augmentum iam Hemsterh. ad Xenoph. Epses. p. 196 ed. Loc observavit. — ἐμπεποιήκεν coniecit Markl. 'Non male. Vid. Heind. ad Platon. Lys. p. 41. Sed praestat sequi auctoritatem honorum librorum. Nec mihi persuadet Elmsleins indicativum praeferens, quia orator,

μοι² δοκεῖτ'³ ἂν ὅμως ἐκ τούτων⁴ καὶ γινῶναι τὰ δίκαια καὶ
δικάσαι νυνί, τοῦθ'⁵ ὑμῖν λέξω: εἰ σκέψαισθε⁶ παρ' ὑμῖν αὐ-
τοῖς,⁷ ὧ ἄνδρες⁸ δικασταί,⁹ καὶ λογίσαισθε,¹⁰ τίνων προσήκει

etiam sic et intellecturi quae aequa sunt et pronuntiaturi nunc videmini,
id vobis dicam: si vobiscum ipsi consideretis, iudices, et reputetis, qua-

si coniunctivo uti voluisset, periphrastice fuisse scripturus videatur ἐμ-
πειποιηκός ἦ, ad Soph. Aiac. vs. 278 p. 304 ed. Lips. Iphigeniarum Mar-
klandi, coll. eiusd. annot. ad Eurip. Med. vs. 310 p. 133 ed. Lips.
Schaeferus. Periphrastici perfecti exempla ipse auxit Shilleto Ap-
pend. A p. 202 ed. 2^{ae}, quamquam Elmsleio adstipulatur. De indicativo
vid. infra §§. 96. 289. Krueger. Gr. Gr. §. 54 p. 189 ed. 2^{ae}, Baemlin.
Gr. Gr. §. 601. alios. Sed h. l. indicativus minus convenit, quia De-
mosthenes non tanquam de certa re dicit, ut Thuc. III, 53, de quo loco
vid. Poppon. Prolegg. T. I p. 135. Tempus autem h. l. non est histo-
ricum, sed praeteritum in praesenti de re, quam orator avertere studet,
recte igitur coniunctivo utitur. Non est autem quod Shilleto l. c. de
perfecti coniunctivi tali usu dubitet. nam cf. Sophocl. Trach. vs. 655
(= 664) δέδοικα, μὴ περαιτέρω | πεπραγμέν' ἦ μοι πάντα. Herodot.
III, 119: ἀρροωδίσας μὴ κοιτῶ λόγῳ οἱ ἔξ πεποιηκότες ἔσσι ταῦτα. —
ἐμπεποιήκη Augl. Bav. IndLamb. Schol. (T. Φ. r. s. v?). — πεποιήκη
pr Σ, antiq. addidit ἐμ, quod facillime excidit post ἐν. — ἐπεποιήκει
Laur8.

4. 1) δέ Dobracus coniecit. corr Mal. Bene, nisi sequeretur ὅμως.
H. l. δὴ annectit. 2) μοι om Appfr. 3) δοκοῖτ' vulg. — δοκεῖτ' Σ.
Laur8. Augl. F (pr Bav). AldT. Vindl. (T. Φ. s). Frequentissimus
ille est error. Cf. Synm. §. 2. Aristocr. §. 23 etc. — δόξετε r. Laur8.
4) τούτων Augl. Ω. Laur8. r. s. u. 5) ταῦθ' Augl. 2. s. s. ζ. Laur8.
τοῦθ'
(r?). Mal. (Φ. k. t.). — ταῦθ' F. 6) εἰ σκέψασθε Laur8. Augl. Vindl.
Mal. — εἰ σκέψασθε pr Σ, pallido atramento et insertum est post α,
facile confusum cum αἰ. — εἰ σκέψεσθε Ω. k. u. Aug2. Vind3. — εἰ
σκέψασθε r. (— εἰ σκεψασθε s?). — σκέψασθε sine εἰ Hermog. Rh. T.
III p. 99 W. Cf. not. 10. Dindorf. Praef. I p. VIII. — — παρ' ὑμῖν
αὐτοῖς om text Laur8 in fine lineae, eadem manus cum punctis in marg

scripsit addito κτ^{μεν} i. e. κείμενον, sive textus. 7) αὐτοῖς om Anonym.
De Figuris Rh. T. VII p. 635 W. 8) ἄνδρες om Anonymus Rh. l. c.,
ut solet familia Auglⁱ. 9) δικασταί om k. r. Laur8. — ἀθηναῖοι u.
10) λογίσαισθε Augl. 2. Harl (λογίζεσθε secundum Taylorium). k. u. (s?).
Vind3. — σκέψασθε (omisso εἰ) ... καὶ λογίσαισθε Anonymus Rh. l. c.
s. ζ. (s?). — λογίσαισθε etiam Laur8. Obs. — λογίσασθαι Σ (vult λογίσα-
σθε). — λελόγισθε text Ω, cuius margo: καὶ λογίσαισθε. — Non intelli-
gebatur ἀσυνδέτως explicandorum causa verborum εἰ σκέψαισθε etc.

- 15 τῇ πόλει λόγον¹¹ παρὰ πρεσβευτοῦ¹² λαβεῖν. πρῶτον μὲν¹³
 τοίνυν,¹⁴ ὧν ἀπήγγειλεν, δευτέρου δέ,¹⁵ ὧν ἐπεισεν,¹⁶ τρίτον δέ,
 ὧν προσετάξατ¹⁷ αὐτῷ, μετὰ ταῦτα,¹⁸ τῶν χρόνων,¹⁹ ἐφ' ἅπασι
 δὲ τούτοις, εἰ ἀδωροδοκῆτως ἢ μὴ πάντα ταῦτα²⁰ πέπρακται.
 20 (5) Τί δὴ ποτε τούτων;¹ Ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀπαγγελιῶν τὸ βου-
 λεύσασθαι² περὶ τῶν πραγμάτων ὑμῖν³ ἐστίν. ἂν⁴ μὲν οὖν
 ὧσιν ἀληθεῖς, τὰ δέοντ' ἐγνώτε, ἂν⁵ δὲ μὴ τοιαῦτα, τάναν-
 τία. Τὰς δὲ συμβουλίας⁶ πιστοτέρας ὑπολαμβάνειτ' εἶναι τὰς

rum rerum civitatem a legato rationem repetere oporteat. primum, eorum quae renuntiavit, secundo loco, eorum quae persuasit, tertio, eorum quae vos ei mandastis, post haec, temporum, et his omnibus actis, integre necne ea facta sint omnia. (5) Cur tandem horum? Quod e renuntiationibus vos de negotiis deliberatis. quae si verae sint, necessaria statuitis, sin non tales, contraria. Consilia autem legatorum veriora esse puta-

addita esse. Cf. Aristocr. §. 23. 'Aoristorum optativis, non futuris, oratorem usum esse arguit illud ipsum λογίσεσθε, pro quo scripturus erat λογισέσθε.' Schaeferus. — Βούλομαι δὲ ἀναμνησάι ὑμᾶς Anonym. Rh. in Seguiet. Notit. et Extr. Matt. T. XIV T. 2 p. 185. — ὡ ἄ. δικ. καὶ λογ. om Hermogenes. 11) λογ. τῇ πόλ. Laur8. — τῇ πόλει om Anonymus Seguiet. Schol. ad Hermog. Rh. T. VII p. 940 W. Aristides Rh. T. IX p. 370 W., qui Aelius rhetor sic: τίνων (τίνας olim) οὖν χρόν παρὰ πρ. λόγον λαβεῖν. 12) πρεσβευτῶν Aug2. 13) μὲν om Φ. 14) τοίνυν om pr Laur8. Schol. ad Hermog. l. c. Anonymus Seguiet. Hermogenes T. III p. 211 W. 15) εἴτα pro δεύτ. δὲ Hermogenes. Maximus Plan. Rh. T. V p. 476. 16) ἐπραξε in aliquo libro, cuius nota periit. 17) προσετάξατο Q. Cf. §. 6. 18) μετὰ ταῦτα δὲ Aldet. — εἴτα Aug1. Q. r. s. u. Laur8. — εἴτα δὲ k. — μετὰ ταῦτα (δὲ omissio) Σ. Laur8. vulg. 19) χρόνων (articulo in γρ posito) Φ. — τὸν χρόνον Q. k. u. Aug1. Vind3. Laur8. 20) ταῦτα πάντα Anonymus Rh. l. c. Mor. Q. k. r. s. Aug1. Vind3. 4. Mal. Laur8. — πάντα ταῦτα Σ. Laur8. vulg. — πάντα om u.

3. 1) τούτων ἐκάστον Aug1. 2. s. β. ε. ζ. η. k. r. rec marg t. Harl. Laur8. — τούτων ἑκαστον Laur8. — ἑκαστον om pr Σ, add antiq. vulg. 2) βουλευέσθαι Aug1. s. ε. k. r. u. Laur8. 3) ὁρθῶς ὑμῖν Laur8. vulg. — ὑμῖν ὁρθῶς Lind. — ὁρθῶς om Σ. γρ Φ. 'Vel omnibus libris tacentibus hoc adverbium oportuit deleri. Hoc enim vult orator: omnino consultatio de rebus gerendis pendet e nuntiis, qui si veri sunt, recte consultatur, secus, si falsi. Docent quae proxime sequuntur.' Schaeferus. 4) ἐάν Q. Aug1. s. k. u. — — Proximum οὖν om Laur8. 5) ἐάν Q. Aug1. 2. s. k. r. u. Mal. Laur8. 6) συμβουλίας corr Aug1.

τῶν πρέσβειων. ὥς γὰρ εἰδότες⁷ περὶ ὧν ἐπέμφθησαν⁸ ἀκού-
ετε. οὐδὲν οὖν ἐξελέγχεσθαι δίκαιός⁹ ἐστὶν ὁ πρεσβευτῆς
φραῦλον οὐδ' ἀσύμφορον ὑμῖν¹⁰ συμβουλευεῖν. (6) Καὶ μὴν
περὶ ὧν¹ γ' ἡ² προσετάξατ' εἰπεῖν³ ἢ πρᾶξαι καὶ διαφρηθῆναι
ἐψηφίσασθε⁴ ποιῆσαι, προσήκει διωκῆναι.⁵ εἰεν. Τῶν δὲ
δὴ χρόνων⁶ διὰ τί; ὅτι πολλάκις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμ-
βαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεὶ χρό-
νῳ γίνεσθαι ὅν ἂν⁷ τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις καὶ
προδῶ, οὐδ' ἂν ὅτιοῦν ποιῇ πάλιν οἷός τ' ἔσται⁸ σῶσαι. (7)

lis. auditis enim eos ut gnaros earum rerum, de quibus missi sunt.
nequaquam igitur decet convinci legatum dati vobis ullius futilis et per-
niciosi consilii. (6) Et vero quae aut dicenda aut agenda iussistis et no-
minatim decrevistis facienda, ea illum convenit procurasse. haec hactenus.
Temporum autem quamobrem? quia saepe usu venit, Athenienses, ut
multarum rerum et magnarum occasio brevi tempore concludatur, quam
si quis ultro adversariis condonarit et prodiderit, etiamsi omnia conetur,
non poterit sanare. (7) De mercede autem accepta aut non accepta, inde

7) εἰδότες Lind. — ὥς ἀκριβέστερον (vel σαφέστερον) εἰδότες (sub-
audiens τούτους) et πρὸς οὓς pro περὶ ὧν mavult Reiskius, omnino
temere. 8) ἐπεμφθησαν Aug2. — ἐπέμφθησαν pr Q, θ add corr.
9) δίκαιόν Aug1. — post ὁ trium quatuorve erasarum literarum spatium
Σ, in cuius margine antiq ante erasas literas adscriptum erat: γρ. δί-
καιός ἐστιν ὁ πρεσβευτής. — ὁ om pr Laur8. 10) ὑμῖν οὐδὲν Fel.

6. 1) ἐπέμφθησαν add marg antiq cum signo ut post ὧν inseren-
dum Σ. — ἐπέμφθη ἢ Laur8 post γε habet punctis notatum. 2) ἡ
post γε Σ. De trajecta ἡ cf. §. 193. Thuc. VI, 18 §. 1 ibiq. Krueger.
Id. VI, 24 §. 1 ibiq. Poppo. Vid. Remaclyi Observ. in Lucian. Hermo-
timum p. 11. — om vulg. 3) προσετάξατοῦ pr Q. Cf. §. 4 not. 17.
4) ψηφίσασθε Q. Vind3. — ψηφίσασθαι u. 5) διοικῆσαι cod L. —
'Post haec verba ratio tertiae propositionis reddi debuit, quemadmo-
dum in ceteris quatuor factum est. Sed haec incuria scribae excidit.'
Marklandus. 'Neque quinque ista membra (vid. vs. 16 sq.), in quae
dividitur criminatio Demosthenis, satis recte aut accurate recensentur
a Quintiliano Inst. IV, 4.' Taylorus. — 'Legi velim, sententia id po-
stulante, ὅτι ἐποίησε, προσήκει δεικνύναι.' Reiskius. — 'Hic etiam
locus est longe sanissimus. Cf. pp. 343, 17. 352, 25. 371, 10.' Schae-
ferus. Reiskius locum non intellexerat. Infinitivo διωκῆναι subii-
ciendum ὁ πρεσβευτής intelligendum est, obiectum autem sumendum e
περὶ ὧν, i. e. quod attinet ad ea quae. Ceterum 3^{ia} propositio deest §. 178.
6) τὸν δὲ δὴ χρόνον Q: k. u. corr Aug1. Vind3. — item Laur8, sed τὸν
est correctum ex τῶν. 7) ἂν vulg. — ἂν Σ. Laur8. Vind1. 8) ἔστι
sive ἔστι Φ. r. ε. Aug2. Vind4. Mal. Laur8. — ἔσται in rasura Laur8.

- 5 (7) Ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ γε τοῦ προῖκα, ἢ μὴ, τὸ μὲν¹ ἐκ τούτων λαμβάνειν, ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται, πάντες οἱδ'² ὅτι φῆσαιτ' ἂν εἶναι δεινὸν καὶ πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μέντοι τὸν³ νόμον τιθεὶς οὐ διώρισεν τοῦτο, ἀλλ' ἀπλῶς εἶπεν⁴ μηδαμῶς⁵ δῶρα λαμβάνειν, ἡγούμενος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν ἅπαξ λαβόντα⁶ καὶ διαφθαρένθ' ὑπὸ χρημάτων οὐδὲ κριτὴν ἐτι τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ μένειν⁷ τῇ πόλει. (8) Ἄν μὲν¹ τοίνυν ἐξελέγξω² καὶ δεῖξω³ σαφῶς Αἰσχίνην τοιούτον καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγέλ-
15 κῶτα καὶ κεκωλυκὸτ' ἐμοῦ τὸν δῆμον ἀκούσαι τάληθῆ, καὶ πάντα τὰναντία τῶν συμφερόντων⁴ συμβεβουλευκῶτα,⁵ καὶ

accipere, unde respublica damnum capiat, omnes scio fateri esse terribile et magna ira dignum. legislator vero hoc non distinxit, sed simpliciter vetuit accipere aliquem munera, existimans, ut mihi videtur, eum, qui semel acceperit et largitionibus sit corruptus, non amplius constantem manere iudicem publicorum commodorum. (8) Quod si ostendero et perspicue monstravero, Aeschinem istum et nihil veri renuntiasse, etiam obstitisse ne populus verum ex me audiret, et utilibus maximè contraria suasisse, et nihil eorum quae mandaveratis in legatione fecisse, et cou-

7. 1) 'Melius interrogative ἢ μὴ;' Taylorus. — 'Nulla ratione tolerabiliter. Sed Taylorum, opinor, egit transversum Marklandus inferciens ὅτι (ὅτι τὸ μὲν), quasi haec responsio sit ad interrogationem.' Schaeferus. 2) εὐ οἱδ' vulg. — εὐ om Σ. T. Lind. pr LaurS, lineam finiens, quae eadem manus add compendium εὐ, simile δ. 3) τὸν om Aug2. 4) ἀπεῖπεν LaurS. γε marg antiq Σ. T. Φ. 'Quod haud scio an reponendum,' Shilleto. Simplex verbum ἀπλῶς εἶπεν melius respondet opposito οὐ διώρισεν. ortum illud esse videtur e praecedenti ἀπ. 5) μηδαμοῦ Aug2. 6) λαμβάνοντα Aug1. k. s. 7) μενεῖν Dind. Non probo. nam iam tum, quum haec causa agebatur, Aeschines erat pravus iudex commodorum publicorum, non futurus erat. — μένειν ἐν F. Φ. ε. η. Aug2. Viud4. Mal. 'Inepte praepositio additur.' Schaeferus. Post εἶν facile εἶν oriri et perire poterat.

8. 1) μὲν om Hermogen. Rh. T. III p. 417. 2) ἐλέγξω Φ. Bav (non F?). Mal. 3) καὶ δεῖξω om Hermog. p. 417, qui p. 283 pro proximis tradidit sic: καὶ τὸν δῆμον ἀκούσαι μου τάληθῆ κεκωλυκῶτα καὶ τοὺς χρόνους κατανηλωκῶτα, quum paulo antea dedisset καὶ ἀνηλωκῶτα ὅμιν τοὺς χρόνους. 4) ὅμιν post συμφερόντων add vulg. — τη πο LaurS, deletis τη πο. — om Σ (cuius antiq addidit τῇ πόλει). k. s. Aug1. 5) βεβουλευκῶτα Φ. — συμβεβούλενκα pr Ω. — καὶ πάντα . . . συμβεβουλευκῶτα om Hermog. Rh. T. III p. 282. — καὶ om text pr LaurS in fine lineae.

μηδὲν, ὧν προσετάξατε,⁶ ἐν τῇ πρεσβείᾳ⁷ ποιήσαντα,⁸ καὶ ἀνη-
λακόντα τοὺς χρόνους ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων
καιροὶ προσίνονται⁹ τῇ πόλει,¹⁰ καὶ πάντων τούτων δῶρα καὶ²⁰
μισθοὺς εἰληφότα μετὰ Φιλοκράτους· καταψηφίσασθ' αὐτοῦ
καὶ δίκην ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων λάβετε. ἂν¹¹ δὲ μὴ δεῖξω
ταῦτα, ἢ μὴ πάντα¹² ἐμὲ μὲν¹³ φαῦλον ἡγήσασθε, τοῦτον¹⁴ δ'¹⁵
ἄφετε.

9. Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων ἔτι πρὸς τοῖτοις
ἔτιρα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξ ὧν οὐκ ἔσθ' ὅστις ἂν οὐκ' εἰ-²⁵
κότως μισήσειεν αὐτόν, βούλομαι² πρὸ πάντων ὧν μέλλω λέ-

sumpsisse tempora quibus inultarum et magnarum rerum occasiones rei-
publicae perierunt, et propter omnia haec mercedes et munera accepisse
cum Philocrate; condemnate eum et ut facinoribus eius dignum est punite.
sin haec non ostendero, aut non omnia; me improbum ducite et istum
absolvite.

9. Quanquam autem multa et gravia praeter haec accusare possum
alia, Athenienses, ob quae nemo non eum iure oderit, ante omnia tamen

6) προσετάξατε ὑμῖς Hermog. p. 283. 7) ἐν τῇ πρεσβείᾳ om Her-
mog. p. 283. 8) πεποιηκότα marg LaurS. vulg. — ποιήσαντα Σ. text
LaurS. T. Lind. Si codices optimi optimum exhibent, orator etiam
forma temporis (aoristo) primariam absolvit rem, legatum Aeschinem
omnino contra iussa populi ea fecisse, unde reliqua mala consequen-
tur: falsa renuntiatio, impedimentum veri audiendi, suasio detrimenti,
cessatio, corruptio. Haec damna perfecto referuntur, ut appareret
etiam tum durare quae ex Aeschinis contumacia orta sint. Quam sen-
tentiam nisi Demosthenes voluisset significare, proponendum fuisset ἐν
τῇ πρεσβείᾳ πεποιηκότα ante ea, quae tempore subsequebantur. De
hoc usu temporum vid. Prolegg. Gramm. §. 98 ibiq. cit. inprimis cf.
Aphob. III §. 5. — καὶ πάντα . . . ποιήσαντα om Hermog. p. 417.
9) προσίνετε Q. 10) ἐν οἷς . . . π. om Hermogenes. Delenda cen-
set Dobraeus, quia nemo, si abessent, desideraret. Cf. §§. 161. 133.
At vid. §§. 51. 186, in quibus τοὺς χρόνους cum additamento orator
usurpavit. Eos locos ipse Dobraeus citavit. 11) ἂν Angl. 2. k. r. s.
Q. Vind3. 4. Mal. LaurS. 12) ἢ μὴ uncis inclusit Reiskius, quia alias
mera sit infantia. — ἢ μὴ πάντα debebat Dobraeus. — 'Nulla hic in-
fantia loquendi, quod ipse vidisset Reiskius, si cogitasset ταῦτα per-
inde ut πάντα pronuntianda esse τονικῶς.' Schaeferus. 13) μὲν om
Q. Aug2. 14) τοῦτον vulg. et Hermog. p. 305. — τοῦτον Σ. LaurS.
T. Lind. 15) δ' om Φ. *

Θ. 1) οὐκ ἔσθ' ὅστις ἂν οὐκ Σ. LaurS. vulg. — ὅστις ἂν οὐκ
Augl (vulgata in marg). k. n. (π?). 2) βούλομαι δὲ Dionys. H. T. V
p. 298 R.

γειν μνημονεύοντας ὑμῶν οἶδ' ³ ὅτι τοὺς ⁴ πολλοὺς ὑπομνήσαι,
 τίνα ⁵ τάξιν ἑαυτὸν ἔταξεν ⁶ Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶ-
 του καὶ τίνας λόγους κατὰ τοῦ ⁷ Φιλίππου δημηγορεῖν ᾤετο
 344 δεῖν, ἢν' εἰδῇθ' ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ ⁸ πεπραγμένοις καὶ δεδη-
 μηγορημένοις ⁹ ἐν ἀρχῇ μάλιστα ¹⁰ ἐξελεγχθήσεται δῶρ' ἔχων.
 (10) Ἔστι τοίνυν οὗτος ¹ ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φί-
 5 λιππον, ὃς τότε δημηγορῶν ἔφη, ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησι ²

vos quae dicturus sum, quum, ut satis scio, plerique vestrum id meminerunt, commonefaciam, in qua reipublicae statione Aeschines se primum collocarit et quales contiones contra Philippum sibi habendas esse censuerit, ut sciatis eum suis actis et contionibus primis maxime de acceptis muneribus convinci. (10) Primus igitur hic est Atheniensium, qui animadverterit Philippum, ut tum pro contione asserebat, insidiari Graecis

3) εὖ οἶδ' vulg. — εὖ om Dionysius. Σ. LaurS. Bav. Lind. Vind4. Mal. (T. Φ. t. v). 4) τοὺς om Aug1. k. r. s. Harl. Laur8. — τοὺς πολλοὺς gravior est. 5) εἰς τίνα LaurS. vulg., etiam expressis verbis Georgius Lecapenus in Matthaei Lect. Mosq. p. 77. — εἰς om Dionysii edd. et Σ. (s?). Constructio paulo inusitata. Cf. Aeschin. Ctes. §. 7: τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ . . . ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἣν τέταχθε. Lucian. Encom. Dem. cap. 44: ἣν ἑαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν. Huius formulae accusativum Kruegerus Gr. §. 46, 5 nominati accusativus des inhaltes. Nobis quidem primaria notio esse videtur accusativi repetenda etiam ad hanc structuram explicandam, quippe qui sit casus rei in quam verbum cognatum dirigatur. Lobeckius igitur Paral. p. 517 sq. bene contulit eum Eurip. Suppl. vs. 657: δεξιὸν τεταγμένους πτερας. Facilius autem etiam hunc duplicem accusativum explicamus, si, ut in aliorum verborum constructione, similiter separamus alterum casum personae obiectae, alterum rei obiectae, sic: ἑαυτὸν ἔταξεν et τάξιν τίνα ἔταξεν, se ordinavit et ordinem aliquem ordinavit. Graece coalescit constructio, quam nos disiungimus: welche stelle hat er gestellt? und hat er sich hingestellt? 6) ἔταξεν ἑαυτὸν vulg. — αὐτὸν ἔταξεν Dionysius. — ἑαυτὸν ἔταξεν Σ. LaurS. T. Lind. Cf. §. 302. — ἔταξεν om Vind4. 7) τοῦ om Aug2. 8) αὐτοῦ Q. s. Vind3. 9) καὶ δεδημιουργημένοις Q. u. Vind3. — om Aug1. k. s. 10) τοῦτοις μάλιστα πάντων vulg. — τοῦτοις om Dionysius. Σ (habet γρ marg antiq). LaurS. F. T. Φ. t. u. Lind. Vind4. Mal. — πάντων om Dionysius. Σ (item om marg antiq). LaurS. Q. F. T. Φ. s. Aug1. Vind3.

10. 1) οὗτος om Dionysius l. c. p. 290. Vind1. 2) Cit. Biograph. p. 265 ed. Westerm. Hermog. Rh. T. III pp. 276. 297 W. Anonym. Rh. ibid. p. 711. Anonym. Rh. T. VIII pp. 647. 652. Minucianus fin. Rh. T. IX p. 613 W. Segnier. Notit. et Extract. Mser. T. XIV P. 2 p. 195. — Rh. T. I p. 440 Speng.

καὶ διαφθείροντά τινες τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ³ προεστηκότων, καὶ ἔχων Ἰσχανδρον⁴ τὸν⁵ Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν προσιών μὲν⁶ τῇ βουλῇ,⁷ προσιών δὲ τῷ δήμῳ⁸ περὶ τούτων, καὶ πέ-
 σας ὑμᾶς⁹ πανταχοῖ¹⁰ πρέσβεις πέμψαι¹¹ τοὺς συνάξοντας δεῦρο¹⁰
 τοὺς βουλευσομένους¹² περὶ τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου, (11)
 καὶ¹ ἀπαγγέλλων² μετὰ ταῦθ' ἦκων³ ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς
 ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους,⁴ οὓς⁵ ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ
 πόλει⁶ πρὸς Ἱερώνυμον,⁷ τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα, ὑπὲρ
 ὑμῶν⁸ ἔφη δεδημηγορηκέναι, καὶ διεξιὼν⁹ ἡλίκα τὴν Ἑλλάδα¹³
 πᾶσαν, οὐχὶ τὰς¹⁰ ἰδίας ἀδικουσί¹¹ μόνον πατρίδας οἱ δωροδο-

et corrumpere magistratuum quosdam in Arcadia, et adhibito Ischandro Neoptolemi secundano actore retulerit ad senatum, retulerit ad populum his de rebus, et suaserit vobis quocunque terrarum legatos esse mittendos, qui huc concarent de bello Philippico deliberaturos, (11) et postea reversus ex Arcadia praeclaras illas et longas orationes recensuerit, quas coram decem milibus Megalopoli adversus Hieronymum Philippi defensorum habuisse pro vobis se asserebat, et commemoraverit, quantis iniuriis omnem Graeciam, non suas tantum patrias largitionum avidi et pecuniam

3) καρδία pr t. 4) Cit. Harpocr. s. v. Aristides Rh. T. IX p. 375 W. — Ἰσχανδρον u. — Ἰσχανδρον Q. Cf. §. 303. 5) τὸν om Vind4. 6) καὶ προσιών μὲν Aristides. 7) προσιών μὲν τῇ βουλῇ om Φ. 8) Cit. Hermog. p. 285. Anonym. Rh. T. VIII p. 639. Aristides. 9) ἡμᾶς Q. k. u. — Post πανταχοῦ ponunt ὑμᾶς Vind3. 4. 10) πανταχοῦ vulgo. — πανταχῇ Q. Augl. s. Laur8. (k. r. u). — πανταχοῖ Σ. Laur8. 11) πέμπειν Ald. Mor. F. Φ. t. v. Vind4. Mal. Cf. §. 12. — πέμψαι Fel. Σ. pr Laur8. Q. Augl. s. Vind3. Laur8. Dionysius. (T. k. r. s. u). Cf. §. 304. — — πανταχοῦ πρέσβεις περὶ τούτων πέμψαι Aristides. 12) τοῖς Ἕλληνας βουλευσομένους coniecit Marklandus. 'De Graecis intelligi per se apparet.' Schaeferus.

11. 1) καὶ unciis inclusit Reiskius constructionem non intelligens. Dobraeus καὶ ante διεξιὼν omisit, qua particula ἀπαγγ. et διεξιὼν copulata sunt. Sed 'omnia inde a vs. 3 ἔστι τοῖνυν usque ad vs. 18 παρὰ Φιλίππον continuanda sunt.' Schaeferus. Cf. §. 303 sq. 2) ἀπαγγέλλων Q. — ἐπαγγέλλων Aristides. u. Male ante μετὰ interpungebatur. 3) ἦκεν sic Q. 4) τοὺς μακροὺς ἐκείνους καὶ καλοὺς l. Mor. Q. Augl. k. s. u. Vind3. Cf. §. 303. 5) οὓς excidit post λόγους in Dionysii l. c. 6) Cit. Harpocr. Suid. (Phot. s. v. Μύριοι ἐν Μεγαλοπόλει). Cf. §. 198. — ἐν τῇ Μεγάλῃ πόλει Dionysius. De scriptura huius nominis vid. ad Megal. §. 9. 7) Cit. Harpocr. Phot. s. v. Cf. Cor. §. 295. 8) ἡμῶν Q. k. u. Vind3. 9) εἶπον pr Σ, quae post αἰ exciderant literae δι, add antiq. 10) τὰς om Fel. 11) ἀδικουσίεν οὐ τὰς ἰδίας Aristides.

κοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες¹² παρὰ Φιλίππου. (12)
 Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πολιτευομένου τούτου τότε καὶ τοῦτο τὸ¹
 20 δεῖγμ' ἐξηνηχοτός² περὶ³ αὐτοῦ, τούς⁵ περὶ⁸ τῆς εἰρήνης
 πρέσβεις πέμπειν ὡς Φίλιππον ἐπέσθῃτε, ὑπ'⁷ Ἀριστοδήμου
 καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος⁹ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκεῖ-
 θεν ἀπαγγελλόντων⁹ οὐδ' ὅτι οὖν¹⁰ ὕγιές· γίγνεται¹¹ τῶν πρέ-
 σβων τούτων εἰς καὶ¹² οὗτος, οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων¹³
 25 τὰ ὑμέτερα, ¹⁴ οὐδ' ὡς¹⁵ τῶν πεπιστευκότων τῷ¹⁶ Φιλίππῳ, ¹⁷
 ἀλλ' ὡς τῶν¹⁵ φυλαζόντων¹⁹ τοὺς ἄλλους. διὰ γὰρ τοὺς προ-
 ειρημένους λόγους καὶ τὴν πρὸς τὸν²⁰ Φίλιππον ἀπέχθειαν,

a Philippo accipientes afficerent. (12) Posteaquam igitur ea tum isto ad-
 ministrante et tale de se specimen praebente, legatos de pace ad Philip-
 pum mittendos vobis persuaserunt Aristodemus et Neoptolemus et Ctesiphon
 et ceteri nihil sani e Macedonia renuntiantes; eorum legatorum et iste sit
 unus, non qui vestra venderet, aut qui Philippo fidem haberet, sed qui
 ceteros custodiret. nam propter orationes ante habitas et Philippi

12) καὶ χρήμ. λαμβ. debebat Cobetus Var. Lect. p. 347, et ad Hyperid. Fmnebr. p. 39, quia praecedunt δωροδοκούντες. Cf. ad Cor. §. 45. Tuetur verba etiam Aristides.

12) 1) τὸ om Φ. Vind4. Mal. Laur8. F (Bav?). 2) ἐξηνηχοτός pr Σ, vo add antiq. 3) παρὰ coniecit Reiskius, quia statim περὶ repetatur. Si quid mutandum esset, praeferrent hiatus osiores ὑπὲρ. 4) αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ Dionysius. Ω. s (alii codd Bekkeri?). — ξαντοῦ vulg. — αὐτοῦ Laur8. 5) τοὺς om v. 6) ὑπὲρ s? 7) ὑπὲρ Aug1. Laur8. (s?). 8) καὶ Κτησιφῶντος om Dionysius. — καὶ Κηφισοφῶντος coniecit Wolfius At vid. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Κησιφῶν. Anonymi Argum. §. 3. 9) ἀπαγγελλόντων Ald. Fel. t. pr Mal. 10) οὐδὲν ἐγένετο sec m.

cod s pro οὐδ' ὅτι οὖν. 11) ἐγένετο AldV. — γίγνεται Laur8. Idem in marg rubro: Θουκυδίδης (II, 35, 1): 'ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα' αἰετὶ ἐπήνεσαν. 12) τούτων εἰς καὶ om Vindl. 7. — τούτων om Philemon. p. 268 ed. Osann. 13) ἀποδωσομένων corr Mal. — ἐμπολησόντων fortasse pro ἀποδωσομένων voluit Lambinus e scholiis sumptum. 14) ὑμέτερα Philemon. Hermog. Rh. T. III p. 96 W. et Aldina Hermog. Rh. T. III p. 275 W. Ω. k. u. Vind3. 15) οὐδὲ sine ὡς Philemon. 16) τῷ om F (Bav?). Ω. k. r. s. u. Aug1. 2. s. Laur8. 17) οὐδ' ὡς... Φίλιππῳ om Hermogen. bis. Item Anonymus De Figuris Rh. T. III p. 709. Alius Anonymus De Fig. T. VIII p. 637. Habet Aristides Rh. T.

IX p. 365 W. 18) ἀλλὰ τῶν sic sine ὡς Lind. 19) τῶν φυλαζόντων Hermogenes p. 96. Anonymus Rh. T. VIII p. 637. Ω. — φυλάζοντα Aristides. 20) τὸν om Aldete. F (Bav?). Φ. k. r. t. v. Vind4. Mal. Laur8. — Habent articulum Σ. Laur8. Ω. Aug1. s. Vind3. (T. u?)

ταύτην εικότως περὶ αὐτοῦ πάντες εἶχετε²¹ τὴν δόξαν. (13) Προσελθὼν τοίνυν ἔμοι μετὰ ταῦτα συνετάττετο κοινῇ προσβύειν, καὶ ὅπως τὸν¹ μιᾶρόν καὶ ἀναιδῆ² φυλάξομεν³ ἀμ- 345
φότεροι, τὸν⁴ Φιλοκράτην, ⁵ πολλὰ παρεκλείδατο. καὶ μέχρι τοῦ δεῦρ' ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης⁶ προσβείας⁷ ἐμὲ γοῦν, ὧ ἄνδρες⁸ Ἀθηναῖοι, διεφθαρμένος⁹ καὶ πεπρακώς ἐαυτὸν ὧ ἑλάνθανεν. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὧν, ὅπερ¹⁰ εἶπον,¹¹ εἰρή-
κει¹² πρότερον, ἀναστὰς τῇ προτέρᾳ¹³ τῶν¹⁴ ἐκκλησιῶν,¹⁵ ἐν

odium sic de eo non ab re omnes sentiebatis. (13) Deinde mecum congressus paciscitur, ut communiter legationem obeamus, et multum hortatur ut scelestum et impudentem Philocratem uterque caveamus. ac, donec huc redlissimus a prima legatione, equidem, Athenienses, non animadverti corruptum esse cum et se vendidisse. praeter cetera enim, quae, ut recensui, prius dixerat, surgens in priore contionum, quibus de pace

21) *εἶχετε* Angl. r. s. s. Laur8.

13. 1) τὸ Ὡ. 2) καὶ λίαν ἀναιδῆ Dionysius Hal. T. V p. 291 R. 3) φυλάξομεν LaurS. vulg. etiam Dionysius. — φυλάξομεν Σ. F. Φ. r. Vind4. Laur8. AldB. 4) τὸν om Fel. Aug2. s. — 'τὸν Φ. est epexe-
gesis.' Schaeferus. 5) Φιλοκράτη Aug2. 6) πρώτης om pr Ὡ, δευτέρας add corr. 7) post προσβείας male etiam plenè interpunge-
batur. In LaurS extremum s est in rasura. 8) ἄνδρες om praeter

Auglī familiae plurimos codices etiam Dionysius. 9) διεφθαρμέν^{ο c} LaurS, eraso inter o et c superscriptas literas spatio, fortasse v. — Proxima cit. Hermog. Rh. T. III p. 280 et brevius pp. 205. 226. 10) ὅπερ sine ὧν u. — ὧν marg Φ, cuius textus ὧνπερ. — ὅπερ om etiam Chr. — ὧν περ' (sine o, quod facile excidit ante π) Σ (add o antiq). Vind4. Mal. 11) εἶπον om marg Φ. 12) εἰρήκει etiam pr Σ, sed recens praeposuit προ, ut esset προειρήκει, quod habet marg Φ. 13) προτε-
ραία Σ. vulg. — προτέρα LaurS. Aug1. s. Vind3. Mal. pr k. (F. Bav?). — τῇ προτεραία i. q. pridie (h. l. ante contiones), scilicet ἡμέρα, quod huic adiectivo non magis addi solet, quam alteri adiectivo ὕστεραία. At-
tamen non ubique substantivum omittitur. Cf. Platon. Phaedon. p. 59 D: τῇ γὰρ προτεραία ἡμέρα ἐπειδὴ ἐξήλθομεν. Alia exempla infra. De
discrimine ἡ προτεραία et ἡ προτέρα vid. Ammonius p. 119: Προτέρα καὶ προτεραία διαφέρει. προτέρα μὲν γὰρ ἐπὶ τάτῳ, προτεραία δὲ ἐπὶ μόνῃς ἡμέρας. Cf. ad §. 15. Spengel. in Mus. Rh. II, 3 p. 383*. Cobet. Var. Lect. p. 247. Vulgatum Shilleto male defendebat citato Thuc. V, 46. nam quamquam h. l. pridie ante secundam contionem prior contio de hac pace habita est, diebus XVIII° et XIX° mensis Elaphebolionis. Aeschin. Ctes. §§. 67 sqq. τῇ ὁγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα (scil. τοῦ Ἐλαφηβολιώνος μηνός). — ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. —

αἷς¹⁶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλευέσθε, ἥρξαι ἀρχήν, ἣν ἐγὼ
καὶ τοῖς ῥήμασιν οἶμαι τοῖς¹⁷ αὐτοῖς, οἷς περ οὗτος εἶπεν ἐν¹⁸
¹⁰ ὑμῖν, ἀπομνημονεύσειν: (14) 'Εἰ πάνν πολύν, ἔφη, χρόνον
ἐσκόπει Φιλοκράτης, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πῶς¹ ἂν² ἄριστ'
ἐναντιωθεῖ³ τῇ εἰρήνῃ⁴· οὐκ ἂν αὐτὸν ἄμεινον εὑρεῖν⁵ οἱ-

deliberabatis, principio usus est quod ego etiam verbis, ut opinor, iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo: (14) 'Si multum et diu meditatus esset Philocrates, Athenienses, quid pacto paci optime adversaretur; nihil eum melius fuisse reperturum arbitror talibus decretis. ego

νῦν ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν (sic scribebam pro παρήμεν) τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Cf. Aeschin. f. leg. §. 60 sqq: προγράψαι τοὺς προτάσεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὸν νόμον. — τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα (scil. Elaphebolionis). §. 65: τῇ μὲν προτέρα τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλευεῖν τὸν βουλούμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς προτάσεις ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. Tamen interpres Anglus doctissimus perperam loco Thucydidio abutebatur, ubi non 'male ὑστεραίᾳ pro ὑστερᾷ' ut Cobetus rei^{peritissimus} censebat, dictum est, sed proprie τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ est i. q. *crastina contione*, recteque post proxima verba ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη, ut idem rerum scriptor I, 44: γενομένης καὶ δις ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρα . . . ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν. At nostro loco ne verbum quidem de altero die praecessit, post quod τῇ προτέρα ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ recte intelligeretur, quum ἡ προτέρα ἐκκλησία significet i. q. *contio quae pridie habita est*, non i. q. *prior contio*. Nec sequitur alterius diei commemoratio, ut recte infra §. 15 τῇ προτέρα et εἰς τὴν ὑστεραίαν in *priore* scil. *contione* et *postridie* sibi respondent. Alio autem Thucydidis locō V, 75 pro τῇ δὲ προτέρα ἡμέρᾳ minus audacter scriberem τῇ δὲ προτέρα ἡμέρᾳ, quam delerem ἡμέρᾳ. nam Aeschines f. leg. §. 63 item ἡμέρᾳ plene adhibuit: ἐν τῇ προτέρα τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους etc. τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ. Nisi h. l. Aeschines ἡμέρᾳ adieciasset, supplendum foret ἐκκλησίᾳ, ut e superioribus patet. sententia autem ad idem redit. 14) τῶν om pr k. Cf. not. 15. 15) τῇ προτέρα ἐκκλησίᾳ Augl. s. quamquam sequitur ἐν αἷς. 16) ἐν ᾗ Ven. Lind. 17) τοῖς om r. Laur8. 18) ἐν om F. — Male interpunctione ἐν ὑμῖν ab εἶπεν separabatur, etiam in codd, ut Laur8.

14. 1) ὅπως vulg. — πῶς Σ. Laur8. Φ. 2) ἂν in fine lineae et ante α om Σ, add antiq. 3) ἐναντιωθῇ corr v. 4) τῇ πόλει coniecit Wolfius. 'Excidit fortasse πόλει' Marklandus, qui sic scribendum iubeat: 'ἐναντιωθείη τῇ πόλει εἰρήνη. pax noceret reip.' — 'Wolfius reipublicae. Imo paci. Nimirum quum Philocrates pacem iniquissimis condicionibus ineundam suaderet, eo ipso paci adversari censendus erat.' Iurinus. — 'Locus hic bene habet, planus et apertus

μαι, ἥ τοιαῦτα γράφοντα. ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν τὴν εἰρήνην, ὥς ἂν εἰς Ἀθηναίων λείπεται, οὐδέποτε ἂν συμβουλευσάμην ποιήσασθαι τῇ πόλει, εἰρήνην μέντοι φημι δεῖν ποιεῖσθαι. καὶ τοιούτους τινὰς εἶπεν βραχεῖς καὶ μετρίους λόγους. (15) Ὁ δὲ ταύτ' εἰπὼν τῇ προτέρᾳ πάντων ἀκούοντων ὑμῶν, εἰς τὴν ὑστεραίαν, ἐν ἣ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι, ἐμοῦ τῶν συμμάχων συνηγοροῦντος δόγματι καὶ τὴν εἰρήνην, ὅπως ἴση καὶ δικαία γένηται, πράττοντος, καὶ ὑμῶν βουλομένων ταῦτα καὶ οὐδὲ φωνὴν ἐθελόντων ἀκούειν τοῦ καταπτύστου Φιλοκράτους, ἀναστὰς ἐδημηγόρει καὶ συνηγόρει κείνῳ

vero pacem istam, dum unus Atheniensis superfuerit, nunquam civitati suaserim esse faciendam, pacem tamen faciendam esse dico.² Talia dixit breviter et moderate. (15) Qui vero in priore contione haec dixerat audientibus vobis omnibus, postridie, quum pax confirmanda esset, me sociorum decretum defendente et id agente, ut pax iusta et aequa fieret, vobisque ita sentientibus et ne vocem quidem spurcissimi Philocratis audire volentibus, surgens dixit illique patrocinator est verbis, o Jupiter et

est. Iurinus veram eius vidit sententiam.³ Reiskius. 5) ἐνὸς αὐτῶν r. Vind4. Laur8. 6) οἴομαι Q. Aug1. 2. s. s. η. Vind(3 aut 4). 7) εἰ pr Q. In Paulina εἰς asterisco notatum est. 8) λείπεται T. s. η.

corr t. — λήπεται k. Bav (non F?). — λήπεται pr Q. — λείπεται Vind4. 9) δεῖν om Aug2.

15. 1) πρώτῃ Hermogenes p. 96 W. — προτεραιᾶ vulg. etiam Aug1, quod Taylori causa monendum erat, qui huius loci variam lectionem cum §. 13 confudit. — προτέρᾳ Laur8. — προτεραι Σ, in quo facile quidem eadem syllaba αἰ poterat excidere, quam recens add, ut esset προτεραιαἰ i. e. προτεραιᾶ. Sed illud etiam Laur8. Recte, quia de priore contione proxime dictum erat, pergitur ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτέρᾳ scil. τῶν ἐκκλησιῶν. Cf. ad §. 13. 2) ὑμῶν ἀκούοντων Q. u. Vind3. 3) ὑστεραίαν corr Q, primae manus primae literae evanuerunt. — ὑστεραν Wolfii coniecturam Dindorfius non debebat recipere. Cf. Thuc. I, 44 supra ad §. 13 adscriptum locum. 4) τοῦ marg Lutetianae Reiskii, non meae. 5) δέγματι Vind3. 6) γενήσεται πράττοντος vulg. — γένηται πράττοντος Σ. Laur8. Vind3. (T. t. v). — πράττοντος γένηται Q. Aug1. k. s. u. — (γέννηται etiam IndAld. AldV. AldT. β. δ. De ordine non liquet). Pro πράττοντος AldB dat ἀγωνιζομένου. 7) ταῦτα Aug1. k. r. s. Laur8. 8) ἀκούειν ἐθελόντων Q. Aug1. T. k. s. u. Lind. Cf. §. 23. 9) καὶ om u. 10) συνηγόρησεν Aug1. k. r. s. ε. Mal. Laur8. — om u. — ἐν σελίδι συνηγόρει Lind ad ἐδημηγόρει. — Placet Benselero (Hiat. p. 95 sq.) aoristus sic defendenti: 'Postquam orator in universum dixit, quid tum fecerit, id est ἐδημηγόρει, addit qua-

- π πολλῶν ἀξίους, ὃ Ζεῦ καὶ πάντες¹¹ θεοί, θανάτων λόγους:
 (16) Ὡς οὔτε τῶν προγόνων ὑμᾶς μεμνηῖσθαι δέοι,¹ οὔτε τῶν
 τὰ² τρόπαια καὶ τὰς ναυμαχίας λεγόντων³ ἀνέχεσθαι, νόμον
 τε θήσειν καὶ γράφειν⁴ μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων ὑμᾶς βοηθεῖν,
 316 ὃς⁵ ἂν μὴ πρότερος⁶ βεβοηθηκῶς ὑμῖν⁷ ἦ. Καὶ ταῦθ' ὁ σχέ-
 τλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν ἐφεστηκότων τῶν⁸ πρέ-
 σβων καὶ ἀκουόντων, οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε,
 ὑπὸ⁹ τούτου¹⁰ πεισθέντες, ὅτ' οὐπω πεπρακῶς αὐτὸν¹¹ ἦν.¹²
 17. Ὅν μὲν οὖν τρόπον,¹ ὃ² ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χειροτονη-
 σάντων ὑμῶν ἐπὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν³ πάλιν τοὺς τε χρόνους

omnes dii, quae multis mortibus digna sunt: (16) Neque maiorum vobis mentionem esse faciendam neque eos, qui tropaea et navalia proelia prae-
 dicent, tolerandos, seque legem laturum et rogaturum esse, ne cui Grae-
 corum opem feratis, qui non prior vobis opem tulisset. Atque haec dete-
 stabilis iste et impudens dicere audebat adstantibus legatis et audientibus,
 quos e Graecia convocaveratis de istius consilio, quum se nondum ven-
 didisset.

17. Quemadmodum igitur, Athenienses, iterum a vobis delectus ad
 iusiurandum exigendum, et tempora consumpserit et omnia reipublicae

lia fuerit contio eius eo tempore et quid eius consilium. Poterat igitur
 tempora eodem iure mutare quo nos dicimus: *er hielt eine rede und hat*
darin jenem zu gunsten gesprochen. Tempora autem saepe a librariis
 mutata sunt, si ceteris non respondere videbantur. — Si quidquam est
 eiusdem temporis eiusdemque notionis, certe sunt h. l. *δημηγορεῖν καὶ*
συνηγορεῖν. Hiatus autem evitatur scribendo *κείνω* pro vulgato *ἐκείνω*,
 quod etiam Σ habet. Cf. Prolegg. Gramm. p. 10. 11) *πάντες* om F.
 Φ. r. Mal. Laur8. Aristides Rh. T. IX p. 449 W. qui rhetor sic: *ἀνα-*
στάς εἶπεν πολλῶν, ὃ Ζεὺς καὶ θεοί, θανάτων (v. lect. *θανυμάτων*)
ἀξίους λόγους. — post *θεοί* Vind4 posuit *πάντες.*

16. 1) *δέον* s. δ. 2) *τὰ τῶν* Mor. vitium typogr. 3) *τρόπαια*
λεγόντων καὶ τὰς ναυμ. Q. Aug1. k. s. u. Vind3. Vulgatum tuetur etiam
 Priscian. T. II p. 192 Kr., qui *ἀνέχεσθε* proxime pro *ἀνέχεσθαι.* 4)
γράφειν Q. Aug1. k. s. u. 5) *ὥς* Φ. 6) *πρότερον* Q. Aug1. k. r. s. u.
 δ. Vind3. Laur8. 7) *ὑμῖν βεβοηθηκῶς* Q. Aug1. k. s. u. Vind3. — *βε-*
βοηθηκῶς ὑμῖν Σ. Laur8. vulg. — *ὑμῖν* om δ. Φ. 8) *τῶν* om. Q. Fel.
 Mor. Articulus defenditur etiam Aeschin. f. leg. §. 57. — *ἐκ τῶν* Aug1. 2.
 k. s. u. β. ε. δ. η. Harl. Meerm. 9) *ἀπὸ* Q. — — Superius *μετεπέμ-*
ψα
πείσθε Laur8. 10) *τότε* post *τούτου* add Laur8. vulg. — om pr Σ
 (add antiq.) Aug1. 2. s. s. δ. Lind. Vind4. Mal. Laur8. (T. k. r). 11)
ἐαυτὸν vulg. — *αὐτὸν* Σ. Laur8. Vind4. (alii?) 12) *ἦν ἐαυτόν* Laur8.
 17. 1) *τρόπον* om pr Q, add marg. 2) *ὃ* om Q. 3) *αὐτὸν* Ald
 etc. Correxerit Reiskius *αὐτόν.*

κατέτριψε καὶ τὰ πράγματα πάντ' ἐλυμήνατο⁴ τὰ τῆς⁵ πόλεως,
καὶ ὅσαι περὶ τούτων⁶ ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἀπέχθεται συνέβησαν
βουλομένῳ κωλύειν, αὐτίκ'⁷ ἀκούσεσθε. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν¹⁰
ἤκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης τῆς⁸ ἐπὶ⁹ τοὺς ὄρκους, ἧσπερ
εἰσιν αἱ νῦν εὐθύναι,¹⁰ οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα, οὐδ' ὅτι οὖν
εὐρημένοι¹¹ τῶν¹² ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιέσθε λεχθέντων καὶ
προσδοκηθέντων, ἀλλὰ πάντ' ἐξηπατημένοι,¹³ καὶ¹⁴ τούτων¹⁵
ἕτερ' αὐθις¹⁵ αὐ¹⁶ πεπραχότων¹⁷ καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα¹⁸
πεπρεσβευκότων, προσῆμεν¹⁹ τῇ βουλῇ. (18) Καὶ ταυτὶ πολ-

negotia corruerit et quae mihi ea prohibere cupienti contentiones cum
eo fuerint, statim audietis. sed quum ab ea legatione propter exigendum
iusiurandum suscepta reversi ad quam hae rationum relationes pertinent,
nec parvum nec magnum, nec quicquam eorum reperissemus, quae, quum
pacem faceretis, dicta et exspectata fuerant, sed in omnibus decepti esse-
mus, quumque isti rursus alia fecissent et contra ipsum decretum lega-
tionem obliissent; accessimus ad senatum. (18) Et horum quae dicam multi

4) ἐλυμήνατο Mal. 5) τὰ τῆς LaurS. vulg. — τὰ om Σ. T. Lind.
6) τούτων pr LaurS. 7) αὐτίκα δὴ μάλα marg antiq γρ Σ. Φ. Cf.
§§. 39. 42. et marg antiq. γρ Σ §. 120. 8) τῆς om Fel. Mal. 9) περὶ
Augl. k. r. s. β. ε. LaurS. 10) εὐθύναι vulg. etiam Σ. — εὐθύναι
Hermogen. Rh. T. III p. 263. Anonymus Rh. T. VIII p. 654. LaurS.
LaurS. Vind4. r (an s?). Mal. — εὐθύναι F. Vid. Prolegg. Gramm.
§. 118. 11) εὐρημένον u. — εὐρήσετε marg rec u. 12) τῶν ὑπό
μείνοι

τούτου Hermogenes. 13) ἐξηπατηθέντων LaurS. — ἐξηπατηθέντων Σ,
in marg antiq γρ. ἐξηπατημένοι. Illud debetur propinquis genitivis.
14) 'καὶ prius videtur tollendum et posterius in aliam sedem transfe-
rendum sic: τούτων ἕτερ' αὐθις αὐ πεπραχότων παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα
καὶ πεπρεσβευκότων. Sed nescio quomodo καὶ πεπρεσβευκότων post
πεπραχότων non placet, ut paene suspicer etiam haec duo vocabula
esse tollenda.' Reiskius. — 'Vana suspicio. πρεσβεύειν παρὰ τὸ
ψήφισμα i. q. παραπρεσβεύειν.' Schaeferus. 15) αὐθις om k. Harl.
16) αὐ om Q. Anonymus Rh. T. VIII p. 654. 17) πεπραχότων Fel.
Augl. r. s. Vind4. Mal. 18) παρὰ τὸ ψηφ. vulg. — παρ' αὐτὸ τὸ ψηφ.
Fel. AldV. Σ. LaurS. Q. Augl. 2. s. ε. η. Harl. Bodl. Obs. Ven. (T. k^p).
I. e. contra perspicua decreti verba. — παρὰ τὸ ψήφισμα αὐτὸ r. LaurS.

19) προσῆμεν sic corr Σ, quasi esset μὲν προσῆ. — προσήμεμεν (ac-
centus super μὲν deletus est) Q. — προσῆμεν μὲν corr r. — προσῆ-
μεν LaurS. — προσήμεμεν s. ε. Vind3. 7. — προσήμεμεν AldV. Augl. 2.
Harl. (k. u). — προσῆμεν Grammaticus Voss. in Gaisf. Etym. M. p. 121,
γρ. προσῆμεν

39. — προσήμεμεν LaurS. — προσῆμεν (προσήμεν) vulg. et pr Σ. etiam

λοι συνίσασιν,¹ ἃ μέλλω λέγειν. τὸ γὰρ² βουλευτήριον μεστὸν
 ἦν ἰδιωτῶν. παρελθὼν δ' ἐγὼ πάντα τάληθῃ πρὸς τὴν βου-
 20 λὴν ἀπήγγειλα, καὶ κατηγόρησα τούτων, καὶ ἀνηριθμισάμην³
 ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων⁴ ὧν ὁ⁵ Κτησιφῶν⁶ καὶ ὁ⁷
 Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μετὰ ταῦθ', ὅτε τὴν
 εἰρήνην ἐποιεῖσθε, ἃ οὗτος ἐδημηγόρησεν,⁸ εἰς ἃ προήχασιν⁹
 25 τὴν πόλιν, καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων (ταῦτα δ' ἦν Φωκεῖς καὶ
 Πύλαι¹⁰) μὴ¹¹ προσέσθαι συνεβούλεον, μηδὲ ταῦτά¹² παθεῖν,
 μηδ' ἀναρτωμένους¹³ ἐλπίσιν¹⁴ ἐξ ἐλπίδων καὶ ὑποσχέσεων¹⁵

sunt consilii. senatus enim refertus erat privatis. sed ego progressus omnem veritatem senatui renuntiavi et istos accusavi et enumeravi a prima illa spe quam Ctesiphon et Aristodemus vobis renuntiarent et post ea, quum pacem faceretis, quae iste pro contione dixerat, quo perduxerint reipublicam, et de iis quae restabant (ea vero erant Phocenses et Pylae) suasi, ea ne proiiceretis, neve in eandem fraudem incideretis, neve alia ex alia spe suspensi et pollicitationibus, in extremum res discrimen ad-

Hermogenes et Anonymus l. c. Vid. Cobet. Var. lect. p. 32. et Nov. Lectt. p. 344. Prolegg. Gramm. §. 140. — προσήμειν F. Φ, uterque γο προσήμειν. — προσήμειν Ven. Vind4. Mal.

18. 1) συνίσασιν ε. — πολλοί μοι συν. IndLamb. 2) γὰρ om Vindl. 3) ἀνηριθμισάμην Wolf. errore typogr., ut videtur. 4) ἐκείνων om pr Q, add marg. k. u. Lind. Vind3. 5) ὁ om Augl. r. Laur8.

κτησιφῶν

6) κτησιφῶν ὁ ἀριστοφῶν Laur8. — ἀριστοφῶν Σ, superscripsit antiq. — quod prima manus scripserat, debetur propinqui nominis initio. 7) ὁ om Aug2. Mal. Laur8. 8) ἐδημηγόρησε καὶ vulg. — ἐδημηγόρησεν Σ. pr Laur8. sine καὶ, quod eadem man Laur8 inseruit. Locum καὶ turbavit. pendet enim εἰς ἃ sola sententia primaria ab ἀνηριθμισάμην, reliqua relativa secundo ordine copulanda sunt, ut sibi respondeant ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων etc. et καὶ μετὰ ταῦθ' (i. e. ἄχρι τούτων) ἃ οὗτος ἐδημ. Illum verborum ordinem et sententia postulat et diversorum temporum et personarum usus commendat. — καὶ εἰς ἃ προήχασιν marg antiq γο Σ. Φ. 'ubi ambiguum est, utrum καὶ Demosthenis esse vocabulum dicatur an grammatici sit cum γο coniungendum.' Dindorfius. Non est ambiguum in Σ antiquo margine, ubi nusquam, ni fallor, καὶ cum γο coniunctum invenitur. 9) προσήχασιν text Σ. corr Q. T. r. Vind4. idem in marg γο Laur8. — Phrynichus p. 121 ed. Lob. hunc locum respexisse videtur. — προήγαγον cod ζ. Cf. Orvill. Char. p. 481 sq. = 494 Lps. Scil. ut aoristis ceteris conveniret. 10) πύλαι Mor. 11) καὶ μὴ Q. 12) ταῦτα Laur8. Ald. Mor. — Correxerat iam Fel. ταῦτά, quod praebent Σ. corr Q. ε. ζ. Bav. Vind3. 13) ἀναρτουμένους pr Σ, ipse scriba correxisse videtur. 14) post ἐλπίσιν in Σ est spatium trium fere literarum erasarum. 15) ὑποσχέσεων pr Q.

εἰς τοῦσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματ' εἶσαι. (19) Καὶ ἐπεισα ταῦτα τὴν βουλὴν. ἐπειδὴ δ' ἦκεν ἡ ἐκκλησία καὶ πρὸς ὑμᾶς 347 ἔδει λέγειν¹ παρελθὼν Αἰσχίνης² οὐτοσί³ πρῶτος ἡμῶν⁴ ἀπάντων (καὶ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν πειρᾶσθε⁵ συνδιαμνημονεύειν, ἃν⁶ ἀληθῆ λέγω. τὰ⁷ γὰρ πάντα τὰ πράγματα⁸ λυμηνάμεν⁹ ὑμῶν¹⁰ καὶ διαφθείρανθ' ὅλως ταῦτ' ἐστὶν ἤδη) τοῦ μὲν ἀπαγγέλλειν¹¹ τι τῶν πεπρεσβευμένων¹² ἢ περὶ¹³ τῶν ἐν τῇ βουλῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρ'¹⁴ ἡμφισβήτη¹⁵ μὴ ἀληθῆ¹⁶ λέγειν ἐμέ, μνησθῆναι¹⁷ πᾶμπληθες¹⁸ ἀπέσχεν,¹⁹ εἶπεν²⁰ δὲ τοιοῦτους

duci pateremini. (19) Atque haec senatui persuasi. Quum vero contio convenisset et ad vos verba facienda essent; progressus Aeschines iste primus omnium nostrum (obtestor autem vos per Iovem et deos, date operam, ut simul memoria repetatis, verane dicam. ea enim demum sunt, quae omnino omnia negotia vestra corruperunt et perdidierunt) longissime absuit, ut renuntiaret aliquid in legatione actum, aut de iis quae in senatu dicta erant, si forte dubitabat, quin ego vera dicerem, ullam mentio-

pr v. — 'Expectassem καὶ ὑποσχέσασιν ἐξ ὑποσχέσεων. Vid. p. 349, 3.' Marklandus. — 'Non assentior. Intelligendae sunt pollicitationes, quibus factio Macedonica incautos inescavit.' Schaeferus. Vide quem ipse Marklandus locum citavit §. 26.

19. 1) καὶ πρὸς . . . λέγειν om Aristides Rh. T. IX p. 366. 2) αἰσχίνης Σ, v est recentis. 3) οὐτοσί om Aristides. 4) ὑμῶν u. Vind3. — ἡμῶν Q. 5) πειρᾶσθαι Vind4. 6) εἰ Aug2. e. 7) ταυτὰ Q. 8) τὰ γὰρ πάντα τὰ πρ. Σ. LaurS. vulg. — τὰ γὰρ πράγματα πάντα Ald. Fel. — τὰ γὰρ πάντα πράγματα Mor. — — Deinde post πράγματα addunt τὰ Σ. Q. T. AldT. repetentes praegressi vocabuli extremam syllabam. τὰ adscripsit etiam LaurS pr manus in marg lineam finiens per πράγματα. Sed structura haec est: τὰ γὰρ λυμηνάμενα (nominativus) πάντα τὰ πράγματα (accusativus) ὑμῶν ταῦτ' ἐστίν. — 'Aldinae lectio etiam non mala est, ubi τὰ item cohaeret cum λυμηνάμενα, qui sunt nominativi, πράγματα πάντα sunt accusativi.' Reiskius. 9) λυμηνάμενα s. δ. 10) ἡμῶν Q. F. k. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal. — ὑμᾶς s. δ. 11) ἀπαγγελεῖν r. Laur8. 12) τι περὶ τῶν πρεσβευμένων Aristides. 13) περὶ om IndLamb. 14) ἄλλα legebatur in Aristidis libris. 15) ἡμφισβήτη libri. nisi quod ἀμφισβήτη Vind3. pr Q. Vid. Prolegg. Gr. §. 68. 16) μὴ ἀληθῆ vulg. — μῆτ' ἀληθῆ in Walzii Aristide. — μὴ ἀληθῆ Aldetc. Σ. LaurS. Q. T. r. t. u. v. 17) μνησθῆναι Aug2. — om Aristides. 18) πᾶμπληθες Ald. Fel. Aug1. k. r. s. Laur8. Cf. var. lect. pp. 496, 25. 802, 25. Suid. Παμπλήθει καὶ Πᾶμπληθες. De accentu horum adiectivorum neutrius generis vid. Goettling. Accent. p. 326. Comparandum adverbium παμπλήθως. 19) ἀπέσχεν cod s. — ἀπέστη cod ξ. 20) εἶπεν Vind4. Mal.

λόγους²¹ καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ'²² ἔχοντας ἀγαθὰ,²³ ὥςθ'¹⁰ ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν²⁴ ὦχετο. (20) ἔφη γὰρ ἦκειν πεπεικῶς¹ Φίλιππον ἅπανθ'² ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ περὶ τῶν ἐν³ Ἀμφικτυόσιν⁴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν ὑμῖν, ὃν κατὰ Θηβαίων εἶπειν πρὸς Φίλιππον¹⁵ ἔφη, καὶ τὰ κεφάλαι' ἀπήγγελλε⁵ πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀπελογίζετ'⁶ ἐκ τῶν αὐτῶν⁷ πεπρεσβευμένων⁸ δυοῖν⁹ ἢ τριῶν ἡμερῶν ὑμᾶς, μένοντας οἴκοι καὶ οὐ στρατειομένους οὐδ' ἐνοχλουμένους,¹⁰ Θήβας μὲν πολιορκουμένας ἀντὰς καθ' αὐτὰς¹¹ χωρὶς τῆς ἄλ-

nem faceret, sed talem orationem habuit et tantis totque bonis refertam, ut universos vos in suam sententiam abriperet. (20) Dixit enim se venisse, quum persuasisset Philippo omnia, quae essent utilia reipublicae, et in Amphictyonica causa et in ceteris universis, et prolixam vobis orationem recensuit, quam se contra Thebanos apud Philippum habuisse dicebat, capita vobis referebat et enumerabat se id sua effecisse legatione, ut intra biduum aut triduum vos, domi manentes et bellum non moventes nec vobis negotium facessentes, audituri essetis et Thebas solas absque reliqua

21) καὶ τοιοῦτους εἶπε λόγους Aristides. 22) τοσαῦτα vulg. — τοιαῦτ' Σ. LaurS. T. Φ. Augl. 2. k. s. AldT. Vind3. 4. — 'Magis placet vulgata. Idem recurrit p. 348, 18. inversoque ordine p. 447, 7.' Schaeferus. Vere, quum praesertim τοιοῦτους λόγους praecedat et eadem sententia §. 24 hoc pronomine dicatur. 23) καὶ τος. ἔχοντας om Lind. 24) λαθὼν s. δ. — λαχὼν nescio quis coniecit. Vid. Orvill. Charit. p. 319 = p. 393 Lips.

20. 1) πεποιηκῶς Vind4. 2) πάνθ' vulg. — ἅπανθ' Σ. LaurS. T. 3) ἐν om Bav (non F?). — Pro antegressis καὶ περὶ LaurS: περὶ τε. 4) ἀμφικτυόσι Σ. LaurS. vulg. — ἀμφικτυόσι Augl. k. r. s. t. v. Vind1. 3. 4. 7. Ald. Mor. — ἀμφικτυόσι et ἀμφικτυόσι Q. nam hic codex locum πάνθ' post Φίλιππον usque ad Φίλιππον bis dat, punctis notatum et transpositum καὶ διεξῆλθε . . . Φίλιππον ante πάνθ' . . . ἀπάντων. — De accentu vid. Prolegg. Gr. §. 45. 5) ἀπήγγειλε LaurS. vulg. — ἀπήγγελλε Σ. T. AldT. — Praegresso διεξῆλθε aoristo significatur oratio tota, tum partes describuntur imperfectis. 6) ὑπελογίζετο coniecit Marklandus. hoc habent corrAugl. Aug2. Bodl. ε. LaurS. k. r. s. — ὑπελογίζετο Harl. — ἐστοχάζετο AldB. 7) αὐτῶ vulg. item Priscian. ante Krehl. T. II p. 212. — αὐτῶ Σ (non habet ἐαυτῶ). — αὐτῶ LaurS. — ἐαυτῶ Q. T. Augl. 2. s. ε. (Vind3. 4). 8) πρεσβενομένων Aug2. pr Q. 9) δυεῖν Bav. Vind4. Mal. LaurS. r. s. (Φ). Cf. Prolegg. Gramm. §. 57. 10) ὀχλουμένους r. Vind4. Mal. LaurS. 11) ἐαυτὰς s. δ. ε.

λης Βοιωτίας ἀκούσεσθαι,¹² (21) Θεσπιάς¹ δὲ καὶ Πλαταιᾶς² οἰκιστομένας, τῷ θεῷ δὲ τὰ χρήματ' εἰσπραττόμενα,³ οὐ παρὰ Φωκίων,⁴ ἀλλὰ παρὰ Θηβαίων τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. διδάσκειν⁵ γὰρ αὐτὸς⁶ ἔφη τὸν Φίλιππον, ὅτι οὐδὲν ἦτιον ἡσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πρᾶξαντων, καὶ διὰ τοῦτο⁷ χρήμαθ'⁸ ἑαυτῷ¹⁰ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρυχέναι.¹¹ (22) ἀκούειν δὲ καὶ τῶν Εὐβοίων ἐνίων ἔφη¹ πεφοβημένων καὶ τεταραγμένων τὴν² πρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγεννημένην, ὅτι³ οὐ λελήθαθ'⁴ ἡμᾶς,

Boeotia obsideri (21) et Thespias atque Plataeas restitui, et Apollini pecuniam solvi non a Phocensibus, sed a Thebanis, qui occupationem templi decrevissent. se enim dixit docuisse Philippum, nihilo deliquisse minus eos qui decrevissent, quam qui manus intulissent. et propterea interfectori ipsius pecuniam per praeconem promissam esse a Thebanis. (22) Quin ex Eubocensium nonnullis territis et perturbatis propter coniunctionem inter Philippum et rempublicam initam se audivisse: 'Non praeterit

12) ἀκούσεσθε Ald. Paul. Augl. Vind4. F. Φ. τ. ε. pr v. pr Σ. — ἀκούσεισθε^{αι} Laur8.

21. 1) Θεσπιάς Σ. — Θεσπειᾶς pr Augl. — Cf. Prolegg. Gr. §. 42. 2) πλαταιας? pr Σ, super erasam literam (ε?) recens superscripsit αι. — Cf. Prolegg. l. cit. 3) εἰσπραττόμενους r. — εἰσπραττόμενα et εἰσπραττόμενους alterum in altero correctum (Laur8?). 4) Φωκίων t. 5) διδάσκει Vindl. 6) αὐτοὺς pr Ω. 7) καὶ om Aug2. 8) διὰ ταῦτα Σ. Laur8 et omnes libri, item §. 74. Et §. 35 διὰ ταῦτα Laur8. vulgo, sed Σ. Τ διὰ τοῦτο. Hi tres loci sunt tam similes, ut prorsus nullam rationem perspiciam variationis, contra est veri simillimum ob proximum χρήματα scribam ταῦτα pinxisse pro τοῦτο, quod genuinum esse videtur, quia propter unam rem Thebani Aeschinem persecuti esse dicuntur. 9) ταῦτα τὰ χρήματα corr Ω. 10) αὐτῷ vulg. corr Ω. — αὐτῷ pr Ω. — ἑαυτῷ Σ. Laur8. T. Ven. Lind. §§. 35. 74. Sed §. 120, ubi et alia commutata sunt, αὐτῷ. 11) Cit. vulg Harpoer. s. v. Ἐπικ., ubi cod. Palatinus locum Dem. non citavit, id quod Bekkerus non observavit.

22. 1) ἐνίων ἔφη] ἐνη Ω. 2) διὰ τὴν coniecit Marklandus, Reiskius autem transposuit verba τεταραγμένων καὶ πεφοβ., ut constructio accusativi τὴν . . . γεγεννημένην recte procederet. 'At structura ut insolentior sit, tamen bene Graeca est. quum enim ταράττεσθαι valeat idem quod φοβεῖσθαι (nam orator duo verba idem significantia usurpavit), quid mirum una cum significatione participare constructionem? Vid. quae scripsi ad Porsoni Oresten p. 75 ed. Lips. et ad Meadeam p. 77.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 112 sq. 3) καὶ λεγόντων add ante ὅτι Mor. Augl. 2. Harl. k. r. s. v. Laur8. AldB.

348 ὧ ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς⁵ πεποιήσθε τὴν εἰρήνην πρὸς Φί-
 λIPPON, οὐδ' ἄγνοοῦμεν, ὅτι ὑμεῖς μὲν Ἀμφίπολιν δεδώκατ'
 ἐκεῖνῳ,⁶ Φίλιππος⁷ δ' ὑμῖν Εὐβοίαν ὠμολόγηκεν⁸ παραδώ-
 σαι· εἶναι μέντοι⁹ καὶ ἄλλο διωκημένον αὐτῷ,¹⁰ οὐ μὴν¹¹
 πῶ¹² τοῦτο βούλεσθαι λέγειν. καὶ γὰρ νῦν φθονεῖν τινὰς αὐ-
 τῷ τῶν¹³ συμπρέσβεων.¹⁴ ὑπηνίττετο δ' οὕτω¹⁵ καὶ παρεδήλου
 τὸν Ὀρωπόν.¹⁶ (23) Εὐδοκίμων δ' ἐπὶ τούτοις εἰκότως, καὶ
 ὁδοκῶν καὶ ῥήτωρ ἄριστος εἶναι καὶ ἀνὴρ θαυμαστός, κατέβη
 μάλ' αὖ¹ σεμνῶς. Ἀναστάς δ' ἐγὼ² ταῦτα τ'³ οὐκ ἔφην εἰδέναι,

nos, o legati, quibus condicionibus pacem feceritis cum Philippo, neque ignoramus vos illi dedisse Amphipolim, Philippum autem promisisse traditurum se vobis Euboeam. Verum etiam aliud se procurasse, sed nondum id velle dicere. quosdam enim e collegis iam ipsi invidere. sic autem obscure et tecte Oropum innuebat. (23) Quum vero propter haec celebraretur atque videretur et orator esse optimus et vir admirabilis; descendit magna cum maiestate. Ego autem ut surrexi, et ea ignorare me dixi et

Haec verba 'orationem gravant intolerabiliter. Quod si solum λεγόντων legeretur, nihil esset causae, cur sperneremus. Proximum ὅτι pendet ab infinitivo ἀκούειν p. 347, 27.' Schaeferus. 4) οὐκ ἐληλήθατε Q, θ est correctoris. 5) ἐφ' οἷς om pr Σ, habet antiq marg. Exciderant ob proximas literas. Alias posset defendi asyndeton, adversaretur autem concinnitati loci. 6) ἐκεῖνῳ om Q. 7) ἐκεῖνος pro

Φίλιππος r. Aug2. Vind4. Laur8. 8) ὠμολόγησε Q. u. Vind3. 9) μὲν-τοι (τοι in rasura) finiens lineam Laur8. — τι add post μέντοι vulg. — pro μέντοι punctis notato in textu Q margo habet δέ τι ut post εἶναι inserenda. — εἶναι δέ τι Bav. Φ. Vind4. Mal. — τι om Aldetc. Σ. Laur8. Q. T. t. u. v. Harl. Ven. Vind3. Melius ponendum foret post ἄλλο. Sed saepe inculcatum est. Conf. exempla ap. Orvill. Char. p. 36 = 220 Lps. 10) αὐτῷ vulg. — αὐτῷ Σ. — αὐτῷ correxit Taylorus.

Item proxime. 11) μὲν Σ. T. — μὴν Laur8. 12) που k. 13) φθονεῖν τινὰς αὐτῷ (αὐτῷ Σ) τῶν Σ. Laur8. vulg. — τινὰς αὐτῷ τῶν φθονεῖν Mor. typis errans pro τινὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν, ut IndLamb. — φθονεῖν post αὐτῷ Aug1. k. s. Harl. 14) πρέσβεων Φ. s. Cf. §. 188. 15) που add post οὕτω Aldetc. Aug1. k. r. s. Laur8. Perperam Taylorus coniecit μὲν. saltem debebat ἐμὲ. — om Σ. Laur8. vulg. 'Ac melius omittuntur tales particulae nitigantes, ubi aliquem, ut orator h. l. adversarium, insectamur.' Schaeferus. 16) Ὀρωπόν puncto notatum Σ.

23. 1) μάλ' αὖ Q. 2) δ' εὐθὺς ἐγὼ r. Aug2. Vind4. Laur8. 3) ταῦτα Laur8. — τ' om r. Laur8. — pro τ' coniecit με Marklandus. Saltem ascribendum esset ἐμ'. Neque vero soluecum foret, quod censebat Rei-

καὶ ἐπειρώμην⁴ τι λέγειν τούτων ὧν εἰς τὴν βουλὴν ἀπήγγει-
λα. καὶ παραστάς ὁ μὲν ἔνθεν ὁ δ' ἔνθεν,⁵ οὕτως καὶ⁶ Φι-
λοκράτης, ἐβόων, ἐξέκρουόν με,⁷ τελευτῶντες ἐχλεύαζον.
ὕμεις δ' ἐγελᾶτε, καὶ οὐτ'⁸ ἀκούειν ἠθέλετε, οὔτε πιστεύειν¹⁵
ἠβούλεσθ'⁹ ἄλλα πλὴν αὐτὸς¹⁰ ἀπηγγέλλει.¹¹ (24) Καὶ νῆ
τοὺς θεοὺς εἰκός τι παθεῖν ἔμοιγε δοκεῖτε.¹ τίς γὰρ ἂν ἠνέ-
σχετο,² τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔσεσθαι προσδοκῶν ἀγαθὰ, ἢ
ταῦθ' ὥς οὐκ ἔσται λέγοντός τινος ἢ κατηγοροῦντος τῶν πε-
πραγμένων τούτοις; πάντα γὰρ τάλλ' οἶμαι³ τότε⁴ δεύτερον⁵ ἦν

eorum aliquid dicere sum conatus, quae ad senatum retuleram, ibi alter
hinc, alter illinc assistens, iste et Philocrates, clamitabant, interpellabant
me, tandem subsannabant, vos ridebatis et neque audire volebatis neque
credere alia quam quae iste renuntiabat. (24) Atque (ita me dii ament)
haud ab re vobis id accidisse videtur. quis enim tanta et tot oblatum iri
bona existimans, tulisset aliquem qui aut ea nulla fore diceret aut acta
istorum accusaret? nam omnia cetera nimirum tum minoris erant prae

skius (cf. Cobet. Var. Lect. p. 91), addere accusativum. Cf. Onetor. II
§. 14. Vid. Schaefer. ad Bosii Ellips. p. 224. ad Sophocl. Oed. Tyr.
vs. 958. Krueger. Gr. Gr. p. 201 ed. 2^{ae}. Frank. in Diar. Antiq. 1844
p. 319. 4) ἄμα ἐπ. cod s. — μάλα ἐπ. γρ Φ. — ἄμα add in fine lineae
post καὶ Σ antiq. — καὶ ἄμα Laur8. — ἄμα om pr Σ. vulg. 5) ὁ
μὲν ἔνθεν ὁ δ' ἔνθεν nuper Bkk. Vid. de hoc accentu ad Cor. §. 169.

— Superius ἀπήγγειλλ^α Laur8. 6) καὶ om s. 7) 'με nisi servarent
omnes codd., fort. omittendum; ita fortior evadit oratio.' Shilleto.
8) οὐδ' Augl. k. r. s. v. 'Quod praetuli. ne audire quidem vocem
meam volebatis, necdum assentiri.' Reiskius. — 'Sic vero sequi debe-
bat μή τί γε πιστεύειν.' Schaeferus. 9) ἠβούλεσθε Σ. corr Laur8.
Augl. s. Laur8. — ἠβούλεσθε vulg. Cf. Prolegg. Gr. §. 79. 10) ὁ s.
— 'Literae ω vestigium etiam in Augl superest, qui α a correctore ha-
bet. Fuerunt igitur qui ὧν legerent.' Dindorfius. Placet, ut hiatus
evitetur. 11) ἀπήγγειλε Σ. Φ.

24. 1) ἔμοιγ' ἔδοκεῖτε Ald. Mor. Ω. F. T. Φ. t. v. Laur8. (r?). —
ἔμοιγε δοκεῖτε Fel. Σ. Laur8. Augl. (k. s. κ). 'Quod malui. rem me-
moriam et mente repetenti mihi videmini nunc, consentaneae tunc et more
humano egisse.' Reiskius. — ἔμοιγε δοκεῖται Vind3. 2) ἠνέσχετο
Aug2. Vid. Porson. Suppl. Praefat. ad Eurip. Hecub. p. XX ed. Lips.
3) τάλλ' οἶμαι Σ. τάλλ' οἶμαι Laur8. vulg. — οἶμαι, τάλλα Reiskius
de suo. — τότε οἶμαι T sine τάλλ', etiam post οἶμαι habet τότε. 4)
τότε καὶ vulg. — καὶ om Σ. Laur8. Ω. Augl. 2. s. Bav. Vind3. 4. Mal.
Laur8. (v. alique codd Bkk). 5) δεύτερον τότε Laur8.

τῶν⁶ ὑποκειμένων⁷ προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων, οἱ δ' ἀντι-
λέγοντες ὅχλος ἄλλως⁸ καὶ βασκανία κατεφαίνετο,⁹ ταῦτα δὲ
25 θαυμάσι' ἤλκα καὶ συμφέροντ' ἐδόκει πεπραχθαι τῇ πόλει.¹⁰

25. Τοῦ χάριν δὴ¹ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς² καὶ
διεξῆλθον τούτους τοὺς λόγους;³ ἐνὸς μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, μάλιστα καὶ πρῶτον, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν,⁴ ἐπειδάν τι⁵ λέ-
349 γοντος ἀκούῃ μου⁶ τῶν πεπραγμένων⁷ καὶ⁸ δοκῇ⁹ δεινὸν αὐ-
τῷ καὶ ὑπερβάλλον¹⁰ εἶναι, εἴτα τότε οὐκ ἔλεγε παραχρημα

proposita expectatione et spe, qui refragabantur mere molestia et livor videbantur, illa perquam admirabiliter atque utiliter confecta esse putabantur civitati.

25. Qua igitur gratia vobis haec prima nunc in memoriam redegī et recensui has orationes? Una de causa, Athenienses, eaque maxima et prima, ut nemo vestrum, si me dicere audierit, et ei videatur actorum quid esse et importunum et nimium, et tamen tum illa non dixisti in re

ΟΙΝΟ

6) ὧν s. 7) ὑποκειμένων Laur8. — ὑποκρινομένων Q. t. u. pr Harl. IndAld. γρ AldV. Vind3. Idem voluit Laur8. m. superscribens. — κρινομένων marg Mor. 8) AnecdBkk. p. 53 citant. — ἄλλος r. s. Harl. — ἄλλως Laur8. 9) κατεφαίνοντο k. u. η. Meerm. 10) τῇ πόλει πεπραχθαι Mor. Augl. k. s. — πεπραχθαι τῇ πόλει Σ. Laur8. vulg.

25. 1) δὲ χάριν r. Laur8. — δὴ om pr Σ, add eadem manus. — Proxime γρ. πρῶτον margo antiq Σ loco πρῶτα. 2) ἡμᾶς AnecdBkk. p. 176. 3) τοῦ χάριν δὴ etc.] τίνος οὐν ἔνεκα ταῦτα λέγω; Hermog. Rh. T. III p. 216. Anonymus Rh. De Figuris T. VIII p. 629 W. — τοῦ χάριν δὴ ταῦτα διεξῆλθον reliquis omissis Aristides Rh. T. IX p. 370 W. 4) ὑμῶν om Aug2. — ἡμῶν Anonym. Rh. l. c. 5) τι delevit Reiskius, de suo. 'Olim ἀντέλεγε Demosthenes, ὅθ' οἱ ἀντιλέγοντες ὅχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο (vs. 22), nunc λέγει, ἵν' ἐξελέγχῃ. Adde quod in Reiskiana scriptura non est quo sequentia δεινὸν καὶ ὑπερβάλλον sic referantur, nulla ut sensus ambiguitas maneat; ut ipse Reiskius incertus fuerit, quomodo haec verba interpretaretur. Vid. not. ad p. 340, l. 1. Schaeferus. 6) post μου add vulg. καὶ κατηγούτος. Cf. §. 24. — om Σ. pr Laur8, eadem superscr. Hermog. pp. 216. 268. 7) τῶν πεπραγμ. . . ἡμᾶς om Hermogenes p. 216, item 268, ubi: πρῶτον μὲν, ὃ Ἀθηναῖοι, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδάν τι λέγοντος ἀκούῃ μου, θαυμάζῃ. item schol. ad Hermog. Rh. T. III p. 707, qui sic: ἐνὸς μὲν, ὃ Ἀθηναῖοι, μάλιστα καὶ πρῶτον, ἵνα . . . μου, θαυμάζῃ. Item Anonym. Rh. cit. p. 620. 8) καὶ om Aug2. 9) ἀπιστῇ καὶ δοκῇ Wolfius, illud verbum de suo praeponens. — δοκεῖ Augl. 2.

Laur8. Ald. Fel. (codd Bkk?). — ^{εἴ}δοx Laur8. 10) 'Reiskius fluctuans in his interpretaudis poenas dat vulgatae p. 348, 28 temere mutatae.

ταῦτα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς,¹¹ θαυμάζη, (26) ἀλλὰ μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις τὰς τούτων,¹ ἃς ἐφ' ἐκάστων² ποιούμενοι τῶν καιρῶν ἐξεκλείον³ λόγον τυγχάνειν⁴ τοὺς ἄλλους, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν⁵ τὴν τούτου ταύτην, τὴν⁶ καλὴν, εἰδῆθ' ὅτι πρὸς

praesenti nec docuisti nos' demiretur, (26) sed istorum pollicitationes, quibus alios singulis utentes temporibus dicendi facultate excludebant, et promissionem istius praeclaram illam memineritis, et sciatis praeter cetera

Quod nisi fecisset, statim intellexisset δεινὸν et ὑπερβαῖλλον referenda esse ad τι.¹ Schaeferus. 11) ἡμᾶς, commate ante Mor. interpungebatur, quam editionem interrogationis signo interpunctam recentes sequebantur. Sed vid. de εἶτα particula mirandi et exclamandi ad Cor. §. 117. — 'F. εἶτα τὸ, τί οὐκ —.' Marklandus. — 'Vel, τί τότε οὐκ —.' Taylorus. — 'Concinnius sane, quam vulg.' Dobraeus. — 'Haec est oratio assimilata iudicis aut auditoris de corona stomachantis his verbis: εἶτα —. Constructio haec est: εἶνα μηδεὶς ὑμῶν — θαυμάζη (subaudi λέγων): 'εἶτα τότε' οὐκ ἔλεγες —; Verbum θαυμάζειν h. l. significat cum admiratione stomachabundum exclamare.' Reiskius. — Nihil mutandum, nihil subaudiendum, sed ipsum verbum θαυμάζη est i. q. θαυμάζων λέγει. Nam mirari dicuntur non solum qui commoti animo aliquod extra ordinem apparens magnum, excellens, praeter expectationem accidens, adhuc sibi ignotum aspiciunt, sed etiam qui verbis et vultu sensum de tali re produnt. Cf. Phil. III §. 63. Xenoph. Exped. I, 8 §. 16: ἐθαύμασε τίς παραγγέλλει καὶ ἤρετο ὅ,τι καὶ εἶη τὸ σύνθημα. Exempla dedit Krueger. ad h. l., in Lexico ad Anab. s. v. et in Gramm. §. 65, 1 not. 7.

26. 1) τούτων] in Ω est prima syllaba correctoris. 2) ἐκάστω Angl. 2. k. s. δ. η. In Laur8 v est erasum. Placet Tayloro. 'Ἐκάστων praestat. nam in talibus locutionibus ἐπὶ regere solet genitivum. Vid. p. 355 extr.' Schaeferus. 3) ἐξέκρουον γρ marg antiq Σ. γρ marg pr m Laur8. γρ F. γρ Φ. β. 'Quod vereor, ne genuinum sit, cetera autem interpretantibus debeantur. Vid. p. 348, 13.' Schaeferus. Ubi recte dicitur ἐξέκρουόν με, non facile ἐξέκρουον τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. — ἐξέβαλλον cod ξ. — ἐξέλαβον (voluit ἐξέβαλον) ἢ ἐξέκρουον Ven. 4) 'Malim τοῦ λόγου τυγχάνειν, ut τοῦ cum τυγχάνειν copuletur.' Reiskius. — 'Coniectura nec necessaria (in multis enim locutionibus nihil interest, solus ponatur infinitivus an iunctus genitivo articulo) et satis improbabilis. — quotquot Demosthenem audirent orantem, articulum fuissent ad λόγον relaturi.' Schaeferus. 5) ἀπαγγεῖλαι Fcl cum vulg in Ind. AldV. Bodl. γρ in marg Mor. k. Coniecit Marklandus. 'Ἐπαγγεῖλαι huc non convenit, primum quod de promissionibus iam praecessit eademque vitiose orator esset iteraturus, tum quod numerus pluralis requireretur, non una sola re promissa, sed pluribus.' Reiskius. At vid. proxime sequentia. Praeclara illa pro-

ἅπασιν τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτ' ἡδίκησθ' ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι τάληθ' ἡ
 παραχρῆμα καὶ ἡνίκ' ἔδει πυνθάνεσθαι διεκωλύθητ' ἐλπίσι
 10 καὶ φανακισμοῖς καὶ ὑποσχέσεσιν.⁹ (27) Πρώτου¹ μὲν² τούτου³
 καὶ μάλισθ' οὐπερ⁴ εἶπον⁵ ἔνεκα ταῦτα⁶ διεξῆλθον, δευτέρου
 δὲ τίνος; καὶ⁷ οὐδὲν ἐλάττονος ἢ τούτου,⁸ ἵνα τὴν ὅτ' ἀδωρο-
 15 δόκητος ὑπῆρχεν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας ἀναμνησθέν-
 τες, ὥς προβεβλημένη⁹ καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς τὸν Φίλιππον,¹⁰

omnia etiam hanc ab illo vobis factam esse iniuriam, quod statim et quum
 opus esset, quo minus verum audiretis, prohibiti esis spe et fuco et pol-
 licitationibus. (27) Primum hac et ea potissimum qua dixi gratia haec
 commemoravi, deinde quanam de causa? etiam nihilo minore quam illa,
 ut eius, antequam corrumperetur largitionibus, institutum in republica
 recordati, quam cautum id fuerit quamque Philippo diffidens, secutam

missio supra §. 20 ὅμᾳς μένοντας οἶκοι . . . ἀκούσεσθαι significatur.
 6) τὴν om Ang2. At vid. ad Phil. II §. 21. et Stallbaum. ad Plat. Gorg.
 p. 502 A. Krueger. ad Dionys. (ad Thuc. I, 23 §. 3) p. 124. 7) παρ'
 Aug1. 2. k. r. s. e. d. 8) παραχρῆμα om s. 9) ἐξαπατῶμενοι Laur8.
 vulg. post ὑποσχέσεσιν add. — ἐξηπατημένοι Φ. — om Σ, in γρ marg
 antiq addidit. Non placet h. l. praesens partic. cum aoristo copulatum,
 quia sententia adversatur nec puto Demosthenem dixisse φανακισμοῖς
 ἐξαπατᾶσθαι.

27. 1) πρῶτον Anonym. Rh. De Figuris T. VIII p. 629. 2) μὲν
 οὖν Hermog. Rh. T. III p. 216 (vulg. idem p. 268). Anonym. Rh. T. III
 p. 707 W. Anonym. Rh. T. VIII p. 629. Laur8. IndAld. F (non Bav?).
 Φ. Vind4. 3) τούτου om Anonym. Rh. T. III l. cit. Anonym. Rh. T. VIII p.
 629. 4) ὅπερ γρ AldV. Coniecit aliquis ap. Taylorum. etiam Dobraeus
 comparans p. 345. 6) εἶπον om Anonym. Rh. T. III l. cit. Anonym. Rh.
 T. VIII l. c. 6) ταῦτα om k. text Aug1. 7) δέ τίνος, καὶ Aldete.
 Aug1. k. s. i. u. Vind3. Laur8. — δὲ τίνος; καὶ sic distinxit Reiskius,
 'ut dialogismus melius appareat.' Interrogativum etiam in codicibus
 invenitur. Sed male idem ille pergit: 'Nescio an ad elegantiam acce-
 dat, si ad ἐλάττονος addatur γε.' Hanc particulam Dobraeus post οὐ-
 δὲν desiderabat. Schaeferus καὶ delendum iubet. At respondet supe-
 riori (§§. 25 et 27) μάλιστα. Der zweite Grund ist auch um nichts
 geringer. 8) Totum locum (§. 25 ad §. 27 mediam) Aristidis memoria
 Rh. T. IX p. 370 sic contraxit: τοῦ χάριν δὴ ταῦτα διεξῆλθον; πρῶ-
 του μὲν, ἵνα γνῶτε καὶ μάθῃτε, δευτέρου δὲ οὐδὲν ἐλάττονος τούτου.
 — Quod om etiam ἢ ante τούτου, idem delendum coniecit Marklandus.
 Sed de illo attractionis genere vide ad Cor. §. 312. 9) Cit. Harpoer.
 Suid. s. v. Προβαλλομένους. Phot. s. v. Προβάλλεσθαι. — Schol. Lipsi-
 enais macr. ad Homer. Iliad. II vs. 407. codicis fol. 208 a: σημείωσαι
 ὡς παρὰ Δημοσθένει λέγεται προβεβλημένη φιλία ἀντὶ τοῦ παρασεσα-
 λευμένη. ἀπὸ τοῦ ἐν ἀγκίστρῳ δόλου. Quo scholio caret ed. Bkk. 10) Cit.

τὴν μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης γεγонуσαν πίστιν¹¹ καὶ φιλίαν σκέψασθε,¹² (28) εἴτ' εἰ¹ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅς² ἀπήγγειλεν³ πρὸς ὑμᾶς οὗτος, καὶ καλῶς ἔχει⁴ τὰ πεπραγμένα, διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γεγενῆσθαι νομίσητε, εἰ δὲ²⁰ πάντα τὰναντία, ὧν οὗτος εἶπεν, πέπρακται, καὶ πολλὴν αἰσχύνην καὶ μεγάλους κινδύνους ταῦτ' ἔχει⁵ τῇ πόλει, διὰ τὴν αἰσχροκερδίαν⁶ τὴν⁷ ἑαυτοῦ⁸ καὶ τὸ χρημάτων ἀποδόσθαι⁹ τάληθ' μεταβεβλημένον αὐτὸν εἰδῆτε.¹⁰ 23

29. Βούλομαι δ' ἐπειδήπερ εἰς τούτους προήχθην τοὺς λόγους, ὃν τρόπον τὰ περὶ τοὺς Φωκέας πράγμαθ' ὑμῶν¹ παρεῖλοντο,² πρῶτον εἰπεῖν ἀπάντων. Δεῖ δὲ³ μὴδὲν⁴ ὑμῶν,

postea repente fidem et amicitiam consideretis, (28) deinde ut, si evenerunt quaecunque iste vobis renuntiavit, et acta praeclara fuerunt, propter veritatem et reipublicae utilitatem esse facta existimetis, sin omnia contra quam iste dixit acta sunt et multum dedocoris et magna reipublicae pericula attulerunt, ut eum propter sordes ipsius et veritatem ab eodem pecunia venditam mutatum esse intelligatis.

29. Dicam autem, quia huc provecta est oratio, primum omnium, quo pacto vobis Phocense negotium eripuerint. Ne vero quisquam ve-

Priscian. T. II pp. 175. 194 Kr. 11) πίστιν om pr Laur8, eadem inseruit. 12) σκέψασθε AldT.

28. 1) εἴ om Mor. 2) ὅς Vind4. Mal. Laur8. 3) ἀπήγγειλε Augl. k. s. d. e. η. 4) εἶχε vulg. — ἔχει Σ. Laur8. AldV. Augl. s. Ven. Harl. (T. k. t. u). — ἔχειν Reiskius de suo. 'Multum erravit scribendum ἔχει. Enuntiatio condicionalis εἴ μὲν bimembris est pariter ac quae ei est opposita εἰ δὲ, finiturque voce πεπραγμένα, ad γεγενῆσθαι autem subaudiri oportet τὴν πίστιν καὶ φιλίαν. Hunc loci sensum esse proxime sequentia tam manifesto ostendunt, ut Reiskium, quum secus interpretaretur, necesse sit caecutiisse.' Schaeferus. 5) 'F. εἶχε, ut πέπρακται.' Marklandus. 'Quasi vero imperfectum componi possit cum perfecto.' Schaeferus. 6) αἰσχροκερδίαν Laur8. vulg. — αἰσχροκερδίαν pr Σ (recens mutavit i in ei). F. T. Φ. s. Vid. Prolegg. Gramm. §. 102. 7) τὴν om Ven. (non Lind). 8) τοῦτου vulg. — ἑαυτοῦ Σ. Laur8. T. γρ F. Ven. Lind. Obs. Reflectitur ad μεταβεβλημένον. 9) Grammat. metr. in Boissonad. Anecd. T. II p. 371: τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἀπέδοτο χρημάτων. 10) εἰδῆτε αὐτὸν Mor. fort. typogr. errore.

29. 1) ὑμῶν r. Laur8. 2) παρεῖλοντο r. Vind4. — παρεῖλαντο Φ. παρ — παρεῖλοντο Laur8. 3) δη u. 4) ἡμῶν Ald. Mör.

350 ὧ ἄνδρες δικασταί,⁵ εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος βλέψαν-
τα⁶ μείζους τὰς κατηγορίας καὶ τὰς αἰτίας τῆς τούτου δόξης
νομίσαι, ἀλλ' ἐκεῖν' ὁρᾶν, ὅτι ὄντιν' ἂν⁷ ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν
τάξιν κατεστήσατε⁸ καὶ τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύ-
ριον, οὗτος⁹ εἴπερ, ὥσπερ¹⁰ οὗτος,¹¹ ἐβουλήθη¹² μισθώσας

strum, iudices, magnitudinem rerum respiciens, accusationes et crimina maiora esse putet, quam pro istius auctoritate, sed illud spectate, quemcumque vos illi muneri praefecissetis et oblatas occasiones eius fidei mandassetis, illum, si, ut iste, voluisset opera sua locata hostibus vos deci-

5) ἀθηναῖοι T. — om Aug2. k. r. s. e. d. Vind4. Mal. Laur8. 6)

ἀποβλέψαντα vulg. — βλέψαντα Σ. T. — βλέψαντα Laur8. 7) ὅτι εἰ καὶ ὄντινα οὖν vel ὄντινοῦν vulg. γρ marg Laur8. — ὅτι εἰ ὄντινα οὖν vel ὄντινοῦν sine καὶ codd d. e. — ὅτι καὶ ὄντιν' οὖν vel ὄντινοῦν sine εἰ pr Ω (corr add εἰ). u. Vind3. — ὅτι ὄντιν' ἂν sine εἰ καὶ Σ. text Laur8. T. Lind. Vindl. Sic oratio optime procedit. Etiam condiciol. part. ἂν bene se habet. i. e. si alios quam istos ad legationem creassetis, quicumque illi fuissent. — ὅτι εἰ καὶ ὄντιν' ἂν Vind4. — ὅτι εἰ τιν' ἂν AldT. 8) κατεστήσατε u. 9) εἰθ' οὗτος marg Laur8. vulg. — οὗτος δ' sine εἰθ' Aug1. k. s. Harl. Vindl. — οὗτος nude Σ. text Laur8. et Budaeus Comm. p. 935 med. ed. Paris. 1548. 'Bene. particula enim et ipsa periodum nonnihil asperat.' Schaeferus. 10) 'Delendum videtur τὸ εἴπερ, quum supervacaneum sit praecedente εἰ [e vulgata quidem lectione not. 7], et conturbet sententiam.' Iurinus. — 'εἴπερ natum ex ἡπερ varia lectione pro ὥσπερ.' Dobraeus. — ὥσπερ om Lind. — 'Durum utique ut auribus insuave sonans εἴπερ οὗτος, ὥσπερ οὗτος ita menti accidit hoc ambiguum et fallax, ut οὗτος in tanta propinquitate de aliis atque aliis usurpetur. Suavius utique sonaret molliusque procederet oratio sic: εἰθ' οὗτος ἐβουλήθη, omissis illis tribus supervacaneis vocabulis εἴπερ, ὥσπερ οὗτος.' Reiskius. — ὥσπερ οὗτος secluserit Dindorfius. — 'εἰθ' οὗτος efficiendum mihi videtur.' Grevius in versione loci latina pronomem retinens. — 'Nihil ambigui in iterato pronomine, quum sensum posterioris οὗτος tam vox quam digitus sic indicet, ut nulla dubitatio relinquatur. Neque auribus Atheniensium iniucunda fuit talis iteratio. τούτον τούτων pp. 773, 28. 796, 1. τούτῳ . . . τούτων p. 797, 22. τούτου τούτῳ p. 846, 28. Add. Melet. Crit. p. 133.' Schaeferus. — 'τούτους . . . τούτους p. 362, 8. τούτο . . . τούτο p. 368, 29. τούσδε . . . τούσδε Aphob. III p. 854, 21. τόδε . . . τόδε fort. leg. Androt. p. 612, 7.' Dobraeus. Vid. nostra annotata ad Phil. IV §. 58. Nec dixit Demosthenes, quod Reiskium offendit, εἴπερ οὗτος, ὥσπερ οὗτος, non hoc ordine, sed numero oratorio ita, ut prius οὗτος efferratur praepositum vocabulum, post quod vox quiescit, tum proxima tria εἴπερ ὥσπερ οὗτος uno tenore pronuntianda sint,

αὐτὸν¹³ ἐξαπατᾶν ὑμᾶς καὶ φευκίξειν, τῶν ἰσῶν αἰτίας ἦν
 ἂν¹⁴ κακῶν, ὅσων περ¹⁵ καὶ οὗτος. (30) οὐ γάρ, εἰ φαύλοισι¹
 χρῆσθ' ὑμεῖς² εἰς³ τὰ κοινὰ κολλάκις ἀνθρώποις,⁴ καὶ τὰ πρᾶ-¹⁰
 γματ' ἐστὶν φαῦλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται παρὰ τοῖς ἄλλοις,
 οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. εἴτα καὶ⁵ Φωκίας ἀπολώλεκεν μὲν,⁶ οἶμαι,⁷
 Φίλιππος, συνηγωνίσαντο δ'⁸ οὗτοι. τοῦτο δὲ δεῖ⁹ σκοπεῖν

pere et fraude circumvenire, eadem quae et istum excitare mala potuisset.
 (30) Non enim, si vos levibus saepe hominibus publica mandatis negotia,
 res etiam leves sunt, quae honori civitatis nostrae ab aliis deferuntur,
 multum abest. Deinde etiam Phocenses Philippus sane perdidit, sed isti
 ei adiutores fuerunt. Hoc igitur considerandum et videndum est, utrum,

quamquam aliter nos interpunximus ad structuram grammaticam indican-
 dam. Iteratum autem περ non magis insuave sonabat Graecis quam aliae
 syllabae sine accentu veloces, si iterabantur, ut ... σαι ... σαι, ... ειν ...
 ειν. (cf. *ἰθέλειν ἀκούειν* §. 35. *λέγειν ἔχειν* Phil. I §. 15. *ὥς περ περι*
 Plat. Protag. p. 311 E). De qua re vid. Foertsch. Obs. Crit. Lys. p.
 15. — Abesse vero non potest οὗτος notio cum ὄντιν' ἂν primaria, op-
 posita Aeschini personae, quae oppositio §. 30 εἰ φαύλοισι explanatur.
 Deleto illo pronomine locus fieret obscurior. 11) οὗτος om pr Ω, add
 in marg. 12) ἡβουλήθη Vind4. Laur8. Cf. Prolegg. Gr. §. 79. 13)
 αὐτὸν Σ. Laur8. Augl. s. — αὐτὸν cod δ. — ἐαυτὸν vulg. — — Post
 pronomen τοῖς ἐχθροῖς add vulg. — om Σ. pr Laur8 (ead. add). Augl.
 Vind3. (k. s?). 14) ἂν vulg ante αἰτίας. — post ἦν Σ. Laur8. T. —
 om Augl. s. 15) ὅσων περ coniecit Hirschig. in Philologo T. V p. 331.

30. 1) Cit. Etymol. M. p. 789, 49. Phot. s. v. Φαῦλ. 2) χρῆσθ' ὅς
 ὑμεῖς Σ. Laur8. vulg. — ὑμεῖς χρ. Augl. k. s. Mor. — — φ. ὑμεῖς
 (ἡμεῖς AnecdBachm. T. II p. 413) συμμάχοις (προστάταις Schol. Plat.
 Alcib. II p. 337 Bkk) χρῆσθε Eustath. in Iliad. Ω vs. 419 p. 1356 extr.
 3) πρὸς Sopater Rh. T. V p. 129 W. 4) πολλ. ἀνθρ. om Sopater. —
 — Ad proximum οὐδὲ πολλοῦ δεῖ Hirschigius l. c.: 'hoc non intelligo,
 quod tamen quatuordecim locis occurrit apud Demosthenem (vid. Dobr.),
 quare non mutare audeo, licet οὐδ' ὀλίγον δεῖ in omnibus his requiri
 putem.' Vid. Liberkuehn. in Iahnii Archiv. T. XIX (1853) p. 140 sqq.
 I. e. οὐκ ἐστὶ φαῦλα, καὶ πολλοῦ δεῖ. Simplicius Krueger. Gr. §. 47, 16, 4.
 5) εἴτα καὶ, εἰ Reiskius de suo. At 'loci sententia hic est: *Practerea
 Philippus quidem (non hi) Phocenses perdidit; fateor; at hi suppetias tulerunt
 perdenti. Oportet igitur etc.*' Schaeferus. Grevius Reiskii con-
 iecturam defendens, post οὗτοι comma cum eodem restituendum esse
 censebat. Temere. 'εἰ Reiskius coniecit. male, ut liquet ex οἶμαι.
 sanam credo vulgatam.' Dobraeus. 6) μὲν om k. 7) οἶμαι om
 Sopater. pr Laur8, eadem inseruit. 8) δ' om pr k. 9) δεῖ δὲ Laur8.

καὶ ὁρᾶν, εἰ,¹⁰ ὅσα τῆς¹¹ Φωκίων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν
 15 ἦκεν, ταῦθ' ἅπαντ'¹² ἀπώλεσαν οὗτοι καὶ διέφθειραν ἔκοντες,
 οὐχ ὡς ὅδε Φωκίας ἀπώλεσεν ἂν¹³ καθ' ἑαυτόν. πόθεν;¹⁴

31. Δὸς δέ μοι τὸ προβούλευμα,¹ ὃ πρὸς² τὴν ἐμὴν ἀπαγ-
 γελίαν³ ἐψηφίσασθ'⁴ ἡ βουλὴ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν⁵ τοῦ
 20 γραφάντος αὐτὸ τότε,⁶ ἵν' εἰδῇτε,⁷ ὅτι ἐγὼ μὲν οὐ⁸ τότε σι-
 γήσας νῦν⁹ ἀφίσταμαι¹⁰ τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' εὐθύς κατ-

quantum Phocensium salus a legatione pendebat, id omnino isti corru-
 perint et perdiderint ultro, non, quomodo iste Phocenses perditurus fuis-
 set solus. unde?

31. Da mihi senatusconsultum, quod ad meam renuntiationem fa-
 ctum est, et testimonium eius, qui tum id fecit, ut sciatis me non tum
 tacuisse, et nunc ab actis abhorreere, sed statim accusasse et futura prae-

10) εἰ om Augl. k. s. — Reiskius malit ὡς, ut respondeat οὐχ ὡς.
 ergo ὡς, ὅσα. At sua cuique harum particularum est notio propria.
 11) τῆς τῶν vulg. — τῶν om Anonym. Rh. T. IV p. 600 W. Σ. LaurS.
 Augl. (T. k. s). 12) ταῦθ' ἅπαντ' Σ. T. — ταῦτα πάντ' vulg. Placeret
 inversus ordo, si praecederet ἂν, non ὅσα, cui gravioris notionis pro-
 nomini magis h. l. convenit demonstrativum initio poni, non ἅπαντα
 (ἡκεῖναθ' ἅπαντ' LaurS, super xε aliquid deletum est). 13) ἐπώλισεν
 ἂν γ. — ἂν om Anonym. Rh. l. c. Σ. pr LaurS (eadem superposuit).
 Augl. s. (k). Punctis notavit AldB. Ferri posset haec lectio ita, ut
 ὅδε cum Schaefero ad Philippum esset referendum. At tum non intel-
 ligo sententiae conclusionem, quae optime procedit, si ὅδε est Aeschi-
 nes praesens, sic: nihil interest, quales privati ii sint, quos populus
 legatos creavit, sive gloria atque gratia gaudent sive sunt obscuri, sed
 propter publicam auctoritatem magnorum malorum auctores esse pos-
 sunt. Igitur solum hoc quaerendum, utrum isti legati, quantum pote-
 rant, Phocenses servarint, non, quid privatus Aeschines valuerit. Cf.
 Anonym. Rh. T. VII pp. 179. 252. 374. Sopater Rh. T. IV p. 600: τοῦτο
 δὴ δεῖ . . . ὁρᾶν, εἰ, ὅσα . . . ἐπὶ τὴν πρ. ἦκε, ταῦτ' ἀπήγγειλαν οὗ-
 τοι, οὐχ ὡς ὅδε Φωκίας ἀπώλεσε καθ' ἑαυτόν. Nobis quidem ἂν excidisse
 videtur propter praegressam syllabam εν. 14) πόθεν om u.

31. 1) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Προβ. Cf. Cor. §. 118. 2)
 ὅπερ Ω. 3) ἀπαγγέλιαν Fel. Σ. Augl. s. Bodl. Harl. Weim. AldB.
 (k. r). — ἐπαγγέλιαν Ald. Mor. Ω. F. T. Φ. t. u. v. Vind3. 4. Mal. —
 ἀπαγγέλιαν LaurS ead manu. 4) ἐψηφίσασθ' Ald. Fel. pr Ω. Vind3.
 5) τὴν om LaurS. 6) αὐτὸ τότε] αὐτότε Vind3. 7) εἰδῇ Mor. — εἰ-
 δῆσθ pr Ω. — εἰδῇτε Σ. LaurS. vulg. 8) οὐδὲ Aldetc. — οὐ Σ.
 LaurS. vulg. 9) οὐδὲ νῦν Mor. Delendum censet Marklandus hoc
 οὐδὲ, quia praecesserit οὐδὲ. Vid. not. 8. Ignorant οὐδὲ Ald. Fel. Σ.
 LaurS. vulg. 10) ἐφίσταμαι Σ. LaurS. Φ. Cf. §. 45 sq.

ηγόρουν καὶ προεώρων¹¹ τὰ μέλλοντα, ἡ¹² βουλὴ δέ, ἡ μὴ κωλυθεῖς ἀκούσαι¹³ τῆ ἀληθείης παρ' ἐμοῦ,¹⁴ οὐτ' ἐπῆνεσε τοὺς οὐτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἡξίωσεν καλέσαι. καίτοι τοῦτ' ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις οὐδείς πώποτε φησι¹⁵ παθεῖν οὐδένας πρέσβεις, οὐδὲ Τιμαγόραν,¹⁶ οὐ θάνατον κατεχειροτόνησεν¹⁷ ὁ δῆμος. ἀλλ' οὗτοι πεπόνθασιν.

32. Λέγε δ' αὐτοῖς πρῶτον μὲν¹ τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὸ προβούλεμα.

MARTYRIA. ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑ.

351

Ἐνταῦθ' οὐτ' ἐπαινος οὔτε κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐστὶ τῶν πρέσβεων ὑπὸ τῆς βουλῆς. εἰ δέ φησιν οὗτος· δεῖξάτω καὶ παρασχέσθω, κἀγὼ καταβαίνω. ἀλλ' οὐκ ἐστίν. Εἰ μὲν τοίνυν ταῦθ' ἅπαντες³ ἐπρεσβεύομεν⁴ δικαίως οὐδέν' ἐπῆνεσεν⁵ ἡ βουλὴ, δεινὰ γάρ⁶ τὰ πεπραγμένα πᾶσιν. εἰ δ' οἱ μὲν τὰ δίκαι' ἐπραττον ἡμῶν,⁷ οἱ δὲ⁸ τάναντία· διὰ τοὺς πεπονη-

vidisse, et senatum, quia ex me audire verum non est prohibitus, neque laudasse istos neque in prytaneum vocare dignatum fuisse. Atqui id ab urbe condita ullis accidisse legatis nemo dicit, ne Timagorae quidem, quem capitis damnavit populus. sed istis haec acciderunt.

32. Recita iis primo testimonium, deinde senatusconsultum.

Hic neque laus neque invitatio legatorum in prytaneum a senatu continetur. sin iste contineri ait; ostendat atque exhibeat, et ego descendendo. at non continetur. Quod si omnes in legatione egissemus eadem, iure neminem laudavit senatus, nam nefanda perpetravimus omnes. sin alii nostrum bona fide rem gesserunt, alii contra; satis apparet propter

11) προεώρων Fel. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. β. δ. Obs. Ven. Ask.

Less. — προεωρώμην vulg. — προεωρώμην r. LaurS. — προεωρώμην v. 12) καὶ pro ἡ Mor. 13) ἀκούσαι repetitum pr Q. 14) τότε post ἐμοῦ add antiq in fine lineae Σ. habet etiam LaurS. 15) φῆσι Augl. s. s. Harl. Mal. (k). — φησι Σ (non φῆσι). LaurS. vulg. Praesens praefero. nam in futuro aliquid dubii inest, id quod h. l. minus aptum est. Cf. §. 93 ibiq. Shilleto p. 60 ed. 2. Mid. §. 16. — Superius οὐδείς in rasura LaurS. 16) Τιμαγόρας AldT. 17) κατεχειροτόνησαν Vindl.

32. 1) μὲν om Augl. k. s. 2) ἐντεῦθεν Augl. k. r. s. δ. Vind7. LaurS. 3) ταῦτά πάντες vulg. — ταῦτά ἅπαντες Σ. LaurS. Lind. 4) πρεσβεύομεν LaurS. 5) ἐποίησεν k. 6) ὡς ἀληθῶς add post γάρ vulg. — om Σ. pr LaurS (eadem? superscr.). Augl. k. s. δ. Affirmatio debilitat h. l. 7) ἡμῶν Ald. Mor. AldB. Q. Vind3. — ἡμῶν Fel. Σ. LaurS. vulg. 8) οἱ μὲν . . . οἱ δὲ Bkk. Vid. ad Cor. §. 169.

- 10 ρευμένους, ὡς ἔοικε, τοῖς ἐπιεικέσι⁹ συμβεβηκὸς ἂν εἴη ταύτης τῆς¹⁰ ἀτιμίας μετεσχηκέναι.¹¹ (33) Πῶς οὖν¹ φασίως πάντες² εἰσεσθε,³ τίς ποτ' ἔσθ' ὁ πονηρός; ἀναμνησθήτε⁴ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, τίς ἔσθ' ὁ κατηγορῶν τῶν πεπραγμένων ἐξ ἀρχῆς. δῆλον γὰρ ὅτι τῷ⁵ μὲν ἡδικοῦτι σιγᾶν ἐξήρκει καὶ διακρουσαμένῳ τὸν παρόντα⁶ χρόνον μηκέτ' εἰς λόγον περὶ⁷ τῶν πεπραγμένων ἑαυτὸν⁸ καθιστάναι, τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ⁹ συνειδόντι δεινὸν εἰσῆγει, εἰ¹⁰ δεινῶν καὶ πονηρῶν¹¹ ἔργων¹² δόξει¹³ κοινωνεῖν τῷ¹⁴ σιωπῆσαι. εἰμὶ τούτων ὁ κατηγορῶν ἐξ ἀρχῆς
20 ἐγὼ τούτων,¹⁵ τούτων δ' οὐδείς ἐμοῦ.

improborum scelera etiam bonos viros eandem ignominiam subiisse. (33) Quo pacto igitur facile cognoscetis omnes, quisnam improbus ille sit? In memoriam ipsi revocate vobis, quis ille sit, qui ab initio acta accusarit. perspicuum est enim sonti satis fuisse tacere et praesenti eluso tempore non amplius actorum reddere rationem, sed qui nullius iniuriae sibi conscius erat, ei metum incessisse, ne facinorum et scelerum socius fuisse videretur quod taceret. Ego igitur is ab initio fui, qui istos accusarim, istorum vero me nemo.

9) ἐπιεικέσι pr Ω. 10) τῆς αὐτῆς coniecit Marklandus temere. 11) Cit. AnecdBkk. p. 156.

33. 1) ἂν r. Laur8. 2) ἅπαντες Laur8, vulg. — πάντες Σ. Augl. k. s. 3) μάθοιτε cod ζ. 4) 'Malim ἂν ἀναμνησθῆτε, ut p. 444, 11: ἂν ... εὖρω. etc.' Dobraeus. Equidem asyndeton praefero ob gravitatem. 5) τὸ Ω. 6) πάντα Ω. 7) περὶ om v. 8) αὐτὸν περὶ τῶν πεπραγμένων Augl. s. — αὐτὸν om k. 9) αὐτῷ vulg. — ἑαυτῷ Σ. Laur8. Ω.

σιωπῇ
Lind. Vind3. 4. 10) δ. εἰ σιωπῇ vulg. — δ. εἰσῆγει εἰ Laur8 (in quo post εἰ insertum δ est alio atramento). — Locus sic mendosus varias exciabat conjecturas. εἰ, σιωπῇ, Reiskius de suo. — δ. εἰσῆγει, εἰ Σ. Φ. Augl. r. s. AldB. Vind4. pr Laur8. Sic locus est sanus. δεινὸν pertinet ad εἰσῆγει (cf. Thucyd. VI, 31 init. = 30 extr: μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆγει τὰ δεινὰ. Euripid. Orest. vs. 1668: καίτοι μ' ἐσῆγει δαίμα. Herodot. VI, 138: βουλευομένοις δεινὸν τι εἰσέδυνε, εἰ). μηδὲν autem h. l. i. q. μηδὲν ἄδικον, ut §. 215: ἐκ τοῦ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι (sic Σ. T. Augl etc.). — δ. εἰσῆγει, εἰ σιωπῇ IndLamb. — εἰσῆγει sino εἰ Aug2. — Verbum hoc delendum censet Dobraeus, retinens εἰ. — εἰ μὴ εἰσῆγει Weiskius Hyperb. II p. 16. 11) δεινῶν καὶ πονηρῶν Σ. Laur8, Augl. Lind. AldB. AnecdBkk. p. 150. (T. k. s). — π. καὶ δ. vulg. — καὶ et δεινῶν delenda censet Dobraeus. 12) ἔργων Laur8. — ἔργω u. Vind3. (ἔργωνόξει pr Ω, corr mutavit v in δ.). 13) δόξα Mor. — δόξαι Fel. — δόξαι ἂν Weiskius l. c. — δόξει Ald. Σ. et vulg. — δόξαιν IndLamb. Laur8, in quo v est alio atramento. — δόξαν ἐπήγει γρ Less. 14) τὸ coniecit Marklandus. — — Hirschigio in Philologo T. V p. 331

34. Ἡ μὲν τοίνυν¹ βουλὴ ταῦτα προῦβεβουλευέκει,² τῆς δ' ἐκκλησίας γιγνομένης καὶ τοῦ Φιλίππου παρόντος ἐν Πύλαις ἤδη³ (ἦν γὰρ⁴ τοῦτο⁵ πρῶτον ἀπάντων τῶν⁶ ἀδικημάτων) τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι⁷ τοῖς πράγμασι τούτοις, καὶ δέον ὑμᾶς ἀκούσαι⁸ περὶ τῶν πραγμάτων, εἴτα βουλευσασθαι, μετὰ ταῦτα δὲ πράττειν ὃ τι δόξει,⁹ ἅμ'¹⁰ ἀκούειν¹¹ κακεῖνον παρεῖναι καὶ μὴδ' ὃ τι χρὴ¹² ποιεῖν ῥάδιον εἶπεν εἶναι.¹³ (35) πρὸς δὲ¹

34. Ac senatus quidem illa decreverat, contione autem convocata et Philippo iam intra Pylas progresso (primum enim id fuit omnium scelerum) Philippum negotiis praeficere his et, quum vobis negotia cognoscenda essent, deinde consultandum, postea quod visum esset agendum, simul audire tum illum adesse tum quid fieri oporteret non facile esse dici! (35) Praeterea id senatusconsultum populo nemo recitavit, neque

locus legendus esse videtur: συνειδότε δεινὸν εἰ σιγῶν δεινῶν καὶ π. ε. δ. κοινωνεῖν sine σιωπῇσαι. 15) τούτων prius om Augl. k. s. in γρ̄ habet Φ.

34. 1) οὖν Augl. 2. k. s. e. η. Vindl. 7. 2) προβεβούλευκε Mal. — προβεβουλευέκει LaurS. — προβεβουλευέκει omnes ceteri libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 90. — Proximum δ' punctis notavit AldB. 3) ἤδη ἐν Π. Ald. Fel. Q. t. u. v. Vind3. — ἐν Π. ἤδη Σ. LaurS. vulg. 4) ἦν γὰρ δὴ r. LaurS. 5) τοῦτο τὸ coniecit Marklandus, citans s. 278. 'Non opus.' Schaeferus. 6) τῶν om Aug2. 7) στήσαι pr Q. — ἐπιστῆναι AldB. At est transitivum. 8) ὑμᾶς α ἀκούσαι (i. e. πρῶτον ἀκ.) o §. 185 coniecit Dobraeus. At loci inter se differunt. 9) δόξει s. e. Aug2. — δόξει Augl. k. Harl. — δόξει Σ. LaurS. vulg. 10) ἅ Ven. — ἅμ' Chr. — ἅμα ὑμᾶς coni. Markl. 11) συνέβη post ἀκούειν add Ven. Harl. Aug2. marg Q. Less. Chr. — supra verum recens k. Receptit Reiskius, τούτοις in τούτους mutavit, καὶ ante δέον delevit et ἦν γὰρ . . . τούτοις parenthesis signis inclusit. τούτους explicans 'hos, Aeschinem reliquosque proditores.' — 'Reiskius male τούτους, non videns τούτοις vim habere. Phocicis enim atque Amphictyoniciis rebus non immiscendum fuisse Macedonem orator dicit.' Weiskius Hyperb. III p. 4. Bekkerus ruptam esse orationem ante ἦν γὰρ lineola significavit. 'ἀνανταπόδοτον in narratione tam sedata vix probabile.' Schaeferus. Mibi quidem infinitivi cum articulo τὸ ἐπιστῆσαι . . . καὶ ἅμ' ἀκούειν exclamativi acerbitatis videntur, parenthesis autem finiri ante τὸ. 12) χρῆν vel χρῆν vulg. — χρῆ Σ. LaurS. 2. r. Augl. 2. r. Mal. LaurS. — χρῆ s. — χρείη coniecit Bekkerus. At de praesenti tempore vividi coloris causa post praeterita usurpato vid. Funkhaen. Quaest. Dem. p. 44 sq. Etiam schol. in Hermog. Rh. T. IV p. 356: δσι. 13) ἔστι s?

35. 1) δὴ r? Mavult Wolfius, 'alioqui, inquit, erit ἀνανταπόδοτον.' — Shilleton parenthesis finivit ante πρὸς δὲ ab ἦν γὰρ incipien-

τούτοις τούτο μὲν οὐδεὶς ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ προβούλευμα,
 352 οὐδ' ἤκουσεν ὁ δῆμος, ἀναστὰς δ' οὗτος ἐδημηγόρει ταῦτα,
 ἃ διεξῆλθον ἄρτι πρὸς ὑμᾶς ἐγώ, τὰ πολλὰ καὶ μεγάλ' ἀγαθὰ,
 ἃ πεπεικῶς ἔφη τὸν Φίλιππον ἤκειν καὶ³ διὰ τοῦτο⁴ χορήμαθ'
 ἑαυτῷ⁵ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκρυχέναι.⁶ ὥςθ' ὑμᾶς⁷ ἐκπεπλη-
 γμένους τῇ παρουσίᾳ τὸ πρῶτον τῇ τοῦ Φιλίππου, καὶ τούτοις
 ὀργιζομένους ἐπὶ τῷ μὴ προηγγελκέναι,⁸ πραοτέρους γενέσθαι
 τινός,⁹ πάνθ' ὅς' ἐβούλεσθ' ὑμῖν ἔσεσθαι προσδοκίσαντας,

audivit populus, sed iste surrexit et ea praedicavit, quae modo vobis ex-
 ponebam, multa et magna bona, quae quum persuasisset Philippo se ve-
 nisse iactabat, proptereaue ipsius interfectori pecuniam publice promis-
 sam esse a Thebanis. Proinde vos primum attoniti praesentia Philippi et
 istis irascentes qui non ante indicassent, mitiores aliquo siebatis, quod
 omnia vos consecuturos quae velletis sperabatis, nec vocem audire meam

tem. At vid. §. 34 not. 11. Post infinitivorum acerbam structuram
 narratio recta continuatur. 2) οὐδ' ἂν coniecit Valcken. ad Eurip.
 Hippol. vs. 1409 p. 316. 'Non assentior. Demosthenes enim toto hoc
 loco exponit quae facta sunt, non quae futura fuissent. Fateor hoc
 comma pleonastice additum esse, sed Demosthenica oratio saepissime
 exuberat.' Schaeferus. 3) καὶ om Mal. 4) ταῦτα LaurS. vulg. —
 τούτο Σ. et ut videtur T. nam Bekkerus hoc ad superius τούτο
 post τούτοις annotavit. Hunc errorem iam Schaeferi acumen detexit.
 τούτο etiam Appfr. Vindl. Ceterum cf. §. 21 not. 8. 5) χρ. αὐτῷ
 vulg. — χρ. αὐτῷ Feletc. corr Ω. — αὐτῷ χορήματα u. — χορήμαθ'
 ἑαυτῷ Σ. LaurS. Ven. Vind4. §§. 21. 74. 6) ἐπικεκρυχέναι pr Σ, antiq
 add xe. 7) ἡμᾶς Ald. Fel. — ὑμᾶς Mor. Σ. LaurS. vulg. 8) προσηγ-
 γελκέναι Ald. Σ. Ω. t. u. v. Bav (F?). Meerm. — προηγγελκέναι Fel.
 LaurS. vulg. (non Ω). 9) τινός Σ. LaurS. vulgo. — τινὰς r. η. Less.

— τινός Ω. — τίνος Augl. — μέχρι τινός coni. Markl. — ἀρὸς coni.
 Reiskius dubitanter. nam a vero proxime aberat, τινός explicans, 'als
 was.' — Contra Schaeferus: 'τινὰς vide ne genuinum sit. ὑμᾶς . . .
 τινὰς componas cum τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίους p. 31, 15.
 ubi vid. not. Demosthenes quo coronae auribus parceret, quod de omni-
 bus dixerat videtur addito τινὰς ad pauciores retulisse.' — Qui a Do-
 braeo allati sunt loci, huc non pertinent. — At rectissime Foertschius
 Comment. ad Lys. et Dem. p. 55 haec: 'Praeterquam quod nullam vi-
 deo causam, cur orator hoc ipso in loco populi auribus parcens pro
 ὑμεῖς diceret ὑμῶν τινες (multa enim alia, quae Atheniensibus minime
 laudi erant, de universa pronuntiat multitudine), etiam illi codices, in
 quibus τινὰς scriptum legitur, deteriores sunt notae. τινός a comparativo
 pendens h. l. i. q. als einer, als es einer nur seyn kann.' De hoc usu
 τινός i. q. τινός καὶ ἄλλον (AldB: παντός ἀνθρώπου) cf. Mid. §. 66.

καὶ μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἀκούειν¹⁰ ἐμοῦ μηδ' ἄλλον¹¹ μηδενός. 10
 (36) Καὶ μετὰ ταῦτ' ἀνεγινώσκειθ' ἡ ἐπιστολὴ, ἡ παρὰ τοῦ¹
 Φιλίππου, ἣν οὗτος ἔγραψεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἄντικρυς²
 οὕτως³ καὶ διαφορῇδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρ-
 τημένων. καὶ γὰρ⁴ ὥς αὐτὸς κατεκάλυπεν αὐτοὺς βουλομένους 15
 ἐπὶ τὰς πόλεις ἰέναι καὶ τοὺς ὄρκους ἀπολαμβάνειν, ἐνεστί, καὶ ὥς, ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῷ⁵ τοὺς Ἀλέας⁶ πρὸς τοὺς
 Φαρσαλίους, κατέσχευεν αὐτούς. καὶ πάντ' ἀναδεχόμενος καὶ
 εἰς αὐτὸν⁷ ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματ'⁸ ἐστίν. (37)
 ὑπὲρ¹ δὲ Φωκέων καὶ Θεσπιέων² ἢ ὧν οὗτος ἀπήγγελλε³ πρὸς 20

aut cuiusquam alius volebatis. (36) Post haec recitabantur missae a Philippo literae, quas iste scripserat nobis insciis, quae ita palam et aperte nihil erant aliud, quam defensio scelerum, quae isti perpetrarant. nam inest, ipsum prohibuisse illos in urbes ituros et iusiurandum exacturos, et se, ut adiumento sibi essent in reconciliandis Halensibus et Pharsaliis, eos detinuisse. et omnia istorum peccata in se transfert et sibi adscribit. (37) sed Phocensium et Thespiensium vel eorum quae iste apud vos nun-

Aristocr. §. 82. Thucyd. VI, 16 extr. Xenoph. Mem. I, 6 §. 0. 10) ἐθέλειν ἀκούειν Σ. LaurS. vulg. — ἀκούειν ἐθέλειν Mor. Augl. k. s. 11) ἄλλον ex αμουν? corr Σ, ut fuerit cum praegressis μηδαμοῦ. Nam ἄλ et μ in hoc codice simillima esse alio loco monebam.

36. 1) τοῦ om s. δ. Vindl. — Proxime pro ἀπολειφθεὶς AldB χωρισθεὶς, gloss. 2) ἀντικρυς Σ sine accentu. — Proxime ἡμῶν LaurS. 3) οὕτως LaurS. vulg. — οὕτως pr Σ, adhaeret l terminatio pallidissimo colore quo sunt marginalia antiq scripta. Cf. §. 154: οὕτως ἄντικρυς. 4) γὰρ om Aug2. 5) αὐτῷ Aldetc. LaurS. Vind3. 4. Mal. LaurS. — αὐτῷ Σ. 6) ἄλεις corr LaurS. pr Ω. k. u. Bav (non F?). — ἄλεις pr LaurS. corr Ω. AldV. AldB. Mor. Vindl. 3. 4. Mal. LaurS. — ἄλεις T. Ald. Fel. — ἀλεις Σ, cuius antiq add s, ut sit ἀλεις (voluitne ἀλεις? sed cf. §. 39 var). Augl. — Ἀλέας Harpocr. s. v. Vid. Prolegg. Gramm. §§. 36 et 51. Dindorf. Praef. 3^{ae} p. XXVIII sq. Cobet. in Mnemos. 1856. II p. 186 sq. Cf. §. 174. 7) ἐαυτὸν vulg. — αὐτὸν LaurS. Ω. — αὐτον Σ. — αὐτὸν Vind3. Bkk. 8) 'Num interponendum οὗτος est? hic, non Aeschines, sed Philippus.' Reiskius. 'Non est interponendum. De Philippo autem haec omnia dici series orationis satis ostendit.' Schaeferus.

37. 1) περὶ Ven. Lind. §. 30. 2) Φωκέων ἢ Θεσπιέων vulg. — Φωκ. καὶ Θεσπ. Σ. T. Lind. — Φ. καὶ Θετταλῶν ἢ καὶ Θεσπ. LaurS. — Φωκ. καὶ Θετταλῶν γρ Φ. AldT. Less. γρ Bav (γρ F?). — Θετταλῶν ἢ marg antiq Σ signo ad καὶ addito, ut significaretur pro Θεσπιέων esse variam lectionem Θετταλῶν ἢ Θεσπιέων. In §. 39 ἢ Θηβαίων. 'Et recte sane. nam in tota hac tragoedia Thespienses secundarum

ὑμᾶς ἄλλ' οὐδὲ μικρόν. καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου¹ τοῦ-
 του⁵ ἐπράχθη τὸν τρόπον, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν⁶ ὧν παρὰ τούτων
 ὑμᾶς⁷ ἔδει δίκην λαμβάνειν οὐ πεποιηκότων οὐδὲ διακηκότων
 15 οὐδὲν ὧν ὑμεῖς προσετάξατ' ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐκείνος ἐκδέχ-
 ται⁸ τὴν αἰτίαν καὶ φησιν αὐτὸς αἰτιος γεγενῆσθαι,⁹ ὃν οὐκ
 ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, δυνήσεσθαι κολάσαι, (38) ἃ δ' ἐκείνος
 ἔξαπατήσας καὶ προλαβεῖν τῆς πόλεως ἐβούλετο,¹ οὗτος ἀπήγ-
 353 γειλεν,² ἵνα μὴδ' ἐγκαλέσαι μὴδὲ μέμψασθαι μὴδὲν ὕστερον
 ὑμεῖς³ ἔχοιτε⁴ Φιλίππῳ, μὴτ' ἐν ἐπιστολῇ μὴτ' ἄλλοθι⁵ μὴ-
 δαμοῦ⁶ παρ' ἐκείνου⁷ τούτων⁸ ἐνόντων.⁹ Λέγε δ'¹⁰ αὐτοῖς

tiavit ne minima quidem mentio. et hoc non forte fortuna ita factum est, sed quarum rerum vobis poenae sumendae erant ab istis, qui nihil fecerant aut administrarant eorum quae decreto iusseratis, earum ille culpam in se excipit seque in causa fuisse affirmat, quem vos punire scilicet non possetis. (38) quae autem ille fraude obtinere et praeripere civitati volebat, iste renuntiavit, ut neque accusare neque queri postea quicquam vos de Philippo possetis, quum ea neque epistola neque ullo scripto alio illius

tantum partium erant, primas ubique agebant Phocenses et Thebani.' Taylorus. At vid. §. 102. Recte utroque loco, §. 87 de Thespiensibus et §. 102 de Thebanis, una eademque re. Scilicet Aeschines promiserat fore, ut Thebanos ad Thespias restituendas Philippus cogeret. — Θεσπιῶν corrigendum esse iubent Dobraeus et Cobetus ad §. 36 cit. At vid. ad Cor. §. 95. 3) ἀπήγγειλε vulg. §§. 38 et 39. — ἀπήγγειλλε Σ. LaurS. T. β. Simul cum epistola allata Aeschines renuntiabat illas res; hoc §. 38 sq. negligit orator efferre. — ἀπήγγειλε Lind. 4) οὐκ αὐτομάτου Lind. 5) τούτων? pr Σ, nam ο ante ν est in crasa litera. 6) μὲν om ε. 7) ὑμᾶς om Lind. 8) ἐνδέχεται u. Ald. Mor. — ἀναδεχόμενος §. 36. 9) καὶ φ . . . γεγενῆσθαι repetita et deleta in Ω.

38. 1) ἐβουλεύετο s. δ. — om k. 2) ἀπήγγειλεν Σ. LaurS. vulg. — ἀπήγγειλλεν Augl. k. s. — ἀπήγγειλεν AldT. 3) ὑμεῖς om k. text Augl (habet marg).

4) ἔχτε Aldeto. — ἔχτε Σ. LaurS. Augl (qui
 5) codex oi in litura habet). vulg. 5) μὴθ' ἄλλοτε sic Σ. — μὴτ' ἄλλοτ^ε
 LaurS eadem manu. 6) τοῖς ante παρ' add LaurS. vulg. — τῶν add
 Augl. 2. s. ε. Less. AldT. Mal. (k. l?). AldV, sed punctis notatum. —
 ἐν τοῖς γρ antiq marg Σ. AldB. coniecit Markl. — om Σ. T. Recte.
 Vid. not. 9. 7) παρ' ἐκείνον γρ antiq marg Σ. — ἐκείνω sine παρ'
 s. s. 8) τούτων om s. ε. — non habet Σ τοῦτ', sed τούτων et margo
 eius antiquus γρ. τοῦτ' ἐνόντων. 9) 'F. ἐνόντων τοῖς παρ' ἐκεί-
 νου. alioqui duriuscula fuerit ellipsis.' Wolfius. Idem in farragine
 conii. ὡς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων. — 'τῶν aptum est e μηδαμοῦ et

αὐτὴν¹¹ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔγραψε μὲν¹² οὗτος, ἐπεμψε δ' ἐκείνος, καὶ σκοπεῖθ' ¹³ ὅτι ¹⁴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ὃν διεξ- ελήλυθ' ¹⁵ ἐγώ. λέγε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

39. Ἀκούετε, ὦ¹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς ἐπιστολῆς,² ὥς καλὴ καὶ φιλόανθρωπος, περὶ δὲ Φωκέων ἢ Θηβαίων³ ἢ τῶν ¹⁰ ἄλλων ὧν⁴ οὗτος ἀπήγγειλεν⁵ οὐδὲ γὰρ⁶ ταύτης τοίνυν οὐδ' ὅτιοῦν ἐσθ'⁷ ὕμεις. καὶ τοῦτ' αὐτίκα δὴ μάλ' ὑμεῖς ὤψεσθε. οἱ μὲν γὰρ Ἀλεῖς,⁸ οὓς ἵνα συνδιαλλάττωσιν⁹ κατασχέειν φησὶ τούτους, τοιαύτης τετυχήκασιν¹⁰ διαλλαγῆς,¹¹ ὥστ' ἐξελέλαν- ¹⁵

continerentur. Age recita iis ipsas literas, quas iste scripsit, ille misit, et considerate, ad eum illas modum se habere quem ego exposui. recita.

39. Auditis, Athenienses, literas, quam praeclaras sint et humanae, de Thebanis autem et Phocensibus vel aliis, quae iste renuntiavit, ne tantillum quidem. In iis igitur prorsus nihil prohi continetur, idque vos ipsi statim perspicietis. nam et Halenses, quorum reconciliandorum gratia se istos detinuisse dicit, eam conciliationem experti sunt, ut extorres sint

subauditur γραφέντων. — Aut si τοῖς servatur, subauditur γραφεῖσιν. Reiskius. Recte omissus est articulus, ut παρ' ἐκείνου non cum praecedentibus, sed gravitatis causa praepositum cum sequentibus copuletur. Genitivi sunt absoluti, deleto articulo locus factus est planissimus. — ὅτων vulg. — ἐόντων Σ. item marg antiq γρ Σ. LaurS. Augl. s. s. Ven. Harl. Bodl. Cant. Lind. Mal. LaurS. AldB. (Φ. k. r). AldV, sed punctis notatum. — ἰσ. τῶν πρέσβων Alt. 10) δ' om Vindl. 11) αὐτὴν om Vindl. 7. — ταύτην post ἐπιστ. positum Aug2. 12) ἔγραψεν sine μὲν Vind4. 13) σκοπεῖσθ' Mal. 14) εἰ mavult Wolfius pro ὅτι, quod gravius est. 15) δι' ὃν ἐξελέλυθα s. δ.

39. 1) ὦ om Ω. t. u. 2) τὴν ἐπιστολὴν v. 3) Θηβ. ἢ Φ. vulg. — Φ. ἢ Θ. Mor. Σ. LaurS. Augl. Lind. (T. k. s. t). 4) ὧν om u. 5) ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς LaurS. — ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς vulg. Cf. §. 37. — ἀπήγγειλεν sine illis Σ. Mal. 6) γὰρ LaurS. vulg. et ut videtur pr Σ, in quo codice ita erasus est accentus, ut nunc sit γὰρ, prius fuerit γὰρ. — γὰρ Mor. Ω. (s. t. v). Perispomenon habent Grammatici quos citavit Dindorf. in Steph. Thes. s. v. Docent perspicue Herodian. (Arcadius) p. 182: περισπᾶται etc. Philemo p. 299 Os: γὰρ . . . περισπομένως. 7) ἐστὶν vulg. — ἐσθ. Σ. LaurS. 8) ἄλεις Ald. Fel. β. pr Ω. γρ k. t. u. v. — ἀλεις corr Ω. Bav (non F?). — ἄλεις T. — αλεις Σ. — ἀλειεις LaurS. — ἀλεις vulg. Cf. §. 36. 9) συνδιαλλάττωσι Ω. — ἐκείνος post συνδιαλλ. add Aldete. — om Σ. LaurS. vulg. 10) τῆς post τετ. add LaurS. vulg. — om Σ. Augl. s. δ. (T. k). 11) διαγωγῆς cod η.

ται καὶ ἀνάστατος¹² ἢ πόλις αὐτῶν¹³ γέγονεν, τοὺς δ' αἰχμα-
λώτους ὁ σκοπῶν, τί ἂν¹⁴ ὑμῖν χαρίσαιοτο, οὐδ' ἐνθυμήθηναί
φησι¹⁵ λύσασθαι. (40) Μεμαρτύρηται δὲ δῆπονθεν ὑμῖν ἐν
2) τῷ δήμῳ πολλάκις, ὥς ἐγὼ τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτοὺς ὠχόμεν,
καὶ νῦν¹ μαρτυρηθήσεται. διὸ καὶ τὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν οὗτος
ἀφαιρούμενος,² τοῦτ' ἔπεισεν ἐκείνον³ ἐγγράψαι.⁴ ὃ τοίνυν⁵

facti et urbs eorum sit vacua, captivos autem is, qui dispiciebat quid vo-
bis gratificaretur, redimere ne in mentem quidem sibi venisse profitetur.
(40) Saepe autem per testem affirmatum vobis est, idque in contione, me
attulisse talentum et ad eos redimendos profectum esse, quod testimonium
nunc etiam audietis. quapropter ut iste laudem illam mihi eriperet, id (*se
paratum esse ad favorem aliquem et beneficia vobis conferenda*) ut
inscriberet, illi persuasit. quod vero maximum est omnium: qui priori-

12) ἀνάσπαστος T. Ven. Ask. marg Mor sine nota. Obs. IndFel.
— 'Ανάσπαστος ferri posset, si non de civibus praecessisset ἐξελέλαν-
ται. quare ἀνάστατος (ut p. 446, 8 legitur ἀνάστατος χώρα) praetule-
rim, ut Sophocl. Trachin. vs. 244 (= 240) quamvis ἀνάστατος pro ἀνά-
σπαστος recte dicatur paulo minus violento sensu apud eundem ibiq.
vs. 38. Saepe Xenoph.' Orvillius ad Char. p. 318 = 393 Lps. Contra
Valesius ad Maussaci Harpocr. s. v. Ἀλέας: 'Rectius erat ἀνάσπαστος.
neque enim verum est Halum eversam fuisse, quum tradita sit Phar-
salis. ἀνάσπαστος autem recte dicitur, quia eius incolae omnes ab-
ducti et in servitutem redacti. Sic Eretrienses [imo Paeones] ἀνα-
σπαστοὺς vocat Herodot. p. 410 (= V, 12).' etc. — 'Optarim adductum
esse vel unicum saltem locum, ubi πόλις, urbs ipsa, aut χώρα ἀνάσπα-
στος dicitur.' Taylorus. — 'Ανάστατος unice verum. Vid. Ind.
Graec. s. v.' Schaeferus. — 'Ανάστατος hoc certe loco non est i. q.
eversus, sed de urbe dicitur cuius incolae ἀνίστασθαι iussi erant, vacua.
Thuc. VI, 5. BkkAnecd. p. 211: ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας.
ἀνοικίσας ἢ μεταστήσας ἢ μεταγαγών. καὶ ἀνάστατος ὁ καταλιπὼν
τὴν οἰκίαν καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ζῆν ἀφρούμενος. Hinc corrig. ibid.
p. 183, 19 τὴν οὐσίαν in τὴν οἰκίαν, id quod vidit Ellendt. Lex. Soph.
s. v. Ἀνάστατος. — Item Etym. M. p. 100, 8. 13) αὐτῶν ἢ πόλις k.
Cf. §. 327. 14) τί ἂν ποιῶν vulg. Cf. §§. 40. 41. 48. — om ποιῶν Σ.
pr LaurS. T. s. Lind. Cf. Olynth. III §. 22. 15) φησι om ε. η.

40. 1) καὶ νῦν δὴ Aug2. — καὶ νῦν δὲ Mor. Angl. k. r. s. LaurS.
— καὶ νῦν Σ. LaurS. vulg. 2) 'Malim etiam tacitis exemplaribus
ἀφαιρούμενος, quoniam fraude magis quam vi haec gori video.' Tay-
lorus. — 'Vulgatam satis tuetur quod legimus p. 729, 16 πολλὰς φι-
λοτιμίας περιαιρείται τῆς πόλεως.' Schaeferus. 3) ἐκείνους Aug2.
4) ἐγκρύψαι γρ marg Ω. T. γρ Less. AldT. 5) ὃ τε νῦν AldV, sed
deletum.

μέγιστον πάντων. ὁ γὰρ⁶ εἰς τὴν προτέραν γράψας⁷ ἐπιστο-
λὴν, ἣν ἠνέγκαμεν ἡμεῖς, ὅτι ἔγραφον δ'⁸ αὖ καὶ⁹ διαροή-
δην, ἥλικα¹⁰ ὑμᾶς εὖ ποιήσω, εἰ εὖ ᾗδεν καὶ τὴν συμμαχίαν¹¹
μοι γεννησομένην, ¹² γεροντίας¹² τῆς συμμαχίας οὐ φησιν εἰδέ-
ναι τί αὖ ποιῶν¹³ χαρίσται' οὐδ' ὁ¹⁴ αὐτὸς¹⁵ ὑπέσχετο. τοῦτο
γὰρ¹⁶ ᾗδει¹⁷ δηλονότι, εἶπερ μὴ ἐφενάκιζεν.¹⁸ Ἀλλὰ μὴν ὅτι
ταῦθ' οὕτω¹⁹ τότε²⁰ ἔγραψε, λέγε μοι λαβὼν ἐκ τῆς²¹ προτέρας²²
ἐπιστολῆς αὐτὸ²³ τοῦτο, ἐνθὲνδε. λέγε.

bus literis per nos allatis scripserat, se etiam aperte fuisse scripturum quantis beneficiis vos affecturus esset, si sciret societatem quoque secum initum iri, is, inita societate, scire se negat quo pacto vobis gratificetur, adeoque meminisse suam ipsius promissionem, quam utique scrivit, nisi fucum fecit. Verum haec eum ita tum scripsisse, cape priores literas atque ex illis id ipsum mihi recita, ab hoc initio. recita.

6) γὰρ om Bodl. 'Delendum videtur.' Iurinus. — 'Ne deleas. Vid. Reiz. Acc. Incl. p. 97.' Schaeferus. 7) 'F. ἔγγράψας, ut p. 350, 24.' Marklandus. — 'Simplici patrocinator ἔγραψε p. 354, 1. Quod si Marklandum offendit constructio verbi cum praepositione εἰς, non meminerat illa paroemiaca, γράψειν εἰς οἶνον, εἰς τέφραν, εἰς ὕδωρ, de quibus vid. Luzac. Praef. ad Valcken. Callimach. p. 42 sq. Quid quod ipse Demosthenes p. 121, 21: εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες.' Schaeferus. Vid. ad Phil. III §. 27. 8) μὲν pro δ' Ald. Fel. F. Φ. Vind4. — om Mor. 9) καὶ om BkkAnecd. p. 126. 'Neque ego considerarem, si qui Demosthenis codices omitterent.' Schaeferus. 10) ἥνικα Σ. Cf. §. 41. — ἥλικα LaurS eadem manu. 11) γεγεννημένην cod ξ. 12) δὲ post γεγ. add vulg. — ᾗδην coniecit Marklandus. — om Σ. LaurS. Aug1. 2. Harl. Lind. s. β. δ. ε. η. (T. k. l.). — δῆ AldV. Bodl. Ven. corr Mal e δὲ. 13) ποιῶν ὑμῖν Ω. γρ F (Bav?). γρ Φ. — pronomem om. pr Σ (add antiq). LaurS. vulg. 14) α̃ corr antiq Σ (cuius prima o). Φ. k. r. s. Aug1. Less. Vind4. LaurS. — α̃ LaurS eadem manu. 'Recte ὁ, nam sequitur τοῦτο.' Schaeferus. — om Aug2. 15) 'F. οὗτος, Aeschines scilicet. Promisit Aeschines a Macedonia reversus Philippum multis rebus Atheniensibus gratificaturum esse.' Seagerus. Diar. Class. LIV p. 224. — 'Αὐτὸς cave mutes in οὗτος, nedum cum Reiskio ante ὑπέσχετο inseras γράψειν. Locum planum visa interpretum satis obscurarunt.' Schaeferus. 16) 'Post γὰρ requiro αὖ. sciret, h. e. non simularet se scire.' Schaeferus. Imo scit, nisi quod se nescire simulat. 'Non recte adderet particulam, significaret enim, nescire illum.' Hermannus AN p. 70. 17) ᾗδην Vind4. — ᾗδην r. Mal. 18) ὑμᾶς post ἐφ. add LaurS. vulg. — om Σ. T. Lind. 19) οὕτω Σ. s. β. δ. Ven. Harl. Mal. — οὕτως Ω. Aug1. 2. Vind3. — ὅτι οὗτος Ald (quamquam ὅτι etiam ante ταῦθ'). — οὗτος Fel. Mor. LaurS

ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ¹

41. Οὐκοῦν πρὶν μὲν² εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία προσγένοιτ'³ αὐτῷ, γράψειν ὁμολόγει, ἥλικα τὴν πόλιν εὖ ποιήσει. ἐπειδὴ δ' ἀμφοτέρω⁴ αὐτῷ γέγονεν, οὐκ εἰδέναι φησί⁴ τί ἂν ποιῶν χάρισατο, ἂν⁵ δ' ὑμεῖς λέγητε, ποιήσιν⁶ δ' μήτ' αἰσχύνῃν μήτ' ἀδοξίαν αὐτῷ⁷ φέρει, εἰς ταύτας τὰς προ-

41. Ante pacem igitur impetratam, si etiam societas secum iniretur, se scripturum promittebat, quantis rempublicam beneficiis affecturus esset. postquam autem utrumque obtinuit, ignorare se dicit, qua (vobis) re gratificetur, si vero vos dixeritis, se facturum esse, quod sibi nec pudorem neque ignominiam afferat, ad has excusationes confugiens et, si forte

(compendio). *F. Φ. r. t. v.* Vind4. Laur8. 20) τότ' om *Ω. F. Φ. t. u. v.* Vind3. 4. Laur8. 21) ἐκείνης pr *Σ* pro ἐκ τῆς, quae ipsa vocabula (non δ' ἐκ) add antiq. Pro ἐκ praepositione cum articulo constructa facile aliud quid, etiam in *Σ*, invenimus. Chers. §. 67 pro ἐκ δὲ τοῦ exhibet *Σ* ἐκείστων. Contra pro ἐκείνον Symm. §. 13 Vind1: ἐκ δὲ τοῦ. Idem pronomen ἐκείνον vulg. pro καὶ ὃν codicis *Σ* Olynth. III §. 2. Neque hoc loco de varietate lectionis quasi corrigendae in ἐκείνης τῆς cogitandum est. Alterum enim sive ἐκείνης sive προτέρας superfluum esset. 22) αὐτῷ pr *Ω*. 23) Taylorus sic distinxit: αὐτὸ τοῦτο. ἐν-θὲνδε λέγε. Hic incipe. 'Non enim, inquit, totae literae Philippi iam perlectae erant, sed earum particula. Sequitur enim 'Ἐξ ἐπιστολῆς.' — 'Reiskiana ante αὐτὸ et post τοῦτο habet hypostigmen; Bekkeriana post τοῦτο. Interpunctionem a Taylora commendatam non probo. Quando enim talibus in locis λέγε iteratur, quod meminerim, non iteratur nisi solum.' Schaeferus.

41. ἐκ τῆς ἐπιστολῆς *Ω. u. v.* Vind3. — ἐπιστολῇ Aug1. s. 2) μὲν om *u*. 3) προσγίνοιτ' *Φ. r.* Vind4. Mal. Laur8. 4) οὐ φησιν εἰδέναι Mor. Aug1. k. s. Cf. §. 40. — οὐκ εἰδέναι φησί *Σ*. Laur8. vulg. Vid. not. 6. 5) ἂν vulg. — ἂν *Σ*. Laur8. Aug1. s. Lind. 6) 'ποιήσιν om Aug2. Scil. φησίν.' Reiskius. — 'E verbo negandi subauditur verbum aiendi. Quod schema nonnullos videtur fugisse, unde suspicor natam esse quam vs. 7 alii habent libri verborum transpositionem.' Schaeferus. Imo transposuit sententiae diversae causa orator ipse. nam h. l. εἰδέναι oppositum est sequenti ὑμεῖς λέγητε. supra negatur promissio. 7) ἂ vulg. — ὃ *Σ*. Laur8. T. Aug1. s. AldT. 'Mihi quidem hic pluralis longe melior videtur.' Schilleto. Contra postquam impetravit rex quae volebat, simulans ignorantiam, se eam rem facturum esse promisit, quam ab Atheniensibus nominandam ipse sine pudore concedere posset. Antea de multis officiis (cf. ἥλικα), tunc de uno dono (cf. τι) dicebat. 8) αὐτῷ *Σ*. — αὐτῷ Laur8. vulg. — αὐτῷ Marklandus; rectius, quamquam non necesse. sequitur ἐαυτῷ.

φάσεις καταφεύγων,⁹ καὶ¹⁰ ἄρ' ἐπιτήτι καὶ προαχθῆθ' ὑμεῖς¹⁰
ἐπαγγείλασθαι,¹¹ ἀναχώρησιν¹² ἑαυτῶ¹³ καταλείπων.¹⁴

42. Ταῦτα τοίνυν καὶ πόλλ' ἕτερ' ἐνῆν¹ παραχρῆμα τότ'
εὐθύς ἐξελέγχειν καὶ διδάσκειν ὑμᾶς καὶ μὴ προέσθαι² τὰ
πράγματ' ἑάν, εἰ μὴ³ Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ⁴ καὶ τὸ Θηβαίους¹⁵
ἀντίκα δὴ⁵ μάλα δώσειν⁶ δίκην ἀφείλετο⁷ τὴν ἀλήθειαν. Καί-
τοι ταῦτ' εἰ μὲν ἀκούσαι μὲν ἔδει, φενακισθῆναι δὲ⁸ τὴν πό-

dicatis aliquid et adducamini vos ad postulandum, receptum sibi relin-
quens.

42. Haec igitur et multa alia eo tempore statim in re praesenti co-
argui potuerunt vosque edoceri et cavere, ne rerum gerendarum occasio-
nes amitteretis, nisi Thespieae et Plateae et Thebanis sine mora intelligen-
dum supplicium veritatem vobis eripuisset. Atqui haec si audienda qui-

9) ἐγκαταφεύγων s. 10) ἵνα καὶ AldV. Laur8 (punctis ἵνα not.).
γρ marg antiq Σ. Augl. 2. s. δ. Vind4. Mal. Laur8. (F. T. k. r). —
καὶ sine ἵνα Σ. corr F. vulg. Cf. not. 14. 11) Cit. Harpoer. Suid.
s. v. Ἐπαγγελία καὶ Ἐπαγγέλαι, sic etiam codex Palat Harp. Cf.

BkkAnecd. p. 260. et infra §. 193. — ἀπαγγείλασθαι Laur8 (α primum
del.). 12) Cit. BkkAnecd. p. 29. 13) ὁμῖν γρ marg antiq Σ. 14)
καταλείπει vulg. — καταλείπη Laur8. AldV. γρ marg antiq Σ. Augl. 2.
s. ζ. Mal. Laur8. (F. T. k. r. Vind4?). — καταλείπων Σ. Coniecit
Reiskius.

42. 1) ἐνῆν Σ in eraso vocabulo, cuius literas neque ego prius
neque Meunierus postea cognovimus. Duebnerus autem εἰ.εἰ literas
agnovit. 2) προέσθαι Laur8. vulg. — προέσθαι Σ. k. s. Vind3. —
πρόεσθαι Augl. — — Post προ. Laur8 add καί. 3) ἑάν μὴ s. δ.
Ortum e praecedenti ἑάν. — καὶ μὴν? pr Augl. 4) Θεσπιαὶ καὶ
Πλαταιαὶ Aristid. Rh. T. IX p. 355 W. — In Θεσπιαὶ Σ fort. extrema
litera ε est posterioris manus. 5) δὴ om Φ. 6) δώσει pr Σ, antiq
add v. 7) ἀφείλετο Augl. r. 8) ἀκούσαι μόνον ἔδει καὶ φενακι-
σθῆναι Laur8. vulg. et marg antiq γρ Σ (qui margo non habet μὲν
loco μόνον). — ἀκούσαι μόνον, φενακισθῆναι δὲ Augl. k. s. δ. —
ἀκούσαι μὲν ἔδει φενακισθῆναι δὲ Σ. AldB. 'Huius varietatis origo
non est obscura. Quum enim μόνον, scribendi compendio (vid. Bast.
ad Gregor. Cor. p. 331) non intellecto, transiisset in μὲν, ut membrum
sequens antecedenti apte responderet, et καὶ deleverunt et δὲ addide-
runt post φεν.' Schaeferus. — 'Plane absonum est et deforme alter-
um μὲν, nisi cui aures aut oculi obtusiores sint.' Shilleto.
Imo e μὲν h. l. ortum est μόνον, deinceps καὶ pro δὲ mutatum. Μό-
νον hic oppositionem obscurat, nam minus recte opponitur ἀκούσαι et
φενακισθῆναι. Duplicem vero oppositionem boni codices praestant, pri-
mariam ὀρθῶς ἐλέγετο et σιωπᾶσθαι συνέφερεν, secundariam ἀκούσαι

λιν, ὁρθῶς ἐλέγετο, εἰ δὲ πραχθῆναι⁹ τῷ ὄντι, σιωπᾶσθαι
 20 συνέφερον. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ¹⁰ ἦν ἡδὴ τὰ πράγματα, ¹¹ ὥστε
 μηδ' αἰσθομένοις ¹² τοῖς Θηβαίοις ¹³ πλεον εἶναι μηδὲν τί οὐ
 γέγονεν, εἰ δὲ παρὰ τὸ ¹⁴ προαισθῆσθαι ¹⁵ κεκώλυνται· τίς ὁ
 ἐκλαλήσας; ¹⁶ οὐχ οὗτος; (43) Ἀλλ' οὐτ' ἤμελλεν¹ οὐτ' ἤβου-
 25 λήθη² ταῦτ' οὐτ' ³ ἤλπισεν οὗτος. ὥστε τοῦ γ' ἐκλελαληκέναι

dem erant, sed verba danda civitati, recte dicebantur, sin revera gerenda, taceri expediebat. nam si in eo res iam erant, ut nec sentientes Thebani quicquam proficerent; cur factae non sunt? sin propterea sunt impeditae, quod illi praesenserant; quis enuntiavit? nonne iste? (43) Sed neque effecturus erat nec voluit haec nec speravit iste. proinde enuntiationis eum

μὲν (ὡς ἡδύ) et φενακισθῆναι. Similiter Phil. I §. 38 ἡδέ' ἀκούειν et φενακίζειν opponuntur. De duplici oppositione cf. imprimis Cor. §. 12 sq. De μὲν . . . μὲν . . . δὲ . . . δὲ vid. Klotz, ad Devar. T. II p. 656 sq. 9) προαχθῆναι Vind4. Laur8. 10) ταῦθ' Aug1. r. voluerunt ἐνταῦθ'. — ταῦτ' Vind7. k. s. Laur8. 11) πράγμ., αἰσχύνῃ Hermog. Rh. T. III p. 269. Anonym. Rh. T. VIII p. 635. 12) αἰσθομένοις pr Σ, ipse scriba add ε, ut esset αἰσθομένοις. sic Laur8 et vulg. — αἰσθανομένους k. — αἰσθανομένοις Aug1. r. s. δ. η. Hermogenes. Anonymus
 οἷς οἷς οἷς
 Rh. — αἰσθανομένων F. 13) των Θηβαίων F. 14) δὲ τὸ παρὰ τὸ Aug2. — — παρὰ τοῦ vel διὰ τὸ coniecit Iurinus. 'Vid. AnecdBkk. p. 163, 16. Iulianea p. VIII.' Schaeferus. 15) προαισθῆσθαι Σ. Laur8. s. — προαισθῆσθαι Aug1. — αἰσθῆσθαι Φ. Mal. 16) οὐκ ἐκλαλήσας s. Si non scribendum, saltem sic pronuntiandum est.

43. 1) ἔμελλεν vulg. — ἤμελλεν Σ. Laur8. Laur8. — ἤμελλον Aug1. r. s. 'Quod praetuli scil. οἱ Θηβαῖοι παρὰ τὸ προαισθῆσθαι ταῦτα κωλύειν. Mallem tamen nunc vulgatam a me servatam esse. ἔμελλε ταῦτα κωλυθῆναι παρὰ τὸ προαισθῆσθαι. futurum non erat, ut malum hoc, si revera Thebanis tam prope incubuisset, ab iis averteretur et repelleretur propterea, quod id temporis adhuc praesensissent. Hoc unum me male habebat, quod ἔμελλεν in singulari ad ταῦτα τὰ πράγματα rediret, ἡβουλήθη autem et ἤλπισεν ad Aeschinem.' Reiskius. Cf. Klot. 3. 2) ἐβουλήθη Mal. — Vind4 post ταῦτα addit οὗτος. 3) 'Μαλὶμ οὐδ' ἤλπισεν' Bekkerus. — 'Item ego malim.' Schaeferus. — 'Bekkero monente scribendum est οὐδ': at neque futura erant illa, neque cupiit aut speravit Aeschines.' Frankius. De Particulis Negg. II p. 14 sq. Secuti eramus cum aliis. At vid. ad §. 108. Etiam durum esset aliud verbo ἤμελλεν subiicere quam οὗτος, nec potest ταῦτα esse nominativus verbo ἡβουλήθη subiiciendus. Quare Marklandus post ἤμελλεν inserendum esse duxit αὐτός aut ἐκείνος. Potius οὗτος ad trin praegressa verba pertinet et ad ἤμελλεν est supplendum e superioribus §§. 20. 35 sqq. tale quid: κατὰ Θηβαίων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐρεῖν πρὸς Φίλιππον καὶ πείσειν ταῦτα πράξειν. Pariter consentaneum est ad ἡβουλήθη et ἤλπι-

μηδ' αἰτίαν ἐχέτω, ἀλλὰ φενακισθῆναι τοῖς λόγοις τούτοις⁴
 ὑμᾶς ἔδει, καὶ ἐμοῦ ἀληθῆ μηδ' θελήσαι ἀκούσαι,⁵ αὐτοὺς οὐ-
 κοι καταμεῖναι⁷ καὶ ψήφισμα νικῆσαι τοιοῦτο⁸ δι' οὐ Φωκέας
 ἀπολούνται. διὰ ταῦτ' ἐспаθᾶτο⁹ ταῦτα καὶ διὰ ταῦτ' ἔδημη- 355
 γορεῖτο.¹⁰

44. Ἀκούων τοίνυν ἐγὼ¹ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'² ἐπαγγελ-
 λομένου τούτου,³ καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται, (καὶ ὅθεν,
 φράσω πρὸς ὑμᾶς, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ, ὅτε τοὺς ὄρκους ἤμελ-
 λε Φίλιππος ὁμνύναι τοὺς⁴ περὶ τῆς εἰρήνης, ἐκσπόνδους
 ἀποφανθῆναι τοὺς Φωκέας ὑπὸ τούτων,⁵ ὃ⁶ σιωπᾶν καὶ εἰν

crimine libero, sed fucum illis verbis fieri vobis oportuit, et id effici, ne
 verum ex me audire velletis, ut domi maneretis et tale scitum vinceret,
 quo Phocenses interituri essent. propterea haec dense texebantur, et
 propterea hae contiones habebantur.

44. Ego vero quum tanta et talia illum polliceri audirem, et mentiri
 compertum haberem, (idque unde, dicam vobis: primum ex eo, quod,
 quum Philippus iusiurandum de pace daturus esset, Phocenses exclusos
 esse foedere ab istis declarabatur, id quod taceri et omitti conveniebat, si

σεν suppleri γινήσασθαι. 4) λ. καὶ τ. Augl. k. r. s. Laur8. 'Copula
 nata ... ex antegresso s.' Schaeferus. 5) μὴ om pr T. Lind.
 6) ἀκούειν Augl. k. r. s. Laur8. 'Rectius ἀκούσαι ob ἔθελῃσαι.' Schae-
 ferus. 'At praesens ἀκούειν est scriptum, quia et vera non audiendi
 et domi manendi voluntas per longius tempus manet, sed φενακισθῆναι
 et νικῆσαι ψήφισμα, etiam ἔθελῃσαι i. e. consilium ipsum, ex ipso tum
 allatō nuntio singulari sequebatur.' Benselerus. Hist. p. 96. Certis-
 sime ἀκούσαι eodem ordine eademque ratione dictum est qua ἔθελῃσαι.
 — καὶ add post ἀκούσαι vulg. — om Σ. Laur8. Q. T. i. u. v.
 Lind. Vind3. 'Nollem factum, quum scabrior sit oratio, καὶ autem fa-
 cile post σαι excidere potuerit.' Shilleto. Equidem nullam scabiem
 perspicio, ubi trium membrorum tertium solum cum secundo connecti-
 tur. 7) καταμένειν Augl. k. r. s. Laur8. — παρῆναι cod η. 8) τοι-
 οῦτον vulg. — τοιοῦτο Σ. Laur8. Augl. s. Bav. AldT. Mal. (T. Φ. k. s).
 9) Cit. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Ἐспаθᾶτο. Etymol. M. p. 381, 44.
 10) ἔδημηγορεῖτε u.

44. 1) ἐγὼ om Augl. k. s. 2) τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα r. Vind3.
 Laur8. Reiskius, ut videtur, de suo. — τηλικ. καὶ τοι. Σ. Laur8. vulg.
 3) τότε add post τούτον vulg. §. 47. — om Σ. Laur8. T. Lind. 4)
 τοὺς om Q. 5) ὑπὸ τούτων seclausit Dobraeus citans pp. 391, 4. 395,
 25. 430, 20. Quibus locis potius defenduntur vocabula. 6) 'Malim οὐδ'
 Reiskius. — 'Non opus. quod, scilicet Phocenses utrum foederis
 formula comprehenderentur necne.' Schaeferus. Cf. Beruhard. Synt.
 p. 295.

εἰκὸς ἦν, εἴπερ ἤμελλον⁷ σώζεσθαι. ἔπειτ' ἐκ τοῦ μὴ τοὺς
 παρὰ τοῦ Φιλίππου⁸ πρέσβεις ταῦτα λέγειν μηδὲ⁹ τὴν ἐπιστο-
¹⁰ λὴν τὴν¹⁰ Φιλίππου, ἀλλὰ τοῦτον (45) ἐκ τούτων οὖν τεκμαι-
 ρόμενος, ἀναστὰς καὶ παρελθὼν ἐπειρώμην μὲν¹ ἀντιλέγειν,
 ὥς δ' ἀκούειν οὐκ ἠθέλετε, ἥσυχίαν ἔσχον, τοσοῦτο² μόνον³
 διαμαρτυράμενος (καὶ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν ἀναμνησέσθε),⁴
¹⁵ ὅτι ταῦτ' οὐτ' οἶδα, οὔτε κοινωνῶ⁵, προσέθηκα δὲ, ὥς οὐδὲ
 προσδοκῶ. τραχέως⁶ δ' ὑμῶν τῶ⁷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων,⁸
 'καὶ ὅπως γε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφην, ἂν τι τούτων γίγνη-
 ται,⁹ τούτους¹⁰ ἐπαινέσεσθε¹¹ καὶ τιμήσετε καὶ στεφανώσετε,

futurum erat ut conservarentur. deinde quod nec Philippi legati id dice-
 bant nec literae Philippi, sed iste) (45) hinc igitur coniecturam capiens
 surrexi et prodii, daturus operam ut refragarer, quum autem audire nol-
 letis, quievi, tantum duntaxat testatus (atque obsecro vos per Iovem ac
 deos, ut in memoriam revocetis) me earum rerum nec gnarum esse nec
 socium, et addidi me ne exspectare quidem. Ut autem illud verbum ne
 exspectandi quidem vos exasperavit: 'adeoque, inquam, Athenienses, si
 quid istorum factum fuerit, istos laudetis et ornets et coronis donetis,

7) ἔμελλον vulg. — ἤμελλον Σ. Q. Augl. — ἐμελλον Bav (non F?).
 — ἤμελλε LaurS. 8) παρὰ τοῦ Φιλ. Σ. Augl. 2. s (?). ε. ζ. Bav.
 AldT. Vind4. Mal. LaurS. (T. Φ. r). — Articulus om vulg. 9) μήτε
 τε τε
 ... μήτε vulg. — μὴ ... μηδὲ Σ. — μὴ ... μὴδε LaurS cad m. 10)
 τὴν τοῦ vulg. §§. 51. 161. — τοῦ om Σ. LaurS. T. 'Equidem ita omit-
 terem, si omitteretur quoque in praeced. lin. Nunc servandum duxi.' Shil-
 leto. At cf. §§. 53. 85. 132 coll. 134. 214 etc. Etiam in talibus Demosthenes
 formulas et numerum variabat. — Restitui perspicuitatis causa Reiskii
 signa parenthesis. Bekkerus post ψεύδεται lineolam posuit, quasi ab-
 rupta esset oratio.

43. 1) μὲν om F' (non Bav?). Φ. Mal. 2) τοσοῦτον vulg. — τοσ-
 οῦτο Σ. LaurS. 3) μόνον om LaurS. 4) ἀναμνησέσθε Mor., sed
 in Indice corr in ἀναμνησέσθε. In Reiskii nota ad h. l. scribendum
 videtur ἀναμνησέσθε. 5) κοινωνῶ u. 6) τραχέως Ald. η. — Cor-
 rexerunt AldB. AldV. Alt. Ask. Less. Weim. 7) ἐπὶ τῶ LaurS. vulg.
 — ἐπὶ om Σ. T. Augl. k. r. s. δ. LaurS. Dindorf. Praef. 1 p. VII sq.
 8) ἐχόντων F. Φ. r. s. AldV. Augl. 2. ζ. corr LaurS. 9) γίγνεται s.
 — γίγνεται AldT. 10) τούτους μὲν LaurS. Augl. 2. k. r. s. ε. δ. η.
 LaurS. — μὲν om Σ. vulg. 11) ἐπαινέσετε Mor. Augl. (Aug2?). k. r. s.
 LaurS. (ε. δ. η?). — ἐπαινέσεσθε Σ. LaurS. vulg. Medii futurum c.
 Theocrin. §. 58. Platon. Conviv. p. 199 A. Pol. II p. 379 E. IV p. 626 B.
 Menex. p. 236 E. Logg. I p. 639 C. III p. 688 D. Attamen etiam Activi
 Xenoph. Anab. I, 4 §. 16. ibiq. Krueger. in ed. minore. — Platon.
 Conviv. p. 214 E vulgo ἐπαινέσεις. Bekkerus ἐπαινέσει.

ἐμὲ δὲ μὴ. καὶ¹² μέντοι κἄν τι τῶν ἐναντίων¹³ ὅπως τούτοις ὀργιεῖσθε, ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι.¹⁴ (46) Μὴ νῦν, ὑπολαβὼν¹ 20
ἐφη² Αἰσχίνης οὐτοσί, μὴ νῦν ἀφίστασο, ἀλλ' ὅπως τότε μὴ
προσποιήσῃ.³ Νῆ Δία, ἥ⁴ ἀδικήσω γ' ἐφην. Ἐπαναστάς⁵ δ'
Φιλοκράτης μάλ' ὑβριστικῶς οὐδέν⁶ ἐφη θαυμαστόν, ὧς
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ⁷ ταῦτά⁸ ἐμοὶ καὶ Δημοσθένει δοκεῖν.⁹ 25
οὗτος μὲν¹⁰ γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς ἐγελᾶτε.

47. Σκέψασθε δὴ¹ τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι γράψας² μετὰ
ταῦθ'³ ὃ⁴ Φιλοκράτης. ἀκούσαι μὲν γὰρ οὕτως⁵ παγκάλως⁶

me vero neutiquam. sed si quid secus, istis irascamini, ego vero cedo.²
(46) Ne nunc, subiecit Aeschines iste, ne nunc cede, attamen ut ne tunc
tibi vindices. Ita fiet, inquam, aut ero iniurius. At Philocrates post illum
surgens, valde insolenter: 'Nil mirum, inquit, est, Athenienses, non
eamdem videri mihi et Demostheni. nam is quidem aquam, ego vero vinum
bibo.' Ibi vos ridebatis.

47. Iam decretum considerate, Athenienses, quod postea scriptum
dedit Philocrates. audientibus quidem obiter perquam pulcrum esse vide-

12) καὶ Ω. 13) post ἐναντίων antiq add γινηται Σ. LaurS punctis
not. — γένηται γρ F (non Bav?). γρ Φ. 14) ἀφίσταμαι LaurS.

46. 1) ὑπολαβάνων s. δ. 2) ἐφη post ἐφίστασο posuerunt Mor.
Augl. k. s. Probavit Benselerus Hiat. p. 96, 'quo oratio, inquit, ex
meo quidem sensu vividior fit.' Imo hiatu quoque evitato gravis est
oratio pronuntiando: ἐφη, Αἰσχίνης οὐτοσί, in die rede fallend sprach er,
dieser Aeschines da. 3) προσποιήσῃ LaurS. vulg. — προσποιήσῃ Σ.
Cf. Prolegg. Gramm. §. 80. — 'Si adiuvarent msti, totum locum sic
legerem: ἀφίσταμαι. Ἄλλ' ὅπως, ὑπολαβὼν ἐφη Αἰσχίνης οὐτοσί, μὴ
νῦν ἀποστάς (vel ἀφιστάς) τότε προσποιήσῃ, ut modo p. 350, 20 οὐ,
τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι.' Dobraeus. Vulgatae eadem est sen-
tentia. 4) ἥ om vulg. — Habent Σ. LaurS. (Vind4). 'Vulgata est
tam absurda, tam contraria menti oratoris, ut nescias qui factum sit,
ut tamdiu tolerari posset. Subaudi οὕτως ἀφίσταμαι. Hercle accipio
condicionem, quod nisi faciam, sane ero iniustus.' Schaeferus. —
Proxime ἀδικήσω τότε γε AldT. Lind. 5) ἀναστάς Augl. k. r. s. δ.
LaurS. 6) ἐστιν add sec man LaurS ut vulgo post οὐδέν. — post θαυ-
μαστόν AldT. — om Σ. pr LaurS. T. Cf. Platon. Protag. p. 328 C:
οὐδὲν θαυμαστόν. Sed id. Gorg. p. 517 E: οὐδὲν θαυμαστόν ἐστιν.
Alii. 7) εἰ μὴ LaurS. Φ. r. pr F (non Bav?). Vind4. Mal. LaurS.
8) ταῦτα Mor. LaurS. — ταῦτα καὶ AldT. 9) εἰ μὴ ταῦτά . . . δοκεῖ
γρ marg antiq Σ. Aug2. — εἰ μὴ ταῦτά . . . δοκεῖν LaurS. Mal, in quo
v erasum est. 10) μὲν om Mor.

47. 1) δὲ s. 2) γράψαι Ald. Fel. 3) μετὰ ταῦτα γράψαι Lind.
4) ὃ om Φ. r. Vind4. Mal. LaurS. 5) οὕτως εἰ r. Cf. not. 6. —
οὕτως εἰ s. 6) πάνν καλῶς Augl. k. r. s. — οὕτως εἰ πάνν παγκά-

350 ἔχει. ἐπειδὴν δὲ τοὺς καιροὺς συλλογίσηται⁷ τις ἐφ' ᾧ ἐγρά-
φη⁸ καὶ τὰς ὑποσχέσεις⁹ ἃς οὗτος ὑπισχνετο¹⁰ τότε¹¹ οὐδὲν
ἄλλο φανήσονται¹² πλὴν παραδόντες Φιλίππῳ καὶ Θηβαίοις
Φωκέας, μόνον οὐκ¹³ ὀπίσω τῷ χεῖρε δήσαντες.¹⁴ Λέγε τὸ
ψήφισμα.

5

ΨΗΦΙΣΜΑ.

48. Ὁραῖτε,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαί-
νων καὶ ὁσῶς εὐφημίας μεστόν ἐστι, καὶ τὴν εἰρήνην εἶναι
τὴν αὐτὴν, ἣν περ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις,² καὶ τὴν συμ-
10 μαχίαν, καὶ ἐπαινέσαι δὲ³ Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δί-
καια ποιήσκειν. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνός γ' ἑπ' ἐπαγγέλλετο, ἀλλὰ το-
σοῦτου ἔδει⁴ ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστ' οὐδ' εἰδέναι φησί, τί ἂν

tur, sed si quis tempora computarit, quibus scriptum est, et pollicitatio-
nes, quas iste tum affererat; constabit eos nihil fecisse aliud quam tradi-
diase Philippo et Thebanis Phocenses, tantum non manibus post tergum
religatis. Recita decretum.

48. Videtis, Athenienses, decretum quantis laudibus et benignitate
verborum sit refertum et pacem eandem esse quae Philippo, etiam poste-
ris, et societatem, adeoque laudari Philippum, quod pollicetur se factu-
rum ea quae aequa sunt. Verum nihil ille quidem pollicebatur, sed tan-
tum aberat a pollicendo, ut se ignorare diceret, qua re vobis gratificare-

λαος Laur8. Cf. not. 5. 7) συλλογήσεται Mor. 8) γραφή pr Q.
Vind3. 9) ὑποθέσεις cod η. 10) ὑπισχνεῖτο μὲν οὗτος Aug2. 11)
τότε commate anteposito cum sequentibus coniungitur in Mor. 12)
φανήσεται pr Laur8. u. — φανήσεσθε marg u. 13) μόνονούχι Aug1.
k. s. 14) δέσαντες Vind4.

48. 1) Cit. Photius et Suid. s. v. Ὁραῖτε. 2) ἐγγόνους F (Bav?). —
ἐγόνους Laur8. Aug1. 2. Φ. k. r. s. δ. z. Ask. Obs. Harl. Mal. Laur8. Ind
Fel., ut ubi ipsa decreti verba orator citavit §. 310: ἐγόνους Σ et vulgo,
item §. 87. — Sed h. l. ἐγγόνους Σ. vulgo, pariter §. 54 (ut notio vocabuli
amplificaretur?). Cf. Prolegg. Gr. §. 120. — Attamen etiam §. 56 quam-
quam ipsa decreti verba referuntur, Σ. Laur8. vulgo exhibent ἐγγόνους.
constanter scribendum est certe §§. 56 et 310. 3) δὲ om Q. 4) γ' om
Vind4. 5) γε post τοσοῦτου add vulg. — om Σ. Laur8. Aug1. s. δ.

οὐ
οὐ
Lind. (T. k). — τοσοῦτ Laur8 ead manu sine γε. Retinendam esse par-
ticulam iubet Benselerus Hiatt. p. 96, delendum ἐπαγγέλλεσθαι. Equi-
dem malo confiteri causam hiatus me non perspicere, nisi scr. τοσ-
οῦτον. restat hiatus post ἔδει.

ποιῶν ὑμῖν χαρίζαιτο.⁶ (49) Ἄλλ' οὗτος ἦν ὁ λέγων ὑπὲρ αὐ-
τοῦ καὶ ὑπισχνούμενος.¹ πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους
ώρμηκός τις λαβὼν ὑμᾶς² ὁ³ Φιλοκράτης, ἐγγράφει τοῦτ' εἰς τὸ
ψηφισμα: 'ἐὰν⁴ μὴ ποιῶσι Φωκεῖς ἃ δεῖ καὶ παραδιδῶσι τοῖς
Ἀμφικτυόσι τὸ ἱερόν, ὅτι βοηθήσει⁵ ὁ δῆμος ὁ⁶ Ἀθηναίων
ἐπὶ τοὺς διακωλύοντας⁷ ταῦτα⁸ γίνεσθαι.' (50) Οὐκοῦν,¹ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, μενόντων μὲν ὑμῶν² οἴκοι καὶ οὐκ ἐξεληλυ-
θότων, ἀπεληλυθότων δὲ τῶν³ Λακεδαιμονίων⁴ καὶ προησθη-
μένων⁵ τὴν ἀπάτην, οὐδενὸς δ'⁶ ἄλλου παρόντος⁷ τῶν Ἀμφι-
κτυόνων⁸ πλὴν Θετταλῶν καὶ Θηβαίων, εὐφημοῦται⁹ ἀνδρώ-

tur. (49) At iste pro eo loquebatur et pollicebatur, Philocrates autem vos in istius verba propensus nactus, illud inscribit decreto: 'Nisi fecerint Phocenses ea, quae decet, nec Amphictyonibus templum tradiderint, populum Atheniensem auxilia missurum contra eos, per quos stet, quominus haec fiant.' (50) Itaque, Athenienses, vobis domi manentibus et non egressis, et regressis Lacedaemoniis fraude animadversa, et nemine alio Amphictyonum praesente praeter Thessalos et Thebanos, verbis omnium honestissimis scripsit templum illis esse tradendum, quum tradendum

6) ἡμῖν χαρίζαιτο Aug1. k. s. corr Mal. — χαρίζαιτο ὑμῖν r. Aug2. — χαρίζαιτο ἡμῖν Vind4. — χαρίζαιτο sine pronomine Laur8.

49. 1) ἐπισχνούμενος u. 2) ὑμᾶς λαβὼν vulg. — λαβὼν ὑμᾶς Σ. LaurS. (T). 3) ὁ om pr Σ. add ipse calligraphus? 4) ἐὰν δὲ Laur8. vulg. — δὲ om pr Σ, add antiq. T. 'Male om. Cf. §. 45 (= 40): ἔγρα-
φον δ' ἄν. Vid. Dobr. ad p. 356, 26.' Shilleto. At non id h. l. agi-
tur, quod in locis ex aliquo decreto citatis δὲ particula invenitur, sed
id erat docendum etiam in Philocratis decreto, unde haec verba sumta
sunt, scriptum fuisse ἐὰν δὲ μὴ ποιῶσι etc. Quod dum fiat, sequimur
optimum codicem. 5) βοηθήσει Ω. 6) ὁ τῶν s. η. — om r. Laur8.
7) διακωλύοντας corr Aug1. Aug2. k. r. s. corr Laur8 (ο διακωλύσαν-
τας). 8) αὐτὰ vulgo. — ταῦτα Σ. LaurS. Aug1. 2. s. ζ. Ven. Harl.
(T. k). γφ marg Bav (non F?). — ταῦτα Lind.

50. 1) οὐκοῦν ᾧ vulg. — ᾧ om Σ. LaurS. 2) ὑμῶν om Anonym.
Rh. T. VIII p. 635. pr r. Aug2. Laur8. 3) τῶν δὲ sine ἀπεληλυθό-
των k. 4) Post Λακεδαιμονίων lacuna apparet longitudinis sedecim
literarum Σ. fort. repetita et erasa sunt καὶ Λακεδαιμονίων. 5) καὶ
οὐ προησθ. Ven. 'Specie non caret lectio. verumtamen orator ipse
priori lectioni calculum addit suum p. 365, 12.' Reiskius. Sed male
se habet ὕστερον πρότερον. Fortasse genuinum fuerat in illa lacuna.
aut delendum καὶ aut transponenda commata. 6) δ' om Anonym. Rh.
l. c. 7) παρόντων Aug1. k. s. δ. 8) ἀμφικτυόνων Ω, non item pro-
xime, ubi ἀμφικτυόσι. 9) εὐφημοτάτων Anonym. Rh. l. c.

πων¹⁰ τούτοις παραδοῦναι γέγραφε τὸ ἱερὸν,¹¹ γράψας τοῖς
 25 Ἀμφικτυόσιν¹² παραδοῦναι (ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὴν
 Θηβαῖοι καὶ Θετταλοί), ἀλλ' οὐ,¹³ συγκαλέσαι δὲ¹⁴ τοὺς¹⁵ Ἀμ-
 φικτυόνας, οὐδ' ἐπισχεῖν ἕως ἂν συλλεγῶσιν, οὐδὲ βοηθεῖν
 Προξενον εἰς Φωκέας, οὐδ' ἐξίέναι Ἀθηναίους,¹⁶ οὐδὲ τοι-
 357 οὔτ'¹⁷ οὐδέν. (51) Καίτοι καὶ ἐπιστολάς ἐπεμψεν ὁ Φίλιππος

esse scripsisset Amphictyoniibus (quibus? neque enim erant ibi alii, quam Thebani et Thessali), sed non scripsit 'convocandos autem esse Amphictyones' neque 'differendum, dum convenissent,' neque 'Proxenum ferre debere opem Phocensibus,' neque 'educere exercitum Athenienses,' neque tale quicquam. (51) Quanquam etiam literas misit Philippus binas,

10) ἀνθρώποις Lind. IndLamb. — 'Frequentissimae sunt tales formulae cum genitivo ἀνθρώπων significantes superlationem. Vid. quos citavi in Henr. Steph. Thes. col. 2061 B.' Schaeferus. Adde Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1842 p. 315. et Dobraeum ad h. l. 11) γέγραφε παραδοῦναι τὸ ἱερὸν Mor. Augl. k. s. — παραδοῦναι γέγραφε τὸ ἱερὸν Σ. LaurS. Anonym. Rh. l. c. et vulg. — παραδοῦναι τὸ ἱερὸν γέγραφε r. LaurS. 12) τοῖς ἀμφικτυοῦσι Schol. Rh. T. IV p. 457 W. — τοῖς ἀμφικτυόσι (proparoxyton, pr) LaurS. Item infra: ἀμφικτυόνας. 13) οὐδὲ LaurS. vulg. — οὐ Σ. Augl. s. pr k. — Supra: Θετ. καὶ Θηβ. LaurS. 14) δὲ habent Σ. Augl. s. — ἔδει add antiq Σ (ut habeat δὲ ἔδει). marg F. marg Q. γρ Φ. Less. AldT. — om LaurS. vulg. Etiam post ἐπισχεῖν addit AldT ἔδει. 'Qui ἔδει omittunt, hi e praemisissis γέγραφε repetunt. Philocrates in rogatione sua nullam fecit mentionem convocationis Amphictyonum.' Reiskius. — 'Interpolatum ad constructionem scilicet redintegrandam, et ut puto ex p. 354, 26. — Vide me ad Aeschin. Ctes. p. 82, 2.' Dobraeus. 'Vide, annon praestet haec lectio: ἀλλ' οὐ συγκαλέσαι δὲ ἔδει τοὺς Ἀμφικτυόνας; verum nonne oportuit convocare saltem Amphictyonas? Deinde οὐδ' ἐπισχεῖν —; — Ἀθηναίους; οὐδὲ τοιοῦτον οὐδέν. Ne minimum horum omnium.' Taylorus. — 'Ἀλλ' οὐ συγκαλέσαι τοὺς Ἀθ., ut ad οὐ ex antegressis subaudiatur γράψας. Non memini me legere ἀλλ' οὐ — δὲ, quamquam saepe eor talem particularum complexum non videri absonum esse. Formula enim ἀλλὰ — δὲ ut sit e rarioribus, tamen passim occurrit. Xenoph. Oecon. XI, 22: Ἀλλὰ καὶ ἐμελλον δὲ ἐγώ etc. Articulus ante Ἀμφ. in Reiskiana videtur per hypothetae negligentiam excidisse.' Schaeferus. Intellige ἀλλ' οὐ γράψας: συγκαλέσαι δὲ, ut δὲ sit decreti. Vid. Doberenz. Obs. Dem. p. 24 sq. Dobr. ad h. l. 15) τοὺς om r. s. u. — Proxime ἐπισχεῖν corr LaurS (i ex s). 16) ἐξίέναι τοὺς Ἀθ. coniecit Benselerus Hiatt. p. 97. Non displiceret, si codicum auctoritas accederet. Hiatus admissus videtur tanquam in verbis decreti, post αἱ etiam alias ferendus. 17) τοιοῦτον Augl. F. k. r. s. LaurS. Mor.

δυο καλούσας ὑμᾶς, οὐχ ἵν' ἐξέλθῃτε.¹ πῶμαλα;² οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς χρόνους ἀνελῶν,³ ἐν οἷς ἡδυνήθητ'⁴ ἂν ἐξελθεῖν,⁵ τηνικαὺτ' ἐκάλει, οὐδ' ἂν ἐμὲ, ἡνίκα δεῦρ' ἀποπλεῖν⁶ ἔβου-
λόμην, κατεκώλυεν, οὐδὲ τοιαῦτα⁷ λέγειν τούτῳ προσέταττεν,

quae invitabant vos, non ut exiretis. quomodo tandem? neque enim, quum tempora susulisset, quibus exire potuissetis, tum demum vocasset, nec me huc navigaturum detinuisset, nec talia istum verba facere iussisset,

31. 1) *ἐξέλθῃτε* omnes libri et Harpoer. Suid. s. v. *Πῶμαλα*, praeter Appfr., unde AldV, in quibus exhibetur *ἐξέλθοιτε*, quod Bekkerus recepit. Dudum quidem non ignorant Graecitatis periti viri etiam coniunctivo locum esse post *ἵνα* et *ὅπως* a praeteriti verbo pendentes coniunctiones. Cf. §§. 1. 76. 324. Cor. §. 189 not. 17. Olynth. II §. 24. adv. Phorm. §. 21. Aphob. I §. 65. Aphob. II §. 1 etc. At hoc non valet ad vulgatam h. l. lectionem probandam, quia optativi sequuntur *ψηφίσαισθε* etc. Attamen etiam coniuncti hi modi, optativus et coniunctivus, a verbo temporis praeteriti pendentes inveniuntur. Thucyd. VIII, 87, 3: *οἱ μὲν γὰρ* (scil. *εἰκάζουσιν*, *ὅτι Τισσαφέρνης παρῆλθε μέχρι Ἀσπένδου*), *ἵνα διατρέβῃ ἀπελθῶν, ὥσπερ καὶ διενοήθη, τὰ τῶν Πειλοπονησίων* — —, *οἱ δὲ, ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγῶν ἐς τὴν Ἀσπένδου ἐκχορηματίσαιοτο ἀφελς* — —, *ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἔνεκα*. Cf. ibid. III, 22 §. 3 ibiq. Krueger. Itaque coniunctivus hoc quoque loco adhibitus est e mente Philippi, quid rex tunc intenderit, (*ὥσπερ διενοήθη*, ut Thucydidis verbis utar); optativi in altero membro sunt simpliciter narrantis oratoris. Vide de hoc usu Bernhard. Synt. p. 401. Baeumlin. Gramm. §. 508. — Cf. infra §. 52. 2) *πῶμαλα*; sic cum interrogandi signo scripsimus Schaefero obtemperantes. 'Recte procul dubio, si ad originem spectemus, sed quum Grammatici constanter tradant *ὅφ' ἔν ἀναγινώσκεσθαι*, simul propter locum Lysiae a Suida s. v. memoratum, de hoc *ἐπέχω*.' Shilleto. At hoc *ὅφ' ἔν ἀναγινώσκεσθαι* non pertinet ad sententiae tenorem, quo modo Lysias hoc adverbium apud Suidam usurpaverit, sed ad ipsius vocabuli rationem scribendi, non *πῶ μάλα*, sed deinceps continuandi. Cf. praeter alios Grammaticos AnecdBkk. p. 193: *Πῶμαλα. ἐπὶ τοῦ* (scribe cum Schaefero: *τοῦ οὐ*) *πάνν. ὅφ' ἔν δὲ δεῖ ἀναγινώσκειν*. — Cit. etiam Thom. M. s. v. 3) *ἂν, τότε τοὺς χρόνους οὐχ ἀνελῶν* Reiskius de suo, quia superiora sic interpretabatur: 'Opponit inter se *τότε* et *τηνικαῦτα*, tum, quum vobis adhuc licebat exire, et *nunc*, quum negatum id vobis est.' — 'Quod falsitatis convincit ipsum illud *οὐχ*, pro quo Demosthenes, hoc si voluisset, scripturus erat *μη'*.' Schaeferus. 4) *ἡδυνήθητ' Ὡ.* 5) *ἀνελθεῖν* sine *ἂν* particula s. 6) *ἀποπλεῖν* marg Mor. 7) *τοιαῦτα* S. Laur8. vulg. — *τοιαυτὶ* Ald. Mor. Φ. r. Vind4. Mal. Laur8. — *τοιαυτοὶ* Fel. — 'Bene *τοιαῦτα* Bekkerus. ubi enim explicatur pronomen, ut hic (*ἐξ ὧν ἤκιστα κτλ.*), litera demonstrativa locum non

ἐξ ὧν ἦκισθ' ὑμεῖς⁸ ἐμέλλετ'⁹ ἐξίεναι. ἀλλ' ἵνα, ἃ ἐβούλε-
σθε,¹⁰ οἰόμενοι¹¹ πράξειν αὐτὸν μηδὲν ἐναντίον ψηφισαῖσθ'¹²
αὐτῷ,¹³ μηδ' ἀμύνοντο¹⁴ μηδ' ἀντέχοιεν οἱ Φωκεῖς ἐπὶ¹⁵ ταῖς
¹⁰ παρ' ὑμῶν ἐπέχοντες¹⁶ ἐλπίσιν, ἀλλ' ἀπογνόντες ἅπαντα,¹⁷
αὐτοὺς¹⁸ ἐγχειρίσαιεν.¹⁹ Λέγε δ' αὐτοῖς αὐτὰς²⁰ τὰς ἐπιστολάς
τὰς²¹ τοῦ Φιλίππου.

propter quae vos minime exituri eratis. sed ideo ut vos putantes eum fac-
tutum quae velletis, nihil ei contrarium decerneretis, et ut Phocenses vim non propulsarent nec resisterent, expectatione retenti spei factae
ipsis per vos, sed omnino desperati deditiorem facerent. Sed recita iis
ipsas Philippi literas.

habet.' Schaeferus. 8) ὑμεῖς ἦκιστα vulg. — ἦκισθ' ὑμεῖς Σ. LaurS. Augl. Mor. (T. k. s). 9) ἐμέλλετε Augl. — ἐμέλλετ' Σ. LaurS. vulg. 10) ἐβούλεσθε Augl. — ἐβούλεσθε Σ. LaurS. vulg. 11) οἰμε-
νοι pr Σ, ipse scriba (?) add medium o. item Cor. Trier. §. 3 pr Σ
οιμενοῦς, ubi ipse scriba add post οἱ in fine lineae o. 12) ψηφισαῖ-
σθε vulgo, idemque voluit pr Σ, quae scripserat ψηφισασθ'. antiquus
corrector α lineā notavit et η superscripsit. — ψηφίσθητε LaurS.
Augl. 2. Φ. k r. s. s. η. LaurS. 13) αὐτῷ Shilleto de suo. perperam.
14) ἀμύνοντο vulg. — ἀμύναντο Σ. LaurS. Q. T. u. v. AldT. Vind3.
— ἀμύναιτο ι. — 'Praesens ut in re quae durat ego non posthabue-
rim, et ita ἀμύνεσθαι §. 61 (= 54). Vid. infra §. 93 (= 82).' Shil-
leto. — 'Vulgata, quae est optativus imperfecti, recte habet.' Schae-
ferus. Ferri quidem posset ἀμύναντο aoristus de singulo facto, ut
de pugna, quamvis sequatur ἀντέχοιεν. Sed quia §. 82 ἀμύνασθαι
δύνασθαι, aoristo pendente a praesente et in sententia diversa, minus
apte coniungeretur, et ασθαι prioris verbi terminatio etiam in Σ deberi
videtur proximo verbo, retinendum esse videtur ἀμύνοντο, ad quod de-
fendendum minus probat §. 54. 15) ἐπὶ τι Reiskius de suo, subau-
diens μέρος vel μήκος χρόνου, aliquatenus. — 'ὅπό τι novimus, non
item ἐπὶ τι. Weiskius Hyperb. II p. 15: "Mihi ἔτι legendum videtur,
quod vim habet invidiosam: ne Phocenses resisterent amplius, sed conti-
nuo se dederent." Neque ἔτι probo, nec video quid invidiosi hoc in ad-
verbio insit.' Schaeferus. 16) ἐπέχοντες LaurS. vulg. — υπεχοντες
Σ. Dindorfus et Turice. scripserunt ὑπέχοντες. Vellem probassent. —
έχοντες Aug2. Cf. Lucian. Merc. Cond. cap. 7: ἐπ' ἐλπίδος αἰετὸν
ἐραστὴν έχουσι. δεδίασι γὰρ, μὴ αὐτὸν ἢ ἀπόγνῳσις ἀπαγάγῃ. — ἐπαν-
έχοντες Mor. Augl. Cant. Bodl. Ven. Appfr. AldV. AldB. LaurS. (k. r. s).
Aleiphron. Lib. I ep. 38: τοῖς παρ' ἡμῶν γλίσχρους αὐτῇ πεμπομένοις
ἐπανέχουσα. 17) ἅπαντες? LaurS comp. vulg. Quod confirmari p.
300, 11 censebat Reiskius. Equidem non video. — ἅπαντα Σ. Augl.
k. r. s. γφ Φ. Harl. (AldV: ἅπαντα). Cf. §. 54: πανταχῇ τὰ παρ'
ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. — ἅπαντας Ven. Bodl. — ἀπάντων coniecit Mark-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.¹

52. Αἱ μὲν τοίνυν ἐπιστολαὶ καλοῦσιν αὐταί, καὶ νῆ Δία, ¹⁵
 ἥδη γε. τοῦτοις δ' εἴπερ ἦν ὑγιές τι τούτων τί ἄλλο³ προσ-
 ἦκεν⁴ ἢ συνειπεῖν, ὅπως ἐξέλθῃ⁵ ὑμεῖς, καὶ τὸν Προξένον,
 ὃν περὶ τοὺς τόπους ἥδεσαν ὄντα, γράφειν εὐθέως βοηθεῖν;
 Πάντα τοίνυν τὰναντία τούτων φαίνονται πεπονηκότες,⁶ εἰκό-
 τως. οὐ γὰρ οἷς ἐπέστελλε⁷ προσεῖχον⁸ τὸν νοῦν, ἀλλ' ἂ φρο- ²⁰
 νῶν ταῦτ' ἔγραφε συνῆδσαν. τοῦτοις οὖν συνέπραττον καὶ
 τοῦτοις συνηγωνίζοντο. (53) Οἱ μὲν τοίνυν Φωκεῖς ὥς τὰ
 παρ' ὑμῶν ἐπύθοντ'¹ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ τό τε ψήφισμα²
 τοῦτ' ἔλαβον τὸ³ τοῦ Φιλοκράτους καὶ τὴν ἀπαγγέλλαν⁴ ἐπύ- ²⁵

52. Ac literae quidem hae vos invitant, idque per Iovem confestim. istos autem, si quid istorum verum sincerumque fuisset, quid decuit aliud quam suffragari, ut copias educeretis, et rogare ut Proxenus, quem in illis locis esse norant, statim opem ferret? At omnia his eos contraria fecisse constat, neque ab re. nihil enim eius literas curabant, sed quo eas consilio scripsisset, noverant. id igitur adiuvabant, et id defendebant. (53) Phocenses igitur ut, quid apud vos actum esset in contione, audiverunt, et tum decretum illud Philocratis acceperunt, tum renuntiationem

landus citans p. 358, 15. 18) αὐτοὺς Ω. — ἐαυτοὺς vulg. — αὐτοὺς Σ. — αὐτοὺς LaurS. 19) Nullus liber exhibet ἐγχειρίσειαν, quam atticam formam dicunt. — ἐγχειρίσαιεν Σ. vulg. — ἐγχειρήσαιεν LaurS. recens corr Σ. Cf. §§. 56. 60. 20) αὐτάς om Augl. k. 21) τὰς om Ω.

32. 1) Titulum om Ω. 2) δ' om Augl. 2. Bav (non F?). — non om Ald. Paul. 3) τί δ' ἄλλο Mor. 4) προσῆκον s. (r?). LaurS. 5) ἐξέλθοιτε vulgo. — ἐπεξέλθοιτε Mor. 'Quod nihili est.' Shilleto. At ἐπεξέλθοις occurrit Sophocl. ap. Stob. Ecl. Phys. T. II p. 6 Heer. ἐπεξέλθοι Thuc. V, 9 §. 2. Plat. Legg. II p. 672 A. ἐπεξέλθης eiusd. Phileb. p. 23 B. ἐπεξέλθῃ eiusd. Epinom. p. 977 B. ἐπεξέλθωμεν eiusd. Legg. VI p. 778 C. etc. ne quid de ceteris modis huius verbi decompositi. — ἐξέλθῃτε Σ. LaurS. T. k. r. Harl. Augl. 2. LaurS. (Ital = Ven?). Cf. §. 51. 6) Locum citant AnecdBkk. p. 138. 7) ἐπέστελλον s. — ἐπίστευτε cod s. 8) προσέχειν r? Vind4.

33. 1) ἐπειθόντο Ald. 2) τό τε ψήφισμα Σ. LaurS, Augl. 2. s. η. (F. Φ. k). — τε om Aldetc. Ω. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal. LaurS. de- let T. 3) ἔλαβοντο sine τὸ Lind. 4) ἀπαγγέλλαν pr Σ? corr LaurS? vulg. Speciosa quidem lectio, quia coniungitur cum ὑποσχέσεις. At cf. inferius ἀπήγγελλε et §. 56 ταῖς . . . ὑποσχέσεις . . . τῶν ἐναντίων ὧν . . . οὗτος ἀπήγγειλεν ἔτυχον. §. 72: ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, ὧν πεφνάνειεν. et passim. Quae Aeschines renuntiabat, promissis plena erant. — ἀπαγγέλλαν Fel, Σ in eraso. Obs. Less. (T. k).

θοντο τὴν τούτου καὶ τὰς ὑποσχέσεις, κατὰ πάντας τοὺς⁵ τρό-
 πους ἀπώλοντο. σκοπεῖτε γάρ. ἦσαν ἀπιστοῦντές τινες αὐτόθι
 τῷ Φιλίππῳ καὶ νῦν⁶ ἔχοντες. οὗτοι πιστεύειν ὑπήχθησαν.⁷
 358 διὰ τί;⁸ ὅτι ἡγοῦντο, οὐδ' εἰ δεκάκις Φίλιππος αὐτοὺς ἐξηπά-
 τα,⁹ οὐδέποτε¹⁰ ἂν τοὺς γ'¹¹ Ἀθηναίων πρέσβεις¹² Ἀθηναίους¹³
 ἐξαπατᾶν τολμήσαι,¹⁴ ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀληθῆ, ἃ οὗτος ἀπήγ-
 γελλε¹⁵ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοῖς Θηβαίοις¹⁶ ἦκειν, οὐκ αὐτοῖς¹⁷
 ὅλεθρον.¹⁸ (54) ἦσαν ἄλλοι τινές, οἱ πάσχειν ὁτιοῦν καὶ ἀμύ-
 νεσθαι¹ δεῖν ᾤοντο, ἀλλὰ καὶ τούτους² μαλακοὺς ἐποίησε τὸ
 τὸν Φίλιππον ὑπάρχειν³ αὐτοῖς⁴ πεισθῆναι, καὶ τὸ ταῦτ' εἰ
 μὴ ποιήσουσιν⁵ ὑμᾶς⁶ ἐπ' αὐτοὺς ἥξειν, οὐς βοηθήσειν αὐ-

istius et pollicitationes audiverunt, omnibus modis perierunt. id quod
 hinc intelligetis: fuerunt ibi qui Philippo diffiderent et caverent. ii ad-
 ducti sunt, ut ei fidem haberent. quamobrem? quia putabant, etiamsi
 decies a Philippo deciperentur, nunquam fore ut legati Atheniensium
 Athenienses decipere auderent, sed vera esse illa, quae iste vobis renun-
 tiasset, et Thebanis, non ipsis venisse exitium. (54) Erant alii quidam,
 qui quidvis perferendum et propulsandam esse vim arbitrarentur, sed et
 illos molles fecit, quod sibi persuasum habebant Philippum ipsos adiutu-
 rum et vos, nisi haec fecissent, contra ipsos venturos, quum illi ante a

5) τοὺς del. Dobraeus citans p. 411, 7 κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς
 τρόπους. Articulus significat notos modos, quibus Phocenses perierunt.
 6) νῦν u. 7) ἐπήχθησαν Ω. η. — οὔτε πιστεύειν ἐβουλήθη ἀδθ
 Priscian. T. II p. 244 Kr. proxima διὰ τί; . . . ἀληθῆ omittens. Cf.
 §. 63. 8) διὰ τί in γρ Φ. 9) Cit. AnecdBkk. p. 122 ἐκ τοῦ περὶ
 στεφάνου solemnī confusione. 10) οὐδέποτε Ω. 11) γ' om Augl.
 k. s. 12) πρέσβεις εἰς Σ, repetitis literis. — πρεσβ'εις LaurS (idem
 voluit). 13) ἀθηναίους corr Σ, prima habuerat ἀθηναίους? extrema

erasa sunt. 'corr ους, nescio an ex ων.' Bekkerus. ἀθηναίων Ω.
 14) τολμᾶν s. δ. — τολμήσαι Paul. 15) ἀπήγγειλε vulg. — ἐπήγγειλε
 s. — ἀπήγγελλε Σ. LaurS. Priscianus. Cf. §. 56, ubi necessaria est
 notio plusquamperfecti. 16) ἀθηναίοις marg Mor. 17) οὐκ αὐτοῖς
 Σ. LaurS. vulg. — Recte in oppositione. Vid. Weichert. De discrimine
 Αὐτοῦ et Αὐτοῦ p. 13. Klotz. Quaest. Crit. p. 45 sq. — οὐκ αὐτοῖς
 AldV. — οὐχ αὐτοῖς Augl. (Φ. k. s). 18) 'Malim cum articulo τὸν
 ὅλεθρον.' Reiskius. — 'Articulo facile caremus.' Schaeferus.

54. 1) ἀμύνεσθαι Aldeto. Ω. t. u. v. Vind3. — ἀμύνεσθαι Σ.
 LaurS. vulgo. 2) τοῖς AldT. 3) φέλον ante ὑπάρ. inculcavit Taylo-
 rus. At vid. ad Cor. §. 174. — ὑπάρχειν Augl. 2. k. r. s. LaurS.
 4) αὐτοῖς LaurS. vulg. — αὐτοῖς Σ. AldV. Vind3. Mal. LaurS. Bkk.
 5) ποιήσουσιν Σ. Augl. (Φ. k. s). — ποιούσιν AldT. 6) ἡμᾶς Ω. t. u. v.

τοῖς⁷ ἤλπιζον ἐκεῖνοι. ἀλλὰ καὶ μεταμέλειν⁸ ὑμῖν ᾧοντό τινες¹⁰ πεποιημένοις τὴν πρὸς⁹ Φίλιππον εἰρήνην.¹⁰ τοῦτοίς, ὅτι¹¹ καὶ τοῖς ἐγγόνοις¹² τὴν αὐτὴν ἐψηφίσασθ¹³ ἐπέδειξαν,¹⁴ ὥστε πανταχῇ¹⁵ τὰ παρ' ὑμῶν¹⁶ ἀπογνωσθῆναι.¹⁷ (55) Διόπερ ἅπαντα ταῦτ'¹ εἰς ἓν ψήφισμα² συνεσκεύασαν. ὃ καὶ³ μέγιστον ἔμοιγε¹³ δοκοῦσιν ἀπάντων ὑμᾶς ἡδικηκέαι. τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν καὶ διὰ καιροῦς τινὰς ἰσχύοντα γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον⁴ συνθέσθαι τὴν⁵ κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην,⁶ καὶ ἀπο-

vobis auxilium sperassent. Quin et poenitere vos factae cum Philippo pacis quidam putabant. his demonstratum est, etiam ad posteros eandem vos decrevisse, ut omnino de vestris auxiliis desperarint. (55) Quapropter omnia ea in unum decretum coniecerunt. in qua re iniuriam vobis omnium maximam fecisse mihi videntur. nam cum viro mortali et propter tempora quaedam potenti pace immortalis decernenda pacisci urbis opprobrium

7) αὐτοῖς Σ. — αὐτοῖς LaurS. vulg. — αὐτοῖς AldV. Bkk. — αὐτοῖς Φ. 8) μεταμελήσειν coniecit Reiskius. 'Est transitus ad tertium inter Phocenses genus hominum, quod metus erat, ne Philippo negotium facesseret. Hoc quomodo eluserint οἱ μαχεδονίζοντες, ostendunt sequentia: τοῦτοίς, ὅτι etc. Cave mutes μεταμέλειν.' Schaeferus. 9) πρὸς τὸν Augl. k. s. 10) 'Haec interrogative bene legi possunt, ut et ista mox: ἦσαν ἄλλοι . . . ᾧοντο; et: ἀλλὰ καὶ . . . εἰρήνην.' Marklandus. Imo partes tres Phocensium describuntur. 11) εἰρήνην τοῦτοίς. ὅτι Augl. LaurS. 12) ἐγγόνοις Fel. Mor. Vind4. Mal. LaurS. (Augl. 2. Φ. T. k. r. s?) — ἐγγόνοις Σ. LaurS. vulg. — ἐγγόνοις F (non Bav). Cf. ad §§. 48. 87. — Post τὴν αὐτὴν Dobraeus addit εἶναι. At cf. Olynth. I §. 2. 13) ἐπεψηφίσθε cod η. — ἐπεψηφίσασθε r. 14) ἀπέδειξαν Bav (non F?). 15) παντευχῇ u. 16) ὑμῖν Augl. s. 17) ἀναγνωσθῆναι Aug2.

33. 1) ταῦτα πάντα vulg. — ἅπαντα ταῦτα Σ. LaurS. T. Lind. 2) ψήφισμα οὔτοι LaurS. vulg. — οὔτοι om pr Σ (add antiq). Augl. 2. s. η. Lind. Mal. LaurS. (T. k. r). Supple οἱ ἐπιδείξαντες. 3) ὃ δὲ καὶ coniecit Dobraeus citans Eubul. p. 1316sq. Olymp. p. 1180 init. Lept. p. 503, 13. Leochar. p. 1100, 10. Adde infra §. 303. Cf. Reiz. De Acc. Incl. p. 99. — 'Frustra. nam ὃ ad praeced. spectat, sed illa formula locum habet in transitu orationis.' Shilleto. Cf. Olynth. I §. 4. 4) εἰρήνην, ἀθάνατον Mor. 'ἀθάνατον oportet non ad vocem εἰρήνην, sed ad αἰσχύνην accommodari.' Taylorus. — 'Suspensus aliquando sum legendum esse: γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον, ἀθάνατον συνθέσθαι.' Reiskius. Non est dedecus cum mortali rege pacisci, sed aeternam decernere pacem cum singulo homine turpe habebatur. Etiam alibi singulo cum rege rationem differre et civitatem dicit orator. Itaque omnino ἀθάνατον cum εἰρήνην construendum est. 5) συνθ. καὶ τὴν r. 6) Cit. Aristi-

20 στερεῖσαι μὴ μόνον τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τῶν⁸ παρὰ τῆς τύχης
 εὐεργεσιῶν τὴν πόλιν, καὶ τοσαύτῃ περιουσίᾳ χρῆσασθαι⁹ πο-
 νηρίας ὥστε μὴ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι, πῶς¹⁰
 οὐχὶ πάνδεινόν ἐστι; (56) Τοῦτο τοίνυν οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπε-
 25 μέινат' ἂν ὕστερον προσγράψαι πρὸς τὴν εἰρήνην, τὸ καὶ τοῖς
 ἐχρόνοις,² εἰ μὴ ταῖς παρ' Αἰσχίνου ῥηθείσαις ὑποσχέσεσιν³
 τότ' ἐπιστεύσατε. αἰσπερ οἱ Φωκεῖς πιστεύσαντες ἀπώλοντο.
 καὶ γὰρ τοὶ παραδόντες αὐτοὺς⁴ Φιλίππῳ καὶ ἐκόντες ἐγχειρί-
 350 σαντες⁵ ἐκείνῳ τὰς πόλεις ἀπάντων τῶν ἐναντίων ὧν πρὸς
 ὑμᾶς⁶ οὗτος⁷ ἀπήγγειλεν ἔτυχον.

57. Ἵνα δ' εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' οἷτ' αὖ καὶ διὰ τούτους
 ἀπόλωλε, τοὺς χρόνους ὑμῖν¹ λογιῶμαι,² καθ' οὓς ἐγίνεθ'³
 5 ἕκαστα. περὶ ὧν δ' ἂν τις ἀντιλέγῃ τούτων,⁴ ἀναστὰς ἐν τῷ

et spoliare non modo ceteris rebus, sed etiam fortunae beneficiis repu-
 blicam, et tam insigni uti improbitate, ut non modo nostrae aetatis Athe-
 nienses, sed eos etiam, qui olim aliquando futuri sunt, omnes iniuriis af-
 fecerint, quomodo tolerandum est? (56) Hoc igitur nunquam adscribere
 postea sustinuissetis ad pacem 'etiam posteris,' nisi ab Aeschine tum re-
 citatis pollicitationibus credidissetis, quibus freti Phocenses perierunt,
 siquidem, dum se Philippi fidei committunt et ultro illi oppida tradunt,
 omnia contraria iis, quae iste vobis renuntiarat, sunt experti.

57. Ut autem certo sciatis, haec ita et propter istos periisse, tem-
 pora vobis computabo, quibus singula facta sunt. Quae vero si quis isto-

des Rh. T. IX p. 364 sq. W. — ἀθάνατον ... αἰσχύνην om Vind4.
 7) τῶν παρὰ τῶν vulg. — παρὰ τῶν corr LaurS. F. T. Φ. Vind3. 4.
 Mal. — τῶν sine τῶν παρὰ Σ. pr LaurS (παρὰ superscr). Aug1. 2. s.
 η. Laur8. (k. r). — τῶν ἄλλων est generis neutrius. 8) τῶν om Vind4.
 9) χρῆσθαι Aug1. k. r. s. Laur8. 10) πῶς marg Q pro deleto παρ
 in textu.

36. 1) οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνεται' ἂν Aug1. r. s. — οὐδέποθ' ἂν
 ὑπεμείνεται LaurS. — οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνεται' ἂν Σ. vulg. 2) ἐκ-
 γόνους Fel. Mor. Vind4. Mal. Laur8. (T. Φ. k. r. s. Aug1. 2). — ἐγγό-
 νοις Σ. Laur8. Bav. vulg. Vid. ad §. 48 not. 2. — ἐγγόνους F. 3)
 ὑποθέσει cod η. 4) ἐαυτοὺς LaurS. Aug1. s. corr Σ. (antiq add ἐ).
 Mal? — αὐτοὺς Vind4. pr Q (corr Q: αὐτοὺς). 5) ἐγχειρήσαντες Σ.
 Laur8. Φ. pr Aug1. Cf. §. 51. 6) ὑμᾶς F (non Bav). u. r. 7) οὐ-
 τος πρὸς ὑμᾶς Laur8.

57. 1) ἡμῖν r. Vind4. 2) λογίσομαι Vind4. 3) ἐγίνεσθ' pr Q.
 4) τούτῳ Aug2. η. 'Designat Aeschiniis sodalitiū.' Reiskius.

ἐμῷ ὕδατι, εἰπάτω.⁵ Ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη Ἐλαφβολιωῶν⁶ ἐνάτῃ⁷ ἐπὶ δέκα⁸ ἐγένετο,⁹ ἀπεδημήσαμεν δ' ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς ὄρκους τρεῖς μῆνας ὅλους, καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον ἦσαν οἱ Φωκεῖς σῶοι.¹⁰ (58) Ἦχομεν δὲ¹ δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας¹⁰ τῆς ἐπὶ τοὺς ὄρκους τρίτῃ² ἐπὶ δέκα τοῦ³ Σκιροφοριῶνος μηνός, καὶ παρῆν ὁ Φίλιππος ἐν Πύλαις⁴ ἥδη⁵ καὶ τοῖς Φωκεῦσιν ἐπηγγέλλετο,⁶ ὧν οὐδὲν ἐπίστευον ἐκεῖνοι. σημείον δέ. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἦγον ὥς ὑμᾶς. Ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα,⁷ ἐν ᾗ πάντα τὰ πράγματα⁸ ἀπώλεσαν⁹ οὗτοι ψευδόμενοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς,⁹ τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα¹⁰ ἐγένετο τοῦ Σκιροφο-

rum infitietur, surgat et ad meam aquam dicat. Pax igitur die undevicesimo Elaphebolionis facta est, peregre autem abfuimus nos ad exigendum iusiurandum tres menses totos, et hoc toto tempore Phocenses fuerunt incolumes. (58) A legatione propter exigendum iusiurandum suscepta huc reversi sumus die decimo tertio Scirophorionis, et iam intra Pylas erat Philippus et Phocensibus pollicebatur ea, quorum nihil illi credebant. cuius rei signum hoc est, quod alioqui huc ad nos non venissent. Postea contio, in qua isti omnia negotia perdiderunt mentiendo et decipiendo

5) εἰπάτω pr F (non Bav?). 'Vid. not. ad Dionys. Hal. Comp. Verb. p. 436 sq. et Schneider. ad Xenoph. Mem. III, 6, 3.' Schaeferus. Buttmann. Gr. n. v. Εἰπεῖν. 6) ἐλαφιβολιωῶνς Ω. 7) ἐνάτῃ Σ. Laur8. vulg. — ἐννάτῃ Vind (3 an 4?). Laur8. pr Bav (non F?). ἐννάτῃ marg Mor. k. Vid. Stephan. Thes. Gr. Didot. s. v. Cf. §. 59. 8) δεκάτῃ Aug2. β. ε. — δεκάτῃ T. r. γρ F (non Bav). Vind4. Mal. Laur8. Cf. Cor. §. 155. 9) ἐγένετο Bav (non F?). r. Vind4. Mal. Laur8. 10) σῶοι Σ. Cf. Prolegg. Gr. §. 33, ubi p. 42 lin. 2 e p. 38 versus finem corrige *semel* in *ter*. — σῶ Dindorfius, ut nunc solet vir doctissimus.

58. 1) δὲ om Fel. 2) τρίτῃ Σ. Cf. not. 3. 3) δέκα τοῦ AldV.

την
F. Φ. Augl. s. Bodl. (k. v). — δεκα sine τοῦ Laur8. — δεκάτῃ τοῦ Aldetc. — δεκατῃ τοῦ t. u. γρ F. γρ Φ. — δεκάτῃ τοῦ Vind3. — Ω sic: δεκάτῃ τοῦ. — δεκατῃ sine τοῦ T. r. — δεκάτῃ sine τοῦ Vind4. item Σ, qui sic: τριτηεπιδεκάτῃ. — δεκάτῃ sine τοῦ Mal. Laur8. Cf. inferior not. 10. Vid. ad Cor. §. 155. 4) ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος vulg. (Vind3?). — ὁ Φίλιππος ἐν Πύλαις Σ. Laur8. T. Lind. 5) ἥσῃ u. — εἶσω marg u. 6) ἐπηγγέλλετο sic s. — 'Num ἀπηγγέλλετο?' Reiskius. At cf. §. 26 et passim. 7) 'Malim ἢ δ' ἐκλ. ἢ μετὰ ταῦτα vel ἢ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλ.' Dobraeus. Est μετὰ ταῦτα construendum cum verbo. 8) ἀπολωλέκασαν k. s. corr Augl, (ἀπολωλὶ sunt a monu antiqua, ἐέκασαν a m. rec). 9) ἡμᾶς v. 10) δέκα Σ. Laur8. vulg. — δεκάτῃ r. Vind4. Laur8. Mal. (sine τοῦ not. 11). — δεκάτῃ Aug2. β. δ. ε.

ριῶνος.¹¹ (59) Ἀπὸ τοίνυν ταύτης πεμπτα¹ λογίζομαι τὰ
 παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκεῦσι γενέσθαι. παρήσαν γὰρ οἱ τῶν
 20 Φωκέων πρέσβεις ἐνθάδε, καὶ ἦν αὐτοῖς καὶ² τί ἀπαγγελοῦ-
 σιν³ οὗτοι⁴ καὶ τί ψηφισθ⁵ ὑμεῖς ἐπιμελές.⁶ οὐκοῦν εἰκάς,
 ἢ τίθεμεν πυνθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ γὰρ
 τῆς ἑκτῆς⁷ εἰς ταύτην πέμπτη γίνεται. Ὑστέρα τοίνυν δεκά-
 25 τη, ἐνάτη,⁸ ὀγδόη. ταύτη ἐγγιγνόνθ' αἱ σπονδαί, καὶ πάντα

vos, habita est die decimo sexto Scirophorionis. (59) Quinto igitur die post ratiocinor vestra decreta Phocensibus esse nuntiata. adfuerunt enim hic Phocensium legati, quibus studio fuit et quid isti renuntiaturi essent et quid vos decreturi. Itaque mensis dies vicesimus, quo ponimus acta vestra Phocenses cognovisse. a sexto enim die ad hunc quintus fit. Posterior igitur est vicesimus primus, secundus, tertius. hoc die factum

11) ἐγγίγντο τοῦ Σκιρ. Mor. Σ. Laur8. T. Lind. — τοῦ Σκιρ. ἐγγί-
 γντο vulg. — Σκιρ. ἐγγίγν. sine τοῦ r. Vind4. Laur8. Mal. -- ἐγγίγν.
 τοῦ Σκιρ. μηνός Augl. k. s.

39. 1) πεμπτα^α Laur8. — καὶ post λογίζ. add Aldetc. r. Vind4. Mal. Laur8. — om Σ. Laur8. vulg. — — Post γενέσθαι ParThiersch. supplet aut inserendum inbet φανερά. Imo γενέσθαι h. l. = *venisse*, i. e. *esse*. 2) καὶ ante τί (an prius?) om Aug2. 3) ἀπαγγέλλουσιν Σ. Laur8. Φ. Augl. k. s. Potest ferri praesens, sed nobis quidem magis placet futurum non solum propter sequens ψηφισέσθε, sed etiam propter structuram ἐπιμελές ἦν. 4) αὐτοῖς Vind4. Laur8. 5) ψηφισέσθαι Fel. 6) εἰδέναι post ἐπιμελές add Laur8. vulg. Cf. Thuc. I, 5 §. 2. IV, 67 §. 2. Xenoph. Mem. IV, 7, 4. — om Σ (cuius marg antiq: γρ. ἐπιμελές εἰδέναι). codex A Dobraei, qui codex idem esse videtur qui Σ. Illa quidem est huius eiusdem codicis nota in ParThiersch. — ἐπιμελές ἦν αὐτοῖς, τί etc. praegnantanter dicitur. inest enim in verbis curandi et desiderandi pro contextis sententiis notio sciendi, τοῦ ἀκοῦσαι, μαθεῖν, εἰδέναι etc. Cf. non quidem Herodot. I, 89: Κύρῳ δὲ ἐπιμελές ἔγιντο τὰ Κροίσῳ εἶπε, ubi quidem relativum τὰ non constr. cum ἐπιμελές ἔγ. (quare non erat dubitandum de structura, quasi singularis numerus adiectivi cum plurali copulatus esset). Sed locus non omnino par est, quia praeteritum εἶπε sequitur. Sed cf. Aristoph. Nubb. vs. 1391: οἷμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὃ τι λέξει. Id. Acharn. vs. 362: πάνν γὰρ ἐμὲ γε πόθος, ὃ τι φρονεῖς, ἔχει. 7) ParThiersch. ad ἑκτῆς adscribit ἐπίδεκα. Supple ex antegressis. Cf. §. 60. — Proxime Laur8: πέμπτη^η γίνεται. 8) ἐννάτη Q. Vind4. Laur8. Cf. §. 55 not. 7.

τακεῖ πράγματ' ἀπωλώλει⁹ καὶ τέλος εἶχεν. (60) Τῷ τοῦτο¹ δῆλον; τῇ τετραδί φθίνοντος ἡκκλησιάζετε² μὲν³ τόθ' ὑμεῖς⁴ ἐν Πειραιεῖ⁵ περὶ τῶν ἐν τοῖς νεωροῖς, ἦκεν δὲ Δερκύλος⁶ ἐκ 360 Χαλκίδος καὶ ἀπήγγελλεν⁷ ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ πράγματ' ἔγχε-
χειρικε⁸ Θηβαίοις ὁ Φίλιππος, καὶ πέμπτην⁹ εἶναι ταύτην
ἡμέραν¹⁰ ἐλογίζετ' ἀφ' οὗ γερόνασιν αἱ σπονδαί. Ὀγδόη τοί-
νυν, ἐβδόμη, ἕκτη, πέμπτη, τετράς. αὐτὸ¹¹ συμβαίνει,¹² εἰς¹³ αὐ-
τήν εἶναι πέμπτην. Οὐκοῦν τοῖς χρόνοις, οἷς ἀπήγγελλον,¹⁴
οἷς ἔγραφον, πᾶσιν ἐξελέγχονται¹⁵ συνηγωνισμένοι Φιλίππῳ

est foedus, et illic perdit et consummata sunt omnia. (60) Unde id per-
spicitur? die vicesimo septimo contionem tunc vos habebatis in Piraeo
de navalibus, venerat Dercylus Chalcide et vobis nuntiabat Philippum sum-
mam rerum commisisse Thebanis, et quintum eum esse diem ponebat, ex
quo foedus esset factum. Dies igitur vicesimus tertius, quartus, quintus,
sextus, septimus. Ipsum convenit, hunc esse diem quintum. Itaque tem-
poribus, pollicitationibus, rogationibus suis, omnibus convincuntur se

9) ἀπολώλει Σ. vulg. — ἀπωλώλει LaurS. F (non Bav?). T. s. Cf.
Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93.

60. 1) τοῦτον r. — om pr LaurS. m sec superscr. τοῦτο. 2) ἐκ-
κλησιάζετε vulg. — ἡκκλησιάζετε Σ. T. t. v. Vind3. — ἐξεκκλησιάζετε

ἐκ
ParThiersch. — ηκκλησιάζετε LaurS. F (non Bav). Vid. Prolegg. Gramm.
§. 71, ubi p. 76 lin. 11 scr. ἐκκλησιάζον pro ἐκκλησιάζεν codicis Xenoph.
B, qui codex optimus esse dicitur. 3) μὲν om Aug2. — μὲν γάρ Rei-
skius de suo. Idem post φθίνοντος plene interpunxit. 4) ὑμεῖς τότ'
vulg. — τόθ' ὑμεῖς Σ. LaurS. AldT. Q. Bav. Vind3. 4. Mal. LaurS.
(T. Φ. r. t. u. v). — τόθ' om Aug1. k. s. 'Si absit, nemo requirat.'
Schaeferus. Quia h. l. tempus imprimis apparet esse caput, signi-
ficantius addit orator adverbium temporis τότε. 5) ἐν τῷ Π. Bav.
(non F. sed fort. s?). 6) δερκύλος Σ accentus eiusdem atramenti, quo
nomen. Q. — δερκύλος LaurS. Aug2. F. T. Φ. t. v. Vind3. 4. Mal.
LaurS. — δερκύλλος Ald. Fel. Aug1. k. s. Vind7. — δερκύλλος Mor.
Vind1. — δερκύλος r. u. — Cf. ad Anonym. Argum. §. 4. 7) ἀπήγ-
γελεν vulg. — ἀπήγγελλεν Σ. LaurS. F (non Bav). T. γρ Φ. Sequitur
eodem ordine ἐλογίζετο et §. 63 ἀπήγγελλετο — ἀπήγγελλεν. Sed §. 125
inversa est ratio. 8) πράγματα οὐκ ἔχειρικε Q. — πρ. ἐγχεχειρικε
Φ. pr Aug1. Cf. §. 51. — πρ. ἐκχειρικε Vind3. 9) καὶ πέμπτην οὐν
Mor. 10) ἡμ. εἶναι ταύτην vulg. — εἶναι τ. ἡμ. Σ. LaurS. T. Aug1.
k. s. 11) τοῦτ' αὐτὸ mavult Reiskius. At cf. Mid. §. 9. 12) αὐτὸ
σημαίνει Vind1 cum hoc scholio: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς σημαίνει πέμπτην
εἶναι εἰς ἣν ἐσπέσαντο καὶ ἀπώλοντο. 13) εἰς om IndLamb. At cf.
§. 59. 14) ἀπήγγελλον Ald. Fel. — Pro οἷς proximo Qδ LaurS, item
inferius. 15) ἐλέγχονται s.

καὶ συναίτιοι γεγονότες τοῦ τῶν Φωκέων ὀλέθρου. (61) Ἐτι
 10 τοίνυν¹ τὸ² μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἀλῶναι
 πολιορκία³ μηδ' ἐκ προσβολῆς κατὰ κράτος, ἀλλ' ἐκ τοῦ σπεί-
 σασθαι⁴ πάντας⁵ ἄρδην ἀπολέσθαι, μέγιστόν ἐστι σημεῖον τοῦ
 15 διὰ τούτους πεισθέντας αὐτούς, ὥς ὑπὸ⁶ τοῦ Φιλίππου σωθῆ-
 σονται, ταῦτα παθεῖν. οὐ γὰρ ἐκείνόν γ' ἡγνούουν. Φέρε δὴ
 μοι⁷ καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν⁹ τῶν Φωκέων¹⁰ καὶ τὰ δόγματα,
 ὑφ' ὧν καθέλлон¹¹ αὐτῶν¹² τὰ τείχη, ἵν' εἰδῇτε, ὧν¹³ ὑπαρ-
 χόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν οἶων¹⁴ ἔτυχον διὰ τούτους¹⁵ τοὺς
 θεοὺς ἐχθρούς.¹⁶ Λέγε.¹⁷

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΦΩΚΕΩΝ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.¹

20 62. Ἄ μὲν² τοίνυν ὑπῆρχε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστί,

collusisse cum Philippo et adiutores fuisse interitus Phocensium. (61) Iam quod nulla Phocensium urbium obsidione aut facto impetu vi capta est, sed persuasione funditus omnes perierunt, maximo argumento est, id iis accidisse propterea, quod istis crediderunt se a Philippo conservatum iri. neque enim illum quidem ignorabant. Iam profer mihi et societatem Phocensium et decreta, per quae muros eorum subruerunt, ut sciatis, qua necessitudine vobiscum coniuncti qualia acceperint propter istos sacrilegos. Recita.

62. Coniuncti igitur fuere vobiscum amicitia, societate, auxilio.

61. 1) τοίνυν om s. 2) τῷ corr Mal e τὸ. 3) πολιορκία pr Σ, extremae vocali adhaeret ι pallido atramento. — Proximum κατὰ κράτος ut interpretamentum praecedentis formulae delevit Cobetus Nov. Lectt. p. 511, probante etiam Westermanno De Orr. Att. interpolatione p. 13. Vid. Olynth. III §. 6. ibiq. intrr. 4) πείσασθαι Ald. Fel. Ind Lamb. pr Ω, cuius margo senili manu σπείσασθαι exaratum exhibet, quod, quia σπ compendiose scriptum est, facile et ipsum confundi potest cum πείσασθαι, quod item habent i. Mal? 5) πάντ' IndLamb. 6) ἀπό Bav (non F?). 7) μοι om Aug1. k. s. 8) καὶ om Maxim. Plan. Rh. T. V p. 478. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 193 W. Aug1. k. s. — Φέρε τοίνυν Aug2. sine δὴ μοι καὶ. 9) τὴν om Maximus Pl. et Ioann. Sic. 10) Φωκέων ἀνάγνωθι Ioann. Sic. 11) καθεῖλεν vulg. — καθεῖλον Σ. LaurS. Supple οὔτοι e praegresso τούτους. 12) αὐτῶν Σ. 13) οἶων LaurS. vulg. — ὧν Σ. T. h. l., non inferiore not. 14) ὧν Dindorfius e varietate superioris relativi, not. 13. 15) τούτους vulg. etiam pr Σ. cuius antiq add ι, ut sit τουτουσι, quod habet LaurS. — τούτων Ven. 16) τοὺς θεοὺς ἐχθρούς. Ω. — τοῖς θεοῖς ἐχθρῶν Ven. 17) λέγε om LaurS.

62. 1) Συμμαχία Θηβαίων καὶ Φωκέων Ald. — Συμμ. Ἀθηναίων καὶ Φωκ. vulg. — Συμμ. Φωκ. Aug1. k. s. δ. Harl. — Ἀθ. καὶ uncis

φιλία, συμμαχία, βοήθεια. ὧν δ' ἐτυχον διὰ τοῦτον τὸν βοη-
θῆσαι κωλύσανθ' ³ ὑμᾶς, ⁴ ἀκούσατε. Λέγε.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ⁵ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

Ἀκούετε, ⁶ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ὁμολογία Φιλίππου καὶ ²³
Φωκέων, φησὶν, οὐχὶ ⁷ Θηβαίων καὶ Φωκέων, οὐδὲ Θετταλῶν
καὶ Φωκέων, ⁸ οὐδὲ Λοκρῶν, οὐδ' ἄλλον τῶν ⁹ παρόντων ¹⁰ οὐ-
δενός. καὶ πάλιν, ¹¹ παρὰδοῦναι δὲ τὰς πόλεις Φωκέας, φησί, ¹²
Φιλίππῳ, οὐχὶ Θηβαίοις οὐδὲ ¹³ Θετταλοῖς οὐδ' ἄλλῳ οὐδενί. 361
(63) διὰ τί; ὅτι Φίλιππος ἀπηγγέλλετο ¹ πρὸς ὑμᾶς, ὑπὸ τού-

quid vero pertulerint propter istum, qui vos ab ope ferenda prohibuit,
audite. Recita.

Auditis, Athenienses. conventa Philippi et Phocensium, inquit, non
Thebanorum et Phocensium, nec Thessalorum et Phocensium, nec Lo-
crensium, nec aliorum qui aderant ullius. et rursus, Tradendas autem
esse, inquit, urbes Phocensium Philippo, non Thebanis, non Thessalis,
non alii cuiquam. (63) quapropter? quia renuntiabatur ab isto Philippum

inclusit Reiskius tanquam non necessaria. Cf. §. 61 not. 10. — Συμμ.
Φωκ. καὶ Ἀθ. Σ. Laur8. γρ Φ. — Συμμ. Φωκ. καὶ Θηβ. F (non Bav?).
T. Φ. r. t. Lind. Vind4. Mal. Laur8. — Δόγματα συμμαχία Θηβαίων
καὶ (haec duo vocabula, ut proxime praecedentia vocabula tituli rubra,
atramento deleta sunt) καὶ Φωκ. ? tum atramento additum est καὶ Ἀθη-
ναίων. Ω, cuius codicis varietas hoc loco mihi annotata obscura est.
— δόγματα συμμ. Θηβ. καὶ Φωκ. u. v. — δόγμα reliqua legi non po-
terant Vind3. — Θηβαῖοι etc. et Ἀθηναῖοι etc. saepissime confundi in-
ter omnes constat. Cf. ad Lept. p. 489, 11. Vales. ad Harpoer. s. v.
Ἰσμηνίας. 'Adde mea in Lexico Voc. Peregrin. in Stephan. Thes. ed.
Angl. p. CCCCXCI a.' Schaeferus. 2) μενον Σ. ον punctis notatum
antiq in οὖν mutavit. ον syllaba ortum debet praegresso εν. 3) κω-
λύσαντα Augl. s. δ. — Σ non exhibet κελύσανθ', sed κωλύσανθ', ut
Laur8. — κωλύσαντα vulg. 4) ἡμᾶς Augl. k. s. 5) Ἀπολογία Bav
(non F?). 6) ἀκούσατε s. 7) οὐχὶ τῶν Mor. 8) οὐδὲ Θετταλῶν καὶ
Φωκέων om Φ. 9) τοῦ (non τῶν) s. δ. 'Cf. Porson. Addenda ad not.
Eurip. Hecub. p. 100 ed. Lips.' Schaeferus, opinans varietatem
του adscriptam esse in marg Mor. 10) πάντων s. — ἀπάντων conie-
cit Marklandus cll. p. 362, 20. — 'Vulgata cur displicuerit, non intel-
ligo.' Schaeferus. 11) Post πάλιν nec nunc Bekkerus et Dindorfus
interpungunt. 12) φησὶ Φωκέας vulg. — Φωκέας φησὶ Σ. Laur8. T.
Lind. 13) οὐχὶ Aldetc. Φ. r. v. Vind4. Mal. — καὶ k. — οὐδὲ Σ.
Laur8. vulg.

63. 1) ἀπηγγέλλετο Ald. Fel.

του, ἐπὶ τῇ τῶν Φωκέων σωτηρίᾳ παρεληλυθέναι. τοῦτῳ δὴ
 5 πάντ' ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, πρὸς τοῦ-
 τον³ ἐποιοῦντο⁴ τὴν εἰρήνην. Λέγε δὴ τὰπίλοιπα. καὶ σκο-
 πεῖτε, τίνα πιστεύσαντες τί⁵ ἔπασχον.⁶ Ἄρά γ' ὅμοια, ἢ παρα-
 πλήσια, οἷς οὗτος ἀπήγγελλεν;⁷ Λέγε.

propter Phocensium conservationem penetrasse. ei igitur credebant omnia, ad eum omnia referebant, cum eo pacem faciebant. Age recita reliqua. considerate, quae cum confidentia speraverint et quid sint per-
 pessi. numquid consentanea vel similia illis, quae iste renunciabat? Recita.

2) πάντες Aug2. Vind4. Mal. Laur8. (T. Φ). 'Concinne sequitur πάντ' ἐσκόπουν.' Schaeferus. 3) ἐσκόπουν πρὸς τοῦτον om Vind4. Mal. Laur8. — π. ἐσκ. πρὸς τοῦτον om F. Aug1. 2. k. r. s. s. Harl. in γρ habent Φ. Bav. 'Et profecto melius absunt.' Taylorus. Uncis seclussit Reiskius. 'Paulisper hic insistit orator, quo magis apparent, quam flagitiose Philippus fidem a Phocensibus sibi habitam frustratus sit.' Schaeferus. Recte τοῦτῳ et πρὸς τοῦτον Schaeferus ad Philip-
 pum refert, male Shilleto secundum Reiskium ad Aeschinem, quasi πρὸς τοῦτον ἐκ. τὴν εἰρ. esset rhetorice dictum aut significaret i. q. secundum huius rogationem pacem fecerunt. Cf. §. 62. 4) τοῦτον

πάντες ἐποιοῦντο F. Φ. r. Ven. Aug2. 5) οἷα πιστ. τι Laur8. — τί π. τί vulg. — οἷα π. οἷα marg antiq γρ Σ. Aug1. k. s. δ. — τίνα π. τί Σ. T. Aug2. Vind4. Mal. Idem voluit Lind., habens τίνας π. τί. — τίνα π. οἷα r. Laur8. — τίνα π. τίνα Ven? γρ Φ. 'Malim τίνα π. τίν' ἔπαθον ex mstis. Vel hoc vel οἷα ob sequentia requiritur. De τίνα pro τί me vid. ad Aeschin. Ct. p. 77, 28.' Dobraeus. At τί construc-
 tum cum plurali, τί ταῦτα, τί τὰ συμβαίνοντα, τί τὰ λεχθέντα etc. fre-
 quentissimum est. Vid. Stephani Thesaur. s. v. T. VII p. 2220 post med. ed. Didot. Astii Lexic. Platon. T. III p. 394. Krueger. Gramm. §. 61, 8 not. 2. Etiam in eodem enuntiato ambo numeri coniuncti inveniuntur. Phil. I §. 36: παρὰ τοῦ καὶ τίνα λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν. Aristoph. Pac. vs. 694: οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπνεύσθαι σου. || Τὰ τί; || Πάμπολλα. — — Πάσχει δὲ θαυμαστόν. || Τὸ τί; Si plura una notione coniungun-
 tur, τί cum plurali construi potest; sic h. l. πάντ' ἐπίστευον οἱ Φω-
 κεῖς, ᾧ Φίλιππος ἀπηγγέλλετο πρὸς Ἀθηναίους ποιήσιν, ἐπὶ τῇ τῶν
 ἐκείνων σωτηρίᾳ παρεληλυθέναι, ἀλλ' εἰς τὸ ἔν συνεργεῖ, οἷοι οἱ Φω-
 κεῖς ἀπολώλασιν. Interitus eorum, haec summa atque una res, omnino a Philippo eiusque adiutoribus respiciebatur. 6) ἔπαθον Laur8. vulg.
 et marg antiq γρ Σ. — ἔπασχον Σ. Aoristum propter πιστεύσαντες de-
 disse videntur. At antea fidem Philippo Phocenses habuerant, tum pa-
 tiebantur. Durabat autem eorum interitus. §. 65. 7) ἀπήγγειλε pr Q
 et vulg. — ἀπήγγειλλε corr Q. — ἀπηγγέλλεν Σ. Laur8. F (non Bav?).
 T. Φ. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal. Laur8. Cf. supra §. 60 not. 7.

ΔΟΓΜΑΤΑ¹ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.²

64. Τούτων, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερ' οὐ³ γέγονεν⁴ 10
οὐδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' ἡμῶν⁵ ἐν τοῖς Ἑλλήσιν, οἶμαι δ'
οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν⁶ χρόνῳ. τηλικούτων μέντοι καὶ τοιούτων
πραγμάτων κύριος εἰς ἀνὴρ⁷ Φίλιππος γέγονεν διὰ τούτους,
οὔσης⁸ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἣ προεστάναι¹⁰ τῶν Ἑλλήνων 15
πάτριον καὶ μηδὲν τοιοῦτον¹¹ περιορᾶν γιγνόμενον. Ὅν μὲν
τοίνυν τρόπον οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς ἀπολώλασιν, οὐ μόνον
ἐκ τῶν δογμάτων τούτων¹² ἔστιν ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐρ-
γων αὐτοῦ πέπρακται. (65) Θέαμα δεινόν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 20
καὶ ἔλεεινόν.¹ ὅτε γὰρ νῦν² ἐπορευόμεθα εἰς Δελφούς, ἐξ

64. His, Athenienses, nihil atrocius factum est nec maius nostra aetate in Graecia, sed nec, ut opinor, superiore tempore. Tantum igitur et talium rerum unus homo Philippus potitus est per istos, incolum urbe Atheniensium, cui praeesse Graecis patrium est et non connivere, ut quicquam tale perpetretur. Itaque quemadmodum aerumnosi Phocenses interierint, quum ex his decretis videre est, tum etiam ex ipsis rebus, quae actae sunt. (65) Spectaculum, Athenienses, crudele et miserabile. quum enim nuper Delphos proficisceremur, cogebamur videre

64. 1) Δόγμα Σ. LaurS. vulg. quod sic defendit Valekenarius Or. De Philippo p. 266 not. 57, ut unius tantum decreti formulam hic locum habuerit. At nisi Δόγμα Ἀμφ. titulum bis ponendum esse dixerit, scribendum est Δόγματα, ut exhibent Ω. u. v. Vind3. Nam conf. §§. 61 et 64, quo loco ἐκ τῶν δογμάτων τούτων ἔστιν ἰδεῖν. 2) ἀμφικτιονων Ω. 3) οὔτε Φ. Augl. k. r. Mal. LaurS. 4) οὐ γέγονε δεινότερα Aug2. — τούτων οὐ γέγονεν, ὧς Ἀθ., δεινότερα Aristides Rh. T. IX p. 386 W. 5) ὑμῶν Ald. Fel. s. ζ. 6) ἐμπροσθεν Augl. s. AldT. — πρόσθεν Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 19. 7) εἰς ἀνὴρ κύριος Ald. Fel. r. Aug2. Vind4. LaurS. — κύριος εἰς ἀνὴρ Σ. LaurS. vulg. 8) σωζομένης AldV. — ὄντας coniecit Grevius, ἧς

dum ipse intelligit οὔσης h. l. esse i. q. valentis. 9) τῶν Ω. — τῶν Vind4. 10) ἐμπροσθεν στήναι Ven. 11) τοιοῦτο Φ. 12) τούτων om u.

65. 1) Θέαμα δεινόν cit. etiam Aristides Rh. T. IX p. 388. Apsines (?) Rh. T. IX p. 595 W. Tiberius Rh. T. VIII p. 570, qui om ὧς Ἀθ. Schol. Rh. T. IV p. 365 W. 2) γούν pro γὰρ νῦν Theon. Progyrn. Rh. T. I p. 153 W. — νῦν om Aug2. Vind7. Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1331. Anonym. Rh. T. VII^b p. 733. Alius ibid. p. 797. Maximus Plan. Rh. T. V p. 418. Alexander Rh. T. VIII p. 456 W. qui sic dat: ὅτε γὰρ εἰς Δελφούς ἐπορευόμεθα, ἣν ὀρᾶν. — Cobetus Var.

ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν³ ἡμῖν⁴ πάντα⁵ ταῦτα,⁶ οἰκίας κατεσκευαμέ-
 νας,⁷ τείχη περιηρημένα, χώραν ἐρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γύ-
 ναια δὲ⁸ καὶ παιδάρι' ὀλίγα⁹ καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκ-
 15 τρούς.¹⁰ οὐδ' ἂν εἰς¹¹ δύναιτ' ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ¹² τῶν ἐκεῖ
 κακῶν νῦν ὄντων. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὴν ἐναντίαν ποτὲ¹³ Θηβαίοις
 ψῆφον ἔθενθ' οὗτοι περὶ ἡμῶν,¹⁴ ὑπὲρ¹⁵ ἀνδραποδισμοῦ προ-
 τεθείσαν,¹⁶ ὑμῶν ἔργῳ' ἀκούω πάντων. (66) Τίν' ἂν' οὖν

omnia haec: aedificia diruta, moenia prostrata, regionem iuventute deso-
 latam, mulierculas autem et puerulos paucos et senes homines miseran-
 dos. nemo verbis assequi possit ea mala, quae nunc illic sunt. Atqui
 eos olim contrarium Thebanis de vobis tulisse suffragium, quum de ser-
 vitude nostra propositum esset, e vobis ego omnibus audio. (66) Quod

Lect. p. 234 pro νῦν coniecit νυνδῇ = ἀρτίως. Vel hiatus huic con-
 iecturae adversatur, nisi pronuntiandum esse dixeris νυνδῇ πορευόμεθ'.
 Cf. Aristoph. Pac. vs. 5. — At νῦν cum imperfecto in vivida descri-
 ptione usurpatur, ut nos *jetzt* pro *neulich*. Cf. Thucyd. I, 90 §. 2 ibiq.
 Krueger. Xenoph. Cyri Disc. IV, 5 §. 48. V, 4 §. 32 etc. 3) ὁρᾶν ἦν
 Theon. 4) ἡμῖν om Gregor. l. c. et p. 1218, quo loco sic: ἦν ὁρᾶν
 πόλεις, οἰκίας κατεσκευαμ. Hermog. T. III p. 96 W. (non om in priori-
 bus edd). Theon. Maximus Plan. — ὁρᾶν ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. — ἡμῖν
 ὁρᾶν Mor. Augl. k. s. 5) ἅπαντα Augl. k. s. Gregor. p. 1331. — om
 Anonym. Rh. l. c. p. 733. 6) ταῦτα πάντα Hermog. Anonym. l. c. p.
 797. Theon. Maximus Plan. Alexander. 7) κατεσκευασμένας Aug2. —
 — ἦν ἰδεῖν οἰκίας etc. Hermog. p. 439 sq. W. superioribus reliquis
 omissis. Apsines Rh. T. IX p. 500 et p. 596 W. sola citat οἰκίας κατ.,
 τείχη περ. 8) δὲ om Anonym. l. c. p. 797. Bav (non F?). pr LaurS,
 eadem man inseruit. 9) ὀλίγα καὶ ἄθλια Alexander Walzii. 10) οἰκου-
 ρούς Alexander ante Walzium. — Anonymi Τρόμνημα εἰς τὴν Ἀριστο-
 τέλους Πηγορικὴν fol. 14 col. a lin. 38 sq. locum sic exhibet: ἡνίκα
 γὰρ ἐπορ. Δελφούς (om εἰς), ἦν ὁρᾶν τὰ τείχη μὲν οὕτως ἔχοντα, ὡς
 διηγείται, τοὺς δὲ ἀνδρας ἐλευνούς αἰχμαλώτους, γυναῖα δὲ καὶ παι-
 δάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας οἰκτρούς. — ὅλως δ' ante proximum οὐδ'
 ἂν add LaurS. vulg. itemque Gregor. p. 1331 et BkkAnecd. p. 138. —
 om Σ. T. η. 11) εἰς om pr Q in fine lineae. 12) ἐφ. δύναιτο τῷ
 λ. vulg. — ἐφ. τῷ λ. δύν. Mor. Augl. k. s. — δύναιτ' ἐφ. τῷ λ. Σ.
 LaurS. BkkAnecd. (Lind: δύναιτ' ἂν ἐφ. τῷ λ.). 13) ὅτι ποτὲ ἐναν-
 τίαν Aug2. 14) ὑμῶν Aldetc. Augl. k. s. LaurS. — ἡμῶν Σ. LaurS.
 vulg. 15) ὑπὸ Q. l. u. 16) προτεθείσαν Aldetc. pr Q. — προτε-
 θέισαν Σ. LaurS. corr Q. vulg. — προτιθεῖσι ParThiersch.

66. 1) ἂν om Augl. F. Φ. k. s. — τίνα sine ἂν LaurS. — non
 om Σ, sed litera ν dimidia erasa est, ut nunc haec restent τινα.

οἰεσθε, ὧ² ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ὑμῶν, εἰ λά- 362
 βοιεν αἰσθησιν, ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι περὶ τῶν³ αἰτίων⁴
 τοῦ τῶν Φωκέων⁵ ὀλέθρου;⁶ ἐγὼ μὲν⁷ γὰρ οἶμαι⁸ καὶ κατα-
 λεύσαντας⁹ αὐτοὺς ταῖς ἐαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομί-
 ζειν. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρόν, μᾶλλον δ' εἰ τις ἐστὶν ὑπερβολή⁵
 τούτου,¹⁰ τοὺς σεσωκότας ἡμᾶς¹¹ τότε¹² καὶ τὴν σώζουσαν περὶ
 ἡμῶν ψῆφον¹³ θεμένους, τούτους τῶν ἐναντίων τετυχημέναι
 διὰ τούτους καὶ περιωφθαι τοιαῦτα πεπονθότας οἳ οὐδένες
 ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων; Τίς οὖν ὁ τούτων¹⁴ αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα¹⁵ 10
 φενακίσας; οὐχ οὗτος;

67. Πολλὰ¹ τοίνυν ἄν² τις, ὧ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιπ-

igitur putatis, Athenienses, maiores vestros, si in vitam redirent, suffra-
 gium aut sententiam laturus de auctoribus interitus Phocensium? equidem
 arbitror, tametsi eos ipsi suis manibus lapidibus coniecissent, nullum
 se commisisse piaculum putaturos. qui enim non sit turpe, aut potius
 si quid etiam gravius, iis, qui nos tum conservarunt et salutare de nobis
 suffragium tulerunt, contraria per istos accidisse eosque neglectos esse
 acceptis malis, qualia nulli Graecorum alii acceperunt? Quis igitur eorum
 auctor? quis imposturae artifex? nonne iste?

67. Iam quum, Athenienses, fortuna Philippi multis sit praedicanda

2) ὧ om Augl. k. s. 3) τῶν om Ald. 4) αἰτίων h. l. habent Σ.
 LaurS. vulg. — post ὀλέθρου Ald. (Fel?). — om Paul. 5) τοῦ τῶν
 (τῶν om Paul) Φωκέων LaurS. vulg. Ω (corr superscripsit τοῦ in-
 ter τῶν et Φ. addendum). — τούτων pr Σ, non habet τοῦ τούτων.
 Sed τον (versum finiens) antiq (litera o transfixa) correxit in τῶν et
 addidit extra lineam φω, itemque in alterius lineae initio addidit κέ, ut
 nunc sit: τοῦτων Φωκέων. cuius vocabuli extrema syllaba ων est
 ipsius calligraphi manu scriptum. ante eam syllabam est rasura, in
 qua κέ minoribus literis antiq scripsit. Hanc traditionem praestat quum
 mea fides tum Meunieri, a quo etiam imaginem loci faciendam petivi.
 Φω et κέ propter finem lineae excidisse videntur. Attamen cf. not. 6.
 6) Aristides Rh. T. IX p. 358 W. sic: καίτοι τίνα ποτὲ οἰεσθε τοὺς
 προγόνους ὑμῶν ὀργὴν ἢ ψῆφον θέσθαι κατὰ τῶν αἰτίων τούτων
 (var. τούτου) τοῦ ὀλέθρου. 7) μὲν om Aug2. 8) οἶμαι Reiskius
 de suo. 9) κατακλεύσαντας pr Ω. sunt perfossae literae κε. 10) του
 pr Σ, add antiq alterum του, quod ob vicinitatem omissum erat. —
 τούτοις Ω. 11) ὑμᾶς γρ s. LaurS. 12) τότε om k. 13) ψῆφον περὶ
 ἡμῶν s. — περὶ ὑμῶν ψῆφον LaurS. 14) των pr Ω. 15) ταῦτα om
 Aug2. Vind4. Mal. in γρ habet Φ. — τοσαῦτα Ald Reiskii, non mea.

67. 1) μὲν post πολλὰ vulg. add. — om Σ. pr LaurS (eadem ser.
 super τοίνυν). Augl. s. Lind. Vind3. LaurS. (T. κ). — Ω habet μὲν
 sine τοίνυν. 2) ἄν om Augl. s (non Σ). 'Recte abest ab codice

πον εὐδαιμονίσας³ τῆς τύχης, εἰκότως τοῦτο⁴ μάλιστα⁵ ἂν⁶ εὐ-
 δαιμονίσειεν ἅπαντων, οὐ⁸ μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐκ
 13 ἔχω λέγειν ἔγωγ⁷ ἄλλον ὅστις εὐτύχηκεν⁸ ἐφ' ἡμῶν. τὸ μὲν⁹
 γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι καὶ χώραν πολλὴν ὑφ' ἑαυτῶ
 πεποιῆσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ζηλωτὰ μὲν ἔστιν, οἶμαι,
 καὶ λαμπρά (πῶς γὰρ οὐ;);¹⁰ ἔχει δ' ἂν τις εἰπεῖν πεπραγμένα
 καὶ ἑτέροις πολλοῖς.¹¹ (68) ἀλλ' ἐκεῖν¹ ἴδιον² καὶ οὐδενὶ τῶν
 20 πάντων³ ἄλλῳ⁴ γεγονὸς εὐτύχημα. τὸ ποῖον; τὸ, ἐπειδὴ πο-

nominibus, tum vero hoc felicissimum merito quis dixerit, quod, ita me
 dii deaeque omnes ament, haud scio an ulli contigerit nostris temporibus.
 nam urbes magnas cepisse et multas nationes subegisse et eius generis
 omnia praedicanda sane sunt et splendida (quis enim neget?), sed eadem
 ab aliis quoque multis facta recenseri queant. (68) illam vero peculiarem
 et cum alio nemine omnium communem habet fortunam. quam? quod.

Augl.¹ Dindorfius Praef. 3 p. XXX. At cf. Olynth. I §. 10. 3) εὐ-
 δαιμονίσας? pr Q. 4) τοῦτον Reiskius de suo. 'At πολλά et τοῦτο
 inter se opponuntur.' Schaeferus. 5) εὐδαιμονίσας... ἂν om Mal.
 adser Chr. 6) ὃ vulg. — ὅν Σ. — οὐ LaurS. F. Φ. — οὐ marg Mor.
 — ὅν Bav. De εὐτυχεῖν τινός vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1845
 Suppl. II p. 132. 7) ἔγωγ⁷ om Bav (non F). 8) εὐετύχηκεν Σ. pr
 LaurS (ut videtur, erasis τε. nam nunc habet εὐ τύχην). γρ Φ. Vid.
 Prolegg. Gramm. §. 78. — τετύχηκεν coniecit Sauppis, ut cum geni-
 tivo οὐ construi posset. Recepit Dindorfius. At vid. n. 6. 9) μὲν om
 Aug2. 10) οὐ. LaurS. vulg. — οὐκ; Σ. AldV. Saepe quidem Plato
 πῶς γὰρ οὐκ; ἐρεῖ (Gorg. p. 454 C), ubi, quamquam nos interpungimus,
 tenor sermonis continuatur. Item in formulis οὐκ (οὐκ Krueger. Gramm.
 §. 11, 11 not. 2), ἀλλά. οὐκ (οὐκ), εἰ. οὐκ (οὐκ), ἰάν. οὐκ (οὐκ), εἰπερ.
 Aeschyl. Agam. vs. 1250. Plat. Gorg. p. 448 D. Hipp. mai. p. 292 B.
 Thucyd. III, 66 fin. ibiq. Poppo et quos citat. Kuehner. ad Xenoph.
 Memorr. II, 6 §§. 11—13. Elmsl. ad Soph. Ai. vs. 970 p. 473. inprimis-
 que Hertlin. in Diar. Antiq. 1838 p. 596 sq. Frank. Negg. III p. 11.
 At nostro loco orationis cursus neutiquam ad sequens membrum transit,
 sed inciditur, neque est responsum. Cf. ad §. 97. — Minucianus Rh.
 T. IX p. 606 W. sic: τὸ μὲν γὰρ πόλεις πολλὰς ἥρηναι καὶ χώραν
 καὶ τόπους καὶ ἄλλοις πολλοῖς ὑπῆρξεν. 'E memoria et per compen-
 dium atque more suo.' Reiskius.

68. 1) ἐκεῖν¹ γ' Augl. k. r. s. Laur8. 'In oppositione non est
 locus encliticae.' Schaeferus. 2) ὄξον Minucianus ante Walz. 3)
 ἅπαντων Aldete. r. u. Vind4. Laur8. — πάντων Σ. LaurS. vulg. 4)
 ἄλλο Aldete. F. Q. corr Mal. — ἄλλων Aug2. — ἄλλω Σ. LaurS. AldV.

vulg. — ἄλλω⁰ f. — ἄλλω⁰ Bav. — om Augl. k. s. De turbis ex ἄλλω

νηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματ' αὐτῶ ἐδέησεν,⁵ πονηροτέρους⁶ εὔρειν ἢ ἐβούλετο.⁷ πῶς γὰρ οὐχ οὗτοι τοιοῦτοι⁸ δικαίως ὑποληφθεῖεν ἂν,⁹ οἷγε,¹⁰ ἃ,¹¹ ὑπὲρ αὐτοῦ,¹² Φίλιππος τηλικούτων ὄντων αὐτῶ¹³ τῶν διαφορῶν¹⁴ οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι, ²⁵ οὐδ' ἔγραψεν οὐτ' εἰς ἐπιστολὴν¹⁵ οὐδεμίαν, οὔτε¹⁶ πρεσβευ-

quum improbos homines ad sua conficienda requireret, improbiore reperit, quam volebat, quis enim istos tales esse non fateatur, qui quidem, quae pro se Philippus, quum eius tanta res ageretur, ementiri non aude-

ortis vid. Dobr. ad h. l. 5) αὐτῶ post ἐδέησεν ponit *l.* Probativ Bensei. Hiatt. p. 97. Puto Demosthenem pronuntiassse αὐτῶ δέησεν, proxime ἢ βούλετο. — om pronomen *k.* Minucianus. 6) πονηροτάτους Bav (non F?). 7) ἴδιον δὲ καὶ μόνῳ Φιλίππῳ συμβεβηκός, τὸ ἐπειδὴ προδοτῶν ἐδεήθη, κλείνας εὔρειν ἢ ἐβούλετο Minucianus. 8) τοιοῦτοι om Aug2. 9) ἂν om *Q.* 10) εἷγε vulg et marg antiq γο *Σ.* — οἷγε *Σ.* LaurS. *Φ.* Angl. 2. *k. r. s.* Vind4. Cf. not. 17. 11) ἃ om Bav. *s.* 12) ὑπὲρ ὧν αὐτὸς vulg. — αὐτὸς sine ὑπὲρ ὧν coniecit Marklandus. — ὑπὲρ αὐτοῦ sine ὧν *k. s.* (erravit Taylorus). Mal. —

ὧν τὸς
υπερεῖν LaurS, *s* ante ἀν deletum est. — ὑπὲρ αὐτοῦ *Σ.* Angl. — αὐτοῦ Reiskius correxit. — ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ Aug2. — Marg antiq *Σ* sic: γο. εἷ γε ὑπὲρ ὧν Φίλιππος etc. 13) αὐτῶ *Σ.* 14) διαφορῶν *Σ.* etiam marg antiq γο *Σ.* LaurS. *Φ. r. s.* Vid. ad Symm. §. 12. 15) οὐτ' εἰς ἐπιστολὴν γράψαι sine οὐδ' vulg. Schaefero satis placet, qui quomodo οὐτ' explicaverit, non intelligimus. — οὐδὲ γράψαι οὐτ' εἰς ἐπιστ. Augl. 2. *k. s.* 'Totus locus ex Augl legendus. inserendum praeterea αὐτὸς. — Usitatissimum αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ.' Dobracus. — οὐδ' αὐτὸς εἰς ἐπιστ. γράψαι Reiskius de suo. Poenitebat eum. merito. ὑπὲρ αὐτοῦ superius sufficit. — οὐτ' ἔγραψεν οὐτ' εἰς ἐπιστ. *r.* Vind4. AldB. — οὐτ' εἰς ἐπιστ. ἔγραψεν Appfr. — οὐτ' ἐπιστολὴν ἔγραψεν IndAld. — οὐδ' ἐπιστολὴν γράψαι γο AldV. — οὐ (sic) ἐπιστολὴν ἔγραψεν IndFel. — οὐδ' ἔγραψεν οὐτ' εἰς ἐπιστ. *Σ.* pr LaurS (in quo οὐδ' ἔγραψεν deletum est et γράψαι post ἐπιστολὴν superser et insertum). T. Lind. 'Pro his, nisi summum oratorem iusto negligentius locutum esse putas, scribes: οὐδ' ἔγραψεν εἰς ἐπιστολὴν οὐδεμίαν, οὐδὲ πρεσβ.' Frankius. De Partt. Negg. II p. 14. Anacoluthiam esse dicit huius praestantissimi libri censor, Theodorus Benfey in Iahn. Ann. 1834 XII, 1 p. 159. 'Equidem in vulgatam lectionem propensus sum, modo οὐδ' εἰς ἐπιστολὴν scribas. obstat tamen quod οὐτ' εἰς ἐπ., quamquam aliter alii collocaverunt, libri omnes habent. — Nimirum οὐτε εἰς ἐπ. et οὐτε πρεσβ. examussim sibi respondent, quamquam incuria quadam scribendi ἔγραψεν non logica, quod aiunt, consequentia collocatur.' Shilleto. Neque negligentia est neque anacoluthia, sed summa cura et diligentia apparet. nam οὐδ' h. l. (cf. Pac. §. 11) pertinet ad ambo

τῆς οὐδείς εἶπεν τῶν παρ' ἐκείνου, ἐπὶ ταῦτα¹⁷ μισθώσαντες
 ἑαυτοὺς ὑμᾶς ξεηπάτων; (69) Καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος καὶ ὁ
 100 Παρμενίων, δεσπότη διακονοῦντες καὶ οὐ μέλλοντες ὑμῖν με-
 τὰ ταῦτ'¹ ἐντεύξεσθαι,² ὅμως τοῦθ' εὗροντο,³ μὴ δι' αὐτῶν⁴
 ὑμᾶς ξεαπατηθῆναι,⁵ οἱ δέ, Ἀθηναῖοι,⁶ τῆς⁷ ἐλευθερωτάτης
 πόλεως πρέσβεις ταχθέντες, ὑμᾶς, οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν,
 1 οἷς συζῆν ἀνάγκη τὸν λοιπὸν βίον⁸ καὶ ἐν οἷς εὐθύνας ἡμελ-
 λον⁹ δώσειν τῶν πεπραγμένων, τούτους ξεαπατῶν ὑπέστησαν.
 πῶς ἂν ἄνθρωποι κακίους ἢ μᾶλλον¹⁰ ἀπονεινοημένοι τούτων
 γένοιτο;

bat, nec in ullas inscripsit literas, nec legatorum eius ullus dixit, ad ea locata sua opera vos deceiverunt? (69) Ac Antipater quidem et Parmenio domino inservientes et in posterum vobiscum non colloaturi, tamen id excogitarunt, ne per ipsos deciperemini, sed isti, Athenienses, liberrimae civitatis legati delecti, vos, quos obvios intueri, quibuscum vivere reliquo vitae tempore necessarium erat et apud quos rationem actorum redditori erant, hos decipere non dubitarunt. Quo pacto homines his improbiore aut profligatioris fiant?

sequentia membra, prius autem οὐτ', ne deinceps οὐδ' οὐτ' continuaretur et ut ἔγραψεν efferretur, in medio suo membro positum est, ut Thuc. V, 7 §. 2: καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφάνηκε οὐτ' ἐπὶ τοῦ τέλους οὐδείς οὐτε κατὰ πύλας ἐξῆι. 16) οὐδὲ corr LaurS. vulg. — οὐτε Σ. pr LaurS (ead mutavit). T. Augl. k. r. s. LaurS. — οὐδὲ πρεσβευντῆς ex incuria in Paul om. Pari vi etiam nos possumus vocabula invertere: was Philippus geschrieben weder hat in einen brief noch einer seiner gesandten gesagt hat. 17) οὗτοι add post ταῦτα vulg. — om Σ. pr LaurS (eadem? addit). Augl. k. s. Vid. not. 10.

69. 1) μετὰ ταῦθ' ὑμῖν vulg. — ὑμῖν μετὰ ταῦτ' Mor. Σ. LaurS.

Lind. (T. k. s). 2) ἐρτεύξασθαι Augl. r. s. — ἐντεύξασθαι F (non Bav?). 3) εὗραντο Φ. r. Vind4. Mal. LaurS. — εὗραντο LaurS (del α). — εὗρον T. Augl. k. s. AldT. Lind. — — τὸ post εὗροντο vulg. add. — om Σ. LaurS. idem voluisse videntur, qui εὗρον exhibent. Vid. ad Phil. III §. 23. 4) αὐτῶν LaurS. vulg. — αὐτῶν Bkk. — αὐτῶν Σ.

5) ξεαπατηθῆναι eadem manu Σ, primum η linea notatum est. 6) ἀθηναίων Aldetc. (LaurS. Φ. Vind4). — ἀθηναῖοι Σ. vulg. etiam Indd. — Bene Turicc. ante Ἀθηναῖοι commate distinxerunt pro vulg οἱ δ' Ἀθ. 'Num credibile est Demosthenem sic nude vocativum positurum fuisse?' Shilleto. Appositus est nominativus, quo appposito augetur numerus et fit κλίμαξ. Ipse Anglus vertit: these being Athenians. 7) οἱ τῆς Augl. 2. s. ε. marg Q. Harl. LaurS. 8) χρόνον Augl. k. s. —

70. Ἵνα τοίνυν εἰδῇθ' ὅτι καὶ κατάρατος ἐστὶν ὑφ' ὑμῶν, καὶ οὐδ' ὅσιον ὑμῖν οὐδ' εὐσεβές¹ ἐστὶ τοιαυτ' ἐφευσμένον¹⁰ αὐτὸν² ἀφείναι, λέγε³ τὴν ἀρὰν καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὴν ἐκ τοῦ νόμου ταυτηνί.⁴

APA.⁵

Ταυτ' ὑπὲρ ὑμῶν, ὧ⁶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καθ' ἐκάστην τὴν⁷ ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ εὔχεται νόμῳ προστεταγμένα, καὶ¹⁵ ὅταν ἡ βουλὴ καθῆται,⁸ παρ' ἐκείνη⁹ πάλιν. καὶ ταυτ' οὐκ ἐνεστὶν¹⁰ εἰπεῖν τούτῳ, ὥς οὐκ εὔ ᾔδει.¹¹ ὑπογραμματεύων γὰρ ὑμῖν¹² καὶ ὑπηρετῶν τῇ βουλῇ, αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τοῦτον¹³ τῷ κήρυκι. (71) Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον καὶ ὑπερφυῆς ἂν πεποιηκότες ὑμεῖς εἴητε,¹ εἰ ἄρ'² ἂ προστάττετε,³ μᾶλλον²⁰

70. Ut autem sciatis, eum a vobis etiam diris imprecationibus esse obligatum, et nefas esse vobis et impium, talia mentitum absolvere, lege devotionem et recita capiens quam lex constituit hanc.

Haec pro vobis, Athenienses, in qua libet contione praeco vota facit mandata legibus, et quum senatus consedit, apud eum rursus. neque iste se haec ignorare potest dicere. dum enim scriptioni apud vos dabat operam et seuatui inserviebat, ipse legem hanc praeconi enarrabat. (71) Annon igitur absurdum quiddam et rerum naturae contrarium faceretis, si nempe

βίον

χρονον Harl. 9) ἐμῆλλον nuper Dind. de suo. 10) μᾶλλον εἰπεῖν LaurS.

70. 1) ὑμῖν οὐδ' εὐσεβές om F. Vind4. Mal. in γρ habet Φ. — ὑμῖν οὐδ' εὐσεβές ἐστὶ LaurS in erasis. 2) αὐτὸν Vind4. — om LaurS. 3) λαβὲ Augl. k. s. Harl. 'Praetulerim λαβὲ, propter ἀνάγνωθι, quod est tantundem. Sed sequitur etiam λαβῶν. Quis haec expediet.' Taylorus. Vid. ad Cor. §. 305. 4) ταύτην Φ. Augl. k. s. 5) Titulum om Augl. s. 6) ὧ om s. 7) τὴν om vulg. — habent articulum Σ. LaurS. T. (Vind3). Vid. ad Cor. §. 68. 8) καθῆται LaurS. vulg. — καθῆται η Σ. — καθῆται LaurS. Bkk. Cf. Goettling. Accent. p. 64. 9) ἐκείνην Ω. 10) ἐστὶν Φ. r. Mal. 11) ἔχμ corr r. 12) ἡμῖν pr Σ, corr ipse scriba. 13) τοῦτον om Priscian. T. II p. 204 Kr.

71. 1) 'Elmsleius ad Soph. Ai. vs. 278 (= p. 304 ed. Lips.) corrigit εἴτε. Pervellem vir egregius huius formae exempla e prosaici scriptoribus citasset.' Schaeferus. 2) ἄρ' om LaurS. F. Φ. Augl. k. s. AldT. punctis et lineolis notatum in Σ. 'Si absit, non requiram.' Schaeferus. Delevit Dindorfus. Nescio quid offenderit. Cf. Symm. §§. 2. 5. 13. 34 varie in illa una oratione. H. l. εἰ ἄρα non i. q. si forte, sed ἄρα suam proprietatem retinens, confirmando inservit. Vid. Paeumlin. in Diar. Antiq. 1857 p 59 sq. 3) προστάττεται Σ. Ω. —

δ' ⁴ ἀξιοῦτε ποιεῖν ⁵ ὑπὲρ ὑμῶν τοὺς θεοὺς, ταῦθ' οἱ ⁶ κύριοι γεγενημένοι τήμερον μὴ ⁷ ποιήσατε, ⁸ ἀλλ' ὃν ἐκείνοις εὐχεσθ' ἐξώλῃ ⁹ ποιεῖν, αὐτὸν ¹⁰ καὶ γένος καὶ οἰκίαν, τοῦτον ἀφείητ' ¹¹ αὐτοί; μηδαμῶς. ὅς γὰρ ἂν ¹² ὑμᾶς λάθῃ, ¹³ τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν, ὃν δ' ἂν ¹⁴ αὐτοὶ ¹⁵ λάβητε, ¹⁶ μηκέτ' ἐκείνοις ¹⁷ περὶ τούτου προστάττετε.

72. Εἰς τοίνυν τοῦτ' ¹ ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ᾗξειν ² ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, ὧν πεφενάκιε τὴν πόλιν, ὥσπερ ἐν ἄλλοις ³⁰⁴ τισὶ κρινόμενον καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν τοῖς ἅπαντ' ³ εἰδόσιν, πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων, εἴτα Φωκέων, ⁴ εἴθ' Ἡγησίππου κατηγορήσειν. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία

quae mandatis, imo quae petitis, ut dii vestram vicem exsequantur, ea quum hodie in vestra manu sint, non faceretis, sed quem ab illis male perdendum optatis, ipsum et genus et gentem, eum ipsi absolveretis? nequaquam. nam qui vos latuerit, cum diis puniendum relinquit, quem vero ipsi deprehenderitis, de eo nihil iam illis mandatote.

72. Eo autem impudentiae et audaciae venturum eum esse audio, ut, omnibus actis cedens, quae renuntiavit, quae pollicitus est, per quae rempublicam decepit, tanquam apud alios iudicium exerceatur et non apud vos, qui omnia nostis, primum Lacedaemonios, deinde Phocenses, denique Hegesippum sit accusaturus. quae quidem ridicula sunt,

προσετάττετε Aug2. 4) δ' om Σ, add antiq. Exciderat Δ ante Α. — Post ἀξιοῦτε aliquid additum erat in Ω, quod nunc erasum est. 5) ποιήσιν corr LaurS. vulg. — ποιεῖν Σ. pr LaurS. Aug1. 2. s. δ. ε. (k). 6) ταῦτ' αὐτοὶ vulg. et marg antiq γρ Σ. — ταῦθ' οἱ Σ. — τ' αὐτοὶ ταῦθ' οἱ LaurS ead manu, nisi quod' super οἱ spiritus recentior et θ deleta sunt. 7) μὴ om pr Ω. 8) ποιήσετε vulg. — ποιήσατε Σ. LaurS. F (Bav?). Φ. 9) ἐξώλῃ Σ η extremum in eraso habet. 10) αὐτὸν om Mal. 11) ἀφίετε vulg. — ἀφίητε LaurS. Σ, unde rectissime Bkk coniecit ἀφείητε. Cf. Nicostr. §. 8. Phil. II §. 3. — ἀφίσετε IndLamb. 12) ἂν om Paul. Mal (add Chr). 13) λάθῃ Aug2. s. 14) ἂν om vulg. — habent Σ. LaurS. Aug1. s. AldT. Mal. (T. k). 15) αὐτόν? s. 16) λάβοιτε Aug2. k. s. 17) ἐκείνους Ω.

72. 1) τοῦτον τοίνυν Mor. — τοῦτο τοίνυν Aug1. k. s. — τοίνυν τοῦτ' Σ. LaurS. vulg. 2) αὐτὸν ᾗξειν Mor. Σ. LaurS. Aug1. (T. k. s). — αὐτόν ᾗξειν Lind. — ᾗξειν αὐτόν vulg. 3) πάντ' vulg. — ἅπαντα Σ. LaurS. T. Aug1. k. r. s. Vind4. LaurS. 4) εἴτα Φωκέων om Vind3. ῥήτωρ ᾗν rubro — Proxime: ἡγησίππου LaurS.

δεινῇ. (73) ὅσα¹ γὰρ νῦν ἐρεῖ περὶ τῶν Φωκίων ἢ τῶν Λακεδαιμονίων ἢ τοῦ Ἡγησίππου, ὡς Πρόξενον οὐχ ὑπεδέξατο,² 5 ὡς ἀσεβεῖς εἰσὶν, ὡς³ — ὅ τι ἂν⁴ δὴ ποτ' αὐτῶν κατηγορῇ,⁵ πάντα δῆπου ταῦτα πρὸ τοῦ τοὺς πρέσβεις τούτους⁶ δεῦρ' ἦκειν ἐπέπρακτο, καὶ οὐκ ἦν ἐμποδῶν τῷ⁷ τοὺς Φωκίας σώζεσθαι, ὡς τίς⁸ φησιν,⁹ Αἰσχίνης αὐτὸς¹⁰ οὐτοσί.¹¹ (74) οὐ¹² γὰρ ὡς¹ εἰ μὴ διὰ² Λακεδαιμονίους, οὐδ' ὡς εἰ μὴ Πρόξενον οὐχ³ ὑπεδέξαντο,⁴ οὐδ' ὡς εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον⁵, οὐδ' ὡς εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ⁶ ἐσώθησαν ἂν⁷ οἱ Φωκεῖς, οὐχ οὕτω τότ'

vel summae potius sunt impudentiae. (73) Quae enim nunc dicet de Phocensibus vel Lacedaemoniis vel Hegesippo, eos non recepissee Proxenum, eos esse impios, eos — quocunque tandem nomine accusabit, ea certe facta fuerant omnia, priusquam legati isti huc venissent, neque obstabant, quominus Phocenses conservarentur, ut quidam dicit, iste ipse Aeschines. (74) neque enim, nisi Lacedaemonii fuissent, neque nisi Proxenum repulissent, neque nisi Hegesippus impedivisset, neque nisi hoc vel illud fuisset, conservatum iri Phocenses, non ita tum renuntiavit, sed

73. 1) ὅς pr T. — ὡς AldT. 2) ὑπεδέξατο Aug2. Simplex verbum est apud Maximum Plan. T. V p. 330 W. 3) ἢ ὡς . . . ἢ ὡς . . . ἢ Aldetc. — ὡς . . . ἢ ὡς . . . ἢ ὡς Laur8. — ἢ ὡς . . . ἢ ὡς . . . ἢ ὡς vulg. et marg antiq (sine signo γρ) Σ. — Haec ἦ, ἦ, ἦ om Σ, tertii loco (post εἰσὶν) ἦ add antiq. item tria haec ἦ om Aug1. Bav. AldT. Ask. Lind. Mal. (Vind3. 4. k. s). — In Ω tertium ἦ est correctoris et tertium ὡς (ante ὅ τι) punctis notatum est. — Etiam r. v. Laur8 habent hoc ἦ a recenti manu. — 'ὡς (scil. εἰσὶν) ὅ τι.' Dobraeus. Nobis quidem oratio abrupta esse videtur, quare lineolam inseruimus. 4) ἂν om marg antiq Σ. 5) κατηγορεῖ Aug2. 6) τούτων corr r. — om k. 7) τὸ Vind4. 8) ὥσπερ τις? β. — ὥσπερ Less. — ὡς πού k. γρ v. s. Alt.

AldT. corr Mal. corr Laur8. — ὡς τίς i. — ὡς πού τίς AldV. — ὡς γε corr r. 9) ὡς φησί τις γρ marg Mor. — ὡς τίς φησίν. Laur8. — ὡς τίς φησιν, vulg et pr Ω, in quo τίς punctis notatum est et περ additum. — ὡς τίς φησιν; Fel. — 'Est haec subiectio.' Wolfius. 'Ego Wolfium secutus sum incontinentemque sententiam erexi interponendo signo interrogationis.' Reiskius. Quem hoc fecisse postea poenitebat, merito. Vid. ad Olynth. I §. 9 not. 14. — καὶ τίς φησιν (voluit καὶ τίς φησίν;) ParThiersch. 10) αὐτὸς om Alt. corr Ω. 11) οὐτοσί s (?). Laur8.

74. 1) ὥστ' AldV. 2) διὰ om F. Vind4. Mal. in γρ habet Φ. Vid. Fritsch. Lucian. p. 18. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 516 E. Bernhard. Synt. p. 226. Alii. 3) οὐχ om k. 4) οὐχ ὑπεδέξατο Ald. — οὐχ ἀπεδέξατο cod ζ. — ὡς, οὐχ μὴ πρόξενον οὐχ ὑπεδέξαντο sic Lind. 5) οὐδ' ὡς εἰ μὴ δι' Hy. om Vind4. Mal. 6) καὶ τὸ om text Ω, habet margo. 7) ἂν post

15 ἀπήγγειλεν,⁸ ἀλλὰ πάντα⁹ ταῦθ'¹⁰ ὑπερβὰς διαορήθην ἤκειν πεπεικῶς ἔφη¹¹ Φίλιππον Φωκέας σῶζειν, τὴν Βοιωτίαν οἰκίζειν,¹² ὑμῖν¹³ τὰ πράγματ' οἰκεία ποιεῖν, ταῦτα πεπραγέσθαι¹⁴ δυοῖν¹⁵ ἢ τριῶν ἡμερῶν, διὰ¹⁶ τοῦτο¹⁷ χρήμαθ' ἐαυτῷ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκροχέναι. (75) Μὴ τοίνυν, ἃ πρὸ τοῦ¹ τοῦτον ἀπαγγεῖλαι ταῦτ' ἐπέπρακτο, ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε μὴδ' ἀνέχεσθε,² μὴδὲ κατηγορεῖν ἑάτε Φωκέων, ὥς³ πονηροί.⁴ οὐ⁵ γάρ⁶ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν⁷ ποτ'⁸ ἐσώσατε,⁹ οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας τουτουσί,¹⁰ οὐδ' ἄλλους πολλοὺς, ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν σῶς εἶναι¹¹ τῇ πόλει, ὥςπερ Φωκέας νυνί.¹² καὶ τί τῶν Φωκέων ἢ τῶν

omnibus his praeteritis, se venisse verbis disertis dixit, quum persuasisset Philippo, ut Phocenses servaret, ut Boeotiae urbes restitueret, ut vestrae auctoritati negotia committeret, id confectum iri intra biduum aut triduum, propterea a Thebanis ipsius interfectori pecuniam promissam esse. (75) Ne igitur ea quae ante istius renuntiationem vel a Lacedaemoniis facta fuerunt vel a Phocensibus, audiat neque feratis, nec Phocensium accusare improbitatem sinatis. non enim Lacedaemonios propter virtutem eorum olim conservastis neque execrandos illos Euboeenses neque alios multos, sed quod eos esse incolumes e republica erat, ut nunc Phocenses. Et quid Phocenses aut Lacedaemonii aut vos aut alii ho-

ἐσώθησαν om Ald. F. Q. t. u. v. Vind4. Mal. in γρ habet Φ. 8) ἀπήγγειλεν Ald. — ἀπήγγειλεν Augl. 2. Q. k. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal.

εἰλεν Laur8. — ἀπήγγειλεν F. — ἐπήγγειλεν AldT. 9) ἅλλ' ἅπαντα Mal ant Laur8. 10) ταῦτα πάντα Augl. k. s. 11) ἔφη πεπεικῶς vulg. — πεπεικῶς ἔφη Σ. Laur8. T. Lind. 12) ἀνοικίζειν ParThiersch. 13) ἡμῖν Augl. 2. s. δ. 14) πεπραγέσθε Σ. — ταῦτα πεπραγέσθαι post ἡμερῶν Priscian. T. II p. 212 Kr. 15) δυεῖν r. Bav (F?). Laur8. 16) καὶ διὰ Mor. Laur8. Augl. k. s. Harl. Cf. §§. 21. 35. — καὶ om Σ. vulg. 17) ταῦτα omnes libri. Sed vid. ad §. 21.

ὥς 75. 1) τοῦ om Q. 2) ἀνέχεσθε r. Laur8. 3) οἱ t. 4) πονηρῶν IndFel. Ask. coniecit Obs. 5) οὐδὲ vulg. — οὐ pr Σ in fine lineae, sed δὲ om etiam T. Lind. Laur8. 'Οὐδὲ immane quantum praestat.' Shilleto. Οὐ γάρ occurrit §. 77. Olynth. II §§. 10. 27. Olynth. III §§. 13. 21. 26. Phil. III §§. 14. 23. 27. 40. Cor. §. 277. passim idque frequentissime. 6) γάρ om Aug2. 7) αὐτῶν ἀρετῇ Reiskius ex errore, ut videtur. — αὐτῶν om Fel. Mal. 8) ποτε αὐτῶν Augl. s. 9) ποτ' αὐτοὺς ἐσώσ. corr r. 10) τουτουσί οὐδ' ἄλλους πολλοὺς om Maximus Rh. T. V p. 581. — τουτουσί r. s. Laur8. 11) ἦν σῶς εἶναι] τοῦτο Maximus. 12) νυνί F. Φ. Mal.

Λακεδαιμονίων ἢ ὑμῶν ἢ ἄλλου τινὸς ἀνθρώπων¹³ μετὰ τοὺς παρὰ τούτου¹⁴ λόγους ἑξαμαρτόντος οὐκ ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τούτου τότε¹⁵ ῥηθέντα; τοῦτ' ἐρωτᾷτε. οὐ γὰρ ἔξει¹⁶ δεῖ- 305
ξαι. (76) Πέντε γὰρ ἡμέραι γεγόνασιν¹ μόναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπήγγειλε² τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς³ ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο,⁴ ἐνέδωκαν ἑαυτούς, ἀπώλοντο. ὄθεν, οἶμαι, καὶ δῆλόν ἐστι σαφῶς, ὅτι πᾶς⁵ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ⁶ Φωκέας ὀλέθρου.⁷ ὃν μὲν γὰρ χρόνον οὐχ οἶός τ' ἦν ἔλθειν ὁ Φίλιππος⁸ διὰ⁹ τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἦν ἐν παρασκευῇ,

minum deliquerint post istius verba, quominus eius orationem eventus sequeretur, id interrogate. neque enim ostendere poterit. (76) Nam quinque dies duntaxat intercesserunt, in quibus iste falsa renuntiavit, vos credidistis, Phocenses audiverunt, se dederunt, perierunt. unde, opinor, etiam manifeste patet omnino imposturam et fraudem fuisse instructam in Phocensium interitum. quo enim tempore Philippus venire

13) ἀνθρώπων Alderc. k. — ἀνθρώπων Σ. LaurS. vulg. 14) τοῦτων Augl. r. LaurS. 15) τότε om Ω. F. t. u. v. Mal. in γρ habet Φ.

16) ἔξει Σ. (eodem manu crux picta est?). — ἔξει δ in erasis LaurS.

76. 1) γεγόνασιν ἡμέραι vulg. — ἡμέραι γεγόνασιν Σ. LaurS. T. Lind. 2) ἀπήγγειλε LaurS. vulg. corr Σ, et est atriore atramento ex e correctum. 3) ὑμεῖς δ' LaurS. 4) Cit. Suid. s. v. Τὸ Πύνθανεσθαι. — ἐπείθοντο Lambinus in Ind. Cf. §. 61. Sed vid. §. 59. 5) πᾶσα Σ. LaurS. vulg. — πᾶση Aug2. 'Voluit πᾶς' ἡ.' Reiskius. Poterat oriri etiam e proximi vocabuli terminatione. — πᾶς' ἡ Marklandus coniecit, conferens p. 442, 23: τὴν ἀπάτην ὅλην. Receperunt Reiskius et Bekkerus. — ἡ πᾶσα coniec. Sauppius. Secutus est Dindorfus. 'Male ἡ. Verte nulla fraus non erat adhibita.' Dobraeus. 'Optime. Neque enim id vult orator totam fallaciam et fraudem instructam fuisse. minime. Illud significat, puram putam fraudem esse instructam.' Shilleto. De articulo cum πᾶς coniuncto aut omisso vid. in primis Krueger. Gramm. §. 50, 11 adn. 8 — 12. Baeumlin. Gramm. §. 336 seqq. H. l. contextui aptior est sententia totam, plenam Aeschinis fraudem apparuisse in Phocensium interitu quam omnem, quamque fraudem. Attamen articulus non est necessarius. Nam quamquam certi Aeschinis fraus h. l. intelligitur, tamen universe dicitur ἀπάτη sine articulo, et πᾶσα ad sensum quidem cum verbo coniungitur, dass nur (nichts als) list und trug geschmiedet war. 6) τοῦς add vulg ante Φωκέας. — τοῦς om Σ. LaurS. Ω. Vind3. (T. u. v.) 7) Φωκ. ἐνεκεν ὀλέθρου γρ marg antiq Σ. — Φωκ. ἐπὶ ὀλέθρου LaurS. — Φωκ. ὀλέθρου ἐνεκεν γρ Φ. — Φωκ. ὑπὲρ τοῦ ὀλ. coniec. Reiskius. τοῦ ὀλέθρου genitivus obiectivus dicitur. 8) ἦν ὁ Φίλ. ἐλθ. LaurS. — ἦν om F. 9) διὰ Σ. LaurS. vulg. — μετὰ Lind. (T?). Ven. Bodl. Obs. Augl. 2.

τοὺς Λακεδαιμονίους μετεπέμπετο, πάντα τὰ πράγμαθ' ὑπο-
 10 σχόμενος πράξειν ἐκείνοις,¹⁰ ἵνα μὴ δι' ὑμῶν¹¹ αὐτοὺς οἱ Φω-
 κεῖς¹² ὑποποιήσωνται.¹³ (77) Ἐπειδὴ¹ δ' ἤκεν εἰς Πύλας,² οἱ
 Λακεδαιμόνιοι δ' αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν ὑπεχώρησαν· τοῦ-
 15 τον αὐ³ προκαθῆκεν ξαπατᾶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ πάλιν, ὑμῶν αἰ-
 σθομένων ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει,⁴ εἰς χρόνους καὶ
 πόλεμον καὶ τριβὴν⁵ ἐμπέσῃ,⁶ τῶν μὲν Φωκῶν ἀμυνομένων,
 ὑμῶν δὲ βοηθούντων, ἀλλ' ἀκονιτὶ⁷ πάνθ' ὅφ' ἐαυτῶ⁸ ποι-
 ῆσθαι,⁹ ὅπερ καὶ γέγονεν. Μὴ οὖν, ὅτι καὶ¹⁰ Λακεδαιμονίους
 20 καὶ Φωκέας ἐξηπάτησε Φίλιππος, διὰ ταυτῶ¹¹ ὧν ὑμᾶς¹¹ οὗτος¹²
 ἐξηπάτησεν¹³ μὴ δότω¹⁴ δίκην. οὐ γὰρ δίκαιον.

non poterat propter pacem, sed sese comparabat, Lacedaemonios accersivit, se facturum iis esse omnia pollicitus, ne eos sibi Phocenses vobis intercessoribus amicos redderent. (77) Quum autem venisset in Pylas et Lacedaemonii animadversis insidiis recessissent; rursus istum praemisit ad vos decipiendos, ne iterum, vobis animadvertentibus eum Thebanorum agere negotium, tempus terere et bellum gerere et morari cogeretur tum Phocensibus se defendentibus tum vobis opem ferentibus, sed ut citra pulveris tactum omnia conficeret, idque factum est. Ne igitur, quia et Lacedaemonios et Phocenses decepit Philippus, propterea quod iste vos illudit ei impune sit. neque enim aequum est.

Harl. Ask. AldV. β. δ. Mal. Laur8. (Φ. k. r. s). 10) ὑποσχόμενος πράξειν ἐκείνοις Σ. LaurS. vulg. — ὑποσχ. πρ. ἐκείνους Lind. — ἐκείνοις ὑποσχ. πρ. Aug1. k. s. Laur8. (r?). — ἐκείνοις πράξειν ὑποσχόμενος Aug1? fide Reiskii. — ὑποσχόμενος ἐκείνοις πράξειν Aug2. 11) ἡμῶν Aug1. k. s. δ. 12) οἱ Φωκ. αὐτοῖς k, ut Reiskius. 13) ἀποποιήσωνται s. δ. — ποιήσωνται Σ. — προσποιήσωνται Less. Cf. Hesychius: Ὑποποιεῖται· προσποιεῖται.

77. 1) ἐπεὶ r. 2) εἰς Πύλας operae Wolf. — ἐν Πύλαις Ω. — δ' post Λακεδαιμόνιοι om pr LaurS, ead man superscr. 3) τούτων αὐτῶν k. 4) πράττειν cod ζ. 5) διατριβὴν cod s. 6) ποιήσῃ cod ε. — ποιήσῃ AldT. 7) ἀκονητὶ Aug1. pr Bav (non F?). — ... ιτι in eraso loco Σ, sed a prima manu. Cf. Cor. §. 200. 8) ὅφ' αὐτὸν corrAug1. k. s. — ὅφ' αὐτῶν pr Aug1. 9) ποιήσῃ^{αι} Σ. 10) καὶ om Aug2. r. Laur8. 11) ἡμᾶς marg Mor. 12) οὗτος om pr Σ in fine lineae, add antiq. Deleverunt Turicc. Non puto carere pronomine locum posse. 13) οὗτ. ἐξαπ. ὑμᾶς Aug1. 2. k. s. 14) διδότην LaurS. AldT. Φ. r. Vind4. Mal. Laur8. 'Aoristi imperativus [huius verbi] tam solemnus usus est, ut etiam particula vetandi addita (Graeci malint quam praesentis imperativum usurpare. Vid. Append. ad Aristoph. Plut. p. 577 et not. ad Poët. Gnom. p. 155.' Schaeferus. Vid. Frank, De Partic. Negant. I p. 32 sq.

78. Ἄν τοίνυν, ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν¹ καὶ τῶν ἄλλων τῶν² ἀπολωλότων³ Χερρόνησος⁴ ὥς περίεστι⁵ τῇ πόλει, λέγῃ· πρὸς Διὸς καὶ θεῶν⁶ μὴ ἀποδέξησθε, ὡ⁷ ἄνδρες δικασταί,⁸ μηδ' ὑπομείνητε, πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ἡδίκησθε,⁹ καὶ π¹⁰ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι¹⁰ τῇ πόλει, ὥς ἄρ' ὑμεῖς τῶν ἰδίων τι¹¹ κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν προήκασθε.¹² οὐ γὰρ ἐποιήσατε τοῦτο, ἀλλ' ἤδη τῆς εἰρήνης γεγωνίας καὶ τῆς Χερρονήσου σώας οὐσης¹³ τέτταρας μῆνας ὅλους¹⁴ ἐσώζονθ' οἱ Φωκεῖς τοὺς ὕστε-²⁰⁰ ρον,¹⁵ ἣ δὲ τούτου ψευδολογία¹⁶ μετὰ ταυτ' ὕστερον αὐτοὺς ἀπώλεσεν, ἐξαπατήσας ὑμᾶς. (79) Εἴτα καὶ νῦν ἐν μείζονι κινδύνῳ τὴν Χερρόνησον οὖσαν εὐρήσετε,¹ ἢ τότε. πότερον² γὰρ εὐπορώτερον ἂν³ δίκην ἔδωκε⁴ Φίλιππος ἐξαμαρτῶν⁵ εἰς

78. Quod si, pro Phocensibus et Pyliis et ceteris quae perierunt, Chersonesum superesse reipublicae, dicat; per Iovem et deos vos obsecro, iudices, ne admittatis, neque patiamini, ut ad legationis iniurias etiam e defensione probum civitati concilietur: 'vos, ut aliquid proprii subriperetis, sociorum salutem neglexisse'. neque enim ita fecistis, sed pace iam facta et Chersoneso incolumi quattuor totos menses post salvi Phocenses erant, sed istius mendacia postea illos perdiderunt, quum decipissent vos (79) Deinde Chersonesum nunc etiam in maiore versari periculo, quam tum, reperietis. utrum enim facilius fuisset ulcisci Phi-

78. 1) Πυλῶν καὶ Φωκ. Hermog. Rh. T. III p. 105 W. 2) ἄλλων καὶ τῶν Aug2. 3) καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπ. om Hermogenes. Schol. in eund. Rh. T. IV p. 241 W. Maximus Rh. T. V p. 582 W. 4) Χερρόνησον Aug1. k. s. 5) σώζεται Sopater Rh. T. V p. 132. Cf. Hermog. p. 106. 6) πρὸς Δ. καὶ Θ. om Hermog. p. 105. sed habet p. 310. 7) ὡ om Aug1. 8) Ἀθηναῖοι Indd. γρ AldV. Aug2. Hermog. p. 105 (omittens etiam ἄνδρες). r. Vind4. Laur8. — om Mal. 9) πρεσβείας ἡδίκησθε om Mor. in fine paginae. 10) προκατασκευασθῆναι Fel. γρ marg Mor. Q. Aug1. k. s. t. u. (Φ?). — προσπαρασκευασθῆναι Aug2. — παρασκευασθῆναι cod ε. 11) τι om Laur8. pr Q in fine lineae. Φ. u. Vind3. 12) προέδοτε cod ζ. 13) σὼ οὔσης Dindorfius de sno, tali hiatu. 14) ὅλους μῆνας r. s. Laur8. 15) τοὺς ὕστερον e sequentibus orta putat Dobraeus. Inculcare populo orator volebat post pacem factam et Chersonesum servatam periisse Phocenses. Vid. §. 74 sqq. 16) ψευδ. cit. Pollux II §. 121.

79. 1) οὖσαν om Hermog. T. III p. 105 W. — εὐρήσετε οὖσαν Laur8. 2) πότερον Hermogenes. t. Vind3. 3) ἂν om Aug1. k. — ante εὐπορ. ponit s. 4) ἔδωκε δίκην r. Vind3. 4. Laur8. 5) ἐξαμαρτῶν Q.

αὐτὴν πρὶν τούτων τι⁶ τῆς πόλεως προλαβεῖν,⁷ ἢ νυνί;⁸ ἐγὼ μὲν οἶμαι, τότε πολλῶ. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία, τῶν φόβων ἀφρημένων καὶ τῶν κινδύνων τῶν⁹ τοῦ βουλευθέντος¹⁰ αὖ¹⁰ αὐτὴν ἀδικῆσαι;¹¹

80. Ἐτι τοίνυν τοιοῦτό¹ τι μέλλειν² αὐτὸν ἀκούω λέγειν, ὅτι θαυμάζει, τί δὴ ποτε Δημοσθένης³ αὐτοῦ⁴ κατηγορεῖ, Φωκέων δ' οὐδείς. Ὡς δὲ⁵ τοῦτ' ἔχει, βέλτιον προακούσαι⁶ παρ' ἐμοῦ. Φωκέων τῶν ἐκπεπωκότων⁷ οἱ μὲν οἶμαι⁸ βέλτιστοι¹⁵ καὶ μετριώτατοι⁹ φηγάδες γεγεννημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες ἡσυχίαν ἄγουσι, καὶ οὐδείς αὖν αὐτῶν ἐθέλησεν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερῶν ἰδίαν ἐχθρὰν ἀνελέσθαι,¹⁰ οἱ δ'¹¹ ὅτιοῦν αὖ¹² ἀργυρίου¹³ ποιήσαντες¹⁴ τὸν δῶσοντ' οὐκ ἔχουσιν αὖ-

lippum, si quid in eam commisisset, antequam horum aliquid reipublicae praecripuisset, an nunc? equidem opinor tum longe facilius. Quale est igitur 'illam superesse' adempto metu et periculis ei, qui illam voluerit vexare?

80. Iam praeterea tale quid eum esse dicturum audio, mirari se, cur a Demosthene accusetur, a Phocensium autem nemine. Quod cuiusmodi sit, antea ex me audire praestat. Phocensium eiectorum alii, opinor, optimi et modestissimi extorres facti et talia perpessi otium agunt neque quisquam eorum propter reipublicam proprias suscipere velit inimicitias. alii quodcumque argenti causa facientes praebitorem non ha-

6) πρὶν τι τῶν γρ antiq marg Σ. LaurS. γρ Φ. — πρὶν τι τούτων Vindl. — πρὶν τοῦτόν τι Ask. — Cf. ad Cor. §. 224. 7) προσλαβεῖν Augl. 2. s. δ. — προάλαβεῖν LaurS. 8) νῦν Φ. r. Mal. LaurS. 9) τῶν uncis seclussit Reiskius. 10) αὖν ante αὐτὴν om Aldetc. Ω. T. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal. LaurS. Schol. — Habent Σ, vulg. — punctis notavit LaurS pr m. — αὖ post ἀδικῆσαι add Weim. 11) ἀδικεῖσθαι Vind3.

80. 1) καὶ ante τοιοῦτ. add LaurS. vulg. — καὶ om Σ. Recte, nam supposuit quidem Demosthenes supra Aeschinem illa dicturum esse, sed h. l. dicit se *audisse* alia, sufficitque ἔτι. — τοιοῦτόν Aldetc. k. r. s. Vind4. 7. Mal. — τοιοῦτο Σ. LaurS. vulg. 2) μέλλειν Ω. 3) μὲν post Δημ. add. Mor. LaurS. Augl. k. s. Ven. Harl. — om Σ. vulg. 4) αὐτοῦ Σ. 5) δὲ F. Φ. Augl. 2. k. r. s. Mal. LaurS. 6) ὑμᾶς add antiq Σ post προακούσαι cum leni hiatus. item γρ Φ. 7) ἐπαικίτων u. Meerm. Vind3. — ἐπιτοκίων pr Ω. 8) οἶμαι καὶ Ω. 9) δικαιοτάτοι Marcellinus Rh. T. IV p. 336. Locum respicit Sopater. Rh. T. IV p. 330 W. 10) ἐλέσθαι Augl. (2?). k. r. s. LaurS. 11) ἄγονοιν, οἱ δὲ omissis reliquis Maximus Rh. T. V p. 586 W. 12) οἱ δὲ μὴ δ' ὅτιοῦν ἀνευ Aldetc. LaurS. Ω. r. t. u. v. corr F' (Bav?). corr T. γρ k. Vind3. 4. Mal. LaurS. — οἱ δ' ὅτιοῦν αὖ Σ. vulg. Maximus Walz. 13) ἀργύριον Augl. k. 14) ποιήσαντες Aldetc. Maximus. T. Augl.

τοῖς.¹⁵ οὐ γὰρ ἔγωγ' ἂν ἔδωκ'¹⁶ οὐδενὶ οὐδέν, ὥστε μοι¹⁷ πα-
ραστάντας¹⁸ ἐνταυθὶ¹⁹ βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια
καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ²⁰ βοᾷ. (81) Ἀλλὰ μὲν ὁ γε¹ δῆμος ὁ
τῶν Φωκέων οὕτω² κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διακείται, ὥστε μὴ
περὶ τοῦ κατηγορεῖν³ ἐκάστῳ τὰς⁴ Ἀθῆναις εὐθύνας⁵ εἶναι τ.
τὸν λόγον,⁶ ἀλλὰ⁷ δουλεύειν καὶ τεθνάναι τῷ φόβῳ⁸ Θηβαί-
ους⁹ καὶ τοὺς Φιλίππου ξένους, οὓς¹⁰ ἀναγκάζονται τρέφειν
διωρισμένοι κατὰ κώμας¹¹ καὶ παρηρημένοι¹² τὰ ὄπλα.

bent. neque enim ego cuiquam quicquam dederim, ut hic mihi assisten-
tes clamitarent, qualia perpassi essent. nam veritas et res ipsa clamat.
(81) Cum plebe autem Phocensium adeo male et miserabiliter agitur, ut
iam cuique eorum in mentem non veniat accusare rationes Athenis reddi-
tas, sed serviant et metu emoriantur tum Thebanorum tum mercenari-
orum Philippi quos alere coguntur, in vicos redacti et armis spoliati.

κ. r. s. Vind4. Mal. Laur8. Cf. §. 342. Futurum male defendebat We-
ber, ad Aristocr. §. 15. — ποιήσαντες Σ. Laur8. vulg. — ποιήσαντες^α
F. v. — ποιήσαντες Bav. 15) αὐτοῖς Laur8. Harl. s. δ. Maximus. —
αὐτοῖς Σ. Laur8. — ἐαυτοῖς Aldetc. Q. Vind3. 4. Mal. 16) ἔγωγ' ἔδωκα
ἂν Maximus. — ἔγωγ' ἂν οὐκ ἔδωκα Vind4. — ἂν ἔγωγ' ἔδωκα Vind7.
17) ὥστ' ἐμοὶ r. Vind4. — (ὥστ' ἐμοὶ Vind3). 18) παραστάντα Aug1. k. s.
19) ἐνταῦθα Aug1. k. s. — ἐνταυθὶ Σ. — ἐνταυθοῖ Aldetc. Laur8. Q.
Maximus. Vind3. 4. Vid. Prolegg. Gramm. §. 139. 20) αὐτοῖς Ald. Mor.
— αὐτὰ Σ. Laur8. vulg. — αὐτῷ Q. — αὐτοῖς αὐτὰ Reiskius de suo.
81. 1) ὁ γε Mor (IndLamb ὁ γε). pr Aug1. — ὁ γε Σ. Laur8.
vulg. 2) οὕτω om pr Laur8, eadem superscr. 3) συγκατηγορεῖν
IndLamb. 4) περὶ τὰς s. δ. — om Aug2. 5) εὐθύνας om Q, add
marg. 6) τῶν λόγων Aug2. 7) ἀλλ' οὐ Σ. vulg. pr Q, sed corr
punctis et lineola delevit οὐ. — ου om marg antiq γρ Σ. Laur8. AldB.
corr t. Ven. Aug1. 2. Harl. Vind4. Mal. Laur8. (Φ. k. r. s). 'Expungen-
dum videtur.' Obsopoeus. — ἀλλὰ F. — ἀλλ' οὐν AldV. — ἀλλὰ μὴ
Ask. — ἀλλὰ τοῦ IndLamb. Less. eadem illa AldV. coniecerunt Wolfius,
Dobraeus. 'At δουλεύειν cum proximo infinitivo pendet ab ὥστε.' Schae-
ferus. οὐ ortum videtur e repetitis proximis ΔΟΤ post ΑΑΑ. 8) καὶ add
post φόβῳ Aldetc. Vind4. Mal. — om Σ. Laur8. pr Q. vulg. 9) τοὺς
add ante Θηβαίους Aldetc. r. γρ Φ. Vind4. Mal. Laur8. — om pr Σ
(add antiq). Laur8. pr Q (marg add καὶ τοὺς). vulg. — — Θηβαίους
Vind3. Etiam Reiskius voluit Θηβαίους et τοῖς Φ. ξένοις. quasi pen-
derent a δουλεύειν. — διὰ τοὺς Θηβαίους IndLamb. Vid. ad Phil. I
§. 45. 10) οὓς uncis secluserat Reiskius, quem poenituit. 11) χώραν
Aug1. k. r. s. pr Harl. Laur8. 12) παρηρημένοι Laur8. marg antiq
περιη
γρ Σ. Φ. — παρηρημένοι F. — ἀφρηρημένοι Less.

367 (82) *Μὴ δὴ ταῦτα λέγειν αὐτὸν ἔατε, ἀλλ' ὥς οὐκ ἀπολώλασι*¹
Φωκεῖς δεικνύναι, ἢ, ὥς² οὐχ ὑπέσχετο σῶσειν αὐτοὺς Φίλιππον.
τοῦτο³ γὰρ εἰσι⁴ πρεσβείας εὐθυναί⁵. τί πέπρακται; τί ἀπήγ-
γειλας; εἰ μὲν ἀληθῆ⁶ σῶζον. εἰ δὲ ψευδῆ⁷ δίκην δός. Εἰ δὲ
μη⁸ πάρεισι Φωκεῖς⁹ τί τοῦτο; οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς οἰ-
μαί τὸ μέρος σὺ¹⁰, ὥστε μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν μήτε τοὺς
ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι¹¹ δύνασθαι.

83. *Καὶ μὴν ὅτι χωρὶς τῆς ἄλλης αἰσχύνῃς καὶ ἀδοξίας,*
ἦν τὰ πεπραγμέν¹² ἔχει, καὶ μεγάλοι κίνδυνοι περιεστᾶσιν¹³ ἐκ
τούτων¹⁴ τὴν πόλιν, ῥᾶδιον¹⁵ δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν¹⁶,
ὅτι τῷ¹⁷ Φωκέων πολέμῳ καὶ τῷ κυρίῳ εἶναι Πυλῶν Φωκέας
ἢ τ' ἀπὸ Θηβαίων ἄδει¹⁸ ὑπῆρχεν ἡμῖν¹⁹, καὶ τὸ μηδέποτε²⁰ ἔλ-
θεῖν ἂν²¹ εἰς Πελοπόννησον μηδ'²² εἰς Εὐβοίαν μηδ' εἰς τὴν

(82) Ista igitur eum dicere vetate, sed, aut non periisse Phocenses, ostendere, aut se non promississe, Philippum eos conservaturum. nam hae sunt legationis rationes: quid actum est? quid renuntiasti? si vera, absolutor. sin falsa, dato poenam. Quod si Phocenses non adsunt, quid tum? Scilicet sic tractasti eos pro tua quidem parte, ut neque amicis opitulari, neque inimicos ulcisci possint.

73. Iam praeter reliquum dedecus et ignominiam, quae in actis insunt, etiam magna ex his orta esse reipublicae pericula, ostendi facile potest. Quis enim vestrum ignorat Phocensi bello et Phocensibus Pylas tenentibus neque a Thebanis quicquam vobis fuisse metuendum neque in Peloponnesum vel in Euboeam vel in Atticam venturum fuisse Philippum

82. 1) *απολωσι* pr Σ. 2) *ὥς* corr Σ ex *ὄν* ipse scriba. 3) *ταῦτα* corr r. — *αὐται* IndLambin. Vid. Bernhard. Synt. p. 281. 4) *γὰρ ἔστι* Augl. k. s. γρ AldB. 5) *εὐθύναι* vulg. etiam Σ. LaurS. — *εὐθύναι* r. Mal. Vind3. 4. — *εὐθύναι* F. Vid. Prolegg. Gramm. §. 118. 6) *τὸ μέρος σὺ* Σ. LaurS. vulg. etiam pr Q, sed *σὺ* punctis notavit corr et addidit *σὸν* inter *τὸ* et *μέρος*. — *τὸ μέρος σὸν* s. — *τὸ κατὰ πάντων μέρος σὺ*. marg antiq γρ Σ. γρ Φ. — Vid. Bernhard. Synt. p. 131. 7) *ἀμύνεσθαι* vulg. — *ἀμύνασθαι* Σ. LaurS. Q. Φ. Augl. 2. k. s. δ. Vind3. AldV. — *ἀμύνεσθαι* F. i. — *ἀμύνεσθαι* Vind4, in quo ε erasum est. Cf. ad §. 51.

83. 1) *περιεστᾶσιν* corr Q. 2) *τούτων* marg Mor. — *τούτων*^{ον} LaurS, sec manus delevit *ου* superscriptum. 3) *τὴν πόλιν περιεστᾶσιν*, ἐκ *τούτων* ῥᾶδιον Augl. k. s. 4) *ὑμῶν* om Aristides Rh. T. IX p. 452. 5) *τῶν* Q. — *τῶ τῶν* Aristides. 6) *ὑμῖν* Aldeto. Augl. k. LaurS. (s? fort. r?). — *ἡμῖν* Σ. LaurS. vulg. 7) *μηδέτε* Q. 8) *ἂν* ἐλθεῖν vulg. — *ἀνελθεῖν* Vind4. — *ἐλθεῖν ἂν* Σ. LaurS. Φ. — *ἂν* om Augl. k. s. 9) *ἢ* LaurS.

Ἀττικὴν Φίλιππον¹⁰ μηδὲ Θηβαίους; (84) Ταύτην μέντοι τὴν¹³
 ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν¹ ἀσφάλειαν ὑπάρ-
 χουσάν τῃ πόλει ταῖς τούτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πει-
 σθέντες προήκασθ'² ὑμεῖς, καὶ³ τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πο-
 λέμφῳ συνεχεῖ καὶ πόλεσιν μεγάλαις⁴ συμμαχῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ
 χώρου πολλῇ⁵ περιείδεται⁶ ἀνασταθεῖσαν. καὶ ματαία μὲν ἢ
 πρότερον⁷ βοηθεῖ εἰς⁸ Πύλας ὑμῖν⁹ γέγονεν, ἣν μετὰ πλειό-
 νων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποιήσασθε,¹⁰ ἂν¹¹ λογίσθησθε τὰς
 ἰδίας δαπάνας τὰς¹² τῶν στρατευσαμένων, μάταιαι¹³ δὲ καὶ¹⁴
 αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. (85) Ὁ δέ, πολλῶν ὄντων καὶ δει-²³
 νῶν ὧν¹ οὗτος ὑπὴρέτηκε Φιλίππῳ, πλείστην ὕβριν ὥς ἀλη-
 θῶς ἔχει κατὰ τῆς πόλεως καὶ² ἀπάντων³ ὑμῶν, τοῦτ' ἀκού-

aut Thebanos? (84) Hanc vero securitatem, quae et a loco et rebus ipsis reipublicae suppetebat, istorum fraudibus et mendaciis circumventi vos amisistis, et munitam armis et bello perpetuo et magnis urbibus sociorum hominum et ampla regione passi estis everti. et frustra vobis priora auxilia in Pylas missa sunt, in quae amplius quam ducenta talenta contempsistis, si privatos eorum, qui expeditioni interfuerunt, sumptus supputetis. inanis etiam spes est, quam de ulciscendis Thebanis conceperatis. (85) Quod autem, quum multa et acerba ea sint, in quibus iste Philippo inservit, contumeliosissimum re vera est et in rempublicam et in vos

10) Ἀττικὴν, μηδὲ Φιλ. Mor. T. v. (non Ω). — hoc μηδὲ om Σ. LaurS. vulg. Cf. Frank. De Part. negantibus P. II p. 8.

84. 1) αὐτῶν om F. in γρ habet Φ. 2) προήκασθ' Aldetc. Ω. r. t. u. pr v. Vind3. 4. — προήκασθ' Σ. LaurS. vulg. 3) καὶ om pr T. 4) μεγάλοις F (non Bav?). 5) χώραν πολλὴν Reiskius de suo. Probat Dobraeus deleta καὶ interpungens: μεγάλοις, συμμαχῶν ἀνδρῶν χώραν πολλήν. 'Non fuit cur Reiskius mutaret. ἀσφάλεια τετειχισμένη ὅπλοις etc. et ἀνασταθεῖσα metaphorice dictum est. — Amat orator huiusmodi tropos. Sic τευχισμός p. 325, 25. et τεῖχος p. 559, 25.' Schaeferus. 6) περιείδεται Mor. — περιείδετε Σ. LaurS. vulg. 7) πρότερον vulg. — πρότερον Σ. LaurS. — πρώτη Vind7. 8) ἢ εἰς Mor. Augl. (k. r. s). LaurS. — ἢ om Σ. LaurS. vulg. Potest omitti articulus, sive εἰς construis cum verbo γέγονεν, sive cum βοηθεῖν substantivo verbali, quia dicitur βοηθεῖν εἰς. Vid. Krueger. Gramm. §. 50, 9 ann. 9—11. 9) ἡμῖν F. Augl. r. Vind4. 10) ἐποιήσασθ' ὑμεῖς Augl. 2. k. r. s. LaurS. 11) ἂν vulg. — ἂν Σ LaurS. 12) τὰς om vulg. — Habent Fel. Σ. LaurS. T. Vind4. 13) μάταιαι Ald typographi errore. pr Ω. 14) καὶ om Augl. 2. k. s.

85. 1) δεινῶν sine ὧν pr Σ, unde antiq corr in δεινῶν i. e. δεινῶν ὧν. — Etiam Vind3 om ὧν. 2) καὶ κατὰ vulg. — καὶ ὑπὲρ τῶν AldT. — hoc κατὰ om Σ. LaurS. T. Augl. δ. s. k. s. — (Lind? Vid. not. 3). 3) πάν-

σατέ' μου, ὅτι τοῖς Θηβαίοις ἐγνωκότος¹ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Φιλίπ-
 368 που πάνθ' ἃ⁵ πεποίηκε ποιεῖν,⁶ οὗτος ἀπαγγέλλας⁷ τὰναντία
 καὶ φανεροὺς ἐπιδείξας ὑμᾶς οὐχὶ βουλομένους ὑμῖν μὲν τὴν⁸
 ἐχθρὰν τὴν πρὸς Θηβαίους μείζω, Φιλίππῳ δὲ τὴν χάριν πε-
 1 ποίηκεν. Πῶς ἂν οὖν⁹ ὑβριστικώτερον ἄνθρωπος ὑμῖν¹⁰
 ἐχρήσατο;

86. Λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν¹ τὸ τοῦ Διοφάντου καὶ
 τὸ² τοῦ Καλλισθένους, ἵν' εἰδῇτε, ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέοντ' ἐποι-
 εῖτε,³ θυσῶν καὶ ἐπαίνων⁴ ἤξιούσθε παρ' ὑμῖν⁵ αὐτοῖς καὶ
 παρὰ τοῖς ἄλλοις,⁶ ἐπειδὴ δ' ὑπὸ τούτων παρεκρούσθητε,⁷
 10 παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκομίζεσθε⁸ καὶ τὰ

omnes, id ex me audite: Quum Philippus ab initio constituisset omnia quae fecit facere pro Thebanis, iste contrario nuntiato et vestra voluntate contraria palam declarata tum vobis inimicitias auxit Thebanorum tum gratiam Philippo peperit. Quis igitur hominum insolentius agere vobiscum potuisset?

86. Cape iam decretum Diophanti et decretum Callisthenis et recita, ut sciatis, quum officio fungeremini, supplicationes decretas et laudationibus affectos esse vos et a civibus vestris et ab aliis, quum autem isti vos decepissent, vos liberos et uxores ex agris in urbem transtulisse, et

των vulg. — ἀπάντων Σ. LaurS. T. — Lind sic: κατὰπάντων. 4) ἐγνωκότος Σ ut reliqui libri, sed in eraso loco, ubi Bekkero videtur δεδοκότος fortasse antea scriptum fuisse. nos nihil indagare poteramus. — om Vind4. 5) ἀπερ LaurS. vulg. — ὑπὲρ Mor typogr errore pro ἀπερ. — ἃ Σ. Augl. k. 6) πεποίηκε ποιεῖν Σ. AldB. Augl. k. s. — προήρητο ποιεῖν LaurS. vulg. — προήρηντο ποιεῖν Reiskius de suo. — πεποίηκεν sine ποιεῖν AldV. Bodl. Harl. Placebat Tayloro. 7) ἀπήγγειλας Paul. 8) τὴν om Paul. etiam Lind. 9) οὖν om F. Augl. 2. k. s. v. — in marg habet Φ. Mavult omissum Schaeferus. 10) ὑμῖν ἄνθρωπος Augl. k. s. — Schaeferus mavult cum articulo ἄνθρωπος. Gravius est, si universe dicitur: wie könnte ein mensch?

86. 1) λαβὼν post Διοφάντου ponunt Augl. k. s. 2) καὶ τὸ om Διοφάντου rubro δ. ε. 3) ἐποιεῖτε Q. — Proxime θυσῶν LaurS. 4) παῖδων Cobetus (Nov. Lectt. p. 383 sq.) coniecit. At vid. ad Cor. §. 217. 5) ἡμῖν Ald. Mor. — ὑμῖν Σ. LaurS. vulg. 6) ἄλλοις Ἑλλήσιν Mor. Augl. k. r. s. Harl. LaurS. — Ἑλλήσιν om Σ. LaurS. vulg. Vid. Funkhaenel. Observv. Crit. in Phil. III p. 9. 7) παρεκρούσθητε Ald. Fel. ζ. — ψήφισμα καλλισθένους rubro Proxime: παῖδας LaurS. 8) κατεκομίζετε Augl. δ. ζ. k. r. t. u. v. Harl. Ven. Lind. Vind3. Mal. LaurS. Verbum solemne. Cf. §. 125. Lyeurg. Leocr. §§. 16. 17. Decret. Cor. §. 38. Οἱ Συναγαγοῦντες

Ἡράκλει⁹ ἐντὸς τείχους¹⁰ θύειν¹¹ ἐψηφίσεσθε,¹² εἰρήνης οὐ-
σης, ὃ καὶ θαυμάζω.¹³ Λέγε τὸ ψήφισμα.

decrevisse, quum pax esset, ut sacra Herculis intra moenia fierent. id
quod quoque miror. Recita decretum.

vasa sua vehabant in urbem mari vicinam sive reliqua Attica infe-
riorem, itaque accurate dicuntur κατακομίζειν et κατακομίζεσθαι. —
κατεκομίζεσθε Σ. LaurS. T. s. γρ Φ. Medium in hac formula rarius
quidem est, attamen cf. Plat. Critiae p. 118 E: τὴν τ' ἐκ τῶν ὁρῶν
ὕλην κατήγον εἰς τὸ ἄστυ καὶ τάλλα δὲ ὥραια πλοίοις κατεκομίζοντο.
Thuc II, 14: οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . ἐξεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας
καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν. — κατακομίζετε Φ. — κατα-
κομίζετε F. — μετακομίζετε Aldetc. Vind4. — μετακομίζετε Aug2. —

μετακομίζεσθε IndAld. AldV. — ^{με}κατεκομίζετε Ω. 9) Cit. Harpoer.
Phot. Suid. s. v. Ἡρ. 10) ἐντὸς τοῦ τείχους Ω. Φ. u. Vind3. Fre-
quentius est sine articulo ἐντὸς τείχους, ἔξω τείχους. Cf. Isocrat.
Areop. §. 52: ὥστε καλλίους εἶναι . . . τὰς κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν
ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς τείχους, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μὴδ' εἰς τὰς
ἰορτὰς εἰς ἄστυ καταβαίνειν. Isaeus De Dicæog. Heredit. §. 22:
πλὴν γὰρ δοιοὶν οἰκιδιοὶν ἔξω τείχους καὶ ἐν πεδίῳ ἐξήκοντα πλῆθρον
οὐδὲν πεκομίσμεθα. ibiq. Schoem. Cf. Krueger. Gramm. §. 50, 2 not. 15.
11) τείχους θύειν Lind. observavit, quia in Paul. θύειν τείχους errore

operarum inveniebat. 12) ἐψηφίσασθε Aug2. Vind4. — ἐψηφίσασθε F.
13) Post θαυμάζω vulgo adduntur: εἰ τὸν μὴδὲ (sic Fel. Mor. AldB.
Bodl. Less. [Augl. k. s. corr T]. — reliqui: εἰ μὴδὲ τὸν) τοὺς θεοὺς
καθ' ὃ πάτριον ἦν (νῦν Ω) τιμᾶσθαι ποιήσαντα, τοῦτον ἀτιμώρητον
ἀφήσετε. — om Σ. text LaurS. pr T. 'Fortasse Demosthenes alia scripse-
rat.' Turicenses. Est quidem structura vulgatae lectionis vere Attica.
Post ὃ καὶ θαυμάζω ante εἰ cogitatione supplendum τόδ' ἐστίν. De quo
usu vide Schaeferum ad p. 1277, 10. Bernhard. Synt. p. 297. Krueger. Gr.
§. 51, 13 not. 13. Dobraei Adv. T. II p. 58. Wolf. ad Reiz. Accent. p. 97 sqq.
Cf. Lycurg. Leocr. §. 56: ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν ἀτοκώτατον: εἰ
περὶ ὧν αὐτὸς προεδόκα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε.
Isocrat. Archidam. §. 56: ὃ δὲ πάντων σχετιώτατον: εἰ . . . ῥαθυμο-
τέρων τῶν ἄλλων βουλευσόμεθα περὶ τούτων. Aristogit. I §. 31: ὃ καὶ
θαυμαστόν ἐστιν: εἰ τις ὑμῶν ἄγνοεῖ. Neque est ὃ i. q. διό, ut con-
sebant Brunkius ad Aristoph. Eccles. vs. 338. Pflugk. ad Eurip. Hecub.
vs. 13. alii. Nexus autem verborum cum antecedentibus satis arctus
esset per καὶ conjunctionem, nos dicimus: *woüber ich mich auch noch
wundere, ist das.* Nec superfluum esset καὶ, si vulgo addita servantur.
i. e. non solum quod Heraclea tum turbaram causa in urbe celebrata
sunt miror, sed etiam hoc mirarer, si Aeschinem absolveretis. At nisi

ΨΗΦΙΣΜΑ.¹⁴

15

Ταῦτα μὲν τότε¹⁵ ἄξια,¹⁶ ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹⁷ τῶν πεπραγμένων ἐψηφίσασθε.¹⁸ Λέγε δὴ¹⁹ τὰ μετὰ ταῦτα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.¹

20

87. Ταῦτα τότε² ἐψηφίσασθ³ ὑμεῖς διὰ τούτους, οὐκ⁴ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν οὔτε⁵ κατ' ἀρχὰς ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν, οὐδ'⁶ ὕστερον ἐγγράφαι πεισθέντες αὐτὴν⁷ καὶ τοῖς ἐχρόνοις,⁸ ἀλλ' ὥς θαυμάσι⁹ ἤλικα πεισόμενοι²⁵ διὰ τούτους ἀγαθὰ. καὶ μὴν καὶ⁹ μετὰ ταῦτα, ὅσάκις πρὸς Περσέω, ἢ πρὸς¹⁰ Μεγάροις ἀκούοντες δύναμιν Φιλίππου καὶ

Haec igitur olim e dignitate rerum gestarum decrevistis. Age recita quae secuta sunt.

87. Haec tum vos decrevistis: ab istis impulsus, quum ea spe neque initio pacem fecissetis et societatem, neque post adducti, ut eam esse etiam posteris scriberetis, sed tanquam mirabilia nescio quae propter istos bona percepturi. Et vero etiam postea quoties audientes Philippi exercitum ad Porthmum aut ad Megara esse, tumultuati sitis, scitis

εἰ . . . ἀφήσετε delentur, praesens tempus θαυμάζω ferri non potest, locus mutandus esset in διὸ καὶ θαυμάσαιμ' ἂν aut θαυμάσομαι. Sin sequimur optimos codices, καὶ post relativum pronomen est i. q. quum multa in hac causa miror, tum etiam illud tam insolitum paeneque inauditum. (De quo usu vid. Klotz. ad Devar. II p. 636 sq.) Neque amplius sententiarum nexus ruptus est inculcatâ enuntiatione, quam petiisse videtur e §§. 125—133. Cf. 280 sq. 71. qui ellipsim explicaturus erat. 14) ψηφίσματα u. Mavult Reiskius. 'nam sunt, inquit, duo numero, primum a Diophanto, alterum a Callisthene scriptum de Heracliis in urbe agendis. vs. 15 est laetum illud . . . Diophanteum.' Prius iubet orator recitari unum decretum, tum alterum. 15) τότε post τῶν ponunt Augl. 2. k. s. 16) ἀξίωμα Vind3. 17) ὧς ἄ. Ἀθ. om s. 18) ἐψηφίσασθε om Augl. k. s. 19) δὲ Mal.

87. 1) Ψηφίσματα Q. u. 2) ὅτε s. 3) ἐψηφίσασθ' Aug2. 4) οὐκ om Fel. Nihil observatum invenio in Lind. — Casu (non mea culpa) in Parisina mea proximum ταῖς exciderat. 5) οὔτε Σ. pr T.

— οὔτε F. 6) ὅθ' Q. 7) αὐτῇ coniecit Markland. Receperunt Reiskius etc. — εἰς αὐτὴν rursus coniecit idem Markland. Receperunt Turicc. Dindorf. etc. — αὐτὴν scil. εἶναι. Cf. §§. 48. 54. 310. 8) ἐχρόνοις Σ. Laur8. vulg. — γρ. ἐχρόνοις AldV. — ἐγγόνοις Ald. Q. i. v. Bav (non F). Vind3. Cf. ad §. 48. 9) καὶ om Augl. k. s. Laur8. Delevit nuper Bekkerus. 'Mihi satis placet additum. Non tantum recente tumultu, sed etiam temporibus insecutis.' Schaeferus. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 652. 10) πρὸς om Mal. Laur8.

ξένους¹¹ ἔθορυβεῖσθε,¹² πάντες ἐπίστασθε. Οὐ τοίνυν, εἰ μήπω τῆς Ἀττικῆς ἐπιβαίνει, δεῖ σκοπεῖν¹³ οὐδὲ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' εἰ διὰ τούτους ἔξουσία γέγονεν αὐτῷ τοῦθ' ὅταν βούληται ποιῆσαι, τοῦθ' ὁρᾶν, καὶ πρὸς ἐκεῖνο τὸ δεινὸν βλέπειν, καὶ τὸν¹⁴ αἷτιον καὶ¹⁵ παρασκευάσαντα¹⁶ τὴν ἔξουσίαν ταύτην¹⁷ ἐκείνῳ μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.

88. Οἶδα τοίνυν, ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων¹ αὐτῶν² λόγους³ Αἰσχίνης φεύξεται, βουλόμενος δ' ὑμᾶς ὡς πορρωτάτῳ τῶν πεπραγμένων⁴ ἀπάγειν⁵ διεξιέειν, ἥλικα πᾶσιν ἀνθρώποις⁶ ἀράθ' ἐκ τῆς εἰρήνης γίνεται καὶ τοῦναντίον ἐκ τοῦ πολέμου κακὰ, καὶ ὅλως ἐγκώμι' εἰρήνης ἐρεῖ, καὶ τοιαῦτ'⁷ ἀπολογήσεται. Ἔστι δὲ καὶ⁸ ταῦτα⁹ κατηγορήματα τού-

omnes. Non igitur hoc spectandum est, aut cessandum, etiamsi nondum in Atticam invadit, sed illud videndum, sitne per istos potestas ei data id faciendi, quando libitum fuerit, et illa calamitas respicienda, et auctor et instructor illius potestatis odio prosequendus et ulciscendus.

88. Porro scio Aeschinem ad ipsa crimina nihil esse responsurum, sed, quo vos quam longissime a rebus actis abducatur, commemoraturum quantum omnes homines commodorum e pace percipiant, contra quae e bello mala, ac denique laudationem pacis defensionis loco allaturum.

11) ὡς add Aug². Ven. Harl. Recepit Reiskius. 12) ἔθορυβεῖσθε Aldetc. *ι*. — ἔθορυβεῖσθε Σ. LaurS. vulg. 13) πάντες . . . σκοπεῖν bis Q. 14) τὸ Ald. *ι*. 15) καὶ τὸν vulg. — τὸν om Σ. T. LaurS, ^{συμ} de quo cf. not. 16. 16) παρασκευάσαντα Σ, antiq ^{τὸν} συμ superscripsit.

— συμπαρεσκευάσαντα γὰρ Φ. — συμπαρεσκευάσαντα LaurS, eadem manu. 17) ταύτην τὴν ἔξουσίαν Mor. de suo, ut videtur.

88. 1) κατηγορουμένων Q. *ι*. u. Vind3. 7. 2) αὐτοῦ LaurS. vulg. — αὐτῶν Σ, antiq superscripsit οὗ. — αὐτῷ Aldetc. — αὐτοῦ Bkk. — αὐτοῦ AldV. — 'Praestat αὐτῶν, criminum ipsorum. Hic ipsa crimina opponuntur alienis, ad quae Aeschines evagabitur.' Reiskius. 3) ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων λόγους αὐτοῦς Maximus Rh. T. V p. 583 W. 4) πεπραγμένων Σ. Maximus. IndFel. et vulg. — πραγμάτων Aldetc.

^{πραγμάτων} Q. Φ. u. v. Vind3. 4. Mal. — πεπραγμένων LaurS eadem manu. — 'πράγματα sunt res, quae, si ita fert, te inscio et absente sunt vel fiunt. πεπραγμένα sunt h. l. res a te gestae.' Reiskius. 5) ἀπάγειν Maximus. 6) ἀνθρώποις om LaurS. 7) ταῦτα r. LaurS. 8) καὶ om Augl. 2. k. s. d. 9) καὶ αὐτὰ ταῦτα Maximus. — πάντα post ταῦτα add vulg. — om Σ. Q. text LaurS lineam finiens, eadem manus in marg scripsit.

10 του. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν¹⁰ αἰτία, τοσοῦτων¹¹ πραγμάτων καὶ¹² ταραχῆς ἡμῖν¹³ αἰτία γέγονεν· τί τις εἶναι τοῦτο φη¹⁴ πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες¹⁵ οὗτοι καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν;¹⁶ (59) 'Τί δέ; οὐ τριήρεις τριακόσιαι¹ καὶ
15 σκευὴ ταύταις καὶ χορήμαθ'² ὑμῖν περιέσται καὶ περιέσται³ διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἰποι. Πρὸς δὴ⁴ ταῦτ'⁵ ἐκείν'⁶ ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν⁷ δεῖ, ὅτι καὶ τὰ⁸ Φιλίππου πρᾶγματ' ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα⁹ πολλῶ καὶ¹⁰ κατασκευαῖς ὀπλῶν¹¹
20 καὶ χώρας¹² καὶ προσόδων,¹³ αἷ¹⁴ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλοι.¹⁵
(90) 'Γεγόνασιν δὲ καὶ ἡμῖν¹ τινές.² 'Ἡ δέ γε τῶν πραγμά-

Sunt autem etiam haec cum eius criminatione coniuncta. nam si quae aliis tot honorum causa est, nobis tot negotiorum et perturbationis causa exstitit; quid tandem dicat quis hoc significare nisi istos muneribus acceptis rem sua natura bonam corrupisse? (89) 'Quid vero? annon triremes trecentae et armamenta illarum et pecuniae vobis supersunt et supererunt propter pacem?' fortasse dicat. Vobis autem contra ita sentiendum est: etiam Philippi opes ex ea pace multo auctiores esse factas apparatu et armorum et regionis et reddituum, quos ille nactus est magnos. (90) 'Sed

10) ἀγαθοῖς Σ. Φ. — ἀγαθῶν LaurS. marg antiq γρ Σ, ut vulg.
11) τηλικούτων r. 12) τηλικαύτης post καὶ add LaurS. vulg. — om Σ. Augl. k. s. δ. Vid. ad Phil. I §. 35. 13) ὑμῖν r. LaurS. — αἰτία . . ἡμῖν om Φ. 14) φαίη vulg. — φῆ Σ. Augl. k. r. s. LaurS. Maximus.
— φαῆ LaurS, αῆ deletum est. 15) λαμβάνοντες Ω. 16) διέθηκαν κακῶς r. Vind4. LaurS.

89. 1) διακόσιαι Augl. 2. k. r. s. ε. δ. Harl. 2) κτήμαθ' Ald. Mor. Ω. t. u. v. Vind3. 4. — κτήμαθ' F. — χορήμαθ' Fel. Σ. LaurS. vulg. 3) περιέσται καὶ om pr k. — καὶ περιέσται om Maximus. 4) δὲ Augl. 2. δ. (s?). Maximus. Vind4. Mal. LaurS. — δὲ F. r. (s?). 5) τοῦτο s. δ. 6) ἐκείνως r. — ἐκείνος Aug2. 7) ὑποβάλλειν γρ marg Mor. 8) τὰ τοῦ AldT. 9) γεγ. εὐπ. ἐκ τῆς εἰρ. Maximus. 10) καὶ delendum censet Schaeferus. At vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 7. — κατασκευαῖς corr k. Harl. Vid. Krueger, ad Thuc. II, 35 §. 1. 11) ὀπλῶν om Φ. 12) χώρας Σ. vulg. — χώραις Maximus. Aldetc. Ω. r. t. u. v. Mal. LaurS. — χώραι Harl. 13) προσόδων Σ. LaurS. vulg. — προσόδοις Maximus. Aldetc. Augl. r. s. LaurS. — πρόσοδοι corr k. Harl. — καὶ ante προσ. superser LaurS ead man. 14) αἷ om corr k. 15) μεγάλοι. τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὴ etc. Maximus.

90. 1) ἡμῶν F. — ὑμῖν r. 2) τινες καὶ ὑμῖν r. Vind4. LaurS.

των³ κατασκευῇ καὶ τῶν συμμάχων, δι' ἣν ἡ¹ αὐτοῖς⁵ ἡ τοῖς
 κρείττοσι τάχαθ' πάντες κέκτηνται, ἡ μὲν ἡμετέρα πραθεῖσ'
 ὑπὸ τούτων⁶ ἀπόλωλε καὶ γέγονεν ἀσθενής, ἡ δ' ἐκείνου⁷ 25
 φοβερὰ καὶ μείζων⁸ πολλῶν. οὐ δὲ δίκαιον ἐκείνῳ μὲν ἀμφο-
 τερ'⁹ ὑψῆσθαι διὰ τούτους,¹⁰ καὶ τὰ τῶν συμμάχων καὶ τὰ¹¹
 τῶν προσόδων,¹² ἃ δ' ἡμῖν¹³ δίκαιώς ἄν¹⁴ ὑπῆρχεν¹⁵ ἐκ τῆς
 εἰρήνης, ταῦτ' ἀνθ' ὧν¹⁶ ἀπέδοντ' αὐτοῖ¹⁷ λογίζεσθαι.¹⁸ οὐ 370
 γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν ἦν¹⁹ ἂν ὁμοίως²⁰ ἡμῖν,²¹ ἐκεῖνα δὲ τούτοις ἂν προσῇν,²² εἰ
 μὴ διὰ τούτους.

accesserunt et nobis aliqui.' Sed tamen rerum apparatus et sociorum, propter quem omnes et sibi aut potentioribus bona paraverunt, noster quidem ab istis venditus periit et debilitatus est, illius autem formidabilis est factus et multo maior. Non igitur aequum est illi utraque esse aucta propter istos, et societates et redditus, sed quae nos propter pacem merito teneremus, haec pro iis aestimari quae ipsi vendiderunt. neque enim haec pro illis recepimus, multum abest, sed et haec eodem modo teneremus, et illa his accessissent, nisi isti impedivissent.

3) προσόδων coniecit Marklandus. 'At intelligendum quidquid per-
 tinet ad internas reipl. vires, quae censentur ὀπλοῖς, χώρῃ et προσό-
 δοις. Opponentur οἱ σύμμαχοι.' Schaeferus. 4) ἡ om Augl. k. r. s.
 Laur8. — Pro δι' ἣν ... κέκτηνται Hirschig. Philol. T. V p. 331
 proponebat δι' ἧς ... κτῶνται. H. l. διὰ non est instrumentale, sed
 sententia haec: apparatus bona debentur. 5) ἐαυτοῖς Augl. 2. k. r. s.
 Harl. Laur8. Schol. Vindl. — αὐτοῖς vulg. — αὐτοῖς Σ. Laur8. Mor.
 AldV. AldB. corr Ω. — αὐτὸς Vindl. 6) τούτου Fel. marg Mor. 7)
 ἐκείνων Bav. Vind3. Ald. — ἐκείνω t. u. — ἐκείνου Σ. Laur8. vulg. —
 ἐκείνων^{ov} Ω. — ἐκείνων^{ov} F. 8) μείζω pr Augl. pr r. 9) ἀμφοτέρ' om
 s. 10) διὰ τούτους om Maximus. 11) τὰ om pr Ω. 12) καὶ τὰ τῆς
 χώρας καὶ τὰ τῶν συμμ. Maximus. — προσόδων ... ξυμμάχων Augl.
 k. s. — In mea Parisina exciderunt τὰ τῶν συμμάχων καὶ culpa ope-
 rarum. 13) ἡμῖν δὲ ἃ καὶ Mor. — ἡμῖν δὲ ἃ vulg. — ἡμῖν δὲ Ω. —
 ὑμῖν δ' ἃ Augl. 2. k. r. s. ζ. Laur8. — ἃ δ' ὑμῖν Σ. Laur8. T. Ma-
 ximus. — ἃ δ' ἡμῖν γρ F. Lind. — ἃ δ' ἡμῶν IndFel. — ἃ δ' ὑμῶν
 Obs. — Vid. Scheib. Observv. in Orr. Att. p. 22. 14) ἂν om T. Ask.
 Bav (F?). 15) ὑπῆρχεν AldV. Augl. k. r. s. δ. Harl. Bodl. Laur8. 16)
 ταῦτ' ἐκείνων Paul. 17) οὗτοι Laur8. vulg. — αὐτοῖ Σ. T. AldT.
 Vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1833. No. 104 p. 827. 18) λογίζεσθε
 Maximus. 19) ἡ pr Ω. 20) ἦν ὁμοίως F (Bav?). 21) ὑμῖν Laur8. s.
 Recepti Reiskius. 22) ἂν οὐ προσῇν Less. — ἂν προσ ἦν Σ.

91. Ὅλως δ' ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι δίκαιον¹ δῆπὸν φήσαιτ'²
 5 ἂν εἶναι μὴτ' εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβεβηκότ' ἐστὶ³ τῇ πό-
 λει, μηδενὸς δ' Αἰσχίνης αἴτιος τούτων, εἰς τούτον ἔλθειν τὴν
 ὀργήν,⁴ μὴτ' εἰ τι τῶν δεόντων πέπρακται δι' ἄλλον τινά,
 τοῦτο⁵ σῶσαι τουτονί,⁶ ἀλλ' ὅσων⁷ οὗτος⁸ αἴτιος σκεψάμενοι
 10 καὶ χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ,⁹ καὶ τὸναντίον ὀργήν, ἂν τοι-
 αῦτα¹⁰ φαίνηται, ποιείσθε.¹¹ (92) Πῶς οὖν εὐρήσετε¹ ταῦτα
 δίκαιως; Ἐάν² μὴ πάνθ' ἅμ' ἕατε ταράττειν³ αὐτόν,⁴ τὰ τῶν
 στρατηγῶν ἀδικήματα, τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ πό-
 15 τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ'⁵ ἑαυτοῦ σκοπήτε.⁶ οἶον,
 ἦν ἡμῖν⁷ πόλεμος πρὸς Φίλιππον; ἦν. ἐνταῦθ' ἐγκαλεῖ τις

91. Illud autem, Athenienses, omnino assentimini nec, si multa et gravia mala reipublicae acciderint, eorum autem nullius auctor sit Aeschines, esse iustum in eum saeviri, nec, si quid ob alium quem bene gestum est, hoc istum servari, sed considerantes, quarum iste rerum sit auctor, ei et gratiam, si ea dignus videbitur, referte, et contra, si Italia appareant, succensete. (92) Haec igitur quomodo recte deprehendetis? Si eum non omnia simul commiscere patiemini: ducum scelera, bellum gestum contra Philipppum, commoda pacis. sed si singula per se considerabitis. ut: fuit nobis bellum contra Philipppum? fuit. hic numquid ac-

91. 1) καὶ δίκαιον Laur8. vulg. — καὶ om Σ. Aug1. Laur8. (Φ. k. r). — καὶ punctis notavit AldV. — καὶ δίκαιον om δ. ε. 2) φήσαιτ' Aug1. 3) ἐστὶ in γρ habent F. Φ. — om Vind4. Mal. 4) μηδενὸς δ' ... ὀργήν repetiit Q et lineā notavit. 5) τοῦτο^ω k. — τούτω corr Mal. — τούτον in mea Parisina est error operarum. 6) τούτων Aug1. k. s. — τουτοί pr Q. 7) ὅσων Q. 8) οὗτος om δ. 9) ᾖ Vind3. 10) ταῦτα γρ marg antiq Σ. γρ Φ. — τάναντία coniecit Taylorus. 11) πεποιηκώς, ποιείσθε vulg. — πεποιηκώς om Σ. Aug1. k. s. 'Sed quomodo quaeso τοιαῦτα pro τοιούτων?' Shilleto. Imo τοιαῦτα, deletο πεποιηκώς, h. l. est nominativus, i. q. ὀργῆς ἄξια, ut recte interpretatur Reiskius. — πεποιηκώς, ἀπονείματε αὐτῷ marg antiq γρ Σ. γρ Φ. — πεποιηκώς, ποιείσθε Aug2. Mal. — πεποιηκώς text Laur8 lineam

finiens, in marg: ποιείσθε^ε deletum est αι.

92. 1) εὐρήσεται Σ. Q. 2) ἔάν Σ. vulg. — ἂν Laur8. Aug1. s. 3) πράττειν Σ. Φ. 4) ἕατε ταράττειν αὐτόν Laur8. marg antiq γρ Σ, ut vulg. — ταράττειν αὐτόν ἕατε r. Vind4. Mal. Laur8. Reiskius, nescio unde. 5) ἀφ' cod β. 6) σκοπεῖτε pr Laur8. vulg. — σκοπήτε Σ. corr Laur8. Aug1. Bav. Mal. (k. s. i. v). 7) ἡμῖν T. Aug2. Laur8. — Vulgo διηγνηματικώς (Schol. August. et Rhet. Anonym. T. VIII p. 623) interpungebatur. In Laur8 etiam ἦν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φί-

Αίσχινῃ; βούλεται τις τούτου⁸ κατηγορεῖν περὶ τῶν ἐν τῷ⁹ πολέμῳ πραχθέντων; οὐδὲ εἷς. οὐκοῦν περὶ τούτων¹⁰ γ' ἀφείται,¹¹ καὶ¹² οὐδὲν αὐτὸν δεῖ¹³ λέγειν. περὶ γὰρ τῶν ἀμφισβητουμένων¹⁴ καὶ τοὺς μάρτυρας παρήχεσθαι¹⁵ καὶ τὰ τεκ-²⁰μήρια δεῖ λέγειν τὸν φεύγοντα,¹⁶ οὐ τὰ ὁμολογούμεν' ἀπολογούμενον ἑξαπατᾶν. ὅπως τοίνυν¹⁷ περὶ τοῦ πολέμου μηδὲν ἔρεις. οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν¹⁸ αἰτιάται περὶ αὐτοῦ σέ.¹⁹ (93) Με-²⁵τὰ ταῦτα,¹ εἰρήνην² τινὲς ἡμᾶς³ ἐπειθον⁴ ποιήσασθαι,⁵ ἐπέ-
σθημεν. πρέσβεις ἐπέμψαμεν. ἤγαγον οὗτοι⁶ δεῦρο τοὺς²⁵

cusat Aeschinē? vultne aliquis eum accusare de rebus in bello gestis? ne unus quidem. Proinde horum absolvitur, neque eum respondere necesse est. nam in controversiis et testes produciendi et argumenta proferenda sunt reo, non iis defendendis quae in confesso sunt facere imposturam. Cave igitur quicquam de bello dicas. nemo enim de eo quicquam accusat te. (93) Postea quidam nobis suadebant pacem, persuaserunt. legatos misimus. adduxerunt illi huc eos qui pacem facturi essent.

λιπὼν ἦν. Marklandus autem vidit ante posterius ἦν esse interrogationem, et hoc verbum esse responsum. Sic optime procedit quaestio, ab oratore postulata (σκοπεῖτε), et cum sequentibus convenit. Sine interrogatione verba illa essent frigidissima. Sed §. 93 init. alia est ratio. 8) τούτου in Ω est correctricis. 9) τῷ om Ω . 10) τούτου Augl. k. s. 11) γε αὐτὸν ἀφείται Ald. Mor. — γε αὐτὸν ἀφείτε Fel. IndLamb. Weim. — γε αὐτῶν ἀφείται AldV. Bodl. — γε αὐτὸν ἀφείσθαι Less. — γ' ἀφείται sine pronomine Σ . LaurS. vulg. — ἀφείται sine pronomine et sine particula Ω . u. Vind3. Locum respicit Anonym. Rh. T. IV p. 426. 12) καὶ om u. 13) δεῖν r. Vind4. corr Laur8.

14) ἀμφισβητουμένων Ω . 15) παρήχεσθαι Aug2. s. Mal. — παρήξεσθε Fel. 16) φεύγοντα pr Σ , antiq add s et accentum, ut esset φεύγοντα. 17) τὰ add post τοίνυν Aldetc. — In AldV τὰ punctis notatum est et in marg apparet ὅρα (i. e. N. B.). — om Σ . LaurS. vulg. 18) οὐδὲν om pr Ω habet in marg. 19) αἰτιάται σε περὶ αὐτοῦ Aldetc. — αἰτιάται περὶ αὐτοῦ σε vulg. — 'Pronomen h. l. ὀρθοτονητέον.' Schaeferus. Recte. nam opponitur τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ πραχθεῖσιν. — In Σ nunc quidem legitur: αἰτιάται περὶ αὐτῶν σέ. μετα. ante proximum μετα est spatium duarum litterarum erasarum. Bekkero videtur prima habuisse αὐτοὺς.

93. 1) ταῦτα δ' Wolfius, nescio unde. 2) τὴν εἰρήνην Less. 3) ἡμᾶς Ω . i. u. 4) ἐπειθοντο k. 5) ποιείσθαι cod δ. — Consilio omisisse videtur Aristides Rh. T. IX p. 451. 6) αὐτοῖ IndFel. AldT. T. Lind.

ποιησόμενους⁷ τὴν εἰρήνην. πάλιν ἐνταῦθα περὶ τοῦτου⁸ μέμ-
φεται τις Αἰσχίνην;⁹ φησί¹⁰ τις εἰσηγγέσασθαι¹¹ τοῦτον εἰρή-
νην,¹² ἢ, ἀδικεῖν ὅτι δεῦρ' ἤγαγε¹³ τοὺς ποιησόμενους;¹⁴ οὐδὲ
371 εἰς.¹⁵ οὐκουν¹⁶ οὐδ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν εἰ-
ρήνην οὐδὲν¹⁷ αὐτῷ λεκτέον. οὐ γὰρ οὗτος¹⁸ αἰτίας. (94) 'Τί
οὖν,¹ ἄνθρωπε,² λέγεις,' εἰ³ τις ἔροίτο με, 'καὶ πόθεν ἄρχει⁴
κατηγορεῖν;⁵ Ὅθεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βουλευομένων⁶ ὑμῶν
5 οὐ περὶ τοῦ, εἰ⁷ ποιητέον εἰρήνην ἢ μὴ (ἐδέδοκτο γὰρ ἤδη
τοῦτό γε),⁸ ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινά, τοῖς⁹ τὰ δίκαια λέγου-

hic iterum numquid ea de re reprehendit Aeschinem? dicit aliquis eum pacis auctorem, aut deliquisse, qui legatos ea gratia missos huc adduxerit? ne unus quidem. Proinde nec de pace facta a republica quicquam est ei dicendum. neque enim iste auctor est. (94) Si quis autem interrogaret. 'Quid igitur dicis, homo, et unde primordia capis accusandi?' Unde, Athenienses, quum vobis deliberantibus non utrum pax facienda esset necne (nam id quidem iam decretum erat), sed de eo, qualisnam,

7) ποιησόμενους Vind4. 8) τοῦτων vulg. — τοῦτου Σ. LaurS.

Augl. Vind3. 4. (Φ. k. s). Fel. — τοῦτων^{ov} F' (non Bav?). 9) Αἰσχίνην coniecit Wolfius. IndLamb. — 'De constructione verbi μέμφεσθαι vid. AnecdBkk. p. 156 init. et Georgii Lecapeni Excerpt. p. 71.' Schaeferus. 10) φησί LaurS. vulg. — φησί Σ. Q. corr T. Reiskius de sno, quia praecedunt praesentia. 11) ηγήσασθαι pr LaurS. 12) τὴν εἰρήνην Reiskius de Wolfii coniectura. 13) ἤγάγετο pr Φ. 14) ποιησόμενους F. — ποιησόμενους Vind4. 15) οὐδεὶς Σ sine accentu, nec habet codex οὐδ' εἰς, sed in duabus lineis sic: οὐ||δεὶς. — οὐδεὶς LaurS. — Bekk. nuper οὐδ' εἰς. superius οὐδὲ εἰς. Vid. Porson. Suppl. Praef. ad Eurip. Hecub. p. XXXIV. 16) οὐκούν Σ. LaurS. AldV. Vind4. — οὐκουν vulg. — Cf. Prolegg. Gramm. §. 40. 17) οὐδ' ἐν r. 18) αὐτός Mal.

94. 1) οὖν om t. 2) ἄνθρωπε compendio in textu Q, margo plene ἄνθρωπε. — ἄνθρωπε scribendum esse iussit Cobetus ad Hyperid. Funer. p. 33. 3) εἰ delendum iubet Grevius: 'Si enim, inquit, retinetur, opus est ut ante ὅθεν intelligatur respondebo.' — Rectissimo Schaeferus: 'Subaudi φαίην ἄν.' Interrogationem responsio proxime sequitur. Cobetus autem l. c. totum comma εἰ τις ἔροίτο με deleuit. 4) ἄρχη etiam Σ, ut omnes libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 5) καὶ κατηγορεῖν Q. 6) βουλευομένων Q. t. u. v. pr r. δ. (s?). 7) ἢ Σ. Φ. — ἢ LaurS. — εἰ Q punctis notatum, tanquam omittendum. — supra versum habet Augl. — om k. 8) γε om Augl. k. s. 9) τινά. τοῖς γὰρ LaurS. vulg. — γὰρ om Mor. Σ. Harl. corr Mal. (Augl. k. s). r? — Revocavit Shilleto tanquam post parentheses.

σιν¹⁰ ἀντειπών, τῷ μισθοῦ γράφοντι συνείπε δῶρα λαβών, καὶ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους αἰρεθείς, ὧν μὲν ὑμεῖς προσετάξατε, οὐδ' ὅτιοῦν ἐποίησεν, τοὺς δ' ἐπὶ τοῦ πολέμου¹¹ διασώ- 10 θέντας ἀπώλεσε τῶν συμμαχῶν, καὶ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'¹² ἐψεύσατο, ἢ λίαν οὐδεις πώποτ' ἄλλος ἀνθρώπων¹³ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. τὸ¹⁴ μὲν γάρ¹⁵ ἐξ ἀρχῆς ἄχρι τοῦ¹⁶ λόγου τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ¹⁷ τῆς εἰρήνης Κτησιφῶν καὶ Ἀριστόδη- 15 μος τὴν ἀρχήν¹⁸ τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακίσμου. ἐπειδὴ¹⁹ δ' εἰς τὸ πράττειν ἤδη²⁰ τὰ πράγμαθ' ἤκειν²¹ Φιλοκράτει καὶ

iusta dicentibus refragatus, scitum mercede scribenti patrociniatus est largitionibus corruptus, et postea ad iusiurandum exigendum delectus, de mandatis vestris nihil prorsus egit et socios, qui in bello evaserant, perdidit, et tanta taliaque est mentitus, quanta nemo alius unquam hominum vel ante vel post. Nam ab initio, dum permissum Philippo est agere de pacis conditionibus, Ctesiphon et Aristodemus primum initium susceperunt imposturae, quum autem iam res ad gerendum venissent, eas Philo-

10) γράφουσιν vulg. — λέγουσιν Σ. Τ. β. ε. Ven. Iudd. γρ AldV. γράφουσιν m sec.

Lind. — λέγουσιν LaurS. 'Praestat λέγουσιν. deliberante populo plures orabant (ἐλεγον). qui quum perorassent, de re decreta unus aliquis scitum scribebat (ἐγραφεν).' Schaeferus. Opponuntur τῷ γράφοντι et τοῖς λέγουσιν. 11) ἐν τῷ πολέμῳ Augl. k. r. s. δ. e. Harl. LaurS. 12) καὶ τοιαῦτ' om Aldetc. Q. t. u. v. Vind3. 4. Mal. — habent Σ. LaurS. vulg. et in γρ F (non Bav?). in γρ Φ. — 'Quum sequatur non ἡλίκα καὶ οἶα, sed solum ἡλίκα, videndum ne vulgata ante Reiskium scriptura praestet.' Schaeferus. 13) πώποτ' ἄλλος ἀνθρ. Σ. LaurS. vulg. — ἀνθρ. ἄλλος πώπ. Aldetc. — πώπ. ἀνθρ. sine ἄλλος Augl. k. s. δ. 14) καὶ pro τὸ Mor. 'Hoc melius.' Taylorus. Vere Dobraeus: 'Videtur esse error typorum.' 15) γάρ om Q. LaurS. 16) τοῦ om Augl. k. r. s. 17) ὑπὲρ om marg antiq γρ Σ. γρ Φ. Augl. s. LaurS. 18) τὴν ἀρχὴν non omisit text Σ. (Cf. Cobetus Nov. Lectt. p. 569.) — om marg antiq γρ Σ. γρ Φ. Augl. 2. k. r. s. Harl. δ. Vind4. Mal. LaurS. Harpoer. s. v. Κτησιφῶν. Delendum iubent Taylorus, Dobraeus et Cobetus; hic vir doctissimus proxime legendum esse censet τὰ πρῶτα ἐφέροντο. — Reiskius: 'τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην est bona et usu contrita dictio, similis alteri contrariae, τὸ ἔσχατον τέλος.' — Schaeferus: 'Nihil miri hac in locutione. Sed ipsa insolentior videtur illa, τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην φέρειν τοῦ φενακίσμου, ubi Reiskius Ind. s. v. Φέρειν interpretatur ferre culpam criminis, auferre. [cf. id. s. v. Ἀρχή]. Non probro. Quid Demosthenes voluerit, non obscure indicant sequentia, κατέδωκαν, ἐκδεχάμενοι. Significatur igitur curatio suscepti negotii, quod deinde alii tradas porro curandum.' 19) ἐπεὶ F (non Bav?). Φ. 20) ἤδη om Augl. k. s. 21) ἤκειν LaurS. vulg. — ἤκειν Σ. pr Mal. corr LaurS.

τοῦτῳ παρέδωκαν, δεξάμενοι²² δ' οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν.²³
 70 (95) Εἰτ' ἐπειδὴ δεῖ λόγον¹ καὶ δίκην ὑπέχειν² τῶν πεπρα-
 γμένων, ὧν³ οἶμαι⁴ πανοῦργος οὗτος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ
 γραμματεὺς,⁵ ὥς ὑπὲρ⁶ εἰρήνης κρινόμενος ἀπολογήσεται, οὐχ
 ἵνα πλείονων, ἢ κατηγορεῖ τις αὐτοῦ, δῶ⁷ λόγον (μανία γὰρ
 25 τοῦτό γε), ἀλλ' ὅρᾳ τοῦθ' ὅτι ἐν μὲν τοῖς ὑφ' αὐτοῦ⁸ πεπρα-
 γμένοις ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἐστίν,⁹ ἅπαντα¹⁰ δὲ τὰ δικήματα, ἣ
 δ'¹¹ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία, καὶ εἰ¹² μηδὲν ἄλλο, τοῦνομα
 γοῦν¹³ ἔχει φιλάνθρωπον. (96) Ἦν δέδοικα μὲν, ὦ ἄνδρες¹

crati et isti tradiderunt, qui accipientes omnia perdiderunt. (95) Deinde quum rationes actorum reddendae sint et puniendae, iste homo, ut apparet, venerator et diis invisus et scriba, ita se defendet, quasi de pace agatur, non ut de pluribus quam accusatur respondeat (nam ea quidem insania esset), sed videt hoc, in suis actis non modo nihil esse boni, sed etiam scelera inesse omnia, pacis autem defensionem, ut nihil aliud, nomen saltem habere humanum. (96) Quam vereor quidem, Athenienses,

Vind3. 4. — ἦσαν Augl. s. d. pr Laur8. 22) ἐκδεξάμενοι Laur8. Augl. 2. s. d. e. Harl. Mal. Laur8. Vind3. (F. T. k. r). — δεξάμενοι Σ. vulg. — Composito verbo favere quidem videtur Cor. §. 21, sed simplici melius respondet παρέδωκαν. — ἀναδεξάμενοι marg antiq γρ Σ. 23) ἀπώλεσαν Paul. typ. error.

95. 1) αὐτῶν post λόγον add Aldete. Laur8. s. — om vulg. Σ (habet marg antiq in γρ). habet in γρ Φ. 2) ὑποσεῖν marg antiq γρ Σ. γρ Φ. Augl. k. s. 3) ὧν Indd. Laur8. γρ AldV. Augl. r. s. i. corr F. Bav. — ὥς Indd. 'ὧν inutile et otiosum.' Taylorus. — 'Quam parum inutile et otiosum sit ὧν, docet οἶμαι, quod vocem praeponi poscit.' Schaeferus. 4) οἶμαι ὁ Indd. Ω. rec F. Bav. t. u. Vind3. — ὁ om pr Laur8 lineam finiens, ead man add. 5) Post γραμματεὺς in Σ apparet asteriscus, qui in margine repetitur sine varietate. καὶ ante γραμματεὺς delendum iubet Schaeferus, ut coniungantur θεοῖς ἐχθρὸς γραμματεὺς, quia in notione γραμματεὺς ipsius non sit convitium. Etiam Dobraeus secluit. At inferioris generis scribas contentos fuisse, in quibus fuerat Aeschines, docet Funkhaenel. Quæst. Dem. p. 45 sqq. Cf. Stechow. Aeschin. p. 8. 6) ὑπὲρ τῆς Laur8. vulg. — τῆς om Σ. Cf. paulo post et §. 97. Vid. ad Cor. §. 24. — Proxime ἀπολογήσεται Laur8, in rasura sunt ἡση. 7) δώσει r. Vind4. — δώσει Φ. — om pr Mal. 8) ὑφ' αὐτοῦ vulg. — ὑφ' αὐτοῦ Σ. Laur8. — ὑπ' αὐτοῦ marg Mor. 9) οὐδὲν ἐστίν nuper Bkk. 10) ἐστὶ πάντα r. Vind4. Laur8. 11) δ' om pr Ω. Vind3. 12) εἰ καὶ Ω. t. u. Harl. 'Qui accuratius scribunt, scriberent εἰ καὶ.' Taylorus. Differunt. Vid. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 508 E. Klotz. ad Devar. T. II p. 519 sqq. Schaefer. ad Longum p. 355. 13) οὖν s.

96. 1) ἄνδρες om, ut familia Auglⁱ, Rhet. T. VIII p. 621 W.

Ἀθηναῖοι, δέδοικα,² μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῶ, ἄγοντες³ (τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ⁴ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν, Φωκίας καὶ Πύλας), οὐ μὴν διὰ τοῦτόν⁵ γ' ἐξ ἀρχῆς⁶ ἐποιησάμεθα,⁷ ἀλλ' ἄτοπον μὲν⁹ ἐστὶν ὃ μέλλω λέγειν,¹⁰ ἀληθὲς δὲ πάνν. εἰ γάρ τις ὡς ἀληθῶς χαίρει τῇ εἰρήνῃ τοῖς στρατηγοῖς, ὧν κατηγοροῦσιν ἅπαντες, χάριν αὐτῆς¹¹ ἐχέτω.

vereor, ne ut debitores magno fenore obstricti, nos agamus non sentientes (securitatem enim eius et firmitatem isti prodiderunt, Phocenses et Pylas). attamen certe non propter istum eam initio fecimus, sed absurdum videtur quod dicam, quanquam valde est verum: si quis re vera pace gaudet, ducibus, quos omnes reprehendunt, gratiam habeat. nam si illi, ut

2) δέδοικα, δέδοικα μὲν ὦ ἄ. Ἀθ. δέδοικα Lind. 3) 'Disputatur, utrum ita distingui oporteat: — οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες. an ita: — οἱ δανειζόμενοι, ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες. Priorem distinctionem amplectitur cl. Marklandus, posteriorem [Morelius] Wolfius.' Taylorus. 'Marklandi distinctionem commendat similis locus p. 13, 20. Neque ego dubito praefendam esse alteri, quam [Morelium] Wolfium secuti editores adsciverunt. Scilicet orator Atheniensibus conditionibus tam iniquis pacem pactos, ut quae careat τῷ ἀσφαλεῖ καὶ τῷ βεβαίῳ, comparat cum hominibus non qui omnino pecuniam fenore sumant (id quod licet facias fructuosissime), sed qui grandi sumant, quos metuendum sit ne fenoris gravitas mox oppressos bonis omnibus exuat.' Schaeferus. — Ad ambo participia ἐπὶ πολλῶ pertinere censet Shilleto. Scilicet ita fit in comparationibus omnibus. At h. l. quaeritur, utri membro primario. id quod Schaeferus perspicue docuit. Accedit quod hiatus causa Demosthenes non coniunxit πολλῶ ἄγοντες, evitavit leniorem hiatum pronuntiatione δανειζόμενοι πλ. — ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι vix dubito quin interpolata sint ex Olynth. I p. 13, 20. Si retineantur, interpungendum cum Mor. — Per se non male habent verba.' Dobraeus. — — πολλῶ κακῶ Ven. Pith. Hoc est scholion. — λείπει κακῶ Augl. 4) τὸ om Aug2. 5) 'F. τοῦτους, ut vs. 11.' Marklandus. Aliquanto aptior h. l. singularis. occurrit enim Aeschini pacis factae laudem sibi vindicaturus.' Schaeferus. 6) διὰ τοῦτον γ' γὰρ ἐξ ἀρχῆς Herwag. negligenter. 7) ἐσηγησάμεθα marg Mor. Cf. §. 93. — post ἐποιησάμεθα add τὴν εἰρήνην Laur8. antiq Σ. γφ marg Mor. γφ F. γφ Φ. AldV adscripsit ut scholion. — om Σ. vulg. 8) 'Benenatus distinxit hoc pacto: ἀλλ' ἄτοπον etc. periodum istam post ἀλλ' parenthesi includens. Vide. annon praestet.' Taylorus. 'Non praestare docet quod sequitur γάρ.' Schaeferus. Operarum negligentiae illud punctum postpositum debere nos putamus. 9) μὲν om Q. 10) ὃ λέγω sine μέλλω Vind4. 11) αὐτοῖς Laur8. vulg. — αὐτῆς Σ. Aug2. AldB. Vind4. Mal. Laur8.

οἷς
(T. Φ. r). — αὐτῆς F. — om Augl. k. s. Harl. — — Proxime: χαιρεῖν

εἰ γὰρ ἐκεῖνοι, ὥς ὑμεῖς ἐβούλεσθε, ἐπολέμουν· οὐδ' ὄνομ' ¹⁰ εἰρήνης ¹² ἂν ὑμεῖς ¹³ ἠνέσχεσθε. ¹⁴ (97) Εἰρήνη μὲν οὖν δι' ἐκείνους, ἐπικίνδυνος δὲ καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος διὰ τούτους ¹ γέγονεν δωροδοκήσαντας. Εἰργετ' οὖν, εἰργετ' αὐτὸν τῶν ² ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, εἰς δὲ τοὺς ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἐμβιβάζετε. ³ οὐ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κρίνε- ¹⁵ ται, οὐ, ⁴ ἀλλ' ἡ ⁵ εἰρήνη δι' Αἰσχίνην ⁶ διαβέβληται. σημειὸν δέ. εἰ γὰρ ἡ ⁷ μὲν εἰρήνη ⁸ ἐγγόνει, μηδὲν δ' ⁹ ὕστερον ἐξηπάτησθ' ὑμεῖς μηδ' ἀπωλώλει ¹⁰ μηδεὶς· τίν' ἀνθρώπων ¹¹ ἐλύπησεν ἂν ¹² ἡ εἰρήνη, ¹³ ἔξω τοῦ ¹⁴ ἄδοξος ¹⁵ γεγενῆσθαι; καί-

vos volebatis, bellum administrassent, vos ne nomen quidem pacis tollerassetis. (97) Itaque pax quidem propter illos, sed periculosa et lubrica et infida propter istos facta est corruptos largitionibus. Repellite igitur, repellite eum a disputatione de pace, et in disputationem de actis impellite. neque enim de pace accusatur Aeschines, minime, sed pax propter Aeschinem crimen habet. argumento illud est: si pax facta esset, et vos postea in nulla re decepti essetis nec quisquam perisset; cui hominum pax molesta fuisset, ignominia duntaxat excepta? quanquam et eius cul-

pr LaurS, eadem corr χάριν. 12) εἰρήνην T. 13) ὑμεῖς om Aug1. k s. 'Neque ego requiro.' Schaeferus. Imo oppositum est malis ducibus. 14) ἠνέσχεθε s.

97. 1) τοῦτον pr Σ, σ add antiq. 2) εἰργετ' οὖν αὐτὸν, εἰργετὶ συμ ³ ἐμβιβάζετε F (non Bav?). — συμβιβάζετε Σ. LaurS. Ven. Obs. Ask. T. Φ. Receperunt Turice., nuper etiam Bekkerus. vellem probatum exemplo, quamquam vetus Gloss. 'cogo' interpretatur. Adhuc mihi quidem videtur συμ et εμ, ut saepe fit, confusa esse. 4) οὐκ Tiberius, qui Rh. T. VIII p. 553 sic: δι' αὐτὴν [voluit διὰ τὴν] εἰρήνην κρίνεται, οὐκ· ἀλλ'. Sed Anonym. Rh. ibid. p. 623, ut vulgo. bene. nam vox h. l. ut §§. 67. 180. 232. 255 etc. paululum inhibenda est. Vid. ad §. 67. 5) ἡ om k. 6) αἰσχύνει. — — Αἰσχ. ἡ Mor. typogr. error. 7) εἰ γὰρ εἰ Q. 8) εἰρήνη delendum iubet Bensel Hiat. p. 97. At vid. Prolegg. Gramm. §. 13. 9) δ' om Φ. 10) ἀπωλώλει LaurS. F (Bav?). T. r. s. — ἀπολώλει Σ. vulg. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. — — Ante μηδεὶς in LaurS. vulgo additur τῶν συμμάχων. — om Σ. 'Male. nam opponitur ὑμεῖς et tota criminatio ex hoc pendet, quod socios perdidit Aeschines. Sic §. 107 (= §. 94).' Schilleto. Sine illo additamento amplior est sententia etiam socios comprehendens et oppositio μηδὲν et μηδεὶς effertur. 11) ἀνθρώπων pr Σ. 12) ἂν om Q. — Post εἰρήνη habet LaurS. 13) ἡ εἰρήνη om F. Φ. Mal. 14) τοῦ om Fel. negligenter. 15) ἄδοξος pr LaurS. vulg. — ἄδοξος Iudd. γρ AldV. Σ. corr LaurS ead man. Aug1. Vind3. 4.

τοι καὶ τούτου συναίτιος οὗτος συνειπὼν Φιλοκράτει. ἀλλ' ²¹
ἀνῆκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. νῦν δ' οἶμαι ¹⁶ πολλῶν
αἷτιος οὗτος ¹⁷

98. Ὅτι μὲν τοίνυν αἰσχρῶς καὶ κακῶς πάντα ταῦθ' ¹ ὑπὸ ²
τούτων ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται, οἶμαι ³ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι.
ἐγὼ δ' ὧ ἄνδρες δικασταὶ ⁴ τοσοῦτ' ⁵ ἀπέχω τοῦ συκοφαντίαν ²³
τινὰ τοῖς πράγμασι τούτοις προσάγειν ⁶ ἢ ⁷ ὑμᾶς ἀξιῶν, ὥστ'
εἰ ⁸ ταῦθ' ὑπ' ἀβελτηρίας ⁹ ἢ δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν
ἤντινούν ¹⁰ οὕτω ¹¹ πέπρακται, αὐτός τ' ἀφ' ἡμῶν Αἰσχίνην καὶ
ὑμῖν συμβουλεύω. ¹² (99) Καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμί' 373

pae pars in isto haeret, quum sit Philocrati patrociniatus. attamen nihil, quod sanari non potuisset, fuisset admissum: nunc multorum istum causam esse apparet.

98. Ac turpiter quidem et flagitiose per istos ea esse omnia perditā et corrupta, scire omnes vos arbitror. ego vero, iudices, tantum abest ut quicquam illis rebus adiungere calumniae velim aut a vobis id faciendum postulem, ut, si per vecordiam aut simplicitatem ita actum est aut quaecunque aliam ignorationem, et ipse missum Aeschinē faciam et vobis id suadeam. (99) Quanquam harum excusationum nulla civilis aut

Mal. Laur8. (T. Φ. k. r. s.). 'Ita poscente ratione syntaxis Graecae.' Schaeferus. Cf. tamen Fritsch. Lucian. p. 103. Lobeck. ad Phryn. p. 750. — ἄδοξον Aug2. 16) δ' οἶδα ὅτι marg antiq γρ Σ. — οἶμαι δεοίμαι ὅτι Laur8 ead manu. 17) π. ἄλλων ἐστὶ κακῶν αἷτιος οὗτος Laur8. vulg. — π. κακῶν αἷτιος οὗτος marg antiq γρ Σ, sine ἄλλων ἐστὶ. — π. αἷτιος οὗτος sine ἄλλων ἐστὶ κακῶν Σ. Φ. — π. οὗτος αἷτιός ἐστιν sine ἄλλων κακῶν Aug1. k. s. — π. ἄλλων οὗτός ἐστι κακῶν αἷτιος r. γρ Φ, Vind4. Mal. Laur8.

98. 1) καὶ κακῶς om k. — ταῦτα πάντα Aug1. k. s. — πάντα om Vind3. 2) ἀπὸ Vind4. Mal. 3) οἶμαι Reiskins de suo. 4) Ἀθηναῖοι Aug2. Mal. — om Vind4. δ. Laur8. 5) τοσοῦτ' Σ. Laur8. T. — τοσοῦτον vulg. restituendum inbet Cobetus Nov. Lectt. p. 436. etiam Timocr. §. 3, ubi Σ non habet τοσοῦτ' ἀπεχουσι, sed τοσοῦτ' ἀπέχω. Erravit vir ceterum accuratissimus. Etiam §. 259: τοσοῦτ' (τοσοῦτον vulgo) ἀπέχουσι τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν Σ. Et Lept. §. 147: ἄλλο τοιοῦτ' οὐδὲν Σ. Ω Π. T. (Laur8?). 6) προαγαγεῖν cod δ. 7) καὶ Ω. 8) εἰς Vind3. 9) ἀβελτηρίας Laur8. vulg. — ἀβελτηρ. Σ. T. Φ. (Vind3. 4). Vid. ad Phil. IV §. 33. 10) ἤντινούν pr Ω. 11) αὐτῷ Aug1. k. r.

Ven. ζ. (s?). — ὅντω Ω. — τούτῳ Harl. (s?). 12) ἀφ' εἶναι add ante συμβ. vulg. — om Σ. pr Laur8. Cf. Krueger. ad Dionys. Hist p. 117.

ἔστι πολιτικῇ, οὐδὲ δικαία. οὐδένα¹ γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κελεύετε,² οὐδ' ἀναγκάζετε, ἀλλ' ἐπειδὴν τις ἑαυτὸν³ πείσας δύνασθαι προσέλθῃ, πράγμα ποιούντες ἀνθρώπων⁴ χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων εὐνοικῶς δέχεσθε⁵ καὶ οὐ φθονερώς, ἀλλὰ καὶ⁶ χειροτονεῖτε καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν⁷ ἐγγχειρίζετε. (100) ἐὰν μὲν οὖν κατορθοῖ τις τιμήσεται⁸ καὶ πλέον⁹ ἔξει τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο.² ἂν³ δ' ἀποτυγχάνῃ σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ⁴ δίκαιον. οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι συμμάχοις οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν⁵ οὐδὲ ταῖς γυναιξίν οὐδὲ τοῖς ἄλλοις διὰ τὴν ἀβελτερίαν⁶ τὴν ἐμὴν, ἵνα

iusta est. neminem enim vos rempublicam gerere iubetis aut cogitis, sed si quis sibi persuadens se habere adiumenta rerum gerendarum accesserit, pro vestra bonitate et humanitate eum recipitis benigne et non invidie, quin et magistratus ei mandatis et eius fidei vestra negotia committitis. (100) quae si quis probe administraverit; honore fruetur et eo nomine supra vulgus efferetur. sin frustratus fuerit; excusationes et causas afferet? at iustum non est. neque enim ita satisfactum fuerit cversis sociis nec liberis eorum nec uxoribus nec ceteris, eos propter meam insci-

99. 1) οὐδὲν pr Ω. 2) ἐκελεύετε Σ. LaurS. T. k. ἐ ὀrtum e praecedenti σ, quae literae facile in antiquis libris confunduntur. 3) αὐτὸν s. δ. — αὐτὸν Augl. — Proxime πείσασθαι LaurS. 4) ἀνθρώπων om Augl. s. pr k. 'Uncis inclusi, non quo vitiosum sit, sed quod nescio quid absurdiusculum sonet ἀνθρώπων . . . φιλανθρώπων.' Reiskius. 'Recte amovit uncus Bekker. Nihil hac in locutione subabsurdi, inprimis quum φιλανθρώπων non continuo sequatur post ἀνθρώπων.' Schaeferus. Etiam Cicero passim: homo humanissimus, homines periti et humani. 5) προσδέχεσθε δ. (s?). — προσδέχεσθε Augl. (s?). 6) καὶ om pr T. 7) τὰ om Σ in fine lineae, add antiq. 8) αὐτῶν ecniecit Reiskius, quia dativo locus carere non possit. 'Αὐτῶ non magis opus est addi quam αὐτὸν ad δέχεσθε et ad χειροτονεῖτε.' Schaeferus.

100. 1) τιμηθήσεται Fel. Mor. F (Bav?). Φ. r. Vind4. Mal. LaurS. Harl. Obs. Ask. Weim. — τιμήσεται Ald. Σ. LaurS. vulg. — τιμήσεται ι. — Vid. Prolegg. Gr. §. 94 p. 106. 2) κατὰ τοῦτο τῶν πολλῶν Mor. Augl. k. s. — τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο Σ. LaurS. vulg. 3) ἐὰν vulg. Cf. superius. — ἂν Σ. LaurS. 4) οὐ γὰρ sine ἀλλ' codex Φ, oculus aberavit ad proxima. 5) παισὶν αὐτῶν Fel. marg Mor. Σ. LaurS. γρ Φ. Harl. Obs. Ask. Weim. Augl. 2. LaurS. (T. k. r. s). — αὐτῶν om vulg. 6) ἀβελτερίαν LaurS. vulg. — ἀβελτερίαν Σ. Augl. (Vind3. 4. T? Φ?). Cf. §. 98 n. 3.

μή τήν τούτου λέγω, τοιαῦτα πεπονθέναι. πολλοῦ γε καὶ δεῖ.
 (101) Ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς ἄφειτ' Αἰσχίνην¹ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ 15
 ὑπερβάλλοντα, ἂν δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄλλην² ἄγνοιαν ἡντινοῦν
 λελυμασμένος φανῇ.³ ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν ἀργύριον λαβὼν
 καὶ δῶρα, καὶ τοῦτ' ἐξελεγχθῇ⁴ σαφῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν πεπρα-
 γμένων· μάλιστα μὲν, εἰ⁵ οἶόν τε, ἀποκτείνετε, εἰ δὲ μή,²⁰
 ζῶντα τοῖς λοιποῖς⁶ παράδειγμα ποιήσατε. σκοπεῖτε δὴ⁷ τὸν
 ὑπὲρ τούτων⁸ ἔλεγχον,⁹ ὥς δίκαιος ἔσται,¹⁰ μεθ' ὑμῶν.¹¹

III. 102. Ἀνάγκη δὴ πού τοὺς λόγους τούτους¹ Αἰσχίνην
 πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τουτονί,² τοὺς³ περὶ τῶν⁴ Φωκέων καὶ τῶν⁵ 25

tiam, ne istius dicam, ea esse perpressos. multum certe abest. (101) Sed tamen vos condonate Aeschini atrociam ista et immensa, si per simplicitatem aut quamcumque aliam ignitionem perniciem attulisse videbitur. at si ex improbitate argento accepto et muneribus, idque aperte ex ipsis actis demonstrabitur, maxime quidem, si fieri potest, occidite, sin minus, eum exemplum reliquis statuite viventem. Considerate iam, eius convincendi ratio quam iusta futura sit, ipsi vobiscum.

III. 102. Iam est necesse Aeschinem istum ea verba apud vos fecisse, de Phocensibus et Thespiensibus et Euboea, nisi venditus ultro vos deci-

101. 1) αἰσχίνην F (Bav?). Φ. 2) ἄλλην τινα Aug1. 2. k. s. s. Harl. Cf. §. 98. 3) Apud Porphyrium ad Hermog. Rh. T. IV p. 309 W. locus sic depravatus est: ἐὰν δείξῃς ὡς δι' εὐήθειαν ἢ ἄγνοιαν. 4) ἐλεγχθῇ Aug1. s. 5) εἰ om Mal. addidit Chr. — Proxime μὲν extra vers LaurS, paginam finiens. 6) πολλοῖς vulg. — λοιποῖς Fel. Σ. LaurS. Aug1. 2. s. β. s. δ. Obs. Ask. Less. LaurS. (T. k. r). 7) δὲ Iurinus coniecit. 8) τούτου pr Σ, ut videtur. extrema litera v addita est postea. 'τούτου vel τουτον pr Σ.' Bekkerus. 9) τὸν ἔλεγχον τὸν ὑπὲρ τούτων vulg. — τὸν ὑπὲρ τούτων (sic corr Σ) ἔλεγχον Σ. LaurS. Aug1. 2. Bav (F). AldT. Ω. Vind3. 4. Mal. LaurS. et ut videtur alii codd. 10) ἔστι γο marg Mor. 11) ἡμῶν γο AldV. Harl. Recepit nuper Bekk. Non probamus. μεθ' ὑμῶν h. l. est i. q. cum animis vestris. Vid. Fritsch. Lucian. p. 138. Bernhard. Synt. p. 255.

102. 1) τούτους om pr v. 2) τουτονί ante πρὸς ponitur vulg. — post εἰπεῖν Σ. LaurS. T. Lind. 3) τούτους Αἰσχ. πρ. ὑμ. εἰπ. τ. τοὺς in Wolf. operarum negligentia exciderunt. 4) τῶν om pr Bav (non F?). 5) τῶν om F. Φ. r. Mal. LaurS.

Θεσπειών⁶ καὶ τῆς Εὐβοίας,⁷ εἴπερ μὴ πεπρακὼς αὐτὸν⁸ ἕκων⁹
 ἐξηπάτα,¹⁰ δυοῖν θάτερον, ἢ διαρρήδην ἀκούσανθ' ὑποσχομέ-
 νου¹¹ Φιλίππου,¹² ὅτι πράξει ταῦτα¹³ καὶ ποιήσει,¹⁴ ἢ, εἰ μὴ
 374 τοῦτο, γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τὰλλα φιλαν-
 θρωπία¹⁵ καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. οὐκ¹⁶ ἐνεστί τοῦ-
 των οὐδὲ ἐν χωρὶς. (103) Ἐκ τοίνυν¹ τούτων ἀμφοτέρων μά-
 λιστα² πάντων ἀνθρώπων μισεῖν αὐτῷ³ προσήκει⁴ Φίλιππον.
 5 διὰ τί; ὅτι τὸ μὲν ἐκείνου μέρος πάντ' αὐτῷ γέγονεν τὰ δει-
 νότατα καὶ τὰ ἀσχηστά: ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν, ἄδοξεῖ, δικαίως⁵

piebat, propter alterutrum, aut quod audierat Philippum aperte pollicen-
 tem se illa acturum et facturum, aut, si id non fuit, praestigiis qui-
 busdam et fucis humanitatis illius ceteris in rebus deceptum, etiam haec
 de illo sperasse. praeter haec ne unum quidem aliud locum habet. (103)
 Propter haec autem utraque ei Philippum maximo esse odio convenit. cur?
 quia ei pro illius parte quaecumque acerbissima et turpissima acciderunt:
 vos decepit, infamia laborat, merito perit. accusatur et, si quidem quid,

6) Θεσπειών κ. 7) τῆς Εὐβοίας] τῶν Θηβαίων IndLamb. 'Nimi-
 rum opis est Thebanis, verum fortasse, non ut excluderentur Euboeen-
 ses. Vid. p. 352, 20.' Taylorus. 'Talibus locis non textitur plenus
 catalogus, satis est partem commemorari, alioqui dicas etiam Plataeis
 hic opus esse. Vid. p. 347, 20. p. 375, 6 et 11.' Schaeferus. 8)
 αὐτὸν pr Ω. Vind3. — ἐαυτὸν Laur8. 9) ἕκων om Harl. δ. s. text
 Laur8 (habet marg). 10) 'Fort. ἡμᾶς ἐξηπάτα.' Wolfius. Non opus.
 11) ὑποσχομένοις ι. 12) Φίλιππον ι. β. — τοῦ Φιλίππου Aug2. 13)
 ταῦτα πράξει Mor. Augl. k. s. — πράξει ταῦτα Σ. Laur8. vulg. 14)
 ὑποσχ. . . ποιήσει] ταῦτα λείπει ἐν παλαιῷ βιβλ. Lind. 15) φιλαν-
 θρωπία Σ. 16) ἀλλ' οὐκ coniecit Reiskius. 'Apparet oratoris ratio-
 cinium esse tam perspicuum, ut luculentius veriusque cogitari non pos-
 sit.' Schaeferus.

103. 1) ἐν. χωρὶς τοίνυν Φ. 2) καὶ μάλιστα k. 3) μισεῖν αὐ-
 τῷ πάντων ἀνθρώπων r. Augl. Vind4. Laur8. 4) προσήκει mavult
 Reiskius. corr Mal. — 'Praesens verum est.' Schaeferus. Imperfe-
 ctum ἀναγκαῖον ἦν adhibet etiam Schol. Rh. T. VII p. 312 W. ubi de
 hoc loco agit. Sed idem deinceps μισεῖ praesens usurpavit. 5) ἄδοξεῖ
 δικαίως Augl. 2. — ἄδοξεῖ. δικαίως Σ. Laur8. vulg. — ἄδοξεῖ, δέ-
 καιος Lambinus coniecit. inde Wolf. AldV. Bodl. Less. 'Potest utique
 vulgata (δικαίως ἀπολωλέναι κρίνεται) defendi et explicari. existima-
 tur iure merito perire, si pereat. nam subauditur ἐν ἀπόληται. Sed
 praefero Wolfii praeclaram coniecturam δέκαιος. nisi si suspicabimur
 oratorem sic dedisse: ἄδοξεῖ δικαίως, δέκαιος ἀπολωλέναι κρίνεται.'
 Reiskius. 'Probo δέκαιος. Vid. vs. 28.' Schaeferus. Si quis vul-
 gatam tenent, δικαίως melius cum ἀπολωλέναι coniungendum esse vi-

ἀπόλωλεν.⁶ κρίνεται καὶ εἰ⁷ γέ⁸ τι τῶν προσηκόντων ἐγγί-
 νηται, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν, νῦν δὲ, διὰ τὴν ὑμετέραν⁹
 εὐήθειαν καὶ προήτητα,¹⁰ εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας ὀπηνί-
 κα βούλεται.¹¹ (104—9) Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν¹ φωνὴν ἀκὴ-

ut conveniebat, fieret, iamdudum proditiōis reus ageretur, nunc autem
 propter vestram simplicitatem et mansuetudinem rationes reddit, easque
 quum vult. (104—9) Estne igitur aliquis vestrum, qui ex Aeschine vocem

detur iure perire, quam cum κρίνεται. Ellipsis autem ἐὰν ἀπόληται
 ferri non potest. Itaque locus, ut vulgo legitur, depravatus est. Ne-
 que vero aptus est locus a Schaefero citatus, nam τρίς . . . ἀπολωλέ-
 ναι δίκαιος (γέγονε) nihil pertinet ad δίκαιος ἀπ. κρίνεται structuram,
 de qua nemo dubitaret. Sed cum sententia conf. §. 118: ἀδοξεῖν, κρί-
 νεσθαι, πάσχειν ὅτιον αἰρεῖται παρ' ὑμῶν μᾶλλον, ubi item κρίνε-
 σθαι nude per se (absolute) dictum est, ut λόγῳ κρίνετε, ὧν ἔργα τὰ
 δίκηματα πάντες ὁρῶσιν §. 275. 6) ἀπολωλέναι LaurS. vulg. — ἀπό-
 λωλε Σ. γρ Φ. 7) κρίνεται. καὶ εἰ LaurS. vulg. — καὶ om Σ. — Shilleto
 coniecit legendum esse: δικάως ἀπόλωλε. ναί, κρίνεται· καὶ εἰ γρ κτλ.
 'iure periit. immo, nunc reus agitur (nota κρίνεται praesens). Et quidem
 si id quod conveniebat fieret, iamdudum proditiōis reus ageretur. nunc
 autem . . . rationes reddit.' At lenius κρίνεται h. l. usurpatur, quam ut
 per ναί cum praegressis δικάως ἀπόλωλε coniungatur. Tutissimum
 est sequi codicem Σ, nisi quod καὶ ob proxime antecedentem syllabam
 perditum servamus. intelligimus autem ἀπόλωλε non de iudiciali con-
 demnatione, sed de privata persona, quam Aeschines agebat in civitate,
 perditioni hominis (ὅτιον πάσχοντος). Per κρίνεται aliam sententiam
 orator incipit, ita continuans, ut intelligatur ob rationes legationis non
 redditas Aeschinem accusari (cf. §§. 132. 334. et passim, locis, quos
 Arn. Schaeferus citavit Dem. T. II p. 361), qui reum esse proditiōis
 oportuerit. Sic autem aegre caremus coniunctione καί. Etiam nume-
 rum frangeret ἀσύνδετον. 8) εἰ δέ r. Vind4. LaurS. — εἰ δὲ Mal.
 9) ἡμετέραν vulg. — ὑμετέραν Σ. LaurS. Q. Augl. Mal. LaurS. (T. Φ.
 k. s. — F?). Thomas M. s. v. Εὐήθεις ed. Ritsch. cum codd., priores
 edd. ἡμετέραν. 10) προήτητα καὶ εὐήθειαν vulg. — εὐήθειαν καὶ
 προήτητα Mor. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. Lind. — εὐήθειαν καὶ φιλα-
 νθρωπίαν Thomas. Cf. Timocr. §. 51: τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν προ-
 ἡότητα τὴν ὑμετέραν. 11) καὶ ταύτας ὀπηνίκα βούλεται, haec verba
 quid sibi volunt? supponuntne Aeschinem absolutum iri? At quomodo
 hoc accusator supposuerit? Cave tanquam additamentum alienum de-
 leas. Imo supponitur reo rationes legationis tunc reddendas esse. tam
 sero, quia hanc causam per triennium Aeschines distulerat.

κοεν Αίσχλινον κατηγοροῦντος Φιλίππου; τί² δέ; ἐξελέγχοντ'³
ἢ λέγοντά⁴ τι⁵ τοῦτον⁶ εἶρακεν;⁷ οὐδὲ εἰς⁸ ἀλλὰ πάντες⁹
Ἀθηναῖοι πρότερον¹⁰ κατηγοροῦσι Φιλίππου,¹¹ καὶ ὁ τυχὼν
¹⁵ αἰέ,¹² ὃν οὐδὲν οὐδεὶς¹³ ἠδίκηται, ἰδίᾳ¹⁴ δῆπου. ἐγὼ δ' ἐκεί-
νους¹⁵ τοὺς λόγους ἐξήτουν¹⁶ παρὰ τούτου,¹⁷ εἴπερ μὴ πεπρα-

audierit, Philippum accusante? quid? redarguentem aut dicentem eum aliquid vidit? ne unus quidem. Sed omnes Athenienses prius accusant Philippum et quicumque semper, quorum nulli ulla facta est iniuria, scilicet privatim. ego vero haec verba ab isto quaererem, nisi se vendidisset:

2) τίς Fel. Mor. Weim. AldV. Vind3. Mal. Laur8. (k. i). — τί Σ. Laur8. vulg. 3) ἐξελέγχον Aug2. — τί δ' ἐξελέγχοντα vulgo continuabatur. non item Σ. Cf. ad §. 231. 4) ἢ λέγοντά post proximum τι ponunt r. Laur8. — om Mal. pr Q, corr add ἦ. 5) τι om Aug2. — τινα Ask. Obs. 6) 'Fort. τοιοῦτον.' Marklandus. — τούτων Aug2. Harl. k. s. Vind4. Mal. — τούτων Q. 7) εἶρακεν Σ. Laur8. (in quo ω corr in o). vulg. — εἶρακεν Φ. Cf. Prolegg. Gr. §. 79. 8) οὐδεὶς marg Mor. Aug1, non distinguens ante hoc vocabulum. — οὐδὲ εἰς Laur8. 9) ἀλλ' ἅπαντες vulg. — ἀλλὰ πάντες Σ. Laur8. T. Aug1. k. r. s. Lind. Vind4. 10) πρότεροι Aug1. r. s. δ. Laur8. — Ἀθ. προτ. om Schol. in Hermog. Rh. T. IV p. 365. 11) τοῦ Φιλίππου μᾶλλον, σὺ δὲ οὐδαμῶς Schol. in Hermog. 12) αἰέ ὁ τυχὼν r. Vind4. Laur8. Cf. Krueger. ad Dionys. Hal. p. 252. 13) οὐδεὶς οὐδὲν vulg. — οὐδὲν οὐδεὶς Σ. Laur8. T. r. Laur8. — οὐδὲν om Aug2. Vind4. 14) ἰδίᾳ ἠδίκηται vulg. — ἠδίκηται ἰδίᾳ Σ. Laur8. Aug1. (T. k. s). 15) τούτους Schol. in Hermog. 16) ἐξήτουν Laur8. vulg. — ἐξήτουν sic Σ sine i. — ἐξήτουν T. γρ F. — Cf. Phil. I §. 33: τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον ζητοῦντες. quod participium in ἀπαιτοῦντες mutandum esse iussit Cobetius Var. Lectt. p. 275, quia 'corruptae Graecitatis sit ζητεῖν ponere pro petere aut poscere.' Lenior esset coniectura ἐξητοῦντες. Nam saepissime ξ et ζ, indeque ἐξήτουν et ἐζήτουν confundebantur. Cf. Pantanen. §. 51. Herodian. Figur. p. 56 extr. Vid. Wessel. ad Diodor. IV, 79. Bast. App. ad Epist. Crit. p. 61 sq. Schaefer. Melett. p. 74 sq. Foertsch, De locis Lysiae et Dem. in eius Ed. Lysiae p. 39. — Etiam ἐξήτουν in Σ loco ἐζήτουν Neaer. §. 125, ut ἐζήτησεν Aphob. III §. 17 pro ἐζήτησεν, ibidemque §. 51 ἐζήτησας pro ἐζήτησας. Sed olim Cobeto obsecutus eram. doleo. nam etiam alios locos corrigendos esse constanter, monuit Funkhaenelius in Diar. Antiq. 1856 p. 213, negans illo loco ζητεῖν esse i. q. petere [sive rogare] aut poscere, sed quaerere. Rectissime. nam cf. Chers. §. 75: τὰ μὲν ἔργα παρ' ὁμῶν αὐτῶν ζητεῖτε, τὰ δὲ βέλτιστ' ἐπιστήμη λέγειν παρὰ τοῦ παριόντος. Apparet ex his tribus locis Demosthenem usurpare ζητεῖν τι παρὰ τινος, significans i. q. ζητεῖν λαβεῖν, quaerere aliquid ab aliquo,

κὼς αὐτὸν¹⁸ ἦν¹⁹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμολὲν χοῆσασθ²⁰
 ὅτι βούλεσθε. ἐπίστευσα, ἐξηπατήθην,²¹ ἤμαρτον, ὁμολογῶ.
 τὸν δὲ ἄνθρωπον, ἄνδρες²² Ἀθηναῖοι, φυλάττεσθε. ἄπιστος, 20
 γόης, πονηρός. οὐχ ὁρᾶτε, οἷα πεποίθηκεν ἐμέ; οἷα ἐξηπάτη-
 κεν; (110) Τούτων οὐδέν¹ ἀκούω τῶν λόγων, οὐδ' ὑμεῖς.
 διὰ τί; ὅτι οὐ παρακρουσθεῖς οὐδ' ἐξαπατηθεῖς ἀλλὰ μισθώ-
 σας αὐτὸν² καὶ λαβὼν ἀργύριον ταῦτ' εἶπε καὶ προὔδωκεν
 ἐκείνῳ, καὶ γέγονεν καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος μισθωτὸς ἐκεί- 25
 νῳ,³ πρεσβειτῆς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν⁴ προδότης καὶ τρεῖς,
 οὐχ ἅπαξ ἀπολαλέναι δίκαιος.

X 111. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνον¹ δηλός² ἐσθ³ ὅτι χρη-

'Athenienses, me quidem tractate, ut vultis. credidi, deceptus sum, erravi, fateor. illum autem hominem cavete, Athenienses. perfidus est, impostor, improbus. non videtis ut mecum egerit? ut deceperit?' (110) Horum verborum nullum audio, nec vos. quamobrem? quia non deceptus nec falsus, sed mercede ultro conductus atque argento accepto ea dixit et illi prodidit, ac se praeclarum ac iustum illi mercenarium prae-buit, legatum vero vobis et civem proditorem vel ter, non semel morte puniendum.

111. Neque vero ex his solum constat eum mercede conductum

sich von einem zu verschaffen suchen. ut Plat. Theaetet. p. 180 A: καὶ τούτου ζητῆς λόγον λαβεῖν. In praepositione παρὰ τινος inest notio λαμβάνειν, γίγνεσθαι etc. Lysiae Or. XXX §. 32: ὑμᾶς . . . ζητήσου-σιν ὡς οὐ χρηὶ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, ubi post ζητήσουσιν vulgo additur πείθειν, a duobus optimis codd. omissum. Sed ὑμᾶς non construendum cum ζητήσουσιν, coniungendum cum λαμβάνειν, cui subiectum est. — Marklandus coniecit ἐξήτουν ἄν. 'Particulam an addere oporteat, ambigas. quod enim statim sequitur εἶπερ, satis docet qui sensus sit verbi ἐξήτουν.' Schaeferus. 17) αὐτοῦ Schol. Hermog. 18) ἐαυτὸν vulg. — αὐτὸν Σ. Laur8. 19) εἶπερ . . . ἦν om Schol. Hermog. 20) χοῆσθε F. Φ. Mal. 21) Cit. Sopater. Rh. T. V p. 132 W. T. IV p. 364. et p. 365. Porphyrius ibid. p. 399. 22) ὁ ἄνδρ. vulg. — ὁ om Σ. Laur8. Augl. k. s.

110. 1) οὐδέν Q. u. 2) ἐαυτὸν Q. Vind3. 4. Mal. Laur8. Aldetc. — αὐτὸν Σ. Laur8. Reiskius, Bekkerus et Dindorfus de codd. var. lect. tacent. 3) Φιλίππῳ AldV. Augl. k. s. δ. Harl. 4) ὑμέτερος Augl. 2. k. s. s. Harl. Laur8. — ὑμῶν pr Q.

111. 1) ἐκ τούτων μόνων Aldetc. Chr. — ἐκ τούτων μόνον Σ. Laur8. Q. Laur8. (F. T. Φ. r. i. u. v). — μόνον ἐκ τούτων Augl. k. s. 2) δηλόν Mor. Augl. k. r. s. — δηλός Σ. Laur8. vulg. 3) ἐστίν Vind4. Laur8.

μάτων ἅπαντ'⁴ εἶπεν ἐκεῖνα,⁵ ἀλλ'⁶ ἤκον ὥς⁷ ὑμᾶς⁸ ἐναγχος⁹
 375 Θετταλοὶ καὶ Φιλιπποὺν πρέσβεις μετ' αὐτῶν,¹⁰ ἀξιούντες ὑμᾶς
 Φίλιππον Ἀμφικτυόν'¹¹ εἶναι ψηφίσασθαι. τῷ¹² προσῆκεν¹³
 οὖν¹⁴ ἀντειπεῖν τοῦτοις¹⁵ μάλιστα πάντων ἀνθρώπων; Αἰσχίνῃ
 5 τούτῳ¹⁶ διὰ τί; ὅτι οἷς οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, τοῦτοις
 τάναντί'¹⁷ ἐποίησεν¹⁸ ἐκεῖνος. (112) οὗτος μὲν γάρ¹ Θεσπιάς²
 καὶ Πλαταιάς αὐτὸν τειχίζειν, καὶ τοὺς μὲν Φωκέας οὐκ ἀπο-
 λείν, τὴν δὲ Θηβαίων ὄβριν³ καταλύσειν. ὁ δὲ⁴ τοὺς μὲν Θη-
 10 βαίους μείζους ἢ προσῆκε⁵ πεποίηκεν, τοὺς δὲ Φωκέας ἄρδην
 ἀπολώλεκε, καὶ τὰς μὲν Θεσπιάς² καὶ Πλαταιάς⁶ οὐ τετείχισε,
 τὸν δ' Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Κορώνειαν προσεξηνδραπόδισται.⁷

omnia illa dixisse, sed venerunt ad vos nuper Thessali et Philippi legati cum iis postulantes, ut Philippo Amphictyoniceam dignitatem decerneretis. Quem igitur omnium hominum maxime istis refragari decebat? Aeschinem istum. cur? quia eius renuntiationi quae iste renuntiaverat ad vos, his contraria fecit ille. (112) Iste enim: illum Thespias et Plataeas muniturum et quum Phocenses non perditurum tum Thebanorum insolentiam refrenaturum. at ille et Thebanos maiores fecit quam consentaneum erat et Phocenses funditus delevit, ut et Thespias et Plataeas muro non circumdedit, sic Orchomenum et Coroneam insuper excidit. Possuntne res inter

4) ἅπαντ' Ω, ut vulgo; addidit correctrix tertium α. 5) ἐκεῖνον Indd. γρ AldV. r. pr Laur8. 6) ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων coniecit Lambinus, scil. ut brevitate dicendi corrigeret. 7) εἰς r. Vind4. Mal. Laur8.

8) ὑμᾶς Ω. — (ἡμᾶς u. F. l?). 9) ἐναγχος Vind4. — om Aug1. k. s. 10) αὐτὸν Mor. — αὐτῶν Σ. Laur8. vulg. 11) ἀμφικτυόντα Laur8. Vind3. 4. — ἀμφικτυόνα vulg. Cf. Prolegg. Gr. §. 45. 12) τὸ k. — om Aug2. 13) προσῆκον ἦν Aug1. s. 14) οὖν om Aug1. k. s. 15) Signum interrogationis Reiskius post τούτοις posuit. Aldete et codd post ἀνθρώπων interpungunt. 16) τούτῳ nuper Dindorfius de suo. Placeat, quia abest articulus. Item §. 113. 17) τὰ ἐναντιώτατα coniecit Reiskius. 'Positivus bene habet, etsi sequitur vs. 12 πῶς ἂν ἐναντιώτερα.' Schaeferus. 18) πεποίηκεν r. s. Vind4, Laur8.

112. 1) γὰρ ἐφη Laur8. vulg. — ἐφη om Σ, add antiq. Supplendum est ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. Sed cf. etiam ad §. 194. 2) Θεσπιάς r, idque constanter. Vid. Prolegg. Gr. §. 42. 3) ὑμῖν (ἡμῖν Aug1. k. s. δ. ζ.) add post ὄβριν Laur8. vulg. — om Σ. Harl. 4) ὁ δὲ Bekk., ut nunc solet. 5) 'Expectares fere μείζους ἢ πρόσθεν πεποίηκε. Si putabatur Philippus eorum ὄβριν καταλύσειν, iam erant μείζους ἢ προσῆκε. An ἢ προσῆκε delenda?' Dobraeus. Intelligo: pro reliqua Graecia, als es ihnen zukam in ihrem verhältniss zum übrigen Griechenland. 6) καὶ Πλαταιάς om Σ in fine lineae, add antiq. Recte addidit. Cf. superiora. 7) προσεξηνδραπόδισται Appfr. — προσεξηνδραπόδισται Ald.

Πῶς αὖν⁸ ἐναντιώτερα πράγμαθ' ἑαυτοῖς τούτων γένοιτο; Οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρεν τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγγεατ' ἐναν- 13
 τλον οὐδέν. (113) Καὶ οὐχὶ τοῦτό πω¹ τηλικούτον,² ἀλλὰ καὶ
 συνεῖπεν³ μῖος τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων ἀνθρώπων. καίτοι
 τοῦτό γ' οὐδὲ⁴ Φιλοκράτης ἐτόλμησε ποιῆσαι,⁵ ὁ μισρός, ἀλλ'
 Αἰσχίνης οὐτοσί. καὶ θορυβούντων ὑμῶν καὶ οὐκ ἐθειλόντων 14
 ἀκούειν αὐτοῦ καταβαίνων⁶ ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐνδεικνύμενος
 τοῖς πρέσβεσι⁷ τοῖς παρὰ τοῦ⁸ Φιλίππου παροῦσιν, πολλοὺς
 ἔφη τοὺς θορυβούντας εἶναι, ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους,⁹

se ullo modo magis esse contrariae? non igitur refragatus est, neque os aperuit, neque quidquam contrarium dixit. (113) Et non hoc iam est tantum, sed etiam solus omnium in hac urbe degentium patrocinator est. et quod ne Philocrates quidem facere fuit ausus impurus ille, id Aeschines fecit iste. ac tumultuantibus vobis et eum audire nolentibus descendens de suggesto, legatis a Philippo missis se ostentans: 'multos esse, inquit,

8) οὐν Augl. — om Laur8.

113. 1) πω Q. k. i. u. 2) καὶ οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, τηλικού-
 τον ὄν (δεινόν, καίπερ ὄν δεινόν Augl. s. Harl. — δεινόν, καίπερ
 δεινόν ὄν k.) Laur8. vulg. — δεινόν om Σ. pr T. — ὄν om Σ. — καὶ
 οὐχὶ τοῦτό πω, τηλικούτον Turicc. 'Itane? Scilicet δεινόν et ὄν inter
 miseras interpolationes sunt, quibus cod Σ si diis placet caret. Velim
 lector me mentiri putet, donec editionem Turicensem suis ipse oculis
 inspexerit. legens enim ipse paene adducor, ut me oculis carere cre-
 dam.' Shilleto. Et ego Turicensium rationem improbo, sed solam
 interpunctionem; sine commatis signo lectionem eam recipiendam esse
 puto. Facile quidem ὄν post τηλικούτον excidit, quod dirimi posset
 in τηλικούτ' ὄν. sed idem participium in aliis codicibus saltat varia
 sede. δεινόν autem unde oriri potuerit patet, si conferas Phil. III §. 55.
 Chers. §. 30. similia. Supplendum est non ὄν, sed ἐστίν, ut supplenda
 copula saepe est ad δεινόν. De quo usu vid. ad §. 172. 3) συνεῖπεν
 pr Σ, sed eadem (?) manus correxit in συνεῖπεν. 4) οὐδὲ ὁ Mor.

(Augl?). — Articulum om Σ. Laur8, vulg. 5) ποιῆσε^{αι} Q. 6) κατα-
 βάινων Q. 7) τοὺς πρέσβεις Vindl. 7. — τοῖς πρέσβεσι Aug2, sic
 passim etiam hic codex. Cf. §§. 142 bis. 145. De qua forma vid. Lo-
 beck. ad Phryn. p. 69. — om Mal. 8) παρὰ Σ. Laur8. vulg. —
 περὶ Ald. Mor. — τοῦ om vulg. — habent articulum Σ. Laur8. T.
 Augl. k. s. β. δ. ζ. Lind. Vind4. 9) 'Fort. στρατευσομένους' Mark-
 landus. 'Non opus.' Schaeferus.

ὅταν δέῃ (μémνησθε¹⁰ δήπου),¹¹ αὐτὸς ὦν¹² οἶμαι θανμάσιος
 15 στρατιώτης, ὦ Ζεῦ.¹³ X

114. Ἔτι τοίνυν, εἰ¹ μηδένα μηδὲν ἔχοντ'² εἰχομεν δείξαι
 τῶν πρέσβεων, μηδ' ἦν³ ὥστ' ἰδεῖν⁴ ἅπαντας, βασιάνους καὶ
 τὰ⁵ τοιαῦθ' ὑπόλοιπον ἄν⁶ ἦν σκοπεῖν. εἰ δὲ Φιλοκράτης μὴ
 μόνον ὠμολόγει⁷ παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ
 376 ἐδείκνυνεν ὑμῖν⁸ πυροπωλῶν,⁹ οἰκοδομῶν, βαδιεῖσθαι φάσκων

qui tumultuentur, paucos, qui militent, si necesse esset.' (meministis utique) ipse, o dii, est mirificus bellator.

114. Iam, nisi legatum aliquem quid accepisse ostendere possemus nec res ita ostendenda esset, ut viderent universi, quaestiones et eius generis alia restarent spectanda. At si Philocrates id non modo confitebatur vobis pro contione saepe, sed etiam ostentabat vobis vendendo tritico, aedifi-

10) μémνησθαι Augl. Φ. k. pr Laur8. — μέμνησθε^{III} F. — μεμνά-
 σθαι s. — — γὰρ add post μεμν. Laur8. vulg. — om Σ (habet marg
 antiq in γρ). Cf. §. 117. 11) δήπουθεν Augl. 2. r. Laur8. — δή-
 που^{θεν} Bav (non F). — om δ. 12) ὦν om Σ (habet marg antiq in
 γρ). Non puto orationem eo carere posse, quia ἔφη verbum nimium
 abest. videtur excidisse propter οἰμ. — Cit. Hermog. Rh. T. III p. 336.
 Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 421 W. Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1098.
 13) θανμασιός, ὦ Ζεῦ, ἐν στρατιώταις vers. metric. Anonym. Rh. T. III
 p. 656 W.

114. 1) εἰ μὲν Laur8. vulg. — μὲν om Σ. Vid. Doberenz. l. c.
 p. 15. 2) ἔχοντα μηδὲν Aldet. — μηδὲν ἔχοντ' Σ. Laur8. vulg. —
 μηδὲν om pr Ω (add ante ἔχοντα). t. u. v. Vind3. — punctis notavit
 AldT. 3) ἐνῆν s. — ἦν φάνερον ParThiersch. e Wolf. annot. Reiskius
 aliquid excidisse putabat. 'Nihil neque excidit nec subaudiendum est.
 Sed ambigas nonnihil, quomodo ἦν interpreteris. Si impersonale est
 (liceret), apparet ὥστε abundanter esse additum. Sic Sophocl. Philoct.
 vs. 656: ἄρ' ἔστιν ὥστε etc. Eurip. Hippol. vs. 702: ἀλλ' ἔστιν καὶ
 τῶνδ' ὥστε etc. Haec interpretandi ratio . . . mihi, ut poëticae oratio-
 nis nisi fallor propria, parum placet. Igitur ad ἦν ex antecedentibus
 repetam ὁ ἔχων. neque esset (inter nos versaretur), ut cum nemo non
 oculis cernat. Sophocl. Electr. vs. 1454: πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε κάμ-
 φανῇ μαθεῖν.' Schaeferus. Supple δείξαι. 4) εἰδεῖν pr Σ, super
 ei antiq scripsit t. 5) τὰ om Ald. Fel. Ω. t. u. v. Vind3. 6) ἄν om
 Laur8. post ἦν superscr. idem. 7) ὠμολογε pr Ω ut videtur, ei est
 correctoris. 8) εἰ Φιλοκράτης πέφηνε Minucianus Rh. T. IX p. 612 W.
 9) πυροπολῶν Ald. r. Minucianus. (ante Walz: πυροπολῶν, ut t.). —
 ὑμᾶς πυροπολῶν Suid. s. v. Ἀντικαταλλάττομενος. Cf. §. 145.

κᾶν¹⁰ μὴ¹¹ χειροτονῆτε¹² ὑμεῖς,¹³ ξυληγῶν,¹⁴ τὸ χρυσίον κατα-
 λαττόμενος¹⁵ φανερώς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις¹⁶ οὐκ ἐνι δή-
 που¹⁷ τοῦτον εἰπεῖν ὥς οὐκ εἴληφε, τὸν αὐτὸν¹⁸ ὁμολογοῦντα⁵
 καὶ δεικνύντα. (115) Ἔστιν οὖν¹ οὕτω τις ἀνθρώπων ἀνόητος
 ἢ κακοδαίμων, ὥςθ'² ἵνα λαμβάνῃ μὲν Φιλοκράτης, ἀδοξῇ δ'
 αὐτὸς καὶ κινδυνεύῃ,³ ἔξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἡδικοκώτων
 ἐξετάζεσθαι,⁴ τοῖσι μὲν πολεμεῖν, πρὸς δ' ἐκείνον⁵ ἔλθων¹⁰
 κρίνεσθαι βούλεται;⁶ ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶμαι.⁷ Ἀλλὰ πάντα

cando, profitendo se iturum etiamsi vos non iuberetis, vehendis lignis, auro in mensis aperte commutando; profecto non potest negari illum accepisse, qui ipse confessus est et ostentavit. (115) Est igitur quisquam hominum adeo vecors aut infelix, ut, dum Philocrates dona accipiat et ipse male audiat ac periclitetur, quum ei liceret stare ab innocentibus, hos quidem infestare, cum illo autem congressus iudicium subire malit? equidem opinor esse neminem. Sed omnia haec si recte consideretis,

10) αὖ Laur8. 11) μὴ om r. — (πῇ debetur operis Paris). 12) χειροτονεῖτε Σ. pr Laur8. 13) οἰκοδομῶν . . . ὑμεῖς om Minucianus. 14) Cit. Pollux VII §. 130. 15) καταλαττόμενος Ω. — καταλασσόμενος Laur8. — ἀντικαταλλόμενος Suidas ante Gaisfordium, quod probavit Toupius Emendd. T. I p. 63 ed. Pors. (= Opp. p. 43), qui idem correxit πνρ. Hoc rectissime, illud scholion non esse putamus (vid. Scholl.), cui vocabulo in mensario negotio locus non erat, dum καταλλ. ad numerorum permutationem late patebat. Vid. Bernhard. ad Suid. l. c. 16) ἐπὶ τῶν τραπέζων καταλλ. Minucianus sine φανερώς. In reliquis etiam magis oratoris verba deserens. — φανερώς om etiam Suidas. 17) δήπου om Laur8. 18) τὸν, αὐτὸν cum diastole Dobraeus. Cf. p. 410, 4. Lept. pp. 459, 22. 494, 10. Timocr. p. 714, 10. Leochar. p. 1088, 3. Callicl. fin. Caremus proprio signo.

115. 1) ἔστι τοῖσιν s. δ. 2) ὅστις IndFcl. Harl. Obs. Ask. Cf. not. 6. De οὕτω, ὅς vid. Dobr. et Schaefer. ad h. l. Bernhard. Synt.

ὅστις
 p. 292. — ὥστε k. — — Proxime λαμβῶν in rasura Laur8. 3) κινδυνεύειν s. δ. 4) ἐξετάζεσθαι cum asterisco in marg repetito Σ. 5) ἐκείνων pr Ω. 6) βούλεσθαι marg Mor. AldV. Bodl. Cf. not. 2. At indicativum post infinitivum, utrumque ab ὥστε pendente, defenderunt Bernhardys Synt. p. 388 (cf. Ruediger. ad Chers. §. 44 p. 68 ed. 2^{ae}). Shilleto Append. B p. 202 sqq. Eadem structurae varietas est §. 173. Sed quid obstat h. l. quominus etiam πολεμεῖν a βούλεται pendeat? Quod autem Shilletoni magis displicet βούλεσθαι post terminationem eandem κρίνεσθαι, vid. Foertsch. Obs. p. 15. 7) οἴμαι Augl. s. s.

ταῦτ' ⁸ εἰάν ⁹ ὀρθῶς σκοπῆτε, ¹⁰ εὐφρόσετε μεγάλα, ¹¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐναργῆ σημεῖα τοῦ χρήματα τοῦτον ἔχειν.

116. Ὁ τοίνυν ὕστατον μὲν γέρονεν, οὐδενὸς δ' ἐστὶν
¹⁵ ἔλαττον σημεῖον τοῦ πεπρακέναι τοῦτον ἑαυτὸν Φιλίππῳ, θεά-
 σασθε. ἴστε δῆπου πρόφην, ὅτ' εἰσήγγελλεν ¹ Τπερίδης ² Φι-
 λοκράτην, ὅτι παρελθὼν ἐγὼ δυσχεραίνειν ἔφην ἐν τι τῆς ³
 εἰσαγγελίας, εἰ μόνος Φιλοκράτης τοσούτων καὶ τοιούτων ⁴
²⁰ ἀδικημάτων αἰτιος γέρονεν, οἱ δ' ἐννέα τῶν πρέσβων ⁵ μηδε-
 νός. καὶ οὐκ ἔφην τοῦθ' οὕτως ἔχειν. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φα-
 νῆναι καθ' αὐτὸν ⁶ ἔκλεινον, εἰ μὴ τοὺς συναγωνιζομένους ⁷
 τούτων τινὰς εἶχεν. (117) Ἴν' οὖν μὴτ' ἀπὼ μὴτ' αἰτιάσωμαι
²⁵ μηδένα, ἔφην, ἐγώ, ¹ ἀλλὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτό ² τοὺς μὲν αἰτίους

invenietis, Athenienses, magna et clara esse signa acceptae ab isto pecuniae.

116. Iam illud, quod postremo factum, non minimum signum est Philippo istum se vendidisse, spectate. Procul dubio nostis, nuper, quum prodicionis reum ageret Hyperides Philocratem, me progressum dixisse unum quendam in accusatione mihi restare scrupulum: quo pacto solus Philocrates tot et talium scelerum causa fuisset, novem legati nullius. atque id ita se habere negavi. nullam enim illius per se futuram fuisse auctoritatem, nisi adiutores illorum aliquos habuisset. (117) 'Ut igitur, inquam, ego neque absolvam neque criminer quenquam, sed res ipsa et

8) ταῦτα πάντα Mor. Augl. k. s. — πάντα ταῦτ' Σ. Laur8. vulg.
 9) ἂν marg Mor (deest nota α?). Augl. 10) σκοπεῖτε Ω. 11) μεγάλα
 om k. — post Ἀθηναῖοι ponit Laur8.

116. 1) εἰσήγγελλεν Σ. Laur8. Recte ut in notione secundaria.
 Cf. §. 121. — εἰσήγγειλεν Ω. — εἰσήγγειλεν vulg. 2) Τπερίδης Laur8.
 vulg. — Τπερίδης Σ. Bav (F?). Laur8. Vid. Prolegg. Gr. §. 134.
 3) τι τῶν τῆς Aldete. Ω. — τῶν om Σ. Laur8. vulg. 4) τηλικούτων
 Laur8. vulg. — τοιούτων Σ. Augl. k. s. δ. Mal. 5) συμπρέσβων Augl.
 k. s. δ. Harl. — Proximum μηδενός Laur8., terminatur compendio, quod

in marg. explic. per os. item §. 110 ὑπύθνος. ad compendium expli-
 candum plenam syllabam os sec manus addidit. 6) ἑαυτὸν vulg. —
 αὐτὸν Σ. — αὐτόν Laur8. 7) συναγωνιζομένους coniecit Dobraeus.
 Cf. §. 113.

117. 1) ἔφην ἐγώ, vulg. — ἔφην, ἐγώ, noa. item nuper Hekk.
 nam opponuntur ἐγώ et τὸ πρᾶγμ' αὐτό. Cf. ἀφείμ' ἔγωγ' ἔφην pro-
 xime. Contrarium modum commendat Benselerus Hiatt. p. 97 sq. 2)
 τὰ πεπραγμένα αὐτὰ Augl. Harl. k. r. δ. Laur8. — τὰ πεπραγμένα
 τὰ αὐτὰ s?

εὔρη, τοὺς δὲ μὴ³ μετεσχηκότας ἀφῇ, ἀναστὰς ὁ βουλούμενος
καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς⁴ ἀποφηνάσθω μὴ μετέχειν μηδ' ἀρέ-
σκειν αὐτῷ⁵ τὰ ὑπὸ Φιλοκράτους πεπραγμένα.⁶ καὶ τὸν τοῦτο 377
ποιήσαντ'⁷ ἀφίημι ἔγωγ' ἔφη. Ταῦτα⁸ μνημονεύετε,⁹ ὥς
ἐγώμαι.¹⁰ Οὐ τοίνυν παρήλθεν οὐδεὶς¹¹ οὐδ' ἔδειξεν ἑαυτὸν¹²
(118) Καὶ τῶν μὲν¹ ἄλλων ἐστὶν² ἐκάστῳ τις³ πρόφασις. ὁ δ'
μὲν οὐχ¹ ὑπεύθυνος ἦν,⁵ ὁ δ' οὐχὶ παρῆν ἰσως, τῷ δὲ κηδε-
στής⁶ ἐστὶν⁷ ἐκεῖνος.⁸ τούτῳ δ' οὐδὲν τούτων, ἀλλ' οὕτω καθ-

noxios inveniat et criminis expertes absolvat, surgat quicumque collegarum
volet et progressus in conspectum vestrum declaret se non esse socium
nec probare acta Philocratis. atque eum, qui hoc fecerit, absolvo equidem,⁷
dixi. Haec meministis, ut ego arbitror. Nemo autem prodit, nec se
ostendit. (118) Ac ceterorum quidem singulis aliqua causa est: alii ratio-
nes non erant referendae, alius fortasse non aderat, alii gener est ille.

3) μὴ om ante με Vind4. 4) εἰς ὑμᾶς om Bav (non F?). Cit.
AneedBkk. p. 125. 5) αὐτῷ Laur8. vulg. — αὐτῷ Σ. — αὐτῷ Bkk.

πεπραγμένα m sec?
6) εἰρημμένα marg antiq γρ Σ. γρ Φ. — ~~εἰρημμένα~~ Laur8. 7) ποιήσαν-
τα ParThiersch. Q. Aug1. 2. k. r. i. u. v. Bav (non F?). Vind3. 4. Mal.
o m sec?

Laur8. — ποιήσαντα Laur8, α prius deletum est. 8) καὶ post ταῦτα
add vulg. — γὰρ add Aug1. k. r. s. e. δ. Harl. Laur8. — om Σ. Laur8.
Cf. 113. 9) ἀφίημι. ἔγωγε ἔφην ταῦτα. καὶ μνημ. Vind3. 4. Etiam
Mal. Ald ἔφην et ταῦτα coniunxerunt; et Laur8 coniunxit ἔγωγε cum
ἔφην. Cf. not. 1. 10) ἐγὼ οἶμαι Σ. Laur8. vulg. — ἐγὼ om Aug1. 2.
k. s. Delet Benseler. Hiat. p. 97. Potius scribendum ἐγώμαι. — Chr:
ἐγώμαι. 11) οὐδὲ εἰς Chr. 12) αὐτὸν Q.

118. 1) μετ' pr Q. 2) ἐστὶν Σ. vulg. — ἐστὶ Q. — ἐσθ' Rei-
skius etc. 3) ὥς εἴκει post τις add Mor. Aug1. k. r. s. Harl. Laur8.
— om Σ. Laur8. vulg. 4) οὐκ sic Σ. Cf. §. 136. 5) ἐστὶν Aug1.
k. r. s. δ. Laur8. 6) κηδεστή pr Σ. superscripsit σ antiq. Ante κη-
δεστής in Laur8 rubro aliquod signum pictum est. 7) ἦν vulg. —
ἐστὶν Σ. Laur8. item marg. Aug1. k. r. s. Laur8. 8) ἐκεῖ vulg. marg
antiq γρ Σ. — ἐκεῖνος Σ. Laur8. AldB. 'Omnino legendum videtur
ἐκεῖνος, nempe Philocrates.' Iurinus. 'Fort. ἐκεῖνος, Philocrates.'
Marklandus. 'Ego etiam lego ἐκεῖνος cum viris doctissimis, verum
aliter intelligo. Scilicet τῷ δὲ (Phrynoni) κηδεστής ἦν ἐκεῖνος (Phi-
lippus). Cf. Ulpian. ad h. l. iterumque Demosth. p. 412, 24 et p. 413,
22. Schol. ad p. 402, 25. Suidam s. v. Φρύνων.' Taylorus. — 'Ἐκεῖ,
in Macedonia. ἐκεῖνος ego nullo modo probo. At recte Taylorus de
Phrynone socero Philippi interpretatur. Virulentum hoc est in ambos
scommma.' Reiskius. 'Iurino et Marklando assentior. κηδεστής sic

ἀπαξ πέπρακεν⁹ ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς παρεληλυθόσι με-
 μισθάρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα δηλὸς ἐστίν, ἂν περ¹⁰
¹⁰ ἐκφυγῇ νῦν, καθ' ὑμῶν ὑπάρξεων ἐκείνῳ, ὥστε, ἵνα μηδ'
 ἐναντίον μηδὲν¹¹ ῥῆμα προῆται¹² Φιλίππῳ, οὐδ' ¹³ ἀφίεντων
 ἀφίεται,¹⁴ ἀλλ' ὁδοξεῖν, κρίνεσθαι, πάσχειν ὅτιον αἰρεῖται
 παρ' ὑμῖν¹⁵ μᾶλλον ἢ Φιλίππῳ τι ποιῆσαι μὴ πρὸς¹⁶ ἡδονήν.
¹⁵ (119) Καίτοι τις ἡ κοινωνία, τίς ἡ πολλὴ πρόνοι' ὑπὲρ Φιλο-
 κράτους αὐτῇ; ὅς ἐί¹ τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντ'
 ἐπεπρεσβεύκει, χρήματα δ' ² ὡμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας,

isti autem causarum illarum nulla est, sed usque adeo se in univer-
 sum vendidit, et non in praeteritis tantum suam locavit operam, sed
 etiam in posterum, si nunc absolutus fuerit, eum patet illi praesto futu-
 rum esse contra vos, ut ne contrarium quidem Philippo ullum verbum
 proferat, neque etiam si eum dimiseritis desinat, sed laborare infamia,
 accusari, quidvis apud vos perpeti satius esse ducat, quam aliquid minus
 gratum Philippo facere. (119) Quae vero illa est societas, quae tanta ista
 sollicitudo de Philocrate? Qui si omnem legationem praeclarissime et uti-
 lissime obisset, pecuniam autem se propter legationem accepisse fatere-

usurpatum, ut Taylorus et Reiskius intellexerunt, comicum deceat, non
 oratorem graviter loquentem.' Schaeferus. At rem ipse orator graviter
 loquens exposuit. §§. 230—233, unde didicimus a Phrynone filium pue-
 rum libidinis causa ad Philippum missum esse. Acerbissime igitur ge-
 ner Phrynonis Philippus dicitur. 9) ἑώρακεν text LaurS, in marg πέ-
 πρακεν ead m, ut videtur. 10) εἰνπερ vulg. — ἂν περ Σ. LaurS.
 Augl. s. 11) μηδὲν ἐναντίον μηδὲ vulg. — μηδὲ ἐναντίον μηδὲν Σ.
 LaurS. T. r. LaurS. — μηδὲν ἐν. μηδὲν Mal. — μηδὲ ἐν. μηδὲ Vind4.
 — Ad vulgatam lectionem adnotaverunt: 'Deesse arbitror ante vel
 post has voces μηδὲ ῥῆμα.' Taylorus. 'Nihil deest. Idem est ac si
 dixisset μηδὲ μέχρι ῥήματος.' Reiskius. — Alteram lectionem (codd
 Σ etc.) nos recepimus cum Turicc. 'Insulse' Shilleto. At audiendus
 erat Klotzius Quaest. Crit. p. 94 sq. de negatione sic praemissa. Sen-
 tentia enim h. l. est: ut ne contrarium quidem ullum verbum Philippo
 dixerit, nedum pro republ. nostra laborarit. 12) προῆται nuper etiam
 Bekkerus. Vid. Prolegg. Gr. §. 61 p. 68. 13) οὐδὲ μὴ r. — οὐδὲ μὴ
 LaurS. 14) ἀφίενται LaurS. vulg. — ἀφίεται Σ. Augl. k. r. s. Obs.
 Harl. Ask. AldB. LaurS. — ἀφίεται AldV. — ἀφίσταται γρ Φ. — ἀπει-
 σεν Less. 15) ὑμῶν marg Mor. 16) πρ^o Ω.

119. 1) ὅν ἐί Fel. F (non Bav?). r. u. — ὅς ἐί Σ. LaurS. 2) δ'
 om Herwag. operae.

ὥς περ ὁμολόγει,³ τοῦτό γ' ⁴ αὐτὸ φυγεῖν⁵ καὶ διευλαβηθῆναι τῷ προῖκα πρεσβεύοντι προσῆκεν, καὶ διαμαρτύρεσθαι⁶ τὸ καθ' αὐτόν.⁷ Οὐ τοίνυν πεποίχε τοῦτ' ⁸ Αἰσχίνης. ταῦτ' οὐ φανερόν⁹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χοήματ' ἐλήφεν Αἰσχίνης καὶ πονηρός ἐστιν ἀργυρίου συνεχῶς, οὐ δι' ἀβελτερίαν,¹⁰ οὐδὲ δι' ἄγνοϊαν, οὐδ' ἀποτυγχάνων;²⁵

120. Καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, φήσει,¹ δῶρα λαβεῖν;² τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν.³ Τὰ πράγματ' Αἰσχίνῃ, ἅπερ πιστότατ' ἐστὶν ἀπάντων, καὶ οὐκ ἔνεστ' ⁴ εἰπεῖν οὐδ' αἰτιάσασθαι,⁵ ὥς ἡ πεπεισμένα, ἡ χαριζόμενά⁶ τῷ ἐστι τοιαῦτα, ἀλλ' οἷά περ αὐτὰ⁷ προδοὺς καὶ διαφθείρας σὺ⁸ πεποίηκας, τοί- 378

tur, ut fatebatur, illud ipsum fugere et sollicite cavere integrum legatum conveniebat, et testari integritatem suam ipsius. Id vero non fecit Aeschines. Haec nonne perspicua sunt, Athenienses? haec nonne clamitant et loquuntur, pecuniam accepisse Aeschinem et propter argentum perpetuo esse improbum, non e simplicitate aut ignorantia aut per calamitatem?

120. Et quis, inquit, testificatur in me, accepisse me munera? (haec enim splendida illa defensio est.) res ipsae, Aeschines, quae sunt fide omnium dignissimae. nec dici potest aut praetexti vel ex persuasionem vel alicui gratificandi causa eas esse tales, sed quales prodendo et corumpendo tu effecisti, tales in exquirendo apparent. praeter res autem

3) ὁμολόγει Σ. LaurS. vulg. — ὁμολογεῖ t. Aug2. Vind4. Mal. Imperfectum verum esse ostendit Shilleto citans §. 124 (= 114), ubi Philocrates culpam confessus in exilium ivisse dicitur antequam haec oratio haberetur. 4) δ' Aug2. 5) ὁμολογεῖ τοῦτο γ' αὐτὸς. φνεῖν Reiskius, αὐτό et interpunctione de suo mutatis. 6) διαμαρτύρεσθαι

Σ. T. Φ. s. β. — διαμαρτύρασθαι LaurS. vulg. — διαμαρτύρασθαι k. — Praesens aptum est, quamquam praecedunt aoristi de re praeterita. 7) ἐαυτὸ s. 8) ταῦτ' Mal. 9) ὦ add LaurS. vulg. — om Σ, add antiq. Signa superposita (φανερόν et ὦ,) sunt pallidiora atramenti. 10) ἀβελτερίαν LaurS. vulg. — ἀβελτερίαν Σ. Vid. ad Phil. IV §. 33.

120. 1) φησι LaurS. vulg. — φήσει Σ. marg Bav (non F?). — φησι t. — Cf. paulo inferius. — om AnecdBkk. p. 150. 2) δῶρα λαβεῖν om text F. text Φ (habent in γρ). — punctis notavit LaurS. 3) τοῦτο . . . λαμπρόν] 'Fort. interpolata ex p. 430, 27.' Dobraeus. 4) ἐστὶν Ω. — ἔνεστιν vulg. ἔνεστ' Σ. LaurS. 5) αἰτιάσθαι pr Mal. 6) χαρ. ἡ περ. Aug1. 2. k. s. 7) αὐτῷ AldT. 8) σὺ ante προδοὺς habent Aug1. 2. k. r. s. LaurS.

αὐτ' ἐξεταζόμενα φαίνεται. πρὸς δὲ τοῖς πράγμασιν αὐτὸς⁹
 ἀντίκα δὴ¹⁰ σὺ¹¹ σαντοῦ.¹² ἀπόκριναι γὰρ¹³ δεῦρ' ἀναστάς¹⁴
 μοι.¹⁴ οὐ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γ' οὐ φήσεις ἔχειν ὃ τι εἶπης.¹⁵
 ὃς γὰρ ἀγῶνας καινοὺς¹⁶ ὥσπερ δράματα, καὶ τούτους ἀμαρ-
 τύρους, πρὸς διαμεμετρημένην¹⁷ τὴν ἡμέραν αἰρεῖς¹⁸ διώκων,
 δῆλον ὅτι πάνδεινος εἰ τις.¹⁹

121. Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν¹ πεπραγμένων
 Ἀισχίνῃ τούτῳ, καὶ πολλὴν κακίαν ἔχόντων, ὥς καὶ ὑμῖν οἴο-
 μαι δοκεῖν,² οὐδέν ἐστιν οὐ μέλλω λέγειν, ὥς ἐγὼ κρίνω, δει-
 νότερον, οὐδ' ὃ τι μᾶλλον ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδοροδοκηκότ' αὐ-

ipse iam tu in te. Age huc procede et responde mihi. neque enim propter imperitiam habere te negabis quid dicas. quum enim novas causas tanquam fabulas easque sine testibus ad praefinitum tempus accusator vinas, ex eo constat te esse acerrimum.

121. Quanquam autem multa sunt et atrocia scelera Aeschini istius et magna improbitate referta, ut et vobis, nisi fallor, videtur, nullum tamen, meo iudicio, est atrocius aut evidentius corruptelarum eius qui

9) αὐτός om Vind4. Mal. 10) ἀντίκα δὴ μάλα habent marg antiq γρ Σ. γρ Φ. Cf. item §. 17. — δὴ superscr. prima ut videtur man Laur8, omittens μάλα. 11) σὺ om r. Vind4. Laur8. — σὺ μεγάλα Laur8. 12) καταμαρτυρήσεις post σαντοῦ add Laur8. vulg. — om Σ (habet marg antiq γρ). Recte omisit. petendum est enim e superioribus καταμαρτυρεῖς, non καταμαρτυρήσεις, quamquam sequitur φήσεις. 13) ἀπόκριναι λέγων sine γὰρ AnecdBkk. p. 429. 14) δεῦρο παρελθὼν μοι Harp. s. v. Ἀπόκρισις. — γὰρ μοι δεῦρο ἀναστάς AnecdBkk p. 208. — δεῦρό μοι παρελθὼν sine γὰρ AnecdBkk p. 429. Suid. s. v. Ἀπόκριναι, qui vulgata verba servavit s. v. Δεῦρο extr. 15) εἶποις Aldetc. Hermog. Rh. T. III p. 152. r. corr Mal. — εἶπης Σ. Laur8. vulg. Vid. Hermann. AN p. 129 sq. — οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν ἀγνοήσεις, ὃ τι εἶπης AnecdBkk p. 208. 16) καινοὺς καὶ k. 17) μεμετρημένην Augl. k. s. AldT. 18) αἰρεῖς Bav. v. — αἰρεῖς Ω. — αἰρεῖς Ald. — αἰρεῖς Paul. — Cf. Aristoph. Vesp. vs. 1207: εἶλον διώκων. 19) 'Post haec verba nonnulla opinor deesse.' Marklandus. 'Plane assentior. For-san enthymema de Philoerate, quod refert Aeschines p. 29, 1—7.' Dobraeus. 'Vana opinatio, nata illa, opinor, hinc, quod etiam Marklando (ut Lexicographis et scholiis) post illud ἀπόκριναι videbatur ἐρώτησις ζητητέα. Vid. not. ad vs. 4.' Schaeferus.

121. 1) τῶν om Σ. Vind3. post ὄντων. — habet Laur8, nt vulg. — Proxime Dind. τουτοῦ. Cf. §. 111. 2) ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖ Fel. Mor.. Schol. — ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν Σ. Laur8 — ὑμῖν οἶμαι (εἶναι Ald) δοκεῖν vulg.

τὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελέγξει.³ ἐπειδὴ γὰρ ἀπεστέλλειτ'⁴
 αὐθις αὐτὸ τρίτον τοὺς πρέσβεις ὥς τὸν Φίλιππον, ἐπὶ ταῖς¹⁵
 καλαῖς καὶ μεγάλαις ἐλπίσι ταύταις αἷς οὗτος⁵ ὑπέσχητο,⁶ ἐχει-
 ροτονήσατε καὶ τοῦτον καὶ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων τοὺς πλείστους
 τοὺς αὐτούς.⁷ (122) Ἐγὼ μὲν δὴ παρελθὼν ἔξωμοσάμην¹ εὐ-
 θείως, καὶ θορυβούντων τινῶν καὶ κελυνόντων² βαδίζειν οὐκ²⁰
 ἂν ἐφην ἔλθειν.³ οὗτος δ' ἐχειροτόνητο.⁴ ἐπειδὴ δ'⁵ ἀνέστη
 μετὰ ταῦθ' ἡ ἐκκλησία, συνελθόντες ἐβουλευόνθ' οὗτοι, τίν'
 αὐτοῦ καταλείψουσιν. ἔτι γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων⁶ μετεώ-
 ρων καὶ τοῦ μέλλοντος⁷ ἀδήλου, σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδα-

totum se vendiderit argumentum eo quod iam dicam. Quum rursus ter-
 tium legatos missuri essetis ad Philippum propter praeclaras et magnas
 illas spes, quas iste pollicitus erat, delegistis et istum et me et ex reli-
 quis plerosque eosdem. (122) Ego progressus statim eivavi. tumultuan-
 tibus autem quibusdam et me ire iubentibus negavi me iturum. iste au-
 tem delectus erat. Deinde quum contio surrexisset, congressi isti consul-
 tabant, quem hic relicturi essent. dum enim res adhuc incertae essent et
 incerta futurarum expectatio, tum congressus et verba varia in foro fie-

3) δεδοροδοκηκότ' αὐτὸν ἐπαντοφώρῳ καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελ.
 Aldete. — ἐπαντοφώρῳ δεδοροδοκηκότα πάντα αὐτὸν ἐξελ. sine καὶ
 πεπρακότα Augl. k. s. Harl. — ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδοροδοκηκότ' αὐτὸν
 ἐξελ. Bav (non F?). — ἐπαντοφώρῳ δεδοροκότ' αὐτὸν (sine ἐξελ.?) AldT.
 — ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδοροδοκηκότ' (δεδοροδοκηκότ' Ω) αὐτὸν καὶ πεπρακότα
 πάντ' ἐξελ. Σ. LaurS. vulg. — (ἐλέγξει Aug2.). 4) ἀπεστείλειτ' vulg.
 — ἀπεστέλλειτ' Σ. LaurS. Augl. s. β. δ. LaurS. (T. k. r). 'Imperfectum
 nemo dubitet quin longe praestet.' Shilleto. Vid. ad §. 116. 5) οὗ-
 τος post ὑπισχνεῖτο r. LaurS. Vind4. 6) ὑπισχνεῖτο vulg. — ὑπέσχητο
 Σ. T. IndFel. — ὑπέσχετο Augl. s. β. δ. — ὑπέσχετο k. — ὑπέσχητο
 LaurS. eadem manu ut videtur. 7) τοὺς αὐτούς om Augl. k. s.

122. 1) ἐξωμολογησάμην pr LaurS, in quo quae ego punctis notavi,
 deleta sunt. — ἐξωμολογησάμην Σ, marg antiq γο ἔξωμοσάμην, ut
 vulg. Cf. Harpoer. s. v. Ἐξωμοσία. Etym. M. p. 349, 40. Suid. s. v.
 Ἐξωμος. Zonaras. s. v. Ἐξωμόσασθαι. Lexic. Rhet. post Phot. ed. a
 Dobraeo p. 665, ubi perperam ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Confunduntur
 haec verba saepissime. Sed vid. §. 124. 2) λεγόντων Indd. γο AldV.
 3) ἀπελθεῖν LaurS. vulg. — ἐλθεῖν Σ, antiq add ἀπ. — ἐκελθεῖν
 Aug2. — παρελθεῖν cod s. Simplex optime respondet simplici βαδίζειν.
 4) οὗτος δεχειροτόνητο pr Ω, corr add κε. — οὗτος δὲ ἐ χειροτόνη-
 το, erasa litera ante κ, LaurS. 5) γὰρ s. 6) ὄντων om pr Ω. —
 super γὰρ τῶν πραγμάτων erasum est vocabulum LaurS. 7) πράγμα-
 τος Aug2.

- 15 πολ' ⁸ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐρίγνοντο τότε.⁹ ἐφοβοῦντο δὴ, μὴ
 σύγκλητος ἐκκλησία¹⁰ γένοιτ' ¹¹ ἐξαίφνης, εἰτ' ἀκούσαντες
 ὑμεῖς ἐμοῦ τὰληθῆ ψηφίσαισθε¹² τι τῶν δεόντων ὑπὲρ τῶν
 Φωκίων, καὶ τὰ πράγματ' ἐκφεύγοι¹³ τὸν Φίλιππον. (123) εἰ
 379 γὰρ ἐψηφίσασθε μόνον καὶ μικρὰν ὑπεφάνητ' ¹ ἐλπίδ' ἡντινοῦν
 αὐτοῖς ἐσώθησαν ἄν. οὐ γὰρ ἐνῆν,² μὴ παρακρουσθέντων
 ὑμῶν,³ μείναι⁴ Φιλίππῳ. οὔτε γὰρ σίτος ἦν⁵ ἐν⁶ τῇ χώρᾳ,
 ἄσπορόν⁷ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυῖα, οὔθ' ἡ σιτοπομπία⁸ δυν-

bant. Metuebant iam, ne subito contio indiceretur, et vos audita ex me veritate aliquid opportuni de Phocensibus decerneretis et Philippus gendardum rerum occasionem amitteret. (123) Nam si decretum duntaxat fecissetis et medioerem quaecunque spem in iis paululum ostendissetis; conservati essent. non enim licuisset Philippo, nisi vos decepti essetis, manere. neque enim frumentum erat in agris propter bellum incultis.

8) παντ. καὶ λόγοι Alexander Rh. T. VIII p. 477 W. Sed Tiberius (Rh. T. VIII p. 557 W.) ordine vulgato. 9) τότε non habet Alexander. Equidem non desiderarem, si abesset. Marklandus cum ἐφοβοῦντο coniunxit, quod vetat sedes particulæ δὴ, pro qua Laur8: δὲ. 10) Cit. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Σύγκλητος ἐκκλησία. Etym. M. p. 733, 19. 11) γένηται Augl. k. s. pr Vind7. 12) ψηφίσαισθε Aldete. T. Φ. Vind4.

Mal. corr Laur8. — ψηφίσαισθε Σ, uncialis H est antiq. Laur8. F. — ἐπιψηφίσαισθε s? Recepit Reiskius male praepositionem interpretans i. q. insuper, 'ad priora illius eiusdem contionis decreta novum adhuc aliud addatis.' — ψηφίσαισθε Ω. — ψηφίσαισθε i. u. v. Vind3. pr Laur8. AldV. — ψηφίσαισθε Augl. k. r. (s?). Voluerunt ψηφίσαισθε. 13) ἐκφεύγοι Laur8. vulg. — ἐκφεύγη Vind7. Mal. δ. — ἐκφεύγει? pr Σ, corr scriba oi in erasis. — ἐκφεύγοι T. — ἐκφεύγοι Lind. Recte imperfectum, de re continua, quamquam praegrediuntur aoristi. — ἐκφεύγειν sic Vind1.

123. 1) ἀπεφάνητ' T. 2) οὐκ ἐνῆν post οὐ γὰρ ἐνῆν add Laur8. vulg. et marg antiq γο Σ. — om Σ. Simplicii narrationi repetitio non apta esse videtur. 3) αὐτῶν s. δ. 'Utrum praestet, ambigo.' Reiskius. 'ὑμῶν praestat. fraus enim spectabat proxime ad Athenienses, remotius ad Phocenses.' Schaeferus. 4) μείναι τι vulg. — μείναι ἔτι Lind. Weim. Vind3. — ἔτι μείναι Fel. — μείναι Σ. Augl. AldB. (k. s). — μείναι Laur8, eadem manu, ut videtur. 5) ἐνῆν vulg. — ἦν Σ. Laur8. T. Augl. k. Lind. Bav (F?). Vind1. 3. 7. Schol. Coniecit Orvill. ad Char. p. 311 (= 388). Mor. habet notam in textu sine marginalibus. 6) ἐν om Ω. u. 7) ἄσπορόν corr Ω, quid prima habuerit, non liquet. 8) σιτοπομπία Aldete. Ω. i. u. Vind3. — σιτοπομπία Σ. Laur8. vulg. Cf. ad Cor. §. 87.

νατὴν⁹⁾ τριήρων οὐσῶν ὑμετέρων¹⁰⁾ ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρα-
τουσῶν,¹¹⁾ αἷ τε πόλεις πολλὰ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῶν Φω-
κίων μὴ¹²⁾ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ᾗρει·

neque invehi poterat vestris triremibus ibi praesentibus et mare obtinen-
tibus, et Phocensium urbes multae erant et expugnatae difficiles mora et
obsidione non praegressa. nam si singulis diebus singulas urbes cepisset:

9) δύνανται Σ. 10) ὑμετέρων r. Aug². 11) κρατούντων ὑμῶν
— marg antiq γο Σ. γο Φ. 12) μὴ οὐ Laur⁸. vulg. — μὴ sine οὐ Σ,
hanc negationem add antiq. — 'Quae formulae μὴ οὐ exempla dedi
Melet. Crit. p. 108, eorum plerisque nostrum ad amussim congrueret, si
orator pro χαλεπαὶ λαβεῖν scripsisset quod idem valet οὐκ εὐάλωτοι.
Sed ad amussim congruit ibidem citato Sophoclis loco Oed. R. vs. 12
sq., ubi non fuit cur Elmsleius μὴ οὐ suspectaret. [Schnoidewinus de-
levit οὐ.] δυσάλητος enim illic est qui difficulter ad misericordiam mo-
vetur, ut hic χαλεπὸς λαβεῖν, qui difficulter capitur.' Schaeferus.
Etiam magis, quam Sophoclea verba δυσάλητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε
μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν, congrueret locus Diodori Sic. I, 81 §. 2:
ταύτας (scil. τὰς ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν ὄρων) δ' οὐ δάδιον ἀκριβῶς
ἐξελέγχει μὴ οὐ γεωμέτρον τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἐμπειρίας μεθοδεύ-
σαντος. At in meis quidem editionibus haec verba non sic leguntur,
ut scripsit Eduardus Wentzel. (Additament. ad Dissert. De Μὴ οὐ p. 6),
sed μὴ γεωμέτρον sine οὐ. Nihil esset autem difficultatis, si non χα-
λεπαί, sed vere negans vocabulum praecederet, qualia sunt ἀδύνατον,
ἀμήχανον etc., et participium vel infinitivus sequeretur. At h. l. non
video, quomodo μὴ οὐ χρόνῳ ratione explicari et quod perhibent signifi-
care possit i. q. nisi tempore vel quod alii volunt si non tempore captae erant.
Nam etiam de hac re disputant viri docti, differatne formula μὴ οὐ et μὴ
simplex cum infin. et participio constructa ita, ut illud sit dubitanter
negantis, hoc simpliciter supponentis. Vid. Hermann. ad Viger. p. 800
pp. 802 sq. et in Wolf. ac Buttm. Mus. Antiq. Fasc. I p. 223 sqq.
Contra Reisigius Comment. Crit. De Soph. Oed. Col. p. 237 sq. Wexius
in Epist. ad Gesen. pp. 14 et 16. Buttmann. Excurs. XI extr. ad Mid.
Ellendt. Lex. Soph. T. II p. 106. alii, compositam formulam fortio-
rem esse contendunt. Augustus Sanderus Symbol. ad Crit. et Interpr. So-
phocl. et Eurip. Fasc. I p. 7 ita, ut per interrogationem posterius mem-
brum efferat supplet λεγόμενοι. Singulariter vero idque omnium
accuratissime et copiosissime egit Wentzelius De particulis μὴ οὐ par-
ticipio praefixis. Oppeln. 1832 et Additamento ad illam dissertationem
Glogaviae 1843. Qui vir doctissimus formulam explicavit etiam h. l.
significantem i. q. non nisi i. e. nullo alio modo nisi, nam. χαλεπαὶ
λαβεῖν intelligens idem esse quod δύσληπτος, sed 'adverbium δυσ cum
adiectivis verbalibus iunctum proxime ab alpha privativo abesse. nam
v. c. locus, qui δύσληπτος esse dicitur, natura aut arte ita munitus

- 10 δύο καὶ εἴκοσιν εἰσιν¹³ ἀριθμῶ. (124) Διὰ δὲ ταῦτα πάντα, ἵνα μὴδὲν μεταθῇσθ'¹ ὧν ἐξηπάτησθε, τοῦτον αὐτοῦ κατέλιπον. Ἐξομόσασθαι² μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίας τινὸς δεινὸν ἦν καὶ ὑποψία. μεγάλη.³ 'τί λέγεις; ἐπὶ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'⁴ 15 ἀραθὰ οὐχὶ βαδίζεις⁵ ἀπαγγέλλας⁶ οὐδὲ πρᾶσβεύεις; ἔδει δὲ⁷ μένειν. πῶς οὖν; ἀρρωστεῖν προφασίζεται,⁸ καὶ λαβὼν Ἐξή-

duo et viginti sunt numero. (124) Propter ea igitur omnia, ne quid eorum mutaretis, in quibus decepti eratis, istum hic reliquerunt. Sed eiurare, non allata causa aliqua, terribile erat et vehementer suspectum. 'Quid ais? ad tanta et talia bona, quae nuntiasti, non abis nec legatione fungeris?' sed manendum erat. quid sit? morbum simulat, et frater eius

est, ut capi fere non possit.' Rectius idem vir doctissimus in posteriore scripto hoc non repetit, sed lenius dictum esse dicit *χαλεπαί* quam *οὐχ οἶόν τε* (p. 6). In *χαλεπαί λαβεῖν*, meo quidem sensu, abest negatio longius, quam ut haec cogitatio ad *μὴ οὐ χρόνῳ* explicandum sufficeret, participium aegerrime e praegressis suppleretur, in formula nude posita *μὴ οὐ*, quum praesertim nec particula negans praecedat nec negans aliqua notio, etiamsi dixeris *χαλεπός* idem esse quod *οὐ ῥάδιος*. Quid enim significet *οὐ ῥάδιαι λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ* nisi hoc: *non facile capiendae nisi tempore facile capiendae*? At quid quaeso hoc est? nam non, ut perhibent, *λαβεῖν* vel *λαμβάνομεναι* vel *ληφθεῖσαι*, sed negata notio ad *μὴ οὐ* repetenda est. Quid multos et inanes labores? Unice vera est lectio codicis Σ. Verba *λαβεῖν μὴ χρόνῳ* constructa sunt ut proxime *ἐξομόσασθαι μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίας τινός* scil. οὐσης. Poterat οὐ oriri e confusis *μὴ* et *οὐ*, unde saepius simplici *μὴ* scribatur *οὐ* addidisse dicuntur (Schneidewin. ad Sophocl. l. c.). Sed h. l. huius negationis origo deberi videtur proximae literae. De confusis *οὐ* et *χ* vid. Bast. Palaeogr. pp. 739. 774. 779. 13) *εἰσιν* om Mal.

124. 1) *μετάθῃσθε* LaurS. vulg. — *μεταθῇσθε* Aug2. — *μεταθῇσθε* Σ. — *μετάθοισθε* coniecit Schaeferus. Vid. Prolegg. (ir. §. 61. — *μεταθεῖσθ'* (Benselerus) in Engelmanni Edit. 2) *ἐξομολογήσασθαι* Ald. — *ἐξομόσασθε* Σ. — *ἐξομόσασθαι* LaurS. vulg. Sauid. s. v. Ἐξομός. Cf. §. 122. 3) *ὑποψίας μεγάλης* coniecit Dobraeus. 4) *τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα* Aldetc. — *τοιαῦτα* (καὶ τηλ.) marg Mor. — *τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα* vulg. — *τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ* Σ. LaurS. Augl. k. s. Mal. 5) *βαδίζειν* r. s. Laur8. corr Augl a manu recentissima. Cf. not. 6. 6) *ἀπαγγέλλας* Augl. r. s. Laur8. — om pr F (non Bav?). — *ὁ ἀπαγγέλλας* coniecit Dobraeus. *der du verkündigt hast*. Sine articulo: *da du verkündigt hast*. 7) *δὴ* corr Mal. 8) *ἔδει δὲ μένειν*; *πῶς οὖν ἀρρωστεῖν* πρ. Mor. quum iam Fel dedisset *ἔδει δὲ μένειν*. *πῶς οὖν*; *ἀρρωστεῖν* πρ.

κεστον τὸν ἰατρὸν ἀδελφὸς⁹ αὐτοῦ καὶ προσελθὼν τῇ βουλῇ,
 ἐξώμοσεν¹⁰ ἀρρωστεῖν¹¹ τουντοὶ καὶ αὐτὸς¹² ἐχειροτονήθη.
 (125) Ἐπειδὴ δ' ἀπολώλεσαν² οἱ Φωκεῖς ὕστερον ἡμέραις 20
 πέντε, ἢ ἕξ, καὶ τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα, ὥσπερ ἂν ἄλλο τι,
 τούτῳ, καὶ ὁ Δερκύλος³ ἐκ τῆς Χαλκίδος ἦκεν ἀναστρέφας
 καὶ ἀπήγγειλεν⁴ ὑμῖν⁵ ἐκκλησιάζουσιν ἐν Πειραιεὶ, ὅτι Φωκεῖς
 ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς,⁶ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ'⁷ ἀκούσαν-
 τες εἰκότως κακείνοις συνήχθεσθε καὶ ἑαυτοῖς⁸ ἐξεπέπληχθε, 25
 καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀργῶν κατακομίζειν ἐψηφίζε-

adducto Exceesto medico in senatum ingressus iurat aegrotare istum et
 eius vice ipse deligitur. (125) Quum autem periissent Phocenses quinque
 diebus aut sex post, et ea locatio ab isto consumpta esset, quasi aliud
 quodcunque conduxisset, et quum Dercylus Chalcide reversus vobis contio-
 nem in Piraeo habentibus nuntiavisset Phocenses periisse, et vos, Athe-
 nienses, iis auditis illorum vicem, ut par erat, doleretis et de ipsis vobis
 perterriti et liberos et uxores ex agris in urbem transferendos decer-

9) ἀδελφὸς vulg. — ἀδελφος Σ. — ἀδελφὸς LaurS. Φ. Receperunt
 Bekk. etc. Plures uno fratres Aeschinis erant: Philochares et Aphobe-
 tus. Vid. §. 237. Aeschin. f. leg. §. 149. Ergo articulus h. l. abest
 merito. 10) ἐξώμοσαν LaurS. vulg. antiq marg γο Σ. — ἐξώμοσεν Σ.
 'Recte ἐξώμοσεν Bekkerus secutus librum optimum. ἐξομνῆναι eiurare
 pro alio, ἐξομνῆσθαι eiurare pro se. Sed ubi hoc verbum dicitur de
 testimonio, nihil interest activum an medium usurpetur. Vid. p. 396,
 20.' Schaeferus. 11) αὐτὸν ἀρρωστεῖν Vind4. LaurS. r. Aug2 'ser-
 vans τουντοὶ sequens.' Reiskius. 12) καὶ προσελθὼν... καὶ αὐτὸς
 om u.

123. 1) ἐπεὶ δὲ LaurS. 2) ἀπολώλεσαν vulg. etiam Σ. et LaurS.

— ἀπολώλεσαν k. — ἀπωλώλεσαν Vind3. 4. Mal. LaurS. — ἀπωλώλε-
 σαν s. — ἀπολώλεσαν Aug1. — Cf. Prolegg. Gr. §. 83 p. 93. 3) Δερ-
 κύλος LaurS. Aug2. Bav (F). Vind3. 4. Mal. LaurS. — Δερκύλλος Ald.
 Fel. Aug1. k. s. — Δερκύλος r. u. — Δέρκυλλος Mor. — Δερκύλος Σ.
 corr Ω. — Δέρκυλος pr Ω. — Cf. ad Anonymi Argum. §. 4. 4) Alia ra-
 tio est §. 60, ubi imperfectum usurpatum est secundum Σ etc. 5) ὑμῖν
 Ω. Aug1. k. r. s. t. u. Vind3. 6) ἡμεῖς in Schaef. est error typogr.

7) τοῦτ' Aug1. k. s. δ. 8) αὐτοὶ vulg. — αὐτὸν v. — αὐτοὶ ἑαυ-
 τῶν LaurS. — ἑαυτοῖς Σ. T. γο F (non Bav?). Cf. Bensei. Hiat. p. 98.
 Non hiatus causa dativus pro nominativo recipiendus est. nam orator,
 si nominativus verus esset, pronuntiasset καὶ αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, ut equi-
 dem censeo. Sed opponuntur non Athenienses perterriti et Phocenses,
 sed Athenienses metuentes ipsis sibi iidemque metuentes Phocensibus.
 — — Post αὐτοὶ Mor habet notam in textu sine marginalibus.

σθε καὶ τὰ φρούρι' ἐπισκευάζειν καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν⁹
καὶ τὰ Ἡράκλει' ἐν ἄστει θύειν,¹⁰ (126) ἐπειδὴ ταῦτ'¹ ἦν
380 καὶ² τοιαύτη ταραχὴ καὶ τοιοῦτος³ θόρυβος περιεστῆκει⁴ τὴν
πόλιν· τηλικαύτ'⁵ ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὗτος⁶ καὶ εὐφρωνος⁶
οὔτε βουλῆς οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν ὥχeto πρε-
σβευῶν ὥς⁷ τὸν⁸ ταῦτα πεποιηκότα, οὔτε τὴν ἀρρωστίαν ἐφ'
ἢ⁹ τὸ¹⁰ ἐξωμόσαθ'¹¹ ὑπολόγισάμενος,¹² οὐδ' ὅτι πρεσβευτῆς
ἄλλος¹³ ἦρητ'¹⁴ αὐτοῦ,¹⁵ οὐδ' ὅτι τῶν¹⁶ τοιούτων ὁ νόμος

neretis, et moenia reficienda et Piraceum muniendum et Herculana sacra in urbe facienda, (126) quum haec fierent et talis perturbatio et talis tumultus urbem invasisset; tum iste vir sapiens et eloquens et vocalis neque a senatu neque a populo delectus, legatus abiit ad eum qui illa perpetraverat, neque habita ratione vel morbi, cuius praetextu legationem tum eiecerat, nec quod alius ipsius loco legatus creatus erat, nec quod

9) ἐπιτειχίζειν Pol. r. Aug2. Laur8. 'Hoc potius credo, ut sit *recellere*, non *de novo aedificare*.' Taylorus. *Τειχίζειν* est h. l. quod Taylorus optabat, sed *ἐπιτειχίζειν* esset i. q. *moenia obicere*. Cf. Chers. §. 36. ne plura. H. l. praepositio debetur praegresso verbo. — 'Verum puto *διατειχίζειν*. Vid. Aristoph. Eq. vs. 815. Thucyd. III, 34. Quo consilio, declarabit idem Thucyd. VIII, 90.' Dobraeus. *Διατείχισμα* est separatum castellum, de qua re h. l. non agitur. 10) Post *θύειν* Bekkerus subdistinctionem Felicianae restituit, quum Aldina commate distinxisset, Morelia plene, quam reliquae sequebantur, et lineolam posuit.

126. 1) τοιαύτη Mor. 2) ταῦτ' ἦν καὶ om Aug1. k. s. Vindl. 3) τοσαύτη τ. κ. τοσοῦτος vulg. — τοιαύτη τ. κ. τοιοῦτος Σ. Anonym. Rh. T. VII p. 325. Aug1. k. s. Vindl. — τηλικαύτη τ. κ. τοιοῦτος Laur8. — τηλικαύτη τ. κ. τοσοῦτος marg antiq γρ Σ, non habet textus Σ τοσοῦτος a manu secunda. (etiam γρ Φ habet τηλικαύτη). 4) περιεστῆκει Ω. 5) ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὗτος Σ. Laur8. T. Anonymus Rh. Lind. (t?). Recepit etiam Bkk nuper. — ὁ δεινὸς καὶ σοφὸς οὗτος vulg. — ὁ σοφὸς οὗτος καὶ δεινὸς Aug1. 2. k. s. — ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὗτος Bkk olim de suo, secutus est Dind. 6) ἄφρωνος Anonymus Rh. — ἄφρωνος καὶ εὐφρωνος r. Laur8. 7) εἰς Bav (non F?). ζ. AldT. 8) τὸν om pr Ω. 9) ἦν γρ Φ. 10) ταῦτα Ω. F. t. u. v. AldT. Vind3. 11) ἐξωμόσαθ' Σ, σ ante θ partim erasa est. 12) λογισάμενος Anonymus Rh. Maximus Planudes Rh. T. V p. 282. 13) ἄλλος πρεσβευτῆς Anonymus Rh. Reciperem, si alia auctoritas accederet. Hiatus lenis esset. 14) ἦρτο Aug1. — εἴρηται Anonymus Rh. 15) ἀντ' αὐτοῦ vulg. — ἀνθ' αὐτοῦ Σ. Laur8. AldT. Vind3. — ἀντὶ τούτου Anonymus Rh. 16) τῶν om Aug1. 2. Bav (non F?). fide Reiskii. Sed haec pertinere videntur ad §. 127 not. 6.

θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι¹¹ κεύει, (127) οὐθ' ὅτι² πάνδει-
νόν ἐστιν ἀπηγγελκότα,³ ὥς ἐπικεκήρουται χορήματ' αὐτῷ ἐν⁴
Θήβαις, ἐπειδὴ Θεβαῖοι πρὸς τῷ τὴν Βοιωτίαν ἄπασαν ἔχειν⁵ 10
καὶ τῆς⁶ Φωκίαν χώρας⁷ ἐγκρατεῖς γερόνασι, τηρικαυτ' εἰς
μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θεβαίων⁹ στρατόπεδον βαδίζειν.
ἀλλ' οὕτως¹⁰ ἔκφρων ἦν¹¹ καὶ ὅλος¹² πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ
δωροδοκήματι,¹³ ὥστε πάντα ταῦτ' ἀνελών¹⁵ καὶ παριδών 15
ᾤχετο.

128. Καὶ τοιούτου τοῦ¹ πράγματος ὄντος, ἔτι πολλῷ² δει-
νότερ' ἐστὶν ἢ ἐκεῖς ἐλθὼν διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὕμῶν
τουτων³ καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὕτω δεινὰ καὶ σχέτλι'⁴
ἡγουμένων τοὺς τालαιπῶρους πάσχειν⁵ Φωκίας,⁶ ὥστε μήτε

lege talia facinora capite sancita sunt, (127) nec quod gravissimum est, quum renuntiavisset se a Thebanis esse proscriptum, quum ii prae-
ter Boeotiae totius imperium etiam Phocensis regionis potiti essent, tum
in medias Thebas et Thebanorum castra vadere. sed ita erat extra se rap-
tus et totus in quaestu et largitione, ut omnibus illis rebus sublati et
despectis abiret.

128. Quae res quum talis sit, multo etiam graviora sunt ea, quae,
quum illuc venisset, perpetravit. Quum enim vos qui adestis omnes et
ceteri Athenienses tam misere et crudeliter cum miseris agi Phocensibus

17) εἶναι om corr Q. Cf. §. 127 not. 2.

127. 1) οὐθ' Augl. k. s. 2) τῶν τοιούτων . . . οὐθ' ὅτι om pr
Q in fine lineae. 3) ἀπαγγελκότα Q. — ἀπηγγελκότων Anonymus
Rh. 4) De αὐτῷ ἐν dubitat Benselerus Hiat. p. 101. Sed pronuntian-
dum videtur αὐτῷ ἔν. 5) ἔχει, pr Q, v e commatis signo corr. 6) τῆς
τῶν Mor. Φ. s. — τῶν om Σ. LaurS. vulg. 7) τῶν Φωκίαν sine τῆς
χώρας Anonymus Rh. 8) τὸ τηρικαυτὰ Anonymus Rh. 9) Ἀθηναίων
Bav, sed in marg rec: κάλλιον ἦν γράφειν καὶ τὸ τῶν Θεβαίων στρα-
τόπεδον. (non in F?). 10) ὄντος Σ. 11) ἦν ἔκφρων Augl. k. s.
12) ὅλος vulg. — ὅλος Σ. LaurS. Augl. Less. Vind3. Mal. Maximus
Pl. Anonymus Rh. (Φ. k. s). 13) καὶ τῷ δωροδοκήματι om Augl. k.
s. u. codd Sopatri Rh. T. IV p. 406 W. 14) ὥστε πάντα ταῦτα Σ.
LaurS. vulg. — ὥθ' ἅπαντα ταῦτα Anonymus Rh. ζ. Augl. k. r. s.
Vind4. Mal. LaurS. — ὥστε πάντα τὰ ἄλλα Aldetc. — ὥστε πάντα re-
liquis omissis Aug2. 15) ἀφελών Anonymus Rh.

128. 1) τοῦ om Ald. Q. t. u. v. Bav (non F?). Vind3. in γρ habet
Φ. 2) πολλῷ om Augl. k. s. 3) τουτων in γρ habet Φ. — om Vind4.

Mal. — post Ἀθηναίων ponit Aug2. — τουτων^ω Q. — τουτων^ω LaurS.
4) οὕτω δ. οὕτω σχ. Aug2. 5) πάσχειν Augl. s. 6) τοὺς ται. Φωκ.
cit. Hermog. Rh. T. III p. 340 W.

20 τοὺς ἐκ τῆς βουλῆς θεωροὺς μῆτε τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι,⁷ ἀλλ' ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας, οὗτος εἰς τὰ πινύκια⁸ τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου,⁹ ὃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθνον, εἰστιάτ'¹⁰ ἔλθων καὶ σπονδῶν μετείχε καὶ
 25 εὐχῶν, ὥς ἐπὶ τοῖς τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων¹¹ τείχεσι καὶ χώρᾳ¹² καὶ ὅπλοις ἀπολώλοσιν¹³ εὐχετ'¹⁴ ἐκεῖνος, καὶ συνεστειφανοῦτο¹⁵ καὶ συνεπαιώνιζεν¹⁶ Φιλίππῳ καὶ φιλοτησίας προῦπινεν.¹⁷

129. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἔνεστιν ἐμοὶ μὲν¹ οὕτως, τούτῳ δ'
 381 ἄλλως πῶς² εἰπεῖν,³ ἀλλ' ὑπὲρ μὲν¹ τῆς ἑξωμοσίας⁵ ἐν τοῖς

duceretis, ut nec senatorios spectatores, nec thesmothetas ad Pythia mitteretis, sed patrium spectaculum desereretis; iste ad triumphales epulas negotiis et bello confecto, quas Thebani et Philippus in honorem deorum instruxerant, accessit et quum libationum tum votorum fuit particeps, quae ille ob sociorum vestrorum moenia et regionem et arma perditam nuncupabat, et una coronas gestavit et paeana concinuit cum Philippo et familiariter propinavit.

129. Neque ego haec sic, iste aliter narrare poterit, sed eiuratio inter publica vestra monimenta in Metroo, quibus minister publicus prae-

7) παραπέμψαι codd ε. δ. 8) οὗτος εἰς, τὰ ἐπινύκια coniecit Palmerius Exerc. p. 627. 'I. e. inquit hic solus epulatus est. nam ut scriptum est, nec bene hellenizat oratio, nec bene procedit sententia.' Con-

struendum εἰς cum ἔλθων. 9) τοῦ Φιλίππου Lind. 10) εἰστιάτο Σ, i superscr. antiq. 11) τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων Σ. LaurS. vulg. — τῶν ὑμετέρων συμμάχων Aug2. — τῶν συμμάχων τῶν ἡμετέρων Mor. 12) χώρᾳ LaurS. vulg. Cf. §. 89. — χώραις Aldete. r. rec T. Mal. Laur8. — χώραι pr Σ, i extremum non est formae cuius i adventitium esse solet in eo codice, antiq add ε, ut sit χώραις. 13) ἀπολώλασι

cod ε. 14) ἡῦχετο vulg. — ἡῦχετο F (non Bav?). — εὐχετο Σ. LaurS. T. — συνεύχετο Anonym. Rh. T. IV p. 356. Cf. §. 130. 15) ἐστειφανοῦντο IndLamb. pro errore typogr. συνεστειφανοῦντο in Mor. 16) συνεπαιώνιζε pr Aug1. 2. s. rec v. Laur8. Cf. Cor. §. 287. Schol. Aeschin. p. 72, 16 ed. Dind. 17) προῦτεινε γρ marg LaurS. Indd. AldV. s. β. δ. ζ. pr T. γρ F. Lind. Less. De hac confusione vid. Cobet. Nov. Lectt. p. 396. Cf. 139. Cit. Athen. Lib. XI p. 502. B: καὶ φιλοτησίαν προῦπ. — AnecdBkk. p. 70. Harpocrationis codex D p. 181 ed. Bkk. Phot. s. v. Φιλ. προπ.

129. 1) μὲν om Fel. (t. u?). 2) πῶς Aldete. Vind4. • 3) εἰπεῖν om Aug2. 4) μὲν om pr Q. Vind3. (t. u?). 5) ἑξωμοσίας Aug1. De hac forma vid. Schaeferum ad h. l. Cit. Etymol. p. 349, 40. alii. Vid. ad §. 122.

κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ Μητροφῶ ταῦτ' ἐστίν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται, καὶ ψήφισμ' ἀντικρὺς περὶ τοῦ-
του τοῦ ὀνόματος⁶ γέγραπται, ὑπὲρ δ' ὧν ἐκεῖ⁷ διεπράξατο,⁸
οἱ συμπρεσβεύοντες⁹ καὶ παρόντες καταμαρτυρήσουσιν,¹⁰ οἷ-
περ¹¹ ἐμοὶ ταῦτα διηγοῦντο.¹² οὐ γὰρ¹³ ἔγωγ' αὐτοῖς συνεπρέ-
σβενσα, ἀλλ' ἐξωμοσάμην. (130) Καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα
καὶ¹ τὰ γράμματα, καὶ τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ.² ΜΑΡΤΥΡΕΣ.³

Τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνει¹ εὐχέσθαι τοῖς θεοῖς τὸν¹⁰
Φίλιππον,⁴ ὅτ' ἐσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους; ἄρ' οὐ κράτος πο-
λέμου καὶ νίκην αὐτοῖς⁵ καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι, καὶ τὰ-
ναντία⁶ τοῖς τῶν Φωκέων; οὐκοῦν ταῦτα συνενύχεθ'⁷ οὗτος

est, asservatur, et decretum palam de istius nomine est scriptum, quae
autem ibi perpetraverit, collegae eius iique praesentes testimonium in
eum dicent, qui haec mihi narraverunt. neque enim ego socius in lega-
tione fui, sed eam eiuravi. (130) Age, recita mihi decretum et literas, et
testes accerse.

Quae igitur vota putatis nuncupasse diis Philippum, quum libaret,
vel Thebanos? nonne ut in bello vim et victoriam ipsis et sociis largi-
rentur, et contraria Phocensium foederatis? Iste igitur eadem preca-

6) πρᾶγματος ParThiersch. 7) ἐκεῖσε ἐλθὼν Augl. 2. k. r. s. δ.
Harl. Laur8. 8) διεπράξαντο pr v. 9) συμπρεσβεύσαντες Augl. s.
10) καταμαρτυρήσουσιν Q. — καταμαρτυροῦσιν Augl. k. r. s. δ. Laur8.
11) οἷ παρ' r. Aug2. Mal. — οἷπερ παρ' Laur8. 12) ταῦτ' ἐδιηγοῦν-
το Aug2. 13) οὐ γὰρ in erasis tribus quatuorve literis Σ.

130. 1) καὶ om Ald. 2) Γράμματα om T. Φ. i. Bav (non F?).
Mal. linea notat Laur8, cuius marg habet a man sec, ut videtur: ψή-

φισμα. μάρτυρες. 3) Μαρτυρᾶς Q. posterius α est ut reliquis titulus
rubro pictus, correctum ε atramento. — Μαρτυρίας Vind3. — — Pro
his titulis in Σ est lacuna, quam rubricator non explevit. 4) τοῖς
θεοῖς φίλιππον Q. — τὸν φίλιππον τοῖς θεοῖς Augl. k. s. 5) καὶ
νίκην ἡολέμου ἄντοῖς Σ, lineolis ordo restitutus est. Taricc., neglectis
a Bekkero lineolis, receperunt tali cum hiatu et sine articulo. Etiam
Schaeferus laudavit primam lectionem Σ: 'non improbabili-ter, inquit.
Vid. quae scripsi ad Arrian. Venat. XXXV extr. p. 468 ed. Schneid.'
— — καὶ νίκην om Laur8. — — αὐτοῖς Ald. Fel. Laur8. Bav (F?).
Vind3. 4. Laur8. 6) τὰναντία τούτων Fel. Mor. Augl. k. r. s. Weim.
Harl. Laur8. — τούτων om Σ. Laur8. vulg. 7) συνενύχετο vulg. —
συνενύχετο Σ. Laur8. Cf. §. 128.

15 καὶ κατηγάτο τῇ πατρίδι, ἃ νῦν εἰς κεφαλὴν ὑμᾶς αὐτῷ δεῖ
τρέψαι.

131. Οὐκοῦν ὦχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον¹ κε-
λεύει τούτων² τὴν ζημίαν εἶναι, ἐλθὼν δ' ἐκείσε, ἐτέρων θα-
20 νάτων ἄξια ποιῶν πέφανται. τὰ δὲ πρόσθεν³ πεπραγμένα καὶ
πεπρεσβευμέν' ὑπὲρ⁴ τούτων⁵ ἀποκτείνειεν ἂν⁶ αὐτὸν δικαίως.⁷
Σκοπεῖτε τοίνυν, τί ἐστὶ τμήμα,⁸ ὃ ταύτην⁹ ἔξει τὴν ἄξιαν
ὥστε τοσούτων πραγμάτων¹⁰ ἀξιώχρεων φαίνεσθαι. (132) Πῶς
25 γὰρ οὐκ αἰσχρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹ δημοσίᾳ μὲν ἅπαντας²
ὑμᾶς³ καὶ ὅλον τὸν δῆμον πᾶσι⁴ τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰ-
ρήνης ἐπιτιμᾶν, καὶ μήτε τῶν⁵ ἐν Ἀμφικτυοσί⁶ κοινωνεῖν

batur et imprecabatur patriae; quae nunc vos in eius caput convertere oportet.

131. Itaque abiit contra legem, quae id facinus capitale esse iubet, illuc autem profectum aliis mortibus luenda fecisse constat. Iam eius acta priora et obitae de his legationes merito eum interfecerint. Quare considerate, quae aestimatio poenae tanta sit, ut tot facinoribus non minor esse videatur. (132) An non turpe fuerit, Athenienses, quum publice universi vos et totus populus omnia ea, quae pacem consecuta sunt, reprehendatis, et neque Amphictyonum decretis assentiamini et irascamini Phi-

131. 1) θάνατον μὲν r. Aug2. Vind4. — θάνατον μὲν Laur8.
2) τούτων om Harl. 3) δ' ἐμπροσθεν vulg. — δὲ πρόσθεν Σ. Laur8.
γρ Φ. 4) Quaerit, sitne χωρὶς pro ὑπὲρ legendum, compendiis confusis, Dobraeus. ὑπὲρ τούτων deleuit Hirschig. in Philologo T. V p. 331. 'Sed ὑπὲρ valet de, ut §. 145 (= 132): τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας.' Shilleto.
5) Wolfius coniecit: τούτῳ scil. Aeschini. At cf. §. 126 τῶν τοιοούτων.
6) ἂν om pr Laur8, add eadem manus. 7) ἐτέρων θανά . . . φανταί . . . ἐνα καὶ . . . ἐρ. τούτ . . . τον δὲ macula cooperta sunt in Σ. — Hirschigius l. c. legendum esse suspicatur: ἀποκτ. αὐτὸν ἱκανά ἐστιν, comparans p. 397: εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἡδίκηει . . . ἔσθ' ἱκανά αὐτὸν ἀποκτείναι. Tanta audacia non opus. 8) τμήμα ἐστὶν vulg. — ἐστὶν τμήμα Σ. Laur8. Aug1. Lind. (T. k. s). 9) τοιαύτην s. — ταύτην Σ. Laur8. vulg. 10) ἀδικημάτων Laur8. vulg. — πραγμάτων Σ. γρ marg Laur8, man sec, ut videtur. T. β. ζ. γρ F. Ven. Obs. Åsk. Lind. 'Forssan e Cherson. p. 101, 28.' Dobraeus. Illud nobis videtur interpretamentum esse. Cf. τὰ πεπραγμένα superius.

132. 1) ὦ ἄ. Ἀθ. om Aristides Rh. T. IX p. 365 W. — ὦ om Aug1. k. s. 2) πάντας Aristides. 3) ὑμᾶς om pr Q. β. t. v. Aug2. Vind3. Intelligendi iudices h. l. toti populo oppositi. 4) ἅπασιν vulg. — πᾶσι Σ. Laur8. T. k. Aug1. Lind. — — καὶ ὅλ. τὸν δ. πᾶσι om Aristides p. 365, habet illa priora 4 vocabula p. 376. 5) τῶν om T. 6) Ἀμφικτυοσί Ald. Fel. Q. Vind3. 4. — Ἀμφικτυοσί vulg. Vid. Prolegg.

ἐθέλειν δυσκόλως τ' ἔχειν καὶ ὑπόπτως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων καὶ οὔτε δι- 382
καίων οὔθ' ὑμῖν συμφερόντων, εἰς δὲ⁷ τὸ δικαστήριον εἰσελ-
θόντας⁸ τὰς⁹ ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάζοντας ὄρκον¹⁰ ὑπὲρ¹¹
τῆς πόλεως ὁμωμοκότας¹² τὸν¹³ ἀπάντων τῶν¹⁴ κακῶν αἰτιον,⁵
καὶ¹⁵ ὃν εἰλήφαι' ἐπ' αὐτοφώρῳ¹⁶ τοιαῦτα¹⁷ πεποιηκότα, τοῦ-
τον ἀφεῖναι; (133) Καὶ τίς οὐ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐγκαλέσειε¹

lippo eumque suspectum habeatis, quia impia sint et crudelia illa facta, neque iusta neque vobis utilia, quumque in iudicium ingressi ad rationes de illis redditas diiudicandas, iureiurando pro republica dato, malorum omnium auctorem, et quem in talibus facinoribus manifesto deprehenderitis, eum absolvere? (133) Ecquis autem ceterorum civium, vel potius

Gr. §. 45. 7) δὴ *i. u.* — δὴ⁸ Ω. 8) συνελθόντας Aristides p. 365 ante Dindorfium T. II p. 733. 9) τὰς om T. 10) δικ. καὶ τὸν ὄρκον vulg. — δικ. καὶ ὄρκον LaurS. — καὶ τὸν om pr Σ, in quo codice inter δικάζοντας et ὄρκον pallidiore et flavescente atramento compendium particulae καὶ superscriptum est. — καὶ τὸν om etiam Aristides p. 365. Augl. (T. k. s.). 'Certe copula delenda, quam qui addidit, rationem periodi parum perspectam habuit, est enim illustre exemplum structurae participialis ad notionem compositam, sed quae una sit, o pluribus simplicibus construendam, cuius compagem intersertae copulae male prorsusque ἀλόγως divellerent. Sensus: in tribunal ingresses ad indicandum iurato.' Schaeferus. 11) τὸν ὑπὲρ vulg. — τὸν om Σ. LaurS. Aristides p. 365. (k. s). 12) ὁμωμοκότας Ω. 13) τῶν Ω. Paul. 14) τῶν om LaurS. T. 15) τὸν . . . αἰτιον καὶ om Aristides p. 365. 16) αὐτοφώρῳ Σ. Ω. Ald. sic passim. 17) Fort. ταῦτα Markl.

133. 1) δ. ὑμῖν ἐγκαλέσει (ἐγαλέσει pr Ω). Σ. LaurS. vulg. 'Ἐγκαλέσει futuri formam in Atticis Atticistae parum probarunt.' Schaeferus. Omnino reiicit in Atticis Cobetus Nov. Lectt. pp. 63 sqq. et 438 sqq. coniiciens h. l. scribendum esse ἐγκαλεῖ, constanter etiam Aeschin. Tim. §. 174 pro ἐγκαλέσεισθαι scribit ἐγκαλεῖσθαι et Lyeurg. Leocr. §§. 17 et 143 ἐγκαλεῖται pro ἐγκαλέσεται. Cf. Buttmann. Gr. T. II p. 212 ed. 2^{ae}. Ἢ. I p. 392 et Shilleto ad h. l. 'Ἐγκαλεῖ futurum usurpavit Demosthenes etiam Pac. §. 8 et Callicl. §. 17; et Isocrates ἐγκαλῶν futurum Trapez. §. 56. Item Chers. §. 14 παρακαλέειν, ut videtur, merito Cobetus correxit in παρακαλεῖν. Item Aristocrat. §. 123: δικαίως ἐγκαλέσουσιν οἱ μὴ τυχόντες in δ. ἐγκαλοῦσιν etc. — At loco proposito futurum tempus minus aptum esse videtur tanquam de re certo futura. Alia ratio est conclusionis Aristocr. l. c. — δ. ἂν ὑμῖν ἐγκαλέσει Augl. k. s. Harl. Hoc verum esse censeo. ἂν post sibilam et ante νμ facile excidit. — δ. οὖν ἂν ἐγκαλέσει Mor. — δ. ὑμῖν ἐγκαλέσει r. Aug2.

τῶν² ἄλλων πολιτῶν, μᾶλλον δ' ἀπάντων τῶν² Ἑλλήνων,³
 10 ὁρῶν⁴ Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιζομένους, ὃς ἐκ⁵ πολέμου⁶ ποι-
 ούμενος εἰρήνην⁷ παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐώνειτο,⁸
 πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον⁹ διαπραττόμενος, τουτοῦ δ'
 ἀφιέντας,¹⁰ ὃς τὰ ὑμέτερ' οὕτως αἰσχροῶς ἀπέδοτο, τῶν νόμων
 15 τὰ ἔσχατα ταυτῶν¹¹ ἐπιτίμια, εἴαν τις ταῦτα ποιῇ;

VI. 134. Τάχα τοίνυν ἴσως¹ καὶ τοιοῦτος ἦξει τις² λόγος
 παρὰ τούτων, ὥς ἀρχὴ γενήσεται πρὸς³ Φιλίππον ἐχθρας, εἰ
 τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφισθεῖ.⁴ Ἐγὼ δέ,¹ εἰ
 τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές, οὐκ ἔχω σκοπούμενος εὐρεῖν ὃ τι μείζον

Græcorum omnium, non iure vos reprehenderit, qui videat vos irasci
 Philippo, qui pacem e bello ut faceret, negotia ab iis, qui vendere solent,
 mercatus, rem agit omnino venia dignam, istum autem absolvere, qui
 vestra tam flagitiose vendidit, quum leges extrema supplicia talibus faci-
 noribus constituent?

VI. 134. Fortasse iam et talis ab istis prætextus afferetur, princi-
 pium fore inimicitiae cum Philippo, si pacis interpretes damnaveritis. Ego
 vero, id verum si est, quod gravius isti crimen impingam, nulla ratione

2) τῶν om Q. Vind3. 3) τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Mor. Aug1. k. s. —
 ἄλλων om Σ. Laur8. vulg. Cf. Funkhaen. Obs. in Phil. III p. 9 sq.
 4) Θαναμάζω δὲ ὁρῶν etc. Minucianus Rh. T. IX p. 609. 5) ἐκ τοῦ
 Mor. k. — τοῦ om Σ. Laur8. vulg. 6) πολέμου μὲν Aldetc. — μὲν
 om Σ. Laur8. vulg. 7) τὴν εἰρήνην vulg. — τὴν om Σ. Laur8. Aug1.
 Vind4. Laur8. (T. k). — ὃς εἰρήνην ἐκ πολέμου ποιούμενος Minu-
 cianus. 8) ὀνείτο Aug1. k. s. d. η. 9) ἔχων Herw error typogr.
 10) ἀφιέντας pr Q. — Proxime post οὕτως Laur8 add καὶ compendium
 punctis notatum, saepe e sibila ortum. 11) τὰ τούτων u.

134. 1) ἴσως om Vind4. Mal. 2) τις ἦξει r. Vind7. Mal. — τις
 om t. 3) τῆς πρὸς vulg. — τῆς om Σ. T. Lind. Laur8. In Laur8 est
 extra lineam per γενήσεται finitam. 'Peisaepe talia vocabula (abstracta
 quae dicuntur, virtutes, vitia etc.) sine articulo ponuntur. Vid. not.
 ad vs. 10.' Schaeferus. Ubi εἰρήνην, de quo diverso usu vid. ad
 Cor. §. 24 not. 7. Sed de ἐχθρας cf. φιλίας §. 135. Vid. Kuehner.
 Gramm. Graec. T. II §. 484 Annot. 1. — — πρὸς τὸν r. Mal. 4) Ἀλλὰ
 ἀγανακτήσει Φίλιππος, εἴαν τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψη-
 φίσῃσθε Hermog. Rh. T. III p. 104. Schol. ad Hermog. Rh. T. VII
 p. 745. Vulgatam citant AnecdBkk. p. 152.

τούτου⁵ κατηγορήσω. εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης⁶ χρήματ' ἀναλώσας⁷ 20
 ὥστε τυχεῖν,⁸ οὗτος οὕτω⁹ γέγονεν¹⁰ φοβερός καὶ μέγας ὥστε
 τῶν ὄρκων καὶ τῶν δικαίων ἀμελήσαντας¹¹ ὑμᾶς ἤδη, τί Φι-
 λίπῳ χαριεῖσθε,¹² σκοπεῖν τί παθόντες¹³ ἂν οἱ τούτων αἰ-
 τιοὶ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκότες εἶεν;¹³ (135) Οὐ μὲν 25
 ἀλλ' ὅτι καὶ φιλίας ἀρχὴ συμφερούσης ὑμῖν¹ οὕτω μᾶλλον² ἐκ
 τῶν εἰκότων γενήσεται, καὶ τοῦτ' ὀλομαι³ δεῖξιν. εὐ γὰρ εἰ-
 δέναι χρὴ τοῦτο, ὅτι οὐ καταφρονεῖ⁴ Φίλιππος, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας,⁵ οὐδ' ἀρχηστοτέρους νο- 383
 μίσας⁶ Θηβαίων, ἐκείνους εἴλετ' ἀνθ' ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τούτων
 ἐδιδάχθη⁷ καὶ ταῦτ' ἤκουσεν, ἃ⁸ καὶ πρότερόν ποτ' εἶπον ἐγὼ

reperio. si enim qui pecuniam impendit ut pacem impetraret, is ita fa-
 ctus est formidabilis et magnus, ut vobis neglecto iureiurando et iustitia
 videndum sit iam, quare gratum Philippo faciatis; quo supplicio afficiendi
 erunt eius rei auctores, ut dignas dent poenas? (135) Verum etiam ami-
 citiae sic vobis utilioris principium futurum esse, quantum coniectura
 licet assequi, etiam id me ostensurum esse opinor. hoc enim certo te-
 nendum est Philippum, Athenienses! non contemnere vestram civitatem,
 nec quod inutiliores putaverit (vos cires) quam Thebanos, vobis hos prae-
 tulisse, sed ab istis edoctum esse et audivisse, quae prius etiam ali-

5) τούτου μείζον vulg. — μείζον τούτου pr Σ, primum o corr ex ω
 dimidio eraso. — μείζον τούτου LaurS. T. Aug1. k. s. Lind. Laur8.
 Hermogenes p. 105. Schol. ad Hermog. l. c. 6) ὑπὲρ τῆς εἰρήνης
 LaurS. — τῆς εἰρήνης ἐνεκα AldV. Hermogenes l. c. Schol. Hermogenis
 l. c. Non Apsines Rh. T. IX p. 500. Cf. §. 80. 7) τυχεῖν αὐτῆς, οὐ-
 τος AldV. Hermogenes l. c. Schol. ad Hermog. l. c. s. δ. — τυχεῖν
 αὐτοῖς, οὗτος LaurS. 8) οὕτως οὕτω νυν Ω. — οὗτος οὕτω νυν LaurS.
 vulg. — νυν om Σ. T. Lind. Laur8. 9) γέγονε νυν Schol. Hermog.
 l. c. 10) ἀμελήσαντας F (non Bav?). Φ. -- ἀμελήσαντος Laur8 eadem
 manu. 11) χαριεῖσθαι Ald. Fel. Hermogenes l. c. Schol. ad Hermog.
 l. c. Φ. r. v. Bav. Vind4. Laur8. — χαριεῖσθαι F. 12) πεπονθότες γο
 marg Mor. 13) δεδ. ἂν εἶεν Aug2. Laur8. Hermogenes.

135. 1) ἡμῖν F. Φ. Aug1. k. r. s. Vind4. Mal. 2) οὕτω μᾶλλον
 Σ. LaurS. vulg. — οὕτω om Aldetc. Ω. F. Φ. v. Vind3. 4. Mal. 3) οἶμαι
 Ω. Aug1. Vind3. 4. Mal. 4) καταφρονῇ Ω. 5) ὑμετέρας AnecdBkk.
 p. 151. Aug1. 2. k. corr Mal. 6) ὑμᾶς νομίσας LaurS. r. Aug2. Mal.
 Laur8. — ἡμᾶς νομίσας Vind4. — νομίσας ὑμᾶς vulg. — νομίσας ἡμᾶς
 F (non Bav?). — pronomen om Σ. T. Aug1. k. s. Supplendum αὐτοῖς
 s. ὑμᾶς e τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας. Vid. Krueger. Gramm. §. 58, 4.
 7) ἐδιδάχθη ὑπὸ τ. r. Vind4. 8) ἄπερ Aldetc. F (non Bav). T. i. u.
 — ἃ Σ. LaurS. vulg.

πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ καὶ τούτων οὐδεὶς ἀντεῖπεν: (136) ὥς
 5 ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν¹ ἀσταθμητότατον² πρᾶγμα τῶν³ πάντων⁴
 καὶ ἀσυνθετώτατον⁵ ὥςπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμ'⁶ ἀκατάστα-

quando in contione vobis narraui nemine istorum refragante: (136) populum esse rem omnium maxime instabilem et infidam; ut in mari flatuum mobilem, fortuito agitatum accedere, alium recedere, rempubli-

136. 1) ὄχλος add post ἐστὶν LaurS. vulg. etiam Olympiodorus in Platon. Alcibiadem p. 25 ed. Creuz., nam Platonici locum respiciens dicit: παραλαβὼν (sc. ὁ Παιανιεὺς) τὸν ὄχλον ἀντὶ τοῦ δήμου. — om Σ. Neque habet Corax ap. Schol. ad Hermog. Rh. IV p. 12. Turbat sententiam hoc glossema, quod neque Appianus Bell. Civ. lib. III cap. 20 extr. agnovit. 2) ἀσταθμη. Citant BkkAnecd. p. 455. Crameri Anecd. Ox. T. II p. 491. Harpoer. Suid. s. v. 3) πραγμάτων pro πρᾶγμα τῶν Σ. r. Vind4. 4) ἀπάντων vulg. — πάντων Σ. LaurS. T. Augl. k. s. Vind4. LaurS. 5) ἀσυνθετώτατον Σ. corr Ω. vulg. — ἀσύνετον s. δ. — ἀσυνθετώτατον LaurS. Indd. AldV. Weim. Less. Meerm. pr Ω. Augl. γρ Vind3. Mal. (s). — γρ Bav (non F?): ἀλλ' (i. e. ἄλλοι) ἀσυνθετώτατον. BekkAnecd. p. 456: Ἀσυνθετώτατον. Δημοσθένης ἐν τῷ παρακρεσβεῖας ἐπὶ ὄχλον ταῖται τὸ ὄνομα ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιοτάτον etc. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον. [ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον Harpoer.]. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ μὴ δύναται τις συνίεναι, τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γὰρ (Iliad. VI vs. 334): σὺ δὲ σύνθεο. Endem habent Harpoer. Suid. s. v. Ἀσυνθετώτατον. Brevius Crameri Anecd. Ox. l. c. Hinc concludi possit ἀσυνετώτατον esse interpretamentum, nisi potius varietatem lectionis ortam esse putaveris e confusis literis Θ et ε. Stultus quidem populus passim carpitur. Herodot. I, §. 81: ὁμίλον (πλήθους) γὰρ ἀχρηστον οὐδὲν ἐστὶ ἀσυνετώτερον οὐδὲ ὕβριστότερον. — ὥθλει τε ἐμπιστῶν τὰ πρηγμάτα ἀνευ νόου χειμάρρῳ ποταμῷ ἵκελος. Thuc. III, 81: δημοκρατίαν γε καὶ ἔγινωσκειν ... καὶ ... περὶ ὁμολογουμένης ἀνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν λέγοιτο. Platon. Axioch. §. 13: δῆμος γὰρ ... ἀχάριστον, ἀφίκορον, ὁμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον, ὥς ἂν σπηραιομένην ἐν σύγκυλδος ὄχλον καὶ βιᾶν φλνάρων. Dionys. Hal. Antiq. Lib. VI, 61 p. 1179 R: εἰς δημοκρατίαν περιστήσετε, τῆς ἀμαθεστάτης ... τῶν ἐν ἀνθρώποις πολιτειῶν. Sic etiam h. l. intellexit Anonymus Rh. T. III p. 746 W: ἡ τῶν ἀνθρώπων προαίρεσις, μαορίας δεχομένη μεταβολὰς καὶ πρᾶγμα οὐσα, καθὰ φησι Δημοσθένης, ἀσταθμητότατον πάντων καὶ ἀσυνετώτατον etc. At h. l. non in stultitia Atheniensium, quorum sollertia collaudatur, colloqui cum Philippo cardo vertitur, sed in levitate. Non timendam esse regi Aeschines dicebat iram populi in decreto fortasse prodendam, 'ubi commota ferretur plebecula bile' (Persii sunt verba Sat. IV, 5), quod decretum proxima contione mutari soleret. E contextus sententia requiritur temeritatis vocabulum, quod cum ἀσταθμητότατον et cum comparatione venti conveniat, ergo aptum est ἀσυνθετώ-

τον, ὡς ἂν τύχη⁷ κινούμενος⁸ ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν, μέ-
λει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν,⁹ οὐδὲ¹⁰ μέμνηται. δεῖ δέ τινας 10

cam curae esse nemini, ne meminisse quidem. habendos autem aliquos

τατον, fidem non esse habendam significans decreto contionis etsi sum-
mopere iratae. *Λαῶ μὴ πιστεύει· πολύτροπός ἐστιν ὁμιλος.* Pseudo-
Phocylidis Sentent. vs. 95 p. 366 ed. Bergk. 'Nihil enim est incertius
vulgo, nihil obscurius voluntate hominum, nihil fallacius ratione tota
comitiorum.' Cicero pro Muraeno cap. 17. 6) Vid. Excursus. 7) *τύ-
χοι* Ald. Mor. — *τύχη* Σ. LaurS. vulg. 8) *κινούμενον.* ὁ μὲν vulg.

— *κινούμεν.* ὁ μὲν LaurS eadem manu ut videtur. — *κινούμενος* sine
ὁ μὲν Σ, quae duo vocabula antiq addidit. — *κινούμενον* (non sine ὁ
μὲν) F. t. LaurS. — Praeterea T. Φ. *κινούμενος* ut videtur non sine
ὁ μὲν, quae duo vocabula delenda esse iubet Scheibius Observ. in
Orr. Att. p. 22. 'Consuetudo, inquit, est etiam Graecorum, ut ὁ μὲν in
priore membro ante ὁ δὲ omittant, quae etiamsi satis trita est [cf. §.
180. vide quos citaverunt Funkhaen. in Diar. Antiq. 1847 p. 1076 et
Shilleto ad §. 200 = 180], tamen quoniam a recta accurataque loquendi
ratione recedere videbatur, non poterat quin hic illic e libris mscr. et
editis removeretur. Sic omnes interpretes ap. Dem. f. leg. §. 136 edi-
dere ὁ μὲν ἦλθεν, quamquam ὁ μὲν a pr Σ abest, idque, ut opinor,
recte. commotior est enim oratio, cui potissimum hic usus loquendi e
meo quidem iudicio convenit. Cf. Phil. III §. 64. Praeivit Homerus.'
Bene explicavit usum Funkhaenelius l. c., sed h. l. non sequendam esse
opinatur codicis Σ auctoritatem, quia omissis verbis ὁ μὲν obscura sit
oratio neque pateat, quis dicatur *ἔλθειν*, nisi forte totum populum in-
telligas, et servaverit illa Appianus. Haec vir sagacissimus. At Ap-
pianus locum oratoris respexit haud dubie, etiam imitatus est libere,
neque vero descripsit. Ceterum ille obscuriorem fieri locum deletis
duobus verbis dixit vere, si comparatio maris proxime ad praecedentia
relata et prius membrum finitum est participio *κινούμενον*, non item si
κινούμενος arcte cum *ἦλθεν* coniungis. Sic neque obest, id quod Shil-
leto opposuit, attractio comparationis tanquam neglecta, neque quod
neutrius generis adiectiva cetera ad *δῆμος* substantivum addita sunt.
Etiam Hirschius Philolog. T. V p. 332 *κινούμενος* cum *δῆμος* constru-
xit sic: *ὡς ὁ μὲν δῆμός ἐστι πᾶν πρᾶγμα . . . κινούμενος, ὡς ἂν τύχη ὡς-
περ* etc. Itaque non solum potest ferri lectio codicis Σ, sed praestat,
ut commotiori sententiae aptior, qua vivide imago et res compa-
rata pingatur. 9) *μέλει δ' οὐδενὶ οὐδὲ μέμνηται.* καὶ γὰρ ἐν-
ταῦθα ἐλλείπει τὸ οὐδεὶς. πάθους δὲ ἔμφασιν ἔχει τὸ σχῆμα. Alexander Rh. T. VIII p. 471, omittens τῶν κοινῶν, quae habent etiam Bkk

Anecd. p. 156. 10) *ἀλλ' οὐδὲ* vulg. — *οὐδε* LaurS, ut videtur ead

φίλους ὑπάρχειν τοὺς ἕκαστα πράζοντας ἐν¹¹ ὑμῖν αὐτῷ¹² καὶ διοικήσοντας οἶον¹³ αὐτὸς δῆ.¹⁴ κἄνπερ αὐτῷ τοῦτο κατασκευασθῇ¹⁵ πᾶν ὃ τι ἂν βούληται παρ' ὑμῖν φραδίως διαπραξέται. (137) Εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἶμαι, τοὺς τότε ταῦτα¹ πρὸς αὐτὸν εἰπόντας παραχρῆμα,² ὥς· δεῦρ' ἐπανῆλθον, ἀποτεινυμηνισμένους· ἐποίησεν ἂν ταυτὸ³ τῷ⁴ βασιλεῖ. τί δ' ἦν, ὃ κεί-

amicos, qui ei apud vos singula conficiant atque gubernent (*talem*) qualis sit ipse scilicet. quod si sit consecutus, eum a vobis facile, quicquid libitum fuerit, impetraturum. (137) Si igitur eos audivisset, credo, qui tum illa ad eum dixerint, statim, ut huc redierint, in crucem actos esse; fecisset idem quod rex Persarum. Quid autem ille fecit? deceptus a Ti-

manu. — ἀλλ' om Σ. text Φ. Augl. Alexander. (k. s). 'Iniuria mihi videtur esse particula ἀλλὰ inducta a Bekkero, quae est in multis bonisque libris quaque recepta longe melius apparet quid orator verbis οὐδὲ μέμνηται dicere voluerit. nam omissa ista particula, quoniam tum particulae οὐδὲ magis copulativa vis requiritur, simpliciter dicitur: *nemini autem curae est respublica nec meminit eius quisquam*. quanto autem melius eadem sententia declaratur his verbis: μ. δ' οὐδ. τῶν κ., ἀλλ' οὐδὲ μ. i. e. imo ne meminit quidem eius quisquam.' Klotzius. Quaest. Critt. p. 86. At οὐδὲ h. l. etiam omisso ἀλλὰ aperte i. q. ne . . quidem, brevis autem loquendi mihi quidem h. l. gravior esse videtur, nec solus Σ omisit particulam. 11) παρ' Augl. k. s. e. 12) οὐτῷ Indd. AldV. Less. Augl. 2. k. r. s. Vind4. Mal. Harl. 13) ὃ τι Augl. s. δ. Laur8. (k). 14) αὐτὸς δῆ Σ. Laur8. Bav. Ven. Vind4. (T. Φ. r. v). — αὐτὸ δῆ t. u. Vind3. — αὐ-

τὸς δοκεῖ Lind. — αὐτῷ δῆ Ω, cuius margo: δοκεῖ. — αὐτῷ δοκεῖ Indd. AldV. — αὐτῷ δεῖ corr Mal. — ἂν αὐτῷ δοκῇ Aldetc. Augl. k. s. Laur8. — Schaefero placet ὃ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ loco οἶον αὐτὸς δῆ, quam lectionem Reiskius vitiosam dicit. At cf. Androt. §. 64: *ἡρώς ἔκει καὶ μισεῖ τοὺς οἰοῦντες οὗτος*. Timocr. §. 185: *οὐδ' οἰοῖσπερ σύ χρώμενος συμβούλοις*. Aeschin. f. leg. §. 151: *κιναιδὸν οἰοῦσπερ σύ*. De hac assimilatione nominativi οἶος sine copula usitata vide praeter alios ipsum Schaeferum Appar. T. III p. 544 sq. Funkhaen. ad Androt. l. c. Dobraeum Advers. T. II p. 223 ad Aristoph. Avv. vs. 1008. Bernhard. Synt. p. 290 sq. Krueger. Gr. p. 343 ed. 2^a. οἶον αὐτὸς i. q. τοιοῦτον οἶος αὐτὸς ἔστι. 15) κατασκευασθῇ Augl. r. (s?). — παρασκευασθῇ (s?).

137. 1) ταῦτα om T. Lind. 2) καὶ παραχρῆμα Mor. Non natum καὶ, ut Schaeferus putat, e praecedente sibila nobis videtur, sed additum vis augendae causa ad adverbium temporis. 3) ταυτὸ τὸ Mal. 4) τῷ expungendum esse censet Bekkerus. At tot sunt loci, ubi articulus cum βασιλεὺς nomine Persarum servatur, ut audacius esset ubique eum expungere. Vid. ad Phil. IV §. 52. Symmor. §. 2. Adde Poppon. ad Thuc. T. VI p. 541. T. X p. 713.

νος⁵ ἐποίησεν; ἔξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου καὶ⁶ τετραράκοντα⁷ τάλαντα, ὡς λέγεται, δεδωκώς αὐτῷ, ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν⁸ ἐκύθη⁹ αὐτὸν¹⁰ τεθνεῶτα καὶ οὐδὲ τοῦ¹⁰ ξῆν ὄντα κύριον²⁰ αὐτῷ¹¹ βεβαιῶσαι, μὴ τί γ' ἂν¹² ἐκείνῳ τόθ' ὑπέσχετο¹³ πρᾶξαι, ἔγνω τὴν τιμὴν οὐχὶ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. καὶ γάρ τοι πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν¹⁴ πόλιν ὑμε-

magora, cui quadraginta, ut ferunt, talenta dederat, ut audivit eum apud vos interfectum ac ne suam ipsius quidem tueri potuisse vitam, nedum quae se facturum esse illi pollicitus fuerat; animadvertit se pecuniam non ei numerasse, penes quem summa esset auctoritas. Itaque primum Amphipolim iterum vobis servam esse literis missis dixit, quam

5) ὁ ἐκείνος libri. Cf. Prolegg. Gr. p. 10. 6) καὶ superscr. Mal. 7) τετραράκοντα Φ. 8) παρ' ὑμῶν coni. Lambinus. — om Vind4. 9) ἐκύθητο αὐτὸν παρ' ὑμῖν Aug2. Recepit Reiskius. 10) τὸ AldV et ParThiersch. e coniectura Wolfii. corr v. Ven. Harl. — τοῦ τὸ Iurinus coniecit, recepit Reiskius. — — 'τοῦ ξῆν Bekker. recte. τοῦ referendum ad βεβαιῶσαι, et ξῆν perinde ut πρᾶξαι pendet a verbo βεβαιῶσαι.' Schaeferus. Dobraeus exemplis docet κύριον coniungi simpliciter cum infinitivo. Vere quidem, nec tamen est τὸ scribendum pro τοῦ, neque hoc cum ξῆν construendum. Unde enim penderet αὐτῷ βεβαιῶσαι? 11) ἐαυτῷ vulg. — αὐτῷ Σ. Laur8. (alii?). — αὐτῷ Laur8. 12) γ' ἂ corr Laur8. vulg. — γ αν Σ, superscripsit antiq alterum α. — Scripsi ut pr Laur8 habuisse videtur γ' ἂν i. e. γ' ἂ ἂν, ut ἂν ad πρᾶξαι pertineat, se facturum esse, si possit. Ceterum de aoristi infinitivo post ὑπισχνούμαι non inusitato vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 749 sq. 13) ὑπέσχετο AnecdBkk. p. 177. T. Dindorfius olim recepit. 14) πόλιν Aldet. Σ. corr Aug1. Vind4. Mal. Laur8. (F. k. r). Tiberius Fig. κς, qui hanc lectionem etiam in paronomasiae exemplis posuit. itaque lectio est antiqua. Item Eustathius ad Iliad. B vs. 756 p. 337, 45 Rom: οἱ δὲ φῆτορες καὶ παρονομασίαν τὸ τοιοῦτον σχῆμα [ut Σαμία μία ναῦς, Πρόθοος θεός] καλοῦσιν, ὡς οἱ Ὀμητικοὶ σχολιασταὶ φασί, προσφέροντες εἰς ὁμοιότητα καὶ τὸ Δημοσθενικόν: 'πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν.' — πόλιν Laur8. pr Aug1. vulg. — Dindorfius quidem in Addendis T. IV p. * 1511 dixit non pr Aug1, sed pr Σ exhibere πόλιν. Sed non solum ego, sed etiam Meunieri acies nihil erasi vidimus, omnia h. l. sunt a prima manu scripta in Σ. — ἴσως πόλιν AldV. e Wolfii coniectura. — Delet Dobraeus. — 'Fort. ἦν, πόλιν ἡμετέραν, δούλην κατέστησε, τότε etc. Male Wolfius coniungit Ἀμφίπολιν πόλιν.' Marklandus. — 'Haec transpositio ante δούλην necessario ἐαυτοῦ postulat inseri.' Dobraeus. — 'Permimum mihi accidit regem Persarum dici Amphipolin, urbem Graecam, Graecorum δούλην καταστήσαι, et quidem ab Atheniensi dici verba faciente ad Athenienses nomen servitutis adeo

25 *τέραν*¹⁵ *δούλην κατέπεμψεν*,¹⁶ *ἣν τότε σύμμαχον αὐτοῦ*¹⁷ *καὶ φί-*

tum sociam suam et amicam esse scripserat. deinde nemini unquam po-

exosos, ut etiam quos interdum inhumanius quam servos tractarent nomine specioso sociorum insignirent. Quae quum ita sint; et πόλιν unice probandum censeo neque improbo Marklandum arbitrantem relativo alio loco poni oportere. Scribam igitur ἣν δούλην κατέστησε, quam sibi subiecerat. Duo commemorantur quae doceant, barbarum errorem suum agnovisse: primum, quod Atheniensium vindictam metuens Amphipolin liberaverit iugo servitutis; alterum, quod postea neminem Atheniensium donis corruperit. Schaeferus. Errasse Schaeferum Boecknius l. c. p. 142. ex Halonn. §. 29 probavit, quibus adde f. leg. §. 253; copiosius Funkhaenelius Quaest. Dem. p. 47 sqq.: 'Nemo facile, inquit, iunxerit πόλιν cum praegresso Ἀμφίπολιν. [Etiam Halonn. l. c.: τὴν χώραν, non τὴν πόλιν solam, οἱ Ἕλληνες καὶ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἐψηφίσαντο . . . ὑμετέραν εἶναι]. Quare si illa vox retinetur, haec habes: πόλιν ὑμετέραν δούλην κατέστησεν. At cur πόλιν primum obtinet locum, cum ὑμετέραν praeponendum sit? Deinde omnino valde otiosa est illa vox. Quare longe praestat πόλιν. Accedit quod talis particula requiritur. — Causam Schaeferi omnino probandam esse nemo non videt. Sed de ipsa mutatione vehementer dubito. — Quid igitur statuendum? En, auxilium petimus a Boeckhio, qui in Oecon. Ath. T. I p. 439 (= p. 539 ed. 2^{ae}) eas urbes, quae tributo liberae fuissent, ἐλευθέρας dictas esse docet, δούλας urbes vectigales, δουλείαν vero non ubique idem esse quod ἀνδραποδιισμόν. — Iam si . . . locos, quos affert Boeckhius, contuleris; aut socios queri de ista servitute aut rhetorice . . . rem exaggerari videbis, minime autem has urbes vectigales δούλας esse dictas. — Iam vero si nullo modo probari potest Demosthenem Amphipolin δούλην Atheniensium appellasse, quid agamus? Num illa verba ὑμετέραν δούλην ipsius Artaxerxis esse opineris? At hoc vix probabile. Nihil igitur restat aliud quam hoc, δούλην ab oratore non esse scriptum, sed additum esse a librariis aut ab alio quocunque homine ad explicandum verbum ὑμετέραν.' — Ipse Boeckhius vocabulum de hac conditione oratorie esse adhibitum dicit; res autem non solum Thuc. I, 98, sed etiam Plutarch. Cimon. cap. 11 extr. perspicue narratur: ἐκ τῆς αὐτῶν (scil. συμμάχων) ἀστρατείας ἐδιδοίντες φοβεῖσθαι καὶ κολακεύειν ἑλᾶθον ἀντὶ συμμάχων ὑποτελεῖς καὶ δούλοι γεγονότες. Cf. Xenoph. (?) Resp. Ath. cap. I §. 18. Neque aliter intelligendus est locus Thuc. VIII, 43: νῆσους ἀπᾶσας πόλιν δουλεύειν (i. e. Persarum imperio subditas esse) καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκροὺς καὶ μέγρι Βοιωτῶν, καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἀν Μηδικῇ ἀρχῇ τοῖς Ἕλλησι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθύναι. Illos locos eidem Boeckhio debemus. Funkhaenelii coniecturam sequens Dindorfius δούλην secluserat, quod vocabulum schillecto olim ab ipso damnatum nunc ita defendit, ut sit tanquam ipsius Persae formula dicendi. Ex ore et tanquam e persona

λην ἔγραψεν.¹⁸ εἴτ' οὐδενὶ¹⁹ πώποτ' ἔδωκεν χορήματα²⁰ τοῦ λοι-
ποῦ. (138) Ταῦτ' οὖν¹ τοῦτ'² ἂν ἐποίησε Φίλιππος,³ εἴ⁴ τινα
τούτων εἶδε δίκην δόντα,⁵ καὶ νῦν, ἂν ἴδῃ,⁶ ποιήσει. ἐπειδὴν δ'
ἀκούῃ⁷ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας⁸ ἐν ὑμῖν, ἐτέρους κρίνοντας⁹
τί καὶ ποιήσῃ;¹⁰ ζητῇ¹⁰ πόλλ' ἀναλίσκειν, ἔξον ἐλάττω; καὶ 384

stea pecuniam dedit. (138) Idem igitur hoc Philippus fecisset, si horum ali-
quem poenas dedisse vidisset, etiam nunc, si viderit, facturus est. sed quum
audiat eos contionibus suis florere gloria apud vos, aliis creare iudiciorum
pericula; quid facere conetur? studeat multum impendere, quum liceat

regis barbari, etiam oratorie dictum esse censemus. Meritoque Shil-
leto quaerit quomodo in textum irrepserit nisi genuinum esset vocabu-
lum. 15) ἡμετέραν Aldetc. Eustathius. k. — ὑμετέραν Σ. LaurS. vulg.
16) κατέστησεν LaurS. vulg. — κατέπεμψεν Σ, in cuius marg antiq γρ
κατέστησεν. Ad lectionem codicis Σ defendendam Turicc. citaverunt
Xenoph. Hell. V, 1 §. 30: ἣν βασιλεὺς εἰρήνην καταπέμποι. adde eiusd.
§§. 35 et 36. Elatius dictum est. proprie misit vobis Amphipolim ut ve-
stram iterum servam. I. e. literis e superiore Asia missis vel per lega-
tos significavit, Amphipolim vobis esse subiectam. Cf. Abresch. Diluc.
Thuc. p. 259. Similiter Xenoph. Exped. VII, 6 extr.: ἔπεμπον δὲ ταῦτα
καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῷ Ξενοφῶντι, ubi aliae edd. ἐπέστελλον. Vide Sturz.
Lex. Xen. s. vv. Πέμπειν et Καταπέμπειν. 17) αὐτοῦ LaurS. vulg. —
αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ Laur8. AldV. Bkk. 18) ὑπέγραψεν s. d. 19) ου-
δενι] Σ habet ε in craso loco, sed eiusdem atramenti. 20) χορήματ'
ἔδωκε r.

138. 1) οὖν om r. Vind4. pr Mal. 2) 'Fort. τότ', cui mox op-
ponitur νῦν.' Marklandus. — 'Oppositio temporum tam manifesta
est, ut non opus sit etiam ἐπιβόήματα χρονικά inter se opponi.'
Schaeferus. 3) ἐποίησεν ὁ Φίλιππος Mor. F (non Bav). Augl. k. s.
— r ὁ om Σ. LaurS. vulg. 4) α codd β. δ. 5) διδόντα vulg. —
δόντα Σ. LaurS. T. Aug2. Lind. Laur8. 6) εἶδῃ sine ε adscripto Σ.
— εἶδῃ γρ δ. F (item Bav, sed in marg ἴδῃ). Φ. Augl. k. s. t. v. —

ἴδῃ vulg. Recto. praecedit enim εἶδε. — εἶδῃ Laur8 eadem manu, ut
videtur. Deletus est circumflexus. 7) ἀκούῃ Σ. LaurS. Augl. AldT.
(k. s). — ἀκούσῃ vulg. — ἀκούῃ Ω, cuius margo ἀκούῃ. 8) Duo par-
ticipia λεγ. εὐδ. commatis signo disiungebantur. Contra vid. Foertsch.
Obs. p. 42. Reisk. et Schaefer. ad h. l. Minus convenienter monuit Shilleto
tum etiam post ὑμῖν signum esse tollendum atque esse gradationem in his
tribus membris, non λέγοντας i. q. ἐν τῷ λέγειν. 9) ποιῆσαι Laur8.
vulg. infinitivus pendebat a ζητ. — ποιήσῃ (sic interpunctum) Σ. γρ
Φ. — ποιῆσαι r. — ποιήσαι; coniecit Reiskius. 10) ζητῇ Σ. Augl.

εἴ
(s?). — ζητῇ F. Φ. — ζητῇ Bav. — ζητεῖ Laur8. Ω. T. r. t. u. v. β. δ.
AldT. Lind. Vind4. Mal. Laur8. (s?). — ζητοίη Aldetc. k. γρ u. γρ v. —

πάντας θεραπεύειν βούλῃται,¹¹ δὴ ἢ τρεῖς ἑξόν; μαίνοιτο
 μεντᾶν. οὐδὲ γὰρ τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἴλετο δημοσία
 5 ποιεῖν ὁ Φίλιππος εὖ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρέ-
 σβειων ἐπέσθη. ὃν δὲ τρόπον, φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγώ.¹²
 (139) Ἦλθον¹ ὥς² αὐτὸν πρέσβεις³ ἐκ Θηβῶν,⁴ ὅτε περ καὶ
 παρ' ὑμῶν ἡμεῖς ἦμεν ἐκεῖ. τούτοις χρήματ' ἐκείνος ἐβούλε-
 το⁵ δοῦναι, καὶ πάνν γε, ὥς ἔφασαν, πολλά.⁶ οὐκ ἰδέξαντο,
 10 οὐδ' ἔλαβον ταῦθ' οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις. μετὰ ταῦτ' ἐν
 θυσίᾳ τιμὴ καὶ δαίπνῳ⁷ πίνων καὶ φιλανθρωπευόμενος πρὸς
 αὐτοὺς ὁ Φίλιππος ἄλλα τε⁸ δὴ πολλά, οἷον αἰχμάλωτα⁹ καὶ¹⁰

pauciora? et omnes colere velit, quum duos tresve liceat? insaniret pro-
 fecto. neque enim Thebanorum urbi Philippus publice benefactum voluis-
 set (multum certe abest), sed a legatis est ei persuasum. quo autem pa-
 cto, dicam vobis ego. (139) Venerunt Thebis ad eum legati, quum et nos
 a vobis missi illic essemus. iis pecuniam ille dare volebat, eamque, ut
 aiebant, omnino magnam non acceperunt nec nacti sunt eam Thebano-
 rum legati. post in sacrificio quodam et coena potans cum iis Philippus
 et humanum erga illos se praebens, quum alia multa, ut captivos et eius

ζητοῖ Vind3, in cuius marg ζητοίη. 11) βουλῇσεται Aldetc. — βούλε-
 ται *l. v. ζ. (s?)*. — βούλῃται Laur8. — βούλοιοτο Q. δ. ε. η. κ. — βού-
 ληται Σ. Laur8. vulg. — om Vind4. Mal. 12) ἐγώ om Aug1. δ. κ.
 'Mallem deletum.' Schaeferus. Intellige: ego faciam, quia nemo
 alius fecit.

139. 1) ἦκον Aug1. *r. s. δ.* 2) πρὸς *s. Bav* (non F?). Aug (1 an
 2, an ambo? videtur 1). 3) πρέσβεις om Aug1. *s. pr k.* 4) ἐκ Θη-
 βαίων Laur8. — ἔξαθηνων? *pr Σ*, in quo codice x in erasis ut videtur
 ξα scriptum est. Confusio frequentissima. Cf. §§. 140. 142 etc. 5)
 ἡβούλετο vulg. — ἐβούλετο Σ. Laur8. Aug1. Vind4. Mal. Laur8. —
 ἡ
 ἐβούλετο aut ἡβούλετο *Bav* (non F?). 6) 'Fort. πολλά, ᾧ.' Mark-
 landus. — πολλά. ὥς δ' Reiskius de suo. 'Lenior Marklandi ratio,
 sed omnino nihil inserendum. Τὴν τῆς διηγῆσεως ἀφέλειαν restituit
 Bekkerus delendo Reiskii additamento ponendaque post πρέσβεις plena
 interpunctio.' Schaeferus. 7) καὶ δαίπνῳ om Aug1. *k. s.* Seclussit
 Reiskius: 'Si feremus, inquit, erit reddendum: in convivio sacrificium
 publicum insecuto.' — 'Uncos iure amovit Bekkerus. Reiskium, ne
 poneret, admonere debebat quod continuo sequitur πίνων.' Schaefer-
 us. 8) ἄλλα τε vel ἄλλὰ τε Aldetc. Q. Vind3. 9) αἰχμάλωτους
 Aug2. — Addendum σώματα putabat Reiskius. At quamquam invenitur
 σώματα αἰχμάλωτα, tamen item αἰχμάλωτα et similia sine substantivo.
 Vid. Lobeck, ad Phrynich. p. 578. 10) καὶ τὰ vulg. — τὰ om Σ.
 Laur8. T. Lind. Laur8.

τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν¹¹ ἐκπῶματ' ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προὔπι-
 νεν¹² αὐτοῖς. πάντα ταῦτ'¹³ ἐκείνοι διεωθοῦντο¹⁴ καὶ οὐδα-
 μῇ¹⁵ προὔεινθ' αὐτούς.¹⁶ (140) Τελευτῶν δὲ Φίλων,¹ εἰς τῶν
 πρέσβειων, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,² λόγον³ οὐχ ὑπὲρ Θη-
 βαίων⁴ ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρησθαι. ἔφη γὰρ τὸν Φίλιπ-
 πον ὁρῶν⁵ καὶ⁶ μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρωπῶς ἔχοντα πρὸς
 αὐτούς⁷ ἤδεσθαι καὶ χαίρειν. αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπάρχειν αὐτῷ⁸
 φίλοι καὶ ξένοι καὶ ἄνευ τῶν δώρων τούτων, εἰς δὲ τὰ τῆς
 πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν⁹ φιλανθρωπίαν⁹ αὐ-

generis alia, tum pocula tandem argentea et aurea iis propinabat. omnia haec illi repudiabant, et nulla ratione sui copiam faciebant. (140) Postremo Philon unus e legatis habuit, Athenienses, orationem, quam non pro Thebanis, sed pro vobis habitam esse oportuit. Dixit enim, Se, quum Philippum videret et magno et humano in ipsos esse animo, delectari et gaudere. se igitur ipsius esse amicos et hospites etiam sine illis muneribus, sed petere, ut ad negotia urbis, quae tum illa ageret, ea humani-

11) τελευτῶν Σ, item proxime. 12) προὔτεινεν Ald. Mor. Ω. ε. υ.

υ. — προὔπινεν Σ. LaurS. vulg. — προὔπινεν Bav (non F?). — Vid. ad §. 128. — Cit. AnecdBkk. p. 162. 13) ταῦτα πάντα vulg. — πάντα ταῦτα Σ. LaurS. T. Lind. 14) διεωθοῦντο Ω. Augl. 2. k. r. s. δ. LaurS. De hac rariore forma cf. Thuc. II, 84: διεωθοῦντο ibiq. Popp. T. VIII p. 406. 15) οὐδαμῶς r. — οὐδαμεί? LaurS. correcta est syllaba in μῇ. 16) αὐτούς pr Σ, antiq addidit ε. — αὐτούς Vind3. — ἐαυτούς LaurS. vulg.

140. 1) Φίλος ParThiersch. 2) Θηβαῖοι corr rec LaurS. 3) λόγον ὃν Aldete. pr LaurS (ὃν punctis notatum). F (non Bav). Φ. Mal. — ὃν om Σ. vulg. 'Dubito. Aeschin. f. leg. p. 41, 24: λόγους οὓς ἀναγκάζον ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι.' Dobræus. 4) Θηβαῖν Augl. k. 5) ὁρῶντες mavult Reiskius, quia Philo non suo ipsius, sed collegarum nomine loquatur. 'Ego non item. nam ἔφη ... ὁρῶντες ... ἤδεσθαι καὶ χαίρειν foret constructio enormis adeoque soloeca. Sed quod, finito hoc periodi membro, insequentis constructio membri a singulari transit ad pluralem αὐτοὶ μὲν οὖν κτλ., nihil habet offensionis.' Schaeferus. 6) καὶ om LaurS. vulg. — habent Σ. T. Augl. k. LaurS. Cf. Doberenz. l. c. p. 11. 'Si inter μεγαλοψύχως et φιλανθρωπῶς aliquod discrimen interesset, praeferrem καὶ ... καὶ.' Shilleto. Quamvis in μεγαλοψυχία est etiam liberalitas, tamen discrimen esse apparet satis magnum. 7) αὐτούς LaurS. vulg. — αὐτοὺς Σ. — αὐτοὺς Bkk. — πρὸς αὐτούς om k. 8) τὴν om Aug2. 9) φιλίαν cod s.

τὸν¹⁰ ἡξιούν ταύτην προσθέντα,¹¹ ἄξιόν τι καὶ¹² αὐτοῦ¹³ καὶ
 τῶν Θηβαίων πράξει, καὶ¹⁴ ὅλην τε¹⁵ τὴν πόλιν οὕτω¹⁶ καὶ
 25 σφεῖς¹⁷ ὡμολόγουν ὑπάρχειν¹⁸ αὐτῷ. (141) Καὶ γάρ τοι¹ σέ-
 ψασθε,² τί τοῖς Θηβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων καὶ τί³ συμβέβη-
 κεν, καὶ θεάσασθ'⁴ ἐπ' αὐτῆς τῆς⁵ ἀληθείας, ἥλικον ἐστὶ τὸ
 μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως.⁶ πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνην γέγονεν
 385 αὐτοῖς πονοῦσι καὶ ταλαιπωρουμένοις ἤδη τῷ πολέμῳ καὶ ἡτ-
 τωμένοις, εἶτα τῶν ἐχθρῶν⁷ Φωκίων ἄρδην ὄλεθρος, καὶ ὅλων

tate addita aliquid et se ipso et Thebanis dignum praestaret, ita polliceri et totam urbem et se ei fore addictos. (141) iam spectate, quid hoc pacto Thebani consecuti sint et quid acciderit, et vere aestimate, quanti sit non vendere negotia civitatis. Primum pace potiti sunt laborantes et afflicti iam bello et succumbentes. Deinde hostes Phocenses ad internecionem

10) αὐτὸν om k. Aug2. 11) γρ. ποθέντα marg Mor. 'Qua in lectione vitiosa cerno verae vestigia, quae mihi videtur esse ἀποθέντα. Wolfius προσθέντα dedit in annot. et in farragine. Sed προσοθέντα' etc. Reiskius. 'Recte προσοθέντα. Philo rogavit, ut Philippus prioribus beneficiis nova adderet.' Schaeferus. Margo Mor voluit ποθέντα. error typographi est ποθέντα. 12) καὶ om k. 13) αὐτοῦ Σ. LaurS. vulg. — 'Seribe αὐτοῦ.' Marklandus. 'Et recte. Harl: ἐαυτοῦ. id quod voluisse credo codd. α. δ., qui σαντοῦ.' Taylorus. — αὐτοῦ Mal. corr Bav. AldB. et sic Bkk. — ἐαυτοῦ Augl. Restitui αὐτοῦ, quia h. l. est oppositio. 14) Θηβ. καὶ πρ. καὶ LaurS. 15) δὲ vulg. — τε Σ. LaurS.

T. k. s. — δὲ F. — 'τε Bkk. recte. καὶ . . δὲ hic locum non habet.' Schaeferus. — om LaurS. 16) οὕτως Vind4. Mal. 17) σφᾶς vulg. — σφεῖς Σ, in quo codice antiquus, super et lineola notatum, scripsit α. — σφεῖς LaurS. — 'Utrumque probum, sed probabilior nominativus ut magis obnoxius mutationi. Vid. not. ad Sophocl. Oed. R. vs. 958.' Schaeferus. Solum nominativum σφεῖς probavit Cobetus Var. Lectt. p. 107, etiam Xen. Anab. VI, 2 §. 10 sic correxit, quamquam ibi est oppositio, ut Isocrat. Paneg. §. 85: ἐφιλονίκησαν, οὐκ ἐχθρούς, ἀλλ' ἀνταγωνιστάς σφᾶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες, ubi non solum σφᾶς, sed omnes accusativi in nominativos mutandi essent; nisi forte infinitivum deleverit. 18) ὑπάρχειν Augl. k. s.

141. 1) τι s. 2) σέψασθαι Σ. 3) τί ἡμῖν Augl. 2. r. s. Weim. (Harl?). — τί ὑμῖν Fel. (Harl?). At cf. §. 142: ἀντιθῶμεν δὴ etc., 'ubi consideratur, quid evenit Atheniensibus; hic, quid Thebanis. Recte igitur pronomen omisit Bekkerus.' Schaeferus. 4) θεάσασθαι Paul. 5) τῆς om Vind3. 6) πολ. πράγματα LaurS. vulg. e §. 229 petitum videtur. — πράγματα om Σ. Augl. k. s. 7) ἐχθρῶν om k.

τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις.⁸ ἄρα καὶ μόν᾽ αὐτὰ;
οὐ⁹ μὰ Δι' ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τούτοις Ὀρχομενός,¹⁰ Κορώνεια,¹¹
Κορσία,¹² τὸ Τιλφωσσαῖον,¹³ τῆς τῶν¹⁴ Φωκίων χώρας ὁπό-
σιν¹⁵ βούλονται.¹⁶ (142) Τοῖς μὲν δὲ¹ Θηβαίοις ταῦτ' ἐκ τῆς

deleti, et omnia eorum moenia et oppida sublata e medio. Nunquid vel sola haec? minime per Iovem, sed accesserunt etiam Orchomenus, Coronea, Corsia, Tilphossaeum, Phocensis agri quantum volunt. (142) Thebani igi-

8) ἀναίρεσις Σ. Dindorfius recepit ἀναιρέσεις. — ἀναίρεσις LaurS. 9) οὐ Ald. Mor. 10) Ὀρχομενός Σ. Cf. Prolegg. Gr. §. 110. 11) κορώνεια Σ. Cf. §. 148. 12) κορσία Σ. — κορσίαι pr Q. vulg. Suid. s. v. — κορσίαι Ald. Fel. t. pr v. corr Q. Harpocration s. v. — in LaurS sunt compendia, mihi dubia, superscripta α' et αι, utrumque ut videtur m. prima. 1 Rectus accentus Κορσίαι est, de quo schol. in marg Augl ὀξυντόως ὡς Θεσπιάι, cui annotationi in Reiskii editione male praefixum est lemma Ὀρχομενός. Et sic scriptum apud Diodorum XVI, 58 et Scylacem p. 15. Singulari numero Κορσία, omisso tamen accentu, Σ. quod recepi, quum Pausaniae exemplo commendetur, qui nominativo Κορσία et genitivo Κορσίας usus est IX, 24, 5, ubi Κορσία et Κορσίας scribendum, eodemque accentu Κορσία et Κορσίας apud Stephanum Byz., qui Κορσία et Κορσίας ex Pausaniae loco illo attulit. Dindorfius. Cf. Siebelis ad Pausan. l. c. Wessel. ad Diodor. l. c. Varietas lectionis orta esse videtur e confuso nomine insulae Κορσαί, quod Herodianus ap. Steph. quoque scripsit Κορσία. Recepinus singularem eo accentu, quem Pausanias et Stephanus Byz. tradiderunt, quamquam schol. August. pluralem cum Θεσπιάι contulit. 13) τιλφωσσαῖον vulg. et Stephan. Byz. Photius. — τιλφωσσαῖον Σ. non item §. 148 sed τιλφωσσαῖον simpliciter sibila. — τιλφωσσαῖον Augl. k. r. s. Bav. Vind4. Mal. LaurS. item iidem §. 148, praeter Bav. — τιλφώσσαῖον F. Φ. v. Suid. Sic ante Dindorfium Aristides Or. T. I p. 714. Cf. p. 737. — item §. 148 Φ. et F cum Bav. — τιλφώσσαῖον Aug2, qui codex §. 148 τιλφρίσιον. — τιλφώσσαῖον Harpocr. item §. 148 Q. LaurS in rasura. — 'Mirum quantum fluctuant scriptores in nomine tot fabulis et religionibus illustri. Vid. Wesseling. in Diodor. IV, 66. Tittmann. in Zonar. p. 1732. et Unger Parad. Theb. p. 117.' Bernhardius ad Suid. l. cit. — 'Τιλφώσσαῖον Plutarch. Sull. cap. 20. Strabon. IX pp. 410. 411. 413, qui fontis quoque nomen memorat Τιλφώσσα.' Dindorfius. Pausanias IX, 33 §. 1: τὸ δὲ ὄρος τὸ Τιλφρούσιον, καὶ ἡ Τιλφρούσα καλουμένη πηγή. Vid. Tzschuck. ad Strab. T. III p. 453 sq. De accentu vid. Prolegg. Gr. §. 143. 14) τῶν om vulg. — habent Mor. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. Lind. LaurS. 15) ὅσον Appfr. — ὅσον AldV. — ὅσιν vulg. — ὁπόσιν Σ. LaurS. T. γρ Φ. Lind. LaurS. — 'Rectius fort. ὅσον.' Taylorus. 'Fugit eum idioma, de quo vid. Lamb. Bos. Ellips. p. 274.' Schaeferus. 16) ἐβούλοντο LaurS. vulg. — ἠβούλοντο Augl. 2. —

εἰρήνης γέγονεν, ὧν οὐδ' ἂν εὕξαιτο² δῆπου μέλζονα, τοῖς
 δὲ πρέσβεσι³ τοῖς τῶν Θηβαίων⁴ τί;⁵ οὐδὲν πλὴν τὸ⁶ τούτων
 10 αἰτίοις γεγενῆσθαι τῇ πατρίδι. τοῦτο δὲ⁷ καλὸν, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης, ἣν οὗτοι
 χρημάτων ἀπέδοντο.⁸ Ἀντιθῶμεν δὴ, τί τῇ τῶν Ἀθηναίων⁹
 πόλει γέγονεν ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ τί τοῖς πρέσβεσι¹⁰ τοῖς τῶν
 15 Ἀθηναίων,¹¹ καὶ θεωρεῖτε,¹² εἰ παραπλήσια τῇ πόλει καὶ τού-
 τοις αὐτοῖς.¹³ (143) Τῇ πόλει μὲν τοίνυν ἀφεστηκέναι μὲν
 ἀπάντων καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν συμμαχῶν, ὁμωμοκέναι
 δὲ¹ Φιλίππῳ, καὶ ἄλλος τις² ἢ ποτ'³ ἐπ' αὐτὰ βουλόμενος
 20 σῶζειν, ἡμᾶς⁴ κωλύσειν⁵ καὶ τὸν μὲν ἡμῖν⁶ βουλόμενον πα-

tur haec e pace consecuti sunt, quibus utique maiora ne optarint quidem, legati autem Thebanorum quid? nihil nisi quod eorum operâ haec patriae contigerunt. Id vero praeclarum est, Athenienses, et egregium, si virtutis et gloriae ratio habetur, quas isti pecunia vendiderunt. Conferamus iam, quid Atheniensium respublica e pace consecuta sit et quid legati Atheniensium, et considerate, num similia respublica et isti ipsi. (143) Respublica igitur, ut cesserit omnibus et possessionibus et sociis, et ut iuravit Philippo, si quis alius in illas invaserit servaturus, vos cum prohi-

βούλονται Σ. Τ. γφ Φ. Lind. Laur8. I. e. tantum est, ut nec iam omnem agrum occupaverint.

142. 1) δὴ om. Q. Augl. s. 2) εὕξαντο Σ. 3) πρέσβεσι Aug2. Cf. not. 10. 4) Ἀθηναίων corr rec Augl. AldT. 5) τί δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θηβαίων; τί; Ven. AldT. 6) τοὺς Aug2. 'Volebat τοῦ dare.' Reiskius. 7) δὴ Mal. Laur8. 8) 'L. οὐκ ἀπέδοντο, quod patet ex comparatione sequente. οὗτοι sunt legati Thebanorum.' Marklandus. — 'Aeschines puta cum sodalibus.' Reiskius. 'Vere. τοῦτο δὲ ... δόξης est sententia generalis, qua Demosthenes h. l. utitur, non ut laudet Thebanorum legatos iam satis laudatos, sed ut proditores patriae identidem laceret.' Schaeferus. 9) Θηβαίων pr Augl. k. r. s. Mal (quod Chr correxit in Ἀθηναίων). 10) πρέσβεσι Q. Aug2. Vid. ad §. 113. 11) Θηβαίων pr Augl. 12) θεωρεῖται Laur8 eadem manu. 13) αὐτοῖς si abesset, non desiderarem.' Schaeferus. Nobis quidem placet gravior oppositio, licet hoc alterum pronomen non sit necessarium.

143. 1) δὴ Φ. r. 2) ἄλλος τις Mor. Σ. Laur8. Augl. Lind. Laur8. (T. k. s). — τις ἄλλος vulg. 3) ποτ' om r. Vind4. Mal. De accentu vid. ad Lept. §. 38. 4) ἡμᾶς Augl. k. r. Vind4. Mal. 5) κωλύειν T. r. γφ Φ. (In Bekk. nota error κωλύσειν corrigendus in κωλύειν). corr Bav. Ven. Lind. Vind4. Mal. Laur8. — κωλύσειν Σ. Laur8. vulg. 6) ἡμῖν Σ. Laur8. T. Φ. F. Augl. k. r. s. Vind4. Mal. — ὡμῖν vulg.

ραδοῦναι, ἐχθρὸν ἡγήσεσθαι⁷ καὶ πολέμιον, τὸν δ' ἀπεστερη-
κότα, σύμμαχον καὶ φίλον. (144) Ταῦτα γὰρ ἐστὶν¹ ἃ² συν-
εἶπε μὲν Αἰσχίνης³ οὐτοσί,⁴ ἔγραψε δ' ὁ τοῦτου συνεργὸς Φι-
λοκράτης. καὶ κρατοῦντος ἐμοῦ τὴν προτέραν ἡμέραν,⁵ καὶ
πεπεικότος ὑμᾶς⁶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα κυρῶσαι καὶ καλέ-
σαι⁷ τοὺς πρέσβεις τοὺς⁸ τοῦ Φιλίππου, ἐκκρούσας οὗτος εἰς
τὴν ὑστεραίαν τὴν⁹ Φιλοκράτους γνώμην ἐπεισεν¹⁰ ἐλέσθαι,
ἐν ᾗ καὶ¹¹ ταῦτα καὶ πόλλ' ἄλλ'¹² ἐτι τούτων δεινότερ'¹³ ἐστὶ¹⁴
γεγραμμένα. (145) Τῇ μὲν δὴ πόλει ταῦτ' ἐκ τῆς εἰρήνης γέ- 386
γονεν, ὧν οὐδ' εὐρεῖν αἰσχίω ῥάδιον· τοῖς δὲ πρέσβεσιν¹ τί
τοῖς² ταῦτα πράξασιν; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ πάνθ' ὅς' ἐορά-
καθ'³ ὑμεῖς, οἰκίας, ξύλα, πυρούς,⁴ ἄλλ' ἐν⁵ τῇ τῶν ἀπολω-

bituros, et vobis eas volentem tradere pro inimico et hoste habituros, eum vero, qui eripuit, pro socio et amico. (144) Haec enim sunt quae et Aeschines iste defendit et adiutor eius Philocrates decreto sanxit. et quum ego pridie superior vobis persuasissem, ut de sociis decretum confirma- retis et legatos Philippi accerseretis; iste re in posterum diem per frau- dem dilata persuasit, ut in Philocratis sententiam iretis, in qua et haec et alia multo his graviora continentur. (145) Ac reipublicae quidem haec ex pace contigerunt, quibus flagitiosiora ne inveniri quidem facile pos- sunt; legatis autem quid, horum auctoribus? Cetera omnia taceo, quae ipsi vidistis: aedes, ligna, frumentum, sed in sociorum qui perierunt re-

7) ἡγήσασθαι vulg. (s?). — ἡγήσεσθαι Σ. LaurS. Ven. LaurS.

AldB. AldV. (T). — ἡγήσασθαι F. Cf. κωλύσειν.

144. 1) ἐσθ' Reiskius etc. — ἐστὶν Σ. LaurS. et omnes codd. 2) οἷς coniecit Dobraeus coll. p. 387 extr. 'Sed vide p. 434, 27.' 3) αἰσχύνης Ω. 4) οὐτοσί n. 5) ἡμέραν om Mal. 6) ἡμᾶς Herw. 7) 'Fort. καὶ μὴ καλέσαι.' Marklandus. 'καὶ καλέσαι sine infitiatione rectum est. quum vobis persuasissem, ut iam velletis Philippi quoque legatos in contionem invitare, quo ipsis declararetis vos decrevisse socios quoque vestros hac pacis formula complecti neque passuros esse, ut ab ea arceantur.' Reiskius. 'Fort. καὶ κελύσαι. subaud. κυρῶσαι.' Schaeferus. Locus est sanissimus. 8) τοὺς om Augl. k. s. δ. e. 9) τὴν τοῦ Mor. — τὴν sine τοῦ Σ. LaurS. vulg. — τοῦ sine τὴν r. Vind4. pr Mal (add τὴν Chr). 10) ἐπεισεν ὑμᾶς Mor. F (non Bav). Augl. k. s. Ven. Harl. — ὑμᾶς om Σ. LaurS. vulg. 11) καὶ om in fine versus LaurS. 12) ἄλλ' om Augl. k. s. 13) δεινὰ Augl. k. s. δ. 14) ἐνεστι Augl. 2. k. s. Chr.

145. 1) πρέσβεισι Ω (non observavi alium accentum). Vid. ad §. 113. 2) τοῖς om β. 3) ἐωράκαθ' Σ. LaurS. reliqui libri per ω. Vid. Prolegg. Gr. §. 76. 4) πύργους cod δ. 5) ἄλλ' ἃ ἐν Ald. Mor. r. Vind4. — ἄλλ' ἐν, ἢ ἄλλα ἐν Ven. — ἄλλ' ἐν Σ. LaurS. vulg.

- 5 λότων συμμάχων χώρα⁶ κτήματα καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς, Φιλοκράτει⁷ μὲν τάλαντον⁸ ἔχουσαι πρόσδοον, τούτῳ δ' Αἰσχίνῃ τριάκοντα μνᾶς. (146) Καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σχέτιον τὰς τῶν ὑμετέρων¹ συμμάχων συμφο-
 10 ρὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι² τοῖς ὑμετέροισι³ γεγενῆσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν εἰρήνην τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ⁴ πόλει⁵ τῶν⁶ συμμάχων ὀλεθρον, τῶν δὲ κτημάτων ἀπόστασιν, ἀντὶ δὲ δόξης αἰσχύνῃ⁷ γεγενῆσθαι, τῶν δὲ πρέσβεων⁹ τοῖς κατὰ τῆς πόλεως
 15 ταῦτα πράξασι προσόδους, εὐπορίας, κτήματα, πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν εἰργάσθαι;¹⁰ Ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ¹¹ λέγω, καλεῖ μοι¹² τοὺς Ὀλυνθίους¹³ μάρτυρας.

gione possessiones et fundi plurimi, quae Philocrati talentum, isti Aeschini triginta minas redditus pensitant. (146) Nonne vero grave est, Athenienses, et miserabile sociorum vestrorum calamitates esse factas redditus legatis vestris, et eandem pacem urbi, a qua missi fuerunt, factam esse sociorum interitum et possessionum iacturam et pro gloria dedecus, legatorum autem iis qui contra rempublicam haec fecerunt redditus, opes, praedia, divitias pro extrema inopia peperisse? Et haec vere a me dici, voca mihi testes Olynthios.

6) χώρα συμμάχων Reiskius, ut videtur, casu. 7) Φιλοκράτη Aug2.

8) τάλαντα Q. t. u. β. Vind3.

146. 1) ὑμετέρων Aug1. 2. k. pr Mal. 2) πρέσβεσι Aug2. non Q. Cf. §. 141 sq. 3) ὑμετέροισι Aug1. 2. k. r. 4) ἐκγυμνασάσῃ Less. 5) τῇ πόλει Mor. — τῇ om Σ. LaurS. vulg. Cf. §. 147. 6) τῶν μὲν LaurS. vulgo. — μὲν om Σ. Laur8. Vid. Doherenz. l. c. p. 15. 7) αἰσχύνῃ Q. 8) γεγενῆσθε Q. 'Vellem abesset. quippe parum apte respondet exadversum posito εἰργάσθαι.' Schaeferus. Aptum est vero simplicitati. 9) τοῖς δὲ πρέσβεσι vulg. — τοῖς δὲ πρέσβεσι

Aug2. — τῶν δὲ πρέσβεων Σ. — καὶ τὴν μὲν αὐτὴν εἰρήνην τῶν δὲ πρέσβεων^{σι} LaurS. superiora partim repetita sunt. σις et σι rubro superscripta sunt. Recte genitivo. nam non omnes legati proditores erant. 10) εἰργάσθαι Q. u. Vind3. — καθίστασθαι Indd. γρ AldV. 11) ὅτι ἀληθῆ Aug2. 12) μοι τούτων vulg. — τούτων om Σ. LaurS. T. Laur8. 13) Ὀλυνθίων Aug1. k. r. s. — om v. — 'Quid Olynthiis extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum Φωκίας. Etsi Aeschines meminit Olynthii cuiusdam, quem Demosthenes corrumpere non potuerit, ut pro testimonio mentiretur.' Wolfius. 'Delendum opinor Ὀλυνθίους.' Marklandus. 'Quid impedit Demosthenem usum esse testimonio Olynthiorum, quos et ipse Macedo pessima mulctaverat? Phocensium quidem, qui abessent, testimonio uti non potuit.' Schaeferus. Adesse Athenis

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.¹

147. Οὐ τοίνυν θανάσαιμ' ἄν, εἰ καὶ τοιοῦτό² τι τολμήσει λέγειν, ὥς οὐκ ἦν³ καλή,⁴ οὐδ' οἶαν ἤξιον ἐγὼ τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, κακῶς τῷ πολέμῳ τῶν στρατηγῶν κεχηρημένων. Ἄν δὴ⁵ ταῦτα λέγῃ πρὸς θεῶν ἐρωτήσατ' αὐτὸν μνημένοι, πότερον ἐξ ἐτέρας τινὸς⁶ ᾧχετο πρεσβέων⁷ πόλεως⁸ ἢ⁹ ταύτης¹⁰ αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ¹¹ ἐτέρας, ἦν¹² κεκρατηκέναι

147. Neque vero mirer, si etiam tale quid dicere audebit, non licuisse praeclaram neque qualem ego postularim facere pacem, quum duces male rem bellicam administrassent. Quod si dixerit, obtestor vos, ut memineritis eum interrogare, utrum ex alia urbe legatus abierit, an ex hac ipsa? nam si ex alia, quam et bello superiorem fuisse dicet ac bonos

poterant et Olynthii et Phocenses, quorum testimonio uteretur Demosthenes. Non usus est Phocensium testimonio (Vid. §§. 80—82); nec poterant Phocenses testes esse de possessionibus Aeschinis in Pydnaeorum agro (Schol. Aeschin. Tim. §. 3) sitis. Postea etiam in Boeotia praedium Aeschines habuit. Cor. §. 41, ubi γεωργῶν τακείων ad proximum τοὺς Θηβαίους referenda sunt, fortasse etiam ad remotius Φωκίους. Nec supra §. 145 ἐν τῇ τῶν ἀπολωλότων συμμάχων χώρα intelligenda sunt de solorum Phocensium agro, sed, nisi vehementer fallimur, etiam de Olynthiorum et aliorum Macedoniae vicinorum possessionibus, ubi Philippus suos homines fundis, sylvis, aliis donabat. Cf. §. 114. Pac. §. 8. — Olynthii cuiusdam (Aristophanis) testimonium confirmatur Aeschin. f. leg. §. 154.

147. 1) Titulum pictor rubri om in lacuna Σ. 2) τοιοῦτον Φ. Augl. k. r. s. Vind4. Mal. 3) ὥς οὐκ οὐ Vindl. 4) καλήν Fel. Laur8. corr Ω corr v. Augl. 2. Weim. Vind4. Mal. (k. r. s). — καλή Σ. vulg. Scil. εἰρήνην ποιήσασθαι. De nominativo cum infinitivo post ἦν vide Bernhard. Synt. p. 361. Krueger. ad Xenoph. Anab. II, 1 §. 6: πολλὰ δὲ καὶ πέλται καὶ ἄμαξαι ἦσαν φέρεσθαι. eundem ad Thucyd. VII, 71 §. 4: ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι . . . πάντα ὁμοῦ ἀκούσαι, ὁλοφνερμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι, ἄλλα ὅσα etc. Nominativus nominis gravitatis causa antepositi (per anticipationem quam dicunt, de qua vid. Krueger. Gr. §. 61, 6 obs. 8) h. l. facillime per scribas abiit in ὅλον νενικηκίας rubro accusativum. 5) δὲ Aug2. 6) ποτερον ἐξ ἐτερας τινος Laur8, cum scholio. — τινὸς om Augl. k. s. 7) πρεσβέων om Aug2. 8) τινὸς πόλεως ᾧχετο *p. Maximus Rh. T. V p. 579 W. 9) ἢ ἐκ cod δ. 10) ἢ ταύτης Maximus. Bav. Augl. 2. Vind4. corr Ω. Harl. Mal. Laur8. (Φ. k. r. s). — ἢ ταύτης τῆς Σ. vulg. 'Quod si probetur, ταύτης delegendum erit, et infra ex Σ aliisque scribendum εἰ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς. Dindorfius. ἐκ ταύτης tantum sine αὐτῆς hic et infra not. 18 con-

τε¹³ τῷ πολέμῳ¹⁴ φήσει καὶ χρηστοὺς¹⁵ ἔχειν στρατηγούς·¹⁶
 εἰκότως χορήματ'¹⁷ ἐλήφεν. εἰ δ' ἐκ τῆς¹⁸ αὐτῆς· τίνος ἔνεκ'
 ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς¹⁹ ἀπέστη,²⁰ ἐπὶ τούτοις
 387 οὗτος δῶρεάς²¹ προσλαβὼν²² φαίνεται; τῶν γὰρ αὐτῶν ἔδει
 τὴν τε πέμψασαν πόλιν τυγχάνειν καὶ τοὺς ἐκ ταύτης πρέσβεις,
 5 εἴπερ τι τῶν δικαίων ἐγίγνετο.²³ (148) Ἐτι τοίνυν κακεῖνο
 σκέψασθε, ὧ ἄνδρες δικασταί·¹ πότερ'² οἴεσθε πλέον Φωκέας³
 Θηβαίων⁴ ἢ Φίλιππον ὑμῶν κρατεῖν τῷ πολέμῳ; ἐγὼ μὲν γὰρ
 εὖ⁵ οἶδ' ὅτι Φωκεὶς Θηβαίων. εἶχόν γ'⁶ Ὀρχομενὸν καὶ⁷ Κο-

duces habuisse; merito pecuniam accepit. sin ex eadem; qua gratia ob ea, propter quae urbs, a qua missus erat, suis bonis cessit, ipse accepisse dona cernitur? eadem enim et urbi mittenti tribuenda fuerunt et missis ex ea legatis, si quid recte factum esset. (148) Itaque et illud considerate, iudices: utrum putetis Phocenses Thebanis, an Philippum vobis bello fuisse multo superiorem? Equidem compertum habeo Phocenses

iecit Dobraens ad p. 419, 28. Equidem puto h. l. τῆς esse repetitam syllabam, infra autem diversa ratione rectum esse τῆς αὐτῆς, opposito

ἐτέρας. LaurS sic cum scholio: τῆς ἡτετημένης
 ἡ ταύτης αὐτῆς. 11) καὶ Augl. s.
 12) ἐτέρας ἦν, LaurS. LaurS. 13) τε om Aldetc. Q. F. Φ. t. u. pr v.
 Vind3. Mal. — puuctis notatum in LaurS. — Habent Σ. Maximus.
 Augl. 2. s. δ. ε. Ven. Harl. Vind4. LaurS. (T. k. r). 14) Φίλιππῳ Q.
 t. u. Vind3. 15) καλοὺς δ. 16) τοὺς στρ. vulg. — τοὺς om Σ. LaurS.
 Maximus. T. Φ. Augl. k. r. s. Lind. Harl. Mal. LaurS. 17) χορήματ
 ἄν Markl. contra grammaticam et sententiam. 18) ταύτης LaurS.
 vulg. — τῆς Σ (cuius marg antiq γρ. εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς). T. γρ F.
 Obs. Ask. Vind4. LaurS. — ἐκ ταύτης sine τῆς αὐτῆς Dobraeus l. c. —
 Pro vulgato ἔνεκα| ἔνεκεν LaurS. — ἔνεκ' Σ. 19) ἐαυτῆς vulg. — αὐτῆς
 LaurS. Ald. Fel. Q. Bav. Vind3. Mal. — αὐτῆς Maximus. Σ. Vind4. 20)
 ἀφέστηκεν Maximus. 21) δῶρεας Σ (in cuius marg h. l. nihil adscriptum
 esse etiam Pillonius et Meunierus accuratissimi affirmaverunt). LaurS.

Augl. k. s. δ. — δῶρα vulg. Cf. §. 178. 22) δῶρα πρόσθεν οὗτος
 Lind. Est illud compendium προς. 23) Post ἐγίγνετο addunt νῦν δὲ
 ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρήματα ἐλήφεν Augl. 2.
 Harl. (Φ. k. r. s).

148. 1) Ἀθηναῖοι LaurS. vulg. — δικασταί Σ. T. γρ F (non Bav).
 2) πότερον Augl. k. s. 3) Φωκέας πλέον T. Lind. LaurS. 4) Φωκέων
 sine Θηβαίων cod Φ. 5) εὖ om Augl. 2. k. r. s. Mal. 6) γὰρ LaurS.
 vulg. — γ' Σ. (Vind3). — μὲν γὰρ Q (non aliter). F (non Bav?). Aug2.
 (s?). — μὲν γε Augl. k. r. 7) καὶ om Vind4. Mal.

ρῶνειαν⁸ καὶ τὸ Τιλφωσσαῖον,⁹ καὶ τοὺς ἐν Νέωσιν¹⁰ ἀπειλή- 10
 φεσαν αὐτῶν,¹¹ καὶ ἐβδομήκοντα καὶ διακοσίους¹² ἀπεκτόνε-
 σαν¹³ ἐπὶ τῷ Ἰδνυλείῳ¹⁴ καὶ τρώπαιον εἰστήκει,¹⁵ καὶ ἱπποκρά-
 τουν, καὶ κακῶν Ἰλιάς περιεστήκει Θηβαίους. (149) Τὴν δὲ

Thebanis. tenebant certe Orchomenum et Coroneam et Tilphossaeum, et qui eorum Neonibus fuerant, intercluserant, et septuaginta et ducentos occiderant ad Hedyleum, et tropaeum erectum erat, et equitatu valebant, et malorum Ilias Thebanos circumdederat. (149) Vobis autem nec tale

8) κορωνειαν pr Σ, antiq add ε. 9) Vid. §. 141 not. 13. — Τιλφωσσαῖον LaurS, acutus deletus est. 10) ἐν νέωσιν sive ἐν Νέωσιν Σ. vulg. — ἐν Νεώσιν LaurS. AldV. — ἐννεώσιν κ. ε. η. — ἐννεώσιν r. LaurS. — ἐννεώσιν Augl. Bav. Extremae literae us debentur proximis απ, ut apparet ex Augl, cuius pr: ἐννεώσιν εἰλήφεσαν, rec superscripsit απ. — — Νεῶσι. Δημοσθένης κατ' Ἀισχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν Φωκίᾳ, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ' (cap. 32 sq.) Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δ' ἐν ε' Ἀτθίδος Νεῶνας. Harpocr. et Suidas. Cf. Stephan. Byz. s. v. Νέων. Eadem Photius, vario accentu: Νέωσι . . . Νέωνα . . . Νεῶνας. Herodoti Edd. Νέωνα his. Sed Strabo IX p. 430 Cas. Νεῶνα. Pansaniæ autem libri nimis fluctuant. — Ἐνέωσι quodammodo contendere potest cum Κριῶσι, Ἐλαιούσι, Ἐλευσινίσι, aliis locorum adverbis. Bernhard. ad Suid. l. c. — 'Accentum traditum (Νεῶνα) retinui —, ut a gentili discrepet (cf. ad Cor. §. 205), quod de his praeivit Eustathius ad Hom. Iliad. XVII. 315 p. 1146 (= P vs. 348 p. 1109 Rom).' Tzuck. ad Strab. T. III p. 641. cf. Goettling. Accent. p. 267. — Νεῶνες est appellativum = αἰγιαλόι. Proprium autem Νέωνες, ut quidem videtur. Quamquam scimus regulam de accentu nominum propriorum non temere ad topica referendam esse (vid. Prolegg. Gr. §. 143), tamen traditus est accentus Νέων et Νέωνες codicum auctoritate. 11) αὐτῶν Σ. LaurS. vulg. — αὐτῷ cod β. — αὐτῶν Reiskius: 'mutavi, inquit, spiritum lenem cum aspero. Potest lenis quoque probari, sed prout verbum ἀπειλήφεσαν accipitur. Sententia nimirum si haec est, Phocenses partem copiarum Thebanarum (ut αὐτῶν ad Thebanos redeat) apud Neonas interceperant, absiderant, circumvallaverant; recte habet lenis. Sin autem haec obtinet quae h. l. videtur obtinere debere, Phocenses iuvenes suos recuperaverant, quos Thebani apud Neonas interceperant; praestat asper.' Contra quae Schaeferus monet: 'Recte αὐτῶν Bekkerus. αὐτῶν si verum esset, in membro proximo oportuerat addi ἐκείνων.' Et sententia et verborum ordo iubet αὐτῶν ad Thebanos referri. 12) τριακοσίους marg Mor. Cf. Symm. §. 29. 13) ἀπεκτόνεσαν Σ. 14) Cit. Harpocr. s. v. Cf. Phot. s. v. — ἡδνυλείῳ Aug2. 15) 'Malim εἰστήκεισαν.' Iurinus. Certe scribendum esset εἰστήκεισαν. Sed cf. §. 320. 'Iurini coniecturam aversatur Graecitas Demosthenica. Vid. not. ad p. 11, 26. Weiskius ad Longin. p. 594. Kiessling. ad Iamblich. T. I p. 513.' Schaeferus.

τοιούτο¹ μὲν οὐδὲν οὐτ' ἦν μήτε² γένοιτο τοῦ λοιποῦ, τοῦτο
 15 δ' ἦν τὸ δεινότατον τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου: οὐκ ἐδύνα-
 σθε³ κακῶς, ἡλίκα⁴ ἐβούλεσθε,⁵ ποιεῖν ἐκείνον. τοῦ δὲ μὴ
 πάσχειν⁶ αὐτοῖ⁷ πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. Τί ποτ' οὖν ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς εἰρήνης τοῖς μὲν Θηβαίοις, τοῖς⁸ τοσοῦτο⁹ κρατουμένοις
 20 τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἐαυτῶν κομίσασθαι καὶ τὰ τῶν¹⁰ ἐχθρῶν
 προσλαβεῖν γέγονε,¹¹ τοῖς δ'¹² Ἀθηναίοις ὑμῖν,¹³ καὶ ἂ τῷ¹⁴
 πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀπολωλεκέναι; Ὅτι
 τακεῖνων μὲν¹⁵ οὐκ ἀπέδονθ' οἱ πρέσβεις, τὰ δ' ὑμέτερ'¹⁶ οὐ-
 τοι πεπράκασιν.

quicquam acciderat, et absit ut accidat in posterum. illud autem erat gravissimum in Philippico bello, quod ei quantum volebatis nocere non poteratis. ne vero noceretur vobis, minime timebatis. Qui tandem factum est, ut per eandem pacem Thebani, qui tantum in bello vincebantur, tum sua receperint tum hostium opes adiunxerint, vobis autem Atheniensibus, etiam quae in bello defendebantur, ea pace facta perierint? Quod illorum legati opes eorum non vendiderunt, vestras isti prodiderunt.

149. 1) τοιούτον AnecdBkk. p. 147. Φ. Augl. 2. k. r. s. Vind4. Mal. Cf. §. 147 not. 2. 2) οὐδὲν οὐτ' ἦν, μήτε Σ. LaurS. Augl. Lind. Vind4. Mal. LaurS. (T. Φ. k. r.). Vid. ad Chers. §. 51. — οὐδὲν οὐτ' ἦν μηδὲ AnecdBkk. — οὐτ' ἦν, οὐτε Ald. Mor. — οὐτ' ἦν μηδὲν, μήτε δ. ζ. η. (s?). — οὐδὲν μήτ' ἦν, μήτε Appfr. — οὐτ' ἦν, μήτε vulg. — οὐδὲν οὐ τὴν μήτε AldT. 3) ἐδύνασθε Σ. LaurS. vulg. — ἡδύνασθε Augl. 2. et fortasse k. r. s. cum aliis Bekkeri, non Ω. 4)

ἦν/κα vulg. — ἡλίκα Σ. Vid. Cobet. Var. Lectt. p. 284. ἡλίκα LaurS eadem manu, λ lineis deletum est. 5) ἐβούλεσθε Σ. LaurS. et omnes libri. 6) πάσχειν ἔτι Aldetc. F. r. Vind4. — ἔτι om Σ. LaurS. Rav. vulg. — τι mavult Wolfius pro ἔτι. 'Possis γέ τι. sed sanam credo vulgatam' (i. e. Wolf.). Dobraeus. 'Tametsi perquam probabile est τι correctius esse quam ἔτι, tamen vel ipsum ἔτι quoque specie non caret. tum adhuc ἄδειαν ἤγετε, licebat vobis.' Reiskius. 'Recte delevit Bekkerus. Delendum esse ipsa eius sedes indicat. nam male disiungit arcte iungenda πάσχειν αὐτοῖ.' Schaeferus. 7) αὐτὸν Aug2. 8) τοῖς om Augl. 2. k. s. 9) τοσοῦτο Σ. LaurS. T. Φ. LaurS. — τοσοῦτον Augl. 2. Harl. k. r. s. corr v. Vind4. Mal. — τοσοῦτω Ald etc. Ω. t. u. pr v. Vind3. — τοσοντω F. Cf. §. 208. 10) καὶ τῶν Herw. — αὐτὰ τῶν Aug2. 11) ἐγγέγονε Aldetc. pr LaurS. r. k utrum habeat, non liquet. Vind4. Chr. — ἐγεγόνει? Mal. — ἐκγέγονε mavult Dobraeus. — γέγονε Σ. vulg. 12) δ' om pr Σ. add antiq. In marg καὶ recentius, nescio, quo pertineat. 13) ἡμῖν cod ε. 14) ἐν τῷ coniecit Marklandus. 'Vulgata non est quod displiceat.' Schaeferus.

Ἄλλὰ νῆ Δία τοὺς συμμάχους ἀπειρηκέναι¹⁷ φήσει¹⁸ τῷ
 πολέμῳ.¹⁹
 Ὅτι γὰρ ταῦθ' οὕτω πέπρακται,²⁰ καὶ ἐκ τῶν ἐπιλοίων²¹ 25
 ἔτι μᾶλλον εἰσεσθε.²²

V. 150. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέλος εἶχεν αὕτη, ἡ'

At dicit per Iovem socios fuisse defatigatos bello.
 Nam haec ita fuisse facta, etiam ex iis, quae sequuntur, magis in-
 telligetis.

V. 150. Quum enim pax ista Philocratis confecta esset, quam iste

15) τακείων μὲν Σ. Mal. Laur8. in Laur8 versum finienti μὲν est ex-
 tra lineam. — τὰ ἐκείων μὲν vulg. pr Ω. — τὰ μὲν ἐκείων Mor.
 (Angl. k. s). hoc μὲν post τὰ add corr Ω, ut nunc sit τὰ μὲν ἐκείων
 μὲν. 16) ἡμέτερα Augl. k. s. 17) ἀνειρηκέναι r. Vind4. — ἀφαιρη-
 κέναι? pr Mal. — ἀποκαμείν AldB. 18) φησί Ω. F. Φ. Augl. 2. k.

t. u. v. corr s. Vind3. — φησί Bav. — post τῷ πολέμῳ ponit φήσει
 Lind. 19) Ἄλλὰ . . . πολέμῳ] 'Aut haec obiectio abundare aut refuta-
 tio eius abesse videtur.' Wolfius. 'Haec aliena esse arbitror neque
 huius loci.' Marklandus. 'Non mala sententia, obiectio satis valida.
 nam obiectionem Aeschinis hanc esse praeter ipsam rem etiam formula
 τῇ Δία indicat. Cohæret quoque apte cum praemissis. Ego vero ne-
 go, aiet, me socios ab Atheniensibus abalienasse; ipsi sponte sua desciverunt,
 quia belli molestis et sumptibus exinaniti diutius societatem sustinere non po-
 terant, ideo ei renuntiarunt. Hactenus recte omnia. Verum non refuta-
 tur haec obiectio. Insequentia non ad eam respiciunt. — — In Meerm.
 adscriptum hic reperi λέπει.' Reiskius. Videbantur nobis aliquando
 ad §. 147 extr. post ἐγίγνετο pertinere, ubi Augl etc. alia inserunt,
 excidisse autem, quia oculus a praegressis κεραιηκέναι τῷ πολέ-
 μῳ φήσει aberrasset. Contextus quidem sententiae ibi verbis collo-
 catis non tam turbatur quam hic. Attamen turbatur. Arnoldius Schae-
 ferus (Dem. T. III P. 2 p. 66) censuit esse haec verba alicuius ita me-
 moria tenentis, quae Olynth. III §. 8 legerat, ἀπειρηκόντων δὲ χορήμασι
 Φωκίων. Recentiores deleverunt. At verum vidisse iam Wolfum lacu-
 nam praemunitiois suspicatum probavit Spengelius. Vid. Praef. meam
 extremam. 20) πέπραται coniecit Marklandus. ParThiersch. 'non
 improbabiler, sed et vulgata bene stare potest.' Reiskius, qui in
 annot. πέπραται recte tuetur. 21) ἐπιλοίων Augl. 2. δ. k. r. s.
 22) εἰσεσθε Ω.

150. 1) αὕτη ἡ Aldetc. Ω. F (Bav?). r. t. v. Mal. Laur8. — αὕτη
 ἡ Σ. Laur8. vulg. — αὕτη ἡ Augl. — αὐτοῦ sine articulo ἡ Aug2.

τοῦ Φιλοκράτους, ἣ συνείπεν οὗτος, οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκε-
 388 σαν² οἱ τοῦ Φιλίππου λαβόντες τοὺς ὄρκους (καὶ μέχρι τούτου
 γ'³ οὐδὲν ἀνηκεστον ἦν τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' αἰσχροῦ μὲν
 ἢ εἰρήνη καὶ ἀναξία τῆς πόλεως,⁴ ἀντὶ δὲ τούτων δὴ⁵ τὰ θαυ-
 5 μάσι' ἀγαθ' ἡμῖν ἐμελλεν⁶ ἔσεσθαι). ἤξιουν ὑμᾶς⁷ ἐγώ, καὶ
 τούτοις ἔλεγον, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐφ'⁸ Ἑλλήσποντον⁹ καὶ
 μὴ προέσθαι μὴδ' ἑᾶσαι¹⁰ κατασχεῖν Φίλιππον μὴδὲν¹¹ ἐν τῷ
 μεταξὺ χρόνῳ τῶν ἐκεῖ¹² χωρίων. (151) ἦδειν γὰρ ἀκριβῶς,
 10 ὅτι πάνθ' ὅσ' ἂν ἐκ πολέμου γιγνομένης¹ εἰρήνης προεθῇ,²

laudavit, et Philippi legati discessissent exacto iureiurando (et hactenus quidem nihil actum erat insanabile, sed turpis quidem erat et indigna pax republica, loco horum vero scilicet admiranda illa bona percepturi eramus); postulabam a vobis ego, et istis dicebam, ut primo quoque tempore in Hellespontum navigaremus, neve quicquam negligereamus, vel Philippum occupare interiecto tempore ullum ex locis illius regionis patere-
 remur. (151) Comptum enim habebam, quaecunque bello in pacem con-

2) ἀπήρκεσαν Σ. Ald. Fel. Cf. §. 163. — ἀπήρκεσαν (LaurS). vulg. etiam Bekk. etc. Nos assentimur Buttmani rationi de iota non sub-
 scribendo Gr. T. I p. 439 ed. 2^{ae}. — ἀπήρκεσαν pr Q. — ἀπήρκεσαν Aug2.
 3) γ' om Aug1. k. s. — δὲ Aug2. 4) τῆς πόλεως καὶ ἀνάξια pr Mal.
 ordinem restituit Chr. 5) δὴ om Aug1. k. s. LaurS. — punctis nota-
 vit AldB. 6) ἀγαθὰ ἡμῖν ἐμελλεν Σ. LaurS. vulg. etiam Q. — ἀγα-
 θὰ ὑμῖν ἐμελλεν (ἤμελλεν?) Aug2. — ἐμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ Mor. —
 ἤμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ Aug1. s. — ἤμελλεν ἀγαθὰ k. 7) ἡμᾶς Fel. Φ.
 Receptit Reiskius, ut accusativus pertineret ad πλεῖν. 'Reiskii ratio
 constructionem facit scabram. petebam a vobis veniam proferendi.'
 Schaeferus. 8) τὴν ἐφ' F (non Bav?). Φ. 'Quae Herodotea, non
 Attica locutio.' Shilleto. τὴν est repetita syllaba. 9) Ἑλλήσποντον
 AldT. — Ἑλλήσποντον^{ov} Vind7. 10) μὴ δ' ἑᾶσαι Ald. — μὴδὲ ἀκοῦ-
 σαι Q, in cuius marg ἑᾶσαι. 11) μὴδ' Mal. — μὴ δ' r. Vind4. — —
 Φιλ. μὴδὲν κατασχεῖν Aug1. k. s. 12) ἐκεῖ ti LaurS. vulg. — ti om
 Σ. Aug1. (k. s. Vind3. 4). 'Iure delevit Bekkerus, tanta enim interca-
 pedine ti a μὴδὲν nusquam dirimitur.' Schaeferus.

151. 1) γενομένης marg Mor. Imo in praesenti cardo sententiae
 vertitur. nam non de iis rebus agitur, quae ante pacem constitutam
 occupatae sint, sed de iis, quae inter pacem constituendam negligenti-
 bus celeriter praecipiantur, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων, oppositis
 τῶν ὁλῶν et οἱ προλαβόντες. 2) προσθῇ r. l. u. pr Q (qui codex nunc
 προσθῇ). textus Vind3, cuius margo προσθῇ.

ταῦτα τοῖς ἀμελήσασιν³ ἀπόλλυται. οὐδεὶς γὰρ πώποθ' ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων⁴ ἔξ ἀρχῆς ἠθέλησεν⁵ πολεμεῖν, ἀλλὰ ταυτ' οἱ προλαβόντες⁶ ἔχουσιν. χωρὶς δὲ τούτων, δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην πλευσάντων ἡμῶν.⁷ ἡ γὰρ παρ-¹⁵όντων καὶ κατὰ τὸ ψήφισμ' αὐτὸν⁸ ἐξορκωσάντων,⁹ ἃ μὲν εἰλήφει¹⁰ τῆς¹¹ πόλεως, ἀποδώσειν, τῶν δὲ λοιπῶν ἀφ᾽ ἑξέσθαι,¹² ἢ μὴ ποιούντος¹³ ταῦτα, ἀπαγγέλλειν¹⁴ ἡμᾶς¹⁵ εὐθέως δεῦρο,

vertendo projecta fuerint, ea iis qui neglexerint periisse. nemo enim unquam, cui persuasum fuit de summa rerum pacem inire, pro iis quae deserta fuerint, denuo bellum gerere voluit, sed ea tenent qui occuparunt. Praeterea autem, si navigassemus, duplici bono non privatum iri putabam rempublicam. aut enim, si adessemus et e decreto iuslurandum ab eo exegissemus, eum quae reipublicae nostrae praeripuisset redditurum et reliqua non aggressurum; aut nisi haec faceret, nos statim huc renun-

3) ἀμελήσασιν Σ. Laur8. vulg. — μελλήσασιν Augl. 2. k. r. s. Harl.

Laur8. — ἀμεχρήσασιν Ω. De confusis λ cum χ et ρ vid. Bast. Comm. Palaeogr. passim. 'Praetuli μελλήσασιν. iis, si qui cunctati essent neque satis festinassent tabulas foederis [imo pacis] obsignandas et religione iurisiurandi confirmandas curare.' Reiskius. 'ἀμελήσασιν Bekker. Quod mihi quoque videtur praefерendum. Orator omnino detrimenta intelligit, quae talibus in negotiis e negligentia, ad quam etiam cunctatio referenda, nasci solent.' Schaeferus. 4) καταληφθέντων Φ. r. Vind4. Mal. in cuius margine Chr. scripsit ἐγκαταλειφθέντων. — ἐγκαταληφθέντων coniecit Lamb. Recepit Reiskius: 'quae interea, inquit, dum de pace agitur, occupantur ab altera parte contrahentium.' — Contra Schaeferus: 'Bene ἐγκαταλειφθέντων Bekk. i. e. προεθέντων. Bonorum quae quis ipse neglexit damnum patientius fert, ut nolit propterea descendere ad novas inimicitias.' Coniecturae ἐγκαταληφθέντων praepositio ἐν h. l. explicari non potest. quid enim sibi vult h. l. intus capi, intercludi? Imo ἐγκαταλειφθέντα est i. q. interea relicta, deserta. 5) ἐθέλησαι Augl. k. s. δ. 6) λαβόντες Aug2. Cf. not. 1. 7) ὅμων cod δ. 8) αὐτῶν Mal. — αὐτὰ cod ε. 9) ὀρκωσάντων Augl. k. s. 10) εἰλήφασιν r. 11) τῶν τῆς Aldete. Ω. Φ. ι. u. v. Vind3. 4. Laur8. — τῶν om Σ. vulg. (Laur8 punctis notavit). 12) ἐφ᾽ ἑξέσθαι r. 13) ποιούντος τούτου vulg. textus Ω. — π. ἐκείνου Augl. 2. k. s. δ. ε. η. marg Ω. Harl. — pronomen om Σ. pr Laur8 lineam finiens. T. Lind. Laur8. 14) ποιούντος τοιαῦτα ταῦτα Lind. 15) ἀπαγγελεῖν Appfr. marg Mor. AldB. AldV. Less. corr Mal. (Vind4). 'Fort. ἀπαγγελεῖν, ut ἀποδώσειν, ἀφ᾽ ἑξέσθαι, προήγεσθαι etc.' Marklandus. Etiam Bernhard. Synt. p. 371 cum ἀποδώσειν compone-

20 (152) ὥστ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρω καὶ¹ ἐλάττωσι τὴν πλεονε-
ξίαν καὶ τὴν ἀπιστίαν ἰδόντας² ὑμᾶς περὶ τῶνδε τῶν ἐγγυῶν
καὶ³ μειζόνων, λέγω δὲ⁴ Φωκέων καὶ Πυλῶν, οὐ προήσεσθαι,⁵
μὴ⁶ προλαβόντος δ' ἐκείνον ταῦτα μὴδ' ὑμῶν⁷ ἑξαπατηθέντων
25 ἅπαντ' ἐν ἀσφαλεὶ τὰ πράγμαθ' ὑμῖν⁸ ἐσεσθαι, καὶ παρ'
ἐκόντος ὑπάρξειν αὐτοῦ τὰ δίκαια. (153) Καὶ ταῦτ' εἰκότως
οὕτως¹ ὑπελάμβανον ἔξιν. εἰ γὰρ ἦσαν,² ὥς ἦσαν³ τότε,
389 Φωκεῖς⁴ σφοῖ⁵ καὶ Πύλας εἶχον· ἐκείνος μὲν οὐδὲν ἂν ὑμῖν

tiare, (152) itaque vos, in remotis illis et minoribus perspecta hominis avaritia et perfidia, de his finitimis et maioribus, Phocensibus inquam et Pylis, non negligentes fore, et si ille haec non occupasset neque vos decepti essetis, in tuto vobis fore omnia, et quae aequa sint, illam vobis ultro praestitutum. (153) Et haec non ab re ita fore putabam, si enim essent Phocenses, ut tum erant, incolumes et Pylas tenerent; ille nullum

bat, sed praesens defendebat. Contra Sauppius ad Lycurg. §. 76 p. 120 sq. monuit hunc infinitivum explicare *θατέρον διαμαρτησέσθαι*, ideoque postulare *ἀπαγγελεῖν*. Pariter Weberus ad Aristocr. §. 12 p. 150: praesentis quidem infinitivo locum esse dicit, ubi res iam praesens esse cogitur, sed futuri, ubi pendeat ab adipiscendis demum certis quibusdam rebus, vere addens: 'nihil autem frequentius in libris mser. est, quam commutatio formarum *ἐμβάλλειν* et *ἐμβαλεῖν*, *ἀπαγγέλλειν* et *ἀπαγγελεῖν*.' At h. l. praefendum videtur *ἀπαγγέλλειν* de re non futura aliquando, sed *statim*, eodem tempore perficienda. 16) ὥς ἡμᾶς Aug1. k. r. s. (Aug2?). Dicendum fuisset ὥς ὑμᾶς.

152. 1) καὶ om δ. 2) εἰδόντας vulg. — εἰδώντας Ask. — ἰδόντας Σ. Laur8. Aug1. 2. η. Obs. Ven. Harl. Vind4. Mal. Laur8. (T. k. r. s.). 3) καὶ τῶν Laur8. vulg. — αὐτῶν t. — τῶν om Σ. Aug1. 2. Laur8. (T. k. s.). 'τῶν ἐγγυῶν καὶ μειζόνων ad eandem pertinet.' Shilleto. Cf. τοῖς πόρω καὶ ἐλάττωσι. 4) δὴ Aldete. t. — δὲ Σ. Laur8. vulg. 'Talibus in formulis tam simplex λέγω quam additā particulā λέγω δὲ dicitur. — λέγω δὴ ubi occurrit, significatur res dignior attentione. Vide mea in H. Stephan. Thesauro col. 5642 A.' Schaeferus. 5) προήσεσθαι Ω. 6) καὶ μὴ Aug2. 'De proximo δ' nihil annotavi, ut nesciam, sitne ibi necne.' Reiskius. 7) ἡμῶν Fel. 8) ἀσφαλεία Aug2. Mal. — ἀσφαλῆ Σ in extrema linea, post quam aliquid erasum est, fortasse α. — ἀσφαλεῖ Laur8. vulg. 9) ὑμῖν om Aug1. δ. k. s.

153. 1) οὕτως om Mal. 2) 'Malim εἰ γὰρ νῦν ἦσαν. nam oppositum adverbium insequens τότε postulat.' Reiskius. 'Non postulat, quippe νῦν latet in modo conditionali ἦσαν.' Schaeferus. 3) ὥς ἦσαν om Mal. 4) οἱ Φωκ. Laur8. vulg. — οἱ om Σ. Aug1. Lind. Laur8. (T. k. s.). 5) σὺ Dind. ut nunc solet, de suo.

εἶχεν⁶ ἀνατείνασθαι⁷ φοβερόν, δι' ὃ⁸ τῶν δικαίων ἂν τι παρ-
είδετε.⁹ οὔτε γὰρ¹⁰ κατὰ γῆν παρελθὼν οὔτε ναυσὶ κρατήσας
εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤξειν ἐμελλεν,¹¹ ὑμεῖς¹² δ' ἐκείνου¹³ παρα-
χρῆμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιόη,¹⁴ κλείσειν τὰ ἐμπόρια,¹⁵ καὶ⁵
χρημάτων τ'¹⁶ ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ πάλιν
αὐτὸν καταστήσειν, ὥστ' ἐκείνος¹⁷ ὁ δουλεύσων¹⁸ ἔσσεθαι¹⁹
τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν, οὐχ ὑμεῖς. (154) Καὶ
ταῦθ' ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν νῦν¹ πλάττωμαι² καὶ¹⁰
προςποιουῖμαι, ἀλλὰ τότε³ εὐθύς⁴ ἐγνώκειν καὶ προεωρώμην
ὑπὲρ ὑμῶν⁵ καὶ τούτοις ἔλεγον, ἐκεῖθεν εἰσεσθε: ἐπειδὴ γὰρ

vobis incutere terrorem potuisset, propter quem ius aliquod negligis-
setis. neque enim aditus terra patefacto neque navibus victoria poti-
tus, in Atticam venturus fuisset, vos autem illi statim, si ius violasset,
mercatus clausuri, et pecuniae penuria et ceterarum rerum ad obsidionem
eum iterum redacturi fuissetis, ut ille serviturus fuisset pacis commodi-
tatibus, non vos. (154) Et haec non nunc a me fingi ex eventu et simu-
lari, sed tum statim et sensisse et praevidissee me in vestram utilitatem et
istis legatis indicasse inde cognoscetis: quum iam nulla contio restaret

6) οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν Mor. — ἂν οὐδὲν ὑμῖν εἶχεν Ald. Fel. —
οὐδὲν ἂν ὑμῖν εἶχεν Σ. LaurS. vulg. (Augl?). — ὑμῖν οὐδὲν ἂν εἶχεν
k. s. 7) ἐπανατείνασθαι γρ marg antiq Σ. γρ Φ. γρ F (non γρ Bav),
ἀπειλήσαι man sec.
— ἐπανατείνασθαι LaurS, post σαι est rasura. 8) διὸ Q. Vind3.
9) παρίδετε Augl. s. LaurS. 10) οὐδὲ γὰρ Augl. k. r. s. 11) ἤμελ-
λεν Bav (non F?). Lind. (Vind3. 4. Mal. LaurS). — ἐμελλεν Q, sed
primum ē mutatum est in ἦ. 12) ὑμεῖς Augl. k. s. 13) ἐκείνῳ Ald
etc. — ἐκείνου Σ. LaurS. vulg. — ἐκεῖνοι r. Vind4. — ἐκείνῳ Q.
14) ποιόης Vind4. — ποιοῖ sine accentu pr Σ, antiq add η. nihil era-
sum est. Vid. Append. ad Proll. Gr. §. 150. 15) ἐμπορεῖα cod β. 16) γ'
Aldetc. Q. u. Vind3. — τε Σ. LaurS. vulg. 17) ἐκεῖνο Vind4. 18) δου-
λεύων AldV. LaurS. Augl. k. s. η. Ven. Harl. Placnit Schaefero, re-
cepit Dindorfus. Bene fortasse, si ἐμελλεν retineretur. Vid. not. 19.
19) ἐμελλεν ἔσσεθαι LaurS. vulg. — ἔσσεθαι ἐμελλε Ald. Fel. Q. Φ.
l. u. v. Vind3. — ἐμελλεν om Σ, add antiq. Si necessarium esset ad
sententiam intelligendam, supplendum e praegressis. Rarior quidem
est infinitivus futuri cum ὥστε constructus apud alios scriptores, sed
vid. §. 72. Phil. III §. 67. Megal. §. 4. Aphob. III §. 5. Onet. I §. 5.

154. 1) νῦν LaurS. vulg. — νῦν Σ. T. r. 2) πλάττωμαι Q.
3) τοῦτ' r. γρ F. γρ Φ. 4) εὐθέως Augl. 2. k. s. δ. e. η. — εὐθέως
Q. 5) ἡμῶν u.

ἐκκλησίᾳ μὲν οὐκέτ' ἦν⁶ ὑπόλοιπος οὐδεμία διὰ τὸ προκατα-
 κεχρησθαι,⁷ οὔτοι δ' οὐκ ἀπῆσαν⁸ ἀλλ' αὐτοῦ διέτριβον.⁹
 15 γράφω ψήφισμα βουλευῶν,¹⁰ τὴν βουλὴν ποιήσαντος τοῦ δή-
 μου κυρίου, ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις τὴν ταχίστην, τὸν δὲ στρα-
 τηγὸν Πρόξενον¹¹ κομίζειν¹² αὐτοὺς¹³ ἐπὶ τοὺς τόπους¹⁴ ἐν
 οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνηται, γράψας ὥσπερ¹⁵ νῦν λέ-
 20 γω τοῖς δῆμασιν¹⁶ οὕτως ἀντικρὺς.¹⁷ Καὶ μοι λέγε τοῦτο τὸ
 ψήφισμα λαβὼν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.¹

155. Ἐνθένδε μὲν τοίνυν αὐτοὺς ἐξήγαγον οὕτως, ἄκον-
 25 τας,² ὥς καθαρῶς οἷς μετὰ ταῦτ' ἐποιοῦν εἴσεσθε. Ἐπειδὴ

(consumptae enim erant omnes) et isti nondum abiissent, sed hic tempus
 tererent; senator decretum scribo, populi auctoritate senatui permissa,
 ut primo quoque tempore legati abirent, et ut Proxenus dux eos in illa
 loca deportaret, in quibus versari Philippum cognovisset, iis verbis, quae
 nunc refero, sic aperte [in decreto] scriptis. Age cape id decretum et
 recita.

155. Hinc igitur ita eos eduxi, invitos, ut ex iis, quae postea fece-
 runt, liquido cognoscetis. Ut autem Oreum pervenimus et cum Proxeno

6) ἦν om Vind7. omisisse dicitur etiam Σ, quare Turicc. deleve-
 runt. non omisit hic codex, trium testium fide. non solum ego nihil
 adnotaveram, nec Geislerus, et postea iterum eam lectionem examinare
 Meunierum iussi, qui etiam imagine verba οὐκέτ' ἦν ὑπόλοιπος inesse
 confirmavit. Sed ἦν est in extrema linea et paululum excurrit; atra-
 menti vero eiusdem et eiusdem litterarum formae, ut dubitare non pos-
 simus, quin sit eiusdem primae manus. 7) Cit. Hermog. T. III p.

δεδαπανῆσθαι man sec?

271 W. — προκατακεχρησθαι LaurS. 8) ἀπῆσαν omnes libri, etiam
 Σ. LaurS. Sed vid. ad §. 17. 9) διέτριβε Vind4. 10) βουλευῶν pr
 Q. 11) προύξενον Q. 12) κομίζειν Φ. 13) αὐτὸν r. 14) τρόπους
 Q. 15) οἷςπερ Lambinus coniecit. 16) αὐτοῖς δῆμασιν, ἀντ. οὔτ.
 coniecit Dobraeus. Debebat certe τοῖς αὐτοῖς δῆμ. sive τοῖς δ. αὐ-
 τοῖς, ut Lambinus. 17) ἀντικρὺς οὕτως Mor., ut Dobraeus. — οὐ-
 τως ἀντικρὺς Σ. LaurS. vulg. — οὕτως ἀντικρὺ Scholia Plat. descri-
 pta in fragm. p. 791 ed. mea apud Didot. — delevit Lambinus. om
 Laur8.

155. 1) Titulum om Σ in lacuna. pr LaurS. 2) ἀκούοντας γρ δ.
 pr T. IndAld. γρ. ἀκούοντας AldV. De confusis his vocabulis vid. Or-
 vill. Char. p. 184 extr. (= 311 med.). — ἀλόντας cod η. — Bene
 Bekkerus ἐξήγαγον οὕτως ἄκοντας, pro vulgatis ἐξήγαγον, οὕτως ἄκον-
 τας. Sed iam Reiskius verum intellexerat.

δ' ³ ἀφικόμεθ' εἰς Ὀρεὸν ⁴ καὶ συνεμίξαμεν ⁵ τῷ Προξένῳ· ἀμελήσαντες οὗτοι ⁶ τοῦ πλεῖν καὶ τὰ προστεταγμένα πράττειν ἐπορεύοντο κύκλῳ, καὶ πρὶν εἰς Μακεδονίαν ἐλθεῖν τρεῖς καὶ εἰκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν, ⁷ τὰς δ' ἄλλας πάσας ⁸ καθήμεθ' ⁹ ἐν Πέλλῃ, πρὶν Φίλιππον ἐλθεῖν, σὺν ¹⁰ αἷς ἐπορεύθημεν, ³⁹⁰ ὁμοῦ πεντήκονθ' ὅλας. ¹¹ (156) Ἐν δὲ τούτῳ Δορίσκον, ¹ Θράκην, τὰπὶ Τειχῶν, ² Ἰερὸν ὄρος, πάντα ³ τὰ πράγματ' ἐν εἰρή-

congressi sumus; isti navigatione neglecta et executione mandatorum, passim oberrabant, et antequam in Macedoniam veniremus, dies tres et viginti consumpsimus, reliquos vero omnes Pellae desedimus, antequam Philippus veniret, iis quos in itinere fuimus additis, ferme quinquaginta totos. (156) Interea Doriscum, Thraciam, regionem ad Castella sitam, Sa-

3) 'Pro δὲ fort. γάρ,' Schaeferus, 'Eodem iure res adferri etiam per oppositionem potuit.' Klotzius ad Devar. T. II p. 365, quem vide.

4) ὠρεον Σ. 5) συνεμίξαμεν? pr Σ, in quo codice i latins spatium occupat. — γρ. συνέσεμεν καὶ συνετάξαμεν (συνετεύξαμεν scr.) marg

Mor. Cf. Schol. 6) οὗτοι om Vind4. pr Mal. 7) ἀνηλώσαμεν F

(Bav?). t. u. Vind3. — ἀνάλωσαμεν Q. — ἀνηλώσαμεν etiam pr Laur8, eadem mutavit η in α. 8) ἀπάσας vulg. — πάσας Σ. Laur8. Aug1. k. s. Vind4. 9) ἐκαθήμεθα Laur8. γρ marg Mor. — Pollux III §. 89: καθήμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκαθήμεθα Δημοσθένους. Cf. infra §. 106. 10) καὶ σὺν s. 11) ὅλαι Aldetc. Q. t. u. Mal. — ὅλας Σ. Laur8. vulg.

156. 1) δῶρίσκον Φ. — δῶρίσκος, διφορεῖται. cod A Suidae. Cit. Harpocr. s. v. Δόρισκος, χωρίον τῆς Θράκης. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Citatur frequentissimo errore. 2) τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν rec v. Aug2. Laur8. — τῶν om Σ. Laur8. vulg. — τὰπὶ Τειχῶν, tanquam nomen proprium carere potest articulo, significans regionem ad moenia sitam quae §. 180 simpliciter τὰ Τείχη dicuntur. Palmerius Exerce. p. 280 legendum putat Θράκης τὰ ἐπὶ τ. 'Probabilis videtur coniectura Θράκης τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν. reliqua enim loca etiam ad Thraciam pertinent. dici igitur nequit Doriscus et Thracia, in Thracia autem prope Doriscum erant τὰ Σαμοθρηκία τείχεα docente Herodoto VII cap. 108.' Grevius. At §. 180 Θράκην et τὰ Τείχη distinguuntur. haec sunt a Samothracibus in Thraciae littore illi insulae opposito condita et reliqua Cersobleptis castella, illa non est magna Thracia, cuius pars illa est, sed videri posset Thracia propria, inter Strymonem et Nestum fluvios conclusa, ubi liberi Pannaei, Odomanti, Droi et Dersaei habitabant (Thuc. II, 101 §. 2). Hanc regionem proprie Demosthenis aetate intellectam esse Thraciam concludi posset ex eo, quod Philippus et Alexander filius ad Nestum Macedoniae fines protulisse dicuntur. Strab. Fragn. Maced. VII, 33 T. II p. 83 Cram: εἶτα αἱ τοῦ Στερυμόνος ἐκβολαί . . .

5 νη καὶ σπονδαῖς ἤρει καὶ διώκειθ' ὁ⁴ Φίλιππος, πολλὰ λέγον-
 τος ἐμοῦ⁵ καὶ θρυλοῦντος⁶ αἰεὶ, τὸ μὲν πρῶτον ὥς ἂν εἰς κοι-
 νὸν⁷ γνώμην ἀποφαινόμενον,⁸ μετὰ ταῦτα δ' ὥς⁹ ἄγνοοῦντας
 διδάσκοντος,¹⁰ τελευτῶντος δ' ὥς ἂν¹¹ πρὸς¹² πεπρακότηας¹³
 10 αὐτοῦς¹⁴ καὶ ἀνοσιωτάτους¹⁵ ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομέ-

crum montem, omnium tempore pacis et libationum capiebat et procurabat Philippus, crebro dictitante me et clamitante semper, primum ut qui in commune consulant, postea docente ut ignaros, postremo ut qui in eos qui se vendiderant et in impurissimos homines sine reformatione inve-

εἶτα τὸ Νέστον στόμα τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος . . . διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. Sed e gemino loco Cor. §. 27 patet h. l. Θράκην non solum illum tractum sed ampliorem intelligendum esse; non oratoria veri superiectione, ut Weiskius (Hyperb. P. III p. 11) putavit, sed more etiam rerum scriptorum, Herodoti, Xenophontis (Hist. Gr. V, 2 §. 247), Diodori (XVI, 71); quamquam non Thucydidis accuratioris. (Popp. Prolegg. T. II p. 347 sqq.) intelligenda est Chalcidica Thracia cum littore orientali, τὰ πλ. Θράκης. De quo usu vid. Mannert. Geogr. T. VII p. 445 sq. et quos citavimus Prolegg. ad Phil. I p. 23. Add. nunc Tafel. Via Egnatia P. III p. 40 sqq. Boeckh. l. c. p. 96. Baehr. ad Herod. VI cap. 33. H. l. autem esse Θράκην = τὰ πλ. Θράκης ostendunt loci §. 219. Chers. §. 64. Aeschin. f. leg. §. 9. Omnino autem Θράκην, si situs locorum recte traditur, ante Λόρισκον ponendum esse videtur. In ParThiersch haec inveniuntur: τὰ ἐπὶ Θράκης τείχη. τὸ ἡραῖον τείχος. διορίσκον Θράκης. Petita videntur e Chers. §. 64. Olynth. III §. 4 et aliis locis. 3) πάντα τε pr. Ω. 4) ὁ om Augl. 2. k. s. 5) λέγοντός μου k. r. s. Vind4. Mal. 6) θρυλοῦντος Laur8. vulg. — θρυλοῦντος Σ. T. Φ. k. v. Augl. Vind3. Chr. Vid. Prolegg. Gramm. §. 123. 7) κοινὴν s. ζ. 8) τὸ μὲν πρ. . . ἀποφαινόμενον om Ω. 9) ὥς ἂν coni. Marklandus. 'Non assentior. non eadem ratio est horum trium membrorum, primum enim Demosthenes simulabat se εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαίνεσθαι, quamvis probe nosset collegarum fraudem, quapropter recte ponitur ὥς ἂν — ἀποφαινόμενον. postea, quum nihil proficeret, serio ὥς ἄγνοοῦντας ἐδίδασκεν, ut inepte addatur ἂν. Postremo increpabat ut proditores, ut in hoc membro. . . deleri oporteat ἂν.' Schaeferus. At vid. Buttmann. Ind. ad Mid. s. v. ὥς ἂν, de more cogitato, ut solent. 10) ὥς αὐτοὺς ἄγνοοῦντας καὶ διδ. r. 11) ὥς ἂν Σ. Laur8. vulg. — ἂν om Augl. 2. k. r. s. Laur8. — Cf. not. 9. 12) πρὸς om T. 13) προπεπρακότηας sine πρὸς Augl. r. s. — πεπρακότηας Laur8, πε in rasura. 14) ἑαυτοὺς vulg. — ante ἄγνοοῦντας ponit Vind4. — αὐτοὺς Σ. — αὐτοὺς Laur8. Bkk. — διδάσκ. . . αὐτοὺς om Vind4. pr Mal. add Chr. in marg. 15) ἀνοσιωτάτους Ω.

νον.¹⁶ (157) Ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγων φανερώς¹ καὶ ἅπασιν² ἐναντιούμενος οἷς ἔλεγον μὲν ἐγώ, ἐψήφιστο³ δ' ὑφ' ὑμῶν, οὗτος ἦν. Εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἤρεσκεν ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρόσβε-
σιν, αὐτίκ' εἰσεσθε. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν πω⁴ λέγω⁵ περὶ οὐ-
δενὸς οὐδ' αἰτιῶμαι,⁶ οὐδ' ἀναγκασθέντ' αὐτῶν⁷ οὐδένα δεῖ⁸ ¹⁵
δοκεῖν χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν⁹ καὶ τὸ μὴ κέ-
κοινωνηκέναι τῶν ἀδικημάτων. ὅτι μὲν γὰρ αἰσχρὰ καὶ¹⁰ δεινὰ
καὶ οὐ προῖκα τὰ¹¹ πεπραγμένα, πάντες ὑμεῖς ἑοράκατε,¹² οἵ-
τινες δ' οἱ τούτων μετεσχηκότες,¹³ αὐτὸ¹⁴ δηλώσει.

158. Ἀλλὰ¹ νῆ Δί² ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τοὺς ὅρκους ἔλα- ²⁰
βον παρὰ τῶν συμμάχων, ἣ² τᾶλλ' ἂ προσῆκεν ἐποίησαν;
Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες καὶ

hantur. (157) Qui autem his aperte refragabatur et omnibus tam dictis
meis quam decretis vestris adversabatur, iste fuit. Placuerintne vero haec
etiam omnibus ceteris legatis, statim scietis. ego enim nondum quicquam
de ullo dico neque queror, neque ullus eorum coactus hodie videri bonus
vir debet, sed ultro et scelerum vitata societate. Quae esse turpia atque
atrocia flagitia et non admissa gratis, omnes vos vidistis, quorum qui
socii fuerint, res ipsa ostendet.

158. At per Iovem eo tempore iusiurandum a sociis eius exegerunt
aut cetera quae decebat egerunt? Multum certe abest, sed tribus mensi-

16) ὑποστελλομένου u. — ὑποστελλόμενος F. Φ. r. — φοβούμενος
Bav. — ὑποστελλομένου pr LaurS, corr ov in os mutato accentu,
ut videtur a manu sec.

157. 1) φανερός Vind3. 2) πᾶσιν Augl. k. s. 3) ἐπεψήφιστο
Appfr. AldV. 4) οὐδέ πω r. 5) Post λέγω incipit codex Laurentia-
nus Π. Quae antecedunt, recentior manus supplevit. 6) ἐναντιοῦμαι
r. 7) αὐτὸν Φ. Augl. k. r. s. Vind4. 8) δεῖ om Q. 9) αὐτὸν vulg.
Recte. est oppositum ἀναγκασθέντα. — αὐτὸν Σ. — αὐτὸν Fel. Laur8.
AldV. Bav. Vind4. Π. Laur8. Mal. Bkk. 10) καὶ om Ald. Fel. 11)
τὰ om Q. 'Mallem omissum.' Schaeferus. Debilitaretur sic senten-
tia. Hoc observavit Shilleto. 12) ἑοράκατε libri. Vid. Prolegg. Gr.
§. 76. — ἑοράκατε AldV. 13) μετεσχόντες r. γε Φ. Vind4. 14) αὐ-
τὰ vulg. — αὐτὸ Σ. Laur8. 'Nusquam, quod meminerim, nisi in locis
corruptis dicitur αὐτὰ δηλώσει, ubique αὐτὸ δηλώσει. Quodsicubi pluralem
repereris, additum leges τὰ πράγματα aut simile quid. Sic τὰ ἔργα καὶ
τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώσει p. 393, 21. Vid. mea in Stephani The-
sauro col. 3278 C.' Schaeferus. Cf. Censuram in Caesaris Diar.
Antiq. 1857 p. 179 sq.

158. 1) Ἄλλ' οὐ Π. 2) καὶ Dobraeus coni. 3) δραχμαῖς λαβόν-
τες vulg. — λαβόντες δραχμαῖς Σ. Laur8. T. Augl. k. s. Lind. Laur8.

χιλίας λαβόντες δραχμὰς³ ἐφόδιον παρ' ὑμῶν, παρ' οὐδε-
 25 μίᾳς πόλεως, οὐθ' ὅτ' ἐκείσ' ἐπορεύοντο,⁶ οὐθ' ὅτ' ἐκείθεν⁷
 δεῦρο, τοὺς ὅρκους ἔλαβον, ἀλλ' ἐν τῷ⁸ πανδοκείῳ τῷ πρὸ¹⁰
 τοῦ Διοσκορείου¹¹ (εἰ τις¹² ὑμῶν εἰς Φερὰς ἀφίκεται, οἶδεν ὁ¹³
 λέγω),¹¹ ἐνταῦθ'¹⁵ ἐγίγνονθ'¹⁶ οἱ¹⁷ ὅρκοι, ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ
 στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν Φίλιππος,¹⁸ αἰσχροῦς, ἄνδρες¹⁹ Ἀθη-
 301 ναῖοι, καὶ ἀναξίως²⁰ ὑμῶν. (159) Καίτοι τοῦτο¹ Φίλιππος
 ἀπάντων ἂν ἐτιμῆσατο πλείστον² τοῦτον τὸν τρόπον πρᾶχθῆ-
 ναι. Τὴν τε γὰρ εἰρήνην³ οὐχ⁴ δυνηθέντων, ὥς ἐπεχείρησαν

his totis peregre assumptis et mille drachmis in viaticum a vobis acceptis, a nulla civitate neque inter eundum neque inter redeundum exegerunt iusiurandum, sed in caupona, quae est ante Castoris et Pollucis aedem (si quis vestrum Pheris fuit, intelligit quid dicam), ibi iusiurandum datum est, quum iam cum exercitu Philippus huc proficisceretur, turpiter, Athenienses, et non e vestra dignitate. (159) At illa eo modo fieri, id Philippus omnium maximi aestimaverit. nam quia et pacem ita, ut instituerant

4) ὅσα παρ' vulg. - ὅσον παρ' Augl. 2. k. s. — παρ' sine relativo Σ. LaurS. T. Lind. LaurS. Recte. Vid. Boehneck. l. c. p. 397. 5) οὐδεμιάς ἄλλης Augl. 2. k. r. s. Chr. Less. — ὅσα οὐδὲ παρὰ μιάς ἄλλης codd δ. η. 6) οὐθ' ... ἐπορεύοντο om Vind3. 7) ἐπορεύοντο ... ἐκείθεν om pr Mal. 8) ἐπὶ Anonymus Rh. T. VIII p. 654. 9) τῷ om Augl. k. s. 10) πρὸς Bav (non F?). 11) διοσκορείου Augl. 2. s. διοσκορείου Σ. vulg. — διοσκορείου corr Bav (F?). — διοσκορείου k. r. t. pr Bav. (LaurS). Recte. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 235. 12) τις om pr Mal. 13) ἂ Φ. r. Vind4. II. pr Mal. 14) ἐγὼ λέγω Mor. — ἐγὼ om Σ. LaurS. vulg. Cf. Cor. §. 199. — Cit. Hermog. T. III p. 263 sq. W. 'Theodoretus Curat. Gr. Affect. p. 115, 10 Sylb.' Reiskius. 15) ἐνταῦθεν r. — om Ω. β. ζ. ι. υ. v. Vind3. 16) ἐγένοντο Anonymus Rh. 17) οἱ om Ω. 18) Φίλιππος Σ, sic in fine columnae sub Φί-
 ἐφ' ὑμᾶς

λιππος antiquus ἐφ' ὑμᾶς subscripsit. — Φίλιππος ἐφ' ὑμᾶς γε Φ. item LaurS, sed ἐφ' ὑμ. punctis notatum. 19) ὧ ἄνδρες vulg. — ὧ om Σ. LaurS. Lind. LaurS. 20) ἀξίως pr Σ initio lineae, cui praeposuit antiq δν. — Cit. Maximus Pl. Rh. T. V p. 465 W.

159. 1) τοῦθ' ὁ LaurS. vulg. — τοῦτο sine articulo Σ. T. Augl. 2. k. r. s. Vind4. Mal. LaurS. II. AnecdBkk. p. 175. 2) πλείστον r. — πλείστον τοῦ AnecdBkk. — περὶ πλείστον F (non Bav?). Φ. item LaurS, sed punctis notatum περὶ. 3) Post εἰρήνην add καὶ τὴν συμ-
 μαχίαν Appfr. AldV. 'Quod si orator non addidit; τε γὰρ absolute intelli-
 gi oportet, ut valeat i. q. καὶ γὰρ etenim. Aristoteles Polit. VII, 13 §. 4: τὸν τε γὰρ μέλλοντα καλῶς ἄρχειν ἀρχθῆναί φασι δεῖν πρῶτον.
 — Vid. Zellius in Creuzeri Meletem. P. II p. 100. Schol. ad Pindar.

οὔτοι, ⁵ 'πλὴν Ἀλέων⁶ καὶ Φωκέων' γράψαι, ἀλλ' ἀναγκα-
σθέντος ὑφ' ὑμῶν τοῦ Φιλοκράτους ταῦτ' ⁷ ἀπαλεῖψαι, γρά-
ψαι δ' ἀντικρὺς Ἀθηναίους⁹ καὶ τοὺς Ἀθηναίων συμμάχους,¹⁰
οὐκ ἐβούλετο¹¹ τοῦτον ὁμωμοκέναι τὸν ὄρκον οὐδένα τῶν αὐ-
τοῦ¹² συμμάχων (οὐ γὰρ αὐτῷ συστρατεύσειν¹³ ἐφ' ᾧ νῦν ἔχει¹⁴
τῶν ὑμετέρων¹⁵ ἐμελλον¹⁵, ἀλλ' ἔξειν¹⁶ πρόφασιν τοὺς ὄρκους),
(160) οὔτε¹ μάρτυρας γενέσθαι² τῶν ὑποσχέσεων, ἐφ'³ αἷς

isti, 'exceptis Halensibus et Phocensibus,' scribere non potuerunt, sed coactus est a vobis Philocrates id delere ac perspicue ponere Athenienses et Atheniensium socios, noluit id iusiurandum ab ullo sociorum suorum dari (neque enim ea, quae nunc vobis crepta tenet, oppugnatum ivisent, sed iusiurandum excusassent), (160) neque eos conscios esse [voluit] pol-

Olymp. VIII, 10 (in Boeckhii Praefat. p. XII): οὕτω τε γὰρ ἔχει . . . ὁρθῶς. Alia dedi ad Dionys. Hal. Compos. Verb. p. 400 sq. Schaeferus. Cf. Shilleto ad h. l. Hand. De Particula Τε. P. II p. 17 sqq. Bernhard. Synt. p. 483. Klotz. ad Devar. T. II p. 749 sqq. Dindorf. ad Aristoph. Pac. vs. 402. At neque Demosthenis est hic usus, ne dicam oratorum (nam de Lyeurgi §. 14 vid. Sauppium ad h. l.), et mutandum foret omnium librorum οὔτε §. 160 init., si h. l. τε γὰρ esset i. q. καὶ γάρ. 4) οὐ Bav (non F?). 5) οὔτοι τὸ πρῶτον marg LaurS, ut videtur pr manu. vulg. — τὸ om Q. — τὸ πρῶτον om Σ. 6) ἀλέων Σ. — ἀλέων Q. LaurS. Fel. — ἀλέων LaurS. 7) ταῦτα μὲν vulg. — μὲν om Σ. LaurS. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 8) ἐπαλεῖψαι Aug2. 9) ἀθηναίοις Aug1. s. Harl. II. Mal. LambInd. Cf. §. 278. — ἀθη-
ναίοις k. 10) τοῖς ἀθ. συμμάχοις Φ. Aug1. r. s. Harl. II. Mal. Lamb

Ind. — οὖς
οὖς
11) τοῖς ἀθ. συμμάχοις k. 'Rectius credo [οἷς . . . οἷς . . . οἷς].'
Taylorus. 'Ego quoque dativum praefero. sunt enim haec verba
sumta e formula pacis pariter ut illa πλὴν Ἀλέων καὶ Φ. Iam vero illa
in formula fuisse dativum, non accusativum, non dubitabis, si contule-
ris pp. 358, 26. 368, 22. 440, 25.' Schaeferus. Cuius conclusio non
est necessaria. Vid. Dobraeum, qui copiam exemplorum huius casus
materialis, quem dicunt, citavit, unde unum peto Timocr. §. 82: γρά-
ψας ἀντὶ μὲν τοῦ τιμήματος τάργύριον, ἀντὶ δὲ τοῦ 'τὸ γιγνόμενον' ὁ
ἀφλεν. 11) ἐβούλετο omnes codd. 12) αὐτοῦ Σ. LaurS. vulg. —
αὐτοῦ Aldete. 13) συστρατεύειν Aug1. k. s. — συστρατεύειν LaurS,
per son versum finiens. 14) ἡμετέρων Aug1. k. 15) ἡμελλον Aug1.
Vind4. Bkk. 16) ἴσως ἔχειν AldV. — ἔξειν pr Q.

160. 1) οὔτε omnes codd. — οὐδὲ Bekkerus de coniectura. —
'οὔτε non video quomodo constare possit, nisi supra οὐκ ἐβούλετο οὔτε
scribas.' Shilleto. Respondet superiori (§. 159 not. 3) τε ante γάρ
liberius collocato, quod pertineret arctius ad τοῦτον etc., post quod

εὐρίσκειτο τὴν εἰρήνην, οὐδὲ⁴ τοῦτο δειχθῆναι πᾶσιν, ὅτι⁵ οὐκ
 ἄρ' ἡ πόλις ἢ τῶν Ἀθηναίων ἤτιτο⁶ τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ⁷ Φί-
 15 λιππὸς ἐστίν ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν καὶ ὁ πόλλ' ὑπισχνού-
 • μενος⁸ τοῖς⁹ Ἀθηναίοις, ἂν τύχη¹⁰ τῆς εἰρήνης. ἵνα δὲ¹¹ μὴ
 γένοιτο¹² ταῦθ' ἅ¹³ λέγω φανερά, διὰ ταῦτ' οὐδαμὸς¹⁴ ᾤετο
 δεῖν τούτους¹⁴ βαδίζειν. οὗτοι δ' ἐχωρίζοντο πάντ' ἐνδεικνύ-

licitationum, per quas pacem impetravit, neque id ostendi palam omnibus, non civitatem Atheniensem, ut credebatur, succubuisse in bello, sed Philippum esse qui pacem expeteret, et Atheniensibus multa polliceretur se facturum, si pacem impetraret. ne igitur haec, quae dico, manifesta fierent, propterea censuit iis nusquam esse abeundum. Isti autem ei

pronomen particula collocanda fuisset (τοῦτόν θ' ὄρκον οὐκ ἐβούλετο etc.), sed proposita est, ut afficeret totam enuntiationem. Vid. Frank. De Negatt. P. II p. 19. Krueger. ad Thuc. I, 5 §. 2. et Saupp. ad Lycurg. I. c. Nihil dubii esset, si orator scripsisset οὔτε γὰρ . . . ἐβούλετο . . . οὔτε. Hoc indicat Laur8, qui pro hoc οὔτε exhibet οὔτε γὰρ. Est enim particula concinna, qualis Xenoph. Mem. I. 2 §. 4: καὶ τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἡμέλει τοὺς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπήρει. Non est igitur dubitandum de τε οὐκ ἐβούλετο, cum Xenoph. loco cf. Pindar. Nem. XI vs. 39 (= 49): οὔτ' ὦν μέλαινα καρπὸν ἔδωκαν ἀροῦραι, δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει . . . ἄνθος φέρειν. 2) ἔσσεθαι Augl. k. s. δ. — om pr Σ, antiqua (eadem?) in margine scripsit γενέσθαι, quod habent Laur8. vulg. 3) ὑφ' r. 4) οὔτε Augl. 2. s. Laur8. — in rasura οὐδὲ Laur8. 5) ὡς marg Mor.

6) ἤττωμένη Mal. — ἤττητο Laur8. eadem manu, ut videtur. 'Vellem libri darent ἤττηται.' Schaeferus. Orator non id tempus respicit, quo dixit, sed quo pax agebatur, quasi Athenienses victi essent. Talia indicanda sunt e vivacitate Graecorum, qui inprimis cum ἄρα particula imperfectum et plusquamperfectum adhibent de re antea aliter cogitata; de opinione postea mutata. Cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v. ἄρα. p. 214. Krueger. Gramm. p. 168 ed. 2^{ae}. alii. 7) ἀλλ' ὁ Aug2. Φ. Vind4. Π. Mal. 8) ὑποσόμενος Augl. 2. k. s. δ. 9) τοῖς om Lind. 10) ὡς

γρ. ἂν τύχη
 τε τυχεῖν vulg. — ὥστε τυχεῖν Laur8, eadem manu, ut videtur. — ἂν
 τύχη Σ. T. Augl. 2. k. s. γρ F (non Bav). δ. Ven. Obs. Harl. Ask.

Lind. Laur8. 11) δὲ F. Φ. r. Aug2. Lind. Π. Laur8. Mal. — δε Σ, η est antiq. Doberenzius l. c. p. 23 dubitat, utrum praefendum sit. equidem nullo modo hanc sententiam superioribus oppositam esse sentio, ut δὲ ferri possit. 12) γένοιτο Σ. Augl. k. s. Laur8 γ e l correcto. — γένηται vulg. 13) ο Σ. — ἅ λέγω . . . κατηγοροῦντος §. 231 om Vind4. Mal. post ταῦτα pergentes: τι ἐμβεβροτησθαι. 14) ᾤετο δεῖν αὐτοὺς μηδαμῶς vulg. — οὐδαμῶς ᾤετο δεῖν τούτους Σ. Laur8. Augl. 2. s. Harl. Lind. Laur8. (T. k. r). 'In qua scriptura

μενοι καὶ ὑπερκολακεύοντες ἐκείνων.¹⁵ (161) Καίτοι ταῦθ' ὅταν ἐξελέγχωνται πάντα,¹ τοὺς χρόνους ἀνηλωκότες,² τὰ ἐν Θράκῃ προειμένοι,³ μηδὲν ὧν ἐψηφίσασθε πεποιηκότες μηδ' ὧν συμφέρον ἦν, τὰ ψευδῇ δεῦρ' ἀπηγγελκότες· πῶς ἔνεστι,⁴ παρ' εὐ φρονούσι δικασταῖς καὶ βουλομένοις εὐορκεῖν, τοῦτ' ὡς σῶζεσθαι; Ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦτ' ἀληθῇ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὀρκοῦν προσῆκεν ἡμῖν,⁵ εἴτα τὴν ἐπιστολὴν⁷ τὴν⁸ τοῦ⁹ Φιλίππου, εἴτα τὸ¹⁰ Φιλοκράτους ψήφισμα καὶ¹¹ τὸ τοῦ δήμου.

omnia gratificabantur cum ostentatione et insigniter assentabantur. (161) Verum, quando horum omnium convincentur, consumpsisse occasiones, neglexisse Thraciam, nihil e decretis egisse vestris vel ex utilitate reipublicae, falsa huc renuntiassent; qui potest apud prudentes iudices et religiosos iste conservari? At profecto haec a me vere dici, recita primum decretum, quo pacto nobis fuerit exigendum iniurandum, deinde literas Philippi, tum Philocratis decretum et plebiscitum.

mirum mihi accidit οὐδαμόσε. Quod enim sciam, infinitivus qui sequitur impersonale δεῖ iungi sibi poscit μὴ quaeque cum hac negativa composita sunt, alteram negativam cumque illa composita aversatur.' Schaeferus. §. 216: οὐδεὶ δεῖ παραχρυσθῆναι. Ne plura de re etiam Schaefero optime cognita. nam οὐ ὥστε eadem est structura quae σὺ φησιν cum infinitivo. 15) Cit. AnekdBkk. p. 177.

161. 1) πάντας Aug2. — Laur8 compendio (πάντες?). — Super πάντα et τοὺς χρόνους in Laur8 sunt erasa signa. 2) ἀνηλωκότες vulg. Σ η in rasura. — η in α mutatum in Laur8 prima man. 3) προειμένοι Laur8. vulg. — προειμένοι Aug1. 2. k. r. s. — προειρημένοι Σ, unde προειμένοι Bekkerus. 'Cetera enim participia sunt omnia temporis perfecti.' Schaeferus. 4) ἔνεστι corr Ω. 5) τοῦτοis vulg. — τούτους Π. Indd. AldV. Weim. — τοῦτον Aug1. k. r. s. Harl. — τούτῳ Σ. T. Obs. Ask. — τούτοις v. — τούτον Laur8. — τούτω Lind. —

ὡς
τὸν Laur8, sed ω est corr. — 'τούτοις bene habet cohaerens cum πῶς ἔνεστι.' Reiskius. Singularis defenditur §. 157, ubi Demosthenes negat se praeter Aeschinē iam alios accusare. Dobraeus praefert τοῦτον. nos sequimur graviorem auctoritatem. 6) ἔμην Ald. Mor. Aug1. k. r. Laur8. — ἡμῖν Σ. Laur8. vulg. 7) τὴν ἐπιστολὴν om Fel. 8) τὴν om pr Ω. r. Aug2. Π. 9) τοῦ om Aug1. k. s. 10) τὸ τοῦ i. 11) εἴτα vulg. — καὶ Σ. T. Aug1. 2. k. s. η. Lind. Laur8. — εἴτα καὶ Laur8. — om r.

392

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.¹

162. Καὶ μὴν ὅτι τὸν Φίλιππον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβο-
μεν ἄν, εἰ τις ἐπειθετό μοι καὶ τὰ προστεταγμέν' ὑφ' ὑμῶν²
⁵ ἐποίει κατὰ³ τὰ⁴ ψηφίσματα, κάλει τοὺς ἐκεῖ παρόντας μάρ-
τυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.⁵

Λέγε δὴ καὶ⁶ τὴν ἐτέραν⁷ μαρτυρίαν, ἃ πρὸς Εὐκλείδην,⁸
¹⁰ ὕστερον ἐλθόντα τουτονί,⁹ ἀπεκρίνατο Φίλιππος.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.¹⁰

163. Ὅτι¹ τοίνυν οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν² αὐτοῖς τὸ³ μὴ ταῦθ'
ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν, ἀκούσατέ¹ μου. ὅτε γὰρ τὴν⁵ προ-

162. Iam nos potuisse Philippum in Hellesponto deprehendere, si quis mihi paruisset et vestra mandata exsecutus esset e decretis, voca testes qui illic adfuerunt.

Recita et alterum testimonium, quid Euclidi huic post profecto Philippus responderit.

163. Eos igitur nec infitias ire posse se illa pro Philippo egisse, ex me audite: Quum priore legatione proficisceremur de pace facienda, ca-

162. 1) ψήφισμα Augl. 2. s. Vind3. — Totum titulum om Σ in lacuna. pr LaurS, habet margo. 2) ὑμῖν Ald. 3) καὶ κατὰ Φ. Π. 4) τὰ om T. Augl. k. 5) Titulum om Σ in lacuna. pr LaurS, habet margo. 6) καὶ om Q. Augl. 2. k. r. s. u. Vind3. 7) ἡμετέραν cod η. 8) Εὐκλείδην LaurS. 9) ἐλθόντα τουτονί ὕστερον Augl. k. r. s. 10) Τίτulum om pr LaurS, habet margo.

163. 1) Ο τοι Ald. 2) ἄρνησις ἔστιν nuper Bekk. 3) τοῦ LaurS. Π. Wolfius de suo. Sed tanquam substantivi nominativum τὸ πράττειν appositum esse ad ἄρνησις, ut sit ἄρνησίς ἔστιν αὐτοῖς = ἀρνεῖσθαι δύνανται censens Bernhardius Synt. p. 355 lectionem codicum defendit, Schaeferus autem accusativum esse a verbali nomine, quod verbi sui structuram retineat, pendere censet. Comparare possumus Platon. Charm. p. 158: ὅτι οὐ φάδιον εἶη . . . οὐδ' ὁμολογεῖν οὔτε ἐξάρῳ εἶναι τὰ ἐρωτώμενα. Fi. Lysid. p. 205 A: πότερον . . . τὸ ἐρᾶν ἔξαρκος εἶ οὐ λέγει ὅδε; Οὐκ ἔγωγε . . . ἀλλὰ μὴ ποιεῖν. ibiq. Stallb. Lept. §. 135: οὐδὲ γὰρ ἀμφισβήτησις καταλείπεται τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν. Plat. Tim. p. 20 C: οὗτ' ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ἡμῖν τὸ (τοῦ olim edebatur) μὴ δεῖν ταῦτα. Sed e nominativi structura explicari non possunt loci quales Thuc. VII, 67 §. 1. Xenoph. Cyri Disc. V, 5 §. 25. Vid. ad Lept. l. c. 4) πρ. τοῦτο ἀκ. Mor. Augl. k. r. s. — τοῦτο om Σ. LaurS. vulg. 5) τὴν om Fel.

τέραν⁶ ἀπήρομεν⁷ πρεσβείαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης· κήρυχ¹⁵
 ὑμεῖς προαπεστέλλατε,⁸ ὅστις ἡμῖν⁹ σπείσεται.¹⁰ τότε μὲν τοί-
 νυν, ὡς τάχιστ' εἰς Ὁρεὸν¹¹ ἦλθον, οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυ-
 κα,¹² οὐδ' ἐποίησαν¹³ χρόνον¹⁴ οὐδένα,¹⁵ Ἄλου δὲ¹⁶ πολιορ-
 κουμένου διεπλευσαν εἰς¹⁷ τοῦτον, καὶ πάλιν ἐντεῦθεν πρὸς 20
 Παρμενίωνα¹⁸ τὸν¹⁹ πολιορκοῦντ' ἐξελθόντες ἀπῆραν²⁰ διὰ

duceatorem vos prae miseratis ad impetrandam nobis fidem publicam. tum igitur, ut celerrime Oreum venerunt, non exspectarunt caduceatorem, neque ullam moram fecerunt, sed quanquam Halus obsidebatur, tamen eo traiecerunt, et rursus inde ad Parmenionem, qui oppidum obsidebat,

6) 'Imo vero ἐπὶ τὴν προτέραν.' Reiskius. 'Praepositionem non magis requiro, quam requisivit H. Stephan. Th. s. v. Ἀπαίρω.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 108. 7) ἀπήραμεν vulg. — ἀπήραμεν Fel. (LaurS). — ἀπηράμην Lind. — ἀπήρομεν Q. t. u. Vind3. — ἀπηρομην pr Σ, ex o factum est α, et super η linea notatum scripsit antiquus ε. — ἀπηρόμην pr T. Ask. Obs. — ἀπήρομεν F. — Bene se habet h. l. imperfectum, quamquam paulo post aoristus ἀπῆραν. de diverso tempore. erat missus praeco, quum proficiscebantur legati. 8)

προαπεστέλλατε sic AldV. 9) ὑμῖν Σ. LaurS. vulg. — ὑμῖν t. — ἡμῖν Weim. (v.) coni. Iurinus. — ἡμῖν AldV. 10) σπείσεται Q. 11) ὠρεον Σ. Prolegg. Gr. §. 44. 12) τὸ κήρυγμα Lind. 13) γρ. ἀνῆλθον, ἦγον ἐτριψαν marg Mor. — 'Non contemnenda neque tam novi commatis est dictio ποιεῖν χρόνον, commorari, conterere tempus, tametsi in Nov. Test. et scriptoribus sequioris Graecitatis occurrit.' Reiskius. 'Haec locutio est Graecitatis ceterioris.' Schaeferus ad Lambert. Bos. p. 413. 'Forsan ἐνεποίησαν. Phil. III p. 129, 14. Aristocr. p. 651, 26. pro Phorm. p. 944, 10. Prooem. p. 1432, 25. Haec index Reiskii. χρόνον ποιεῖν ex Archimede citat Hoogev. ad Viger. p. 50 a. (= p. 281 ed. Herm.). χρόνον διατριβὴν ἐμποιεῖν Thuc. III, 38 init.' Dobraeus. 'Equidem Demosthenis locum ita restituendum censeo: οὐδ' ἐνεποίησαν οὐδένα χρόνον, id quod oratoris efflagitare videtur consuetudo. Phil. III §. 71. Aristocr. §. 93. pro Phorm. §. 2. Prooem. 21.' Maetznerus ad Dinarch. p. 119 sq. 'Demosthenes non dubitandum quin ἐνεποίησαν scripserit.' Dindorfius. Imo etiam veteres Graeci ποιεῖν de tempore consumendo usurpabant. Plat. Phileb. p. 50 D. §. 114: μέσας ποιήσεις νύκτας. 14) τὸν χρόνον Mor. — τὸν om Σ. LaurS. vulg. 15) οὐδένα om Σ in fine lineae, add antiq. — οὐδ' ἕνα Π. 16) ἀλλ' οὐδὲ Σ. LaurS. vulg. — ἄλου δὲ Fel. Mor. — ἄλου δὲ Weim. Less. AldV. (x). — οὐδὲ sine ἀλ Φ. 17) ὡς Wolfius, nescio unde. nam ParThiersch. ὡς e Wolfia petiisse videtur. 18) παρμενίων pr Q. 19) παρμενίων αὐτὸν LaurS. 20) ἀπῆραν Ald et aliae. Cf. ad §. 150. not. 2.

τοῦ πολεμίου στρατεύματος εἰς Παγασάς,²¹ καὶ προϊόντες ἀπὴντων ἐν Λαρίσῃ²² τῷ κήρυκι. τοσαύτη σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ τότε ἐχώρουν. (164) Ἐπειδὴ δ' εἰρήνην μὲν ἦν, ἅπαντα¹ δ' ἀσφάλει² εἶναι³ καὶ πρόσταγμα⁴ παρ' ὑμῶν σπεύδειν⁵ τηνικαῦτ'⁶ οὐτ' ἐπείγασθαι βαδίζουσιν⁶ οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει.⁷ τί δὴ ποτε; ὅτι τότε μὲν τὸ τὴν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι, τοῦτ' ἦν ὑπὲρ Φιλίππου, νῦν δὲ τὸ ὡς πλείστον³⁰³ τὸν⁹ μεταξὺ χρόνον¹⁰ διατριφῆναι¹¹ τοῦ¹² τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν. (165) Ἀλλὰ μὴν ὅτι καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λαβέ¹ μοι² καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

egressi, per hostilem exercitum Pagasas abierunt, et progressi Larisae caduceatori occurrerunt. tanto studio et alacritate tum profecti sunt. (164) Quum autem pax esset et sine ullo periculo ire liceret et a vobis mandatum haberent, ut properarent; tum neque iter accelerare neque navigare in mentem iis venit. Cur tandem? quia tum id e re Philippi erat, ut pax quamprimum fieret, nunc, ut quamplurimum temporis interea tere-retur dum iusiurandum exigeretur. (165) Sed et haec vere a me dici, etiam hoc mihi cape testimonium.

21) παγασάς Bav (F?). — παγασάς cod ε. — παγασας Σ. Vid.

Prolegg. Gr. §. 43. 22) λαρίσση vulg. — λαρίσση LaurS eadem manu. — λαρίσση Σ. Augl. Bav (F?). Π. Vid. ad Cor. §. 48.

164. 1) ἅπαντα Augl. k. r. s. β. 2) ἀσφάλειαν u. — ἀσφάλεια Σ. LaurS. vulg. 3) εἶδέναι textus Ω. i. u. Vind3. — εἶναι margo Ω. 4) προστάγματα Aug2. 5) τινικαῦτα pr Σ. 6) βαδίζουσιν cod δ.

7) ἐποίει Ald. F. i. — ἐποίει Bav. Confusio itacismi. 8) δ' sine τὸ Π. Φ. 9) τὸ T. Lind. — om pr Π, superscr. τὸν. 10) πλείστον χρόνον μεταξὺ Aug2. 11) διατριβῆναι Aldetc. — διατριφῆναι Σ. LaurS. vulg. — κατατριφῆναι Ven. — 'Ut etiam Demosthenico aeo asperiores aoristorum passivi formae placuisse videantur.' Schaeferus. 'Veteribus Graecis hanc [leniorem] formam abiudicavit Valckenar. ad Phoen. 986 [vs. 979 p. 349 sq.]. Sed vid. Poppon. ad Thuc. I, 141.' T. VII p. 698 sqq. Shilleto. 12) πρὸ τοῦ LaurS. vulg. —

πρὸ τοῦ LaurS. — πρὸς τοῦ Ald. — πρὸς sine τοῦ pr Ω, nunc erasum est ε. — praepositionem om Σ. Augl. 2. k. r. s. 'Πρὸ adscriptum ab librariis est, qui quum μεταξὺ duos genitivos postulare scirent, unum tantum positum mirarentur. de quo dictum ab Matthiae ad Euripidis Hecubam 433 p. 51.' Dindorfius Praef. I p. VIII. Cf. Cor. §. 28: Φιλίππω μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλείστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὀρκίων.

165. 1) λαβέ Aldetc. LaurS. Ω. — λέγε Augl. 2. k. r. s. ε. δ. η. Cf. ad Cor. §. 222. 2) μοι om LaurS. Augl. k. r. s.

MARTYRIA.³

*Εστιν οὖν ὅπως ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι⁴ πάνθ' ὑπὲρ Φι-
λίππου πράττοντες ἐξελεγχθεῖεν,⁵ ἢ⁶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἡνίκα
μὲν σπεύδειν ὑπὲρ ὑμῶν ἔδει καθήμενοι, ὅτε⁷ δ' οὐδὲ⁸ βαδί-
ζειν προσῆκε, πρὶν ἔλθειν τὸν κήρυκα, ἐπειγόμενοι;

166. Ὅν τοίνυν χρόνον¹ ἤμην ἐκεῖ καὶ καθήμεθ'² ἐν Πέλ-
λῃ, σκέψασθε, τί πράττειν ἕκαστος ἡμῶν³ προείλετο.⁴ ἐγὼ
μὲν τοίνυν τοὺς αἰχμαλώτους ἀνασώζειν καὶ⁵ ζητεῖν,⁶ καὶ
παρ' ἐμαντοῦ⁷ τε⁸ χρήματ' ἀναλίσκειν καὶ⁹ Φίλιππον ἀξιοῦν,¹⁰
ὧν ἡμῖν ἐδίδου ξενίων¹¹ τούτους¹² λύσασθαι,¹³ οὗτος¹⁴ δ'

Potestne igitur fieri, ut homines magis convinci possint se omnia
pro Philippo agere, quam quod in eodem itinere, quum pro vobis festi-
nandum esset, desederunt, quum vero nepedestri itinere eundum esset,
ante caduceatoris reditum festivarunt?

166. Quo igitur tempore illic fuimus et Pellae desedimus, conside-
rate, quid quisque nostrum facere instituerit. Ego captivos redimere et
quaerere, et tum de meo pecuniam insumere tum a Philippo petere, ut
hospitalium munerum vice, quae nobis offerebat, illos redimeret; iste au-

3) Titulum om Σ in lacuna. pr LaurS, habet margo. 4) ἄνθρω-
ποι LaurS. vulg. — ἄνθρωποι Σ. — — 'Scribe ἄνθρωποι.' Schae-
ferus. 'Conformatio sententiae est tanquam universalis et tamen certi
hominis Lept. §. 43 certa facta commemorantur. — nihilominus Schae-
fero obsequendum esse prorsus nego.' Funkhaenelius Quaest. Dem.
p. 86 sq. Etiam Schilleto retinuit ἄνθρωποι, vertens *men*. Verum mihi
videtur locus non universalis esse, quia ὅπερ Φιλίππου dictum est, non
ὑπὲρ τινος. 5) ἐλεγχθεῖεν v. — ἐξελεχθεῖεν Q. 6) ἢ of Fel. LaurS
(of punctis notatum). Aug2. Harl. Obs. T. rec k. LaurS. 'Non homines
comparantur cum hominibus, sed agendi modus cum modo.' Schae-
ferus. 7) In ὅτε est e correctum Σ (ὅταν? pr, aberrante oculo ad οὐδε).
8) οὐ Aldete. — οὐδὲ Σ. LaurS. vulg. 'Subaudias μή τί γε κλείν.'
Schaeferus.

166. 1) χρόνον om Aug2. 2) ἡ ἐκαθήμεθα superscr. Bav (non
F?). Cf. §. 155. 3) ἡμῶν om LaurS. 4) ἐν ᾗ διέτριβε μὲν (scr. δι-
ετρίβου cf. §. 109) ἐν Μακεδονίᾳ, τί ἑκάτερος προείλετο πράττειν;
Aristid. Rh. T. IX p. 391 W. 'Non inhaeret vestigiis oratoris.' Schae-
ferus. 5) καὶ om r. 6) ἀναζητεῖν Aristides. 7) ἐμοῦ Aristides.
8) τε om vulg. — habent Σ. LaurS. 9) παρ' . . . ἀναλίσκειν καὶ om
k. 10) ἡξίουσιν Aug1. k. r. s. 11) τὰ δὲ δῶρα, ξένια Δημοσθένους
Pollux III §. 59. Cf. infra §. 167 extr. 12) 'Malim τούτων pro his
xeniiis. nam accusativus per se intelligitur.' Reiskius. 'τούτων foret
pleonasmus hic quidem intolerabilis.' Schaeferus. 13) λύσεσθαι
Aug1. k. r. — — καὶ Φίλ. . . λύσεσθαι om Aristides. 14) αὐτὸς Ald

¹⁵ αὐτίκ' ἀκούσεσθε τί¹⁵ ποιῶν διετέλεσεν. τί οὖν ἦν τοῦτο; τὸ¹⁶ κοινῇ χορήμαθ' ἡμῖν τὸν Φίλιππον¹⁷ διδόναι.¹⁸ (167) Ἴνα¹ μὴδὲ τοῦτ' ἀγνοῇτε, ἐκείνος ἡμᾶς² διεκωδώνειεν³ ἅπαντας. τίνα⁴ τρόπον; ἐκάστω⁵ προσπέμπων⁶ ἰδίᾳ,⁷ καὶ πολὺ γε, ὥς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διδοὺς χρυσίον. ὥς δ' ἀπετύγγανεν⁸ ὅτου-

tem quid perpetuo fecerit, statim audietis. quid igitur illud erat? ut communiter pecuniam nobis Philippus largiretur. (167) Ut neque hoc ignoretis, ille nos tentabat omnes. qua ratione? ad singulos privatim missitans et multum sane, Athenienses, auri offerens. Ut autem frustra

etc. Φ. t. u. v. Π. textus Vind3. — οὗτος Σ. vulg. margo Vind3. — αὖ οὗτος LaurS eadem manu. 15) ἀκούσατε τί Aristides. — ἀκούσεσθε τι LaurS. 16) τὸ om Fel. 17) τὸν Φίλιππον χορήμαθ' ἡμῖν vulg. — χορήμαθ' ἡμῖν τὸν Φίλιππον Σ. LaurS. T. (LaurS). 'Recte. etenim non sine quadam vi sese excipiunt haec verba ἡμῖν τὸν Φίλιππον διδόναι.' Klotzius Quaestt. Crit. p. 70. 18) 'Post διδόναι videtur ἐσπούδαζε vel ἤξιον vel tale quid desse.' Reiskius. 'Nihil deest. τὸ . . . διδόναι est nominativus, non accusativus, pro quo Reiskius habuit.' Schaeferus.

167. 1) Ἴνα sic ἀσυνδέτως omnes codices praeter Aug2, qui ἵνα δέ, quod Diindorfius recepit. — ἵνα γάρ Mor. 'Particula vinciente, seu γάρ seu δέ, oratio non videtur carere posse. γάρ autem quis non malit?' Schaeferus. Equidem ἀσυνδέτω non offendor. Cf. not. 7. 2) ἑμᾶς Herw. 3) διεκωδώνησεν Ald. Fel. F. pr Bav. — διεκωδώνειεν vulg. corr Bav. Harpocr. s. v. (Suid. s. v. AnecdBkk. p. 238). — διεκωδώνειεν Σ. LaurS. T. Appfr. Lind. AldT. (Vind3. LaurS). Schol. 4) τίνα vulg. — τίνα Σ. LaurS. T. Φ. Augl. k. r. s. 5) ἐκάστω om F (Bav?). — ante τίνα ponit Φ. — ante τινὰ Ω. t. u. v. — post προσπέμπων Augl. r. corr Π. — post προσπέμπων Aug2. k. s. 6) προσπέμπων etiam Ω. u. Ven. Harl. β. δ. η. — ^οπρόπεμπων Lind. 7) ἅπαντας. ἐκάστω τινὰ τρόπον (τρόπον om Vind3) προσπέμπων ἰδίᾳ vulg. et pr Π. — ἅπαντας. τίνα τροπον. ἐκάστω πρ. ἰδίᾳ Σ. LaurS. T. AldB. Lind. Cant. — Eodem ordine verborum Ven. Harl. — ἅπαντ' αἰς τίνα τρόπον (quasi), ἐκάστω προσπέμπων ἰδίᾳ Reiskius. 'Haec ratio vim loci prorsus frangit.' Schaeferus. Post ἅπαντας Bekkerus etc. non interpungebant. id quod Schaefero displicebat. 'Vereor ne id ipsum vim loci aliqua tenus frangat. Similis olim error §. 30 (= 27).' Shilleto. Diversa locorum ratio nobis esse videtur. Si tota h. l. sententia uno tenore vocis et structurae continuatur, nobis quidem videtur fieri non tam gravior, quam durior. Sin interpunctionem traditam retinemus, etiam asyndeton ἵνα ferendum est, et omnis vis manet, ubi pertinet, in ἅπαντας. 8) ἀπετύγγανον Ω. — ἀπετύγγονεν pr LaurS, eadem o correxit in α.

δήποτε (οὐ γὰρ ἐμέ γ' εἰπεῖν ἐμαντὸν δεῖ, ἀλλὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ δηλώσει), τὰ κοινῇ δοθέντα πάντας⁹⁾ ἡγεῖτ' εὐθὺς¹⁰⁾ λήψεσθαι, ἀσφάλειαν οὖν ἔσεσθαι¹¹⁾ τοῖς ἰδίᾳ πεπρακόσιν¹²⁾ αὐτούς,¹³⁾ εἰ καὶ κατὰ μικρὸν τοῦ λαβεῖν κοινῇ¹⁴⁾ πάντες μετὰσχοιμεν.¹⁵⁾ διὰ ταῦτ' ἐδίδото,¹⁶⁾ ξένια δὲ πρόφα-¹⁷⁾ σιν. (168) Ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσ' ἐγώ, πάλιν προσδιενείμαν-

tentabat quemcunque tandem (neque enim de me ipso mihi dicendum est, sed facta et res ipsae declarabunt), communiter datam pecuniam putabat universos simpliciter accepturos, eos igitur in tuto fore, qui se privatim vendidissent, si vel minimum pecuniae communiter datae omnes accepissemus. ideo dabatur, hospitalia munera scilicet per simulationem. (168) Quum autem ego prohiberem, rursus isti hoc inter se partiti sunt. at a

9) ἅπαντας vulg. — πάντας Σ. LaurS. T. Augl. k. r. s. s. 10) εὐθὺς Mor. Σ. Augl. Harl. II. (k. r. s. u). — εὐθὺς Q. LaurS, in cuius margine εὐθὺς ut ante ἡγεῖτο inserendum apparet. — linea notavit εὐθὺς AldV. — εὐθὺς F. Φ. — εὐθὺς LaurS, θεως superscripsit, ut videtur, m sec. — εὐθὺς εὐθὺς Ald. Fel. T. t. v. Vind3. — AldB: ἀπλούτερον ad εὐθὺς linea notatum. 11) λήψεσθε . . . ἔσεσθε Σ. 12) ἰδίᾳ πεπρ. Σ. LaurS. vulg. — διαπεπρακόσιν Augl. k. r. s. δ. 13) ἑαυτούς vulg. — αὐτούς pr Q. Vind3. — αὐτούς Σ. LaurS. corr Q. Lind. LaurS. 14) κοινῇ λαβεῖν vulg. — κοινοῦ λαβεῖν Q. — λαβεῖν κοινῇ Σ. LaurS. T. Augl. k. r. s. — κοινῇ om LaurS. 15) τῶν ξενίων εἰ μετὰσχοιεν citat Priscianus T. II p. 140 Kr. 16) ἐδίδου cod δ. 17) ἐδίδото. ξένια (ξενία Vind3. Q) δ' ἦν ἡ (ἡ om Augl. 2. k. r. s) πρόφασιν LaurS. vulg. — ἐδίδото ξενία δὲ πρόφασιν pr Σ, sed ad δὲ, quod finit lineam ceteris lineis breviorē, additae sunt litterae νῆ, ut e forma litterarum et colore apparet, ab ipso primo scriba, qui idem fortasse e littera ν extrema fecit σ, quamquam cae duae litterae nunc quidem diverso atramento scriptae sunt. De accentu in ξενία dubito, sitne primitus an postea additus, praeter quem accentum nunc in Σ vulgata lectio invenitur. 'Lego e ms. A (S sive Σ, nam cf. Dobr. ad p. 304, 26 et passim): ξένια δὲ πρόφασιν, ellipsi notissima. e. g. Herodot. V, 33. Valek. ad Herodot. II, 100. Euripid. Bacch. 224. Aristoph. Nub. 55. Eq. 464. Eccl. 1103 (= 1111).' Dobraeus. 'Legē ex optimo Paris. 2934 a prima manu ξένια δὲ πρόφασιν.' Idem ad Porson. Aristoph. Plut. vs. 314 p. 39, b, ubi locutionem idem explicare videtur, quasi esset appositio. Neque est ellipsis quasi εἰς supplendum esset (cf. Apollon. De Coniunct. in BekkAnecd. p. 514), aut κατὰ (cf. Heyn. ad Iliad. T vs. 302), sed adverbii accusativus est πρόφασιν = προφάσει. Vid. Bernhard. Synt. p. 130. Krueger. ad Thuc. III, 111 §. 1.

168. 1) ἐκέλευα Vind3.

το² τοῦδ'³ οὗτοι. τῷ Φιλίππῳ δ', ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς τοὺς⁴ αἰχμαλώτους ἤξιουν αὐτὸν ἀναλίσκειν⁵ ἐγώ, οὔτε κατειπεῖν⁶ τούτων εἶχεν καλῶς, οὔτ'⁷ εἰπεῖν ὅτι ἄλλ'⁸ ἔχουσιν ὁ δεῖνα
 394 καὶ ὁ δεῖνα, οὔτε φυγεῖν⁹ τὰνάλωμα. ὡμολόγησε μὲν¹⁰ δὴ, διεκρούσατο δ' εἰς τὰ Παναθήναια φήσας¹¹ ἀποπέμψειν. Λέ-

Philippo quum ego peterem, ut eam pecuniam in captivos impenderet; opportunum illi fuit neque istos prodere neque dicere illum vel illum accepisse neque impensam fugere. assensus est igitur, sed elusit, se ad

2) 'Malim πρὸς ἑαυτοὺς διενεῖμαντο.' Reiskius. 'Vulgata recte habet, quod ipse Reiskius Ind. Gr. s. v. Προςδ. intellexit. Sensus: praeter pecuniam singulis datam, hanc quoque in commune oblatam inter se partiti sunt.' Schaeferus. 3) τοῦδ' om vulg. — habent S. LaurS. 4) τοὺς om Q. F (non Bav?). Φ. t. pr II. 5) ἀναλίσκειν αὐτὸν Augl. k. r. s. 6) καταλίσκειν IndAld. γρ AldV linea deletum. r. 7) οὐδ' Ald. Fel. Q. F. Φ. t. u. v. — οὔτ' S. LaurS. vulg. 'Periodi duo sunt membra: οὔτε κατειπεῖν et οὔτε φυγεῖν τὸ ἀνάλ. Quod interpositum est οὐδ' εἰπεῖν ... καὶ ὁ δεῖνα, priori substitutes quasi interpretamentum.' Taylorus. 'Cur οὔτε ... οὐδὲ ponatur, idonea causa subest. Atque primum quidem ipsa conformatio sententiae hunc modum dicendi efflagitat, quando partitione per οὔτε ... οὔτε facta, alterutri sententiae alia enuntiatio subiungitur extra partitionem posita. nam quod affirmative dicis: ἦ τε γὰρ Πυθία κελύει ὃ τε Σωκράτης ποιεῖ, τοὺς δὲ μὴ ποιοῦντας ψέγει (cf. Xenoph. Memor. I, 3, 1), non τοὺς τε, quia duorum, non trium membrorum partitiō est, id negative dicendum est οὔτε γὰρ ἦ Π. κελ. οὔτε ὁ Σ. ποιεῖ οὐδὲ τοὺς etc. Plato Gorg. p. 500 B: μήτε αὐτὸς etc. μὴδ' ὃ τι ἂν etc. μήτε αὐ etc. duo, non tria vetat etc. In Dem. f. leg. p. 393, 28 bonis codd. obsequendum est: οὔτε κατειπεῖν ... οὐδ' εἰπεῖν etc. Ibid. p. 354, 25 §. 43 Bekkero monente scribendum est οὐδ' ἤλπισεν.' Frankius De Partt. Negant. P. II p. 14 sq. Secuti eramus, etiam nuper Bekkerus οὐδὲ recepit. At vid. ad Olynth. II §. 16 ibiq. Sauppium et ad superiorem §. 43. Adde Ellendt. Lex. Soph. s. v. Οὔτε p. 444. Ut potest orator dicere: καὶ κατειπεῖν τούτων καὶ εἶπεν ὅτι etc. καὶ ἔφυγε τὰνάλωμα, triplici partitione, sic negative οὔτε ... οὔτε ... οὔτε, aut ἀσυνδέτως: οὐ κατειπεῖν τούτων, οὐκ εἶπεν ὅτι etc., οὐκ ἔφυγε τ. Illo modo magis numero quidem et concinnitati orator servit, sed οὐδὲ pro medio οὔτε magis rationis ac logicae artis severitati respondere videtur. Sed τούτων intelligimus cunctos legatos pecunia corruptos; ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα sunt singuli. Quare οὐδ' εἰπεῖν Dobraeus praefert, 'nisi delendae sint istae voces.' 8) ἄλλ' AldV. 9) φεύγειν F (non Bav?). Φ. — εἰ compendio m sec φυγεῖν LaurS. 10) ὡμολόγησα μὲν s. — ὡμολογήσαμεν Augl. r. — ὡμολόγησε ὁ μὲν Paul. 11) φήσας om r.

γε¹² τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀπολλοφάνους,¹³ εἶτα τὴν τῶν ἄλλων τῶν¹⁴ παρόντων.¹⁵

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.¹

5

169. Φέρε δὴ καὶ ὅσους αὐτὸς² ἐλυσάμην τῶν αἰχμαλώτων, εἰπὼ πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὧν γὰρ οὐχὶ παρόντος πω³ Φιλίππου⁴ διετρίβομεν ἐν Πέλλῃ, ἔνιοι τῶν ἡλωκότων, ὅσοι περ ἦσαν ἐξηγγνημένοι,⁵ ἀπιστοῦντες, ὥς ἐμοί⁶ δοκεῖ, μὴ δυνήσεσθαι⁷ με⁷ ταῦτα πείσαι⁸ τὸν Φίλιππον, ἐαυτοὺς ἔφασαν βούλεσθαι⁹ λύσασθαι⁹ καὶ μηδεμίαν τοῦτου χάριν¹⁰ ἔχειν τῷ Φιλίππῳ,¹⁰ καὶ ἐδανείζοντο,¹¹ ὃ¹² μὲν τρεῖς μνᾶς,¹³ ὃ¹⁴ δὲ πέντε, ὃ¹⁵ δ'¹⁶ ὅπως συνέβαινεν ἐκάστῳ τὰ λύτρα. (170) Ἐπειδὴ τοίνυν

Panathenaea illos amissurum pollicitus. Recita testimonium Apollophanis, deinde reliquorum qui adfuerunt.

169. Age vobis exponam etiam quot ipse captivorum redemerim. Dum enim ante reditum Philippi Pellae commorabamur, nonnulli captivorum, qui fideiussoribus datis e custodia dimissi erant, diffidentes, ut mihi videtur, me illud Philippo persuasurum esse, dixerunt se velle se ipsos redimere neque id beneficium acceptum Philippo referre, et mutuo sumpserunt. alius tres minas, alius quinque, alius ut cuique conditiones erant propositae. (170) Postquam vero Philippus pollicitus fuit, se ceteros re-

12) λέγε δὴ vulg. — δὴ om Σ. Laur8. Ω. Laur8. Π. (T. Φ. r. t. u. v. Vind3). 13) ἀλλοφάνους Aug2. — ἀπολλάνους Vind3. — ἀπολλοφάνου Fel. 14) τῶν om Fel. 15) λέγε post παρόντων repetitum Aug1. 2. s. e. Vind3. — om Σ. Laur8. vulg.

169. 1) μαρτυρία Ω. Π. Laur8. coniecit Markl. — μαρτυρία vulg. — Titulum om Σ in lacuna. pr Laur8, qui in margine habet. 2) αὐτοὺς Ω. 3) πω t. u. Lind. Vind3. 4) τοῦ Φιλίππου sec m Laur8. vulg. Ω, qui πω omittit. — τοῦ om Σ. pr Laur8. Lind. Vind3. Laur8. (T. v). — Proxime cum Dindorfio (Praef. 3 p. XIII) scripsi ἡλωκότων. Libri omnes: ἐαλωκότων. Adde h. l. et §. 179 Proll. Gr. §. 64. 5) ἐξηγγνημένοι r. s. Π. Cf. Prolegg. Gramm. §. 63 vers. finem. Cit. AnecdBkk. p. 38 Ἐξεγγνήσασθαι. 6) ἐμὸν Ω. 7) με γο F. — μετὰ Σ. Laur8 compendio. vulg. — ἐμὲ Dind. de suo. — Non intelligo rerum narratarum seriem, nisi primae personae pronomen infinitivo δυνήσεσθαι subiicitur. neque vero necessarium est ἐμὲ, cum hiatu, sine auctoritate codicis scribere. oppositio postea demum existit. 8) πείσαι cod δ. 9) λύσεσθαι Aug2? Cf. §. 170. 10) χάριν τοῦτου ἔχειν Φιλίππῳ Mor. — τοῦτου Φιλ. χάριν ἔχειν Ald. Fel. Ω. F. Φ. t. u. v. Vind3. Π. — τοῦτου χάριν ἔχειν Φιλ. Aug1. 2. (k. r. s). — τοῦτου χάριν ἔχειν τῷ Φιλ. Σ. Laur8. T. Lind. (Laur8). 11) ἐδανείζοντο Ω. 12) οἱ Aug1. 2. k. r. s. f. pr Π. 13) μ νας Σ, inter μ et ν erasa est litera. 14) οἱ Aug1. 2. k. r. s. pr Π. 15) οἱ pr Aug1. Aug2. 16) ὁ δ' ante ὅπως om Vind3.

- 13 ὡμολόγησεν ὁ Φίλιππος τοὺς λοιποὺς¹ λύσεσθαι,² συγκαλέσας
ἐγὼ τούτους, οἷς αὐτὸς ἔχρησα ἀργύριον,³ καὶ τὰ πεπραγμέν'
ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν⁴ ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες μὴδ'
ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρώσθαι πένητες ἄνθρωποι,⁵ τῶν ἄλλων
20 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου προσδοκωμένων⁶ ἀφεθῆσθαι, ἔδωκα δω-
ρεὰν τὰ λύτρα. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε⁷ ταύτας τὰς
μαρτυρίας.⁸

MARTYRIA.¹

- 25 171. Ὅσα μὲν τοίνυν² ἀφῆκα χρήματα καὶ δωρεὰν ἔδωκα
τοῖς ἀτυχήσασιν³ τῶν πολιτῶν, ταῦτ' ἐστίν. ὅταν δ' οὗτος
ἀντίκα δὴ λέγῃ⁴ πρὸς ὑμᾶς: 'τί δὴ ποτε, ὡς φῆς,⁵ ὦ Δημό-

dempturum, ego convocatis illis, quibus mutuum argentum ipse dederam, et actorum commonefactis, ne suam sibi festinationem fraudi esse putarent neve suis sumptibus redempti essent tenues homines, quum spes esset fore, ut ceteri a Philippo dimitterentur, dono dedi pretium redemptionis. Quae vere a me dici, recita haec testimonia.

171. Quantam igitur remis pecuniam et dono dedi calamitosis civibus, haec est. si vero mox iste ad vos dicet 'Cur tandem, ut ais, Demo-

170. 1) τοὺς λοιποὺς ὡμολόγησεν ὁ Φίλ. Mor. Aug2. k (qui duo codd. ὁ omiserunt). r. s. — ὡμολ. ὁ Φίλ. τοὺς λοιποὺς Σ. Laur8. vulg. 2) λύσεσθαι vulg. — λύσεσθαι Σ. Laur8. T. k. Aug2. Harl. conl. Markl. 3) ἔχρησα τὸ ἀργύριον Σ. corr Laur8. AldV. — ἔχρησα ἀργύριον Fel. Mor. Aug1. 2. Φ. κ. — ἔχρησε τὸ ἀργύριον codd ζ. η. — ἔχρησα τὰ ἀργύρια corr Laur8. — ἐχρήσατο ἀργύριον pr Laur8. corr Q. k. Lind. Vind3. — ἐχρήσατ' ἀργύριον r. Vind7. — ἐχρήσατο ἀργύρια Ald. γρ καὶ marg Mor. pr Q. F. T. i. u. v. pr Laur8. — ἐγὼ ἔχρησα ἀργύριον sine αὐτὸς AldB. 4) δοκοῖεν Q. 5) ἄνθρωποι Bekk Berol. — ἄνθρωποι Σ. Laur8. vulg. Recte, nam non omnes illi captivi pauperes erant. Cf. §. 172. 6) προσδοκωμένων Laur8, sed ^{ον} linea notatum. 7) λέγε καὶ vulg. — καὶ om Σ. Laur8. Laur8. (T. Vind3). 8) τὰς μαρτ. ταύτας Mor. Laur8. — ταύτας τὰς μαρτ. Σ. Laur8. vulg.

171. 1) Titulum om in lacuna Σ. pr Laur8, habet margo. punctis notavit AldT. 2) τοίνυν ἐν AldT. 3) ἀτυχοῦσι Vind7. 4) λέγει pr Rav. — λέγῃ ἀντίκα δὴ Ald. Fel. 5) φῆς Aldetc. — φῆς Bekkerus. sic enim traditum est. Charax in BkkAnecd. p. 1152, 6: τὸ δὲ φῆς . . . διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦ ι. Choeroboscus T. II p. 497 ed. Gaisf: σημειοῦμεθα τὸ φῆς (scr. φῆς) ἔχον τὸ ι προσγεγραμμένον. — ὥφειλε χωρὶς τοῦ ι εἶναι, ἀλλ' ἡ παράδοσις βούλεται ἔχειν αὐτὸ τὸ ι προσγεγραμμένον. Etiam a Choerobosco scriptum esse φῆς, apparere videtur

σθενες, ἀπὸ τοῦ συνεπιεῖν ἐμὲ Φιλοκράτει γνούς οὐδὲν ἡμᾶς
 ὑγίης⁶ πρᾶττοντας, τὴν μετὰ ταῦτα πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοῖς
 ὄρκους συνεπρέσβευσας⁷ πάλιν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; ταῦτα μέ- 395
 μνησθε, ὅτι τούτοις ὡμολογήκειν,⁸ οὐς⁹ ἔλυσάμην, καὶ κομι-
 εῖν λύτρα¹⁰ καὶ σώσειν¹¹ εἰς δύναμιν. (172) Δεινὸν οὖν¹

sthenes, inde a mea Philocratis defensione quum intellexisses nos nihil
 sani agere, in posteriore legatione ad iusiurandum exigendum missa iterum
 interfuisti et eam non eiurasti? hoc mementote, me promisisse illis,
 quos redemi, et allaturum pecuniam et eos conservaturum, quantum in
 me esset. (172) Non committendum igitur, ut mentirer et desererem ca-

ex eiusdem traditione p. 851, quamquam ibi φῆς et φῆς. Nam cf. p.
 857: τὸ φῆς οὐκ οἶδεν ὁ Ἀπολλώνιος σὺν τῷ ἰ γεγραμμένον, ἡ μέντοι
 παράδοσις καὶ ὁ Ἡρωδιανὸς σὺν τῷ ἰ οἶδεν αὐτὸ γεγραμμένον. Vide
 Etymol. M. p. 791 extr. et sq. Φῆς aut potius φῆς est imperfectum,
 ut Etymol. Gud. p. 551, 57, sed ibid. vers. 54 perperam φῆς praesens
 invenitur ut passim. Vid. Herodian. (Arcad.) pp. 142 et 148, ubi φῆς sine
 iota. Sed Epimerism. in Crameri Anecd. Ox. T. I p. 132: Φῆς. τὸ φῆς οὐ
 δοξάζει ὁ τεχνικός (i. e. Apollonius) σὺν τῷ ἰ γράφειν. ἡ μέντοι πα-
 ράδοσις οἶδεν αὐτὸ σὺν τῷ ἰ γεγραμμένον. — οὐ περισπάται. Zonaras
 s. v: Φῆς. Ἀρίσταρχος περισπᾷ, ἢ ἢ ἐκ τοῦ ἔφης. διὸ καὶ χωρὶς τοῦ
 ἰ γράφεται etc. λέγει γὰρ, ἐὰν εἴχε το ἰ, ἐνεστὼς ὀφείλειν εἶναι. Eu-
 statthius ad Od. η vs. 239 p. 1578, 17 ed. Rom: Φῆς ἐν τῷ ἐνεστῶτι
 μὲν κατὰ παράδοσιν ὀξύνεται καὶ σὺν τῷ ἰ γράφεται. 6) ὑγίης ἡμᾶς
 Mor. Augl. k. s. — ὑγίης ὑμᾶς r. — ἡμᾶς ὑγίης Σ. LaurS. vulg. —
 ὑμᾶς ὑγίης F. Φ. — ἡμᾶς post πρᾶττοντας posuit Aristides Rh. T. IX

p. 391. 7) συνεπρεσβέσω Φ. — συνεπρεσβεσᾶς F' (non l'av). 8) ἤξειν
 post ὡμολογήκειν LaurS. vulg. — om Σ. Post eam terminationem po-
 tuit facillius quidem excidere quam addi; at quum apud Aristidem alio
 loco positum sit (post ἔλυσάμην), et cum κομιεῖν coniunctum paene
 superfluum esse appareat, etiam ab eodem Aristide paulo ante in sen-
 tentia citata (ὡμολογήκειν γὰρ τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρα κομιεῖν) non
 usurpetur, κακόφωνον delevimus. Ceterum ηκ verbi ὡμολογήκειν est in
 rasura Σ et recentioris atramenti, et x est recentioris formae. Quod
 praecedit τούτοις etiam in Σ est primae manus. 9) οὐς αὐτούς Ari-
 stides. Post οὐς in Σ est signum Ξ, quod non intelligimus. 10) τὰ
 λύτρα vulg. — τὰ om Aristides. Σ. LaurS. Φ. Augl. 2. k. r. s. s. Lind.
 LaurS. Recte abest articulus, quum sequatur εἰς δύναμιν. Alia ratio
 est §. 170. 11) δώσειν s. — σώζειν codd §. η.

172. 1) Δεινὸν οὖν ἦν Aristides, ubi ipsa verba citavit, et vulg.
 — Δεινὸν ἂν ἦν coni. Markl. 'Advertere debebat quod vs. 6 recurrit
 ἦν. neutro loco addenda particula, quam ille misere deperit.' Schae-
 ferus. — Copulam om Aristides, sententiam priore loco citans. Σ.

ψεύσασθαι καὶ προέσθαι² δυστυχούντας ἀνθρώπους πολίτας,
 5 ἰδίᾳ δ' ἐξομοσάμενον³ οὐ πάνυ καλὸν οὐδ' ἄσφαλές ἦν ἐκείσε
 πλανᾶσθαι, ἐπεὶ, εἰ μὴ διὰ τὸ⁵ τούτους βούλεσθαι σῶσαι,
 ἐξώλης ἀπολοίμην⁶ καὶ προώλης,⁷ εἰ προσλαβὼν⁸ γ' ἂν¹⁰ ἀρ-
 γύριον πάνυ πολὺ μετὰ τούτων ἐπρέσβευσα. σημείον δέ.
 10 ἐπὶ¹¹ γὰρ τὴν τρίτην πρεσβείαν δὲς με χειροτονησάντων ὑμῶν
 δὲς ἐξομοσάμην. καὶ¹² παρὰ ταύτην τὴν¹³ ἀποδημίαν πάντα
 τάναντί' ἐπραττον.¹⁴

173. Ὡν μὲν τοίνυν αὐτοκράτωρ ἦν ἐγὼ κατὰ τὴν πρε-

lamitosos cives, neque vero admodum honestum aut tutum erat, detre-
 ctata legatione privatum illuc vagari. nam nisi illos servare voluissem,
 dii me perdant et eradicent, si sub conditione acceptae quidem valde
 magnae pecuniae istorum in legatione collega fuisset, cuius rei signum
 hoc est, quod ad tertiam legationem bis delectus a vobis, bis iureiurando
 recusavi. et in illa protectione omnia iis contraria feci.

173. Quae igitur in legatione mei arbitrii erant, in hunc se modum

LaurS. Q. F. T. Φ. s. t. u. v. Vindl. 3. 7. LaurS. Π. Schol. non neces-
 sariam post δεινόν, facile enim quisque supplet ἔστίιν inprimis in sen-
 tentia communi. Cf. §§. 146. 226. Phil. III §. 55. Cor. §. 139. Lept.
 §. 156: πῶς οὖν οὐ σχέτλιόν καὶ δεινόν, εἰ etc. Epist. Phil. §. 4. Platon.
 Theaetet. p. 184 D: Δεινόν γὰρ πον, εἰ. et passim. Etiam post
 φησὶ et orationem obliquam, ubi εἶναι supplendum, nisi transiit orator
 in rectam orationem. Dionysod. §. 22: φησὶ γὰρ etc. δεινόν οὖν, εἰ
 ἡμεῖς μὴ συγχωρήσομεν. Supra §. 65: θάμα δεινόν . . καὶ σχέτλιον
 exclamans orator descriptioni adposuit. Quod autem sententiam com-
 munem ad singulum quendam applicandam sequitur propria enuntiatio,
 non inusitatum est. De quo usu vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 86.
 2) καὶ προέσθαι om Augl. k. r. s. 3) ἐξομοσάμην Vindl. 4) οὐτ'
 αὐ καλὸν οὐτ' Augl. 2. k. r. s. — οὐτ' ἂν καλὸν οὐτ' Π, cuius margo
 per γε habet vulgata verba. Prorsus alienum esset αὐ. 5) τὸ om
 t. u. Vind3. 6) Cit. Maximus Plan. Rh. T. V p. 538 W. 7) προώλην
 Vind3. 8) καὶ προσλαβὼν Aldetc. — καὶ om Σ. LaurS. vulg. 'Malim
 servatum. vel maxima pecuniae accepta.' Schaeferus. At καὶ . . γε
 hic non sunt aptae particulae. — προλαβὼν r. 9) γ' om Augl. k. s.
 — 'Vix requiram.' Schaeferus. Imo particula γε addita est partici-
 pio, ut acceptae maximae pecuniae conditio efferatur. 10) γ' ἂν
 om Hermog. T. III p. 338 W. Aug2. Cf. Cor. §. 101. 11) in ἐπὶ extrema
 litera est in erasa aliqua Σ. 12) καὶ om Vind3. 13) παρ' αὐτήν τὴν
 Augl. 2. k. r. s. Harl. Π. — παρὰ ταύτην sine τὴν Fel. 14) ἐπρατ-
 τον τούτοις LaurS. vulg. — τούτοις om Σ. Augl. 2. k. r. s. Cf. Ti-
 mocr. §. 32.

σβείαν, τοῦτον ἔσχε¹ τὸν τρόπον ὑμῖν, ἃ δ'² οὗτοι πλείους
 ὄντες³ ἐνίκων, ἅπαντ'⁴ ἀπολώλεκεν.⁵ Καίτοι καὶ⁶ τὰλλ' ἂν¹³
 ἅπαντ' ἀκολούθως⁷ τοῦτοις ἐπέπρακτο, εἰ τις ἐπέθετό μοι.
 οὐ γὰρ ἔγωγ' οὕτως⁸ ἄθλιος⁹ οὐδ'¹⁰ ἄφρων¹¹ ὥστε χρήματα
 μὲν δίδοναι, λαμβάνοντες ὁρῶν ἑτέρους, ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς
 φιλοτιμίας, ἃ δ' ἄνευ μὲν¹² δαπάνης οἶά τ' ἦν¹³πραχθῆναι,
 πολλῶ δὲ μείζονας¹⁴ εἶχεν ὠφελείας¹⁵ πάσῃ τῇ πόλει, ταῦτ'
 οὐκ ἐβουλόμην¹⁶ γίγνεσθαι. καὶ σφόδρα γε, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι. ἀλλ', οἶμαι, περιῆσαν¹⁷ οὗτοί μου.

vobis habuerunt, in quibus autem isti, ut plures, vincebant, haec omnes perdiderunt res. At et cetera omnia convenienter his acta essent, si quis mihi paruisset. neque enim ego ita infelix aut vecors sum, ut pecuniam quidem expendam, quum alios accipere video, pro meo vestri studio, quae vero et sine impensis confici potuissent et universae civitati longe plus profuissent, ea fieri non voluerim. Imo certissime acta essent, Athenienses. sed me superiores erant isti nimirum.

173. 1) εἶχε r. 2) δ recentioris atramenti in eraso loco Σ, sed quid prima dederit, non possumus dicere. 'καὶ pr δ' Dindorfius perhibet. 3) ὄντες om r. 4) ἅπαντ' om Φ. 5) ἀπόλωλεν Σ. LaurS. vulg. — ἀπολώλεκεν Π. γρ F (item Bav). 'Equidem dubitavi propter tantulam auctoritatem vulg. mutare.' Shilleto, vertens: but wherein they . . . outvoted me, all has been utterly ruined.' Scilicet illorum ipsorum res omnes perierunt. At haec sententia contextui adversatur omnino. Imo terminatio καὶ etiam in optimis libris facillime excidebat, praesertim ante καί. 6) καὶ om LaurS. 7) πάντα ἀκολούθως ἂν Mor. — ἂν πάντα ἀκολούθως vulg. — ἅπαντα ἀκολούθως ἂν Augl. k. r. s. β. — ἂν ἅπαντ' ἀκολούθως Σ. LaurS. T. Φ. Vind3. Cf. Hermann. An p. 63. — — Proxime Hirschigius Philol. T. V p. 332 ἐπέθετό scribendum esse iussit, non Demosthenicum. Cf. §. 162. Etiam imperfectum Graeci in conditionalibus de re praeterita, si repetitam eam cogitabant, usurpare poterant, ubi nos vertimus plusquamperfectum. Vid. Krueger. Gramm. Gr. §. 54, 10 ann. 3. Cf. Thuc. I, 9 extr. cap. 44 §. 1. — — Proxime ἐπεπρ. τοῦτοις LaurS. 8) οὕτως ἦν Augl. k. r. s. — Copulam post ἄφρων ponunt LaurS. vulg. — om Σ. T. LaurS. Post ἔγωγε facile suppletur εἰμί. 9) ἄθλιος Paul. pr Ω? nam ο est in erasa litera. 10) οὐτ' r. 11) αφρον pr Σ. 12) μὲν om pr Π. 13) ἦν οἶά τε pr Π, antiqua manus ordinem restituit. 14) μείζονας Aug2. 15) ὠφελείας εἶχεν Augl. k. r. s. — εἶχεν ὠφελείας Σ. LaurS. vulg. 16) ἐβουλόμην Augl. Vind3. — ἐβουλόμην Σ. LaurS. vulg. — In marg ParThiersch: ὥστε οὐ βούλεισθαι. 'Deflexit a recta dicendi ratione, quae postulabat βούλεισθαι, quia ex ὥστε vs. 17 aptum est. Verum contentiosam orationem eiusmodi subitae conversiones ad commutatam

174. Φέρε δὴ,¹ τί τοῦτῳ² πέπρακται παρὰ³ ταῦτα καὶ τί
 τῷ Φιλοκράτει, θιάσασθε. παρ' ἄλληλα γὰρ ἔσται φανερώτε-
 25 ρα. πρῶτον μὲν τοίνυν Φωκίας⁴ ἐκσπόνδους καὶ Ἀλίας⁵ ἀ-
 ἔφηναν καὶ Κερσοβλέπτην παρὰ⁶ τὸ ψήφισμα καὶ⁷ τὰ πρὸς
 ὑμᾶς⁸ εἰρημένα.⁹ εἶτα τὸ ψήφισμ' ἐπεχείρησαν¹⁰ κινεῖν καὶ
 μεταίρειν, ἐφ' ᾧ πρεσβεύοντες¹¹ ἦκομεν. εἶτα Καρδιανούς¹²
 398 Φιλίππῳ συμμάχους ἐνέγραψαν.¹³ καὶ τὴν μὲν γραφεῖσαν
 ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν, αὐ-
 τοὶ δ'¹⁴ οὐδ'¹⁵ ὅτιοῦν ὑγιὲς γράψαντες ἐπεμψαν.¹⁶ (175) Εἰδ'

174. Agite iam, cum his comparatum quid iste egerit et quid Philo-
 crates, spectate. haec enim inter se collata clariora erunt. Primum igitur
 Phocenses et Halenses pacto isti excluderunt et Cersobleptem con-
 tra decretum et contra ea quae ad vos dicta erant. deinde aggressi sunt
 decretum movere et tollere, per quod legati missi eramus. deinde Cardia-
 nos Philippo socios inscripserunt. et scriptas a me litteras ad vos non mit-
 tendas esse decreverunt, ipsi autem vecordes suas literas miserunt. (175) Et

dicendi formam decent. Et praeterea bene iam convenit καὶ σφόδρα
 γε scil. ἡβουλόμην.' Reiskius. 'Egregie. ponendum igitur post γέ-
 γνησθαι signum interrogandi.' Schaeferus. Perperam secutus eram.
 At vid. §. 115. — 'Supple ἃν ἐπέπρακτο, non ἐβουλόμην.' Shilleto.
 17) 'F. περιῆσαν ἃν. Loquitur ex opinione sua. Frustra, inquit, opi-
 nor, suscepissem hanc tertiam legationem. nam isti, utpote plures,
 περιῆσαν ἃν μου. superiores me fuissent.' Marklandus. 'Fallitur.
 non tertia, sed secunda legatio intelligenda est, neque hypotheticae ora-
 tor loquitur, sed de re facta. Supra vs. 13 sq. οὐτοὶ . . . ἐνίκων. Non
 attendit Marklandus, quid h. l. valeat οἶμαι. Est nimirum, freilich.
 Reiskius Ind. Gr. s. v. non male vertit crede mihi.' Schaeferus.

174. 1) δε F. — δε δὴ Bav. 2) τοῦτο r. 3) περὶ cod δ. 4)
 Φωκίης Σ. LaurS. et omnes libri. 5) Ἀλεις u. pr Ω. Fel. — Ἀλεις
 Ald. — Ἀλεις vulg. — αλεις Σ. — ἀλῆεις LaurS. — Φωκίας et Ἀλίας
 de coniectura dedimus, item Dindorfus nuper. Vid. ad §. 36. 6) καὶ
 παρὰ Aldetc. — καὶ om Σ. LaurS. vulg. 7) καὶ παρὰ Mor. — παρὰ
 om Σ. LaurS. vulg. 8) ὑμῶν ParThiersch. 9) παρὰ τὸ ψ. . . εἰρη-
 μένα om pr Π, add in marg antiq. 10) ἐπεχείρησαν Ald. Fel. — ἐν-
 εχείρησαν Lind. — ἐνεχείρησαν LaurS. 11) ο in πρεσβεύοντες occupat
 spatium duarum literarum erasum. 12) καρδιανούς sine accentu Σ. —
 Post καρδιανούς in LaurS folia 204^b — 205^a repetunt §§. 150 — 155:
 ἐφ' ἑλλησπόντου — τρεῖς καὶ. Quo errore animadverso scriba fol. 205
 continuat Φιλίππῳ et delevit illa. 13) ἀνέγραψαν Ald. Mor. Augl.
 k. r. s. v. — ἐνέγραψαν Σ. LaurS. vulg. 14) δ' om Φ. 15) οὐδ'
 om r. 16) ἀπέπεμψαν Ald. Fel. F. Φ. Π.

ὁ γενναῖος οὕτως¹, ἐμὲ μὲν τὸν δῆμον, ἔφη, τὸν ὑμέτερον καταλύσειν ἐπηγγέλλθαι Φιλίππῳ, ὅτι² ταῦτ' ἐπέπληττον³ οὐ μόνον αἰσχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιὼς μὴ συμπαράπολωμαι διὰ τούτους⁴, αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ' ὅτιοι ἐπαύσατο Φιλίππῳ⁵ καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, Δερκύλος⁶ δ' αὐτὸν⁷ ἐν Φεραίς τὴν νύκτ' ἐφύλαττεν (οὐκ ἐγώ), τὸν⁸ παῖδ' ἔχων τὸν ἐμὸν τουντοῖ, καὶ λαβὼν ἐξιόντ' ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς ἐμοὶ τὸν παῖδ' ἐκέλευσεν⁹ ἀπαγγέλλειν¹⁰ καὶ αὐτὸν μεμνήσθαι, καὶ τὸ τελευταῖον ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς οὕτως¹¹ νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη¹² παρὰ¹³ Φιλίππῳ. (176) Καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πρῶτον¹ μὲν² αὐτὸς ἐγὼ συγγράμμενος καὶ καταστήσας ἐμαντὸν ὑπεύθυνον μαρτυρήσω, εἴτα τῶν ἄλλων πρέσβων ἕκαστον³ καλῶ καὶ δυοῖν⁴ θάτερον, ἢ μαρτυρεῖν ἢ ἐξομνῶσθαι, ἀναγκάσω. ἂν⁵ δ' ἐξομνῶσιν⁶ ἐπιποροῦντας ἐξελέγξω⁷ παρ' ὑμῖν το φανερώς.⁸

tamen generosus iste me pollicitum Philippo esse dixit rempublicam vestram abrogaturum, quod illa reprehendebam, non modo turpia existimans, sed etiam veritus, ne obiter propter istos una perirem, ipse autem toto illo tempore nunquam destitit privatim congregi cum Philippo. ac cetera quidem taceo, Dercylus autem Pheris eum nocte observavit (non ego) adhibito puero hoc meo, et quum istum deprehendisset et tabernaculo Philippi exeuntem, puerum mihi reuerti iussit et ipsum id memoria tenere, et tandem nefarius iste et impudens noctem et diem digressis nobis remansit apud Philippum. (176) Et haec vere a me dici primum ego ipse in tabellas referam et meo periculo testificabor, deinde ceterorum legatorum singulos citabo, et alterutrum, aut testificari aut eiurare cogam. Quod si eiurarint; periurii eos manifesto coram vobis convincam.

175. 1) οὕτως r. s. Vid. Prolegg. Gramm. §. 23. 2) ἐπηγγέλλεσθαι ... ὅταν Vindl. 3) ἐπέπληττε Vindl. 7. — ἐπέπληττον Laur8. 4) μετὰ τούτων coni. Lambinus vehementer errans. 5) Cit. AnecdBkk p. 137. 6) Δερκύλλος Aldete. Vindl. — Δερκύλος Σ. Laur8. vulg. — Δερκύλλος Augl. 2. r. s. — Δερκύλος u. — Vid. ad Anonymi argumentum, §. 4. 7) αὐτὸν Q. 8) τὸν om pr II, add prior antiq corrector. 9) ἐκέλευεν Augl. 2. r. s. 10) ἀπαγγέλλειν Mor. 11) βδ. οὕτως καὶ ἂν. vulg. — βδ. οὕτως καὶ ἂν. Aug2. — βδ. καὶ ἂν. οὕτως Σ. Laur8. Lind (qui liber οὕτως). Augl. Laur8. (T. k. r. s.) 12) ἀπελήφθη Ald. 13) παρὶ Ald.

176. 1) πρῶτος Laur8. 2) μὲν om Q. 3) ἕκαστον πρέσβων Augl. k. r. s. 4) δυοῖν Bav (non P?). Cf. §. 188. 5) ἂν vulg. — ἂν Σ. Laur8. Lind. Laur8. 6) ἐξομνῶσιν Q. 7) ἐλέγξω r. 8) προφανῶς codd s. η.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.¹

177. Οἷοις² μὲν τοίνυν³ κακοῖς καὶ πράγμασι τὴν⁴ ἀποδημίαν πᾶσαν⁵ συνεσχόμην,⁶ ἐοράκατε.⁷ τί γὰρ αὐτοὺς⁸ οἰεσθ'⁹ ἐκεῖ ποιεῖν⁹ ἔγγυς ὄντας¹⁰ τοῦ διδόντος, ὃδ' ὑμῶν ὁρώντων, τῶν¹¹ καὶ τιμῆσαι κυρίων ὄντων καὶ τοῦναντίον κολάσαι, τοιαῦτα¹² ποιούσιν;

178. Συλλογίσασθαι¹ δὴ² βούλομαι τὰ κατηγορημέν³ ἀπ'⁴

177. Quibus igitur malis et negotiis per totum iter sim conflictatus, vidistis. quid enim eos illic fecisse putatis, dum prope largitorem essent, quum videntibus vobis, qui et honoris habendi et interrogandae poenae potestate valetis, talia faciant?

178. Iam colligere volo capita accusationis ab initio, ut ostendam

177. 1) Titulum om in lacuna Σ. pr LaurS, habet margo. 2) οἷος Ω. 3) μὲν τοίνυν Σ. LaurS. vulg. — μέντοι νῦν Augl. 4) κατὰ τὴν vulg. — κατὰ om Σ (in cuius marg antiq γρ. κατὰ τὴν). LaurS punctis notatum. Augl. 2. Vind3. (k. r. s). Cf. §. 188: παρ' ὅλην μὲν τὴν ἀποδημίαν. 5) ἅπασαν vulg — πᾶσαν Σ. LaurS. Lind. Laur8. (T). 6) συνειχόμεν LaurS. vulg. — συνεχόμεν u. — σνηχόμεν AldV. — συνεσχόμεν Aldetc. Σ. corr Ω. T. i. v. 'Eadem librariorum culpa apud Eurip. Hippol. 27: κατέσχετο legitur, quod κατείχετο scribendum esse vidit Monkins.' Dindorfius. At στέσθαι significat etiam i. q. haerere, retineri. Cf. Homer. Od. μ' vs. 204: ἔσχετο δ' αὐτοῦ νηὺς. Passive Callimach. Hymn. in Iov. vs. 28: ὅπ' ἀμνηχανίης σχομένη. Vid. Platon. Soph. p. 250 D: πάση συνεσχόμεθα ἀπορίᾳ, ibique Stallb. — 'Συνεσχόμεν displicet; non quo ἐσχόμεν passivi vicem sustinere diffitear. cf. κατασχόμενος Pindar. Pyth. I, 10. Plat. Phaed. 244 extr. συσχόμενος Theaet. 165 B (ubi Bekk. cum 3 codd. συνεχόμενος). κατείχετο Eurip. Hipp. 27. Sed quia imperfectum h. l. et magis convenit et plurimum fide codd. nititur.' Shilleto. Totam narrationem de itinere orator h. l. ad ἀνακεφαλαίωσιν transiens absolvit, itaque aoristus recte adhibitus est. Codices vero sunt non numerandi, sed ponderandi. 7)

ἐοράκατε Σ. LaurS. vulg. — ἐορακατε T. Φ. — ἐοράκατε F' 'qui sic tantum non ubique' Bekkerus observavit. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. 8) αὐτὸς Vind3. — αὐτοὺς etiam Ω, sed v posterius est pallidius. 9) οἰεσθε ποιεῖν ἐκεῖ Mor. — οἰεσθ' ἐκεῖ ποιεῖν Σ. LaurS. vulg. 10) ὄντος corr Ω. Augl. 2. k. r. s. — 'ὄντας praestat, nam satius est locum proximo ad legatos referri.' Schaeferus. 11) τῶν om Σ. T. Lind. Laur8. — habent LaurS. vulg. 12) ταῦτα Bav (non F?).

178. 1) συλλογίζεσθαι Schol. Aristot. Rhet. p. 3 col. a. lin. 32. 2) δὴ om Gregorius Cor. Rh. T. VII p. 1227 W. 3) κατηγορούμενα Doxopater Rh. T. II p. 379 W. Anonymus Rh. T. VII p. 334 W. Gre-

ἀρχῆς, ἵνα, ὅς⁵ ὑμῖν⁶ ὑπεσχόμεν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δέ-
 ξω πεποιηκώς.⁷ Ἐπέδειξ⁸ οὐδέν⁹ ἀληθές ἀπηγγελκότα, ἀλλὰ
 φευακίσανθ' ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γεγεννημένοις αὐτοῖς, οὐ λό- 397
 γοις χρώμενος. ἐπέδειξ¹⁰ αἴτιον γεγεννημένον τοῦ μὴ θέλειν¹¹
 ὑμᾶς ἀκούειν ἐμοῦ τάληθῃ¹² ταῖς ὑποσχέσεσιν καὶ τοῖς ἐπαγ-
 γέλμασιν τοῖς τούτου καταληφθέντας¹³ τότε, πάντα τὰναντία
 συμβουλευόμενα,¹⁴ ἣ¹⁵ ἔδει, καὶ τῇ μὲν τῶν συμμάχων ἀντ-
 ειπόντ' εἰρήνην,¹⁶ τῇ δὲ Φιλοκράτους συναγορεύσαντα,¹⁷
 [μηδὲν ὦν προσετάξαθ' ὑμεῖς ποιήσαντα], τοὺς χρόνους κα-

ea me praestitisse, quae in principio orationis vobis sum pollicitus. De-
 monstravi eum nihil renuntiasse veri, sed fucum fecisse vobis, ipsarum
 rerum, non verborum testimoniis usus. demonstravi eum in causa fuisse,
 ne vos vera ex me audire velletis, tum istius promissis et pollicitationi-
 bus occupati, eum omnia contra quam oportuit suasisse et paci a sociis
 propositae refragatum esse, Philocraticae suffragatum, [nihil eum fecisse
 eorum, quae vos mandastis.] tempora contrivisse, ut nec si velletis, pos-

gor. Cor. Rh. T. VII p. 1224. Vulgatum citatur ab Hermogene Rh. T.
 III p. 416. a Maximo Plan. T. V p. 286 W. 4) ἐξ LaurS. Augl. 2.
 r. s. δ. s. Lind. Syrianus Rh. T. IV p. 413. Marcellinus ibid. p. 425.
 5) ἃ Augl. k. r. s. — ἅπερ sine ὑμῖν codex Monac. Gregorii p. 1224 W.
 — ὅπερ Gregorius item sine ὑμῖν p. 1227. reliqua e memoria. 6) ἡμῖν
 r. 7) πεποιημένοι cod δ. — γρ. πεποιηκότα ἐμάντων marg Σ. γρ Φ.
 'Sunt interpretamenta illius idiomatis, de quo vid. Elmsleius ad Eurip.
 Med. 535.' Schaeferus. Cf. Mid. §. 160: δειχθήσεται τοῦτο πεποι-
 ηκώς. Olynth. II §. 8: ποιῶν ἐξεληλεγυται. ibid. §. 13: τὰ τῆς οἰκείας
 ἀρχῆς . . . κακῶς ἔχοντ' ἐξελεγχθήσεται. Ne plura. 8) ἀπέδειξα
 LaurS. Aug2. δ. Hermog. T. III p. 26, eiusque Schol. T. VII p. 334 W.
 T. IV p. 411. Schol. Aristot. qui omiserunt ἀπ' ἀρχῆς . . . πεποιηκώς.
 Gregorius p. 1224. — ὑπέδειξα r. 9) μηδὲν LaurS. Φ. Hermogenes
 p. 26, eiusque Schol. p. 334. et T. IV p. 411. Non item p. 413, ubi
 om ἵνα . . . πεποιηκώς. habet ibid. p. 425. — μηδὲν Schol. quoque
 Aristotelis, qui perperam Φίλιππον proposuit, corr in meo exemplari
 in ἀλασίνην. 10) αἴτιον om pr Σ, add antiq. 'Sic αἰτία ante ἐγγό-
 ναι om pr Σ p. 787, 29.' Dindorfius. 11) ἐθέλειν Dind. de suo.
 12) τάληθους Gregorius p. 1224. 13) καταληφθέντα Gregorius.
 — προκαταληφθέντας Augl. 2. k. r. s. δ. η. Harl. — καταλειφθέντας
 η
 Bav. — καταλειφθέντας F. 14) συμβουλευόμενος Gregorius. 15)
 ἣ om pr k. 16) εἰρήνην Vind3. 17) συναγορεύοντα Aug2. —
 συνηγορεύσαντα LaurS. — Sequitur lacuna, quam de nostris explevi-
 mus. Vid. Praef. meam extremam.

τατρίψαντα, ἵνα μηδ' εἰ βούλοισθε¹⁸ δύναισθ'¹⁹ ἐξελθεῖν εἰς
 10 Φωκέας, καὶ ἄλλ' ἐπὶ τῆς ἀποδημίας πολλὰ καὶ δεῖν' εἰργα-
 σμένον, προδεδωκότα πάντα, πεπρακότα,²⁰ δῶρ' ἔχοντα, οὐ-
 δὲν ἐλλειποκότα²¹ μοχθηρίας. οὐκοῦν ταῦθ' ὑπεσχόμεν ἐν
 ἀρχῇ, ταῦτ'²² ἐπέδειξα.²³ (179) Ὁρᾶτε τοίνυν τὰ¹ μετὰ ταῦτα.
 ἀπλοῦς γάρ ἐσθ' ὁ μέλλων² λόγος οὐτοσί³ πρὸς ὑμᾶς. ἤδη.
 15 ὁμωμόκατε⁴ ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα
 τὰ⁵ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. φαίνεται⁶
 δ' οὗτος πάντα τὰναντία τοῖς νόμοις, τοῖς⁷ ψηφίσμασι, τοῖς

setis educere copias in Phocidem, et alia multa et atrocia in itinere com-
 misisse, prodidisse omnia, vendidisse, accepisse munera, nullum praeter-
 lisse improbitatis genus. haec igitur in principio promisi. haec demon-
 stravi. (179) Iam quid reliquum sit, videte. simplex est enim oratio,
 quae mihi iam vobiscum erit. Iurastis vos pronuntiaturos e legibus et
 decretis populi et senatus quingentorum. Constat autem istum omnia
 contraria legibus, decretis, institutis in legatione fecisse. Eum igitur

18) βούλεισθε Aldetc. Cf. §. 323. — βούλεισθε Aug1. 2. k. r. s. —
 ἐβούλεισθε AldV. η. — βούλοισθε Σ. LaurS. vulg. 19) δύνασθε pr
 Ω. — δύνησθε LaurS. Aug1. 2. k. r. s. LaurS. corr Π. Venetus codex
 Syriani p. 413. — δύναισθε Σ. corr Ω. vulg. 20) πάντα καὶ πεπρα-
 κότα Aug2. 21) οὐδὲν ἐλλειποκότα Aug1. k. r. s. γρ σ. — μηδὲν λε-
 λοιπότα Priscian. T. II p. 238 Kr. 22) ταῦτα καὶ Reiskius de suo.
 23) ἐπέδειξα Aug2. Φ. Syriani. (ταῦθ' ἐπέδειξα sic Σ, errans, ut vi-
 detur, ob prius ταῦθ'). — ἀπέδειξα LaurS. s. δ. — — 'Si faverent

ἐπ
 Mess., legerem: οὐκοῦν, ἃ ὑπεσχόμεν ἐν ἀρχῇ, πάντ' ἀπεδ.' Dobraeus.
 — Cobetus Nov. Lectt. p. 280 coniecit: οὐκοῦν ἃ τθ' ἐπεσχόμεν ἐν
 ἀρχῇ ταῦτ' ἐπέδειξα. Multo magis oratorie conformata est repetitio,
 eamque praebent codices.

179. 1) τὰ om LaurS. 2) μέλλων om Aug2. — ὁ μέλλων δηθη-
 σεσθαι λόγος scribingendum esse censet Cobetus Hyperid. Funabr. p. 72.
 Cf. Lept. §. 74. Thuc. VI, 76 init. 3) οὐτοσί om Aug1. 2. k. r. s. δ.
 'Si quis delendum censeat, vix repugnem.' Schaeferus. Post λόγος
 pausa fuisse videtur: λόγος, οὐτοσί etc. 4) ὁμωμόκατε Ω. 5) τὰ om
 LaurS. vulg. — servavit Σ. 'Sane facile excidit propter ultimam syl-
 labam praecedentis vocabuli, sed bis omittitur in iureiurando quod ci-
 tatur Timocr. p. 746 §. 169 (= 149). Itaque non ausus sum recipere.'
 Shilleto. At illud documentum in suspecta Timocrateae parte non
 idem a Demosthene adscriptum est, ut potius hoc e Demosthenis verbis
 corrigendum esset. Sed decet oratorem gravius dicentem separare τὰ
 τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς a notione νόμους καὶ ψηφίσματα, quamvis
 ea in iuramento continuata sit. 6) φαίνεται Ω. 7) νόμοις καὶ τοῖς

δικαίοις πεπρωσβευκάς. οὐκοῦν ἡλωκέναι⁸ προσήκει παρὰ γε
νοῦν ἔχουσι δικασταῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἡδίκηε· δύο τῶν
πεπραγμένων ἔσθ' ἱκανά⁹ αὐτὸν ἀποκτείνει. οὐ γὰρ μόνον
Φωκίας ἀλλὰ καὶ Θράκην προδέδωκε¹⁰ Φιλίππῳ. (180) Καί-
τοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἰς ἐπι-
δείξει¹ τῇ πόλει, κατὰ μὲν γῆν Πυλῶν, ἐκ θαλάττης δὲ τοῦ²
Ἑλληςπόντου, ἃ συναμφοτέρ' οὗτοι πεπρακάσιν αἰσχροῦς καὶ κα-
κῶν ὑμῶν ἐγκεχειρίκασιν³ Φιλίππῳ. Τοῦτο τοίνυν αὐτὸ, ἄνευ
τῶν ἄλλων, ἡλίκον ἔστ'⁴ ἀδίκημα, τὸ Θράκην καὶ⁵ τὰ Τεῖχη⁶
προέσθαι,⁷ μυριά⁸ ἂν εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι διὰ ταῦτ'⁹ ἀπολώ-
λασι παρ' ὑμῖν, οἳ¹⁰ δὲ¹¹ χρήματα πάμπολλ' ὠφλήκασιν, οὐ 398

condemnari convenit a cordatis quidem iudicibus. nam si nihil aliud com-
misisset, ob duo tamen facinora morte puniendus est. neque enim
Phocenses tantum, sed etiam Thraciam prodidit Philippo. (180) At duo
loca utiliora reipublicae in orbe terrarum nemo possit ostendere: in terra
Pylis, Hellesponto in mari. quae utraque isti flagitiose vendiderunt et
in vestrum damnum tradiderunt Philippo. Illud ipsum igitur prae-
ter cetera quantum scelus sit, Thraciam et Castella prodidisse, infinita
dici possent, et quam multi propter talia facinora sint interfecti apud
vos aut magna pecunia puniti, ostendere non est difficile. Ergophilum

Q. t. u. Vind3. 8) ἡλωκέναι Σ (ἐα adscripsit antiq). vulg. — ἑα-
λωκέναι Aldetc. LaurS. Lind. Vind3. II. 9) ἔσθ' ἱκανά Σ. LaurS.
vulg. — ἱκανά ἔστιν Aug1. k. r. s. 10) προέδωκεν II, superscripsit δ
prior antiquorum correctorum.

180. 1) ἐπιδείξει Ald. LaurS. — ἀποδείξει cod δ. 2) τοῦ om
Q. 3) ἐγκεχειρίκασιν r. — ἐγκεχειρίκασιν etiam pr Σ, sed r in η
mutatum est. ἐγκεχειρήκασιν etiam Φ. LaurS. pr Aug1. Cf. §. 56.
Cit. AnecdBkk. p. 137. 4) γὰρ ἔστιν Q. — ἔστιν vulg. — ἔστ' Σ.
LaurS. Laur8. 5) καὶ om Aug2. 6) χεῖλη u. — Τεῖχη Turice. —
τείχη vulg. Cf. §. 156. 7) περιέσθαι t. u. Vind3, cuius margo: γε-
προέσθαι. — προέσθαι Q. 8) μυρία δ' Wolf. nescio unde δ'. —
'Non bene conveniunt μυρία . . . ὅσοι. Tum supervacanea sunt in fine
periodi οὐ χαλεπὸν δεῖξαι. Neque bene opponuntur καὶ ὅσοι . . . of
δὲ. Locus certe prae fractus et mendosus.' Taylorus. 'Correxi μωρία
de meo sensu.' Reiskius. 'Sensus: copiosissima oratione posset demon-
strari, si tempus pateretur.' Schaeferus. 9) 'τοιαῦτα si codex
offerret, acciperem.' Schaeferus. Ego non item, nisi gravi auctori-
tate commotus. nam cf. §. 14 ibiq. Shilleto p. 14. Mid. §. 189. Lept.
§. 30. Cor. §. 103. Xenoph. Hieron. VIII §. 5. Schaefer. ad or. c. Phorm.
p. 914, 18. 10) εἰ k. Harl. — οἳ Bekk. — ὡς non Lind, qui of δὲ
χρήματα habet, non aliter. 11) δὲ, ὅτι Aldetc. Q. t. u. Vind3. — ὅτι

χαλεπὸν δεῖξαι, Ἐργόφιλος, Κηφισόδοτος, Τιμόμαχος,¹² τὸ παλαιὸν ποτ'¹³ Ἐργοκλῆς, Διονύσιος, ἄλλοι,¹⁴ οὓς ὀλίγον¹⁵ δέω σύμπαντας¹⁶ εἰπεῖν ἐλάττω τὴν πόλιν βεβλαφέναι¹⁷ τοῦ-
 5 του. (181) Ἄλλ' ἐτι γὰρ τότε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκ λογι-
 σμοῦ τὰ δεῖν' ἐφυλάττεσθ' ὑμεῖς καὶ προεωράσθε,¹ νῦν δ' ὁ
 τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς² ἐνοχλῇ³ καὶ παρὸν λυπῇ,⁴ παρο-
 10 ρᾶτε, εἴτα τὴν ἄλλως⁵ ἐνταῦθα⁶ ψηφίζεσθε ἀποδοῦναι δὲ⁷
 καὶ⁸ Κερσοβλέπτη⁹ Φίλιππον¹⁰ τοὺς ὄρκους,¹¹ μὴ μετέχειν
 δὲ¹² τῶν ἐν Ἀμφικτυόσιν,¹³ ἐπανορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην.
 Καίτοι¹⁴ τούτων οὐδενὸς ἂν τῶν ψηφισμάτων¹⁵ ἔδει, εἰ πλεῖν
 οὗτος¹⁶ ἤθελε καὶ τὰ προσηκόντα ποιεῖν. νῦν δ' ἃ μὲν ἦν
 15 πλεύσασι¹⁷ σῶσαι, βαδίζειν κελεύων ἀπολώλεκεν,¹⁸ ἃ δ' εἰ-
 ποῦσι τάληθῇ, ψευδόμενος.

dico, Cephisodotum, Timomachum, olim aliquando Ergoclem, Dionysium, alios, quos universos parum abest quin dicam minus nocuisse reipublicae quam istum. (181) At enim eo tempore, Athenienses, pericula vos adhuc consilio cavebatis et prospiciebatis, nunc, nisi quod vos quotidie vexat et praesens molestiis afficit, negligitis, postea frustra hic decernitis 'sed etiam Cersobleptae a Philippo dandum esse iusiurandum, sed Philippo non dandum esse locum inter Amphictyones, sed pacem esse corrigendam.' At decretorum istorum nullo fuisset opus, si navigare iste et officio fungi voluisset. nunc quae navigando conservare potuissent, ea, dum pedestri itinere ire nos iussit, perdidit, et quae dicenda veritate, mentitus.

om Σ. Laur8. vulg. Recte, nam in prioribus supplenda sunt *οἱ μὲν*. De quo usu vid. ad §. 136. Plene diceretur: *ὅσοι διὰ ταῦτα οἱ μὲν ἀπολώλασι* etc. 12) *τιμόμ. κηφισ.* Augl. k. r. s. Laur8. 13) *τότε* Augl. 2. k. r. s. Laur8. 14) *ἄλλοι* om Φ. 15) *ὀλίγω* Augl. k. r. s. Laur8. 16) *σύμπαντα* pr Ω. 17) *βεβλάφασι* Aug2.

181. 1) *προεώρασθε* Bav (non F?). Vind3. — *προεωράσθητε* Weim. 2) *ἡμᾶς* Ald. Aug2. 3) *ὀχλῇ* Ald. Fel. 4) *ἀντῇ* Augl. r. Laur8 (cuius margo *λυπῇ*). — *ὅπῃ* Aug2. 5) Cf. Olynth. III §. 21. 6) Citat Priscianus T. II p. 260 Kr. 7) *μὲν* Wolf. de suo. — *δῇ* AldV. Cf. not. 12. 8) *καὶ* om pr Π. 9) *Κερσοβλέπτην* Ω. 10) *τὸν Φιλ.* vulg. — *τὸν* om Σ. Laur8. Cf. not. 11. 11) *τοὺς ὄρκους Φίλιππον* Augl. k. r. s. Laur8. 12) *δῇ* Appfr. 13) *Ἀμφικτυόσιν* vulg. — *ἀμφικτυοσιν* Laur8. — *ἀμφικτυόσιν* Ald. Fel. Ω. Augl. k. r. s. u. Vind3. De accentu nominis vid. Prolegg. Gr. §. 45. 14) *καὶ* pr Ω. 15) *ψηφισάντων* Augl. r. Laur8. 16) *αὐτός* s. δ. 17) *πλεύσασιν ἦν* Hermogenes T. III p. 153 W. et p. 154. 18) *ἀπολώλεκεν οὗτος* s. δ. Hermogenes,

182. Ἀγανακτήσει τοίνυν ἀντίκα δὴ μάλα, ὥς ἐγὼ πυν-
θάνομαι, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων¹ λόγων εὐθύνας
ὑφέξει. Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πάντες² ἂν εἰκότως³ ὧν λέγουσι δί-
κην⁴ ὑπέχοιεν,⁵ εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τι λέγοιεν, παραλείψω,⁶ 20
ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω: εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὧν ἀπελήρησέ τι
καὶ διήμαρτεν· μὴ σφόδρ' ἀκριβῶς λογισησθε,⁷ ἑάσατε,⁸ σιγη-
γνώμην⁹ ἔχετε. εἰ δὲ πρεσβευτὴς ὧν ἐπὶ χρήμασιν ἐπίτηδες¹⁰
ἐξηπάτηκεν¹¹ ὑμᾶς· μὴ ἀφῆτε, μηδ' ἀνάσχησθε,¹² ὥς οὐ δεῖ
δίκην ὧν εἶπεν ὑποσχεῖν. (183) Τίνος γὰρ ἄλλου δεῖ δίκην¹ 25
παρὰ πρέσβειων² ἢ λόγων³ λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ οἱ πρέσβεις οὐ

182. Indignabitur autem statim, ut ego audio, si soli sibi in con-
tione dicentium verborum ratio reddenda sit. Ego vero merito esse omnibus
oratoribus eorum quae dicant, si quidem propter argentum dicant, rationem
reddendam praeternittam, sed illud dico: Si Aeschines, ut privatus, de-
liravit alicubi et frustratus est; ne nimis accurate inquirete, missum fa-
cite, veniam date. sin ut legatus accepta pecunia de industria vos fefel-
lit; ne absolvite, neve ferte illud, poenas verborum non esse dandas.
(183) Cuius enim alius rei quam verborum ratio a legatis poscenda est?

182. 1) τῶν ἐνταῦθα πολιτευομένων Hermogenes T. III p. 108.
et bis p. 109, ibidemque etiam ἐνταῦθα οἱ πολιτευομένων. — Scribendum
esse videtur λεγόντων τῶν. 2) πάντες μὲν r. Laur8. — μὲν om Mar-
cellinus Rh. T. IV p. 380 W. 3) εἰκότως ἂν Mor. — ἂν εἰκότως Σ.
Laur8. vulg. — ἂν om Aug1? 4) εὐθύνας Marcellinus ibid. cf. idem
p. 614. 5) ὑπέσχοιεν Aug1. k. r. s. β. ε. η. corr Q. Vind3. Laur8. —
ὑπόσχειεν Aug2. 6) ἑάσω Marcellinus. 7) ἀκριβολογήσασθε vulg. —
ἀκριβολογήσασθε IndLambini. — ἀκριβολογήσασθε Q. Vind3. — ἀκρι-
βῶς λογίσασθε s? — ἀκριβῶς λογισησθε Σ. Laur8. T. Aug1. k. r. AldT.
Laur8. Quae lectio aliis interpretis esse videtur, nobis notio in partes
separata vim maiorem habere. 8) ἀλλ' ἑάσατε Laur8. vulg. — ἀλλ'
om Σ. Aug1. 2. k. r. s. Laur8. 'Post negativum . . . vix omittitur
ἀλλά.' Shilleto. De ἀλλά coniunctione post negationem inculcata,
quo facto vis oratoria debilitatur, vid. Funkhaenel. in Ed. Turic. mi-
noris T. VI init. 9) ἀλλ' ἑάσαντες συγγ. mavult Dobraeus. Minus
oratorium. 10) ἐξεπίτηδες Laur8. vulg. — ἐπίτηδες Σ. Aug1. 2. k.
r. s. Laur8. 11) ἐξηπάτησεν Aug1. 2. k. r. s. η. Vind3. Cf. §. 183
not. 9. 12) λέγοντος e coniectura addunt Lambinus, Iurinus, Wolfius.
'At vid. Lambert. Bos. Ellips. p. 246 sq.' Schaeferus. 'Nausim.
§. 21. p. 990, 22.' Dobraeus. Cf. supra Shilleto ad §. 75 (= 84).

183. 1) ὧν (post δίκην). . . δίκην om r. Laur8. 2) πρεσβε-
τῶν Aug1. 2. k. r. s. Laur8. 3) λόγον corr Aug1 (pr: λόγων). Laur8.
— λόγου r. s.

τριήρων⁴ οὐδὲ τόπων⁵ οὐδ' ὀπλιτῶν⁶ οὐδ' ἀκροπόλεων⁷ κύριοι (οὐδεις γὰρ πρέσβεσι ταῦτ' ἐγχειρίζει), ἀλλὰ λόγων καὶ
 309 χρόνων. Τοὺς μὲν τοίνυν⁸ χρόνους εἰ μὲν μὴ προανείλεν τῆς πόλεως· οὐκ ἀδίκει. εἰ δ' ἀνείλεν· ἡδίκηκεν.⁹ τοὺς δὲ λόγους εἰ μὲν ἀληθεὶς ἀπήγγελλεν ἢ¹⁰ συμφέροντας· ἀποφευγέτω. εἰ δὲ καὶ¹¹ ψευδεὶς καὶ μισθοῦ καὶ ἀσυνφόρους· ἀλισκέσθω.
 5 (184) οὐδὲν γὰρ ἐστ' ὅ τι μείζον ἢ¹ ἀδικήσῃ τις ἢ ψευδῇ λέγων· οἷς γὰρ ἐστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία,² πῶς, ἢ³ οὗτοι μὴ ἀληθεὶς ὦσιν,⁴ ἀσφαλῶς ἐστι⁵ πολιτεύεσθαι; ἢ⁶ δὲ δὴ καὶ⁷ πρὸς ἃ τοῖς ἐχθροῖς συμφέρει· δῶρά τις λαμβάνων λέγει· πῶς οὐχὶ καὶ κινδυνεύετε;⁸ (185) Οὐδέ γε τοὺς χρόνους¹ ἴσων

neque enim legis committuntur triremes aut loca aut milites gravis armaturae aut arces (nemo haec legis tradit), sed verba et tempora. Quod si reipublicae tempora non praeripuit; non iniustus est. si praeripuit; deliquit. sed verba si vera renuntiavit aut utilia; absolvatur. sin etiam falsa et corruptus et inutilia; teneatur. (184) nulla enim re populus laedi gravius potest quam audiendis mendaciis. quorum enim in verbis sita est respublica; quo pacto si ea vera non sunt, tuto geri potest respublica? si vero quis insuper ea, quae hostibus conducant, accepta mercede dicat; quo pacto non etiam in magno periculo eritis? (185) Neque etiam eadem

4) τριηρῶν LaurS. Q. T. u. — τριήρων Σ. Vid. Prolegg. Gramm. §. 54. 5) οὐδὲ τόπων om Fel. 6) Fort. ὀπλων. 7) ἀκροπόλεως Aldete. Q. u. v. Vind3. Π. — ἀκροπόλεων Σ. LaurS. vulg. 8) οὗν vulg. — τοίνυν Σ. LaurS. Augl. 2. k. r. s. δ. LaurS. 9) ἡδίκησε t. Cf. §. 182 not. 11. 10) καὶ Dobraeus coniecit, recepit Dindorfius. At sententia est: si vera renuntiavit, vel certe utilia. 11) καὶ om Augl. 2. k. r. LaurS. Vid. Dobr. ad h. loc.

184. 1) ἂν ὑμᾶς ante ἀδικήσῃ ald LaurS. vulg. — om Σ. T. — ἂν abesse non potest; excidit propter μείζον. Pronomen vero saepissime inculcatur. II. 1. supplendum est τὴν πόλιν. 2) ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία Ald. Fel. LaurS. Q. Vind3. Hermogenes T. III p. 115 W. — ἐστὶν ἡ πολιτεία ἐν λόγοις Mor. — ἐστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία Σ. vulg. 3) γε. εἰ Alt. 4) μὴ ὦσιν ἀληθεὶς Hermogenes. 5) ἐνεστι Augl. k. r. s. ε. δ. η. Harl. LaurS. corr Π. — ἐτ' ἐστι Wolfius in farragine. 6) ἐάν vulg. — ἂν Σ. LaurS. Lind. 7) καὶ om Q. δ. 8) συμφέρει T. 9) κινδυνεύετε Aldete. Σ. LaurS. k. 'Recte, malim enim κινδυνεύεται imputare scribis saepissime confundentibus ε et αι, quam ut genuinum passive intelligere; nam active nusquam dicitur κινδυνεύομαι.' Schaeferus. 'κινδυνεύεται ita potest stare, si impersonaliter accipitur, ut διακινδυνεύεσθαι Thuc. IV, 19. Cf. p. 432 §. 326 (= 285), quo loco κινδυνεύεται defendi potest. Thuc. II, 35.' Shilleto. At in his omnibus locis κινδυνεύεσθαι est passivum. — κινδυνεύεται vulg. — κινδυνεύεται Bav (non F?). — κινδυνεύετε s. v.

ἔστ' ² ἀδίκημ' ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελίσθαι, ³ καὶ ὑμῶν. ¹⁰
οὐδ' ὀλίγον γε ⁴ δεῖ. ἐν ἐκείναις ⁵ μὲν ⁶ γάρ, οἶμαι, ταῖς πολι-
τείαις πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίγνεται, ⁷ ὑμῖν δὲ πρῶτον
μὲν τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι περὶ πάντων ⁹ καὶ προβουλευσά ¹⁰
δεῖ, καὶ ¹¹ τοῦθ' ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμέ-
νον, ¹² οὐκ αἰεὶ. εἴτ' ἐκκλησίαν ποιῆσαι, καὶ ταύτην ὅταν ¹³ ἐκ ¹⁵
τῶν νόμων καθήκει. ¹⁴ εἴτα κρατῆσαι καὶ περιγενέσθαι δεῖ
τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας τῶν ἢ δι' ἄγνοίαν ἢ διὰ μοχθηρίαν
ἀντιλεγόντων. (186) ἐφ' ᾧ πασι δὲ τούτοις ἐπειδὰν καὶ δεδογ-
μένον ἢ καὶ συμφέρον ἦδη φαίνεται, χρόνον ¹ δεῖ δοθῆναι ²⁰
τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ, ² ἐν ᾧ καὶ ποιοῦνται ³ ταῦθ' ὧν ἂν

oligarchiae vel tyranno praeripere tempora est iniuria, quae vobis. nec pa-
rum quidem interest. in illis enim imperiis scilicet omnia ex edicto celeriter
fiunt, apud vos autem primum ad senatum omnia referenda et ab eo
praeiudicanda sunt, idque demum quando de praeconibus et legationibus
mittendis tabula exposita est, non semper. deinde facienda contio, eaque
tempore legibus constituto. post vincendi et superandi sunt iis, qui rectis-
sime consulunt, illi qui aut ex inscitia aut ex improbitate adversantur. (186)
Post haec autem omnia, quum iam et decretum aliquid est et utile esse
videtur; tempus dandum est multitudinis tenuitati, in quo comparet ea,

183. 1) χοροὺς pr t. 2) ἔστιν Laur8. 3) ἀναβάλλεσθαι cod δ.
4) γε om Aug1. 2. k. r. s. — δὲ Bav (non F?). — 'Malim deletum. οὐδ'
ὀλίγον δεῖ est i. q. πολλοῦ γε καὶ δεῖ.' Schaeferus. Equidem non in-
telligo, quo modo posse concedatur dici πολλοῦ γε καὶ δεῖ et καὶ πολλοῦ
γε δεῖ, non item οὐδ' ὀλίγον γε δεῖ. in utraque formula suam habet
vim particula γε vocabuli efferendi. οὐδὲ . . . γε i. q. ne . . . quidem . . .
certe, etiam ne . . . quidem sive nec . . . quidem, ut iam Hom. Iliad. ᾤ
vs. 221. Sophocl. Oed. R. vs. 1378 (= 1364): οὐδ' ἄστν γε. quibus
locis οὐδὲ . . . γε etiam metro defenditur. Sed raro occurrit οὐδ' ὀλί-
γον γε δεῖ. Vernacule i. q. nicht einmal auch nur im geringsten. Fre-
quentius est οὐδὲ γε, quod modo praecessit. 5) ἐκείναι pr Q. — ἐν om
Laur8, finiens lineam. 6) μὲν om vulg. — habet Σ in margine a
prima manu per signum + addendum, eiusdem formae eiusdemque atra-
menti ne reliquae literae. Habent idem Laur8. Aug1. k. r. s. Bav (non
F?). Laur8. Π. et sine γάρ cod β. 7) γίγνεται Q. — γίνεται Aldetc.
— γίγνεται Σ. Laur8. vulg. 8) παρ' ὑμῖν coniecit Wolfius. 9) περὶ
πάντων τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι vulg. — τὴν β. α. κ. π. Σ. Laur8. T.
Lind. 10) καὶ προβουλευσά F (non Bav) in γρ. habet. 11) καὶ om

Ang2. 12) προσγεγραμμένον Ald. Fel. Q. t. u. Meerm. — προσγεγραμ-
μένον v. Vind3. 13) ὅταν in rasura Laur8. 14) καθήκει Laur8.

186. 1) χρόνον Q. 2) Cit. AnecdBkk. p. 345. AnecdBachmann.
T. I p. 32. 3) ποιοῦνται pr Q.

δέωνται, ὅπως⁴ τὰ δόξαντα καὶ δυνηθῶσι ποιῆσαι. ὁ δὲ⁵ τοὺς χρόνους τούτους ἀναιρῶν τῆς οἷα⁶ παρ' ἡμῖν⁷ ἐστὶ πολιτείας οὐ χρόνους ἀνῆρηκεν οὗτος,⁸ οὐ, ἀλλὰ τὰ πράγμαθ' ἀπλῶς⁹ ἀφῆρηται.

25 187. Ἔστι τοίνυν¹ τις² πρόχειρος λόγος πᾶσι τοῖς ἑξαπα-
τᾶν ὑμᾶς βουλομένοις:³ οἱ ταράττοντες⁴ τὴν πόλιν, οἱ διακω-
λύοντες Φίλιππον εὐ ποιῆσαι τὴν πόλιν. πρὸς οὓς ἐγὼ⁵ λό-
γον μὲν οὐδέν' ἐρῶ, τὰς δ' ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγνώσομαι τὰς⁶
τοῦ Φιλίππου, καὶ τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν⁷ ἕκαστ' ἐξηπάτησθε,
400 ὑπομνήσω, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτ' ὄνομα, τὸ⁹ ἄκρι-
κόρου,¹⁰ παρελήλυθ' ¹¹ ἐκείνος¹² φενακίζων¹³ ὑμᾶς.

quorum indiget, ut decreta etiam possit exsequi. Qui igitur ea tempora sustulit in tali, qualis apud vos est, republica, is non tempora sustulit, minime, sed actiones plane eripuit.

187. Est vero in promptu quaedam his qui vos decipere volunt omni-
bus oratio: 'illi qui civitatem turbant, qui Philippum reipublicae bene
facere prohibent.' his ego nihil respondebo, sed literas vobis Philippi
legam, et tempora singula, quibus decepti estis, redigam vobis in memo-
riam, ut sciatis, frigidum illud verbum, ad fastidium usque repetitum,
decipiendis vobis illum debilitavisse.

4) ὅπως ἄν Aldetc. Augl. k. r. s. (Vind3). corr Π? postea abrasum
est ἄν aut καὶ. — ἄν om Σ. LaurS. vulg. pr Π? 5) δὲ F. Φ. Π. —
— Proximum τούτους delendum esse iubet Dobraeus. Alia esset sen-
tentia. Hic intelliguntur quae modo describebantur tempora. 6) οἷας
LaurS. vulg. — οἷας Σ. Cant. Ven. AldV. Augl. 2. LaurS. Π. (T. k. s).
— 'Οἷας vide ne genuinum sit, ita tamen, ut quod sequitur ἐστὶ de-
leas. Est attractionis exemplum, quod fuerunt qui sic interpretarentur,
ut adscriberent οἷας παρ' ὑμῖν ἐστὶ. Vid. Bosii Ellips. p. 470. Schae-
ferus. Vid. Bernhardi Synt. p. 313. Funkhaenel. ad Androt. §. 64.
Conf. Dindorf. ad p. 613, 9. — om in lacuna r. 7) ἡμῖν Q. t. u. pr
r. Augl. 2. (k. r. s). — ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. 8) κύκλος s. Est anno-
tatio rhetorica. 9) ἀπλῶς om pr Q.

187. 1) τοίνυν om r. 2) τις om Φ. Vindl. — — 'Vel luxata
vel mutila videntur, quae hic sequuntur.' Dobraeus. — 'Non sunt
verba ipsius Demosthenis, sed adversariorum ab eo μμητικῶς vel τεχ-
νικῶς prolata, ut Mid. p. 564, 8.' Marklandus. Idem Dobraeus ci-
tavit Phil. IV p. 140, 11. 3) βουλόμενος u. 4) ταράσσοντες Lind.
5) ἔγωγε ante ἐρῶ positum Aug2. 6) τὰς om Aug2. 7) οὓς r. 8) ὅτι
om Aug2. 9) τὸ om AnecdBkk. p. 28. 10) In κορον habet q super
erasa scriptum Σ. 11) παρελήλυθεν AldT. Augl. 2. Π. LaurS. Anecd
Bkk. 12) ἐκείνος om AnecdBkk. 13) φενακίζων sive φενακιῶν leg.
iubet Dobraeus. At ἐκείνος est Philippus, qui se Atheniensibus bene-

; ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ' ΦΙΛΙΠΠΟΥ.²

188. Οὕτω τοίνυν αἰσχροῖα καὶ πολλὰ³ καὶ πάντα καθ' ἡμῶν πεπρεσβευκῶς περιωὶν⁴ λέγει: 'τί δ' ἂν εἴποις⁵ περὶ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπρέσβεων κατηγορεῖ; νῆ Δέ' εἴτε βούλομαι γ' εἴτε μή, παρ' ὅλην μὲν⁶ τὴν ἀποδημίαν ὑπὸ σοῦ τοιαυτ' ἐπιβεβουλευμένος,⁷ δυοῖν⁸ δ' αἰρέσεως οὕσης⁹ μοι νυν- μί, ἣ τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων¹⁰ δοκεῖν κοινωνεῖν¹⁰ ὑμῖν ἢ κατηγορεῖν. (189) Ἐγὼ δ' οὐδὲ² συμπεπρεσβευκέναι

118. Quum igitur turpia eaque et multa et omnia contra vos in legatione commiserit; passim dictitat: 'Quid dixeris de Demosthene, qui collegas accuset?' Per Iovem accuso, sive velim sive nolum, quum sim toto itinere talibus a te insidiis appetitus, et duatum nunc mihi rerum detur optio, aut ut talium actorum vestrorum socius esse videar, aut ut accusem. (189) Ego vero me tuum collegam fuisse nego, sed te in lega-

facturum esse ad fastidium saepe repetebat. Cf. §§. 40 sq. — — ἡμᾶς φενακίζων AnecdBkk.

188. 1) ἐπιστολὴ Σ. vulg. — ἐπιστολαί, Mor. LaurS. corr Augl. Ven. AldV. Vind3. Laur8. Π. (k. r. s). Cf. ad Phil. I §. 37 extr. Cor. §§. 75 et 154. 2) Post titulum: προοίμιον καὶ εἰσβολὴ τῆς παρεκβασεως rubro Ω. Eadem habet u. 3) Οὕτω τοίνυν πολλὰ καὶ θεινὰ Apsines Rh. T. IX p. 516. 4) περιωὶν pr Σ, eadem (?) manus addidit ι. Cf. §. 189. 5) εἴποι τις vulg. — εἴποις Σ. T. Augl. 2. r. s. Laur8. Apsines l. c. cf. p. 503 W. — εἴπης Laur8 compendio. k. — Cf. ad Phil. I §. 40. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1845 p. 319. 6) μὲν γὰρ coniecit Marklandus. Vid. ad §. 189 init. 7) ἐπιβεβουλευμένος Aug2. — ἐπιβουλευόμενος cod η. 8) δυεῖν Bav, ut solet. 9) αἰρέσεων οὐσῶν margo Σ. vulg. — αἰρέσεως οὕσης Σ textus. Fel. AldV. Aug2.

Meerm. (T. k. v). — αἰρέσεων οὐσῶν Augl. — αἰρέσεων⁶ οὐσῶν⁷⁵ LaurS. F (non Bav?). Π, in quo codice superscripta erasa sunt. 'Pluralis placet: duabus conditionibus propositis. Singularem si Demosthenes maluisset, erat, opinor, scripturus: δυοῖν δὲ θατέρου αἰρέσεως οὕσης.' Schaeferus. At vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 50. 10) τῶν πεπραγμένων ὄντων Mor. — ὄντων τῶν πεπρ. Σ. LaurS. vulg. — ὄντων om ι. pr v.

189. 1) 'F. ἔγωγ'. Marklandus. — 'Pungit Wolfius post κατηγορεῖν, deinde procedit: ἐγὼ δ' οὐδὲ κτλ.' Taylorus. — 'Post κατηγορεῖν plene interpungendum, et sic interpunxit Bekkerns. Quod quum Marklandum fugisset, male et vs. 8 γὰρ inserendum et hic ἔγωγ' legendum esse opinatus est.' Schaeferus. 2) οὐ v. Ioseph. Racend. Rh. T. III p. 505.

φημί σοι,³ πρεσβεύειν μέντοι σὲ μὲν πολλά καὶ δεινὰ, ἑμὰν-
 τὸν δ' ὑπὲρ τούτων⁴ τὰ βέλτιστα. Ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι⁵ συμ-
 15 πεπρέσβευκεν, κακείνῳ σὺ, καὶ Φρύνων.⁶ ὑμεῖς γὰρ ταῦτ'
 ἐπράττετε, καὶ ταῦτα⁷ πᾶσιν⁸ ὑμῖν⁹ ἤρεσκεν. Ποῦ δ' ἄλλες;¹⁰
 πού τράπεζα;¹¹ πού σπονδαί;¹² ταῦτα γὰρ τραγῶδει περιωὴν,¹²
 ὥσπερ οὐχί¹³ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας, ἀλλὰ
 20 τοὺς τὰ δίκαια ποιοῦντας. (190) ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι πάντες οἱ¹
 πρυτάνεις θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ² καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλή-
 λους καὶ συσπένδουσιν.³ καὶ οὐ διὰ ταῦθ'⁴ οἱ χρηστοὶ τοὺς
 πονηροὺς μιμοῦνται, ἀλλ' ἐὰν ἀδικοῦντα λάβωσί τιν' αὐτῶν,⁵

tione multa et non ferenda egisse, me autem ea fecisse dico, quae essent reipublicae utilissima. at Philocrates tibi collega fuit, et tu illi, et Phrynon. Vos enim ista agitabatis et ista omnibus vobis probabantur. 'Ubi autem sal? ubi mensa? ubi libationes?' hoc enim circumiens tragice declamitat, quasi non iniusti homines sint rerum illarum proditores, sed il qui officio funguntur. (190) Ego vero scio Prytanes omnes semper rem divinam facere communiter et una coenare inter se et una libare nec propterea boni malos imitantur, sed si quem suorum iniustum deprehendunt,

3) φημί σοι Schaeferus. At συμπεπρέσβευκέμαι accentu notandum. Funkhaenel. Obs. Demosth. p. 33. 4) τούτων Σ. LaurS. T. Augl. 2. k. r. s. Laur8. Hermog. T. III p. 359 W. Iosephus. — τούτων vulg. — τούτων Ald. 5) σοι om Ω. — σοι Schaeferus. At h. l. non hoc pronomen, sed Philocrates superiori ἐγὼ opponitur. 6) φρύνω pr Ω. — Cit. Harpoer. s. v. 7) ταῦτα ἐπρ., καὶ ταῦτα Φ. II. Ven. (= Appfr.

AldV.). Cf. §. 215. — ταῦτα . . . ταῦτα AldB. — ταῦτα . . . ταῦτα Bav (non F?). 8) πᾶσιν vulg. — πᾶσιν Σ. LaurS. T. s. 9) ταῦτα ἅπ. ὑμῖν ταῦτα Mor. 10) Cit. Schol. Aeschin. p. 98. Dind. Maximus Rh. T. V p. 590 W. 11) τράπεζαι LaurS (i fort. recentius est). vulg. — τράπεζα Σ. T. 'Singularis in tali argumento solennis est. Nemo non meminerit Hom. passim lecti in Odyss.: ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα. Eurip. Hec. vs. 787 Pors. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυγῶν ἐμοί.' Schaeferus. 'Sed Antiph. Tetral. A. α. §. 10: ἐπὶ τὰς αὐτὰς τραπέζας.' Shilleto. Cf. Aeschin. f. leg. §. 22: τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἄλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν. Id. Ctes. §. 224: ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας. . . τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 12) περιων pr Σ, scriba add alterum i. Cf. §. 188. Prolegg. Gr. §. 79. 13) οὐ rec r. — om pr r.

190. 1) οἱ om Aug2. 2) καὶ γὰρ νυνὶ κοινῇ coniecit Wolfius e καὶ νυνὶ in marg Mor. 3) συσπένδουσιν Σ. LaurS. Cf. §. 191. not. θ. — συσπένδουσιν Ω. r. 4) τοῦτο vulg. — ταῦθ' Σ. LaurS. δ. η. Augl. 2. Lind. Laur8. (T. k. r. s.). 5) αὐτῶν vulg. — αὐτῶν Σ. — αὐτῶν LaurS. Reiskius etc. Cf. inferius ἐαυτῶν.

τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δηλοῦσιν.⁶ ἡ βουλὴ⁷ ταῦτα ταῦτα,⁸
 εἰσιτήρι⁹ ἔθυσεν, συνεισιτάθη.¹⁰ σπονδῶν, ἱερῶν ἐκοινώνη-
 σαν οἱ¹¹ στρατηγοί, σχεδὸν ὥς¹² εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι.¹³ Ἀρ'
 οὖν διὰ ταῦτα¹⁴ τοῖς ἀδικοῦσιν ἑαυτῶν¹⁵ ἔδωκαν ἄδειαν; πολ-
 λοῦ γε καὶ δεῖ. (191) Λέων Τιμαγόρου κατηγορεῖ¹ συμπεπρε-
 σβευκῶς² τέτταρ'³ ἔτη, Εὐβουλος Θάρρηκος⁴ καὶ Σμικυῖθου⁵
 συσσειτιχῶς,⁶ Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ἀδεϊμάντου⁷ συστρα-
 τηγῆσας. Πότεροι οὖν τοὺς ἄλλας παρέβαινον, καὶ τὰς σπον-

apud senatum et populum deferunt. Senatus item sacra habuit auspicio-
 rum, communia convivia. una libaverunt, una sacrificaverunt duces, pa-
 rum abest, quin magistratus dicam omnes. Nunquid propterea collegis
 delinquentibus dant impunitatem? minime vero. (191) Leo Timagoram
 accusavit, quum quadriennium in legatione cum eo fuisset, Eubulus Thar-
 rhecem et Smicythum, quibuscum communem mensam habuerat, Conon
 antiquus ille Adimantum, imperii militaris socium. Utri igitur, Aeschines,

6) δηλοῦσι καὶ LaurS. vulg. — καὶ om Σ. Aug1. 2. LaurS. (k. r. s).
 — Cit. AnecdBkk. p. 132. Suid. s. v. Εἰσιτήρια, sine καὶ. — 'καὶ male
 omissum in ed. mea.' Dindorf. Praefat. 3. p. XXX. Etiam Bekkerus
 in Memor. Menstr. Berol. 1854 p. 250 Σ habere καὶ ἡ affirmavit. Co-
 dex Σ non habet καὶ, sed δηλοῦσιν. ἡ βουλῇ. 7) ἡ βουλὴ δὲ sine
 καὶ k. — καὶ ἡ βουλὴ δὲ Reiskius secundum δ, qui codex fortasse
 habet etiam καὶ praeter δὲ. nam id non liquet in marg Mor. 8) τὰ
 sine ταῦτα ταῦτα Suidas. — ταῦτα om δ. 9) εἰσιτήρια Aug2. —
 εἰς εἰτήρια Aug1. — 'Vid. AnecdBkk. pp. 187. 245. Pierson. ad Moer.
 p. 222.' Schaeferus. 10) συνεισιτάθη Aug1. r. — συνιστάθη Σ.
 11) ἐκοινώνησαν. of Aug1. LaurS. (F? k. r. s). — ἐκοινώνησαν of Σ.
 LaurS. vulg. etiam Suidas, qui sic: συνεισιτάθησαν δὲ καὶ τῶν ἐκοινώ-
 νησαν of sine σπονδῶν, ἱερῶν, sed in eius codd. E. Med. est lacuna. —
 Inter σπονδῶν ἱερῶν Reiskius primus distinxit; item antiqua manus
 docta Herw. 12) ὥς om Suidas. Alterum, aut ὥς aut σχεδόν, del. Do-
 braeus. 13) ἅπασαι Aug2. 14) διὰ ταῦτα om Aug2. 15) αὐτῶν vulg. —
 αὐτῶν Aug1. — ἑαυτῶν Σ. LaurS. Aug2. AldT. Vind3. Bkk. — αὐτῶν
 Reiskius.

191. 1) κατηγορεῖ Ald. Fel. Q. T. t. u. Bav (non F?). Vind3. Π.
 — κατηγορεῖ Σ. LaurS. vulg. 2) συμπεπρεσβευκῶς Q. 3) τέσσαρα

Vind1. 4) Θάρρηκος cod ε. — Θάρρηκος LaurS. 5) σμικυῖθου Σ,
 antiquus μι super ω scripsit. — μισμικυῖθου LaurS. 6) συσσειτιχῶς
 Ald. Mor. — συσσειτιχῶς Bav. corr Aug1. vulg. — συσσειτιχῶς F. pr
 Aug1. — συσσειτιχῶς Σ. LaurS. Cf. §. 190. not. 3. 7) ἀδεϊμάντου
 Aug1. — ἀδεϊμάντου Σ. Π. — ἀδαμάντου Aug2. — ἀδεϊμάντου LaurS.
 vulg. 8) πότεροι Σ. LaurS. vulg. — πότερον Aug1. r. s. LaurS. Ben-
 selerus Hiat. p. 98 scribit πότερον conferens Mid. §. 133: πότερ' εἰσὶν

5 δάς,⁹ Αἰσχίνῃ; οἱ προδιδόντες καὶ οἱ¹⁰ παραπρεσβεύοντες καὶ
οἱ δωροδοκοῦντες, ἢ οἱ κατηγοροῦντες; οἱ ἀδικοῦντες δηλονότι
τὰς¹¹ ὅλης γε¹² τῆς πατρίδος,¹³ ὥσπερ σύ, οὐ¹⁴ μόνον τὰς
ιδίας.

192. Ἵνα τοίνυν εἰδῇθ' ὅτι οὐ μόνον¹ τῶν² δημοσία ποτ'³
10 ἐλλυθότων⁴ ὥς⁵ Φίλιππον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ τῶν ιδία καὶ⁶
πάντων οὗτοι φανλότεροι καὶ πονηρότεροι⁷ γεγόνασιν, μικρὸν⁸
ἀκούσατέ μου ἔξω τι⁹ τῆς¹⁰ πρεσβείας¹¹ ταύτης.¹² Ἐπειδὴ¹³

salem negligebant et libationes? il qui prodebant et legationem ementiebantur et largitionibus corrumpebantur, an ii qui accusabant? ii nimirum, qui totius certe patriae libationes violabant, ut tu, non solum privatas.

192. Ut autem sciatis non eorum modo qui publice aliquando ad Philippum, sed etiam eorum qui privatim venerunt et omnium hominum hos exstilis nequissimos et improbissimos, pauca ex me audite, ad hanc legationem nihil attinentia. Quum Olynthum cepisset Philippus; Olympia

ὀνειδος . . . τῇ πόλει, οἱ διαβάντες . . . ἢ σύ; Equidem ἐπέχω. 9) καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον vulg. — παρ. ante καὶ ponunt Σ. LaurS. Augl. 2. Lind. LaurS. (T. k. r). — Si καὶ τ. σπ. postponitur, separatim a superioribus gravius fit, et facilius infra σπονδὰς subintelligitur. Vid. not. 13. 10) οἱ αὐτοὶ παραπρ. om Fel. typogr. haud dubio errore, ut Ald. proxime scripsit δωροδοκοῦντες, et Mor. δωροκοῦντες, et πατριδας Fel. 11) τῆς r. 12) τε Π. — om Φ. 13) πατρίδος σπονδὰς LaurS. vulg. — σπονδὰς om Σ. facile supplendum e praegressis. Cf. not. 9. 14) σὺ, καὶ οὐ Aldet. — In nullo codice invenimus καὶ.

192. 1) οὐ μόνον γε s. 2) τῶ Ω. 3) πώποτε Augl. 2. k. r. s. — ποτ' Σ. LaurS. vulg. 'Quod si omnes codd. praeberent, stare nullo pacto debet.' Shilleto. Quidni i. q. aliquando? i. e. tempore legationis. Etiam melius quam πώποτε opponitur sequenti καὶ πάντων, hoc de omnibus omnis temporis hominibus. 4) ἐλθόντων Aug2. 5) πρὸς

ὡς
Φ. AldT. — πρὸς F. — ὡς πρὸς Ω. t. u. Vind3. — πρὸς. εἰς cod ζ. 6) καὶ omi Ω. 'Recte, ut opinor.' Schaeferus. De καὶ πάντων i. q. etiam omnium conferri iubet Shilleto Thuc. III, 111. IV, 23. V, 71. Nec Schaeferus de hoc frequentissimo usu dubitavit, neque autem intellexit πάντων esse i. q. πάντων ἀνθρώπων. 7) καὶ πονηρότεροι om Augl. 2. k. r. s. LaurS. 8) μικρὸν r. LaurS. 9) τί Fel. — τί punctis notatum LaurS. — τὸ u. — om F. Φ. 'Verborum ordinem μου ἔξω τι non probandum esse censco, sed τι . . . ante ἔξω collocaverim, uti scriptum videbis §. 213: εἰάν γε τι ἔξω τῆς πρεσβείας βλασφημῇ.' Benselerus. Hiat. p. 98. Potius pronuntiandum, si non scribendum: μου ἔξω τι. De collocatione indefiniti τι intermedia et liberiore vid. Orvill. Char. p. 320 = 394 Lips. 10) τῆς om Ω. 11) παραπρεσβείας s. δ. 12)

γὰρ εἶλεν¹¹ Ὀλυμπον Φίλιππος, Ὀλύμπι' ἐποίει, εἰς¹⁵ δὲ τὴν
 θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας¹⁶
 συνήγαγεν. (193) ἐστιῶν δ' αὐτοὺς¹ καὶ στεφανῶν τοὺς νε-
 νικηκότας² ἤρετο Σάτυρον³ τουτουῖ⁴, τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν,
 τί δὴ⁵ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται, ἢ τιν'⁷ ἐν ἑαυτῷ μικροψυ-
 χίαν ἢ πρὸς αὐτὸν⁸ ἀηδίαν ἐνεορακῶς.⁹ εἶπεν¹⁰ δὴ¹¹ φασὶ
 τὸν Σάτυρον, ὅτι, ὦν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται,¹² οὐδενὸς¹³ ὦν ἐν 20

celebravit, ad id autem sacrificium et celebritatem omnes artifices congre-
 gaverat. (193) quos quum exciperet epulis et victores coronis ornaret;
 interrogavit Satyrum huncce, comicum histrionem, cur tandem solus nihil
 postularet sive aliquo in se animo parvo sive malevolo in ipsum perspecto.
 respondisse aiunt Satyrum, quae reliqui requirant, eorum sibi nihil esse

ταύτης Σ. — ταυτησι LaurS. vulg. 'Quod h. l. aequo fortius videtur.'
 Shilleto. 'Vide an legendum μίκρ' ἀκούσατέ μου ἔξω τῆς πρ. ταυτέ.

τε ταυτὶ
 ut vulg. orta sit ex ταυτης i. e. ταυτης.' Dobracus. 13) ἐπεὶ Rufus
 αβ' p. 82 Boiss. Hermog. T. III p. 453 W. Cf. citantes locum Rhetor.
 Anonym. in Notit. Manuser. T. XIV p. 192. Theon. Prog. cap. II. Rh.
 T. I p. 160 W. Anonym. Rh. De Figuris vs. 17. Tiber. Rh. ιη' p. 35
 Boiss. 14) εἶχεν r. LaurS. 15) εἰ pr Q. 16) ι in τεχνίτας est cor-
 rectum Σ, ι fort. ex η. — τεχνήτας LaurS.

193. 1) αὐτοὺς Q. Vind3. 2) Cit. Harpoer. Suid. Phot. s. v. Στεφα-
 νῶν. 3) σάτυρον corr aliquid in τν Q. 4) Cit. AnecdBachm. T. I p.
 105. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 79. Harpoer. Suid. Phot. s. vv. Προπόλαια
 et Ὅτι ξένους. Apollon. De Pronom. in Wolfi et B. Mus. I fasc. 2 p.
 335 = p. 75 Bkk. 5) δῆποτε s. 6) γρ. ἀπαγγέλλεται (ut Vind7)

αἰτεῖ AldV. Less. Hoc est verae lectionis interpretamentum. Vid.
 Lexicographos ad §. 41 citatos. — Hermogenes l. c. sic: Σάτυρον του-
 τουῖ τὸν κωμικὸν εἶδεν ὑποκριτὴν, ὃς οὐδὲν ἐπαγγέλλεται sine ἤρετο.
 Cf. id. p. 420. Item Rufus. 7) ἢ τιν' vulgo. Proxime αὐτῷ Aldetc. — εαν-
 τω Σ. — ἑαυτῷ LaurS. vulg. — αὐτῷ Aug1. — αὐτῷ Π. s. 8) τίνα πρὸς
 αὐτὸν Aug2. k. — πρὸς αὐτὸν AldV. Bekk. Turice. Shilleto. — om r. LaurS.
 9) ἐωρακῶς Aug1. 2. k. r. s. δ. Harl. Obs. Ask. Bav. II. LaurS. 'Simplex
 non fuit cur Taylorus praeferret. Herodot. III, 53: ἐν . . τῷ προσβυτέ-
 ρῳ τῶν παιδῶν οὐκ ἐνέωρα.' Schaeferus. — ἐνεορακῶς T. — ἑορα-
 κῶς F. — ἑορακῶς Φ. — ἐνέωρακῶς Ald. — ἐνέωρακῶς Q. — ἐνέωρα-
 κῶς Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. — — ἐνε. εἰη LaurS.
 vulg. — εἰη om Σ. 'εἰη si a mala manu accessit, vellem haec in
 codd. sic scripta legerentur: ἐπαγγέλλεται, τίνα ἐν ἑαυτῷ ἢ μικροψυ-
 χίαν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακῶς.' Schaeferus. Praeferrem de-
 lere ἢ prius quam hiatum ferre ἑαυτῷ ἢ. Etiam ἢ τίνα scribi posset.
 Sed vid. ad §. 6. not. 2. aut potius scr. ἢ τιν'. 10) εἶπει pr Q. 11) δὲ Ald
 etc. — δῆ Σ. LaurS. vulg. 12) δέονται Q. Vind3. 13) οὐδενας? pr Q.

χρεία τυγχάνει, ἃ δ' ἂν αὐτὸς¹⁴ ἐπαγγείλαιθ'¹⁵ ἡδέως, ῥᾶστα μὲν ἐστὶν Φιλίππῳ δοῦναι καὶ χαρίσασθαι πάντων, δέδοικε¹⁶ δὲ, μὴ διαμάρτη. (194) κελεύσαντος δ' ἐκείνου λέγειν¹ καὶ²⁵ τι καὶ² νεανιευσαμένου τοιοῦτον,³ ὥς⁴ οὐδὲν⁵ ὃ τι οὐ ποιήσει, εἰπεῖν φασὶν αὐτόν,⁶ ὅτι ἦν αὐτῷ⁷ Ἀπολλοφάνης ὁ Πυδναῖος ξένος καὶ φίλος, ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐτελεύτησεν ἐκεῖνος, φοβηθέντες οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ὑπεξέθεντο τὰς θυγατέρας, παῖδιά ὄντα,⁸ εἰς Ὀλυνθον. Ἀὐταὶ τοίνυν⁹ τῆς πόλεως ἀλού-
402 σης αἰχμάλωτοι γερόνασι καὶ εἰσὶ παρὰ σοί, ἡλικίαν ἔχουσαι γάμον. ταύτας, αἰτῶ σε καὶ δέομαι,¹⁰ δός μοι. (195) βούλομαι δέ σ'¹ ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἷαν μοι δώσεις δωρεάν, ἂν²

opus, quae vero ipse libenter postularet, Philippo quidem datum esse omnium facillima et donatu, sed vereri se, ne repudiaretur. (194) Quum autem ille eum dicere iussisset, et aliquam etiam magnificam pollicitationem addidisset, se nihil non esse facturum; respondisse illum ferunt, Apolophanem Pydnaeum sibi fuisse hospitem et amicum, quum autem per insidias occisus ille obisset, filiolas eius puellulas a cognatis metu perterritis Olynthum, quo tutiores essent, missas esse. 'Eae igitur expugnata urbe captae et apud te sunt, aetate iam nubili. eas a te peto, et quaeso, ut mihi des. (195) Quas si forte mihi dederis, quale munus daturus sis, audire et cognoscere te velim; quo ego lucri nihil faciam, si

14) αὐτοῦς Ald. Mor. — αὐτὸς Σ. LaurS. vulg. 15) ἐπαγγείλαιο AldV. — ἐπαγγέλιτο textus Vind3, in margine: ἐπαγγέλατο. 16) δεδοικέναι vulg. — δέδοικε Σ. LaurS. T. AldV. Vind3. 7. 'Vid. Thue. II, 13 et 80. VIII, 51. Sed Bekkero audiens esse malui.' Shilleto. At ipse nunc Bekkerus dat δέδοικε. — δέδοια Appfr. voluit δέδοικα.

194. 1) λέγειν om text Q, add in marg. — om t. u. 2) καὶ om Vindl. 3) τοῦτον Vindl. 4) ὥς om Q. 5) οὐδὲ r. 6) αὐτόν φασιν Aldetc. F. Φ. Q. t. u. v. Vind3. II. — φασιν αὐτόν Σ. LaurS. vulg. 7) αὐτῷ μὲν coniecit Benselerus Hiat. p. 101: 'sequitur enim ἐπειδὴ δὲ.' At vid. Doberenz. l. c. p. 14 sqq. Esse autem hiatum ferendum in narratione monebam Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. 8) οὗσας vulg. — ὄντα Σ. LaurS. 'Schemate syntactico satis pervulgato, quod interpretautes in vulgarem formam converterent. Vid. ad p. 348, 22.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 337. 9) νῦν vulg. — τοίνυν Σ. LaurS. Q. T. t. u. γρ F. β. AldT. — — νῦν ἔφη vulg. — ἔφη om Σ. LaurS. Lind. Est μέμνησις. Cf. §§. 107. 307. 311. 320. 324. 10) δέομαι om n. Cit. AnecdBkk. p. 122.

195. 1) σ' om Φ. pr Bav (non om F?). 2) ἂν vulg. — αν Σ. LaurS.

ἄρα δὴς.³ ἄφ' ἧς⁴ ἐγὼ κερδανῶ μὲν οὐδέν, ἂν λάβω,⁵ προῖκα⁵
 δὲ προσθίης ἐκδώσω, καὶ οὐ περιόψομαι παθοῦσας οὐδὲν ἀν-
 ἄξιον οὐθ' ἡμῶν οὔτε τοῦ πατρός.⁶ Ὡς δ'⁸ ἀκούσαι⁷ τοῖς
 παρόντας⁹ ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ
 ἔπαινον⁹ παρὰ πάντων γενέσθαι, ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν¹⁰
 τι καὶ δοῦναι. Καίτοι¹⁰ τῶν ἀποκτεινάντων ἦν τὸν Ἀλέξαν-
 δρον,¹¹ τὸν ἀδελφὸν τὸν¹² Φιλίππου, οὗτος ὁ Ἀπολλοφάνης.
 (196) Ἐξετάσωμεν¹ δὴ πρὸς τὸ τοῦ² Σατύρου τοῦτο³ συμπό-
 σιον⁴ τούτων⁵ ἐν Μακεδονίᾳ⁶ γενόμενον, καὶ θεάσασθε, ὥς⁷

eas accepero, sed dote data elorabo, et non committam, ut aliquid indi-
 gni vel nobis vel patre patiantur.' Quod ut convivae audiverunt, tantus
 plausus et tumultus excitatus est et collaudatio ab omnibus, ut Philippus
 commotus concederet. Quanquam ex interfectoribus Alexandri, fratris
 Philippi, fuerat in Apolophanes. (196) Agite conferamus cum hoc Satyri
 convivio convivium istorum in Macedonia celebratum, et spectate quam

3) ἀρα δὴς (ἀρα δὴς Ald. Fel.) Σ. LaurS. vulg. — λάβω IndFel.
 sine ἀρα. 4) ἐφ' ἧς Fel. — ἀφ' εἰς Ald. Q. — τοιαύτης, ἀφ' ἧς conie-
 cit Lambinus. 'Syntaxis posceret τοιαύτην, sed non opus tale quid
 addi, quum facile subaudiatur.' Schaeferus. 5) οὐδέν, ἂν λάβω
 Σ. LaurS. vulg. — οὐδέν, ἐὰν λάβω codd δ. η. — οὐδέν sine reli-
 quis Aldetc. Q. t. u. Vind3. pr II. Hoc placet Schaefero. — οὐδέν
 ἐὰν λάβω F. 6) δὴ Fel. 7) ἀκούσας r. 8) ὥς δὲ ἤκουσαν οἱ παρ-
 όντες AldV. 9) θόρυβον καὶ ἔπαινον Σ. LaurS. Lind. (T. k. r. s). —
 ἔπαινον καὶ θόρυβον vulg. — 'θόρ. καὶ ἔπ. hic ordo praestat; nam
 κρότος et θόρ. ut affinia melius iunguntur. θόρυβον κρότον τοιούτων,
 ὥς ἂν ἐπαινοῦντες τε καὶ συνηθίντες ἐποιήσατε p. 519, 10.' Schae-
 ferus. — καὶ ἔπαινον om LaurS. 10) καίτοι Ald. 11) τὸν Ἀλ. Σ.
 LaurS. T. Lind (hic codex om fortasse ἦν). — articulum om vulg.
 (Vind3?). — Ἀλέξανδρον ἦν Harpocr. s. v. Ἀλ. — Cit. AnecdBkk. p.
 375. AnecdBachm. T. I p. 66. 12) τοῦ Aldetc. LaurS. Q. Φ. s. v.
 Vind3. II. Harpocr. (Aug2?). — τὸν Σ. vulg.

196. 1) ἐξετάσωμεν r. Augl. 2) τοῦ non h. l. om Q. Cf. §. 105.
 not. 12. 3) τούτου Aldetc. LaurS. Q. F' (non Bav?). u. v. Vind3.
 LaurS. — τοῦτο Σ. vulg. 'Opponitur hoc convivium alii ab Aeschine
 agitato.' Reiskius. — τοσοῦτο T. 4) ἔτερον συμπόσιον post συμ-
 πόσιον add vulg. — habet γὰρ marg. antiq Σ. — om textus Σ. LaurS.
 Cf. not. seq. 5) τὸ τούτων vulg. — τὸ om Σ. LaurS. T. Augl. 2. k.
 r. s. LaurS. — 'Malim τούτω, huic Aeschini, aut τούτοις, his, Aeschini
 et eius fraterculis.' Reiskius. 'Praestat τούτων, quippe opponitur ei
 τοῦ Σατύρου.' Schaeferus. — — Bekker. et Dind. etiam nuper reti-
 nuerunt τὸ. Poterat quidem τὸ ante τούτων facile excidere; sed melius
 articulus abest, quia sic significatur istud convivium non unicum fuisse

15 παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὅμοιον. Κληθέντες γὰρ οὗτοι πρὸς
 Ξενοφρόνα τὸν υἱὸν τὸν⁵ Φαιδίμον,⁹ τοῦ¹⁰ τῶν τριάκοντα,
 ὥχοντο, ἐγὼ δ' οὐκ ἐπορεύθην. ἐπειδὴ δ' ἤκου¹¹ εἰς τὸ πί-
 νειν, εἰσάγει¹² τιν' Ὀλυνθίαν¹³ γυναικα, εὐπρεπῇ μὲν, ἐλευ-
 20 θέραν¹¹ δὲ καὶ σώφρονα, ὥς τὸ ἔργον¹⁵ ἐδήλωσεν. (197) Ταύ-
 την τὸ μὲν πρῶτον οὕτως¹ πίνειν ἡσυχῇ καὶ τρώγειν ἡνάγκα-
 ζον² οὗτοί μοι δοκεῖ,³ ὥς διηγείτ' Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὕστεραίᾳ,
 ὥς δὲ προΐει⁴ τὸ πρᾶγμα καὶ διεθερμαίνοντο, κατακλίνεσθαι⁵

aequale huic et simile fuerit. Invitati isti ad Xenophronem Phaedimi filium, unius e triginta tyrannis, abierunt, ego vero non veni. Ut autem ad popula ventum est, introducit is mulierem quandam Olynthiam, formosam quidem illam, sed ingenuam et modestam, ut res declaravit. (197) Eam primum bibere sic paulatim et edere isti (opinor) cogebant, ut mihi postmodum latrocles narravit. ut autem res procedebat et mero incalescebant

istorum hominum tam luxuriosum, sed unum ex iis. — Sed rectissime ille vir artis criticae peritissimus nuper delevit *ἔτερον συμπόσιον*. Breviloquentes enim, id quod scribae corrigendum esse putabant, Graeci saepissime substantivum unum pro duplici ponunt, ut constat, non amant bis idem continuare. II. I. proxime construendum est *συμπόσιον* cum sequenti *τούτων*, quamquam etiam ad τὸ τοῦτο pertinens.

Est pausa post τοῦτο. — *τούτων* om LaurS. 6) *μακεδόνι* u. 7) *ὡς* Σ, *ἐι* superscripsit antiq. — item ὡς pr LaurS correctum in *ει*. — *εἰ* vulg. marg antiq γρ Σ. Primae manus Σ et LaurS exhibent acerbiorem coniunctionem. 8) *τοῦ* Aldetc. LaurS. Ω. Φ. ι. u. Vindl. 3. 7. Pollux Onom. VI §. 8. — *τὸν* Σ. vulg. 9) *Φαιδίαν* eum Xenophon nominavit Hist. Graec. Lib. II cap. 3 §. 2. Vid. Sievers. Comment. Xenoph. p. 94. 10) *τοῦ* om Ω. 11) *ἦλθον* γρ β. — Locum cit. Anonym. Segnier. in Notit. et Extract. Metorum. T. XIV, 2 p. 195. 12) *εἰσάγειν* Ω. — *εἰσάγειν* u. Vind3. 13) *ὀλυνθία* pr Ω. 14) 'Atqui fuit mancipium, malim igitur *ἐλευθέριον*, nisi, quae lenior etiam mutatio est, praeferas *ἐλευθερίαν*. Vid. Dorvillius ad Char. p. 281 Lips.' Schaeferus. At cf. Aeschin. f. leg. §§. 4 et 5. Vid. Frank. Quaest. Aeschin. p. 5. Astii Lexic. Plat. s. v. Ἐλεύθερος. 15) *τέλος* Aldetc. *ἔργον* Σ. LaurS. vulg. 'Non tantum exitus computationis ostendit honestam esse mulierem, sed totum negotium, ex quo tempore introducta est.' Schaeferus.

197. 1) *οὕτως* Ald. ι. u. 2) *ἡνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν* Ald. Fel. — Ἠνάγκαζον post *τρώγειν* Σ. LaurS. vulg. — 'Quae sedes aptior est. cogebant, opinor, hi. nam nisi coacta fuisset, ne tetigiasset quidem nec vinum nec tragemata.' Schaeferus. 3) *δοκεῖν* LaurS. vulg. — *δοκεῖ* Σ. Rectissime iudicat Fritsch. Lucian. p. 26. Nihil deest, quod Reiskius censuit. Vid. not. 2. 4) *προΐει* Vind7. 5) *κατεκλίνεσθαι* Ω.

καὶ τι καὶ⁶ ἄδειν⁷ ἐκέλευον. ἀδημονούσης⁸ δὲ τῆς ἀνθρώπου⁹ καὶ οὐτ' ἐθέλουσης οὐτ' ἐπισταμένης, ὕβριν τὸ πρᾶγμ' ἐφασαν οὐτοσί καὶ ὁ Φρύνων καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι, τῶν θεοῖς ἐχθρῶν, τῶν⁹ ἀλιτηρίων¹⁰ Ὀλυνθίων αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν, καὶ κάλει¹¹ παῖδα' καὶ ἱμᾶντα¹² τις¹³ φερέτω. ἦκεν¹⁴ οἰκίτης¹⁵ ἔχων¹⁶ ῥυτίδα, καὶ πεπωκότων οἶμαι καὶ μικρῶν¹⁷ 403 ὄντων τῶν παροξυνόντων εἰπούσης τι καὶ δακρυσάσης¹⁸ ἐκείνης περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον¹⁹ ὁ οἰκίτης ξαίνει²⁰ κατὰ τοῦ νώτου²¹ πολλάς. (198) ἔξω δ' αὐτῆς¹ οὐς' ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ 5

animi, assidere atque etiam aliquid canere iuvent. aestuante muliere, quae neque vellet neque sciret, contumeliam id factum interpretantur iste et Phrynon, et non ferendum esse dictitant, quod captiva ex invisibilibus deo, e nefariis Olynthiis, deliciis faceret. 'Voca servum,' et 'Lorum aliquis afferat.' Venit servus scuticam gestans, quum autem potassent scilicet, et levi de causa bilis moveretur, quia aliquid illa dixerat et illacrimarat, dilacerata tunica servus crebras (plagas) tergo ingerit. (198) Tum amens

6) καὶ om Lind. 7) τραγωδεῖν Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1254. Debetur superiori τρώγειν. — ἄδειαν Ald. 8) Hinc AnecdBkk. p. 341, 25. Harpocr. 9) τε καὶ LaurS. vulg. — καὶ F (non Bav?). II. — (τε καὶ τῶν Ω?). — τῶν Σ. Augl. 2. Laur8. (k. r. s.). 10) ἀλιτηρίων Σ. pr Ω. LaurS. 11) κάλει δὴ F (Bav?). Φ. — δὴ superscr alia manus Σ et in marg habet. superscr corr II. — habet pr LaurS, eadem man delevit. 12) ἱμᾶντα vulg. (Cf. BkkAnecd. p. 100, 26: ἱμᾶντες). — ἱμᾶντά Bekk. Secundum Ioannis Tonica p. 8. Recte distinguitur atticus usus a communi in Crameri Anecd. Ox. T. I p. 217. De quo communi usu vid. Choerobosc. T. I p. 98 ed. Gaisf. Cf. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. Lehrs. ad Herodian. p. 116. 13) τίς Ald. Fel. Vind3. 14) ἦλθεν Augl. 2. k. r. s. s. δ. Laur8. 15) οἰκίτη pr Σ, eadem manus σ superscripsit. 16) φέρων r. Laur8. 17) μικρῶν coniecit sive Wolfius sive Mor. margo, unde Bodl. Sed μικρῶν est generis neutrius. — μικρῶν AldB. 18) διακρουσάσης Augl. k. r. s. η. Laur8. 'Placeret utique magis διακρουσαμένης.' Reiskius. 'διακρουσάσης multo efficacius ad auditorum misericordiam movendam iramque in Aeschinem acuendam.' Schaeferus. — παρακρουσάσης Vindl. 19) χιτωνῶν Schol. Aristoph. Acharn. vs. 320. — χιτωνῶν Vind7. — σχιστὸν χιτωνίσκον coniecit Stoeber. ad Thomam M. verba Demosthenica citantem p. 638. Cit. etiam idem p. 359. AnecdBkk. p. 159. Suidas s. v. Φοινικίδα, ubi om τοῦ ante νώτου, item Chorizius Gaz. p. 165 ed. Boiss. 20) ξένει Ω. 21) νῶ Vind3.

198. 1) αὐτῆς Ω. Ald. Mor.

τοῦ πράγματος² ἡ γυνή, ἀναπηδήσασα προσπίπτει³ πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ, καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. καὶ εἰ μὴ κείνος ἀφείλετο⁴ ἀπώλει⁵ ἂν παροινουμένη. καὶ γὰρ ἡ παροινία τοῦ καθάρματος τούτου⁶ δεινὴ. καὶ περὶ⁶ ταύτης τῆς
 10 ἀνθρώπου καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ λόγος ἦν ἐν⁷ τοῖς Μυρίοις, καὶ Διόφαντος⁸ ἐν ὑμῖν⁹ ἀπήγγελλεν,¹⁰ ὃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν¹¹ ἀναγκάσω, καὶ κατὰ Θετταλίαν πολὺς λόγος καὶ πανταχοῦ.

199. Καὶ τοιαῦτα σιννειδῶς αὐτῷ¹ πέπραγμέν² ὁ ἀκάθαρ-
 15 τος³ οὗτος⁴ τολμήσει βλέπειν⁵ εἰς⁶ ὑμᾶς, καὶ τὸν βεβιωμένον⁷ αὐτῷ⁸ βίον⁹ ἀντίκα δὴ μάλ¹⁰ ἔρει λαμπρᾷ¹⁰ τῇ φωνῇ. ἐφ' οἷς

animi prae dolore et re mulier subsiliens ad genua Iatrocli accidit et mensam subvertit. et nisi is eam eripuisset; interfecta esset contumeliam patientis ab ebris. temulentia enim istius impuri est crudelis. ac de hac muliere et in Arcadia sermo fuit apud Decem millia et Diophantus apud vos renuntiavit, quem mox dicere cogam testimonium, et pervulgatus rumor fuit in Thessalia et ubique.

199. Quamquam talium sibi conscius facinorum impurus iste vos audebit intueri, et actam a se vitam clara statim voce praedicabit. quae res

2) *πράγματος* IndFel. marg Laur8. Aug2. Weim. — *πράγματος* Σ. text Laur8. vulg. 'Quod et aptius huic loco est (nam illne πολλὰ ῥητορικώτερον, opinor, dictae corpus vix *ἐτραυματίσαν*), et librorum plerorumque auctoritate nititur. Cf. p. 402, 23. Passim autem duo haec substantiva confunduntur. Vid. not. ad Gregor. Cor. p. 491 et Notices et Extraits des Mscr. T. V p. 661.' Schaeferus. 3) *σασα* *προς* in lacuna explevit rec Laur8. 4) *ἀφείλετο* αὐτὴν Aug1. 2. k. r. s. s. η. Laur8. — *ἀφείλετο* καὶ Fel. — 'καὶ addidi i. q. *vel, adeo.*' Reiskius. — *ἐφείλετο* u. 5) *τούτου* Aug1. 2. k. r. s. Laur8. 6) *παρὰ γὰρ* δ. 7) In Laur8 mirum comp. correctum e *τόν*? 8) *Διόφαντος* AnecdBkk. p. 156. Suidas s. v. *Μαρτυρῶ*. 9) *ἡμῖν* Aug2. s. Vindl. 10) *ἀπήγγειλεν* Ald. Mor. — *ἀπήγγειλεν* vulg. — *ἀπήγγειλα* Suidas. — *ἀπήγγειλεν* Σ. Laur8. T. AnecdBkk. 11) *αὐτὸν μαρτυρεῖν* Mor. — *μαρτυρεῖν αὐτὸν* Σ. Laur8. vulg.

199. 1) *ἐαυτῷ* vulg. — *αὐτῷ* Σ. Laur8. 2) *βεβιωμένα* *ἐαυτῷ* Hermog. Rh. T. III p. 339. 3) *καταρατος* cod η. 4) *οὗτος* Laur8. vulg. — *οὗτος* Σ. T. 5) *λέγειν γὰρ* marg antiq Σ. 6) *εἰς* om pr Ω. t. u. v. 7) *τῶν βεβιωμένων* s. — *τῶν βεβιωμένων* Laur8. 8) *αὐτῷ* Σ. — *αὐτῷ* Laur8. vulg. — *αὐτῷ* AldV. Hermogenes. Bav. 9) *αὐτῷ βίον* om Aug1. k. r. s. Laur8. 10) *μακρᾷ* Hermogenes.

ἐργῶν' ἀποπνίγομαι.¹¹ οὐκ¹² ἴσασιν οὗτοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς τὰς βίβλους ἀναγινώσκοντά σε¹³ τῇ μητρὶ τελούσῃ, καὶ πατὴρ οὐτ' ἐν θιάσοις¹⁴ καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον, ¹⁰⁰ (200) μετὰ ταῦτα δὲ ταῖς ἀρχαῖς ὑπογραμματεύοντα καὶ δυοῖν¹ καὶ² τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα,³ τὰ⁴ τελευταῖα δ'⁵ ἐναγχοῦς ἐν⁶ χορηγίοις ἀλλοτρίοις ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.⁷ Ποῖον οὖν ἔρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας, ἐπεὶ ὁ γε⁸ βεβιωμένος⁹ σοι τοιοῦτος¹⁰ φαίνεται; ἀλλὰ τὸ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. οὗτος ἄλλον ἔκρινε παρ' ἑμὲν ἐπὶ¹¹ πορνείᾳ. Ἀλλὰ μήπω ταῦτα,¹² ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας μοι λέγε πρῶτον¹³ ταυτασί.

mibi spiritum intercludit. scilicet hi nesciunt te a primordio aetatis legisse libros matri inittanti, et puerum in coetibus Liberi patris et inter ebriosos homines esse volutatum, (200) post autem scriptioni apud magistratus dedisse operam, et propter duas et tres drachmas fuisse sceleratam, postremo, non ita olim, alienis sumptibus ad tertias partes acclitandas, quum bene tecum agi putares, vili victu apud eos esse nutritum. Quam igitur vitam referes, quam non vixeris? nam eam quidem quam vixisti, talem esse constat. Sed o licentiam: iste alium apud vos impudicitiae reum egit. Verum nondum haec, sed testimonia mihi prius recita ista.

11) ἀποπνίγομαι tertia syllaba correcta est in Σ (ex ει?) a prima manu. — ἀνιῶμαι AldB. — Cit. Anonymus Rh. T. VII^b p. 1021. 12) x in οὐκ est corr Σ, ut videtur, ab ipso primo scriba. 13) οὗτοι σε; mediis omissis Hermogenes, item Minucianus T. IX p. 613 W. 14) θιάσοις Ω. — Cit. Harpoer. Phot. Suid. s. v. Θιασ. et breviter Minucianus.

200. 1) δυεῖν Bav (F?). s. Laur8. 2) ἦ Laur8. vulg. — καὶ Σ. Augl. 2. k. r. η. Vind7. Laur8. Saepe quidem καὶ et ἦ confunduntur. Cf. §. 209. Sed ἦ inter disiuncta scribae alteri coniunctioni praeferebant, ut consentaneum est. Vid. ad Syntax. §. 1 not. 7. 3) ὄντα πονηρὸν Laur8. 4) τὰ om Fel. 5) δ' om Ω. t. u. 6) ἐν om Bav (non F?). 7) Respexit Pollux Onom. III §. 111. — Post φωνῇ et καλινδούμενον et ὄντα et παρατρεφόμενον vulgo signa interrogandi ponebantur. Acerbius est dictum sine interrogatione. 8) τε u. 9) βιωσόμενός Ω. u. 10) τοιοῦτος ὢν Mor. Augl. Laur8. (T. k. r. s). — ὢν om Σ. Laur8. vulg. Cf. Lept. §§. 18. 20. 82. Mid. § 9. Aristocr. §. 64. Conon. §. 24. Thuc. IV, 34 §. 1. VI, 49 §. 2. 11) ἐν t. u. margo Vind3, cuius textus ἐπὶ. 12) ἀλλὰ μὴ πῶ ταῦτα om Augl. k. r. s. Laur8. 13) πρῶτον λέγε Laur8.

MARTYPIAI.¹

201. Τουσούτων² τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων, ὧς ἄνδρες
δικασταί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξελέλεγκται³ (ἐν οἷς τί⁴ κακὸν⁵
οὐκ⁶ ἐνι;⁷ δωροδόκος, κόλαξ, ταῖς ἀραῖς, ἐνοχος, ψεύστης,
τῶν φίλων προδότης, πάντ' ἐνεστι τὰ⁸ δεινότετα),¹⁰ πρὸς ξὺν
οὐδ' ὅτιοῦν τούτων ἀπολογήσεται, οὐδ' ἔξει δικαίαν οὐδ'
ἀπλὴν εἰπεῖν ἀπολογία¹¹ οὐδεμίαν. Ἄ δ' ἐγὼ πέπυσμαι¹²
μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ἔστι μὲν ἐγγυτάτῳ μανίας, οὐ μὴν ἀλλ'
¹⁰ ὥςως τῷ μηδὲν ἔχοντι δίκαιον ἀλλ' εἰπεῖν ἀνάγκη πάντα μη-
χανᾶσθαι. (202) Ἀκούω γὰρ αὐτὸν εἶναι, ὥς ἄρ' ἐγὼ πάντων
ὧν κατηγορῶ¹ κοινωνὸς γέγονα, καὶ συνήρεσκειν² ταῦτά³ μοι,
καὶ συνέπραττον αὐτῷ,⁴ ἔπειτ' ἐξαίφνης μεταβέβλημαι καὶ
¹⁵ κατηγορῶ. Ἔστι δ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπραγμένων οὔτε δικαία,

201. Quum igitur ea, quae in vos commisisse convictus est, tot et tanta sint, iudices, (in quibus quid mali non inest? corruptus, assentator, diris obligatus, mendax, amicorum proditor, omnia insunt atrocissima); nihil horum ne quidlibet quidem defendet, neque quicquam aequi aut boni poterit respondere. Quae autem eum ego responsurum esse comperi, sunt illa quidem insaniae proxima, verumtamen fortasse ei, qui nullam aliam iustam habet excusationem, quidvis necesse est comminisci. (202) Dicturum enim audio, eorum me, quae accusem, socium sibi fuisse et approbatorem et adiutorem omnium, deinde repente mutatum, accusare. Quan-

201. 1) De marginalibus h. l. in Σ repertis vid. Prolegg. Critt.

p. 227. 2) τοσούτων Ω. 3) ἐξελέλεγκται Ω. Proxima signis parenthesis inclusi, quamquam relativo pronomine prolata, quia offendebant tamquam in oratione hiulca. 4) τι Bkk. Oxon. operarum culpa. 5)

κακῶν Augl. k. r. s. Laur8. Dicendum potius τῶν κακῶν. — κακῶν Σ eadem manu, eodem certo atramento, sed o est minutum. 6) οὐκ ex-cidit in Herw. 7) ἐνι, εἰ coniecit Reiskins, cui oratio nimis abrupta et hiulca videretur. 8) ἐραῖς pr Ω. — in Laur8 αῖς est corr. 9) ἐνεστι τὰ om Bav. — ἐνεστι om F. Φ. Π. — ἐστι τὰ Laur8. — Unice placet Schaefero: πάντα δεινότετα. 10) λεγόμενα Ald. Mor. — δει-νότετα Σ. Laur8. vulg. — γρ. δεινότετα AldV. — δεινότετα λεγόμενα Weim. — πεγόμενα coniecit Reiskius. 11) ἀπολογία εἰπεῖν k. 12) πέπεισμαι s. Vid. Mid. §. 208. Cf. Orvill. ad Char. p. 634 = 588

Lips. — πέπυσμαι Laur8 eadem manu. Cf. proxime §. 202: ἀκούω.

202. 1) κατηγορεῖ cod δ. 2) συνήρεσθε u. 3) ταῦτά coniecit Markl. 'Non opus. Vid. not. ad p. 209, 17.' Schaeferus. 4) αὐτῷ Laur8. vulg. — αὐτῷ Σ. — αὐτῷ Bkk. (Laur8).

οὔτε προσήκονσ' ἡ τοιαύτη ἀπολογία, ⁵ ἐμοῦ μέντοι τις κατηγορία ⁶ (ἐγὼ μὲν γάρ, εἰ ταῦτα⁷ πεποίηκα, φανλὸς εἰμ' ⁸ ἄνθρωπος), τὰ δὲ πράγματ' ⁹ οὐδὲν βελτίω διὰ τοῦτο. οὐδὲ πολλοὺ δει. ¹⁰ (203) Οὐ μὲν ἀλλ' ἐγὼρ' οἰμαί¹ μοι² προσήκειν ἀμφοτέρω³ ὑμῖν ἐπιδείξαι: καὶ ὅτι ψεύσεται ταῦτ' ³ ἐὰν λέγῃ, καὶ τὴν δικαίαν ἥτις⁴ ἐστίν⁵ ἀπολογία. ⁶ Ἡ μὲν τολύνην δικαία καὶ ἀπλῇ, ἥ, ὥς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα⁷ δεῖξαι, ⁸ ἥ, ὥς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. τούτων δ' οὐδέτερον δύναται⁹ ἂν οὗτος ποιῆσαι. ¹⁰ (204) οὔτε γὰρ ὥς συμφέρει δῆπον¹ Φω- ²⁵

quam autem actorum talis neque iusta est defensio neque conveniens, sed mei quidem accusatio quaedam (ego enim, ista si feci, nequam homo sum), res autem propterea nihilo sunt meliores. minime. (203) Verumtamen officii mei esse puto utrumque vobis ostendere: et mendacium eius, si talia dicet, et iustam defensionem. Quae ita fuerit iusta et simplex, si aut non fecisse se, quae accusentur, ostenderet, aut acta quae sint profuisse reipublicae. Quorum iste neutrum facere potuerit. (204) Neque enim dicere profecto potest utile, quod Phocenses perierunt et Py-

5) ἡ ἀπολογία αὕτη γο marg antiq Σ. LaurS. — αὕτη ἀπολογία Φ. Π, in quo codice est rasura. — ἡ ἀπολογία τοιαύτη (i. e. quum talis sit) coniecit Benselerus Hiat. p. 98. 6) τίς κατηγορία Vind3. — τίς κατηγορεῖ; Schol. indeque IndLambini. — τίς κατηγορεῖ Vind1. 7) ταῦτα Σ. 8) εἰ μὴ Ald. 9) 'Scilicet τὰ ὑπὸ τούτου διεφθαρμένα. Nisi malis legere τὰ δὲ τούτου πράγματα aut τὰ σὰ δὲ πράγματα.' Reiskius. 'τὰ πράγματα i. q. τὰ πεπραγμένα vs. 15 nihilque nec subaudiendum neque addendum.' Schaeferus. 10) 'Rescribendum videtur οὐδέν· πολλοῦ γε δεῖ, vel οὐ· πολλοῦ γε δεῖ.' Iurinus. 'Vid. not. ad p. 100, 10. p. 370, 2.' Schaeferus.

203. 1) οἰμαί Reiskius de suo. 2) μοι post οἰμαί om Aug1. 2. r. s. Laur8. 3) ταῦτα πάντα Q. 4) εἰ τις Π. — ^{εἰ} τις Laur8 ead manu. 5) ἔσται cod δ. 6) ἀπολογίαν coniecit Dobraeus. Shilleto duo exempla citavit: Eurip. Ion. vs. 1307. Soph. Trach. vs. 97. Non tam rara est haec quae dicitur inversa assimilatio, quam ille vir doctissimus credebat. Cf. Cor. §. 16. Lysiae Or. De Aristophan. Pecun. §. 47. Vid. Taylor. Ind. Lys. p. 920 Reisk. s. v. Antiptosis. Krueger. Gr. §. 51, 10 ann. 9. alii. — — ψεύζεται post ἀπολογία add LaurS. vulg. Cf. §. 88. — om Σ. Aug1. Laur8. (k. r. s). Repetendum tacite est ἐπιδείξαι. 7) κατηγοροῦμένα s. δ. η. Laur8. 8) δεῖξαι u. 9) δύναται Aug2. — δύναται Q. 10) δύναται εἰπεῖν (sine ἂν οὗτος) Aug1. k. r. s. δ. Harl. Laur8. 'ποιῆσαι i. e. δεῖξαι.' Reiskius. 'εἰπεῖν videtur interpretantis esse. Saepe ponitur ποιεῖν, ne antedecens verbum repeti oporteat.' Schaeferus.

204. 1) δῆπον om Aug1. 2. k. s. Laur8.

κίας ἀπολωλέναι² καὶ Πύλας Φίλιππον ἔχειν καὶ Θηβαίους
 ἰσχύειν καὶ ἐν Εὐβοίᾳ στρατιώτας εἶναι καὶ Μεγάροις ἐπιβου-
 λεύειν καὶ ἀνώμοτον³ εἶναι τὴν εἰρήνην, ἔνεστι λέγειν αὐτῷ,⁴
 405 οἷς⁵ τότ' ἐναντί⁶ ἀπήγγειλε⁷ πρὸς ὑμᾶς ὡς συμφέροντα καὶ⁸
 γενησόμενα. οὐδ' ὡς οὐ πέπρακται ταῦτα, δυνήσεται πείσαι
 τοὺς⁹ αὐτοὺς ἑορακώτας¹⁰ ὑμᾶς καὶ εὖ εἰδώτας. (205) Οὐκοῦν
 5 ὡς οὐ κεκοινῶνῃκα τούτοις¹ οὐδενός,² λοιπόν μοι³ δεῖξαι.
 βούλεσθ⁴ οὖν ὑμῖν, πάντα τὰλλ' ἀφείς — ἃ παρ' ὑμῖν ἀντεῖ-
 πον, ἃ ἐν⁵ τῇ ἀποδημίᾳ προσέχρονον, ὡς ἅπαντα τὸν χρόνον
 ἡναντιῶμαι —, αὐτοὺς⁶ παράσχωμαι μάρτυρας⁷ τούτους,⁸ ὅτι⁹

las Philippus tenet et Thebani sunt potentes et milites in Euboea versan-
 tur et Megaris insidiatur et pax nullo est iureiurando confirmata, quibus
 tum contraria nuntiavit vobis, ut quae et utilia essent et futura. Neque
 illa non esse facta persuadere vobis poterit, qui vidistis ipsi et comperta
 habetis. (205) Reliquum est igitur, ut me in nulla re cum istis communi-
 casse ostendam. Cupitisne igitur, ut, ceteris omnibus omissis, quae
 apud vos in eos dixi, quibus in itinere eos offendi, quomodo iis omni
 tempore sum adversatus, ipsos istos vobis producam testes, omnia inter

2) ἀπολωλέναι AldV. AldT. T. k. 3) 'Quomodo ἀνώματος? An
 quod Aeschines et legati non ὤρκωσαν Philippi socios? Atqui loquitur
 nunc de iis, quas acciderunt post legationem obitam et renuntiatam.
 An ἀνόνητον vel ἀνήντοι?' Dobraeus. Hoc aliis pertinere videtur
 ad pacem correctam, quae iureiurando confirmata non est. Vid. Weisk.
 Hyperb. II p. 42. Boeckneek. Quæst. p. 207. Sed referendum est ad
 socios iuramento non adstrictos. Vid. Arn. Schaefer. Dem. T. II p.
 247 sq. 4) λέγειν αὐτῷ ἔνεστιν Ald. Fel. Q. F. Φ. t. u. v. Vind3. —
 ἔνεστι λέγειν αὐτῷ Σ. LaurS. vulg. 5) ὅς mavult Dobraeus. 5) τότ'
 ἐναντία Σ. T. Lind. — τότε τὰναντία LaurS. vulg. 7) ἀπήγγειλε s.
 8) καὶ om IndLamb. 9) τοὺς om Φ. 10) ἑορακώτας libri. Vid. Pro-
 legg. Gramm. §. 76.

205. 1) τούτων Harl. 2) μηδενός Aldetc. — οὐδενός Σ. LaurS.
 vulg. 3) ἐμοί Φ. 4) βούλεσθαι Q. 5) ἃ ἐν LaurS. Lind. vulg. —
 ἃ om pr Σ (add antiq). T. Potest abesse in asyndeto. At retinebam,
 quia inter ον et ἐν facile poterat excidere. 6) ὅπως αὐτοὺς cod δ. (ad
 ὡς ante ἅπαντα referendum esse Reiskio videtur, merito). 7) π. καὶ μάρ-
 τυρας k. 8) τούτοις LaurS. vulg. — τούτους Σ. Augl. 2. k. r. s. LaurS.
 — In Parisina mea operarum culpa excidit s. 9) ὡς vulg. — ὅτι Σ. LaurS.
 T. Augl. 2. k. r. s. AldT. LaurS. 'Vel deletio ὡς legendum ἃ πάντα
 vel potius delenda ὡς πάντα τὰναντία ἐμοί καὶ τούτοις πέπρακται,
 quae sunt var. lect. superiorum. Sic melius finiatur periodus, ut Lept.
 p. 495, 15.' Dobraeus. Nihil mutandum est, nisi ὅτι recipiendum.

πάντα τάναντί' ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται, καὶ χρήμαθ' οὐ- 10
τοι μὲν ἔχουσιν ἐφ' ¹⁰ ὑμῖν, ¹¹ ἐγὼ δ' οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν;
θείασασθε ¹² δῆ.

206. Τίνα τῶν ἐν τῇ ¹ πόλει φήσαιτ' ἂν βδελυρώτατον
εἶναι καὶ πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας ² μεστόν; οὐδεὶς
οὐδ' ³ ἂν ἀμαρτῶν ⁴ ὑμῶν, ἄλλον ⁵ ἐν οἷδ' ὅτι φήσειεν ⁶ ἡ Φι-
λοκράτην. τίνα δὲ φθέγγεσθαι ⁷ μέγιστον ἀπάντων καὶ σαφέ- 15
στατ' ἂν εἰπεῖν ὃ τι βούλοιο τῇ ⁸ φωνῇ; Αἰσχίνην οἷδ' ὅτι
τουτονί. τίνα δ' οὔτοι μὲν ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς
ὄχλους ⁹ φασὶν εἶναι, ¹⁰ ἐγὼ δ' εὐλαβῇ; ἐμέ. οὐδὲν γὰρ πώ-

me et illos contraria esse facta, istos pecuniam contra vos accepisse, me recusasse? videte igitur.

206. Quem in civitate fateamini esse vecordissimum et impudentiae ac contemptus refertissimum? neminem vestrūm vel errante lingua alium scio dicturum quam Philocratem. Quem autem omnium clamosissimum et quod libet clarissime voce sua pronuntiantem? Aeschinem istum nimis. Quem autem isti carere audacia et timidum esse ad multitudinem dicunt, ego autem verecundum? me. neque enim unquam vobis molestus

10) ἐφ' *t. u. β.* Vind3. — ⁸ ἄφ' *Ω.* 11) ἐφ' ὑμᾶς confecit Wolfius.
καθ' ὑμῶν
— ἐφ' ὑμῖν *Π*, 2 corrector illud interpretamentum superscripsit. —
'ἐφ' ὑμῖν recte habet. Vid. Indicem s. v. num. 4.' Reiskius. Krue-
ger. Gramm. Gr. §. 68, 41 ann. 7. 12) θείασασθαι *Σ*, antiq super-
scripsit s.

206. 1) τῇ om Herw. incuria. 2) ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας vulg.
— ἀναιδείας καὶ ὀλιγ. *Σ.* Laur8. T. Lind. 'Quorum codicum auctori-
tas nisi esset, nemo non praeferret ordinem Reiskianum [vulgatum].
nam ἀναιδείας fortius est. Cf. not. ad p. 286, 21.' Schaeferus. Im-
pudentia est causa contemptus ac superbiae; atqui causa melius prae-
ponitur; ergo rectius ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας scribitur. 3) οὐδ' om
Herw. — οὐδὲν pro οὐδ' ἂν AldB. 4) ἀμαρτῶν *Σ.* 5) ἄλλων s.
6) φήσειεν ἂν Mor. Augl. k. r. Laur8. — φήσειεν sine ἂν *Σ.* Laur8.
vulg. — φήσαιεν ἂν s. 7) φθέγγεσθαι *Ω.* 8) λαμπρᾷ τῇ Mor.
Augl. k. s. Harl. Laur8. AldB. In r est litura. Ex aliis locis peti-
tum est additamentum, quos vid. in Stechow. Aeschin. p. 8. Taylor. ad h. l.
Intrr. ad Plin. II Epist. 3. — λαμπρᾷ om *Σ.* Laur8. vulg. Recte. esset
enim h. l. tautologia. 9) ὄρκους Ald. *t. u.* Vind3. — ὄρ'ους *Ω.* in
cuius margine: ὄχλους. 10) εἶναι om Aldetc. — habent *Σ.* Laur8.
vulg.

20 ποτ' οὐτ' ἠνώχλησα, οὔτε μὴ βουλομένους¹¹ ὑμᾶς βεβιάσμαι.¹²
 (207) Οὐκοῦν ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, ὅσαίς τις λόγος γέγονεν
 περὶ τούτων, καὶ κατηγοροῦντος ἀκούετε¹ μου καὶ ἐλέγχοντος
 αἰεὶ τούτους² καὶ λέγοντος ἄντικρυς,³ ὅτι χρήματ'⁴ εἰλήφασι
 21 καὶ πάντα πεπράκασι τὰ πράγματα⁵ τῆς πόλεως. καὶ τούτων
 οὐδεὶς πάποτ' ἀκούων ταῦτ' ἀντεῖπεν οὐδὲ διήρην τὸ στόμα,
 οὐδ'⁶ ἔδειξεν ἑαυτόν. (208) Τί ποτ' οὖν ἐστὶν τὸ αἴτιον, ὅτι
 406 οἱ⁷ βδελυρότατοι τῶν⁸ ἐν τῇ πόλει καὶ μέγιστον φθεγγόμενοι
 τοῦ καὶ ἀτολμοτάτου⁹ πάντων ἐμοῦ καὶ οὐδενὸς¹ μείζον φθεγ-
 γομένον τοσοῦτον ἠτιῶνται;⁵ Ὅτι τάληθές ἰσχυρόν,⁶ καὶ τού-
 ναντίον ἀσθενές τὸ⁷ συνειδέναι πεπρακόσιν αὐτοῖς⁸ τὰ πρά-
 γματα. τοῦτο παραιρεῖται τὴν θρασύτητα τὴν τούτων, τοῦτ'
 ἀποστρέφει⁹ τὴν γλῶτταν, ἐμφράττει¹⁰ τὸ στόμα, ἄγχει, σιω-

fui aut coegi invitos. (207) Itaque in omnibus contionibus, quoties de his
 mentio facta est, et accusantem me auditis et semper istos redarguentem
 et palam dicentem, eos accepisse pecuniam et omnia vendidisse negotia
 civitatis, quae isti quum audirent, nemo unquam eorum ivit inistias, ne
 aperuit quidem os, ne se ostendit quidem. (208) Quae igitur causa est,
 quod vecordissimi in civitate et praediti voce amplissima a me, qui et
 omnium timidissimus sum et non clarius quovis loquor, tantum superen-
 tur? Quia veritas est potens et contra infirma eorum conscientia prodi-
 tionis. haec eripit istis audaciam, haec linguam reprimit, obturat os,

11) βουλόμενος Φ. 12) ἐβιασάμην Aug1. 2. k. r. s. ε. η. Laur8.
 'Hoc paulo magis congruit antecedenti ἠνώχλησα. Sed praestat βε-
 βιάσμαι ut reconditiis. Sic vs. 7 ἠναντίωμαι sequitur post ἀντεῖπον.
 Nec putandum hoc modo misceri tempora diversa, quippe aoristus in-
 ducit naturam perfecti.' Schaeferus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98.
 207. 1) ἠκούετε ParThiersch. 2) τουτοῖσι Aug2. 3) ἄντικρυς
 pr Ω, corr in ... ρις. 4) γράμματα r. 5) τὰ πραγμ. πεπράκασι
 Mor. Aug1. k. r. s. Laur8. — πεπρ. τὰ πραγμ. Σ. LaurS. vulg. 6) ἀλλ'
 sine οὐδ' Harl.

208. 1) οἱ snperscr. LaurS. 2) πάντων τῶν LaurS prima ut vi-
 detur manus τῶν add. vulg. — πάντων om Σ. pr LaurS, inseruit eadem,
 ut videtur. Aug1. 2. Laur8. (k. r. s). Cf. §. 206 init. 3) ἀτολμοτάτου Ω.
 4) οὐδέν sine καὶ cod δ. Reiskius exhibet etiam καὶ οὐδὲν οὐδενός. 5)
 ἠτιῶντο Ω. 6) ἰσχυρόν ἐστι vulg. — ἐστι om Σ. LaurS. Aug1. 2. δ.
 Lind. Laur8. (T. k. r. s). Bene in sententia communi. 7) ἀσθενές.
 τὸ vulgo interpungebatur, quare Marklandus coniecit: ἀσθενές. τὸ
 γὰρ. Reiskius correx. 8) ἑαυτοῖς vulg. — αυτοῖς Σ. — αὐτοῖς
 LaurS. Bkk. 9) ἀποστρέφει vulg. etiam Plutarch. Mor. p. 88 C. De
 inimic. utilit. IV med. — ἀποστρέφεται Σ. LaurS. T. AldT. Videtur

πάν ποιεί. (209) Τὸ τοίνυν τελευταῖον ἴστε δῆπου¹ πρῶην ἐν Πειραιεῖ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἰάτε πρεσβεύειν, βοῶντα, ὥς εἰσαγγελεῖ² με καὶ γράφεται, καὶ³ ἰὸν ἰού. καίτοι ταῦτα μὲν⁴ ἐστὶ μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων⁵ ἀρχή, ἐκεῖνα δέ,¹⁰ ἀπλᾶ καὶ δύ' ἢ⁶ τρι' ἴσως ῥήματα, ἃ καὶ ἐχθὲς⁷ ἐωνημένους⁹ ἄνθρωπος εἰπεῖν ἠδυνήθη:¹⁰ ἄνδρες¹¹ Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρῶγμα πάνδεινόν¹² ἐστίν. οὐτοσί κατηγορεῖ ταῦτ'¹³ ἐμοῦ, ὃν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονεν, καὶ χρήματ' εἰληφέναι φησὶν ἐμὲ, αὐτὸς εἰληφώς ἢ μετεκληφώς.¹⁴ (210) Τούτων μὲν τοίνυν¹⁵

angit, silentium imponit. (209) Postremum autem illud profecto nostis, eum in Piraeo quum nuper legatum ire non sineretis, clamitasse se mihi quaestionem extraordinariam postulaturum et accusaturum, et heu heu. Atqui haec sunt longorum et multorum certaminum et orationum principium, illa autem simplicia et duo aut tria circiter verba, quae vel heri emptum mancipium proferre potuisset: 'Athenienses, negotium hoc perindignum est. iste me eorum rerum accusat, quarum ipse socius fuit, et pecuniam accepisse me dicit, quum ipse acceperit aut in partem venerit.' (210) Horum quidem nihil dixit neque hiscere ausus est, neque ex eo quis-

deberi praegraesso medio παραιρείται. 10) ἀμφράνται Aug2. De confusis πτ et τε vid. Bast. Comm. Palaeogr. p. 735.

209. 1) δῆπου καὶ Mor. — καὶ om Σ. LaurS. vulg. 2) εἰσαγγελλεῖ Σ. LaurS. T. 3) καὶ om pr Q. 'Cf. Aristog. I p. 784, 10.' Schaeferus. 'Aristoph. Plut. vs. 276. 478. Nubb. vs. 543 (= 535). Julian. Epist. I p. 373. C. Malim tamen καὶ τί οὐ; scil. ποιήσῃν. . . . Quonquam lenius est delere καὶ.' Dobraeus. 4) καὶ τὰ τοιαῦθ', ἃ μὲν coni. Marklandus. 'Fallitur. Sensus loci est: Atqui haec, quae mihi tunc minatus est, scil. ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ γραφή, sunt longi temporis multaeque operae; poterat me, nisi culpa sibi conscius esset, continuo vel tribus verbis prosternere.' Schaeferus. 5) καὶ λόγων om LaurS. 6) καὶ Aug2. Cf. §. 200. 7) 'Malim ἀπλᾶ, καὶ δυοῖν ἴσως ἢ τριῶν ῥημάτων, negotium duorum triumve verborum. De quo genitivo me vide ad p. 379, 14.' Dobraeus. 8) χθὲς F (non Bav?). Φ. AldT. Cf. §. 200. Sed Cor. §. 130: ὁπὲ λέγω; χθὲς. Haec forma haud dubie post vocalem. 9) ἐωνημένους Ald. Fel. 10) δυνήθειν vulg. — ἠδυνήθη Fel. Σ. LaurS. T. Aug1. 2. k. r. s. LaurS. 'Recte. nam orator quod in Piraeo accidit spectat, non universe loquitur.'

Schaeferus. 11) ὦ ἄνδρες Φ. — ὦ Π, i. e. ὦ Ἀθηναῖοι. 12) πρῶγμ' ἅπαν δεινόν T. 13) 'Fort. ταῦτά, ex p. 408, 6 et p. 410, 5.' Marklandus. 'Hoc si omnes libri haberent, scribi oporteret ταῦτα.' Schaeferus. 14) ἢ μετεκληφώς om Bav. Esse variam lectionem praecedentis participii per ἢ adscriptam putabant Reiskius et ad p. 343, 22 Dobraeus. 'Scribam αὐτὸς μετεκληφώς. compositum enim con-

οὐδὲν εἶπεν οὐδ' ἐφθέρξατο,¹ οὐδ' ἤκουσεν ὑμῶν οὐδεὶς, ἀλλὰ
 δ'² ἠπεῖλει. διὰ τί;³ ὅτι⁴ ταῦτα μὲν αὐτῷ⁵ συνήθει πεπραγ-
 μένα, καὶ δοῦλος ἦν τῶν⁶ ῥημάτων⁷ τούτων. οὐκ οὐν προς-
 20 ἦει⁸ πρὸς ταὐτ' ἢ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. ἐπελαμβάνετο⁹
 γὰρ αὐτῆς¹⁰ τὸ¹¹ συνειδέναι. λοιδορεῖσθαι δ' ἄλλ'¹² ἅττα,¹³
 οὐδεὶς¹⁴ ἐκώλυεν¹⁵ αὐτὸν, οὐδὲ βλασφημεῖν. (211) Ὁ τοίνυν
 μέριστον ἀπάντων, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον.¹ βουλομένου γὰρ
 5 ἐμοῦ τὰ δίκαια,² ὥς περ ἐπρέσβευσα δῖς, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν

quam vestrum audivit, sed alia munitabatur. quamobrem? quod ea a se
 esse facta sibi conscius erat, et haec verba serviliter reformidabat. Non
 igitur eo accedebat aivimus, sed resilliebat. retrahebatur enim per con-
 scientiam culpae. sed alia quaedam quominus convitiaretur vel maledice-
 ret, nemo eum prohibebat. (211) Quod autem est maximum omnium, et
 non verba, sed res ipsa quum vellem quod aequum erat, ut bis legatus

gruit antegresso ὦν αὐτὸς κοινωνῶς γέγονε, non item simplex.' Schae-
 ferus. Deleverunt ἢ μετ. Turice. et nuper Bekkerus. At vid. §. 167:
 ἐκίστω πρὸς πέμπων ἰδίᾳ, . . . ὥς δ' ἀπετύγγανεν ὁ τουδὴ ποτε, . . . τὰ
 κοινῇ δοθέντα πάντας ἡγεῖτ' ἐν ἡθῶς λήψεσθαι. Cf. Prolegg. Crit.
 p. 230.

210. 1) οὐδὲν οὐτ' εἶπεν οὐτ' ἐφθ. Aug2. F (non Bav?). —
 'οὐτ' εἶπεν non praedicabat de se planis, disertis verbis; οὐτ' ἐφθ. ne-
 que mussabat.' Reiskius. 'φθέγγεσθαι nusquam significat mussare.
 εἶπεν et ἐφθ. sunt synonyma. synonyma autem non patiuntur iungi
 per iteratum οὐτ.' Schaeferus. Sunt quidem illa synonyma (cf. §.
 206), neque vero idem significant. εἶπεν h. l. alteri oppositum signifi-
 cat i. q. oratione exposuit, ἐφθ. i. q. omnino sonum edidit, de qua signi-
 ficatione non erat dubitandum. 2) ἀλλ' sine δ' r. Laur8. 3) διὰ τί
 om δ. 4) ὃ pr II, superscripsit prior corrector τι. 5) ἐαυτῷ Aug2.
 — αὐτῷ Σ. — αὐτῷ vulg. — αὐτῷ AldB. Laur8. Reiskius etc. — αὐ-
 τῇ Paul. — μὲν in Laur8 est extra lineam a pr manu. 6) τῶν om r.
 7) χρημάτων ἴσως γρ Alt. 8) προσήοι Ald. — προσήοι Paul. — προσ.
 ἦει Σ. Laur8. vulg. 9) εἶτ' ἐλαμβάνετο γρ antiq marg Σ. — ἐπέλαμπε
 γὰρ
 Wolf. 10) γὰρ αὐτοῖς Ald. Fel. — παρ' αὐτῆς Σ. — : παρὰ αὐτῆς
 Laur8 eadem manu. 11) τῷ AnecdBkk. p. 141. 12) ἀλλ' om Aug1. 2.
 k. r. s. Laur8. 13) ἅτε text Q, in marg ἅττα. 14) οὐδὲν γρ marg
 Mor. 15) ἐκώλυεν Q. u. Vind3.

211. 1) ἡδὴ add post ἔργον Aldetc. Aug1. k. r. s. II. Cf. Mid.
 §. 79. — om Σ. Laur8. vulg. Gravius sententia finitur vocabulo ἔργον,
 quam ἡδὴ. 2) Reiskius Marklandum male sequens posita post ἐμοῦ
 hypostigme, τὰ δίκαια iunxit cum sequentibus. Wolfius addendum esse
 censebat ποιῶντος, nisi sit τὰ δίκαια dictum ἐλλειπτικῶς pro κατὰ
 τὰ δ., aut scribendum δίκαια ποιεῖν καὶ. Sed τὰ δίκαια pendet a

δοῦναι³ δὲς, προσελθὼν Αἰσχίνης⁴ οὕτως τοῖς λογισταῖς ἔχων
 μάρτυρας πολλοὺς ἀπηγόρευε⁵ μὴ καλεῖν ἐμ' εἰς τὸ⁶ δικαστή-
 ριον ὡς δεδοκότες εὐθύνας καὶ οὐκ ὄνθ'⁷ ὑπεύθυνον. καὶ τὸ
 πρᾶγμ' ἦν ὑπεργέλοιον.⁸ τί οὖν ἦν τοῦτο; τῆς προτέρας ἐκεί-
 νης πρεσβείας, ἧς οὐδεὶς κατηγορεῖ,⁹ δούς λόγον οὐκέτ'¹⁰ 407
 ἐβούλετ' αὐτὸς εἰσιέναι περὶ ταύτης¹¹ ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ
 πάντα τὰδικήματ' ἐνῆν, (212) ἐκ δὲ τοῦ δὲς ἐμ' εἰσελθεῖν
 ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ¹ πάλιν εἰσιέναι. διὰ ταῦτ'² οὐκ⁵
 εἶα καλεῖν. Καίτοι τοῦτο τὸ ἔργον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀμ-
 φότερ' ὑμῖν ἐπιδείκνυσιν σαφῶς, καὶ κατεγνωκόθ' ἑαυτοῦ³
 τοῦτον ὥστε μηδεὶν νῦν⁴ ὑμῶν εὐσεβῶς ἔχειν ἀποψηφίσασθαι
 αὐτοῦ, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἐροῦντα περὶ ἐμοῦ. εἰ γὰρ εἶχεν
 τότ' ἂν καὶ λέγων καὶ κατηγορῶν⁵ ἐξητάσεται, οὐ μὰ Δί' οὐκ¹⁰
 ἀπηγόρευε καλεῖν.⁶

ieram, sic etiam bis reddere vobis rationem; Aeschines iste multis testi-
 bus adductis ad Rationum magistros accessit et vetuit me vocari in iudi-
 cium, qui rationem reddidissem nec essem obnoxius. Et res erat per-
 quam ridicula. quae igitur illa fuit? quum de priore legatione, quam
 nemo accusabat, rationem reddidisset, nolebat iterum in ius venire de
 hac, qua nunc reus agitur, in qua omnes iniuriae continebantur, (212)
 quod autem ego me bis sistebam, inde et ipsi necessitas imponebatur se
 denuo sistendi. propter ea me citari non sinebat. At id factum, Athe-
 nienses, utrumque vobis ostendit aperte, et istum se ipsum damnasce, ut
 iam nemo vestrum eum sine impietate absolvere possit, et nihil de me
 veri dicturum. Si enim potuisset; tum et ad dicendum et ad accusandum
 prodixisset, non medius fidius citari vetuisset.

βονλομένον. 3) αἱ ante δε excidit in Vind3. 4) αἰσχίνης Q. 5)
 ἀπηγόρευσε Laur8. 6) τὸ om Aug2. 7) ὄντα Σ. Laur8. vulg. —
 ὄντων Q. 8) ὑπεργελοῖον Φ. 9) κατηγορεῖ corr Q. Aug1. k. r.
 Laur8. — κατηγορεῖ Σ. Laur8. pr Q. vulg. 10) οὐκέτ' Σ. Laur8.
 vulg. — οὐκ sine ἐτ' Ald. Fel. Q. u. v. Bav (habet F⁹). Π. 11) περὶ
 ταύτης εἰσιέναι Mor. — εἰσιέναι περὶ ταύτης Σ. Laur8. vulg. 'Sane
 sic magis iunguntur quae per attractionem arcte cohaerent. sed non
 ideo reprobandus ordo verborum Reiskianus (Morell.). Vid. not. ad p.
 271, 24.' Schaeferus.

212. 1) καὶ τούτῳ om t. 2) διὰ τοῦτο Φ. Aug1. 2. k. r. s. Laur8.
 Π. 3) αὐτοῦ Laur8. 4) νῦν om Φ. Aug1. 2. k. r. s. t. η. Laur8.
 Priscian. T. II p. 222 Kr. 5) κατηγορῶς pr Q. 6) 'Sic male Graece
 legitur. Graecum est ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν.' Cobet. Nov. Lectt. p.
 661. Cf. §. 211. Etiam saepe οὐ post οὐ Δία a scribis iteratur. Vid.
 ad Chers. §. 28. attamen cf. Mid. §. 25. Hyperid. Eux. Col. 20 med.

213. Ὡς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.¹

15 Ἀλλὰ μὴν ἂν² γέ τι³ ἔξω τῆς πρεσβείας βλασφημῇ⁴ περὶ ἐμοῦ· κατὰ⁵ πόλλ' οὐκ ἂν εἰκότως ἀκούοιτ' αὐτοῦ.⁶ οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγγεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. τί οὖν ἐστὶν ταῦτα πλὴν δικαίων λόγων ἀπορία; τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὃ τι ἀπολογήσεται;⁷ (214) Ἐτι τοίνυν κακείνο σκοπεῖτε,¹ ἄνδρες² δικασταί.³

213. Haec a me vere dici voca mihi huius rei testes.

Iam si quae in me convitia extra legationem dixerit, multis nominibus eum audire non debeatis. non enim ego sum hodie reus, neque mihi postea quisquam aquam infundet. Quid igitur aliud illa sunt quam iustarum rationum inopia? quis enim accusare velit, dum reus agitur, si habet defensionem? (214) Illud etiam considerate, iudices: si ego ipse reus

Neque omnino necessario post ἀπαγορεύειν infinitivo addenda est negatio μή, ut Thuc. I, 142 §. 2: ἐπιτελιζέειν τε κωλύειν ἡμᾶς. — LaurS:

ἀπηγόρευε compendio.

213. 1) Post μάρτυρας sequitur titulus μάρτυρες LaurS. vulgo et in Σ cum asterisco, qui apparet saepe ad titulos additus. — om Fel. Hic titulus debetur praecedentibus. Delendum esse iusserunt Westermann. Quaest. Dem. T. III p. 58. Arn. Schaeferus Dem. T. II p. 385. Deleverunt Turice. Secutus nunc est etiam Bkk. 'Dum arcessuntur et conveniunt, orator pro more suo quaedam interfatur a re non aliena. Solebant enim illi oratores interea, dum lex recitanda quaerebatur testesve citabantur, ne oratio insisteret neque ipse conticesceret et nihil ageret, pauca quaedam interfari quae viderentur a re praesente non aliena esse, quamquam interdum deprehenduntur cum reliquis non optime cohaerere.' Reiskius. 'Alia exempla talium interlocutionum commemoravi ad p. 288, 12. Quid quod orator passim sic interfatus est, ubi non metuendum fuit, ne conticesceret. Vid. p. 421, 16 sq.' Schaeferus. Cf. §§. 233, 255. Vid. Fr. A. Wolfium p. 301 ad Lept. §. 68 = 84. ibiq. Aristides rhetor citatus. Perspicue Mid. §. 108: 'Ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον, ὃ ἂν. Ἀθ., λαμβάνει, βούλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. 2) ἐάν vulg. — ἂν Σ. LaurS. 3) τοι k. 4) βλασφημηθῇ LaurS. 5) τὰ pr Q. 6) αὐτὰ Aug2. 7) ἀπολογήσεται LaurS. — ἀπολογήσεται Q. coniecit Marklandus. 'Latinae quam Graecae syntaxi congruentius.' Schaeferus. Vid. Krueger. Gr. Gr. §. 54, 7 ann. 1—2.

214. 1) σκοπεῖτε κακείνο Aug1. k. r. s. LaurS. 2) ὧ ἄνδρες vulg. — om Σ. LaurS. 3) δικασταί om η. Π.

εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγοροί δ' Αἰσχίνης οὐτοσί, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, εἴτ' ἐγὼ⁵ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν, ὥς οὐκ⁶ ἀδικῶ,⁷ κακῶς ἔλεγον τουτοὺ καὶ προπηλακίζειν ἐπεχείρουν· οὐκ ἂν οἴεσθε καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτ'⁸ ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἐκείνου τις⁹ εὐεργέτας κακῶς λέγοι;¹⁰ Μὴ τοίνυν ὑμεῖς χεῖρους γένησθε¹¹ Φιλίππον, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων ἀναγκάζετ'¹² ἀπολογεῖσθαι. Λέγε¹³ τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.¹

408

215. Οὐκοῦν ἐγὼ,² ἐκ τοῦ³ μηδὲν ἔμαντῷ συνειδέναι,⁴ καὶ λόγον⁵ διδόναι καὶ πάντα τὰ τῶν νόμων ὑπέχειν⁶ ᾧμην

essem et Aeschines iste accusaret, Philippus autem esset iudex, atque ego non negare possem me deliquisse, sed isti maledicerem, et exagitare instituerem; nonne putatis etiam illud ipsum aegre laturum Philippum, si quis apud cum hominibus de ipso bene meritis malediceret? Ne igitur vos deteriores fiat Philippo, sed ad ea respondere cogite, quorum accusatur. Recita testimonium.

215. Ego igitur, integritatis meae conscientia fretus, et rationem esse reddendam et quae legibus iubentur praestanda omnia ducebam, iste con-

4) δ' om Sopater Rh. T. V p. 72 W. 5) κατηγοροί (post ἐγὼ) . . .

ἐγὼ om pr Π, add in marg l corr. 6) ἡώσθην sic cum lineolis ordinis restituendi literarum (ut esset ὡς οὐκ) Σ. 7) ἀνὰδικῶ pr Ω, add οὐκ, ut nunc legatur οὐκ ἀνὰδικῶ. 8) κατ' αὐτὸ τοῦτο vulg. — κατὰ ταῦτο τοῦτο Σ. T. LaurS. 9) τίς Ald. Fel. 10) λέγει Σ. LaurS.

vulg. — λέγοι Augl. δ. Π. LaurS. (k. r. s). 11) γεννησθαι Σ, ε antiq superscr. 12) ἀναγκάζετε αὐτὸν Mor. Augl. k. r. s. Harl. LaurS. —

ἀναγκάζεται LaurS. — αὐτὸν om Σ. LaurS. vulg. 13) Λέγε μοι Ald etc. — μοι om Σ. LaurS. vulg.

215. 1) μαρτυρία LaurS. vulg. — μαρτυρίαι Σ. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in Paris. mea non mea culpa scriptum est, ut etiam latina translatio ostendit. 2) ἐγὼ μὲν LaurS. vulg. — μὲν om Σ. T. Lind. AnecdBkk. p. 171. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. Hiatus evitatur pausa, id quod etiam AnecdBkk interpunctione indicant. 3) τῶν r. 4) συνειδέναι δεινὸν vulg. — δεινὸν om Σ. Augl. 2. Harl. (T. k. r. s). — δεινὸν extra lineam finitam per συνειδέναι LaurS, a pr. m. 5) λόγον ἤθειλον Augl. 2. k. r. s. LaurS. AldB. 6) ὑπέχειν Harl.

δεν, οὗτος⁷ δὲ τάναντία. Πῶς οὖν ταῦτά μοι⁸ καὶ τούτῳ⁹
πέπρακται; ἢ πῶς ἐνεσσι τούτῳ ταῦτα¹⁰ πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἃ
μηδ' ἡγιάται¹¹ πρότερον¹² πώποτε; οὐδαμῶς δῆπου. ἀλλ'
ὁμως¹³ ἔρει, καὶ νῆ Δί' εἰκότως γε.¹⁴ ἴστε γὰρ δῆπου τοῦθ'
ὅτι ἀφ' οὗ γερόνασιν ἄνθρωποι καὶ κρίσεις γίνονται, οὐδείς
¹⁰ πώποθ' ¹⁵ ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἦλω, ἀλλ' ¹⁶ ἀναισχυνοῦσιν, ἀρ-
νοῦνται, ψεύδονται, προφάσεις¹⁷ πλάττονται, πάντα¹⁸ ποιού-
σιν ὑπὲρ τοῦ μὴ δοῦναι¹⁹ δίκην. (216) ὧν οὐδενί¹ δεῖ² παρα-
κρουσθῆναι τήμερον ὑμᾶς,³ ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσθ' αὐτοὶ τὰ πρᾶ-
¹⁵ γματα κρίναι,⁴ μὴ τοῖς ἑμοῖς λόγοις μηδὲ τοῖς τούτου προς-

tra. Quare qui fieri potest, ut ego et iste fecerimus eadem? aut qui con-
venit isti apud vos ea dicere, quorum me antea nunquam insimulavit?
nequaquam certe. sed tamen dicet, nec mehercule iniuria certe. scitis
enim utique hoc, ex quo nati sunt homines et iudicia exercentur, nemi-
nem unquam crimen confitentem reum esse, sed frontem perficant, ne-
gant, mentiuntur, causas comminiscuntur, omnia faciunt ne poenas luant.
(216) Quarum rerum nullā vos oportet hodie decipi, sed ex vestra con-
scientia de causa iudicare, non meis aut istius credere sermonibus, ne

7) οὗτος vulg. — οὗτος Σ. LaurS. T. Augl. 2. k. r. s. δ. LaurS.
8) ταῦτά μοι LaurS. vulg. — ταῦτα μοι Vind3. — ταῦτά μοι Σ.
'Perperam.' Shilleto. At non in personalibus pronomibus h. l. est
oppositionis gravitas, quae praecesserat, sed demonstrativum pronomen
efferendum est. Potuisset dici πῶς οὖν ταῦτ' ἐπράξαμεν; omissis
levioris h. l. momenti pronomibus. 9) τούτῳ ταῦτα Aldetc. t. —
ταῦτα om Σ. LaurS. vulg. Punctis notavit AldB. Proxime illa redi-
rent, et praecedit ταῦτά. 10) ταῦτά Augl. 11) ἡγιάτο LaurS. vulg.
— ηγιάται Σ. — ηγιάται Augl. 2. 12) πρότερον om Augl. 2. r. s.
LaurS. 13) μηδ'... ὁμως om k. 14) γε om Augl. k. r. s. LaurS.
15) πώποθ' om Anonym. Rh. T. VII^a p. 196 W. — ὅτι... πώποθ'
om u. — — Proxime cum Dindorfio (Praef. 3 p. XIII) scripsi ἦλω.
Libri exhibent εἶλω. Cf. §. 179. 16) ἀλλ' casu excidisse videtur in
Dind. 1. 17) λόγους Sopater Rh. T. IV p. 232 W., qui rhetor ψεύ-
δονται om. 18) ταῦτα s. 19) διδόναι LaurS.

216. 1) 'Fortasse dicas requiri μηδενί. sic enim statim sequi μὴ
et μηδὲ apta ex eodem δεῖ. Sed scrib. οὐδ' ἐνί, ut negatio seorsum
referatur ad δεῖ. Cf. vs. 8 seq.' Schaeferus. At vid. ad §. 160.
2) κείται LaurS. 3) Cit. AnecdBkk. p. 163. 4) κρίναι Augl. 2. k.
r. s. — — Proxime προσέχοντας pro προσέχειν scribendum iubet Hir-
schig. Philol. T. V p. 332, quia alias scripsisset orator οὐ τοῖς ἐ. λ. οὐ-
δὲ etc. Recto dicitur δεῖ μὴ προσέχειν.

ἔχειν, μηδέ γε τοῖς μάρτυσιν, οὐδ' οὗτος⁵ ἐτοιμούς⁶ ἔξει μαρτυρεῖν οἷον, Φιλίππῳ χορηγῶ χρώμενος (ὥσεσθε δ' ὡς ἐτοιμῶς αὐτῷ μαρτυρήσουσιν), μηδέ γ' εἰ καλὸν καὶ⁸ μέγ' οὐτός φθέγγεται,¹⁰ μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ.¹¹ (217) οὐδὲ¹ γὰρ ῥητόρων οὐδὲ λόγων κρίσιν ὑμᾶς τήμερον, εἴπερ εὖ φρονεῖτε, το προσήκει ποιεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ πραγμάτων αἰσχροῶς καὶ δεινῶς² ἀπολωλότων τὴν³ ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθε,⁴ τὰ πεπραγμένα, ἃ πάντες⁵ ἐπίστασθε, ἐξετάσαντες.⁶

testibus quidem, quos iste paratos habebit ad quidvis testificandum. Philippo praebitore utens (videbitis autem, quam expedit pro eo sint dicturi testimonium), neque tum etiam, si ille pulcra et magna loquatur, nec si vilia ego. (217) Neque enim sero de oratoribus vel orationibus, si quidem sapitis, iudicium hodie facere debetis, sed ignominiam, quae nunc est civitati, propter res flagitiose et scelerate perditas susceptam, in auctores reiicite, negotiis, quae omnes nostis, examinatis. (218) Quid

5) οὐδ' LaurS. vulg. — οἷς Σ. AldT. οἷς T. Fort. leg. οἷς οὗτος ἐτοιμοίς. 6) αὐτός Q. u. text Vind3 (in marg οὗτος). 7) ἐτοιμός

Q. F. u. β. Vind3. — ἐτοιμός pr v. — ἐτοιμῶς t. 8) ὅτι οὐ Lind. 9) καὶ om Ald. 10) φθέγγεται vulg. 'Praesens probandum,' Schaeferus. — φθέγγεται Fel. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. Obs. Harl. Ask. corr LaurS. Recto. nam Aeschines post Demosthenem dicturus erat. 11) λέγω r. LaurS.

217. 1) οὐ vulg. — οὐδὲ Σ. LaurS. 'Si plures libri haberent, equidem recepissem.' Shilleto. In talibus optimus codex maioris momenti est quam universi reliqui. Accedit nunc LaurS. 'οὐδὲ γὰρ habet negationem cum maiore asseveratione quam οὐ γὰρ.' Klotz. ad Devar. T. II p. 716. Cf. eiusd. Quaest. Crit. p. 93 sq. 2) δεινός Paul. incuria. 3) τὴν supra versum T. 4) ἀπώσασθαι Σ. LaurS.

vulg. — ἀπώσασθε Φ. u Vind3. corr II. — ἀπώσασθαι Q. — ἀπώσασθαι Bav (non F?). — ἀπώσασθε^{αι} Meerm. — Cf. not. 6. 5) ἅπαντες uno verbo pro ἃ πάντες LaurS. T. Q. etiam Σ, idque hic non sine accentu. 6) ἐξετάσαντας Mor. Harl. LaurS. (Augl. k. r. s.). — ἐξετάσαντες Σ. LaurS (comp.). vulg. Saepe quidem ες et ας confunduntur, saepius autem αι et ε. Ideo potius hoc h. l. quam illud corrigendum esse duximus. Sic vividior fit oratio. Sunt autem multa talis mutatae constructionis exempla. Vid. ad Phil. II §. 6 ibiq. cit. Funkhaenel. Ex hoc mutatae structurae usu nunc explicamus etiam Olynth. I §. 24 extr. Vid. Frank. Negantt. Part. P. III p. 6.

- 25 (218) Τί¹ οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἃ ὑμεῖς ἴστε καὶ οὐ παρ' ἡμῶν²
 ὑμᾶς ἀκούσαι, δεῖ: εἰ μὲν³ ἀπανθ' ὅσ' ὑπέσχονθ'⁴ ὑμῖν⁵ ἐκ
 τῆς εἰρήνης γέγονεν, καὶ τοσαύτης ἀνανδρείας⁶ καὶ κακίας ὑμεῖς
 ὁμολογεῖτ'⁷ εἶναι μεστοί, ὥστε μήτ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πολεμίων
 ὄντων μήτ' ἐκ θαλάττης πολιορκούμενοι μήτ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ
 400 δεινῷ τῆς πόλεως οὐσης, ἀλλὰ καὶ σίτον εὖωνον ὠνούμενοι
 καὶ τὰλλ' οὐδὲν χειρὸν πράττοντες ἢ νῦν, (219) προειδότες
 καὶ προακηκοότες¹ παρὰ² τούτων καὶ τοὺς συμμαχοὺς ἀπολου-
 5 μένους³ καὶ Θηβαίους ἰσχυροὺς γεννησομένους⁴ καὶ τὰπὶ Θρά-
 κης Φίλιππον ληψόμενον καὶ ἐν⁵ Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμεν'
 ὁρμητήρι' ἐφ' ὑμᾶς καὶ πάνθ' ἃ πέπρακται γεννησόμενα, εἴτα
 τὴν εἰρήνην ἐποιήσαθ'⁶ ἀγαπητῶς ἀποψηφίσασθ' Αἰσχίνου,
 10 καὶ μὴ πρὸς τοσούτοις⁷ αἰσχροῖς καὶ ἐπιτοκίαν προσκτήση-
 σθε. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ,⁸ ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι¹⁰ καὶ τετυ-

igitur illa sunt? quae vos scitis neque opus est ea vos e nobis audire: si omnia, quae vobis sunt polliciti, pacem sequuta sunt et ea ignavia ac timiditate vos esse refertos fatemini, ut, quum neque in agro hostes versarentur neque e mari oppugnaremur neque ulla alia calamitate respublica conflictaretur, sed et annonae parvi emeretur et nihilo peius quam nunc vobiscum ageretur, (219) si praescivistis et ex istis prius audivistis et socios perituros et Thebanos potentes fore et regionem Thraciae finitimam Philippum occupaturum et in Euboea castella exstructum iri ad vos oppugnandos et omnia, quae facta sunt, futura esse, tamen pacem cupide feceritis; absolvite Aeschinem, nec cum tot flagitiis etiam periurium coniungite. neque enim vobis iniuriam facit, sed ego insanio et sum attoni-

218. 1) τίνα LaurS. vulg. — τί Σ, cuius marg. antiq. γρ. τίνα. T. Lind. Quamquam sequuntur plurales. De τί colectivo vid. Phil. III §. 39. ibiq. Schaefer. idemque ad Mid. p. 564, 13. Bernhard. Synt. p. 336. alii. 2) ὑμῶν Ald. Ω. — — Proximum ὑμᾶς corr. LaurS. 3) μὲν γὰρ LaurS. vulg. — γὰρ om. Σ. Augl. r. s. LaurS. 4) ὑπέσχεθ' vulg. — ὑπέσχονθ' Σ. LaurS. T. Aug2. η. Lind. 5) ἡμῖν s. 6) ἀνανδρείας Σ. Vid. Prolegg. Gramm. §. 101. 7) ὁμολογεῖτε ὑμεῖς vulg. — ὑμεῖς ὁμολογεῖτε Mor. Σ. LaurS. Augl. Lind. LaurS. (T. F. k. r. s). Gravius h. l. est pronomen verbo.

219. 1) ἀκηκοότες Aug2. Ferri posset simplex pro composito. Vid. Olynth. II §. 9. ne plura. 2) περὶ Augl. r. s. δ. LaurS. 3) ἀπολογουμένους pr. Ω. 4) γεγεννημένους Augl. 2. k. r. s. corr. Harl. LaurS. 5) καὶ τὰ ἐν Mor. Φ. r. rec. k. (Aug2). — τὰ om. Σ. LaurS. vulg. 6) ἐποιήσατε Augl. 2. k. r. s. s. η. LaurS. 7) τοσούτοις LaurS, m. sec (?) delevit supra scripta. 8) προσκτήσεσθε Augl. — προσήσεσθε cod. η. 9) ἡδικοῦ malim ob νῦν. Per se optimum est ἀδικεῖ, ut

φωμαι¹¹ νῦν κατηγορῶν αὐτοῦ. (220) Εἰ δὲ πάντα¹ τὰναντία τούτων καὶ πολλὰ καὶ φιλόφρονι² εἰπόντες Φίλιππον,³ φιλεῖν τὴν πόλιν, Φωκέας σώσειν,³ Θηβαίους παύσειν τῆς ὕβρεως, ἔτι πρὸς τούτοις μείζονα, ἢ⁴ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν¹⁵ ὑμᾶς, ἐὰν⁵ τύχῃ τῆς εἰρήνης, Εὐβοίαν, Ὀρωπὸν⁶ ἀποδώσειν, εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ὑποσχόμενοι πάντ' ἐξηπατήκασιν καὶ πεφραδέκασιν καὶ μόνον οὐ⁷ τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιήρηται⁸ καταψηφίσασθε,⁹ καὶ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ὕβρισθε (οὐ γὰρ ἔγωγ' οἶδ' ὅ τι¹⁰ χρὴ λέγειν ἄλλο) καὶ ὑπὲρ ὧν οὗτοι²⁰ δεδωροδοκήκασιν¹¹ ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιτοκίαν οἰκαδ' εἰσενέγκησθε.¹²

221. Ἐτι τοίνυν κακεῖνο σκοπεῖτε,¹ ὧ ἄνδρες δικασταί,²

tus, qui eum nunc accusem. (220) Sin omnia horum contraria, et multa et benigna locuti de Philippo, bene eum velle reipublicae, Phocenses conservaturum, Thebanorum insolentiam refrenaturum, quin praeter haec maiora in vos, quam quae cum Amphipoli conferenda sint, collaturum, si pacem impetrasset. Euboeam, Oropum redditurum, si haec locuti et polliciti, omnino fefellerunt et fucum vobis fecerunt, et vobis tantum non Atticam eripuerunt; condemnate, neque ad alias factas vobis contumelias (neque enim scio quo illa nomine alio appellanda sint) propter istorum corruptelas vos diras et periurium donum importate.

221. Iam etiam illud considerate, iudices, qua ego de causa istos,

Aeschin. f. leg. p. 29, 6—7. Supra p. 398, 1. Dobraeus. Rationem non intelligo. 10) μαίνωμαι Q. 11) καὶ τεύφωμαι in γρ Φ. item in γρ Π.

220. 1) δ' ἅπαντα vulg. — δὲ πάντα Σ. LaurS. T. Augl. k. r. s. LaurS. 2) 'I. e. εἰπόντες περὶ Φίλιππον. Vid. Matthiae. Gramm. §. 410 b p. 558' [= §. 410. β]. Schaeferus. Non placet quod Turicci coniunxerunt Φίλιππον cum sequentibus. 3) σώσειν LaurS. vulg. —

σώζειν Σ. Q. T. u. v. — σώσειν F. — σώζειν i. 4) ἢ om pr Q. 5) ἂν vulg. — ἐὰν Σ. LaurS. Augl. k. r. s. LaurS. 6) ὠρωπον Σ, ut Cor. §. 99. — Εὐβοίαν, Ὀρωπὸν ἀποδώσειν quaerendum an scholion. Dobraeus. 7) οὐχὶ Augl. 2. k. r. s. γρ v. LaurS. 8) παρήρηται γρ marg antiq Σ. LaurS. — περιήρηται F (non Bav?). 9) καταψηφισασθαι Σ, i antiq superscr. 10) οἶδα τί k. 11) δωρήκασιν Q. 12) ἀπενέγκησθε LaurS. vulg. — εἰσενέγκησθε Σ. Augl. 2. k. r. s. η. Harl. LaurS. AldB. (Vind3). Hoc gravius est.

221. 1) σκοπεῖτε κακεῖνο Vind7. 2) Ἀθηναῖοι Aldetc. (Φ. r. s). — δικασταί Σ. LaurS. vulg. — om k. LaurS.

τίνος εἵνεκ³ ἐγὼ μηδὲν ἡδίκηκότων τούτων κατηγορεῖν ἂν
 ■ προειλόμην. οὐ γὰρ εὐφρόσετε.⁴ ἡδὺ⁵ πολλοὺς ἐχθροὺς ἔχειν;⁶
 οὐδὲ γ⁷ ἀσφαλές. Ἀλλ⁸ ὑπῆρχέ μοι πρὸς τοῦτον ἀπέχθαιά
 τις; οὐδεμία. Τί οὖν; Ἐφοβοῦ περὶ σαντοῦ, καὶ διὰ δειλίαν,
 ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν. καὶ γὰρ ταῦτ' ἀκήκο' αὐτὸν λέγειν.
 410 καίτοι⁹ μηδενός γ¹⁰ ὄντος, Αἰσχίνη,¹¹ δεινοῦ μηδ' ἀδικήμα-
 τος, ὥς σὺ φῆς.¹² εἰ γὰρ αὐ¹³ ταῦτ'¹⁴ ἔρει¹⁵ σκοπεῖτ' ἄν-
 δρες¹⁶ δικασταί,¹⁷ εἰ, ἐφ' οἷς ὁ μηδ' ὅτιοῦν ἀδικῶν¹⁸ ἐφοβού-

insontes si essent, accusare instituissem. non enim reperietis. Num suave
 est multos habere inimicos? imo ne tutum quidem. At cum isto aliqua
 mihi simultas intercedebat? nulla. Quid igitur? 'De te ipse pertimueras,
 et propter metum hoc tibi salutis fore putabas.' nam hoc quoque eum
 dicere audivi. Atqui nihil erat periculi, Aeschines, nihil peccatum erat,
 ut tu ais. nam si haec dicet; considerate, iudices, conveniatne istos, ob quae

3) εἵνεκ Σ. — εἵνεκα Augl. 2. k. — ἔνεκ LaurS. vulg. 4) εὐφρόσε-
 ται Σ. — εὐφρόσητε Ω. 5) εὐφρόσετε ἡδὺ Fel. — εὐφρόσετε ἡδὺ, interpun-
 gens LaurS. — εὐφ. εἰδεῖ AldT. 6) ἔχειν; οὐ. Bav (non F'), οὐ est rec.
 additum. 7) οὐδ' αὐ vulg. — οὐδ' ἂν Π. — οὐδέ γε Σ. LaurS. Augl.
 s. δ. Lind. LaurS. (T. k. r). 'Sic oratio fit aliquanto vegetior.' Schae-
 ferus. 8) οὐκ sic (non οὐχ) Ω. — — Proxime σαντον Σ. LaurS. —
 vulgo: σαντοῦ. Cf. §§. 120. 240. Cor. §§. 256 (ubi Σ et LaurS; σαν-
 τοῦ). 262. 263. 284. 9) καί τι Augl. Φ. k. — καὶ τί Π. — καίτι Σ.
 10) γ' om Ald. Fel. Ω. F (non Bav?). Φ. l. u. v. Vind3. Π. 11) αἰσχίνη
 Fel. Mor. — αἰσχίνη Σ. LaurS. vulg. 12) λέγεις s. δ. 13) αὐ pun-
 ctis notatum Σ. — αὐ om Augl. r. s. AldT. LaurS. 14) γὰρ αὐ τ'
 Vind3. 15) ἔρεις pr r. 16) ὧ ἄνδρ. vulg. — ὧ om Σ. LaurS. Lind.
 17) δικασταί om Π. LaurS. 18) ὁ μηδ' ὅτιοῦν ἀδικῶ T. Lind. AldT.
 — — οὖν extra lineam habet LaurS. — — εἰ ἐφ' οἷς οὗτοι ἡδίκημα-
 σιν, ὁ μηδοτιοῦν ἀδικῶν IndLamb. — ἐφ' οἷς punctis notavit AldB.
 'Difficilis omnis evanescit, si comminiscaris ita scriptum esse: εἰ
 ἐφοβούμην ἐγὼ, μὴ ἀπόλωμαι διὰ τούτους ἐπὶ τούτοις, ὧν μηδὲν ἡδί-
 κουν.' Reiskius. 'Elimandum εἰ. Constructio: σκοπεῖτε, τί προσήκει
 τούτους τοὺς αὐτοὺς ἡδίκηκούς παθεῖν (διὰ τὰ πεπραγμένα) ἐφ' οἷς
 ἐγὼ, ὁ μηδοτιοῦν ἀδικῶν, ἐφοβούμην, μὴ διὰ τούτους ἀπόλωμαι.'
 Seagerus in Diar. Class. T. LIV p. 226. 'Locī manifesto corrupti
 medicinam non habeo leniorem hac: εἰ ἐφ' οἷς μηδ' ὅτιοῦν ἀδικῶ
 ἐφοβούμην ἐγὼ.' Schaeferus. 'Deleto εἰ omnia plana fiunt.' Do-
 braeus. Locus sanus non medicina indiget, sed explicatione. Vid.
 Funkhaen. Quaest. Dem. p. 50 sq. Ut interrogativum cum relativo
 pronomine arcte coniunctum occurrit, de quo usu cf. Mid. §. 143.
 Aristocr. §. 107 ibiq. Weber. sic etiam coniunctiones relativas ὅταν,
 ἐπειδάν, ἡνίκ' ἂν, ὥς cum pronomine interrogativo constructas inveni-

μην ἐγὼ μὴ διὰ τούτους ἀπόλωμαι, τί τούτους προσήκει πα-
θεῖν τοὺς αὐτοὺς ἡδίκηότας. (222) Ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ 5
διὰ τί σου κατηγορῶ; Συκοφαντῶ¹ νῆ Δία,² ἔν' ἀργύριον λά-
βω παρὰ σου. καὶ πότερον κρείττον ἦν μοι ἢ παρὰ Φιλίππου
λαβεῖν τοῦ διδόντος πολὺ³ καὶ μηδενὸς τούτων ἔλαττον, καὶ
φίλον κακεῖνον ἔχειν⁴ καὶ τούτους (ἦσαν γὰρ αἱ, ⁵ ἡσάν μοι
φίλοι⁶ τῶν αὐτῶν κεκοινωνηκότι. οὐδὲ γὰρ νῦν ἐχθραν πα- 10
τρικὴν ἔχουσι πρὸς με, ⁷ ἀλλ' ὅτι τῶν πεπραγμένων οὐ μετ-
έσχηκα), ἢ παρὰ τούτων ἀφ' ὧν εἰλήφασι μεταίτείν, κακεῖνον
τ' ἐχθρὸν εἶναι καὶ τούτοις; καὶ τοὺς μὲν αἰχμαλώτους ἐκ τῶν
ιδίῳν τοσοούτων χρημάτων λύεσθαι,⁸ μικρὰ δ' ἀξιοῦν παρὰ 15
τούτων αἰσχροῦς μετ' ἐχθρας λαμβάνειν; (223) Οὐκ ἔστι ταῦ-

ego prorsus insons mihi metui ne propter istos perirem, et quid conve-
niat istos pati, qui ipsi deliquerunt. (222) Verum non propter haec, sed
cur te accuso? Per calumniam nimirum, ut argentum a te extorqueam.
Iam utrum praestabilius mihi fuisset a Philippo accipere multum offerente
tantundem quantum quisque istorum, et amicum illum habere et istos
(essent enim, essent amici mihi, si in earundem rerum societatem venis-
sem. neque enim nunc paternas inimicitias exercent mecum, sed propter
actorum communitatem recusatam), an ab istis aliquid de acceptis emen-
dicare, et tum illius tum istorum suscipere inimicitias? et captivos pri-
vatis sumptibus tanti redimere et pauca turpiter ab istis et per simulta-
tem accipere velle? (223) Non ita sunt haec. sed et vera renuntiavi et a

mus. Xenoph. Mem. I, 4 §. 14: ὅταν τί ποιήσωσιν, νομιεῖς αὐτοὺς
σοῦ φροντίζειν; ibiq. Kuehner. Plat. Repl. I p. 333 C: ὅταν τί δέη etc.
Phil. I §. 10: ἐπειδὴν τί γένηται; ibiq. Krueger. Annot. p. 23 sq. De
hac constructione, ne dicam de frequentiore usu interrogativorum in
nam quaestionem coniunctorum, vid. inprimis Fritzscheii Quaest. Lucian.
p. 134 sqq. Krueger. Gramm. §. 51, 17. Sic h. l. εἰ . . . τί etc. i. q.
εἰ προσήκει καὶ τί προσήκει παθεῖν; Hac ratione locum iam in Pari-
sina nostra explicabam.

222. 1) συκοφαντῶν Ω. 2) συκοφαντῶ νιδια pr Σ, prius i in

η correctum est. 3) πολὺν Σ, ν linea notatum est. — — πολὺ τοῦ

διδόντος Laur8, β et α ordinem restitunt. 4) σchein Augl. r. Laur8.
5) αἱ om Augl. r. s. 6) μοι φίλοι Σ. Laur8. vulg. — φίλοι μοι Ald
etc. Ω. Φ. τ. υ. v. Π. Vind3. — μοι om Augl. k. s. η. Lind. Laur8.
7) πρὸς ἐμὲ Laur8. vulg. — πρὸς με Σ. T. Cf. ad Cor. §. 166. 8)
λύεσθαι Laur8. vulg. — λύεσθαι Σ. T. Augl. 2. k. s. δ. η. γο F.
Lind. Laur8.

τα, ἀλλ' ἀπήγγειλα¹ μὲν τἀληθῆ καὶ ἀπесχόμην τοῦ λαβεῖν
 τοῦ² δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας εἵνεκα³ καὶ τοῦ λοιποῦ βίου,
 νομίζων,⁴ ὥσπερ ἄλλοι τινές, παρ' ὑμῖν καὶ αὐτὸς ὦν ἐπει-
 20 κῆς τιμηθῆσθαι,⁵ καὶ οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναι μοι τὴν πρὸς
 ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς⁶ κέρδους. μισῶ δὲ τούτους, ὅτι μο-
 χθηροὺς καὶ θεοὺς ἐχθροὺς εἶδον⁷ ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἀπε-
 στέρημαι καὶ τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν διὰ τὴν τοιούτων δωροδο-
 25 κίαν πρὸς ὅλην δυσχερῶς ὑμῶν τὴν πρεσβείαν⁸ ἐσχηκότων.
 κατηγορῶ δὲ νυνὶ καὶ ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἤκω τὸ μέλλον προο-
 ρώμενος, καὶ βουλόμενος ἀγωνί καὶ δικαστηρίῳ μοι⁹ διωρί-
 σθαι¹⁰ παρ' ὑμῖν, ὅτι τάναντί' ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται.
 411 (224) Καὶ δέδοικα, δέδοικα (εἰρήσεται γὰρ¹ πάνθ'² ἃ φρονῶ
 πρὸς ὑμᾶς), μὴ τότε³ μὲν⁴ συνεπισπάσῃσθ' ἐμὲ⁵ τὸν μηδ'⁶

corruptelis abstinni propter iustitiam et veritatem et reliquam vitam, ex-
 stimans, ut aliis quibusdam, apud vos, si ipse bonus vir essem, fore ut
 et mihi honor haberetur, neque commutandum esse mihi hunc vestrum
 honorem ullo emolumento, istos autem odi, quod improbos esse et diis
 inimicos in legatione animadverti, et per istorum corruptelas etiam meo
 honore sum spoliatus, quum vos toti legationi irascere mini. Accuso au-
 tem nunc et ad rationem reddendam veni, quia res futuras praevideo et
 lite ac iudicio declarari apud vos volo, a me et ab istis omnia facta esse
 contraria. (224) Et vereor, vereor (dicam enim, iudices, omnia quae sen-
 tio, apud vos), ne tum in eandem ruinam traxeritis me quoque criminis

223. 1) ἐπήγγειλα Aug2. 2) λαβεῖν καὶ τοῦ Aug2. 3) ἔνεκα
 LaurS. vulg. — εἵνεκα Σ. 4) νομίζω pr Ω. 5) τιμηθῆσθαι,
 καὶ πλέον ἔξειν τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο Mor. Aug1. k. r. s. Harl.
 LaurS. (Aug2?). — haec (καὶ ... τοῦτο) om Σ. LaurS. vulg. Petita
 videntur e §. 100, ubi τιμήσεται. — Τιμηθῆσονται Thuc. VI, 80. 6)
 οὐδενο σ Σ, crasa litera inter ο et σ. — — Cit. AnecdBkk. p. 122.

7) ἶδον Aug2. 8) τὴν πρεσβείαν δυσχερῶς ὑμῶν Aug2. 9) καὶ μὲν
 δικαστηρίῳ Σ, lineolis ordinis restituendi superscriptis (a rec manu).
 — μοι om Aug2. 10) διωρίσασθαι Ω.

224. 1) γὰρ, ὃ ἄνδρες δικασταί Aldetc. — Compellationem om
 Σ. LaurS. vulg. 2) ἅπανθ' (vel ἅπαντα) F. Aug1. k. r. s. LaurS.
 τότε

3) ποτε Π, τότε superscr. 2 corr. 'Sensus videtur poscere μὴ ποτε.'
 Iurinus. 'Subaudi ὅτε κολάσετε τούτους καὶ ἐπισπάσθε πρὸς τιμω-
 ρίαν.' Reiskius. 'Legendum videtur τότε μὲν μὴ τούτοις συνεπισπά-
 σθηθέ με τὸν μ. ἀ., νῦν δὲ μὴ ἀναπεπτωκότας ἦτε. Sic τότε non ex
 συνεπισπάσθηθε aptum erit, sed ex δέδοικα.' Seagerus. Diar. Class.
 T. LIV p. 226. 'Vanissima suspicio. τότε scil. ὅταν τὸ μέλλον, ὃ

ὁτιοῦν ἀδικοῦντα, νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε. παντάπασι γάρ,⁷
 ἄνδρες⁸ Ἀθηναῖοι, ἐκλείψθαι⁹ μοι¹⁰ δοκεῖτε καὶ παθεῖν ἀνα-
 μένειν¹¹ τὰ δεινὰ, ἐτέρους δὲ πάσχοντας ὀρώντες οὐ φυλάτ-
 τεσθαι,¹² οὐδὲ φροντίζειν¹³ τῆς πόλεως πάλαι κατὰ¹⁴ πολλοὺς
 καὶ δεινοὺς τρόπους διαφθειρομένης.¹⁵ (225) Οὐκ οἴεσθε¹
 δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφυές; καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν,
 λέγειν² ἐξάγομαι: Ἴστε δῆπου Πυθοκλέα τοιτοῦ τὸν Πυθο-¹⁰
 δώρου. τοῦτ' ἄνυ φιλανθρωπῶς³ ἐκεχρήμην ἐγώ, καὶ ἀηδὲς

omnis expertem, nunc autem nimium sitis otiosi et supini. Prorsus enim, Athenienses, dissoluti mihi esse videmini et expectare dum in mala incideritis, quibus dum alios conflictari videtis, non cavere, nec moveri, tametsi respublica multis iam diu et miris modis laeditur. (225) Non id esse grave et immane putatis? etsi enim aliquid reticere statueram, tamen facere non possum quin eloquar: Nostis utique Pythoclem istum, Pythodori filium. cum eo ego coniunctissime vixi, neque ulla inter me et illum

προσρῶμαι, γένηται, τοῦτ' ἔστιν, ὅταν πάθῃτε τὰ δεινὰ.' Schaeferus. 4) super μὲν scr. μὲν Laur8. — μὲν τοῦτοις Laur8. vulg. — με τοῦτοις γρ marg antiq Σ. — τοῦτοις om Σ. Aug1. k. r. s. Laur8. 5) συνεπισπάσθησθ' ἐμὲ Σ. Cf. §. 221: ἐγὼ . . . τοῦτους. — συνεπισπάσθησθέ με Laur8. vulg. — pronomen om marg antiq Σ. — Laur8 sec man

superscripsit: συγκατελύσθητε, συγκατενέγκητε. 6) δημ. Q. Cf. §. 227 not. 1. — Proxime ἀναπεπτωκότες Vindl. — Cit. Hermog. T. III p. 236. 7) γάρ extra lineam Laur8. 8) ὦ ἄνδρ. vulg. — ὦ om Σ. Laur8 (lin. finiens). Lind. 9) ἐκλείψαθε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναπεπτωκότες πάθῃσθε Hermogenes p. 236, sed ἀντολεξεί p. 234, nisi quod ἄνδρ. Ἀθ. om. 10) μοι om Aug1. k. r. s. Laur8. 11) ἀναμένει r. 12) φυλάττεσθε vulg. — φυλάττεσθαι Σ. Laur8. pr Aug1. Aug2. Less. pr Π. (Φ). — ὑμεῖς δ' ἐκλείψθαι . . . δεινὰ, πόρρωθεν δ' ὀρώντες οὐ φυλάττεσθαι Tiberius Rh. T. VIII p. 532 W. 13) φροντίζετε Aldetc. pr Laur8. Φ. Q. t. u. v. Vind3. pr Π. — φροντίζειν Σ. corr Laur8 pr. m. vulg. —

ειν φροντίζετε F. 14) καὶ k. — κατὰ τοὺς Aldetc. — τοὺς om Σ. Laur8. vulg. 15) ἀδικουμένης vulg. — ἀδικουμένοις Vind3. — ἡδικομένης coni. Markl. — διαφθειρομένης Σ. T. β. δ. AldT. Lind. — διαφθειρομένης Laur8 eadem manu, ut videtur. — διεφθαρυμένης Aug1. 2. k. r. η. Laur8. (s?). — Quia locus olim perperam interpungebatur, Grevius superius ὀρώντες in ὀρώνας mutandum esse iusserat.

225. 1) οἴεσθαι Q. 2) νῦν λέγειν Laur8. vulg. — νῦν λέγει Ald. — νῦν om Σ. Aug1. Laur8. (T. k. r. s). — — Proxima ἴστε . . . Πυθοδώρου om text Laur8, in marg adscr. eadem manus. 3) φίλῳ πρώτῃν loco φιλανθρ. coniecit Wolfius. — Pro proximo τοῦτ' Vindl:

ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην οὐδέν.⁴ οὗτος
ἐκτρέπεται⁵ με νῦν ἀπαντῶν, ἀφ' οὗ πρὸς Φίλιππον ἀφίκεται,
15 καὶ ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως, μή τις
αὐτὸν ἴδῃ λαλοῦντ' ἐμοί. μετὰ δ'⁶ Αἰσχίνου περιέρχεται τὴν
ἀγορὰν κύκλῳ καὶ βουλευέται.⁷ (226) Οὐκ οὖν¹ δεινόν, ὥς ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, καὶ σχέτλιον τοῖς μὲν τὰ Φιλίππου πράγμαθ'
ῥημένους θεραπεύειν οὕτως ἀκριβῆ² τὴν παρ' ἐκείνου πρὸς
20 ἑκάτερον αἰσθήσιν ὑπάρχειν, ὥςθ' ἑκάστον, ὥσπερ ἂν³ παρ-
εστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθαδὶ⁴ πράξῃ μηδὲν ἡγείσθαι
λήσειν, ἀλλὰ φίλους τε νομίζειν⁵ οὓς ἂν ἐκείνῳ δοκῇ καὶ μὴ
φίλους ὡσαύτως, τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσιν⁶ καὶ τῆς⁷ παρ'
25 ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην, τοσαύ-

in hunc usque diem exstitit offensio. is nunc devitat occursum meum, ex quo ad Philippum profectus est, et ubi mecum congregari necesse habebat, resiliit statim, ne se quis mecum videret colloquentem. cum Aeschine autem circumquaque obit forum et deliberat. (226) Non ergo acerbum est, Athenienses, et miserum, in eos qui colere Philippum instituerunt, adeo excitatos ab eo in utramque partem esse sensus, ut quisque putet, tanquam eo semper assistente, ne ullum quidem suum hic factum clari fore, sed et amicos existiment, qui illi placuerint, et inimicos similiter, iis autem, qui ad mentem vestram vivunt et honorem a vobis expetunt

τούτοις. 4) Schol. Eurip. Hecub. vs. 554 (559) sic cit: τούτῳ φιλαν-
θρώπως ἐχρώμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν. Habet autem πάντῃ schol.
Aeschin. citans p. 77 extr. ed. Dind. 5) ἐντρέπεται Laur8. Cf. Anecd
Bkk. citantia p. 94. 6) δ' om Aug1. k. r. s. Laur8. 7) βούλεται pr
Q, corr add βε volens ve ante tai. — — καὶ ὅκονεῖ post βουλευέται
vulg. — om Σ, add antiq, sed inter κύκλῳ et καί, ubi habet Laur8.
Vel varia sedes suspicionem movet. Ante καὶ βουλευέται certe praefere-
ndum esset. Sed alterum est superfluum.

226. 1) οὐκ οὖν Laur8. vulg. puncto posito post εἰδόσιν in fine §.
— οὐκ οὖν cum signo interrogationis in fine, Schaeferus. — οὐκ οὖν
Turice., sed puncto infra posito. — οὐκ οὖν cum interrog. signo nos, ut
iam Marklandus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 40. Add. Ellendt. Lex. Soph.

T. II p. 432. 2) ἀκριβῶς Π. 3) ὥσπερ ἂν εἰ vulg. — εἰ om Σ.
Laur8. (T. u). Cf. Bernhard. Synt. p. 456. Cor. §. 298. 4) ἐνθαδε
vulg. — ἐνθαδὶ Σ. Laur8. 5) ἀλλὰ καὶ φίλ. νομ. Mor. Aug1. k. r. s.
Laur8. — ἀλλὰ φίλ. τε νομ. Ald. Fel. Σ. Laur8 (in quo pr νομίζειν).
T. Q. t. u. v. Vind3. — ἀλλὰ φίλ. γε νομ. F. Φ. Π. 6) ζώουσιν Pri-
scian. T. II p. 254 Kr. 7) τοῖς Aug1. — τοῖς F.

την κωφότητα⁸ καὶ τοσοῦτο⁹ σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν, ὥστε τοῖς ἀλιτηρίοις¹⁰ τούτοις ἐξ ἴσου νῦν ἐμ' ἀγωνίζεσθαι, καὶ ταῦτα παρ' ὑμῖν τοῖς ἀπαντ' εἰδόσιν; (227) Βούλεσθ' οὖν εἰδέναι καὶ ἀκούσαι τὸ τούτων αἴτιον; ἐγὼ δὴ φράσω, ἀξιώ δὲ⁴¹² μηδέν² ἄχθεσθαι³ μοι λέγοντι⁴ τάληθῃ. Ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐν οἶμαι⁵ σῶμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς ἑαυτὸν⁶ ἐν ποιούντας καὶ μισεῖ τοὺς τάναντία, ὑμῶν δ' ἕκα-⁵ στος πρῶτον μὲν⁷ οὔτε τὸν ἐν ποιούντα τὴν πόλιν αὐτὸν⁸ ἐν ποιεῖν ἡγείται, οὔτε τὸν κακῶς κακῶς,⁹ (228) ἀλλ' ἕτερον⁹ ἐστὶν ἕκαστον προηργαίτερα, ὅφ' ὧν παράγεσθε¹ πολλάκις, ἔλεος,

cumque commutatum nolunt, tantum surditatis et tantum tenebrarum a vobis occurrere, ut ego nunc pari ratione cum nefariis istis dimicem, idque apud vos, quibus nota sunt omnia? (227) Vultis igitur nosse et audire huius rei causam? dicam iam equidem. peto autem, ne quisquam dicenti mihi verum succenseat. Ille scilicet unum habens corpus et unum animum toto pectore etiam amat bene de se merentes et odit adversarios, vestrum autem singuli primum nec bene merentes de republica bene de se mereri putant, nec male merentes male, (228) sed alia singulis maiori curae sunt, per quae saepe abducimini, ut misericordia, invidia, ira,

8) κωφότητα LaurS, ω esse videtur secundae manus. 9) τοσοῦ-
τοσουτο m sec?
τον Augl. k. r. s. LaurS. — τοιούτων LaurS. 10) ἀλιτηρίοις Σ. pr
Ω. LaurS, cuius sec m ἵνα super ὥστε scripsit.

227. 1) δὲ om T. — δὲ μὴ an δὲ δὴ? pr Ω, nam μ et δ eodem spatio scriptum, dignosci non potest, utrum prius. Cf. §. 224 not. 6. 2) μηδέν LaurS comp. vulg. — μηδέν' Augl. k. s. Reiskius. (Vind3. II. LaurS). — μηδεν sine accentu Σ. 3) ἀχθεσθῆναι Augl. 2. r. η. LaurS. — ἄχθεσθαί LaurS. 4) λέγοντί μοι Lind. 5) οἶμαι ἐν Augl. k. r. s. LaurS. 6) αὐτὸν LaurS. — om Augl. k. r. s. LaurS. 7) πρῶτον μὲν om F. Φ. II. 'Non insequitur, quod expectabas ἔπειτα etc. quare uncis inclusi etc. Aut illud colon intercidit, quod respondebat. Videtur autem deficiens illud post κακῶς inserendum esse sententiaque eius haec ferme fuisse: ἔπειτα οὐ τὸ δίκαιον σκοπεῖ καὶ τάληθός καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον.' Reiskius. Delevit nunc Bekkerus. At vid. §. 228 not. 3. Ad p. 444, 4 Dobraeus videtur πρῶτον intelligere pro formula exempli gratia. Sed obstat μὲν. 8) αὐτὸν LaurS. vulg. — αὐτὸν Σ. — αὐτὸν Aldetc. — ἑαυτὸν II. 9) Sic Mor., sed alterum κακῶς om Σ. LaurS (in fine paginae). vulg. Excidit saecillime.

228. 1) παράγεσθαι T. r. LaurS.

- 10 φθόνος, ὀργή, χαρίσασθαι τῷ² δεηθέντι, ἄλλα μυρία. ἂν δ'³
 ἅπαντά τις ἐκφυγῇ τἄλλα· τοὺς γ' οὐδένα βουλομένους εἶναι⁴
 τοιοῦτον οὐ διαφεύξεται· ἢ δ' ἐφ'⁵ ἐκάστων τούτων ἀμαρτία
 κατὰ μικρὸν ὑπορρέουσα,⁶ ἀθρόος⁷ τῇ πόλει βλάβη γίγνεται.⁸
 15 229. Ὡν μηδέν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάθητε τήμερον,
 μηδ' ἀνῆτε¹ τοῦτον, ὅς ὑμᾶς τηλικαυτ' ἠδίκηκεν. καὶ γὰρ ὥς

supplicibus gratificari, alia infinita. sed ut cetera effugias omnia, non tamen eos effugies, qui neminem talem (*iudicem aequum*) esse velint. At in utrisque his delicta, paulatim progressa, universe cedunt in reipublicae detrimentum.

229. Quale nihil hodie vobis committendum est, Athenienses, nec dimittendus is, qui tantis vos affecit iniuriis. quaeso enim, qui de vobis

2) τῷ Reiskius. De articulo ἀοριστωδῶς adhibito vid. Krueger. Gramm. §. 50, 3. 3) ἂν γὰρ Σ. LaurS. et omnes libri. 'Scio bene coniungi cum superioribus ea quae sequuntur, si totum comma ἂν γὰρ . . . διαφεύξεται facesseret.' Taylorus. 'Videor mihi intelligere, quid hominem male habuerit. Scilicet particula γὰρ haec cum antecedentibus coniungens sententiae tam parum accommoda est, ut, quocunque te veritas, causalem nexum perspicere non possis. Itaque scribam ἂν δ' ἄρ' ἅπαντά τις κτλ. [Idem mavult Dobraeus.] Aliam causam (scil. si orator scripsit supra πρῶτον μὲν), cur locus particulam δὲ poscere videatur, attuli ad vs. 5. Passim post πρῶτον μὲν sequitur simplex δέ. Vid. Xenoph. Symp. 2, 22.' Schaeferus. 'Sed γὰρ potest excusari propter liberiolem structuram praecedentium. Nempe πρῶτον μὲν posito volebat noster εἶτα sequi, sed propter verba παρενθετικῶς inserta, ἀλλ' ἕτερα . . . ἄλλα μυρία, factum est, ut γὰρ ad ἄλλα μυρία responderet.' Shilleto. At quae post γὰρ sequuntur nullam causam praecedentium verborum reddunt. Neque ἄρα ferri potest, nam nulla concludendi ratio perspicitur. Nulla autem frequentior confusio quam particularum γὰρ et δέ. Quam particulam superioribus πρῶτον μὲν respondentem si admisimus, optime sententia procedit: Duas causas, cur bene meriti cives non honoribus afficiantur, mali non puniantur, orator refert: 1) stultitiam 2) malitiam, Ad 1) stultitiam: multitudinem reprehendit a) in contionibus imprudentem, b) in iudiciis cupidam (verbis ἕκαστος πῶτον μὲν . . . μυρία); ad 2) malitiam, duces multitudinis pravos, qui bonos (Demosthenem eiusque similes) oderunt atque omni modo tollere student, multitudinis stultitia abutentes. Ideo fieri non potest, ut bonus civis securus sit (ἂν δ' ἅπαντα etc.), qui utrisque adversetur. 4) εἶναι extra lineam LaurS initio lin. 5) ἐφ' om Ω. 6) ἀπορρέουσα s. δ. 7) ἀθρόως vulg. — ἀθρόως Augl. s. Vind3. —

αθρόος Σ. — ἀθρόος T. — ἀθρόος LaurS. Φ. — ἀθρόος Π. 8) γίγνεται βλ. Augl. k. r. s. LaurS. Mor. — βλ. γίγνεται (γίν.) Σ. vulg.

229. 1) ἀνῆτε Σ. vulg. — ἀφῆτε Augl. 2. s. β. δ. ε. η. Less.

ἀληθῶς τις ἔσται λόγος² περὶ ὑμῶν, εἰ τοῦτον ἀφήσετε;³
 Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες ὡς Φίλιππον τουτονί, Φιλοκρά-
 τος, Αἰσχίνης, Φρύνων, Δημοσθένης τί οὖν; ὁ μὲν πρὸς τῷ²⁰
 μηδὲν ἐκ τῆς πρεσβείας λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων
 ἐλύσατο, ὁ δέ, ὧν τὰ τῆς πόλεως πράγματα⁴ χρημάτων⁵ ἀπ-
 ἔδοτο, τούτων πόρνας ἡγόραζεν καὶ ἰχθῦς⁶ περιών.⁷ (230) καὶ
 ὁ μὲν τὸν υἱὸν ἐπειψε Φιλίππῳ, πρὶν εἰς ἄνδρας ἐγγράφαι,²⁵
 ὁ μιὰρὸς Φρύνων, ὁ δ' οὐδὲν ἀνάξιον οὔτε τῆς πόλεως οὔθ'
 αὐτοῦ διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν χορηγῶν καὶ τριηραρχῶν, ἔτι
 καὶ ταῦτ' ὤρετο δεῖν, ἐθέλοντῆς¹ ἀναλίσκειν, λυεσθαι,² μη-
 δέν³ ἐν συμφορᾷ τῶν πολιτῶν δι' ἔνδειαν⁴ περιορᾶν, ὁ δὲ

sermones erunt, si istum absolvetis? Athenis legati quidam ad Philip-
 pum istum iverunt, Philocrates, Aeschines, Phrynon, Demosthenes. Quid igitur?
 Hic praeterquam quod nihil e legatione accepit, captivos privatis
 sumptibus redemit, ille qua pecunia vendiderat negotia civitatis, ea pas-
 sim scorta emebat et pisces. (230) et sceleratus ille Phrynon filium Phi-
 lippo permisit, antequam in album virorum inscriberetur, hic (Demosthe-
 nes) nihil vel republica vel se indigni fecit. atque idem quum et choras
 et triremes instrueret, etiam haec sibi facienda putavit, sumptus ultro
 impendere, redimere, neminem civium propter egestatem in aerumna ne-

Laur8. (Φ. r). — ἀνῆτε F. — ἀφῆγε Π. — ἀφῆτε Laur8, eadem manu.
 — De ἀνῆτε i. q. dimittatis loco absolutis cf. Lysiae Or. c. Agor. §. 13:
 οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἔστιν ἀνεῖναι Ἀγόρατον τουτονί. Xenoph. H. Gr.
 II, 3 §. 51 (= 20): εἰ ἀνήσομεν τὸν ἄνδρα. Eiusd. Anab. VII, 6 §. 30:
 οὐδαμῇ οἴεσθε χρεῖναι ζῶντα ἐμὲ ἀνεῖναι (var. lect. ἂν εἶναι et ἔαν
 εἶναι). — Praeferebatur ἀφῆτε, quia proxime sequitur ἀφήσετε de eo-
 dem. At Demosthenes amat variare. Prolegg. Gramm. §. 97—100. In
 ἀνῆτε inest sententia: nunc obstrictum esse reum; in ἀφήσετε simpliciter:
 eum esse reum. — καταψηφίσεσθε Sopater Rh. T. IV p. 416 W. 2)
 ἔσται τις Maximus Pl. Rh. T. V p. 516 W. — Proxima περὶ ὑμῶν pr
 Laur8 om, eadem superscripsit et inseruit. 3) ἀφῆτε Augl. 2. k. r. s.
 δ. η. Harl. Laur8. 4) πράγματα om δ. 5) χρημάτων om Aug2. —
 Cit. AnecdBkk. p. 120. 6) ἰχθῦς pr Ω. — Cit. Plutarch. Quaest.
 Conviv. IV, 6 p. 668 A. Id. Garrulit. 15 p. 509 extr. Id. Fortuna 1
 p. 97. D. Athenaeus p. 343 E. 7) περιών pr Σ, ut solet.

230. 1) ἐθέλοντῆς Σ. — ἐθέλοντῆς Ω. 2) λύεσθαι cod ζ. —
 — τοὺς αἰχμαλώτους add post λν. Laur8. Bav. vulg. — om Σ. in γφ
 habent Φ et F. 3) καὶ μηδένα Wolfii farrago. Est asyndeton h. l.
 — In Laur8: τῶν πολιτῶν ἐν συμφ. 4) δι' ἔνδειαν om Φ.

- 413 τοσούτου δει τῶν ὑπαρχόντων τιν' αἰχμάλωτον⁵ σῶσαι, ὥςθ' ὅλον τόπον καὶ πλεῖν⁶ ἢ μυρίους μὲν ὀπλίτας, ὁμοῦ δὲ⁷ χιλίους ἱππέας τῶν ὑπαρχόντων⁸ συμμάχων, ὅπως⁹ αἰχμάλωτοι⁵ γίνωνται. Φιλίππῳ, συμπαρεσχεύασεν.¹⁰ (231) Τί οὖν μετὰ ταῦτα; Ἀθηναῖοι¹ λαβόντες (ἤδεσαν μὲν γὰρ πάλα. τί δέ;²) τοὺς μὲν χρήματ' εἰληφότας καὶ δῶρα, καὶ κατασχύναντας³ ἑαυτούς,⁴ τὴν πόλιν, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, ἀφείδαν⁵ καὶ νοῦν¹⁰ ἔχειν ἡγοῦντο καὶ τὴν πόλιν εὐθeneῖσθαι.⁶ τὸν δὲ κατηγο-

gligere, ille tantum abfuit ut ullum eorum qui iam erant captivum redemerit, ut totam regionem et amplius decies mille milites gravis armaturae et paene mille equites e nostris sociis, ut captivi Philippi fierent, comparaverit. (231) Quid igitur secutum est? Athenienses, quum is esset in iudicium adductus (olim enim norant. quid autem?), eos qui pecuniam acceperant et munera, qui probris affecerant se ipsos, rempublicam, suos liberos, dimiserunt et sapere putaverunt et bene actum esse cum repu-

5) αἰχμάλωτων Augl. s. β. ε. (f. k. r). 'Quo admissio, exterminandum erit ὑπαρχόντων. Quod si servetur, legendus erit locus sic: δει εἰ τῶν ὑπαρχόντων τινὰ τῶν αἰχμάλωτων. nam vocabulum hoc articulo carere nequit.' Reiskius. 'Vernm est αἰχμάλωτον. Sed τῶν ὑπαρχόντων vide ne deleri oporteat.' Schaeferus. 'Qui iam erant captivi et qui revera socii Aeschinis operā in captivitatem coniciebantur, h. l. sibi opponuntur.' Shilleto hoc observavit. 6) πλείους LaurS. vulg. — πλεόν Augl. k. r. s. LaurS. — πλεῖν Σ. Cf. Prolegg. Gr. §. 56. 7) πλείους ἢ add post δὲ Aldetc. — om Σ. LaurS. vulg. Male copulatur cum ὁμοῦ. 8) 'Dele ὑπαρχόντων vocem e superioribus male repetitam.' Dobraeus. At graviter opponitur τῶν ὑπαρχ. συμμ. et αἰχμ. γίνωνται. Cf. Megal. §. 7. 9) ὥσπερ s. 10) Respexit Sopater Rh. T. IV p. 588. et p. 631 sq. W.

231. 1) ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Aug2. 2) δέ LaurS. vulg. — δαί Augl. LaurS. AldB. (k. r. s). — δῆ Φ. — δέ Σ, s lineola est notatum et antiq η superscripsit. Bav. 'Vid. Reizius Acc. Incl. p. 97.' Schaeferus. Cf. §§. 89. 309. 330. Aristocr. §. 120. et passim. Lept. §. 119 Σ: τί δ' ὅς' ἄν etc. recte sine interpunctione (cf. ad f. leg. §. 291), ut poetae vocem non inhibentes. Aristoph. Vesp. vs. 524: τί δ' ἦν — μὴ μῆνης; et passim. Item recte interpungitur, si plene δέ scriptum est. 3) κατασχύνοντας Aug2. 4) αὐτούς pr Ω. 5) ἀφείδαν LaurS. vulg. — ἀφείδαν Σ. Φ. Augl. 2. k. r. LaurS. II. (s?). — ἀφῆκαν δ. s. η. (s?). 6) εὐθeneῖσθαι Aldetc. (s. l?). corr Π in marg. — εὐθeneῖσθαι Σ. vulg. — εὐθeneῖσθαι v. item LaurS, sed cum puncto sub medio s. Secunda manus superscripsit η. — εὐθeneῖσθαι Ω. —

ροῦντα τίς; ἐμβεβροντησθαι,⁷ τὴν πόλιν ἀγνοεῖν, οὐκ ἔχειν
 ὅποι⁸ τὰ ἑαυτοῦ⁹ ῥίπτει.¹⁰ (232) Καὶ τίς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 τοῦτ' ἰδὼν¹ τὸ παραδείγμα δίκαιον αὐτὸν² παρασχεῖν³ ἐθελή-
 σει; τίς προῖκα πρεσβεύειν, εἰ μήτε λαβεῖν μήτε τῶν εἰληφό-
 των ἀξιοπισιτότερον⁴ παρ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρξει;⁵ οὐ⁶
 μόνον κρίνετε⁷ τοῦτους τήμερον,⁸ οὐ⁹, ἀλλὰ καὶ νόμον¹⁰ τί-
 θεσθ'¹¹ εἰς¹² ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, πότερον χρημά-
 των αἰσχροῦς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πρεσβεύειν ἅπαντας¹³ πρὸς-
 ἥκει, ἢ προῖχ' ὑπὲρ ὑμῶν¹⁴ τὰ βέλτιστα, ἀδωροδοκῆτως. (233) 20
 Ἀλλὰ μὴν περὶ¹ τῶν ἄλλων οὐδενὸς προσδείσθε² μάρτυρος,

blica. de accusatore autem quid? esse eum attonitum, ignorare condicio-
 nem civitatis, non habere quo suos numos abiciat. (232) Ecquis, Athe-
 nienses, in hoc exemplum intuens, iustum se praebere volet? quis gra-
 tuito agere legatum, si neque accipere neque quam ii, qui acceperint,
 plus apud vos invenire fidei licebit? Non modo de istis iudicium hodie
 facitis, neutiquam, sed et legem sancitis in omne aevum, utrum propter
 pecuniam flagitiose legati omnes hostium utilitatibus servire debeant, an
 gratuito agere quae vobis sunt utilissima, sine corruptelis. (233) Ac de

εὐθυνεῖσθαι u. Wolf. — εὐσθνεῖσθαι Aug2. — εὐσθενεῖσθαι r. Laur8.
 — εὐθενεῖσθε Harl. — Vid. ad Chers. §. 20. — Post τὸν δὲ finita
 est lacuna Vind4. Mal. Cf. §. 160. 7) ἐμβεβροντησθαι Ald. Fel. 8) ὅπου
 Aug1. s. 9) ἑαυτῶν Aug2. 10) ῥίπτει Aldete. v. Vind4. Mal. — ῥίπτει
 γρ δ. corr Aug1. Laur8. — ῥίπτει Φ. ζ. Bav. Π. (pr Aug1? an ριπτει?)
 — ῥίπτειν Q. t. u. Aug2. Vind3. — ῥίπτει k. — ῥίπτει Σ. Laur8. vulg.
 (F). — ῥίπτει Wolf.

232. 1) τίς ἰδὼν, ὦ Ἀθηναῖοι, τοῦτ' r. Π. Laur8. Mal. 2) αὐ-
 τὸν Q. — ἑαυτὸν Laur8. Mal. — om Φ. 3) παρέχειν Aug1. 2. k. r. s.
 η. Π. Laur8. Mal. 4) ἀξιοπισιτώτερον Q. 5) ὑπάρξει Mor. r. —
 υπάρξει Σ. Laur8. vulg. 6) ὥστε οὐ vulg. — ὥστε om Σ. Aug1. s.
 pr T. pr k. Laur8. Tiber. Rh. T. VIII p. 554 W. — Laur8 superscr pr
 manus. 7) κρίνετε] οὐ κρίνετε k. 8) σήμερον Laur8. 9) οὐ om T.
 Vind4. Π. Mal. 10) νόμον τοῦτοῖς vulg. Laur8, pronomen est punctis
 notatum, item punctis notavit corr prior Π. — τοῦτοῖς om Σ. Bav.
 Aug1. 2. pr T. s. η. Harl. (k. r). 11) τίθεσθαι Π. 12) τίθ. καὶ εἰς
 r. Vind4. Laur8. Mal. 13) ἅπαντα Laur8. 14) ὑπὲρ ὑμῶν προῖκα r.
 Vind4. Laur8.

233. 1) περὶ μὲν Laur8. vulg. — particulam om Σ. Vid. Dobe-
 renz. l. c. p. 15. 2) δεῖσθαι Vind1.

ὡς δὲ³ τὸν υἱὸν ἐπεμψεν ὁ Φρύνων, κάλει μοι⁴ τούτων⁵ τοὺς μάρτυρας.⁶

25 Τοῦτον μὲν τοίνυν οὐκ ἔκρινεν Αἰσχίνης, ὅτι τὸν αὐτοῦ⁷ πατὴρ ἐπ'⁸ αἰσχύνῃ⁹ πρὸς Φίλιππον ἐπεμψεν. εἰ δέ τις ὦν ἐφ' ἡλικίας, ἐτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν,¹⁰ μὴ¹¹ προῖδόμενος¹² τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὀψεως ὑποψίαν, ἱταμώτερον¹³ τῷ¹⁴ μετὰ
414 ταῦτ' ἐχρήσατο βίῳ· τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικεν.¹⁵

VII. 234. Φέρε δὴ περὶ τῆς ἐστιάσεως καὶ τοῦ ψηφίσματος εἰπω. μικροῦ γε,¹ ᾧ² μάλιστα μ' ἔδει³ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρ-

ceteris nullo teste vobis est opus, a Phrynone autem missum esse filium, voca mihi huius rei testes.

Hunc igitur non accusavit Aeschines, quod suum filium in probrum misit ad Philippum. at si quis adolescens, aliis forma praestantior, non cavens illam ex facie nasci solitam suspicionem, liberius postea vixit; eum impudicitiae accusavit.

VII. 234. Age igitur iam de convivio et decreto dicam. Proposendum sane, quae potissimum ad vos dicenda erant, praeterissem. De pri-

3) ὥστε Augl. k. s. 4) μοι om Augl. 2. k. r. s. Vind4. II. Laur8. Mal. 5) τούτων om Ω. 6) Post μάρτυρας vulgo, etiam in Σ et Laur8, add titulus Μάρτυρες. Titulum delevit Sauppius, conferens §. 237. Vid. ad §. 213. Secutus est Shilleto tacite. 'Mirum ni aliquid exciderit.' Dobraeus. Deleto titulo nexus sententiarum interruptus explicatur. 7) αὐτοῦ Augl. δ. η. Laur8. — αὐτοῦ vulg. — αὐτοῦ Ald. Fel. Laur8. Ω. Bav. Vind3. 4. II. — αὐτοῦ Σ. 8) ὅπ' Aldete. — ἐπ' Σ. Laur8. vulg. 9) αἰσχύνῃ corr F (non Bav?). — Proxime πρὸς] πρὸ Laur8. adscripsit m. sec ηθ i. e. ἡθικῶς? 10) ἐτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν Σ. vulg. — τὴν ἰδέαν ἐτέρου βελτίων Ald. Fel. Φ. r. t. u. v. Vind3. 4. II. Laur8. Mal. item Ω (ἰδέαν pr Ω). itemque F, nisi quod hic εἰδέαν. — ἐτέρου βελτίων ἰδέαν Aug2. — ἐτ. β. τὴν ἡδ^α Laur8. 11) οὐ s. δ. 12) προῖδόμενος vulg. — προῖδόμενος Σ. Laur8. Φ. r. Vind3. 4. — προῖδόμενος Ω. 13) ἱταμώτερον Ω. — ἱταμώτερον Vind4. 14) τῷ u. — om Mal. add Chr. 15) v extremum eraserunt II et Chr.

234. 1) γὰρ coniecit Wolfius. Ven. corr. Chr. — 'γε hic non magis mutandum in γὰρ quam in formula toties obvia μέν γε.' Schaeferus. 2) ὁ Aristides Rh. p. 467 Iebb. = T. II p. 746 Dind. 3) με δεῖ Laur8. vulg. — μεδεῖ Σ. — μέλλει Aristides. — μ' ἔδει (F. Φ). — με ἔδει β. η. — με δεῖν pr Ω (linea del. v). t. u. Vind3. — ἔδει Augl. 2. k. s.

ἤλθον.⁴ Τῆς πρώτης ἐκείνης πρεσβείας γράφων τὸ προβού-
 λευμ' ἐγὼ καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ ταῖς⁵ ἐκκλησίαις,⁶ ἐν αἷς⁷
 ἐμέλλετε⁷ βουλευέσθαι⁸ περὶ τῆς εἰρήνης, οὐδενὸς οὔτε λόγου
 πῶ παρὰ⁹ τούτων οὔτ' ἀδικήματος ὄντος φανεροῦ, τὸ νόμι-
 μον¹⁰ ἔθος ποιῶν, καὶ ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς πρυτανεῖον¹¹
 ἐκάλεσα. (235) Καὶ νῆ Δι' ἐγῶγε καὶ¹ τοὺς παρὰ τοῦ² Φιλίπ- 10
 που πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνν γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαμ-
 πρῶς.³ ἐπειδὴ⁴ γὰρ ἐώρων αὐτοὺς καὶ⁵ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐκεῖ

ma illa legatione senatusconsultum ego quum scriberem et rursus apud
 populum in iis contionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, quum
 nullum isti unquam verbum fecissent nec de ullo eorum facinore consta-
 ret, consuetudinis iure usus et laudavi istos et in Prytaneum invitavi.
 (235) Ac per Iovem et Philippi legatos hospitio excepi idque, Athenienses,
 omnino splendide. nam quum viderem eos illic etiam eam rem gloriæ

4) παρῆλθεν T. r. Lind. corr 1 II. corr Chr. Tiber. Rh. ιζ', omis-

sis δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. — παρῆλθε^{ον} Laur8. 'Παρῆλθεν vide ne prae-
 stet. τουτε γὰρ αὐ' μικροῦ παρῆλθέ μ' εἰπεῖν p. 550, 26. Ut εἰπεῖν
 non solum ad ἔδει referendum sit, sed etiam ad παρῆλθεν.' Schae-
 ferus. Simplicior est vulgata lectio. 5) ἐν ταῖς marg Mor. AldV.
 Aug1. k. r. s. Harl. Laur8. II. Cf. ad Cor. §. 55. Scheib. Observ. in
 Or. Atticos p. 15. 6) τῇ ἐκκλησίᾳ Vind4. 7) ἡμέλλετε Aug1. II. codd
 Bkk, ut videtur, k. r. s. (Vind3. 4). — ἐμέλλετε Σ. Laur8. vulg. 8)
 βουλευέσθε Σ. 9) περὶ cod δ. 10) τὸν νόμον vulg. pr Ω. — τὸ νό-
 μimon Σ. corr Ω. F. Φ. Vind4. Laur8. Mal. II, cuius 2^{das} corrector in
 ambiguo reliquit, an eiicere νόμιμον, an post ἔθος collocare voluerit.
 — τὸ κοινόν AldV. γρ in marg antiq Σ. Aug1. k. γρ F. γρ Φ. Harl. (s?).
 — τὸ κοινόν νόμιμον Laur8. T. r. δ. Lind. Aug2. AldT. Obs. corr v.
 (s?). — νόμιμον. ἢ τὸ κοινόν νόμιμον AldT. — τὸ τοῦ νομίμου ἔθους
 Dobraeus coniecit. Cf. Advers. T. II p. 279. 11) τὸ πρυτανεῖον vulg.
 — τὸ om Σ. Laur8. Cf. §. 31: εἰς τὸ πρυτανεῖον. Aeschin. f. leg. §. 46
 et passim. Sed Dem. f. leg. §. 330: ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Aristocr.
 §. 76: τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ. Inscriptio: [ἐπὶ ξένια ἐς πρυτα]νεῖον ibiq.
 Kirchhoff. in Leutsch. Philol. T. XIII, 1 p. 23. — Introclis decretum (in
 Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 144 No. 106): καλέσαι δὲ αὐτ[όν] εἰς πρυτα-
 νεῖον ἐπὶ δεῖπνον. Cf. Dissert. De locutione ἐπὶ ξένια καλεῖν p. 11 sq.

235. 1) καὶ om Aug1. k. s. 2) τοῦ om Bav (non F?). — Proxime
 ἐξένισα? pr Σ. inter σα et καὶ aliquid est erasum. 3) Hunc locum
 fortasse citavit Schol. Aristidis p. 207 (= 546 Dind). 4) ἐπεὶ cod δ.
 5) καὶ om Aug1. k. s. 'Malim deletum.' Schaeferus. καὶ i. q. etiam
 i. e. praeter alia, ut familiaritatem Philippi, opes, alias res, etiam
 splendido victu.

σεμνυνομένους⁶ ὥς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς· εὐθὺς ἡγούμην
 10 ἐν τούτοις πρῶτον⁷ αὐτὸς⁸ περιεῖναι δεῖν αὐτῶν⁹ καὶ μεγαλο-
 ψυχότερος φαίνεσθαι. Ταῦτα δὲ¹⁰ παρέξεται¹¹ νῦν οὗτος λέ-
 γων, ὥς αὐτὸς¹² ἐπῆνεσεν¹³ ἡμᾶς καὶ¹⁴ αὐτὸς¹⁵ εἰστία¹⁶ τοὺς
 πρέσβεις, τὸ πότε οὐ διορίζων.¹⁷ (236) Ἔστιν δὲ¹ ταῦτα πρὸ
 20 τοῦ τὴν πόλιν ἡδικῆσθαι τι καὶ² φανεροὺς τούτους πεπρακό-
 τας αὐτούς³ γενέσθαι, ὅτ' ἄρτι μὲν ἦκον οἱ πρέσβεις τὸ πρῶ-
 τον, ἔδει δ' ἀκούσαι⁴ τὸν δῆμον τί λέγουσιν, οὐδέπω δ' οὐθ'

sibi ducere, ut beatis et splendidis; statim duxi his inprimis me superio-
 rem iis esse oportere et magnificentia antecellere. Ea igitur iste nunc af-
 feret: 'Ipse, inquiet, laudavit nos, et ipse legatos convivio excepit,'
 tempus illius facti non distinguens. (236) Facta autem illa sunt, ante-
 quam respublica quicquam detrimenti cepisset et antequam manifestum
 factum esset istos se vendidisse, quum legati primum recens advenissent
 et populo audiendum esset, quid dicerent, quum nondum vel istum pa-

6) ἐκεῖ σεμνυνομένους Q. Cf. §. 238. — ἐκεῖσε μνημονεύμενος.
 Aug2. 7) πρῶτον Σ. LaurS. Aug1. 2. k. r. Vind4. — πρῶτος vulg.

με in sec
 8) αὐτὸς LaurS. — αὐτὸν T. Vide ad Rhod. §. 16. adde §. 205.
 Mid. §. 17. Leochar. §. 36. Cor. Trier. §. 1. Theocrin. §. 1. Fupabr.
 §. 31. Amator. §. 15. Vid. Funkhaen. in Turicc. Ed. min. IV p. XII.
 'Res vulgo neglecta, dudum me adverterat, nec pauca eiusmodi exem-
 pla collegeram (Thesaur. Stephan. col. 3150 B. ed. Oxon). Alia dedit
 Heind. ad Platon. Protag. p. 488.' Schaeferus. Idem ad Plut. T. V
 p. 336. — om Aug1. 2. k. r. II. 9) αὐτῶ Vind3. 10) δεῖ Vind4.
 Mal. — (δ' εἰςπαρέξεται? Chr.). 11) παρέξει AldT. — παράξει Ind
 Fel. η. T. k. Lind. Vind4. II. Mal. Aug2. — πράξει Aug1. s. δ. LaurS.
 — πράξειν r. — γρ πράζεται marg Mor. — γρ πράζεται idem marg
 Mor. — ταράξει, etiam ἂν ταράξη coniecit Reiskius. 12) αὐτὸς om
 Aug2. 13) ἐπῆνεσαν Mor. correxit errorem typogr. Lambinus in Ind.
 14) καὶ om pr LaurS, eadem ut videtur superscr. — om Aug2. (Aug1?).
 LaurS. — καὶ ὡς Vind4. II. Mal. ortum o confusis ὡς et καὶ. 15) αὐ-
 τοὺς Aldetc. Q. t. u. v. Vind3. — αὐτὸς Σ. LaurS. vulg. 16) εἰστία Σ.
 'Num εἰστιάσε, ut cum ἐπῆνεσεν concinat?' Reiskius. Vid. Prolegg.
 Gramm. §. 98. 17) διορίζων Σ. LaurS. vulg. — προσδιορίζων s. —
 διορίζων Q. ('ceteri praeter Σ προσδιορίζων' Bekkerus. Equidem
 dubito).

236. 1) καὶ ἔστι δὲ Herw. nescio unde. 2) καὶ exiit in Fel.
 3) εἰντούς Mor. Vind4. Mal. — αὐτούς Paul. LaurS. Q. — αὐτούς Σ.
 vulg. 4) ἀκούσαι δὲ ἔδει vulg. — ἔδει δὲ ἀκούσαι Mor. Σ. T. LaurS.
 Aug1. k. s. Lind.

οὗτος συνερῶν^δ δῆλος ἦν τῷ Φιλοκράτει, οὗτ' ἐκείνος τοιαῦτα^ε γράψων.⁷ Ἄν δὲ ταῦτα^ς λέγῃ μέμνησθε⁹ τοὺς χρόνους, ὅτι τῶν ἀδικημάτων εἰσὶ πρότεροι. μετὰ ταῦτα δ' οὐδὲν ἐμοὶ^π πρὸς τοὺτους οἰκτεῖον οὐδὲ κοινὸν γέγονεν.¹⁰ Λέγε τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

237. Ἰσως τοίνυν ἀδελφός¹ αὐτῷ συνερεῖ, Φιλοχάρης,² καὶ Ἀφώβητος. πρὸς οὓς ἀμφοτέρους ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαια⁴¹⁵ ἔστιν εἰπεῖν. ἀνάγκη δέ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μετὰ παρρησίας διαλεχθῆναι, μὴδὲν ὑποστελλόμενον.³ ἡμεῖς,⁴ Ἀφώβητες καὶ

trocinari Philocrati vel hunc talia esse rogaturum constaret. Si igitur talia dixerit; mementote temporum, quae iniuriis antecesserunt. postea autem nulla mihi cum istis familiaritas aut societas intercessit. Recita testimonium.

237. Fortassis autem frater ei patrocinabitur, Philochares, et Aphobetus, quorum utrique multa et aequa respondere poteritis. necesse est autem, Athenienses, ut libere dicatur, nihil reformidetur. 'Nos, Apho-

5) συναίρων Augl. r. s. Laur8. — συν^ερῶν Bav (pr συναίρων?), in F esse videtur συνερῶν. 6) τοιαῦτα ἐκείνος Augl. k. r. s. 7) γράψων Ω. η. Augl. k. r. s. Laur8. Mal. — γραφῶν Laur8. Π. 8) γράψ. ἂν δὲ ταῦτα om Vind3. 9) μεμνησθαι Augl. r. s. Laur8. 10) γέγονεν cum crassa extrema litera ν Π. Chr. Ita saepe. Tam proni erant correctores ad literam paragoricam ante consonantem delendam.

237. 1) ἀδελφός Laur8. vulg. — ἀδελφός Σ. — ἀδελφός Bekkeri Ed. Oxoniensis, non posteriores eiusd. edit. Secutae sunt Turic. Dind. Oxoniensem. Sed scribendum est sine articulo, infinite, quia duo fratres deinceps nominantur, non unus, ein bruder wird für ihn sprechen, nämlich Philochares, und (dann) Aphobetus. Cf. §. 124. 2) Φιλοχάρης Laur8. 3) ὑποκρινόμενον vulg. 'Fort. allusit ad Aeschiniis bistrionicam; alioqui dicere solet μὴδὲν ὑποστυλάμενον.' Wolfius. 'Malim ὑποκρινόμενους scil. ὑμᾶς.' Reiskius. 'Non opus plurali. subaudias enim τινά.' Schaeferus. Indefinitum pronomen latet in participio. Vid. Scheibii Observv. in Oratores p. 32. Eiusd. Vindic. Lys. p. 36. — ὑποστυλάμενον Fel. Σ. T. Φ. γρ F. Obs. AldB. marg Vind3 (in cuius textu ὑποκρινόμενον). Π. Laur8. Mal. — ὑποστυλάμενον AldV. Augl. 2.

β. δ. ε. η. κ. ρ. σ. Ven. Harl. Vind4. — ὑποκρινόμενον v. — ὑποστυλάμενον Laur8, s sec, ut vid., man superser. 4) ὑμεῖς Ω. Augl. Meerm. Vind3. — ἡμεῖς ὑμᾶς Dobraeus coniecit. Cf. §. 238. Habet verbum ἡξιώσαμεν suis accusativos σὲ et τοὺτους sufficientes.

στελλόμενον v. — ὑποστυλάμενον Laur8, s sec, ut vid., man superser. 4) ὑμεῖς Ω. Augl. Meerm. Vind3. — ἡμεῖς ὑμᾶς Dobraeus coniecit. Cf. §. 238. Habet verbum ἡξιώσαμεν suis accusativos σὲ et τοὺτους sufficientes.

σὺ⁵ Φιλόχαρες,⁶ σὲ μὲν⁷ τὰς ἀλαβαστοθήκας⁸ γράφοντα καὶ
 τὰ τύμπανα, τούτους δ' ὑπογραμματέας⁹ καὶ τοὺς τυχόντας
 ἀνθρώπους (καὶ οὐδεμιᾷς κακίας ταῦτα, ἀλλ' οὐ¹⁰ στρατηγίας
 γ'¹¹ ἄξια) πρεσβειῶν, στρατηγιῶν, τῶν μεγίστων τιμῶν ἡξιώ-
 σαμεν. (238) Εἰ τοίνυν μηδὲν ὑμῶν¹ ἡδίκηει μηδεὶς οὐχ ἡμεῖς
 χάριν ὑμῖν οὐδενός, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν δικαίως ἂν ἐχοίτε τού-
 των. πολλοὺς γὰρ ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι³ παρέντες

hete et tu Philochares, te alabastrothecas pingere solitum et tympana, et istos notarios ac vulgares homines' (atque ab omni improbitate haec sunt remota, sed imperii certe dignitatem non merentur) 'legationibus, imperiis, maximis honoribus dignati sumus. (238) Quod si nemo vestrum quicquam delinqueret; non nos vobis ullo nomine, sed vos nobis de his iure gratiam haberetis. multis enim honore quam vos dignioribus prae-

5) σὺ om Ω. 6) Φιλοχαρης? pr Σ, s est correctoris. — — ἴσμεν (ἴσμεν δὲ Vind7) ante σὲ μὲν LaurS. vulg. — lacunam sex fere literarum erasaram habet Π. — ἴσμεν om Σ. Augl. (k. r. s). Cui origini hae literae debeantur, quisque videt. — Earum loco Wolfius coniecit ὁμας. 7) μὲν om Vind7. 8) ἀλαβαστοθήκας omnes libri. — ἀλαβαστοθήκας . . . Δημοσθένης λέγει Suidas ex Harpocr. AnecdBkk. p. 375. Bachm. Anecd. T. I p. 65. Originem vocabuli quod tradunt Grammatici, ὃν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ τὴν λειότητά, τῶν μὴ ἐχόντων λαβὰς (cf. Creuzer. Ein attisches gefäss p. 60 sq. p. 63 not. 31 sq.), quamvis falsam, ostendit scriptum esse atticis sine ρ litera. Vid. Harpocr. Suid. AnecdBkk. l. c. Methodius in Etymol. M. p. 55, 33. Secundum Schol. Aristophanis Acharn. 1051 (= 1053), in quibus scholiis est ἀλάβαστρον, quamquam in comici Ravennate codice ἀλάβαστον. Vid. Brunck. ad eum locum. Cuius poëtae locis confirmatur Grammaticorum traditio de scriptura attica. Thomas M: Ἀλάβαστον δῖγα τοῦ ρ Ἀττικοί, μετὰ δὲ τοῦ ρ ἀπλῶς Ἕλληνες. AnecdBkk p. 206: Ἀλαβαστοθήκας. . . σημειώ-
 τέον δὲ ὅτι χωρὶς τοῦ ρ ἀλάβαστος λέγεται, οὐχὶ ἀλάβαστρος. Eustathius ad Iliad. Σ vs. 543 p. 1161, 28: καὶ ἄλλαι εἰσὶ λέξεις ἐπένθεσιν παθοῦσαι τοῦ ρ etc. ὁμοιοπαθὲς δὲ καὶ τὸ ἀλάβαστρον ἢ μυροθήκη. παρὰ γὰρ Μενάνδρῳ ἄνεν τοῦ ρ κατὰ Ἀἴλιον Διονύσιον, καὶ παρ' Ἀθηναίῳ (XV p. 691 E) δὲ κεῖται Ἀλέξιδος τό: οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστων. Utrumque habet etiam Hesychius. Ceterum vide Hasium in Stephan. Thesaur. s. v. Ἀλάβαστος. Etiam Crates apud Athenaeum VI p. 268 A. et Alexis apud eundem VIII p. 365 D ἀλάβαστος scripserunt. 9) γραμματέας Wolf., ut videtur operarum culpa. 10) οὐδὲ LaurS. vulg. — οὐ Σ. Equidem οὐδὲ non intelligo. 11) γ erasum in Σ. punctis notatum in AldV. — ante στρ. ponunt Augl. k. s.

238. 1) ὑμῶν μηδὲν v. Vind4. Π. LaurS. Mal. 2) εἴχετε Augl. 2. k. r. s. η. Harl. Vind4. Π. LaurS. Mal. 3) τιμᾶσθαι om Mal.

ἡμεῖς ὑμᾶς ἐσεμνύνομεν.⁴ εἰ δὲ δὴ⁵ καὶ ἐν αὐτοῖς, οἷς ἐτιμᾶ-
σθε, ἡδίκηκέ τις⁶ ὑμῶν, καὶ ταῦτα τοιαῦτα.⁷ πόσῳ⁸ μᾶλλον
ἂν μισοῖσθε δικαίως, ἢ σώξοισθε;⁹ Ἐγὼ μὲν οἶμαι πολλῶ.¹⁰
(239) Βιάσονται τοίνυν ἴσως,¹ μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδέες ὄν-
τες,² καὶ τὸ συγγνώμην³ ἀδελφῶ βοηθεῖν⁴ προσεληφότες.
ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττάσθε,⁵ ἐκεῖν ἐνθυμούμενοι,⁶ ὅτι· τούτοις⁷
μὲν⁸ τούτου προσήκει φροντίζειν, ὑμῖν δὲ τῶν νόμων καὶ
ὅλης τῆς πόλεως καὶ παρὰ πάντα τῶν ὄρκων, οὓς αὐτοὶ κάθ-
ησθ' ὁμωμοκότες.⁹ καὶ γὰρ εἰ τινῶν¹⁰ δεδέηται τουτονί¹¹

teritis, vos efferebamus. At si quis vestrum etiam in illis ipsis qui vobis habebantur honoribus deliquit, idque talia; quanto magis odio quam conservatione digni fueritis! Multo equidem opinor. (239) Contendent autem fortasse, ut homines vocales et impudentes, etiam illud adhibentes: 'ignoscendum si quis fratri opitulatur.' vos autem nolite succumbere, illud cogitantes, convenire illis, ut istum curent, vobis, ut leges et totam rempublicam et prae omnibus iusiurandum, quo dato ipsi ad iudicandum sedetis. etenim si rogaverunt vestrum aliquos, ut illum servaretis;

4) ἐσεμνύναμεν AldT. — ἐσεμνήνομεν Q. Cf. §. 235. 5) δὴ om Hermog. T. III p. 352 W. habet idem p. 347. 6) τι sine ὑμῶν Iohannes Sic. Rh. T. VI p. 435. 7) καὶ ταῦτα τοιαῦτα om Hermogenes p. 352. habet idem p. 347. 8) πῶς οὐ Augl. 2. k. s. Harl. — πόσῳ respondet πολλῶ. 9) σώξασθε Augl. k. s. — — μισ. ἂν ἢ σώξοισθε δικαίως Hermogenes p. 352. — μισ. ἂν διὰ ταῦτα δικαίως ἢ σώξοισθε idem p. 347.

239. 1) ἴσως om Herw. casu. 2) Cit. Hermogenes p. 347 W. 3) συγγνώμην Σ. LaurS. vulg. — συγγνώμη F. Fel. inde margo Mor? — συγγνώμην· ἢ καὶ AldT. 'unde ferme colligas fuisse in libris quibusdam: συγγνώμη, vñ Δία.' Reiskius. — συγγνώμη docta manus Herw. meae. — 'συγγνώμην nemo facile defendat.' Shilleto. In proverbiali locutione ad συγγνώμην proprium verbum ἔχειν δεῖ facile suppletur, nisi malis supplere ἔχει. namque utroque modo haec dicendi formula usurpatur. 4) τῶ βοηθεῖν ἀδελφῶ AldT. — — De infinitivo post συγγνώμη vid. Krueger. Gramm. §. 50, 6 ann. 4. Scheib. Emendd.

Lysiac. p. 20. 5) ἡττάσθαι^ε Σ, ε est antiq correctoris. 6) ἐνθυμη-
θέντες Augl. k. s. δ. 7) τούτους pr Σ (sed v ante σ dimidium era-
sum est, ut sit τούτοις). T. Cf. proximum ὑμῖν. — τούτους LaurS ea-
dem manu. 8) καὶ Ald. Fel. — μὲν καὶ AldT. 9) ὁμωμοκότες Ald.

Paul. 10) τινος marg Mor. — τινων v. 11) τουτωνί r. — — Proxi-
mum ἀδικῶν punctis notavit AldB.

σώζειν· πότερ' ἂν μηδὲν ἀδικῶν φαίνεται τὴν πόλιν ἢ καὶ
ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γάρ, ἂν μὴ¹² καὶ γὰρ φημι δεῖν. εἰ
25 δ' ὅλως, καὶν ὅτιοῦν· ἐπινοεῖν δεδῶνται. οὐ¹³ γάρ, εἰ κρύ-
βδην ἐστὶν ἢ ψήφος, λήσει τοὺς θεούς, ἀλλὰ¹⁴ τοῦτο καὶ πάν-
των¹⁵ ἄρισθ' ὁ τιθεὶς τὸν νόμον εἶδεν¹⁶ τὸ¹⁷ κρύβδην ψηφίζε-
σθαι, ὅτι¹⁸ τούτων¹⁹ μὲν οὐδεὶς εἴσεται τὸν ἑαυτῷ²⁰ κεχαρι-
416 σμένον ὑμῶν, οἱ θεοὶ δ' εἴσονται· καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν μὴ τὰ
δίκαια ψηφισάμενον. (240) παρ' ὧν κρείττον ἐστὶν ἐκάστῳ
τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα
καὶ τὰ προσήκοντα, περιποιήσασθαι,¹ ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ ἄδηλον

illud considerate, utrum ita rogarint, ut insons reperiretur, an, etiam si in rempublicam iniurius. si enim, ut insons; et ego censeo. sin in univ-
ersum, etiamsi quodcunque fecerit; rogarunt periurium. neque enim, si occulta suffragia sunt, latebunt deos, sed hoc omnium vel rectissime vidit legislator de tabellis clam ferendis, neminem reorum scire, quis ve-
strum ei esset gratificatus, sed deos scire et numen eum, qui iniqua suffragia tulerit. (240) a quibus praestabilius est unicuique, sibi et liberis, iusta quae sunt pronuntiando, spem bonam acquirere, quam obscuram et

12) γὰρ μὴ ἀδικῶν vulg. — γὰρ ἂν μὴ ἀδικῶν marg LaurS pr manu. — γὰρ, ἂν μηδὲν ἀδικῶν coni. Reiskius. — γὰρ ἂν μὴ Σ. text LaurS. Augl. k. r. s. AldV. LaurS. 13) οὐ Σ. LaurS. vulg. Thomas M. p. 555 = p. 210 Ritsch. — οὐδὲ Augl. 2. LaurS. (F. k. s). — εἰ οὐδὲ r. 14) ἀλλὰ καὶ Aldetc. Ω. t. LaurS. — καὶ om Σ. LaurS. vulg. 15) πάντων τῶν Viind3. 16) 'Fort. διεῖλε, ut Aristocr. p. 637, 13. Vel εἶπε, ut p. 343, 8.' Marklandus. 'Reiskio videtur placuisse οἶδε. certe vertit novit. Nihil horum probandum est. vidit, intellexit.' Schaeferus. οἶδε LaurS. 17) τοῦ F. Augl. s. 'Mihi genitivus non displicet.' Schaeferus. 'Mihi quoque arridet. Facile τοῦ in τὸ corrumpi potuit, τὸ in τοῦ non item.' Shilleto. Imo etiam facilius, a grammaticis structuram non intelligentibus. Genitivus autem si genuinus esset, penderet a νόμον, i. e. legem de suffragio occulto, tabellariam, non a verbo εἶδεν, ut putavit Shilleto. Est autem τὸ κρ. ψηφ. accusativus ad νόμον adpositus definiendi causa. Ne dicamus hoc esse obiectum participio τιθεὶς ad τὸν νόμον praedicatum (der die geheime abstimmung zum gesetz vorschlag), obstat non tam duplex articulus, quam potius ordo verborum et fortasse τιθεὶς pro θεὶς. Quod appositio separata est, vid. Krueger. Gramin. p. 238 ed. 2^{ae}. 18) διὰ τί; ὅτι LaurS. vulg. marg antiq γρ Σ. ineptam interrogationem διὰ τί; om Σ. Ω. 19) του-
ω
των Ω. 20) τὸν ἐν ἑαυτῷ F (non Bav).

240. 1) ποιήσασθαι t.

χάριν τούτοις² καταθέσθαι, καὶ ἀφείναι τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἐαν-
 του καταμαρτύρηκεν. τίνα γάρ, Αἰσχίνη, μάρτυρα³ μείζω
 παράσχωμαι⁴ τοῦ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπρεσβευσθαι σοι,⁵ ἢ σὲ
 κατὰ σαντοῦ;⁶ ὃς⁷ γὰρ ῥήθης χρῆναι τὸν φανερόν τι ποιῆσαι⁸
 βουλευθέντα τῶν σοι⁹ πεπρεσβευμένων¹⁰ τηλικαύτη καὶ τοιαύτη¹⁰
 συμφορὰ περιβαλεῖν,¹¹ δῆλον ὅτι δεινὸν ἂν τι παθεῖν σαντόν¹²
 ἥλπιζες, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ πεπραγμένα σοι.

241. Τοῦτο τοίνυν, ἄνπερ¹ ὑμεῖς εὖ φρονήτε,² καθ' αὐ-
 τοῦ³ συμβήσεται τούτῳ⁴ πεπραχθαι, οὐ μόνον κατὰ τοῦθ' ὅτι¹¹
 παμμέγεθες σημείον⁵ ἐστὶ τῶν⁶ πεπρεσβευμένων, ἀλλ' ὅτι καὶ
 κατηγορῶν ἐκείνου⁷ τοὺς λόγους εἶπεν, οἱ κατ' αὐτοῦ νῦν

incertam gratiam istorum promereri et absolvere istum, qui in se ipse dixit testimonium. Quo enim alio maiore teste probem. Aeschines, te multa et non ferenda in legatione commisisse, quam te teste contra te ipsum? qui enim putasti eum, qui aliquid eorum, quae in legatione egisti, in lucem proferre voluit, in tantam et talem calamitatem coniecendum, ex eo constat te meluisse, ne pessime tecum ageretur, si tua iudices facinora comperissent.

241. Illud igitur eius actum in fraudem ipsius, si sapitis, esse factum intelligetis, non tantum quod ingens signum est, qua ratione legationem obierit, sed quod etiam in accusando illa verba protulit, quae

2) τούτοις χάριν r. Vind4. II. Laur8. Mal. Reiskia. 3) μάρτυρα αἰσχίνη r. Vind4. Mal. — αἰσχίνη μάρτυρα Mor. 4) παρὰσχωμαι Ald. Fel. 5) πρεσβεύσασθαι σε t. — 'Puto παραπρεσβεύσασθαι σοι. Alioquin ineptum esset πολλά.' Inrinus. At vid. ad §. 257. 6) σαντοῦ Aldeto. Ω. — σαντοῦ Σ. Laur8. vulg. Vid. ad §. 221. Cf. proximum σαντόν. 7) ὃν Dindorf. l, casu ut videtur. 8) ποιῆσαι om r. Laur8, qui codex id verbum addidit post πεπρεσβευμένων. 9) σοι Schaeferus. At cf. §. 242. 10) πεπρεσβεύσασθαι σοι . . . σοι om Vind4. Mal, in hoc codice add Chr. 10) πρεσβευμένων Ω. Cf. §. 242. 11) περιβάλ- λειν Augl. k. r. s. Laur8. 12) σαντόν Laur8.

241. 1) ἄνπερ Augl. k. s. 2) φρονεῖτε pr Σ (in quo antiq corr ei in η). Ω. 3) κατ' αὐτοῦ Augl. s. Laur8. 4) τοῦτο T. 5) σημείον om pr Σ, add antiq. Excidit facile inter παμμέγεθες et ἐστὶ. Postpositum est in T post ἐστὶ. 6) τῶν κακῶς ParThiersch. Idem coniecit Reiskius. Non opus aliquid addi; articulus et sententiarum nexus sufficiunt. Cf. §. 240. 7) ἐκείνου Reiskius de coniectura, in accusatione eius. 'ἐκείνου si verum esset, non τοὺς λόγους, sed λόγους scriptum legeremus.' Schaeferus. 'Vereor ut Schaeferus satia caute locutus sit.' Shilleto.

ὑπάρχουσιν.⁸ ἃ γὰρ ὠρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δῆπον ταῦτα⁹ καὶ¹⁰ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις
 10 ἰσχύειν. (242) Ἐλεγεν¹ τοίνυν τότε² πρὸς τοὺς δικαστάς, ὅτι
 Ἀπολογίσεται δὲ³ Δημοσθένης ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ κατηγορήσει
 τῶν ἐμοὶ πεπρεσβευμένων.⁴ εἴτ' ἐὰν⁵ ὑμᾶς ἀπαγάγῃ τῷ λόγῳ,
 νεανιεύσεται καὶ περιωὴν⁶ ἔρει: πῶς τι;⁷ τοὺς δικαστάς
 25 ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ὠχόμην τὸ πρᾶγμ'
 αὐτῶν ὑφελόμενος.⁸ Μὴ σύ γε, ἀλλ' ὑπὲρ⁹ ὧν ἀγωνί-
 ζει,¹⁰ περὶ¹¹ τούτων¹² ἀπολογεῖ. τότε δ' ἡνίκ' ἐκείνον ἔκρι-
 νες ἐξῆν σοὶ κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ τι ἐβούλουν.¹³

nunc in eum suppetunt. Quod enim ius accusando Timarcho constituisti, idem hoc etiam in te valere apud alios debet. (242) Tum igitur dixit ad iudices: 'Defendet autem eum Demosthenes et meam legationem accusabit, et si vos oratione a causa abduxerit, strenue declamabit et passim iactabit: Quo modo tandem? abduxi a causa iudices, et surrepto iis negotio abii.' Ne ita feceris, sed quibus de rebus controversia est, ad eas respondeo. tum autem quum illum accusares, criminari tibi et queri licebat, quicquid volebas.

8) ὑπάρχουσιν vulg. — ὑπάρχουσιν Σ. LaurS. T. (Vind4). 9) ταῦτα δῆπον ταῦτα LaurS. vulg. — ταῦτα δῆπ. ταῦτα Augl. II. Mal. — ταῦτα δῆπ. ταῦτα Σ. Cf. §. 261. — αὐτὰ δῆπ. ταῦτα coniecit Wolfius, qui edidit ταῦτα δῆπ. ταῦτα. Quae scriptura me in scio in nostram Parisinam irrepsit. 10) καὶ om. Q. r. Vind4. LaurS. Mal.

242. 1) ἔλεγεν Σ. pr II. — ἔλεγε LaurS. vulg. — ἔλεγες Reiskius de suo. Cf. §. 243. 'Ἐλεγε verum puto non tam ob auctoritatem omnium librorum, quam ob particulam τοίνυν, quae belle congruit scripturae vulgatae, vix congruit commento Reiskiano.' Schaeferus. 2) τότε om. Augl. k. s. δ. 3) δὲ Q. — om pr LaurS. s. 'Exsulare debere videtur.' Iurinus. Vid. Fritzsche. Lucian. p. 65 sq. Anonym. Argum. in Cor. §. 4. 4) πεπραγμένων s. δ. — πεπρεσβευμένων Q. Cf. §. 240. 5) ἂν vulg. — ἐὰν Σ. LaurS. Augl. k. s. Lind. — Proximum ἀπαγάγῃ om pr LaurS, eadem superscr. et inseruit. 6) περι ων pr Σ, insertum est postea alterum ι LaurS. — περὶ ὧν Q. T. i. Vind3. 7) πῶς τι; sec LaurS. vulg. Schol. — πῶς τι Schaeferus. 'Aliud agebat vir doctissimus.' Shilleto. Non respondetur ad πῶς et ad τί, sed tantum ad πῶς. Itaque non ferendum est τί separatim, sed scribendum πῶς τι; — πῶς

ὅ τι corr Q. 8) ἀφελόμενος Aug2. Vind4. Mal. — ἀφελόμενος II. — Rectissime Chr gloss: 'τοῦτο τοῦ Δημοσθένους ἤδη. ἀλλὰ μὴ ἐν τοῦτο ποιήσης νῦν, ὃ ἐμὲ τότε ἔλεγες καὶ ἡτιῶ ποιήσιν. μὴ δ' ἀπαγε τούτους τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ ὑπὲρ . . . Reiskius hoc non videns, locum turbavit. 9) περὶ marg Bav (non F?). β. Less. 10) ἀγωνίζῃ libri.

243. Ἀλλὰ μὲν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐδένα μάρτυρ' ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον,² παρασχέσθαι: 417

Φήμη δ' οὐ τις³ πάμπαν¹ ἀπόλλυται, ἦντινα λαοὶ πολλοὶ⁵ φημίζωσι.⁶ θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

Οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες οὗτοι χρήματ' ἐκ τῆς προ-⁵σβείας φασὶν⁷ εἰληφέναι, ὥστε καὶ⁸ κατὰ σοῦ δῆπουθεν Φήμη δ' οὐ τις⁹ πάμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα λαοὶ πολλοὶ¹⁰ φημίζω-
σιν.¹¹ (244) Ὅσφ γὰρ αὐ¹ σὲ² πλείους ἢ κείνον³ αἰτιῶνται,

243. Quin et ad iudices, quum nullum quarum rerum hominem accusabas testem exhibere posses, dixisti hoc:

Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam

Fama cadit penitus, quaedam dea quum sit et ipsa.

Atqui et te, Aeschines, omnes hi dicunt e legatione accepisse pecuniam, itaque in te quoque illud profecto valet: 'Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam Fama cadit penitus.' (244) Nam porro, quo te

Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 11) ὑπὲρ vulg. — ὑπερὶ Laur8, v et re sunt postea scripta. — περὶ Σ. T. Φ. Augl. r. s. γρ II. Cf. Prolegg. Gramm. §. 100. 12) περὶ τούτων om Lind. 13) ἡβούλου in nullo libro invenimus.

243. 1) ἔτι Mor. — ἐπη corr I Π. 2) ἄνδρα Laur8. — Ad sequentia AldV et marg Ω: 'hesiodi versus,' Opp. et D. vs. 708 sq. = 761 sq. A multis celebrata sententia. Vid. Wyttenbach. ad Iulian. p. 57 sq. 3) οὐτι Aug2. 4) παν pr Σ in fine lineae add παμ antiq. 5) πολλοὶ λαοὶ Aldetc. r. Vind4. Laur8. Aristides. — λαοὶ πολλοὶ Σ. Laur8. vulg. Aristoteles. Dio Chr. Vid. not. 6. — Item infra. Lege epicorum hunc ordinem defendit Muetzell. in Diar. Lit. Hal. 1833 No. 204 p. 410. 6) φημίζωσι Ald. F (Bav?). — φημίζασι? Π. — φημίζουσι Aug2. Hesiod Brunck. Dio Chrysost. Or. XXXVII extr. — φημίζουσι Augl. k. s. v. AldT. Laur8. Hesiod Goettling. Gaisford. — φημίζωσι Σ. Laur8. vulg. Hesiod. — φημίζουσι Mal. — Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. T. II p. 258. Buttmann. Gramm. T. II p. 315 ed. 2ae. — De hoc coniunctivo Aor. I sine ἄν cum pronomine relativo vid. Kuehner. Gramm. T. II p. 519 sqq. In Aeschin. Tim. §. 120 eiusdemque f. leg. §. 144 eadem varietas lect. Item in Aristotelis Mor. ad Nicom. VII, 13 §. 5 (= ad Endem. VI, 13 §. 5). Aristidis Or. XLVI T. II p. 201 Dind. 7) φασιν ἐκ τῆς προσβείας Mor. — ἐκ τῆς προσβείας φασὶν Σ. Laur8. vulg. 8) καὶ om r. Laur8. 9) οὐτι pr Laur8. Aug2. 10) Cf. not. 5. 11) φημίζωσι F (Bav?). — φημίζουσι Mal. — φημίζουσι Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1322 W. — φημίζασιν corr Π. — φημίζουσι Augl. 2. r. Vind4. Laur8. — φημίζωσιν Σ. Laur8. vulg. — θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή. add post φημ, Mor. Augl. k. r. s. — om Σ. Laur8. vulg. 'Recte. nam aptius sequuntur infra vs. 14.' Schaeferus.

θεώρησον ὥς ἔσει.⁴ τὸν μὲν⁵ Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι
 10 πάντες ἐγίνωσκον, ὑμᾶς δὲ τοὺς πρέσβεις οὐδεὶς Ἑλλήνων
 οὐδὲ βαρβάρων ἔσθ' ὅστις οὐ φησι χρέματ' ἐκ τῆς πρεσβείας
 εἰληφέναι. ὥστ'⁶ εἴπερ ἔστ'⁷ ἀληθὴς ἡ Φήμη,⁸ καθ' ὑμῶν
 ἔστιν ἡ παρὰ τῶν πολλῶν,⁹ ἣν ὅτι πιστὴν εἶναι δεῖ, καὶ θεός
 15 νῦν τίς ἐστι καὶ αὐτή,¹⁰ καὶ ὅτι σοφὸς ἦν ὁ ποιητής¹¹ ὁ ταῦτα
 ποιήσας, σὺ διώρισας αὐτός.

245. Ἔτι τοίνυν λαμβεῖα¹ δῆπον² συλλέξας ἐπέβαινεν,
 οἶον.³

plures quam illum criminantur, considera, qua in conditione futurus sis. Timarchum ne vicini quidem omnes norant, vos autem legatos nemo vel Graecorum vel Barbarorum est qui pecuniam accepisse e legatione non dicat. quare si Fama verax est, contra vos valet vulgaris ille rumor, cui fidem esse habendam, et 'quaedam dea quum sit et ipsa,' et sapientem fuisse poetam huius dicti auctorem, tu ipse accurate pronuntiasti.

245. Praeterea iambos nimirum collectos peregit, ut:

244. 1) ἄν pro αὐ coniecit Dobraeus perperam. αὐ h. l. continuat orationem. 2) σε Bekk. Dind. — Mal e corr. 3) ἐκείνον LaurS. vulg. etiam Σ. Vid. Prolegg. Gramm. p. 10, ubi dele 'Fals. leg. §. 244.' 4) ἔχει LaurS. vulg. — εἰσῆ Σ, sed σ est in crasa litera, quae quidem χ esse non potest, Duebnerus ap. Dind. se τ investigasse putabat. In marg antiq γο ἔχει. — Turice. et nuper Bekk. dederunt εἰση, quod equidem non intelligo, si contextam sententiam considero. Conieci ἔσει. Cf. Hom. Iliad. A vs. 762: ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. Illius vocabuli ἔσει interpretamentum esse videtur ἔχει. Structura autem paululum inversa est: θεώρησον ὥς ἔσει loco: τοσοῦτῳ κάκιστον ἔσει. je mehr dich beschuldigen, desto übler wirst du d'ran seyn bei bevorstehender aburtheilung. 5) μὲν γὰρ LaurS. 6) ὥς Mor. — ὥστ' Σ. LaurS. vulg. — ὥστ' Ald. Fel. — Superius: φήσῃ pr LaurS. 7) ἔστ' om vulg. — habent Σ. LaurS. AldT. Lind. (T. k. r. s). — ἔστιν Mor. Augl. LaurS. 8) καὶ add post Φήμη vulg. — om Σ. LaurS. T. 9) πολιτῶν s. Cf. Aeschin. f. leg. §. 145: τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν. 10) αὐτῇ pr Q. 11) ὁ ποιητής om η. 'Consulto ὁ ταῦτα ποιήσας orator addidit metuens, ne, si ea omitteret, de Homero intelligerent, cui proprium hoc est elogium.' Reiskius.

245. 1) λαμβεῖα Augl. Item infra. — λαμβία Φ. Vindl. 'Vitiosa forma, quippe significans diminutivum, etsi passim obvia. Vid. mea in Stephani Thesaur. col. 4392 A. Idemque scripturae vitium in compositis cum hac voce nominibus saepius occurrit. Vid. not. ad p. 274, 6.' Schaeferus. 2) δῆπον om Augl. k. s. δ. [Π?]. Gregor. Cor. p. 955 ed. Reisk. 'Aut prorsus sublatum aut in versum antecedentem repositum velim atque ante διώρισας collocatum.' Reiskius. 'Nec mihi

Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἡδεται κακοῖς ἀνὴρ,
οὐ πάποτε ἠρώτησα, γιννώσκων, ὅτι
τοιούτός ἐστιν¹¹ οἷς περ⁷ ἡδεται ξυνών.

Εἶτα τὸν εἰς⁴ τοὺς⁹ ὄρνεις¹⁰ εἰσιόντα καὶ μετὰ Πιτταλάκον¹¹
περιόντα¹² καὶ τοιαῦτ'¹³ εἰπὼν: ἄγνοεῖτ', ἔφη, ποῖόν τιν'
ἡγεῖσθαι δεῖ; οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ κατὰ σοῦ¹⁴ τὰ λαμβεῖται¹⁵

Mala improborum consuetudo cui placet,
is qui siet vir, non rogo, sciens satis
sodalium illum convenire moribus.

Iam 'ad gallos ingredientem et cum Pittalaco obambulantem' et eius generis alia quum dixisset: 'ignoratis, inquit, cuiusmodi sit existimandus?' ergo et in te, Aeschines, iamhi isti mihi nunc erunt opportuni, quos si

particula multum placet.' Schaeferus. Coniunctum est *δήκον σολ-
λέξας*, quia non uno loco citato Aeschines contentus erat, sed undique
et anxie vel docto (cf. §. 246) sententias communes colligebat, *ζητήσας*
§. 250. *μελετήσας* §. 245. — Proxime *ἐπήρκενεν* LaurS. 3) *γνώμη* *Εὐ-
ριπίδου ἐκ Φοινίσσης* (sic) marg Bav (F?). Euripides *ἐν τῷ Φοίνικι*
AldV. Vid. §. 246. Est fragmentum Euripidis ab Aeschine Timarch.
§. 152. plenius conservatum, No. IX vulg. Vid. Valeken. Diatrib. Eurip.
p. 269 sq. No. 809 Nauck. No. IV Dind. No. 803 Wagner. 4) *γὰρ*
Libanius Epist. 430 locum non citans, sed adhibens et suis inflectens.
Cf. Hermogenes T. III p. 437 W. 6) *ἐστιν ἕκαστος* Aug2. AldT. r. s.
LaurS. add marg Chr? plerique codices Aeschinei. Aphthonius Rh. T.
I p. 67 W. Anonym. Rh. T. III p. 736. Doxopater Rh. T. II p. 289.
'Vocabulum *ἕκαστος* ad verum explendum addidi, quamquam alias pa-
rum necessarium.' Reiskius. 'Sic verum non explevit, sed fecit hy-
permetrum.' Schaeferus. — *ἕκαστος* om Σ. LaurS. vulgo. Gregorius.
Hermogenes T. I p. 25 W. Diodorus Sic. Lib. XII cap. 14. 7) *οἷς περ*
pr Σ, σ eadem (?) manus add. — 'Malim *τοιούτός ἐσθ'* οἷς περ, ut
et in Timocrate notavi.' Wolfius. Placet tanquam unice vera lectio
Cobeto Nov. Lect. p. 618. Recepit coniecturam etiam Gierig. in Plinii
Lib. IV ep. 27 fin. 'Oratio fit lenissima, si legas: *τοιούτος ἐσθ'* οἷς περ
ἡδεται ξυνών, quomodo Reiskius in Aeschine non sine librorum
auctoritate edidit.' Schaeferus. At vid. Frank. ad Aeschin. I. c.
ibique citt. 8) *ὥς* coniec. Wolfius. 9) *τὰς* LaurS. Aug1. 2. T. Φ.
k. r. s. AldT. Vind4. II (in cuius margine *τοὺς*). LaurS. Mal. — Arti-
culum *τὸν* ante *εἰς* om pr LaurS, eadem superscr. 10) *ὄρνεις* vulg.
(F?). — *ὄρνεις* Fel. — *ὄρνεις* Σ. LaurS. Aug1. (T. Φ. k. s). 'Vid. not.
ad Gregor. Cor. p. 476 et 901.' Schaeferus. 11) *Πιτταλακοῦ* Q. t.
u. F (Bav?). Vind3. — *Πιτταλάκον* Σ. vulg. Tzetzes Chil. VI hist. 36
vs. 56. — *Πιτταλάκον* Φ. v. etiam LaurS, sed prius erat paroxytonon.
— *Πιτταλάκον* cod η. 12) *περιόντα* pr Σ, ι eadem (?) manus add.
3) *ταῦτ'* r. LaurS. 14) *σαντοῦ* s. 15) *λάββια* Vind4. — *λάββια*

25 ταῦθ' ἀρμόσει νῦν ἐμοί, καὶ ἐγὼ λέγω¹⁶ πρὸς τούτους, ὁρθῶς
καὶ προσηκόντως¹⁷ ἐρῶ: ὅστις δ' ὁμιλῶν ἡδεται, καὶ¹⁸ ταῦτα¹⁹
πρεσβεύων, Φιλοκράτει, 'οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων,²⁰
ὅτι ἀργύριον εἴληφ'²¹ οὗτος, ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ²² ὁμο-
λογῶν.

246. Λογογράφους τοίνυν¹ καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν² τοὺς
418 ἄλλους καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος,³ αὐτὸς ἐξελεγχθήσεται τοῖ-
τοῖς ὦν ἐνοχος. ταῦτα μὲν γὰρ⁴ τὰ λαμβεῖ⁵ ἐκ Φοίνικός ἐστιν
Εὐριπίδου, τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμ' οὐδεπώποτ'⁶ οὔτε⁷ Θεόδωρος
5 οὔτ' Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο,⁸ οἷς οὗτος τὰ τρίτα⁹ λέγων
διετέλεσεν, ἀλλὰ Μόλων¹⁰ ἠγωνίζετο καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τῶν
παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ἀντιγόνην δὲ Σοφοκλέους πολλάκις μὲν
10 Θεόδωρος, πολλάκις δ' Ἀριστόδημος ὑποκρίνεται,¹¹ ἐν ἡ πε-

ad indices ego dicam, recte convenienterque dicam: 'consuetudo cui placet' Philocratis, idque legato, de eo 'non rogo, sciens satis,' pecuniam eum accepisse, ut Philocratem, qui confitetur.

246. Quum autem orationum scriptores et sophistas ceteros cognominet atque exagitare studeat, cum ipsum talem esse constabit. Illi enim iambi e Phoenice sunt Euripidis, quam fabulam nunquam vel Theodorus vel Aristodemus egerunt, apud quos iste tertias partes actitabat, sed Molon repraesentavit et si quis alius veterum histrionum. Antigonam autem Sophoclis saepe Theodorus, saepe Aristodemus egit, in qua factos iam-

Augl. Cf. not. 1. 16) λέγω om pr LaurS. 17) καὶ προσηκόντως om Augl. k. s. δ. 18) καὶ om Hermogenes T. III p. 437. W. 19) ταῦτα corr LaurS. vulgo et Hermogenes. — ταῦτα Σ. AldV. Augl. (T. k. s).

Bav? 20) γιγνώσκων Q. 21) εἴληφεν vulg. — εἴληφ' Σ. LaurS. T. II. Mal. 22) ὁ om Augl. 2. F' (non Bav?). Φ. k. r. s. Vind4. II. Mal. Hermogenes.

246. 1) γὰρ r. s. Vind4. II (in cuius margine τοίνυν a pr correctore). LaurS. pr Mal. 2) ἀποκαλῶν LaurS. vulg. Thom. M. p. 580: Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου solita confusione. Cf. §. 305. — καλῶν Σ (non καλῶν). καλῶν Turic. Poterat απο excidere propter praecedens ας. 3) τοιαῦθ' ὑβρίζων, omissis τοὺς ἄλλους et πειρώμενος, Thomas. 4) γὰρ δὴ v. 5) λαμβία Augl. — λάμβια Vind4. 6) οὐδέποτε LaurS. 7) οὐδὲ Augl. s. 8) ὑπεκρίνατο vulg. — ὑπεκρίναντο Fel. Σ. LaurS. T. Φ. F'. 'Exquisitior haec constructio similisque illi, de qua scripsi Melet. Crit. p. 24. Vid. etiam not. ad vs. 8 [= not. 10] et Porsonus ad Eurip. Hecub. 86 (88).' Schaeferus. 9) τρίτα Q. v. Vind3. Respexit locum (Plut.) X Orr. Aeschin. §. 2 p. 840 B. 10) μόλων Aug2. 11) ὑποκρίνεται Σ. vulg. — ὑποκρίνεται LaurS. T. ι. Vep. Lind. 'Quod videndum ne orator scripserit. Vid. not. ad vs. 5 [= not. 7].'

ποιημέν' λαμβεῖται¹² καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν, πολλάκις αὐτὸς¹³ εἰρηκῶς καὶ ἀκριβῶς ἐξεπιστάμενος,¹⁴ παρέλειπεν.¹⁵ (247) Ἰστε γὰρ δῆπου τοῦθ' ὅτι ἐν ἅπασιν¹ τοῖς² δρόμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν ὥςπερ γέρας³ τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοῦς⁴ τυράννους καὶ τοῦς τὰ σκῆπτρ' ἔχοντας εἰσιέναι.⁵ ταῦτα τοίνυν ἐν⁶ τῷ δράματι τοῦτ' ὁρᾶσθαι, ὃ Κρέων Αἰ-¹⁵σχίνης οἷα λέγων πεποιήται τῷ ποιητῇ, ἃ οὔτε πρὸς αὐτὸν⁷ οὗτος ὑπὲρ⁸ τῆς πρεσβείας διελέχθη,⁹ οὔτε πρὸς τοὺς δικαστὰς εἶπεν. Λέγε.

hos praeclare et vobis utiliter, quos saepe iste recitavit et in promptu habet, praetermisit. (247) Nostis enim hoc scilicet, in omnibus fabulis tragicis eximium veluti praemium hoc esse tertianis actoribus, quod tyrannorum habitu et sceptrā gerentes in scenam ingrediuntur. Eos igitur iambos in ea fabula considerate quales poeta Aeschini Creonti recitandos fecerit, quos iste nec sibi ipsi dixit in legatione, neque iudicibus recitavit. Recita.

Schaeferus. At orator variare amat. — ὑπεκρίνετο γρ antiq marg Σ. Augl. 2. k. r. s. s. δ. γρ F. Vind4. II. Laur8. Mal. — ὑπεκρίνετο cod η. 12) λαμβία Augl. — λαμβία Vind4. 13) οὗτος vulg. — οὗτος Σ. Vind3. — αὐτὸς Σ. Laur8. T. AldT. — αὐτὸς Lind. 14) ἐπιστάμενος AldT. δ. Cf. §. 250. 15) παρέλειπεν Laur8. vulg. — om pr Σ, add παρέλειπεν antiq. — ὑπερέβη Augl. 2. k. s. δ. η. Harl. Cf. §. 250.

247. 1) πᾶσι Aldetc. Q. Φ. r. v. Bav. Vind3. 4. II. Laur8. Mal. — ἅπασιν Σ. Laur8. vulg. (F?). 2) τοῖς om Mor. 3) γέρας τί Ald. Fel. — γέρας τι vulg. — pronomen indefinitum om Σ. Laur8. Augl. Vind4. (T. k. s). 4) τὸ τούτους scil. τριταγωνιστὰς deletō utroque τοῦς articulo coniecit Valeken. l. cit. p. 182. Dobraeus del. articulos. At εἰσερχεσθαι ὑποδύνεσθαι. Vid. Thom. M. s. v. Εἰσῆγει τὸν Ἀγαμέμνονα. Liban. Declam. T. III p. 736 R: ὁ μὲν τὴν Πλάγγονα εἰσιῶν καὶ τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ἐσθήμασι . . . τὴν γυναῖκα μιμούμενος. 5) εἰσιέναι om Aug2. 6) ταῦτα τοίνυν ἐν Σ. vulg. — τοίνυν ἐν sine ταῦτα r. Laur8. — ἐν τοίνυν pr Laur8. Augl. 2. k. s. γρ in marg antiq Σ. γρ Φ. γρ F. — ταῦτα τοίνυν sec man Laur8. 7) αὐτὸν Laur8. vulg. — αὐτὸν AldV. Laur8. II. Mal. Bekk. — αὐτον Σ. 8) οὗτος post πρεσβείας ponunt r. Laur8. 9) περὶ Φ. Aug2. Vind4. Mal. II, cuius 2 corrector ὑπὲρ. 10) διελέχθη Σ, γ linea notatum est. — διελέχθη s. δ.

20 IAMBEIA ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.¹¹

175 Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν¹²
 ψυχὴν τε καὶ¹³ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν¹⁴
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 25 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται¹⁵ βουλευμάτων,
 180 ἀλλ' ἐκ φόβου τοῦ¹⁶ γλώσσαν¹⁷ ἐγκλήσας ἔχει,
 κακίστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
 καὶ μείζον¹⁸ ὅστις¹⁹ ἀντὶ τῆς αὐτοῦ²⁰ πάτρας
 419 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.²¹
 ἐγὼ γάρ, ἴστω²² Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεί,
 185 οὐτ' ἂν σιωπῆσαιμι τὴν αἴτην ὀρώων
 στείχουσιν²³ ἀστοῖς²⁴ ἀντὶ τῆς σωτηρίας,

175 Pernosse mentem nullius queas viri,
 tacitosve sensus pectoris deprendere,
 diu antequam versetur in republica.
 nam quisquis urbi, cuius imperium gerit,
 metu subactus ora degeneri tenens
 180 mutamque linguam, haud consulit salubriter,
 culpandus est et hoc et omni tempore.
 itemque amicum patriae qui praetulit,
 eum virum putaverim nullo loco.
 Namque ipse (cuncta Iuppiter videns sciat)
 185 minime tacebo si quid ingruat mali
 urbi vel vitae cum periculo meae.

11) IAMBIA Augl. — Ἰαμβεία rubro, reliquis titulus atramento pictus in Σ. — Titulum om r. — ἰαμβεία om text LaurS. — Σοφοκλέους ἐξ Ἀντιγόνης et versus iambicos om Augl. k. s. Eos inter scholia ponunt Augl. s. — Sunt Soph. Antig. vs. 175 sqq. — I. Ἐξ Ἀντ. Σοφ. LaurS. — I. Σοφ. Ἐξ Ἀντιγόνης u. 12) Citavit Hermog. T. III p. 322 W. 13) καὶ om Ald. 14) ἂν om LaurS marg. 15) ἄπτεται Augl. Vindl. 7. 16) τοῦ Vind3. Var lect Soph. — τοῖ Σ. pr LaurS. — του corr LaurS. — τὴν Aug2. Harl. r. s. LaurS. Var lect Soph. 17) γλώτταν LaurS. — Proxime libri ἐγκλήσας. Sed vid. Ellendt. Lex. Soph. s. v. Κλήθρον et Ἐγκλήω. 18) μείζων Σ. 19) εἴ τις Stobaeus Flor. Tit. 45 §. 15 p. 302 extr. 20) αὐτοῦ Fel. Mor. Ω. Vind3. 4. LaurS. pr Mal. Var lect Soph. Stobaeus. — αὐτοῦ Ald. Reiske etc. LaurS. — αὐτου Σ. 21) λέγω pr Σ, add ν aut η non distinguendum, sed videtur voluisse illud ν amatum in fine versuum. — λέγων LaurS. — οὐδαμοῦ λέγω τοῦτον. AnecdBkk. p. 54. 22) ἴσθ' ο Σ. — ἴσθ' ὦ T. — οἰσθ' ὁ LaurS. 23) στείχουσιν vulg. — στείχουσιν

οὗτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυνμενῇ²⁵ χθονός
 θείμην ἐμαντῶ,²⁶ τοῦτο²⁷ γινώσκων,²⁸ ὅτι
 ἦδ' ἐστὶν ἡ²⁹ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπι
¹⁹⁰ πλέοντες ὀρθῆς³⁰ τοὺς φίλους³¹ ποιούμεθα.

248. Τούτων οὐδὲν Αἰσχίνης¹ εἶπεν πρὸς αὐτὸν² ἐν τῇ
 πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ³ μὲν τῆς πόλεως τὴν Φιλίππου ξενίαν⁴ 10
 καὶ φιλίαν⁵ πολλῶ μείζον'⁶ ἡγήσαθ' αὐτῶ⁷ καὶ λυσιτελεστέ-

nec urbis huius hostis impius mihi
 amicus esto. nam considero satis,
 portum salutis patriam esse civibus:

¹⁹⁰ et illa amicos prospera sumi decet.

248. Horum nihil sibi proposuit Aeschines in legatione, sed patriae
 praelatum Philippi hospitium et amicitiam multo sibi maiorem et utilio-
 rem

Σ. LaurS. Φ. corr Augl. Praesens σίχω confirmatur a Grammaticis
 Anecd. Oxon. Cramer. T. I p. 391, 21 s. v. σιχώ. Arcad. p. 153. In
 Soph. Antig. vs. 1129 (= 1110) Dindorfius σίχουσι dedit pro στείχουσι,
 quod metro adversatur, ex Hesychio: σίχουσι, βαδίζουσι, πορεύονται.
 Cf. §. 248. not. 11. 24) ἀεὶ Vind3. — 'Forsan videri possit Demosthe-
 nes legisse ἄσσον pro ἀστοῖς, quippe p. 419, 14 interpretans ὁμοῦ (i. e.
 ἑγγύς) στείχουσαν. Cf. ἄσσον Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. Oed.
 Col. vs. 312: στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον.' Dobracus. Idem coniecit Shil-
 leto. De ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἑγγύς (Schol.) vid. Buttmann. ad Soph. Philoct.
 vs. 1190: νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς. Toup. Einendatt.
 T. III p. 152. Dobracus ad p. 419, 14. — Orator paululum invertit sen-
 tentiam, ut ἀντὶ μὲν τῆς πόλεως loco ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας. — et
 plura §§. 248—250. — Post ἀστοῖς lacuna a correctore lineā expleta Ω.
 25) συμμάχον Augl. s. Vindl. 7. 26) ἐμαντοῦ corr Ω (pr Ω: ἐμαντῶ).
 Ven. Harl. 'Satis placet ut magis respondens antegresso genitivo χθο-
 νός.' Schaeferus. 27) τοῦτω Vindl. 28) γινώσκων pr Σ, alterum
 γ add antiq. LaurS. alii. 29) ἐστι pr Σ, add ν et ἡ extra finem li-
 neae correctrix recens. Proxima linea incipit vocabulo σώζουσα. 30) ὀρ-
 θῶς AldB. γφ AldV punctis notatum. pr Ω? (nam ὀρθῆς corr Ω). Augl.
 v. Ven. Vindl. 7. Var lect Soph. 31) αὐτοὺς r. LaurS. — λόγους Sto-
 baecus Flor. Tit. 39. §. 16 p. 226 extr.

248. 1) αἰσχίνης οὐδὲν Mor. Augl. k. s. — οὐδὲν αἰσχίνης Σ.
 LaurS. vulg. 2) αὐτὸν Ald. Fel. LaurS. Ω. Vind3. — ξαντὸν Vind4.
 Π. LaurS. Mal. — αὐτὸν Σ. vulg. 3) αἰτι pr LaurS. 4) φιλίαν Aug2.
 Cf. not. 5. 5) καὶ τὴν φιλίαν Mor. — καὶ ξενίαν Aug2. — τὴν om
 Σ. LaurS. vulg. 6) π. μείζον Ω. — π. καὶ μείζ. Φ. F' (non Bav?).
 Aug2. 7) αὐτῶ LaurS. pr Ω. Vind3. 4. LaurS. Mal. — αὐτῶ Σ. —
 αὐτῶ vulg.

ραν, ἐρρωσθαι πολλὰ⁸ φράσας τῷ σοφῷ⁹ Σοφοκλεῖ, τὴν δ'
 ἄτην¹⁰ ὁρῶν στίχουσαν ὁμοῦ,¹¹ τὴν ἐπὶ Φωκίας στρατείαν,¹²
 15 οὐ προείπεν οὐδὲ¹³ προεξήγγειλεν,¹⁴ ἀλλὰ τοῦναντίον συν-
 ἔκρουσεν καὶ συνέπραξεν καὶ τοὺς βουλομένους¹⁵ εἰπεῖν διεκώ-
 λυσεν, (249) οὐκ ἀναμνησθεῖς, ὅτι ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ
 ταύτης ἐπὶ τελοῦσα¹ μὲν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ καθαίρουσα καὶ
 20 καρπουμένη² τὰς τῶν χρωμένων³ οἰκίας⁴ ἐξέθρεψε τοσοῦτους⁵

fore censuit, nihil motus omnino sapientis poetae Sophoclis auctoritate, et prope ingruens malum quum videret, expeditionem in Phocenses, non praedixit, non ante denuntiavit, sed contra cum ceteris occultavit et adiuvit et dicturis obstitit, (249) non recordatus 'portum salutis patriam esse, et illa' initianlem matrem suam et lustrantem et fruentem eorum, qui ea uterentur, facultatibus, istos tot nutritisse, et patrem suum, ut

8) οἰμῶζειν pro ἔρρ. AldB. — πολλὰ om Gregorius Cor. p. 945 Reisk. 9) σοφῷ om Q. Defenditur σοφῷ Hermog. Meth. cap. περὶ ἰσῶν σχηματῶν p. 418 W. 10) ἄτην δ' Laur8. 11) στείχουσαν ὁμοῦ vulg. — ὁμοῦ στείχουσαν r. Vind4. Laur8. — στίχουσαν ὁμοῦ Σ. Laur8. Φ. Vid. §. 247 not. 23. — 'Corrigendum ἅμα τῇ ἐπὶ Φ. στρατείᾳ' ParThiersch. e Wolfii coniectura, quam probavit Orvill. Char. p. 540 extr (= p. 530 Lps.). — χθονὶ pro ὁμοῦ coniecit Markl. 12) στρατίαν Σ. — στρατείαν Laur8. γρ Bav. η. Lind. Vind4. Π. Laur8. (T. k. r. s.). — στρατείαν F. vulg. 13) οὐδὲ Q. t. Vind3. 14) ἐξήγγειλεν Augl. k. s. δ. 15) τὰς βουλὰς Q. t. text Vind3 (in marg vulg).

249. 1) Τινὲς ἐνόμισαν μίαν λέξιν εἶναι, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ συναπτεῖον πρὸς τὸ ταύτης etc. Schol. 2) καρπουμένοι pr Q. 3) χρωμάτων cod η. 4) 'Fort. οὐσίας, nisi sit quale istud Lucae XX, 47: οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν.' Marklandus. 'Facultates.' Schaeferus. Recepit coniecturam οὐσίας Shilleto secundum Valcken. ad Herodot. VII cap. 224, qui docet in iure Attico οἰκίαν non esse i. q. οἶκον totam rem familiarem, sed solum aedificium, partem totius, et quam dicimus domum sive gentem, citans etiam Phaeonipp. §. 23: δὴ οἶκων λειτουργούντων, quum orator paulo ante dixerat: δὴ οὐσίας καρπούμενος διατελεῖς. Recte quidem. Vid. Sturz. Lex. Xenoph. s. v. Οἶκος. Etiam confunditur a scribis οὐσίαν et οἰκίαν Isocrat. adv. Euthyn. §. 2: τὴν μὲν οὐσίαν ὑπέσθηκε, ubi reliquis verbis Augeri coniectura οἰκίαν confirmatur. At extra istas etiam οἰκία de suppellectile (continens pro centento) omnibusque bonis usurpatur non solum a posterioribus, ut Aelian. Var. Hist. IV, 2: οἰκίαν ἀνέξῃσαι καὶ πλουτοῖν (cf. Westen. ad Matth. XXIII, 14), sed etiam Xenoph. Mem. IV, 1 §. 2: οἰκίαν τε καλῶς οἰκεῖν καὶ πόλιν i. e. rem domesticam et publicam bene administrare, pro quo in genuinis locis idem scriptor οἶκον adhibet. Vid. Mem. I, 1 §. 7. I, 2 extr., quamvis idem alias discrimen utriusque

τοντουσί, διδάσκων δ' ὁ πατήρ⁶ γράμματα, ὥς⁷ ἐγὼ τῶν πρε-
σβυτέρων ἀκούω, πρὸς τῷ⁸ τοῦ ἥρω⁹ τοῦ Ἰατροῦ, ὅπως ἡδύ-
νατο,¹⁰ ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γ' ἔξη, ὑπογραμματεύοντες δ' αὐ-
τοί¹¹ καὶ ὑπηρετοῦντες ἀπάσαις ταῖς ἀρχαῖς ἀργύριον εἰλήφε-
σαν,¹² καὶ τὸ τελευταῖον ὑφ' ὑμῶν¹³ γραμματεῖς χειροτονηθέν-
τες δὴ¹⁴ ἔτη διετράφησαν¹⁵ ἐν τῇ θόλῳ,¹⁶ πρεσβεύων δ'¹⁶
ἀπέσταλτο νῦν αὐτὸς¹⁷ ἐκ ταύτης.¹⁸ (250) Τοῦτων οὐδὲν
ἐσκέφατο, οὐδ'¹ ὅπως ὀρθῇ² πλεύσεται³ προείδετο,⁴ ἀλλ'

ego e natu maioribus audio, ad herois Medici fanum literas docentem, ut
potuerit, sed in hac urbe vixisse tamen, ipsos vero scripturae operam
dantes et omnibus magistratibus inservientes argentum acceperisse, et deni-
que scribas a vobis delectos, biennium in Tholo esse enutritos, et nunc
ipsum ex hac urbe legatum esse missum. (250) Horum nihil consideravit,
neque ut reipublicae prosper ventus aspiraret procuravit, sed eam evertit

vocabuli non negligat. Cf. ibid. III, 6 §. 14. Sed in eo erravit Valcke-
narius, quod negavit latinum vocabulum domum usurpari de facultati-
bus, observante etiam Schweighausero. Cf. certe Claudian. Epigr. XXV
in Curet. vs. 8: *consumens luxu flagitiisque domum*. 5) τοσούτους om δ.
'Male. (Cf. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24 (me ibi). p. 163, 26.
Aristoph. Av. 1132. Eq. 412. Phil. III p. 116, 10.) Dobraeus. 6) πα-
τήρ αὐτοῦ pr LaurS, pronomen deletum est. 7) ὥς Vind7. 8) τὸ
pro τῷ F. Φ. Obs. Ask. 9) ἥρωον Obs. Ask. — ἥρωος vulg. — ἥρω
Σ. Aug1. s. δ. Harl. — ἥρω k. — ἥρω LaurS ead manu, i. e. ἥρωος.
Vid. ad Cor. §. 129. — Dicitur τὸ ἥρω pro τὸ ἥρωον, ut Ζεὺς loco ὁ βω-
μὸς τοῦ Διὸς Halonn. §.40. etc. 10) ἐδύνατο nunc Dind. ut videtur de
suo. 11) οὔτοι vulg. — αὐτοί Σ. Cf. not. 17. — αὐτοί LaurS, ov est
m sec, quae delevit av.. 12) εἰλήφασιν Aug2. Vind4. Mal. — εἰλήφεσ
(i. e. εἰλήφασαν) Π, terminatione abrasa, quam l corrector reposuit.
13) ὑφ' ὑμῶν om Aug1. k. s. — post γραμματεῖς ponunt r. Vind4. Π.
LaurS. Mal. 14) ἐτράφησαν Aug2. δ. pr LaurS. 15) λφ pr Σ. eadem
praeposuit Θο initio lineae. — Cit. Harpoer. s. v. Cf. §. 314. 16) δ
om Ω, 17) νῦν οὗτος vulg. — νῦν αὐτὸς Σ. T. Aug1. k. s. AldT. —
νῦν^{ov} αὐτός LaurS. 'Hic ineptum pronomen αὐτὸς, supra (not. 11)
tantum non necessarium.' Shilleto. Scilicet non ineptum est dicere
οὐκ ἀναμνησθεῖς ὅτι πρεσβεύων ἀπέσταλτο νῦν οὗτος ἐκ ταύτης de
eodem. Opponitur Aeschines reliquis liberis, qui αὐτοί opponuntur
parentibus. 18) ταύτης αὐτῆς Mor. Aug1. k. r. s. Harl. F. LaurS. —
αὐτῆς om Σ. LaurS. Bav. vulg. — inseruit 2 corrector Π. — ταύτης
om AldB, annotans αὐτῆς, nihil de ἐκ praepos. — x in LaurS est corr.
250. 1) οὐθ' Aldetc. corr LaurS. Vind3. 4. — οὐδ' Σ. pr LaurS.
vulg. 2) ὀρθῇ vulg. — ὀρθῇ Mor. Σ. LaurS. Aug1. Π. LaurS. Mal.

420 ἀνέτρεψεν καὶ κατέδυσε⁵ καὶ⁶ τὸ καθ' αὐτὸν ὅπως ἐπὶ⁷ τοῖς
 ἐχθροῖς ἔσται παρεσκευάσεν. Εἴτ' οὐ σὺ σοφιστής, καὶ πο-
 νηρός γε; οὐ σὺ λογογράφος,⁹ καὶ θεοῖς ἐχθρός γε;¹⁰ ὅς ἂ¹¹
 μὲν πολλάκις ἡγωνίσω καὶ ἀκριβῶς ἐξηπίστασο,¹² ὑπερέβης,
 5 ἂ δ' οὐδέπω ποτ' ἐν τῷ βίῳ¹³ ὑπεκρίνω, ταῦτα ζητήσας ἐπὶ
 τῷ τῶν πολιτῶν βλάψαι τιν' εἰς μέσον ἤνεγκας.¹⁴

et demersit et quantum in se erat operam dedit, ut in hostium potesta-
 tem redigeretur. Nonne tu igitur es sophista, isque improbus? nonne tu
 scriptor orationum, isque diis invisus? qui, quae in scena saepe recita-
 bas et memoria bene tenebas, praeteristi, quae vero tota vita nunquam
 repraesentaras, ea exquisita ad laedendum civem quendam in medium
 attulisti.

(v). 'Corrigendum ἐπ' ὀρθῆς' ParThiersch. item Markl. Vid. Sophocl.
 vs. ult., ubi patria cum navi comparatur. 3) *πλευσεῖται* Augl. Vindl.
Π. Laur8. Mal. — *πλεύσεται* Σ. Laur8. vulg. Vid. Prolegg. Gramm.
 §. 88. 4) *προεἴλετο* Σ. Laur8. Cf. not. 5. 5) *κατέλυσε* r. Vind4.

Laur8. pr Mal. — *κατέδυσσε* F (non item Bav). — *κατέδυσσε* inprimis
 convenit navis imagini. 6) καὶ post αὐτὸν ponunt r. Vind4. *Π.* Laur8.
 Mal. 7) ὑπὸ γρ Less. 8) καὶ om Φ. 9) *λογογράφος* vulgo. Laur8.
 et marg antiq γρ Σ. Cf. §. 246. — *λογοτρόφος* Σ. T. — *λογοτρόφος*

cod η. — *λογογράφος* F. — *λογοστρόφος* coniecit Reiskius. Facilius
 γρᾱ et τρο confunduntur. 10) γε om vulg. — habent Σ. Laur8. T.
 Coniecerat Reiskius. — Marklandus sic interpunxit: εἴτ' οὐ σὺ σοφι-
 στής; καὶ πονηρός γε. οὐ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρός; Artificio-
 sius. 11) ὅς pro ὅς ἂ r. Vind4. Laur8. pr Mal. 12) *ἐξηπίστασο*
 Augl. Laur8. pr Mal. 13) ἐν τῷ βίῳ delenda iubet Benselerus Hiat.
 p. 98: 'Nam legationes suscipere, de quo inprimis orator loquitur, per
 se patet eum non prius discere potuisse in vita quam eas subierit.
 Multo aptius autem procedit oratio omissis his verbis ἐν τῷ βίῳ, quae
 a librariis ad ὑπεκρίνω addita esse videntur. Sententia enim erit:
 quae autem quum histrio esses, nunquam egisti, id nunc quaeris agere.'
 Imo h. l. sententia referenda ad §. 246, ubi Aeschines sophista ea praec-
 teruisse dicitur quae bene norit, protulisse quae non nisi summa cum
 diligentia acquisivisset, ut civitati et probis civibus noceret. Hiatus
 autem evitatur pausa post ἐν τῷ βίῳ adhibita, quae verba ad οὐδέ-
 πωποτε explicandi causa addita sunt. 14) ἤνεγκας cod η. — Post hoc
 vocabulum Reiskius etc. habent signum interrogationis. Quod citavit
 ad eam rationem probandam Dobraeus Cor. §. 241 extr., etiam is locus
 nostrae rationi favet. Accedit quod relativa est sententia, causam prae-
 gressorum continens.

251. Φέρε δὴ καὶ περὶ τοῦ Σόλωνος ὃν εἶπε λόγον σκέ-
 ψασθε: ἔφη¹ τὸν Σόλωνα ἀνακείσθαι τῆς τῶν τότε² δημηγο-
 ρούντων σωφροσύνης παράδειγμα, εἰσω³ τὴν χεῖρ⁴ ἔχοντ'⁵ 10
 ἀναβεβλημένον, ἐπιπλήττων τι⁶ καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τι-
 μάρχου προπετείᾳ. καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω
 πεντήκοντ'⁷ ἔτη φασὶν ἀνακείσθαι Σαλαμῖνιοι, ἀπὸ Σόλωνος
 δ' ὁμοῦ διακόσι' ἐστὶν ἔτη καὶ τετταράκοντ'⁸ εἰς τὸν νυνὶ⁹ 15
 παρόντα⁹ χρόνον, ὥςθ' ὁ δημιουργὸς ὁ τοῦτο πλάσας τὸ σχῆ-
 μα, οὐ μόνον οὐκ αὐτὸς ἦν¹⁰ κατ' ἐκείνον,¹¹ ἀλλ' οὐδ' ὁ¹²
 πάππος αὐτοῦ. (252) Τοῦτο μὲν τοίνυν εἶπε τοῖς δικασταῖς

251. Agite vero et de Solone quid dixerit, considerate: dixit Solo-
 nem dedicatum esse in exemplum modestiae illius temporis oratorum,
 pallio amictum manus intus tenentem, quo dicto reprehendit et exagitat
 Timarchi petulantiam. At istam statuam nondum ante annos quinquaginta
 fuisse dedicatam dicunt Salaminii, a Solone autem circiter ducenti sunt
 anni et quadraginta ad hanc praesentem aetatem, itaque artifex, qui eum
 gestum effinxit, non ipse solum illius aetate non fuit, sed ne avus qui-
 dem eius. (252) Hoc igitur dixit iudicibus et imitatus est, id autem, quod

251. 1) ἔφη γὰρ Laur8. vulg. — γὰρ om Σ. Augl. k. s. δ. — in
 γρ habet Φ. 2) τοῦτο cod δ. — Proxime δημαγορούντων pr Laur8.
 3) εἰσω ἀντὶ τοῦ ἔνδον Δημοσθένους περὶ τῆς παραπροσβείας AnecdBkk.
 p. 91. Cf. Suid. s. v. Εἰσω ἀλός. Cf. §. 255. Est breviloquentia. —
 Eustathius ad Iliad. Γ vs. 219 p. 407 R: ἔσω τὰς χεῖρας. 4) Aldeto.
 distinxerunt commatis signo post ἔχοντα. 'Non esse distinguendum do-
 cet orationis obliquae conversio in rectam: ὁ Σόλων εἰσω τὴν χεῖρα
 ἔχων ἀναβίβληται.' Schaeferus. — ἀναβεβλημένον post εἰσω τὴν χεῖρα
 ἔχοντα tanquam idem eiiciendum esse iubet Hirschig. Philolog. T. V
 p. 332. 5) τὴν Ald. Fel. Vind4. — τὴν Q. Vind3. — τὴν t. u. 6) Cit. Schol.
 Aeschin. p. 14 ed. Dind. — — τοῦτον οὐ φασὶν πεντήκοντα ἔτη AldT.
 7) τετταράκοντα Π. — Cit. Schol. Platon. in Phaedon. p. 380 Bkk. =
 p. 895 a. ed. Turic. — Corsinius F. A. T. III p. 100 sqq. coniecit scri-
 bendum esse σ' καὶ ἰ' aut κ' aut potius ἰδ'. Meursius (Solon. cap. 30),
 iubet ν ponendum pro μ. At vid. Dissert. De Aetate Solonis. Francof.
 1832. inprimis p. 7 ad Olymp. XLVIII, 3 a. Chr. 585. — — ταῦτα δὲ
 ὁμοῦ σχεδὸν ἔτι (voluit ὁμοῦ σ' ἐστὶν ἔτη) ἀπὸ Σόλωνος Anonym. De
 Prosd. p. 467 ed. Herm. in Emend. Gr. Gr. 8) νῦν Augl. 2. k. r. s.
 δ. η. AldT. Π. Laur8. Mal. 9) παρόντα om Aldeto. Q. t. u. v. Vind3.
 10) Ad ἦν marg man see adser ἀπροαγῆς Laur8. 11) ἐκείνον τὸν
 χρόνον vulg. — τὸν χρόνον om Σ. pr Laur8, habet marg pr manu. In
 praepositione inest notio temporis. Cf. Cor. §. 317. 12) οὐδὲ? pr Q,
 macula deletum; corrector in marg οὐδ' ὁ.

καὶ ἐμιμήσατο, ὃ δὲ τοῦ σχήματος ἦν τούτου πολλῶ¹ τῇ πόλει
 λυσιτελέστερον, τὸ² τὴν ψυχὴν τὴν³ Σόλωνος ἰδεῖν καὶ τὴν
 διάνοιαν ταύτην,⁴ οὐκ ἐμιμήσατο, ἀλλὰ πᾶν⁵ τὸνναντίον.
 ἐκεῖνος μὲν γ' ἀφεστηκυῖας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων καὶ⁶ θάνα-
 25 τὸν ζημίαν⁷ ψηφισαμένων, ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι, τὸν ἰδίων
 κίνδυνον ὑποθεῖς ἐλεγεία ποιήσας ἤδεν, καὶ τὴν μὲν χώραν
 ἔσωσεν τῇ πόλει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνῃ ἀπήλλαξεν.
 (253) οὗτος δέ, ἦν βασιλεὺς¹ καὶ πάντες οἱ² Ἕλληνες ὑμετέ-
 ραν ἐγνώσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτην ἐξέδωκεν καὶ ἀπέδοτο καὶ
 421 τῷ ταῦτα γράφοντι συνεῖπεν Φιλοκράτει. ἄξιόν γ' ἦν Σόλω-

gestu illo esset multo reipublicae utilius, animum Solonis inspicere et mentem eam, non est imitatus, sed omnia contra fecit. Ille certe, quum Salamis descivisset ab Atheniensibus et capite sanctum esset, ne quis eam recuperandam esse suaderet, proprio periculo pignori opposito elegiam, quam fecerat, cecinit et regionem reipublicae restituit et susceptum dedecus abolevit. (253) At iste, quam rex Persarum et omnes Graeci vestram esse decreverunt, Amphipolim, eam tradidit et vendidit et eius plebisciti auctorem defendit Philocratem. Praeclare sane ei Solonis recordari

252. 1) τούτου πολλῶ ἦν Laur8. 2) τὸ om r. Mal. pr Π. Vind4. 3) τὴν post ψυχὴν] τοῦ Ω (in Bekk. est error). pr Aug1. AldT. Bav (F?). Mor (non Paulina). — om t. 4) καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην, —. Ita distinguas. Marklandus. Sic etiam Fel. — 'Vulgaris distinctio (inter διάνοιαν et ταύτην) recte habet.' Schaeferus. Graviorem quidem haec efficit sententiam, sed structura illa est simplicior. Neque opus est Reiskii coniectura: ταύτην οὐκ εἶδεν οὐδ' ἐμιμήσατο. 5) ἅπαν T. 6) Σαλ., καὶ Ἀθηναίων θάν. coniecit Marklandus. Sed vulgaris ordo praestat. — θῆν in Ἀθηναίων est corr Laur8 man sec, quae eadem in marg ἀκταίων. 7) τὴν ζημίαν Mor. F. Aug1. k. r. s. Vind4. Π. Laur8. Mal. Cf. §. 280. Timocr. §§. 113. 114. 212. Aristog. II §. 24. Lysias adv. Frument. §§. 5. 13. 33. Herodot. II cap. 38. cap. 65. — τὴν om Σ. Laur8. vulg. Cf. Thuc. II, 24. ibiq. Poppo et quos citavit in Ed. min. Id. II, 44: θάνατον ζημίαν προθεῖσι. Lept. §. 135: θάνατον ζημίαν ἐτάξατε ibiq. Schaefer. 8) εἴποι Aug2.

253. 1) ὁ βασιλεὺς Mor. — articulum om Σ. Laur8. vulg. (cf. ad §. 137. 2) οἱ om Ω. t. u. v. Vind3. 3) γρ. οὐ γάρ vulg. — οὐ γάρ om Σ. pr Laur8 lineam finiens. T. γρ F. Lind. AldT. Illa formula occurrit Cor. §. 136. Androt. §. 73. Neaer. §. 110. Plura exempla collegit Reiskius Ind. Graec. s. v. Οὐ. Sed e marg Timocr. §. 106: λείπει οὐ γάρ apparet eam nonnunquam a Grammaticis desideratam et additam esse. Cf. Aristid. Rh. T. IX p. 359 W. ibiq. Normann. Sic Aristocr. §. 161 addidit antiq Σ, cuius prima manus ignorat.

νος ἀντὶ¹ μεμνησθαι.⁵ Καὶ οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ'⁶ ἐποίη-
σεν, ἀλλ' ἐκεῖσ'⁷ ἐλθὼν οὐδὲ τοῦνομ' ἐφθέγγετο τῆς χώρας
ὑπὲρ ἧς ἐπρέσβευεν.⁹ καὶ ταῦτ' αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς.⁵
μémνησθε γὰρ δῆπου¹⁰ λέγοντ' αὐτὸν ὅτι περὶ¹¹ Ἀμφιπόλεως
εἶχον¹² μὲν κἀγὼ¹³ λέγειν, ἵνα¹⁴ δ' ἐγγίνηται¹⁵ Δημοσθένει
περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, παρέλιπον.' (254) Ἐγὼ δὲ παρελθὼν οὐ-
δὲν ἔφην τοῦτον¹ ὧν ἐβούλετ'² εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον ἐμοί¹⁰
παράλιπεν.³ θᾶττον γὰρ ἂν¹ τοῦ αἵματος ἢ λόγου μεταδοῦναι
τινι.⁵ ἀλλ' οἶμαι⁶ χρήματ' εἰληφότ'⁷ οὐκ ἦν ἀντιλέγειν πρὸς

vacabat! Neque hic solum ea fecit, sed illuc quum venisset, ne comme-
moravit quidem eam regionem propter quam legatus abierat. idque ipse
vobis renuntiavit. meministis enim profecto eum dicere: 'De Amphipoli
et ego verba facere potuissem, sed ut Demostheni de ea dicendi esset
locus, ideo praeterii.' (254) Ego vero progressus dixi istum nihil eorum,
quae ad Philippum dicere voluisset, mihi reliquisse. facilius enim cum
sanguinem quam dicendi locum cum aliquo communicare. sed accepta

4) αὐτό Ω. t. Vind3. — om Lind. AldT. 5) μνησθῆναι pr LaurS.
Augl. k. r. s. η. Π. LaurS. Mal. 6) ταῦτ' Σ. LaurS. vulg. — τοῦτ'
Bav (non F?). Augl. 2. k. r. s. AldT. Vind4. Π. LaurS. Mal. 7) ἀλλὰ
κἀκεῖσε vulg. — ἀλλ' ἐκεῖσε Σ. LaurS. T. Augl. k. δ. 8) ἐδέξατο
cod δ. 9) ἐπρέσβευσε Mor. — ἐπρέσβευεν Σ. LaurS. vulg. 10) δὴ
Augl. k. s. 11) περὶ δὲ Augl. k. s. Cf. §. 242 not. 3. Sed origo de-
beri videtur proximae literae. — δὲ περὶ r. Vind4. Mal. — δὴ περὶ
Chr. — περὶ sine particula Σ. LaurS. vulg. 12) ἦχον Ald typogr.
13) καὶ ἐγὼ libri. 14) ἵνα? Vind3. 15) ἐγγίνηται Augl. k. r. s.
LaurS. — γέννηται pr LaurS. Φ. Mal. Π, cuius corrector addidit γ ad
δὲ. — λέγεται Vind4. — ἐγγίνηται Σ. corr LaurS. vulg.

254. 1) τοῦτον^ω, super ov nunc est acutus, primitus erat circum-
flexus, nunc erasus Augl. — τοῦτων Σ. LaurS. reliqui omnes. — τοῦ-
τον iam Wolfius coniecit, receperunt Reiskius etc. Solus Shilleto ad-
versatur: 'Andacter, inquit, restitui τοῦτων. vereor enim ne τοῦτόν
γε scripturus esset Demosthenes.' Neque intelligimus necessariam esse
particulam γε, neque structuram infinitivi παραλιπεῖν, nisi subiicitur
τοῦτον, quum non Demosthenes, sed Aeschines παραλιπεῖν dicatur.
2) ἐβούλετ'? pr Π, qui prius ε habet e corr. (Vind4). 3) παραλιπεῖν
sine accentu Σ. male. nam repetendus est aoristus, quum praecedat,
παρέλιπον. 4) ἂν om Augl. k. s. 5) τι Ω. Dativus defenditur etiam
Eupolidis fragmento in Polluc. Onomast. III §. 115. 6) οἶμαι τὸν Mor.
— articulum om Σ. LaurS. vulg. 7) εἰληφότι Aug2. — λαβόντα Augl.
k. s. δ.

Φίλιππον τὸν ὑπὲρ τούτου δεδωκότα, ὅπως ἐκείνην μὴ ἀποδῶ. Λέγε δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεία ταυτί,⁹
 15 ἢν ἴδῃθ¹⁰ ὅτι καὶ Σόλων¹¹ ἐμίσει τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους.

255. Οὐ¹ λέγειν εἰσω τὴν χεῖρ² ἔχοντ', Αἰσχίνῃ, δει³,
 οὐ³, ἀλλὰ πρεσβεύειν εἰσω⁴ τὴν χεῖρ⁵ ἔχοντα. σὺ δ' ἐκεῖ προ-
 τείνας⁶ καὶ⁶ ὑποσχὼν καὶ⁷ κατασχύνας τούτους,⁸ ἐνθάδε
 20 σεμνολογεῖ,⁹ καὶ λογάρια δύστηνα μελετήσας καὶ φωνασκή-
 σας¹⁰ οὐκ οἶε δίκην δῶσειν¹¹ τηλικούτων καὶ τοσοούτων ἀδι-
 κημάτων, ἅν¹² πικίδιον λαβὼν ἐπὶ¹³ τὴν κεφαλὴν περινοστής
 καὶ ἐμοὶ¹⁴ λοιδορῇ;¹⁵ Λέγε σύ.

pecunia scilicet ei non licebat adversari Philippo, qui ea de causa largitus erat, ne id oppidum redderet. Age iam cape Solonis elegiam hancce et recita, ut videatis etiam Soloni homines istius similes fuisse invisos.

255. Non contio habenda est, Aeschines, manu in sinu condita, minime, sed legatio obeunda manu in sinu condita. Tu vero quum eam illic porrexeris et exhibueris et hos contumelia affeceris, hic disseris magnifice, et propter miseras quas meditatus es sententioles et vocis exercitationem te poenas esse daturum non putas tot et tantorum scelerum, si pileo imposito in capite obambulaveris et in me convitia dixeris? Recita tu.

8) καὶ om Augl. 2. k. s. δ. 9) ταῦθ' k. s. 10) εἰδῇτε vulg. — ἴδῃθ' Σ. (Vind4). Cf. §§. 270. 271. pro Phorm. §. 24. Xenoph. Cyri D. V, 1 §. 7 = 12: ὁρᾷς, ὅτι σὺ etc. — εἰδῇθ' Laur8. 11) ὁ Σόλων Mor. — ὁ om Σ. Laur8. vulg.

255. 1) οὐ μόνον AldV. Neque Hermogenes T. III p. 252 W. neque Anonymus Rh. T. VIII p. 623 W. habent scholion μόνον. 2) δει om t. Anonymus Rh. — Ante Αἰσχίνῃ posuit Demetrius Rh. T. IX p. 113 W. — — Cf. §. 251. 3) οὐ om Augl. k. r. s. Laur8. Chr. Demetrius. 4) τὴν χεῖρ' . . . εἰσω om Mal. add Chr. — αἰσχίνῃ . . . ἔχοντα om text Laur8, in quo etiam α prioris χεῖρα est manu secundae. 5) προστείνεις Aug2. 6) καὶ om pr Mal. add Chr. 7) καὶ om pr Mal. add Chr. 8) τοὺς cod δ. 9) σεμνολογεῖς Augl. 2. k. r. s. Harl. Laur8. Mal. Cf. Aeschin. f. leg. §. 93 σεμνολογεῖς, quod Cobetus N. Leett. p. 640 item corrigendum esse iubet in σεμνολογεῖ. — σεμνολογῇ vulg. — σεμνολογῇ Laur8. Ω. corr Π. — σεμνολογεῖ Σ. 10) φωνασκήσας pr Ω, cuius corr add σ ante κ. — φωνᾷς ἀσκήσας Vind3. — φωνῇν ἀσκήσας Chr. corr. 11) δῶσειν δίκην r. Laur8. 12) ἅν Laur8. vulg. — ἅν Σ. Augl. 2. Π. (k. s). — καὶ Vind7. — Sententia est: te poenam non esse daturum, si in habitu Solonis, capite operto, prodieris. 13) περὶ Augl. 2. r. s. δ. η. Π. Laur8. Mal. 'Perplacet. Vid. Plat. Repl. III p. 406 D. Platarch. Vit. Solon. T. I p. 327 R.

ΕΛΕΓΕΙΑ.¹⁶

Ἡμετέρα¹⁷ δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔ ποτ' ὀλεῖται¹⁸ 25
αἶσαν καὶ μακάρων¹⁹ θεῶν φρένας ἀθανάτων.
τοίη²⁰ γὰρ μέγα θυμός ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη²¹

Nostra tamen fato Iovis urbs non occidet unquam
decretoque deorum est ea perpetua.
nam Iove nata ferox hastaque atque aegide, Pallas

ibiq. Coraes. T. I p. 411. Schaeferus, περὶ accuratius dictum esset, ἐπὶ non falso. Frequens confusio. 14) ἐμὲ AldT. 15) λουδορεῖ Aug2. k. 16) Ἑλεγεία σολῶνος vulg. — Cf. Meier. Histor. Iuris Att. De bonis damn. p. 27. — Σολῶνος om Σ. T. Aug1. 2. k. s. t. Rav (non F?). Lind. Vind4. Π. Laur8. Mal. — ἡρωελεγεία rubro Q, et Ἑλεγεία σολῶνος atramento manu correctoris. — ἡρωελεγεία l. — λαμβεία Laur8, qui reliqua (titulum et carmen) om. — Titulum om r. — Carminis versus om Σ. Aug1. 2. k. s. Sed primum et tertium distichon in scholiis habent Aug1. s. Vind1. Esse hoc carmen ἀνέφαλον annotavit Alt. Olim lacunam post titulum significabam, quia initium carminis esse non videbatur bonum ἡμετέρα δέ. Certum est quidem carmen non integrum. Inesse enim lacunas ostendit metrum. At in codicibus quidem nullum lacunae invenitur signum. Deinde particula δέ non obstat initio. Cf. Xenoph. Exped. V, 5 §. 13 ibiq. Krueger. Similia initia Tyrtaei, Mimnermi, Callini. Imo optime convenit commoto atque elato Solonis animo relicta sententiā 'Aliae quidem urbes interiorerunt et interibunt,' sic incipere: 'sed Athenae sunt perpetuae.' — Quamquam inter titulum et carmen Alt. AldV in marg. habent ἴσμεν (sic pro ἴσμεν, postea additum est γ' in AldV) εἰς Σαλαμίνα μαχησόμενοι περὶ νήσον ἱμερτῆς χαλεπὸν (sic, non χαλεπὸν τ') αἰσχρὸς ἀπώσάμενοι. Sed hoc fragmentum, e scholiis petitum (etiam ab Arsenio p. 304 Walz. et Apostolio Centur. IX, 106^b p. 463 ed. Leutsch. conservatum) si ad Demosthenicum Solonis carmen pertineret, certe non est eius initium, id quod apparet etiam e Diogen. Laërt. Lib. I §. 47. — Idem carmen respexit Aristophanes Eqq. vs. 1168 sq., qua ratione quoque antiqua carminis origo defenditur. Illud observavit Hemsterh. ad Lucian. Timon. cap. 10. Vol. I p. 118 sq. R. T. I p. 350 Bip. 17) ἡμετέρη Sylburgius (Epic. Guom. p. 85) etc. 18) οὔ ποτε, λείτται Vind8 apud Bergkium (Poet. Lyric. p. 334 ed. 2^a). — ποτ' ὀχεῖται ParisP No. 2600 folio 114° recto. 19) μακάρων pr T. 20) τοίην Fel. errore. 21) ὀβριμοπάτρη Q. t. u. Lind. 2 corr Π. Recepit Bergk. — ὀβριμοπάτρη vulg. Vid. Hainebach. De Euripidis Med. p. 10, qui putat (p. 16), in re dubia formam pleniorē esse praeferendam. — ὀβριπάτρη Vind8.

Παλλὰς²² Ἀθηναίη χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει.
 5 αὐτοὶ δὲ φθείρουν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
 122 ἀστοὶ²³ βούλονται, χρήμασι²⁴ πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἀδίκος νόος, οἷσιν²⁵ ἔτοιμον²⁶
 ὕβριος²⁷ ἐκ μεγάλης²⁸ ἄλγεια πολλὰ παθεῖν.
 οὐ γὰρ ἐπίστανται²⁹ κατέχειν κόρον, οὐδὲ παρούσας
 5 10 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ.³⁰

hanc teget, hostiles disticietque minas.

5 Moenia sed cives stolidi cupidique lucrorum

ardua subverti per sua facta student,

atque ducum populi mala mens elataque corda

accersunt poenas et mala multa sibi.

ignorant superare superbum animum, atque paratas

10 mensae laetitias noluerint placidi.

22) πολλὰς *Q.* — om ParisP. 23) ἀστοὶ δὲ *r.* Vindl (non 3). pr Mal. 24) 'male olim conieceram ῥήμασι.' Bergk. 25) οἷσιν *u.*

— οἷσι ParisP. 26) ἔτοιμοι ParisP. — ἔτοιμον cod η. 27) ὕβρις^{ος}

ParisP. 28) μεγάλων pr Mal. 29) ἐπίστανται *r.* Laur8. 30) ἡσυχία^η

Mal. — ἡ ἀχίν *u.* — — Δῆμον θ' ἡγεμ. . . ἡσυχίᾳ haec duo disticha

om Lind. — — Post ἡσυχίᾳ hoc distichon sequitur in Mor: Χρήματα δ'

ἱμεῖρονσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι, Πλουτοῦσι (πλουτοῦσιν *F. T. Φ. t.*)

δ' ἀδίκους ἔργμασι (ἔρμασι pr *Q. t. u.* — ἔργμασι *Fel.*) πειθόμενοι. Cuius

distichi priorem partem om vulgo, alteram habent vulgo. Totum om Lind.

Bene. 'Prior versus, paululum mutatus, redit apud Solonem δ' (= XIII

Bergk., XI Schneidewin. in Delectu Poet., V Gaisford. Poet. Minor.) vs. 7,

unde similitudinis causa huc translatus esse possit. nam eadem fere sen-

tentia inest praecedenti formulae, χρήμασι πειθόμενοι. Quod quidem

probare videntur codices . . . qui omittunt hunc versum, sed parum sibi

constantes. namque alter ille versus eodem iure in exilium mittendus

erat, quippe qui, si contuleris alterum eiusdem poematis locum (vs. 12),

eadem tabe laboret. Quam ob causam utrumque versum, sententiarum

vinculo cum nostro loco iunctum, explicandi comparandive causa olim

huc esse transcriptum, postea vero temere in ordinem receptum verisi-

mile est. Sylburgius in editione Gnomiorum, disticho isto expulso,

hexametrum a Clemente Alex. Strom. p. 740 ed. Potter. ut Solonis lau-

datum, hic inserendum existimavit, quippe qui et cum praecedentibus

et cum sequentibus satis apte congrueret.' Bachius in Solonis Carm.

p. 89. Non placet Sylburgii ratio, quia h. l. sententia adversari vide-

tur, ubi non supponitur Athenas opibus frui, quum Clementinum frag-

mentum hanc sententiam servavit: τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πο-

λὺς ὀλβος ἔπῃται. Nec bene procederet nexus sententiarum, ut mihi

quidem videtur. Non vero obstat quod eadem sententia ab eodem Cle-

οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι³² δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν, ἐφ'³³ ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.³⁴
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θέμεθλα,³⁵
 ἡ σιγῶσα συνοῖδε³⁶ τὰ³⁷ γιγνόμενα³⁸ πρό τ' ἔοντα,
 15 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτισαμένη.³⁹

Despoliant urbem divitiasque deum
 furantur, rapiunt omnes datur unde, neque iram
 Iustitiae curant sanctaque scita deae.
 Illa tacet veterum memor et praesentia cernens,
 15 sed tandem ad poenas venit easque graves.

mente ibidem Theognidi tribuitur. namque et aliae communes inveniuntur. 'Conieci olim nihil nisi hemistichium excidiisse:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ.

πλουτοῦσιν δ' ἀδίκως

οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων

φειδόμενοι, κλέπτουσιν δ' ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.

ut ἀδίκους ἔργασιν πειθόμενοι illatum sit e Fragm. XIII, 12. Ceterum in codd. nec hic nec infra ullum lacunae indicium.' Bergkii. Signa lacunarum iam in veteribus anthologiarum editionibus apparent. — Quia simillima verba alius loci leguntur, deinde quia Lind., codex bonae notae in hac oratione, etiam hunc versum omisit, denique quia post versum 8um frigide eadem sententia repeteretur, delevisimus eum pentametrum versum cum eiusdem distichi hexametro. 32) *τι* om *Ω*. Vind4. 33) *ἀφ'* *Π*. Laur8. Mal. Vind8. — *ἀφ* *F. T. Φ. r.* 34) *οὐθ'* ἄλλος om *u*. 35) *θέμεθλα Δίκης* Bergkii de suo. bene. — *Δ. θέμεθλα* Fel errore. 36) *δ' ἔληθε συνοῖδε* *Φ*. — *λέληθε συνοῖδε* aut *λ. συνοῖδε r. Π*. Laur8. Vind4. Mal, in quo codice Chr deleuit *λέληθε*. 37) *τε* corr Chr. 38) *γινόμενα* Vind8. 39) *ἀποτισαμένη* vulg. — *ἀποτισομένη* corr Bav. (non *F*). Coniecit Sylburgius. Receperunt Reiskius etc. Cf. Fragm. XIII Bergk. fin.: *τισομένην*. — 'In utroque versu Brunckii (Gnom. Poët. Solon. Fragm. XV) lectionibus . . . tota poetae sententia vehementer perversa est. Etenim in omnibus libris offertur *ἀποτισαμένη* . . . quod Brunckius Marklandi coniecturam sequutus mutavit in *ἀποτισομένη*. Iustitiae ultionem non solum futuram sibi cogitasse Solonem, sed eandem quoque coepstantem petere poenas imprimis liquet quum ex τῷ χρόνῳ recte illustrato (i. q. iam tandem), tum ex hisce sequentis versus vocabulis: τοῦτ' ἤδη Verba clara sunt . . . : Certe quidquid flagitum ulciscitur Iustitia; hoc iam invadit vulnus (scil. quod Atheniensibus indigit Iustitia. utitur Solon metonymia, ubi effectus sumitur pro causa, vulnus, quod proficiscitur a Iustitia, pro ipsa Iustitia) universae urbi haud effugiendum.' Bachius.

Τοῦτ' ἤδη⁴⁰ πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος⁴¹ ἄφνικτον,
 εἰς⁴² δὲ κακὴν ταχέως⁴³ ἤλυθε δουλοσύνην,
 15 ἣ⁴⁴ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὗδοντ' ἐπεγείρει,⁴⁵
 ὃς πολλῶν ἐρατὴν⁴⁶ ὤλεσεν ἡλικίην.
 20 ἐκ γὰρ δυσμενέων⁴⁷ ταχέως πολυήρατον ἄστυ
 τρύχεται ἐν⁴⁸ συνόδοις τοῖς ἀδικουσί φίλαις.⁴⁹

Urbibus hoc iam ulcus venit immedicabile cunctis,
 et iuga servitii mox odiosa ferunt,
 seditiove oritur sopitave bella moventur,
 bella quibus pubes laeta perire solet.
 20 nam subito urbs infestis conteritur de animis in
 congressu tali, qui iniustos adamat.

Vere quidem, sed aoristi participium h. l. recte dictum est i. q. *Die Gerechtigkeit kam als raucherin.* 40) τοῦτ' ἤδη vulg. — τοῦ δ' ἤδη VindS. — ταῦτ' ἤδη Aldetc. — ταύτη δὴ coniecit Sylburgius. — ταύτη τοι coni. Brunckius. — τοῦτο explicatur sequentibus εἰς δὲ κακὴν etc.

41) ἔλκος Π, ρ est 2i correctoris. 42) εἰ ParP. 43) τέως VindS. u. — τέως Ω, in marg ταχέως, 'unde τελέως possis coniecere'. Bergkiius. 44) ἣ vulg. (r. l. v?). — ἥ Mor. AldV. corr Mal. 'Quae lectio propter alterum pronomen relativum sequentis versus parum probanda est.' Bachius. Cf. not. 40. 45) ἐπεγείρει vulg. — ἐπεγείρειν Φ. Bav. — ἐπαγείρει Vind4 (non 3). Lind. — ἐπαγεῖρειν F. T. r. VindS. Laur8. Mal (Chr delevit v). — ἀπαγείρειν Paris1. — ἐπέγειρειν coniecit Schneidewin. in Symbolis Crit. p. 67. 46) ἐρατῶν T. VindS. Lind. ParP. — ἑραστήν Vind4. 47) 'δυσνομίης Hecker (in Philologe T. V p. 466).' Bergkiius. 48) τρύχεται ἐν r. Vind4. Laur8. Mal, in quo ea Chr correxit in τρύχεται ἐνι. 49) φίλους vulg. — φίλοις T. Φ. r. ε. η. VindS.

ParP. Π. Laur8. Mal. Lind. — φίλους l. — φιλεταίροις Ω. u. Vind3. 'Ahrens (in Diar. Hal. Liter. 1844 m. April, p. 835) coni.: ἡ συνόδοις τῆς ἀδικησιφίλοις. Hecker (l. c.): ἐν συνόδοις τῶν ἐτάρων ἀδίκους. Emperius (in Museo Rhen. Nov. T. I p. 454 = Opusc. p. 152): τοῖς δ' ἀδίκους ὄφελος. Hertzberg (in Prutz. Literar. histor. Taschenbuch. T. III p. 200?): τῆς ἀδίκουσι φίλους.' Bergkiius, qui pro extremo vocabulo scripsit φίλαις. Sylburgius vulgatam lectionem latine vertit sic: ab hostibus cito urbs atteritur proeliis, quae amicos iniuria afficiunt. Paulo rectius postea idem (p. 109): 'τοῖς ἀδικουσί φίλοις, ut sensus sit: in congressibus cum amicis iniuriam facientibus.' Dativum τοῖς ἀδικουσί esse dativum commodi Schaeferus explicabat, Shilleto eum pendere dicebat a substantivo συνόδοις, ut iam Sylburgius. Optimam autem sententiam reddit Bergkii coniectura φίλαις. Intellige συνόδοις de societatibus malorum demagogorum, ubi valeat superbia.

Ταῦτα μὲν ἐν δῆμῳ στρέφεται κακά, τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἰκνοῦνται⁵⁰ πολλοὶ γαίαν ἐς⁵¹ ἄλλοδαπὴν
 20 παθέντες,⁵² δεσμοῖσι τ' ἀεικeliοῖσι⁵³ δεθέντες⁵⁴
 25 πάγκακα δουλοσύνης ζυγὰ φέρουσι βίᾱ.⁵⁵
 Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἑκάστῳ,

Haec agitant populum mala de turba miserorum
 circumpelluntur finibus e patriae,
 multi empti mercede, et vincula dura gerentes,
 25 pessima servitii iam iuga vi tolerant.
 Publica sic intrant privatos damna penates,

Sic causa praecedentis distichi redditur. namque ex insolentia factiones et bella civilia exoriuntur. 50) ἰκνεῖνται Schneidewin de suo. — ἰκνοῦνται ParP. 51) εἰς Laur8. 52) παραθέντες pr Q. Cf. Fragm. XXXVI, 5 sq. Bergk: πρὸςθεν δὲ δουλεύουσα (scil. Γῆ), νῦν ἐλευθέρα. πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον ἀνήγαγον παθέντας etc. — Plutarch. Solon. cap. 13: οἱ μὲν αὐτοῦ (Athenis) δουλεύοντες οἱ δ' ἐπὶ ξένη, πικρασκόμενοι. 53) ἀεικeliοῖσι Φ. r. Laur8. pr Mal (correctit Chr). — ἀνελίοισι ParP. 54) δοθέντες F. T. u. v. VindS. 55) 'Vers. hic vulgo deest, supplevit Götting [Diar. Antiq. 1850 No. 33 p. 264] ex apogr. Planud. (Iriarte Cod. Matrit. p. 113): Παίκακα δ. ζυγὰ φ. βίᾱ, unde καὶ κακά δουλ. συγὰ φ. βίᾱ scripsit, ego συγὰ φ. βίᾱ praetuli.' Bergk. Hoc longe certius est quam quae Sylburgius coniecit inserenda: ἄλλους δ' ἐνταυθοὶ δουλοσύνη κατέχει, et quam quae Bachius annotavit: 'Lacunam supplere licet e Plut. Sol. cap. 13, ubi carminis nostri argumentum partim excerptum est: πολλοὶ δὲ καὶ καὶ δας ἰδίους ἡναγκάζοντο πωλεῖν etc.' Scilicet narravit ibi rem Plutarchus, non carmen servavit. Sauppius literis humanissime mecum communicatis haec scripsit: 'Mihi displicet hic versus itemque Schneidewino Progymn. Anthol. Graecae p. 4. Lascaris [cuius manu hic Matritensis codex scriptus est] memor Soph. Ai. vs. 945 [= 922: πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν] et aliorum locorum [vid. Wellauer. Lex. Aeschyl. s. v. Ζυγόν, etiam Cor. §. 289: ζυγὸν αὐχένι θεῖσαν δουλοσύνης] pentametrum componere potuit: πάγκακα δουλ. ζυγὰ φέρ. βίᾱ. Iam Schneidewinus observavit frequentatum esse πάγκακα a Byzantinis poëtis nec mirum est, quod Lascaris v vocabuli ζυγὰ produxerit, quum hoc in popularibus (politicis) qui dicuntur versibus fiat. Ceterum etiam λυγρὰ coniiciatur, potius quam συγὰ et συγνὰ.' At πάγκακα, in quo ut toties ι et γ confusae sunt, non solum a Byzantinis, sed etiam a veteribus usurpari docet Stephanianus Thesaurus. Propter iectum a Solone v productum esse nobis videtur. (Cf. Eurip. Hipp. vs. 1130 νυμφῖδια.) Lascaris autem si hunc versum supplevisset, nulla ratio cogitari posset, cur idem doctissimus Lascaris ceteras lacunas reliquisset, mirumque esset, quod παίκακα scripsit. 56) 'οἷκα Hermann (Iahn.

αὐλαιοι⁵⁷ δ' ἔτ'⁵⁸ ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος⁵⁹ ὑπέρθορον, εὖρε δὲ πάντως,⁶⁰
 εἰ καὶ τις⁶¹ φεύγων ἐν⁶² μυχῶ ἢ⁶³ θαλάμων.⁶⁴
 30 Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με⁶⁵ κελεύει,
 ὥς κακὰ πλεῖστα⁶⁶ πόλει δυσνομία παρέχει,
 εὐνομία⁶⁷ δ' εὖκοσμα⁶⁸ καὶ ἄρτια πάντ' ὑποφαίνει,
 καὶ θαμὰ⁶⁹ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας,

excludi foribus nec mala tanta queunt,
 transiliunt muros altos, fuga nulla tuetur.
 etsi petas thalamos interiora domus.

30 His ego Palladios monitis pius instruo cives,
 quanta mala heu legum vincula rumpere fert!
 at iustae leges dant omnia commoda nobis,
 continuo stringunt, quos maculant scelera,

Annall, 1839 T. XXVII p. 30). Bergk. At vid. Schneidewin. Symb.
 p. 68. 57) αὐλαιοι ParP. 58) δέ τ' vulg. — δ' ἔτ' Vind3. Chr. (u. v).
 — δὲ τ' Q. — δ' ὅτ' T. Φ. r. VindS. AldT. ParP. Vind4. II. — δ'
 ὅτ' Laur8. pr Mal (corr Chr in δ' ἔτ'). — 'Hecker (l. c.) δ' ἔχειν
 οὐκ ἐθέλουσι.' Bergk. 59) ὑπέρερκος ParP. om u. — Proxime
 ὑπέρθορον Obs. Ask. r. η. Laur8. pr Mal (corr Chr). Vind4. 60) πάντως
 vulg. In Q. Laur8. Mal. est compendium, quod facile cum ως con-
 funditur. — πάντως Vind4. VindS. — πάντας Obs. Ask. η. — παντῶν^α
 II. — πάντας ἢ πάντως Bodl. 61) εἴη γέ τις Ald. — εἰ γέ τις vulg.
 — ἡ γέ τις T. ParP. VindS. — εἰ καὶ τις Less. Necessaria est par-
 ticula concessiva, inprimis post πάντως. — εἰ γέ τις ἢ Fel. Mor. etc.
 Weim. AldV. Bodl. — εἰ καὶ τις ἢ Brunkius de suo. 62) ἢ r. Vind4.
 Laur8. Mal. 63) ἢ ex ἢ vulgato coniec. Bergk. 64) θαλάμῳ ParP.
 — θαλάμῳ vulg. — 'θαλάμῳ scripsi, nisi malis θαλάμων, idem illud
 Schneidewin (l. c. p. 169) et Koechly (apud Hermannum in Iahn. Annall.
 l. c.) coniecerunt.' Bergk. Cf. Odys. χ vs. 179 sq: ἔμιν ἐς θαλά-
 μων, λαθόντων δέ μιν ἐνδον ἰόντα. ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα.
 et π vs. 285. Pluralis θαλάμων traditis literis propior est quam θα-
 λάμῳ, et rarius inventus. Cf. Od. ψ vs. 41: μυχῶ θαλάμων. 65) μὴ
 ParP. 66) κακὰ πλεῖστα u. — πλεῖστα κακὰ r. Vind4. Laur8. — κακὰ
 πολλὰ Brunk. 67) 'Antea scripsi δυσνομίῃ et εὐνομίῃ, quod Baitero
 quoque placuit.' Bergk. Nunc idem vulgatam dialectum restituit,
 quae in ceteris valet. 68) ἔμπεδα VindS. 69) 'καὶ θ' ἄμα Schneider.
 (in Diar. Antiquit. a. 1838 p. 936) quod ego quoque conieci.' Berg-
 kius. θαμὰ h. l. i. q. continuo, simul atque facinus est perpetratum,
 bene convenit. De quo usu vid. Böckh. Not. Cr. ad Pind. T. I p. 384.

τραχέα⁷⁰ λειάνει,⁷¹ πανέι κόρον, ὕβριν ἀμανροῖ, — 423
 35 αὐάνει δ' ἄτης⁷² ἄνθεα φνόμενα,
 εὐθύνει δὲ⁷³ δίκας σκολιάς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πρᾶννει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης⁷⁴ ἐριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα⁷⁵ κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πιυντά.⁷⁶

256. Ἀκούετε,¹ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν τοιούτων
 ἀνθρώπων οἷα Σόλων² λέγει, καὶ περὶ τῶν θεῶν, οὓς³ φησι
 τὴν πόλιν σώζειν.⁴ ἐγὼ δ' αἰὲ μὲν⁵ ἀληθῆ τὸν λόγον τοῦτον¹⁰

aspera complanant, sedant fastidia, frenant
 35 indomitos, abigunt semina quaeque mali.
 iura regunt, mansuefaciunt turgentia corda,
 compescunt miserae seditionis opus,
 litis bilem atram reprimunt, ac denique vitam
 humanam erudiunt, ut sapienter eat.

256. Auditis, Athenienses, de isto genere hominum Solon quid dicat, et de diis, a quibus urbem conservari asserit. Ego vero semper qui-

70) τραχέα Chr. Sylburg. 71) λειάνει Q. — λειάνει ParP. — δ' λαίνει Φ. r. Laur8 (in Mal corr Chr, ut λειάνει nunc sit). — δι' αἶνει Π. 72) ἄτης pr Q, 'unde ἀνάτης aliquis coniiciat.' Bergk. ius. Scriba rarius vocabulum confudit cum notissimo. 73) δὲ δὴ Vind8. 74) ἐργαλέης Vind4. AldT. 75) πάντας Q, s ungue perforatum est. 76) συνετά Ven. Interpretamentum. Cf. Hesych: Πινυτός . . συνετός.

256. 1) Ἀκούεται Ald. 2) σόλων Q. 3) ὧς cod δ. 4) σώζειν om pr Laur8, m sec in marg. addidit. 5) εἶναι μὲν sine αἰὲ Aug1. 2. k. s. — εἰ μὲν pr Σ, antiq addidit α propter δ omissum. — αἰὲ μὲν Laur8. vulg. De omissio εἶναι cf. Prolegg. Gramm. §. 96. 'Neque omissum requirerem, si omitteretur καὶ βούλομαι.' Shilleto. Copula potest omitti etiam ad βούλομαι, inprimis post ἡγοῦμαι. Cf. Soph. Trach. vs. 232: πρῶθ' ἂν πρῶτα βούλομαι διδάξον. — αἰὲ μὲν εἶναι Laur8. (r). — 'εἶναι μὲν a Demosthene profectum esse censeo. Demosthenes enim hoc est dicturus: esse quidem veram hanc Solonis sententiam, deos Athenas servare, se putare et velle; ipsam autem hanc causam quodammodo probare deorum benivolentiam se non minus putare. Ergo non αἰὲ et νῦν, sed opinio et optio sententiam veram esse et res, quae sententiam veram esse probavit, sibi respondent. Quam facile autem αἰὲ inseri potuerit, non est quod ostendam, quo inserto εἶναι est omissum.' Benselerus Hiat. p. 99. At sententia est: Ut semper dii urbem servant, opto, sed etiam nunc quod Timarchum Aeschines accusatorem ipsius crudeliter accusavit etc. benivolentiae divinae est signum. Sic existit praeclarus transitus.

ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὥς ἄρ' οἱ θεοὶ σώξουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, τρόπον δέ τιν' ἡγοῦμαι⁶ καὶ τὰ νῦν⁷ συμβεβηκότα πάντ' ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ταυταισὶ⁸ δαιμονίας τινὸς εὐνοίας ἐνδεγμα⁹ τῇ πόλει γεγενῆσθαι. σκοπεῖτε γάρ: (257) Ἄνθρωπος
 15 πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύσας,¹ καὶ χώρας ἐκδεδωκὼς ἐν αἷς τοὺς θεοὺς ὕφ' ὕμῶν καὶ τῶν συμμάχων τιμᾶσθαι προσῆκεν, ἡτίμωσεν² ὑπακούσαντά³ τιν' αὐτοῦ⁴ κατηγορον.⁵ διὰ τί;⁶ ἵνα μὴτ' ἔλεον μῆτε συγγνώμης⁷ ἐφ' οἷς αὐτὸς ἡδίκηκεν⁸ τυ-

dem hoc verbum verum esse puto et opto, conservari urbem nostram a diis, sed etiam quae nunc acciderunt in accusatione hac omnia puto quodammodo divinae cuiusdam erga rempublicam benivolentiae signum existitisse, idque considerate: (257) Homo qui multa et atrocia scelera legatus commisit et regiones tradidit, in quibus deos a vobis et a sociis coli decebat, infamia notavit quendam, qui rogatus eius accusator exstitit. cur? ne ipse delictorum suorum veniam aut ullam misericordiam conse-

6) οἶμαι Angl. 2. 3. — οἶμαι k. s. — — ὥς . . . ἡγοῦμαι om u. — — post hoc ἡγοῦμαι e superioribus repetita καὶ βούλομαι add Aldetc. pr Q. t. v. Vind3. — om Σ. Laur8. vulg. — delevit corr Q. — linea notavit AldV. — — 'Superiora ista ἡγοῦμαι καὶ aequae sunt importuna. Corrige ergo: αἱ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τοῦτον βούλομαι, ὥς —, τρόπον δέ τινα ἡγοῦμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κτλ. Vel si prius istud ἡγοῦμαι cuidam adblandiatur et retinendum videatur in vs. 10 ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, tunc restituas cum δ et Augl in vs. 11 τρόπον δέ τινα οἶμαι καὶ τὰ νῦν συμβ. κτλ.' Taylorus. Levis coniectura. 7) νῦν om Vind4. Mal. pr Π, cui add prior corrector. 8) ταυταισὶ om Augl. k. s. 9) γὰρ ἐνδείγματα marg Mor. Singularem cit. AnecdBkk p. 38.

257. 1) 'Lege παραπρεσβεύσας. nam πολλὰ πρεσβεύειν in nulla criminationis parte esse arbitror.' Taylorus. 'Sane πολλὰ πρεσβεύειν non datur vitio; datur πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύειν. Vid. ad p. 410, 7.' §. 240. Schaeferus. 2) ἡφάνισεν Less. Cf. Hesychius: ἡτιμώμετων ἡφανισμένων. 3) ὑπακούσας Obs. Ask. Harl. — οὐχ ὑπακούσαντα coniecit Scager. Diar. Class. LVI p. 254. 'Ne audias. — Orator dicit Timarchum non sponte sua, non ἐν ἐπηρεάς τάξει καὶ φθόρον, non ut petulantem sycophantam, sed rogatum ab amicis invitatumque a bonis civibus ad accusandum Aeschinem prodissse.' Schaeferus. Cf. §. 290. 4) τιν' αὐτοῦ Laur8. vulg. — τιν' αὐτοῦ AldB. Bekketc. — τιν' αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ τινά r. Vind4. Π. Laur8. Mal. — (ὑπακούσαντινα αὐτοῦ Q. 5) κατηγορῶν AldV. Reiskius de suo. — κατηγορεῖν coniecit Dobraeus frustra. 6) διὰ τί om Aug2. — ἵνα τί coniecit Schaeferus, quia inferius dicitur haec rarius formula. Recepit nuper Dind. At orator variare amat. 7) Inverso ordine §. 281. — ἐλαίου

χη. ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνου κακῶς λέγειν προείλετ'⁹ 20
 ἐμέ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δῆμῳ γραφὰς ἀποίσειν καὶ τοιαυτ'¹⁰
 ἀπειλεῖ.¹¹ ἵνα τί;¹² ἵν' ὥς μετὰ πλείστης συγγνώμης παρ'
 ὑμῶν¹³ ὁ τὰ τούτου πονηρεῦματ' ἀκριβέστατ'¹⁴ εἰδὼς ἐγὼ καὶ
 παρηκολουθηκὼς ἅπασι κατηγορῶ. (255) ἀλλὰ καὶ διακρουό- 25
 μενος¹ πάντα² τὸν ἔμπροσθεν³ χρόνον εἰσελθεῖν εἰς τοιοῦτον
 ὑπῆκται καιρὸν, ἐν ᾧ τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου,⁴
 οὐχ οἰόντες, οὐδ' ἀσφαλὲς ὑμῖν δεδωροδοκηκότα⁵ τοῦτον ἀθῶον⁶
 ἔασαι. αἰὲ μὲν γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσήκει μισεῖν καὶ 421
 κολάζειν τοὺς προδότας καὶ⁷ δωροδόκους, μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ
 καιροῦ τοῦτο⁸ γένοιτ'⁹ ἂν καὶ πάντας¹⁰ ὠφελήσειεν¹¹ ἀνθρώ-

queretur. sed et illo accusando in me invchere instituit, et rursus pro
 contione accusationem mihi et talia minatur. quomobrem? ut optima
 cum venia apud vos ego, qui scelera istius optime novi et omnia perse-
 cutus sum, accusarem. (258) Quin etiam, quum omni superiore tempore
 iudicia eluderet, in id coniecit sese tempus, in quo vel propter imminetia
 pericula, si ob nihil aliud, non potestis nec tutum vobis est, istum corrup-
 tum largitionibus absolvere. semper enim, Athenienses, odio prose-
 quendi sunt et puniendi proditores et homines corrupti, nunc vero id

LaurS, ε est sec. man. 8) ἡδίκησε vulg. — ἡδίκηκεν Σ. LaurS. F.
 T. Φ. r. Vindl. II. LaurS. Mal. — ἡμαρτε cod δ. 9) προείλετε Σ.
 10) ταῦτα Ω. t. u. 11) ἀπειλεῖν pr Σ, nunc v. erasa est. — ἀπειλεῖ
 corr Σ. T. Lind. — ἀπειλεῖ AldT. — ἀπηλεῖ marg Vind3. — ἡπειλεῖ
 LaurS. vulg. Praesens recte se habet, significans non solum antea mi-
 nitasse Aeschinem, sed etiam tunc. 12) διὰ τί LaurS. vulg. — ἵνα τί
 Σ. T. AldT. Lind. — In marg antiq Σ: γρ. καὶ (compendio) τοιαυτα
 ηπειλεῖ. διὰ τί. 13) παρ' ὑμῖν Augl. 2. k. s. — παρ' ἡμῶν sic Ω.
 14) ἀκριβῶς Augl. k. r. s. ε. δ. η. Vind4. II. LaurS. Mal. 'Malim ἀκρι-
 βέστατον.' Iurinus. 'Iurinum fugit ratio adverbia flectendi per gra-
 dus. — Graeci dicunt ἀκριβῶς, ἀκριβέστερον, ἀκριβέστατα, non ἀκρι-
 βέστερα neque ἀκριβέστατον.' Schaeferus. Vid. Krüger. Gr. Gr.
 §. 23, 9. §. 46, 5 annot. 8.

258. 1) διακρουσάμενος cod η. 'Quod malim.' Reiskius. 'Præ-
 stat imperfectum.' Schaeferus. Quia verbum coniunctum est cum
 ἅπαντα τὸν χρόνον. 2) ἅπαντα Augl. k. s. 3) ἔμπροσθεν Σ. LaurS.
 vulg. — ἔμπροσθε T. Vind3. 4. Mal. Vid. Prolegg. Gramm. §. 20.
 4) Post ἄλλον recentior manus addidit γ' in Σ. Etiam in LaurS com-
 pendium γ' additum est. 5) δεδωροκότα pr LaurS. 6) ἀθῶον Schaefer.
 — ἀθῶον Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gr. §. 28. 7) προδότας καὶ
 om Augl. k. s. η? 8) ἐπὶ τοῦ καιροῦ τοῦτον Dionys. Hal. T. VI
 p. 996 R (= p. 171 S). — τοῦτο om pr LaurS. 9) γένοιτο γένοιτ'

πους¹² κοινῇ. (259) Νόσημα γάρ,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δει-
 νόν² ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ³ χαλεπὸν καὶ⁴ πολλῆς
 τινὸς εὐτυχίας⁵ καὶ παρ'⁶ ὑμῶν⁷ ἐπιμελείας δεόμενον.⁸ οἱ
 γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν γνωριμώτατοι καὶ προσεσθάναι τῶν κοινῶν
 ἀξιούμενοι, τὴν αὐτῶν⁹ προδιδόντες ἐλευθερίαν οἱ δυστυχεῖς,
 10 αὐθαίρετον αὐτοῖς¹⁰ ἐπάγονται δουλείαν,¹¹ Φιλίππῳ¹² ξενίαν
 καὶ ἐταιρίαν καὶ φίλιαν¹³ καὶ¹⁴ τοιαυτὴν ὑποκοριζόμενοι,¹⁵ οἱ δὲ

cumprimis tempestive et communi cum utilitate hominum fiet. (259) Mor-
 bus enim, Athenienses, ingens invasit in Graeciam et gravis, quique ma-
 gnam et felicitatem et vestram curam postulet. Qui enim sunt in urbibus
 nobilissimi et in quos collata est reipublicae auctoritas, hi suae proditores
 libertatis infelices, ultro sibi servitutem adducunt hospitium et familiari-
 tatem et amicitiam cum Philippo atque talia blande excusantes, reliqui

pr Ω. 10) πάντες Dionysius. 11) ὠφελήσει Aug2. 12) ἀνθρώπους
 om Aug1. k. s.

259. 1) Cit. loci initium Plin. IX epist. 26. 2) δεινὸν om Ald.
 — γε. νόσημα γάρ, ὧ ἄ. ἀθ., νόσημα δεινὸν marg antiq Σ. haec
 habet etiam LaurS. 'Satis placet. Tales repetitiones, multum illae
 augentes gravitatem orationis, saepius omissae sunt a librariis.' Schae-
 ferus. Non puto h. l. repetitum esse substantivum, quia ei additum sic
 est adiectivum idque gravius. — Cit. Demetrius Ph. §. 280 (= 296).
 3) δεινὸν et καὶ om Aristides T. II p. 763 Dind. (non item p. 724).
 4) ὅ pro hoc καὶ Dionysius. 5) εὐτυχίας τινὸς Theon. Rh. T. I
 p. 224 W. — τινὸς συντυχίας Dionysius. 6) καὶ τῆς παρ' Aldetc. Ω.
 T. t. u. v. Vind3, II sec man LaurS. Mal. Hermog. Rh. T. III p. 250.
 Aristides in not. 8. Theon. — τῆς om Σ. pr LaurS. vulg. Dionysius.
 'Additus articulus mihi quidem non displicet.' Schaeferus. Gravior
 est oratio, si articulus omittitur, ut πολλῆς etiam ad ἐπιμ. pertineat.

τῆς
 — καὶ παρ' F (non Bav?). 7) ἡμῶν Hermogenes. 8) Aristides T. II
 p. 751 Dind. sic citavit e memoria: νόσημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ
 φυλακῆς πολλῆς καὶ τῆς παρ' ὑμῶν ἐπανορθώσεως δεόμενον. 9) αὐ-
 τῶν Ω. Vind4. LaurS. Mal. — αὐτῶν Σ. LaurS. vulg. 10) αὐτοῖς Ω.
 Vind4. Photius s. v. Ἵποκοριζόμενοι. — αὐτοῖς Σ. — αὐτοῖς LaurS
 vulg. 11) δουλίαν pr Σ, ipse scriba (?) ε mutavit in ει. — δοῦλοι Ω.
 — δοῦλοι κ. 12) Φιλίππου AldV e Wolfii coniectura. Suidas s. v.
 Ἵποκοριζόμενοι. Photius. η. Aug1. 2. (F. T. Φ. k. r. s?). — Φιλίππῳ
 Σ. LaurS. vulg. item Π, post Φιλίππῳ interpungens. — Vid. Bernhard.
 Synt. p. 100. 13) ξενίαν καὶ φ. καὶ ἐταιρίαν (ἐταιρείαν s) Mor. Aug1.
 k. r. s. Vind4. Π. LaurS. Mal. — ξενίαν καὶ ἐταιρίαν καὶ φ. Σ. LaurS.
 vulg. Cf. Aristides T. II p. 741 extr. ed. Dind. — ξενίαν καὶ ἐται-
 ρείαν (ἐτερίαν Photius) sine καὶ φίλιαν Suidas. Photius. 14) καὶ τὰ

λοιποὶ¹⁶ καὶ τὰ κύρι' ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν¹⁷ ἐκάστη τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν καὶ παραχρῆμ' ἀποκτινύνναι,¹⁸ τοσοῦτ'¹⁹ ἀπέχουσι τοῦ²⁰ τοιοῦτόν²¹ τι ποιεῖν, ὥστε²² θανμά-¹⁵ ζουσι καὶ ζηλοῦσι καὶ βούλονται²³ ἄν²⁴ αὐτὸς²⁵ ἕκαστος τοιοῦτος²⁶ εἶναι. (260) Καίτοι τοῦτο¹ τὸ πρᾶγμα καὶ τὰ² τοιαῦτα ζηλώματα Θετταλῶν μὲν, ὧ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέχρι μὲν ἐχθρὸς⁴ ἢ⁵ πρῶην τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμ' ἀπωλώλεκε,⁶ νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται⁷ (τὰς⁸ 20 γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν⁹ ἐν τῶν Μακεδόνες φρουροῦσιν), εἰς Πελοπόννησον δ' εἰσελθόν¹⁰ τὰς ἐν Ἡλιδι¹¹ σφαγὰς πεποίηκεν,

autem et qui summam reipublicae in urbilus tenent, a quibus illos coërceri oportebat et statim occidi, tantum abest ut tale quid agant, ut eos admirentur et fortunatos iudicent et singuli se tales esse voluerint. (260) Atqui ea res et eiusmodi aemulatio perdiderat Thessalorum quidem, Athenienses, heri quidem aut nuper principatum et communem dignitatem, nunc vero iam etiam libertatem iis eripit (nam quorundam ex iis arces Macedones praesidiis tenent), in Peloponnesum autem ingressa illas caedes Elide

Mor. Augl. k. s. Laur8. Suidas. Phot. — τὰ om Σ. Laur8. vulg. — Post τοιαῦθ' Laur8: ἐτέρα. 15) ὑποκοφ. ἐξόμενοι Σ, inter ρ et ι erasum spatium duarum literarum, fortasse ακ. — ὑποκρινόμενοι Harl. — Cit. Etymol. M. p. 782, 36. Zonaras p. 1784. Schol. Platon. Rpl. p. 401 Bkk. AnecdCram. Par. T. IV p. 176, 20. 16) πολλοὶ coni. Taylor. 'Reliqui praeter τοὺς γνωριμωτάτους καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξίου-μένους.' Schaeferus. Nec de sola democratia Demosthenes dicit. 17) ἐν om δ. 18) ἀποδεικνύναι cod η. — φανεῖν AldV. 19) τοσοῦτον vulg. — τοσοῦτ' Σ. Laur8. Vid. ad §. 98. 20) τοῖς Vind3. — om Ω. u. 21) τοιοῦτό Augl. k. s. — τόν Vind3. 22) ὥστε καὶ Wolf. nescio unde. 23) βούλοιτ' vulg. — βούλονται Σ. Laur8. T. Ω. corr u. Bav (non F?). AldT. Lind. Vind3. 4. 24) ο pr Ω (βούλοιτο correctum est in βούλοιτ' ἄν, quae particula exciderat propter proximum αὐ). 25) αὐτῶν? pr Π. — om Laur8. 26) οὗτος Vind4. Mal. pr Π.

260. 1) τοῦτο Laur8. Φ. Augl. 2. k. s. — οὗτο pr Σ, add ipse calligraphus τ prius. — τουτὶ vulg. 2) τὰ om pr Σ, add antiq (ipse calligraphus?). 3) μέχρι χθρὸς sine μὲν Aug2. — μέχρι μὲν χθρὸς Vind4. Π. Mal. Sic nuper Dindorfius. 4) καὶ vulg. — ἢ Σ. corr Laur8. T. (Laur8. Π.). Cf. Cor. §. 130: χθρὸς μὲν οὖν καὶ πρῶην. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 323. Didot. Stephan. Thes. s. v. Ἐχθρὸς. 5) ἀπολώλεκε Σ. Laur8. vulg. — ἀπωλώλεκε T. F (non Bav?). Cf. Prolegg. Gr. §. 83. — ἀπολώλεκε Augl. 2. k. r. s. Vind4. Π. Mal. Laur8. 6) παραιρεῖται Ω. i. u. δ. Vind3. 4. pr Mal. 7) αὐτῶν om Augl. k. s. 8) εἰσελ-^{o m sec.}θῶν Vind4. Laur8. pr Mal. — εἰσελθῶν Laur8. — Superius πελοπό-

καὶ τοσαύτης παρανομίας καὶ μανίας¹⁰ ἐνέπλησε τοὺς ταλαι-
 25 πώρους ἐκείνους ὥςθ' ἵν' ἀλλήλων ἄρχωσι¹¹ καὶ Φιλίππῳ
 χαρίζονται, συγγενεῖς¹² αὐτῶν¹³ καὶ πολίτας¹⁴ μαιφονεῖν.¹⁵
 (261) Καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' ἔστηκεν, ἀλλ' εἰς Ἀρκადίαν εἰσελθὼν¹
 πάντ' ἄνω καὶ κάτω τακεῖ² πεποιήκεν, καὶ νῦν Ἀρκάδων πολ-
 λοί, προσῆκον³ αὐτοῖς ἐπ' ἑλευθερίᾳ μέγιστον φρονεῖν ὁμοίως⁴
 ὕμιν⁵ (μόνοι γὰρ πάντων⁶ αὐτόχθονες ὕμεις ἐστὲ κακεῖνοι),
 425 Φίλιππον θαναμάξουσιν καὶ χαλκοῦν ἰστάσι⁷ καὶ στεφανοῦσι,
 καὶ τὸ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόννησον ἵη, δέχεσθαι ταῖς
 πόλεσιν εἰσιν⁸ ἐψηφισμένοι, ταῦτά δὲ ταῦτ'¹⁰ εἰσιν¹¹ Ἀρ-

concitavit, et tanta dementia et insania miseros illos implevit, ut, quo alii aliis imperent et Philippo gratificentur, cognatorum suorum et civium caede se polluant. (261) Ac ne hic quidem res stetit, sed Arcadium ingressa, omnia illic sursum deorsumque vertit, et nunc Arcadium multi, quum eos libertatem facere maximi oporteat, aequè ut vos (soli enim vos ex omnibus et illi estis indigenae), Philippum admirantur et aereas ei statuas erigunt et coronant, ac denique, si in Peloponnesum ierit, cum oppidis recipiendum esse decreverunt. eadem haec Argivi decreverunt.

νησον pr LaurS. 9) ἥλιδι Fel. Vind4. — ἥλιδι Wolf. At vid. Herodian. Arcad. p. 31. 10) παρανομίας καὶ μανίας Σ. LaurS. vulg. — μανίας καὶ παρανομίας Aug1. 2. k. — παρανομίας καὶ μανίας καὶ παροινίας Mor., cuius margo pro παρανομίας habet παρανοίας, non adiungit post μανίας, mea quidem Mor. — παρανομίας καὶ μανίας Ald. Fel. F. Q. t. u. v. — μανίας καὶ παροινίας s? — παροινίας καὶ μανίας AnecdBkk. p. 163. — παρανοίας a scribis depravatum fuit in παρανομίας, ut saepe, ab aliis in παροινίας, quod vocabulum 'rei tam atroci parum convenit.' Schaeferus. Cf. Phil. III §. 54. 11) ἄρχωσιν AnecdBkk. 12) τοὺς συγγ. Wolfius de suo. 13) αὐτῶν vulg. — αὐτῶν Σ. — αὐτῶν LaurS. AldB. (Mal). 14) πολίταις Q. Ald. 15) μαιφονεῖ apud Grevium id corrigentem, nescio ad quam editionem; in nulla inveni neque in Tauchn., quam ille vir doctissimus sequitur.

261. 1) εἰσελθὼν Vind4. — εἰσελθὼν^{o m sec} LaurS. 2) τακεῖ om Vind4. 3) προσῆκον pr Σ syllaba προ lineam finiente, add σ antiq. 4) ὥσπερ cod ε. 5) ὕμιν vulg. — ἡμῖν Σ. LaurS. Cf. proximum ὕμεις ἐστὲ. 6) γὰρ τῶν ἀπάντων Mor. Aug1. k. r. s. LaurS. — τῶν om Σ. LaurS. vulg. Vid. ad Lept. §. 60. — Pro vulg ἀπάντων dant πάντων Σ. LaurS. T. Lind. Vind4. Harpocr. s. v. Αὐτοχθόνες. 7) ἰστάσι cod β. — Inferius πελοπόννησον pr Q. 8) ἐν ταῖς coniecit Markl. At cf. Lept. §. 52: μὴ δέχεσθαι τῷ τείχει τοὺς στρατιώτας. Plura Shilleto. 9) εἰσιν om LaurS. 10) ταῦτά δὲ ταῦτα LaurS. vulg. — ταῦτα δὲ ταῦτα Q. — ταῦτά δὲ ταῦτ' Σ. — τὰ αὐτά δὲ ταῦτ' LaurS. pr Mal. Vind4. Cf. §. 241. 11) εἰσιν om vulg. — εἰσιν habent Σ. LaurS. T. Cf.

γείοι.¹² (262) Ταῦτα¹ νή² τὴν Δήμητρα,³ εἰ δει⁴ μὴ⁵ λη-
ρεῖν,⁶ εὐλαβείας οὐ μικρᾶς δεῖται, ὡς βαδίζον⁷ γε κύκλῳ καὶ⁵
δεῦρ' ἐλήλυθεν,⁸ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ νόσημα τοῦτο. ἕως
οὖν ἐτ'⁹ ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάξασθε¹⁰ καὶ τοὺς πρώτους εἰσαγα-
γόντας ἀτιμώσατε.¹¹ εἰ δὲ μὴ σκοπεῖθ'¹² ὅπως μὴ τηνικαὺτ'¹³
εὐ λέγεσθαι δόξει¹⁴ τὰ νῦν εἰρημένα, ὅτ' οὐδ' ὅ τι χρὴ ποιεῖν¹⁰
ἔξετε.¹⁵ (263) Οὐχ ὁρᾶτε, ὡς ἐναργές, ὧ ἄνδρες¹ Ἀθηναῖοι,
καὶ σαφές² παράδειγμ'³ οἱ ταλαίπωροι⁴ γερόνασιν Ὀλυνθιοί;

(262) Haec per Cererem, si serio agendum est, non parvam prudentiam postulant. passim enim pervagatus etiam huc venit, Athenienses, morbus hic. dum igitur adhuc in tuto estis, cavete, et eos, qui eum primi introduxerunt, infamia punite. quod si neglexeritis: videte, ne tum ea, quae nunc dico, recte dicta esse videantur, quum nec quid faciendum reperieritis. (263) Non cernitis, Athenienses, quam evidens et illustre exemplum

Theocrin. §. 16: Φήσει — οὐχ αὐτὸν εἶναι τὸν ἐν τῷ γραμματεῖῳ γε-
γραμμένον, καὶ — ἔρεῖ, ὡς ἐκείνός ἐστιν. ἐγὼ δὲ —, ὁπότερός ἐστιν
οὐκ ἔχω λέγειν, εἰ δ' οὖν ἐστιν, ὡς οὗτος ἔρεῖ. scil. ὁ ἐν τῷ γραμ-
ματεῖῳ γεγραμμένος. Xenoph. Hell. VI, 2 §. 16: τοῖς δ' οὖσι scil. μι-
σθοφόροις. Vid. ad Megal. §. 27. 12) 'Malim καὶ Ἀργεῖοι, etiam Ar-
givi scil. agitant.' Reiskius. Particulam quis requirat, quum additum
sit ταῦτά? Schaeferus.

262. 1) ταῦτα Aug1. — τὰ αὐτὰ Aug2. 2) μὰ Aug1. 2. (k. r. s). Recepit Reiskius. 'Recte νή Bekker (c. Σ. Ω. et reliquis). enuntiatio enim est aiena, quodque in ea inest οὐ pertinet ad solum μικρᾶς.' Schaeferus. 3) Δήμητραν Φ. r. Aug2. Bav (F?). Vind4. Laur8. Vid. ad Olynth. III §. 32. 4) χρὴ r. Laur8. 5) μὴ om Φ. 6) λοιδορεῖν cod η. 7) βαδίζων pr Σ. 8) εἰσελήλυθεν Laur8 (eis linea m. sec notat). vulg. §. 260 sq. bis εἰς .. εἰσελθόν. — ἐλήλυθεν Σ. 9) ἐστὲ Aldet. Laur8. r. Vind3. 4. Π. Laur8. Mal. — ἐστ' vulg. — ἐτ' Σ, in cuius marg antiq γρ. ἐστε. 10) φυλάξασθαι pr Ω.

11) ἀτιμᾶσατε Ω. — ἀτιμάσατε sec man Laur8. Cf. Cobet in Mnemos. VII, 4 p. 399 = Nov. Lectt. p. 749 sqq. 12) σκοπεῖθ' Σ. Laur8. T. k. s. Π. — σκοπεῖσθ' Aug1. (F?). — σκοπεῖτε vulg. 13) ὅπως τηνικαὺτα pr Mal, μὴ add Chr. — ὅμως τηλικαῦτα r sine μὴ. 14) δόξει Σ. Vind4. Laur8. (F. Φ. r). — δόξη vulg. item sic dedit Chr. tanquam corr. 15) εὖ ἔξεστι text Laur8, in marg pr man: κείμενον. λέγεσθαι ... ποιεῖν adscripsit ommissa in textu.

263. 1) ὧ ἄνδρες om r. Laur8. — ὧ ἄ. Ἀθ. om Hermog. T. III p. 237 W. 2) καὶ σαφές om Aug2. 3) τούτων παράδειγμα Hermogenes. 4) ταλαίπω pr Σ, ροι add antiq (scriba primus?).

οἱ παρ' οὐδὲν οὕτως ὥς τὸ⁵ τοιαῦτα⁶ ποιεῖν ἀπολώλασιν, οἱ
 15 δέιλαιοι.⁷ ἔχετε δ' ἂν ἐξετάσαι καθαρῶς ἐκ τῶν συμβεβηκό-
 των αὐτοῖς. (264) Ἐκεῖνοι¹ γάρ, ἥνίκα μὲν τετρακοσίους ἱπ-
 πείας ἐκέκτηντο μόνον καὶ σύμπαντες οὐδὲν ἦσαν πλείους²
 πεντακισχιλίων³ τὸν ἀριθμόν, οὕτω Χαλκιδέων πάντων εἰς

sit in miseros Olynthios editum? qui nulla alia re magis, quam propter istiusmodi facta, perierunt, miseri. idque ex eorum eventibus cognosci perspicue potest. (264) Illi enim quum quadringentos duntaxat equites haberent et universi non plures numero quinque milium essent, antequam

5) ὥς τὰ vulg. Ω in repetitis verbis. — ὥς τὰ Σ eiusdem scribae manu. Π diversis manibus. — ὥς τὸ τὰ Ω in verbis primo positis (in repetitis om τὸ). F. Φ. ε. κ. v. Less. Laur8. Wolf. — ὥς τὸ Aug1. 2. k. s. Laur8. 6) τοιαῦτα vulg. — ταῦτα k. s. — ταῦτά Aug1. — — 'Correxi τὸ τοιαῦτα. redit enim τὸ ad ποιεῖν.' Reiskius. Etiam τὸ τὰ τοιαῦτα ferri posset. 7) οἱ δέιλαιοι bis habet Ω. — κεί-
 1 μενον Laur8 sic: ὀλύνθιοι οἱ παλαιοὶ ἔχετε δ'. in marg adscripsit pr manus: οἱ παρ' οὐδὲν . . . δέιλαιοι. Oculus aberravit ab ὀλύνθιοι οἱ πα ad λαιοι.

264. 1) ἐκεῖνος pr Ω. 2) πλείους τῶν Mor. r. Laur8. — τῶν om Σ. Laur8. vulg. 3) τετρακισχιλίων Aug1. k. s. δ. — τετράκις χιλίων Aug2. — Erravit Shilleto cum aliis et nobis ipsis olim post Mitfordium putantibus (Prolegg. nostra histor. in Phil. I p. 27) in Xenoph. Hell. V, 2 §. 14 ὀτακισίων mutandum esse in ὀτακισχιλίων. Nam de diversis loquuntur Demosthenes et Xenophon, hic scriptor de gravis armaturae militibus 800 et de pluribus cetratis, equitibus autem, si Acanthii et Apolloniatae accessissent, mille. orator vero Olynthios habuisse dicit 400 equites, et universos milites 5000. Si ratio e more antiquo fuit (1 eques ad 10 pedites), potius h. l. τετρακοσίους ἱππείας mutandum est in πεντακοσίους ἱππείας, quam πεντακισχιλίων in τετρακισχιλίων. nam Xenophon ibid. cap. 3 §. 1 narravit solos Olynthios circiter 600 equites habuisse, quem numerum diminuens orator dicere potuit 500. Quominus autem in Xenoph. l. c. ὀτακισχιλίων scribatur, plura obstant, quae nunc exponere longum est, unum moneo, fieri non potuit, ut soli Olynthii 8000 hoplitas habuerint, tantum numerum e solis civibus delectum, tantum exercitum cum longe pluribus cetratis numerandum. Conferamus enim unum exemplum: Nicias ad expeditionem Siculam maiorem numerum postulans eo consilio, ut Athenienses desisterent, 5000 hoplitas ex Atheniensibus et sociis colligendos necessario esse dicit. Thuc. VI cap. 25. Cf. Manso Spart. T. II p. 207. Atqui Olynthiorum copiae inferiores erant quam Atheniensium. Nam universi Olynthii postea, quum potentior facta esset civitas, erant tantum decem milia. Vid. §. 266. Veros autem esse numeros a Xenophonte

ἐν συνφικισμένῳ, Λακεδαιμονίων⁴ ἐπ' αὐτοὺς⁵ ἐλθόντων⁶ πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ⁷ δυνάμει (ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ²⁰ ὅτι γῆς καὶ θαλάττης ἦρχον ὥς ἔπος⁸ εἶπεν Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους), ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης⁹ ἐπ' αὐτοὺς ἐλθούσης δυνάμεως οὔτε τὴν πόλιν οὔτε φρούριον οὐδὲν ἀπώλεσαν,¹⁰ ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν¹¹ καὶ τρεῖς τῶν ²⁵ πολεμάρχων ἀπέκτειναν καὶ τὸ τελευταῖον, ὅπως ἐβούλοντο,¹² οὕτω¹³ τὸν πόλεμον κατέθεντο. (265) Ἐπειδὴ δὲ¹ δωροδοκεῖν ἤρξαντο τινες, καὶ δι' ἀβελτερίαν² οἱ πολλοί, μᾶλλον δὲ διὰ δυστυχίαν, τούτους πιστοτέρους ἡγήσαντο³ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν⁴ λεγόντων, καὶ Λασθένης μὲν⁵ ἤρψε⁶ τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μα- 426

Chalcidenses omnes in unam civitatem coniuncti essent, a Lacedaemoniis petiti magnis et pedestribus et navalibus copiis (nostis enim hoc haud dubie, terra marique fere dixerim imperitavisse illis temporibus Lacedaemonios), attamen tantis oppugnati copiis neque urbem suam neque castellum ullum amiserunt, sed et proelia multa vicerunt et tres imperatores occiderunt et denique pacem ex animi sui sententia fecerunt. (265) Ut autem quidam acceptare munera coeperunt, et e stultitia vulgus, ac potius e calamitate, illos fideliores existimavit quam patriae studiosos oratores, et Lasthenes aedes suas contexit lignis dono allatis e Macedonia, et Eu-

traditos intelligimus, si ponimus cetratos fuisse circiter 3600. Tum convenit Demosthenis numerus 5000 universos, nam hoplitae 800 + equites circiter 600 + cetrati circiter 3600 = sunt universi 5000. 4) καὶ Λακ. k. 5) αὐτοῖς cod η. Cf. proxime infra. 6) αὐτοῖς ἐπελθόντων Appfr. 7) πολλῇ ναυτικῇ καὶ πεζῇ Mor. — πολλῇ πεζῇ καὶ ναυτικῇ ι. — καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ πολλῇ Ald. Fel. — πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ Σ. Laur8. vulg. — πολλῇ καὶ ναυτικῇ καὶ πεζῇ Augl. k. s. De πεζῇ a Thoma cit. vid. Cor. §. 100. 8) ἔπος om γρ Φ. Π. Mal. 9) τηλικαύτης post αὐτοὺς k. 10) ἀπώλεσαν cod δ. 11) Cit. AnecdBkk. p. 151. 12) ἐβούλοντο Laur8. vulg. — ἐβούλοντο Σ. Q. Aug2. Bav. AldT. Vind3. 4. Π. Laur8. Mal. marg Mor. 13) οὕτω καὶ Q.

265. 1) γὰρ Hermog. T. III p. 709 W. Anonym. Rh. T. VIII p. 636 W. 2) ἀβελτερίαν Laur8. vulg. — ἀβελτερίαν Σ. r. Vind3. 4. Π. Mal. Hermogenes. Anonymus Rh. Vid. ad Phil. IV §. 33. 3) ἡγήσατο Ald. Fel. 4) αὐτῶν Hermogenes. Anonymus Rh. Laur8. Bav. Vind4. Laur8. Schaeferus. — αὐτῶν Σ. vulg. — τῶν pr Q, corr add αν. 5) Εὐθυκράτης μὲν οὖν loco Λασθένης μὲν Plutarch. Garrul. cap. 15 p. 510. A. 6) ἰστέγασε cod β. Apollonius: Ἐρεψα· ἰστέγασα. Iliad. A vs. 39. Hesychius: Ἐρέψομεν· στεγάσομεν. Aristoph. Avv. vs. 1110. Ne plura.

κεδονίας⁷ δοθῆσαι⁸ ξύλοις, Εὐθυκράτης⁹ δὲ βοὺς ἔτρεφεν πολ-
 λὰς¹⁰ τιμὴν οὐδενὶ δούς,¹¹ ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα,
 ἄλλος¹² δὲ τις ἵππους, οἱ δὲ πολλοί, [καὶ]¹³ καθ' ὧν ταῦτ'
 ἐγίνετο,¹⁴ οὐχ ὅπως ὠργίζοντο,¹⁵ ἢ κολάζειν ἡξίουں τοὺς
 ταῦτα ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέβλεπον,¹⁶ ἐξήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας¹⁷
 ἡγοῦντο, (266) ἐπειδὴ¹ ταῦθ' οὕτω² προήγετο καὶ τὸ δω-
 ροδοκεῖν ἐκράτησεν· χιλίους μὲν ἱππέας κεκτημένοι, πλείους
 δ' ὄντες ἢ μυρία, πάντας δὲ τοὺς περιχώρους ἔχοντες συμ-
 μάχους, μυριάς δὲ ξένοις³ καὶ τριήρεσι πεντήκονθ' ὑμῶν

thyocrates boves multos aluit pretio nemini numerato, et alius quis oves
 advexit, alius equos, vulgus autem, in cuius fraudem illa fiebant, non modo
 non iratum est aut id genus hominum punivit, sed suspexit, invidit, ve-
 neratus est, viros putavit, (266) ut ea ita creverunt et largitiones in-
 valuerunt; quanquam equites mille illi habebant et plures erant decem
 milibus, et cum finitimis omnibus societate coniuncti, et vos decies mille

7) λακεδαιμονίας pr Σ, rec μ super λ scripsit et αμ linea nota-
 vit. In marg apparet α, nescio cur. Etiam pr LaurS λακεδαιμονίας
 habuisse videtur. 8) δοθῆσαι om Plutarchus. Delendam putabat Tay-
 lorus 'innocentissimam vocem' Schaeferus. Dobraens contulit Timoth.
 p. 1192 §. 26: ἐπειδὴν ἀφίκηται ἐκ Μακεδονίας ὁ Φιλῶνδας . . . ἄγων
 ξύλα τὰ δοθέντα τούτῳ ὑπὸ Ἀμύντου. 9) Ἱφικράτης Aug2. 10) πολ-
 λὰς Q. Vid. Schaefer. ad Longin. p. 389. 11) διδούς s. LaurS.
 LaurS. 12) ἄλλως Ald. 13) καὶ delendum iussit Dobraeus. Merito.
 καὶ originem debere videtur proximo vocabulo. 14) ἐγίνοντο r. Vind4.
 LaurS. 15) ὠργίζοντο Q. LaurS. 16) ἐπέβλεπον Aug2. 17) ἐξή-
 λουν ἄνδρες sine ἐτίμων Q.

266. ἐπεὶ δὲ Aug1. s. — ἐπειδὴ Σ. LaurS. vulg. — 'Fort. adden-
 dum δὴ vel γούν vel τοίνυν propter prolixitatem periodi.' Wolfius.
 'Imo ἐπεὶ δὲ'. Taylorus. ἐπειδὴ δὲ Reiskius de suo. Sequebantur
 Bekkerus etc. At recte de sententia quidem Wolfius indicabat, male
 δὲ inserebatur. Est enim repetitio superioris ἐπειδὴ ad singulas res
 numeratas colligendas non repetita adversativa particula. De quo usu
 paulo rariore vid. Doberenz. l. c. p. 19 sq. Totusque locus est sanus
 neque anacoluthiam continet, neque apodosi caret, neque nominativi
 pendunt. Nam longior protasis verbo ἐκράτησεν clausa est, nominativi
 vero κεκτημένοι, ὄντες et ἔχοντες cum sequentibus genitivis absolutis
 ὑμῶν βοηθησάντων colliguntur apposito nominativo οὐδὲν (οὐδὲν *ist*
apposition zu κεκτημένοι etc.), sententia autem haec est: quod Olynthii
 mille equites habebant, quod plures decem milibus erant, quod socii
 omnes finitimi et nos adiuvabamus eos — nihil horum eos servare po-
 tuit. 2) οὕτως ταῦτα Anonym. Rh. T. VIII p. 636 W. 3) μυριάς
 δὲ ξένους Φ.

βοηθησάντων⁴ αὐτοῖς καὶ ἔτι τῶν πολιτῶν τετρακισχιλίοις, οὐδὲν αὐτοὺς τούτων⁵ ἡδυνήθη⁶ σῶσαι, ἀλλὰ πρὶν μὲν⁷ ἔξειλθαι ἐνιαυτὸν τοῦ⁸ πολέμου τὰς πόλεις ἀπάσας ἀπωλωλέεσαν⁹ τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ προδιδόντες¹⁰ καὶ Φίλιππος οὐχ¹³ ὑπέλχεν¹¹ ὑπακούων¹² τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν¹³ ὁ τι

peregrinis et triremibus quinquaginta et quater mille praeterea civibus opem iis ferebatis, nihil horum iis saluti esse potuit, sed prius quam belli annus exiret, oppida omnia Chalcidicae ditionis perdiderunt proditores, et Philippus non sustinuit obtemperare prodentibus, nec scivit, quid primum

4) *τριήρκει* ἡμῶν βοηθησάντων sine *πεντήκονθ'* Anonymus Rhet. cit. 5) *τούτων* om LaurS. in *ἐνιαυτὸν* proximo extremum corr. sec. m. 6) *ἔδειθῃ* cod δ. — *ἔδυνήθη* LaurS. 7) *μὲν* om Paul. 8) *τοῦ* om Paul. 9) *ἀπολωλέεσαν* Σ. vulg. — *ἀπωλωλέεσαν* LaurS. Q. Chr. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. 10) *οἱ προδιδόντες* LaurS. vulg. — *οἱ* om Σ. Augl. k. s. — '*οἱ προδιδόντες* fort. gloss.' Marklandus. 'Recte delet.' Dobraeus. 'Id quoque credo. Hoc non potuit a Demosthene proficisci, scilicet τὰς πόλεις ἀπολωλέεσαν . . . οἱ προδιδόντες καὶ Φιλ. . . τοῖς προδιδοῦσιν.' Taylorus. 'Non assentior. tales repetitiones tantum abest ut onerent orationem, ut eius vim augeant. Orator toto hoc loco de perniciē Olynthiis per proditionem alata loquens nomen proditorum aptissime ingeminat, quo magis persuadeat auditoribus omnia facienda esse [adversariumque condemnandum], ne in eandem ipsi perniciem incidant.' Schaeferus. — 'Recte dissensiente Schaefero, qui tamen ipse eo erravit, quod *οἱ προδιδόντες* tantummodo de corruptis hominibus istis, de quibus supra orator locutus erat, intellexit. Equidem potius cum codd. Σ. k. s. fecerim, qui articulum *οἱ* omittunt et *προδιδόντες* explicuerim per *tradentes*. nam subiectum ad *ἀπολωλέεσαν* omnes sunt Olynthii, qui dicuntur *χιλίοις ἑκαπείας κεκτημένοι* etc. Tradidisse autem urbes omnes in terra Chalcidica recte dicuntur. — Vertes igitur: *sie hatten alle staedte durch* (freiwillige) *uebergabe verloren*.' Benselerus Hiat. p. 98). Toto loco agitur de proditoribus, itaque etiam h. l. ea notio propior est, quam traditionis sponte factae. *προδιδόντες* infinite dictum (*verrätther*, non *die verrätther*) indicativo subiicitur, quia secundum optimos libros et sententiam articulus *οἱ* delendus est, qui si additur, soli Lacthenes et Euthykrates intelliguntur. De illis autem repetitionibus vid. not. 17 et ad Phil. II §. 1 not. 4. 11) *οὐκέν' εἶχεν* vulg. — *οὐχ' ὑπέλχεν* Σ. pr LaurS. Augl. k. s. Cf. not. 12. 12) *ἀκούων* T. (Ven?). — *ὑπακούων* Σ. pr LaurS. Augl. k. s. δ. Ask. Obs. AldT. Vind3. — *ὑπακούειν* vulg. corr LaurS. 'Textum Bekkeri, a quo nunquam nisi valde invitus dissentiam, hic pluribus codd. munitum reliqui, quamquam fateor inesse aliquid quod displiceat. Certe *οὐκέν' εἶχεν* . . . οὐδ' *εἶχεν* non valde placet auribus. Tentat Dobraeus καὶ Φιλ. οὐδ' *εἶχεν ὑπακούων τοῖς πρ. ὁ τι πρῶτον*

πρῶτον λάβῃ,¹⁴ πεντακοσίους δ' ἱππίας προδοθέντας ὑπ' αὐ-
 τῶν τῶν ἡγουμένων ~~ἔλαβεν αὐτοῖς~~¹⁵ ὅπλοις ὁ Φίλιππος,¹⁷
 ὅσους οὐδεὶς πάποτε ἄλλος ἀνθρώπων. (267) καὶ οὔτε τὸν
 20 ἥλιον ἡσχύνονθ', οἱ ταῦτα ποιοῦντες οὔτε τὴν γῆν πατρίδ'¹
 οὔσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν,² οὔθ' ἱερὰ, οὔτε τάφους, οὔτε τὴν
 μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνῃ ἐπὶ τοιούτοις³ ἔργοις. Οὐ-
 τως ἔκφρονας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παραπλήγας τὸ δωρο-
 25 δοκεῖν ποιεῖ. ὑμᾶς οὖν, ὑμᾶς⁴ εὖ φρονεῖν δεῖ τοὺς πολλοὺς,
 καὶ μὴ ἐπιτρέπειν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ κολάζειν δημοσίᾳ. καὶ
 γὰρ ἂν καὶ⁵ ὑπερφυῆς εἴη, εἰ κατὰ μὲν τῶν⁶ Ὀλυνθίους προ-
 δόντων⁷ πολλὰ καὶ⁸ δεῖν' ἐψηφίσασθε, τοὺς δὲ παρ' ὑμῖν
 αὐτοῖς ἀδικοῦντας μὴ κολάζοντες φαινίσθε. Λέγε⁹ τὸ ψή-
 φισμὰ μοι¹⁰ τὸ¹¹ περὶ τῶν Ὀλυνθίων.

occuparet, et quingentos equites ab ipsis ducibus traditos cum ipsis armis cepit, quot nemo unquam alius hominum. (267) neque illi solem reverebantur qui id agebant, neque terram patriam in qua stabant, neque sana neque sepulcra neque dedecus talia facinora secuturum. Usque adeo vecordes, Athenienses, et attonitos faciunt largitiones. Vos igitur, vos multitudo, et sapietis et ad talia facinora non connivebitis, sed publice punietis. nihil enim fieri posset vel absurdius, quam ut, quum in proditores Olynthiorum multa et atrocita statueritis, eos, qui apud vos ipsos deliquerunt, non puniretis. Recita mihi decretum de Olynthiis.

λάβῃ. Shilleto. De offensione illa cf. not. 10. Quod vero idem vir doctissimus Turicenses vituperat ad optimorum codicum lectionem firmandam §§. 51 et 215 male citasse, moneam, quem locum ipse Platonium Gorg. p. 497 B citavit, h. l. non aptum esse. nam ὑπεῖχεν ὑπακούων conferendum est cum κλύων ἀνέξεται Aeschyl. Pers. vs. 836 i. e. obtemperare sustinebit. — Hesychius: Τπέχει ὑπομένει. — Sententia est: Philippus non tolerabat molestos proditores ad fastidium omnia offerentes auscultare. 13) εἶχον cod. ζ. 14) λάβοι Aug2. — 'Nunc credo οὐκέτι' . . . προδιδούσαι aut οὐδ' εἶχεν . . . λάβῃ plane delenda.' Dobraeus. Proximum δ' ἔπ correctum est in LaurS. 15) ἡγεμόνων vulg. — ἡγουμένων Fel. Σ. LaurS. T. 16) αὐτος pr Q. 17) ὁ Φίλιππος 'iterum gl. sapit.' Taylorus. Vid. §§. 59. 319. Cor. §. 43 etc. Cf. not. 10.

267. 1) πατρίδαν Aug2. — Pro ἧς proximo: οἷς Ald. pr Q. t. u. Vind3. 2) ἔστασιν AldV. AldB. 3) τοῖς τοιούτοις LaurS. vulg. — τοῖς om Σ. T. Lind. 4) ὑμᾶς om Aug1. k. s. 5) καὶ om pr LaurS lineam finiens. 6) τοὺς cod δ. 7) γρ. προδιδόντων marg Mor. 8) καὶ om Q. u. Vind3. 9) λέγε οὖν Aug1. k. s. AldT. Aldetc. — οὖν om Σ. vulg. 10) μοι om Ald. Fel. Q. F. Φ. t. u. v. Vind3. 4. Π. Mal. — habent Σ. LaurS. vulg. 11) τὸ om Lind. Mal. add Chr.

ΨΗΦΙΣΜΑ.¹

427

268. Ταῦθ' ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί,² ὀρθῶς καὶ καλῶς
 πᾶσιν³ Ἑλλήσι⁴ καὶ βαρβάροις δοκεῖτ' ἐψηφίσθαι⁵ κατ' ἄν-
 δρῶν προδοτῶν καὶ θεοῖς ἐχθρῶν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ δωροδο-
 κεῖν πρότερον τοῦ⁶ τὰ⁷ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστὶ καὶ δι' ἐκείνο καὶ
 τὰδε πρᾶττουσὶ τινες· ὃν ἄν, ὧ ἄνδρες⁸ Ἀθηναῖοι, δωροδο-
 κοῦντ' ἴδῃτε,⁹ τοῦτον καὶ προδότην εἶναι¹⁰ νομίζετε. εἰ δ'¹¹
 ὁ μὲν καιροῦς, ὁ δὲ πράγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προδίδωσιν·
 ὧν¹² ἂν ἕκαστος ὑμῶν¹³ οἶμαι κύριος γένηται,¹⁴ ταῦτα δια-
 φθείρει,¹⁵ μισεῖν δ'¹⁶ ὁμοίως τοὺς τοιοῦτους πάντας¹⁷ προσ-
 ῆκει.¹⁸ (269) Ἔστι δ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τούτων

268. Haec vos, iudices, recte praeclareque omnium et Graecorum consensu et barbarorum decrevistis in proditores et homines diis invisos. Quum igitur acceptatio munerum talia facinora praecedat et propter illa etiam haec quidam admittant; quemcunque, Athenienses, acceptare munera videritis, eum etiam proditorem esse putatote. quod si alius occasiones, alius negotia, alius milites prodit; quodcunque singulus a vobis mandatum sibi habet, id perdit, pari autem omnes tales digni sunt odio. (269) Vos autem, Athenienses, in ea re soli omnium hominum exemplis

268. 1) *ψηφίσματα* titulus margo LaurS. Σ cum signo crucis super τα syllabam, ita tamen, ut in linea superiore post *ὀλυνθίων* appareat, quo vocabulo caput snitur. — om text LaurS. 2) *ὧ Ἀθηναῖοι* Vind4. δ. Π. LaurS. Mal. — *Ἀθηναῖοι* m pr suprascriptum super *δικασταί* in LaurS, delevit m sec. 3) *καὶ καλῶς καὶ πᾶσιν* k. 4) *Ἑλλήσι τε* vulg. — *τε* om Σ. LaurS. Aug1. 2. (Φ. k. s.) Cf. §. 317. 5) *εψηφίσασθαι* pr Ω. — *ψηφίσασθαι* Aug1. 2. k. r. s. Π. LaurS. Mal. 6) *τοῦ* om pr Ω. 7) *τὰ* om l. v. 8) *ὧ ἄνδρες* sine ἂν ὧ Ω. 9) *εἰδῇτε* marg Mor. 10) *εἶναι* om Aug2. 11) *εἰ γε* coniecit Dobraens, contextum non intelligens. 12) *μὲν* addidit Reiskius de suo, perperam. — — *προδίδωσι καὶ ὧν* male coniecit Taylorus. 13) *ὑμῶν* om Ω. Aug1. 2. Vind4. Π. LaurS. Mal. (k. r. s. u.) punctis notant AldV. AldB. — habent Σ. LaurS. vulg. — 'Mihi videtur melius abesse.' Schaeferus. Addere poterat orator, quia etiam iudices qui tunc erant, prodere poterant τὰ πράγματα sontem absolventes. Sed id h. l. ineptum foret. Scr. *παρ' ὑμῶν*. — *αὐτῶν* coniecit Taylorus. 14) *γένηται* Ald. Mor. Ω. F. Φ. Vind4. Π. LaurS. Mal. — *γένηται* Σ. LaurS. vulg. marg Bav. — *γένηται* Vind3. 15) *ταῦτα προδίδωσι καὶ διαφθ.* Aug2. — *ταῦτα καὶ προδίδωσι καὶ διαφθ.* cod z. 16) *δ'* om v. — *δὴ* coniecit Taylorus infelici ave. 'Sensus: ut res diversae sint, quas proditores perdunt, aliae maioris, minoris aliae momenti, tamen omnes proditores eodem sunt odio prosequendi.' Schaeferus. 17) *πάντας* vulg. — *πάντας* Σ. LaurS. Aug1. k. s. (Vind3). 18) *μισεῖν . . . προσῆκει* om LaurS.

μόνοις τῶν πάντων¹ ἀνθρώπων οἰκείοις χρῆσθαι παραδεί-
 15 γμασι, καὶ τοὺς προγόνους, οὓς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἐργῶ μι-
 μείσθαι. εἰ² μὴ τὰς μάχας μηδὲ τὰς στρατείας³ μηδὲ τοὺς
 κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκείνοι λαμπροί, συμβαίνει καιρὸς,⁴
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ παρόντι· ἀλλὰ τό γ' ἐν⁵
 φρονεῖν αὐτῶν μιμείσθε. (270) τοῦτον¹ γὰρ πανταχοῦ χρεῖα,
 20 καὶ οὐδέν ἐστιν πραγματωδέστερον² οὐδ' ὀχληρότερον τὸ κα-
 λῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς, ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ³ νυνὶ καθή-

uti domesticis potestis et maiores, quos iure laudatis, ipsa re imitari.
 nisi proelia et expeditiones et discrimina, in quibus illi fuerunt splendidi.
 imitanda incident, sed otium nunc vos agitis; at prudentiam certe eorum
 imitamini, (270) qua ubivis est opus, neque operosius est aut molestius
 sapere, quam desipere, sed pari tempore nunc sedens vestrum quisque.

269. 1) πάντων τῶν ἄλλων Aldetc. — τῶν ἄλλων Augl. 2. k. s. s. —
 τῶν πάντων Σ. LaurS. vulg. — 'Mihi placet μόνοις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
 Cf. p. 475, 23: εἰ τινες μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χορηγοῖεν. —
 p. 1377, 13: μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν. — p. 1480, 7: τὰς συμφορὰς
 βεβαίως τοῦτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. Alia dedi in H. Stephani
 Thes. col. 1841 C.' Schaeferus. At cf. Phil. IV §. 66: ἐν μόνῃ τῶν
 πασῶν πόλεων, τῇ ὑμετέρᾳ. 2) καὶ γὰρ εἰ Mor. AldV. Less. AldB.
 AldT. γρ marg antiq Σ. LaurS. Ω. Vind3. (k. r. s. n). — καὶ γὰρ om
 Ald. Fel. Σ. F. T. Φ. t. v. Vind4. pr II (add prior corrector). pr Mal
 (add Chr). 3) στρατιάς Augl. k. r. s. LaurS. pr Mal. 4) ἐν τοῖς
 νῦν συμβαίνει καιρὸς pr LaurS. — συμβαίνει καιρὸς Σ. F. T. Φ. v.
 Lind. Mal. pr II. — συμβαίνειν καιρὸς Aldetc. t. — γρ. ἐν τοῖς νῦν
 συμβαίνει καιροῖς marg antiq Σ. corr LaurS. — ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει
 μιμείσθαι καιροῖς vulg. — ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμείσθαι καιροῖς
 pr Ω, corr ultimum os in ois. — ἐν τοῖς νῦν μιμείσθαι συμβαίνει και-
 ροῖς AldT. secundus corrector II. 5) γρ sine τῷ Mal.

270. 1) τοῦτο r. 2) πραγματωδέστερον Ω. 3) 'Quicquid sta-
 tuatur de hoc textu, dubio sane atque ut videtur inficeto, nemo inte-
 grae mentis absolverit mirabilem istam conversionem pari spatio tem-
 poris. Sed locus sine dubio est contaminatus. Non nihil proficimus
 sublata voce χρόνῳ. vos nunc in deliberationibus aequalem partem reip.
 sustinentes ac illi militantes. Paene videor tenere mentem auctoris.'
 Taylorus. 'Quo quis temporis spatio male consulendo rempl. perdat,
 eodem recte suadendo servet; bonis et salutaribus inveniendis consiliis
 nihilo plus temporis operaeve opus est quam pestiferis excogitandis.'
 Reiskius. 'Vere Reiskius. Taylorus autem hic etiam crepans textus
 corruptionem, tam turpiter lapsus est, ut turpius non potuerit.' Schae-
 ferus.

μενος⁴ ὑμῶν ἕκαστος, ἂν μὲν ἃ χρὴ γινώσκει⁵ περὶ τῶν πραγμάτων καὶ ψηφίζεται,⁶ βελτίω τὰ κοινὰ ποιήσει τῇ πόλει καὶ ἄξια τῶν προγόνων πράξει, ἂν δ' ἃ μὴ δεῖ, φανλότερα⁷ 25 καὶ ἀνάξια τῶν προγόνων ποιήσει.⁸ τί οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐφρόνουν; ταυτὶ⁹ λαβὼν ἀνάγνωθι, γραμματεῦ. δεῖ γὰρ ὑμᾶς ἰδεῖν,¹⁰ ὅτι ἐπὶ τοῖς¹¹ τοιούτοις ἔργοις ὀφθαλμεῖτε, ὧν θάνατον κατεγνώκασιν¹² οἱ πρόγονοι. Λέγε.¹³

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ.¹

428

271. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἀρθμιον² τὸν Πυθώνακτος τὸν³ Ζελεΐτην ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δήμου τοῦ¹ Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ■

si quae oportet de rebus cognoverit et decreverit, reipublicae commodis consulat, et a dignitate maiorum non degenerabit, sin quae non decet, statum rerum communium deteriore faciet et indignum maioribus. Ut igitur in istos fuerunt animati? haec cape, scriba, et lege. videndum enim vobis est vos in iis rebus esse segnes, propter quas capitis sontes damnarunt maiores. Recita.

271. Auditis, Athenienses, hoc scripto contineri Arthnium Pytho-nactis filium Zelitam esse inimicum et hostem populi Atheniensis et so-

4) καθημένον Vind3. 5) γινώσκειν T. AldT. — γινώσκει Ω. 6) ψηφίζεται Mor. Ω. — ψηφίζεται Laur8. vulg. Σ ηται in erasis habet. 7) φανλότερα r. II. Vid. ad Synt. fin. — φανλότερα τε sec man Laur8. F. T. Φ. AldT. τε om Σ. pr Laur8. vulg. — — καὶ ἄξια . . . φανλότερα (ante καὶ ἀνάξια) om pr Mal. — πράξει (post προγόνων) . . . προγόνων om Ω. 8) ποιήσει delendum censet Dobraeus supplens πράξει. 9) ταύτη u. 10) εἰδέναι Laur8. vulg. — ἰδεῖν Σ. Cf. §. 271. Vid. ad §. 254. 11) τοῖς om Aug1. k. II. Laur8. Mal. 12) κατεγν. ὑμῶν Mor. Aug1. r. s. Laur8. — κατεγν. καθ' ὑμῶν k. — ὑμῶν om Σ. Laur8. vulg. — (Laur8 habet οἱ superscr.). 13) λέγε om Aug1. k. s. δ. — λέγε ταῦτα Aldetc. — ταῦτα om Σ. Laur8. vulg. — punctis notavit AldT.

271. 1) Γράμματα ἐκλογῆς Σ. Laur8 (in textu). vulg. — γράμματα ἐκ στήλης marg Mor. AldV. — γράμματα Φ. Bav. Vind4. Mal. corr II. — γράμμα pr II. — στήλη AldV (in altero margine). Aug1. 2. (k. s). Dinarch. c. Aristog. versus finem. — γράμματα. στήλη r. Laur8. — ἐκλογῆς punctis notavit AldT. Cf. Phil. III §§. 41 sqq. ibiq. ann. 2) ἀρθμιον man sec Laur8. Aug1. k. AldT. Laur8. — ἀρθμιον ι. — ἄρθμιον Σ. pr Laur8. vulg. 3) De articulis τὸν . . τὸν dubitat Din-dorfus. Vid. nos ad Phil. III l. c. 4) τῶν Aldetc. Laur8. Ω. r. ι. u. Vind3. 4. Laur8. — τοῦ Σ. vulg. — AldV τοῦ punctis notatum.

αὐτὸν⁵ καὶ γένος⁶ πᾶν.⁷ διὰ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ⁸ τῶν βαρ-
 βάρων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἤγαγεν. οὐκοῦν ἔστιν, ὥς ἔοικεν, ἐκ
 τούτων ἰδεῖν, ὅτι οἱ πρόγονοι μὲν⁹ ὕμῶν,¹⁰ ὅπως μὲν¹¹ ἄλλος
 ἀνθρώπων μὴδεις¹¹ ἐπὶ χρήμασι μὴδὲν ἐργάσεται¹² κακὸν τὴν
 10 Ἑλλάδα, ἐφρόντιζον, ὑμεῖς δέ, οὐδὲ¹³ τὴν πόλιν αὐτὴν ὅπως
 μὴδεις τῶν πολιτῶν ἀδικήσει¹⁴ προορᾷσθε. (272) Νῆ Δί'¹
 ἀλλ' ὅπως ἔτυχε ταῦτα τὰ γράμματα¹⁴ ἔστηκεν. Ἀλλ' ὅλης² οὐ-
 σης ἱερᾶς³ τῆς ἀκροπόλεως⁴ ταυτησί καὶ πολλὴν εὐρυχωρίαν
 15 ἐχούσης παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν⁵ μεγάλην⁶ Ἀθηναῖν ἐκ δεξιᾶς⁷

ciorum, ipsum et universum eius genus. cur? quod aurum a barbaris in
 Graeciam invexit. Hinc apparet nimirum maioribus vestris, ne quisquam
 hominum propter pecuniam malum inferret Graeciae, fuisse curae, vos
 autem ne illud quidem cavetis, ne vestrorum quis civium reipublicae ipsi
 iniuriam faciat. (272) At per Iovem id monimentum utcunque collocatum
 est. Imo quum haec tota arx sit sacrosancta et amplum spatium occupet;

5) αὐτῶν F (non Bav?). Φ. — αὐτὸν^{ων} k. 6) καὶ γένος om pr Σ,
 add antiq. 7) πᾶν Aldetc. F' (non Bav). — πᾶν Σ. LaurS. vulg.
 8) τὸν χρ. τὸν ἐκ Mor. Augl. secundus corr Π. LaurS. (Aug2. k. r. s).
 Phil. III l. c. — secundum articulum om Σ. LaurS (qui ἐκ in rasura
 habet). vulg. 'Quibus si quis obsequatur, vide ne τὸν ἀντὶ χρυσὸν
 omittendum sit.' Shilleto. At primus articulus significat *notum* illud,
 praepositio ἐκ construenda est cum verbo ἤγαγεν. Vid. Funkhaen. in
 Diar. Antiq. 1841 No. 37 p. 306. Cf. Aeschin. Ctes. vers. finem: τὸ ἐκ
 Μῆδων χρυσάιον, sed Dinarch. c. Aristog. vers. finem: τὸ χρυσάιον ἐκ
 Μῆδων. 9) μὲν om r. LaurS. 10) ἡμῶν Σ. vulg. — ὕμῶν Aldetc.
 LaurS. Augl. (k. s). Recte, sequitur ὑμεῖς δέ. 11) μὴδεις om Φ.
 12) ἐργάσεται LaurS. vulg. — ἐργάσεται marg Mor. AldV. T. Augl.
 pr k. Lind. — ἐργάσεται Σ, ε inferius linea transfossum est. 13) οὐδὲ
 om pr Ω, add marg. 14) ἀδικήσει Σ. LaurS. T. F. Augl. k. AldV.
 Vind4. Π. Mal. — ἀδικήσῃ vulg. — ἀδικήσει^η s.

272. 1) οὐ μὰ Δία marg Mor. In AldV marg apparet 'hypophora.'
 Recte. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 12. 2) πάσης Minucianus Rh.
 T. IX p. 607 W. 3) ἱερᾶς Paul typogr. 4) πόλεως k. 'Vid. Thucyd.
 II, 15: καλεῖται . . . ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε εἶναι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις.
 Apud Demosthenem tamen πόλις sic usurpatum non memini.' Shilleto.
 Scribae oculis debetur h. l. vocabulum dimidius scribentis. — τῆς
 ἀκροπόλεως ἱερᾶς, omisiss ταυτησί . . . ἐχούσης Iosephus Rhac. Rh.
 T. III p. 499 W. Minucianus. — ταυτησί om etiam Maximus Plan. Rh.
 T. V 464 W. 5) τὴν om Minucianus. Vid. Bernhard. Synt. p. 322.
 6) μεγάλην om Iosephus Rh. 7) ἐν δεξιᾷ Aldetc. Ω. Π. LaurS. Mal

ἔσθηκεν, ἣν ἀριστεῖον ἢ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου δόντων τῶν⁸ Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταύτ'⁹ ἀνέθθηκεν. Τότε μὲν τοίνυν οὕτω¹⁰ σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολάζειν τοὺς τὰ¹¹ τοιαῦτα ποιούντας ἐντιμον, ὥστε¹² τῆς αὐτῆς ἡξιούτο¹³ στάσεως τό τ' ἀριστεῖον τῆς θεοῦ καὶ αἰ¹⁴ κατὰ τῶν²⁰ τὰ¹⁵ τοιαῦτ' ἀδικούντων τιμωρίαι. νῦν δὲ γέλως, ἄδεια,¹⁶ εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν¹⁷ σχήσετε νῦν ὑμεῖς. (273) Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ καθ' ἐν τι μόνον τοὺς προγόνους μμουμενούς ὀρθῶς ἂν ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ² πάντα, ὅς' ἐπραττον, ἐφεξῆς. ἐκείνοι τοίνυν, ὥς ἅπαντες³ εὐ

iuxta aeream illam et magnam Minervam, ad dextram situm est, quam in victoriae memoriam barbarici belli, data pecunia illa a Graecis, respublica consecravit. Ac tum quidem tanti fiebat iustitia tantoque studio sontes plectebantur, ut eadem statio et deae praemio et talium scelerum supplicio tribueretur. nunc autem risus, impunitas, nisi vos immodicam istam licentiam nunc reprimetis. (273) Existimo autem recte vos, Athenienses, esse facturos, si non una tantum in re maiores, sed etiam in omnibus omnino imitemini, quae illi fecerunt. Illi igitur, quod vos omnes audi-

(F. r. t. v). — δεξιᾶ sine praepositione u. — ἐκ δεξιᾶς Σ. vulg. Her-
mogenes T. III p. 259 W. — om pr LaurS lineam finiens. Iosephus Rh.
— ἐκ δεξιῶν post ἔσθηκεν Maximus. — ἐν δεξιᾷ τὴν στήλην ἀνέστη-
σαν Minucianus. 8) τῶν om Ald. Fel. Q. t. u. v. Vind3. — habent
articulum Σ. LaurS. vulg. 9) ταῦτ' eliciebat Dobraeus. 10) οὕτως
Q. 11) τὰ om t. v. 12) ὥς pr Bav (non F?). 13) ἡξιούτο Appfr.
AldV. 14) αἰ om T. Respicit locum Schol. Aristidis p. 253 Fromm.
15) τὰ om Q. 16) ἄδεια, ἀλσχύνη LaurS. vulg. — 'Lege: νῦν δὲ γέ-
λως, ἀλσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ ἐξουσίαν σχήσετε νῦν
ὑμεῖς.' Taylorus. 'Correxi de meo sic: νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια
ἀλσχύνη. Iam vero res risu digna est, quantam licentiam largitiones
accipiendi et corradendi bonaque vestra vendendi et intervendi vos
Aeschini dederitis. I. e. vos deridendi estis ob hanc tantam, tam tur-
pem socordiam.' Reiskius. Infelix coniectura. — ἀλσχύνη om Σ.
Ea notio h. l. minus apte cum duabus praegressis coniungitur. Vid.
§. 267. 'Mirum ni recte om ἀλσχύνη Σ, nempe scholion ad γέλως,
quod forsan expulit genuinam vocem. nisi forte utrumque, ἄδεια et
ἀλσχύνη, sint diversorum scholia. Satis γέλως, ut p. 435, 16.' Do-
braeus. — ἄδεια, ἀλσχύνη Q. 17) ἐξουσίαν ταύτην Reiskius tacite
de suo.

273. 1) ὑμᾶς post compellationem ante οὐ ponunt r. Vind4. LaurS.

2) ἀλλὰ καὶ^{κα} LaurS, καὶ deletum est. 3) πάντες r. II. LaurS. Mal.

οἶδ' ὅτι τὸν λόγον⁴ τοῦτον ἀκηκόατε,⁵ Καλλίαν τὸν Ἰππονί-
κου ταύτην⁶ τὴν ὑπὸ πάντων θρυλουμένην⁷ εἰρήνην προ-
σβέυσαντα, ἔπουν μὲν⁸ δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν
420 ἐπὶ τὴν⁹ θάλατταν¹⁰ βασιλέα,¹¹ ἐντὸς δὲ Χελιδονίων¹² καὶ

visse compertum habeo, Calliam Hipponici filium, quum legatus celebra-
tam illam pacem fecisset, ut neque intra spatium, quantum cursu equi
uno die confici posset, rex Persarum cum exercitu ad mare descenderet,

4) λόγον in erasis 9 literis Σ, sed scriptum prima manu. 5) τοῦ-
τον ἀκηκόατε τοῦτον κ. 6) τὸν ταύτην Wolfius. 'Malim τὸν ταύτην.'
Reiskius. 'Non opus.' Schaeferus. 7) θρυλουμένην Laur8. vulg.
— θρυλουμένην Σ. T. F. Φ. Augl. k. Π. corr Mal. Cf. Prolegg.
Gramm. §. 123. 8) μὲν οὖν Aug2. 9) τὴν om F (non Bav). Φ. r.
Aug2. Vind4. Π. Laur8. Mal. Intelligendum est certo definitum mare.
10) θάλαττα pr Ω. 11) 'Lego τὸν βασιλέα, ut p. 383, 16. et ubique.
nam rex Persarum ὁ βασιλεὺς Graecis appellabatur.' Marklandus.
Cf. ad §. 137. 12) Χελιδονίων Laur8. vulg. Haec scriptura saepe
occurrit. Etymol. M. p. 149, 25. Lucian. Navig. capp. 7 et 8. Vid.
Tzschuck. ad Strab. XIV, 2 §. 1 et §. 8. — χελιδοναίων Augl. — χε-
λιδοναίων s. — χελιδονειων sine accentu Σ. χελιδόνειος est vulga-
rior forma adiectivi quam χελιδόνιος, ut χελιδόνειοι ἰσχυαῖδες, χελιδό-
νειον μέλος, hirundinius. (Vind3. 4. Mal. χελιδονειών?). — Χελιδονίων
Appfr. AldV. Sic Strabo passim, ut XIV, 2 §. 1. Plutarch. Cimou.
capp. 12 et 13. 'ut a Χελιδονίοι, sed hoc gentis est nomen' Lobeckius
ad Aiac. vs. 108 p. 119 ed. 2^{ae}. — De accentu cf. Stephanus Byz. s. v.
Χελιδόνιος. — εἰσὶ καὶ Χελιδονίαι πέτραι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν.
δύο δὲ εἰσι κεκλημέναι etc. Hic pluralis a nominativo singularis Χε-
λιδονίας derivandus passim occurrit. Cf. Dionys. Per. p. 196 ed. Bernh.
vs. 504 (= 1335 Wels., qui edidit Χελιδόνιαι). Seylac. cap. C Lycia
p. 299 ed. Gail. ubi olim Χελιδόναι. Ptolemaeus Geogr. V, 3 fin. (Cf.
Χελιδονίας ὄφεις). — Sed Χελιδονία, ut tradidit Herodianus, est oxy-
tonon. Vid. Eustathius ad Dionys. Perieg. l. cit: 'Ἰστέον δὲ ὅτι Ἡρω-
διανὸς ἐν τῇ Καθόλου προσηδία Χελιδονία ἀναγινώσκει ὀξύτονως, ὡς
πυρκαϊαί. Herodian. Arcad. p. 90: Τὰ διὰ τοῦ νια μακρὸν ἔχοντα τὸ α
βαρύνεται etc. τὸ δὲ ξοδονία etc. καὶ τὸ Χελιδονία (per ω etiam mscr.
Seylacis l. c. Agathemer. Geogr. I cap. 4. sed ib. II cap. 14 vers. fin.
Χελιδονίων bis. Pariter Anonymi Stadiasm. Maris Magni p. 477 ed.
Gail: νῆσον Χελιδονίαν . . . Χελιδονίων, vulgo Χελιδονίων, quod
alibi passim occurrit) δῆμος (scribe νῆσος, iubente Lobeckio ad Aiac.
l. c.) καὶ ἐτι τὸ ἱμονία παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται. Hunc accentum ser-
vaverunt Augl Χελιδοναίων exhibens et cod. mscr. Paris. Seylac. in
Gail. Supplem. p. 227: Χελιδονία νῆσοι Παμφυλίας etc. Ideo scripsi
Χελιδονίων quod idem inveni Ptolem. Geogr. I, 15 §. 4.

Κυανέων¹³ πλοῖω¹⁴ μακρῶ μὴ πλεῖν, ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε
πρισβεύσας, μικροῦ μὲν ἀπέχτεινάν, ἐν δὲ ταῖς εὐθύναις πεν-
τήκοντ' ἐπράξαντο τάλαντα.¹⁵ (274) Καίτοι καλλίω ταύτης εἰ-
ρήνην οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι¹ πε-
ποιημένην τὴν πόλιν. ἀλλ' οὐ² τοῦτ' ἐσκόπων. τοῦτου³ μὲν
γὰρ⁴ ἡγοῦντο τὴν αὐτῶν⁵ ἀρετὴν καὶ τὴν τῆς πόλεως δόξαν

neque intra Chelidonias et Cyaneas longa nave accederet, quod in lega-
tione munera accepisse visus est, parum absuit quin occidissent, et in
referendis rationibus quinquaginta talenta ab eo exegerunt. (274) Atqui
pulcriorem ea pacem nec post nec prius ullam a civitate nostra esse fa-
ctam quisquam dixerit. Verum non illud spectabant. id enim suae vir-
tuti et reipublicae auctoritati acceptum ferebant, an vero gratis fieret.

13) Κυαναιῶν Augl. — κυαναίων r. — κυανέων LaurS. vulg. —
κυανέων Σ. — Κυανέων Dindorf. 'Idem accentus, inquit, vitium cor-
rexi ap. Iosephum p. 708, 31 Huds.'. Non probamus. est enim adiecti-
vum, de quo nihil proprii traditur, imo cf. Dionysius Thrax in Bkk
Anecd. p. 1261: ἀμέλει ἔάν μὲν — ὁμοφωνοῶν αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν
πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, παρ' ἡμῖν
δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται. ἔάν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκταις τρέ-
ψαι τὸ ω εἰς τὸ α αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν ἀστέην
τάσιν, ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων.
(Sed κυανεῶν). Etymol. M. p. 542: Κυανός· ὁ μέλας. Κυάνειος καὶ
κυάνεος. καὶ ἡ κυανέα. 'Impeditior est quaestio de adiectivis trium
generum quorum feminina forma substantivi munere fungitur. Haec
enim accentum plerumque in ea syllaba retinere videmus, cui imposi-
tum habet nominativus etc. modo remittere in praecedentem etc. eo-
que convenire cum adiectivis masculinis. — Sed saepe etiam diverso a
masculinis accentu insigniuntur, — quamquam adiectivi quoque ac-
centus instabilis est. — Quare vix quisquam pronuntiet, utrum magis
ex consuetudine veterum sit — αἱ Κυανέαι Arrian. Peripl. Eux. p. 137
ed. Blanc. an Κυάνεαι Himer. Or. XVI, 3, quod a forma ordinaria
paulo longius discessit, et huic simile αἱ Χελιδοναί — an Χελιδόναι —.
Χελιδονίων cf. Adn. ad Ai. 108.' Lobeckius Paralipp. p. 357. Nullo
modo Κυανέων defendi posse videtur. 14) πλείω Q. 15) πεντ. ταλ.
ἐπράξαντο Mor. Augl. A. r. s. Vind4. LaurS. Mal. Cit. Bachm. Anecd. T. I
p. 380. Suid. et Photius s. v. Τάλαντον. Etymol. M. p. 744, 19. (Cf.
Var. Aristog. II §. 6). — πεντήκονταταλαντία exhibet Pollux Onom.

IX §. 52. — πεντ. τάλαντα ἐπράξαντο Π. — πεντ. ἐπράξαντο ταλ. Σ.
LaurS. vulg. — πεντ. ἐπράξαντο ταλ. Q.

274. 1) ἔχει? pr Q. 2) οὐ om pr Q. u. Vind3. 3) τοῦτο T.
4) γὰρ om Mal. 5) ἐαντῶν vulg ante Bekk. — αὐτῶν Σ. — αὐτῶν
LaurS, asper est sec man.

αἰτίαν εἶναι, τοῦ δὲ προῖκα, ἢ μή, τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευ-
 10 τοῦ. τοῦτον οὖν δίκαιον ἤξιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκη-
 τον τὸν⁶ προσιόντα⁷ τοῖς κοινοῖς. (275) Ἐκεῖνοι μὲν τοίνυν¹
 οὕτως ἐχθρὸν ἡγοῦντο τὸ δωροδοκεῖν² καὶ ἀλυσιτελὲς τῇ πό-
 λει, ὥστε μὴτ' ἐπὶ πράξεως μηδεμιᾶς μὴτ' ἐπ' ἀνδρὸς εἶν³
 15 γίνεσθαι, ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρήνην
 ἐορακότες⁴ τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων⁵ τεύχη⁶ καθ-
 ἡρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν⁷ πρέσβων οἰκίας οἰκοδομοῦσαν, καὶ τὰ
 μὲν τῆς πόλεως κτήματ'⁸ ἀφρημένην, τούτοις δ' ἂ μὴδ'⁹
 ὄναρ ἤλπισαν πώποτε¹⁰ κτησαμένην, οὐκ ἀντολ τούτους ἀπε-
 20 κτείνετε,¹¹ ἀλλὰ κατηγοροῦν προσδεῖσθε, καὶ λόγῳ κρίνετε, ὧν
 ἔργῳ τὰδικήματα πάντες ὀρώσιν.¹²

276. Οὐ τοίνυν τὰ πάλαι¹ ἂν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν καὶ

neque, legati ingenio. ab eo igitur, qui ad rempublicam esset accessurus, morum integritatem et abstinentiam flagitabant. (275) Illi igitur ita inimicas ducebant largitiones et reipublicae perniciosas, ut neque in actione ulla neque in viro locum habere paterentur, sed vos, Athenienses, quum videritis eandem pacem tum moenia vestrorum sociorum diruisse, legato- rum autem aedes exstruxisse, tum reipublicae possessiones eripuisse, istis autem ea, quae nec per somnium unquam sperant, contulisse, non vestra sponte eos occidistis, sed accusatore indigetis, et verbis disceptatis causam eorum, quorum re ipsa iniurias universi vident.

276. Neque vero vetera duntaxat referri possunt et per ea exempla

6) τὸν om Aug2. 7) σ in προσ, finiens lineam, puncto notatum et aliud σ initio sequentis lineae additum est Σ.

275. 1) οὖν Aldetc. Aug1. k. s. — τοίνυν Σ. Laur8. vulg. 2) τὸ δωροδοκεῖν om Laur8. 3) ἐᾷ Ald. — εἶν Ω. 4) ἐορακότες omnes libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. 5) ὑμετέρων Aug1. k. s. 6) τεύχη Ω. — om pr Laur8. 7) δὲ τῶν τῶν II. 8) χρήματα s. 9) οὐδ' Synt. §. 30, ut Byzantinus scriptor mstus Paris apud Dobraeum, ubi pro οἰκῶν scribendum esse videtur διοικισίων. De μὴδ' cf. Frank. Negg. P. I p. 13. Richter. De Μή. P. IV p. 14. 10) ποτε Aug1. 2. k. s. 11) ἀπεκτενεῖτε II. — ἀποντενεῖτε m sec Laur8. Aug1. F. Φ. k. r. s. s. Harl. Vind4. Laur8. Mal. 'Quae proba erit lectio, si interrogative sumas hanc periodum'. Taylorus. — ἀποντενεῖτε Aug2. AldT. — ἀπεκτενεῖτε Σ. pr Laur8. vulg. 12) ὀρώτε γρ Φ.

276. 1) παλαιὰ sec m Laur8. vulg. — πάλαι Σ non sine hoc antiquo accentu. item pr Laur8. T. (Vind4). Possis scribere cum Dindorfio et Cobeto παλαι', sed hiatus πάλαι ἂν non offendit. Cf. §. 103. Cor. §. 49. Cobetus autem Var. Lectt. p. 384 negat dici τὰ πάλαι. At vid. Sophocl. Oed. R. vs. 916 (= 887): ἐννοῦς τὰ καινὰ τοῖς πάλαι

διὰ τούτων τῶν παραδειγμάτων ὑμᾶς ἐπὶ τιμωρίαν παρακα-
λέσαι, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τούτων² τῶν ἐτι ζώντων³ ἀνθρώπων
πολλοὶ δίκην δεδώκασιν, ὧν ἐγὼ τοὺς μὲν ἄλλους παραλείψω, ²⁵
τῶν δ' ἐκ πρεσβείας, ἧ⁴ πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ⁵ τὴν πό-
λιν εἰργασται, ⁶ θανάτῳ ζημιωθέντων ἑνὸς ἢ δυοῖν⁷ ἐπιμνη-
σθήσομαι. ⁸ Καὶ μοι⁹ λέγε τοῦτ' ἐπὶ τὸ ψήφισμα λαβών.¹⁰

ΨΗΦΙΣΜΑ.

430

277. Κατὰ τοῦτ' ἐπὶ τὸ ψήφισμα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν
πρεσβέων ἐκείνων ὑμεῖς¹ θάνατον κατέγνωτε, ² ὧν εἷς ἦν
Ἐπικράτης, ³ ἀνὴρ, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, σπου- ⁵
δαῖος καὶ πολλὰ χρήσιμος τῇ πόλει καὶ τῶν⁴ ἐκ Πειραιῶς⁵
καταγαρόντων⁶ τὸν δῆμον καὶ ἄλλως⁷ δημοτικός. ἀλλ' ὅμως
οὐδὲν αὐτὸν⁸ ὠφέλησε τούτων, ⁹ δικαίως. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμι-

vos ad ultionem incitari, sed sub vobis hic praesentibus, qui tum vivebatis, multi poenas dederunt, quorum ego alios praeteribo, eorum autem, qui propter legationem hac multo minus reipublicae nocentem capite mulctati sunt, unius atque alterius mentionem faciam. Age cape mihi hocce decretum et recita.

277. Ex hoc decreto, Athenienses, legatos illos vos capitis condemnastis, e quibus unus fuit Epicrates, homo, ut ego e natu maioribus audio, frugi et multum utilis reipublicae et unus ex iis, qui populum e Piraeo reduxerunt, et alioqui popularis. sed tamen nihil ei horum pro-

τεμαίρεται. Lept. §. 81: τὰς πάλαι χάριτας. 2) τούτων r. II. Laur8. Mal. 3) τῶν ἐτι ζώντων absurdum esse additamentum Cobetus l. c. sentit. At ὑμῶν τούτων non verum fuisset sine hoc additamento. Cf. §. 277: τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω. §. 280: ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες. 4) ἡ Ald. Q. 5) κατὰ Σ. Laur8. Q. i. 6) εἰργασθαι Laur8. 7) δυεῖν r. s. Bav (F?). Prolegg. Gramm. §. 57. 8) μνησθήσομαι Aug1. 2. k. δ. 9) μοι om r. Vind4. Laur8. 10) λέγε . . . λαβών. λέγε Aug2. Cf. ad §. 286.

277. 1) ὑμεῖς ἐκείνων r. Vind4. II. Laur8. Mal. 2) κατεγνώκατε Aldetc. Laur8. Aug1. r. Vind4. II. Laur8. Mal. — κατέγνωτε Σ. vulg. 3) εὐθυνακράτης cod δ. — Vulgatum nomen confirmatur ab Harpoer. Suid. s. v. Ἐπικράτης. et ab Anonymo Rh. T. VII^a p. 334 W. Cf. §. 280. 4) τὸν Ald. 5) πειραιεὺς Σ. — πειραιεῖως Laur8, puncta et circumflexus sunt sec man. — πειρεῖως Q. Vid. Prolegg. Gramm. §. 50. 6) καταγρόντων Q. 7) ἄλλος Ald. Q. 8) αὐτῶν Q. 9) τούτων Bav (non F?). 10) ἡμισεῖα Ald. Mor. ἡμίσεια marg Mor. — ἡ ἡμίσεια

σειά¹⁰ χρηστὸν εἶναι¹¹ δεῖ¹² τὸν τὰ¹³ τηλικαῦτα¹⁴ διοικεῖν¹⁵ ἀξι-
 10 οὔντα, οὐδὲ τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα¹⁶ παρ' ὑμῶν εἰς τὸ
 μέλλω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρησθαι,¹⁷ ἀλλ' ἀπλῶς μηδὲν
 ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκόντα. (278) Εἰ τοίνυν τι¹ τούτοις ἄπρακτόν
 ἐστὶ τούτων,² ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατος κατέγνωσται.³ ἔμ'⁴
 15 ἀποκτείναντ' ἤδη. σκοπεῖτε γάρ: 'Ἐπειδὴ παρὰ τὰ γράμματα,
 φησὶν, 'ἐπρέσβευσαν ἐκεῖνοι,' τὸ ψήφισμα.⁵ καὶ τοῦτ' ἐστὶ
 τῶν ἐγκλημάτων πρῶτον.⁶ οὗτοι δ' οὐ παρὰ τὰ γράμματα;⁷

fuit, merito. neque enim e dimidia parte bonum oportet esse eum qui tanta negotia suscipit, nec fide vestra praerepta abuti ad maiorum sceleurum licentiam, sed plane vos nulla iniuria de industria afficere. (278) Si quid igitur eorum isti non perpetrarunt, propter quae illi capitis sunt damnati; me iam occidite. considerate enim: 'posteaquam contra literas,' inquit decretum illud, 'legationem obierunt illi.' atque hoc praecipuum

AldV. — ἡμισεία LaurS. — ἡμισεία vulg. — Vid. Bernhard. Synt. p. 186. — — οὐ γὰρ ἐφ' ἡ om pr Σ in fine lineae, altera linea incipit, μισεῖ αἰδεῖ i. e. μισεῖα δεῖ. add illas literas antiq. 11) χρηστὸν εἶναι om pr Σ, add antiq. Non necessaria sunt ad sententiam absolvendam. nam qui dimidio tantum suo munere fungitur, male fungitur. Platon. Legg. VII p. 806 C: τέλειον γὰρ καὶ οὐχὶ ἡμισυν δεῖν τὸν νομοθέτην εἶναι. Potuit igitur locus a Demosthene sic scriptus esse: οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισεία δεῖ τὸν τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιούντα, ubi διοικεῖν bis construitur, ut fieri solet ad ἀξιούν, de quo usu vid. Krüger. ad Dionys. p. 117. Attamen vulgatam lectionem reliqui, quia casu etiam illa duo vocabula superioribus πολλὰ χρήσιμος respondentia manus prima Σ oculo aberrante ab σείαι et χρ. εἶναι transiliente omisisse videtur, etiam obelo locus in hoc codice notatus est. 12) χρ. δεῖ εἶναι LaurS. 13) τὸν τὰ LaurS. vulg. — τὰ om pr Σ (add antiq non ut videtur ipse primus scriba). Ω. T. Augl. s. Gravius est τὰ τηλικ. Cf. §. 284. 14) τὸν τὰ τοιαῦτα Vind4. 15) διοικεῖν Ω (cuius prima: διοῖκοιν). — δοκεῖν pr II. — ἀδικεῖν Bav (non F?). 16) προλαβόντα Aldetc. sec m LaurS. t. u. v. Vind3. Chr. — προλαβόντα Σ. pr LaurS. vulg. — λαβόντα k. Harl. 17) καταχρησασθαι Augl. k. s. — χρησασθαι cod. d.

278. 1) τί Ald. Fel. 2) τούτων ἄπρ. ἐ. τούτους Ald. — τούτων ἄπρ. ἐ. τούτοις Fel. Mor. AldV. Augl. k. s. — τούτοις ἄπρ. ἐ. τούτων Σ. LaurS. vulg. 'Qui verborum ordo praestat ut iungens iungenda.' Schaeferus. 3) κατέγνωται t. 4) ἄπρ. . . . ἔμ' om u. 5) καὶ τὸ ψήφισμα LaurS. vulg. — καὶ om Σ, habens τὸ ψήφισμα. — καὶ τ. φ. om Augl. k. s. 'Defenda esse non dubito.' Schaeferus. Vid. Prolegg. Crit. p. 230. 6) τὸ πρῶτον vulg. — τὸ om Σ. LaurS. Recte. nam non unum idque primum crimen intelligitur, sed omnium praecipuum. Cf. Bernhard. Synt. p. 317. — — ἐκεῖνοι . . . πρῶτον om Marcellinus Rh. T. IV p. 427. Cum hoc Rhet. loco cf. qui §. 277 not. 3

οὐ τὸ μὲν ψήφισμα Ἰ᾿Αθηναίοις καὶ τοῖς Ἰ᾿Αθηναίων συμμά-
 χοις,⁸ οὗτοι δὲ Φωκέας ἐκσπονδούς ἀπέφηναν; οὐ τὸ μὲν ψή- 20
 φισμα τοὺς ἄρχοντας ὀρκοῦν τοὺς ἐν ταῖς⁹ πόλεσιν; οὗτοι δέ,
 οὓς¹⁰ Φίλιππος αὐτοῖς προσέπεμψεν,¹¹ τοὺτους ὤρκισαν;¹² οὐ
 τὸ¹³ μὲν ψήφισμα ὀυδαμοῦ μόνους¹⁴ ἐντυγχάνειν Φιλίππῳ,
 οὗτοι δ' οὐδὲν ἐπαύσαντ' ἰδίᾳ χρηματίζοντες; (279) Ἰ᾿Καὶ ἡλέγ- 25
 χθησάν¹ τινες αὐτῶν ἐν τῇ βουλῇ οὐ τάληθῇ ἀπαγγέλλοντες.
 οὗτοι δέ γε καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ὑπὸ τοῦ; τοῦτο γάρ² ἔστιν
 τὸ λαμπρόν. ὑπ' αὐτῶν τῶν³ πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγγει-
 λαν⁴ οὗτοι, πάντα δήπου⁵ γέγονεν τάναντία. οὐδ' ἐπιστέλ-
 λοντες,⁶ φησί, τάληθῇ. οὐκ οὖν⁷ οὐδ' οὗτοι. καὶ καταψευδό- 431
 μενοι τῶν συμμάχων⁷ καὶ δῶρα λαμβάνοντες.⁸ ἀντὶ μὲν τοί-
 νυν τοῦ καταψευδόμενοι⁹ παντελῶς ἀπολωλεκότες.¹⁰ πολλῶ δὲ

crimen est. an vero isti non contra literas? nonne decretum dicit 'Athenien-
 sibus et Atheniensium sociis', isti autem Phocenses foedere excluderunt?
 nonne decretum 'iureiurando adigendos esse urbium magistratus,' isti au-
 tem, quos Philippus ad ipsos miserat, hos iureiurando adegerunt? nonne de-
 cretum 'nusquam solos cum Philippo colloqui,' isti autem privatim cum eo
 agere nunquam destiterunt? (279) 'Et quosdam eorum in senatu falsa renun-
 tiavisse argumentis ostensum est.' at istos etiam apud populum? et a quo?
 (haec enim splendida defensio est.) a rebus ipsis. nam renuntiationi isto-
 rum evenerunt omnia sane contraria. 'Nec vera,' inquit illud decretum,
 'scripsisse.' item neque istos. 'Et in socios mentitos esse et munera ac-

citatus est. 7) πράγματα AldT. 8) εἶναι κτελεῖν τὴν εἰρήνην add
 post συμμάχοις LaurS. vulg. — om Σ. Augl. k. s. 'Si deleas, sententia
 fit manca.' Schaeferus. Supple φησί ut proxime ad οὐ τὸ μὲν ψή-
 φισμα etc. Cf. §. 159. 9) τοῖς sic Ω. 10) οὓς ὁ vulg. — ὁ om Σ.
 LaurS. Augl. (T. k. s). 11) προσέπεμψεν Σ. — προσέπεμψαν Φ.
 12) ὤρκισαν Wolf. coni. ob superius ὀρκοῦν. Vid. Thuc. V, 47. At cf.
 Cor. §. 30. Aristocr. §. 172. Lobeck. ad Phryn. p. 361. Lecapenus p. 73:
 Ὀρκῶ σε καὶ ὀρκίζω σε, φησί Δημοσθένης. 13) τὸ om pr t. 14) μό-
 νους μόνον coniecit Cobetus Var. Lectt. p. 112 e Cor. §. 137. Recepit
 Dindorfus. Bene quidem ille, neque vero necessario.

279. 1) ἡλέχθησαν Ald. Fel. Ω. In LaurS χθ corr. 2) ὑπο
 τούτουτο γὰρ Σ et super postremum το antiq scripsit τοῦ. — ὑπὸ τοῦ-
 του. τοῦτο γάρ LaurS. — Eadem sententia occurrit §. 120, h. l. pau-
 lulum variata. 3) ὑπαντῶν τῶν pallidis signis ex humidis adversae
 paginae literis Σ. 4) ἀπήγγειλαν om Mal, add Chr in marg. 5) δῆ-
 που om Lind. 6) οὐκ οὖν m sec LaurS. vulg. — οὐκ οὖν Σ. pr LaurS.
 (Π. LaurS. Mal.) Vid. Prolegg. Gramm. §. 40. 7) συμμαχόντων LaurS.
 8) λαβόντες Aug2. s. 9) καταψεύδεσθαι m sec LaurS. vulg. — κατα-
 ψευδόμενοι Σ. pr LaurS. Augl. s. Vind4. LaurS. 10) ἀπολωλεκότες Ω.

5 δῆπου τοῦτο δεινότερον τοῦ καταψεύσασθαι.¹¹ ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ δῶρ' εἰληφέναι, εἰ μὲν ἡρουνῶντο, ἐξελέγγειν λοιπὸν¹² ἂν ἦν,¹³ ἐπειδὴ δ' ὠμολόγουν,¹⁴ ἀπάγειν δῆπου¹⁵ προσῆκεν.¹⁶ (250) Τί οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; τούτων οὕτως ἐχόντων, ὑμεῖς¹ ἐκείνων² τῶν ἀνδρῶν ὄντες, οἱ δὲ καὶ τινες αὐτῶν³ ζῶντες, ὑπομενεῖτε τὸν μὲν εὐεργέτην τοῦ δήμου καὶ τὸν⁴ ἐκ Πειραιῶς,⁵ Ἐπικράτην,⁶ ἐκπεσεῖν καὶ κολασθῆναι, καὶ πάλιν πρόην⁷ Θρασύβουλον ἐκείνον⁸ τὸν Θρασυβούλου⁹ τοῦ

cepiſſe.' iſtos vero non mentitos eſſe, ſed funditus perdiſſiſſe. id quod multo eſt mendaciis acerbius. iam de largitionibus, ſi negarent, reſtaret, ut convincerentur, quum autem confeſſi eſſent, ad ſupplicium ſane abripi decet. (280) Quid igitur, Athenienſes? quum haec ita ſint, num vos illis viris pronati, partim etiam ex illorum numero ſuperſtites, committetis, ut qui populum beneficiis ornatat enimque e Piraeo reduxerat Epicrates exciderit et poenas dederit, et rursus nuper Thraſybulus ille Thraſybuli hominis popularis filius eiufque qui populum

11) δεινότερον τοῦ καταψεύσασθαι Σ. LaurS. T. Φ. Lind. Π. Mal. — δεινότερον τοῦ καταψεύδεσθαι Augl. 2. k. r. s. t. LaurS. — τοῦ καταψεύδεσθαι δεινότερον Ω. δ. Vind3. — τοῦ καταψεύσασθαι δεινότερον Aldete. (F. v). — — παντελῶς . . . καταψεύσασθαι om u. 12) τὸ λοιπὸν vulg. — τὸ om Σ. T. Augl. k. Lind. 'Ut Cor. p. 232, 27. Lept. p. 496, 15. Vid. ad Aeschin. Ctes. p. 86, 29.' Dobraeus. 13) In Σ ordo lineolis reſtitutus eſt ſic ἂν ἦν 'λοιπὸν. — τὸ λοιπὸν ἂν ἦν λοιπὸν LaurS. — — ἂν om T. Lind. 14) ὁμολογοῦσιν LaurS. vulg. — ὠμολόγουν Fel. Σ. Φ. Vind4. Mal. Verum eſt imperfectum. nam argumentatio fit e factis, ἀπὸ τῶν πραγμάτων. §. 119. Sequitur προσῆκεν in optimis libris. 15) δῆθεν Lind. 16) προσῆκει Augl. 2. k. s. t. Cf. §. 232.

280. 1) ὑμεῖς om Lind. 2) 'Malim ἐξ ἐκείνων, ut p. 441, 25. Aeschin. Ctes. p. 60, 17.' Dobraeus. Recte Reiskius intellexit locum: filios illorum, ipſeque poſt ea Dobraeus. 3) ἔτι om Lind. 4) καὶ τὸν vulg. — καὶ τῶν pr Augl. — 'τὸν ſervari poterit deletο καὶ. ſed praestat καὶ τῶν. Cf. p. 742-15.' Dindorfius. τῶν probabant etiam Wolf. Markland. Taylor. Cf. §. 277. Sed quid καὶ offeſſioni ſit non intelligimus, eſt explicativum, non ſine gravitate. 'Subaudi καταγαγόντα τὸν δῆμον.' Vid. p. 430, 6. Elliptica locutio, ſed uſus, ut probabile eſt, tam frequentis, ut eius ſignificatio neminem fugeret.' Schaeferus. Bernhard. Synt. p. 229. Krüger. Gramm. 50, 5 ann. 7. 5) περικραίως Σ. περικραίως T. Lind. — περικραίως LaurS. puncta et circumflex. ſec m. — Πειραιῶς vulg. — περικραίως Ald. — περικραίως Turicc. neſcio, unde. Cf. §. 277. 6) γὰρ εὐθυκράτην cod δ. Cf. §. 277. 7) πρόην om δ. 8) ἐκείνον καὶ r. Vind4. LaurS. 9) 'Praetuli de me Θραſύβουλον (Thraſybulum iuniorē atque ignobiliorem), ἐκείνου τοῦ Θραſυ-

δημοτικῶν καὶ τοῦ¹⁰ ἀπὸ Φυλῆς¹¹ καταγαγόντος τὸν δῆμον,¹²
τάλαντα δέκ' ὠφληκένας,¹³ καὶ τὸν¹⁴ ἀφ' Ἀρμοδίου¹⁵ καὶ τῶν¹⁵
τὰ μέγιστ' ἀγάθ' ὑμᾶς¹⁷ ἐργασμένων,¹⁸ οὓς νόμφ διὰ τὰς

e Phyle reduxit, talentis decem sit punitus, et quidam ex Harmodii posteris, nempe eorum qui maxima in vos beneficia contulerunt, quos lege ob beneficentiam erga vos in omnibus fanis in sacrificiis fecistis libationum et

βούλου (illius senioris atque nobilioris Thrasybuli filium). nam *ἐκείνος* ferme soli celebratiori convenit.' Reiskius. De usu pronominis *ἐκείνου* erravit Reiskius. Vid. Dobraeus. — *Θρασύβουλον ἐκείνον τὸν* om Σ, verba h. l. inserenda iubet margo antiq. om etiam T. Lind. Sufficerent sola *Θρασυβούλου τοῦ δημοτικοῦ υἱόν*, quod vocabulum vulgo retinetur, sed id om Σ. T. Augl. 2. k. s. AldV. punctis notat Π. Vid. notam proximam. Etiam Dobraeus h. l. duas lectiones vulgo mixtas esse censuit. Etiam LaurS: *ἐκείνον τὸν Θρασύβουλον τοῦ δημ. υἱόν*. 10) καὶ τὸν Ald. Fel. Harl. — καὶ τοῦ Σ. LaurS. vulg. — τοῦ sine καὶ Dindorfius. Fortasse vere, si quidem compendium *υἱόν* particulae cedebat. 'Delevi praeceunte Dobraeo καὶ post δημοτικῶν in libris lectum, non quod ignorem quae in ann. ad p. 664, 4 exposita sunt, sed quod particulam minus aptam iudicarem huic loco ubi verba τοῦ . . . τὸν δῆμον rationem reddunt praecedentis epitheti τοῦ δημοτικοῦ. Saepe autem sic a librariis peccatum est additā καὶ particulā, velut p. 940, 20: ἀδελφὸς καὶ κληρονόμος ἐνὸς τῶν ἐμπόρων τοῦ λαβόντος παρ' ἡμῶν τὰ ἐμπορικὰ χρήματα, ubi καὶ ante τοῦ lectum eieci auctoribus A. Σ.' Dindorfius. Attamen de hac emphasi cf. Aristocr. §. 150 et Weber. ad Aristocr. §. 132. Non sunt enim quae sequuntur simpliciter explicando δημοτικῶν, sed sic intelligenda: non popularis eius filius, quales multi sunt populares, sed unus ex iis, qui e Phyla populum reduxerat. 11) De accentu Φυλή comparamus Φλυή, qui Demus, ut Herodian. Arcad. p. 103 tradidit, ὀξύνεται. Vid. Göttling. Accent. p. 149 sq. 12) τὸν δῆμον κατ. r. Vind4. Π. LaurS. Mal. 13) ὠφληκένας Ald. Q. 14) καὶ τῶν Aldetc. Q. T. l. u. v. Vindl. 7. LaurS. — τῶν punctis notavit AldV. 'Si τῶν ad Thrasybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non est, [vid. Sievers. Hist. Graec. p. 103], subintelligendum est aut omisum τινάς. Ulpianus Proxenum intelligit.' Wolfius. ParThiersch τοὺς annotavit. — καὶ τὸν Σ. LaurS. vulg. 'Correxi τὸν. nam designat certum aliquem a Thrasybulo diversum, cuius nomen seu reverentia reticet, seu quod nemini non vel sic notum esset.' Reiskius. Imo vid. not. 10. 15) Vid. Excurs. ad h. l. 16) καὶ om δ. secundus corr Π. Chr. Delevit Dind. e Marklandi coniectura. 17) ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. Cf. not. 19. — ὑμᾶς Aldetc. corr k. (F. s). — ὑμᾶς Mor ponit post ἐργασμένων. — om Augl. 18) ἐργασμένων Σ. LaurS. T. Φ. Augl. r. corr k. Vind4. Π. LaurS. Mal. — ἐργασμένων vulg.

εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς,¹⁹ ἐν ἅπασιν τοῖς λεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποιήσθε καὶ
 20 ἄδετε καὶ τιμᾶτ' ἐξ ἴσου τοῖς ἥρωσι καὶ τοῖς θεοῖς, (281) τούτους μὲν πάντας¹ τὴν ἐκ τῶν νόμων² δίκην ὑπεσχηκέναι, καὶ μῆτε συγγνώμην μὴτ' ἔλεον³ μῆτε παιδία κλάονθ'⁴ ὁμώνυμα τῶν εὐεργετῶν μὴτ' ἄλλο⁵ μηδὲν αὐτοὺς ὠφεληκέναι,⁶ τὸν δ'
 25 Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ Γλανκοθέας τῆς τοὺς θιάσους⁷ συναγωγῆς,⁸ ἐφ' οἷς ἐτέρα τέθνηκεν⁹ ἰέρεια, τοῦτον ὑμεῖς λαβόντες, τὸν¹⁰ τῶν τοιούτων, τὸν¹¹ οὐδὲ καθ' ἐν χρήσιμον τῇ πόλει, οὐκ αὐτόν, οὐ πατέρα, οὐκ ἄλλον οὐδένα τῶν τούτου,¹² ἀφήσετε;¹³ (282) ποῖος γὰρ ἵππος, ποῖα τριήρης,
 432 ποῖα στρατεία,¹ τίς χορός,² τίς λειτουργία, τίς εἰσφορά, τίς εὐ-

poculorum participes et celebratis et colitis pari honore cum heroibus et diis. (281) hi quidem omnes poenas legibus dederint, et nec venia nec misericordia nec plorantes pueri nomina eorum, qui bene de republica sunt meriti, referentes, nec quicquam aliud iis profuerit. Atrometi autem literatoris et Glaucotheae coetus bacchantium ductantis filium, ob quod factum alia sacrificula occisa est, eum vos nacti, pronatum talibus, nulla ex parte reipublicae utilem, non ipsum, non patrem, non alium ullum eius necessarium, dimittetis? (282) Qualis enim equus, qualis triremis, qualis expeditio, quis chorus, quod munus, quod tributum, quae benivo-

19) ἡμᾶς Σ. Laur8. vulg. — ὑμᾶς Augl. k. r. s. Recte. sequitur enim πεποιήσθε etc.

281. 1) ἅπαντας Augl. 2. k. r. s. Laur8. — om Mal. 2) νόμων Ald. 3) μὴτ' ἐλ. μῆτε συγγν. hoc ordine §. 257. 4) κλάοντα Aldetc. — κλαιοντα Σ. — κλαίοντα Laur8. Augl. δ. Laur8. — κλάοντα vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 32. 5) ἄλλω k. 6) ὠφεληκέναι r. t. u. Vind3. — ὠφληκέναι Laur8. 7) Cf. §. 199 ibiq. citt. Lexicogr. 8) συναγωγῆς Ω. k. 9) ἐφ' οἷς ἐτέθνηκεν sic Vind7. 10) τὸ Ω. — om pr Laur8. 11) τὸ pr Σ, v add eadem manus? 12) τῶν τούτων Vind4. — γρ. τῶν τοιούτων marg Π. 13) ἀφήσετε inter λαβόντες et τὸν ponunt Augl. 2. k. s. — utrobique et ibi et post τούτου habent r. Laur8, in quo codice inferius punctis notatum est. — ἀφήσετε hic habent Σ. Laur8. vulg. Bone. Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 71.

282. 1) στρατεία Σ. 2) ποῖα χορηγία. τίς χορηγός. vulg. — ποῖα χορηγία, τίς χορός Augl. 2. s. Obs. Ask. Harl. Fel. AldV. (k. s). — τίς χορός. sine reliquis Σ. text Laur8. T. Lind.

νοια, ποῖος κίνδυνος,³ τί τούτων⁴ ἐν παντὶ τῷ⁵ χρόνῳ γέγονεν
 παρὰ τούτων⁶ τῇ πόλει; καίτοι κἂν εἰ ταῦτα πάνθ' ὑπῆρχεν,
 ἐκεῖνα⁷ δὲ μὴ⁸ προσῆν, δικαίως⁹ καὶ προῖκα πεπρεσβευκέναι·⁵
 ἀπολωλέναι δὴπου προσῆκεν αὐτῷ.¹⁰ (283) Εἰ δὲ μήτε ταῦτα¹
 μὴ² ἐκεῖνα· οὐ τιμωρήσεσθε; οὐκ ἀναμνησθήσεσθε,² ὧν³ κατη-
 γορῶν ἔλεγεν Τιμάρχου;⁴ ὥς οὐδέν ἐστι⁵ ὄφελος πόλεως, ἥτις
 μὴ νευρ' ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔχει,⁶ οὐδὲ πολιτείας,⁷ ἐν ᾗ συγ-¹⁰
 γνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μετξον⁸ ἰσχύουσιν,⁹ οὐδ'¹⁰
 ἔλεειν ὑμᾶς οὔτε¹¹ τὴν μητέρα δεῖν τὴν¹² Τιμάρχου, γραῦν γυ-
 ναῖκα, οὔτε τὰ¹³ παιδία, οὔτ' ἄλλον οὐδένα, ἀλλ' ἐκεῖν' ὁρᾶν,
 ὅτι, εἰ προήσεσθε τὰ¹⁴ τῶν νόμων καὶ τῆς¹⁵ πολιτείας, οὐχ εὖ-¹⁵

lentia, quale periculum, quid horum in omni aevo praestitum est ab istis reipublicae? Atqui et si illa praestitisset omnia, nec tamen illud accederet, quod recte et gratuito legationem obisset; interfici cum utique deceret. (283) Quod si neque haec neque illud; non punietis? non reminiscemini, quae in accusando Timarcho dixerit: 'nullum esse usum civitatis, quae nervos contra facinorosos non habeat, nec reipublicae, in qua venia et factio plus valeant legibus, nec vos misericordia moveri oportere matris Timarchi, senis mulieris, nec puerorum, nec denique cuiusquam, sed illud spectandum, vos si legum et reipublicae curam abieceritis, qui vestri

3) ποῖος κίνδυνος Σ. sec m LaurS. vulg. — τίς κίνδυνος Augl. k. s. — ποῖοι κίνδυνοι T. r. Lind. Vind4. II. Laur8. Mal. — ποῖοις κινδύνους pr LaurS. 4) τούτων ἀπάντων sec m LaurS. vulg. — τῶν πάντων sine τούτων Augl. k. s. — τούτων sine aliis Σ. pr LaurS. 5) τῷ om Ald. Fel. Q. Vind4. 6) τούτου Augl. k. r. s. δ. Laur8. 7) ἐκεῖνο vulg. Cf. not. 9. — ἐκεῖνα Σ. pr LaurS. recte. Vid. ἐκεῖνα §. 283. Duo reprehenduntur in legatione, quod non δικαίως et non προῖκα Aeschines ea functus sit. 8) μηδὲ pro μὴ T. 9) τὸ δικαίως LaurS. vulg. — τὸ om Σ. Vid. ad Olynth. III §. 12. 10) αὐτὸν Augl. 2. k. s. Harl. — αὐτῷ Σ. LaurS. vulg.

283. 1) μήτε ταῦτα in marg. Q. 2) ἀναμνήσεσθε Augl. k. r. s. Laur8. 3) ὧν οὗτος vulg. — οὗτος om Σ. Laur8. Augl. (T. k. s.). 4) Τιμάρχον s. 5) ἔστιν vulg. — ἐστ' Σ. LaurS. (T. Vind4. Laur8. II. Mal). 6) ἔχῃ r. Laur8. pr Mal. — ἔχῃ? pr LaurS. 7) πολιτείας Q. 8) πλέον Augl. s. δ. Laur8. — πλεῖον r. 9) ἰσχύει Augl. 2. k. s. δ. 10) οὐ δὴ coniecit Markl. 11) οὐδε Σ. οὐδὲ LaurS. Q. u. Vind3. 12) δεῖ τὴν Augl. 2. k. s. AldV. — δεῖν τὴν Σ. LaurS. vulg. 'Saepe sic transit oratio recta in obliquam.' Schaeferus. — δεῖ τοῦ Ven. δ. — τὴν om t. 13) τὰ om Augl. 2. k. s. 14) τί cod ζ. 15) τὰ τῆς vulg. — τὰ om Σ. LaurS. T.

ρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς¹⁶ ἐλεήσοντας.' (284) 'Ἄλλ' ὁ μὲν τε-
λαίπωρος¹ ἄνθρωπος ἡτίμωται,² ὅτι τοῦτον εἶδεν ἀδικοῦντα,
τούτω δ' ἄθῳ δώσει³ εἶναι; διὰ τί; εἰ γὰρ παρὰ τῶν εἰς
20 αὐτοὺς⁴ ἔξαμαρτόντων⁵ τηλικαύτην ἤξιωσε δίκην Αἰσχίνης⁶
λαβεῖν, παρὰ τῶν εἰς τὰ τῆς πόλεως τηλικαυτῶν ἡμαρτηκότων,
ὧν εἰς οὗτος⁷ ὧν ἐξελέγχεται, πηλίκην⁸ ὑμᾶς προσήκει λαβεῖν
τοὺς ὁμωμοκότας⁹ καὶ¹⁰ δικάζοντας; (285) 'Νὴ Δί',¹ οἱ νέοι

miscreatur, inventuros neminem.' (284) Ille igitur infelix homo ignomi-
nia notatus est, quod istius scelera vidit, isti autem impunitatem conce-
detis? cur? nam si ab iis, qui in ipsos deliquerunt, tantas poenas expe-
ctiit Aeschines, quid in eos, qui tantopere reipublicae nocuerunt, e quibus
istum unum esse constat, a vobis iuratis et iudicibus erit statuendum?

16) αὐτοὺς om Aug2.

284. 1) ἄθλιος Hermogenes Rh. T. III p. 340 W. 2) ἡτίμωται
vulg. — ἡτιμώσεται Laur8. — ἡτιμώσεται Σ sic punctis notatum. De-
fendit Cobetus futurum Var. lect. p. 117. 'Congruentius futuro quod
sequitur, δώσει. Sensus: *sinetis manere ἄτιμον?* non reddetis ei τὴν
ἐπιτιμίαν?' Schaeferus. — ἡτιμώται τε καὶ ὕβρισταί Hermogenes.
Sequitur rhetor ut solet vulgatam lectionem et auxit locum e §. 287.
Timarchus quidem dicitur suspendio vitam finisse exitu iudicii non ex-
pectato. Vid. Frank. ad Aeschin. Timarch. p. XXXIII. Hoc si verum
est, ἡτιμώσεται ferri non potest, sed servandum praeteritum ἡτιμώται.
cf. §. 257: ἡτιμώσεν. Sed e postposito καὶ ὕβρισταί post ἀπόλωλε
§. 187 apparet, hoc non de exitu vitae, sed de infamia intelligendum
esse, observante Weiskio De Hyperbole P. II p. 18. Ideo Grammatici
illud narrantes errasse Frankio l. c. et Specimin. Edit. Aeschin. pp. 9 sqq.
aliisque viris doctis videntur verbis ἀπόλωλε §. 285, ἀπόλωλε §. 287 et
τὸν μὲν ἀνῆρχε §. 2 male intellectis seducti (Taylor. ad Libanii
Argum. §. 4). At equidem rationem non video qua traditio sic descri-
pta sit, si falsa esset omnino, omnes autem scriptores consentiant, si
censes Timarchum iudicio esse condemnatum vereque ἡτιμωμένον (Arn.
Schaefer. Dem. T. II p. 321), sed post iudicium eum infamiam non to-
leraturum manum sibi attulisse. Futurum autem in Σ et Laur8 ori-
ginem debere potest proximo futuro. Infamia notatus etiam mortuus
infamis manebat. 3) δώσει Π. 4) αὐτοὺς pr Σ? vulg. — αὐτοὺς
Aug1. s. Vind4. Π. Laur8. — αὐτοὺς Mal. — αὐτὸν corr Σ, v in era-
sis (vs?). Sic etiam Reiskius in translatione de coniectura. — αὐτὸν
Laur8. 5) ἔξαμαρτανόντων vulg. — ἔξαμαρτόντων Σ. Laur8. (Vind4.
Π). 6) αἰσχίνης δίκην r. Laur8. 7) οὗτος εἰς r. Vind4. Laur8.
8) πηλίκην Q. 9) ὁμωμοκότας Ald. Fel. 10) 'Tolle hoc inutile καὶ,
ut sententia sit, quae esse debet: qui non prius quam dicto iureiurando
ad ferendam sententiam proceditis.' Reiskius. Assentitur Schaeferus,
at vid. Doberenz. l. c. p. 12.

γὰρ ἡμῖν² δι' ἐκεῖνον ἔσονται τὸν ἀγῶνα³ βελτίους. Οὐκοῦν²⁵
καὶ διὰ τόνδ'⁴ οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύε-
ται τῇ πόλει. προσήκει δὲ⁵ καὶ τούτων φροντίζειν. Ἵνα τοί-
νυν εἰδῇθ'⁶ ὅτι καὶ τοῦτον⁷ ἀπώλεσε τὸν Τίμαρχον οὐ μὰ Δί'
οὐχὶ τῶν ὑμετέρων⁸ παίδων, ὅπως ἔσονται σώφρονες, προο-
ρῶν (εἰσὶν γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ νῦν σώφρονες. μὴ⁴³³
ἄρ' οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτῳ⁹ καὶ Αἰσχί-
νοβ σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους), (286) ἀλλ' ὅτι
γούλευων ἔγραψεν, ἃν τις ὡς Φίλιππον ὅπλα ἄγων¹ ἄλῳ ἢ⁵
σκεύῃ τριηρικῇ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. (σημεῖον δέ.²
πόσον³ γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον⁴ Τίμαρχος; πολύν. οὐκοῦν
τοῦτον⁵ ἦν Αἰσχίνης⁶ ἅπαντ' ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐδεπώποτ'
ἡγανάκτησεν οὐδὲ δεινὸν ἡγήσατ' εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ὁ τοι-

(285) 'At hercule adolescentes propter illud iudicium nobis erunt meliores.' Igitur etiam propter hoc iudicium ii qui versantur in republica, per quos summa reipublicae agitur. est autem et horum habenda ratio. Ut autem sciatis ab isto etiam hunc Timarchum eversum esse non (ita me dii ament) de liberis vestris, quo illi essent modesti, sollicito (sunt enim, Athenienses, nunc quoque modesti. absit ut eo respublica redigatur, ut Aphobeto et Aeschine moderatoribus indigeant iuniores), (286) sed quod ille senator rogavit ut, si quis convincatur arma vexisse ad Philippum aut armamenta triremium, morte id esse puniendum. (cuius rei hoc signum est: nam quandiu rempublicam administravit Timarchus? diu. eo igitur omni tempore in urbe fuit Aeschines, et nunquam aegre tulit aut grave esse duxit,

285. 1) δ' pr Ω. 2) ὁμῶν Ald. Mor. — ὅμῃν Fel. Augl. k. r. s. Ven. secundus corr Π. Laur8. — ἡμῶν Bav (non F?). Vind4. — ἡμῖν Σ. Laur8. vulg. 'Quod aliquanto melius est quam ὅμῃν, ut in hypophora dictum.' Schaeferus. 3) τὸν ἀγῶνα ἔσονται Mor. Augl. k. s. — ἔσονται τὸν ἀγῶνα Σ. Laur8. vulg. 4) τῶνδε Ald. Mor. — τόνδε Σ. Laur8. vulg. — τοῦτόν γε Augl. 2. k. (s?). — τούτων γε codd β. s. (s?). — τόνδε καὶ T. 5) τοίνυν loco δὲ Augl. 2. s. 6) εἰδῇθ' Vind4. 7) τοῦτον Paul. Post ἀπώλεσε est hypostigme in Reiskia etc. 8) ἡμετέρων Augl. k. 9) γε. ἀτρομήτου marg Π.

286. 1) ἄγων ὅπλα r. Vind4. Π. Laur8. Mal. — ὅπλα om pr Laur8, versum finiens, eadem ante lineam adscr. 2) δέ om pr Σ, add antiq. 'Particulam ne posse quidem omitti quovis pignore contenderim.' Shilleto. Nec mihi praesto est exemplum particulā carens. nam quae descripsit Krüger. Gr. §. 57, 10, ann. 12 et 14 κεφάλαιον Isocrat. Paneg. §. 62. Areop. §. 35, habent particulam: κεφάλαιον δέ. Exciderit fortasse ob praecedens v. 3) ὅσον s. 4) χρόνον om s. 5) τοῦτον χρόνον AldV. ParThiersch. 6) αἰσχίνης pr Ω.

- 10 οὗτος λέγει, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν.)⁷
 Λέγε δὴ⁸ μοι τὸ ψήφισμα λαβὼν αὐτὸ τὸ τοῦ⁹ Τιμάρχου.¹⁰

ΨΗΦΙΣΜΑ.

- 15 287. Ὁ¹ μὲν τοίνυν ὑπὲρ ὑμῶν γράψας μὴ ἄγειν ἐν τῷ
 πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ὄπλα, εἰ δὲ μὴ, θανάτῳ ζημιουῖσθαι,²
 ἀπόλωλε καὶ ὕβρισται, ὃ δὲ καὶ τὰ³ τῶν ὑμετέρων συμμάχων
 ὄπλ' ἐκείνῳ παραδοὺς οὐτοσί⁴ κατηγορεῖ,⁵ καὶ⁶ περὶ πορνείας
 ἔλεγεν, ὃ γῇ καὶ θεοί, δυοῖν μὲν κηδεσταίν⁷ παρεστηκότων,⁸
 20 οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε,⁹ Νικίου τε τοῦ βδελυροῦ,
 ὃς ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν εἰς Αἴγυπτον¹⁰ Χαβρία, καὶ τοῦ καταρά-
 του Κυρηβίωνος,¹¹ ὃς ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσώπου¹²

si homo illis moribus contiones haberet, donec in Macedoniam profectus se ipsum mercede locavit.) cape iam ipsum Timarchi decretum et recita.

287. Qui igitur pro vobis rogavit, ne belli tempore ad Philippum arma ferrentur, sin quis fecisset, id capitale fore, periit et contumelia est affectus, iste autem, qui et iam vestrorum sociorum arma illi tradidit, accusavit et de stupro disseruit, proh divum atque hominum fidem, duobus suis generis assistentibus, quos si vos vidissetis, exclamavissetis, Nicia illo vecordi, qui se in Aegyptum profecturum mercede locavit Chabriae, et homine execrando Cyrebione, qui in pompis absque persona comessatur.

7) ἐμίσθωσε Φιλίππῳ Mor. Augl. k. r. s. Laur8. — Φιλ. om Σ. Laur8. vulg. 8) δὴ om r. II. Laur8. Mal. 9) τοῦ om k. 10) Τιμάρχου. λέγε. Aug2. Cf. §. 276.

287. 1) Ὁ initiale om Laur8. 2) ζημιωθῆναι cod δ. 3) κατὰ pro καὶ τὰ Aug2. 4) οὕτωςί r. 5) κατηγορεῖ Ald. Fel. Augl. k. r. — κατηγορεῖ Σ. Laur8. vulg. 6) καὶ om t. 7) κηδεσταῖ pr Ω.

8) παρεστηκότων Laur8. vulg. — παρεστηκότων v. — παρεστηκότων Σ. antiq oin superscripsit. F (non Bav?). Cf. Gramm. Matthiae §. 436, 3. Kühner. §. 426. Krüger. p. 274 ed. 2^{ae}. Bernhard. Synt. p. 420. 9) ἀνεκράγοιτε Ald. Fel. Cf. AnecdBkk. p. 29. 10) εἰς Αἴγυπτον ἐμίσθωσε Aug2. 11) Κυρηβίωνος Mor. Vind7. codex unus Harpocratonis et Var. lect. Athen. VI p. 242 D. — κηρυβίωνος Fel. Bav. — κυρηβίωνος Ald. Ω. F. T. t. u. v. — κυριβίωνος cod δ. cf. Var. lect. schol. ad Aeschin. p. 70 ed. Dind. — κυρηβίωνος Laur8. Φ. r. Vind3. 4. II. Laur8. Mal. Hermogenes T. III p. 307 W. Maximus Plan. Rh. T. V p. 529 W. Schol. ad Aeschin. (Augl. k. s). Cf. Harpocr. Phot. Suid. s. vv. Κυρηβίων et Ἐπικράτης. — κυρηβίωνος Σ. Cf. Κυρήβια in BekkAnecd. p. 272. Meursii Lectt. Att. Lib. I cap. 4. 'Certa res est ex ratione metrica.' Shilleto. 12) προσώπειον vulg. Item Iohann. Sic. Rh. T. VI p. 383. — προσώπου Σ. Laur8. Augl. (k. s). Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ νεώτεροι λεί-

καυμάζει. καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ¹³ τὸν ἀδελφὸν ὄρων Ἀφόβητον. ἀλλὰ δῆτ'¹⁴ ἄνω ποταμῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πάντες οἱ¹⁵ περὶ τὰ πορνείας ἐρρῶνσαν λόγοι.

288. Καὶ μὴν εἰς¹ ὅσῃν² ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡμῶν³ ἢ τοῦτον⁴ πονηρία⁵ καὶ ψευδολογία καταστήσας⁶ ἔχει, πάντα τὰλλ' ἀφείδς, ὃ⁶ πάντες ὑμεῖς ἴσ' ἐραῶ. πρότερον⁷ μὲν γάρ, ὃ⁸ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί⁹ παρ' ὑμῖν¹⁰ ἐψήφισται, τοῦτ' ἐπετήρουν οἱ¹¹ ἄλλοι πάντες Ἕλληγες, νῦν δ' ἡδη¹² περιερχόμεθ' ἡμεῖς, τί

sed quid haec dico? ut fratrem videns Aphobetum. Sed illo die sane omnes de impudicitia orationes adverso, quod aiunt, amni fluxerunt.

288. Verum quanta infamia urbem nostram istius improbitas et mendacitas affecerit, omnibus relictis ceteris, quod notis omnes vos dicam. Olim, Athenienses, quid a vobis decretum esset, hanc rem observabant ceteri Graeci omnes. nunc autem iam obambulamus nos, quid visum

γούσιν αὐτὸ πρόσωπειον, ἐν δὲ τοῖς ἀρχαιοτέροις βιβλίοις εὐρίσκεται τὸ πρόσωπον. Scholiasta. Πρόσωπα τὰ τῶν ὑποκριτῶν Ἀττικοί, προσωπεῖα Ἕλληγες. Möris. ibiq. Piers. 13) ἀλλὰ δὴ Mal. 14) δὴ τὰ r. u. Aug2. Laur8. 15) ὅσοι οἱ vulg. — ὅσοι om Σ. Laur8. T. Aug1. k. s. Lind. Ven. punctis notavit AldB. — οἱ om F. Φ. r. δ. Vind4. — οἱ ossoi Bav. cf. Benseler. Hiat. p. 99. — ὅσοι inter es et oi facillime et oriri et perire poterat. Sed videmus esse variam lectionem h. l. οἱ et ὅσοι. Quamquam invenitur πάντες ὅσοι cum uno verbo constructa formula, non tamen πάντες ὅσοι οἱ.

288. 1) εἰς om Vind3. pr Mal, in quo add Chr. 2) ὅσῃν ἀλεχύνῃν καὶ Mor. Aug1. k. r. s. Laur8. — ἀλεχύνῃν καὶ om Σ. Laur8. vulg. 3) ἡμῶν Σ. Laur8. vulg. — ὑμῶν Aldetc. — om Vind4. Mal. 4) τοῦτων Aug1. 2. s. (k. r). 5) βδελυρία Laur8. r. γρΦ. Vind4. Π. Laur8. Mal. 6) ὃ F. Aug1. 2. δ. k. s. — ὃ Σ. Laur8. Bav. vulg. — om Mor. 7) πρῶτον v. 8) γὰρ om Ω. t. u. v. Vind3. 7. 9) 'τί non inusitatum est pro ὅ,τι. num vero Demosthenes sic eo sit usus, in dubio relinquam. equidem malim ὅ,τι παρ' ὑμῖν ἐψήφιστο aut ἐψηφίσεται.' Reiskius. 'Vulgata est sanissima. Quod enim solemnī ratione demonstrativi πλεοναστικῶς usurpandi subilicetur τοῦτ', non referendum est ad solum τί, sed ad totum hoc τί παρ' ὑμῖν ἐψηφίσεται. Cf. quod statim sequitur, τί δίδονται . . . σκοποῦντες. Reiskii autem errorem opinantis τίς dici posse pro ὅστις dudum confutavit Reizius Praefatt. ad Herodot. et ad Chrestom. Gr.' Schaeferus. 10) ὑμῖν corr Laur8 ex ὑμῶν. — ἡμῖν Ω. Aug1. k. t. u. δ. 11) Ἕλληγαν r. — om Vind4. Mal. 12) δὲ δὴ sec m Laur8. vulg. — δ' ἡδη Anonym. Rh. T. VIIb p. 1078 W. Σ. pr Laur8. Φ. Aug1. 2. k. r. s. Vind4. Π. Laur. Mal. — Proximum ὑμεῖς in Dindorfia rec. operardm error est.

δέδοκται τοῖς ἄλλοις, σκοποῦντες, καὶ ὠτακουστοῦντες, τί¹³ τὰ
τῶν Ἀρκάδων, τί τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων, ποῖ¹⁴ πάρεισι Φίλιπ-
πος, ξῆ, ἣ τέθνηκεν. οὐ¹⁵ τοιαῦτα¹⁶ ποιοῦμεν;¹⁷ (289) Ἐγὼ
δ' οὐ¹ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ξῆ,² ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκεν
τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. οὐδὲ φοβεῖ με
Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ὑμῖν³ ὑγιαίνει, ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῖν⁴ ἄδεια
γενήσεται τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρεῖν βουλομένοις, καὶ συνε-
ροῦσι⁵ τινες τούτοις τῶν ὑφ' ὑμῶν⁶ πεπιστευμένων, καὶ πάντα
τὸν ἐμπροσθεν⁷ χρόνον ἀρνούμενοι μὴ⁸ πράττειν ὑπὲρ Φιλίπ-
που, νῦν ἀναβήσονται, ταῦτα φοβεῖ με. (290) Τί γὰρ δὴ
ποτε,¹ Εὐβουλε, Ἡγησίλεω² μὲν κρινομένω,³ ὃς ἀνεψιὸς ἐστὶ
15 σοι, καὶ⁴ Θρασυβούλῳ πρῶτῳ, τῷ Νικηράτου⁵ θείῳ, ἐπὶ μὲν

sit ceteris speculantes, atque auscultantes, quid Arcades, quid Amphycitiones, quo proficiscatur Philippus, vivatne au obierit. nonne talia facimus? (289) Ego vero id non vereor, vivatne Philippus, illud vereor, reipublicae odium in facinorosos et vindicta obierit. nec mihi terrori est Philippus, si vestrae res sanae sint, sed si apud vos impunitas erit proposita iis qui illi mercede servire non recusant, et illis quidam patrocinauntur, quibus vos fidentes rem mandastis, et, qui omni superiore tempore negaverunt se causam Philippi agere, nunc suggestum conscenderent, haec mihi terrori sunt. (290) Cur tandem, Eubule, Hegesileo reo, qui consobrinus tuus est, et nuper Thrasybulo Nicerati avunculo, quum prima suffragia

13) τί γὰρ s? 14) ποιεῖ, Anonymus Rh. 15) εἰ cod δ. 16) ταῦτα Aug1. 2. k. e. δ. 17) ζητοῦμεν; Anonymus Rh.

289. 1) οὐ τοῦτο Hermogenes T. III p. 326 W. Iosephus Rhac. Rh. T. III p. 502 W. 2) ξῆ, ἣ τέθνηκεν Hermogenes. Iosephus. — εἰ ξῆ ἣ τέθνηκε Φίλιππος Anonym. Rh. T. VIIb p. 889 W. 3) ὑμῖν Aug1. 2. r. s. Laur8. — ἡμῖν k. — ὑμῶν Σ. LaurS. vulg. Alia ratio est §. 342: ἂν τὰ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς ἐφεσθῇ. II. l. dativum praefero. τὰ παρ' ὑμῖν i. q. res vestrae. — τὰ παρ' ὑμῶν i. q. res gestae a vobis. 4) ἡμῖν Σ. LaurS. T. k. — ὑμῖν vulg. — ἡμῖν F. 5) συναίρονσι Σ, ε est antiq. 6) παρ' ὑμῶν r. — παρ' ὑμῖν Laur8. β. ε. δ. (s?). — γρ. παρ' ὑμῖν παρ' ἡμῖν Aug1. 2. k. (s?). — ὑφ' ὑμῶν Π. 7) ἐμπροσθεν omnes libri, nisi fallor. 8) μὴ om Aug2.

290. 1) που Φ. — Cit. Iohannes Sic. Rh. T. VI p. 433. 2) ἡγη-
σεται pr Σ, λ add antiq. — ἡγησίλεω LaurS. 3) ἡγησίλεω μὲν κρι-
νομένου Schol. 4) καὶ πάλιν Hermogenes Rh. T. III p. 345. 5) νει-
κηράτου Aug1.

τῆς πρώτης ψήφου, οὐδ' ὑπακούσαι καλούμενος ἤθελες,⁶ εἰς δὲ⁷ τὸ τίμημα⁸ ἀναβὰς ὑπὲρ μὲν ἐκείνων⁹ οὐδ' ὅτιοῦν ἔλεγες, ἰδέου δὲ τῶν δικαστῶν συγγνώμην ἔχειν σοι, εἴτα, ὑπὲρ μὲν¹⁰ συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων οὐκ ἀναβαλνείς, ὑπὲρ²⁰ Αἰσχίνου δ'¹¹ ἀναβήσει;¹² (291) ὅς,¹ ἥνίκ' ἔκρινεν Ἀριστοφῶν Φιλόνεικον² καὶ δι' ἐκείνου τῶν σοι πεπραγμένων κατηγορεῖ,³ συγκατηγορεῖ μετ' ἐκείνου σου,⁴ καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν⁵ εἰς ἐξητάζετο. ἐπειδὴ⁶ δὲ σὺ⁷ μὲν τουτουοῖ δεδιξάμενος⁸ καὶ φήσας⁹ καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ δεῖν ἤδη καὶ χρήματ' εἰσφέρειν καὶ τὰ²⁵ θεωρικὰ στρατιωτικὰ ποιεῖν, ἢ χειροτονεῖν¹⁰ ἃ συνέπε μὲν οὐτος, ἔγραψεν δ' ὁ βδελυρὸς Φιλοκράτης, (292) αἰσχρὰν¹ ἀντ'

ferrentur, ne obtemperare quidem advocantibus voluisti, et ad aestimationem causae progressus pro illorum defensione nec quidquam dixisti, sed iudices precatus es, ut veniam tibi darent, ergo hominibus cognatis et necessariis non patrocinaris, Aeschini autem patrocinaberis? (291) qui, quum Aristophon reum ageret Philonicum et per hunc tua acta accusaret, una cum illo te accusavit et in inimicis tuis fuit, quocum autem, quum tu quidem minis in hos et dictis, aut iam in Piraeum esse descendendum et pecuniam conferendam et theatralem in militarem convertendam, aut iubenda quae iste collaudaverat, et nefarius Philocrates rogaverat, (292) ut

6) ἡθέλησας vulg. — ἤθελες Σ. LaurS. T. γρ F. Lind. Vind4.

ἡθελες

Π. Mal. — ἡθέλησας Bav. 7) εἰς τε Mor. (Aug1). — εἰς δὲ Σ. LaurS. vulg. 8) βῆμα Alt. β. Bodl. Less. 9) ἐκείνου Paulin. 10) post μὲν inseruit τῶν 2 corrector Π. 11) οὐδὲ Aug1. 12) ἀναβήσῃ vulg. — ἀναβήσει Σ. LaurS. pr Π. Cf. Prolegg. Gramm. §. 80.

291. 1) ὅς om pr LaurS, eadem inseruit. 2) Φιλόνεικον Q. Aug1.

k. s. u. Vind3. corr Mal. — φιλονείκον v. 3) κατηγορεῖ καὶ pr LaurS, καὶ deletum est. 4) σου Mor. Dind. 5) τῶν σῶν ἐχθρῶν r. Vind4. Π. LaurS. Mal. 6) ἐπεὶ Q. 7) σὺ om Aug2. 8) δεδιξάμενος Ald. Mor. corr k. — διαδεξάμενος Fel. — δεδιξάμενος Σ. LaurS. vulg. — δεδιξάμενος Aug1. pr Π (corr ei in ε). — δεδιξάμενος AldB. — δεδιδαξάμενος Q. Vind3. — διδαξάμενος Appfr. — δεδοιξάμενος Less. — ἀποδεξάμενος ParThiersch. e Wolfianis. 9) ἐφησθα sine καὶ Seager in Diar. Class. LVI p. 255. — φήσεις ParThiersch. Cf. §. 292 not. 2. 10) post χειροτονεῖν in AldB est signum aliquid inserendi, margo repetit signum, nihil addit.

292. 1) Φιλ., ἐξ ὧν αἰσχ. LaurS. vulg. — ἐξ ὧν om pr Σ, add antiq. Secundum vulgatam lectionem frigide narratur turpem pacem factam esse. — αἰσχρὰν ante συνέβη ponunt Aldetc.

ἰσῆς ὑμῖν² γενέσθαι³ τὴν εἰρήνην, οὗτοι δὲ⁴ τοῖς μετὰ ταῦτ'⁵
 turpis pax fieret vobis pro aequa, isti autem perpetratis postea sceleribus

2) ἀντὶ καλῆς συνέβη LaurS. vulg. — ἀντ' ἰσῆς συνέβη Augl. 2. k. s. punctis notatum AldV. Cf. §. 334. — αὐτῆς ὑμῖν sic fortasse pr Σ, cuius corr antiq in spatio 9 literarum (sive si spatium inter duo singula vocabula pro duabus numerata detrahis, 7 literarum) nunc prorsus erasarum scripsit καλῆς συνέβη. 'Haec a correctore posita sunt loco pauciorum literarum capace. et opus est verbo secundae personae, apto ex illis δεδιξάμενος καὶ φήσας, quale ἐποίησας.' Bekkerus. 'Manifestum est duplicem huius loci extitisse lectionem, alteram veterem, cuius sensum addendo ἐποίησας declaravit Bekkerus, αἰσχροὺς ἀντ' ἰσῆς ἐποίησας γενέσθαι τὴν εἰρήνην, alteram a correctore profectam, ἐξ ὧν αἰσχροὺς ἀντ' ἰσῆς συνέβη γεν. τὴν εἰρ.' Dindorfius. 'Cum scriptura vulgata ἐξ ὧν etc. simile constructionis ἀναισχροδοτοῦ exemplum, de quo vid. ad p. 1010, 26, comparavit Shilleto et ante eum Bernhardys in Syntax. p. 471. quo ego quoque eram usus, nisi codicis Σ scriptura fecisset ut ego aliique de veritate lectionis vulgatae dubitarem. Quamquam fieri potest, ut nimium tribuerimus unius codicis auctoritati. Cum ἀντὶ καλῆς αἰσχροὺς comparatur p. 460, 4: ταύτην (τὴν δόξαν) ἀντὶ καλῆς αἰσχροὺς τῇ πόλει περιπαῖται.' Idem. Pro ἀντὶ καλῆς συν. γεν. τὴν Dobraeus coniecit: ἀντιπλάξω τὴν. Turicenses inter ἀντὶ et γενέσθαι signum lacunae posuerunt. 'Quum nominativi δεδιξάμενος et φήσας suspensī essent, quo referrentur quaerebatur. Ac Reiskius quidem quum ad διήλλαξαι, quod in fine sententiae legitur, eos referret, iure a Schaefero notatus est. Una tantum, si vulgatam scripturam retinemus, ratio extat nominativos explicandi, quam optime vidit Schaeferus. nam participia illa non cohaerere syntactice cum διήλλαξαι, sed ad ea e sequentibus πάντ' ἀπολώλεκας subaudiri oportere monet. — Sed de scriptura codicis Σ, quam verissimam nobis videri diximus, paulo accuratius explicemus. Habemus igitur haec: Ἐπειδὴ σὺ — φήσας — αἰσχροὺς ἀντ' ἰσῆς συνέβη γεν. τὴν εἰρ. At, inquit, haec non cohaerent. Non syntactice quidem, sed nonne id ipsum, quod Bekkerus desideravit, exprimitur verbis κατὰ τὸ σημαίνόμενον intelligendis ita: ἐπειδὴ σὺ — αἰσχροὺς — γενέσθαι τὴν εἰρήνην ἐποίησας? Scilicet ex mutata verborum constructione, cuius causa in intercapedine inter nominativos illos et συνέβη quaerenda est, ut multis aliis in locis, orta est hic quoque anacoluthia. Exempla compara haec: Spud. §. 5 p. 1020, 13. Calipp. §. 5 p. 1237, 8. ibiq. Schaefer. Nicostr. §. 20 p. 1253, 7. ibiq. Schaefer. Polycl. §. 52 p. 1222, 23. Cor. trier. §. 4 p. 1229, 16. Theocrin. §. 65 p. 1342, 15. ibiq. Schaefer. Funkhae-nel. Quaest. Dem. p. 51 sqq. At συνέβη certissime pr Σ ignorat. Est quidem h. l. anacoluthia, sed lenissima, si praeeunte Schaefero ad σὺ cogitatione suppleas πάντ' ἀπολώλεκας. Infinitivus autem γενέσθαι (omisso συνέβη) appositus est ad χειροτονεῖν ἃ συνεῖπε etc. acerbe explicandum. 3) γεγενῆσθαι Augl. k. s. δ. 4) δ' ἐπειδὴ vulg. — διῇ ἐπειδὴ coniecit Wolfius, 'ut sit repetitio ἐν τῇ ἀποδόσει propter pro-

ἀδικήμασι πάντ' ἀπολωλέκασι· τηνικαῦτα διήλλαξαι.⁶ καὶ ἐν 435
 μὲν τῷ δήμῳ κατηρῶ⁷ Φιλίππῳ⁸ καὶ κατὰ τῶν παίδων ὤμνους⁹
 ἢ μὴν ἀπολωλέναι Φίλιππον¹⁰ ἂν βούλεσθαι,¹¹ νῦν δὲ βοηθή-
 σεις¹² τούτῳ; πῶς οὖν ἀπολείται,¹³ ὅταν τοὺς παρ' ἐκείνων¹⁴
 δωροδοκοῦντας σὺ¹⁵ σώξης; (293) Τί γὰρ δὴ ποτε Μοιροκλέα¹
 μὲν ἔκρινας,² εἰ παρὰ³ τῶν⁴ τὰ⁵ μέταλλ' ἐωνημένων εἰκοσιν

omnia perdidissetis, tum in gratiam rediisti. Et pro contione quidem Philippo male dixisti et per liberos tuos iuravisti sane te cupere ut Philippus periret, nunc autem isti opitulaberis? Qui peribit igitur, si, quos ille corruptit largitionibus, tu servaris? (293) Cur tandem Moeroelem accusavisti, si a singulis eorum, qui metalla conduxerant, vicenas drach-

linitatem τῆς προτάσεως. — δὲ sine ἐπειδὴ Σ. pr LaurS. Augl. 2. δ. ε. Lind. corr Π. AldV. (T. k. s). 'Vere om. Neque enim, quod visum est Reiskio, filum orationis sepositum, ut sit post parenthesin, resumitur, sed duo diversa inter se opponuntur, σὺ μὲν et οὗτοι δὲ, ambo illa pendentia ab uno ἐπειδὴ p. 434, 23.' Schaeferus. 5) ταῦτα pr

LaurS, cuius sec: τὰντ' οἱ. 6) διήλλαξαις ἂν sic ParThiersch. 7) κατηγορῶι Σ, in quo γο paene delotum est. terminatio debetur sequentis vocabuli casui. — κατηγορῶν Aldetc. LaurS. margo Ω. T. r. t. γο F. γο Φ. corr v. Vind3. 4. Π. LaurS. Mal. — κατηγορῶ Φ. pr. v. — κατηρῶ Indd. vulg. 8) Φιλίππον Aldetc. LaurS. margo Ω. F (non Bav). T. Φ. r. Vind4. Π. LaurS. Mal. Cf. not. 7. — Φιλίππῳ Indd. Σ. vulg. — Delet Dobraeus, supplens σαντιῶ et citans Cor. p. 320, 8. At h. l., ubi sequitur κατὰ τῶν παίδων, necessario quisque suppleret τοῖς παισὶ. 9) καὶ ἐν ὤμνους omissis mediis Ω, cuius margo καὶ ἐν μὲν etc. addita habet. 10) v in Φίλιππον est sec man LaurS. 11) Φ. ἂν βούλησθε Ald. Ω. t. u. Vind3. — Φιλ., ἂν βούλησθε Mor. cum interpunctione. — Φ. αἱ.

βούλησθε v. 12) βοηθήσεις Ald. Fel. 13) ἀπο λείται Σ cum spatio duarum literarum raso, fortasse λω. 14) ἐκείνῳ Augl. k. δ. 15) σὺ om Φ. δ.

293. 1) μυροκλέα Aldetc. Ω. F. textus Bav. t. u. Vind3. 7. Suidas suo ordine. — μοιροκλέα Σ. LaurS. vulg. Harpocr. α. v. 'Correxī Μοιροκλέα. nam eiusmodi nomina in κλῆς exeuntia paene solummodo formantur a nominibus deorum, ut Διοκλῆς, Ἡρακλῆς. sic quoque Μοιροκλῆς a deabus Μοίραις.' Reiskius. At etiam Ἐργοκλῆς (§. 180), Πασικλῆς, Περικλῆς, Πατροκλῆς, Τερψικλῆς, Φιλοκλῆς, Χαρικλῆς etc. cf. Gerhard. in Berol. Acad. Menstr. 1850 Oct. p. 669. De Moerocele vide Meursii Lectt. Att. Lib. I cap. 13. Ruhnken. Hist. Orr. p. LXXIX sq. = 156 R. 2) ἔκρινες Augl. k. s. s. AldV. AldT. Vind7. Mal. — ἔκρι-
 νας Σ. vulg. — ἔκρινες LaurS, s et punctum sec m. Non eadem est ratio §. 294: ἐκείνους σὺ ἔκρινες, ubi amborum causae coniunguntur, sed n. l. Cephisophontis persecutio continuata esse dicitur (ἐδίωκες), Moeroelis omnino praeterita. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98. 3) περὶ cod β.

ἔξελεξε δραχμαῖς παρ' ἐκάστου, καὶ Κηφισοφῶντα¹ γραφὴν λε-
 ρῶν χρημάτων ἐδίωκες, εἰ τρισὶν ὕστερον ἡμέραις ἐπὶ τὴν
 10 τράπεζαν ἔθηκεν ἐπὶ μνᾶς, τοὺς δ' ἔχοντας, ὁμολογούντας,
 ἔξελεγχμένους² ἐπ' αὐτοφώρῳ³ ἐπὶ τῷ τῶν συμμάχων ὀλέθρῳ
 ταῦτα πεποιηκότας, τούτους οὐ κρίνεις,⁴ ἀλλὰ καὶ σώζειν κε-
 λεύεις; (294) Καὶ μὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶ φοβερά καὶ προνοίας
 15 καὶ¹ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα,² ἐφ' οἷς δ' ἐκείνους [σύ]³ ἐκρι-
 νες,⁴ γέλως, ἐκείνως⁵ ὄψεσθε.⁶ Ἦσαν⁷ ἐν Ἡλιδι κλέπτοντες
 τὰ⁸ κοινὰ τινες; καὶ μάλ' εἰκός γε.⁹ ἔστιν οὖν ὅστις μετέσχεν¹⁰
 αὐτόθι νῦν τούτων¹¹ τοῦ καταλύσαι τὸν δῆμον; οὐδὲ εἰς.¹² τί
 δέ;¹³ ἦσαν,¹⁴ ὅτ' ἦν Ὀλυνθος, τοιοῦτοί τινες ἄλλοι; ἐγὼ μὲν

mas exegerat, et Cephisophonem ob sacram pecuniam reum egisti, si
 triduo post statam diem septem minas in mensa (sacra) posuerat, eos
 vero, qui habent, fatentur, convicti palamque deprehensi sunt fecisse illa
 in sociorum perniciem, eos non accusas, sed etiam servari iubes? (294)
 Atqui haec esse formidabilia et magnam requirere prudentiam et cautio-
 nem, ea vero, quorum illos accusasti, ridicula, illo modo perspicietis:
 Fueruntne Elide quidam aerarii peculatores? omnino probabile est fuisse.
 Fuitne igitur quisquam horum ibi nunc adiutor abrogandi status popu-
 laris? ne unus quidem. Quid, fueruntne, Olyntho incolumi, alii quidam

4) τὸν *Ω*. 5) τὰ om Ald. Fel. *Ω*. *ι. υ. v.* 6) *Κηφισοφῶντος* AldT. —
κησιφῶντα r. Aug2. 7) *ἐλεγχμένους* v. γρ *υ*. 8) *αὐτοφώρῳ* pr *Σ*.
Ω. — Proxime sequens *ἐπὶ* pronuntiandum certe est, si non scriben-
 dum *πλ*. 9) γρ. *τούτους δέ* (sic, non sine δέ) *οὐ μόνον οὐ κρίνεις*
 marg antiq *Σ*. Pariter interpretatus est Wolfius (sine δέ).

294. 1) καὶ om *Ω*. — *προνοίας καὶ* om Aug1. *k. s.* 2) *προσδεό-
 μενα πολλῆς* *Ω. υ.* 3) *σύ* om Aug1. *k. s.* 'Melius opinor abest.'
 Schaeferus. 'Nam non in eo qui, sed in ea re quam Aeschines
 ad iudices detulit, oppositio est.' Benselerus. Quia etiam *Σ* prono-
 men servavit, delere non ausus sum. uncis circumdedi, ortum esse pot-
 est e proximis literis *σε*. Habet illud etiam LaurS. 4) *ἐκρινας* Ald.
 Fel. *s.* Cf. §. 293. 5) *ἐκείθεν* vulg. — *ἐκείνως* *Σ*. LaurS. T. γρ *F*.
 (Est varians lectio *ἐκείθεν*, non superioris *ἐκείνους* ante *σύ*. Erravit
 Bekkerus). Cf. Lept. §. 61: *Μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλιστ' ἄν, ἐκείνως εἰ
 λογίσαισθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς*. Theocrin. §. 42: *ἐκείνως δῆλον ὅτι*
ἔσται. 6) γρ. *ἐκείθεν εἰσεσθε* marg antiq *Σ*. — — *ὄψεσθαί* LaurS.
 7) *ἦσαν δέ* *Ω. ι.* Vind3. 8) τὰ om Lind. 9) καὶ μάλ' εἰκότως γε
 coniecit Hirschig. Philol. T. V p. 332. — γε om Aug1. *k. s.* — — AldV ad
μάλα rolatum dat *ναί*, interpretamentum. 10) *μετέσχην* Aug1. 2. *k. r. s.*
 LaurS. 11) *τούτων*? LaurS correctum e *τούτων* a sec man. 12) *οὐδεις*
 Aug1. marg Mor. (*s?*) 13) *τί δέ* om Aug1. *k. s.* 14) *οὐκ ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ*,
 coniecit Lambinus. At facillime e proximis *ἐν Ὀλύνθῳ* supplentur.

οιομαι.¹⁵ ἄρ' οὖν¹⁶ διὰ τούτους ἀπώλει¹⁷ Ὀlynθος; οὐ. τί¹⁸ 20
 δέ; ἐν¹⁹ Μεγάροις οὐκ οἴεσθ' εἶναι τινα καὶ²⁰ κλέπτην καὶ
 παρεκλόντα²¹ τὰ κοινά; ἀνάγκη, καὶ πέφηνεν.²² τίς²³ αἷ-
 τιος²⁴ αὐτόθι νῦν τούτων²⁵ τῶν²⁶ συμβεβηκότων πραγμάτων;
 οὐδὲ εἰς. (295) ἀλλὰ ποῖοι τινες¹ οἱ τὰ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'² 25
 ἀδικοῦντες;³ οἱ νομίζοντες αὐτούς⁴ ἀξιόχρεως εἶναι τοῦ Φιλίπ-
 πον ξένοι καὶ φίλοι προσαγορεύεσθαι, οἱ στρατηγιῶντες⁵ καὶ

tales? equidem opinor. Num quid igitur propter istos perit Olynthus? mi-
 nime. Quid, Megaris nonne putatis aliquem fuisse quoque furem atque
 aerarii peculatorem? necessario, palamque factum est. Quis horum auctor
 fuit rerum, quae nunc illic acciderunt? ne unus quidem. (295) Sed qua-
 les qui tanta et talia facinora committebant? Qui se dignos esse putant,
 ut Philippi hospites et amici appellentur, qui imperia et summam rerum

15) οἶμαι vulg. — οἶμαι Σ. LaurS. 16) οὖν om k. s. 17) ἀπό-
 λωλεν r. Vind4. II. LaurS. Mal. 18) οὔτι (?) pr LaurS, corr sec in οὔ, τι.
 19) οὖν, sine ἐν Aldete. Vind4. LaurS. — δὲ ἐν Σ. Ω. — δ' ἐν LaurS.
 vulg. — δὴ ἐν Bav (non F?). — οὖν ἐν AldV. 'Post τί δ' Bekkeriana
 non signum interrogandi, sed hypostigmen habet, Reiskiana prorsus non
 interpungit. Malim elisione sublata τί δέ; ut vs. 18.' Schaeferus.
 Nuper Bekkerus sibi non constans: τί δέ; ἦσαν . . . τί δ'; ἐν. Hoc
 sic cum elisione non probamus. Certe Reiskii et Turicensium ratio non
 interpungendi praeferenda est. Vid. ad §. 231. 20) καὶ om vulg. —
 habent Σ. pr LaurS. Vid. Doberenz. l. c. p. 11. 21) παρεκλόντα Ω.
 mau sec LaurS. 22) πέφηνε coniecit Dobraeus. Vulgatae sententia
 aperta est. 23) πέφηνε τις Augl. 2. Alt. LaurS. — πέφηνε. τίς οὖν
 corr LaurS. vulg. — οὖν om Σ. pr LaurS. Augl. 2. Alt. Vind4. II.
 LaurS. Mal. (T. k. r. s). 'Malim servatum. vid. vs. 17 et 20.' Schae-
 ferus. Variantur enuntiata: ἔστιν οὖν ὅστις —; ἄρ οὖν —; τίς —;
 24) αἷτιος Fel. 25) ἀπάντων Bav (non F?). 26) τῶν om Fel.

295. 1) ποῖοι καὶ τίνες εἰσὶν vulg. — ποῖοι τινες Σ, in quo καὶ
 antiq. compendio extra finem versus scripsit, nam ποῖοι finit versum.
 εἰσιν msec.

καὶ om item Augl. (k. s). — ποῖοι καὶ τίνες LaurS. — εἰσὶν om Σ.
 pr LaurS. T. (Vind3?). — ποῖος καὶ τίνες εἰσὶν ι. Supplendum est e
 superioribus potius ἦσαν, quam εἰσὶν. Deinde non etiam qui isti fue-
 rint, quaeritur, sed solum, quales, itaque rectum est ποῖοι τινες, ut
 Cor. §. 119. 2) τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα Σ. LaurS. vulg. — τοιαῦτα
 τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα Mor operarum errore. — τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα
 Augl. 2. k. s. 3) τοιαῦτα διοικούντες r. Vind4. II. LaurS. Mal. 4)
 ἑαυτοὺς Mor. — αὐτοὺς LaurS. Vind4. — αὐτοὺς Σ. vulg. 5) στρα-
 τηγιῶν τε vulg. — στρατηγιῶντες Σ. LaurS. Φ. Augl. k. r. s. corr v.
 (II. LaurS. Mal. Vind3.4). 'Egregie. — quod si Valckenarius h. l. le-
 gisset, non scripturus erat quae ab eo scripta legimus Adnot. ad N. F.

προστασίας⁶ ἀξιούμενοι, οἱ μείζους τῶν πολλῶν οἰόμενοι δεῖν
 εἶναι. οὐ Περίλαος⁷ ἐκρίνει⁸ ἐναγγχος ἐν Μεγάροις⁹ ἐν τοῖς
 436 τριακοσίοις, ὅτι πρὸς Φίλιππον ἀφίκετο, καὶ παρελθὼν Πτοιό-
 δωρος¹⁰ αὐτὸν¹¹ ἐξητήσατο καὶ πλούτῳ καὶ γένει καὶ δόξῃ¹²
 πρῶτος¹³ Μεγαρέων καὶ πάλιν ὡς Φίλιππον ἐξέπεμψεν,¹⁴ καὶ
 15 μετὰ ταῦτα, ὁ μὲν ἤκεν ἄγων τοὺς ξένους, ὁ δ' ἐνδον ἐτύ-
 ρευν; τοιαῦτα.¹⁵ (296) Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔσθ'¹ ὃ τι τῶν
 πάντων μᾶλλον² εὐλαβεῖσθαι³ δεῖ, ἢ τὸ μείζω τινὰ τῶν πολ-

expetunt, qui prae se multitudinem despiciunt. Nonne Megaris Perilaus nuper apud trecentos causam dixit, quod ad Philippum venisset, et Ptoeodorus progressus pro eo deprecatus est et opibus et genere et auctoritate princeps Megarensium, eumque ad Philippum remisit, et post ille conductitis milites adduxit, alter intus res turbavit? talia. (296) Non est enim, non est quicquam rerum omnium magis cavendum, quam ne quem

p. 345.' Schaeferus. 'Desiderativum στρατηγιῶν etiam alibi latet vitiatum, velut Plutarch. Vit. Aemil. Pauli cap. 10 init. nemo monitus scribere dubitabit: τὰς στρατηγιῶντων χάριτας καὶ παραγγελίας ἑάσαντας. Utitur Plutarchus hoc verbo etiam Vit. Eumen. cap. 14 init.' Idem in Addendis T. VIII fin. Citavit Shilleto Xenoph. Exped. VII, 1 §. 33: περιήει — στρατηγιῶν καὶ ἐπαγγελόμενος, εἰ τις — στρατηγοῦ δέοιτο, ad quod verbum aliquid dicacitatis inesse monuit Weiskius. 6) προστασιῶν Laur8. Ven. Aug2. r. Π. Laur8. Mal. — προστασιῶν Φ. — προστασίας Σ. vulg. 7) Cf. Cor. §. 48. 8) ἐκρίνατο r. 9) ἐν τοῖς Μεγ. Aldetc. Cf. §. 294. — om r. δ. Vind4. pr Laur8, qui habet in marg. — articulum om Σ. Laur8. vulg. 10) Vid. Cor. §. 295 not. 22. 11) αὐτὸν om Φ. 12) δόξῃ καὶ γένει Augl. k. s. 13) πρῶτος ὦν Wolfius de suo. 14) κατεσκέυαζε cod β. Taylorus vidit id esse interpretamentum inferioris verbi ἐτύρρευε. Vid. Schol. ad h. l. Photius et Suid. s. v. Τυρρεύων. 15) ἐτύρρευε τοιαῦτα sine interpunctione Aldetc. Laur8. Vind3. — ἐτύρρευε τοιαῦτα Reiskius. — ἐτύρρευεν; τοιαῦτα Bekkerus correxit. — ἐτήρρευε et ἐτήρει AldV. — ἐτ. τὰ τοιαῦτα s. 'Saepius Demosthenes ubi res aliquot enumeravit, hoc pronomen in cumulum addit, articulo nunc praeposito, nunc omissio. Pag. 123, 27: ψιλοῦς, ἱκπέας, τοξότας, ξένους, τοιοῦτο — στρατόπεδον.' Schaeferus, ad Chers. p. 96, 10. Sine articulo item Mid. §. 204. Synt. §. 14. — Pollux VI §. 130: εἰ δὲ καὶ Δημοσθένης φησὶν: 'ὁ δὲ ἐνδον ἐτύρρευεν, ἀλλ' οὐκ ἔγωγε ἀποδίδχομαι τὸ τυρρεύειν.

296. 1) ἔστιν vulg. — ἔσθ' Σ. Laur8. Q. Ald. Fel. (Augl etc.). 2) μᾶλλον om k. — post δεῖ posuit Reiskius de suo. 3) Εὐλαβεῖσθαι ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Ἀττικοί, εὐλαβεῖσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἕλληνας Moeris. Idem Thomas M. item falso citans Φιλιππικοῖς.

λαῶν ἔαν γίγνεσθαι. Μή μοι σωξέσθω μηδ' ἀπολλύσθω μηδεῖς, ἂν⁴ ὁ δεῖνα⁵ βούληται,⁶ ἀλλ' ὃν ἂν⁷ τὰ πεπραγμένα σώξῃ καὶ τοῦναντίον,⁸ τοῦτῳ τῆς προσηκούσης ψήφου παρ' ὑμῶν⁹ ὑπαρχέτω τυγχάνειν. τοῦτο γάρ ἐστιν δημοτικόν. (297) Ἐτι τοῖνυν πολλοὶ παρ' ὑμῖν¹ ἐπὶ καιρῶν² γερόνασιν ἰσχυροί, Καλλίστρατος,³ αὐθις Ἀριστοφῶν, Διοφάντος, τούτων ἕτεροι πρότερον. ἀλλὰ ποῦ⁴ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευνεν;⁵ ἐν τῷ δήμῳ.⁶ 15 ἐν δὲ τοῖς⁷ δικαστηρίοις οὐδεὶς⁸ πῶ μέχρι τῆς τήμερον⁹ ἡμέρας

vulgo maiorem fieri patiamini. Ne mihi sit incolumis neve pereat quisquam alicuius arbitratu, sed quemcunque facta tuentur et contra, in eum meritam sententiam ferre. hoc enim populare est. (297) Iam pro ratione temporum multi apud vos valuerunt, ut Callistratus, rursus Aristophon, Diophantus, alii his antiquiores. at ubi horum singuli principatum tenuerunt? apud populum. in iudiciis autem ad hodiernum usque diem

4) ὃν ἂν Hermog. Rh. T. III p. 251 W. LaurS. AldV. Lind. corr. Π. — ὃν ἔαν vulg. — ἔαν sine ὃν Augl. (k. s). — ἂν sine ὃν Σ. 5) ὁ δεῖνα ἢ (καὶ LaurS) ὁ δεῖνα vulg. — ὁ δεῖνα simplex Σ (in cuius marg antiq γρ. ἔαν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα). Fel. 'Sed vid. Olynth. II p. 27 §. 31. supra §. 185 (= §. 168). Phil. I p. 53. §. 52 (= §. 46). Androt. p. 599 §. 23 (= §. 18).' Shilleto. At non hoc probandum erat, etiam a Demosthene usurpari ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα post Hoogheveen ad Viger. p. 21 sq. ed. Herm., sed etiam simplicem formulam ab oratore adhiberi de homine proprie non quidem incerto (nam vid. Schaefer. Appar. T. I p. 273), attamen de tali quem nominare non potest (non solum non vult). 'Quum quodlibet nomen adhiberi posse indicat.' Hermann. ad Viger. p. 704 sq. Cf. Mid. §. 141: τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθῶς ὁ δεῖνα. Phil. I §. 19: καὶ πλείους καὶ τὸν δεῖνα καὶ ὄντινόν τινος χειροτονήσῃ στρατηγόν. Olynth. II §. 33 μηδ' . . . ἐμοῦ μηδὲ τοῦ δεῖνος. 6) βούλεται Fel. Lind. 7) ἂν om k. 8) καὶ τοῦναντίον u. — 'ἢ τοῦναντίον (ἀπολλύῃ), τοῦτῳ sic lego et interpungo [nam olim τοῦναντίον cum τοῦτῳ continuabatur]. Subaudiri potest, quasi scripsisset ἢ τοῦναντίον ποιῇ, sic ut videtur Plato Gorg. p. 504 E. sed non puto ita solere Demosthenem. Vid. ad p. 446, 23, ubi alia ratio. De τοῦναντίον p. 360, 7. p. 370, 10. p. 396, 26. p. 406 init. Megal. p. 207, 4.' Dobraeus. At cf. §. 91. Sententia adverbii h. l. est i. q. et in contraria causa, si contrarium accidit, im umgekehrten falle. 9) ὑμῖν Augl. k. r.

297: 1) ὑμῶν LaurS. 2) καιρῶς Q. 3) Καλλίστρατος ἐκείνος LaurS. vulg. Cf. Cor. §. 210. — ἐκείνος om pr Σ, add antiq. item om T. Augl. Lind. (s). — ἐκεῖ pr Mal, cui Chr. add vos. 4) ποῦ om Φ. 5) ἐπρώτευν pr Q. 6) ἐν τῷ δήμῳ om pr Mal, add Chr. 7) τοῖς excidit in Herw. 8) οὐδέ corr Q, in quo is erasae sunt. 9) σήμερον LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 133.

ὑμῶν οὐδὲ τῶν νόμων οὐδὲ τῶν ὄρκων κρείττων γέγονεν. Μὴ τοίνυν μηδὲ νῦν τοῦτον ἐάσητε.¹⁰ ὅτι γὰρ ταῦτα¹¹ φυλάττοισθ' ἂν ἐκότεως μᾶλλον ἢ¹² πιστεύοιτε, τῶν θεῶν ὑμῖν¹³ μαντεῖαν¹⁴ ἀναγνώσομαι, οἵπερ ἅει σώξουσιν¹⁵ τὴν πόλιν πολλῶ τῶν προστηκόντων¹⁶ μᾶλλον. Λέγε τὰς μαντείας.

MANTEIAI.

298. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν θεῶν ἃ¹ ὑμῖν² προλέγουσιν. εἰ μὲν τοίνυν πολεμούντων ὑμῶν³ ταῦτ' ἀνηρῆκασιν⁴ τοὺς στρατηγοὺς λέγουσι φυλάττεσθαι. πολέμου γὰρ εἰσιν ἡγεμόνες⁵ στρατηγοί. εἰ δὲ πεποιημένων εἰρήνην

nemo vobis vel legibus vel iureiurando plus valuit. Itaque neque istum nunc sinatis. haec enim magis esse cavenda, quam iis fidendum, deorum oraculum vobis recitabo, qui semper multo magis urbem tuentur, quam magistratus. Recita oracula.

298. Auditis, Athenienses, quae dii vobis praedicant. qui si belli tempore vobis haec responderunt; imperatores cavendos esse vobis monent. belli enim duces sunt imperatores. siu pace facta; reipublicae gu-

10) ἐάσῃται LaurS. — 'Malim τούτους ἐάσῃτε. verecundius enim cum Eubulo agit quam ut eum tam aperte designaret.' Dobraeus. Prefecto gravissime in Eubulum Demosthenes invehit, ubi eum in numero adiutorum pro hostibus domi agentium esse significat §. 299 extr.

11) ταῦτα γὰρ Mal. 12) ὑμεῖς ἢ τούτοις LaurS. vulg. — ἢ sine pronominibus Σ. Aug1. k. s. δ. Lind. Mal. — ὑμεῖς ἢ sine τούτοις T. 'ὑμεῖς iure omisit Bekkerus.' Schaeferus. Iure ille delevit nuper etiam τούτοις, nam omnino de diffidentia agit orator. Cf. Phil. II §. 24. 13) ὑμῶν Vind2. pr Mal. 14) μαρτυρίαν Σ. Eadem varietas scripturae Dinarch. adv. Dem. §. 78. 'Fort. τὰς τῶν θεῶν — μαντείας ex sequentibus.' Marklandus. 'μαντεῖαν recte habet, quamquam c vss. 22 et 23 legendum videatur μαντείας, non sunt istae μαντεῖαι nisi unum oraculum.' Reiskius. Est idem effectum plurium Deorum, Iovis, Dionae, Apollinis. Cf. proxime φησιν ἐν τῇ μαντεῖᾳ. 15) σώξουσα pr Q. 16) προσστηκόντων corr Q. — προσηκόντων Indd.

298. οἶα vulg. γφ Bav. — ἃ Σ. LaurS. Q. F. Φ. t. u. v. β. Vind3.

2) ὑμῖν om Aug2. 3) ὑμῶν LaurS. vulg. — ἡμῶν F (non Bav). — ἡμῶν Σ. Q. T. t. u. v. 4) ἀνερῆκασιν Σ. LaurS. Mal. (v?). Cf. Dinarch. in Dem. §. 78: προεῖρηκε. idem §. 98: προεῖρηκασιν. — ἂν ἐρῆκασιν Q. T. Φ. t. u. Vind3. (v?) — ἀνηρῆκασιν vulg. Cf. ἀνείλεν not. 6. 5) ἡγεμόνες οἱ vulg. — οἱ om. Σ, add antiq. Articulus merito abest. non enim certi h. l. sunt duces. — In LaurS sic: ὧ (?) ἡγεμόνες οἱ,

τοὺς ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐφεστηκότας.⁶ οὗτοι γὰρ ἡγούνται,⁷
τούτοις πείθεσθ' ὑμεῖς,⁸ ὑπὸ τούτων δέος ἐστὶ μὴ παρακρον- 437
σθῆτε. καὶ τὴν πόλιν⁹ συνέχειν φησὶν ἐν τῇ μαντείᾳ,¹⁰ ὅπως

bernatores. hi enim duces sunt, his vos paretis, ab his periculum est ne decipiāmini. et urbem coniungendam esse iubet deus in oraculo, ut omnes

sed ω corr sec in of ut videtur. 6) ἐφεστώτας Vind4. Mal. Π (in marg ἐφεστηκότας). Vid. Prolegg. Gr. §. 84. — — εἰ μὲν οὖν πολε-
μοῦσιν ἡμῖν ἀνείλεν ὁ θεὸς τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι, τοὺς στρα-
τηγούς λέγει (omissis reliquis), εἰ δὲ πεποιημένων εἰρήνην, τοὺς ἐπὶ
τῆς πολιτείας ἐφεστηκότας Sopater. Rh. T. V p. 108. W. liberius cita-
verunt idem p. 210. et Maximus Plan. ibid. p. 264. 7) κατέχουσι (var.
lect. ἄρχουσι et ἡγούνται) Alexander Rh. T. VIII p. 473. W. — —
Compendio καὶ in textu ante τούτοις posuit nescio quae manus Σ. pr
LaurS, sec del. 8) ὑμεῖς om Hermog. T. III p. 288 W. Anonym. Rh.
De Figuris. T. III p. 711 W. Rhetor. T. VIII p. 647. Habet Anonym.
Rh. T. VII^b p. 1043 W. 'Mallem omissum. persaepe librarii pronomina
addiderunt, ubi nemo quisquam requirat.' Schaeferus. Vere quidem,
sed h. l. οὗτοι et ὑμεῖς quodammodo sibi opposita sunt. 9) δεῖν post
πόλιν LaurS. vulg add. — aut δεῖ, ut Vind4. et plurimi Bekk. non Q.
— om Σ. Augl. (k. s). — 'δεῖν omisit Bekkerus. neque opus est addi,
quum φησὶν valeat i. q. κελεύει.' Schaeferus. De quo usu cf.
Thucyd. VI, 29, 3: οἱ (scil. δῆτορες) ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτόν. V, 40,
1. VII, 29. III, 15, 1 ibiq. Poppo. Xenoph. Cyri Disc. IV, 6 §. 11
(= §. 6): αὐτὸν μὲν οἱ μάχοι ἐφασαν τοῖς θεοῖς ἐξελεῖν. Ei. Exped. II, 3
§. 3. Vid. Pflugk. ad Eurip. Hecub. vs. 303. Lobeck. ad Phryn. p. 753.
Krüger. Gramm. §. 55, 3 ann. 13. Neque igitur erat dubitandum de
loci sententia, cf. §. 299. Cum hac constructione cf. Lept. §. 90 ᾤετο
... ἄρχειν ibiq. not. 10) φησὶν ἢ μαντεία LaurS. vulg. Cf. §. 299.
— φησὶν ἐν τῇ μαντείᾳ Σ (cuius marg antiq γρ. ἢ μαντεία). Φ. 'Lege
φησὶν, deletis glossematis. cl. §. 278.' Sauppius. Sequitur nunc Bek-
kerus uncas adhibens. Vid. Prolegg. Crit. p. 230. Cf. Dinarch. in Dem.
§. 98: φυλάξασθε (καθάπερ οἱ θεοὶ προειρηκασιν ἐν ταῖς μαντείαις
πολλάκις) τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. — Dindorf. de con-
iectura: φασὶν ἐν τῇ μ. — Ad φησὶν supplē ὁ θεός. Cf. Rhetores sen-
tentiam reddentes: τοῦ θεοῦ χρησάντος τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι etc.
Syrianus Rh. T. IV p. 272. et ἀνείλεν ὁ θεὸς τοὺς ἡγεμόνας φυλάττε-
σθαι ibid. p. 274. Et Sopater T. V p. 83: τοὺς ἡγεμόνας ἐχρησεν ὁ
θεὸς φυλάττεσθαι. Cf. Anonym. Rh. T. VII^a p. 227. Idem ibid. p. 229:
ἐχρησεν Ἀπόλλων δεῖν τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι, καὶ ἀμφισβητοῦσιν
οἱ μὲν περὶ τῶν στρατηγῶν, οἱ δὲ περὶ τῶν δητόρων αὐτὸν εἰρηκέναι
λέγοντες. Eadem Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1341 W. — De φησὶν
sic usurpato, ut subiectum suppleatur, cf. Phil. III §. 42.

ἂν¹¹ μίαν γνώμην ἔχουσιν ἅπαντες¹² καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσιν. (299) Πότερον¹ οὐν οἴεσθ' ἂν,² ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν τοσαῦτα κακ' εἰργασμένον σωθέντα, ἢ δίκην δόντα,³ ἡδονὴν⁴ Φιλίππῳ ποιῆσαι; ἐγὼ μὲν οἴομαι⁵ σωθέντα. φησὶ δὲ γ' ἢ μαντεία δειν⁶ ὅπως ἂν⁷ μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν. ἅπασιν⁸ τοίνυν⁹ μᾶλλον γνώμῃ παρακελεύεται κολάζειν τοὺς ὑπερηκότας¹⁰ τι τοῖς ἐχθροῖς, ὁ Ζεὺς, ἢ Διώνη,¹⁰ πάντες οἱ θεοί. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες,¹¹ ἐνδοθεν¹² οἱ συμπράττοντες. οὐκ οὖν¹³ τῶν ἐπιβουλεύόντων μὲν¹⁴ ἔργον διδόναι,¹⁵ τῶν συμπραττόντων δὲ¹⁶ λαμβάνειν¹⁷ καὶ τοὺς εἰληφότας ἐκσώζειν.

consentiant, neve hostibus voluptatem praebeant. (299) Utrum igitur putatis, Athenienses, eum, qui tot scelera perpetravit, conservatum, an punitum voluptatem Philippo praebiturum? equidem opinor conservatum. asserit autem oraculum esse curandum, ne hostes gaudeant. omnes igitur ut uno animo puniatis eos qui aliquid officii hostibus praestiterunt hortatur, Iuppiter, Diona, omnes dii. Foris sunt qui insidientur, intus qui invent insidiatore. proinde insidiatorum res est largiri, adiutorum autem accipere et eos qui acceperint tueri.

11) ὅπου ἂν (i. q. fere ὅταν) coniecit Dobraeus. Cf. §. 299. 12) πάντες Angl. k. s.

299. 1) πότερ' T. 2) ἂν om vulg. — habent Σ. Laur8. T. Φ. Laur8. Π. 3) διδόντα Ω. 4) ἡδονὴν ἂν Mor. Augl. k. r. s. Laur8. — ἂν om Σ. Laur8. vulg. 5) οἴμαι vulg. — οἴομαι Σ. Laur8. 6) αἰεῖ ante δειν vulg. ortum e proximis. — αἰεῖ om Σ. Laur8. Augl. Bav (non F). Vind4. Π. Laur8. Mal. (Φ. k. r. s). 7) ἂν om Ω. Augl. 2. k. s. 8) ἅσιν Vind4. Π. Mal. 9) τοίνυν ἡμῖν k. — τοίνυν ὑμῖν Augl. 2. r. s. Laur8. — ἡμῖν post παρακελεύεται add s. corr Π. 10) Δωδώνη Canterus (Nov. Lect. VIII cap. 12. in Gruteri Lamp. T. III P. 1 p. 687) coniecit, quia Dinarchus l. c. §. 78 dicit de hoc oraculo: τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου. Less exhibet item Δωδώνη. At in Dodonaeo oraculo pariter Iovi et Dionae Dodonam sacra mittenda esse iubentur Mid. §. 53. Strabo VII fin. p. 329: ὅστερον ἀπεδείχθησαν τρεῖς γραφαί, ἐπειδὴ καὶ σύνναος τῷ Διὶ προσαπεδείχθη καὶ ἡ Διώνη. Coniunguntur item Iupiter Dodonaeus, Diona et Apollo Pythius Epist. IV §. 2. Vid. Buttmann. Excurs. ad Mid. IV. Lasaulx De Oraculo Dodon. p. 7. Adde nunc Hyperid. pro Euxenippo Col. 35 p. 11 sq. ed. Schneid.: ὁ Ζεὺς ὁ Δωδωναῖος προσέταξεν ἐν τῇ μαντείᾳ τὸ ἄγαλμα τῆς Διώνης ἐπικοσμήσαι etc. 11) θεοί. ἐχθροὶ δὲ ἔξωθεν μὲν οἱ ἐπιβουλεύοντες, Lambinus coniecit frustra. 12) ἐνδοθεν δὲ Aldete. r. Laur8. Mal. et δὲ punctis notatum Π. — δὲ om Σ. Laur8. vulg. 13) οὐκ οὖν Σ. 14) μὲν ante ἐπιβουλ. ponunt r. Vind4. Π. Laur8. Mal. — post ἐπιβ. Σ. Laur8. vulg. 15) τὸ διδόναι Aldete. Laur8. Ω. F. Φ. t. v. v. Π. Mal. Vind3. 4. — τὸ

300. Ἐτι τοίνυν κἂν ἀπ' ¹ ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ¹⁵ ἴδοι ³ τις, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερότατον ⁴ τὸ τὸν προεσθηκός ⁵ ἑὸν οἰκεῖον γίγνεσθαι τοῖς μὴ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι τῷ δήμῳ. τίσι ⁶ γὰρ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γέγονεν Φίλιππος ἀπάντων καὶ τίσι τὰ μέγιστα κατείδραστai τῶν πε- ²⁰πραγμένων, σκέψασθε: τῷ παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ὠνεῖσθαι, τῷ ⁷ τοὺς προεσθηκός ἐν ταῖς πόλεσι διαφθεῖρειν καὶ ἐπαίρειν, τοῦτοις. ⁸ (301) Ταῦτα τοίνυν ἐφ' ἡμῖν ¹ ἐστὶν ἀμφοτέρω, ἑὸν βούλησθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι τήμερον, ἂν ² τῶν ³ μὲν μὴ θέλητ' ⁴ ἀκούειν τοῖς ⁵ τοιούτοις συνηγορούντων, ἀλλ' ²⁵

300. iam humanā quoque prudentiā perspicī potest omnium inimicissimum et maxime periculosum, si princeps civitatis iis familiaris sit, quorum animi a populi studiis abhorrent. quibus enim Philippus omnia subegerit et quibus maxima quaeque conferit, spectate: emendis actionibus ab iis qui vendebant, corrumpendis principibus civitatum et extollendis, his. (301) Haec autem utraque in vestra potestate est hodie, si velitis, facere irrita: si et audire istos nolitis, qui talibus hominibus patro-

om Σ. vulg. 16) δὲ συμμρ. r. Laur8. 17) τὸ λαμβ. Mor. Laur8. — τὸ om Σ. vulg.

300. 1) 'Usitatus credo ἐπ'. Taylorus. 'Vulgata recte habet, vel mera meditatione atque contentione humanae rationis, etiamsi divinitus id haud docearis.' Reiskius. 2) τοῦτ' om pr v. — τοῦτο Angl in marg habet. 3) τοῦτ' ἂν ἴδοι Aug2. F (non Bav?). Φ. Π. Laur8. Mal. — τοῦτ' ἂν ἴδοι Laur8. — τοῦτ' ἴδη s. 4) φοβ. ἔστι Aug1. 2. k. r. s. Laur8. — φοβερότατον sic Ald et Fel. — ἐστὶ om Σ. Laur8. vulg. 5) προεσθηκός Mal. 6) τίς pr Laur8 habuisse videtur. 7) τῷ τοῖς Ἀτρεσιδαν §. 309 om pr Ω. 'Eadem desunt u folio nno vacuo: ὧδε λείπει φύλλον ἔν.' Bekkerus. Quum corrector codicis Ω folium scribam transillisse animadvertisset; post ἀκηκοέναι §. 314 signo rubro Σ posito neglecta subscripsit ex antiquiore et meliore codice, et §. 309—314 τότε μισήσας . . . ἀκηκοέναι repetiit uno tenore annectens. haec igitur (§§. 309 etc.) bis continet Ω. 8) ἐπαίρειν (ἀπαίρειν Vind aliquis 3 aut 4) τοῦτοις Σ. vulg. — ἐπαίρειν τοῦτοις Laur8. — ἐπαίρειν τοῦτοις. Reiskius de suo. Melius Bekkerus commate distinxit. Si accusativum orator adhibuisset, potius αὐτούς expectassemus.

301. 1) ἡμῖν F (non Bav?). Vindl. 2) ἂν Σ. Laur8. Ω. Lind. — ἑὸν vulg. 3) τῷ Ω. 4) ἐθέλητε omnes libri. Sed vid. Prolegg. Gramm. §. 12. 5) τῶν τοῖς Mor. pr Laur8, del lineola sec τῶν. F (non Bav). k. r. s. Laur8. (Augl. 2). — τῶν inseruit secundus corrector Π. — τῶν om pr Σ, lineae initio, cuius primum vocabulum est τοῖς, praefixit alia manus compendium τ i. e. τῶν. Hic articulus item

ἐπιδείξειτ' ἀκύρους ὄντας ὑμῶν⁶ (νῦν γάρ φασιν εἶναι κύριοι),
 τὸν δὲ πεπρακότ' ἐαυτὸν κολάσῃτε καὶ τοῦθ' ἅπαντες ἴδωσιν.⁷
 418 (302) παντὶ μὲν γάρ¹ εἰκότως ἂν² ὀργισθεῖητε, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, τοιαῦτα³ πεποιηκότι καὶ προδεδωκότι συμμαχοῦς καὶ
 φίλους καὶ καιροῦς,⁴ μεθ' ὧν⁵ ἡ⁵ καλῶς ἢ κακῶς ἐκάστοις ἔχει⁶
 τὰ πάντα, οὐ μὲν οὐδενὶ μᾶλλον οὐδὲ⁷ δικαιότερον⁸ ἢ τούτῳ.
 5 ὃς γὰρ ἐαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μό-
 νος καὶ πρῶτος⁹ ἰδὼν, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκείνός ἐστιν¹⁰ ἅπαν-
 των τῶν¹¹ Ἑλλήνων, ἡντομόλησεν καὶ προῦδωκεν καὶ γέγονεν

cinantur, sed ostendatis nullam eorum esse apud vos auctoritatem (nunc enim se dominos esse dicunt), et venditorem sui puniatis idque in conspectu omnium. (302) Nam omnibus iure irascamini, Athenienses, qui talia fecerint et prodiderint socios et amicos et occasiones, quibus rebus fit, ut singulorum fortunae omnes vel floreat vel marcescant, maxime vero et iustissime omnium isti homini. qui enim quum ex eorum se esse numero voluerit, qui Philippo diffideret, quumque solus et primus perspexerit, communem illum esse hostem Graecorum omnium, transfugit ad

omissus est vulg. Shilleto ut illam lectionem defenderet contulit Cor. p. 260 §. 128 (= §. 102): καθ' ὃν τοῦς μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἡνάγκασα, τοὺς πλουσίους, τοὺς δὲ πένητας κ. τ. λ. At eo quidem loco articulus ante μὲν delendus est. Vid. annot. ad eum locum. Quamquam non negamus posse sic dici, tamen h. l. altero articulo omisso et altero ad saum substantivum supergrediente, sententia unam notionem comprehendens fit aptior et numerus rotundus. 6) ὅμιν r. β. ε. δ. Vind3. II. Laur8. Mal. — ὅμων et ὅμιν dat Bav (non F). — ἐν ὅμιν AldT. 7) τοῦθ' ἅπαντες ἴδωσιν. Σ. Laur8. Ω. Bav. AldT. Vind3. II. (T. t. v). — τοῦτον ἅπαντες ἴδωσι. Aldetc. γρ Φ. — τοῦτον πάντες ἴ. Vind4. Mal. — ταῦτα πάντες ἴδ. Aug1. k. r. s. Laur8. ταῦτα etiam AldV. δ. — πάντες ἴδωσι ταῦτα Aug2. — τοῦτό γ' ἅπαντες ἴ. Reiskius de suo.

302. 1) γὰρ om Vind3. 2) ἂν om r. Vind4. pr II, add secundus corrector, item add Chr. — post ὀργισθεῖητε ponit Laur8. 3) τὰ τοιαῦτα Mor. — τὰ om Σ. Laur8. vulg. 4) καὶ καιροῦς dele fort. nata ex p. 427, 9; et confer p. 369, 22. Dobracus. Locus citatus non est aptus. — In AldV super καιροῦς obelus apparet. 5) ἡ om Ald. Fel. Vind4. II. Mal. 6) ἔχει Vind4. 7) οὐδὲ deleuit m sec Laur8. om Indd. F. Φ. t. v. Mal. pr II, add secundus corrector. 'Om. nempe ut μᾶλλον δικαιότερον iungantur. Vid. Matth. §. 458. Sed vulg. praestat.' Shilleto. Equidem puto eam οὐδὲ antiquitus excidisse. 8) δικαιότερον ὀργισθεῖητε ἢ Alt. 9) πρῶτος καὶ μόνος pac. §. 5. 10) ἐκείνός ἐστιν ἐχθρὸς Mor. — ἐκείνός ἐστιν Aug1. s. — ἐχθρὸς ἐκείνός ἐστιν Σ. Laur8. vulg. 11) τῶν om Aug2.

ἐξαίφνης¹² ὑπὲρ Φιλίππου, πῶς οὐ πολλάκις οὗτος ἄξιός ἐστ'¹³
ἀπολωλέναι; (303) Ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, αὐτὸς οὐχ¹⁰
οἶός τ' ἀντειπεῖν¹ ἔσται. τίς γάρ ἐσθ'² ὁ τὸν Ἰσχανδρον³
προσάγων ὑμῖν τὸ κατ' ἀρχάς, ὃν παρὰ τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φί-
λων⁴ τῇ πόλει δεῦρ' ἦκειν ἔφη; τίς ὁ συσκευάζεσθαι τὴν Ἐλ-
λάδα καὶ Πελοπόννησον Φίλιππον βοῶν, ὑμᾶς δὲ καθεύδειν;¹⁵
τίς ὁ τοὺς μακροὺς καὶ καλοὺς⁵ λόγους ἐκείνους⁶ δημηγορῶν,
καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ψήφισμ' ἀναγινώσκων
καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγλαύρου⁷ τῶν ἐφήβων ὄρκον; οὐχ οὗτος;

hostes et prodidit et subito factus est Philippi defensor, quomodo non
multiplici dignus est interitu? (303) Haec autem esse vera, nec ipse pot-
erit ire infitias. quis est enim, qui Ischandrum primum ad vos adduxit,
quem ab amicis reipublicae ex Arcadia huc venire dicebat? quis Graeciam
et Peloponnesum captari a Philippo clamitavit, vos autem dormitare? quis
prolixas et pulcras illas orationes contionatus est, et Miltiadis et Themis-
toclis decretum recitavit et illud in aede Aglauri adolescentum iusiuran-

12) ἐξαίφνη pr Σ in fine lineae, σ superscripsit. 13) ἐσθ' οὗτος
ἄξιός Aldetc. r. Vind4. Laur8. — οὗτός ἐστ' ἄξιός Π. Mal. — οὗτος
ἄξιός ἐστ' Σ. Laur8. vulg. — οὗτος ἄξιός ἐστίν AldT. (Aug2?).

303. 1) ἀντειπεῖν Ω. 2) ἐστίν Vind4. Laur8. Mal. 3) Ἰσχαν-
δρον Laur8. vulg. Cf. §. 10. — Ἰσχανδρον Σ. Ω. T. — Ἰσχανδρον
Pith. 4) φίλων Aldetc. — φίλων Σ. Laur8. vulg. 5) καλοὺς καὶ
μακροὺς vulg. — μακροὺς καὶ καλοὺς Σ. pr Laur8. Ω. T. Lind. — Post
ea vulgo add καὶ πολλοὺς. — om Σ. Ω. Aug1. 2. k. s. Lind. Vind3. 4. pr
Laur8, cuius sec m add in marg. sic: καὶ πολλοὺς λόγους, quod voca-
bulum in textu delevit. 6) ἐκείνους λόγους r. Π. Laur8. Mal. Cf. §. 11:
τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 7) Ἀγρᾶνλον Ald. Mor.
Aug1. k. r. s. Vind1. 3. 4. 7. Π. Laur8. Mal. — Ἀγλαύρου Fel. Σ.
Laur8. vulg. — Ἀγρᾶνλος, ut videtur, prima forma est, unde ἀγρᾶνλιεῖν
i. q. sub dio vivere. Haec forma occurrit Apollod. III, 14, 2. Plutarch.
Vit. Alcib. cap. 15 ibiq. Baehr. (Ovid. Met. II vs. 739: Agraulos). Phot.
s. v. Καλλυντήρια bis. Qui locus supplendus et corrigendus est ex
AnecdBkk p. 269 sq., quorum supplementum petendum est contra e Pho-
tii verbis. In AnecdBkk. scribe sic: Καλλιον. δικαστήριον Ἀθήνῃσιν
οὕτω καλούμενον. Deinde incipit aliud caput: Καλλυντήρια κα-
λεῖται ἀπὸ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖν etc. Πλυντήρια δὲ καλεῖται etc.
Ἀγρᾶνλος ἐντός (sic e Photio pro ἐνός) ἐνιαυτοῦ etc. Item Ἀγρᾶνλός
habent Bekk Anecd. p. 326. Stephan. Byz. s. v. Ἀγρᾶνλή bis. Pollux
VIII §§. 105 sq. bis. — Sed Ἀγλαυρος Aristoph. Thesm. vs. 533 ibiq.
Brunck. Herodot. VIII, 53. Pausanias I, 2 §. 5 ibiq. Siebelis. Harpo-
cratio, ubi var. lect. ἄγρᾶνλος, sed alteram formam tuetur etiam ordo
literarum. Hesychius et Suidas s. v. BekkAnecd. p. 329. BachmAnecd.

(304) τίς ὁ πείσας ὑμᾶς μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας¹ πέμπειν, ὥς ἐπιβουλευομένης² μὲν ὑπὸ Φιλίππου τῆς Ἑλλάδος, ὑμῖν δὲ προσήκον³ προορᾶν ταῦτα καὶ μὴ προῖσθαι τὰ τῶν Ἑλλήνων; οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα, Εὐβουλος ἦν, ὁ δὲ πρεσβεύων εἰς Πελοπόννησον, Αἰσχίνης οὐτός;⁴ ἐλθὼν δ' ἐκείσε, ἅττα⁵ μὲν ποτε⁶ διελέχθη⁷ καὶ ἐδη-

dum? nonne iste? (304) quis auctor fuit, ut tantum non ad mare Rubrum legationes mitterentur, quum et insidiae fierent Graeciae a Philippo et vos deceret id prospicere et non deserere res Graecorum? nonne auctor quidem decreti Eubulus fuit, legatus autem in Peloponnesum iste ivit

T. I p. 13. Sed demus et sacra in Aglauri honorem nominata, dicebantur non aliter ac Ἀγραυλή sive Ἀγρυλή (Ἀγρυλήθεν, Ἀγρυλέος). BkkAnecd. p. 332. Steph. Byz. l. c. Hyperides pro Euxenippo Col. 43. Neque aliter scribebantur παρθένου Ἀγραυλίδεος. Euripid. Ion. vs. 23 ibiq. Musgrav. Haec constans scriptura demi et reliquorum vocabulorum ostendit nomen non derivandum esse ex adiectivo ἀγλαός. De hac scriptura vid. Lobeck. Pathol. p. 515. Nec puto discernendas esse matrem Ἀγραυλον et filiam Ἀγλαυρον, nec Cecropis filiam Ἀγραυλον et Erechtheidem Ἀγλαυρον. Vid. Creuzerum, qui ut solebat copiosissime de hoc nomine egit Symbol. T. III p. 391 sq. ed. 3. Siebel. ad Philoch. pp. 18 et 27. Sed idem esse vocabulum Ἀγραυλος et Ἀγλαυρος nobis quidem videtur, tantum pronuntiatione diversum. Cf. Keil. Specim. Onomat. p. 42 ibiq. citt. De Agrauiis autem (quod sacrorum nomen, ubi fortasse inveniatur, scribendum est Ἀγραύλια, ut Meursius Graec. feriat. in Ind. s. v. et Corsinius F. Att. T. II p. 297 scripserunt, non Ἀγραυλία, quod passim occurrit et significat i. q. rusticatio), de illis igitur sacris vid. Bachr. ad Plutarch. Vit. Alcib. cap. 34. Petersen. in Diar. Antiq. a. 1846 Nr. 73 sqq. Hermann. Antiqq. Sacr. §. 61.

304. 1) πρεσβεῖαν Augl. k. s. — Superius: θάλασσαν LaurS. 2) ἐπιβουλευσομένης Ald. Fel. 3) προσήκον Σ. pr t. — προσήκε LaurS. Defendi possit, ut ὥς — προσήκεν constructione variata dictum sit. At hoc esset durius et confusio O et E frequentissima est, praesertim

in hoc verbo. — προσήκεν⁰ F. 4) οὗτος s. 5) Suidas s. v. ἅττα post ἄσχυλος. BkkAnecd. p. 461. 6) μὲν τότε Augl. 2. k. (s?). corr Π. (non Ω). — μὲν sine adverbio Vind7. 7) διελέχθη s. — διειλέχθη Ω. — — Philemon p. 32 ed. Osann. (= p. 16 ed. Oxon) locum sic citavit: ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὗτος ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἅττα ποτὲ διελέχθη. Placet haec lectio Cobeto Nov. Lect. p. 277, qui etiam καὶ ἐδημηγόρησεν expunxit. 'Ut Philemon, ita etiam Phavorinus praeterquam quod vocula μὲν careat omnino. Etymologus M p. 167, 43 nimium quam brevis: Δημοσθένης, ἅττα διελέχθη.' Osannus. E scholiis ad Plat. Sophist. p. 371 Bkk., ubi οὗτος pro Philemonis οὗτος. At vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 201.

μηγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰδείη, ἃ δ' ἀπήγγειλεν πρὸς⁸ ὑμᾶς, ὑμεῖς οἷδ'⁹ ὅτι μέμνησθε πάντες.¹⁰ (305) βάρβαρόν τε γὰρ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν ἐδημηγόρει, καὶ τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν¹ ὥς ἔχαιρον, εἰ προσέχει² τοῖς πρῶ- 439 γμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις. ὃ δὲ πάντων³ μάλιστ' ἀγανακτῆσαι ἔφη: συντυχεῖν γὰρ ἀπὼν Ἀτρεστίδα παρὰ⁴ Φιλίππου πορευομένῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ⁵ γύναϊα⁶ καὶ παιδάρια ὥς τριάκοντα βαδίζειν, αὐτὸς δὲ⁷ θανυμάσας ἐρέ- σθαι⁸ τινὰ τῶν ὁδοιπόρων, τίς ἀνθρώπος⁹ ἐστὶ καὶ τίς ὄχλος ὁ¹⁰ μετ' αὐτοῦ, (306) ἐπειδὴ δ' ἀκούσαι,¹ ὅτι Ἀτρεστίδας παρὰ²

Aeschines? quo quum pervenisset, quae tandem disseruerit et pro con-
tione dixerit, ipse novit, quae vero renuntiavit ad vos, vos scio meminisse
omnes. (305) ita enim saepe contionabatur, ut barbarum et pestem Phi-
lippum nominaret, et nuntiabat, quanta laetitia Arcades afficerentur, si
iam curam suscepisset rerum et experfecta esset urbs Atheniensium.
Quod vero sibi omnium gravissimum accidisset, id esse dicebat, quod in
reditu in Atrestidam a Philippo profectum incidisset, qui secum muliercu-
las et puerulos haberet circiter triginta, se vero miratum e viatore quo-
dam quaesisse, quis ille homo esset et quae turba cum eo. (306) post-

8) πρ in fine lineae pr Σ, cuius scriba ipse σσ addidit. 9) ὑμεῖς εὖ οἷδ' cod ε. — ὑμεῖς εἶδ' Fel. 10) πάντες μέμνησθε r. Vind4. Π. Laur8. Mal.

305. 1) ἀπήγγειλεν Aldetc. Vind4. pr Π. Laur8. Mal. (r. t. v?). — ἀπήγγειλεν vulg. etiam Σ, qui codex ελλ in erasis. — ἀπήγγειλεν Ω. Cf. 63 et passim. (r. t. v?). 'Aoristus non displicet.' Schaeferus. Vid. §. 304: ἀπήγγειλεν πρὸς ὑμᾶς. At h. l. praecedit ἐδημηγόρει, §. 304: ἐδημηγόρησεν, quamquam etiam diversa tempora coniungi pos-
sunt, tamen si par est auctoritas codicum et sententia fert, praefereunda congruentia. 2) προσέχει Aug2. 3) ἀπάντων Aug1. k. s. β. 4) περὶ Bav (non F?). AldT. 5) μετὰ τούτου Aug1. 2. k. s. — μετ' αὐτοῦ Laur8. vulg. etiam corr Σ, cuius pr μετατοῦ, antiq addidit v 6) αὖ γύναϊα Vind1. 7) δὲ om pr Laur8, eadem (?) superscr. et inseruit. 8) ἐρεσθαι θανυμάσας Aug1. k. s. — θανυ. ἐρεσθαι T. Φ. r. t. v. — — Consulto hiatus reliqui tanquam in narratione Aeschinis. 9) ἀνθρώπος vulg. — ἀνθρώπος Ω. — ἀνθρώπος Σ. — ὁ ἀνθρώπος Aldetc. — ἀνθρώπος Laur8. Bekkerus etc. Cf. not. 10. 10) ὄχλος ὁ Σ. Laur8. vulg. — ὁ ὄχλος ὁ cum his articulis Aldetc. r. Π. Laur8. Mal. 'Malim articulum priorem restitutum.' Schaeferus. Si scribimus ἀνθρώπος, non item scribendum est ὁ ὄχλος, nam alterum est praedicatum, alte-
rum subiectum. Hiatus autem non magis offenderet quam ὁ ὁμολογῶν §. 245 extr. Cf. not. 9.

306. 1) ἀκούσαι Laur8. vulg. — ακουσαι Σ. Aug1. — ἀκούσαι

Φιλίππου τῶν Ὀλυνθίων αἰχμάλωτα³ δωρεὰν ταύτ' ἔχων ἀπέρ-
 15 χεται,⁴ δεινὸν αὐτῷ⁵ τι δοῦναι καὶ δακρύσαι⁶ καὶ οὐδύρασθαι⁷
 τὴν Ἑλλάδα, ὥς κακῶς διάκειται, ἢ⁸ τοιαῦτα πάθη περιορᾷ
 γιγνόμενα. καὶ συνεβούλευεν⁹ ὑμῖν πέμπειν τινὰς εἰς Ἀρκα-
 δίαν, οἵτινες¹⁰ κατηγορήσουσι¹¹ τῶν τὰ¹² Φιλίππου πραττόν-
 15 των. ἀκούειν γὰρ ἔφη τῶν φίλων, ὥς, ἐὰν ἐπιστροφὴν ἡ πό-
 λις ποιήσεται καὶ πρέσβεις πέμψῃ,¹³ δίκην ἐκεῖνοι δώσουσιν.
 (307) Ταῦτα μὲν τοίνυν τότε¹ καὶ μάλα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξι' ἐδημηγόρει,² ἐπειδὴ δ' ἀφίκεται εἰς
 Μακεδονίαν καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε³ τὸν αὐτοῦ⁴ καὶ τῶν Ἑλλή-
 20 νων, τὸν⁵ Φιλίππον, ἀρά γ' ὅμοια, ἣ παραπλήσια τούτοις;
 πολλοῦ γε καὶ⁶ δεῖ, ἀλλὰ μήτε τῶν προγόνων μεμνηῖσθαι μήτε

quam autem audisset Atrestidam dono acceptis illis Olynthiorum captivis a Philippo abire, indignum facinus sibi esse visum et illacrimasse et doluisse calamitatem Graeciae et segnitiam, quae ad tales iniurias conniveret. vobisque suadebat, ut mitteretis aliquos in Arcadiam, qui Philippi studiosos accusarent. se enim ex amicis audissey dicebat, si reipublicae nostrae curae esset et legatos mitteret, poenas illos daturus esse. (307) Haec igitur tum, Athenienses, vel maxime praeclara et e dignitate nostrae urbis pro contione dixit. quum autem in Macedoniam venisset et hostem vidisset tum suum tum Graecorum omnium, Philippum, numquid his similia aut affinia? minime gentium, sed nec maiorum esse recordandum nec

lege.' Wolfius. 'Recte ἀκούσαι Bekker. Permirum viros exquisite doctos, qui hanc constructionem centies legerant, ad eam h. l. offendisse.' Schaeferus. De hoc infinitivo vid. Fritzsche. Lucian. p. 150. Dobr. ad Aristoph. Plut. vs. 1112 p. 141. Cf. §. 195: ὥς δ' ἀκούσαι τοὺς παρόντας. Timocr. §. 212: ἐπειδὴ φῆσαι τοὺς δικαστάς. 2) ὁ παρὰ τ. — περί Bav (non F?). AldT. 3) αἰχμάλωτον 2 corr II. 4) δωρεὰν ταύτ' ἔχων ἀπέρχεται Σ. Laur8. vulg. — δωρεὰν ἔχων ταῦτα ἄγει Indd. r. γρ Φ. Vind4. II. Laur8. Mal. 5) αὐτῷ Laur8. vulg. — αὐτὸ k. — αὐτῷ Σ. — αὐτῷ AldV. Bekkerus etc. 6) δακρύσαι Aldetc. Laur8. Q. — δακρύσαι (Σ.) vulg. 7) οὐδύρασθαι r. Vind4. 8) εἰ Aug1. Vind4. Laur8. (k. r. s). — η pr II. — ἡ Σ. Laur8. vulg. — εἰ esset dubitantis, ut §. 309, sed id h. l. minus convenit quam narrantis ἦ. 9) συνεβούλευσεν Aldetc. s. — συνεβούλευεν Σ. Laur8. vulg. 10) οἵτινες καὶ Q. 11) κατηγορήσουσι t. — καὶ κατηγορήσουσι Q. 12) ἐπεὶ loco τὰ Aug1. 2. k. r. s. s. Laur8. Cf. §. 310 extr. 13) πέμψῃ πρέσβεις r. Laur8.

307. 1) τότε om Aug2. 2) ἐδηγόρει Q. 3) εἶδε etiam Σ, sed δ in eraso loco. 'Videtur λ fuisse. i. e. εἶλε.' Dindorfius. — ἶδε Aug1. 4) αὐτοῦ Q. Vind3. — ἐαυτοῦ Laur8. vulg. — αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ Bekk. 5) τὸν om Aug2. 6) γε καὶ om Q.

τρόπαια λέγειν μήτε βοηθεῖν⁷ μηδενί, τῶν τε κελυνόντων⁸ μετὰ τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης βουλευέσθαι θαυμάζειν,⁹ εἰ περὶ τῶν ὑμετέρων ἰδίων ἄλλον τινὰ δεῖ πεισθῆναι, (308) εἶναι τε τὸν Φίλιππον αὐτόν, Ἡράκλεις, Ἑλληνικώτατον ἀνθρώπων,¹ δεινότατον λέγειν, φιλαθηναϊότατον,² οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς³ ἐν τῇ πόλει καὶ⁴ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι, ὧστ' οὐκ αἰσχύνεσθαι λοιδορουμένους αὐτῶ καὶ βάρβα- 440 ρον αὐτὸν ἀποκαλοῦντας. (309) Ἔστιν οὖν ὅπως¹ ταῦτ' ἀν,² ἐκείνα³ προειρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ μὴ διαφθαρεῖς ἐτόλμησεν εἰπεῖν; τί δέ; ἔστιν ὅστις⁴ ἂν τὸν Ἀτρεστίδαν⁵ τότε μισήσας

triumphos praedicandos nec cuiquam opem ferendam, seque eos, qui cum Graecis de facienda cum Philippo pace deliberandum iuberent, demirari si in vestris propriis negotiis alterius assensu vobis esset opus, (308) esseque Philippum ipsum, o dii, omnium hominum studiosissimum Graecorum, eloquentissimum, Atheniensium amantissimum, sed adeo perversos esse quosdam et morosos in urbe homines, ut non erubescerent ei convitia dicere et barbarum eum vocitare. (309) Potestne igitur fieri, ut idem vir haec illis sermonibus ante habitis post dicere non dubitasset, nisi corruptus esset largitionibus? Quid vero? isne, qui Atrestidae tum infestus

7) λέγει μήτε βοηθεῖ pr Σ, v ad βοηθεῖ antiq adscripsit, non item ad λέγει. Exciderunt ambae v propter sequentes μ. 8) τῶν τελευτόντων Aug2. 9) ἔφη post θαυμάζειν addidit Wolfius de suo, unde ParThiersch. — Superius ad τοῦτοις AldV: 'εἶπεν scilicet.' Repetendum est utroque loco ἐδημηγόρει. Cf. §. 311. Omnino facile caremus verbo ἔφη in imitatione, de quo usu vid. ad §. 194.

308. 1) ἀνθρῶπον Bav (non F?). Mal (in quo Chr correxit). — ἄνῳ Laur8. 2) γρ. φιλονηκός. ἄλλ' (i. e. ἄλλως sive in alio codice) φιλελληνίστατον marg Lamb. Nihil nisi scripturae mendum. 3) τινὰς καὶ Laur8, αὶ deletum est lineola. 4) καὶ om Ald.

309. 1) ὅπου k. 2) ἂν ταῦτ' sine interpunctione post ταῦτ' Aldetc. r. II. Laur8. Mal. (Aug2?). — ταῦτα sine ἂν Vind4. — ταῦτ' ἂν Σ. Laur8. vulg. 'Qui verborum ordo praestat, ne pronuntiatio continet quae sensus seiungit ταῦτ' ἐκείνα.' Schaeferus. 3) ἐκείνα Σ. Laur8. vulg. — ἐκείνο Ald. Fel. — — 'Fort. ὅπως ἂν τότ' ἐκείνα et mox τίς δ' ἐστὶν ὅστις ἂν — videtur rectius legi.' Wolfius. 4) τί δέ ἐστιν. ὅστις Ald. — τί δέ ἐστιν ὅστις Vind4. 3, qui codex exhibet ὅστις. Mor. (Less. et ParThiersch. τίς pro τί e Wolf. coniectura.) — τί δέ ἐσθ' ὅστις Σ. Laur8. — τί δέ ἐσθ' ὅστις Ω. — τί δέ ἐστιν; ὅστις Fel. — τί δέ; ἐστιν ὅστις AldV. (II. Laur8. Mal.) Bekker. Cf. §. 294. 5) Post Ἀτρεστίδαν pergunt Ω. u. hinc autem eadem ad §. 314 ἀπηκοί- ναι bis habet Ω. Vid. ad §. 300.

5 διὰ τοὺς τῶν⁶ Ὀλυνθίων παῖδας καὶ γυναῖκα,⁷ ταῦτα⁸ Φιλοκρά-
 τει νῦν⁹ πράττειν¹⁰ ὑπέμεινεν; ὅς¹¹ γυναῖκας ἐλευθέρως¹² τῶν
 Ὀλυνθίων ἤγαγεν δεῦρ' ἐφ' ὕβρει, καὶ οὕτως ἐπὶ τῷ βδελυ-
 ρῶς βεβιωκέναι γινώσκειται,¹³ ὥστε¹⁴ μηδὲν ἐμ' αἰσχρὸν¹⁵ εἶ-
 10 πείν νυνὶ¹⁶ περὶ αὐτοῦ δεῖν μηδὲ δυσχερές, ἀλλὰ τοσοῦτον εἰ-
 πόντος μόνον ὅτι Φιλοκράτης γυναῖκας ἤγαγεν, πάντας¹⁷ ὑμᾶς
 εἰδέναι καὶ¹⁸ τοὺς περιεστηκότας τὰ¹⁹ μετὰ ταῦτα, καὶ ἔλειπεν
 εὐ οἶδ' ὅτι τὰς ἀτυχεῖς καὶ ταλαιπώρους ἀνθρώπους, ἃς οὐκ
 ἡλέησεν Αἰσχίνης, οὐδ' ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταύταις τὴν Ἑλλάδα,²⁰
 15 εἰ παρὰ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ τῶν πρέσβειων ὑβρίζονται. (310)
 Ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ¹ κλαῖσει² τοῦ τὰ³ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος,

fuit propter Olynthios pueros et mulierculas, nunc eadem quae Philocrates facere suscepisset? qui mulieres Olynthias ingenuas ad libidinem huc adduxit et ob vitae petulantiam sic innotuit, ut, etiamsi mihi nulla iam eius flagitia commemoranda essent aut facinora, sed si tantum dixissem, Philocratem secum duxisse mulieres, omnes vos et eos, qui circumstant, cetera nosse sciam et dolere vicem infelicium et aerumnosarum mulierum, quarum Aeschines non misertus est, neque in eas intuens Graeciam deploravit, si illae apud socios a legatis contumeliose vexantur. (310) Sed suas fortunas lamentabitur, quum ita se in legatione gesserit, et puerulos suos

6) τῶν om k. 7) τὰ γυναῖκα vulg. γρ Φ. — articulum om Σ. Laur8. ambo Q. Bav. (T. t. u. v. Vind3). Cf. ad Olynth. II §. 9. 8) ταῦτα corr repetitus Q e primae manus ταῦτα. 9) νῦν Φιλοκράτει Aug2. 10) συμπράττειν sine νῦν Aug1. k. s. δ. Saepissime confunduntur νῦν et συμ. 11) ὅς τὰς Mor. — τὰς om Σ. Laur8, vulg. Non inveni τὰς τῶν, quae verba in vulgata esse perhibet Reiskius. — 'Om recte, nisi quis malit ὅστις loco ὅς τὰς.' Dobraeus. 12) ἐλευθέρως Q (non item repet.). 13) γινώσκειτς Ald. Fel. — γινώσκειται Mor. AldV. Σ. Laur8, vulg. 14) ὥς Vind3. 15) αἰσχρὸν ἐμὲ Aug1. k. r. s. Vind4. II. Mal. — ἐμὲ om Laur8. 16) νῦν Aug1. k. s. 17) ἀπαντας Aug1. k. s. 18) 'καὶ malim deletum.' Schaeferus. Imo retinendum. i. e. iudices et corona, reliqui auditores. Nec circumstabant iudices tribunal, sed sedebant, ante oratorem. 19) τὰ om Σ. Laur8. ambo Q. Ald. vulg. (non habet Σ). Excidit propter praegressam syllabam. — habent Fel. Mor. AldB. AldV. Less. Vind3. (Aug1. 2. k. s. v. correc t.) add Chr. 20) ἐλπίδα Aug1. k. s.

310. 1) αὐτοῦ Ald. Fel. Q. Vind3. 4. II. Laur8. Mal. pr Laur8. 2) κλαίσει Σ. Q. AldB. AldT. AldV. Vind1. 3. 4. 7. Bav. II. Mal. (s?). Mid. §. 99. Hyperidis Fragm. Harris. No. XII. 13. 15. — κλαῖσει vulg. — κλαίῃσῃ Laur8. — κλαῖσει Bekker. — κλαῖσεται Thomas Mag. s. v. Κλαίειν. — κλαύσεται Aug1. k. r. s. Laur8. (s?). Cf. Prolegg. Gramm. §. 32. 3) τοῦ τὰ] ταῦτα k. — τοῦ om Ald1? habet mea Ald2. — om

καὶ τὰ παιδί' ἴσως παράξει⁴ καὶ ἀναβιβᾶται.⁵ Τυεῖς δ' ἐνθυ-
 μείσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί,⁶ πρὸς μὲν τὰ τούτου παιδία, ὅτι
 πολλῶν συμμάχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται⁷ καὶ²⁰
 πτωχοὶ περιέρχονται δεινὰ πεπονθότες⁸ διὰ τοῦτον, οὓς ἐλεεῖν
 πολλῷ μᾶλλον ὑμῖν⁹ ἄξιον ἢ τοὺς τοῦ τοιαυτ'¹⁰ ἡδίκηκός¹¹
 καὶ προδότου πατρός, καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέροους παῖδας¹² οὗτοι
 'καὶ τοῖς ἐκρόνοις'¹³ προσγράψαντες¹⁴ τὴν εἰρήνην¹⁵ καὶ τῶν²⁵
 ἐλπίδων ἀπεστερήκασιν, πρὸς δὲ τὰ αὐτοῦ¹⁶ τούτου δάκρυα,

fortasse accerseret et produceret. Vos autem cogitabitis, iudices, adspicientes istius liberos, multorum sociorum vestrorum et amicorum liberos errare et mendicos circumire, crudeliter tractatos propter istum, quorum vos misereri multo est aequius, quam natos ita facinorosi et proditoris patris, et vestros liberos ab istis, qui adscripserunt 'pacem eandem esse etiam posteris', vel spe esse spoliatos, ipsius autem lacrimas intuentes, vos nunc

repet. *Ω*. 4) παρήξει s. 5) ἀναβιβάσεται IndAld. Fel. AldV. — ἀναβιβάσαι Laur8. — ἀναβιβᾶται Σ. Laur8. vulg. Vid. Moer. p. 124 ibiq. Piers. 6) ὧ ἄθηναῖοι Aug2. Vind4. — ὧ i. e. ὧ ἄθηναῖοι Π. Laur8. Mal. 7) ἀλῶνται Σ. vulg. — ἀλῶνται Ald. Fel. Laur8. Bav (non F?). Π. Laur8. pr Mal. 8) παθόντες cod δ. 9) ὑμῶν coniecit Wolf. 'Dativus ὑμῖν viro egregio displicere non debuit. est enim haec legitima constructio. ecquis tironum non meminerit Xenoph. Mem. init. ὡς ἄξιός εἰη θανάτου τῇ πόλει? Vid. ad h. l. nota Heindorfii in edit. Schneid. citantis Porsonum ad Eurip. Hecub. 313. Alia ego dedi in Stephani Thesaurο s. v.' Schaeferus. 10) ἡ τοῦ τοσαῦτα Mor (cuius margo τοιαῦτα). Φ. — ἡ τοὺς τοσαῦτα vulg. Restituendum iubet Dobraeus. — ἡ τοὺς τοῦ τοσαῦτα Wolf. AldV. Harl. Lind. Vind3. 4. corr Π. Chr. (Ven?). — ἡ τοὺς τοῦ τοιαῦτα Aug1. 2. corr Laur8. (k. r. s). — ἡ τοὺς τὰ τοιαῦτα Alt. — ἡ τοὺς τοιαῦτα (F). — ἡ τοὺς τοῦ sine pronomine Σ. pronomine carere locus non potest, ut videtur, manca enim esset sententia. Neque vero hiatus offenderet, cf. §. 312: οἱ ἡμέτεροι. Excidit pronomen propter praegressos articulos, quod apparet etiam e Laur8: ἡ τοὺς τοῦ τοιαῦτα. secunda manus super extremum ὅ scripsit ιαῦτα. 11) ἡδίκηκός Ald. lΩ (non item repet Ω). F. t. u. v. 12) παῖδας οὓς sine καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέροους Aug1. k. r. s. corr Π. — παῖδας οὓς καὶ Laur8, cuius margo alia manu: καὶ ὑμετέροους ut post παῖδας inserenda. 13) τοῖς ἐκρόνοις u. — τοὺς ἐκρόνους Laur8. 14) προσγράψαντες Aug2. 15) τὴν εἰρήνην marg Mor. (T?). — τὴν εἰρήνην Σ. Laur8 (lineam finiens). vulg. — εἰς τὴν εἰρήνην Reiskius de suo. πρὸς τὴν εἰρήνην cl. p. 358, 25 coniecit Marklandus. Cf. §. 87. At vid. plenam formulam formulae pacis εἶναι etc. §. 48, ibiq. annot. 16) αὐτοῦ om Aug1. k. r. s. Vind4. Π. Laur8. Mal.

- ὅτι νῦν ἔχει ἄνθρωπον, ὃς εἰς Ἀρκαδίαν ἐκέλευεν¹⁷ ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ¹⁸ Φιλίππου πρᾶττοντας πέμπειν τοὺς κατηγορήσαντας.¹⁹
- 441 (311) Νῦν τοίνυν¹ ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβεῖαν πέμπειν, οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐπρόδι' ἀναλίσκειν, ἀλλ' ἄχρι τοῦ βήματος ἐντανθι² προσελθόνθ'³ ἕκαστον ὑμῶν
- 5 τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν⁴ ψῆφον⁵ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς, ὅς, ὧ γῇ καὶ θεοί, ἐκεῖνα, ἃ διεξῆλθον, ἐν ἀρχῇ δεδημηγορηκώς, τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμίνα, τὰς μάχας, τὰ τρόπαια, ἐξαίφνης ὥς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα τὰναντία
- 10 τούτοις,⁶ μὴ προγόνων μεμνησθαι, μὴ⁷ τρόπαια λέγειν, μὴ βοηθεῖν⁸ μηδενί, μὴ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλεύεσθαι,⁹ μόνον οὐ καθελεῖν τὰ¹⁰ τείχη. (312) Καίτοι τούτων αἰσχύους¹

habere hominem, qui vos iussit mittere in Arcadiam, qui Philippi studiosos accusarent. (311) Nunc igitur nihil est necesse legatos mittere in Peloponnesum aut longum iter proficisci aut viaticum impendere, sed unusquisque vestrum usque ad tribunal progressus, sanctum et iustum suffragium ferat pro patria contra hominem, qui, o dii immortales, quum illas, de quibus dixi, contiones initio habuerit, de Marathone, de Salamine, de proeliis, de triumphis, statim ut Macedoniam attigit, omnia his contraria (dixit): 'non recordandum esse maiorum, non triumphos narrandos, nemini opem ferendam, non communiter cum Graecis deliberandum,' tantum non diruenda esse moenia. (312) Quibus orationes nullo unquam tempore

17) ἐκέλευσεν Mor. Laur8. Augl. (T. k. r. s). — ἐκέλευεν Σ. Laur8. vulg. ambo Ω. 18) ὑπὲρ τοῦ Laur8. 19) κατηγορήσαντας Augl. k. r.

311. 1) τὸ repet Ω. 2) ἐντανθοῖ vulg. — ἐντανθι Σ. Laur8. Cf. Prolegg. Gramm. §. 139. 3) προσελθόντα Augl. k. r. s. γρ Φ. II. Laur8. Mal. — παρελθόντα Aug2. margo Bav (non F). — προσελθόντα Σ. Laur8. vulg. 4) τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν vulg. Cf. Mid. extr. — τὴν οὐσίαν καὶ τὴν δικαίαν repet Ω. — τὴν δικαίαν καὶ ὁσίαν Augl. 2. k. s. — τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν Σ. Laur8. 1Ω. T. i. u. v. Delendum censet hunc articulum Cobet. Var. Lectt. p. 118. At vid. Kayser. in Fleckeisen. Annall. 1856 III p. 173. Cf. Olynth. I §. 25: τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην scil. γῆν. 5) ταύτην ψῆφον vulg. — ταύτην om Σ. Laur8. repet Ω. Augl. 2. (T. k. s). 6) τούτοις ἔλεγε Laur8. vulg. — ἔλεγε om Σ. in γρ habent F (non Bav?). Φ. 'Vide ne verbum debeatur interpretanti. Cf. p. 439, 20 sq. ubi Reiskius notavit.' Schaeferus. Vid. ad §. 194. 7) μὴ δὲ 1Ω. 8) μὴ βοηθεῖν om pr Mal. add Chr. 9) βουλεύεσθαι Σ. 10) μὴ τὰ 1Ω.

312. 1) αἰσχύους 1Ω.

λόγοι οὐδένες πώποτ' ἐν τῷ παντὶ² χρόνῳ γερόνασι³ παρ' ὑμῖν. τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οὕτω σκαιὸς⁴ ἢ⁵ ἀνήκοος⁶ ἢ⁷ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν,⁸ ὅστις, εἰ¹⁵ τις ἔροιτο, 'εἰπέ μοι, τῆς νῦν οὔσης Ἑλλάδος ταυτησί καὶ οἰκουμένης ἔσθ' ὅ⁹ τι ταύτην ἂν τὴν προσηγορίαν εἶχεν ἢ¹⁰ ᾤκεισθ' ὑπὸ τῶν νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνας οἱ¹¹ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέδχοντο, οἱ¹² ἡμέτεροι¹³ πρόγονοι;' — οὐδ' ἂν εἰς εὐοῖδ' ὅτι φήσειεν, ἀλλὰ πάντα ταῦθ'¹⁴ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἡλωκέναι.¹⁵ (313) Εἶθ'

apud vos habitae sunt foediores. quis enim Graecorum vel barbarorum ita vecors vel imperitus rerum vel adeo inimicus nostrae urbi, qui, si quis interrogaret, 'Age dic mihi, eius Graeciae, quae nunc est atque habitatur, estne ulla pars, quae nomen suum retineret atque habitaretur ab iis qui nunc eam obtinent Graecis, nisi heroes Marathonis et Salaminidis pro iis tanta virtute dimicassent, nostri maiores?' — ne unus quidem, satis scio, affirmaret, sed fuisse futurum, ut a barbaris haec omnia caperentur.

2) ἐν παντὶ τῷ Mor. Augl. k. s. — ἐν τῷ παντὶ Σ. LaurS. vulg.
3) ἐν τῷ παντὶ γερόνασι χρόνῳ Ald. Fel. 4) οὕτω σφόδρα σκαιὸς Aug2. — ὁντωσκαιος Σ. — οὕτως καιρός u. 5) ἢ Aldetc. LaurS. Ω. Vind3. II. LaurS. Mal. — καὶ Aug2. (Augl. Vind4. codd Bekk?) — om pr Σ in fine lineae, add ἢ extra lineam eadem ut nobis quidem videtur manus. — Compendium particulae καὶ et particulae ἢ est simillimum, ut constat inter omnes. 6) 'καὶ ἀνήκοος Aug2, quod praetuli. — nam ad ἀνήκοος subaudiendum est τῆς καλῆς παιδείας aut τῆς δόξης τῆς ἡμετέρας πόλεως.' Reiskius. 'Praeferam olim vulgatum οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος. nam ἀνήκοος non idem continuo est σκαιός.' Schaeferus. Ad ἀνήκοος intelligendum ἐκείνων τῶν πραγμάτων, rerum gestarum. Cf. Fritzs. Lucian. p. 198. — In Σ perspicue prima manu scriptum est ἀνήκοος, non ἀνήκοο, quod fortasse operarum est error in Memor. Menstr. Berol. 1854 p. 256. 7) ἢ Σ (non καὶ). uterque Ω.

vulg. — καὶ (T. Φ. r. s. t. u. Vind4). — — ἢ ἀνοήτος ἢ^{ος} LaurS. ^{ημο m. sec.}
8) ἡμετέραν LaurS. 9) ὅτι Aldetc. — Correxuit AldV. 10) εἶχεν^ἢ LaurS, qui codex proxime: τῶν συνεχόντων ἑλλήνων εἰ μοι (corr in μῇ) τὰς. 11) οἱ ἐν Fel. — οἱ sine ἐν Σ. vulg. — ἐν sine οἱ Mor. AldV. t. Harl. Cf. ad Synt. §. 21. — ἄς ἐν pr LaurS, sed ἐν corr in οἱ, prior syllaba ας repetita est. 12) οἱ om Ald. Fel. 'Est haec appositio, quippe οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι solum per se intelligi oportet.' Schaeferus. 13) ἡμέτεροι Σ. vulg. — ἡμέτεροι Aldetc. pr LaurS. Augl. k. r. II. Mal. Vind3. 4. Aptior h. l. videtur prima persona. 14) ταῦτα πάντα Aldetc. Augl. k. s. — πάντα ταῦθ' Σ. LaurS. vulg.

οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν¹ ἐγκωμίων καὶ
 25 τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειεν, τούτων Αἰσχίνης ὑμᾶς² οὐκ ἔα
 μεμνηθῆναι, τοὺς ἐξ ἐκείνων,³ ἵν' αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ;⁴ καὶ
 μὴν τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν, οἱ δ'
 ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων
 ἰδιον κτῆμ' εἰσὶν (οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς⁵ ἔτι τηρικαυτ'⁶
 442 ἐναντιοῦται), ὧν ἀποστερῶν ἐκείνους οὕτως αὐτὸς ἂν τῆς ἐπιτι-
 μίας δικαίως νῦν⁷ στερηθῇ,⁸ καὶ ταύτην ὑπὲρ τῶν προγόνων
 ὑμεῖς⁹ δίκην λάβετε¹⁰ παρ' αὐτοῦ. Τοιούτοις μέντοι λόγοις,
 5 ὡ κακῇ κεφαλῇ, σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ δια-
 σύρας,¹¹ τῷ λόγῳ πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλεσας. (314) Εἶτα¹

(313) Quos igitur his laudibus et ornamentis vel hostium nemo spoliaret, eorum vos Aeschines meminisse non sinit, illorum posteros, ut ipse argentum accipiat? At vero alia quidem bona nihil attinent ad mortuos, sed rerum praeclare gestarum laudes sunt eorum, qui sic oppetiere, propria possessio (neque enim invidia iis tum adversatur), quibus laudibus eos iste dum spoliatur, iure ipse nunc honore privabitur et vos in hunc modum maiores ulciscimini. Talibus verbis tu, improbum caput, res gestas maiorum deprædatus et calumniatus, oratione omnia negotia perdi-

15) ἂν ἐαλωκέναι Σ. Laur8. vulg. — ἐαλωκέναι sine ἂν Aug2. — ἀνηλωκέναι r. — ἂν ἐαλωκέναι συνέβη cod δ. — ἂν ἡλωκέναι Π. — ἡλωκέναι sic fort. pr Mal., ubi nunc ἐα in rasura; omisit ἂν. Scripsi ἂν ἡλωκέναι. Vid. Dind. Praef. 3 p. XIII.

313. 1) τούτων sine τῶν pr Laur8. 2) ὑμᾶς om Angl. 2. k. s. 3) τοὺς ἐξ ἐκείνων om Laur8. 4) ἀργύριον λάβῃ αὐτὸς Laur8. 5) αὐτὸς IQ. repet Q exhibet αὐτοῖς, ut Σ. Laur8. vulg. 6) ἐπιτηρικαυτὰ sine ἔτι r. 7) νῦν ἂν r. — ἂν νῦν Mor. F. — ἂν om Σ. vulg. Bav. — νῦν ἂν om pr Laur8, sec m. inseruit νῦν in rasura. 8) ἂν στερηθῇ νῦν Laur8. 9) ἡμεῖς Π, quamquam sequitur λάβετε. 10) λάβετε Aldete. IQ. t. Vind3. — λάβετε Σ. Laur8. vulg. 11) 'Transposui vocabula de meo sensu sic: διασύρας καὶ συλήσας τῷ λόγῳ, quia 1) διασύρειν simpliciter dicitur sine τῷ λόγῳ, quod per se ad διασύρειν subauditur ab quoque audiente; 2) συλᾶν τὰ τῶν προγόνων ἔργα est dura, audax, inusitata, inaudita dictio, ubi necesse esset modum quoque spoliationis declarari, non manibus spoliare, sed verbis.' Reiskius. 'Summo iure Bekkerus priorem verborum ordinem restituit, quem Reiskius non mutasset, si eorum et constructionem et sensum intellexisset, scilicet τῷ λόγῳ iungendum non antecedentibus, sed sequentibus, contione perdidisti. συλήσας autem quum idem sit quod ἀποστερήσας τῶν ἐπαίνων, interpretandi ergo additum est διασύρας.' Schaeferus.

314. 1) εἶτα καὶ r. Π. Laur8. Mal, in quo Chr deleuit καὶ.

γεωργεῖς ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ γὰρ τοῦτο:² πρὸ³
 μὲν τοῦ πάντα⁴ κάκ' εἰργάσθαι⁵ τὴν πόλιν ἀμολόγει γεγραμ-
 ματευκῆναι καὶ χάριν ὑμῖν ἔχειν⁶ τοῦ χειροτονηθῆναι, καὶ μέ-
 τριον παρῆχεν ἑαυτόν. ἐπειδὴ δὲ μυρί⁷ εἰργασταὶ⁸ κακά⁹ τὰς
 ὁφρὺς ἀνέσπακεν, καὶ⁹ ὁ γεγραμματοειδὲς Αἰσχίνης¹⁰ εἶπη¹⁰
 τις, ἐχθρὸς εὐθέως¹¹ καὶ κακῶς¹² φησὶν ἀκηκοέναι,¹³ καὶ διὰ
 τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοίματιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν, ἴσα¹⁵
 βαίνων Πυθοκλεῖ,¹⁴ τὰς γνάθους φουσῶν, τῶν¹⁵ Φιλίππου ξέ-
 νων καὶ φίλων¹⁶ εἰς οὗτος ὑμῖν ἤδη, τῶν ἀπαλλαγῆναι τοῦ
 δήμου βουλομένων καὶ κλύδωνα¹⁷ καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα
 πράγμαθ' ἡγουμένων, ὁ τέως¹⁸ προσκυνῶν τὴν Θόλον.¹⁹ 20

disti. (314) Postea propter haec praedictus et magnificus exstitisti. et-
 enim illud considerate: antequam rempublicam omnibus cladibus affecis-
 set, fatebatur se fuisse scribam et gratiam habere vobis de eo munere, et
 moderatum se praebebat. posteaquam autem infinita scelera commisit;
 supercilia erigit et, si quis dicat 'Aeschines qui scriba fuit,' statim inimi-
 cus est, et male audisse se dicit, et per forum ambulat veste ad talos
 usque demissa, pari gradu incedens ac Pythocles, buccas inflans, e Phi-
 lippi hospitibus et amicis iam unus vobis hic est, qui a populo recedere
 volunt et tempestatem atque insaniam statum praesentem interpretantur,
 qui tantisper Tholum adorabat.

2) αὐ τοῦτο vulg. Cf. Mid. §. 167. — αὐ om Σ. pr LaurS. T.
 Augl. k. s. repet Q. 'Fort. addendum εἰπεῖν δεῖ, nisi τὸ τοῦτο redun-
 det. Referri quidem potest ad ἀμολόγει.' Wolfius. Vid. Phil. I §. 12.
 — In marg LaurS sec manu: ἀκούσατε. 3) πρὸς repet Q. 4) πάντα
 τὰ vulg. — τὰ om Σ. LaurS. T. repet Q. Recte omiserunt, nam sic
 sententia aptior est, non solum haec mala Aeschines fecit, sed omnino omnia
 mala. μυρία κακά. Cf. etiam §. 337. 5) εἰργάσασθαι 1Q. 6) ἔχειν
 om repet Q. — εἶχεν coniecit Dobraeus. 7) μύρια Aldetc. — μυρία
 Σ. LaurS. repet Q. vulg. Cf. Prolegg. Gramm. §. 56. 8) εἰργασθαι
 Ald. 9) καὶ r. 10) εἶποι Aldetc. r. s. LaurS. (Aug2?). — εἶπη Σ.
 LaurS. vulg. 11) εὐθέως ἐχθρὸς Mor. Augl. k. s. Cf. §. 316. —
 ἐχθρὸς εὐθέως Σ. LaurS. vulg. 12) κακὸς r. 13) Hic post ἀκη-
 κοέναι, desinit repetitus Q, addens signum ∞. Cf. §. 309. 14) Cit.
 Harpocr. Phot. Suid. s. v. Ἰσα βαίνων Πυθ. ibiq. Bernh. AnecdBkk.
 p. 267. Cramer Anecd. Ox. T. II p. 496. Minucianus Rh. T. IX
 p. 604 W. De nomine Pythoclis cf. Cor. §. 285. 15) τοῦ u. 16) φί-
 λων καὶ ξένων r. 17) κλύδωνα Ald. Fel. 18) ὁ τέως πρῶν (sive ὁ
 τ. πρῶν ut Q) Σ. LaurS. vulg. — πρῶν om Augl. 2. (k. r. Vind4.
 Π. LaurS. Mal.) — τέως om s. — ὡς πρῶν sine ὁ τέως AldT. — ὁ
 τέως εἶτι sine πρῶν Aldetc. — Est πρῶν interpretamentum adverbii

IV. 315. Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ἐπελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων,¹ ὃν τρόπον ὑμᾶς κατεπολιτεύσατο Φίλιππος² προσλαβὼν τοὺς τοὺς³ θεοὺς ἐχθρούς. πάνν δ' ἄξιον ἐξετάσαι καὶ θεάσασθαι τὴν ἀπάτην ὅλην. Τὸ⁴ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν,⁵ διαφορουμένης⁶ αὐτοῦ⁷ τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ληστῶν καὶ κεκλειμένων τῶν ἐμπορίων, ὥστ' ἀνόνητον⁹ ἔκεινον ἀπάντων¹⁰ εἶναι τῶν ἀγαθῶν, τοὺς τὰ¹¹ φιλάνθρωπα λέ-

IV. 315. Volo autem vobis summatim percurrere, quibus calliditibus vos Philippus, adscitis istis nefariis adiutoribus, circumvenerit. omnino est autem operae pretium perpendere et spectare fraudem totam. Ab initio quum pacem expeteret, latronibus eius regnum diripientibus et clausis mercatibus, ut nullis omnino suis bonis frui posset, misit huc illos,

τέως i. q. πρὸ τοῦ Schol. in Platon. Hipparch. p. 334 Bkk: τέως δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης: ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θόλον.' 19) θόλων Ald, quae in hac § erroribus operarum scatet. 'Quaerendum an aliquid exciderit ante Βούλομαι.' Dobraeus. Vid. Praefationem nostram extr.

315. 1) ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπελθεῖν vulg. — ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν F. Φ. Ven. Vind4. Π. Mal. (s?). — ὑμῖν ἐπανελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων Aug1. k. Vind1. Laur8. (s). — ἐπὶ κεφαλαίων ὑμῖν ἐπανελθεῖν r. — ἐπελθεῖν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων Aug2. — ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἔλθεῖν t. u. — ἐπὶ κεφαλαίων ὑμῖν ἔλθεῖν Vind3. — ὑμῖν ἐπελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων Σ. pr Laur8 (sec m add αν super ἐπε). Ω. T. γρ Φ. Lind. — γρ. ἐπανελθεῖν omissis ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων AldV. — ἐπεξελθεῖν mavult Taylorus nescio quo ordine. quidni potius ἐπανελθεῖν i. q. *repetere* cum codicibus nonnullis? Cf. Neaer. §. 20. Plat. Phaedr. p. 267 extr. Neque vero repetitur h. l. accusatio fraudulentum Philippi, non est ἀνακεφαλαίωσις, quam volunt scholia, sed primum narratur composite calliditas regis tota. Sed optimorum librorum ἐπελθεῖν h. l. est i. q. *recensere*. Cf. Aristoph. Eqq. vs. 618: καλὰ λέγων . . . εἰθ' ἐπὶ τοῖς ἀπαντὰ μοι σαφῶς. 2) ὁ Φίλιππος r. Vind4. Laur8. Mal. 3) τοῦ u. (non est r in Bekkeriis). pr Ω, in quo τοῖς correctum est in τοῖς, volebat τοὺς, sed reliquit circumflexum. 4) τῷ AldB. Less. — ὁ corr Π super τὸ scripsit. 5) ἐπιθυμῶν Ald. IndFel. 'Quo admissio pro τὸ paulo ante praegresso erit τῷ legendum, quod reperi in margine Lessingiani.' Reiskius. 6) διαφορουμένης Aug2. Harl. 7) εἰρη-
β. ε. — διαφορουμένης k. 'Solemnis horum cognatorumque confusio. Vid. Porsonus ad Eurip. Phoen. vs. 884.' Schaeferus. Dorvill. ad Charit. p. 305 = 384 vers. fin. Lips. 7) αὐτῆς Aug2. 8) κεκλεισμένων vulg. — κεκλειμένων Σ. Laur8. Ω. T. Aug1. s. Bav (F?). Π.

Prolegg. Gramm. §. 86. 9) ἀνόνητον s. Cf. Cor. §. 141. 10) ἀπάντων

γοντας ἐκείνους ἀπέστειλεν ὑπὲρ αὐτοῦ,¹² τὸν Νεοπτόλεμον, τὸν Ἀριστόδημον, τὸν Κτησιφῶντα.¹³ (316) Ἐπειδὴ δ' ἦλθο- 443
μεν¹ ὥς αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις· ἐμισθώσατο μὲν² τοῦτον εὐ-
θείως,³ ὅπως συνερεῖ⁴ καὶ συναγωνιέται⁵ τῷ μιαιφῶ Φιλοκρά-
τει καὶ τῶν τὰ δίκαια βουλομένων ἡμῶν⁶ πράττειν⁷ περιέσται,
συνέγραψε δ' ἐπιστολὴν ὥς⁸ ὑμᾶς, ἧ⁹ μάλιστ' ἂν¹⁰ ᾧστο τῆς⁶
εἰρήνης τυχεῖν. (317) Ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον¹ μέγ' αὐτῷ² καθ'
ὑμῶν οὐδ'³ οὕτω⁴ πράξαι,⁵ εἰ μὴ Φωκέας ἀπολεῖ.⁶ τοῦτο δ'

qui humana pro eo verba dicebant, Neoptolemum, Aristodemum, Ctesiphontem. (316) Ut autem nos legati ad eum venimus; statim istum conduxit, ut defenderet et adiuvaret nefarium Philocratem et nos qui iusta agere institueramus superaret, et scripsit epistolam ad vos, qua se vel imprimis pacem impetraturum putavit. (317) Nihilo magis autem etiam sic quicquam magnum gerere contra vos potuisset, nisi Phocenses perdi-

^α ἐκείνων LaurS. ordinem restituit sec. 11) τὰ om v. 12) αὐτοῦ Q. Vind3. 4. — αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ LaurS. vulg. 13) Ξενοφῶντα cod δ.

316. 1) ἦλθωμεν pr Q. 2) μὲν om pr Π. Mal. 3) εὐθείως τοῦτον Aug1. 2. k. s. Cf. §. 314. 4) συνεργεῖ u. Vind3. Frequens confusio. 5) καὶ συναγωνιέται delendum iubet Cobetus Nov. Lectt. p. 779 nescio cur, nisi forte criticus tantopere oderit synonyma, quantopere orator amarit. 6) ὑμῶν Mor. Aug1. k. — ἡμῶν Σ. LaurS.

^η vulg. — ὑμῶν Φ. 7) πράττειν ἡμῶν Aug2. 8) πρὸς Aug2. — 'Nota-
tanda constructio συγγράφειν ἐπιστολὴν ὥς τινα.' Schaeferus. 'Συγ-
γράφειν est praegnantur dictum i. q. scribere et mittere epistolam, non
magis h. l. formula est mira quam Thuc. I 137: ἐσπέμπει γράμματα
ὥς βασιλέα.' Shilleto. 9) δι' ἧς Indd. Q. T. r. γρ Φ. Ask. Obs.
Ven. marg Bav (non F?). Lind. Vind4. II, qui codex in marg ἧ. LaurS.
Mal. 10) ἂν om Ald.

317. 1) Pro οὐδὲν μᾶλλον Wolfius coniecit οὐθενὸς μᾶλλον. Mark-
landus οὐδὲν ἄλλο. Tylorus οὐδὲν μάλα. At ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον
αὐτῷ aptissima et simplicissima est structura i. q. non magis autem ei
licebat, et konnte eben so wenig. Cf. Xenoph. Anab. III, 3 §. 11: τοὺς
πολεμίους οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνάτο βλάπτειν ibiq. Krüger. in ed. minore.
item ibid. §. 13. 2) αὐτῷ μέγα k. — οὕτω μέγ' αὐτῷ LaurS. — οὕτω
μέγα sine αὐτῷ Aug1. s. 3) οὐδὲν οὐδ' coniecit Dobraeus. 'Neque si
libri haberent, eliminandum esset, neque tacentibus libris desideratur.'
Shilleto. Hirschigius Philol. T. V p. 332 legendum censet: ἦν οὐδὲν
μᾶλλον [μέγ'] αὐτῷ καθ' ὑμῶν οὐδ' ὅτιοῦν πράξαι. 4) οὐδ' οὕτως
Aug1. — κακὸν οὐδ' οὕτω Lambini Ind. — (ὅσδ' οὕτω καθ' ὑμῶν Σ
his lineolis ordinem restituit.) — οὐδ' οὕτω om pr LaurS, eadem add
in marg. in tribus h. l. versibus atramentum est idem, quod correcto-
ris. 5) Ἦν . . . πράξαι sic Q. 6) ἀπολεῖ Aldetc. (Aug2?). — ἀπολεῖ

οὐκ ἦν εὐπορον. συνήκτο γὰρ αὐτῷ τὰ πράγματα, ὥσπερ ἐκ⁷
 10 τύχης, εἰς⁸ καιρὸν τοιοῦτον, ὥστ' ἡ⁹ μηδὲν ὦν ἐβούλετ' εἶ-
 ναι¹⁰ διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκην εἶναι ψεύσασθαι καὶ¹¹ ἐπιор-
 κῆσαι καὶ μάρτυρας τῆς αὐτοῦ¹² κακίας πάντας¹³ Ἑλλήνας¹⁴
 καὶ βαρβάρους ποιήσασθαι. (318) Εἰ μὲν γὰρ προσδέξαιτο
 15 Φωκέας συμμάχους καὶ μεθ' ὑμῶν τοὺς ὄρκους αὐτοῖς ἀπο-
 δοίη¹ τοὺς πρὸς Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους ὄρκους² παραβαί-
 νειν³ εὐθύς ἀναγκαῖον ἦν, ὦν τοῖς μὲν τὴν Βοιωτίαν συνεξαι-
 ρήσειν ὠμωμόκει,⁴ τοῖς δὲ τὴν Πυλαίαν συγκαταστήσειν.⁵ εἰ
 δὲ μὴ προσδέχοιτο, ὥσπερ οὐ προσέλετο· οὐκ ἔασειν ὑμᾶς παρελ-

disset. id vero expeditum non erat. contractae enim eius res erant tan-
 quam fato quodam in hunc modum, ut aut nihil eorum, quae posse vellet,
 consequeretur, aut necesse haberet mentiri et peierare et testes suae im-
 probitatis facere omnes Graecos et barbaros. (318) Si enim Phocenses so-
 cios receperisset et vobiscum iis iusiurandum dedisset; Thebanis et Thessa-
 lis datum iusiurandum statim violare coactus esset, quorum illis se Boeo-
 tiam subacturum, his Pylaeam redditurum iuraverat. sin non reciperet,
 ut non admisit; non permissuros vos sibi, ut penetraret, putabat, sed

Σ. LaurS. vulg. 7) ἐκ τῆς Mal. 8) εἰ in nostra Parisina operarum
 incuriae debetur. 9) καὶ s. 10) εἶναι puncto notatum in Σ. 'Otio-
 sum sane istud εἶναι, ne dicam molestum. — Credo ergo ortum esse
 ex ea vicina. Nam nunquam alibi sic loquitur. P. 444, 1: διαπράξαιτο,
 ὦν ἐβουλήθη, et sic satis. Rursus pag. proxima vs. 10. et p. 445, 11.
 p. 446, 14. Ita p. 383, 12. Et sic in locis sexcentis. Inutile enim erat
 et insolitum adiicere τὸ εἶναι.' Taylorus. — 'Ferrem, si εἶναι utro-
 que loco idem significaret. Sed prorsus aliud isto, aliud hoc loco signi-
 ficat, illo datum esse, licere sibi, ἐγγωρεῖν, hoc autem simpliciter esse.'
 Reiskius. 11) καὶ om Ald. Fel. 12) αὐτοῦ Ald. Ω. Bav. Vind3. 4.
 Lind8. LaurS. — αὐτοῦ Σ. — αὐτῷ Fel. — αὐτοῦ vulg. 13) ἅπαντας
 Aug1. k. r. s. F (Bav?). LaurS. Recepit Reiskius. — πάντας Σ. LaurS.
 vulg. 14) τοὺς Ἑλλήνας pr II, articulum delevit corr.

318. 1) ἀποδοίη corr Σ, quum pr habuerat ἀποδοῖη, finiente ver-
 sum vocabulo ἀποδο. — ἀποδοίη, quod voluit pr Σ, etiam vulg. —
 ἀποδοίη LaurS. Cf. Prolegg. Gramm. §. 60. 2) αὐτοῖς (post ὄρκους)
 . . . ὄρκους om pr II. 3) παραβαίνειν post ἦν ponunt r. Vind4, II.
 LaurS. Mal. 4) ὠμωμόκει Σ. LaurS. vulg. — ὠμωμόκει Ald. Fel. Ω.
 F. T. s. corr v. II. Mal. Cf. Prolegg. Gramm. §. 83. 5) συγκαταστή-
 σιν LaurS. — συναποκαταστήσειν mavult Wolfius, unde Paris Thiersch.
 Ille: 'Erepta enim, inquit, erat eis Pylaea sive Amphictyonica dignitas
 a Phocensibus.' — Sed recto Reiskius: 'Communi et coniancta cum
 Thessalis opera efficere, ut his (Thessalis) locus inter Amphictyonas,
 quo adhuc caruerant, in locum exterminatorum Phocensium daretur.'

θεῖν αὐτὸν⁶ ἤγειτο, ἀλλὰ βοηθήσειν⁷ εἰς Πύλας, ὅπερ, εἰ μὴ παρεκρούσθητε, ἐποιήσατ' ἄν. εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο· οὐκ ἐνελεῖν⁸ παρελθεῖν ἐλογίζετο. (319) Καὶ τοῦτ'¹ οὐ παρ' ἄλλων αὐτὸν ἔδει πυνθέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὑπῆρχεν μάρτυς ἑαυτῷ² τοῦ πράγματος. ὅτε γὰρ Φωκίας ἐκράτησε τὸ πρῶτον³ καὶ 25 διέφθειρε τοὺς ξένους αὐτῶν καὶ τὸν ἡγούμενον καὶ στρατηγούντ'⁴ Ὀνόμαρχον· τότε τῶν ὄντων ἀνθρώπων ἀπάντων⁵ οὐ-

auxilia missuros ad Pylas, idque, nisi decepti essetis, fecissetis. quod si esset factum; reputabat sibi aditum esse interclusum. (319) Neque id ei erat ex aliis cognoscendum, sed ipse eius rei sibi testis erat. Quum enim primum Phocenses subegisset et milites eorum occidisset et principem atque imperatorem Onomarchum; tum, si hominum omnium nemo vel Grae-

6) αὐτὸν παρελθεῖν Mor. — παρελθεῖν αὐτὸν Laur8. vulg. — παρελθεῖν αὐτὸν Σ. — παρελθεῖν αὐτὸν Bkk. — παρελθεῖν αὐτὸν εἰς πύλας γρ Φ. 7) ἤγειτο, ἀλλὰ βοηθήσειν om Vind4. Mal. 8) εἶναι Aug2.

319. 1) ταῦτα vulg. — τοῦτο Fel. Σ. pr Laur8. Q. T. Augl. 2. k. r. s. s. Vind4. II. Laur8. Mal. In Bekkeriis et Dindorfia secunda editionibus nota falso ad praecedens εἰ δὲ τοῦτο adposita est. (In Σ prima fortasse habuerat καίτοιτο, nam καὶ τοῦ est in erasis). 2) ἑαυτῷ μάρτυς r. Vind4. Laur8. 3) τοπρῶτον Φωκ. ἐκράτησεν Mor. — τὸ πρῶτον ἐκράτησε Φωκ. vulg. — τὸ πρῶτον ἐκτίσαστο Φωκ. Ven. — Φωκ. ἐκτίσαστο πρῶτον Σ. Q. T. Lind. — πρῶτον ἐκράτησε Φωκ. r. Laur8. — Φωκ. ἐκράτησεν τὸ πρῶτον Augl. k. s. — — Ante καὶ add ὁ Φίλιππος Aldetc. II. Laur8. Mal. (Aug2. F. Φ. r.) — om Σ. pr Laur8. ὁ φίλιππος m. sec.?

γ β τὸ α
vulg. — Φωκίας ἐκτίσαστο πρῶτον Laur8. 'Mirum, ni saepe alibi ex margine irrepsit. Vid. ad p. 426, 18.' Taylorus. 4) καὶ τὸν στρατηγούντα Aug2. — Delenda haec iubet Dobracus. 'ἡγούμενον καὶ στρατ. idem non significant. prius principem domi seu in rebus civilibus, posterius principem foris, hoc est in castris, imperatorem rei bellicae praefectum.' Reiskius. Shilleto posterius ad prius accuratius definiendum additum esse monuit. Diodorus XVI, 31 §. 5: 'Ὁ δὲ συνάρχων αὐτῷ (scil. Philomelo) στρατηγὸς Ὀνόμαρχος διαδεξάμενος τὴν ἡγεμονίαν. Philomelus autem erat creatus αὐτοκράτωρ στρατηγός. Diodor. l. c. cap. 24. init. Quare a Photio s. v. Onomarchus dicitur Φωκίαν τύραννος. Omnibus enim Phocensium rebus praeerat, ἡγούμενος, inprimisque bello gerendo, στρατηγῶν. — — In Σ στρατηγούντ' claudit versum, cui extra eum addita est littera α. Pertinent talia ad codicem cognoscendum, totamque rationem elisionis accuratius discendam. 5) ἀπάντων ἀνθρώπων Mor. Augl. k. s. — ἀνθρώπων ἀπάντων Σ. vulg. — ἀπάντων om pr Laur8, lineam finiens; adscr. ut videtur eadem ante

δενός, οὔτε Ἕλληνας οὔτε βαρβάρους, Φωκεῦσι βοηθησαντος⁶
 444 πλὴν ὑμῶν, οὐχ ὅπως παρήλθεν ἢ διεπράξαθ' ὧν ἡβουλήθη⁷,
 τι⁸ παρελθών, ἀλλ' οὐδὲ προσελθεῖν ἐγγὺς ἡδυνήθη. (320)
 "Ἴδιδι δὲ¹ σαφῶς οἶμαι τοῦτο, ὅτι νῦν, ἥνικ' ἐστασίαζε² μὲν
 αὐτῷ τὰ³ Θετταλῶν καὶ Φεραίων⁴ πρῶτον οὐ συνηκολούθουν,⁵
 5 ἐκρατοῦντο⁶ δὲ Θηβαίων καὶ μάχην⁷ ἤτιντο καὶ τρόπαιον ἀπ'
 αὐτῶν⁸ εἰστέκει, οὐκ ἔνεστι⁹ παρελθεῖν, εἰ¹⁰ βοηθήσεθ'¹¹
 ὑμεῖς,¹² οὐδ' ἂν¹³ ἐπιχειρῇ χαίρειν,¹⁴ εἰ μὴ τις τέχνη προς-

cus vel barbarus opem tulisset Phocensibus, praeter vos, non modo non penetrasset, aut ingressus eorum quae voluit perpetrasset quicquam, sed ne prope quidem accedere potuisset. (320) Satis iam illud norat, opinor, se tum quum Thessali in eum difficiles essent et Pheraei primum militiam detrectarent, Thebani autem succubuissent et proelio victi essent et tropaeum de iis erectum, non penetrare posse, si vos opem ferretis,

lineam. 6) βοηθήσαντος Φωκεῦσι Ald. Fel. — Φ. βοηθ. Σ. LaurS. vulg. 7) ἐβουλήθη cod β. 8) τί Ald. Fel. Vind3.

320. 1) δὲ vulg. — δὴ Σ. LaurS. Ω. Bav. Augl. Vind3. AldB. Π. Mal. (T. Φ. s. t. u). 2) ἐστασίαζετο Mor. Augl. k. r. s. LaurS. — ἐστασίαζε Σ. LaurS. vulg. Activum usitatum est veteribus. 3) τὰ τῶν Mor. Augl. k. s. — τῶν om Σ. LaurS. vulg. 4) φερεοι Σ. 5) πρῶτον εἰσηκολούθουν sine οὐ Aug2. 6) ἐκρατοῦντο LaurS. vulg. — ἐκρατοῦν pr Σ, antiq. add το. Ω. T. 7) μάχη vulg. — μάχη τε Φ. v. Bav (non F?). — μάχη τε Vind4. Π. Mal. — μάχην Σ. pr LaurS (sec m add τε). T. Ω. — μάχην τε u. Vind3. 'De hoc accusativo cf. Wessel. ad Diodor. XI, 26 meaque in H. Stephan. s. v. Μάχη.' Schaeferus. 8) ἀπ' αὐτῶ Wolfius, errore. 9) ἐνεῖναι marg antiq γρ Σ. γρ F. γρ Φ. Maiorem auctoritatem optat Shilleto, ut infinitivus post ὅτι reciperetur. 10) εἰ μὴ marg antiq γρ Σ. γρ Φ. μὴ add Chr. — ἢ r. Vind4. 11) βοηθήσεσθ' r. 12) εἰ βοηθ. ὑμεῖς om LaurS. 13) ἂν Σ in erasa litera habet α, fortasse cum praegresso οὐδ habuerat primo ὀνθεν. 14) τοῖς ὅπλοις δυνήσεται add marg LaurS. vulg. — rec T verba τοῖς ὅπλοις δυνήσεται εἰ μὴ τις in litura habet. — τοῖς ὅπλοις χαίρησιν δυνήσεται k. — τοῖς ὅπλοις χ' αἰρήσιν δυνήσεται Aug2. — χαίρησιν sine reliquis marg antiq γρ Σ. pr LaurS (delevit linea). Augl. r. s. Harl. LaurS. AldB. Perplacet Schaefero. 'Videntur Graeci aut οὐ χαίρων ποιήσεις aut οὐ χαίρησεις dixisse.' Shilleto. Praesens convenit cum ἔνεστι, non minus quam aoristus παρελθεῖν. Tota h. l. res praeterita ponitur vivide in praesenti tempore, itaque recte χαίρειν Σ. — τοῖς ὅπλοις δυνήσεται γε αἰρήσιν, εἰ μὴ coniecit Reiskius. — χαίρησει coniecit Dobraeus. Imo infinitivus pendet ab ἔνεστι. — Ad proximum sermonem AldV supplet ἐφη, item §. 324. Sed vid. ad §. 194.

γενήσεται. 'Πῶς οὖν μήτε ψεύσομαι¹⁵ φανερώς, μήτ' ἐπιορ-
 κειν δόξας¹⁶ πάνθ' ἃ¹⁷ βούλομαι¹⁸ διαπράξωμαι;¹⁹ πῶς; οὐ-
 τως;²⁰ ἂν²¹ Ἀθηναίων τινὰς εὖρω τοὺς Ἀθηναίους²² ἑξαπατή-
 σοντας. ταύτης γὰρ²³ οὐκέτ' ἐγὼ²⁴ τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ.'
 (321) Ἐντεῦθεν οἱ μὲν παρ' ἐκείνου πρέσβεις προὔλεγον ὑμῖν,
 ὅτι Φωκέας οὐ προσδέχεται Φίλιππος συμμάχους, οὔτοι δ' ἐκ-
 δεχόμενοι¹ τοιαῦτ' ἐδημηγόρουν, ὥς φανερώς μὲν οὐχὶ καλῶς
 ἔχει τῷ Φιλίππῳ προσδέξασθαι τοὺς Φωκέας συμμάχους διὰ
 τοὺς Θηβαίους² καὶ τοὺς³ Θετταλούς, ἂν⁴ δὲ γένηται τῶν
 πραγμάτων κύριος καὶ τῆς εἰρήνης τύχη, ἅπερ ἂν συνθέσθαι²⁰
 νῦν ἀξιώσαιμεν αὐτόν, ταῦτα ποιήσει τότε. (322) Τὴν μὲν

nec, si aggrederetur, gaudere, nisi dolus accessisset. 'Quo pacto igitur nec aperte mentiar, nec cum periurii infamia omnia, quae volo, consequar? quomodo? sic: si quos Athenienses invenero, qui Athenienses decipiant. id enim probrum iam meum non erit.' (321) Inde factum est, ut eius legati vobis ante dicerent, Phocenses a Philippo in societatem non recipi, isti autem excipientes eos talia contionati sunt, palam sane non com-
 modum esse Philippo, in societatem recipere Phocenses propter Thebanos et Thessalos, sed si rerum potiretur et pacem impetraret, quae nunc ut paciscatur postulemus, haec tum eum facturum. (322) Pacem igitur his pollici-

15) ψεύσομαι Q. T. r. II. Mal. — ψεύσομαι Σ. LaurS. vulg. 'Coniunctivos hos praeferam ob additam negationem μήτε.' Schaeferus. Vid. Frank. De Negant. Partt. I p. 25 sq. Item Dobraeus coniunctivos mavult. Coniunctivus est deliberantis, futurum narrantis Philippi. Hoc tenori loci magis convenit, ubi est vivida imitatio, μίμησις. Sed μήτε, non οὔτε adhibitum est ob notionem metuendi, prohibendi. De μῆ in interrogationibus cum indicativo futuri vid. Frank. l. c. p. 16 sqq.

Krüger. Gramm. §. 67, 2, ann. 1 p. 299 ed. 2^{ae}. 16) δόξας LaurS. 17) ὅσα vulg. — ἃ Σ. Lind. (T. Φ.) corr LaurS, ut videtur, a pr manu. 18) βούλομαι r. 19) διαπράξωμαι Q. r. II. Mal. — Proxime πῶς οὐκ γρ. marg Lamb. 'De confusis οὐκ et οὕτως vid. Bast. Palaeogr. p. 828. Kiessling ad Iamblich. Protr. p. 58.' Schaeferus. 20) οὐ-
 τως om Augl. k. s. 21) ἂν r. II. LaurS. Mal. — om pr v. 22) τοὺς Ἀθηναίων u. Vind3. In LaurS τοὺς est corr. 23) γε Suid. s. v. Κλη-
 ρονομῶ. 24) ἐγὼ οὐκέτι AnecdBkk. p. 150. — om Suidas.

321. 1) ἐχόμενοι k. — ἐρχόμενοι corr k. 2) Ἀθηναίους pr LaurS. 3) τοὺς om Φ. Vind4. corr secundus II. 4) ἂν vulg. — ἂν Σ. LaurS. Q. Lind.

τοίνυν εἰρήνην ταύταις ταῖς ἐλπίσιν¹ καὶ ταῖς ἐπαγωγαῖς² εὖ-
 25 ροντο³ παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκίων, τὴν δὲ βοήθειαν ἔδει⁴ κω-
 λῦσαι⁵ τὴν εἰς τὰς⁶ Πύλας, ἔφ' ἣν αἱ πενήκοντα τριήρεις
 ὁμῶς⁷ ἐφόρμου, ἦν⁸ εἰ πορεύοιτο Φίλιππος κωλύοιθ'⁹ ὑμεῖς.
 (323) Πῶς οὖν; τίς τέχνη¹ πάλιν² αὐτὴ γενήσεται περὶ ταύτης;
 τοὺς χρόνους³ ὑμῶν ἀφελέσθαι καὶ ἐπιστῆσαι⁴ τὰ πράγματα
 415 ἀγαγόντας⁵ ἄφνω, ἵνα μὴδ' αὖ βούλησθε δύνησθ⁶ ἐξελθεῖν.

tationibus et illecebris a vobis sine Phocensibus impetrarunt, sed auxilium prohibendum erat a Pylis, cuius auxilii gratia attamen triremes in propinquo stabant, ut, si proficisceretur Philippus, vos prohiberetis. (323) Quid igitur? quae iterum fraus de eo auxilio excogitabitur? tempora vobis eripere et negotia adducta immittere subito, ne vos, etiam si velletis, possetis egredi.

322. 1) ἐλπ. καὶ ταῖς παρασκευαῖς Aldetc. *l. u. v.* Vind3. — haec tria vocabula om *Σ.* LaurS. vulg. 2) ἐπαγωγαῖς Mor. Augl. *k. r. s.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. — ἐπαγωγαῖς *Σ.* LaurS. vulg. Illud decipiendi sensu veteribus non esse usurpatum observavit Shilleto. 3) εὖ-ροντο *Σ.* LaurS. vulg. — εὐρετο ParThiersch. Augl. 2. (*F. k. r. s.*) — εὐρατο Laur8. — 'Philippus, puta, inveniebat, impetrabat.' Reiskius. 'Procul dubio ad Philippum solum spectat.' Shilleto. Acerbius dicitur sententia plurali numero, contionatores istos sibi impetrasse pacem, qui pro eo officio pecuniam a Philippo accepturi erant. 4) μετὰ ταῦτα add post ἔδει vulg. post κωλύσαι Mor. — om *Σ.* pr LaurS, sec add post ἔδει. 5) κωλύσαι Aldetc. Correx. Schaeferus. 6) τὰς om Augl. *k. r. s.* Laur8. Mal. pr *Π.* 7) ὁμοῖς Aldetc. Augl. *k. s.* corr *Π.* Laur8. Mal fortasse e corr. (Aug2?). — ὁμῶς *Σ.* LaurS. vulg. — ὁμῶς *r.* 'Bene ὁμῶς Bkk. etsi pax facta erat, tamen etc.' Schaeferus. Probo hanc explicationem ut simplicissimam. 8) ἦν *Σ.*, s. superscriptum est antiq., etiam marg antiq exhibet ἦν. 9) κωλύοιθ' *r. Π.* Mal. — κωλύοιθ' Vind4. Mal. — in κωλύοιθ' LaurS sec manus delevis. — text LaurS om Φίλιππος, adser sec man in marg.

323. 1) 'τίς loco πῶς Aug2, pronomen hoc ingeminans ad hunc modum: τίς οὖν, τίς τέχνη —.' Reiskius. — πῶς οὖν τίς τέχνη Ald. 2) πάλιν om pr *Σ.*, superscripsit antiq, sed tanquam post γενήσεται inserendum. Casu aut in ipso hoc codice aut in eius exemplo excidisse ostendit hiatus non ferendus. 3) ἔδει τοὺς χρόνους coniecit Wolfius. Non opus. 4) πιστεύσαι *Ω.* Cf. §. 324. 5) ἀγαγόντας Augl. — 'Fort. ἀγαγόντας ἄφνω scil. Φιλίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκίας.' Wolfius. 'Et huic negotio praeficere homines, qui subito res eo deducerent, ut' Marklandus. 'Resolve: ἀγαγεῖν ἄφνω τὰ πράγματα καὶ ἐπιστῆσαι. Manifesto errant qui aliter intelligunt.' Schaeferus. Recte quidem nisi quod ἐπιστῆσαι et ἄφνω arctius coniungenda esse videntur. — ἄγοντ' legit Dobraeus,

Οὐκοῦν τοῦθ' οὔτοι πρᾶττοντες φαίνονται, ἐγὼ δ' ὥσπερ ἀκηκοάτ' ἤδη πολλάκις οὐχὶ δυνηθεὶς προαπελθεῖν,⁹ ἀλλὰ καὶ μισθωσάμενος πλοῖον κατακωλυθεὶς¹⁰ ἐκπλεῦσαι. (324)^s
 Ἀλλὰ καὶ πιστεῦσαι Φωκέας ἔδει Φιλίππῳ καὶ ἐκόντας ἐνδοῦ-
 ναι,¹ ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται τοῖς πράγμασι μὴδ' ἐναν-

Itaque istos hoc egisse constat, me vero, ut iam saepe audivistis, non prius abire potuisse, sed etiam nave conducta, esse retentum. (324) Sed etiam fidem Philippo habere debebant Phocenses et ultro se tradere, ne res differretur neve contrarium a vobis decerneretur. 'Proinde ab Athe-

falso. nec sententia est, ut censet Shilleto, Philippum rebus praeficere, conferens §. 34: ἦν γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι τούτοις. Hoc enim obscurius dictum esset. Imo proximus accusativus τὰ πράγματα obiectus idem est infinitivo ἐπιστῆσαι. Haec sententia optime convenit cum toto contextu. Itaque recte se habent et pluralis numerus et tempus praeteritum, nam ante quam res in Athenienses ingruerent, ad id consilium adducendae fuerant. 6) δυνήσεσθε Σ. Laur8. vulg. — δυνήσησθε Mor. AldV. Less. Vind3. (l. u). — δυνήσαισθε v. — δύνησθε Augl. k. r. s. Harl. Vind4. Π. Laur8. Mal. Cf. Lobeck. Parerg. Phryn. p. 719 sq.

7) ταῦθ' vulg. — τοῦθ' Σ. Laur8. Ω. T. Lind. Π. (Vind3?). — τὰνθ' F' (non Bav?). 8) πράξαντες Aldetc. Augl. k. r. s. Vind4. Π. Laur8. Mal. — πρᾶττοντες Σ. Laur8. vulg. 'πράξαντες tuncur quae sequuntur participia aoristorum δυνηθεὶς et κατακωλυθεὶς.' Schaeferus. Possunt, si sententia difert, praesentia et aoristi coniungi. Eubul. §. 42: ποιήσασα . . . ποιούσα, ubi vid. ipsum Schaeferum. Cf. Prolegg. Gramm. §. 98. 9) προσελθεῖν Vind4. 10) κατακωλύθην Aldetc. F. Φ. i. u. v. Vind3. γρ Π in marg. — κατακωλυθεὶς Σ. vulg. — κατακωλύθεις AldT. — ἐκωλύθην pr Laur8 lineam incipiens (secunda manus κατ extra lineam anteposuit). r. Aug2. Vind4. Laur8. Π. item Mal sive Chr. nam in hoc codice om versus ἀλλὰ . . . ἐκπλεῦσαι, alia manus (Chr) in margine adscripsit. — 'Praetuli κατακωλυθεὶς, qui nominativus aptus est e φαίνομαι vs. 2. Κατεκωλύθην si servetur, etiam οὐχὶ δυνηθεὶς stare non possit, sed cum οὐκ ἐδυνήθην sit permutandum.' Reiskius.

324. 1) ἐαυτοὺς ἐκδοῦναι vulg. — ἐαυτοὺς ἐνδοῦναι Laur8. — ἐνδοῦναι ἐαυτοὺς r. Laur8. — ἐαυτοὺς om pr Σ (in fine lin., add antiq). Ω. T. Lind. Vind4. pr Π. Mal. — ἐκδοῦναι Σ. vulg. — ἐνδοῦναι Laur8. Augl. r. s. z. Ven. Bav. Vind3. 4. Π. Laur8. Mal. (Φ. k.) — Itaque maxima quidem auctoritate postulatur ἐκόντας ἐκδοῦναι. At quum ἐκιδόναι non intransitive usurpetur, scribendum est aut ἐκόντας ἐαυτοὺς ἐκδοῦναι aut omisso pronomine ἐκόντας ἐνδοῦναι. Videtur ἐκδοῦναι deberi initio ἐκόντας. Cf. §. 51: ἀλλ' (ἐν) of Φωκεῖς) . . . ἀπογόνους ἅπαντα, αὐτοὺς ἐγχεῖρισαιεν. Cf. Aeschin. f. eg. §. 130 sqq.

- τίον ἐλθῇ² ψήφισμα παρ' ὑμῶν μηδέν. Ὀύκοῦν ὥς μὲν οἱ
 10 Φωκεῖς σωθήσονται, παρὰ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεων ἀπαγγέλλονται,³ ὥστε καὶ εἰ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ,⁴ τοῦτοις πιστεύσας αὐτὸν⁵ ἐγχειριεῖ. τοὺς δ' Ἀθηναίους αὐτοὺς μεταπεμφόμεθ'⁶ ἡμεῖς, ἵνα πάνθ' ὅσ' αὐ⁷ βούλωνται⁸ νομίδαντες ὑπάρχειν⁹
 15 σφίσι μηδὲν ἐναντίον¹⁰ ψηφίσωνται. οὗτοι δὲ τοιαῦτ' ἀπαγγελοῦσι¹¹ παρ' ἡμῶν¹² καὶ ὑποσχέσονται, ἐξ ὧν μηδ' αὐ¹³ ὅτιοῦν ἢ¹⁴ κινηθήσονται.' (325) Τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τοιαύταις τέχναις ὑπὸ τῶν¹ κάκιστ' ἀπολλομένων ἀνθρώπων
 20 πάντα τὰ πράγματα¹ ἀπώλετο. καὶ γὰρ τοὶ παραχρῆμ' ἀντὶ

niensium legatis nuntiatur Phocenses conservaturum iri, ut, tametsi aliquis mihi diffidat, illorum propmissis fretus, sese mihi tradat. Athenienses autem ipsos accersemus nos, ut omnia, quaecunque velint, sibi parata esse existimantes, nihil contrarium decernant. Illi autem a nobis talia nuntiabunt et promittent, ut, quicquid tandem fiat, Athenienses non commoveantur.' (325) Ad hunc modum et talibus fraudibus a pessime perituris hominibus omnes res sunt perditae. Itaque statim non Thespias

2) ἐλθεῖν pr Σ, super εἰν punctis notatum scripsit antiq η. — ἐλθῇ LaurS. 3) ἀπαγγελθήσεται LaurS. vulg. — ἀπαγγέλλονται Σ, in marg antiq γο. ἀπαγγεληθήσεται. Ad quod vulgatum verbum Reiskius annotavit: 'Scilicet αὐτοῖς, Phocensibus.' Recte quidem intellexit, sed personaliter ἀπαγγέλλομαι aliquoties Demosthenes usurpavit (Olynth. I §. 19. III §. 4), quare non dubitamus etiam h. l. ἀπαγγέλλονται ex optimo codice recipere. Non obstat praesens tempus, imo couvenit cum loci tenore. nam 'verba Philippi sunt μιμητικῶς.' Wolfius. 'Verba Philippi consilium secum ineuntis, qua ratione quae velit consequatur, neque tamen mendacii manifestus sit.' Seagerus Diar. Class. LVI p. 256. Loquitur rex secum de hac re tanquam certissima. AldV: ἐφη sc. — Neque obstat inferius ἀπαγγελοῦσι defensum sequente καὶ ὑποσχέσονται. Alia ratio est propositi loci, ubi σωθήσονται et ἀπαγγέλλονται eodem tempore facta cogitari non possunt. 4) Cit. AnecdBkk. p. 132. 5) αὐτὸν Q. — αὐτὸν Σ. Vind4. Bkk. — ἐαντὸν LaurS. vulg. 6) μεταπέσομεν coniecit Seagerus loc. cit. At cf. §. 51. 7) ὅσα sine αὐ Aug1. k. s. — ὅσ' ἐάν LaurS. 8) βούλωνται k sine αὐ. Cf. §. 51. 9) ὑπάρχειν marg Lamb. fortasse quia §. 51 est πράξειν. 10) ἐναντίων pr Q. 11) ἀπαγγέλλουσι Σ. Q. T. Φ. F' (non Bav?). Cf. ὑποσχέσονται. 12) ὑμῶν LaurS. vulg. fortasse pr Σ, in quo η est in erasa litera. — ἡμῶν γο marg Lamb. AldV. Aug1. Weim. pr Π. (k. s). 13) αὐ Q. 14) ἦν Ald. — om pr Π. Mal.

323. 1) ὑπὸ τούτων τῶν vulg. — τούτων om Σ. LaurS. T. Q, qui codex non habet. Articulus sufficit. — Proxime ἀπολλομένων LaurS.

μὲν² τοῦ Θεσπιάς καὶ Πλαταιᾶς ἰδεῖν οἰκισζομένας³ Ὀρχομε-
 νὸν⁴ καὶ Κορώνειαν ἡκούσατ' ἡνδραποδισμένας,⁵ ἀντὶ δὲ τοῦ
 τὰς Θήβας ταπεινὰς γενέσθαι καὶ⁶ περαιοθεῖναι τὴν ὕβριν
 καὶ τὸ φρόνημ' αὐτῶν τὰ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων⁷ Φω- 25
 κέων τείχη κατεσκάπτετο, Θηβαῖοι δ' ἦσαν οἱ κατασκάπτου-
 τες, οἱ διοικισθέντες⁸ ὑπ' Αἰσχίνου τῷ λόγῳ. (326) ἀντὶ δὲ
 τοῦ τὴν¹ Εὐβοίαν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν² παραδοθῆναι, ὀρ-
 μητήρι¹ ἐφ' ὧμας³ ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προσκατασκευάζεται⁴
 καὶ Γεραιστῶ⁵ καὶ Μεγάροις ἐπιβουλεύων διατελεῖ. ἀντὶ δὲ 446
 τοῦ τὸν Ὀρωπὸν⁶ ὑμῖν⁷ ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ⁸ καὶ τῆς

et Plataeas restitui vidistis, sed Orchomenum et Coroneam in servitudinem redactas esse audivistis, non Thebas depressas, neque insolentiam Thebanorum et ferociam cohibitam, sed Phocensium, sociorum vestrorum, moenia diruta, eaque diruta a Thebanis, quorum urbem Aeschinis oratio in pagos redegerat. (326) non vobis Euboea tradita est pro Amphipoli, sed Philippus in Euboea praesidia praeterea munit contra vos et Geraesto et Megaris insidiari non desistit. non Oropus vobis reddita est, sed de

2) μὲν γὰρ Aristid. Techn. Rh. T. IX p. 373 W. 3) Θεσπιάς καὶ Πλαταιᾶς ἰδεῖν οἰκισζομένας Σ. LaurS. vulg. — Θεσπιάς οἰκισζομένας ἰδεῖν sine καὶ Πλαταιᾶς Ald. — Θεσπιάς καὶ Πλαταιᾶς οἰκισζομένας ἰδεῖν Fel. 4) ὀρχομενον sine accentu Σ. Cf. §. 141. De accentu vid. Prolegg. Gramm. §. 143. 5) ἐξηνδραποδισμένας Augl. F (non Bav?). k. r. s. u. Vind4. Π. Laur8. Mal. Aristides. 6) καὶ om s. 7) ὑμετέρων Augl. k. s. 8) διοικισθέντες Ald. Fel. Vind3. — διαιρεθέντες ὥστε μὴ ὁμοῦ οἰκεῖν διοικισθέντες Ω, scholium in contextu.

326. 1) τὴν om pr LaurS. eadem ut videtur man inseruit. 2) ἡμῖν Aldetc. Augl. k. s. — ὑμῖν Σ. LaurS. vulg. Recte de populo. 3) ὧμας Ald. Mor. — ὧμας Σ. LaurS. vulg. 4) προσκατασκευάζεται Σ. LaurS. corr Π. vulg. — προκατασκευάζετο Mor. — προκατασκευάζεται Ald. Ω. t. u. Vind3. — προσκατασκευάζετο Weim. — κατασκευάζετο Augl. 2. k. s. — κατασκευάζεται Vind4. pr Π. Laur8. Mal. 'Correxī προσκατασκευάζεται. praeter illa, quae iam sibi sunt, adhuc alia nova comparat, condit.' Reiskius. ultro. Shilleto. Simplicissime πρὸς refertur ad proxime praecedentem sententiam, non solum non reddit rex Euboeam, sed etiam munit contra Athenienses. 5) γεραιστῶ Aldetc. Augl. k. r. s. u. Vind3. 4. pr Π. Mal. — γεραιστῶ Σ. LaurS. corr Π. vulg. — γεραιστῶ Aug2. — γεραίσται sic cum asterisco Ω. — γεραίσται T. Vid. Prolegg. Gramm. §. 108. 6) ὠρωπον sine accentu Σ. Cf. ad Liban. Vit. Dem. §. 3. — Εὐβοίαν loco τὸν Ὀρ. Schol in Plat. Hipparch. p. 86 Ruhnk. = 335 Bkk. 7) ὑμῖν om Schol Platon. 8) δρύμον vulg. — δρυμον sine accentu Σ. — δρυμοῦ LaurS. Ω. AldV. T. Φ. r. t. u. v. Vind3. Mal. Schol Plat. Hipparch. p. 335 Bkk. Oxytonon exhibent nomen

πρὸς⁹ Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅλων ξερχόμεθα,¹⁰ ὃ,¹¹ τέως¹² ἦσαν Φωκεῖς¹³ σφῶι,¹⁴ οὐδέπω ποτ'¹⁵ ἐποιήσαμεν. (327) ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ¹ πᾶτρι² ἐν τῷ³ ἱερῷ κατασταθῆναι³ καὶ τὰ χρήματ' εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ, οἱ μὲν ὄντες⁴ Ἀμφικτυόνες⁵ φεύγουσι καὶ ἐξελήλανται, καὶ ἀνάστατος αὐτῶν ἡ χώρα γέγονεν, οἱ δ' οὐδέπω ποτ'⁶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ⁷ γενόμενοι, Μακεδόνες καὶ⁹

Drymo et agro ad Panactum sito armati egredimur, id quod, salvis Phocen-sibus, nunquam fecimus. (327) non patrii ritus in templo Delphico resti-tuti sunt neque Apollini pecunia redacta, sed genuini Amphictyones ex-ulant et exterminantur et eorum regio vastata est, qui vero ante nun-quam fuerunt Amphictyones, Macedones et barbari, nunc vi Amphictyō-

citantes Harpocr. Suid. s. v. (Hesych.). Alias esset properispomenon, nam δρυμός quidem (*quercetum*) v. producit. De cuius vocabuli quanti-tate vid. Hermann. ad Orph. Argon. 681 (676), ubi δρυμά corripitur. — 'Rectius, ut in nomine proprio, accentus retrahitur.' Schaeferus. Favet huic sententiae Eustathius Iliad. Z. vs. 234 p. 638, 55 sqq.: πρὸς διάφορον σημασίαν ὁ Γλαυκὸς βαρύνεται. πρὸς διαστολὴν γὰρ τοῦ ὁ γλαυκὸς ἐπιτίθεται. τοιοῦτον δὲ ἐγνώσθη καὶ τὸ λεῦκος etc. καὶ ἄλλα μυρία, ἐν οἷς καὶ ... δρυμός ... ὁ δρυωτὸς τόπος καὶ δρυμός πόλις. etc. Plura huius doctrinae exempla idem diversa collegit ad Odys. ω' vs. 465, 20 sqq. At non eadem lex valet in hominum nominibus et in locorum. Vid. Prolegg. Gramm. §. 143. Doctrinae Eustathii adversatur Herodian. = Arcadii traditio p. 59 sq: τὸ δὲ ἐρμός [scribe eum altero co-dice τὸ δὲ δρυμός] καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ ὀξύνεται. Vide Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 65. 9) πρὸ cod. δ. 10) ἐξέρχεσθε Suidas s. v. Τέως. 11) ὃ om Schol Platon. 12) τέως ἕως Mor. Cf. Buttmann. Ind. ad Mid. s. v. Τέως. Dobraeus ad h. l. — ἕως Dind. — τέως pr Σ (in quo super τέως ἦσαν antiq. scripsit ἕως). vulg. Suid. s. v. Τέως. Schol Platon. (qui sic: τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτε.) — ἐν τῷ τέως Aug2. — ὅτεως sine ὁ LaurS. — περ ὡς AldT. Mal. Vid. Prolegg. Gramm. §. 132. contra Dindorf. Praef. 1 p. XIII. Varia dederunt Da-wesius et Kidd, in Miscell. p. 509 sqq. ed. 5ae. 13) οἱ Φ. Mor. Aug2. — οἱ om Σ. LaurS. vulg. 14) σφῶ Dindorfius, ut nunc solet; de suo. 15) οὐδὲ τῷ ποτὲ Mor. — οὐδέποτε sine πω Schol Platon. Suid. Ald. Fel. — οὐδὲ πώποτ' Σ. LaurS. vulg.

327. 1) τὰ om l. u. Vind3. 2) τῷ om Lind. 3) ἀποκαταστα-θῆναι coniecit Wolfius; at κατασταθῆναι h. l. idem est, constitui i. q. restitui. 4) μὲν ὄντες Σ. LaurS. vulg. — μένοντες Ω. r. LaurS. pr Mal. 5) ἀμφικτυόνες Ald. Fel. Ω. Bav. Vind3. 4. — ἀμφικτυόνες Mor. LaurS. vulg. — ἀμφικτυόνες sine apicibus Σ. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 45. Cf. not. 10. 6) δ' οὐδὲ πώποτε vulg. — δ' οὐδέπω ποτ' Σ. LaurS. Ω. T. l. v. Vind3. LaurS. 7) χρόνῳ om Fel (non om Ald2). 8) γεγνό-τες Ald. Fel. 9) καὶ om Ald. Fel. Ω. T. l. u. v. Vind3.

βάρβαροι, νῦν Ἀμφικτυόνες¹⁰ εἶναι βιάζονται. ἐὰν δέ τις 10
περὶ τῶν λεγῶν χρημάτων μνησθῇ κατακρημνίζεται. ἡ πόλις
δὲ τὴν προμαντείαν¹¹ ἀφῆρηται. (328) Καὶ γέγονεν¹ τὰ πρά-
γματα πάνθ'² ὥσπερ αἰνίγμα τῇ πόλει. ὁ μὲν οὐδὲν ἐψευσται
καὶ πάνθ' ὅσ' ἡβουλήθη³ διαπέπρακται, ὑμεῖς⁴ δ' ἄπερ εὖ- 15
ξαισθ'⁵ ἂν ἐλπίσαντες τὰναντία τούτων ἐοράκατε⁶ γιγνόμενα,
καὶ δοκεῖτε μὲν εἰρήνην ἄγειν, πεπόνθατε δὲ δεινότερα, ἢ
πολεμοῦντες, οὗτοι δὲ χρήματ' ἔχουσιν ἐπὶ τούτοις καὶ μέχρι
τῆς τήμερον⁷ ἡμέρας δίκην οὐ δεδώκασιν. (329) ὅτι γάρ¹ 20
ταῦθ' ἀπλῶς δεδωροδόκηται,² καὶ τιμὴν ἔχουσιν ἀπάντων τού-
των οὗτοι, πολλαχόθεν μὲν³ ἔργω⁴ οἶμαι⁴ δῆλον ὕμιν εἶναι
πάλαι, καὶ δέδοικα μὴ τούναντίον οὐ⁵ βούλομαι ποιῶ,⁶

nes sunt. si quis autem de sacra pecunia mentionem fecerit, de saxo
deicitur. urbi vero nostrae oraculi praerogativa est erepta. (328) Et to-
tum negotium reipublicae nostrae factum est aenigmati instar. Ille nihil
mentitus est, et quae voluit confecit omnia, vos quum quaecunque in
votis haberetis speraveritis, eorum contraria fieri vidistis, et quum in
pace vivere videamini, acerbiora perpessi estis, quam si bellum gereretis,
isti vero pecuniam habent propterea et in hunc usque diem poenas non
dederunt. (329) Haec enim omnino largitionibus facta esse et pretium
eorum omnium istos habere iamdudum vobis multifariam declaratum esse
arbitror, et vereor, ne contra quam volo faciam, dum id accuratissime

10) ἀμφικτυόνες Ald. Fel. Bav. Vind3. 4. — ἀμφικτυόνες Mor.
LaurS. Q. vulg. — ἀμφικτυόνες Σ. 11) μαντείαν Mal. — προμαν-
τείαν Π. — προμάντειαν LaurS.

328. 1) γέγονεν Q. 2) πάνθ' om Augl. k. s. i. 3) ἡβουλήθη
Σ. LaurS. vulg. — ἡβουλήθη Aldetc. LaurS. 4) ἡμεῖς s. 5) εὖ-
ξαισθ' Augl. — εὐξάμεθ' s. δ. 6) ἐοράκατε Σ. LaurS. vulg. — ἐορά-
κατε Q. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. 7) σήμερον LaurS.

329. 1) δὲ vulg. — γάρ Σ in textu et in margine antiq., qui sic:
γρ. ὅτι γάρ ταῦθ' οὕτως ἔχει καὶ δεδωροδόκηται καὶ τιμὴν ἔχουσιν.

Item γρ Φ. — γάρ habent etiam Φ. Augl. 2. k. s. — γάρ F. — γάρ
τα ἀπλῶς

ταῦθ' οὕτως ἔχει καὶ LaurS. eadem ut videtur manu. 2) δεδωροδό-
κηται Mor. k. r. s. AldT. Vind4. Π. LaurS. Mal. (Augl?). — δεδωρο-
δόκηται Σ. LaurS. vulg. — οὐ δεδωροδόκηται i. u. Vind3, qui co-
dex in marg repetit δεδωροδόκηται sine οὐ. — Non οὗτοι, sed ταῦθ'
subiectum est. Vid. Cobet. Var. Lectt. p. 349. 3) μὲν om Mal. 4)
οἶδα pr LaurS. 5) ἢ Augl. 2. k. s. 6) ποιήσω Aldetc. Augl. k. s.
— ποιῶ Σ. LaurS. vulg. 'Quod praestat. nam sequitur praesens.' Schae-
ferus. Delendum iubet Dobraeus. Ego praeferam ποιῶν. Sed cf.

- 23 σφόδρ' ἄκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διοχλῶ⁸ πάλαι τοῦτ'⁹
 αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας, ὅμως δ'¹⁰ ἔτι καὶ¹¹ τόδ' ἀκούσατε.¹²
 (330) Ἔστιν ὄντιν' ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῶν πρέσβεων
 ὧν ἔπεμψε Φίλιππος χαλκοῦν στήσαιτ' ἂν² ἐν ἀγορᾷ; τί δέ;
 δοίητ' ἂν ἐν³ πρυτανείῳ σίτησιν ἢ ἄλλην τιὰν δωρεάν, αἷς
 447 τιμᾶτε τοὺς εὐεργέτας; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.⁴ διὰ τί; (ὅυτε γὰρ
 ὑμεῖς γ'⁵ ἀχάριστοι ἐστέ, οὔτ' ἄδικοι ἄνθρωποι, οὔτε κακοί)
 ὅτι⁶ πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ὑπὲρ ὑμῶν' ἐπρα-

ostendere coner, molestus sim vobis ipsis rei iamdudum gnaris, sed tamen praeterea et hoc audite. (330) Estne legatorum a Philippo huc missorum aliquis, cui vos aeream in foro statuum decerneretis? quid vero? an victum in Prytaneo daretis aut aliquod aliud praemium, quibus honoratis bene meritis? equidem non opinor. cur? (neque enim vos quidem ingrati estis, neque iniurii homines neque mali) quia diceretis (idque vere

not. seq. 7) καὶ σφόδρα coniecit Wolfius. -- εἰ σφόδρα Iurinus. 'Subandi δηλονότι. nam haec est expositio eius, si quid ambigui esse possit in ποιήσω.' Reiskius. 'Asyndeton item male habuit doctissimum Boissonadum ad Aristaeon. p. 538: 'Scribe, inquit, vel καὶ σφόδρα vel διανοχλῶν.' Sed epexegetis haud raro ἀσυνδέτως adiungitur rei explicandae. Cf. quae coniecit Heindorf. ad Platon. Cratyl. p. 160 et ad Phaedon. p. 79.' Schaeferus. 8) ἐνοχλῶ Augl. 2. k. s. — διοχλῶ Σ. LaurS. vulg. — διανοχλῶ Mor. 9) πάλαι τοῦτ' αὐτοὺς ὑμᾶς ἑωρακίως καὶ ἐν εἰδότας pr LaurS, eadem ut videtur man delevit ὑμ. ξ. κ. ε. — marg antiq Σ sic: γρ. τοὺς αὐτοὺς ὑμᾶς ἑωρακίως καὶ ἐν εἰδότας. Ex §. 204. — Pro τοῦθ' habent τοὺς etiam Augl. r. LaurS. 10) δ' οὖν Aldete. LaurS (in quo δ corr ex ω). F. Φ. t. u. v. Vind3. II. — οὖν om Σ. vulg. etiam AnecdBkk. p. 122. 11) ἔτι καὶ Σ. LaurS. vulg. — ἔτι τῶν Paul. 12) ἀκούσατέ μου Mor. Augl. k. s. — μου om Σ. LaurS. vulg. — — in τόδε LaurS est δε recentioris. In Ω sequitur titulus: Ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὴν δωροδοκίαν ἐπιλόγου. rubro. etiam sequens initialis E rubro. — Illud est scholion in LaurS et aliis codd.

330. 1) ὄντιν' ἂν F. Augl. 2. k. s. Vindl. 7. 2) ἂν om II. 3) ἐν om Mor. 4) οἶμαι Reiskius de suo. 5) γ' om Augl. 2. k. r. s. Mal. Post ἀχάριστοι (ἀριστοι pr LaurS) collocandum esse γ' censet Benselerus Hiat. p. 102. Imo ὑμεῖς est i. q. vos certe ingrati non estis, licet sint aliae civitates. Hiatus autem evitatur pronuntiando ἀχαριστοί 'στε. Deinde: 'Verba, inquit, ἄνθρωποι οὔτε κακοί ab aliena manu inserta esse dixerim.' Alter certe hiatus tollitur pausa. Sed αἰοι fortasse debetur praegresso ἄδικοι. 6) ἀλλ' ὅτι LaurS. vulg. — ἀλλ' om Σ. Augl. k. s. punctis notavit AldV. — De hoc usu vid. Funkhaen. Symb. Critt. in Turic. Edit. Dem. minore Vol. VI init. 7) 'Magis placeret ἡμῶν.' Schaeferus. ἡμῶν AldV.

ξαν⁸ εἰποιτ' ἄν, καὶ⁹ ἀληθῆ καὶ δίκαια.¹⁰ (331) Εἴτ' οἴεσθ' ⁵
 ὑμεῖς¹ μὲν οὕτω γινώσκειν, τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως,²
 ἀλλὰ τούτοις διδόναι τηλικαύτας καὶ τοσαύτας³ δωρεάς, διότι⁴
 ὑπὲρ⁵ ὑμῶν⁶ καλῶς καὶ δικαίως⁷ ἐπρέσβευσαν; οὐκ ἔστι ταύ-
 τα. Τὸν γὰρ Ἡγήσιππον ὁρᾶτε καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πρέσβεις,¹⁰
 πῶς⁹ ἐδέξατο. τὰ⁹ μὲν ἄλλα σιωπῶ, ἀλλὰ¹⁰ Ξενοκλείδην του-
 τονι τὸν ποιητὴν ἐξεκέρυξεν, ὅτι¹¹ αὐτοὺς ὑπέδεξατο πολίτας
 ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσιν δικαίως, ὅς' ἂν
 φρονῶσι, τοῦτον τὸν τρόπον προσφέρεται,¹² τοῖς δὲ πεπρακό-
 σιν αὐτούς,¹³ ὥς τούτοις. Ταῦτ' οὖν μαρτύρων, ταῦτ'¹⁴ ¹⁵

et recte) eos pro Philippo fecisse omnia, nec quicquam pro vobis. (331)
 Quum vos igitur ita sentiat, putatis aliter Philippum esse animatum,
 atque istis tanta et tot largiri munera propterea, quod pro vobis legatio-
 nem pulcre et recte obierint? fieri non potest. Hegesippum enim lega-
 tum et collegas eius videtis quomodo exceperit. Cetera taceo, sed Xeno-
 clidem poetam istum egit in exilium, quod eos hospitio exceperat, cives
 suos. Sic cum illis agit, qui recte et ex animo causam vestram agunt,
 qui vero se vendiderunt, eos tractat, ut istos. Haec igitur testes, haec

8) ἐπραξαν ὑπὲρ ὑμῶν Vind4. Laur8. et haud dubie r. 9) καὶ
 om r. 10) εἰποιτ' ἄν, καὶ ἀλ. καὶ δίκαια ἂν εἰποιτε Mor. Augl. k. s.
 Laur8. — εἰποιτ' ἄν καὶ ἀλ. καὶ δικ. (sine reliquis ἂν εἰποιτε) Σ.
 Laur8. vulg.

331. 1) ὑμᾶς v. coniecit Tylor, secutus est Reiskius. 'Nomi-
 nativum iure revocavit Bekkerus, cuius unus liber dat accusativum, ut
 discas iam olim fuisse quos haec constructio male haberet. Sed bene
 Graecam esse ostendi ad Sophocl. Oed. T. 958.' Schaeferus. Multa
 exempla eius constructionis collegit Dobraeus ad h. l. et Fritsch.
 Lucian. p. 102. 2) οὕτω Σ. Q. 3) τηλικαύτας καὶ τοσαύτας Mor.
 Σ. Laur8. Q. T. Lind. Cf. §. 10. — τοσαύτας καὶ τηλικαύτας vulg.
 Cf. §. 335. — τηλικαύτας καὶ τοσαύτας Augl. k. s. — τοσαύτας καὶ τη-
 λικαύτας Aug2. 4) ὅτι Laur8. 5) ὑπὲρ om Augl. k. s. 6) ὑπὲρ
 ὑμῶν post δικαίως ponit Aug2. 7) δικαίως καὶ καλῶς Ald. Fel. r. II.
 Laur8. Mal. — καλῶς (καλῶν Lind) καὶ δικαίως Σ. Laur8. vulg.
 8) ὅπως vulg. — πῶς Σ. Laur8. F. Φ. Augl. k. s. AldT. Vid. ad
 Chers. §. 40. 9) καὶ τὰ Chr. item καὶ addi iubet Marklandus, com-
 parans p. 396, 9. Lept. p. 467, 12. Mid. p. 552, 15. p. 558, 1. Plura

exempla addi possunt. 10) γρ. ἀλλὰ καὶ marg Lamb. 11) οἱδὲ' Σ.
 super ἰδὲ' antiq scripsit νη. voluit ὅτι νη Δί' sarcasticum. scriptura
 primae manus orta est ex ὅτι δη, quod exhibet Laur8. Recipi hanc par-
 ticulam vel hiatus vetat. 12) προσφέρεται Q. 13) ἑαυτούς vulg. —
 αὐτούς Q. — αὐτοῖς Φ. — αὐτοὺς Laur8. (Σ?). Bkketc. 14) ταῦτ'
 οὖν Aldete. — οὖν om Σ. Laur8. vulg.

ἐλέγχων τινῶν¹⁵ ἔτι δέεται μειζόνων; ταῦτ' ἀφαιρήσεται¹⁶ τις ὑμῶν;

II. 332. Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι¹ προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου πρᾶγμα καινότατον πάντων,² Χάρητος κατηγορεῖν³ αὐτὸν⁴ παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου καὶ τούτων⁴ τῶν λόγων ξεπατήσῃν ὑμᾶς ἐλπίζειν.⁵ Ἐγὼ δ', ὅτι μὲν⁶ πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης εὖρηται⁷ πιστῶς,⁸ εὐνοικῶς,

aliqua praeterea maiora argumenta requirunt? haec quisquam vobis extorquebit?

II. 332. Dixit autem mihi quidam modo ante iudicium accedens rem omnium absurdissimam: eum instituisse Charetem accusare, atque eo modo et iis verbis sperare se vos decepturum esse. Ego vero Charetem, quomodocunque iudicaretur, inventum esse fideliter, benivole, quantum

15) τινῶν om F (Bav?). Aug2. — Shilleto τίνων . . . τίς proposuit. At ταῦτ' ter positum adversatur interrogationi duplici. 16) ἀφαιρέσεται Vind4.

332. 1) τις ἄρτι μοι r. Vind4. II. Laur8. — μοί τις ἄρτι τι κ. — μοι om Mal. 2) πρᾶγμα καιν. π. om Maximus Rh. T. V p. 580 W. — Proxime χάριτος pr Laur8 habuisse videtur. 3) αὐτὸν om Ald. — Proxime παρεσκευάσθαι Laur8. 4) καὶ διὰ τούτων Aldetc. F (non Bav). r. Vind4. pr II. Laur8. Mal. — διὰ om Σ. Laur8. vulg. — διὰ τούτων om Aug1. 2. k. s. 5) ἐλπίζειν r. Laur8. 6) μὲν om Vind1. 7) εὖρησεται vulg. — εὖρεθήσεται Mor. Laur8. Aug1. k. r. s. Vind4.

II. Laur8. Mal. Maximus. — εὖρηται Σ. Φ. — εὖρηται⁸⁸ F (non Bav). 'εὖρηται natum esse ex εὖρησεται satis manifesto, opinor, docet reliqua scripturae diversitas.' Schaeferus. Si Demosthenes de futura Charetis absolutione diceret, res foret dubia. Sed grave est argumentum de innocentia imperatoris iam iudiciis probata. Saepe enim is in iudicium vocatus erat. Aeschin. f. leg. §. 71. Cf. Phil. I §. 48. Ab Eubulo accusatus. Aristotel. Rhetor. I cap. 15 §. 15. A Cephisodoto propter bellum Olynthiacum. Aristot. ib. III cap. 10 §. 7. Itaque longe praeferendum est εὖρηται, non ut Bernhardius (Synt. p. 379) censebat, de conditione, sed de re facta. Non obstat quod in nova sententia sequitur λέξειν. 8) πιστῶς καὶ Laur8. vulg. — καὶ om Σ. Q. T. Lind. Recte. nam aut delenda est particula aut ante ὅσον repetenda, quia est sententia non bimeres, sed trimeres. = πιστῶς, εὐνοικῶς καὶ ὡς δυνατόν. Absconum esset dicere: 'fideliter et benivole, quantum in eo erat, egit aliquis.' Hoc esset fidem et benivolentiam extenuare.

ὅσον ἦν ἐπ' ⁹ ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, ¹⁰ διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ
 χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι πολλῶν ¹¹ ὕστερων, οὐ ³⁵
 σφόδρ' ¹² ἰσχυρίζομαι. ¹³ ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ
 πάντα ¹⁴ τάληθ' ¹⁵ λέξειν ¹⁶ περὶ αὐτοῦ τουτονί. καὶ οὕτω τολ-
 νυν κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ¹⁷ (333)
 Ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην ¹ οὐδενὸς ² αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ
 παραχθέντων (τούτων ³ γάρ εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπεύθυνοι ⁴) 448

valeret, pro vobis agentem, propter eos autem, qui suis corruptelis ne-
 gotia corrumpabant, multas occasiones perdidisse, non magnopere con-
 tendo. at ex abundanti agam: esto, vere Aeschines de eo dicat omnia.
 etiam sic tamen admodum ridiculum est eum ab isto accusari. (333) Ego
 enim nihil, quod in bello commissum est, Aeschini imputo (id enim a

9) ἐν Angl. k. s. δ. 10) ἡμῶν Q. 11) πολλῶ Fel. 12) πάνν
 Aldet. — σφόδρα Σ. LaurS. vulg. 'Quod unice probandum. nam πάνν
 oratoris menti quam maxime adversatur. nempe multum inter se diffe-
 runt οὐ πάνν διισχυρίζομαι et οὐ σφόδρα διισχυρίζομαι. Illud est i. q.
 οὐδαμῶς διισχυρίζομαι, nulla ratione affirmo, id quod Demosthenes Cha-
 reti favens ut diceret non erat in animum inducturus. Vid. Buttmann.
 ad Platon. Dial. p. 226. Hoc valet non prae fracte affirmo, quod quum
 orator diceret, non tamen adversario largiebatur, quo ille ad se culpa
 liberandum abuti posset.' Schaeferus. — — ὕστερων, τοῦτο πάνν
 coniecit Taylorus Demosthenis sententiam non intelligens. 'Demosthe-
 nes hoc dicit: Charetem in bello gerendo partes sibi datas implevisse
 tantum abest ut prae fracte defendam, ut ex abundante liberalis
 tantisper concedam hominem culpa non vacare.' Schaeferus. Cf.
 Marcellinus Rh. T. IV p. 426 W. 13) διισχυρίζομαι vulg. — ἰσχυρί-
 ζομαι Σ. LaurS. Q. Bav (non F). Augl. 2. AldT. Vind3. 4. II. LaurS.
 Mal. (T. r. i. δ). Maximus. (Walzii Marcellus διισχ.) Cf. Chers. §. 2.
 Thuc. IV, 23. 14) ἅπαντα Augl. k. s. 15) πάντ' ἀληθ' r. Vind4.
 II. LaurS. Mal. Probat Cobetus Nov. Lectt. p. 192. Item Dobraeus
 qui: 'ut Lept., inquit, p. 497, 26. Pantaen. p. 983, 12. ex msc. August.
 quamvis articulum servare videatur p. 990, 25. — Per se πάντα τάληθ
 bonum est, ut supra p. 346, 19.' At h. l. articulus significat circum-
 scripta atque definita verba, quae Aeschines dicturus erat. Cf. Platon.
 Apolog. p. 20 D: πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐγὼ εἶπον. ib. p. 33 C: πᾶ-
 σαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐγὼ εἶπον. Nos: dass Aeschines in (dem)
 allem (was er sagen wird) die Wahrheit sagen werde. Pariter supra
 §. 18: πάντα τάληθ' πρὸς τὴν βουλὴν ἀπήγγεila. 16) λέγειν Fel.
 Augl. η. s. (non Σ). — λέξειν Σ. LaurS. vulg. 17) τοῦτον Maximus.

333. 1) αἰσχύνην Q. 2) οὐδαμῶς Q. T. AldT. 3) τοῦτω Maxi-
 mus. r. 4) ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοὶ Maximus, Benselerus Hiatt. p. 102
 totum comma τούτων . . . ὑπεύθυνοι delendum iubet. 'Ipse enim, in-
 quit, §. 331 explicat, cur Aeschinem non rerum in bello male gestarum

οὐδὲ τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν⁵ εἰρήνην, ἀλλ' ἄχρι τούτου
 πάντ' ἀφίημι. τί οὖν λέγω καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν;⁶
 τοῦ ποιουμένης τῆς πόλεως εἰρήνην Φιλοκράτει συνειπεῖν,
⁵ ἀλλὰ μὴ τοῖς⁷ τὰ βέλτιστα γράφουσιν, καὶ τοῦ⁸ δῶρ' εἰληφέ-
 ναι, τοῦ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ⁹ τῆς ὑστέρας¹⁰ πρεσβείας τοὺς χρό-
 νους κατατρίψαι¹¹ καὶ μηδὲν ὧν προσετάξαθ' ὑμεῖς ποιῆσαι,
 τοῦ φενακίσαι¹² τὴν πόλιν καὶ παραστήσαντας τὰς¹³ ἐλπίδας,
¹⁰ ὥς ὅσα βουλώμεθ'¹⁴ ἡμεῖς¹⁵ Φίλιππος πράξει, πάντ' ἀπολωλε-
 κέναι, τοῦ μετὰ ταῦθ', ἐτέρων προλεγονόντων¹⁶ φυλάττεσθαι
 τὸν¹⁷ τοσαῦτ' ἡδικηκότα, τοῦτον ἐκείνῳ συνηγορεῖν. (334)
 Ταῦτα κατηγοροῶ, ταῦτα μέμνησθε, ἐπεὶ¹ δικαίαν εἰρήνην καὶ

ducibus requirendum est) nec pacem factam a republica, sed hactenus condono omnia. Quid igitur dico et unde accusare incipio? quod, dum pacem respublica faciebat, Philocratem collaudavit, non eos qui suadebant optima, et quod munera accepit; quod deinde in posteriore legatione tempora consumpsit et nihil eorum quae vos mandaveratis fecit; quod fucum fecit reipublicae et excitata spe, quae vellemus nos, Philippum esse facturum, omnia perdidit; quod postea, quum alii praemonerent cavendum esse eum, qui vos tot iniuriis affecisset, iste eum defendit. (334) Haec accuso, haec meminertis. nam iustam pacem et aequam et homines in-

accuset' etc. Totus locus Dobraeo petitus esse videtur e §§. 91 sqq.
 5) γρ. τῇ πόλει marg Lamb. At cf. §. 336. 6) ἀλλὰ pro omissis οὐδὲ
 . . . κατηγορεῖν Maximus. 7) τοῖς μὴ r. Laur8. 8) καὶ τοῦ τοῦ Σ.
 — καὶ τοῦ LaurS. vulg. — καὶ om Maximus. delendum iussit Marklan-
 dus. At recte conservatum est καὶ. nam primum membrum pertinet us-
 que ad εἰληφέναι, tum sequitur alterum ἀσυνδέτως: τοῦ μετὰ ταῦτ'
 ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρ. Sunt autem tria membra bimerea, aequalia. De-
 fendit particulam Doberenz. l. c. p. 12. Cf. καὶ ante μηδὲν et ante
 παραστήσαντα. In Bav (non F?) ad τοῦ vs. 3 addita est nota α, ad
 prius τοῦ vs. 6 β, ad posterius γ, ad τοῦ vs. 8 δ, ad τοῦ vs. 10 ε.
 9) γρ. ἐπὶ marg Lamb. 10) ὑμέτερας Ald. Mor. t. u. v. Bav (non F?).
 Vind3. — ὑστέρας Σ. LaurS. vulg. — δευτέρας Less. 11) κατατρίψαι
 vulg. — 'Rectius κατατρίψαι. Vid. Draco Str. p. 87, 11 sq.' Schae-
 ferus. 12) ἔξαπατῆσαι Maximus omissis τοῦ μετὰ ταῦτ' . . . ποιῆσαι.
 13) παραστήσαντα τὰς Mor. LaurS. Q. T. t. u. v. Lind. AldT. Vind3.
 — παραστησαντας Σ, sed extrema litera puncto et lineola notavit corr.
 — τὰς om vulg. At cf. §. 87. 14) βουλώμεθα Aldet., unde Dobraeus:
 ἂν βουλώμεθα. — βουλώμεθα Σ. LaurS. vulg. 15) ὑμεῖς Laur8.
 16) προσελεγονόντων Ald. 17) τὸν om Laur8.

334. 1) ἐπεὶ εἰ Mor. AldV. rec k. Chr. — εἰ om Σ. LaurS.
 vulg.

ἴσῃν² καὶ μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώπους μηδὲ ψευσαμένους¹⁵
 ὕστερον κἂν ἐπὶήνουν καὶ³ στεφανοῦν ἐκέλευον.⁴ στρατηγὸς
 δ' εἰ τις ἡδίκηκεν⁵ ὑμᾶς οὐχὶ κοινωνεῖ ταῖς νῦν εὐθύναις.
 ποῖος⁶ γὰρ στρατηγὸς Ἄλον,⁷ τίς δὲ Φωκέας ἀπολώλεκεν; τίς
 δὲ⁸ Δορίσκον; τίς δὲ Κερσοβλέπτην; τίς δ' Ἱερὸν ὄρος; τίς²⁰
 δὲ⁹ Πύλας; τίς δὲ πεποίηκεν ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμ-
 μάχων καὶ φίλων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ Κορώνειαν, τίς δ'¹⁰
 Ὀρχομενόν, τίς¹¹ Εὐβοίαν ἀλλοτριάν, τίς Μάγαρα πρῶν ὀλί-
 γων; τίς Θηβαίους ἰσχυρούς; (335) τοῦτων γὰρ οὐδὲν τοσού-
 των καὶ τηλικούτων ὄντων¹ διὰ τοὺς στρατηγούς ἀπώλετο,²⁵
 οὐδ' ἐν² τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν³ πεισθέντων ὑμῶν ἔχει Φί-
 λιππος, ἀλλὰ διὰ τούτους ἀπόλωλε⁴ καὶ τὴν τούτων⁵ δωροδο-

tegrae fidei et nihil mentitos postea et laudassem et corona donari iussis-
 sem. si quis autem vos dux affecit iniuriis, id ad praesentem reddendae
 rationis causam nihil attinet. Qualis enim dux Halum, quis autem Pho-
 censes perdidit? quis autem Doriscum? quis autem Cersobleptem? quis
 autem Sacrum montem? quis autem Pylas? quis autem effecit, ut per
 socios et amicos usque ad Atticam Philippo esset iter? quis autem Coro-
 neam, quis autem Orchomenum, quis Euboeam abalienavit, quis paene
 Megara nuper? quis Thebanos firmavit? (335) quae quanquam tot et tanta
 sunt, nihil tamen eorum periit culpa ducum, vel consensu vestro in pa-
 cis formula concessum Philippus tenet; sed ea istorum culpa perierunt

2) ἴσῃν ἰσῶων Mor. AldV. rec k. Chr. — ἰσῶων om Σ. vulg. —
 ἴσῃν πεποιημένους LaurS. marg antiq γρ. Σ. marg Bav (non F?). 3)
 κἂν Φ. Marklandus coniecit κἂν. 4) ἐβούλευον s. 5) ἡδίκηχ' r.
 Vind4. II. Laur8. Mal. 6) 'Vellem codex daret τίς.' Schaeferus.
 At vid. ad Halonn. §. 37. Cf. infra §. 342. 7) ἄλον vulg. — ἄλον
 Σ. — ἄλον Ω. T. Bav. Vind4. — ἄλλον Laur8. i. pr F. s. — ἄλλεις u.
 Vind3. — ἄλλεις Less. 8) δὲ om LaurS. Aug1. k. 9) δὲ om Aug2. r.
 Laur8. Mal. pr II. 10) τίς δ' Σ. Laur8. vulg. — δ' om Ald. Fel. r.
 Vind4. II. Laur8. Mal. 11) τίς δ' Mor. Laur8. (Aug1. k. r. s.). — δ'
 om Ald. Fel. Σ. Laur8. Ω. T. F. Φ. i. u. v. Vind3. II. Mal. Cf. Funk-
 haenel. in Iahn. Annall. 1856. IX p. 622.

335. 1) ὄντων om Ald. 2) οὐδὲν vulg. — οὐδὲ ἔν AldV. —
 οὐδ' ἐν Σ. Laur8. Ω. Aug1. Bav (non F). Vind3. 4. II. Laur8. Mal.
 (T. k. r. s.). — ἀλλ' ἐν coniecit Taylorus et καὶ pro posteriore ἀλλά.
 3) συγχωρηθὲν οὐδὲν s. AldB. coniecit Reiskius. — συγχωρηθὲν οὐδὲ
 Mor. AldV. Aug1. k. r. Laur8. — συγχωρηθὲν sine negatione Σ. Laur8.
 vulg. — συγκεχωρηθὲν Ω. — γρ. συγχωρηθεῖς, (οὐδὲ) marg Lamb. —
 'Ista οὐδὲ πεισθ. ὑμ. ἔχει Φιλ. sunt gloss. ad συγχωρηθέν.' Dobraeus.
 Nihil nisi haec negatio delenda est. 4) ἀπολώλεκε r. Vind4. 5) τού-
 του i. u.

κλιν. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγη, κλανᾶ δὲ καὶ πάντα μάλ-
 419 λον λέγη· ἐκείνως αὐτὸν⁶ δέχεσθε·⁷ οὐ στρατηγῶ⁸ δικάζο-
 μεν, οὐ περὶ τούτων⁹ κρίνει.¹⁰ μὴ λέγε,¹¹ εἴ τις αἰτιός¹² ἐστι
 καὶ ἄλλος¹³ τοῦ¹⁴ Φωκέων ὀλέθρου, ἀλλ' ὥς οὐ σὺ αἰτιος¹⁵
 δείξον. τί οὖν, εἴ τι Δημοσθένης ἡδίκηει,¹⁶ νῦν λέγεις, ἀλλ'
 5 οὐχ ὅτε τὰς εὐθύνας ἐδίδου κατηγορεῖς; δι' αὐτὸ¹⁷ γὰρ εἴ
 τοῦτ' ἀπολωλέναι δίκαιος. (336) μὴ λέγε, ὥς¹ καλὸν εἰρήνην,²
 μηδ' ὥς³ συμφέρον (οὐδεὶς γὰρ αἰτιάται σε τοῦ ποιήσασθαι⁴
 τὴν πόλιν εἰρήνην),⁵ ἀλλ' ὥς οὐκ αἰσχροὶ καὶ ἐπονείδιστος,⁶

istorumque corruptela. Quod si haec fugerit et seduxerit et quidvis potius dixerit; modo hoc ei occurrere: 'Non de duce iudices sumus, non horum criminum reus es. ne dic, etiam alium esse auctorem interitus Phocensium, sed te esse insontem ostendilo. Quid igitur, si quid deliquit Demosthenes, nunc narras, et non accusavisti, quum rationem redderet? nam propter hoc ipsum dignus es exitio. (336) Ne dic, quam res bona sit pax atque utilis (nemo enim pacis a republica factae auctorem te

6) λέγη ἐκείνως αὐτὸν Ald. Fel. varia interpunctione. — λέγη. ἐκεί-
 νως αὐτὸν Σ. LaurS. vulg. 7) ὑποδέχεσθαι IndLamb. 8) στρατη-
 γὸν r. Aug2. — Dativum citant AnecdBkk. p. 132. Cf. Suidas s. v.
 Δικάζω. Porson. in Toup. T. IV p. 443. 9) τούτων s. 10) κρίνει
 omnes libri, etiam Σ. LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 11) μη-
 δεγε Σ. 12) μὴ λέγε εἰτιός Vind3. 13) ἄλλως Paul. 14) τοῦ τῶν
 vulg. — τῶν om Σ. LaurS. Aug1. (k. s). 15) σὺ συναίτιος εἰ vulg.
 — σὺ αἰτιος εἰ Q. T. r. LaurS. Aug2. Obs. — (σὺ συναίτιος sine εἰ
 Vind4.) — συναίτιος εἰ sine σὺ LaurS. — σὺ αἰτιος sine εἰ Σ. Aug1.
 (k. s). Hiatus non offendit in sermone alieno. Benselerus autem Hiat.
 p. 99 sq. συναίτιος defendebat. Cf. §. 336: αἰτιος σὺ δέδειξαι. 'Non
 quaerebatur, essetne aliis culpae consors, sed hoc, essetne culpae reus.'
 Reiskius. — 'αἰτιος et συναίτιος permutat Marklandus. male, ut li-
 quet ex p. 350, 7—17. Vid. p. 300, 8. Platon. Gorg. p. 519 A.' Do-
 braeus. 16) ἡδίκηκε Aug1. k. γρ marg Lamb. Weim. 17) διατο
 pr Σ, idem scriba add v.

336. 1) ὥς ου LaurS, delevit secunda ut videtur manus ου com-
 pendio scriptum. 2) ἡ εἰρήνη Mor. AldV. LaurS. Aug1. k. r. s. LaurS.
 — om ἡ Σ. vulg. 'Delendus videtur articulus. Vide tamen p. 360, 6.
 Mo ad Chers. p. 102, 25. (Menander: καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἶναι.).'
 Dobraeus. Etiam sequitur articulus τοὺς νόμους in hac Menandri
 sententia communi p. 225 ed. Meinek. 3) ὥς om Ald. Fel. Aug1. k. s.
 4) ποιῆσαι Aug1. k. s. Cf. §. 333. 5) εἰρήνην τὴν πόλιν s. 6) ἐπο-
 νείδιστα Aldetc. — ἐπονείδιστος Σ. LaurS. vulg.

καὶ πόλλ' ὅστερον ἐξηπατήμεθα, καὶ πάντ' ἀπώλετο, ταῦτα ἡ λέγε. τούτων γάρ ὅ ἀπάντων ἡμῖν αἴτιος σὺ δέδειξαι. καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα πεποιηκὸς ἐπαινέεις; ἂν οὕτω φυλάττει αὐτόν· οὐχ ἔξει τί λέγει, ἀλλὰ τὴν ἄλλως ἐνταῦθ' ἐπαρεῖ τὴν φωνὴν καὶ πεφρονασκηκὼς ἔσται.

337. Καίτοι καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἰσως εἰπεῖν ἀνάγκη. πάνν γάρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αὐτόν ἀκούω, ὡς καθυποκρινόμενον ὑμᾶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀτοπώτατον ἀπάντων ἂν ποιῆσαι, εἰ, ὅτε μὲν τὰ Θυέστου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κἀκ' ἡγωνίζετο, ἐξεβάλλετ' αὐτόν καὶ ἐξεσφύριττετ' ἐκ τῶν θεατρῶν καὶ μόνον οὐ κατελεύεθ' οὕτως, ὥστε τελευτῶντα

esse dicit), sed eam non esse turpem et ignominiosam et multis in rebus nos postea non esse deceptos, et non omnia periisse, id dicit. horum enim omnium te esse auctorem nobis est ostensum. et cur hactenus eum, qui talia fecit, laudas? si sic ab eo caveritis; nihil habebit quod respondeat, sed frustra vocem hic acuet et declamabit.

337. Sed fortasse etiam de voce necessario dicendum est. nam ea quoque istum magnopere fretum esse audio, ut histriionis arte vos decepturum. Facturi autem essetis mea quidem opinione omnium ineptissime, si, quem Thyestis et Troiani belli mala repraesentantem eiecistis et exsibilastis e theatris et tantum non lapidibus obruistis, ut tandem a tertia

7) καὶ ὡς οὐ πολλὰ IndLamb. 'ὡς οὐ scil.' AldV. 8) 'Post πάντα deesse videtur διὰ σέ.' Reiskius. 'Hic si deest, deest etiam in duobus antecedentibus κομματίοις. Sed nusquam deesse docent continuo sequentia τούτων ... δέδειξαι.' Schaeferus. 9) γὰρ deleuit LaurS, fort. pr man. 10) ἡμῖν ἀπάντων Mor. F (non Bav?). — ἀπάντων ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. — ἡμῖν post αἴτιος k. — ἀπάντων ὧν ἡμῖν Cobetus Nov. Lectt. p. 690 coniecit. Sed vid. Prolegg. Gramm. §. 96. 11) νῦν Mor. Augl. k. s. — νυνὶ Σ. LaurS. vulg. 12) πεποιηκὸς Ald. Fel. 13) ἂν Augl. k. r. s. Vind4. II. LaurS. Mal. — ἂν Σ. LaurS. vulg. 14) φυλάττειτε Bav (non F?). 15) τί λέγειν Fel. — τί λέγειν Mor. — τί λέγειν Ald. LaurS. — τί λέγει r. i. u. v. Harl. — τί λέγει Σ. vulg. — τί λέγει corr Mal. — τί λέγειν οὕτως LaurS, deletum est οὕτως. 16) ἐπαιρεῖ Vind4.

337. 1) καὶ τι? pr Mal. 2) καὶ om Lind. 3) ἐκ' αὐτῇ T. — ἐκ' αὐτῇ sic Q. 4) φρ ονεῖν inter φ et ο litera erasa Q. In Paulina est φωνεῖν, ita fortasse pr Q. 5) αὐτόν om LaurS. Aug2. 6) καθυποκρινόμενον Augl. k. r. s. AldT. Vind4. 7) ἂν πάντων Augl. k. r. s. II. LaurS. Mal. (Vind4?). 8) τῶν corr II, quid pr, non liquet. 9) τροίαν pr Augl? δ. — τροίας? pr Augl. 10) ἐγνωρίζετο r. 11) κατελεύεσθε Φ. (LaurS? compendio).

τοῦ¹² τριταγωνιστεῖν ἀποστήναι, ἐπειδὴ¹³ δ' οὐκ ἐπὶ τῆς σκη-
νῆς ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ¹⁴ μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι
μυρὶ εἰργασται κακά,¹⁵ τηνικαῦθ' ὥς καλὸν¹⁶ φθελυγμένον
25 προσέχοιτε. (338) Μηδαμῶς. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον¹ πάθῃτε,
ἀλλὰ λογίζεσθ' ὅτι δεῖ, κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εὐφωρον²
σκοπεῖν, πρεσβευτήν δὲ καὶ³ τῶν κοινῶν ἀξιοῦντά τι πράτ-
τειν, δίκαιον καὶ φρόνημ' ἔχονθ'⁴ ὑπὲρ⁵ ὑμῶν μέγα, πρὸς δ'
450 ὑμᾶς ἴσον, ὥσπερ ἐγὼ Φίλιππον⁶ μὲν⁷ οὐκ ἐθαύμασα, τοὺς
δ' αἰχμαλώτους ἐθαύμασα,⁸ ἔσωσα, οὐδὲν⁹ ὑπεστειλάμην, οὐ-
τος δ' ἐκείνου μὲν προῦκλινδεῖτο,¹⁰ τοὺς¹¹ παιᾶνας¹² ᾗδεν,

rum actione partium abstiterit, eum, quum non in scena, sed in republica et maximis negotiis civilis infinita scelera perpetravisset, tum ut belle sonantem attente audiretis. (338) Minime vero. absit a vobis ea stultitia; sed quum praeco approbandus est, quaerendum esse ducite vocale, legatum autem et reipublicae gubernatorem, virum bonum atque magnanimum vestri defensorem, et civem erga vos aequum, ut ego Philippum non suspexi, sed captivos suspexi, servavi, nihil reformidavi, at iste ante

12) καὶ τοῦ coniecit Marklandus perperam. — τοῦ om Vind4, scribens proxime τριταγωνιστήν. 13) ἐπεὶ Augl. k. s. 14) καὶ τοῖς Aldete. r. Vind4. Laur8. Mal. — punctis notavit τοῖς Π. — τοῖς om Σ. Laur8. vulg. — Proxime μεγίστης Laur8. 15) 'Versus, ut opinor, erat huiusmodi in tragoedia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsitan eum ipsum versum male recitarat: ἐπεὶ δὲ Τροίᾳ μυρὶ εἰργασται κακά.' Dobraeus ad Porsoni Aristoph. Addenda p. 107. 'Eundem versum tangi opinatur p. 442, 11, ubi si contuleris vs. 8, viro doctissimo vix assentieris.' Schaeferus. Argumentum Schaeferi non perspicio. nam quod orator supra dixerat etiam πάντα κακ' εἰργασται, et tum ut h. l. inverso ordine, id non obstat, quominus verba ex illa tragoedia petita esse censeamus. 16) γρ. καλῶς margo Lamb.

338. 1) ἀβέλτερον ὑμεῖς Aldete. r. Π. Laur8. Mal. — ὑμεῖς ἀβέλτ. Σ. Laur8. vulg. — In Laur8 corr est πάθῃτε. 2) εἰ εὐφωρος Ald. Mor. Vind3. Π. Laur8. Mal. (F. Φ. r. t. u. v). — εὐφωρον sine εἰ Laur8. vulg. etiam Σ, qui codex non habet εὐφωρον. — εὐφωνα AldT. 3) καὶ om pr Laur8, eadem ut videtur superscr. 4) ἔχειν cod δ. — ἔχων Laur8. 5) ὑπὲρ μὲν vulg. — μὲν om Σ. Laur8. Q. T. r. 6) Φιλίππον t. 6) μὲν om pr Laur8. Q. Doberenzius l. c. p. 15 hanc notam cum varietate notae 4^{ae} confudit. 7) θαυμάσας Laur8. vulg. — ἐθαύμασα Σ. Q. T. Lind. — om Augl. 2. k. s. delevit Chr. 'et γρ u. et in litura v' Bekkerus. 9) οὐδὲν δὲ Aldete. F. Φ. r. t. u. v. Vind3. 4. Π. Mal. — καὶ οὐδὲν Augl. k. s. Laur8. — οὐδὲν sine coniunctione Σ. Laur8. Q. T. Lind. 10) προκαλινδεῖτο Cobet. Nov. Lectt. p. 639: προκαλίνδομαι, inquit, et προκαλινδοῦμαι sic differunt, ut hoc adulan-

ὑμῶν δ' ὑπερορᾷ.¹³ (339) Ἐτι τοίνυν ὅταν μὲν¹ ἰδῇτε² δεινότητα, ἢ εὐφωρίαν, ἢ τι³ τῶν ἄλλων⁴ τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἐπὶ χρηστοῦ καὶ φιλοτίμου γεγενημένον ἀνθρώπου· συγκαίρειν καὶ συνασκεῖν⁵ πάντας⁶ δεῖ. κοινὸν γὰρ ὑμῖν⁷ πᾶσι⁸ τοῖς ἄλλοις τοῦτ' ἀγαθὸν⁹ γίγνεται. ὅταν δ'¹⁰ ἐπὶ δωροδόκου καὶ πονηροῦ¹¹ καὶ παντὸς ἥττονος¹² λήμματος· ἀποκλείειν¹³ καὶ¹⁰ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν,¹⁴ ὥς πονηρία δυνάμεως δόξαν εὐρομένη¹⁵ παρ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. (340) Ὅρατε δέ, ἀφ' ὧν οὗτος εὐδοκίμει, πηλίκα¹ τῇ πόλει περιέστηκε πρᾶ-

illum quidem procidebat, paeanas cantabat, sed vos despicit. (339) At haec sive eloquentia sive claritate vocis sive alio quopiam commodo praeditum videritis bonum virum et vestri studiosum; congratulari omnes et excolendi occasiones dare debetis. id enim vobis reliquis fit bonum commune. sin hominem corruptum et improbum, quique omni lucello vincitur; excludere et acerbè atque hostiliter auscultare, quia improbitas factitatis, apud vos adepta gloriam, reipublicae perniciosa est. (340) Videte autem, quibus laudibus iste floret, his in quae negotia respublica

tis sit et adorantis, illud supplicis. In utrumque locum subrepat in libris vitiosa forma προκυλινδεῖσθαι. Receptit προύκαλ. Dind. At cf. Suidas: Προκυλινδεῖσθαι· τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ etc. ibiq intrr. 11) καὶ τοὺς LaurS. vulg. — καὶ om pr Σ, cui add particulam compendio antiq. pr Mal (add Chr.). 12) παιᾶνας LaurS. vulg. — παίανας Mor. — παιάνας Σ. — Vid. Herodian. = Arcadius p. 8. p. 193. Canon. Prosod. p. 423 ed. Hermann. 13) ὑπερεώρα LaurS. vulg. marg antiq γρ Σ. — ὑπερορα Σ. — ὑπεραίραι Ω. T. Vid. Funkhaenel. in Dem. Edit. Turic. minor. T. VI p. VI.

339. 1) μὲν om pr Mal, add Chr. 2) εἰδῇτε Augl. k. s. r. 3) ἢ τί Ald. Fel. 4) τῶν ἄλλων om r. Aug2. II. LaurS. Mal. — post τοιούτων ponit k. 5) κοινωνεῖν IndAld. AldV punctis notatum. — συναύξειν ParThiersch. 6) ἅπαντας LaurS. vulg. — πάντας pr Σ, antiq add λ, ut esset ἅπαντας confusis A cum A. pr Mal. (T. Φ. k. s). 7) ἡμῖν Φ. k. r. II. Mal. — ὑμῖν LaurS. F. 8) πᾶσι Σ. T. Ω. Lind. Vind3. 4. — ἅπασι LaurS. vulg. 9) τὸ ἀγαθὸν Aldetc. r. Vind4. LaurS. Mal. — τὸ om Σ. LaurS. vulg. Vid. Dobraeus ad Porson. Aristoph. p. 142. 10) δ' om Bav (non F?). 11) καὶ πονηροῦ om Aug2. 12) ἥττονος Ω. 13) ἀποκλείειν Aug2. — αποκλειειν pr Σ, antiq corr i in si. 14) ἀκούειν δεῖ Augl. k. r. s. LaurS. 15) εὐρομένη Mor. — εὐρομένη Σ. LaurS. vulg. — εὐραμένη Ald. Augl. k. r. s. LaurS. Cf. Lept. §. 1.

340. 1) ἡλίκα Augl. 2. k. δ.

γραμματα. αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις ἐπεικῶς εἰσὶν αὐτάρ-
 15 κεις, ἡ δὲ τοῦ λέγειν, ἂν² τὰ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκούοντων ἀν-
 τιστῇ, διακόπτεται. Οὕτως οὖν ἀκούετε τούτου, ὥς πονηροῦ
 καὶ δωροδόκου καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἐροῦντος ἀληθές.

VIII. 341. Ὅτι δ' οὐ μόνον κατὰ τὰλλα,¹ ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς
 αὐτὸν³ τὸν³ Φίλιππον πράγματα πανταχῶς⁴ συμφέρει τοῦτον⁵
 20 ἡλώκεναι,⁶ θεάσασθε. εἴτε γὰρ ἥξει ποτ' εἰς ἀνάγκην τῶν⁷
 δικαίων τι⁸ ποιεῖν τῇ πόλει· τὸν τρόπον μεταθήσεται. νῦν
 μὲν γὰρ ῥηται⁹ τοὺς πολλοὺς ἐξαπατῶν, ὀλίγους θεραπεύειν,
 ἂν¹⁰ δὲ τούτους ἀπολωλότας πύθεται, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς καὶ
 25 πάντων¹¹ κυρίως τὰ λοιπὰ¹² ποιεῖν βουλήσεται. (342) εἴτ'¹

coniecta sit. Ac ceterae quidem facultates suis ipsae viribus fere nitun-
 tur, sed eloquentia, auditorum studiis si destituitur, intercedit. Sic igitur
 audite istum ut improbum et corruptum et prorsus nihil veri
 dicturum.

VIII. 341. Iam non solum propter cetera negotia, sed etiam propter
 illa ipsa, quae cum Philippo vobis sunt, omni ratione esse utile istum
 condemnari, spectate. Sive enim aliquando ille in necessitatem veniet,
 ut praestet aliquid reipublicae quod debet; mutabit mores. nunc enim
 instituit populum decipere et paucos colere, at si eos periisse audierit,
 vobis multitudini, penes quos summa rerum est, in posterum praestare

2) ἔαν Sopater Rh. T. V p. 15.

341. 1) κατὰ ἄλλα Φ. 2) αὐτὸν om Aug2. 3) τὸν om Ω. r.
 Vind4. pr Π. Laur8. Mal. 4) πανταχοῦ Laur8. vulg. γρ marg antiq
 Σ. — πανταχῶς Σ. Ω. T. t. u v. Obs. Lind. pr Π. Mal. Cf. Prooem.

L extr. Hesychius: πανταχῶς· πάντα τρόπον. — πανταχῶς F. 5) του-
 τον¹ vulg. — τοῦτον Σ. Laur8. Ω. T. Aug1. 2. k. s. Lind. Vind4. Π.
 Laur8. Mal. Cf. Benseler. Hiat. p. 99. 6) ἡλωκεναι Dind. Vid. eius
 Praef. 3. p. XIII. — libri ἐαλωκεναι. 7) τοῦ τῶν mavult Reiskius.
 'Non opus. nam ἀνάγκη persaepe iungitur simplici infinitivo. Vid.
 Schweigh. Lex. Herod. T. I p. 35 meaque in Stephan. Thes. col. 1994 D.'
 Schaeferus. Vid. Frotscher. ad Anonymi Orat. funebr. p. 57. 8)
 τί Ald. Fel. 9) ῥηται Σ. Aug1. k. r. s. Laur8. — προῤῥηται Laur8.
 vulg. 10) ἔαν Aug1. k. s. Vind3. 11) πάντως Laur8. 12) 'Sententia
 haec cassa sunt. legi malim τοῦ λοιποῦ τὰ δίκαια.' Reiskius. Imo
 τὰ λοιπὰ i. q. in futuris rebus; supple τῶν δικαίων τι ad ποιεῖν.

342. 1) εἴτ' Mor.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡσπερ² νῦν ἐξουσίας καὶ ἀσελείας³ μενει⁴
 τοὺς ὅτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσοντας⁵ ἀνηρηκότες ἐκ τῆς πόλεως
 ἔσεσθε, ἂν τούτους⁶ ἀνέλητε. οἷ⁷ γὰρ οἰόμενοι δίκην ὑφέξειν
 τοιαῦτ' ἐπραξαν, τούτους, ἂν⁸ τὰ παρ' ὑμῶν⁹ αὐτοῖς ἐφεθῇ,¹⁰ 451
 τί οἴεσθε ποιήσειν;¹¹ ποῖον¹² Εὐθυκράτη,¹³ ποῖον Λασθένη,¹⁴

volet. (342) sive eandem, qua nunc utitur, licentiam et petulantiam retinebit; eos e civitate, qui ad nutum illi parati essent, sustuleritis, si istos sustuleritis. qui enim, quum putarent se poenas duros, talia commiserunt, hos, si vestras res (domesticas) iis permiseritis, quid facturos putatis? quem Euthycratem, quem Lasthenem, quem proditorem non supe-

2) ὥσπερ s. 'P. 93, 15: μενεῖν ἐπὶ τῆς ἀνολίας τῆς αὐτῆς, ὥσπερ νῦν. — Num igitur hoc quoque loco ὥσπερ praefendum? Non arbitror. Quum enim substantivum sequatur, non antecedit, adverbium non videtur recte poni.' Schaeferus. — Vid. Fritzsche. Lucian p. 137. Bernhard. Synt. p. 103. Funkhaenel. Obs. Critt. in Phil. III p. 8. 3) καὶ ἀσελείας om Φ. tanquam interpretamentum praegressi vocabuli. 4) μένει Aug1. k. s. — μένει sic Σ utroque accentu diversi atramenti. 5) ποιήσαντας AldV. Aug1. k. r. s. Vind4. Laur8. Mal. Cf. §. 80. 'Vere, ut puto. Resolve: οἷ ὅτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσειαν, scil. εἰ δεηθεῖν. Cf. §. 366, 17 sq.' Schaeferus. — ποιήσοντας Σ. Laur8. vulg. — Etiam participium futuri, non solum infinitivum et indicativum cum ἂν particula posse coniungi non amplius negandum. Vide quos citavi ad Phil. III §. 70. Adde Baeumlin. De Modis p. 358 sq. et Stallbaum. ad Platon. Apolog. p. 30 B. Snt enim praeter ἐρωτήσων Phil. III l. c. etiam alii loci, qui non emendentur o mutato in α. Cf. Xenoph. Cyri Disc. I, 4 §. 23: ὡς ἂν . . . στησομένων. Id. ibid. 6 §. 1: ἂν λήσονται, de quo loco vid. Baeumlin. l. c. p. 359. Etiam multitudo locorum, in quibus o in α mutandum esset, maior est, quam ut sine audacia omnes mutemus. Quare doleo, quod cum Cobeto illud ἐρωτήσων in ἐρωτήσας mutavi. 6) τούτοις l. Vind3. — 'Opinor τοῦτον, Aeschinem.' Marklandus. Pluralem tumentur continuo sequentia. Intelligitur tota factio τῶν φιλιππιζόντων.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 62. Proxime ἀνελᾶτε Laur8. 7) εἰ vulg. — οἷ Reisk. — οἷ Σ. Laur8. Q. T. γρ k. Ven. Vind3. 4. 8) ἂν Σ. Laur8. Lind. Vind4. Π. Laur8. Mal. — ἐάν vulg. 9) Μὰ ὑμῖν. Sententia: si qui legatione tam pessime foris functi sunt absolvantur; Lasthenem et Euthycratem superabunt, si domesticas res istis commiseritis. Cf. §. 289. Alias enim non intelligo oppositionem. nam etiam legatio παρ' Ἀθηναίων ἐφεθῇ τούτοις. 10) αὐτοῖς ἀφεθῇ vulg. — ἀφεθῇ αὐτοῖς Mor. — αὐτοῖς ἐφεθῇ Σ. Laur8. Q. T. γρ k. Lind. 11) ποιεῖν Aug1. k. s. δ. 12) ποῖον δ' Aug2. 13) Εὐθυκράτην vulg. — εὐθυκράτη Σ. Laur8. F' (non Bav?). Φ. Vid. Prolegg. Gramm. §. 58. 14) Λασθένην vulg. — λασθένη Σ. Laur8. F' (non Bav?). Φ.

τὴν' οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι¹⁵ προδότην; (343) τίνα δ' οὐ πάντων τῶν ἄλλων χεῖρω πολίτην ὑπάρξειν, ὁρῶντα τοῖς μὲν ἅπαντα
 5 πεπρακόσι χρήματα, δόξαν, ἀφορμὴν, τὴν¹ Φιλίππου ξενίαν περιουῶσαν, τοῖς δὲ δικαίους² τε παρέχουσιν ἑαυτοὺς καὶ προς-
 μνηλωκόσι³ χρήματα πράγματα,⁴ ἀπεχθείας, φθόνον⁵ περιόν-
 τα⁶ παρ' ἐνίων; μηδαμῶς. οὔτε γὰρ πρὸς⁷ δόξαν οὔτε πρὸς
 εὐσέβειαν⁸ οὔτε πρὸς ἀσφάλειαν οὔτε πρὸς ἄλλ' οὐδὲν⁹ ἕμιν
 10 συμφέρει τοῦτον¹⁰ ἀφείναι, ἀλλὰ τιμωρησαμένους¹¹ παράδει-
 γμα ποιῆσαι πᾶσι,¹² καὶ τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλ-
 λησιν.

raturus? (343) quem autem omnium reliquorum civium non deteriorem fore, si videat iis, qui omnia vendiderunt, pecuniam, auctoritatem, facultates, Philippi hospitium suppetere, iis autem, qui se bonos viros prae buerunt et insuper sumptus fecerunt, molestias, inimicitias, invidiam suppetere a nonnullis? Absit hoc. neque enim ad gloriam neque ad pietatem neque ad securitatem neque ad quicquam aliud vobis prodest istum absolvere, sed punire in exemplum omnium, et civium et reliquorum Graecorum.

15) ὑπερβαλεῖσθε LaurS. r. — ὑπερβαλεῖσθε^{αι} Σ, super ε antiqui scripsit αι.

343. 1) τὴν om Aug1. 2. k. s. 2) δικαίοις Aug1. k. r. s. LaurS. Mal. 3) προσαναλωκόσι Bav (non F?). — προσαναλωκόσι Σ. LaurS. vulgo. Vid. Prolegg. Gramm. §. 64. 4) πράγματα om Bav (habet F?). 5) φθόνους Aldetc. — φθόνον Σ. LaurS. vulg. 6) περιόντα Ald. Fel. Aug1. pr Bav. — περιόντα Σ. LaurS. vulg. 7) γὰρ σὺ πρὸς Aug2. 8) οὔτε πρὸς εὐσέβειαν om Aug2. 9) οὐδὲν om r. 10) τοῦτον συμφέρει r. Vind4. LaurS. 11) 'Fort. τιμωρησαμένοις' Wolf. Iam Marklandus utramque structuram usurpari exemplis docebat. 12) πᾶσι om Lind. Subscriptum in Σ et Bav (F?): Περί τῆς παραπρεσβείας. XXXHHHΔΔΔ rubro. Deinde in Σ atramento pallido et antiqua illa manu ANTEBAH i. e. ἀντεβλήθη sive collatus est. Vid. Prolegg. Crit. §. 77. De versibus autem illis rhetoricis, quas non censemus lineas quas dicunt pares, sed oratoria commata, vid. Prolegg. Crit. §. 73.

EXCURSUS AD FALS. LEG. §. 136. Not. 6.

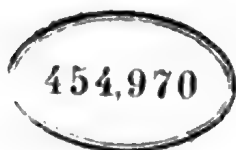
6) πνεῦμ' Σ. LaurS. vulg. — κύμα F^{el}., unde margo Mor. 'Fort. κύμα vel θεῦμα. nam ventus non magis inconstans est in mari quam terra.' Marklandus. De θεῦμα cf. Platon. Tim. p. 23 B: ὥσπερ νόσημα ἥκει φερόμενον αὐτοῖς θεῦμα οὐράνιον. De κύμα cf. Appian. l. in notis cit.: ὁ δὲ δῆμός ἐστιν, ὥσπερ καὶ σὺ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρτιδίδακτος ὦν ἱμαθεῖς, ἀσάθμητον, ὥσπερ ἐν θαλάσῃ κύμα κινούμενον. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν. 'Utrum respexerit Appianus necne hunc locum Demosthenis, correctio nostra est necessaria (ὁ μὲν ... ὁ δὲ in ὁ μὲν ... ὁ δὲ). et retinerem sane articulum ὁ neque genus mutassem. ad civem enim refertur, non ad fluctum.' Taylorus. Etiam Bekkerus nunc ὁ μὲν ... ὁ δὲ. at non tanquam neutrum genus. Vid. ad Cor. §. 169. — 'Si vulgatae πνεῦμα hoc licet opponere, quod ventus in continente non minus quam in aequore spiret eoque ais supervacaneum esse ἐν θαλάττῃ, multo magis ἐν θαλάττῃ erit supervacaneum, si κύμα optetur. ubi enim κύμα est alias quam in mari?' Reiskius. — 'Mihi Demosthenes videtur sic aut scripsisse aut debuisse scribere. Nec placet additum ἀκατάστατον, quod vide ne fuerit interpretamentum vocis ἀσυνθετάτων. Sed vellem haec similitudo in codice sic scripta reperiretur: ὥσπερ ἐν θαλάττῃ κύμα πνεύματι ὡς ἂν τύχη κινούμενον. Populum enim aptissime comparari cum fluctu, demagogum cum vento quis non intelligit?' Schaeferus. Cf. Iohann. Chrysost. T. III p. 50 B ed. Mont: κύματα ἀπρόντα καὶ ἐπανιόντα ἐμίμειτο τὸ πλῆθος. Schaeferi coniectura ita placuit Shilletoni ut, inverso tamen ordine, in textum reciperet: ἐν θ. πνεύματι κύμα, quia facillime ΤΙ ΚΤΜΑ post ΠΙΝΕΤΜΑ exciderit. Cf. Dobraei Advers. T. II p. 118. At quamquam ipse Demosthenes Cor. §. 308 Aeschinem sic comparavit: ἐῆταρ ἐξαιφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμ' ἐφάνη, fortasse Herodoteae sententiae (VII, 16) memor, tamen frigidius h. l. imago picta esset. Deinde cum fluctibus quidem contionem comparari notum est. Dio Chrysostomus Or. III p. 44 C (= T. I p. 116 R): ἡ δὲ ἐξῆς ποικίλη καὶ παντοδαπὴ φορὰ πλῆθους, οὐδὲν εἰδότες ἀπλῶς, ταραττομένου δὲ αἰεὶ καὶ ἀγροαίνοντος ὑπὸ ἀκολάστων δημαγωγῶν, ὥσπερ κλυδῶνος ἀγροῖον καὶ χαλεποῦ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν μεταβαλλομένου. Plutarch. Mor. p. 788 C. cap. 8 §. 6: τὸν ὄχλον ὥσπερ θαλάτταν ὑπὸ πνευμάτων ἐκτα-

ραττόμενον. 'Quod enim fretum, quem Euripum tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum, quantas perturbationes et quantos aestus habet ratio comitiorum?' etc. Cicero l. c. Qui idem pro Plancio cap. 6: Si campus atque illae undae comitiorum ut mare profundum et immensum sic effervescunt quodam quasi aestu, ut ad alios accedant, ab aliis autem recedant; in tanto nos impetu studiorum et motu temeritatis modum aliquem et consilium et rationem requiremus?' et pro Milone cap. 2 exposuit tempestates et procellas in illis fluctibus contionum, ad quem locum Abramus annotavit ex Appiani l. c. pro πνεῦμα corrigendum esse κῆμα. At huic imitatori oratoris opponi potest alius imitator, Dio Chrys. Or. XXXII p. 370 A (= T. I p. 667 R): ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις σπουδαῖς ὅταν ὑμῖν ἐμπέσῃ τὸ τῆς ἀταξίας πνεῦμα. ὥσπερ οὖν ταχύς ἄνεμος κινήσῃ θάλασσαν —, ὥσαύτως δὴ καὶ παρ' ὑμῖν σκόμματα, πληγαί, γέλως. Quid mirum, quum iam Homerus (Iliad. B vs. 144) ambas similitudines e rerum natura petitas et natura coniunctas coniunxerit? κινήθη δ' ἀγορὴ ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντον Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε ὥρορεν. Ad quem locum idem ille Dio p. 368 (= p. 665 R) apposuit alius poetae sententiam: δῆμος ἄστατον κακὸν καὶ θαλάσση πᾶνθ' ὅμοιον ὑπ' ἀνέμου διπίζεται, καὶ γαλήνῳς ἔντ' ἡχῶ [scr. ἦν τύχη e Gaisfordii coniectura], πᾶν πνεῦμα βραχὺ κορόσσειται. Perspicue vero servaverant πνεῦμα ἀκατάστατον Demosthenicum Aristides Rh. T. IX p. 352 W. et Anonymus Rh. T. III p. 746: ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον ὅταν τύχῃ κινούμενον. sic. Iam adiectivo ἀκατάστατον confirmatur vocabulum πνεῦμα, cui illud inprimis aptum est, ut Aristotel. Probl. XXXVI §. 13 T. VII p. 186 Sylb.: τὰ πνεύματα ἀκατάστατα. Neque est superfluum illud additam., sunt enim etiam constantes venti. Itaque non erat delendum Valcken. ad Herodot. III, 81 ἀκατάστατον, nec πνεῦμα mutandum in κῆμα. Sentimus autem quid Valckenarium et Schaeferum offenderit: cumlatio adiectivorum synonymorum male distributorum. Cf. not. 8. Sed similitudo maris non ad praecedentia referenda est, sed proxime coniungenda cum sequentibus. Sic mobilitas, levitas, negligentia optime explicatur. Sententia enim duobus membris divisa haec est: Contiones Atheniensium sunt inconstantes et fallaces. Illud simpliciter dictum, in altero membro similitudine adhibita exponitur. non consilium, inquit, ac rationem sequentes cives contionem frequentant, sed casu aliquo agitati accedunt, recedunt, non iidem manent, alii aliud decernunt, nihil constantes persequuntur. Non est igitur magni facienda ista contio. Fallitur qui ei aut confidat aut timeat talem populum. Comparatio autem clara haec est: mare = contio; flatus = casus; undae = turbae advenientium casu, negligenterque abeuntium.

EXCURSUS AD F. LEG. §. 280. Not. 15.

15) Ἀριστογέιτος post Ἀρμόδιον καὶ add vulg. — om pr Σ (in quo add antiq.) text LaurS (habet marg a pr manu; adscripsit in sec: τὸν πρόξενον λέγω τὸν στρατηγόν). Augl. k. s. 'Manifesto errore librarii. nam etsi satis erat Harmodium nominari, ut fecit Aristoph. Eqq. 786: μῶν ἔκγονος εἴ τῶν Ἀρμόδιον τις ἐκείνων; ubi Aristogitonis nomen supplavit scholiasta, Demosthenem tamen utrumque nominasse, pluralis numeri usus arguit τῶν . . . εἰργασμένων seq. Eodem modo in Augl. pr Σ et k peccatum p. 462, 19, ubi ceterorum librorum scriptura satis defenditur quatuor aliis eiusdem orationis locis p. 466, 9, p. 495, 19, p. 496, 15, p. 506, 7.' Dindorfius. Lept. §. 18: οὐδ' οὗς οὗτος (scil. Leptines) ἔγραψε, τοὺς ἄφ' Ἀρμόδιον, sic pr Σ, ubi item ut nostro loco antiq vulgata verba add. sic etiam Augl. k. pr II, in quo codice ea add secundus corr. Respicit quidem ibi Demosthenes legem Leptineam plene illa exhibentem §§. 29, 127, 128, 160, in quibus quatuor locis ipsa legis verba describuntur. non item §. 18, ubi solum formulae initium significari sufficere oratori videbatur. Etiam gravissimo rerum scriptori unum id nomen sufficit, quamquam plene continuabat. Thuc. VI, 53 sq: τὴν Πεισιστρ. . . τυραννίδα . . . οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν (scil. Ἀθηναίων κοινῇ, Lacedaemoniis oppositorum) καὶ Ἀρμόδιον καταλυθείσαν etc. Τὸ γὰρ Ἀριστογέιτος καὶ Ἀρμόδιον τόλμημα etc. Comicus autem loc. cit. non potuit καὶ Ἀριστογέιτος addere nisi insipientiam volebat prodere. an dixerit personam ortam esse a duobus patribus? nec nostro loco Demosthenes dixit Proxenum aut quemcunque patres habuisse non unum sed duos, Harmodium atque Aristogitonem. Quod male Shilleto defendit: ambo, inquit, nomina adeo erant in Atheniensium animis consociata, ut ne in talibus quidem locis disiungerentur.' Pariter natura rei fert solum Harmodium nominari quum eius solius causa agitur. Dinarchus de eadem re, qua h. l. (c. Dem. §. 63): ἐδέσθη τῶν ἄφ' Ἀρμόδιον γεγονότων εἰς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα. 'At pluralis numeri, inquit, usus arguit utrumque a Demosthene nominatum esse.' Imo pariter Isaeus (de Dicaeog. hared. extr.): ἐβουλήθη μάλλον Δικαιογέτους καλεῖσθαι νῖος ἢ Ἀρμόδιον, ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Πρωτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, ἃ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι δίδονται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογέτων ἐκεῖνος καὶ Ἀρμόδιος οὐ διὰ τὸ γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν. Manifesto quidem pluralis τῶν . . . εἰργασμένων οὗς etc., et Isaei ἐκείνων non ad solum Harmodium referendus est, sed ad ipsum et ad Aristogitonem. sententia autem est haec: 'Proxenus (si fides scholiastae) est unus ex Harmodii posteris, itaque ex iis oriundus, qui maxima beneficia in civitatem contulerunt et summis honoribus affecti sunt.' Dindorfius, ut vulgata defenderet, aliud delere cogitur, quod summa auctoritate nititur, vocabulum καὶ. Plures autem quam quatuor, Epicratem, Thrasybulum, Har-

modium et Aristogitonem fuisse significatos indicat formula *τούτους μὲν πάντας*. atqui vocabulis *καὶ Ἀριστογείτονος* deletis amplificatur sententia additis *καὶ τῶν τὰ μεγ. ἀγ. ὅμ. εἰργασμένων*. Pluralis vero numerus facillime explicatur, si in Harmodii gente plures fuerant de repl. bene meriti. Huius posteri saepius occurrunt quam Aristogitonis, id quod miramur, quia Harmodius alterius amasius iuvenis *ὥς ἡλικίας λαμπρὸς* occidit. Vid. Thuc. VI, 54 init. et 57 extr. Utriusque autem posteros etiam Demosthenis aetate superstites fuisse ostendit lex Leptinea. Vid. etiam Dinarch. c. Dem. §. 101. Pariter Lept. §. 61 alter tantum nominatur Archebius loco duorum Archebii et Heraclidae, item ibidem Eephantus loco totius partis. Cf. Lept. §§. 59 et 60. Item ib. §. 63 Pydna sine Potidaea. cll. §. 61.

INDICES.

A.

ἀβελτερία. f. leg. §§. 98. 100. 119. 265.

ἀγαθά.] πάντα τὰ ἀγαθά, omnia bona vitae. Cor. §. 141.

ἄγαμαι cum duobus genitivis. Cor. §. 201.

ἀγγέλων — ἀγγέλλων. confus. Cor. §. 169.

ἄγειν.] ἐπὶ τὸν Φίλιππον εὐθὺς ἤγεμόν ἦγον scil. τὸ πρᾶγμα? Imo potius e praecedentibus repetendum τὴν στρατίαν. Cor. §. 151. — ἄγηθ' et ἔξηθ' confus. Cor. §. 35.

ἀγήροχα. ἀγέροχα Cor. §. 74.

ἀγκυρας ellipsis. Cor. 281.

Ἀγλαυρος usitatius quam Ἀγραυλος. f. leg. §. 303.

ἀγνοῦσθαι Cor. §. 249.

ἀγνοία et ἀγωνία confus. Cor. §. 33.

Ἀγνούσιος, non Ἀγνούσιος Cor. §. 21.

Prolegg. Gramm. §. 144.

ἄγοντας — ἀγαγόντας confus. Cor. §. 36.

ἀγωνίζεσθαι περὶ τῆς ψυχῆς. Cor. §. 262.

ἀδικεῖν.] ἡδίκηχ'. f. leg. §. 334.

ἀδικήμασιν et ατυχημασιν confus. Cor. §. 286.

ἄδειαν ὧν ἐφόρουν λαβόντας. Cor. §. 286.

ἀδελφός et ἀδελφός confus. f. leg. §. 237.

Ἀδημάντων et Ἀδειμάντων confus. f. leg. §. 191.

ἀδικημάτων et πραγμάτων confus. f. leg. §. 131.

adiectivum ab οὐδὲν separatum. f. leg. §. 3.

adverbiorum gradus. f. leg. §. 257.

αἰ — ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις Cor. §. 273. — αἰ insertum ob sequens δεῖν. f. leg. §. 299. — αἰ et ἀστοῖς confus. f. leg. §. 247.

ἀθάνατος εἰρήνη. f. leg. §. 55.

Ἀθηναῖοι — δικασταί confus. f. leg. §. 78. — ἀθηῶν et ἠθηῶν confus.

f. leg. §. 139. cf. §. 140. — Ἀθηναῖοι — ἠθηῖοι confus. Cor. §. 40. — Ἀθηναίων et ἠθηαίων confus. f. leg. §. 127. Cor. §. 35. — ἀθηναίοις et ἠθηαίοις confus. f. leg. §. 53.

αι excidit ante δι. f. leg. §. 211.

αἰρω.] ἦρα, non ἦρα. f. leg. §. 150.

Aeschines causam falsae legationis per triennium distulerat. f. leg. §. 103. — clarissima voce. f. leg. §. 206. — praedium in Boeotia possedit. Cor. §. 41. possedit agros ad Pydnam et in Boeotia. f. leg. §. 146. — orator, idemque poeta. Cor. §. 139. — Aeschinis duo fratres. f. leg. §. 124.

Aeschines Ctes. §. 71. f. leg. §. 13. — Aeschin. Ctes. §. 82. Cor. §. 27.

αἰσχύνῃ inculcatum post γέλως, ἄδεια. f. leg. §. 272. — αἰσχύνῃ — Αἰσχίνῃ confus. Cor. §. 63.

αἰσχύνομαι πρᾶττειν et αἰσχ. πρᾶξαι differt. Cor. §. 121. — αἰσχύνει, αἰσθάνει. Cor. §. 162.

αἰτία — αἰτία confus. Cor. §. 42.

αἰτιάσαιτ' ἂν τις (ἂν τὴν πενίαν) Cor. §. 263.

αἰτιον τὸ cum infin. Cor. §. 108. — αἰτιος cum infin. Cor. §. 92. — αἰτιος τῶν φύτων κακῶν ὃ τὸ σπέρμα παρασχῶν. Cor. §. 159. — αἰτιον excidit in Σ ante γεγεννημένον. f. leg. §. 178.

αἰωνα et ἀγῶνα confus. Cor. §. 34.

Accentus infinitivorum Aor. I ὤξαι. Cor. §. 91. Accent. nominum propriorum Prolegg. Gramm. II §. 143.

Aquila Rom. p. 156 Ruhnck. Cor. §. 18.

ἀκουτέ. Cor. §. 200. f. leg. §. 77.

ἀκούοντας et ἀκοντας confus. f. leg. §. 155.

ἀκούσαι μὲν, φενακισθῆναι δὲ. f. leg. §. 42. — ἀκούετε, ὦ ἄνδρ. Ἀθ. non interrogatio. Cor. §. 40. — ἀκουσάντας inculcatum. Cor. §. 33. — ἀκούοντων — ἀκόντων confus. Cor. §. 40.

- Accusativus, ut casus materialis. f. leg. §§. 159. 310. — Accusativus temporis. τὴν ἀποδημίαν πᾶσαν f. leg. §. 177. Accusativi: τοῦτο . . . ὁ τιθεὶς τὸν νόμον εἶδεν τὸ κρύβδην ψηφίζεσθαι, ὅτι . . . οὐδεὶς εἴσεται τὸν ἐναντὶ καχαρισμένον. f. leg. §. 239. — Accusativus participii cum infinitivo post genitivum pronominis f. leg. §. 1. — Accusativus et dativus cum eodem infinitivo. f. leg. §. 343.
- ἀκριβῶς λογίζεσθαι. f. leg. §. 182.
- ἀκροάσομαι ὁμοίως ἀμφοῖν. Cor. §. 2 n. 2.
- ἀλαβαστοθήκη, ἀλάβαστος de scriptura. f. leg. §. 237.
- Ἀλέας f. leg. §. 36.
- ἀληθέριον — ἀλιθέριον confus. Cor. §. 159.
- ἄλῃα. Cor. §. 90.
- ἀλίσκομαι. ἑλωκέναι ἡλωκέναι f. leg. §. 341.
- ἄλλᾱ inculcatum f. leg. §. 340. — ἄλλᾱ . . . γε Cor. §. 313. — ἄλλᾱ . . . δὲ f. leg. §. 50. — ἄλλᾱ — καὶ confus. Cor. §. 45. — ἄλλ' οὐδὲ et ἄλου δὲ confus. f. leg. §. 163. — ἄλλᾱ δὴ καὶ Anonymi Argum. f. leg. §. 2. — ἄλλ' αἰ διὰ τι — ἄλλᾱ ἰδίᾳ τι confus. Cor. §. 74. — ἄλλᾱ μὴ πῶ ταῦτα. f. leg. §. 200. — ἄλλ' οὐ δουλ. — et ἄλλᾱ δουλ. f. leg. §. 81.
- ἀλλήλους interpretamentum pronominis αὐτοῦς Cor. §. 19.
- Ἄλλος non additum post πᾶς. Cor. §. 75. — ἄλλ' ἄττα f. leg. §. 210. — ἄλλο inculcatum. f. leg. §. 68. — ἄλλο i. q. ἄλλο τι. f. leg. §. 22. — οἱ ἄλλοι inculcatum post πάντες Cor. §. 75. τοὺς ἄλλους inculcatum Cor. §. 220. — οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι hiatus permittit. Cor. §. 171. — ἄλλους ante Ἑλλήνας add. Cor. §. 24. — ἄλλων inculcatum, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων f. leg. §. 133. — ἄλλους — ἐαυτοὺς — ἐκείνους confus. Cor. §. 46. — ἄλλων et πάντων conf. Cor. §. 20. — ἄλλους — τοιοῦτους confus. Cor. §. 317. — ἄλλοις — πολλοῖς et τοικοῖς confus. Cor. §. 27. — ἄλλοτε et ἄλλοτε confus. in Σ. f. leg. §. 38.
- ἀλόγους — εὐλόγους confus. Cor. §. 152.
- ἄμα — ἄ μου. confus. Cor. §. 173.
- ἀμέ, ἄμμε Cor. §. 90.
- ἀμαρτεῖν τινός τι = ἀμ. παρὰ τινός τι. Cor. §. 289. — ἀμαρτων Σ. f. leg. §. 206.
- ἀμύναιτο, ἀμύνασθαι et ἀμύνοντο, ἀμύνεσθαι confus. f. leg. §§. 51. 54. 82. — ἀμύνασθαι et ἀμύνεσθαι confus. f. leg. §§. 51. 82. — ἀμυνόμενοι (οἱ) substantive Cor. §. 299.
- ἐν Ἀμφικτυόσιν sine articulo. Cor. §. 322. — εἰς Ἀμφικτυόνας δίκας ἐπαγόντων Cor. §. 322. — ἀμφισβητοῦσι et Ἀμφικτυοῖσι confus. f. leg. §. 50.
- Ἀμφισσεῖς οἱ Δοκῶν. Cor. §. 140.
- ἀμφότερα ταῦτα adverbiascit. Cor. §. 171.
- ἀμφράντει et ἐμφράττει confus. f. leg. §. 208.
- ἄν bis in uno enuntiatō. f. leg. §. 67. — ἄν collocandum, ubi maxime opus. Cor. §. 160. — ἄν collocatio rarior. ὅς ἄν δέ (var. ὅς δ' ἄν) Cor. §. 38 Deccr. — ἄν inculcatum Cor. §. 18. — Coniunctivus sine ἄν post relativum pronomē. f. leg. §. 243. — ἄν sine optativo in relativo membro. Cor. §. 197. — ὁ τι ἄν βουληθεῖη et ὁ τι βουληθεῖη Cor. §. 67. — ἄν post εἰ. f. leg. §. 172. — ἄν cum εἰ et aoristi indicativo. Cor. §. 101. — ἄν non semper necessario addendum ad ἦν, εἶμι, χοῦν Cor. §. 47. — ἄν cum participio futuri. Cor. §. 168. — ἄν cum futuri infinitivo. Cor. §. 147. — εἰ cum imperfecto, sequente imperfecto sine ἄν. Cor. §. 148. — ἄν cum participio futuri falsa lectio. f. leg. §. 80. — ἕως ἄν cum inculcato ἄν. Cor. §. 32. — ἄν non additum ad hypotheticum imperfectum. f. leg. §. 104. — ἄν et αὐ confus. f. leg. §. 221. — ἄν — δὴ confus. Cor. §. 108. — ἄν et ἐν conf. Anonym. Argum. Cor. §. 5. — ἄν — ἦ confus. Cor. §. 72. — ἄν et οὖν confus. f. leg. §. 33. — ἄν — ὦν confus. Cor. §. 112. — ἄν excidit Cor. §§. 24. 81. — ἄν excidit ante αὐτόν f. leg. §. 131. — ἄν excidit inter δικαίως et ὁμῶν f. leg. §. 133. — ἄν excidit post σεν. f. leg. §. 30. — ἄν excidit post ὦν Cor. §. 47.
- ἀναβιβᾶται, non ἀναβιβᾶσεται. f. leg. §. 310.

ἀνάγκη fatalis necessitas. Cor. §. 278.
ἀναγυράσιος Cor. §. 164. Var. *ἀναγοράσιος* Cor. §. 75.
ἀναίδην non Graecum. Cor. §. 11.
ἀνήρηκε i. q. *sustulit* (e vita). f. leg. §. 2. — *ἀνηήμασιν* scil. *Θεοί*. f. leg. §. 298.
ἀνάλσθητος· *ἀναλσυντος*. Cor. §. 120. — *ἀναισθητών* Cor. §. 221.
ἀναλαβεῖν τὴν ἐχθρὰν, reprimere odium. Cor. §. 163. — absolute, vocabulum medicum. ib.
ἀναμνήσαι absolute. Cor. §. 17.
Anaxinus Cor. §. 137.
Anapodoton ἐπειδὴ. Cor. §. 126.
ἀνάσπαστος, *retractus*, *abductus*. f. leg. §. 39.
ἀναστατος extorris; *incolis vacuus*. f. leg. §. 39.
ἀνατετροφότες, non ... *αφότες* Cor. §. 296.
ἀνδριὰν καλόν. Cor. §. 129.
ἀνδ compendium *ἀνθρωπε*. f. leg. §. 94.
ἀνίδην, non *ἀναίδην* Cor. §. 11.
ἀν εἰπεῖν et *ἀνεῖπειν* confus. Liban. Argum. Cor. §§. 3. 55.
Ἀνεμοίτας. *Ἀνεμύτας*. Cor. §. 295.
ἀνευ — *ἀν* confus. Cor. §. 221.
ἀνέχομαι scil. *λέγοντος*. f. leg. §. 182.
ἀνάσχησθε et *ἀνάσχησθε* conf. Cor. §. 10.
ἀνθρωποι de certis hominibus. f. leg. §. 165. — *ἀνθρωπος* non de certo homine sine articulo. Cor. §. 139. — *ἀνθρωπος οὐτοσί*. Cor. §. 243. — *ἀνθρώπων* superlativis formula additur f. leg. §. 50. — *ἀνθρώπων* ... *φιλάνθρωπων* f. leg. §. 99.
ἀνίστα *dimittere reum*. f. leg. §. 220.
ἀνόητον et *ἀνόνητον* conf. Cor. §. 141. f. leg. §. 315.
ἀντί.] *τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς ἀντὶ τῶν τῆς πατρίδος θεραπεύειν* Cor. §. 307.
ἀντιθεῖς et *ἀναντιθεῖς* conf. Cor. §. 17.
ἀντικρυς Σ sine accentu f. leg. §. 36.
ἀντίγραφον Cor. §. 213.
ἀνώματος ἐίσην. f. leg. §. 204.
ἀνωμολόγηται cum infin. Cor. §. 86.
Aoristus in fine narrationis colligens. f. leg. §. 177. — *Aoristi infinitivus* etiam sine *ἀν* post verba sperandi et promittendi. Prolegg. Gramm. §. 150. — post *εὔχομαι* Cor. §. 1. post *ὄρκος* ib. §. 2. — *Aoristos secundos* et *primos* (leniores et asperiores) passivi promiscue a veteri-

bus usurpari. f. leg. §. 164. Cf. *Tempus*.
ἀξιώ i. q. *aestimare*. Cor. §. 255. — *ἀξιώ* absol. Cor. §. 34.
ἄξια — *ἀρίστα* conf. Cor. §. 217.
ἀπαγγέλλονται personaliter. f. leg. §. 324. — *ἀπήγγειλε* et *ἐπήγγειλε* conf. Liban. Argum. Cor. §. 4.
ἀπαγορεύω καλεῖν. f. leg. §. 212. — *ἀπαγορεύεσθαι* et *ἀναγορεύεσθαι* confus. Liban. Argum. Cor. §. 4.
ἀπαρεῖν προσβίαν. f. leg. §. 163.
ἀπήτησε et *ἀπέτισε* confus. Cor. §. 105.
ἀπαντων ... *ἀπ'* *αὐτῶν* confus. Cor. §. 130.
ἄσας non saepe post diphthongum. Cor. §. 141. — *ἄπασιν τοῖς Ἕλλησι* ... *πᾶσι* confus. Cor. §. 66. — *ταυτὰ ἅπαντες Σ*. — *ταυτὰ πάντες* f. leg. §. 32.
ἅπαντάν — *ἅπαρτάν* confus. Cor. §. 59.
ἀπάτη τοῦ ὀλέθρου *fraus in interitum*. f. leg. §. 76.
ἀπήτε Cor. §. 236. — *ἀπήσαν*. f. leg. §. 154. — *ἀπίωσι* — *ἀπίωμεν* confus. Cor. §. 32.
ἀπιστεῖν et *ἀπειθεῖν* promiscue usurpatum Cor. §. 38 Decr.
ἀπλῶς ... *ἀφειδῶς* in eodem enuntiato. Cor. §. 88.
ἀποκρίσιν et *ἀποπλεῖν* confus. f. leg. §. 51.
ἀπὸ ποίας ἀρχῆς e quali principio? Cor. §. 150.
ἀποβλέψαντα et *βλέψαντα* confus. f. leg. §. 20.
ἀποκαλῶν f. leg. §. 246.
ἀπόλλυμι.] *ἀποκώλειτε*, non *ἀποκώλειτε* Cor. §. 49. — *ἀποκώλει*. de infamia. f. leg. §§. 284. 285. 287. — de infamia non iudiciali. f. leg. §. 103. — *ἀποκωλεῖν* sine subiecto. Cor. §. 46. — *ἀπολλύοντες*, *ἀπολλύντες*. De forma. Cor. §. 102. — *ἀποκώλει καὶ διέφθαρται* f. leg. §. 98.
ἀποδομέναν activ. et *ἀποδιδομένην* passiv. Cor. §. 47.
ἀπολαμβάνειν, *καταλείπεσθαι* de navibus. Cor. §. 107.
ἀπολογία et *ὁμολογία* confus. f. leg. §. 62.
ἀπολογισασθαι Cor. §. 53.
ἀπολύσασθαι ἐκτοκράσιαν Cor. §. 50.
ἀπορήσας et *εὐπορήσας* confus. Cor. §. 27.

Aposiopesis sine *δέ*. Cor. §. 3 n. 10. *ἀποστρέφεται* et *ἀποστρέψει* in Σ etc. confus. f. leg. §. 208.

Apostrophus, ubi vox insistere videtur. Cor. §. 20.

ἀποτιθέναι γραφήν. Anonym. Argum. Cor. §. 6.

ἀποτρέφωμαι — *ἀποτρέφωμαι*. f. leg. §. 3.

ἀποφείρειν τινός scil. *γραφῆν* Cor. §. 54.

ἄρα cum plusquamperfecto de re aliter olim cogitata. f. leg. §. 100.

ἀρετῇ gloria virtutis. Cor. §. 289. — *ἀρετῆς* καὶ *δείματος* . . . *βραβῆ*. Cor. §. 289.

αριανοῖς — *ἀνισοῖς* confus. Cor. §. 291.

Aristides Rh. T. IX p. 381 W. f. leg. §. 2.

Ἀριόδιος sine *Ἀριστογείτων*. f. leg. §. 280.

ἄρρησίς ἐστιν sequente τὸ . . . *πράττειν*. f. leg. §. 163.

ἄρξασθαι.] *ἄρξαμένων* ἀπὸ σοῦ. Cor. §. 297.

Articulus triplex: ὁ . . . ὁ . . . ὁ ante suum substantivum f. leg. §. 26. —

Articulus omissus et additus in eadem structura. Cor. §. 36. ante Genitivum postpositum. Cor. §. 37. — Articulus non repetitus post substantivum ante praepositionem. f. leg. §. 84. τοῦ infinitivo additus et omissus. f. leg. §. 26. — Articulus ante infinitivum pro τούτῳ non additus. f. leg. §. 69. — ante infinitivum praedicati non additus. f. leg. §. 299. — infinitivo non additus post *εἶναι*. f. leg. §. 282. —

τοῦ ζῆν ὄντα κύριον αὐτῷ βεβαιῶσαι. i. e. τοῦ βεβαιῶσαι etc. f. leg. §. 137. — τὸ cum infinitivo absolute constructum. Cor. §. 57. —

τοῦ μὲν — τὸ δὲ cum infinitivis. Cor. §. 57. — Articulus participio addendus necne? Cor. §. 288. —

abest a participio. *πεισθέντας* quia *obediverunt*. Cor. §. 32. — abesse potest a substantivis abstractis. f. leg. §. 134. — Articulus abest. Cf. *βονίη. πατρίς. πρυτανεῖον. βασιλεὺς. τεῖχος. περὶ εἰρήνης* et *περὶ τῆς εἰρήνης* Cor. §. 29. — ὁ *δῆμος τῶν Ἀθηναίων* — ὁ *δῆμος ὁ Ἀθηναίων* — ὁ *τῶν Ἀθηναίων δῆμος* etc. Cor. §§. 29. 91. — τῷ *δῆμῳ* τῷ *Ἀθηναίων* ter

Cor. §. 84. — ὁ *δῆμος ὁ Ἀθηναίων*. Cor. §. 54. — Articulus unus ad duo substantiva diversi generis pertinens. f. leg. §. 309. — Articulus cum *ἐκαστος* Cor. §. 68. — Articulus ὁ *ἀορισταδώς*. Cor. §. 114. f. leg. §. 228. — Articulus non repetitus ad alterum substantivum. Cor. §. 212. — Articulus repetitus in synonymis. f. leg. §. 311. — καὶ τοῦ. emphaticus articulus repetitus. f. leg. §. 280. — Articulus inter οὗτος et participium. Cor. §. 43. — τὸν, αὐτὸν cum diastole. f. leg. §. 114. — κατὰ πάντας τοὺς τρόπους f. leg. §. 53. — τὸ μέρος i. q. τὸ τακτὸν μέρος. Cor. §. 103. — τὸν *χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων* — *ἤγαγεν*. f. leg. §. 271. — *Ἀρθμιον τὸν Πυθώνιατος τὸν Ζελεῖτην* f. leg. §. 271. — τὰ πρὸς. Cor. §. 167. — τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην *ἔφερον τοῦ φανακισμοῦ*. f. leg. §. 94. — ὁ ἐκ τῶν. Cor. §. 44. — τῶν μὲν μὴ *θίλῃτ'* ἀκούειν τοῖς τοιοῦτοις *συνηγορούντων* f. leg. §. 301. — Articulus propter proximum articulum excidit Cor. §§. 33. 38. 76. passim. — excidit τὰς post *παραστήσαντα*. f. leg. §. 333.

ἀρχή.] ἀπὸ ποίως ἀρχῆς; e quali magistratu? Cor. §. 150.

ἀρχ(δια) Cor. §. 261.

ἄρχοντα — *ναύαρχον* confus. Cor. §. 74.

ᾗς terminatio nominum priorum. Cor. §. 295.

ᾗς — *αἷς* conf. Cor. §. 7 n. 4. — *ᾗς* μὲν . . . *ᾗς* δὲ Cor. §. 71.

ᾗσμενοι καὶ inculcatum Cor. §. 43.

Assimilatio inversa. f. leg. §. 203.

Asyndeton. f. leg. §. 167. — λέξω: *εἰ σκέψαισθε* etc. f. leg. §. 4. — Asyndeton bimeres. Cor. §§. 94. 234. — γέλως, *ἄδεια*. f. leg. §. 272. — Asyndeton explicandi. f. leg. §. 329.

ἀσυνετώτατον et *ἀσυνθετώτατον* confus. f. leg. §. 136.

ἄτελειαν et *ἔλαττιαν* confus. Cor. §. 143.

ἀτιμοῦν.] *ἀφανίζειν*. f. leg. §. 257. — *ἀτιμοῦν* infamia punire. f. leg. §. 262. — *ἀτιμῶ* et *ἀτιμάζω* differunt. Liban. Argum. f. leg. §. 4. — *ἀτιμάσαντες* — *ἀτιμώσαντες* confus. Cor. §. 82. — *ἀτιμῆσει* — *ἔτι μισεῖ* confus. Cor. §. 315.

ἄττα f. leg. §. 304.

Attractio. Assimilatio. ὡν pro τούτων ᾧ nominativo. Cor. §. 130. — Subiectum secundarii verbi transit in obiectum primarii. Cor. §. 59. f. leg. §. 285. — Attractio inversa. f. leg. §. 203. — Attractionis vocabula collocata liberius. f. leg. §. 211.

αὐ i. q. ex altera parte. Cor. §. 39. αὐτεπαγγέλτους, ἔθελοντάς Cor. §. 68. αὐτίκα δὴ μάλα f. leg. §. 120. var. lect. f. leg. §. 17. — αὐτίκα inculcatum Cor. §. 11.

αὐτό συμβαίνει f. leg. §. 60. αὐτό δηλώσει f. leg. §. 157. — αὐτός et οὗτος in formula λέγε μοι τὸ ψήφισμ' αὐτό. et λέγε μοι τοῦτο τὸ ψήφ. Cor. §. 53. ταυτά μοι καὶ τοῦτω f. leg. §. 215. — αὐτοῦ, non αὐτοῦ in oppositione. f. leg. §. 140. §. 53. — αὐτῶ inculcatum Decr. Cor. §. 74. — αὐτὸν inculcatum. Cor. §. 35. — αὐτὸν om. Cor. §. 35. — αὐτὸν separatim a suo ἐμέ. Cor. §. 13. — αὐτὸν ad obiectum quoque reflectitur Cor. §. 318. — αὐτοῖς male intellectum in οὗτοι depravabatur. Cor. §. 286. — αὐτῶν praepositum. Cor. §. 254. — αὐτὴν — αὐτὴν — δὴ τὴν confus. Cor. §. 39. — αὐτὴν — ταυτην. conf. Cor. §. 22. — αὐτός — οὗτος conf. Cor. §. 10. — αὐτης et αἰτης confus. f. leg. §. 255. — αὐτῇ et λεπῇ confus. f. leg. §. 181. — αὐτοφώρῳ passim. f. leg. §. 132.

ἀφαιρέσιως — ἀφίσεως confus. Cor. §. 77.

ἀφειδῶς, scholion videbatur ἀπλῶς. Cor. §. 88. ἀφειδῶς δούς? ibid.

ἀφημεροῦντος — ἀφημερεύοντας confus. Cor. §. 38.

ἀφ' ἧς (ἡμέρας) αὐτός — ἀνέβην. Breviloquentia. Cor. §. 66.

Ἀφιδνα et Ἀφιδναί Cor. §. 38 Decr. ἀφίντων ἀφίεται f. leg. §. 118.

— ἀφίητε et ἀφείητε f. leg. §. 71.

αφσ signum in Cod. Cor. §. 29.

ἀχορησίαν — ἀχαρησίαν confus. Cor. §. 316.

B.

βαρυσυμφωτάτων f. leg. §. 2.

βασίλειας — δυναστίας confus. Cor. §. 270.

βασίλειος rex Persarum, f. leg. §§. 253. 273. — βασιλεὺς et ὁ βασιλεὺς rex Persarum, f. leg. §. 137.

βασκαίνω cum accusativo. Cor. §. 189. Βάταλος. Cor. §. 180.

βεβηκώς — βεβηκώς confus. Cor. §. 266.

βήματα duo in iudiciis. Cor. §. 82.

περὶ τὸ βήμα inculcatum Cor. §. 82.

Bibliothecae continebant documenta. Cor. §. 29 not. 1.

ἐν βιοτῇ non i. q. in hominibus. Cor. §. 289.

βίω — φόβω confus. Cor. §. 211.

(ἡ) βοήθει' εἰς Πύλας γίγονεν f. leg. §. 84.

Βόσπορος, Βοσπόριον, portus. Cor. §. 91.

βουλή sine articulo. Cor. §§. 164. 165.

— βουλὴ — βίλη confus. Cor. §. 311.

βουλεύεται καὶ σκοπεῖ. alterum est superfluum. f. leg. §. 225.

βούλημα — ψήφισμα confus. Cor. §. 75.

βουλευομένων — βουλομένων confus. Cor. §. 78.

βουλευτήριον sine articulo. Cor. §. 92.

βούλομαι cum accusativo sine infinitivo. f. leg. §. 250. — ἀν βουλομένοις ἀκούειν ἢ τουτοισί Cor. §. 11.

— βουλόμενος — βαλόμενος. confus. Cor. §. 87.

βοὺς femin. usitatus. f. leg. §. 265.

βράβην? Cor. §. 289. βραβῇ ἀρετῆς καὶ δέιματος ibid.

βραχέα — μικρά confus. Cor. §. 34.

Breviloquentia. ἀφ' ἧς (ἡμέρας) — ἀνέβην. Cor. §. 66. — Breviloquentia concinna. Cor. §. 204.

Βυζάντιον cum articulo et sine eo. Cor. §§. 71. 80. — Byzantii mitiore Doride utebantur. Cor. §. 90.

Γ.

γάρ post ὃ δὲ μέγιστον. f. leg. §. 55

— γάρ ellipticum Cor. §. 23. — γάρ δὲ. Cor. §. 200. — γάρ inculcatum Cor. §. 70. §. 78. — γάρ et γ' confus. f. leg. §. 148. — γάρ et δὲ conf. Liban. Arg. Cor. §. 6. §. 35.

— γάρ et δ' confus. f. leg. §. 228.

— γάρ — μὲν conf. Cor. §. 4 n. 1.

γε post parenthesin. Cor. 261. — γε efferens. f. leg. §. 172. — γ' (οὐκ ὀφεί;) Cor. §. 266. — γε inculcatum. Cor. §. 82. — γε, ubi γάρ dabant. Cor. §. 189.

Genitivus cum ἡ post comparativum.

Cor. §. 178. — obiectivus. τὰ τῶν Ἀμφισσίων δόγματα. Cor. §. 140. — pendens a partic. sing. neutr. Cor. §. 30. — Genitivus pretii. f. leg. §. 134. — originis. Cor. §. 289: μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν. exclamandi. Cor. §. 289.

Genus idem pronominis ad diversa substantiva. f. leg. §. 88.

Geographicorum nominum accentus. f. leg. §. 326.

Γραιστός f. leg. §. 326.

γίγνεσθαι cum adverbio praedicatum in se continet. Cor. §. 182. — γενομένης inculcatum ad σύγλητος ὑπὸ explicandum. Cor. §. 38 Decret. — γενομένης ad ἐκκλησίας inculcatum. Cor. §. 74. — γένεσθαι i. e. nuntiata esse. f. leg. §. 59. — γεγενῆσθαι bis dictum. f. leg. §. 146. — γυγνάμαι. Cor. §. 90. ἐγναμην ibid.

Γλαῦκος pater Glaucidis, matris Aeschiniae. Cor. §. 130. Γλαῦκος Καρύστιος Cor. §. 319.

γνώμη in decretis. Cor. §§. 115. 116. — γνώμη βουλῆς Decr. Cor. §. 75. — γνώμη nominativus pro titulo. Cor. §. 75.

γρ. signum. Cor. §. 289.

γραίδιον et γραῖδιον non γραῖδιον atticum. Cor. §. 260.

γραμματεῦσιν et ὑπογραμματεῦσιν Aeschines dicitur. Cor. §. 261.

γραμματεὺς nomen convitiū. f. leg. §. 95.

γραμματοκύφων. Cor. §. 209.

γράφειν εἰς τι f. leg. §. 40. — γεγραμμένα (τὰ) capita in accusationis libello scripta. Cor. §. 56. — γεγραμμένων — πεπραγμένων confus. Cor. §. 111. — γραφεσθαι — γίγνεσθαι confus. Cor. §. 72. — γέγραπεν et γ' ἔγραπεν conf. Cor. 79.

γραφὴν supplendum est. Cor. §. 54. — (γραφὴν) παρανόμων εἰσφέρειν. Cor. §. 105. — γραφαί i. q. scripta. Docum. Cor. §. 55. — γραφάς — διαγραφάς confus. Cor. §. 250.

γρῦ. De accentu. f. leg. §. 39.

Δ.

Δάος Cor. §. 295.

Dativus de animi affectu. Cor. §. 289. — Dativus cum ξέναν, ἑταίριαν, φίλαν f. leg. §. 259. — Dativorum concursus. Cor. §. 157. — Dativus

temporalis. Cor. §. 282. — φανήσεται .. τοῖς νόμοις, e legibus apparebitur Cor. §. 275. φανίσθαι cum participio constructum. Cor. §. 275. — τοῖς γεγεννημένοις ἀνιχαῖς οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς ἀλλοῖς Cor. §. 291. — μεγίστοις ... σπῆρξεν εἶναι scil. ἡμῖν. Cor. §. 306.

δί et γάρ distinguuntur. Cor. §. 87. — δι, ubi γάρ expectaveris. f. leg. §. 155. — δι collocatum insolenter. f. leg. §. 90. — δι post μὲν non concinne collocatum. Cor. §. 3 not. 17. — δι collocatum in tertia sede. Cor. §. 315. — δι post tertium vocabulum? Cor. §. 289. — δι posterius collocata particula. Cor. §. 112. — δι post participium structuram rumpit. Cor. §. 287. — δεῦρο post ἐκεῖ μὲν. Cor. §. 287. — δι post participium, cum finito verbo coniunctum. Cor. §. 317. — δι in ἀποσιωπήσει om. Cor. §. 3 n. 10. — δι in apodosis non post μὲν. Cor. §. 126. — δι in responsione. Cor. §. 297. — δι iteratum, tum asyndeta. f. leg. §. 334. — δι in decretis. f. leg. §§. 49. 50. — δι in alienis verbis. f. leg. §. 242. — δι excidit in exemplo ἀναφορᾶς Cor. §. 81. — δι — γ' confus. Cor. §. 266. — δι — δὴ confus. Cor. §. 42.

δεδιξάμενος f. leg. §. 291.

δεῖ supplendum ex ἔστι. Cor. §. 104. supplendum ex ἔδει. Cor. §. 13. — δεῖν omisum post φημί. f. leg. §. 298. — δεῖν cum nominativo. f. leg. §. 235. — ἔδει ταυτῶ — ἔδειτ' αὐτῶ confus. Cor. §. 145. — ἄ δεῖ non i. q. sors fatalis. Cor. §. 220. — δεῖσθαι absol. Cor. §. 34. — δεῖ — δ' εἰς — δὴ confus. f. leg. §. 235.

δέδοικα, μὴ . . . ἐμπειρομένη f. leg. §. 3.

δεῖγμα et δεῖμα. Cor. §. 289.

δεῖννυμι ὄν. f. leg. §. 178. — δεῖννυσι Cor. §. 243.

δεῖμα i. q. terror. Cor. §. 289.

ὁ δεῖννα de incerto. f. leg. §. 296.

Δείναρχος proditor. Cor. §. 295. — Dinarch. c. Dem. §. 63 correctus. Cor. §. 137.

δεινόν sc. ἐστὶ. f. leg. §. 172. — δεῖνόν εἰσῆλ. f. leg. §. 33.

δένα.] τρίτῃ ἐπὶ δένα, ἑταρὶ ἐπὶ δένα, ἐνάρτῃ ἐπὶ δένα f. leg. §§. 57 sq.

- Δικελαικός*. Cor. §. 96.
Διοκύνος. De scriptura. f. leg. §. 60.
 Anonym. Argum. f. leg. §. 4.
ἐκ δεξιᾶς, ἐν δεξιᾷ. f. leg. §. 272.
δευρὶ, δευρεῖ. Cor. §. 232.
δεῦρο sine *δέ* post *ἐκεῖ μὲν*. Cor. §. 257. — *δεῦρο* inculcatum. Cor. §. 39.
δεύτερος cum genitivo. Cor. §. 83. — *δευτέρου δὲ τίνος*; scil. *ἐνεκα*. f. leg. §. 27. — *δεύτερον γίγνεσθαι* i. q. *iterari*. Cor. §. 83.
δέχεσθαι ταῖς πόλεσιν f. leg. §. 261.
δῆ inculcatum. Cor. §. 18. — *δῆ* — *δ'* confus. Cor. §. 73. — *δῆ* — *δὲ* confus. Cor. §§. 26. 48. — *δῆ* — *δηκον* Cor. §. 13. — *δῆ* — *δεῖ* confus. Cor. §. 74. — *δῆ* — *γάρ* confus. Cor. §. 245.
 Decreta non eadem a Demosthene apposita. Cor. §. 20 not. 1. — Decreta diversorum auctorum repetita. Cor. §. 83.
Δημάρετος et *Δημάρατος* diversa nomina. Cor. §. 295.
Δήμητρα. f. leg. §. 262.
δῆμος stultus, mobilis, inconstans, infidus etc. f. leg. §. 136. — *δῆμω* — *πολίμω* confus. Cor. §. 283.
 Demosthenes poetae verba invertit. f. leg. §. 247. — Demosthenes Phrynicho Archonte moenibus resciscendis praefectus et Pythodelo Archonte ab Aeschine Ctesiphontem accusante petitus est. — Demosthenis ratio atque sententia: patria est servanda etiam cum proditoribus. Cor. §. 89.
δῆποτε et *δῆ* confus. f. leg. §. 193.
δηκον non addit orator praefracte negans. Cor. §. 112. — *δῆκον σολέξας*, de anxietate. f. leg. §. 245.
δῆπω — *δῆκον* confus. Cor. §. 28.
διά] *εἰ μὴ διά* cum accus. f. leg. §. 74. — *διά τί*; inculcatum. f. leg. §. 239. — *διά τί*; . . . *ἔνα τί*. f. leg. §. 257.
διαγνώμη vocabulum Thucydidium, non Demosthenicum Cor. §. 7.
διαζῆν victum quaeritare. Liban. Argum. in f. leg. §. 1.
διακόσιαι et *τριακόσιαι* confus. f. leg. §. 89.
διακνῶν — *διακνῶν* confus. Cor. §. 111.
διαλεχθήσονται, διαλέξονται Cor. §. 252.
διαμαρτυρεῖν activum, *διαμαρτύρεσθαι* medium. Cor. §. 143. — *διαμαρτυροῦμην, διαμαρτυρόμην, διαμαρτύρην*. Cor. §. 45.
διαμενῶ et *διατελῶ* confus. Cor. §. 1 not. 7.
διαστολῶν — *ἐπιστολῶν* confus. Cor. §. 218.
διασφύριν *τινός*. Cor. §. 290.
διατελεῖ praesens in decretis, ubi *expectaveris praeteritum*. Cor. §. 90. — *διατελῶν* excidit. Cor. §. 72.
διατο et *δι'* *αὐτό* confus. f. leg. §. 335.
διατριφθῆναι. f. leg. §. 161.
διαφθειρομένης et *διαφορονμένης* confus. f. leg. §. 315. — *διαφθειρεσθαι ἐπὶ χρημασιν* Cor. §. 45.
διαφορῶν et *διαφορῶν* confus. f. leg. §. 68.
διαφυλάττων — *φυλάττων* Cor. §. 7.
διδάσκειν γράμματα. Cor. §. 129.
διδόναι i. q. *offerre* Car. §§. 103. 104. — *διδόναι τιμωρίαν* Cor. §. 12. — *δοῦς* — *δίδους* confus. Cor. §. 88. — *δίδωκεν* — *ἔδωκεν* confus. Cor. §. 112.
διεκπεσεῖν et *διαμαρτεῖν* Cor. §. 3 n. 7. καὶ *διέλυε* — καὶ *ἔλυε* confus. Cor. §. 71.
διεξελθεῖν et *εἰπεῖν* confus. Cor. §. 9.
 Dies Calendarii excidit. Cor. §. 74.
διεψεύσατο et *κατεψεύσατο* confus. Cor. §. 9.
διμοστίαι Cor. §. 18.
διτχνυρίζομαι et *ἰσχνυρίζομαι*. f. leg. §. 332.
δικάζω cum dativo. f. leg. §. 335.
δικαίως *χρησάμαι* τῷ λόγῳ Cor. §. 233.
δικασταί compellantur *Ἀθηναῖοι* Cor. §. 5 n. 2.
διό' διὰ τοῦτο. Cor. §. 182.
δι' ὃν ἐξεληλύθα confus. cum *ὅν διεξεληλύθα*. f. leg. §. 38.
διότι in Decreto Cor. §. 54.
διοικισθέντες cum scholio. f. leg. §. 325.
Διονυσίδος — *Πανδιονίδος* Cor. §. 29.
Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις. Cor. §. 54. — *Διονυσίοις* ante *τραγωδοῖς καινοῖς* inculcatum. Cor. §. 84. — *Διονυσίου* et *Διονύσου* confus. Liban. Argum. Cor. §. 3.
Διοσκορεῖον, non *Διοσκοουρεῖον*. f. leg. §. 158.
διτάλαντος Cor. §. 312.
διωθεῖν de augmento. f. leg. §. 139.

Διώνη Dodonae cum Iove copulatum. f. leg. §. 299.

δοκεῖν et δοκεῖ. f. leg. §. 197. — δόξαι optat. f. leg. §. 34. — δίδο-
νται. Cor. §. 184. — δεδόχθω et
δεδοχθαι confus. Anonymi Arg.
in Cor. §. 2. §. 91. §§. 164. 165.

δοριάλωτος, non. δορυάλωτος Cor.
§. 181.

Δόρισκος et Δωρίσκος. f. leg. §. 156.
Dualis cum plurali coniunctus. f. leg.
§. 287.

δούλος i. e. vectigalis, oratorie di-
ctum f. leg. §. 137.

Δουμός f. leg. §. 326.

δουῖν cum sequente singulari. f. leg.
§. 188. — δὴ ἢ τρὶς ἰσως ῥήματα.
f. leg. §. 209.

δυσσεβεῖς an δυσβεῖς? Cor. §. 323.

δοῖδεκα — δέδοικα confus. Cor. §. 214.

δωρίας — διαρίας confus. Cor. §. 91.

δωροδοκεῖν· δῶρα λαμβάνειν. Cor.
§. 45. — δωροδοκούντες καὶ χρη-
ματα λαμβάνοντες. f. leg. §. 11. —
δωροδοκεῖν καὶ διασφείρεσθαι
ἐπὶ χρημασιν. Cor. §. 45. — δεδω-
ροδοκεῖται (non δεδωροδοκῆται)
ταῦτα f. leg. §. 329. — δωροδοκή-
ματα interpretamentum inculca-
tum ad ἀδικήματα. Cor. §. 42.

E.

ε debetur praecedenti ε. f. leg. §. 90.
ε signum debetur sequenti Ω Cor.
§. 43.

ἐάν — ἄν confus. Cor. §. 35. §. 18.
§. 21. §. 20.

ἐαντῆς — αὐτῆς — αὐτῆς confus.
Cor. §. 63. — ἐαυτοῦ — ἑαυτοῦ.
confus. Cor. §. 4 u. 8.

ἐγγράφαι αὐτήν scil. εἶναι. f. leg.
§. 87.

ἐγκαλεῖν — μνησικακῆσαι confus
Cor. §. 90. — ἐγκαλέσει et ἐγκαλέ-
σεις confus. f. leg. §. 133.

ἐγκαταλειφθέντα, in periculo deser-
ta. f. leg. §. 151.

ἐγκαταληφθέντα intus capta, inter-
clusa. f. leg. §. 151.

ἐγκλήσας Sophocles in f. leg. §. 247.

ἐγκροῦναι et ἐγγράφαι f. leg. §. 40.

ἐγκτασις, ἐμπασις, ἐπκασις doricæ
formae. Cor. §. 91.

ἐγραψεν — ἐπραξεν confus. Cor.
§. 139.

ἐγῶ graviter praepositum. Cor. §. 269.
— ἐγῶ scil. quis nemo alius id fa-

cturus est. f. leg. §. 138. — τότε
μου... ἀκριβολογούμενου? Cor.
§. 240. — μοι in fine adhortatio-
nis. Cor. §. 217. — μοι in formula
λέγε μοι. Cor. §. 53. — ἐμ' post
diphthongum. Cor. §. 76. — ἐμ'
αὐτὸν Cor. §. 279. — ἐμὲ inculca-
tum. Cor. §. 66. — ἐμὲ γ' εἰπεῖν
ἑμαυτὸν δεῖ f. leg. §. 167. — πρὸς
ἐμὲ. Cor. §. 293. Cf. πρὸς με. —
ἐγῶγε et ἐγῶ confus. Cor. §. 23.
item ἐγῶγε et ἐγῶ σε Cor. §. 51. —
ἐγῶμαι f. leg. §. 117.

ἐδεήθη et ἡδυνήθη confus. f. leg.
§. 266.

ἐθέλειν ἀκούειν f. leg. §. 35. — ἐθε-
λόντων et ἐθέλοντων confus. Cor.
§. 99.

ἐθέλοντας post ἀντεπαγγέλτους non
supervacuum. Cor. §. 68.

εἰ cum imperfecto, sequitur optati-
vus cum ἄν. Cor. §. 296. — εἰ cum
perfecto, altero membro sequente
cum ἄν? Cor. §. 79 — εἰ... ἄν
cum aoristi indicativo. Cor. §. 101.
— εἰ cum aoristo sequente plusq.
cum ἄν. Cor. §. 133. — εἰ προλα-
βὼν γ' ἄν... ἐπρίσβεσσα f. leg.
§. 172. — εἰ... τί; f. leg. §. 221.
— εἰ ἄρα si nempe. f. leg. §. 71. —
εἰ, οἷος ἐγῶ sine copula et asyn-
deton. Cor. §. 304. — εἰ τις ἐρατὸ
με, πόθεν etc. cum appodosi ὅθεν
etc. f. leg. §. 94. — εἰ om post ὅν
Cor. 159. — εἰ excidit Cor. §. 33.
— εἰ γε et οἷ γε et εἰ γὰρ confus.
f. leg. §. 68. — εἰ γε — εἰ τοῦτ' —
εἰτ' confus. Cor. §. 77. — εἰ δῆ-
μος et ἐτοίμως conf. Cor. §. 20. —
εἰ — ἐξετάζει et ἄν ἐξετάζη conf.
Cor. §. 20. — εἰ καὶ — εἰ confus.
Cor. §. 23. — εἰ καὶ et καὶ εἰ dif-
ferunt. f. leg. §. 95.

εἰμὴ et εἴμυ confus. f. leg. §. 202. —
εἰ μὴ... δοκεῖ et μὴ... δοκεῖν
confus. f. leg. §. 46.

εἰδέναι inclementum. f. leg. §. 59. —
εἰδέναι — εἶναι — εἶναι confus.
f. leg. §. 164. — εἰδέναι et ἰδεῖν.
f. leg. §. 270. — εἰδῆτε et ἰδηθ' —
confus. f. leg. §. 254. — εἰδῶσιν —
ἰδοῦσιν — εἰδοῦσιν confus. Cor.
§. 177.

εἰκοι — ἦκει confus. Cor. §. 35.
εἰκοντας et ἐκόντας conf. Cor. §. 20.
καὶ μάλ' εἰκός γε. f. leg. §. 294.
εἰκότως inculcatum. Cor. §. 46. —

εὐκρίτως. οὐτε γὰρ. inculcatum εὐκρίτως. Cor. §. 23.
 εἰμί suppleendum. Cor. §. 268. — εἶναι suppleendum post ἔγγράφαι αὐτήν. f. leg. §. 87. — εἶναι ex ης suppleendum. Cor. §. 125. — ἦσαν ad participium suppleendum post οἵτινες f. leg. §. 157. — δεινόν scil. ἔστι f. leg. §. 172. — οὐ γὰρ οὕτως ἄθλιος οὐδ' ἄφρων scil. εἰμί f. leg. §. 173. — ἔστί suppl. post δίκαιον et ἴσον. Cor. §. 315. — καὶ οὐχὶ τοῦτό ποῦ τηλικούτων scil. ἔστί. f. leg. §. 113. — θανμαστόν scil. ἔστι. f. leg. §. 46. — εἶναι cum Genitivo. Cor. §. 126. — εἶναι eum adverbio: ὡς ἔστι. f. leg. §. 244. — ἔστι compendium Cor. §. 47. — ἦν excidit post ὅν Cor. §. 67. — εἶναι . . . εἶναι i. q. licere (sive ἐνεῖναι) . . . esse. f. leg. §. 317. — εἶναι καὶ ζῆν Cor. §. 72. — ἔστι μοι πρὸς τινα impersonaliter. Cor. §. 278. — οὕσης· σωζομένης f. leg. §. 64. — ὦν inculcatum Cor. §. 235. — ὦν excidit ante οἶμαι. f. leg. §. 113.
 εἴξα' ὑπεχώρησα. Cor. §. 130.
 εἰπεῖν inculcatum. Cor. §. 313. — εἶπεν et ἐφθέγγετο differunt. f. leg. §. 210. — εἶπον. εἶπας etc. Prolegg. Gramm. §. 149. — εἶπες (var. εἶπας) Cor. §. 197. — confus.: εἰπεῖν — ποιεῖν Cor. §. 4 n. 10. — εἶποις et εἰ που Cor. §. 195. — εἶπον — εἶπε που Cor. §. 51. — εἰπόντια — εἰδότα Cor. §. 150.
 εἶπερ, ὥσπερ non encophonum. f. leg. §. 20. — εἶπερ cum indicativo praesentis, ubi Schaeferus imperfectum mavult. Cor. §. 223.
 εἰπαρθῆναι — παρὰθῆναι — πειραθῆναι confus. Cor. §. 231. εἰρημῶν et κατηγορημῶν confus. Cor. §. 34.
 εἰρήνη sine articulo. f. leg. §. 336. — περὶ εἰρήνης et περὶ τῆς εἰρήνης. Cor. §. 24. — εἰρήνην ποιεῖν et ποιεῖσθαι. Cor. §. 167. — εἰρήνην ἀθάνατος πρὸς ἀνδρα θνητόν. f. leg. §. 55.
 εἰς i. q. quod attinet ad, de. Cor. §. 105. — εἰς τὸ μὴ ποιεῖν. Cor. §. 40. — εἰς — πρὸς confus. Cor. §. 24. — εἰς — ἐπὶ confus. Cor. §. 42.
 εἰσαγγεῖος — εἰσαγγεζότας. confus. Cor. §. 39.

εἰσέρχασθαι ἀγῶνα εἰς ὑμᾶς. Cor. §. 103. — εἰσελθεῖν — παρελθεῖν Cor. §. 7 n. 8. — εἰσελθόντες — παρελθόντες confus. Cor. §. 48. — εἰσέναι τυράννοισι, tyrannorum personam agere in scena. f. leg. §. 247. — εἰσῆεν Cor. §. 233. — εἰσῆι δεινόν. f. leg. §. 33.
 εἰσιτηρία f. leg. §. 190.
 εἰστήκει intransit. f. leg. §. 148.
 εἶσω a breviloquentia dictum. f. leg. §. 251.
 εἶτα indignantis oratoris extra interrogationem Cor. §. 117. — instantis interrogationis, sequentibus adversarii verbis interiectis. Cor. §. 241. — εἶτα τὸν οὐκ ἔλεγες. non est interrogatio. f. leg. §. 25. — εἶτ' ἐλαμβάνετο et ἐπελαμβάνετο f. leg. §. 210. — εἶτα — ἀμα confus. Cor. §. 130.
 εἶτε . . . εἶτε continuata constructione. Cor. §. 270. — εἶτε καὶ. Cor. §. 57. 58.
 εἶχεν et εἶλεν confus. f. leg. §. 192.
 εἶχετ — εἶχες confus. Cor. §. 76.
 ἐκ cum articulo facile depravat. f. leg. §. 40. — ἐκ τῆς σῆς — ἡ κείως confus. Cor. §. 311. — ἐκ τῶς — ἔγκτασιν confus. Cor. §. 91.
 ἕκαστος cum articulo. f. leg. §. 70. — ἕκαστος cum articulo et sine articulo. Cor. §. 68. — καθ' ἕνα ἕκαστον et καθ' ἕκαστον differt. Cor. §. 17. — κατὰ τὴν ἡμέραν ἕκαστην Cor. §. 249. — ἕκαστος ὑμῶν et ὑμῶν ἕκαστος differunt f. leg. §. 1.
 ἑκατονβαίοντος in Σ. Cor. §. 137.
 ἐκείνος emphaticus. Cor. §. 238. — additum a scribis. f. leg. §. 297. — ἐκείνω, Φίλιππος. idem. f. leg. §. 22. — ἐκεῖνα ubi ἐκείνο expectatur. f. leg. §. 282. — ὁ κείνος. f. leg. §. 137. — ἐκείνης et ἐκ τῆς in Σ. confus. f. leg. §. 40. — ἐκείνος ὅπωςθε f. leg. §. 294.
 ἐκείσε μνημονευόμενος et ἐκείσε μνημονεύουσιν confus. f. leg. §. 235.
 ἐκκλείειν, τυγχάνειν et τοῦ τυγχάνειν f. leg. §. 26.
 Ἐκκλησία σύγκλητος in titulis temporis. Cor. §. 74. — τῇ ἐκκλησίᾳ et ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ post ἐν Πικρί additum. Ille est datus temporis. Cor. §. 55. — ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἰς. f. leg. §. 234.

ἐκροῦν *τυγχάνειν* τοὺς ἄλλους non dicitur. f. leg. §. 26.

ἐκλέγειν proprium verbum de tributis exigendis. Cor. §. 234.

ἐκλύειν activum de populo. Cor. §. 26.

ἐκτῆσαιτο πρῶτον et ἐκράτησε τὸ πρῶτον confus. f. leg. §. 319.

ἐλάα attica forma. Cor. §. 262.

Ἐλαιὸς et Ἐλεῦς. Cor. §. 92.

ἐλεύθερα, captiva. f. leg. §. 196.

ἐλευθερίας — ἐνεργείας confus. Cor. §. 186.

Ἐλευσινάδα. Cor. §. 177.

Ἐλιξος. Cor. §. 295.

τῶν Ἑλλήνων inculcatum. Cor. §. 68. — Ἑλλήσιν post ἄλλοις inculcatum Cor. §. 18. f. leg. §. 86.

Ἑλλήνων — ἄλλων. confus. Cor. §. 200.

Ellipsis verborum dicendi atque agendi. Cor. §. 214. substantivi e verbo supplendum. Cor. §. 216. —

Ellipsis post τὸ αἴτιον. Cor. §. 108. — Unum substantivum ad duos genitivos pertinens medium, bis intelligitur. f. leg. §. 196.

Ἑλπίδας. Cor. §. 129.

ἐλπίδα — Ελλάδα confus. Cor. §. 156. f. leg. §. 309.

ἐμπεσῶν in orationem. Cor. §. 211.

ἐμποιεῖν — ἐμὲ ποιεῖν confus. Cor. §. 249.

ἐμπορία — ἐμπειρία confus. Cor. §. 277.

Ἐμπούσα. Cor. §. 130.

ἐν et εἰς non repetitum: ἐν ἄστει καὶ Πειραιεῖ. — εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ Cor. §. 38 Decc. — ἐν excidit Cor. §. 74. — ἐν οὐδενί Cor. §. 244. — ἐν ἑαυτῷ ἐνεορακῶς. f. leg. §. 193. — ἐν οἷς ἐπιστενέθητε inculcatum. Cor. §. 100. — ἐν — οὐ confus. Cor. §. 40.

ἐναντία — ἐναντία confus. Cor. §. 213.

ἐνατος. Cor. §. 118. f. leg. §§. 57. 59.

ἐνδεχομένως Cor. §. 165.

ἐνδύναι intransitive. f. leg. §. 324.

ἐνέγκαι i. q. εἶνα προσαγάγῃσι. Anonym. Argum. f. leg. §. 4.

ἐνεκα πάτρας εἰς θῆριν ὄπλα ἔθεντο. Epigr. Cor. §. 280. — ἐνεκα — ἐνέδωκα — ἀπέδωκα et ἐπέδωκα confus. Cor. §. 113.

ἐνη et ἐνίαν ἔφη confus. f. leg. §. 22.

Ἐνη καὶ νέα Prolegg. Gramm. §. 142.

ἐνθροῦσα. Cor. §. 260.

ἐνταῦθα = εἰς ταῦτα Cor. §. 211.

ἐξελέγχεσθαι i. q. accurate convinci. Cor. §. 81. — ἐξελέγχομαι ἂν f. leg. §. 178.

ἐξεπέμπετο de coniectura pro ἐξεπέμπετο Cor. §. 183.

ἐξεταζομένων ad ἀπὸ τούτων inculcatum Cor. §. 73.

ἐξέφαινε — ἐξέφερον confus. Cor. §. 291.

ἐξήλουν et ἐξήλουν confus. f. leg. §. 265.

ἐξητούμην Σ. Cor. §. 41.

ἐξίσταται τινι et τινι. Cor. §. 319.

ἐξομνῆσαι et ἐξομνῆσαι differunt. f. leg. §. 124.

ἐξομολογήσασθαι et ἐξομολογῆσθαι confunduntur. f. leg. §. 124. — ἐξομολογησάμην et ἐξομολογήσασθαι confus. f. leg. §. 122.

ἔξω et ἔξωθεν conf. Cor. §. 9.

ἔόντων — ἔωντων confus. Cor. §. 55.

ἐπαγγελία — ἐπαγγελία confus. Cor. §. 112.

ἐπαγγελίαν et ἀπαγγελίαν confus. §§. 31. 53.

ἐπαινέσομαι f. leg. §. 45. — ἐπαινέσειεν — ἐπινεύσειεν confus. Cor. §. 324.

ἐπανατείνασθαι f. leg. §. 153.

ἐπεί γε Cor. §. 210. — ἐπεί δὲ — ἐπειδὴ δὲ. f. leg. §. 77. — ἐπεί — ἐπὶ confus. Cor. §. 45. — ἐπεί — ἐπειδὴ confus. Cor. §. 126.

Ἐπειδὴ sine apodosis. Cor. §. 126. — ἐπειδὴ repetitum ad res ante narratas colligendas. f. leg. §. 266.

ἔπειτα sine δὲ, post μάλιστα μὲν. Cor. §. 267.

ἐπελθεῖν i. q. recensere. f. leg. §. 315. — ἐπεξέλθοιτε. f. leg. §. 52.

ἐπεσταλμένα — ἐντεταλμένα. Decc. Cor. §. 74. — ἐπεσταλμένη — ἀπεσταλμένη confus. Cor. §. 23.

ἐπετέλεσε, ἔξετέλεσε et ἀπετέλεσε confus. Liban. Argum. Cor. §. 2.

ἐπείχοντες ἐπ' ἐλπίσιν. f. leg. §. 51.

ἐπ[.] sine praepos. ὁμοίως ἔχει (ἐπ[.] τοῖς γεγενημένοις ἀνιστοῦσι Cor. §. 291. — ἐπ[.] — ἐν confus. Cor. §. 31. — ἐπ[.] in numeris ordinalibus. Cor. §. 155. — ἐπ[.] δέκα post τῆς ἑκτῆς supplendum. f. leg. §. 59. — ἐπ[.] τινος σκοπεῖν τι Cor. §. 210. — ἐπ[.] τοῦ πολέμου. f. leg. §. 94. — ἐπ[.] τῆς ἀληθείας cum var. lect. Cor. §. 226. — ἐπ[.] τῆς αὐτῆς ὁρμῆς. Cor. §. 281. — ἐπ[.] τούτων

- των καιρῶν. f. leg. §. 26. — *ἐπί* cum dativo i. q. *contra*. f. leg. §. 205. — *ἐπί* δικασταῖς f. leg. §. 243. — *ἐπί* τῷ θεωρικῷ et *ἐπί* τῶν θεωρικῶν Docum. Cor. §. 55. — *ἐπί* τῷ ἔμφ' ὄδατι. Cor. §. 139. — *ἐπί* χρημασιν non i. q. χρημασιν. Cor. §. 45. — *ἐπί* τὸν παρόντα βίον, ad praesentem aetatem. Cor. §. 316. — *ἐπί* τὴν κεφαλὴν πιλίδιον λαβῶν f. leg. §. 255. — *ἐπί* inculcatum. δυσμεναίνων τοῖς. Cor. §. 217. — *ἐπιπλεῖον* Decret. Cor. §. 39.
- Ἐπικράτης*. f. leg. §. 277.
- ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς τί ἀπαγγελοῦσιν* (ἀπαγγέλλουσιν Σ et alii) οὐτοι. f. leg. §. 59.
- ἐπιμελῶς* inculcatum post ἐξηταῶς. Cor. §. 172.
- ἐπιμονή*, figura oratoria. Cor. §. 63.
- ἐπίτηδες*. f. leg. §. 182.
- Ἐπιχάρης* Cor. §. 205.
- ἐπείτε* et *ἐπῆει* confus. f. leg. §. 161. — *ἐπείρησεν* et *ἐπῆρυσεν* confus. f. leg. §. 32.
- ἐπονείθ'* — *ἐποιείθ'* confus. Cor. §. 44.
- ἐπος* omissum in formula ὡς ἐπος εἰπεῖν. f. leg. §. 264.
- ἐπαικότες* — *ἐπτοκότες* — *ἐκπεπαικότες* confus. f. leg. §. 80.
- ἐπινόμεζον* — *ἐπ' ὀνόμαζον* confus. Cor. §. 104.
- Ἐρέτρια* Prolegg. Gramm. §. 143.
- ἔργον*, tota res. f. leg. §. 196.
- ἐργῶ* — *ἀναμνήσω* confus. Cor. §. 60.
- ἐρωπόν* et *ῥωπόν* confus. f. leg. §. 22.
- ἔσεσθαι* de re futuro tempore cogitanda. Cor. §. 77. — *ἔσεσθαι* — *ἔστί* confus. Cor. §. 308.
- ἔστι* δὲ interpolatum pro *ἔστι* Docum. Cor. §. 55. — *ἔστιν* . . . *σέ τις* confus. Cor. §. 124.
- ἔσχατα* — *ἔσχατας* Cor. §. 12.
- ἐσχόμην* haerebam. passive. f. leg. §. 177.
- ἔσω* — *εἴσω* confus. Cor. §§. 35. 30.
- ἐτασμών* — *ἐξετασμών* confus. Cor. §. 16.
- ἐταχθῇ* — *ἐπαράχθῃ* — *ἐταράχθῃ* confus. Cor. §. 151.
- ἔτερος ὁ λόγος οὗτος* Cor. §. 41. — *ἐτέροις* — *πρωτέροις* confus. Cor. §. 140.
- ἔτι* in hiatus per se pronuntiatum. Cor. §. 138. — *ἔτι* inculcatum Cor. §. 22. f. leg. §. 149. — *ἔτι* — *ἐπη* — *ἐπὶ* confus. f. leg. §. 243.
- Etym. M. p. 448 fin. correctum. Cor. §. 28.
- ἐτῶν* — *ἐκ τῶν* confus. Cor. §. 106.
- εὐ* e praecedentibus repetendum. Cor. §. 209.
- Euboea Atheniensium socia. Cor. §. 302. — *Εὐβοῖαν*, non *Εὐβοῶν* ap. Demosthenem. Cor. §. 95. — *Εὐβοίας* Cor. §§. 234. 237. 238. 297.
- εὐγενεία* — *συγγενεία* confus. Cor. §. 186.
- εὐδαιμονέστερον* — *εὐτυχέστερον*. confus. Cor. §. 47.
- εὐδαιμονίζειν*.] πολλὰ τοίνυν ἄν τις Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εὐδότης τοῦτο μάλιστα ἄν εὐδαιμονίσαιεν. f. leg. §. 67.
- εὐδόκιμος* — *ἄδοκιμος* — *Εὐδικος* confus. Cor. §. 48.
- εὐθενεῖν* Cor. §. 286. — *εὐθενεῖσθαι* f. leg. §. 231.
- εὐθέως* Cor. §. 65. — *εὐθίως* amat Aug¹ familia praepone. f. leg. §. 314. — *εὐθύς* . . . *εὐθίως*. Cor. §. 141. — *εὐθύς*, οὐκ εἰς μακρὰν sitne bona clausula interrogationis Cor. §. 36.
- Εὐθύμηδος* — *Εὐθύδημος* confus. Cor. §. 164.
- Εὐναλπίδας* Cor. §. 205.
- Εὐναμπίδας* Cor. §. 205.
- εὐκόλως* — *εὐπόρως* confus. Cor. §. 148.
- Εὐκλείδην*. f. leg. §. 162.
- εὐνοία* παρὰ τιος. Cor. §. 314.
- εὐνοματέροις* — *εὐωνοτέροις* confus. Cor. §. 89.
- Εὐξέθεος*. Cor. §. 295.
- εὐοί* σαβοῖ Cor. §. 260.
- εὐ' πεπόνθεσαν* Cor. §. 213.
- εὐπορίας* — *εὐπορήσας* confus. Cor. §. 27.
- εὐποροι* quoque bonis a Demosthene creatis fruuntur. Cor. §. 311.
- εὐπορῶ λόγον*. Cor. §. 191.
- εὐρεῖν* — *εὐπορεῖν* confus. Cor. §. 191. — *εὐρομένη* f. leg. §. 339.
- εὐταξίαν* — *ἀξίαν* confus. Cor. §. 63.
- εὐτυχεῖν* τινός. f. leg. §. 67. — *εὐτετυχήμεσαν* var. *εὐτυχήμεσαν*. Cor. §. 18.
- εὐχαριστία*, non *εὐχαριστία*. Cor. §. 91.
- εὐχετο* f. leg. §. 128.

ἐφ' — ἀφ' confus. Cor. §. 66. — ἐφ' — ὑφ' confus. Cor. §§. 71. 224.
 ἔχων ὅ τι ἀπολογῆται. f. leg. §. 213.
 — τοῖς γεγενημένοις ἀνιστοῦσιν οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς ἄλλοις. Cor. §. 291. — ἔχει et ἡδε confus. f. leg. §. 70. — ἔχειν — εἰρησθαι confus. Cor. §. 50.
 ἐχθές f. leg. §. 209.
 ἐχθρα iusta causa ultionis Cor. §. 13 n. 5. — ἐχθρα sine articulo. f. leg. §. 134.
 ἐχθρότατον f. leg. §. 300.
 ἐωλοκρασίαν κατασκευάσαι Cor. §. 50.
 ἐωνήμενος Ald. Fel. f. leg. §. 209.

Z.

ζημίαν et τὴν ζημίαν ψηφίζεσθαι f. leg. §. 252.
 [ζῆν.] ἐφ' ὅμων τουτωνὶ τῶν ἔτι ζώντων. f. leg. §. 276. — ζώντων καὶ ὄντων Ἀθηναίων Cor. §. 72.
 ζητεῖν τι παρὰ τινος f. leg. §. 104.
 ζυγὸν ἀνῆνι τιθῆναι. Epigr. Cor. §. 289. — ζυγά Solonis Eleg. f. leg. §. 255.

H.

ἡ inter Genitivis comparationis. f. leg. §. 27. — ἡ . . . ἡ traiectionis. f. leg. §. 6. — ἡ inculcatum in asyndeto bimeri. Cor. §. 234. — ἡ Δία, ἡ. f. leg. §. 46. — ἡ ἐμέ in fine ? post pleniorum numerum Cor. §. 284. — ἡ τίνα . . . ἡ. f. leg. §. 193. — ἡ καὶ ortum e confusis compendiis ἡ et καὶ. Cor. §. 224. — ἡ — καὶ confus. Cor. §§. 22. 52. — ἡ οὐ . . . ἡ μή. confus. Cor. §. 71. — ἡ τίς — ητις et εἰ τις confus. Cor. §. 43.
 Ἡγεμόνη navis. Cor. §. 84.
 Ἡγεμῶν magistratus Athen. Cor. §. 84.
 Ἡγήμων Nomen proprium diversorum, non Ἡγέμων nisi posterioris aetatis. Cor. §. 84 ibique de accentu. §. 285.
 ἡγουμένον καὶ στρατηγόντ' Ὀνόμαρχον f. leg. §. 319.
 ἡδὴ properantis. Cor. §. 63. — ἡδὴ inculcatum. f. leg. §. 211. — ἡδὴ in decretis solenne. Cor. §. 20. — ἡδὴ om Cor. §. 53. — ἡδὴ — ἡδὴ — ἡδὴ confus. f. leg. §. 40. — ἡδὴ — ἡν ἡκεν confus. Cor. §. 160.

— ἡδὴ ἐξῆλθες — ἡ διεξῆλθες confus. Cor. §. 22.
 ἡθῆ et ἔθῆ differunt Cor. §. 275. — ἐν τοῖς νόμοις . . . καὶ ἐν τοῖς ὑμνεύουσιν ἡθῆσιν ὡρίσται. Cor. §. 114.
 ἡκε τὰ πράγματα εἰς τὸ πρᾶττειν. f. leg. §. 94. — ἡξιν inculcatum. f. leg. §. 171.
 Ἡλις accentus. f. leg. §. 260.
 ἡλαπέναι f. leg. §. 179.
 ἐφ' ἡ μισεία f. leg. §. 277.
 ἡν ot ἡν ἄν Cor. §. 47. — ἡν ot οὐν confus. Cor. §. 157.
 ἡν ortum e proximo εἰρήνην Cor. §. 39.
 ἡνέχτο nihili. f. leg. §. 24.
 ἡνίκα et ἡλίκα confus. in Σ. f. leg. §. 40.
 Ἡρώς ἡρώων. f. leg. §. 249. — ἡρώς, ἡρω, ἡρω, ἡρωα, ἡρωες, ἡρωας. Cor. §. 129. §. 180. — ἡρω. Cor. §. 129.
 ἡσῆ, εἰσω et ἡδὴ confus. f. leg. §. 58.
 ἡσθῆσθαι — αἰσθῆσθαι confus. Cor. §. 46.
 ἡ ὥς . . . ἡ ὥς . . . ἡ ὥς . . . ὥς . . . ὥς . . . ὥς f. leg. §. 73.

Θ.

θάνατος sine articulo Cor. §. 97. — θάνατον ζημίαν ψηφισαμένων f. leg. §. 252.
 θαρρῶ τὸ ἐξελέγξιν f. leg. §. 3.
 θαρσεῖς et θαρσεῖς confus. Cor. §. 211.
 Θάσος. Cor. §. 197.
 θάτερον δυοῖν Cor. §. 139.
 θαυμάζω i. q. θαυμάζων λέγω f. leg. §. 25.
 θαυμάτων et θανάτων confus. f. leg. §. 15.
 Θεογείτων. Θεογένης. Cor. §. 205.
 ὁ θεός suppletum f. leg. §. 298. — θεοῖς ἐχθροῖς et ἀνθρώποις non opponuntur. Cor. §. 31.
 Θεσπιῶν, non Θεσπιῶν f. leg. §. 37. — Thespiae restituendae dicuntur f. leg. §. 37.
 Θεταλοὶ καὶ Θηβαῖοι ταλαίπωροι. Cor. §. 40.
 Θεωρήματα i. q. spectacula Cor. §. 68.
 θεωρικοῖς . . . θεωροῖς confus. Cor. §. 118. — ἐπὶ τῶν θεωρικῶν Docum. Cor. §. 55.
 Θεωροί Θεαταί Cor. §. 118.
 Θῆ . . . φῆ confus. Cor. §. 124.
 Θηβαῖοι et Ἀθηναῖοι confus. f. leg.

§. 62. — *Θηβαίων* et *Αθηναίων* confus. f. leg. §. 142.
Θορυβεῖσθαι f. leg. §. 87.
Θορυβον. τοσούτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔκαινον. f. leg. §. 195.
 Thucyd. V, 75, f. leg. §. 13.
Thracia propria? f. leg. §. 156. *Θράκη* = *τὰ πρὶ Θράκης.* f. leg. §. 156.
Θρασύνδαιος. Θρασύνδαος. Cor. §. 295.
Θρασύλοχος. Cor. §. 295.
Θρασύβουλος. gens. f. leg. §. 280.
Θριβαλλοί, non Θριβαλοί Cor. §. 44.
Θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους Cor. §. 86.

I.

ε adscribenda sive subscribenda crassa in Σ. Cor. §. 207. 233.
λαμβειογράφος (λαμβογράφος), non λαμβειοσφάγος. Cor. §. 139.
λαμβία falsa forma. f. leg. §. 245.
 Hiatus in sermonis imitatione. Cor. §. 52.
ιδεῖν — εἰπεῖν confus. Cor. §. 317.
— ἰδῆτε de mente. f. leg. §. 254.
ἰδίας πόλιν παραιδόμενος Φίλιππος. Cor. §. 183. — *ἰδιον* et *ἰδ-καιον* confus. Anon. Argum. Cor. §. 5.
Ἰλλυριοί. Accentus. Cor. §. 44.
 Imperativus post futura. Cor. §. 144.
 Imperfectum in notione secundaria. f. leg. §§. 116. 121. — Imperfectum coniunctum cum perfecto. Cor. §. 114. — Imperfectum pos *εἰ* idemque tempus sine *ἄν* in apodosi. Cor. §. 148. — Imperfecti participium et aoristi differunt. Cor. §. 83. Cf. Tempus.
ἰμᾶντα. f. leg. §. 197.
ἔνα cum coniunctivo et optativo, modis ab uno verbo pendentibus. f. leg. §. 51. — *ἔνα τί.* f. leg. §. 257.
 Infinitivus supplendus et praegresso verbo Cor. §. 125. — Infinitivi cum τὸ exclamativi. f. leg. §. 34. — Infinitivus post *ἐπειδὴ* in oratione obliqua. f. leg. §. 306. — Infinitivus cum nominativo et accusativo coniunctis. f. leg. §. 331. — *ἔξω τοῦ, ἄδοξος γιγενῆσθαι.* f. leg. §. 97. — Infinitivi doric in decreto Cor. §. 91.
 Interlocutiones ante documenta recitanda. f. leg. §. 213.
 Interpunctio. *Ἀκούετε, ὁράτε* etc. post literas publicas non interro-

gandi verba sunt. Cor. §. 40. — Interpunctio interrogationis difficilior. Cor. §. 36. — Interrogatio καὶ . . . γὰρ. f. leg. §. 250. — Interrogationes f. leg. §. 204. — Interrogationes coniunctae. *τίς ἂν καὶ τίνων . . . τίνας λόγους διασφύρει.* Cor. §. 126. — Interrogatio finiturne per *εὐθύς, οὐκ εἰς μακράν.* Cor. §. 36. — Interrogatio non significanda post *ἀκούετε, ἀκούεις* etc. Cor. §. 52. — Interrogativum pronomen cum coniunctionibus relativis. f. leg. §. 221.

Ἰπαρχος. Cor. §. 295.
Ἰπποθωντίς Prolegg. Gramm. §. 145.
ις — η confus. Cor. §. 72.
ἰσὴν sine ἀμφοτέρους Cor. §. 2 n. 5.
ἴσμεν ortum e *σὲ μὲν* f. leg. §. 237.
ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεί. f. leg. §. 247.
Ἰσχανδρος. f. leg. §. 303.
ἰσχυρίζομαι. f. leg. §. 332.
ἰσχύς et *ἰχθύς* confus. f. leg. §. 229.
ἴσως occidit. Cor. §. 42.
Ἰφικράτης et *Εὐθυκράτης* confus. f. leg. §. 265.
ἰχος terminatio nominum propriorum Cor. §. 91.

K.

καθαιρώσιν et *ψῆφαι τὰ χρήματα.* Cor. §. 227.
καθῆται Coniunctivus. f. leg. §. 70.
— καθήμεθα f. leg. §§. 155. 166.
καὶ diversissima copulat, ut ἦ. Cor. §. 104: *μικρὰ καὶ οὐδέν.* — καὶ () καὶ intercedente parenthesi i. q. *etiam* () *etiam.* Cor. §. 153. — καὶ *etiam* molestiam excitavit. Cor. §. 121. — καὶ transpositum f. leg. §. 80. — καὶ frequentatum. f. leg. §. 235. — καὶ *ter* cum quatuor nominibus. f. leg. §. 12. — καὶ *tertium* membrum copulat cum secundo. f. leg. §. 43. — καὶ *comparativum:* *ἐπείστην ἐγώ, καὶ διεκωλύθη.* Cor. §. 60. — καὶ *in* responsione. f. leg. §. 27. — καὶ *πάντων* colligens. f. leg. §. 192. — καὶ *post* pronomen relativum. f. leg. §. 86. — καὶ *inter* praepositionem et eius casum. Cor. §. 252. — καὶ *inter* disiuncta, ubi vulgo ἦ. f. leg. §. 200. — καὶ *μετὰ πάντα* i. q. *ἀπὸ πάντων.* f. leg. §. 18. — καὶ *ἀπλῶς, denique simpliciter.* Cor.

- §. 88. — *καὶ τὸναντίον* f. leg. §. 206. — *καὶ παραρῶμα*. f. leg. §. 137. — *καὶ γὰρ τοῦτο*. f. leg. §. 314. — *καὶ ... γε* Cor. §. 210. — *καὶ ... γε* in interrogatione. f. leg. §. 250. — *καὶ ... δέ*. Cor. §. 215. — *καὶ μὴν καὶ* f. leg. §. 87. — *εἴτε καὶ* Cor. §§. 57. 58. — *καὶ μὴ* inusitatus, quam *μὴ* in oppositione. Cor. §. 205. — *καὶ τότε etiam tunc*. Cor. §. 141. — *καὶ*, var. *καίτοι*, simplicior et gravior coniunctis. Cor. §. 100. — *καὶ γὰρ* inculcatum. f. leg. §. 269. Cor. §. 61. — *καὶ inculcatum ante καθ'* Cor. §. 77. §. 33. — *καὶ inculcatum ante κατά*. Cor. §. 155. — *καὶ ὑμῖς* inculcatum Cor. §. 50. — *καὶ* om post οὕτω Cor. §. 76. — *καὶ excedit* Cor. §. 41. — *καὶ excedit ante καθ'* Cor. §. 17. — *καὶ τούτων excedit* Cor. §. 41. — *καὶ* — *γὰρ* confus. Cor. §. 35. — *καὶ* — *ἡ* confus. Cor. §. 99. — *καὶ νυνὶ* et *κοινῇ* confus. f. leg. §. 190. — *καὶ τὰ* — *κατὰ τὰ* confus. Cor. §. 75. — *καὶ* et *ὡς* confus. Anonym. Argum. Cor. §. 5. — *καὶ ὡς* et *καὶ* confus. f. leg. §. 235.
- καὶόν* — *κακόν* confus. Cor. §. 140. ὁ *καιρός* i. e. τὰ μέλλοντ' ἔσεσθαι Cor. §. 189. — *ἐν τῷ παρόντι* sine *καιρῷ*. Cor. §. 253.
- καίτοι* — *καὶ* confus. Cor. §. 14. — *καίτοι* τοῦτο absolute. Cor. §. 123.
- κακά* — *καλά* confus. Cor. §. 63.
- κακαγγελεῖν*. Cor. §. 267.
- κακῶς τὰ πόρρητα λέγειν* ἀλλήλους. Cor. §. 123.
- Καλαμίτης* heros. Cor. §. 129.
- καλοκαγαθία εἰς τινα* Cor. §. 118.
- καλῶν* et *ἀποκαλῶν* confus. f. leg. §. 246.
- κάλλιστα* et *μάλιστα* confus. Cor. §. 1 n. 10.
- κᾶν* — *κᾶγῶ* confus. Cor. §. 112.
- Casus ad unum verbum positus pertinet etiam ad alterum. Cor. §. 176.
- κατὰ κράτος* post *ἐκ προσβολῆς* fort. inculcatum. f. leg. §. 61. — *κατὰ γ' ὑμῖς quod ad vos quidem attinet*. Cor. §. 216. — *κατ' ἐκείνον* de tempore. f. leg. §. 251. — *κατ' ἄνδρα* et *πάσις* ὅλοι οὔρον. Cor. §. 271. — *κατὰ* et *κακά* confus. etiam in *Σ*. f. leg. §. 276. — *κατὰ* — *μετὰ* confus. Cor. §. 67.
- καταβάλλειν νόμον* i. q. *legem delere*, negligere. Cor. §. 103.
- καταγοῶν* et *κατηρῶ* confus. f. leg. §. 202.
- καταισχύνειν* — *αἰσχύνειν* — *αἰσχύνῃ* confus. Cor. §. 101.
- κατακομίζειν* et *κατακομίζεσθαι* — *σκεναγωγεῖν*. f. leg. §. 86.
- καταλείπεσθαι*, ἀπολαμβάνεσθαι de navibus. Cor. §. 107.
- καταλλάττεσθαι* in negotiis mensariis. f. leg. §. 114.
- καταμαρτυρεῖς* e *καταμαρτυρεῖ* suppleendum. f. leg. §. 120. — *καταμαρτυροῦσιν* pro futuro. f. leg. §. 129.
- καταπέμπειν* literis significare. f. leg. §. 137.
- καταρατώτερος* Cor. §. 212.
- κατασταθῆναι* — *ἀποκατασταθῆναι*. f. leg. §. 327.
- κατέστη* — *καθέστηκε*. Cor. §. 241.
- κατηγορεῖς* (addito *ὡς* φανίης perperam) *τῆς τύχης*. Cor. §. 266. — *κατηγορεῖς* — *κατηγορεῖς*. Cor. §. 22.
- κατηγοροῖται* de una accusatione. Cor. §. 240.
- κατορμαίνειν* — *κατακομίζειν* confus. Cor. §. 38.
- κεῖται* et *δεῖ* confus. f. leg. §. 216.
- Κερκιδᾶς*. Cor. §. 295.
- εἰς κεφαλὴν τρέπιν* et *εἰς τὴν κεφ.* Cor. §. 290. — *κεφαλ.* Compendium *κεφαλαίου*. Cor. §. 251.
- κηδεστής* Philippus dicitur Phrynonis acerbissimo. f. leg. §. 118.
- τὸ κήρυγμα* et *ὁ κήρυξ* confus. Liban. Argum. Cor. §. 3.
- Κηφισοφῶν* et *Κτησιφῶν* confus. Cor. §. 21.
- κῆνᾶδος* et *κῆναιδος* differunt. Cor. §. 162.
- κινδυνεύομαι* non aliter nisi passive. f. leg. §. 184.
- Κινίας*. Cor. §. 295.
- κιττοφόρος* Cor. §. 260.
- κλήσει* f. leg. §. 310.
- κλεῖν*, non *κλεῖδα* Cor. §. 67.
- Κλειταρχος*. Cor. §. 295.
- κλῆς* nomina propria. f. leg. §. 203.
- Κλητῆρ* in Demosthenis orationibus. *Κλητῶρ* in documentis. Prolegg. Gramm. §. 147.
- κλῖσιον* et *κλεισιόν* differunt. Cor. §. 129.
- κοινῇ* ante *πᾶσι* inculcatum. Cor. §. 20. — *κοινῷ βουλευτηρίῳ*, in

communi concilio. Cor. §. 92. —
 κοινὴν — καινὴν — κενὴν confus.
 Cor. §. 143.
 κοινῶς post ὁμοίως inculcatum. Cor.
 §. 35.
 κοιτέων — κοιτέων — κοιταῖον con-
 fus. Cor. §. 38.
 Κολλυτός. Κολλυτεύς Prolegg.
 Gramm. §. 146.
 Κόπρος demus. Κόπριος et Κόπρειος.
 Cor. §. 74.
 κόρισκον — δώρισκον — Δόρισκον
 confus. Cor. §. 70.
 τὸ ἀχρὶ κόρον f. leg. §. 187.
 Κορσία. •Var. Κορσιαί etc. f. leg.
 §. 141.
 Κορώνεια f. leg. §§. 141. 148.
 κρατῆσαι resistendo largitionibus.
 Cor. §. 247. Cum Accusativo. Cor.
 §. 247.
 κτήμα praedium. Cor. §. 41. — κτή-
 μαθ' et χοῖμαθ' confus. f. leg.
 §. 89.
 κτησαμένης. κεντημένης Cor. §. 96.
 Κτησιφῶντες duo apud oratores. f.
 leg. §. 12. — Κτησιφῶντος — Ἀρι-
 στοφῶντος confus. Cor. §. 70. —
 Κτησιφῶν — Κηφισφῶν Cor.
 §. 29.
 κτίσιν — κτήσιν confus. Cor. §. 308.
 Κναμίτης heros. Cor. §. 120.
 Κνανέαι scriptura. f. leg. §. 273.
 κύκλος, annotatio rhetorica. f. leg.
 §. 186.
 κύμα et πνεῦμα confus. f. leg. §. 136.
 Κύπριος — Κόπριος confus. Cor. §. 74.
 Κυρηβίων f. leg. §. 287.
 κύριος cum infinitivo. f. leg. §. 137.
 Κυρίλος. Cor. §. 204.
 κὼ ζῶντα et νῦν ζῶντα confus. Cor.
 §. 314.
 κωλύοντα confus. et κελεύοντα Anon.
 Argum. Cor. §. 3.
 Communis sententia ad singulum ho-
 minem conversa. Cor. §. 246.
 Comparativorum terminatio cum
 τητα confund. Cor. §. 165.
 Compendium ἔστιν memorabile Cor.
 §. 206.
 Concinnitas. τὰ προσήκοντα διδα-
 σκαλεῖα et ἔχειν minus concinne
 copulata sunt. Cor. §. 257.
 Coniunctio. Ante coniunctionem ca-
 sus praepositur. Cor. §. 98.
 Coniunctivus cum ὥς post praeteri-
 tum Cor. §. 289. — Coniunctivus
 post praeteritum. f. leg. §§. 51. 52.
 — Coniunctivus in interrogatione.

f. leg. §. 138. — Memorabile: ἔνα
 μηδὲν μεταθῆσθ' ὧν ἐξηπάτησθε
 — κατέλιπον. f. leg. §. 124.
 Constructio immutata: οὐ προσήκει
 ποιεῖν, ἀλλ' . . . ἀπάσασθε. f. leg.
 §. 217. Post futura imperativus.
 Cor. §. 144.
 Contiones de pace duae. f. leg. §. 13.
 Copula. τὰ γὰρ . . . λυμνημένα . . .
 ταῦτ' ἐστίν. f. leg. §. 19. Cf. εἰμί.

Λ.

λαβέ, ubi alii λέγε. f. leg. §. 165. —
 De accentu ad Cor. §. 222.
 λαγῶς. Accentus. Cor. §. 263.
 Λακεδαιμονίας et Μακεδονίας con-
 fus. f. leg. §. 265. — Lacedaemonii
 obtinuerunt Euboeam, Aeginam,
 Melum, Lesbium, Samum. Cor.
 §. 96.
 ἐλληψ' f. leg. §. 245.
 λανθάνειν — μανθάνειν confus. Cor.
 §. 111.
 Λάρισα, Λαρισαῖος. De scriptura.
 Cor. §. 48. f. leg. §. 163.
 λέγε repetitum ab interpolatore. Cor.
 §. 73. — λέγε καὶ ἀναγνώθι. Cor.
 §. 305. — λέγε καὶ ἀναγνώθι λα-
 βῶν. f. leg. §. 70. — λέγε . . . λα-
 βῶν. λέγε f. leg. §. 276. — λέγον-
 τος supplendum. f. leg. §. 182. —
 λέγειν . . . εἰπεῖν numeri variandi
 causa. Cor. §. 273. — λέγε iteratur
 non nisi solum. f. leg. §. 40. — ὁ-
 ταν λέγω, non ὅταν εἶπω ad vo-
 cabulum repetendum. Cor. §. 88. —
 λέγειν cum duplici accusativo. f.
 leg. §. 220. — λέγειν ἢ γράφειν
 Cor. §. 66. — συνευλοχῶς. Cor. §.
 308. — λέγετε compendium. exci-
 dit. Cor. §. 157. — λέγε — λαβέ
 confus. Cor. §. 222. — λέγοντα et
 κελεύοντα confus. Liban. Argum.
 Cor. 4.
 Λεοσθένους — Λεοσθίνους — Λε-
 ωσθένους confus. Cor. §. 54.
 Λεωδάμας, Λαοδάμας idem nomen
 diversae dialectus Cor. §. 74.
 Legatorum malorum bona in Olyn-
 thiorum agro. f. leg. §. 145 sq.
 λῆμα? Cor. §. 289.
 λημψασθε in Σ. Cor. §. 40.
 Lex Dionysiaca. Cor. §. 120.
 λῆσται ἐξ Εὐβοίας ὁρμῶμενοι Cor.
 §. 241.
 λίαν — λείαν confus. Cor. §. 72.
 λιανοφόρος Cor. §. 260.

Linea signum omissionis Cor. §. 19.
 Litera initialis ommissa. Cor. §. 137.
 — Litera (nota) capitis, numeri, origo falsae lectionis. Cor. §. 137.
 λογίσσμαι — λογισύμαι confus. f. leg. §. 57.
 λόγον τυχεῖν i. q. defendendi veniam habere. Cor. §. 13. — λόγους: μακροὺς καὶ καλοὺς. f. leg. §. 303. — λόγοις — λόχοις confus. Cor. §. 106. — λόγους et φίλους confus. f. leg. §. 247.
 λογοτρόφος et λογογράφος etiam in Σ confus. f. leg. §. 250.
 λοιδορεῖν et ληρεῖν confus. f. leg. §. 262.
 λοιπόν ἂν ἦν f. leg. §. 279. — τὰ λοιπὰ in futuris rebus, in posterum. f. leg. §. 311.
 Locri. | τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκῶν Cor. §. 140.
 Locus communis de singula re inserta. Cor. §. 159.
 Λῶος, non Ἀῶος, mensis. Cor. §. 157.

M.

μ' — μου confus. Cor. §. 28.
 μὰ non nisi cum negatione f. leg. §. 202.
 μακρῶν et μακάρων confus. f. leg. §. 255.
 μάλα — μάλλον confus. Cor. §. 42. — μάλλον — ἄλλον confus. Cor. §. 72. — μάλλον δ' — μάλλον f. leg. §. 71. — μάλλον — ὁμοίως confus. Cor. §. 30. — μάλιστα et μάλα Cor. §. 16.
 μάραθος, μάραθον. Cor. §. 260.
 Μαραθῶνι localis casus. Cor. §. 208.
 — οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι f. leg. §. 312.
 μαρναμένοι δ' ἀρετῆς non construenda sunt. Cor. §. 289.
 μαρτυροῖαν et μαντεῖαν confus. f. leg. §. 297. — μαρτυρία — μυρία confus. Cor. §. 138.
 μάχην ἡττῶντο f. leg. §. 320. — μάχας supplendum. Cor. §. 216. — τῇ μάχῃ κρατῆσαι Cor. §. 193.
 με — καμολ confus. Cor. §. 34.
 Μεγάλη πόλις. Scriptura. f. leg. §. 11.
 μεγαλοψύχως differt a φιλανθρώπως, f. leg. §. 140: καὶ μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως.
 Μεγαρίας Cor. §§. 234. 237.
 μέγιστα confus. μάλιστα Cor. §. 21.

— μεγίστην — ταχιστήν confus. Cor. §. 324.
 μεθήμερινός et καθημερινός differunt. Cor. §. 129.
 μέλλω excidit ante λέγω. f. leg. §. 96.
 — ὁ μέλλων λόγος f. leg. §. 179. — οὐτ' ἤμελλον οὐτ' ἤβουλήθη ταύτ' οὐτ' ἤλπισεν οὗτος f. leg. §. 43. — ἤμελλον σώζεσθαι. f. leg. §. 44.
 μέμνησθε δηπου f. leg. §. 113. — ταῦτα μνημονεύετε, ὡς ἐγώμαι f. leg. §. 117.
 μεμψιμοιεῖ Decr. Cor. §. 74.
 μὲν et δὲ obscurius collocata videbantur. Cor. §. 77. — μὲθ ... μὲν ... δὲ ... δὲ. f. leg. §. 42. — μὲν — δὲ — μὲν — μέντοι Cor. §. 12. — μὲν γε et μὲν γάρ differunt. Cor. §. 93. — μὲν transpositum Cor. §§. 66. 94. — μὲν simplex pro bis posito Cor. §. 201. — μὲν — δὲ non concinne collocatum. Cor. §. 3 n. 17. — μὲν γε Cor. §. 200. — μὲν ... δὲ collocatio artificiosa. Cor. §. 102. — μὲν om Cor. §. 41. — μὲν omisum ante δέ. f. leg. §. 146. — μὲν inculcatum. Cor. §§. 33. 41. 77. etc. — μὲν excidit Cor. §. 72. — μὲν — γάρ confus. Cor. §. 281.
 Μελάντης adversarius Demosthenis. Cor. §. 249.
 μέμφεσθαι structura. f. leg. §. 93.
 μένειν, τηρεῖν var. διαμένειν, διατηρεῖν. Cor. §. 323. — μένοντες et μὲν ὄντες confus. f. leg. §. 327.
 μέντοι ἀντὶ conf. μὲν τοίνυν τὰ Cor. §. 17. — μέντοι γε. Cor. §. 112.
 τὸ μέρος Cor. §. 250. — μέρος om Cor. §. 254. — μέρος (τὸ) addito πέμπτον et sine numerali. Cor. §. 266. — τὸ μέρος σὺ. f. leg. §. 82.
 μεστός, de rumore. Cor. §. 48.
 μετὰ — κατὰ confus. Cor. §. 39. — μετὰ ταῦτα et με ταῦτα confus. f. leg. §. 169. — μετὰ ταῦτα δὲ — μετὰ δὲ ταῦτα confus. Cor. §. 80. — μετ' εἰκάδα Cor. §. 115 in decreto. — μεθ' ὑμῶν cum animis vestris. f. leg. §. 101. — μεταδεδομένων et μετὰ τὰ δεδομένα confus. Ulpiani Arg. Cor. §. 1.
 μεταθίσθαι converti. absolute. Cor. §. 177.
 μεταξὺ cum uno genitivo. f. leg. §. 164.
 μέτριον, δεινόν, ἄτοπον ποιεῖν Cor. §. 39.
 μέχρι τούτου ἕως ter. Cor. §. 48.

μή cum substantivo, cum praepositione, f. leg. §. 123. — cum indicativo post verba metuendi, f. leg. §. 3. — cum perfecti coniunctivo, f. leg. §. 3. — **μή οὐ** f. leg. §. 123. — **μή δότω**, f. leg. §. 77. — **μή** — **μὲν** — **μοι** — **με** confus. Cor. §. 28. — **μηδὲ** de re cogitata, ἂ γε **μηδὲ** **πείραν** **ἔδωκε** **θεῶν** **τινὸς** **εὐνοίᾳ**, Cor. §. 195. — **μηδ'** **ἄναρ** f. leg. §. 275. — **μηδὲ** et **οὐδὲ** confus. Cor. §. 2 n. 4. — **μηδὲ** ... **μηδὲ** ... **μηδὲ** diversa ratione, f. leg. §. 83. — **μηδὲ** ... **μηδὲν** f. leg. §. 118. **μηδὲνα** **μηδὲν** **ἔχοντ'** **εἰχόμεν**, f. leg. §. 114. — **μηδὲν** **ἑαυτῷ** **συνειδῶτι** f. leg. §. 33. **μηδαμῶν** — **οὐδαμῶν** confus. Cor. §. 23. **μηδοτιοῦν** **ἄνευ** — **οἰτιοῦν** **ἄν**, f. leg. §. 80. **μηποτε** cum coniunctivo aoristi, Cor. §. 246. **μητε** cum iudicativo futuri in interrogatione, **πῶς οὐν** **μήτε** **ψεύσομαι** **φανερῶς**, **μήτε** ... **διαπράξομαι**; f. leg. §. 320. Miltiades et Themistocles confusus a schol. Aristidis, Cor. 204. **μικρά** ... **ἀναγκαιότατα**, Cor. §. 168. — **μικροῦ** **κατηκόντισαν** **ἅπαντας**, Cor. §. 151. — **μικρά** — **μιαρά** confus. Cor. §. 153. **μῆμῃσις** omissio **ἔφη**, f. leg. §. 194. — **μῆμῃσιν** — **τιμῆσιν** confus. Cor. §. 106. — **μῆμῆσεται** et **τιμῆσεται** confus. f. leg. §. 100. **μῆσθωτος** falso, Cor. §. 52. **Μησείας**, Cor. §. 205. **μνημονεύοντας**, futurum de tempore quando orator rem ostenderit, Cor. §. 142. **Μνησιφύλου** — **Μνησιφίλου** confus. Cor. §. 38. **Μοιροκλῆς** f. leg. §. 203. **μόνον**, ubi **μόνον** exspectaveris, Cor. §. 161. — **μόνων** et **μόνον**, Cor. §. 99. — **μόνον** **οὐχί**, **μόνον** **οὐκ** f. leg. §. 47. — **μόνοι** **τῶν πάντων** f. leg. §. 269. — **μόνοι** excidit Cor. §. 43. — **μόνους** **μόνους** **μόνω** f. leg. §. 278. — **μόνον** et **μόνην** confus. Liban. Argum. Cor. §. 2. **μυρία**, f. leg. §. 314. **Μυρτηγόν** Cor. §. 27. **Μύρτιον** Cor. §. 27. **Μύρτις** Cor. §. 295.

N.

ν i. q. **πεντήκοντα**, Cor. §. 55. **ναυμαχίας**, **ἐξόδους** **πελάς**, **στρατείας** **καὶ** **πάσαι** **γεγονυίας** **καὶ** **νῦν**, Cor. §. 100. Negatio **μή** post **οὐκ** **ἀπηγόρευε** non addita est, f. leg. §. 212. — **οὐδὲ** **τότ'** **οὐτε** **παρηλθες** **οὐτ'** **ἐπιδώκας** **οὐδέν**, Cor. §. 312. — Negatio repetita diverso modo Cor. §. 24. **νεήλατα** Cor. §. 260. **Νεόκλης**, **Νικόκλης** Pseudeponymus pro **Νικόμαχος** Cor. §. 74. **Νεῶν** et **Νέων** differunt, Cor. §. 295. — **Νέωσι** an **Νεῶσι**, f. leg. §. 148. **νῆ** **Δία** in ironia, non in interrogatione, Cor. §. 101. — **νῆ** **Δί'** **ἀλλά**, f. leg. §. 272. — **νῆ** **τὸν Δία** **καὶ** **θεοὺς** (vulgo **καὶ τοὺς θεοὺς**), Cor. §. 129. **νίκη** **πολέμου** f. leg. §. 130. **Νικήτης** Eponymus Olymp. CXII, 1. Cor. §. 137. **νομίζει** et **κομίζειν** confus. f. leg. §. 154. **νόμιμα** **τά**, Substantive, Cor. §. 275. — **τὸ νόμιμον** **ἔθος** f. leg. §. 234. **νόμοι** scriptae leges, Cor. §. 275. — **νόμων** — **λόγων** confus. Cor. §. 111. **ντ** et **τε** confus. f. leg. §. 208. Numerus idem pronominis ad diversa substantiva, f. leg. §. 88. — Numeri nota et numerus copulantur, **ἰδέα**, Cor. §. 106. — numerus oratorius, f. leg. §. 20. — Numerus variatur, **πάντα ταῦτ' ἐλυμαίνετο τοῖς ὁλοῖς**, **ἕως ἀνίτρεψαν Σ** etc. Cor. §. 303. — **τὸν ἐροῦντα** **καὶ** **κοσμήσοντα** ... **ἐλθόντα** ... **υποκρινόμενους**, Cor. §. 287. **νῦν** i. q. **nuper** f. leg. §. 65. — **νῦν** cum imperfectis Cor. §. 22. — **νῦν** transpositus, f. leg. §. 294 bis. — **νῦν** **δὲ** **τότε** **γ'** **ἐξαίφνης** falsum pro **νῦν** **δὲ** **τό** **γ'** **ἐξαίφνης** Cor. §. 153. — **νυνδῆ**, f. leg. §. 65. — **νῦν** et **νῦν** confus. f. leg. §. 53. — **νυνί** et **νῦν** conf. Cor. §. 19. — **νῦν** — **νυνί** confus. Cor. §. 42. Nomen patris Archontibus additum, Cor. §. 84. — Nomina propria topica, f. leg. §. 148. Prolegg. Gr. §. 143. — nomina verbalia structurae eiusdem, cuius verba, f. leg. §. 163. Nominativus cum infinitivo post **ἦν** f. leg. §. 147. — Nominativus pen-

dens. f. leg. §. 291 sq. — Nominativus temporis. Cor. §. 74.

Σ.

Ξεροφῶντα et Κησιφῶντα confus. f. leg. §. 315.

Ο.

ὁ excidit ante π. f. leg. §. 13. — ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχών, οὗτος τῶν φύτων κακῶν αἴτιος. Cor. §. 159. — ὁ μὲν omissum sequente ὁ δὲ. Cor. §. 121. — ὁ μὲν . . . ὁ δὲ Bkk. Cor. §. 160. f. leg. §§. 23. 136. — ὁ τοιοῦτος Cor. §. 119. — οἱ μὲν suppl. ante οἱ δὲ. f. leg. §. 180. — οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. f. leg. §. 69. — ὅδε de praesenti aliquo. f. leg. §. 30. — ὃν ἄν (= ὃν ἑάν) f. leg. §. 6. — ὃ — ταῦτα. Cor. §. 225. — ἦ. ubi alii εἰ. f. leg. §. 306. — ὃ δὲ μέγιστον. τὸ γὰρ. f. leg. §. 55. ὃ καὶ μέγιστον. τὸ γὰρ etc. f. leg. §. 55. — ὃ καὶ θαναμάζω. f. leg. §. 86. — ὅδε μὲν. Cor. §. 224. — ὁ δὲ — εἰ δὲ confus. Cor. §. 28.

ὁ θεῖς et ὁ τιθεῖς differunt. Cor. §. 6. ὁδός ellipsis. Cor. §. 111.

οι in v mutatum Boeotice. Cor. §. 295.

οἰκίαν — ἰδίαν confus. Cor. §. 112.

οἰκίαι i. q. οὐσίαι f. leg. §. 249.

οἶμαι — οἰμαι confus. Cor. §. 56. —

οἴσθε male repetitum a scribis. Cor. §. 240. — οἴσθ' — οἴσθ' confus. Cor. §. 195.

οἶος. Attractio. f. leg. §. 186. — οἶον αὐτός. f. leg. §. 136. — οἶα et α confus. f. leg. §. 298.

ὥστε αὐτοὺς λαβὼν εἰς τὸ μὴ προορᾶν Cor. §. 40.

ὄλεθρος sine articulo. f. leg. §. 53.

ὀλίγον διῶ transpositum Cor. §. 20.

τοῖς ὅλοις in omnibus vestris actis, omnino. Cor. §. 39 Decr.

Ὀλυπίασι Olympiac. Ὀλυμπίασι Olympiadibus. Prolegg. Gramm. §. 141.

Olynthiorum testimonium. f. leg. §. 146. — Olynthiorum copiae. f. leg. §. 264.

ὀβριμοπάτηρ et ὀβριμοπάτηρ. f. leg. §. 255.

Homeri Iliad. Δ, 209 citatur. Anonym. Argum. Cor. §. 4.

ὀμνυμι cum infinitivo aoristi. Cor. §. 2 n. 2.

ὁμοίαν — αὐτὴν post τὴν. confus. Cor. §. 56.

ὁμοίως usu elliptico Cor. §. 30. — ὁμοίως ὁμως. Cor. §. 110. —

ὁμοίως et ὁμως differunt. Cor. §. 30. ellipsi explicantur. — ὁμοίως cum ἀπασιν constructum. Cor. §. 61. Cor. §. 6 n. 5.

ὁμολογῆν. — Imperfectum ὁμολογῶν in argumentatione e factis. f. leg. §. 279.

ὁμοῦ ἑγγύς. f. leg. §. 247. — ὁμοῦ ante καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα Cor. §. 12.

ὁμως elliptica. f. leg. §. 322.

ὀνειδίζειν — προσηλαλίζειν confus. Cor. §. 256.

Onomarchus Phocensium domi militiaeque princeps. f. leg. §. 319.

ὄντων et πάντων conf. Cor. §. 20. —

ὄντως εἰρήνην ποιεῖν. Cor. §. 167.

— ὄντως — ὄντων confus. Cor. §. 62. ὀπηρία βούλεται εὐθύναι δοῦναι. f. leg. §. 103.

ὀπλᾶ τίθεσθαι arma, aciem instruere. Epigr. Cor. §. 289.

ὀποιον Cor. §. 76.

ὀπον — ὀπη — ὀποι confus. Cor. §. 45. Optativus e proximo verbo ad ἄν in relativo membro supplendus. Cor. §. 197.

ὀπωρίον vilis quaestus. Cor. §. 262.

ὀπως ἄν. f. leg. §. 186.

ὀρθῶς inculcatum. Cor. §. 317.

ὀρκους confus. et ὄρκους f. leg. §. 206.

ὀρκους et ὀρους Cor. §. 154.

ὄρνις et ὄρνεις acc. plur. f. leg. §. 245. ὄρα in marg. f. leg. §. 92.

Oratio recta transit in obliquam. f. leg. §. 283. — Orationes pro Corona et de Falsa legatione confunduntur. Cor. §. 82.

Ordo verborum ob gravitatem. Cor. §§. 9. 85. — τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας εὐνοίαν ὑπάρχουσαν προλαβόντα παρ' ὧμων. Cor. §. 314.

Ὀρχομενός f. leg. §. 325.

ὀρῶ — ὥρων confus. Cor. §. 67.

ὀς et ὄν conf. Liban. Arg. Cor. §. 5. — ὅς μὲν . . . ὅς δὲ etiam apud

Atticos pro ὁ μὲν . . . ὁ δὲ. Cor. §. 71. ἄς μὲν . . . τινάς δὲ. Cor. §§. 164. 182.

ὄσον ἢν ἐπ' ἐκείνῳ tertium membrum praegressorum πιστῶς, εὐνοικῶς f. leg. §. 332. — ὅσοι post dualem. Cor. §. 91.

postpositum differt. Cor. §. 27. — *τὰ χρήματα ταῦτα*, illa (expensa) pecunia. f. leg. §. 272. — *τοῦτο γὰρ εἰς προεβείας εὐθυναί*. f. leg. §. 82. — *οὗτοι inculcatum*. f. leg. §. 55. — *ταῦτα post πάντα inculcatum*. Cor. §. 72. — *ταῦτα πάντα et πάντα ταῦτα confus.* Cor. §§. 26. 55. passim. — *οὗτός ἐστιν* — *οὗτός* confus. Cor. §. 159. *οὗτός* cum suo nomine appositum. f. leg. §. 46. — *οὗτός* ad sequentem orationem demonstrat. f. leg. §. 179. — *οὗτός* sine articulo. Cor. §. 114. *οὕτως, ὅστις*. f. leg. §. 115. — *οὕτως ἀντικρὺς*. f. leg. §. 154. — *οὕτως καιρὸς et οὕτως σκαιὸς confus.* f. leg. §. 312. *οὕ ὁρᾷς* formula. Cor. §. 232. — *οὕ ὁρᾷς — οὕ χρόας — χεῖρω — ἐν χειρὶ confus.* Cor. §. 232. *ὄχλος* interpretamentum ad *δῆμος* additum. f. leg. §. 136. — *ὄχλους* — *λόγους* confus. Cor. §. 214. *ὄψεσθε — εἰσεσθε* confus. Cor. §. 25.

Π.

Παγασά. f. leg. §. 163. *Παῖαν*. Accentus. f. leg. §. 338. *παῖνακα et πῦγκακα* confus. in Solonis Eleg. f. leg. §. 255. *παιωνίζειν* melius quam *παιανίζειν*. Cor. §. 287. *πάλαι et Πύλαι* confus. f. leg. §. 18. — *τὰ παλαι ἄν* f. leg. §. 276. — *οἱ παλαι πονηροί* Cor. §. 151. *πάλιν* inculcatum. Cor. §. 33. — *πάλιν* — *πάντες* confus. Cor. §. 75. *πᾶμπληθες*. De accentu. f. leg. §. 19. *Παναθηναϊκόν*. Post schol. ad Cor. in Vind7: *Τέλος τῶν ἐξηγήσεων τοῦ παναθηναϊκοῦ*. Cor. §. 136. *Πάνημος* mensis, non *Πάνεμος* Cor. §. 157. *πανταχόθεν* Cor. §. 252. *πανταχῶς* f. leg. §. 341. *παντελὸς* inculcatum Cor. §. 252. *πάντως* f. leg. §. 255. — *πάντως* coniectum e *πάντας*. Cor. §. 86. *πάνν* et *σφοδρά* differunt. f. leg. §. 342. *παρὰ τό· διὰ τό*. f. leg. §. 42. — *παρὰ τὰ συμβάντα* Cor. §. 285. — *τὰ παρ' ὧν* res a vobis gestae. f. leg. §. 289. — *παρ' αὐτοῦ — παρὰ τοῦ* confus. Cor. §. 202. —

παρὰ τοῖς παρὰ — πρώτοις πίδα confus. Cor. §. 91. *παρ' et πῶς* confus. f. leg. §. 55. *παραίτιος* in titulis honor. Cor. §. 92. *Parallelismus temporum* Cor. §. 111. *παρὰνομίας, παροντίας, παρανομίας* confus. f. leg. §. 260. *παράξει — πράξει — παρήξει — παρήξει* confus. f. leg. §. 235. *παρασιώπησις*. Cor. §. 52. *παρατάξεις ο συμπαράταξάμενοι* supplendum. Cor. §. 216. *παρατρεφόμενον*. f. leg. §. 200. *Parentthesis longior*. f. leg. §. 44. *παρελθὲν· νικήσαι* Cor. §. 7. — *παρελθὼν — περιῶν — παριῶν* confus. Cor. §. 191. — *παρελήλυθ'* f. leg. §. 187. *παρόντων* excidit ante *πραγμάτων*. Cor. §. 42. — *εἰς τὸν νυνὶ παρόντα χρόνον* f. leg. §. 251. *Participium substantive*. Cor. §. 6. — *Participium praesentis post participia aoristorum*. Cor. §. 83. — *Participium praesentis*, ubi aoristi expectaris Decr. Cor. §. 74. — *Partic. praes. sing. neutr. cum genitivo constructum*. Cor. §. 30. — *Participium abest post verbum demonstrandi*. Cor. §. 38 Decr. — *Participium*, ubi *εἰη* inculcatum est. f. leg. §. 193. — *Participia connexa*. f. leg. §. 132. — *Participiorum duorum coniunctorum ratio diversa*. Cor. §. 203. — *Participium a suo casu per substantivum separatum*. Cor. §. 176. — *Participium a suo substantivo recto separatum* Cor. §. 197. — *Participium et καὶ τῷ cum infinitivo copulatum*. Cor. §. 273. — *Participium ad copulam supplendum*. f. leg. §. 261. — *Participium inculcatum γεγενημένων* Cor. §. 207. *Partitionis prins membrum omisium* Cor. §. 121. *πᾶς* sine articulo i. q. *omnino*. f. leg. §. 76. — *οἱ πάντες ὑμεῖς* Cor. §. 248. — *πάντες* sine articulo, gravior usurpatum est. Cor. §. 143. — *πάντες [οἱ ἄλλοι]* Cor. §. 75. — *πάντες et ἀπαντες* promiscue Cor. §. 5. — *πάντα τὸν χρόνον* Cor. §. 260. — *πάντα ταῦτα* Cor. §. 249. — *πάντα τάληθ' ἔλξειν*. f. leg. §. 332. — *πᾶσι* supplendum e *πάντων* et superfluum ante *ἀφ' ὧν* etc. Cor. §. 104. — *πάν* inculcatum

ante ὅ τι ἄν. Cor. §. 70. — πάν-
τα ταῦτα — ταῦτα πάντα con-
fus. Cor. §. 26. — πάντων — τού-
των confus. Cor. §. 312. — πάντες,
πάντε — πάντες τῶν τε confus.
Cor. §. 91. — πάντων et παρόντων
confus. f. leg. §. 62. — πάντα et
παρόντα confus. f. leg. §. 33.
πασίας. Cor. §. 295.
πατέρων — προγόνων confus. Cor.
§. 206.
πατρός sine articulo. Cor. §. 242. —
(τῆς) πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ κα-
λουσῆς Cor. §. 170.
πέ(θω.) ἐπίθετον Demosthenicum.
f. leg. §. 173.
πέτραι δούσαι. Cor. §. 195.
πείσασθαι et σπείσασθαι confus. f.
leg. §. 61.
πέμπτον ad τὸ μέρος inenleatum.
Cor. §. 250. — πέμπτον (τὸ) μέρος
Cor. §. 266.
πέμψω.] πέπεμαι, ἐξεπέπεμψο.
Cor. §. 133.
πεντακισχιλίων f. leg. §. 264. —
πέντε — πεντήκοντα confus. Cor.
§. 55.
πεντεταλάντων scil. χρημάτων Cor.
§. 312. — πεντηκονταταλαντία. f.
leg. §. 273.
πεπονηκότα et πεποιηκότα confus.
f. leg. §. 336.
πεπολιτευμένων — πολιτευομένων
confus. Cor. §. 94.
πεπόνηκα — πεποίηκα confus. Cor.
§. 4 n. 7. passim.
πεπραγμένων — γεγραμμένων con-
fus. Cor. §. 111.
περ iteratum. f. leg. §. 20.
Perfectum. πολλάκις ἐστεφάνωται.
Cor. §. 114. Copulatum cum im-
perfecto. Cor. §. 114. — Perfecti
Coniunctivus post δέδοικα μή. f.
leg. §. 3. Non periphrasticus. ibid.
Cf. Tempus.
περὶ ὧν et περιῶν confus. f. leg.
§. 242. — περὶ ὧν. Cor. §. 215.
— περὶ τὴν κεφαλὴν. f. leg. §. 255.
— περὶ — παρὰ Cor. §. 11.
Περίαλος Cor. §. 295.
περιακολουθεῖν reiectum. Cor. §. 162.
περίδειπνον cum scholio. Cor. §. 288.
Περίλαος in Περίλλος contractum.
Cor. §. 295. — de accentu. Cor.
§. 48.
περιόντα et περιόντα confus. f. leg.

§. 343. — περιῶν — περιεῶν —
περιῶν confus. Cor. §. 41.
Persona tertia singul. παρελήλυθ'.
f. leg. §. 187. Cf. εἰληφ'. ἡδέικηζ'.
παρελήλυθ'. — Persona secunda
de quolibet: εἰποῖς ἄν — εἴποι τις.
f. leg. §. 188.
πηνίκα, ubi ὀπηνίκα exspectes. Cor.
§. 309.
πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν et ἐπὶ τ.
κ. f. leg. §. 255.
Πιτάλακος Accentus. f. leg. §. 245.
πλάνος Atticum, non πλάνη. Cor.
§. 218.
Pleonasmus: αὐτεπαγγέλτους, ἐθε-
λοντάς. Cor. §. 68. Cf. Synonyma.
πλεονεξία et ἰσότης opponuntur. f.
leg. §. 1.
πλὴν οὐ. Cor. §. 45. — πάντες πλὴν
ibid.
πληροφορηῖσαι gloss. καταστῆσαι Cor.
§. 1 n. 11.
πλοίοισιν vulg. in Cor. §. 90.
Pluralis post singularem. f. leg.
§. 140. — Pluralis et singularis
cum diversis personis constructus.
f. leg. §. 246. — Pluralis post τις.
Cor. §. 277. — Pluralis (τούτων)
ad ὅτιον relatum. Cor. §. 99.
Plusquamperfectum ubi perfectum
exspectaverunt. f. leg. §. 160.
Plutarch. Vit. Dem. c. 12. Cor. §. 18.
πνεῦμ' ἀκατάστατον f. leg. §. 136.
Πνύξ, Πυκνός, Πυκνὴ, Πύκνα. De
scriptura. Cor. §. 55.
πόθεν; eum negantibus. Cor. §. 47.
— πόθεν ἢ πῶς ἀξιοθῆναι. Cor.
§. 128.
πόθολον, ποθ' ὅλον, πόθοδον con-
fus. Cor. §. 91.
ποῖος; οὐχ ὁ τοιοῦτος; Cor. §. 119.
— ποῖοι τινες f. leg. §. 295. ποῖός
τις Cor. §. 258. ποῖός ... τίς. f.
leg. §. 334. — ποῖος et τίς paene
promiscue. f. leg. §. 282. — ποῖον
— ὁποῖον confus. Cor. §. 76.
ποιεῖν pro verbo repetendo. f. leg.
§. 203. — ποιήσαντα et ἐν παθόν-
τα opposita sunt Cor. §. 269. —
ποιεῖν et ποιεῖσθαι differunt Cor.
§. 167. — ποιεῖν χρόνον f. leg.
§. 163. — πεποιηκώς et πεπεικώς
confus. f. leg. §. 20. — ὁ ποιητὴς
ὁ ταῦτα ποιήσας f. leg. §. 244.
πολλοί ad duo substantiva pertinens.
Cor. §. 299. — διὰ τοὺς πολλοὺς
τουτωνὶ καὶ τοὺς ἀνθισταμένους
Cor. §. 49. — τὸ πλεῖστον sine μέ-

ρος i. q. maximam partem. Cor. §. 277. — πολλοῖς et λοιποῖς confus. f. leg. §. 101. — πολλὰς et Παλλὰς confus. f. leg. §. 255.

πεπολιτευμένων [καὶ πεπραγμένων] Cor. §. 59.

πέπτακα — ἐμπέπτακα confus. Cor. §. 42.

πολέμω — κινδύνω confus. Cor. §. 238.

πόλιν et πόλιν confus. f. leg. §. 137. — πόλις ἀκρόπολις. f. leg. §. 272.

Pollucis Onom. IX §. 54 correctum. Cor. §. 312.

Polysyndeton memorabile Cor. §. 31. πορίζεσθαι λόγους. Cor. §. 127.

ποτε indefinitum nunquam πότε. f. leg. §. 143. — ποτε et τότε confus. Cor. §. 18.

ποιέω recte, loco oblique rogantis. Cor. §. 265. — πότεροι οὖν. f. leg. §. 191.

ποτὶν et πρὸς τὴν confus. Cor. §. 91. πον inculcatum. f. leg. §. 22.

τὸ πρᾶγμα? supplendum ad ἦγον. Cor. §. 151. — πρᾶγμ' ἅπαν δεινόν et πρᾶγμα πάνθεινον confus. f. leg. §. 209. — πρᾶγματα a rhetoribus inculcatum. Cor. §. 143. — πρᾶγματα post τὰ τῆς πόλεως inculcatum. f. leg. §. 141. — πρᾶγματα et πεπραγμένα differunt f. leg. §. 88. — πραγμάτων — πεπραγμένων confus. Cor. §. 36. — πραγμάτων et πρᾶγμα τῶν in Σ confus. f. leg. §. 136. — πρᾶγματος et ὀνόματος confus. f. leg. §. 129.

Praepositio ante relativum non repetita. Cor. §. 134. — Praepositio non repetita post τὰ δὲ et alias coniunctiones Cor. §. 38 Decr. — Praepositio non iterata in comparato membro. Cor. §. 307: τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς ἀντὶ τῶν τῆς (ὑπὲρ quinque codices) πατρίδος θεραπεύειν. — Praepositio non repetita post οὐ. Cor. §. 193. — Praepositio cum Subst. composita pro adv. κατακράτος — κατὰ κράτος Cor. §. 39 Decr.

Praesens perpetuum. Cor. §. 90. — Praesentis et futuri infinitivi coniuncti. διαμαρτῆσθαι — ἀπαγγέλλειν. f. leg. §. 151. — Praesens et futura copulantur in sententia generali. Cor. §. 205. — Praesens tempus post praeterita. f. leg. §§. 34.

§. 141. — Praesens tempus, ubi imperfectum vulg. est. f. leg. §. 257.

πρᾶξις τὸ πρᾶξαι. Cor. §. 22.

πράτοις et πείδα. Cor. §. 91.

πράττειν i. q. λέγειν καὶ γράφειν. Cor. §. 86. — πρᾶξει καὶ ποιήσει.

f. leg. §. 102. — πρᾶττειν — παρ-αίτιος. confus. Cor. §. 92. — πρᾶττει et ταράττειν confus. etiam in Σ. f. leg. §. 92. — πρᾶττων καὶ λέγων. Cor. §. 54. — πρᾶττόντων — φρονούντων confus. Cor. §. 161.

πρέσβεις εἰς et πρέσβεις conf. Σ. f. leg. §. 53. — πρέσβεις damnata forma f. leg. §§. 113, 142.

πρεσβύνωμαι πολλά καὶ δεινά. f. leg. §. 240. — πρεσβύνσας, ubi Taylorus coniecit παραπρεσβύνσας f. leg. §. 257.

πρὶν τι τούτων προλαβεῖν Cor. §. 224. πρὸ — πρὸς confus. Cor. §. 67. —

ὡς

πρὸ f. leg. §. 118. — πρὸς . . . ὡς πρὸς . . . ὡς confus. Cor. §. 133.

προάγειν τὴν ἐχθραν. Cor. §. 163. προαιρησόμεθα Cor. §. 176.

προβλήματος et προβουλεύματος confus. Cor. §. 9.

προδιδόντες verbaethet, sine articulo. f. leg. §. 266. — προδοθέντα — προεθέντα confus. Cor. §. 303.

Πρόεδρος Ἀριστοφῶν εἶπεν ἐν βουλῇ Decr. Cor. §. 75.

προεἴλετο et προεἶδετο in Σ confus. f. leg. §. 250. — προηρησάμην λόγους Cor. §. 129. — προελλόμενον inculcatum. Cor. §. 307.

προεῖρηται et προήρηται confus. Cor. §. 2 n. 8.

προεξανίστημι Cor. §. 163.

προέσται — περιέσται — προέσθαι conf. f. leg. §. 180.

πρόηται — πρήται confus. Cor. §. 47. προήχασιν f. leg. §. 18.

προιδέσθαι τι, ὅπως. Cor. §. 301.

προιεσθε de repetita negligentia. Cor. §. 134. — πρόειντο — προεῖντο — προεῖντο confus. Cor. §. 97.

προοίμιον compendium. Cor. §. 3 n. 1. προκαλεῖσθαι et προσκαλεῖσθαι. Discrimen. Cor. §. 150.

Προκόννησας Cor. §. 302.

προκυνδεδέσθαι. f. leg. §. 338.

προλαβεῖν praecessisse. Cor. §. 224.

προμηθεῖαν, προμύθειαν et προθυμίαν confus. Liban. Argum. Cor. §. 2.

Pronomen idem de diversis in eadem

§. f. leg. §. 20. — Pronomina duo eadem ad diversas referenda f. leg. §. 291. — Pronomen ὅμᾳς abest, quamquam proxime sequitur secunda persona plur. Cor. §. 89. — Pronomina inculcata Cor. §§. 14. 35. — inculcatum ἐκείνης, τῆςδε Cor. §. 66. — οἱ τὰ inculcatum. ib. — ὅμᾳς inculcatum Cor. §. 34. — demonstrativa inculcata. Cor. §. 39. Deccr: εἰσαγαγόμενος εἰς αὐτὰ. — Pronomini σε inclitico videtur oppositum esse ἐμὲ. Cor. §. 285.

προσοῦσθαι absolute. Cor. §. 178.
προσηλακίζεῖν contumeliose tractare. Cor. §. 256.

πρὸς με. Cor. §. 166, f. leg. §. 222. — πρὸς με et πρὸς ἐμὲ Cor. §. 14. — πρὸς ἐμὲ. Cor. §. 293. — πρὸς ὅλον — πρόσροdon confus. Cor. §. 78. — πρὸς et ὡς confus. f. leg. §. 139. — πρὸς et πρὸ confus. f. leg. §. 314.

προσβαλλομένους — προσβαλλομένους confus. Cor. §. 97.

προσῆκε — γενέσθαι — προσῆκεν ἐγενέσθαι confus. Cor. §. 68. — ἡ προσῆκε quam consentaneum erat. f. leg. §. 112. — προσῆκον καὶ δίκαιον ὄνομα. Cor. §. 250. — προσῆκεν et προσῆκον etiam in Σ confus. f. leg. §. 304.

προσῆμεν f. leg. §. 17.

προσλαβὼν — προσλαβὼν confus. Cor. §. 32.

προσόδους (τοῖς θεοῖς) Cor. §. 86.

προστέθεισαν et προτεθείσαν confus. f. leg. §. 65.

προστώω — πρὸς τῷ confus. Cor. §. 120.

προσωπεῖδον posterioris Graecitatis. f. leg. §. 287. — προσώπων — τρόπον σου confus. Cor. §. 263.

προτεινομένους — προσβαλλομένους. f. leg. §. 2.

προτεραίᾳ i. q. *priele*. προτέρα *priori*. f. leg. §. 13. — ἡ προτεραία *hiera*. ibid. — προτεραία ἐκκλησία ibid. — προτέρας — πατέρας confus. Cor. §. 186. — πρότερον (ὁ) sine participio. Cor. §. 10. — πρότερον — πρότερος Cor. §. 7. — ὁ πρότερος λέγων — ὁ λέγων ὕστερος. — πρότερον — πότερον confus. Cor. §§. 52. 63.

προυπηγομένων Cor. §. 261.

προϋτείνε et προϋπινεν confus. f. leg. §. 128.

DEMOSTH.

πρόφασιν· προφάσει. f. leg. §. 167. — πρόσφασιν μὲν. Cor. §. 77, sine τῷ ἔργῳ.

Προτανεία nominativus pro usitata formula προτανευούσης. Deccr. Cor. §. 75.

προτανεῖδον sine articulo. f. leg. §§. 234. 330.

προτανεῖων accentus. Cor. §. 38. Deccr. πρώτον et τὸ πρώτον differt. f. leg. §. 278. — πρώτον . . . καὶ, non i. q. *statim* et, sed i. q. *primum*, deinde. Cor. §. 236.

Πτοιόδωρος. Cor. §. 295.

Πυθόδηλος Archon. Olymp. CXI, 1. Cor. §. 54.

Πυλαία μετοπωρινή. Cor. §. 155.

Πυλώγορος Prolegg. Gramm. §. 148. πύργους et πυρους confus. f. leg. §. 145.

πώμαλα; f. leg. §. 51.

πῶς in oratione obliqua. f. leg. §. 331. — πῶς τι. f. leg. §. 242.

P.

ῥάτρα. Cor. §. 90.

Relativum per assimilationem in pronominis remotioris casu. Cor. §. 138. — Relativum unum post τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα f. leg. §. 94.

Repetitio pronominis demonstrativi. f. leg. §. 178. — Repetitur idem vocabulum. Cor. §. 43.

ῥημάτων et χρημάτων confus. f. leg. §. 210.

Rhythmus oratorius Cor. §. 1.

Σ.

Σ codex de elisione memorabilis. f. leg. §. 319.

σάβοι· μύσαι. Cor. §. 260.

σαντοῦ Cor. §. 256. f. leg. §. 221. — σαντοῦ . . . σαντόν f. leg. §. 240.

σεμνολογεῖ, non σεμνολογεῖς f. leg. §. 255.

σεμνύνομαι ἐν τινι. Cor. §. 258. — ὁ σεμνυνόμενος ἀντὶ ibid.

σημαίνει et συμβαίνει confus. f. leg. §. 60.

σημεῖδον δέ, non sine δέ. f. leg. §. 286.

Sententia communis ad singulum quandam applicanda f. leg. §. 172.

σθένων — στίων confus. Cor. §. 323.

Signum memorabile Σ ante docu-

menta in Bav. Cor. §. 28 not. 16.
 — Signum /= in Σ. f. leg. §. 171.
 Σίμος. De accentu. Cor. §§. 48. 164.
 Σιμίας? Cor. §. 262.
 Simplex pro composito. f. leg. §. 219.
 Σιμύλος Cor. §. 262.
 σιτοπομπία, non σιτοπομπεία Cor.
 §§. 87. 241. 301. f. leg. §. 123.
 σεν terminatio ortum e compendio
 σαν. Cor. §. 150.
 σκεψάμενοι et ἐπισκεψάμενοι confus.
 Cor. §. 74.
 σκόπας — σκίπας et σκότος confus.
 Cor. §. 159.
 σκηπτός η̄ χειμών. Cor. §. 194.
 Solonis actas. f. leg. §. 251.
 Subiectum infinitivi paulo remotius.
 Cor. §. 141. — Subiectum supplendum
 post aliud. Cor. §. 8 n. 9.
 σούνιον — σούμιον — σούνιον. con-
 fus. Cor. §. 38.
 σοφῶ Σοφοκλῆ. f. leg. §. 248.
 Spiritus asper in medio vocabulo.
 εὐολ Cor. §. 260.
 σπονδᾶς e praegressis supplendum.
 f. leg. §. 191.
 στασιάζειν non στασιάζεσθαι vete-
 res. f. leg. §. 320.
 ἐστέλασε interpretamentum verbi
 ἤρεψε. f. leg. §. 265.
 στεφανοῦμαι συστεφανοῦμαι cum
 acc. Cor. §. 91.
 στήχω. f. leg. §§. 247 et 248.
 στρατηγία. f. leg. §. 295.
 στρατείας appositum ad ναυμαχίας,
 ἐξόδους πείρας. Cor. §. 100. —
 στρατείας ἐλευθερίας ποιέσθαι.
 Cor. §. 100. — στρατιάς et στρα-
 τείας confus. Cor. §. 32.
 στρατηγοὶ convocabant interdum ec-
 clesiam per prytanes. Cor. 38 Decr.
 — οἱ στρατηγοὶ ὑπεύθυνοι de re-
 bus gestis. f. leg. §§. 91 sqq. 333.
 — στρατηγούς — στρατιώτας con-
 fus. Cor. §. 74.
 στερετός Cor. §. 260.
 Structura prolixior. Genitivi abso-
 luti, ubi poterat casus construi
 cum verbo finito. Cor. §. 135.
 στεννά? Solonis Eleg. in f. leg.
 §. 255.
 σν . . . σοί confus. Cor. §. 127. — ὄν
 σ' ἔχειροτόνησεν . . . ἀλλ' ἐμέ. Cor.
 §. 285.
 συγγνώμην f. leg. §. 239.
 συζήν μετά τινός vulg. Cor. §. 314.
 συμ et ἐμ saepe confunduntur. f.
 leg. §. 97.

συμβαίνει καιρός scilicet μπεῖσθαι. f.
 leg. §. 269.
 συμβιβάζετε et ἐμβιβάζετε. confus.
 f. leg. §. 97.
 συμβολῆς — συμβουλῆς — βουλῆς.
 confus. Cor. §. 101.
 συμβουλευῶ sine infinitivo ex ante-
 cedentibus supplendo. f. leg. §. 98.
 συμβολή non Demosthenicum, sed
 συμβουλία, βουλή. Cor. §. 101.
 συμβούλοις — συμβόλοις confus. Cor.
 §. 157.
 συμμάχων (τῶν) inculcatum. f. leg.
 §. 97. — συμμάχοις, προστάταις et
 ἀνθρώποις confus. f. leg. §. 30. —
 συμμάχον et δυσμενῇ confus. f.
 leg. §. 247.
 συμπελευσάντων — συμπενευσόντων —
 συμπενευσάντων confus. Cor. §. 168.
 συμπενευσάντων ἄν. Cor. §. 168.
 συμπράττειν et νῦν πράττειν confus.
 f. leg. §. 300.
 συμφύρον (τὸ) cum Genit. et cum
 Dativo. Cor. §. 30. — συμφύροντα
 (τὰ) et τὰ ὅλα opponi non potest.
 Cor. §. 28.
 σὺ συναίτιος et σὺ αἴτιος confus. f.
 leg. §. 335.
 συναχθείσης ad ἐκκλησίας inculca-
 tum Cor. §. 74.
 συνείρει λόγους Cor. §. 308.
 συνεσιτιάθη f. leg. §. 190.
 συνεκκαίδεκα. Cor. §§. 104. 106.
 συνεπιόντες et συνεπιόντες confus.
 Cor. §. 21.
 συνεργεῖ et συνερεῖ confus. f. leg.
 §. 316.
 συνεσχόμην Aoristus Passivi. f. leg.
 §. 177.
 συνήρεσθε et συνήρεσκεν confus. f.
 leg. §. 202.
 συνίεναι — συνείναι confus. Cor.
 §. 111.
 ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.
 f. leg. §. 255.
 συνασεινηκώς Σ. f. leg. §. 191. —
 συναπίνδουσιν Σ. f. leg. §. 190.
 συντελειῶν — συντελῶν confus. Cor.
 §. 106.
 συντελέσθαι — συντελεῖσθαι con-
 fus. Cor. §. 78.
 Synonyma amat orator. Cor. §. 45. —
 Synonyma copulata: προίκα —
 ἀδωροδοκίᾳ. f. leg. §. 232. —
 Synonymorum alterum in Lexicis
 altero explicatum. Cor. §. 142. —
 μαίνομαι καὶ τρεφῶμαι. f. leg.
 §. 219.

σφᾶς cum infinitivo. f. leg. §. 140.
καὶ σφόδρα γε f. leg. §. 173.
σχεδόν τι. Cor. §. 249.
σχῆμα πρὸς σημαίνοντον. Cor. §. 92.
Schol. Aristidis reprehensus. Cor.
§. 204.
σώματα καὶ χοήματα, non inverso
ordine Cor. §. 60.
Σωσίετρατος. Cor. §. 295.
σωτηρίας ἢ (var. καὶ) ἐλευθερίας
Cor. §. 99. — σωτηρίαν — ἱστορίαν
confus. Cor. §. 144.

T.

τὰ βέλτιστα — κράτιστα confus. Cor.
§. 320.
τάκεν inculcatum est Cor. §. 30.
ταλαιπώρους ad Πωκέας inculcatum.
Cor. §. 36.
τάλαντος composita adiectiva. Cor.
§. 312.
τάν Cor. §. 174.
τανὺν Cor. §. 138.
τάξιν ἐαυτὸν ἔταξεν. f. leg. §. 9. —
τάξιν — πράξιν confus. Cor. §. 22.
ταῦτε — τότε confus. Cor. §. 273. —
ταῦτα (Σ) — ταῦτά Cor. §. 35. —
ταῦτον — τοῦτον confus. Cor.
§. 34. — ταῦτα — ταῦτά — αὐτά
confus. Cor. §. 73. — τῷ αὐτῇν —
αὐτῷ τῇν confus. Cor. §. 163. —
τὰ τούτων et ταττόνων f. leg.
§. 133.
ταράττεσθαι τινα. f. leg. §. 22.
ταρφέα Cor. §. 299.
τάχα τοίνυν ἴσως. f. leg. §. 134.
τε γὰρ . . . οὐκ ἐβούλετο . . . οὔτε . . .
οὐδέ. f. leg. §. 159—60.
τε — γε confus. Cor. §. 51.
τε et γε confus. f. leg. §. 81. — τε
καὶ post κοινόν, ταυτό, etc. Cor.
§. 5.
τεθνάναι, τῷ φόβῳ θηβαίους. f. leg.
§. 81. — τέθνηκε — τέθηκε pro
τέθηκε Liban. Argum. Cor. §. 6.
τειγίζειν, ἐπιτειγίζειν, διατειγίζειν
different. f. leg. §. 125. — τειγίξε-
σθαι metaphorice. f. leg. §. 84.
τείχος sine articulo. ἐντὸς τείχους.
ἔξω τείχους. f. leg. §. 86. — Τείχη
in Thracia maritima, eorumque
regio τὰν Τειχῶν. f. leg. §. 156.
Τελέδαμος. Cor. §. 295. — Telede-
mus. Cor. §. 137.
τελευτηκῶτων — τετελευτηκῶτων Cor.
§§. 285, 288.
Temporis ratio Phocensium perditio-

rum et Atheniensium deceptorum.
Cor. §. 36. — Temporis futuri par-
ticipium cum αὖν. f. leg. §. 342. —
Temporum concursus. Cor. §. 111.
— Aoristus et Imperfectum con-
iuncta sunt. Cor. §. 211. — Tem-
pora variata. Perfectis immix-
tus est aoristus. f. leg. §. 8. —
Imperfecti optativus post aoristos.
f. leg. §. 122. — Imperfectum, ubi
vertimus plusquam. f. leg. §. 173.
— Futurum de re nondum facta,
sed futuro tempore cogitanda. Cor.
§. 77. — Futurum, de tempore,
quando orator rem ostenderit.
Cor. §. 142. — Futurum contractum
καλῶ, ἐγκαλῶ κληρονομῶ, etc. f.
leg. §§. 133, 320. — Cf. Praesena.
Perfectum. Aoristus.

τετρακισχιλίον et πεντακισχιλίον
confus. f. leg. §. 261.
τετρακόοντα. f. leg. §. 137.
τίως· πρῶην. f. leg. §. 314. — τίως·
ἴως. f. leg. §. 326.
τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα f. leg. §. 44.
τίθημι et τίθειμι — τομίζω diffe-
runt. Cor. §. 254.

Τιφωσσαῖον. var. lect. f. leg. §§.
141, 148.

Timarchus suspendio vitam finivit. f.
leg. §. 284.

τιμῆσεται f. leg. §. 100. — τιμηθήσε-
σθαι f. leg. §. 223.

Τιμόλας dorice contractum nomen
proprie Τιμόλαος Cor. §§. 48, 295.

τις in universum usurpatur. Cor.
§. 258. — τις i. q. τις καὶ ἄλλος f.
leg. §. 35. — τίς; οὐχ οὗτος; Cor.
§. 158. — τί σὺν φημι δεῖν; Cor.
§. 177. — τί collectivum cum plu-
rali. f. leg. §. 218. — τίς transposi-
tum a librariis. Cor. §. 16. — τι.
collocatio liberior. f. leg. §. 192. —
τί . . . τοῦτο, non i. q. ὅ, τι . . . τοῦτο.
f. leg. §. 288. — τι inculcatum. f.
leg. §. 22. — τίνα τρόπον per se
dictum. f. leg. §. 167. — τί cum
plurali. f. leg. §. 63. — τίνα — τί
in uno enuntiato. f. leg. §. 63. —
τι οὖν — τί οὖν — ὅτι οὐ — ὅτι
οὐδέ confus. Cor. §. 74. — τίνα —
κοινὰ confus. Cor. §. 156. — τι —
πον confus. Cor. §. 277. — τις — γε
confus. Cor. §. 312. — τί δέ; f. leg.
§. 231. — τί δέ bis. f. leg. §. 294.
— τίς δ' et τί δέ; confus. f. leg.
§. 104.

Titulorum breviloquentia. Liban.

Argum. in f. leg. init. — Titulus. Singularis numerus de pluribus documentis. Σ etc. f. leg. §. 187.

τό γ' εξαίφνης Cor. §. 153.

τοιαῦτα διοικοῦντες et τοιαῦτ' ἀδιοικοῦντες confus. f. leg. §. 295. — τοιαῦτα post οὐδ' ἄλλα inculcatum. Cor. §. 70. — τοιοῦτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ' (var. τοσαῦτ') ἔχοντας ἀγαθὰ f. leg. §. 19. — τοιαῦτ' excidit post τοὺς τοῦ. f. leg. §. 310. — τοιαύτην — τηλικαύτην confus. Cor. §. 22. — τῶν τοιοῦτων — τούτων confus. Cor. §. 72. — τοιαντί ad pronomen explicandum litera demonstrativa locum non habet. f. leg. §. 51.

τοῖνυν — τὰ νῦν — νῦν confus. Cor. §. 188. — τοῖνυν — τι confus. Cor. §. 66.

τοσοῦτ' f. leg. §. 98. — τοσοῦτο. f. leg. §. 149. — τοσοῦτων πραγμάτων καὶ ταραχῆς f. leg. §. 88.

τότε liberior collocatio. Cor. §. 99. — τότε addidit orator, significantius efferens tempus. f. leg. §. 60. — τὴν τούτου τότε μισθαρίαν. Cor. §. 50. — τότε inculcatum. Cor. §§. 72, 203, 287. — τότε κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν. Cor. §. 180. — τότε — τούτῳ confus. Cor. §. 160. — τούτ' et τότ' confus. f. leg. §. 154.

τούτοις ὁλως — τοῖς ὁλοῖς confus. Cor. §. 39.

Tragicorum versus. Cor. §. 267. — Tragoediae alicuius verba. f. leg. §. 337. — τραγωδῶν καινῶν, τραγωδῶν τῇ καινῇ Cor. §. 54 sq.

τραπέζα, non τράπεζαι, mensa hospitalis. f. leg. §. 189.

τραυμάτος et πράγματος confus. Cor. §. 198.

τραχέως ὁμῶν σχόντων τῷ ... f. leg. §. 45.

τρέπω.] ἀνατετροφότες, non.... ἀφότες. Cor. §. 296.

τρεφόντων — Κρεσφόντην. confus. Cor. §. 180.

τριακοσίους et διακοσίους confus. f. leg. §. 148.

τριοραρχικόν (τὸ) res triorarchica. Cor. §. 105.

τρίτα λόγων f. leg. §. 246.

τρίψαι, non τράψαι. f. leg. §. 333.

τρύάνην eum proditore comparata. Cor. §. 208.

τυγχάνειν num impersonaliter Cor. §. 130.

τυρῆων· κατασχευάων. f. leg. §. 295. Tyrannos de Euboea ad corrumpendum pecuniam dedisse ignoramus. Cor. §. 81.

τύχη privati civis non est eadem reipublicae. Cor. §. 270. — τύχη et τείχη confus. f. leg. §. 275.

τῶν τελευτόντων et τῶν τε κλεινόντων confus. f. leg. §. 307.

τῶσεμοίεστε — ὄντως ἐποιεῖτε confus. Cor. §. 167.

Τ.

τῆς ἄτης Cor. §. 260.

τίον compend. et καὶ confus. f. leg. §. 280.

ὅμεις et ὁλος ὁ δῆμος oppositi. f. leg. §. 132. — ὅμᾱς inculcatum Cor. §. 6. — ὅμᾱς supplendum e τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας. f. leg. §. 135. — ὅμῶν recte additum. f. leg. §. 268. — ὅμῶν — ὅμῃν confus. Cor. §. 7 n. 1. — ὑμετέρας et ὑστέρας confus. f. leg. §. 333. — ὑμετέρων — ἑτέρων confus. Cor. §. 45.

ὕπακούειν attente auscultare. Cor. §. 144. — ὑπακούσας non sua sponte, sed rogatus. f. leg. §. 257.

ὑπαρξω et γίγνομαι differunt. Cor. §. 80. — ὑπαρχειν τινί i. q. praesto esse alicui. Cor. §. 174. — ὑπαρχειν sine φίλον. f. leg. §. 54. — ὑπαρχειν et ὑπείχειν confus. f. leg. §. 215. — ὑπάρχει ... ἐνδοξα πρὸς Θηβαίους ἡμῖν. Cor. §. 186. — ὑπαρχούσαν — ὑπύσαν confus. Cor. §. 36. — ὑπαρχόντων — ὑπαρχόντων — ὅπως γίνονται etc. f. leg. §. 230.

ὑπὲρ de. f. leg. §. 131. — ὑπὲρ bis proxime. f. leg. §. 12. — ὑπὲρ non post vocalem. Cor. §. 139. — ὑπὲρ οὐ — ὑπὲρ εν Cor. §. 10.

ὑπερβολή· ἀναβολή. Cor. §. 29.

ὑπερηφανῶς χρεῖται τῷ λόγῳ Cor. §. 252.

ὑπερωτᾶν· ἔτ' ἐρωτᾶν. Cor. §. 88.

ὑπείχεν ὑπακούων συνίημι auscultare. f. leg. §. 266.

ὑπεχώρησα orator elegit prae εἴξα minus numeroso. Cor. §. 136.

ὑπὸ a substantivo pendens. Cor. §. 74. — ὑπὸ — ὑπὲρ confus. Cor. §. 36.

ὑποθέσεις et ὑποσχέσεις confus. f. leg. §. 47. — ὑποθέσεις — προαίρεσις Cor. §. 12.

ὑποκρινομένων et ὑποκειμένων confus. f. leg. §. 24. — ὑποκρινόμενος et ἀποκριν. confus. Anon. Argum. Cor. §. 5. — ὑποκρινόμενον et ἰσosteλλόμενον confus. f. leg. §. 237.
 ὑπολείπειν ἑαυτῷ ἀναφοράν. Cor. §. 219.
 ὑποσχέσθαι et ὑποθέσθαι confus. f. leg. §. 56.
 ὕπουλος. Cor. §. 307.
 ὕστερον — ὕστερος Cor. §. 7 n. 5. Cf. πρότερον.
 ὕφ' ἑαυτῷ ποιῆσθαι. Cor. §. 71.

Φ.

Φαίδιμος unus e XXX. f. leg. §. 196.
 φαίνεται sine participio. f. leg. §. 200. — φαίνεται — δείκνυται confus. Cor. §. 24. — φαίνομαι et φέρομαι confus. Cor. §. 243.
 φάσκειν et πάσχειν confus. f. leg. §. 128.
 φαῦλος et πλαῦρος f. leg. §. 270.
 φενακίζειν absolute. f. leg. §. 40.
 φενακισμοὺς ἔξαπατᾶν Demosthenes non dixit. f. leg. §. 26.
 φέρω.] τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. f. leg. §. 94.
 φεύγειν in communi sententia differt a φυγεῖν. Cor. §. 251. — φυγῶν — κατηγορηθεὶς. Cor. §. 251.
 φημί i. q. iubeo, sine δεῖν. f. leg. §. 298. — φῆς, de scriptura. f. leg. §. 171. — φῆσι ubi φῆσει praeferabatur. f. leg. §. 31. — φησί . . . τὸ ψήφισμα. f. leg. §. 278. — φησὶν scil. ὁ Θεός. f. leg. §. 298. — φησὶν supplendum. Cor. §. 113. — ἔφη supplendum. f. leg. §§. 112, 307, 311. — ἔφη omissum in μιμήσει. f. leg. §. 194. — φαίην ἄν suppl. ante ὅθεν post εἰ τις ἔροιτό με. f. leg. §. 94.
 φημίξωσι bis. f. leg. §. 243.
 Φιλάμμων Cor. §. 319.
 Φίλιππος in eodem enuntiato repetitum. Cor. §. 43. — ὁ Φίλιππος inculcatum. Cor. §. 61. — Φίλιππος saepe inculcatum. f. leg. §. 319. — Φιλίππου inculcatum Cor. §. 48. — Φίλιππον inculcatum. Cor. §§. 35, 70. — Philippus navibus Atheniensium deductis pacem solvit Olymp. CIX, 4. Cor. §. 74. — φίλις sine articulo. f. leg. §. 134. — φίλιαν et φίλανθρωνίαν confus. f. leg. §. 140.

Philocrates ante orationem f. leg. exul. f. leg. §. 119.
 Φιλόνηκος f. leg. §. 291. — φιλονεικίατος et φιλαθηναϊστότος confus. f. leg. §. 308.
 φίλος καὶ ante συμμαχος inculcatum. Cor. §. 93. — φίλος — ξένος cognata notio, vario ordine Cor. §. 51.
 φιλοτιμία — προθυμία confus. Cor. §. 301.
 Φίλων, non Φιάλων. Cor. §. 115.
 Φλυάσιος. Φλυεύς. Φιλάσιος. Φιλάσιος. Cor. §. 164.
 Φρεάριος Cor. §. 84 ibiq. ann. — Φρεάριος — Φρεάριος — Φρεάριος etc. confus. Cor. §. 84.
 φυλάττων (τὴν — εὐσέβειαν) Cor. §. 7.
 Φυλή, demus, de accentu. f. leg. §. 280.
 φυρομένου — φυομένου confus. Cor. §. 62.
 φύσει compendium. inculcatum. Cor. §. 126.
 Φωκίας — Φωκεῦσιν in brevi spatio. copulata Cor. §. 33. — Φωκεῖς accusativus falsus etiam apud Liban. Argum. f. leg. §. 3.

X.

X — λ. confus. Cor. §. 252.
 χαίρειν, ubi var. χαίρήσειν f. leg. §. 320.
 Χαιρώνδας Cor. §. 84. — Archon. Epon. Olymp. CX, 3. Cor. §. 54.
 Χαιρωνίδης. Cor. §. 84. — Χαιρωνίδου — Χαρώνδου — Χαιρώνδου confus. Cor. §. 54.
 χάρακα — χαράκωμα. Cor. §. 87.
 Chares saepe accusatus est. f. leg. §. 332.
 τί ἂν χαρίσαιτο. f. leg. §. 39.
 χάρις καὶ ἔπαινος. Cor. §. 299. — χάριν ad Genitivum inculcatum. Cor. §. 54. — τοῦ χάριν δῆ. f. leg. §. 25.
 Χελιδοναί, scriptura. f. leg. §. 273.
 Χερρονησίται, non Χερρονησιῶται. Cor. §. 92.
 χθῆς. Cor. §. 130.
 Chiasmus cum μὲν et δέ memorabilis. Cor. §. 87.
 χορεύειν de saltatione chori. Cor. §. 265.
 χοροὺς et χρώνους confus. f. leg. §. 185.

χρεῖται, non χάρετες, in decretis honor. usitatum. Cor. §. 90.

χρῆ, ubi coniecerunt χρῆν. Cor. §. 194. — χρῆσθαι τῷ λόγῳ i. q. dicere. Cor. §. 233. — χρῆσθαι et χρῆσασθαι confus. Cor. §. 2 n. 9.

χρηστὸν εἶναι omnino. f. leg. §. 277.

— χρηστῶν — ληστῶν confus. Cor. §. 145.

χρόνοι in eodem enuntiatio repetitum. Cor. §. 86. — χρόνον et βίον confus. f. leg. §. 69.

χώραν — διδόναι. Cor. §. 220.

ψ.

ψηφίζεσθαι τι. f. leg. §. 54.

ψηφισμα sonatus decretum. Cor. §. 75.

ψιλήν i. q. μόνην Arg. Liban. Cor. §. 1.

ψυχρότης Cor. §. 256.

Ω.

ὦ ἄνδρες ex ὡς ortum. Cor. §. 40.

ὦ γῆ καὶ θεοί. Cor. §. 157. — ὦ γῆ καὶ θεοί inculcatum. Cor. §. 306.

ὠμοσε — ἀπολόγησε confus. Cor. §. 32.

ὦν compendium. Cor. §. 20. — ὦν νῆ δια χειρὶ κα — ὦν ἡ διαχειρί-
κα confus. Cor. §. 111.

ὦρα — ἰρῶ confus. Cor. §. 70.

ὠραιον — ὠρεόν confus. Cor. §. 71.

ὠρεόν — ὠραιόν. confus. Cor. §. 81.

ὠρώπω — ὠρεῶ confus. Cor. §. 71.

ὡς praepositione a suo superlativo

separatur. Cor. §. 246: ὡς εἰς ἰλά-
χιστα εὐσεύεται. — ὡς ἄν = ut
solent f. leg. §. 156. — ὡς ἄρα in
decreto. Cor. §. 74. — ὡς ἄρα non
de suo ipsius dicto, quod supponatur.
Cor. §. 206. — ὡς γ' ἐμοὶ δο-
κεῖ cum var. Cor. §. 226. — ὡς γ'
ἐμοὶ — ὡς γὰρ μοι — ὡς ἐμοίγε
Cor. §. 7 n. 2. — ὡς ἀληθῶς incul-
catum. f. leg. §. 32. — ὡς εἴη in-
culcatum. f. leg. §. 118. — ὡς εἴ-
πεν om Cor. §. 63. i. q. profecto. —
ὡς εἴη. f. leg. §. 244. — ὡς παρα-
πλήσιον. f. leg. §. 196. — ὡς εἰς
φθαιν, Ἀλεξίης αὐτὸς οὐτοσί. f.
leg. §. 73. — ὡς εἰς — εἰς confus.
Cor. §. 256. — ὡς et ὥστ' confus.
Cor. §. 18.

ὥσπερ — ὥς confus. Cor. §. 40. —
ὥσπερ semel dictum in variata
structura. Cor. §. 122. — ὥσπερ ἄν
cum breviloquentia f. leg. §. 226.

ὥστε cum infinitivo et indicativo in
uno enuntiatio coniunctis modis. f.
leg. §. 115. — ὥστε inculcatum in
asyndeto. f. leg. §. 232. — ὥστ'
ἐκεῖνος ὁ δουλεύων εἰσεσθαι. f.
leg. §. 153. — ὥστ' — ὥτε confus.
Cor. §. 291. — ὥστε τολμᾷ — ὥστ'
ἐτόλμα Cor. §. 22.

ὠφελιγέναι et ὠφληκέναι confus. f.
leg. §. 280. — ὠφελήσεσθε. Cor.
§. 144. — ὠφληκέναι — ἔφθα-
κέναι confus. Cor. §. 39.

ὠφαι. Cor. §. 263.

- Friederichs, Dr. K., Praxiteles und die Niobegruppe nebst Erklärung einiger Vasebilder. Mit einer Kupfertafel. gr. 8. 1856. geh. 1 Thlr.
- Friedländer, Ludovicus, *Analecta Homerica*. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande d. Jahrbücher f. class. Philol. gr. 8. 1859. geh. 6 Ngr.
- zwei Homerische Wörterverzeichnisse. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande d. Jahrbücher f. class. Philol. gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
- Mittheilungen aus Lobecks Briefwechsel nebst einem literarischen Anhang und einer zur Feier seines Gedächtnisses gehaltenen Rede. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
- Gieseke, Bernhard, Thrakisch-Pelasgische Stämme der Balkanhalbinsel und ihre Wanderungen in mythischer Zeit. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr.
- Gottschick, A. F., Geschichte der Gründung und Blüthe des Hellenischen Staates in Karamanika. gr. 8. 1868. geh. 10 Ngr.
- [Grote, Georg.] Griechische Mythologie und Antiquitäten nebst der Abhandlung über Homer und ausgewählten Abschnitten über die Chronologie, Litteratur, Kunst, Musik u. s. f. Uebersetzt aus Georg Grote's Griechischen Geschichte von Dr. Theodor Fabricius. Erster bis vierter Band. gr. 8. 1856. 1860. geh. I. u. II. Band je 2 Thlr., III. Band 2 Thlr. 20 Ngr., IV. Band 3 Thlr.
- Gutschmid, Alfred von, Beiträge zur Geschichte des alten Orients. Zur Würdigung von Bunsens 'Aegypten' Band IV und V. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr.
- Hanow, Fr., de Theophrasti characterum libello. gr. 8. 1858. geh. 6 Ngr.
- in Theophrasti characterum symbolae criticae. I. 1860. geh. 10 Ngr.
- in Theophrasti characterum symbolae criticae alterae. I. 1861. geh. 6 Ngr.
- Hennings, P. D. Ch., über die Telemachie, ihre ursprüngliche Form und ihre späteren Veränderungen. Ein Beitrag zur Kritik der Odyssee. Besonderer Abdruck aus dem III. Supplementband d. Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1858. geh. 20 Ngr.
- Herbst, Ludwig, über C. G. Cohots Emendationen im Thukydides. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementband der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1857. geh. 12 Ngr.
- Herbst, Wilhelm, das classische Alterthum in der Gegenwart. Eine geschichtliche Betrachtung. 8. 1852. geh. 1 Thlr.
- zur Geschichte der auswärtigen Politik Spartas im Zeitalter des peloponnesischen Kriegs. I. 8. 1853. geh. 12 Ngr.
- Hercher, Rud., über die Glaubwürdigkeit der Neuen Geschichte des Ptolemaeus Chennus. Aus d. Suppl. d. Jahrb. f. class. Philol. besonders abgedruckt. gr. 8. 1856. geh. 7 1/2 Ngr.
- Hippolyti Romani quae feruntur omnia graece. Recognitione PAULI ANTONII DE LAMARQUE. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr. 10 Ngr.
- Hymni Homerici. Reversuit apparatus criticum collegit annotationem cum suam tum selectam variorum subiecit AUGUSTUS BAUMEISTER. gr. 8. 1860. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.
- Keil, Karl, epigraphische Excursus. Besonderer Abdruck aus dem zweiten Supplementbande der Jahrbücher für class. Philol. gr. 8. 1857. geh. 9 Ngr.
- Kock, Carl, die Vogel des Aristophanes. Besonderer Abdruck aus den Suppl. d. Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1856. geh. 6 Ngr.
- Aristophanes und die Götter des Volksglaubens. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementband d. Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1857. geh. 6 Ngr.
- Krüger, Gustavus, Theologumena Pausaniae. Dissertatio philologica. gr. 8. 1860. geh. 16 Ngr.
- La-Roche, Paul, Charakteristik des Polybios. gr. 8. 1857. 20 Ngr.
- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Alterthum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. gr. 8. 1856. geh. 1 Thlr. 11 Ngr.
- Lugenhilf, Karl, über das Wesen und die historische Bedeutung des ostrakismos in Athen. Besonderer Abdruck aus dem vierten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1861. geh. 12 Ngr.
- Mommsen, Aug., Beiträge zur griechischen Zeitrechnung. Besonderer Abdruck aus den Suppl. d. Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1861. geh. 15 Ngr.
- zweiter Beitrag zur Zeitrechnung der Griechen und Römer. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1859. geh. 21 Ngr.

- Müller, Dr. J. H. T., Beiträge zur Terminologie der Griechischen Mathematiker. gr. 8. 1860. geh. 8 Ngr.
- Nicandrea, Theriaca et Alexipharmaca, recensuit et emendavit, fragmenta collegit, commentationes addidit OTTO SCHNEIDER. Accedunt scholia in Theriaca ex recensione HENRICI KEIL, scholia in Alexipharmaca ex recognitione BRUNNENI et R. BENTLEY emendationes partim insititae. gr. 8. 1856. geh. 3 Thlr.
- Petersen, Christian, über die Geburtstagsfeier bei den Griechen nach Alter, Art und Ursprung. Ein Beitrag zum Hausgottesdienste der alten Griechen. Besonderer Abdruck aus dem II. Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1857. geh. 15 Ngr.
- Poetae lyrici Graeci. Recensuit TURONIVS BENCK. Editio altera antior et emendatior. gr. 8. 1853. geh. 5 Thlr. 15 Ngr.
- Poppo, Ern. Frid., de historia Thucydidea commentatio. Accedit index historicus et geographicus. gr. 8. 1856. geh. 20 Ngr.
- Pott, A. F., Studien zur griechischen Mythologie. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande der Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1859. 12 Ngr.
- Ross, Ludwig, archäologische Aufsätze. Erste Sammlung: Griechische Gräber — Ausgrabungsberichte aus Athen — Zur Kunstgeschichte und Topographie von Athen und Attika. Mit acht farbigen und sechs schwarzen Tafeln und einigen Holzschnitten. gr. 8. 1855. geh. 4 Thlr.
- — — Zweite Sammlung: Zur alten Geschichte — Zur Geschichte der alten Cultur, Religion und Kunst — Griechische Bandenkmal — Zur Chorographie und Topographie von Griechenland — Zur griechischen Epigraphik. Mit 20 Tafeln. [Herausgegeben von KARL KEIL.] gr. 8. Tafeln in 4. u. Folio. 1861. geh. 6 Thlr. 20 Ngr.
- — — alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia, mit den Bemerkungen von J. N. OKONGIDES. Mit 1 lithogr. Tafel. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.
- Rosabach, Aug., und R. Westphal, Metrik der griechischen Dramatiker und Lyriker nebst den begleitenden musischen Künsten.
Erster Theil: Griechische Rhythmik von AUGUST ROSABACH. gr. 8. 1854. geh. 1½ Thlr.
Dritter Theil: Griechische Metrik nach den einzelnen Strophengattungen und metrischen Stilarten. Von A. ROSABACH und R. WESTPHAL. gr. 8. 1856. geh. 2½ Thlr.
- Schaeferi, Arnoldi, de sociis Atheniensium Chabriae et Timothei actate in tabula publica inscriptis commentatio. 4. 1856. geh. 8 Ngr.
- Schaefer, Arnold, Demosthenes und seine Zeit. 3 Bände. gr. 8. 1856—1858. geh. 10½ Thlr.
- Scheibe, C., lectiones Lysiaeae. Besonderer Abdruck aus d. Suppl. d. Jahrb. f. class. Philol. gr. 8. 1856. geh. 15 Ngr.
- Sharpe's, Samuel, Geschichte Egyptens von der ältesten Zeit bis zur Eroberung durch die Araber 640 (641) n. Chr. Deutsch von DR. H. JOLOWICZ. Revidirt und berichtigt von ALFRED VON GUTSCHMID. Zweite Ausgabe. 2 Bände. Mit einer Karte und drei Plänen. gr. 8. 1862. geh. 2 Thlr.
- Sophoclis tragoediae. Graece et Latine. Ex recensione GUIL. DINDORFII. 2 voll. 8. 1850. 2 Thlr. 9 Ngr. Auch jedes Stück einzeln à 7½ Ngr.
- Struve, Caroli Ludovici, directoris quondam Gymnasii Urbici Regimontani, opuscula selecta edidit IACOBUS THEOD. STRUVE. 2 voll. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.
- Susemihl, Franz, die genetische Entwicklung der Platonischen Philosophie einleitend dargestellt. Zwei Theile. gr. 8. 1855—1860. geh. 7 Thlr.
- Tragicorum Graecorum fragmenta. Recensuit AUGUSTUS NAUCK. gr. 8. 1856. geh. 5 Thlr. 20 Ngr.
- Usener, Hermannus, Analecta Theophrastea. gr. 8. 1858. geh. 7½ Ngr.
- Wachsmuth, Curtius, de Timone Philasio ceterisque sillographis Graecis disputavit et sillographorum reliquias collectas dispositas recognitas adiecit C. W. gr. 8. 1859. geh. 16 Ngr.
- de Cratete Mallea disputavit adiectis eius reliquiis. gr. 8. 1860. geh. 16 Ngr.
- Westphal, Rudolph, die Fragmente und die Lehrsätze der griechischen Rhythmiker. Suppl. zur griech. Rhythmik von A. ROSABACH. gr. 8. 1861. geh. 1½ Thlr.

